

Giới thiệu Vạn Vực Vi Tôn Convert

Đại Thiên Thế Giới, vạn vực cùng tồn tại, tông môn san sát. Tiểu Gia Tộc đệ tử ngoài ý muốn giác tỉnh Truyền Thừa Ấn Ký thu hoạch được Thái Cổ Thối Thế Chi Pháp, tu hành chỉ đồ vượt mọi chông gai viết tiếp tình không thần thoại.

_Trong bóng tối quật cường tiến lên, trong mưa gió kinh lịch trưởng thành, chỉ vì trong lòng một khắc này vĩnh hằng.

Cảnh giới: Ngưng Khí Cảnh ---> Uẩn Khí Cảnh--> Hóa Khí Cảnh

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thiếu niên Tử Phong

Thanh Vân Phong đỉnh, Tử Vân Tông Ngoại Môn Chấp Sự đường chỗ.

Sáng sớm, một tia nắng vẩy xuống, gió nhẹ nhẹ phẩy, khí thế to lớn cung điện uy nghiêm đứng vững, chung quanh quảng trường cổ liễu cành theo gió lung lay, chồi non mới sinh, tươi mát xanh biếc, giống như trẻ sơ sinh, tinh thần phấn chấn dạt dào.

Lúc này, trước đại điện trên quảng trường đứng đầy mấy trăm tên thiếu niên thiếu nữ, bọn họ ăn mặc không đồng nhất, có ăn mặc quần áo xinh đẹp hiển lộ rõ ràng cao quý thân phận, có ít người tức thì xuất hiện bộ áo gai hơi có vẻ bản hàn, bất quá lúc này mỗi người bọn họ trên mặt đều lộ ra một bộ hưng phấn vẻ vui thích, bởi vì mặc kệ trước kia thân phận như thế nào, từ nay về sau bọn họ đều có cùng một cái thân phận, Tử Vân Tông ngoại môn đệ tử.

Tử Vân Tông, trong vòng nghìn dặm bá chủ cấp Luyện Khí tông môn, mỗi ba năm công khai tại bên ngoài tuyển nhận một nhóm ngoại môn đệ tử, mỗi khi thời điểm này, vô luận là Tử Vân Tông phạm vi bên trong tu luyện thế gia, môn phái con cháu hoặc là con em bình dân, đều sẽ chạy theo như vịt, điên cuồng.

Bởi vì một khi tiến vào Tử Vân Tông liền mang ý nghĩa cá vượt long môn, về sau tại con đường tu hành bên trên cũng sẽ càng thêm bằng phẳng, tiến vào Tử Vân Tông, chẳng những có thể lấy đạt được cường giả chỉ điểm, càng có Cao Cấp Công Pháp, vũ kỹ, đan dược các loại tài nguyên tu luyện, những này đối với một võ giả mà nói cực kỳ trọng yếu.

Nhưng muốn trở thành Tử Vân Tông ngoại môn đệ tử sao mà khó khăn, mấy vạn người tham gia môn khảo hạch, có thể cuối cùng có thể trở thành Tử Vân Tông ngoại môn đệ tử lại không đủ ngàn người, cho nên có thể với thông qua khảo hạch đều là Thiên Chi Kiều Từ một loại nhân vật.

Tử Vân Tông ngoại môn đệ tử khảo hạch vừa mới kết thúc, hôm nay là bọn họ tiến vào Tử Vân Tông ngày đầu tiên, từ một số phụ trách tham gia tham gia khảo hạch trường lão thống nhất đưa đến Chấp Sự Đường làm nhập môn công việc.

Các thiếu niên thiếu nữ chính tề đứng thành mấy đầu hàng dài chờ đợi mình trình tự, từng từng non nớt trên gương mặt tràn đầy khẩn trương, vẻ chờ mong. Thình thoảng hết nhìn đông tới nhìn tây, đánh giá đã từng tha thiết ước mơ muốn đi vào Tu Luyện Thánh Địa.

Ngay tại mọi người có thứ tự xếp hàng chờ đợi thời điểm, hai tên mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên chính hướng phía chấp sự đại điện đi tới, một tên thiếu niên ăn mặc bên ngoài môn tử đệ y phục, mà một tên khác thiếu niên là mặc một bộ phổ thông trường bào màu xanh, hai người đến lập tức gây nên mọi người chú ý, nhao nhao hướng hai người thiếu niên nhìn lại.

"U, cái này không phải chúng ta Tử Vân Tông thiên tài nội môn đệ tử Tử Phong sao? Hôm nay làm sao có nhân tình nhả trí chạy đến Ngoại Môn Chấp Sự đường đến!"

Theo hai người thiếu niên tới gần, đội ngũ trong đám người một thanh âm đột ngột vang lên.

"Nội môn đệ tử?" Ở đây người nghe được nội môn đệ tử cái này bốn cái từ cũng đều trong lòng khê nhúc nhích, theo tiếng kêu nhìn lại, ban đầu đến nói chuyện là một tên phụ trách ở một bên duy trì trật tự ngoại môn đệ tử, lúc này chính giống như cười mà không phải cười nhìn lấy đi tới hai người kia.

Thấy là một cái ngoại môn đệ tử nói chuyện, nguyên bản còn có chút không dám tin tưởng mọi người lúc này lại nhìn đến gần hai cái thiếu niên thời điểm, trong mắt đều nhiều một tia hâm mộ, vẻ cung kính.

Riêng là nhìn về phía tên kia ăn mặc trường bào màu xanh thiếu niên thời điểm, bởi vì ngoại môn đệ tử y phục bọn họ là nhận biết, vậy cái này Nội Môn Tử Đệ dĩ nhiên là chỉ cái kia Thanh Bào thiếu niên.

Ngoại môn đệ tử có thể nói là ngàn dặm chọn một, nhưng một cái có thể tiến nhập nội môn đệ tử lại há có thể là dùng ngàn dặm chọn một hoặc ngàn dặm mới tìm được một có thể hình dung.

"Thiếu niên kia lại là nội môn đệ tử, Xem ra cũng so với chúng ta đại không có mấy tuổi."

"Chúng ta có thể đi vào ngoại môn đã nói lên chúng ta thiên tư bất phàm, chỉ cần ngày sau nỗ lực, nhất định cũng có thể tiến nhập nội môn!"

"Xùy, liền ngươi, chờ ngươi già bảy tám mươi tuổi đoán chừng cũng vẫn là một cái ngoại môn đệ tử, muốn trở thành nội môn đệ tử nói nghe thì dễ..."

"Vị này nội môn sư huynh chính là chúng ta về sau nỗ lực tấm gương a!"

"Đúng vậy a "

"Nói đúng "

"..."

Trong đội ngũ bắt đầu xi xào bàn tán, thậm chí còn có một số thiếu nữ gương mặt phiếm hồng, lúc này đã ấn ý đưa tình nhìn về phía này Thanh Bào thiếu niên, một bộ mười phần hoa si hình, phảng phất chỉ cần này Thanh Bào thiếu niên vẫy tay một cái, các nàng liền sẽ buông tha cho hết thảy cố kỵ ôm ấp yêu thương.

Này hai tên thiếu niên cước bộ tới gần, nhưng vẫn không để ý tới mọi người, trực tiếp hướng lấy Cháp Pháp Đường đại điện đi đến.

"Đúng vậy a, từ Phong sư huynh có thể là các ngươi về sau học tập tấm gương" tên kia phụ trách duy trì trật tự ngoại môn đệ tử thấy đối phương không nhìn chính mình lời nói cũng may mắn không có một điểm sinh khí, con mắt nhìn chăm chăm từ đó trước người đi qua hai bóng người cao giọng tiếp tục nói: "từ Phong sư huynh thế nhưng là chúng ta Từ Vân Tông từ khai tông lập phái lên cái thứ nhất trở thành ngoại môn đệ tử ngày đầu tiên liền bị phá lệ tuyển nhận vì nội môn đệ tử thiên tài tu luyện a."

Cái này ngoại môn đệ tử tại nâng lên "Thiên tài tu luyện" thời điểm ngôn ngữ một hồi, cần trọng giọng nói nói ra.

Lời nói này vừa vừa nói ra lập tức giống như một đạo sấm sét, lệnh chung quanh những cái kia vừa Nhập Môn Đệ Tử một trận nhiệt nghị, một số người càng là khê nhếch miệng, một mặt giật mình hình.

Nhưng cũng có một chút người mặc Hoa Y Cẩm Bào trên mặt thiếu niên lộ ra một bộ vẻ chột hiểu, xem như đang lẩm bầm lâu bầu nói ra: "nguyên lai vị sư huynh này cũng là ba năm trước đây Tham môn khảo hạch, các hạng thành tích ưu dị, mà lại nghe nói linh khí Thân Hòa Độ tức thì bị định giá cửu tinh, sau cùng bị phá lệ thu làm nội môn đệ tử "

Thiếu niên này là một người tu luyện thể gia xuất thân, cho nên đối với Từ Vân Tông sự tình biết rõ biết không ít.

"Cửu tinh? Chỉ cần linh khí Thân Hòa Độ đạt tới Tam Tinh trở lên liền có thể trở thành ngoại môn đệ tử, chúng ta cái này một nhóm trắc thí linh lực Thân Hòa Độ đẳng cấp tối cao hẳn là cũng chỉ có Lục Tinh nửa đi."

Mọi người lần nữa lên tiếng kinh hô

Nghe chung quanh những này mới Nhập Môn Đệ Tử kinh ngạc hâm mộ ngôn ngữ, lúc trước tên kia nói chuyện ngoại môn đệ tử trên mặt ý cười càng đậm, nhìn thấy bầu không khí đã đạt tới một cái đỉnh điểm, sau đó lại cao giọng nói ra "Các ngươi từ Phong sư huynh không chỉ có riêng phá cái này một hạng kỳ lục!"

"Lý Kiến, nhắm lại ngươi miệng." Cùng tên kia gọi là Từ Phong thiếu niên đi cùng một chỗ thiếu niên đột nhiên quay đầu hung dữ đối phụ trách duy trì trật tự ngoại môn đệ tử nói ra.

Nguyên bản còn đang chờ đợi đoạn dưới Tân Tán Đệ Tử nhìn thấy cái này bất chợt tới một màn cũng đều là khê giật mình, có chút âm ỹ đám người lập tức an tĩnh lại, không hiểu nhìn lấy hai người, đương nhiên bọn họ hiện tại cũng phát giác được sự tình có chút khác thường, dù sao cái này gọi là Lý Kiến đệ tử tại Từ Phong hai người xuất hiện về sau liền cực kỳ mưu cầu danh lợi hướng người chung quanh giới thiệu Từ Phong yêu nghiệt thiên phú, nhưng từ đầu đến cuối Từ Phong đều không có nhìn qua Lý Kiến liếc một chút, hiện tại tên kia gọi là Từ Phong thiếu niên bên cạnh đồng bạn càng làm cho Lý Kiến im miệng.

"Làm sao? Sợ ta nói cho những này tân tân Sư Đệ Sư Muội nhóm, chúng ta từ Phong sư huynh cũng là chúng ta Từ Vân Tông khai tông đến nay cái thứ nhất bị thu hồi nội môn đệ tử thân phận giảng chức ngoại môn đệ tử người sao?" Lý Kiến không những không giận mà còn cười, trong giọng nói tràn đầy ý trào phúng.

Giảng chức ngoại môn đệ tử?

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng, Lý Kiến câu nói này ra miệng về sau, chẳng những những này tân tân ngoại môn đệ tử một mặt kinh ngạc, cho dù cùng Lý Kiến cùng một chỗ phụ trách duy trì trật tự mấy cái chính thức ngoại môn đệ tử trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên cũng là hiện tại từ đó Lý Kiến trong miệng mới biết được tin tức này, lại nhìn Lý Kiến bộ dáng, tin tức hẳn là thật không giả, mà Lý Kiến hiển nhiên biết một số bọn họ cũng không biết bí vấn, nhưng nghĩ tới Lý Kiến phụ thân cũng là ngoại môn một vị trưởng lão, Lý Kiến có thể sớm biết một số tin tức cũng liền không đủ vì nhưng.

Về phần Từ Phong tại sao lại bị trục xuất nội viện giảng chức Ngoại Viện nguyên nhân bọn họ cũng không hề quá thật tốt kỳ, nghĩ đến mấy năm này từ trong viện truyền tới liên quan tới Từ Phong truyền ngôn, trên mặt bọn họ cũng lộ ra vẻ chột hiểu, thậm chí còn có một loại mừng thầm thậm chí cười trên nỗi đau của người khác vị đạo.

"Người không hổ là là cầu, chẳng những cái mũi linh, lỗ tai này cũng linh thông, lại thêm người cái này trương tiện miệng, còn quả nhiên là vô địch!" Từ Phong bên cạnh thiếu niên một mặt oán giận chỉ sắc, ngoài miệng lời nói cũng là sắc bén ngoan độc.

"Trương Nguyên, người nói người nào?" Lý Kiến trên mặt lần thứ nhất xuất hiện vẻ giận dữ, nhưng chợt nghĩ đến chính mình thất thố, rất nhanh trên mặt lại thay đổi trước đó phong khinh vân đạm, cười nói: "Trương Nguyên, người Chủ Từ đều không nói chuyện, người gấp gấp như vậy liền ra đến hộ chủ, người thật đúng là tận trung cương vị công tác a."

"Bất quá hẳn lại còn là ba năm trước đây này cái thiên tài tu luyện cũng liền thôi, nhưng hẳn một lần kia sau khi bị thương thể nội đã rút cuộc ngưng tụ không ra một tia linh lực, hiện tại đã là một cái phế vật mà thật không biết người vì sao còn muốn theo ở bên cạnh hắn."

"Người..." Trương Nguyên muốn muốn lần nữa lối ra đánh trả, lại phát hiện bên cạnh Từ Phong vỗ một cái bả vai hắn ngăn cản hắn.

"Người gặp qua chó cắn người, chẳng lẽ người còn gặp qua người cắn chó? Đi thôi" tên kia gọi là Từ Phong thiếu niên bình thản nói ra, từ đầu đến cuối đều không có nhìn qua Lý Kiến liếc một chút.

Đối với Lý Kiến loại này ý vào phụ thân là Ngoại Môn Trưởng Lão, ở ngoại môn hung hăng can quấy người Từ Phong không nghĩ tới nhiều dây dưa, đồng thời cũng không hy vọng Trương Nguyên bởi vì chính mình đối đầu Lý Kiến thiên tài vàng sáng về sau, cái này Lý Kiến vẫn khắp nơi nhắm vào hắn, mà lại chính mình vừa tiến nhập nội môn không lâu liền có lâu năm nội môn đệ tử không để ý thể diện hướng tự mình ra tay khiêu khích, cuối cùng đã thương hắn, đây cũng không phải là bởi vì Mộc Tử Vu Lâm đạo lý, chuyện này phía sau rất có thể liền có Lý Kiến bóng dáng, mà lại tên kia lâu năm nội môn đệ tử cũng là họ Lý, Từ Phong có thể sẽ không tin tưởng trên đời có trùng hợp nhiều như vậy, chính mình sẽ cùng họ Lý người như thế phản xung.

Đương nhiên hẳn cũng không phải một cái tùy tiện bị người trào phúng trêu đùa quả hồng mềm, tuy nhiên ngoài miệng nói người không thể cắn chó, nhưng chỉ cần đem chó đánh chết, liền có thể người cắn chó, hơn nữa còn là thom ngào ngọt thịt chó.

Nếu như chỉ là vài câu ngôn ngữ châm chọc, Từ Phong còn sẽ không keo kiệt như vậy, nhưng ba năm trước đây chính mình bởi vì nhập môn khảo hạch thành tích thứ nhất, bởi vậy đoạt ban đầu vốn thuộc về Lý Kiến thiên tài vàng sáng về sau, cái này Lý Kiến vẫn khắp nơi nhắm vào hắn, mà lại chính mình vừa tiến nhập nội môn không lâu liền có lâu năm nội môn đệ tử không để ý thể diện hướng tự mình ra tay khiêu khích, cuối cùng đã thương hắn, đây cũng không phải là bởi vì Mộc Tử Vu Lâm đạo lý, chuyện này phía sau rất có thể liền có Lý Kiến bóng dáng, mà lại tên kia lâu năm nội môn đệ tử cũng là họ Lý, Từ Phong có thể sẽ không tin tưởng trên đời có trùng hợp nhiều như vậy, chính mình sẽ cùng họ Lý người như thế phản xung.

Từ nhỏ hoàn cảnh sinh hoạt để Từ Phong tính cách so người đồng lứa càng thêm thành thực, tại không có thực lực trước mặt hẳn sẽ không tự rước nhục, đương nhiên nếu có thực lực, hẳn cũng tuyệt không phải nhân từ nương tay hạng người, hắn tin tưởng một ngày này sẽ không quá xa.

Trương Nguyên mặc dù có chút không cam lòng, nhưng vẫn là nghe theo Từ Phong lời nói, không tiếp tục để ý Lý Kiến, cùng Từ Phong quay người hướng phía chấp sự đại điện cửa vào đi đến.

"Hừ, ba năm này người co đầu rút cổ tại nội viện không ra cũng liền thôi, nhưng bây giờ người bị giáng chức về Ngoại Viện, nhìn ta như thế nào đem người giẫm tại dưới chân, để mọi người biết người nào mới thật sự là thiên tài."

Lý Kiến lạnh hừ một tiếng, hai mắt nhìn chăm chăm này hai rồi đi bóng lưng, trong mắt lóe lên một vòng ngoan lệ chỉ sắc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Ngoại môn đệ tử

"Người đi vào đi, ta liền ở chỗ này chờ người." Từ Phong hai người tới cửa đại điện, Trương Nguyên nói ra. Ngày thường chấp sự đại điện nếu như không có sự tình cảm ngoại môn đệ tử đi vào.

Từ Phong khẽ gật đầu, cất bước đi vào đại điện.

Đây là lần lần thứ hai lại tới đây, lần thứ nhất vẫn là hắn vừa trở thành nội môn đệ tử thời điểm, giống nhau địa phương, nhưng hai lần tâm tình lại hoàn toàn khác biệt, trong lòng có chút phức tạp.

Trong đại điện mấy cái bàn lớn trước, mấy tên Tân Tấn Đệ Tử chính là một mặt cung kính đứng ở nơi đó làm lấy nhập môn thủ tục, Từ Phong trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, chính mình cái này từ nội môn đệ tử thay đổi vì ngoại môn đệ tử thủ tục hẳn là tìm ai làm, dù sao lấy trước thể nhưng là chưa từng xảy ra loại chuyện này.

"Từ Phong "

Ngay tại Tử Phong suy nghĩ ở giữa, một cái ông lão áo tím hướng phía Tử Phong đi tới.

"Tam Trường Lão" Tử Phong vội vàng đi mấy bước, khom mình hành lễ.

Đứng ở trước mắt lão giả này, Tử Phong trong lòng cảm kích, lão giả này là ngoại môn Tam Trường Lão, cũng là Tử Phong một nhóm kia nhập môn khảo hạch Quan Chủ Khảo, cũng chính là lão giả này tại mắt thấy Tử Phong khảo hạch thành tích cùng tu luyện thiên phú sau mới hướng trong tông môn xin đặc biệt đem Tử Phong thu làm Nội Viện đệ tử.

"Đi theo ta" Tam Trường Lão thật sâu nhìn một chút Tử Phong, thờ dài một tiếng nói ra.

Tử Phong tự giễu cười một tiếng, yên lặng đi theo Tam Trường Lão đi vào Tam Trường Lão Văn Phòng ở giữa.

"Đem vuron tay ra đến" hai người sau khi ngồi xuống, Tam Trường Lão nói ra.

Tử Phong nghĩ đến Tam Trường Lão ý đồ, trong lòng âm áp, rất nghe lời đem tay phải vuron ra.

Tam Trường Lão cũng là tay phải vuron ra, thủ chương cùng Tử Phong thủ chương tương đồng, một tia linh lực chậm rãi tiến vào Tử Phong thể nội, linh lực rất nhỏ, không ngừng du tẩu tại Tử Phong quanh thân các nơi, tựa hồ là sợ thương tổn đến Tử Phong, cho nên cái này tia linh lực rất chậm chạp, mà lại đối với một số trọng yếu huyết vị tiểu đưng làm theo dừng.

Thời gian rất chậm, một khắc đồng hồ về sau, Tam Trường Lão mới chậm rãi thu về bàn tay, mi đầu thít chặt giống như đang trầm tư, sau cùng nhẹ nhàng lắc đầu, trên mặt lộ ra nghi hoặc về không hiểu.

"Không có khả năng a, người bên trên lần bị thương này cũng chỉ là thương tổn đến nội tạng, mà lại hiện tại đã khôi phục như lúc ban đầu, huống hồ Tĩnh Mạch cùng Khí Hải cũng không nhận được thương tổn, như thế nào ngưng tụ không ra linh lực." Tam Trường Lão tự lẩm bẩm, có chút không dám tin.

"Tông chủ và mấy vị kia nội môn trưởng lão nói như thế nào?" Ba tám lão mở miệng hỏi, hần mặc dù là Ngoại Môn Trưởng Lão, nhưng đối với nội môn sự tình cũng cực ít tham dự, tuy nhiên nghe nói Tử Phong sự tình, nhưng tường tình lại biết rất ít, về phần Tử Phong cũng là ba năm này sau mới lần nữa nhìn thấy.

"Tông Chủ bọn họ cũng là tra không dò ra nguyên nhân cụ thể, cho nên mới để cho ta tại nội môn ngồi ba năm, hi vọng ta có cơ hội có thể một lần nữa ngưng tụ linh lực, nhưng..." Tử Phong cười khổ.

"Tông môn có thể sùng sững Vạn Tái mà không ngừng lớn mạnh, Tu Luyện Giới quy tắc thể hiện không thể tránh được, người không nên suy nghĩ nhiều." Tam Trường Lão nhìn một chút Tử Phong nói ra: "ngoại môn tuy nhiên tài nguyên tu luyện không thể so với nội môn, nhưng cũng xa không phải một số hần môn phái thế gia so với, người không muốn cam chịu, còn muốn tiếp tục tu hành, để có thể lần nữa ngưng tụ linh lực."

"Vâng, đệ tử biết" Tử Phong hồi đáp.

Đứng ở trước mắt lão giả này cản dận, Tử Phong trong lòng càng thêm cảm kích, đối với mình hiện tại không thể tu luyện, lão giả trừ hơi có vẻ thất vọng bên ngoài, thái độ cũng không có quá nhiều cải biến, giống nhau lần thứ nhất gặp mặt lúc như vậy hòa ái, giống như đối đãi chính mình tiểu bối một dạng.

Lúc này Tử Phong thậm chí muốn đem tự thân không thể tu luyện bí mật nói cho trước mắt lão giả, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, cố nén quyết tâm trong xúc động.

"Ừ"

Tam Trường Lão nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đưa tay nhẹ nhàng vung lên, trên ngón tay Càn Khôn Giới Chỉ quang mang chớp động, trên mặt bàn xuất hiện một tấm lệnh bài, hai kiện đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức, còn có một quyển sách nhỏ.

Tử Phong nhìn lướt, phát hiện những này chính là mới nhập môn ngoại môn đệ tử ứng nhận lấy chi vật, cái viên kia lệnh bài trừ tượng trưng cho ngoại môn đệ tử thân phận bên ngoài, vẫn là ngoại môn đệ tử tu luyện động phủ trận pháp mở ra chìa khoá, đen nhánh trên lệnh bài ánh sáng lưu chuyển, tản ra yếu ớt năng lượng ba động, lệnh bài trung ương Tử Văn Tông ba cái chữ to màu vàng phá lệ loá mắt, tại ba chữ phía dưới còn khắc lấy một loạt số tự, đây là động phủ số hiệu. Còn quyển kia sách nhỏ làm theo ghi lại một số nhập môn hạng mục công việc cùng môn quy, trừ cái đó ra bình thường hẳn là còn có một thanh Phàm Cấp bội kiếm cùng một bản Nhập Môn Công Pháp, nhưng hai thứ này Tử Phong sớm tại ba năm trước đây liền lĩnh qua, tiến nhập nội môn sau cũng một mực không có thu hồi, cho nên trong này cũng không có hai thứ đồ này.

"Đây là ngoại môn đệ tử cần thiết chi vật, về sau nếu như có vấn đề gì có thể trực tiếp tới tìm ta, ta cái này Ngoại Môn Trưởng Lão vẫn có thể giúp người một số."

"Vâng, đa tạ Tam Trường Lão" Tử Phong cung kính đáp.

Tử Phong đem trên mặt bàn đồ vật thu vào Càn Khôn Giới bên trong, đây là hần nhập môn khảo hạch thành tích thứ nhất khen thưởng, tại một số tiểu thế gia bên trong cũng cực kỳ trân quý, sau đó Tử Phong hướng Tam Trường Lão cáo từ lui ra khỏi phòng.

Cửa phòng đóng lại trong chốc lát, Tử Phong ngằm trộm nghe đến trong phòng một tiếng thở thật dài thanh âm.

Ra đại điện, Trương Nguyên còn tại cửa ra vào chờ đợi, nhìn thấy Từ Phong ra đến, Trương Nguyên hỏi ý kiến hỏi một chút bên trong chuyện phát sinh, Từ Phong cũng đơn giản giảng một chút, sau đó hai người hướng phía dưới núi đi đến, ngoại môn đệ tử bình thường đều ở tại nửa dưới sườn núi, dọc đường Lý Phong thời điểm, Lý Phong ngược lại là rất thức thời không tiếp tục mở miệng châm chọc, chỉ là trong ánh mắt tràn đầy khiêu khích khinh miệt chi ý, chỉ bất quá đều bị Từ Phong hai người không nhìn.

Có Trương Nguyên cái này ngoại môn Vạn Sự Thông, Từ Phong rất nhanh liền tìm tới động phủ chỗ, mặc dù không cách nào bằng được Nội Viện Đệ Tử lầu các đình viện, nhưng cũng là một cái có hơn mười mét vuông thạch thất, cửa có hộp nhỏ để đem thân phận lệnh bài để vào, hoa quang chớp động ngoài động phủ tầng Bảo Hộ Trận pháp biến mất.

"Đi vào ngồi một chút? Lúc này muốn ngồi bao lâu cũng không có vấn đề gì!" Từ Phong một mặt trêu tức cười nhìn lấy Trương Nguyên nói ra.

"Không có, ngươi vừa thay mới động phủ hẳn là còn muốn chỉnh lý một phen, ta liền không có thêm phiền." Trương Nguyên có chút xấu hổ nói ra, biết Từ Phong đang nhạo báng chính mình.

Trước đó Từ Phong vẫn là nội môn đệ tử thời điểm, Trương Nguyên mỗi lần nhìn thấy Từ Phong đều muốn một trận nắn nỉ Từ Phong mang về động phủ đợi một thời gian ngắn, mà mỗi lần qua về sau đều sẽ lại ở nơi đó không đi, nếu không phải tông môn có quy định ngoại môn đệ tử tiền nội môn trọng địa có thời gian hạn chế, đoán chừng Trương Nguyên cả một đời cũng sẽ không xảy ra đến, dù sao nội môn đệ tử động phủ thiên địa linh khí muốn so ngoại môn đệ tử nồng đậm mấy lần không thôi.

"Ta đi, nếu có chuyện gì có thể tới tìm ta." Trương Nguyên quay người muốn đi.

"Cám ơn ngươi!" Từ Phong nhìn lấy Trương Nguyên muốn đi, do dự một chút nói ra, đây là hắn đời này lần thứ nhất đối một người nói

"Ha-Ha, cảm ơn cái gì, một chút chuyện nhỏ mà coi như ta không có dẫn ngươi đi Chấp Sự Đường, ngươi cũng chính mình có thể tìm tới." Trương Nguyên đầu tiên là sững sờ, lập tức đùa vừa cười vừa nói.

"Ngươi biết ta gọi là cái gì!" Từ Phong một mặt trịnh trọng nói ra, hắn cảm tạ là mình tại chán nản thời điểm còn có một người bạn một mực hầu ở bên cạnh mình, trên thế giới bằng hữu cũng chia rất nhiều loại, đệ Hoa trên Gấm có rất nhiều, đưa Than khi có Tuyết lại có thể có mấy cái.

Nhìn thấy Từ Phong một mặt trịnh trọng biểu lộ, Trương Nguyên cũng thu hồi vui cười chi sắc, một mặt nghiêm túc nói ra: "nhập môn khảo hạch, ta thành tích cho dù không phải kém cỏi nhất, nhưng cũng là đệ nhất, khi đó ngươi đều không có ghét bỏ ta, ta hiện tại đương nhiên sẽ còn lấy ngươi làm bằng hữu."

"Nếu như nói lúc trước cùng ngươi kết giao bằng hữu là coi trọng ngươi thiên phú, nhưng ít ra tại ngươi đối ta lấy bằng hữu đối đãi thời điểm, loại ý nghĩ này liền không có."

"Hai cái đại nam nhân tại cái này phiền tình được không?" Từ Phong biểu lộ trở nên càng thêm nghiêm túc nói.

"thực có một việc ta một mực không có nói cho ngươi biết "Trương Nguyên một mặt thâm tình nhìn lấy Từ Phong ôn nhu nói: "thực trong lòng ta một mực ở một nữ tử tâm linh."

"Lăn, chết biến thái."

Từ Phong nổi giận gầm lên một tiếng, sắc mặt khó coi.

Trương Nguyên cười ha ha lấy chạy trốn, trông thấy Từ Phong ăn thiệt thòi hiển nhiên cực kỳ đắc ý.

Từ Phong tiến vào động phủ, lần nữa đem Phòng Ngự Trận Pháp mở ra, xem kỹ một chút chính mình nhà mới, trong phòng bày biện cực kỳ đơn giản, một cái giường, một cái bàn tròn, hai cái ghế lại không khác, cùng nội môn đệ tử đãi ngộ thật đúng là ngày đêm khác biệt.

Bất quá đối với những này ngoại vật Từ Phong cũng không ngại, ngược lại cảm thấy đây mới là một người tu luyện người nên có tu luyện hoàn cảnh. Chỉ là cảm thụ một chút trong phòng mỏng manh linh khí, để Từ Phong không khỏi âm thầm nhíu mày, khó trách Trương Nguyên hội như vậy khát vọng qua nội môn đệ tử động phủ.

Trong phòng tuy nhiên thời gian dài không có người ở, nhưng cũng cực kỳ sạch sẽ gọn gàng, cho nên Từ Phong cũng không có tốn hao hồi lâu liền đem hết thảy thu thập thỏa đáng.

Từ đó trừ vật giới chỉ bên trong đem ngoại môn đệ tử y phục thay đổi, tuy nhiên ngoại môn đệ tử y phục cũng là thanh sắc, nhưng lại không phải mình trên thân cái này phổ thông y phục có thể so sánh với, loại này ngoại môn đệ tử trên quần áo có tiêu hình sạch sẽ trận pháp, tục xưng là Tị Trần Y, mà lại cứng cỏi chịu mài mòn, thích hợp nhất tu luyện chỉ dùng.

Phục thêm một viên tiếp theo Ích Cốc Đan, Từ Phong khoanh chân ngồi ở trên giường bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện.

Công pháp vận chuyển vận chuyển, Từ Phong hấp thu thiên địa linh khí nhập thể.

Chính như ngoại giới biết được như thế, Từ Phong từ lần trước bị tên kia nội môn đệ tử đả thương về sau, Từ Phong nguyên bản ngưng khí cảnh Nhất Trọng linh lực thân bí biến mất, mà lại cũng không còn cách nào ngưng tụ linh khí tiến vào Khí Hải, cho nên rất nhiều người đều cho rằng Từ Phong lúc tu luyện hấp thu linh khí sau bởi vì vô pháp chứa đựng tại Khí Hải bên trong, cho nên trực tiếp tiêu tán tại thể nội, nhưng chỉ có Từ Phong tự mình biết, hắn

hấp thu thiên địa linh khí cũng không có tiêu tán.

Nếu có người thấy qua Tử Phong tu luyện liên nhật định sẽ phát hiện bên trong huyền ảo, chỉ gặp giờ phút này, theo linh khí nhập thể, ở trong kinh mạch hội tụ thành một cỗ linh lực khí lưu, mà cái này một cỗ linh lực lại phảng phất có một cỗ hấp lực đồng dạng bị dính hấp hướng Tử Phong bên trái chỗ ngực hội tụ, tuy nhiên đây hết thấy ngoại nhân không cách nào nhìn bằng mắt thường đến, nhưng lại có thể nhìn thấy cực kỳ quý dị một màn, theo linh lực hội tụ tại Tử Phong nơi ngực chỗ, Tử Phong chỗ ngực một cái hình bầu dục quang mang lấp lóe, tuy nhiên rất âm đạm, nhưng còn có thể xuyên thấu qua y phục bị mắt người thường nhìn thấy.

Nếu như vén quần áo lên có thể nhìn thấy một cái tấm chắn bộ dáng ẩn ẩn ký như là thù thù liếc một chút khắc họa tại Tử Phong ở ngực, lúc bình thường đều sẽ âm đạm không ánh sáng, nhưng chỉ cần Tử Phong tiến vào trạng thái tu luyện, ẩn ký này liền sẽ phát ra tia sáng chói mắt, giống như thực vật một loại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Ẩn ký

Ở ngực cái này mai ẩn ký là Tử Phong tại lần trước thụ thương nửa năm sau mới phát hiện, lúc ấy cứ việc vô pháp hấp thu Linh khí, nhưng Tử Phong vẫn là phát giác được thân thể dị thường, bởi vì tại thụ thương trước khi hôn mê một khắc này hân mơn hồ cảm giác được trong huyết mạch một loại vô hình năng lượng phảng phất trong chốc lát sôi trào một dạng, trong khí hải linh lực cũng trong nháy mắt bị rút lấy không còn tràn vào ở ngực.

Mặc dù không cách nào xác định ở đâu xảy ra vấn đề, nhưng lại chưa từng có từ bỏ thu nạp Linh khí, thẳng đến cái này mai ẩn ký xuất hiện mới nhìn ra manh mối.

Nguyên bản hân muốn đem loại này ẩn ký xuất hiện nói cho nội môn trưởng lão hi vọng có thể đạt được giải đáp, nhưng do dự một chút sau Tử Phong vẫn là quyết định qua tông môn Tàng Thư Các trước tự hành tìm đọc một chút, dù sao cái này quá quý dị, hân cũng là xuất thân tại một người tu luyện thế gia, đối với con đường tu luyện cũng có thật nhiều hiểu biết, nhưng nhưng lại chưa bao giờ nghe được cùng loại sự tình.

Tử Vân Tông Tàng Thư Các bao quát vạn thiên, nơi đó sưu tầm Tử Vân Tông vạn năm tuế nguyệt tích lũy trân quý điển tịch, liên quan đến linh dược, đan dược, Linh Thú, nhân vật truyền kỳ, kỳ văn dị sự các loại, nhưng Tử Phong lại không có tìm được liên quan tới loại này ẩn ký mình xác giải thích, chỉ là thông qua đại lượng trong thư tịch đôi câu vài lời mơ hồ có một cái suy đoán, cái này mai ẩn ký có thể là một loại Huyết Mạch Truyền Thừa ẩn ký,

Nghe nói là tuyệt thế cường giả đem tự thân cường đại vũ kỹ lấy một loại thông thiên thủ pháp phong ấn tại con nôi dãi huyết mạch bên trong, nếu như những mầm mống này tự cùng hậu nhân có thể Giác Tỉnh Huyết Mạch liền có thể đạt được loại vũ kỹ này tu luyện chi pháp, mà có được cái này tuyệt thế cường giả huyết mạch độ dày càng cao người giác tỉnh tỷ lệ liền càng cao, trái lại cũng có thể là cả đời vô pháp giác tỉnh, mà theo huyết mạch kéo dài, loại này huyết mạch giác tỉnh khả năng mấy đời bên trong cũng vô pháp giác tỉnh một lần. Nhưng loại thuyết pháp này hư vô mờ mịt, cho nên Tử Phong cũng không dám nhất định.

Nhưng theo không ngừng tu luyện, cái này mai ẩn ký cũng càng phát ra rõ ràng, cái này khiến Tử Phong hưng phấn đồng thời cũng nhiều ra vẻ mong đợi, một loại tuyệt thế cường giả cường đại vũ kỹ tuyệt đối là bất luận cái gì võ giả đều sẽ điên cuồng sự tình, hơn nữa còn là thích hợp nhất chính mình huyết mạch tu hành cường đại vũ kỹ, nếu như có thể đạt được loại vũ kỹ này tu luyện phương pháp, lấy tự thân cùng vũ kỹ độ phù hợp, vô luận là tu luyện vẫn là thi triển môn võ kỹ này đều muốn làm ít công to.

Nửa ngày tu luyện qua qua, Tử Phong chậm rãi mở hai mắt ra khẽ lắc đầu.

Nơi này nồng độ linh khí cùng lúc trước so sánh quá thấp, nửa ngày tu luyện cũng vãn vãn tương đương với mình tại nội môn thời điểm không đến hai giờ tu luyện hiệu quả.

"Thời gian, ta cần phải nhanh một chút để cái này mai ẩn ký ngưng thực, nội môn trưởng lão cho thời gian của ta là một năm, nếu như một năm sau ta còn vô pháp ngưng tụ linh lực, ta đem bị trục xuất Tử Vân Tông."

Nghĩ đến chỗ này, Tử Phong từ từ vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái màu trắng Bình Sứ cùng hơn một trăm mai lớn chừng hột đào tình hình đáng vật thể, đây là hân toàn bộ gia sản, đều là trong ba năm này làm nội môn đệ tử có thể nhận lấy đan dược và Hạ Phẩm Linh Thạch.

Linh Thạch bên trong dồi dào nồng đậm Linh khí có thể cung cấp tu luyện giả thu nạp, đây là giữa thiên địa Linh khí kinh lịch năm tháng dài đằng đẳng ngưng tụ ra kết tinh, Linh khí nồng đậm Thành Đô tự nhiên còn cao hơn ngoại giới ra mấy lần, đối tu luyện mà nói tự nhiên là cực kỳ trân quý tài nguyên tu luyện, đồng thời cũng là tu luyện giả giao dịch Lưu Thông Hóa Tệ.

Mà đan dược là lấy linh dược luyện chế, bên trong giàu có cũng không phải là Linh khí, mà là chân chính linh lực, phục dụng loại đan dược này tình đi tu

luyện người thu nạp, chuyển hóa thời gian, mà lại đan được phẩm giai càng cao, linh lực càng to lớn.

"Ba mươi mai Kinh Linh Đan, một trăm hai mươi mai Hạ Phẩm Linh Thạch." Từ Phong giống như Địa Chủ Lão Tài đồng dạng đem nhà mình kiểm lại một lần, chỉ là biểu lộ khó coi, một mặt vẻ nhứt nhối, đây chính là hấn dự định về sau có thể ngưng tụ linh lực thời điểm dùng đến đề cao tu vi.

Những vật này vô luận là đối với ngoại môn đệ tử vẫn là nội môn đệ tử đều là một khoản không nhỏ tài phú, nhưng hấn biết rõ chỉ có lưu tại Từ Vân Tông mới có thể thu được càng nhiều tài nguyên tu luyện, cho nên hấn không thể bị trục xuất Từ Vân Tông.

Đan được tu luyện hiệu quả là tốt nhất, cho nên Từ Phong lựa chọn trước dùng Kinh Linh Đan tu luyện, nuốt xuống một khóa về sau, một cỗ bàng bạc linh lực tại thể nội tứ tán đập vào, mặc dù có ở ngực này cỗ vô danh lực lượng hấp lực liên lụy, nhưng Từ Phong vẫn là nhanh nhảm mắt nhập định, phối hợp với loại này hấp lực, dẫn dắt thể nội cuồng bạo linh lực hội tụ đến chỗ ngực, dạng này có thể tăng tốc linh lực hấp thu thời gian, đồng thời cũng có thể tránh khỏi linh lực tại thể nội hao tổn.

Chứa đựng trong giới chỉ còn có thật nhiều Ích Cốc Đan, động phủ lại có Phòng Ngự Trận Pháp bảo hộ không cần lo lắng bị người quấy rầy, cho nên Từ Phong toàn thân tâm đến vui đầu vào trong tu luyện.

Kinh Linh Đan linh lực to lớn, bình thường cần hai ngày rưỡi khoảng chừng thời gian tài năng lại phục dụng một khóa, theo từng khóa đan được phục dụng hấp thu, Từ Phong có thể rõ ràng nhìn thấy chỗ ngực ẩn ký càng thêm ngưng thực, nguyên bản rõ ràng dường vẫn trở nên càng thêm thâm thúy, toàn bộ ẩn ký giống như vật thật đồng dạng treo ở trước ngực.

Thời gian trôi qua, Từ Phong một mực đắm chìm trong không ngừng nghỉ trong tu luyện, rất nhanh hai tháng trôi qua, trong thời gian này chỉ có Trương Nguyên mới đầu tới qua một lần, cách trận pháp đem Từ Phong từ trong trạng thái tu luyện tỉnh lại, nhưng nhìn thấy Từ Phong bận bịu tu luyện, cho nên cũng không có quá nhiều quấy rầy liền rời đi.

Cái này hơn hai tháng thời gian, Từ Phong phục dụng hai mươi bảy mai Kinh Linh Đan, đan được cũng chỉ còn lại có ba khóa.

Lúc này, Từ Phong chính cau mày nhìn lấy chính mình trần trụi bên ngoài ở ngực, muốn từ đó nhìn ra một số manh mối, nhưng sau một hồi lâu Từ Phong bắt đầu dĩ lạc đầu.

Khi hấn hấp thu xong thứ hai mươi bốn viên đan được sau liền phát hiện cái này mai ẩn ký không có lại có chút biến hóa, trước đó mỗi phục dụng một khóa về sau, Từ Phong đều có thể phát giác được cái này mai ẩn ký biến hóa rất nhỏ, tuy nhiên rất nhỏ bé, nhưng còn có thể bắt được một số.

Lúc đó còn tưởng rằng là chính mình nhất thời sơ sẩy nhớ lầm trước đó ẩn ký cái nào đó chi tiết,, cho nên chính mình không có phát hiện này một tia biến hóa, nhưng theo tiếp xuống tam viên đan được nuốt, Từ Phong rốt cục có thể khẳng định tuy nhiên linh lực một mực đang bị hấp thu, nhưng cái này mai ẩn ký bên trên không có biến hóa chút nào, chỉ ít hấn mất thường bên trên vô pháp nhìn thấy.

Loại này phát hiện để Từ Phong tâm tình trầm xuống, trong lòng ngọn lửa hi vọng phảng phất gặp được mưa rào tắt tã hấp hối.

"Bạch Nhân Lang, chỉ ăn không có nôn Bạch Nhân Lang." Từ Phong tâm lý thầm mắng không thôi, nhưng lại vô kế khả thi, chỉ phải tiếp tục kiên trì tu luyện.

Rất nhanh sở hữu Kinh Linh Đan đều phục sau khi dùng xong, cái viên kia ẩn ký vẫn là không có biến hóa chút nào, như bình chân như vại đồng dạng chiếm cứ tại Từ Phong ở ngực, mà lại vẫn như cũ "Có thể ăn có thể uống".

Kiên trì Từ Phong bắt đầu lợi dụng Linh Thạch tiến hành sửa chữa, hiệu quả tuy nhiên so đan được nhỏ rất nhiều, nhưng cũng so dựa vào hấp thu ngoại giới Linh khí tốc độ phải nhanh rất nhiều.

Từ Phong lấy mỗi ngày một cái Linh Thạch tốc độ tiến hành tu luyện, lấy hấn Ngưng Khí Kỳ nhất trọng cảnh giới một ngày có thể luyện hóa một cái Linh Thạch loại này khủng bố tu luyện tốc độ tuyệt đối là kinh người, nhưng Từ Phong tâm tình lại hảo bất khởi lai, dạng này tốc độ tiêu hao, Linh Thạch cũng chỉ đủ bốn tháng mà nếu là đến lúc đó cái viên kia ẩn ký còn không có biến hóa, vậy cũng chỉ có thể dựa vào tự thân từ ngoại giới hấp thu Linh khí, nhưng hấn thời gian hữu hạn, vền vẹn chỉ có thời gian một năm, hấn nhất định phải lần nữa ngưng tụ linh lực.

Xuân qua thu đến, lại là hơn ba tháng thời gian trôi qua, ẩn ký vẫn như cũ không có biến hóa chút nào, Từ Phong phảng phất cũng dần dần tiếp nhận hiện thực không hề lo lắng, mà chính là tâm bình khí hòa bắt đầu từng ngày tu luyện, mặc kệ đêm tối vẫn là ban ngày, nếu như cảm giác tinh thần mỗi một liên nằm ở trên giường ngủ một giấc, sau khi tỉnh lại tiếp tục tu luyện, tuy nhiên buồn tẻ vô vị, nhưng đối với hấn mà nói đã tập mãi thành thói quen.

Trong thạch thất Từ Phong khoanh chân ngồi ở trên giường, trong tay nắm một khóa Linh Thạch, viên này Linh Thạch đã âm đạm không ánh sáng, tinh thể bên trên bắt đầu xuất hiện rất nhỏ vết rách, khi Linh Thạch bên trong Linh khí bị tiêu hao sạch sẽ thời điểm, viên này Linh Thạch cũng đem biến thành một đồng vàng vôi.

Lấy Từ Phong tu luyện tốc độ, hấn nguyên bản cho rằng viên này Linh Thạch còn có thể tu luyện một khắc đồng hồ khoảng chừng thời điểm, đột nhiên cảm giác ở ngực hấp lực đột nhiên tăng lớn, cường đại hấp lực trong nháy mắt dành thời gian Linh Thạch bên trong còn sót lại Linh khí.

Trong tay chợt nhẹ, Từ Phong mở to mắt, nhìn thấy Linh Thạch tàn bụi từ thủ chương khe hở bên trong vẩy xuống, loại này đột nhiên biến hóa để Từ Phong giật mình đồng thời, trên mặt cũng xuất hiện vẻ mừng như điên, vô luận loại này đột biến là tốt là xấu, nhưng ít ra có biến hóa, so ra mà nói hấn sợ hơn một mực dạng này hấp thu Linh khí sau cùng không có chút nào cải biến.

Nhưng giờ khắc này căn bản không kịp để Từ Phong nghĩ quá nhiều, thể nội cự đại hấp lực vẫn còn tiếp tục, Từ Phong liền tranh thủ trong trử vật giới chỉ

còn thừa Linh Thạch toàn bộ lấy ra thả tại cạnh giường, cầm trong tay lên một khóa Linh Thạch tiếp tục tu luyện.

Đương nhiên tại cái này cự đại hấp lực phía dưới, hần tu luyện tự thân dần dần thực đã đối ở thể nội Linh khí dẫn đạo cơ hồ nhỏ bé.

Một khóa

Hai khóa

Ba khóa

...

Từ Phong lấy một loại gần như điên cuồng tốc độ hấp thu từng khóa Linh Thạch bên trong Linh khí, nhanh một lát, còn thừa Linh Thạch hấp thu không còn, nhưng hấp lực vẫn còn tiếp tục.

Mà lại Từ Phong có thể cảm giác được tại loại này hấp lực liên lụy Linh khí thời điểm, hần khí huyết cũng bắt đầu chậm rãi hướng phía ở ngực hội tụ, mà lại càng ngày càng rõ ràng.

Không có Linh Thạch, chỉ có thể dựa vào tự thân tu luyện hấp thu ngoại giới Linh khí, cứ việc hiệu quả xa không phải Linh Thạch có thể so sánh với, nhưng Từ Phong không muốn từ bỏ.

Chỉ là làm hần không nghĩ tới là, tại Linh Thạch tiêu hao hết một khóa này, cỗ lực hút này lại còn nhanh hơn hần treo lên ngoại giới Linh khí chú ý.

"Thổ phỉ, vô sỉ, bại loại..." Từ Phong tâm lý một trận chửi mắng, không đơn giản bởi vì cỗ lực hút này kinh tự chủ từ ngoại giới bắt đầu hấp thu Linh khí, mà lại tại thời khắc này Từ Phong cảm giác thân thể một trận cứng ngắc, căn bản nhất dưới đều không động đậy, toàn bộ thân thể căn bản không nhận chính mình khống chế, chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy bốn phía Linh khí chen chúc hội tụ tại chính mình chung quanh giống như muốn hoá lỏng, sau đó điên cuồng xông vào trong cơ thể mình, đồng thời trong thân thể huyết khí cũng đang không ngừng bị hấp thu.

"Người hấp thu Linh khí ta mặc kệ, có thể người hấp thu ta huyết khí, tại tiếp tục như thế hội muốn giết ta." Từ Phong thàn than một tiếng, nhưng bá đạo hấp lực không nhúc nhích chút nào.

Theo huyết khí xói mòn Từ Phong bắt đầu cảm giác được mệt mỏi, suy yếu bất lực, thời gian lặng lẽ trôi qua, Từ Phong cũng không biết loại trạng thái này tiếp tục bao lâu, chỗ ngực quang mang càng ngày càng thịnh, nhưng mà Từ Phong đã không rảnh quan tâm chuyện khác, giờ phút này sắc mặt hần trắng bệch, mồ hôi đã xuyên qua trên thân trường bào, hốc mắt hăm sâu, cả người cũng chỉ còn lại có da bọc xương, gần như cùng khô lâu không khác, mà hần chỉ có thể nỗ lực bảo trì một tia ý thức chống đỡ lấy chính mình bảo trì thanh tỉnh không muốn thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Thái Cổ Sát Khí Quyết

Ngay tại Từ Phong cho là mình liền muốn bị thảm như vậy chết đi thời điểm, chung quanh Linh khí cùng tự thân huyết khí đột nhiên lấy mấy lần hấp thu tốc độ bạo tăng, cái này bất chợt tới như biến hóa để Từ Phong không có chút nào phòng bị, bằng vào kiên cường ý chí bảo trì sau cùng một tia ý thức phảng phất cũng phải trong nháy mắt sụp đổ.

Oanh

Một tiếng vang thật lớn trong đầu vang vọng, nương theo lấy chỗ ngực phát ra loá mắt bạch quang, một cỗ tin tức trong nháy mắt tràn vào trong đầu, nhưng giờ khắc này Từ Phong đã cũng không còn cách nào bảo trì một tia thanh minh.

"Thái Cổ Sát Khí Quyết "

Ý thức biến mất trước, Từ Phong mơ hồ trong đầu mơ hồ trông thấy vài cái chữ to, sau đó một đầu ngã chổng vó ở trên giường, giữa thiên địa Linh khí khôi phục như lúc ban đầu, trong thạch thất cũng bắt đầu yên tĩnh im ắng, hết thấy lại hình như không có cái gì phát sinh một dạng.

Không biết qua bao lâu, trong thạch thất một tiếng thở dài vang lên, như trút được gánh nặng đồng dạng lại lại dẫn khăn khăn, đầu giường bên trên Từ Phong mí mắt run run, chậm rãi mở hai mắt ra, như khô lâu đồng dạng trên mặt, hai cái sáng ngời mắt to đảo quanh chuyển không ngừng dường như đang đánh giá chung quanh hết thảy, chỉ là đôi mắt này tại cái này gầy gò trong hốc mắt lại lộ ra như vậy không có cân đối, để cho người ta có loại không rét mà run cảm giác.

"Vậy mà không chết, thật đúng là mạng lớn a" xác nhận chính mình còn tại động phủ trên giường, Từ Phong nội tâm thoáng hiện một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, nhưng toàn thân đau đớn cảm giác lại dễ cho hắn nhẹ nhàng nhếch miệng, nếu như không phải phát hiện mình bây giờ lại một chút cũng không động đậy, hắn tuyệt đối phải đau nhảy dựng lên.

Dứt khoát tại Từ Phong Tinh Thần Lực cảm giác dưới phát hiện mình thân thể cũng không khác thường, Từ Phong cũng không có quá mức sốt ruột, ngoan ngoãn nằm ở trên giường hồi tưởng đến trước khi hôn mê phát sinh từng màn.

"Ngày Thái Cổ Sát Khí Quyết lại là chuyện gì xảy ra?" Tuy nhiên trước khi hôn mê ý thức cực kỳ mơ hồ, nhưng vẫn là rõ ràng bắt được một khắc này trong đầu xuất hiện mấy chữ.

Lần nữa nhắm mắt lại, Từ Phong muốn phải từ từ hồi tưởng một chút.

Khi hắn vừa nhắm mắt lại thời điểm, một cỗ tin tức lặng yên ra hiện ở trong đầu hắn, đã đến chính là Thái Cổ Sát Khí Quyết, chỉ là lần này lại không đơn thuần là mấy chữ đơn giản như vậy.

"Cái này lại là Thái Cổ Sát Khí Quyết tu luyện phương pháp cùng khẩu quyết." Đại khái đem trong đầu tin tức chải vuốt một lần, Từ Phong trong lòng kinh hô.

"Chẳng lẽ nói ngực ta ẩn ký thật sự là Truyền Thừa Ấn Ký? Mà cái này Thái Cổ Sát Khí Quyết cũng là Giác Tinh Huyết Mạch sau Truyền Thừa Công Pháp." Từ Phong dần dần nghĩ đến loại khả năng này, đã mở hai mắt ra Từ Phong trong mắt lóe ra một vòng ánh sáng, nhưng ngay sau đó Từ Phong biến sắc.

"Đây chẳng phải là nói ta Huyết Mạch Truyền Thừa từ Thái Cổ Thời Kỳ, đến là kế thừa mẫu thân huyết mạch vẫn là cái kia kẻ bạc tình..." Nghĩ tới đây, Từ Phong khẽ nhủ mày không muốn nghĩ nhiều nữa.

Hắn tuy nhiên xuất thân tại Dương gia, nhưng cùng mẫu thân một dạng đều cũng không phải là Dương gia người, nhưng Dương gia người đối mẹ con bọn hắn lại cực kỳ cung kính, thậm chí có thể dùng kính sợ để hình dung. Dần dần hiểu chuyện về sau, Từ Phong cũng chỉ biết là mẫu thân từng có ân với Dương gia, hơn nữa còn là một cái cường đại võ giả, mẫu thân từ không cùng hắn giảng chính mình thân thể, cứ việc mẫu thân cho hắn lấy tên gọi Từ Phong, nhưng hắn biết từ cũng không phải là hắn họ tên

Chỉ là một mực nói cho hắn biết cuối cùng cũng có một ngày phụ thân hắn tới đón bọn họ hai mẹ con, nhưng thẳng đến Từ Phong năm tuổi, mẫu thân hắn qua đời thời điểm nam nhân kia cũng một mực chưa từng xuất hiện, hắn lựa chọn tin tưởng mẫu thân, mẫu thân sau khi qua đời, Dương gia người đối với hắn thái độ cũng bắt đầu cải biến, lạnh lùng chế giễu gió nóng thanh âm chậm rãi xuất hiện, nhưng hắn không thêm để ý, về phần còn lưu tại Dương gia cũng là vì chờ đợi phụ thân, sở dĩ như thế chấp nhất chờ đợi, là bởi vì hắn tin tưởng mẫu thân nói mỗi một câu. Nhưng thẳng đến hắn mười tuổi thời điểm nam nhân kia còn chưa có xuất hiện, hắn rốt cuộc biết nam nhân kia sẽ không lại xuất hiện, biết chờ đợi chỉ là nam nhân kia đối mẹ con bọn hắn một cái hoang ngôn, một cái mẫu thân hắn cho dù lâm chung trước đó vẫn tin tưởng hoang ngôn.

"Mặc kệ môn công pháp này truyền từ nơi đâu, ta đều muốn đưa nó tu thành, chỉ có mạnh lên ta mới có thể có cơ sẽ tìm được cái kia lừa gạt mẫu thân kẻ bạc tình, ta muốn chính miệng hỏi một chút hắn vì cái gì bỏ xuống hai mẹ con chúng ta chẳng quan tâm, ta nhất định phải vì mẫu thân đòi lại một cái công đạo." Từ Phong ánh mắt kiên định, hai đầu lông mày mang theo một tia quật cường.

Thân thể không thể động đậy, dứt khoát Từ Phong bắt đầu nghiên cứu lên Thái Cổ Sát Khí Quyết Tu Luyện Pháp Quyết, nguồn tin tức này cực kỳ cường đại, chẳng những bao quát môn võ kỹ này Tu Luyện Pháp Quyết, còn có tu luyện phương pháp cùng tu luyện tới mỗi một giai đoạn tu luyện tâm đắc, theo dõi những tin tức này duyệt, Từ Phong đối với môn võ kỹ này cũng có một cái sơ bộ nhận biết, khó trách truyền thừa môn công pháp này lấy thuận vì Truyền Thừa Ấn Ký, lấy sát khí làm tên, nguyên lai đây chính là một môn dựa vào sát khí tiến hành Thối Thể phòng ngự vũ kỹ.

"Lấy sát khí tiến hành Thối Thể!" Từ Phong âm thầm kinh hãi, cảm giác môn võ kỹ này càng giống là một môn tự sát chuyên dụng pháp môn.

Sát khí cùng Linh khí một dạng đều rời rạc giữa thiên địa, nhưng võ giả đều là thông qua hấp thu Linh khí tăng cao tu vi mà không phải sát khí, trừ giữa thiên địa linh lực càng thêm bàng bạc vừa tại tu hành bên ngoài, còn có một chút cũng là sát khí bản thân có ma diệt sinh cơ chi năng, sát khí nồng đậm chi địa càng là được xưng là tử địa, võ giả tâm thường căn bản không dám đặt chân.

Mà trong tin tức cũng có miêu tả môn võ kỹ này tu luyện, chẳng những trong quá trình tu luyện cần chịu đựng mãnh liệt thống khổ, mà lại hơi không cẩn thận liền có thể bị dẫn đạo sát khí nhập thể ma diệt sinh cơ, thân thể hủy người vong.

Ngán ngại khiếp sợ sau đó, Từ Phong vẫn là quyết định chờ thân thể khôi phục về sau liền bắt đầu ném thử tu luyện môn võ kỹ này, tuy nhiên tu luyện môn võ kỹ này tồn tại mạo hiểm, nhưng tu hành bản thân liền là một cái nghịch thiên liều mạng quá trình, cùng trời cùng đất cùng người, này một dạng không phải nguy hiểm trùng điệp, như vèn vèn bởi vì e ngại mà từ bỏ, lại như thế nào trở thành một tên cường giả.

Cứ như vậy Từ Phong trên giường không nhúc nhích nằm bảy ngày thời gian, trừ nghỉ ngơi vẫn tại nghiên cứu Thái Cổ Sát Khí Quyết tu luyện phương pháp, thẳng đến bảy ngày sau, thân thể của hắn mới dần dần khôi phục tri giác, lúc này hắn đã bụng đói kêu vang, nếu như thân thể còn không thể động lời nói, hắn đoán chừng chính mình chẳng mấy chốc sẽ bị chết đói.

Tinh Thần Lực bám vào đến trừ vật giới chỉ bên trong. Từ Phong từ một cái Bình Sứ bên trong qua ra một cái Ích Cốc Đan ăn vào về sau, cảm giác không thấy đói bụng về sau, chậm rãi hoạt động hạ thân thể, gian nan đem thân thể khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu ném thử tu luyện.

Hắn cũng không có nóng lòng tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, hắn muốn ném thử tu luyện linh lực, đây cũng là những ngày này hắn một mực lo lắng một

việc.

Bình phục một cái tâm tình, Từ Phong bắt đầu vận chuyển công pháp, chung quanh Linh khí tuần ra nhập thể nội, Linh khí ở trong kinh mạch không ngừng hội tụ, Từ Phong cũng bắt đầu tâm tình bắt đầu thấp thỏm không yên, thẳng đến Linh khí bắt đầu dựa theo bình thường lộ tuyến tại thể nội trong kinh mạch bắt đầu tuần hoàn vận hành, mà ở ngực này cổ hấp lực từ đầu đến cuối không có xuất hiện thời điểm, Từ Phong khòe miệng mới hiện ra một vòng ý cười.

Một cái Đại Chu Thiên vận hành sau khi kết thúc, Linh khí rốt cục bị chuyển đổi thành linh lực hướng phía Khí Hải hội tụ mà đi, linh lực tràn vào Khí Hải, một cổ đã lâu âm áp cảm giác tại bụng nơi khí hải dâng lên, giờ khắc này, Từ Phong hoàn toàn yên lòng, hân hân rất cực có thể bình thường tu luyện.

Tuy nhiên trong lòng kinh hãi, nhưng Từ Phong lại không có đình chỉ tu luyện, ba năm tu vi đình trệ để hân cùng cùng một đám tiến vào ngoại môn đệ tử tu vi phía trên chênh lệch quá nhiều, hân nhất định phải càng thêm nỗ lực tu hành.

Nửa ngày sau, Từ Phong mở to mắt đình chỉ tu luyện, thân thể của hân còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ, nửa ngày tu hành đã để hân có chút không chịu đựng nổi, trên mặt xuất hiện một vòng mồ hôi lạnh.

Tuy nhiên thể xác tinh thần mỗi một, nhưng Từ Phong ánh mắt lại sáng vô cùng, tản ra hưng phấn hào quang, hân chẳng những có thể lấy bình thường tu luyện, mà lại cái này nửa ngày tu luyện, trong cơ thể hân linh lực đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh Nhất Trọng đỉnh phong, tin tưởng lại tu luyện một hai ngày liền có thể bước vào Ngưng Khí Cảnh Nhị Trọng, cái này cũng đúng như hân suy đoán như thế, lúc trước hân cũng chỉ là thể nội linh lực bị rút lấy không còn, mà cảnh giới cũng không có rơi xuống, mà ba năm này không ngừng tu luyện, tinh thần lực của hân sớm đã tương đương với Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong trình độ, cho nên tu vi tại linh lực được bổ sung về sau cũng từ ba năm trước đây Nhất Trọng sơ kỳ tăng lên tới đỉnh phong cảnh giới.

Tinh Thần Lực cảnh giới cao hơn nhiều tự thân tu vi cảnh giới, Từ Phong tin tưởng mình tại Ngưng Khí Cảnh tu luyện tốc độ nhất định sẽ so trước đó càng nhanh.

"Đúng, không biết ở ngực ấn ký biến mất không có." Ba năm này nhiều thời gian, cái này mai ấn ký dựa vào hấp thu Linh khí Giác Tinh Huyết Mạch, đem chính mình huyết khí ngưng tụ làm chính mình thu hoạch được Truyền Thừa Công Pháp, mà đã mình đã đạt được Truyền Thừa Công Pháp vậy cái này mai ấn ký cũng hoàn thành nhiệm vụ, không biết biến mất không có.

Từ Phong giải khai trường bào, lộ ra nơi ngực, nhìn thấy bộ ngực mình vị trí, Từ Phong đầu tiên là sửng sốt, lập tức ánh mắt bên trong hiện lên một vòng vẻ phức tạp.

Cái viên kia ấn ký nguyên tồn tại, giống như hình xăm, chỉ là nguyên bản tấm chân hình dáng ấn ký bên trong từng đầu đường vân biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó đúng là đồ như máu đường cong, Từ Phong trong lòng biết đây là từ chính mình khí huyết ngưng tụ mà thành, đó cũng không phải khác Từ Phong ánh mắt phức tạp nguyên nhân chỗ, để Từ Phong thần sắc biến hóa là những cái kia đường cong ở trên khiên hội tụ ra một chữ.

"Diệp "

Huyết hồng bên trong mang theo phong cách cổ xưa chi khí, uy nghiêm như Cự Long kéo dài một loại.

Tuy nhiên Từ Phong đối với mẫu thân sự tình biết rất ít, nhưng lại rõ ràng, mẫu thân cũng họ Dương, gọi Dương Tuyết Tinh.

Giờ khắc này Từ Phong trong lòng mình, cái kia trong lòng của hân kẻ bạc tình họ Diệp, đây là hân không muốn nhất tiếp nhận sự thật.

Lặng lặng cái này mai ấn ký thật lâu, sau cùng lắc đầu cười khổ một tiếng không nghĩ nhiều nữa, những này không phải hân có thể thay đổi, hân duy nhất có thể làm cũng là nỗ lực còn sống, không ngừng mạnh lên, thẳng đến có một ngày đứng ở nam nhân kia trước mặt thời điểm vì chính mình càng vì mẫu thân đòi một câu trả lời hợp lý.

Từ Phong dùng Tinh Thần Lực dò xét cái này mai ấn ký thật lâu, xác nhận cái này mai ấn ký đã biến thành một cái giống như hình xăm chi vật về sau, Từ Phong không hề quan tâm quá nhiều.

Vốn là muốn ra ngoài một lần hân nhìn với bản thân dung mạo hậu quả đoạn bỏ ý niệm này đi, mình bộ dáng như thế nếu như không muốn bị người xem như quái vật đánh chết, vẫn là trung thực gốc trong động phủ cho thỏa đáng, cho dù là bị người nhận ra, hân cũng không có cách nào giải thích chính mình như thế nào biến thành này tầm quý bộ dáng, Truyền Thừa Ấn Ký sự tình đã ngay từ đầu hân chưa hề nói, hiện tại liền càng không thể nói, loại chuyện này đương nhiên vẫn là càng ít người biết càng tốt, tại thực lực mình không có cường đại trước đó, tốt nhất chỉ có tự mình biết.

Đương nhiên chỉ cần không nói người bình thường cũng sẽ không biết, về phần ở ngực ấn ký, trước đó những nội môn trưởng lão đó đều không có dò xét điều tra ra, càng không cần lo lắng hiện tại ấn ký chỉ biến thành một cái bình thường hình xăm.

Mà Thái Cổ Sát Khí Quyết là công pháp tối luyện thân thể, Từ Văn Tông cũng có một chút Thối Thể phương diện công pháp, cho nên tu luyện tiên kỳ chắc chắn sẽ không bị người phát giác.

Chương 5: Tu luyện

Một tháng sau

Đi qua khoảng thời gian này tu dưỡng, Tử Phong khí huyết cũng có nhất định khôi phục, tuy nhiên cũng không khôi phục như lúc ban đầu, vẫn như cũ lộ ra cực kỳ gầy yếu, nhưng cũng đã coi như là thoát ly khô lâu nhân phạm trù.

Bởi vì giác tỉnh Truyền Thừa Ân Ký mang đến đau xót cũng đã khôi phục như lúc ban đầu, mà lại có thể có thể Tụ Linh lực về sau, Tử Phong tu vi cũng trong một tháng này đột nhiên tăng mạnh, ần ần có đột phá Ngưng Khí Cảnh tam trọng tình thế.

"Xem ra có thể thử một chút tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết" nghỉ ngơi một đêm về sau, Tử Phong cảm giác mình Tinh Khí Thần đều đạt đến bây giờ tốt nhất thời khắc, có thể nếm thử tu luyện một chút Thái Cổ Sát Khí Quyết.

Đối với Thái Cổ Sát Khí Quyết Tử Phong ần ần có vẻ mong đợi đồng thời cũng có một chút kiêng kỵ, dù sao lấy sát khí Thối Thể hắn là lần đầu tiên nghe nói, mà lại cho dù là thả tại bên ngoài cũng cực kỳ nghe rộn cả người sự tình, bình thường tu luyện giả rời xa sát khí còn đến không kịp, ai dám muốn dùng sát khí tiến hành Thối Thể, cơ hồ không phải người ngu người điên đều không thể tin được sẽ có loại này biến thái vũ kỹ.

Khoanh chân ngồi ở trên giường, Tử Phong bắt đầu như là vừa lúc thời điểm tu luyện cảm giác linh lực phương pháp đến cảm giác sát khí.

Tâm thần yên lặng, Tử Phong trong đầu hình ảnh hiện ra, không khí chung quanh bên trong nổi lên vô số nhỏ bé màu trắng điểm sáng, đối với cái này màu trắng điểm sáng Tử Phong không thể quen thuộc hơn được, cái này là linh khí ở trong thiên địa tồn tại một loại hình thức, nhưng cái này cũng không hề là Tử Phong bây giờ muốn cảm giác.

Thời gian từ từ trôi qua, rất nhanh một ngày thời gian trôi qua, trừ có thể cảm giác được chung quanh Linh khí bên ngoài, Tử Phong cũng không có cảm giác được sát khí tồn tại.

Lúc trước chính mình cảm giác được Linh khí thời điểm cũng vẹn vẹn chỉ là dùng một ngày thời gian, nhưng bây giờ một ngày thời gian đã qua, chính mình lại một tia cũng cảm giác không đến sát khí tồn tại.

"Chẳng lẽ là ta đối với linh khí Thân Hòa Độ rất cao cho nên có thể rất nhanh cảm giác đến Linh khí, mà ta đối sát khí Thân Hòa Độ rất thấp cho nên không thể rất nhanh cảm giác đến hay sao?"

Tử Phong tuy nhiên trong lòng có chút thất lạc, nhưng nghĩ tới Dương gia những đệ tử kia tại cảm giác linh lực thời điểm đều là dùng nửa tháng khoảng chừng thời gian, cho dù nhanh nhất cũng đều muốn chừng một tuần lễ, trong lòng của hắn cũng liền thoải mái, thậm chí trong lòng chính mình vẫn là quá tham lam, không có khả năng chuyện gì tốt đều để cho mình bày ra, đối linh lực cực mạnh lực tương tác đã để hắn so người khác tu luyện càng nhanh.

Năm ngày

Mười ngày

Sau đó thời gian, Tử Phong đã tạm thời từ bỏ linh lực tu luyện, bắt đầu toàn thân tâm cảm giác sát khí, có thể dùng thời gian mười ngày, Tử Phong vẫn như cũ vô pháp cảm giác được sát khí tồn tại, cái này khiến Tử Phong bắt đầu hoài nghi có phải hay không Linh khí cùng sát khí cảm ứng phương pháp cũng khác nhau, cho nên hắn mới thời gian dài như vậy đều không thể cảm ứng được.

Nhưng loại chuyện này hắn không có cách nào qua hỏi thăm người khác, chỉ có thể theo dựa vào chính mình không ngừng thăm dò.

Đón da đầu, Tử Phong tiếp tục kiên trì, biết ngày thứ mười hai thời điểm, Tử Phong phát hiện trong đầu hình ảnh sinh ra biến hóa. Nguyên bản cảm giác được chung quanh vô số điểm sáng màu trắng bên trong xuất hiện một khỏa điểm sáng màu xám.

"Cả ngày trong đầu đều là Khung cảnh này, chẳng lẽ là thời gian dài cảm giác, sinh ra ảo giác không thành." Tử Phong nhìn chằm chằm viên này điểm sáng màu xám, không dám khẳng định.

Nhưng ngay sau đó Tử Phong tâm thần chấn động, theo tiếp tục cảm giác, loại này điểm sáng màu xám càng ngày càng nhiều, mà lại tỉ mỉ quan sát có thể phát hiện cái này điểm sáng màu xám cùng điểm sáng màu trắng một chút chỗ khác biệt, mà lại tại cái này điểm sáng màu xám chỗ đến, điểm sáng màu trắng giống như e ngại đồng dạng nhao nhao tránh ra đến, hướng bốn phương tám hướng dừng hẳn lao tới, cho điểm sáng màu xám tách ra một vùng không gian.

"màu xám! Trong thư tịch nói qua sát khí ngưng kết thành thực chất nhan sắc không phải liền là màu xám này, hơn nữa nhìn lên bá đạo như vậy, hẳn là sát khí không thể nghi ngờ"

Xác định sát khí về sau, Tử Phong căn cứ loại cảm giác này tiếp tục cảm giác, phát hiện cảm giác được sát khí càng ngày càng nhiều, tuy nhiên về số

lượng vô pháp cùng Linh khí so sánh, nhưng Từ Phong đã sớm biết điểm này, cho nên cũng không có nản chí.

"Đó là cái gì, sao còn có điểm sáng màu đen!" Từ Phong đột nhiên tại điểm sáng màu trắng cùng điểm sáng màu xám bên trong lại phát hiện một loại điểm sáng màu đen.

Nhìn thấy loại này điểm sáng màu đen, Từ Phong trong lòng run lên, bất quá lập tức nghĩ đến cái này điểm sáng màu đen là cái gì.

"Ma Khí "

Hắn từng tại một số trong điển tịch thấy qua một số giới thiệu, giữa thiên địa trừ vạn vật dựa vào sinh tồn không khí bên ngoài, còn chủ yếu rời rạc lấy ba loại khí thể, Linh khí là vô giả dùng đến tầng cao tu vi nhất định cho nên bị người đi nhận biết, sát khí tại thiên địa bên trong hàm lượng ít, mà lại vô pháp dùng cho tu hành, mà lại nồng đậm tới trình độ nhất định sau thậm chí còn có thể ma diệt sinh cơ, về phần loại thứ ba cũng là Ma Khí, Ma Khí rất ít bị người ta biết, cho dù là biết người cũng đưa nó xưng là tà ác, hắc ám đại danh từ, loại khí thể này có thể ảnh hưởng nhân thần trí, bình thường chỉ có tu luyện Ma Đạo Công Pháp vô giả hội hấp thu Ma Khí.

Mà trừ một số Thần Bí Khu Vực, giữa thiên địa sát khí cùng Ma Khí hàm lượng rất ít, cho nên trên đời có rất ít người tu luyện Ma Đạo Công Pháp, Ma Khí cũng cực ít bị người biết hiểu, nếu không phải Từ Phong tại quá khứ thời gian ba năm bởi vì vô pháp ngưng tụ linh lực, sở dĩ phải thường xuyên đến Tàng Thư Các tìm đọc điển tịch, hắn cũng sẽ không biết Ma Khí tồn tại, thậm chí ngay cả sát khí cũng là hắn tạm thời vô pháp được.

Về phần cảm ứng được Ma Khí tồn tại, Từ Phong ngăn ngui giật mình sau liền không có nghĩ nhiều nữa, dù sao loại này nồng độ Ma Khí, chỉ cần không có hấp thu nhập thể, cơ bản sẽ không đối với hắn tạo thành ảnh hưởng.

Như là đã cảm giác được sát khí tồn tại, Từ Phong bắt đầu nếm thử dẫn dắt sát khí nhập thể, xuất phát từ cẩn thận cân nhắc, Từ Phong chỉ dẫn dắt chút ít sát khí nhập thể.

Tê tê

Sát khí thông qua lỗ chân lông tiến vào Từ Phong thể nội một khắc này, một loại nóng rực đau đớn trong nháy mắt trải rộng toàn thân, phảng phất đưa thân vào trong ngọn lửa một dạng, sát khí tiếp xúc địa phương phát ra tê tê tiếng vang, máu tươi theo lỗ chân lông chảy ra bên ngoài thân, nháy mắt Từ Phong thân thể bị một tầng huyết dịch nơi bao bọc, tựa như một cái như huyết hồ lô.

"Cái này thật đúng là tìm đường chết tiết máu a" Từ Phong trong lòng thậm chí bắt đầu có chút hoài nghi lúc trước sáng tạo môn võ kỹ này người có phải hay không có cái gì khuynh hướng tự ngược đãi.

Sát khí phá hư trình độ đã đến so hình tượng bên trong còn cường đại hơn, loại này kịch liệt đau đớn để Từ Phong suýt nữa gián đoạn đối sát khí dẫn dắt nhập thể, cưỡng ép ổn định thể xác tinh thần, Từ Phong lợi dụng Tinh Thần Lực dò xét thân thể của mình, nhìn chỉ nhìn thấy mà giật mình, tuy nhiên thân thể cơ năng đang không ngừng chữa trị sát khí mang đến bị thương, nhưng cùng sát khí phá hư tốc độ so sánh liền lộ ra như thể không có ý nghĩa, duy nhất để Từ Phong hơi an tâm là loại này phá hư trình độ còn tại có thể tiếp nhận phạm vi bên trong, không đến mức đối thân thể của hắn tạo thành không thể chữa trị bị thương.

Nhưng theo sát khí thông qua lỗ chân lông tiến vào kinh mạch bên trong, sát khí điên cuồng lực phá hoại mới chính thức hiển hiện ra, sát khí những nơi đi qua kinh mạch trở nên vết thương chồng chất ', mà lại sát khí còn đang không ngừng xuyên thấu qua kinh mạch khuếch tán đến huyết nhục bên trong, bắt đầu đối huyết nhục tổ chức tiến hành hư hao.

Đây là một loại từ bên trong ra ngoài đau đớn, giống như con kiến Phệ Tâm, loại này đau đớn cơ hồ khiến Từ Phong hôn mê, cố nén bảo trì một tia thanh minh, Từ Phong bắt đầu điên cuồng vận chuyển Thái Cổ Sát Khí Quyết đệ nhất tầng khẩu quyết, đoạn thời gian này hắn tại tu luyện sau khi một mực đang lĩnh hội tầng thứ nhất này khẩu quyết, giờ phút này vận chuyển lại, mặc dù có chút hồi tị, nhưng theo khẩu quyết vận chuyển, sát khí không hề ở trong kinh mạch xông ngang đi loạn, tuy nhiên còn tại đối những nơi đi qua tiến hành phá hư, nhưng đã bắt đầu dựa theo nhất định đường đi vận hành.

Mà lại theo khẩu quyết vận chuyển, Từ Phong cảm giác mình máu tươi phảng phất cũng tại thời khắc này sôi trào tốc độ cao vận chuyển lại, huyết dịch chảy qua sát khí phá hư chỗ, một tia cảm giác mát mẻ trong nháy mắt xông lên đầu, này một chỗ kịch liệt đau đớn cũng bắt đầu đạt được làm dịu.

Tinh Thần Lực dò xét phía dưới, Từ Phong phát hiện huyết dịch chảy qua chỗ, bị sát khí phá hư địa phương bắt đầu ở khôi phục nhanh chóng lấy, nhìn thấy một màn này, Từ Phong cảm thấy an tâm một chút, nếu như không có huyết dịch chữa trị, chỉ cần sát khí lại tuần hoàn mấy lần, tuyệt đối sẽ đối thân thể của hắn tạo thành không thể khôi phục thương thế, thậm chí kinh mạch về sau đều không thể tu luyện linh lực.

Nhưng ngay sau đó Từ Phong sắc mặt bắt đầu khó nhìn lên, đối với Tinh Thần Lực dò xét một màn này không biết nên khóc hay nên cười.

"Huyết khí, đã đến lại là huyết khí!" Từ Phong phát hiện chữa trị những này bị phá hư chỗ lại là dựa vào tiêu hao huyết khí hoàn thành.

Một tháng trước tại Từ Phong giác tỉnh Truyền Thừa Ân Ký thời điểm, hắn huyết khí cơ hồ bị hấp thu không còn suýt nữa chết mất, sau cùng sinh sinh biến thành một bộ da bọc xương khô lâu bộ dáng, đi qua một tháng thật vất vả mới khôi phục một số huyết khí, không nghĩ tới bây giờ lại lại bắt đầu tiêu hao.

Trong lòng biết những này vô pháp cải biến, Từ Phong chỉ có thể nhẫn chịu kịch liệt đau đớn, yên lặng vận chuyển khẩu quyết, cái này sợi sát khí tại thể nội không ngừng vận hành, theo từng bước thẩm thấu tiến huyết nhục bên trong mà bắt đầu giảm tiêu từ phong thân thể tại phá hư cùng chữa trị ở giữa lặp đi lặp lại, giờ khắc này hắn rốt cục cảm nhận được cái gì gọi là nhất niệm Thiên Đường nhất niệm Địa Ngục cảm giác.

Thăng đến cái này một sợi sát khí hoàn toàn tiêu tán tại thể nội, Tử Phong rốt cục bắt đầu định chí tu luyện, một đầu ngã chống vó ở trên giường bắt đầu bắt đầu lằm bằm.

Cũng không phải là hấn không thể chịu đựng loại này đau đớn, mà chính là huyết khí tiêu hao để hấn không cách nào lại tiếp tục tu luyện, trước đó còn không có hoàn toàn bổ sung trở về huyết khí, nếu như lại tiếp tục như vậy tiêu tan đông dài rất có thể sẽ thương tổn đến thân thể của hấn bản nguyên, dạng này liền được không bù mất.

Con đường tu hành ở chỗ tiến hành theo chất lượng, liều lĩnh lớn nhất cầu lực lượng mà thương tổn thân thể bản nguyên cũng có chút bỏ gốc lấy ngọn, đây là hấn tại bước vào tu hành mới bắt đầu liền minh bạch đạo lý.

Chỉ là ngăn ngại tu hành liền để hấn rõ ràng cảm giác được thân thể của mình so dĩ vãng càng thêm ngưng thực, mà lại môn võ kỹ này tu luyện càng cao hiệu quả cũng sẽ càng rõ ràng hơn.

Nhưng trong ngắn hạn Tử Phong sẽ không lại tu luyện môn võ kỹ này, bởi vì hấn không thể một mực ngốc trong động phủ, nhưng lấy hiện tại này tám quý bộ dáng thực sự khó mà ra ngoài gặp người, cho nên hấn đầu tiên muốn đem huyết khí bổ sung sau khi trở về bàn lại hấn.

Mà lại thông qua hôm nay tu luyện, Tử Phong cũng minh bạch hỏi cái gì tại truyền thừa trong tín tức hội nâng lên phụ trợ một số đan dược tu hành, đồng thời tu luyện môn võ kỹ này mỗi một cái giai đoạn cần thiết dùng cho phụ trợ tu luyện đan dược khác biệt, chắc hẳn những đan dược này đều là bổ sung khí huyết chỉ dùng, mà lại theo môn võ kỹ này Tu Luyện Đẳng Cấp càng cao, đối huyết khí yêu cầu cũng sẽ cực kì khủng bố.

Nghỉ ngơi một lát, Tử Phong nhìn lấy chính mình chật vật dạng cười khổ từ chứa đựng trong giới chỉ lấy ra một cái thùng gỗ lớn, lại vào bên trong đổ đầy Thanh Thủy dự định thanh tẩy một chút trên thân vết máu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Khổ cực Lý Kiện

Thời gian từ từ, trong nháy mắt lại là năm tháng dài đi qua, khoảng cách Tử Phong bị giáng chức nội môn đệ tử đã đến thời gian một năm, lúc này Tử Phong khí huyết đã hoàn toàn khôi phục lại, nhưng chỉ bằng Ích Cốc Đan duy trì, Tử Phong nhìn vẫn như cũ lộ ra cực kỳ gầy yếu, nhưng ánh mắt bên trong thần thái sáng láng, cùng trước kia tự tin so sánh tựa hồ lại nhiều một ít sắc bén chi khí.

"Hồ Khiếu Quyền "

Trong thạch thất Tử Phong thân ảnh tại nhỏ hẹp trên đất trống không ngừng biến hóa, Quyền Ảnh thướt tha ẩn chứa lực lượng kinh khủng, quyền phong đi qua ở trong không gian nổi lên trận trận linh lực ba động, ầm ầm có một loại tiếng thét vang vọng.

Khoảng thời gian này Tử Phong trừ tăng cao tu vi bên ngoài, cũng đang không ngừng tu luyện Hồ Khiếu Quyền môn võ kỹ này, đây là hấn tại Dương gia Võ Các bên trong thu hoạch được một môn vũ kỹ, mặc dù chỉ là Hoàng Giai sơ cấp vũ kỹ, nhưng đã đem môn võ kỹ này tu luyện đại thành sau uy lực cũng thập phần cường đại, Tử Phong đối với bộ quyền pháp này cũng cực kỳ hài lòng.

"Tử Phong "

Một đạo hô tiếng quát từ ngoài động phủ ra đến, Tử Phong âm thầm nhíu mày, Trương Nguyên thanh âm hấn không thể quen thuộc hơn được, mà cái này gọi hàng người cũng không phải Trương Nguyên, nhưng mình tại Tử Vân Tông bên trong trên cơ bản không có cái gì bằng hữu, lại người nào hội tìm đến mình.

Rầm rầm rầm

Đang Tử Phong dự định triệt hồi trận pháp thời điểm, từng đợt ầm ầm tiếng vang ở trong phòng vang vọng.

"Lại có người công kích Phòng Ngự Trận Pháp!" Tử Phong trong nháy mắt liền minh bạch cái này tiếng vang thanh âm nơi phát ra, hai đầu lông mày nổi lên một vòng nộ khí, cái này Phòng Ngự Trận Pháp tồn tại chính là vì phòng ngừa tông môn đệ tử tại bế quan tu luyện thời điểm khỏi bị quấy rầy, bởi vì nếu như là tại người đột phá khản yếu quan đầu bị người quấy rầy chẳng những hội đột phá cảnh giới thất bại, rất có thể hội dẫn đến tu luyện giả tẩu hóa nhập ma linh lực bạo thể hạ tràng, cho nên đồng dạng cho dù là có chuyện cũng chỉ là tại ngoài động phủ gọi hàng, nếu như không người trả lời này có thể là không hề động phủ hoặc là tu luyện tới khản yếu quan đầu, nhưng dù vậy cũng sẽ không xuất hiện cường ép oanh kích người khác động phủ hành vi, loại hành vi này là bị tông môn Nghiêm lệnh cấm chỉ.

Mà bây giờ cái này gọi hàng người đã đến không có chút nào cho Tử Phong lưu một tia trả lời thời gian, một tiếng hô uống về sau trực tiếp bắt đầu oanh

kích động phủ mình, cái này khiến Từ Phong trong lòng nộ khí phun trào.

Dùng lệnh bài đem Phòng Ngự Trận Pháp rút khỏi, Từ Phong mở cửa xem xét, đứng ở cửa một thiếu niên cùng một người trung niên nam tử, mà thiếu niên này lại chính là cùng mình có khúc mắc Lý Kiến, mà một cái khác nam tử Từ Phong không biết, nhưng nhìn lên ăn mặc Ngoại Môn Chấp Sự y phục sau cũng biết nam tử này thân phận.

Nhìn thấy Lý Kiến về sau, Từ Phong lúc này mới chợt hiểu, khó trách thanh âm nghe có chút quen tai, hơn nữa còn dám không hề cố kỵ oanh kích động phủ mình, trừ cùng mình có khúc mắc Lý Kiến đoán chừng cũng không có người bên ngoài.

"Từ Phong, Chấp Sự Đại Nhân có chuyện tìm ngươi, ngươi vì sao không có nhanh chóng triệt hồi trận pháp." Nhìn thấy Từ Phong ra đến, Lý Kiến bước ra một bước lên tiếng quát hỏi đến.

"Chấp Sự Đại Nhân tìm ta lại cùng ngươi có quan hệ gì, chẳng lẽ nói đã trở thành Chấp Sự Đại Nhân, vẫn là nói Chấp Sự Đại Nhân phải nghe ngươi." Từ Phong không trả lời mà hỏi lại, không khách khí chút nào nói ra.

Từ Phong lời nói Lý Kiến tự nhiên nghe được Từ Phong đang nói hấn huyền tân đoạt người đoạt chấp sự lời nói, nhìn một chút bên cạnh chấp sự, nhìn thấy gã chấp sự này tuy nhiên sắc mặt có chút khó coi, nhưng không có lên tiếng, Lý Kiến lúc này mới lại ngữ khí cường ngạnh nói ra: "Hừ, ngươi cũng không cần tranh đua miệng lưỡi, một năm kỳ hạn đã muốn tới, tốc độ rút ra khỏi Từ Vân Tông, Từ Vân Tông cũng không nuôi một cái liên Linh khí đều ngưng tụ không ra phế vật."

Nghe được Lý Kiến nói như thế, Từ Phong trong lòng đã biết hai người ý đồ đến, mà Lý Kiến có thể đi theo chấp sự cùng nhau đến đây, rất lớn trình độ cũng là bởi vì phụ thân hắn là ngoại môn Ngũ Trưởng Lão quan hệ, những này chấp sự bình thường đều sẽ cho Lý Kiến một số mặt mũi.

Từ Phong không có sử dụng tự thân linh lực, bằng vào đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong Tinh Thần Lực thu liễm khí tức, cho nên cùng là Ngưng Khí Cảnh Lý Kiến cũng không biết Từ Phong đã tu luyện ra linh lực, nhưng hấn tin tưởng Lý Kiến bên cạnh gã chấp sự này tuyệt đối có thể phát giác được trong cơ thể mình linh lực ba động, bởi vì nếu muốn trở thành Ngoại Môn Chấp Sự chỉ ít cũng cần đạt tới Uẩn Khí cảnh tu vi.

"Chỉ ít giờ khắc này ta vẫn là Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử, ngươi đã đến cường ép oanh kích ta động phủ, đến là ngươi một mình cái gọi là vẫn là có người bày mưu đặt kế, ta muốn Chấp Pháp Đường hội hắn là sẽ vì ta đòi lại một cái công đạo." Từ Phong không nhanh không chậm nói ra.

Nói lời này đồng thời còn nhìn Lý Kiến bên cạnh này gã chấp sự liếc một chút, tựa hồ là đang nói Lý Kiến cường ép oanh kích động phủ mình có phải hay không gã chấp sự này bày mưu đặt kế, từ khi Từ Phong ra đến, gã chấp sự này vẫn không có mở ra miệng nói chuyện, hiển nhiên là tại phóng túng Lý Kiến khó xử chính mình, đã gã chấp sự này như thế thiên vị Lý Kiến, vậy hấn cũng liền không sợ đắc tội đối phương.

"Ngươi đừng nghĩ cảm Chấp Pháp Đường tới dọa người, Chấp Pháp Đường có thể..."

"Im ngay"

Một bên chấp sự lên tiếng quát bảo ngưng lại Lý Kiến, sắc mặt tái xanh mắt nhìn Lý Kiến liếc một chút, có chút oán trách Lý Kiến lỗ mãng oanh kích ngoại môn đệ tử Phòng Ngự Trận, tuy nhiên lúc ấy là hấn ngẫm đồng ý, nhưng bây giờ đã đem hấn liên lụy vào, hấn không cách nào lại giữ yên lặng.

Lý Kiến nguyên bản khí thế lập tức ỉu xiu xuống dưới, nhìn thấy chấp sự tức giận hấn cũng không dám chống đối, dù sao phụ thân hắn là Ngoại Môn Trưởng Lão, nhưng hấn chỉ là cái ngoại môn đệ tử, một cái chấp sự hấn cũng là không dám tùy tiện đắc tội.

Gặp Lý Kiến ngoan ngoãn im miệng lui sang một bên, chấp sự sắc mặt hơi hòa hoãn một số, nhưng ngữ khí vẫn là băng lãnh nói với Từ Phong: "Nguyên bản một năm kỳ hạn ngươi vô pháp ngưng tụ ra linh lực liền bị đuổi ra Từ Vân Tông, tuy nhiên ngươi bây giờ ngưng tụ ra linh lực, nhưng ngươi bỏ lỡ ba năm tốt nhất tu hành giai đoạn, cho nên nội môn ngươi là không cần nhớ, về sau liền ở ngoại môn hảo hảo tu luyện đi."

"Ngươi ngưng tụ linh lực, không có khả năng, ngươi ba năm đều không ngưng tụ ra linh lực, làm sao có thể bị giáng chức về một năm liền ngưng tụ ra linh lực." Lý Kiến lên tiếng kinh hô, một mặt không thể tin được.

"Ngươi đang chất vấn ta phán đoán?" Gã chấp sự này lạnh hừ một tiếng nói ra.

Lý Kiến tựa hồ còn muốn đề chấp sự nghiệm chứng một phen, lại không dám nhiều lời, chỉ có thể ở một bên một đôi mắt như Oán Phụ đồng dạng lạnh lùng nhìn lấy Từ Phong.

Đối với vô pháp trở lại nội môn Từ Phong ngược lại là không có quá nhiều tiếc nuối, dù sao trở thành Nội Viện Đệ Tử vô luận là tu luyện thiên phú vẫn là thực lực đều cực kỳ cường hấn, nếu như lúc trước hấn là dựa vào thực lực tiến nhập nội môn cũng sẽ không bị người đã thương mà không thể chống đỡ một chút nào, cho nên cho dù là lại tiến nhập nội môn, hấn cũng muốn bằng vào thực lực mình tiến vào.

Về phần nói lãng phí ba năm thời gian tu luyện, điểm này khả năng người khác hội lo lắng, nhưng hấn lại không lo lắng chút nào chính mình lại bởi vì chậm trễ cái này thời gian ba năm mà ảnh hưởng ngày sau thành tựu, chỉ ít hiện tại hấn đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh Tứ Trọng đỉnh phong tu vi, muốn muốn đuổi kịp cùng phe tiến nhập nội môn đệ tử cũng chỉ là vấn đề thời gian.

"Này Lý Kiến trước đó oanh kích ta động phủ sự tình làm sao bây giờ?" Từ Phong nhìn lấy này gã chấp sự hỏi, bởi vì Lý Kiến quan hệ, hấn hiện tại tương đương với gián tiếp đắc tội một cái Ngoại Môn Trưởng Lão, trưởng lão đều đắc tội còn sẽ quan tâm ngươi một cái chấp sự sao.

Này gã chấp sự nghe Từ Phong như vậy đôi mắt hỏi hướng trên mặt mình cũng hiển hiện một tia vẻ giận dữ, hấn không nghĩ tới người thiếu niên trước mắt

này đã đến mây may không sợ đắc tội chính mình, này gã chấp sự nhìn Từ Phong vài lần, sau cùng cường chế trong lòng nộ khí, hiển nhiên cũng không muốn đem chuyện nào làm lớn chuyện.

"Lý Kiện vừa rồi quả thật có chút lỗ mẫn, chuyện này ta sẽ đối với hắn có chỗ trừng trị, mà lại đối người cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì, ta xem chuyện này cứ như vậy tính toán, người cũng không cần bởi vì chuyện nhỏ này chạy đến Cháp Pháp Đường qua."

"Việc nhỏ?" Từ Phong trong lòng hừ lạnh, nhưng mặt ngoài lại liên tiếp gật đầu nói: "Chấp Sự Đại Nhân gọi là, chuyện nhỏ này cũng xác thực không cần thiết nháo đến Cháp Pháp Đường."

"Ừ" chấp sự khẽ gật đầu, từng cặp phong loại thái độ này tương đối hài lòng.

"Cháp Sự Đại Nhân, cái này tuy nhiên việc nhỏ, nhưng vừa rồi ta chính tại đột phá cảnh giới, đột nhiên bị đánh gãy, chẳng những cảnh giới đột phá thất bại, hơn nữa còn thu không nhỏ nội thương." Nói Từ Phong bắt đầu kịch liệt ho khan, thân hình có chút lay động phảng phất một trận gió liền có thể thổi tới bộ dáng.

"Người vừa sáng sớm đột phá cảnh giới?" Lý Kiện như bị giẫm cái đuôi chuột kêu lên sợ hãi: "Còn có, người này có thụ thương bộ dáng, cái này rõ ràng là người làm bộ!"

"Ta chăm chỉ tu hành, hôm qua tu hành một đêm chẳng lẽ không được? Về phần ta cái này thương tổn muốn hay không qua Cháp Pháp Đường nghiệm một chút, ta lời nói người không tin, Cháp Pháp Đường lời nói người hẳn là tin đi." Từ Phong tu hành xác thực không có quá cố định thời gian, sẽ không giống người khác một dạng ban ngày tu luyện ban đêm nghỉ ngơi, nhưng lần này thật bị Lý Kiện nói đúng, hẳn thật đúng là ban đêm ngủ, mới vừa dậy đánh một lần quyền Lý Kiện hai người liền đến.

Lý Kiện khí hai mắt đỏ bừng, nhưng lại phát hiện mình lại có chút nói không lại Từ Phong, mà lại lại không thể thật giống Từ Phong nói như thể tìm Cháp Pháp Đường người nghiệm thương, nếu như bị Cháp Pháp Đường biết, hẳn thật đúng là muốn ăn không có ôm lấy đi, phụ thân hắn cũng không giữ được hắn.

"Vậy người muốn thế nào?" Này gã chấp sự mở miệng hỏi, không nghĩ tới Từ Phong nói chuyện thờ ơ mạnh còn có nói sau, trong lòng tức giận lại không có cách nào phát tác.

"Trùng kích cảnh giới thất bại cũng không có cách nào, tin tưởng Lý Kiện sư huynh cũng không phải dưới tình thế cấp bách mới sẽ như thế, cũng không phải là cố ý gây nên. Ta chỉ là lo lắng ta cái này thương tổn nếu là không có tốt nhất Liệu Thương Đan Dược hội lưu lại ản ản, ảnh hưởng ngày sau tu hành." Từ Phong một bên ho khan một lần nói ra.

Này gã chấp sự khẽ nhíu mày, hẳn hiện tại lại như thế nào không biết Từ Phong ý nghĩ, nhưng lại không tốt nói toạc, sau cùng nhìn nói với Lý Kiện: "Đã Từ Phong nội thương bởi vì người lỗ mẫn tạo thành, người liền lấy ra một cái Liệu Thương Đan Dược coi như đền bù tổn thất đi."

Lý Kiện giờ phút này khóc tâm đều có, nguyên bản hôm nay cùng đi theo lúc dự định nhục nhã Từ Phong một phen, sau đó nhìn cái này đã từng đoạt uy phong mình gia hỏa thể diện mất hết cút ra khỏi Từ Vân Tông, không nghĩ tới chính mình liên tục kinh ngạc, hơn nữa còn phải bồi người ta một viên đan dược.

Nhìn thấy chính mình hôm nay không bồi thường là không thể nào, Lý Kiện sau cùng từ trữ vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái đàn mộc chế hộp nhỏ, một mặt vẽ nhức nhối nhìn một chút, sau cùng ném về Từ Phong.

Từ Phong liền vội vơ tay tiếp được, biết cái này mai Liệu Thương Đan Dược có giá trị không nhỏ, bình thường đan dược đồng dạng cũng liền dùng Bình Sư đến chứa đựng, mà viên đan dược này đã đến dùng là đàn mộc chế tác hộp.

"Hừ, không có thấy qua việc đòi Thổ Báo Từ, lúc này hài lòng đi." Lý Kiện nhìn Từ Phong tiếp nhận đan dược sau một bộ mặt mày hớn hở bộ dáng đã cảm thấy tức giận, cái này nào giống thụ thương bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Dược Đồng

Nghe thấy Lý Kiện chế nhạo chính mình Từ Phong cũng không tức giận, đem đan dược thu vào Trữ Vật Giới Chỉ sau vừa nhìn về phía này gã chấp sự, có chút nhần nhỏ, sau cùng gương mặt phiếm hồng có chút ngại ngùng nói ra: "Liệu thương trong lúc đó nhất định cũng sẽ ảnh hưởng tu hành tốc độ, đệ tử vốn là hoang phế ba năm, Xem ra lại phải hoang phế rất dài thế gian."

Gã chấp sự này nghe xong Từ Phong sau khi nói xong, biết Từ Phong ngụ ý là còn muốn Lý Kiến đền bù tổn thất một ít linh thạch, chẳng biết tại sao, hẳn chẳng những không có tức giận, trong lòng thậm chí có chút hả giận.

Nguyên bản một cái rất đơn giản việc phải làm, bởi vì Lý Kiến nguyên nhân kém một chút cho hắn chọc phiền phức, cho nên nghe được Từ Phong sau khi nói xong, hắn trực tiếp nhìn về phía Lý Kiến, ý tứ rất rõ ràng, ngươi lại móc chút Linh Thạch đi.

Roi vào đường cùng Lý Kiến lại móc ra 20 khối Hạ Phẩm Linh Thạch ném cho Từ Phong.

"Chấp Sự Đại Nhân nếu không có hắn sự tình, đệ tử liền về động phủ liệu thương qua." Từ Phong đem Linh Thạch thu lại về sau, không để ý đến Lý Kiến u oán ánh mắt trở lại động phủ mình.

Trở lại trong động phủ Từ Phong tự nhiên tâm tình thư sướng, đem này hộp gỗ đàn tử lấy ra, có nhàn nhạt đàn một mùi thơm ngát chi khí tràn ngập.

"Không biết là cái gì phẩm chất đàn được, đã đến xa xỉ đến dùng đàn một chứa đựng!" Từ Phong tâm tình có chút kích động, đưa tay chậm rãi đem hộp mở ra.

Đàn một hộp nhỏ vừa mới mở ra, một mùi thơm chi khí trong nháy mắt đem đàn một hương khí che giấu, thật sâu hơi thở một hơi, Từ Phong cảm giác trong đầu một mảnh thư thái, phẳng phai vừa mới kinh lịch một phen tây lễ đồng dạng cực kỳ thư sướng.

"Cái này đến là đàn được gì!" Từ Phong nhìn trước mắt một cái lớn chừng ngón cái thanh sắc đàn được, trong mắt tinh quang rạng rỡ, cho dù hắn đối đàn được hiểu biết rất ít, nhưng giờ phút này cũng rõ ràng viên đàn được này giá trị.

Hồi tưởng lại Lý Kiến xuất ra viên đàn được này thời điểm này đau lòng biểu lộ, Từ Phong liền đoán được viên đàn được này rất có thể cũng là này Ngũ Trưởng Lão cho con trai mình vật bảo mệnh, không nghĩ tới Lý Kiến đã đến bỏ được cho mình, giờ khắc này hắn thậm chí muốn làm bộ mặt cảm tạ Lý Kiến một phen xúc động.

"Thật sự là người tốt a!" Từ Phong cười nhẹ đem hộp đắp kín lại thả lại trữ vật giới chỉ bên trong, đây chính là bảo mệnh chi vật, không đến thời khắc mấu chốt quyết không thể tùy tiện sử dụng.

Về sau Từ Phong tiếp tục bắt đầu tu luyện, hắn tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh Tứ Trọng đỉnh phong, rất nhanh liền thể đến Ngưng Khí Cảnh giới ngũ trọng.

Hai ngày sau sáng sớm, Từ Phong trong động phủ trong không gian Linh khí kịch liệt ba động, tại quanh thân Linh khí thậm chí đã nồng đậm đến mức trần có thể thấy trình độ, Từ Phong hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt có chút ửng đỏ, cái trán ở giữa mồ hôi không ngừng hiện lên.

Dạng này tiếp tục nửa khắc đồng hồ về sau, ngưng tụ tại Từ Phong quanh thân Linh khí trong nháy mắt về tán loạn đến trong không khí, một mặt ngưng trọng khuôn mặt tuần tú cũng chậm chậm khôi phục bình thường, sau một khắc Từ Phong chậm rãi mở hai mắt ra, trong đôi mắt một đạo tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất.

"Rốt cục đột phá đến Ngưng Khí Cảnh Ngũ Trọng!" Từ Phong thì thầm lên tiếng, một đêm tu luyện mới một tại hắn sau khi đột phá đã đến quét sạch sành sanh, cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng.

Đứng dậy đi vào trước giường trên đất trống, Từ Phong bắt đầu thi triển Hổ Khiếu Quyền.

Hô hô! Bành bành bành!

Quyền Ảnh thốt tha, như hoa lê mưa to nổ rộ, toàn bộ quá trình mây bay nước chảy lại không mất cương mãnh chỉ uy.

Mấy lần đánh xong, một mạch mà thành, đối với bộ quyền pháp này Từ Phong càng thêm thuận buồm xuôi gió, tu vi sau khi đột phá, linh lực gia tăng để bộ quyền pháp này uy lực càng hơn trước đó.

Sau khi thu quyền Từ Phong đơn giản rửa mặt một phen, vừa rửa mặt kết thúc, ngoài động phủ truyền đến một trận la lên thanh âm, nghe được thanh âm quen thuộc, Từ Phong khoé miệng cười khê, lại là Trương Nguyên tới.

"Ngươi quả nhiên ngưng tụ ra linh lực."

Trương Nguyên vừa tiến đến liền kêu lên sợ hãi, bất quá Từ Phong có thể nghe ra Trương Nguyên thanh âm bên trong mang theo kinh hỉ chi ý.

Từ Phong mỉm cười gật đầu, khôi phục linh lực sự tình hắn ngay từ đầu liền không có tính toán giấu diếm, mà lại chính mình vừa mới đột phá, thể nội linh lực vẫn chưa ổn định, ẩn ẩn có chút tràn ra ngoài, cho nên Trương Nguyên đối với Trương Nguyên có thể phát giác được trong cơ thể mình linh lực ba động, Từ Phong cũng không có cảm giác ngoài ý muốn.

"Quả nhiên là có ý gì? Chẳng lẽ ngươi đã sớm biết ta một lần nữa ngưng tụ ra linh lực?" Không để ý đến Trương Nguyên này kinh ngạc biểu lộ, Từ Phong lên tiếng hỏi.

Tại chính mình một lần nữa ngưng tụ linh lực về sau, duy nhất thấy chính mình cũng chỉ có Lý Kiến cùng này gã chấp sự, nhưng Lý Kiến tại chính mình nơi này thiệt thòi lớn, mà lại bản thân lại cùng mình có khúc mắc, chắc chắn sẽ không đối ngoại nói mình tu luyện ra linh lực sự tình, chẳng lẽ là này gã chấp sự?

"Người mặc dù không có cùng ta nói qua một năm kỳ hạn sự tình, nhưng người bị giáng chức về ngoại môn về sau, tin tức này cũng dần dần bị ngoại môn truyền ra."

"Tuy nhiên người tiến vào Tử Vân Tông về sau rất ít cùng ngoại nhân tiếp xúc, nhưng biết người người cũng không ít, cho nên rất nhiều người cũng rất muốn nhìn một chút một cái năm đó Thiên Chi Kiều Tử bị giáng chức ra nội môn một năm sau lại bị đuổi ra Tử Vân Tông trông cảnh."

"Cho nên liên quan tới người tin tức rất nhiều người đều đang chăm chú, hai ngày trước Lý Kiến cùng một gã chấp sự tới tìm người a?" Nói tới chỗ này, Trương Nguyên một mặt cao thâm mặt trầm bộ dáng nhìn lấy Tử Phong.

Gặp Trương Nguyên bộ dáng như vậy, Tử Phong trực tiếp về một cái liếc mắt: "Các người biết bọn họ là vì một năm kỳ hạn mà đến, nhưng ta không có bị đuổi ra Tử Vân Tông, đi lấy các người suy đoán ta một lần nữa ngưng tụ ra linh lực đúng không?"

Trương Nguyên nói nhiều như vậy, Tử Phong liền đã đại khái đoán được, cho nên nói thẳng ra.

"Hắc hắc, người thật đúng là thông minh." Trương Nguyên có chút xấu hổ sờ sờ chóp mũi, sau đó còn nói thêm: "Lúc đầu ta đã sớm muốn tới tìm người nhìn xem người tình huống, nhưng hai ngày trước ta cùng mấy cái bên ngoài môn tử đệ ra ngoài thí luyện trì hoãn một chút thời gian, cho nên trở về muộn, những chuyện này cũng là vừa vắn nghe nói, cái này tới tìm người."

Sau đó hai người lại trò chuyện một số riêng phần mình tình hình gần đây, Tử Phong vẫn luôn đang bế quan tự nhiên không có quá nhiều có thể nói, cho nên phần lớn thời gian đều là Trương Nguyên đang nói, Tử Phong làm theo ở một bên lắng lắng nghe.

Tiến vào Tử Vân Tông đã có bốn năm lâu, nhưng đối với nơi này người áp giải phạm nhân phong thậm chí còn không bằng những cái kia mới nhập môn chừng một năm đệ tử, cho nên hẳn từ Trương Nguyên nói chuyện bên trong cũng nhận được không ít tin tức.

Liền như là Tử Vân Tông đối với ngoại môn đệ tử hạn chế rất ít, chỉ cần thông qua nhập môn khảo hạch sau thuận lợi ngưng tụ ra linh lực bước vào Ngưng Khí Cảnh giới, cho dù người một mực lựa chọn bế quan tông môn cũng trên cơ bản không gặp qua hỏi mấy may, nhưng tương tự cũng sẽ không đạt được tông môn bất luận cái gì tài nguyên tu luyện, muốn thu hoạch được tài nguyên tu luyện liền muốn thu hoạch được điểm công hiến tông môn, mà điểm công hiến tông môn làm theo liền cần hoàn thành tông môn tuyên bố một số nhiệm vụ hoặc là dùng một số chính mình không cần đến tài nguyên tu luyện tiến hành đổi lấy.

Điểm này cho dù là nội môn đệ tử cũng không ngoại lệ, tựa như Tử Phong trước đó mặc dù là nội môn đệ tử, nhưng không có điểm công hiến tông môn cũng không thể thu hoạch được càng nhiều tư nguyên, chỉ có thể theo tháng nhận lấy một chút cấp thấp đan dược và Linh Thạch, nhưng muốn bằng vào cái này cố định phúc lợi duy trì tu luyện cơ hồ là hạt cát trong sa mạc, cho nên vô luận là Tử Vân Tông nội môn đệ tử vẫn là ngoại môn đệ tử đều cần không ngừng thu hoạch điểm công hiến từ đó đổi lấy càng nhiều tài nguyên tu luyện.

Trương Nguyên thao thao bất tuyệt nói chính mình gần nhất lần luyện tập này, lớn nhất rồi nói ra lần luyện tập này thu hoạch càng là một mặt hưng phấn nước miếng văng tung tóe, đối với thí luyện quá trình bên trong xuất hiện mấy lần hung hiểm, Trương Nguyên lộ ra có chút phong khinh vân đạm, hiển nhiên là đối với thí luyện bên trong xuất hiện hung hiểm đã tập mãi thành thói quen.

Bất quá nghĩ đến Tử Vân Tông không có ba năm đều sẽ tuyển nhận gần ngàn tên gì ngoại môn đệ tử, nhưng ngoại môn đệ tử tổng số lại một mực duy trì tại khoảng một vạn người, mà có thể ngoại môn đệ tử hàng năm có thể tấn thăng làm nội môn đệ tử cũng liền mấy người mà cho nên bên trong rất lớn một bộ phận ngoại môn đệ tử cũng đều là bởi vì ra ngoài thí luyện mà đánh mất tánh mạng.

"Đúng, người bây giờ đã một lần nữa ngưng tụ ra linh lực, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ trở về nội môn đi." Trương Nguyên có chút hâm mộ nhìn lấy Tử Phong nói ra.

"Không, về sau vẫn là ngoại môn đệ tử, muốn tấn thăng nữa thành nội môn đệ tử đoán chừng muốn thông qua bình thường tấn thăng con đường mới có thể." Tử Phong lắc đầu nói ra.

"Cái này sao có thể, người tu luyện thiên phú những tông môn kia cao tầng cũng không phải không biết." Trương Nguyên nhú mày nói ra, lập tức dường như nghĩ đến cái gì, trên mặt xuất hiện một vòng nụ cười: "Nhất định là Lý Kiến tại từ đó cản trở, phụ thân hẳn thể nhưng là ngoại môn Ngũ Trưởng Lão."

"Người đánh giá quá cao Lý Kiến cùng phụ thân hẳn" Tử Phong cười khẽ lắc đầu, "Ngoại Môn Trưởng Lão tuy nhiên quyền cao chức trọng, nhưng cũng chỉ là cực hạn tại ngoại môn mà còn ảnh hưởng không có tông môn cao tầng quyết định."

Đối với không cách nào lại lần trở thành nội môn đệ tử, Tử Phong cũng nghĩ qua một số suy đoán, về phần này gã chấp sự lý do thoái thác Tử Phong tự nhiên là không tin, thời gian ba năm đối với võ đạo tu hành tuy nhiên cực kỳ trọng yếu, nhưng Tử Phong biết đó cũng không phải nguyên nhân chủ yếu, hẳn bị phá lệ thu làm nội môn đệ tử, sau đó lại phá lệ bị giáng chức ngoại môn đệ tử, tuy nhiên hẳn trở thành tông môn đệ tử ở giữa đàm luận trò cười, nhưng Tử Vân Tông cao tầng sao lại không phải có sai lầm thể diện, nếu như lần này hẳn một lần nữa ngưng tụ linh lực sau lại lần đưa nó thu làm đệ tử, này tông môn còn mặt mũi nào mà tồn tại, mà lại Tử Phong lúc trước đã ngưng tụ ra linh lực, nhưng linh lực sau cùng lại mặc danh lý kỳ tiêu tán, loại chuyện này xuất hiện tại Tử Phong thân thể lần trước, hội sẽ không xuất hiện lần thứ hai không có người biết.

Tĩnh táo lại Trương Nguyên tựa hồ cũng nghĩ đến một số chỗ mâu chốt, cho nên cũng không nói thêm gì nữa, vốn định muốn an ủi lập tức phong, nhưng nhìn Tử Phong bộ dáng tựa hồ căn bản không có bị chuyện này ảnh hưởng, cái này mới an tâm lại.

"Ta trước đó tại nội viện thời điểm liền nghe nói qua Đan Các thường xuyên hội tuyển nhận một số Dược Đồng, người biết như thế nào mới có thể trở thành Dược Đồng sao?" Tử Phong nói sang chuyện khác nói ra.

"Người không phải là muốn trở thành Dược Đồng à?" Trương Nguyên trừng mắt một đôi mắt to nhìn lấy Từ Phong, có chút không dám tin tưởng hỏi.

Khi nhìn đến Từ Phong gật đầu về sau, Trương Nguyên miệng há có thể nhét vào một quả trứng gà, một mặt kinh ngạc không hiểu, có chút đau lòng như ọc nói với Từ Phong: "Từ Phong, cho dù hiện tại ngươi vô pháp trở thành nội môn đệ tử, nhưng bằng ngươi thiên phú sớm muộn có một ngày có thể trở thành nội môn đệ tử, về sau coi như trở thành nội môn trưởng lão cũng là có hi vọng, ngươi cũng không nên bởi vì nhất thời đã kích mà lãng phí tốt như vậy tu luyện thiên phú."

"Ta chỉ là đối luyện đan so sánh cảm thấy hứng thú, muốn tiếp xúc một chút, mà lại trở thành Dược Đồng lại không có là không cho phép tu luyện."

"Nhân Tinh lực là hữu hạn, ngươi gặp qua tu vi cường đại cao giai Đan Sư còn là gặp qua cường đại võ giả là cao giai Đan Sư?"

"Người nói không có là người mà!" Từ Phong chưa phát giác mỉm cười cười nhìn lấy Trương Nguyên.

"Người liền cùng ta giả ngu đi." Trương Nguyên cũng kịp phản ứng chính mình lời mới vừa nói có chút sơ hở trong lời nói, nhưng hắn biết lấy Từ Phong thông minh khẳng định mình bạch hấn nói ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thần bí đan dược

Đan Các tại Từ Vân Tông địa vị cao cả, Đan Các bên trong Luyện Đan Sư càng là nhận tông môn coi trọng, nhưng Dược Đồng lại không giống nhau, mỗi một tên Luyện Đan Sư đều là từ Dược Đồng làm lên, nhưng cũng không phải là sở hữu Dược Đồng đều có thể trở thành một tên Đan Sư.

Mà tại Từ Vân Tông bên trong cũng chỉ có những tu luyện đó thiên tư độ chênh lệch, tu hành chậm chạp đệ tử mới chọn trở thành một tên Dược Đồng, để có thể tại phương diện chế thuốc có thành tựu, trở thành một tên Đan Sư.

Cho dù là tu hành thiên tư đồng dạng đệ tử cũng chọn nỗ lực tu hành đề cao thực lực, mà sẽ không lựa chọn trở thành một tên Dược Đồng, Dược Đồng mặc dù bình thường cũng đều là ngoại môn đệ tử xuất thân, nhưng là tại trong tông môn địa vị cũng rất thấp, bị cùng là ngoại môn đệ tử người đi xem thường, trừ phi tại luyện đan bên trên thể hiện ra phi phàm thiên phú có hi vọng trở thành một tên cao giai Luyện Đan Sư.

Cho nên khi Từ Phong hỏi thăm như thế nào trở thành Dược Đồng thời điểm Trương Nguyên phản ứng mới sẽ lớn như vậy, hắn cho rằng Từ Phong là tại cam chịu, đây là hắn không muốn nhìn thấy.

"Yên tâm đi, ta có ta dự định, đương nhiên sẽ không đi làm một số truy rượt đuổi mặt việc ngốc." Nhìn thấy Trương Nguyên có chút gấp, Từ Phong thu hồi vui cười chỉ sắc nghiêm túc nói.

Tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết cần đan dược phụ trợ, cho nên hắn muốn nắm thử tiếp xúc một chút luyện đan, nếu như có thể trở thành một tên Luyện Đan Sư tự nhiên là tốt nhất, cho dù không thể trở thành một tên Luyện Đan Sư, hắn cũng có thể thông qua trở thành một tên Dược Đồng mà đối luyện đan một số tài liệu có chỗ hiểu biết, thuận tiện thu thập luyện chế Thái Cổ Sát Khí Quyết bên trong nâng lên đan dược tài liệu, đương nhiên, những này hắn vô pháp nói cho Trương Nguyên.

Nhìn thấy Từ Phong biểu lộ, Trương Nguyên biết mình nói thêm nữa cũng vô dụng, hắn biết Từ Phong là một cái rất có chủ ý người, chỉ cần hắn nhận định đến sự tình, bình thường người rất khó sửa đổi, sau cùng chỉ có thể sắp thành làm thuốc Đồng một ít chuyện nói cho Từ Phong.

Trương Nguyên sau khi đi, Từ Phong cũng một mình xuất động phủ, từ Trương Nguyên nơi đó hiểu được trở thành Dược Đồng thực cũng không phải là một kiện rất chuyện dễ dàng, bình thường hội có một ít Luyện Đan Sư tuyển nhận Dược Đồng, nhưng cũng cần đối dược tài phương diện tri thức tiến hành khảo hạch, nếu như khảo hạch thành tích không thể bị Luyện Đan Sư hài lòng, này cũng vô pháp trở thành Dược Đồng.

Trương Nguyên đã đáp ứng giúp hắn lưu ý gần nhất có hay không Luyện Đan Sư tuyển nhận Dược Đồng, mà hắn phải thừa dịp khoảng thời gian này bù lại một chút dược tài phương diện tri thức.

Muốn học phương diện này đồ, vật tự nhiên là không ai dạy, biện pháp duy nhất cũng là đến Tăng Thư Các chính mình học tập.

Ngoại môn Tăng Thư Các Từ Phong tuy nhiên lần thứ nhất qua, nhưng cũng đại khái biết phương vị, ven đường từ bước mà đi thỉnh thoảng lại dò xét chung quanh cảnh sắc, đá xanh trải đường, cây liễu buông xuống, ngược lại để sống động phủ Từ Phong cảm giác tâm thần thanh thản, tâm tình cũng cực kỳ nhẹ nhõm thư sướng.

Bên người hoặc thành đàn hoặc một mình ngoại môn đệ tử vội vàng mà qua, từng cái thân thái trước khi xuất phát vội vàng bộ dáng, dạo bước mà của họ phong phanh phát thành hạc giữa bầy gà khác loại.

Từ Phong loại trạng thái này tại một số đi ngang qua ngoại môn đệ tử xem ra cũng là loại kia không muốn phát triển người, mà loại người này cũng hơn nửa đều là vài ngày tư độ chênh lệch đệ tử, cho nên đồng dạng chú ý tới Từ Phong người, nhìn Từ Phong ánh mắt bên trong đều mang một tia khinh miệt chỉ ý, đối với những người này Từ Phong cũng không để bụng, tiếp tục như vậy ta được không làm tiến lên.

"Tàng Thư Các "

Nhìn lấy thân thể hai tầng đầu lâu các, Từ Phong cước bộ hơi ngừng lại sau trực tiếp tiến vào bên trong.

Tiến vào Tàng Thư Các cũng không cần cái gì hạn chế, chỉ cần là Từ Văn môn đệ tử đều có thể tiến vào, toàn bộ trong Tàng Thư các cũng chỉ có cửa một gã chấp sự trông giữ, chỉ cần không có tại trong Tàng Thư các động võ hoặc đem trong Tàng Thư các thư tịch mang ra, gã chấp sự này bình thường đều không sẽ quản.

Ngoại môn Tàng Thư Các bố cục cùng nội môn cực kỳ tương tự, bất quá lễ chừng loại và số lượng liền muốn so nội môn Tàng Thư Các muốn ít hơn rất nhiều, mà lại những sách vở này đều là Thác Ấn phổ bản.

May mà liên quan tới được tài tương quan thư tịch là võ giả thường xuyên dùng đến, cho nên Từ Phong cũng không lo lắng ở chỗ này tìm không thấy mình muốn thư tịch.

Lúc này đến Tàng Thư Các rất ít người, chỉ có ba bốn ngoại môn đệ tử đã chọn tốt cần thiết thư tịch chính ở đại sảnh mấy cái bàn tròn chỗ duyệt, Từ Phong đến cũng không có gây nên bọn họ quá quan tâm kỹ càng, dù sao Từ Phong cũng chỉ là tại ba năm trước đây nhập môn khảo hạch thời điểm kinh hãi lểc vừa hiện, gặp qua hắn cũng không có nhiều người.

Mà lại theo mấy năm này Từ Phong điệu thấp, đoán chừng nếu không phải cố ý nhắc lên, rất nhiều người cũng sẽ không nhớ kỹ còn có Từ Phong cái này ngoại môn đệ tử.

Đương nhiên đây cũng là Từ Phong cực kỳ vui thấy, hắn cũng không muốn chính mình giống một cái sùng vật một dạng bị người vây xem chỉ trích.

Mỗi một hàng trên giá sách đều sẽ có cái chỉ dẫn bài, phía trên tiêu ký lấy cái này hàng trên giá sách cất giữ thư tịch sở thuộc thuộc loại, rất nhanh Từ Phong tìm đến một bản linh dược Đồ Giám.

Bản này Đồ Giám bên trên ghi chép từ hạ cấp đến linh dược cấp cao, mỗi một loại linh dược không những ở phía dưới đều sẽ phối hữu tương ứng đồ án, mà lại giới thiệu cực kỳ tường tận, Từ Phong rất nhanh bị trong sách nội dung hấp dẫn, đối với một số linh dược công hiệu càng là âm thầm lấy làm kỳ, đồng thời cũng sẽ càng thêm lưu ý một số Thái Cổ Sát Khí Quyết bên trong ghi chép Đan Phương bên trong đi nâng lên đan dược.

Sau đó mấy người Từ Phong phần lớn thời gian đều là ở tại trong Tàng Thư các, ngẫu nhiên cũng sẽ nhìn một số Linh Thú Đồ Giám, bởi vì rất nhiều Linh Thú trên thân bộ vị cũng là luyện dược trọng yếu bộ phận, rất nhiều thứ đều là trở thành Dược Đồng nhất định biết.

Sáng sớm ngày hôm đó, Từ Phong đang định qua Tàng Thư Các thời điểm Trương Nguyên đến, Từ Phong nhìn thấy Trương Nguyên đến trong lòng vui vẻ, biết Trương Nguyên tám chín phần mười là vì Dược Đồng sự tình mà đến, tuy nhiên Trương Nguyên một mực thuyết phục hắn đừng đi khi Dược Đồng, nhưng hắn để Trương Nguyên hỗ trợ sự tình, Trương Nguyên vẫn là cực kỳ để bụng.

"Thật không biết là nên nói người vận khí tốt vẫn là vận khí kém!" Trương Nguyên vừa tiến đến liền không có cấp Từ Phong sắc mặt tốt, tựa hồ còn đang vì Từ Phong kiên trì trở thành Dược Đồng sự tình tức giận.

"Xem bộ dáng là hữu chiêu thu được Đồng tin tức?" Từ Phong giống như không có ý thức được, ngược lại tràn đầy chờ mong nhìn lấy Trương Nguyên.

"Sau ba ngày, Đan Các có một tên tân tấn Luyện Đan Sư muốn tại đan cốc chọn lựa một tên Dược Đồng." Trương Nguyên tức giận nói ra, riêng là đối "Tân tấn" hai chữ này càng là tăng thêm ngữ khí, nhưng nhìn thấy Từ Phong một bộ không để ý bộ dáng, sau cùng chỉ có thể nói bổ sung: "Là một cái mới từ Dược Đồng tân thăng làm Luyện Đan Sư nhất giai Luyện Đan Sư."

"Không sao, ta không có chọn, chỉ cần là Luyện Đan Sư là được." Từ Phong nhếch miệng cười nói, đối với tin tức này rất là cao hứng.

"Thật không biết người nghĩ như thế nào!" Trương Nguyên một mặt vẻ bất đắc dĩ, biết Từ Phong đối với trở thành Dược Đồng một chuyện là nghiêm túc, hắn nói lại nhiều cũng là vô dụng.

"Một hồi từ người nơi này sau khi trở về ta liền muốn bế quan một đoạn thời gian, cho nên ba ngày sau khảo hạch ta không có cách nào cùng người qua." Trương Nguyên hơi có vẻ do dự nói ra, lần này ra ngoài hắn thu hoạch không nhỏ, tại Cống Hiến Đường đổi lấy một số tư nguyên dự định trùng kích cảnh giới.

"Ừm, chờ người sau khi xuất quan tin tưởng ta đã trở thành một tên Dược Đồng." Từ Phong tự mình trêu chọc, tinh thần lực của hắn mạnh hơn so với Trương Nguyên, tự nhiên đã sớm nhìn ra Trương Nguyên tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh ngũ trọng đỉnh phong, Trương Nguyên không có trực tiếp nói cho hắn biết muốn xung kích Ngưng Khí Cảnh lục trọng hơn phân nửa là sợ đã kích đến Từ Phong, đối với điểm ấy Từ Phong tự nhiên năng thể hội ra tới.

Đã đối phương như thế uyển chuyển, hắn tự nhiên cũng sẽ không nói chính mình tu vi cũng đã vừa đột phá đến Ngưng Khí Cảnh ngũ trọng, nếu như bị Trương Nguyên biết mình hiện nay cảnh giới, đoán chừng bị đã kích cũng là Trương Nguyên.

Về sau ba ngày Từ Phong vẫn là phần lớn thời gian ngâm mình ở trong Tầng Thứ các, thẳng đến ba ngày sau sáng sớm, Từ Phong sớm rời đi động phủ mình tiến về Đan Các ở chỗ đó.

Từ Vân Tông cùng sở hữu Tam Phong, theo thứ tự là ngoại môn Thanh Vân Phong, nội môn Bạch Vân Phong, cùng tông môn cao tầng ở lại Từ Vân Phong, mà Tam Phong ở giữa vừa vận hình thành một cái sơn cốc, bởi vì Đan Các xây ở chỗ này, cho nên nơi này cũng bình thường bị Từ Vân Tông người coi là đan cốc.

Mới vừa gia nhập đan hạt kê phong liền phát hiện đan cốc bên ngoài hạ một mảnh trên đất trống tụ tập số hơn trăm người, đại bộ phận đều mặc lấy đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức, ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy mấy tên thân thể mặc trường bào màu trắng nội môn đệ tử thân ảnh.

"Sẽ không đều là tới tham gia Dược Đồng khảo hạch đi, Dược Đồng lúc nào bốc lửa như vậy." Từ Phong trong lòng nghi hoặc, tăng tốc mấy phần cước bộ hướng phía đám người đi đến.

Chỗ trống phong đến gần đám người sau lúc này mới chợt hiểu, ban đầu tới nơi này lại là một cái tiểu hình giao dịch nơi tập kết hàng, to to nhỏ nhỏ cộng lại mấy chục cái quầy hàng nhiều, mỗi cái quầy hàng cũng cực kỳ đơn giản, một cái đa thứ trải trên mặt đất, phía trên rải rác trưng bày các loại tài nguyên tu luyện.

Từ Phong từ quầy hàng bên trong ghé qua mà qua, một mặt hiếu kỳ đánh giá quầy hàng bên trên đồ, vật, có thể là bởi vì tới gần đan cốc nguyên nhân, cho nên quầy hàng bên trên phần lớn bày đặt là đan dược và một số luyện đan tài liệu.

"Viêm Dương Thảo "

"Oa trúc "

"Từ Linh Chi "

"Cái này... Hẳn là Ma Văn Chu móng vuốt "

"..."

Từ Phong nhìn lấy quầy hàng bên trên tài liệu miệng bên trong nhẹ giọng nhắc đi nhắc lại, không ngừng kiểm nghiệm chính mình những ngày này học tập thành quả , khiến cho hắn mừng rỡ là mình đã đến có thể đem phụ cận những quầy hàng bên trên đồ, vật nhận biết cứu thành nhiều.

"Không biết vị sư đệ này muốn mua chút?" Một cái trước gian hàng, một tên hơi có vẻ gầy gò thanh niên nói với Từ Phong.

"Ta chỉ là tùy tiện nhìn xem, không có đặc biệt muốn mua." Từ Phong xem thanh niên liếc một chút, sau khi nói xong liền định rời đi.

Nhìn thấy Từ Phong muốn đi, cái kia gầy gò thanh niên vội vàng nói: "Sư đệ chớ vội đi a, ta chỗ này đan dược thể nhưng là lớn nhất toàn, Hồi Linh Đan, Kim Sang Đan đây đều là ra ngoài thí luyện thiết yếu Bảo Mệnh Đan Dược, còn có tăng cao tu vi Khinh Linh Đan."

Từ Phong nhìn một chút quầy hàng bên trên bình bình lợ lợ, riêng là thanh niên nói Khinh Linh Đan chính là thích hợp Ngưng Khí Kỳ tăng cao tu vi tốt nhất đan dược, tuy nhiên tâm hữu sở động, nhưng khổ vì xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, Trừ Vật Giới Chỉ chỉ có 20 mai Linh Thạch, hơn nữa còn là từ Lý Kiện nơi đó làm ra, trong lòng thở dài một tiếng đành phải lắc đầu.

Trung niên nam tử gặp Từ Phong nhìn chính mình đan dược liếc một chút chỉ lắc đầu, tưởng rằng chừng mất những đan dược này, lập tức từ trong ngực móc ra một cái tinh xảo bình nhỏ, con mắt khoảng chừng nhìn bốn phía một cái, lập tức nhỏ giọng từng cặp phong cười bồi nói: "Nhìn sư đệ khí vũ hiên ngang, ngọc thụ lâm phong, tư thể oai hùng bất phàm liền biết sư đệ ngươi chừng mất cái này món hàng tầm thường."

Từ Phong trong lòng bất đắc dĩ cười khổ, đứng ở nơi đó đi cũng không được, lưu lại lại không có Linh Thạch mua đồ, bất quá nhìn thấy gầy gò thanh niên thân bí như vậy xuất ra một cái Bình Sứ ngược lại là câu lên Từ Phong lòng hiếu kỳ, dứt khoát đứng ở nơi đó chờ đợi đồng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Trở thành Dược Đồng

Nhìn thấy Từ Phong đối với mình xuất ra Bình Sứ có ý tứ, gầy gò nam tử đuôi lông mày thoáng hiện vẻ vui mừng, nụ cười trên mặt càng rực rỡ, bất quá nhìn ở trong mắt Từ Phong lại là muốn nhiều bi ối có bao nhiêu bi ối, để hắn cảm thấy thanh niên trước mắt có chút không đáng tin cậy.

Quả không phải vậy, gầy gò thiếu niên lời kể tiếp cũng nghiệm chứng Từ Phong cảm giác.

"Sư đệ đáng về đường đường, nhất định là ta ngoại môn giáo sò, ngày thường tất nhiên là mỹ nữ quanh thân đáp ứng không xuể đi." Không đợi Từ Phong nói chuyện, này gầy gò thiếu niên tiếp tục nói: "Sư huynh nơi này có một loại độc môn đan dược tên là Kiền Khôn Vô Địch Kim Thương Bất Đảo Hoàn, cam đoan sư đệ nhẹ nhõm du tẩu cùng trong muôn hoa!"

Sau khi nói xong thanh niên còn hướng Từ Phong chọn hai lần lông mày, ý tứ giống là nói "Ngươi hiểu".

Nghe xong thanh niên giới thiệu xong Bình Sứ trung đan thuốc, Từ Phong xác thực hiểu, hắn tuy nhiên vừa tròn mười bốn tuổi, đối với tình yêu nam nữ còn rất ngây thơ, nhưng chỉ từ đan dược này tên liền biết không phải là đứng đắn gì đan dược.

"Đan dược này vẫn là sư huynh chính mình giữ lại dùng đi." Từ Phong không còn dám dùng lại, cũng như chạy trốn địa bước nhanh rồi đi, hắn lo lắng muộn đi một hồi thanh niên này không chừng hội xuất ra cái gì hắn càng thêm lỳ kỳ cổ quái đồ, vật.

"Ta ngược lại thật ra muốn dùng!"

Thanh niên nam tử nhìn thấy Từ Phong cuống quýt rời khỏi, biết mình muốn sai, nhưng cũng không để bụng, liền tranh thủ trong tay Bình Sứ thu hồi tiếp tục mời chào khác khách nhân.

Cũng có trước một đoạn nhạc đệm, Từ Phong cũng không có lại đi dạo tâm tình, trực tiếp rồi đi đám người hướng phía đan cốc chỗ sâu đi đến, dù sao chuyện này mục đích quan trọng, không thể bởi vì nhất thời hiếu kỳ chậm trễ chính sự.

Theo đan cốc xâm nhập, trên đường bóng người cũng dần dần thưa thớt, dù sao đan cốc là Luyện Đan Sư chỗ cư trú, bình thường không cần thiết rất ít sẽ có người tới nơi này.

Đan cốc chỉ cho phép Luyện Đan Sư cùng Dược Đồng ở lại, Đan Các cũng không có trưởng lão chấp sự loại hình chức vị, Luyện Đan Sư tại Từ Vân Tông địa vị cao cả, trừ định kỳ giúp trong tông luyện chế số lượng nhất định đan dược bên ngoài, cũng chỉ có Tông Chủ mới có thể ra lệnh cho bọn họ đi làm một ít chuyện, cho dù là một ít trưởng lão muốn tìm bọn hắn luyện chế đan dược cũng phải khách khách khí khí.

Từ Phong đến gần Luyện Đan Sư chỗ cư trú, một tòa tòa nhà lầu các đình viện san sát, mỗi tòa đình viện đều có càng cao cấp hơn pháp trận phòng ngự thủ hộ, loại này ở lại hoàn cảnh cho dù là nội môn đệ tử cũng là không cách nào so sánh.

Nhìn lấy từng tòa đình viện, Từ Phong ngừng chân không biết hôm nay tuyển nhận Dược Đồng Luyện Đan Sư ở tại tòa nào đình viện, cũng không thể một cái đình viện một cái đình viện đi gọi môn, nếu như vận khí không tốt, chính mình còn không trở thành Dược Đồng liền sẽ đem Đan Các Luyện Đan Sư đều đắc tội sạch.

Roi vào đường cùng Từ Phong đành phải tại những này đình viện chung quanh đi dạo, hi vọng đến khảo hạch thời gian tên kia Luyện Đan Sư có thể ra đến.

"Chẳng lẽ liền hôm nay tới tham gia khảo hạch chỉ có một mình ta?" Từ Phong quay chung quanh những kiến trúc này bầy đi dạo một vòng, đã đến cũng không có thấy được một người, sau cùng đành phải tìm tới một cái đá xanh lăm xuống đến lắng lắng chờ đợi.

Tại khoảng cách khảo hạch thời gian không đến một khắc đồng hồ thời điểm, chỉ gặp một tòa đình viện pháp trận phòng ngự đột nhiên biến mất, Từ Phong mừng rỡ, biết nhất định là có người muốn xuất đến, trong lòng không ngừng cầu nguyện, chỉ mong cái này tòa đình viện chủ nhân cũng là hôm nay tuyển nhận Dược Đồng người.

Kẹt kẹt!

Đại môn mở ra, một cái chừng ba mươi tuổi trung niên nhân tử trong viện đi tới, Từ Phong thấy thế liền vội vàng đi tới thi thân thể hành lễ nói: "Không biết thế nhưng là Trương Phàm Luyện Đan Sư? Tiểu tử Từ Phong bái kiến Đại Sư."

Trung niên nhân kia nhìn thấy chỉ có Từ Phong một người, trong mắt lóe lên một vòng vẻ thất vọng, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Theo ta tiến vào đi."

Từ Phong theo Trương Phàm xuyên qua đình viện đi vào một cái phòng tiếp khách, Trương Phàm ngồi tại người vị trí bên trên nhìn từ trên xuống dưới Từ Phong cũng không có nhường chỗ ngồi, Từ Phong đành phải ngoan ngoãn đứng ở nơi đó chờ đợi.

"Ngươi trước khi đến hẳn là nghe nói, ta là gần nhất mới tấn thăng làm nhất giai Luyện Đan Sư." Sau một hồi lâu Trương Phàm chậm rãi mở miệng, thanh âm thanh lãnh.

"Ta hai mươi tám tuổi đột phá Ngưng Khí Cảnh đạt tới Uẩn Khí Cảnh về sau tu vi chậm chạp, trừ phi có chỗ kỳ ngộ nếu không cả đời cũng liền dừng bước tại này, cho nên ta bắt đầu học tập Luyện Đan Chi Thuật."

Từ Phong yên lặng nghe, không biết Trương Phàm tại sao phải giới thiệu chính mình tu luyện kinh lịch, mà lại đối phương tu luyện kinh lịch hiển nhiên cũng không có đáng giá lấy le phùng, tông môn quy định mười tám tuổi trước đó đột phá đến Uẩn Khí Cảnh có thể tấn thăng làm nội môn đệ tử, mà Trương Phàm so quy định này chính một chút muộn mười năm, tuy nhiên so với cái kia cuối cùng cả đời đều không thể đột phá người thiên phú mạnh không ít, nhưng ở ngoại môn bên trong thiên phú cũng chỉ là trung đẳng chi tu.

Trương Phàm cũng không để ý đến Từ Phong, phối hợp tiếp tục nói: "Ta dùng thời gian ba năm trở thành nhất giai Luyện Đan Sư, nhưng nếu như muốn tấn thăng làm Nhị Giai khả năng cần năm năm, mười năm, thậm chí càng lâu."

"Không muốn cho rằng Luyện Đan Sư đối tu vi yêu cầu không cao, thực sự luyện đan một đường, càng là luyện chế đan dược cấp bậc càng cao, cần thiết linh lực tinh thuần trình độ cùng đối linh lực cường độ cũng đều ước là hà khác. Ta sở dĩ có thể tại ngắn ngủi thời gian ba năm liền trở thành nhất giai Luyện Đan Sư thực cũng là cùng ta Uẩn Khí Cảnh tu vi có quan hệ rất lớn."

"Người bây giờ tu vi vừa mới đạt tới Ngưng Khí Cảnh năm tầng, tu luyện thiên phú cũng chỉ có thể coi là bình thường, nếu như thời điểm này lựa chọn học tập Luyện Đan Chi Thuật, đối người tăng cao tu vi lợi ích duy nhất chính là có thể đoán luyện người linh lực cường độ vận dụng, nhưng cùng lúc cũng thể tất hội chậm trễ người đại lượng thời gian tu luyện, dạng này người tu hành tốc độ hội càng thêm chậm chạp, mà một võ giả theo tuổi tác tăng trưởng, Tinh Khí Thần cũng sẽ dần dần yếu bớt, đến lúc đó khả năng người liền Ngưng Khí Cảnh giới đều không thể đột phá, cho nên ngay sau cho dù người có thể trở thành một tên nhất giai Luyện Đan Sư, ngày sau thành tựu cũng liền dừng bước tại đây."

Trương Phàm lời nói bình tĩnh, trên mặt thậm chí không nhìn thấy một chút tình cảm ba động, cho Từ Phong cảm giác mười phần lạnh lùng, nhưng thông qua Trương Phàm một phen, Từ Phong hiện tại đã biết rõ vì cái gì Trương Phàm sau khi vào cửa hội cùng mình nói nhiều như vậy, hẳn đây là đem chính mình tu hành kinh nghiệm nói cho hắn biết, để hắn thận trọng lựa chọn tu luyện chi lộ.

Nghĩ rõ ràng những này, Từ Phong đối trước mắt cái này bề ngoài lạnh lùng trung niên nhân cũng nhiều một ít hảo cảm, trong lòng dâng lên một tia lòng cảm kích, dù sao hắn cùng Trương Phàm hôm nay là ngày đầu tiên gặp mặt, nếu là đối lại khác Luyện Đan Sư không nhất định hội nói với hắn những thứ này.

"Cám ơn Đại Sư chỉ điểm!" Trương Phàm lần nữa cung kính hành lễ, lần này hành lễ không chỉ là lễ phép ngược lên lễ, càng nhiều một phần tôn kính, sau đó rồi nói ra: "Nhưng tiểu tử vẫn là muốn hiện tại bắt đầu học tập Luyện Đan Chi Thuật."

Trương Phàm đi nói một ít chuyện lúc trước hắn cũng không hiểu biết, nhưng hắn đối với mình thiên phú có tuyệt đối tự tin, mà lại muốn phải nhanh một chút tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết cũng khiến cho hắn nhanh chóng bắt đầu học tập Luyện Đan Chi Thuật.

Một bên Trương Phàm đang nghe Từ Phong trả lời về sau biểu lộ cũng hơi sửng sốt, nhưng lập tức lại rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, hắn vốn cho là mình trình bày cái này bên trong lợi hại về sau thiếu niên trước mắt chọn từ bỏ, đây cũng là lúc trước hắn nhìn thấy đến dự thi Dược Đồng chỉ có một cái Ngưng Khí Cảnh ngũ trọng tu vi thời điểm mới có hơi thất vọng nguyên nhân, bình thường đồng dạng lựa chọn trở thành Dược Đồng đại bộ phận đều là tại Ngưng Khí Cảnh hậu kỳ thậm chí là giống như hắn đột phá đến Uẩn Khí Cảnh tu vi.

"Đã như vậy, vậy người về sau liền lưu lại coi ta Dược Đồng đi." Trương Phàm lời nói một hồi, lập tức nói ra: "Bất quá ta phần lớn thời gian đều là đang nghiên cứu Luyện Đan Chi Thuật, cho nên không có quá nhiều thời gian dạy người, rất nhiều thứ đều cần người chính mình quan sát học tập."

"Điểm này tiểu tử minh bạch." Từ Phong rất sung sướng nói ra.

Không cần tham gia khảo hạch liền trở thành một tên Dược Đồng, Từ Phong tự nhiên là cực kỳ vui lòng, về phần nói không có thời gian dạy hắn, Từ Phong đối với điểm ấy cũng không thêm để ý, dù sao lúc trước không chút do dự lựa chọn làm một tên nhất giai Luyện Đan Sư Dược Đồng liền không có trông cậy vào chính mình có thể từ nơi này học được bao nhiêu thứ, hắn hiện tại cần chỉ là một cái có thể đưa nó đưa vào luyện đan chi người đi đường.

Mà lại luyện đan kinh nghiệm là Luyện Đan Sư quý giá nhất tài phú, không có người hội chấp tay dạy cấp, cho nên Dược Đồng chỉ là một cái nước cờ đầu, về sau đường vẫn là muốn dựa vào cá nhân học tập nghiên cứu.

"Ừm, ta chỗ này có còn có hai gian khách phòng, nếu như người ngại vừa đi vừa về đi tới đi lui nơi này phiền phức lời nói có thể chọn lựa một gian ở lại. Còn có người về sau cũng không cần gọi ta Đại Sư, nhất giai Luyện Đan Sư tại đan cốc đã có hơn trăm người, mà toàn bộ đan cốc có thể bị thành vì đại sư cũng chỉ có chút ít mấy vị tam giai Luyện Đan Sư mà cho nên người về sau trực tiếp xưng hô ta là sư huynh liền tốt." Từ Phong khiêm tốn hữu lễ cho Trương Phàm ấn tượng không tệ, cho nên lúc này giọng nói cũng hòa hoãn không ít, thanh âm cũng không hề như lúc trước như vậy thanh lãnh không dễ người thân thiết.

"Này liền đa tạ sư huynh" Từ Phong mỉm cười đáp, một chút thời gian ở chung, Từ Phong phát giác vị sư huynh này trừ tính cách lệch lạch có cùng tuổi tác cực không tương xứng trầm ổn bên ngoài, vẫn tương đối tốt ở chung.

Từ Phong không nghĩ tới hôm nay hội thuận lợi như vậy trở thành một tên Dược Đồng, đã đối phương đồng ý hắn ở chỗ này ở lại, hắn tự nhiên đồng ý, mà lại hắn tất cả mọi thứ đều đặt ở trừ vật giới chi bên trong, cho nên cũng không cần lại về trong động phủ.

Thực Dược Đồng cùng luyện đan sư cũng chỉ là tông môn người đối với luyện đan người xưng hô, bọn họ tại bên trong tông môn thân phận vẫn không có cải biến, Từ Phong vẫn là ngoại môn đệ tử, mà Trương Phàm cũng chỉ là một cái có Luyện Đan Sư thân phận một cái Ngoại Môn Chấp Sự, bất quá đối với một tên trở thành Luyện Đan Sư chấp sự, hắn có thể có được tại đan cốc lựa chọn động phủ quyền cư ngụ lợi.

Mà Dược Đồng cùng Luyện Đan Sư ở giữa quan hệ càng giống là bình đẳng giao dịch, luyện chế khác biệt đan dược cần thiết dược tài cũng không giống nhau, bên trong có rất nhiều dược tài đều cần đi qua một số đặc thù xử lý, mà loại này xử lý tốn thời gian phí sức, vì ngăn ngừa lãng phí thời gian, Luyện Đan Sư bình thường đều sẽ tìm Dược Đồng để hoàn thành, bọn họ cũng sẽ đem đơn giản một chút luyện đan phương pháp cùng dược tài thuộc tính các loại luyện đan tri thức truyền thụ cho những thuốc này Đồng coi như thù lao.

Sau đó thời gian Từ Phong liền lưu tại đan cốc trở thành một tên Dược Đồng, mỗi ngày cũng chỉ cần tốn hao hai cái khoảng chừng canh giờ giúp Trương Phàm đem luyện đan dược liệu cần thiết sớm tiến hành xử lý, Trương Phàm làm một tên nhất giai Luyện Đan Sư, hiện tại tối đa cũng chỉ có thể luyện chế

nhất giai trung phẩm đan dược, cho nên dùng đến dược tài hơn phân nửa cũng là lấy linh dược làm chủ, linh dược xử lý liền so ra mà nói đơn giản rất nhiều, cần phải căn cứ khác biệt linh dược đặc tính có tính nhắm vào tiến hành đơn giản một chút sơ bộ gia công.

Tuy nhiên phương pháp gia công đơn giản, nhưng cái này cần đối khác biệt linh dược Dược Lý tập tính rất tinh tường, nếu không có chút sơ sẩy liền có thể dẫn đến luyện đan tỷ lệ giảm xuống. Cũng đúng là như thế, Trương Phàm mỗi dạy con phong một trồng linh dược xử lý phương pháp thời điểm, cũng sẽ cùng hắn giảng giải một số liên quan tới loại dược liệu này tương quan tri thức.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tiếp xúc luyện đan

Về phần một số Linh Thú trên thân tài liệu có chút liên so sánh phức tạp nhiều, riêng là một số mang có độc tố tài liệu càng cần hơn chú ý cẩn thận.

Bởi vì Tử Phong vốn là thông tuệ, cho nên chỉ cần Trương Phàm dạy qua một lần đồ,vật, Tử Phong đều có thể rất nhanh nắm giữ, mới đầu vẫn còn tương đối chậm, từng bước một dựa theo Trương Phàm dạy thủ pháp tiến hành thao tác, nhưng theo xử lý đồ,vật nhiều, đối với một số tài liệu tập tính nắm giữ càng thêm thấu triệt, Tử Phong cũng bắt đầu học như thế nào dựa theo chính mình thói quen phương pháp đến tiến hành gia công, không hề giống trước đó như vậy bó tay bó chân, cho nên gia công tốc độ tự nhiên cũng liền mau dậy đi.

Mà lại cái gọi là Nhất Thông Bách Thông, có việc gặp được một số vừa tiếp xúc tài liệu, Tử Phong cũng có thể thông qua chính mình tích lũy kinh nghiệm đem liệu xử lý cực kỳ thỏa đáng.

Kinh qua một đoạn thời gian về sau, Trương Phàm đối với Tử Phong gia công tài liệu cũng cực kỳ hài lòng, thời gian dài tiếp xúc về sau, hai người cũng dần dần quen thuộc đứng lên, có khi Trương Phàm thậm chí còn có thể cùng Tử Phong đem một số Tử Vân Tông một số chuyện hay việc lạ, chỉ bắt quá những chuyện này cũng đều là cực kỳ lâu đời sự tình, dù sao Trương Phàm tuy nhiên thiên phú, nhưng trước đó say mê tu luyện, hiện tại lại nhất tâm nghiên cứu Luyện Đan Chi Pháp, cho nên những chuyện này cũng là hắn mới vừa vào tông môn thời điểm nghe người ta nói đến chuyện cũ năm xưa.

Liền như là liên quan tới Tử Phong "Tin đồn thú vị", Trương Phàm cũng là tuyệt không được, bởi vậy có thể thấy được cái này Trương Phàm sư huynh tại Tử Vân Tông cũng coi là một cái dị loại, bình thường là không để ý đến chuyện bên ngoài cái loại người này.

Bất quá chỉ ít để Tử Phong đối với người sư huynh lại có mới quen, biết hắn nhìn lạnh lùng chẳng qua là rất ít cùng người lui tới hình thành quái gở cá tính mà thôi.

Tại Tử Phong vào ở đan cốc sau đó không lâu, Trương Nguyên từng tới tìm hắn một lần, đương nhiên hắn cũng thuận lợi đột phá đến Ngưng Khí Cảnh tầng sáu. Hai người cũng chỉ là đơn giản phiếm vài câu, Trương Nguyên nhìn Tử Phong mọi chuyện đều tốt cũng liền rời đi, hắn còn phải lại lần ra ngoài thi luyện.

Tử Phong tự nhiên cũng mười phần mong đợi ra ngoài thi luyện, nhưng hắn vừa mới trở thành Dược Đồng, cho nên trong ngắn hạn không cách nào rời đi.

Cứ như vậy Tử Phong tại đan trong cốc yên tĩnh ở lại, trừ hoàn thành Dược Đồng công tác bên ngoài, hắn ta thời gian đều dùng tại tu luyện công pháp vũ kỹ phía trên, dạng này thời gian cũng là cực kỳ yên tĩnh hài lòng.

Mặc dù không có Linh Thạch đan dược các loại tư nguyên phụ trợ, Tử Phong tu vi cũng vẫn như cũ rất nhanh, mà lại Trương Phàm nơi này cũng có được không tệ Tụ Linh Trộn, Linh khí mức độ đậm đặc cũng làm cho hắn tu hành làm ít công to.

Thời gian nửa năm, hắn tu vi lại có tăng lên rất nhiều, tuy nhiên còn không có đột phá đến Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, nhưng khoảng cách năm tầng đỉnh phong cũng rất gần.

Theo tu vi tăng cao, không có đề bạt một tầng tu vi cần thiết linh lực cũng tại trực gia tăng gấp bội, tu hành như vậy tốc độ Tử Phong vẫn tương đối hài lòng.

Tại vũ kỹ phương diện, Tử Phong vẫn là tại một mực tu luyện Hồ Khiếu Quyền, thể nội linh lực gia tăng về sau, lại thi triển Hồ Khiếu Quyền thời điểm uy lực cũng tại từng bước tăng cường.

Mà lại đi qua khoảng thời gian này tu luyện, Tử Phong phát hiện cái này Hồ Khiếu Quyền tuy nhiên chỉ có Thất Thức, nhưng một lần quyền pháp đánh ra, một thức uy lực càng mạnh một thức, hiện tại Tử Phong lại đánh ra Đệ Thất Thức "Hồ Khiếu Sơn bên trong" lúc sau đã ẩn ẩn có Hồ Khiếu thanh âm nương theo quyền pháp mà ra.

Nhưng cái này Hồ Khiếu thanh âm cũng chỉ là giống như, viễn viễn mới có được chánh thức tiếng hồ gầm uy nghiêm bá khí cảm giác, cái này khiến Tử

Phong ẩn ẩn cảm thấy cái này Hồ Khiếu Quyền tựa hồ hẳn là có Đệ Bát Thức tồn tại, mà cái này Đệ Bát Thức mới có khả năng tính là chánh thức trên ý nghĩa Hồ Khiếu Quyền.

Đối với loại này suy đoán Từ Phong cũng đang không ngừng nếm thử, sau cùng hẳn khẳng định chính mình suy đoán, cái này Đệ Bát Thức quyền pháp liền giấu ở trước bảy thức bên trong, rất có thể cũng là đem Thất Thức quyền pháp hợp nhất mới có khả năng sáng chế Đệ Bát Thức, nhưng nếm thử nhiều lần về sau lại từ đầu đến cuối không có suy nghĩ ra Đệ Bát Thức quyền, Từ Phong cũng chỉ có thể từng lần một lần luyện, chậm rãi nghiên cứu.

Một ngày này, khi Từ Phong đang chính mình trong sân nghiên cứu quyền pháp thời điểm, Trương Phàm cất bước tiến vào tiểu viện.

Trông thấy Trương Phàm tiến đến, Từ Phong đình chỉ luyện quyền.

"Từ Phong ngươi bộ quyền pháp này mây bay nước chảy, cương mãnh dị thường, xem ra ngươi đối bộ quyền pháp này dưới không ít khổ công a" gặp Từ Phong nghe xuống tới, Trương Phàm đến gần về sau vừa cười vừa nói.

"Sur huynh tới tìm ta cũng là chuyên môn vì khen ta một phen sao?" Từ Phong hướng phía Trương Phàm nháy mắt mấy cái, có chút tinh nghịch nói ra.

Nửa năm ở chung, hai người nói chuyện lúc cũng tùy tiện rất nhiều.

"Sur huynh lại có luyện đan tài liệu cần ta xử lý sao?" Chờ sau khi cười xong Từ Phong trở lại chuyện chính hỏi, Trương Phàm bình thường đều là ở tại trong phòng luyện đan luyện đan, mỗi lần tới tìm hẳn cũng đều là đưa tới cho hắn một số cần phải xử lý luyện đan tài liệu.

"Không phải, ngươi hai ngày trước xử lý tài liệu ta còn không dùng hết." Trương Phàm lắc đầu nói ra, sau đó lược có thâm ý nhìn Từ Phong liếc một chút tiếp tục nói: "Sur đệ đến chỗ của ta đã nửa năm lâu rồi!"

"Vâng!" Từ Phong hơi có nghi hoặc, không biết Trương Phàm tìm chính mình trừ xử lý luyện đan tài liệu còn có thể có chuyện gì.

"Sur đệ vừa đến chỗ của ta thời điểm ta vẫn cho là sur đệ là bởi vì tu luyện thiên phú, cho nên mới lựa chọn học tập Luyện Đan Chi Thuật, nhưng ta nhìn sur đệ trong vòng nửa năm tu vi đề bạt nhanh như vậy, chắc hẳn sur đệ thiên phú cũng là cực kỳ tốt."

"Đã sur đệ có thiên phú như vậy, mặc dù không biết sur đệ vì sao muốn khẳng khái học tập Luyện Đan Chi Thuật, nhưng ngươi ở ta nơi này hao phí thời gian quá dài thủy chung sẽ ảnh hưởng ngươi ngày sau thành tựu. Mà lại ngươi thiên tư thông minh, vẹn vẹn thời gian nửa năm cũng đã đem Dược Đồng nên học đồ, vật học không sai biệt lắm. Hiện tại duy nhất thiếu hụt cũng là Luyện Đan Chi Pháp mà thôi. Cho nên ta dự định ngày mai để ngươi theo ta cùng một chỗ tiến vào Luyện Đan Phòng quan sát Luyện Đan Chi Thuật."

"Vậy làm phiền sur huynh "

Từ Phong minh bạch Trương Phàm không muốn hắn bởi vì luyện đan mà chậm trễ quá nhiều thời gian tu luyện, bình thường không làm cái hai năm khoảng chừng Dược Đồng, sẽ rất ít có Luyện Đan Sư mang Dược Đồng tiến vào Luyện Đan Phòng quan sát, bởi vì chỉ có ở nơi đó mới có thể học được luyện đan nhập môn cần thiết đồ, vật, chỉ cần Dược Đồng tiến vào Đan Phòng học tập một đoạn thời gian, sau khi ra ngoài đều sẽ tự hành không ngừng nếm thử nghiên cứu Luyện Đan Chi Pháp, lúc này quan hệ giữa hai người cũng liền tự nhiên mà vậy giải trừ, dạng này Luyện Đan Sư còn phải lại một lần nữa tuyển nhận Tân Dược Đồng.

"Ta làm như vậy cũng là có tư tâm, ta cảm thấy sur đệ vô luận là tại tu luyện hay là luyện đan một đường tương lai thành tựu đều bất khả hạn lượng, hiện tại ta thêm chút làm giúp đỡ, tin tưởng sur đệ tương lai cũng sẽ không quên mình người sư huynh này." Trương Phàm ý vị thâm trường nói ra.

"Đây là tự nhiên." Từ Phong nghiêm mặt nói: "Tích thủy chi ân còn suốt tuôn muốn báo, sư huynh đối ta có thể là có thụ nghiệp chi ân, Từ Phong như thế nào lại quên."

Trương Phàm đang nghe Từ Phong nói như thế về sau, nụ cười trên mặt hiển hiện, hiển nhiên Từ Phong lời nói này làm hắn cao hứng phi thường, hẳn thực cũng

Không có có thể xác định Từ Phong tương lai thành tựu sẽ cao bao nhiêu, mà lại ngoại môn đệ tử gần vạn nhân, muốn trở hết tài năng nói nghe thì dễ, mà lại cho dù là thiên tài, chỉ cần là đạp vào cái này bụi gai hung hiểm con đường tu hành đều sẽ có chết yểu mạo hiểm, nhưng thông qua nửa năm này quan sát, hẳn phát hiện vô luận là Từ Phong tính cách còn là tu luyện tốc độ đều cực giai, cho nên đây cũng là hẳn nguyện ý kết giao Từ Phong một trong những nguyên nhân, huống hồ, điểm ấy đầu tư đối ở hiện tại hẳn mà nói chỉ có thể coi là tiện tay mà thôi, nhưng nếu như tương lai Từ Phong có chỗ hồi báo, vậy sẽ cùng hiện tại nỗ lực không thể tương đương.

Về sau hai người lại nói chuyện với nhau vài câu, mà lại Trương Phàm từng cặp phong thái độ cũng càng thêm tốt, phảng phất như một sư đồng xuất sư huynh trưởng bối, Từ Phong đối với cái này lòng dạ biết rõ, nhưng trong lòng không có nửa điểm phản cảm, ngược lại đối Trương Phàm có chút lau mắt mà nhìn, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại cũng liền thoải mái, đã có thể bước vào Tu Luyện Giới, cái nào lại là tâm cơ hạng đơn giản. Cho dù lại không quen giao tiếp, tâm trí cũng phải hội khác hẳn với thường nhân.

Không nghĩ nửa những này, tóm lại có thể mau chóng tiếp xúc đến chánh thức Luyện Đan Chi Thuật đối với hắn là không thể tốt hơn, hắn chờ mong ngày này đã rất lâu.

Sáng sớm ngày thứ hai, Từ Phong sớm thu thập xong, thậm chí đều không có thông lệ tu luyện một phen quyền pháp liền đến đến Trương Phàm ở lại viện lạc.

Khi Tử Phong tới thời điểm, phát hiện Trương Phàm đã chuẩn bị thỏa đáng, đang đợi hắn.

Hai người cũng không nhiều lời, Trương Phàm trực tiếp dẫn hắn tiến vào chính mình Luyện Đan Phòng.

Cửa phòng mở ra, một cỗ đan được mùi thơm nức mũi mà đến, đây là Trương Phàm lâu dài lần nữa luyện đan bố trí, hương khí cực kỳ nồng đậm, để cho người ta nghe sáng khoái tinh thần.

Tử Phong cái này là lần đầu tiên tiến vào Trương Phàm Luyện Đan Phòng, vốn là rất là mới lạ hắn không khỏi bốn phía xem chừng, bất quá làm hắn kinh ngạc là, cái này Luyện Đan Phòng cũng chỉ là một gian trống trải gian phòng, chỉ bất quá nội bộ đi qua đặc thù cái tạo, đều từ đen nhánh cự thạch che phủ, toàn bộ trong phòng luyện đan trừ trong phòng một cái bồ đoàn không có vật gì khác nữa, cái này cùng mình ngoại môn đệ tử động phủ ngược lại là cực kỳ tương tự.

Nhìn thấy Tử Phong một mặt kinh ngạc giật mình bộ dáng, biết Tử Phong tâm lý đang suy nghĩ gì, Trương Phàm hiểu ý một cười nói: "Luyện đan chỗ thực cũng không có quá nhiều coi trọng, chỉ cần có thể miễn ở quấy rầy liên tục, luyện đan lớn nhất chủ yếu vẫn là coi trọng Khí, Vật, Pháp tam đại yếu tố."

"Khí, Vật, Pháp tam đại yếu tố?"

"Cái gọi là Khí, chủ yếu cũng là chỉ luyện đan sử dụng vật chứa, chính là mọi người biết rõ Luyện Đan Lô."

Nói, Trương Phàm tay phải vung lên, một cái cao cổ nửa người kim sắc Luyện Đan Lô xuất hiện Bồ Đoàn phía trước trên đất trống, ba chân chỉ đem thân lò bay lên không trung chừng một thước khoảng cách, đan lô bốn phía hiện đầy phức tạp trận pháp đường vân, đường vân rắc rối phức tạp như Bàn Long đồng dạng nghỉ lại quay quanh tại đan lô chung quanh, tại đan lô bốn phía hội tụ ở hai điểm, mà hai điểm này vị trí là hình thành một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay hàm động, bên trong khám nạm lại khám nạm lấy cùng hàm động ăn khớp Tinh Thạch.

"Trung Phẩm Linh Thạch!" Tử Phong nhìn lấy có chút giật mình, một cái Trung Phẩm Linh Thạch tương đương với một trăm mai Hạ Phẩm Linh Thạch, nếu như cái này mai Trung Phẩm Linh Thạch hội theo luyện đan không ngừng bị tiêu hao, luyện đan sư kia có thể thật đúng là cái đốt tiền chức nghiệp.

"Mỗi cái Luyện Đan Lô bên trên đều sẽ bị Trần Văn Sư khắc họa một tòa tiểu hình Tự Hóa Trận, chỉ ít cũng phải cần Trung Phẩm Linh Thạch mới có khả năng khởi động trận pháp." Nhìn thấy Tử Phong này một mặt thịt đau bộ dáng, Trương Phàm tiếp tục giải thích nói: "Linh thạch này cũng chỉ là đưa đến một cái gánh chịu linh lực tác dụng, cho nên tại trong quá trình luyện đan cũng sẽ không bị tiêu hao, chánh thức thôi động trận pháp này là đến từ Luyện Đan Sư thể nội linh lực mà thôi."

Vừa nói, Trương Phàm một cái tay nhẹ nhàng chống đỡ đan lô tường ngoài, Tử Phong có thể cảm giác được một trận linh lực ba động từ Trương Phàm thể nội chậm rãi đưa vào trong lò đan, theo cỗ này linh lực đưa vào, đan lô bốn phía trận pháp đường vân cũng tại thời khắc này bỗng nhiên sáng lên, lập tức tại đan lô bộ một đám sáng ngời hỏa diễm chậm rãi ngưng tụ thành hình nướng lấy đan lô bộ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Mộ Dung Tuyệt

Thấy cảnh này, Tử Phong trong mắt thoáng hiện dị sắc, cảm thán trận pháp huyền diệu, hắn trong động phủ cũng có được trận pháp tồn tại, tỷ như Phòng Ngự Trận Pháp cùng tiểu hình Tự Linh Trận, bất quá những cái kia đều là từ đơn giản Minh Văn điều khắc hình thành tự động thôi phát giản lược trận pháp, như loại này cần vẽ giả linh lực thôi phát trận pháp còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Trương Phàm biểu diễn một lượt về sau liền thu hồi linh lực, tiếp tục nói: "Tốt Luyện Đan Lô chẳng những bịt kín hiệu quả tốt, hơn nữa còn có thể tiết kiệm Luyện Đan Sư linh lực tiêu hao, chậm lại Luyện Đan Sư thông qua khống chế linh lực hỏa diễm cường nhược lúc mang đến vương vãi. Rất lớn trình độ đề cao luyện đan tỷ lệ cùng phẩm chất đan dược."

"Luyện đan thứ hai đại yếu làm cũng là vật, tên như ý nghĩa cũng là luyện đan cần thiết chỉ vật, tài liệu tốt xấu cũng trực tiếp quan hệ đến phẩm chất đan dược được hiệu."

Tử Phong ở một bên khẽ gật đầu, điểm này cực kỳ dễ hiểu, liền như là một gốc nhất giai linh dược, mười năm cùng trăm năm hiệu quả tự nhiên khác biệt cực lớn.

"Về phần đệ tam đại yếu tố pháp, chi cũng là Luyện Đan Chi Pháp, Luyện Đan Chi Pháp chỉ là một cái cách gọi, một là chỉ luyện chế đan dược Đan Phương, bên trong bao quát được tài chủng loại dùng lượng cùng khác biệt dược tài trình tự; hai cũng là chỉ trong quá trình luyện đan hỏa diễm nhiệt độ chừng khống, còn có khác biệt dược tài Luyện Đan Lô thời gian. Mà những cái này mới là chánh thức khảo nghiệm một tên Luyện Đan Sư kỹ nghệ đồ, vật."

Từ Phong yên lặng ở một bên cẩn thận lắng nghe, đem Trương Phàm nói tới lời nói nhớ kỹ trong lòng, thông qua Trương Phàm ngắn gọn giải thích, hẳn đối luyện đan có một cái sơ bộ nhận biết.

Sau đó Trương Phàm lại nói đơn giản một số luyện đan thời điểm cần thiết phải chú ý hạng mục công việc, nói xong những này về sau, hẳn lại từ từ vật giới chỉ bên trong xuất ra luyện đan sử dụng tài liệu đặt ở Luyện Đan Lô bên cạnh, khoanh chân tại trên bề mặt bắt đầu luyện đan.

Từ Phong im lặng lặng yên đứng ở một bên, xem xét tỉ mỉ lấy Trương Phàm mỗi một cái động tác, ở trong quá trình này Trương Phàm hai mắt khép hờ không nói một lời, linh lực tiếp tục đưa vào trong lò luyện đan, trừ thỉnh thoảng lại đem bên cạnh tài liệu trong lò luyện đan lại không hẳn động tác, bất quá Từ Phong biết Trương Phàm một mực đang dùng Tinh Thần Lực dò xét lấy trong lò hết thảy, linh lực lúc nhanh lúc chậm, khi thì bằng bạc mãnh liệt, khi thì yếu ớt dây tóc, lò hỏa điểm cũng theo Trương Phàm linh lực biến hóa không ngừng tiến hành biến hóa.

Thời gian trôi qua, hai người không có phát ra cái gì tiếng vang, trong phòng chỉ có thể nghe được hỏa điểm thiêu đốt không khí phát ra "Xì... Xì..." Tiếng vang.

Cứ như vậy tiếp tục sau ba canh giờ, hỏa điểm dần dần dập tắt, Trương Phàm thu hồi hai tay chậm rãi đứng dậy, hai đầu lông mày ẩn có vẻ mệt mỏi, đây là thời gian dài linh lực cùng Tinh Thần Lực tiêu hao dẫn đến, Từ Phong biết hẳn là luyện đan kết thúc.

Sau khi đứng dậy Trương Phàm nhìn một chút ở bên đứng yên Từ Phong mỉm cười cũng không nói lời nào, đưa tay đem Luyện Đan Lô bên trên cái nắp mở ra, theo cái nắp mở ra, Từ Phong ngửi được một loại quen thuộc hơi.

"Khinh Linh Đan "

Khinh Linh Đan thuộc về nhất giai trung phẩm đan dược, là Ngưng Khí Cảnh võ giả tăng cao tu vi thường thấy nhất đan dược.

Thủ chương run nhẹ đan lò, theo một tiếng kim loại rung động nguy chỉ tiếng vang lên, ba khóa thanh sắc đan dược từ trong lò đan bị chấn động nhập không bên trong, Trương Phàm nhanh chóng đem đan dược bắt vào trong tay, sau đó quan sát tỉ mỉ một phen, khóe miệng hơi hơi nổi lên mỉm cười, tựa hồ đối với lần này luyện đan cực kỳ hài lòng.

"Bảy thành phẩm Khinh Linh Đan, ngược lại cũng không tệ lắm." Trương Phàm khẽ nói một câu, lấy ra một cái Bình Sứ đem mang thuốc thu hồi.

"Sư huynh, bảy thành đan dược là có ý gì, đây không phải nhất giai đan dược sao?" Từ Phong có chút không hiểu, lên tiếng hỏi thăm.

"Luyện đan trừ là đối khác biệt tài liệu dung hợp, đồng thời cũng là tại đối những tài liệu này tiến hành thói luyện đề thuần một cái quá trình. Đan dược trừ phẩm giai phân chia bên ngoài, mỗi giai đan dược cũng sẽ dựa theo đan dược bên trong còn sót lại tạp chất hàm lượng chia làm một đến mười thành, mà mười thành đan dược đồng dạng cũng chỉ là tồn tại ở lý luận bên trong không có chút nào tạp chất đan dược, đan dược chỉ có đạt tới ngũ thành lấy thượng phẩm chất mới tính thành phẩm, ngũ thành phía dưới đan trong dược pha tạp lấy quá nhiều tạp chất bất lợi cho võ giả hấp thu, bình thường được xưng là Phế Đan." Trương Phàm kỷ cang vì Từ Phong giải hoặc.

Trương Phàm lập tức lại lấy ra mấy cái viên thuốc, tuy nhiên thuộc về không cùng loại loại đan dược, nhưng thông qua đan dược màu sắc cùng mực mà trình độ, Từ Phong cũng học hội phân rõ phẩm chất đan dược phương pháp.

Sau đó trong một tháng, chỉ cần Trương Phàm luyện đan đều sẽ đem Từ Phong mang lên, để hẳn cẩn thận quan sát chính mình quá trình luyện đan, hơn nữa còn đem một số nhất giai đan dược Đan Phương phục chế một phần cho Từ Phong, đối với người này phong tự nhiên là mười phần cảm kích.

Tại Trương Phàm lại một lần luyện đan kết thúc về sau, vốn định trở lại chính mình trong sân Từ Phong bị Trương Phàm gọi lại.

"Từ Phong, thông qua khoảng thời gian này quan sát, người đối với luyện đan có cảm tưởng gì." Trương Phàm hỏi.

"Quá trình luyện đan là một cái kinh nghiệm tích lũy quá trình, cái này cần không ngừng nếm thử tìm tòi, bất quá ta thủy chung chỉ là đứng ngoài quan sát, cho nên cụ thể trải nghiệm còn không dám nói bừa." Từ Phong hồi đáp.

"Xác thực như thế, muốn trở thành một tên Luyện Đan Sư cũng không phải là một lần là xong sự tình, cái này bên trong thiên phú là một bộ phận, thời gian dài tích lũy cũng là cực kỳ trọng yếu." Lời nói xoay chuyển Trương Phàm tiếp tục nói: "Người tu luyện thiên phú rất tốt, hiện tại chính là nỗ lực tu hành thời điểm, nhưng người bây giờ tại ta chỗ này khi Dược Đồng, tuy nhiên sẽ không chậm trễ người quá nhiều thời gian, nhưng tài nguyên tu luyện thủy chung vô pháp thu hoạch được, cái này đối người tu vi đề bạt ảnh hưởng rất lớn."

Sau khi nói xong, Trương Phàm lặng lẽ nhìn lấy Từ Phong, hẳn biết Từ Phong là người thông minh, có một số việc không cần nói quá ngay thẳng.

Từ Phong ở một bên trầm ngâm sau một lát chậm rãi gật đầu, hẳn cũng không phải là bảo thủ bướng bỉnh người, theo đối luyện đan không ngừng hiểu biết, hẳn biết muốn trở thành một tên Luyện Đan Sư cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể thành tựu, mà lại hẳn hiện tại tài lực cũng không đủ hẳn không ngừng nếm thử luyện đan, thậm chí một cái Luyện Đan Lô hẳn cũng mua không nổi.

"Đa tạ sư huynh nhắc nhở, thực ta cũng sớm có ý đó, chỉ là khoảng thời gian này có thể quan sát sư huynh luyện đan cơ hội khó được ta không đành lòng từ bỏ, lần chính là ta ở chỗ này học nhiều đồ như vậy, nhưng cũng chỉ tại sư huynh nơi này làm nửa năm Dược Đồng, thực sự có chút bản khoản." Từ Phong hơi có xấu hổ nói ra.

Nghe được Từ Phong nói như thế, Trương Phàm cười ha ha một tiếng nói ra: "Nếu như người thật cảm thấy bản khoản, người về sau nếu là có năng lực

lại đền bù chính là, về phần Được Đồng ta cũng có thể lại tìm một tên là đủ."

Đêm đó, Từ Phong từ biệt Trương Phàm trở lại mình tại Thanh Vân Phong động phủ, nếu là ngày xưa, hẳn đều sẽ tu luyện tới đêm khuya mới có thể nghỉ ngơi, nhưng một đêm này hẳn cũng không có tu luyện, mà chính là lẳng lặng nằm ở trên giường suy nghĩ sau đó phải bước đi.

Hiện tại tiếp tục học tập luyện đan khẳng định là không làm được, nhưng hẳn không hối hận lựa chọn Được Đồng quyết định này, có khoảng thời gian này học tập, vì hẳn về sau trở thành một tên Luyện Đan Sư trải tốt con đường phía trước, cho dù tư chất vô pháp trở thành một tên Luyện Đan Sư, vậy hẳn học tập đồ vật cũng có thể lại ở về sau đối với hẳn có chỗ trợ giúp.

Đã vô pháp trở thành một tên Luyện Đan Sư, vậy theo dựa vào đan dược phụ trợ tu hành Thái Cổ Sát Khí Quyết ý nghĩ cũng liền không làm được, Từ Phong cân nhắc một chút lợi và hại, cảm thấy loại này Thối Thể Chi Pháp vẫn là càng tu luyện sớm càng tốt, đã không có đan dược phụ trợ, cũng chỉ có thể dựa vào tự thân huyết khí tiến hành tu hành, chỉ cần nắm tốt phần tắc không có bởi vì huyết khí trôi qua quá nhiều làm bị thương bản nguyên liền tốt, mà lại huyết khí cũng có thể thông qua tu dưỡng chậm rãi khôi phục.

Về phần tu hành tư nguyên, hẳn hiện tại tự nhiên vô pháp thu hoạch được, vô luận là công pháp, đan dược, vũ kỹ cũng phải cần điểm cống hiến mới có khả năng đổi lấy, cho nên hẳn dự định ngày mai liền đi nhiệm vụ đại diện nhìn một chút, sau đó ra ngoài thí luyện.

Đem hết thảy làm rõ làm ra quyết định kỹ càng về sau, Từ Phong ngủ thật say.

Sáng sớm hôm sau, Từ Phong đi vào nhiệm vụ đại diện, nguyên bản hẳn cho là mình đã tính toán sớm, nhưng khi hẳn đi vào đại diện thời điểm, phát hiện trong đại diện đã chiếm hết người, đại diện bên trái có mấy cái cửa sổ, trước cửa sổ đứng đầy một số người, nhìn phong trần mệt mỏi bộ dáng, một mặt chờ mong Vương Giả trước mặt coi là chấp sự, tại chấp sự phía trước trên mặt bàn làm theo trung bày linh dược, khoáng thạch, Linh Thú bộ phận thần thể các loại, Từ Phong biết những người này cũng đều là vừa mới thí luyện sau khi trở về tới đây đổi lấy điểm cống hiến.

Còn có một số người làm theo du tẩu trong đám người, thỉnh thoảng lại cùng người bắt chuyện không biết đang nói cái gì, chỉ có một số nhỏ mấy người là đứng tại một cái cự hình màn sáng trước đang ngắm đầu xem chừng, Từ Phong theo ánh mắt nhìn về phía màn sáng, trong lòng lúc này mới nhưng, nguyên lai màn sáng bên trên liệt kê lấy một số tông môn tuyên bố nhiệm vụ.

Từ Phong cũng xuyên qua đám người đi vào màn sáng trước cẩn thận xem chừng, màn sáng bên trên liệt kê nước cờ ngàn đầu nhiệm vụ, nói thật là nhiệm vụ, càng giống là một cái đồ vật thu mua danh sách, mỗi cái đồ vật tên đằng sau hội viết rõ đổi lấy điểm cống hiến số lượng, bên trong chủng loại phức tạp, có chút tên Từ Phong thậm chí đều chưa nghe nói qua, nhìn một lúc sau Từ Phong cảm giác đau cả đầu, trong lòng có chút cảm khái nếu là Trương Nguyên ở chỗ này liền tốt, dù sao Trương Nguyên đã ra ngoài thí luyện nhiều lần, có tính nhắm vào đi thử luyện hiệu quả khẳng định phải so hiện tại không có đầu mối mạnh hơn.

"Vị sư huynh này người cũng là dự định gần đây ra ngoài thí luyện sao?" Đang Từ Phong suy nghĩ lung tung thời khắc, một đạo thanh thúy thanh âm truyền đến.

Từ Phong quay người, nhìn thấy bên cạnh một cái vóc người kiều tiểu thiếu nữ đang đứng tại bên cạnh mình, một đôi mắt sáng rực nhìn lấy chính mình.

Thiếu nữ một đầu đen nhánh tóc ngắn, liễu mi mũi ngọc tinh xảo, tròn mặt tròn hơi có điểm trẻ sơ sinh, thiếu nữ nhìn cũng không tính bên trên xinh đẹp, nhưng cho người ta cảm giác cực kỳ đáng yêu, giống như tiểu muội nhà bên.

Có lẽ là không quen cùng người xa lạ chủ động nói chuyện với nhau, thiếu nữ gương mặt còn hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, trong ánh mắt lộ ra một tia tâm thần bất định.

"Là có quyết định này, làm sao? Có chuyện gì sao?" Từ Phong hỏi.

"Sư huynh hẳn là tiến vào tông môn sau còn không có ra ngoài thí luyện qua a?" Thiếu nữ không có trực tiếp trả lời Từ Phong vấn đề, tiếp tục hỏi.

"Làm sao người biết, người biết ta?" Từ Phong mi đầu cau lại, chính mình giống như không biết thiếu nữ trước mắt, hơn nữa nhìn thiếu nữ bộ dáng so với chính mình muốn nhỏ một chút, tu vi chỉ có Ngưng Khí Cảnh tam trọng, hẳn là hơn một năm trước Nhập Môn Đệ Tử.

"Ta không biết người a!" Thiếu nữ khi lấy được Từ Phong trả lời về sau, trong mắt lóe lên một vòng trong sáng chi sắc, có chút ngượng ngùng nói ra: "Bình thường chỉ có lần thứ nhất chuẩn bị ra ngoài thí luyện người mới sẽ nhìn chăm chăm vào cái này màn sáng nhìn."

"Há, thì ra là thế" Từ Phong cười hắc hắc, hơi có vẻ xấu hổ, chính mình đã đến so trước mắt cái tiểu nha đầu này còn giống Gà mờ.

"Ta cùng mấy người đồng bạn cũng dự định qua Ô Đan Sơn Mạch thí luyện, không biết sư huynh có hay không ý nguyện cùng một chỗ tổ đội tiến về?" Thiếu nữ nói ra bản thân mục đích, tựa hồ là sợ Từ Phong cự tuyệt, vội vàng lại bổ sung: "Nhà ta ngay tại Ô Đan Sơn Mạch phụ cận trong một cái trấn nhỏ, cho nên đối với Ô Đan Sơn Mạch có chút hiểu biết."

Chương 12: Xuất phát

Ô Đàn Sơn Mạch?

Từ Phong đối với Ô Đàn Sơn Mạch cũng từ Trương Nguyên trong miệng biết một số, Ô Đàn Sơn Mạch bởi vì thừa thãi nhất giai linh thảo ô đàn thảo cho nên gọi tên, không những như thế, Ô Đàn Sơn Mạch dãy núi vờn quanh kéo dài mấy trăm dặm, đặc biệt hoàn cảnh cũng khiến cho sản vật phong phú, thường được xưng là Linh Thú Nhạc Viên, Mạo Hiểm Giả Thiên Đường.

Ô Đàn Sơn Mạch khoảng cách Từ Vân Tông chỉ có vài trăm dặm địa khoảng cách, điểm ấy khoảng cách đối với võ giả mà nói chỉ cần hai ba ngày thời gian liền có thể đuổi tới, cho nên bình thường là Từ Vân Tông đệ tử chọn lựa đầu tiên Thí Luyện Chi Địa.

"Người hẳn là chỉ có Ngưng Khí Cảnh tam trọng tu vi đi, hiện tại liền đi nơi đó thí luyện?" Từ Phong đối với thiếu nữ đề nghị có chút ý động, bình thường Từ Vân Tông đệ tử tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch cũng hơn nửa là cùng người tổ đội tiến về, Trương Nguyên cũng là như thế, nhưng Từ Phong có thể nhẹ nhõm cảm giác được thiếu nữ tu vi, dạng này tu vi cho dù đụng tới nhất giai sơ kỳ Linh Thú đều gặp nguy hiểm, càng đừng đề cập càng cao cấp hơn Linh Thú.

"Ta chỉ là một cái Tiểu Gia Tộc xuất thân, trong nhà cung cấp tư nguyên căn bản không đủ ta hiện tại tu hành." Thiếu nữ nụ cười có chút đắng chát, ngại ngùng nói ra.

Từ Phong khẽ gật đầu, trở thành Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử trừ nhập môn thời điểm có thể được đến một phần tu luyện công pháp bên ngoài, mỗi cái một thời gian cũng chỉ có thể nhận lấy một số Ích Cốc Đan loại hình phụ trợ đan dược, cho nên đại đa số người tại có thể thông qua thí luyện thu hoạch tài nguyên tu luyện trước đó đều là dựa vào gia tộc cung cấp tư nguyên tăng cao tu vi.

Nhưng tiến vào Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử xuất thân đại thể gia dù sao tại số ít, đa số người đều là bình dân hoặc yếu tiểu thế gia xuất thân, rất khó cung cấp bọn họ đầy đủ tài nguyên tu luyện, chỉ có thể dựa vào thí luyện thu hoạch tư nguyên, đương nhiên, đây cũng là tông môn đối với đệ tử trong môn phái một loại ma luyện tiến hành.

Chiến thắng lược thái tại đại hình trong tông môn càng bị thể hiện phát huy vô cùng tinh tế.

"Bất quá tông môn nơi này Linh khí mức độ đậm đặc thế nhưng là so trong gia tộc có quan hệ tốt nhiều, hơn nữa còn có một số Tụ Linh Pháp Trận gia trì." Thiếu nữ lập tức vừa cười vừa nói, rất là thỏa mãn.

"Chúng ta chỉ là tại Ô Đàn Sơn Mạch bên ngoài hoạt động, chủ yếu lấy tìm kiếm linh dược làm chủ, chỉ cần thêm chút chú ý liền sẽ không có quá đại nguy hiểm." Thiếu nữ tiếp tục giải thích nói.

Từ Phong khẽ gật đầu, nếu như đối phương thật đối Ô Đàn Sơn Mạch hiểu biết lời nói, chỉ ít so với cái này cái gì đều không rõ ràng Gà mờ một đầu xông tới tốt, mà lại từ bên ngoài bắt đầu hoạt động cũng có thể dễ hấn đối với thí luyện có cái tiến dần quen thuộc quá trình.

"Cùng các người cùng đi cũng được, chỉ là ta sẽ không một mực ngốc tại khu vực bên ngoài." Từ Phong nói ra bản thân yêu cầu, chờ đợi thiếu nữ trả lời.

"Cái này đương nhiên có thể!" Thiếu nữ không có nửa điểm do dự nói thẳng, từng cặp phong đáp ứng chính mình mời lộ ra cũng cực kỳ cao hứng, một đôi sáng ngời mắt to đã cười thành hình trăng lưỡi liềm.

Từ khi Từ Phong đi vào màn sáng trước nàng liền bắt đầu chú ý Từ Phong, để cho nàng quyết định mời Từ Phong lý do cũng là bởi vì bằng vào nàng tu vi đã đến nhìn không ra đối phương tu vi, xuất hiện loại tình huống này chỉ có hai loại khả năng, hoặc là đối phương là một người bình thường, hoặc là đối phương tu vi mạnh hơn chính mình quá nhiều.

Mà Từ Vân Tông đệ tử như thế nào lại là một cái không có chút nào tu là người bình thường, cho nên duy nhất khả năng liền là đối phương tu vi cao hơn ra bản thân rất nhiều, chỉ ít cũng tại Ngưng Khí Cảnh năm tầng khoảng chừng.

Có một cái Ngưng Khí Cảnh năm tầng tu vi người, bọn họ ở ngoại vi nguy hiểm cũng đem một chút nhiều, mà lại coi như Từ Phong nửa đường rời đi, khi đó bọn họ đối Ô Đàn Sơn Mạch bên ngoài cũng đã đầy đủ thích ứng, chỉ cần không thâm nhập sơn mạch cũng sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn.

Đương nhiên còn có một loại khác nguyên nhân liền là đối phương Tinh Thần Lực cực kỳ cường đại, có thể rất tốt ẩn nấp trên người mình sóng linh khí, cho nên mới làm cho Tinh Thần Lực không bằng người một nhà vô pháp dò xét đến chính mình tu vi, nhưng loại tình huống này rất ít, thiếu nữ tự nhiên là không đáng kể, bởi vì dựa theo bình thường tu luyện, bình thường người tinh thần lực cùng tu vi đều là đồng bộ tăng trưởng, chỉ có kinh lịch kỳ ngộ nào đó hoặc là có một ít chuyên Tu Tinh Thần lực pháp môn mới có thể xuất hiện Tinh Thần Lực cao hơn tu vi hiện tượng.

Làm hẳn có nằm mơ cũng chẳng ngờ là, Từ Phong chẳng những tu vi mạnh hơn nàng rất nhiều, hơn nữa còn là loại kia Tinh Thần Lực cao hơn tu vi dị loại.

"Vậy thì tốt, các người đánh tính toán lúc nào xuất phát?"

"Chúng ta bây giờ có bốn người, tu vi đều là tại Ngưng Khí Cảnh tam trọng khoảng chừng, vốn định kiếm đủ sáu người về sau lại đi, dạng này cho dù đụng phải một số cấp thấp Linh Thú cũng có thể có thể ứng đối, nhưng bây giờ có sư huynh, chúng ta năm người liền không có vấn đề, nếu như sư huynh không có vấn đề gì, chúng ta ngày mai liền có thể xuất phát." Thiếu nữ có chút hưng phấn nói ra.

"Đối còn không biết sư huynh xưng hô như thế nào?" Thiếu nữ có chút xấu hổ hỏi, vừa rồi một lòng chỉ nghĩ đến làm sao thuyết phục chính mình, lại quên hỏi đối phương tính danh.

"Ta gọi Từ Phong." Từ Phong hơi có chần chờ, sau đó rồi nói ra.

"A... Người chính là cái kia..."

Mộ Dung Tuyết vô ý thức dùng tay nhỏ che miệng kinh hô, bất quá vẫn là gây nên chung quanh một số người chú ý.

"Thật xin lỗi, ta... Ta..." Người chung quanh một số ghé mắt để Mộ Dung Tuyết ý thức được chính mình thất thố, trên mặt càng là nổi lên một mảnh ửng đỏ, vội vàng nói xin lỗi lại không biết giải thích như thế nào, dù sao Từ Phong cái tên này tại bọn họ lần này tân nhân bên trong xem như cực kỳ nổi danh, riêng là tại một số người có quyết tâm đặc biệt phủ lên chi.

"Ha ha, không có việc gì, xem ra ta đã trở thành một cái danh nhân." Từ Phong ngón tay tiếp xúc mũi che giấu chính mình xấu hổ.

Hai người bên nhìn nhau cười, nhưng lại cũng không có ở đối cái này một lời đề tiếp tục dây dưa, chỉ là ở sau đó hai người nói chuyện bên trong, Mộ Dung Tuyết thường thường hội vụng trộm dò xét trước mắt cái này "Danh nhân", trong mắt tràn ngập vẻ tò mò.

Tại ước định cẩn thận ngày mai địa điểm tập hợp về sau, hai người mới như vậy phân biệt.

Từ Phong tự nhiên không có gì cần chuẩn bị, mà lại hần toàn bộ gia sản đều tại trữ vật giới chỉ bên trong, Ích Cốc Đan chính mình đoạn thời gian trước nhận lấy mấy cái hần là đầy đủ lần luyện tập này sử dụng, cho nên sau khi trở về Từ Phong vẫn là như thường ngày đồng dạng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá đến tầng sáu cảnh giới, dạng này thí luyện bên trong cũng nhiều một ít năng lực tự vệ.

Sáng sớm hôm sau, Từ Phong sớm xuống núi đi vào cùng Mộ Dung Tuyết ước định địa điểm tập hợp, do dự cách ước định thời gian còn sớm, cho nên Mộ Dung Tuyết bọn còn chưa tới.

Nửa canh giờ qua đi, tiếng bước chân vang lên, mấy bóng người xuất hiện tại Từ Phong trong tầm mắt, Từ Phong ở trong nhìn thấy Mộ Dung Tuyết thân ảnh.

Tại Mộ Dung Tuyết bên cạnh là hai nam một nữ, hai người thiếu niên tướng mạo cực kỳ tương tự, hẳn là song sinh huynh đệ, trừ phục sức bên trên có chút khác nhau, nếu không đều rất khó phân biệt ra được hai người.

"Đề từ Phong sư huynh đợi lâu." Bởi vì muốn ra ngoài thí luyện quan hệ, Mộ Dung Tuyết hôm nay mặc là một bộ màu vàng nhạt trang phục, tựa hồ là đối tiểu trang phục màu vàng cực kỳ thiên vị, còn cách rất xa liền bắt đầu cùng Từ Phong chào hỏi, cực kỳ nhiệt tình.

"Là chính hần đến sớm mà lại có thể trách ai." Mộ Dung Tuyết bên cạnh một tên thiếu niên có chút âm dương quái khí nói ra, thiếu niên thể trạng cường tráng, thể khuếch so Từ Phong còn muốn lớn hơn một vòng, căn bản không giống một tên chỉ có mười một mười hai tuổi thiếu niên.

"Vân Long người sao có thể nói như vậy?" Mộ Dung Tuyết không nghĩ tới tên kia gọi Vân Long thiếu niên sẽ nói như vậy, có chút oán trách đối thiếu niên quát.

"Anh của ta nói đúng..." Khác một thiếu niên đột nhiên ngắt lời, bất quá gặp Mộ Dung Tuyết ánh mắt xem ra, vội vàng lại im lặng.

Mộ Dung Tuyết bên cạnh người thiếu nữ kia là vẫn không có mở ra miệng nói chuyện, trên khóe miệng mang theo cười nhạt ý, xem như tại xem náo nhiệt.

"Từ Phong sư huynh, bọn họ không có khác ý tứ, người bỏ qua cho, bọn họ là song sinh huynh đệ, ca ca gọi Long Vân, đệ đệ gọi Vân Hồ" sau đó lại chỉ hướng bên cạnh thiếu nữ nói ra: "Nàng gọi Tiễn Phi, cùng nhà ta đều tại Ô Đan Sơn Mạch phụ cận tiểu trấn." Mộ Dung Tuyết vội vàng hoà giải, giống Từ Phong giới thiệu chung quanh ba người.

"Từ Phong sư huynh tốt, lần luyện tập này từ Phong sư huynh tu vi cao nhất, ngày sau còn muốn từ Phong sư huynh nhiều quan tâm." Tiễn Phi cười hướng Từ Phong chào hỏi, nói cực kỳ khách khí.

Từ Phong khẽ gật đầu ra hiệu, cũng không nói lời nào, từ trước đó Tiễn Phi biểu lộ Từ Phong liền đối thiếu nữ này không có quá nhiều hảo cảm, mà lại Tiễn Phi mặc dù nói chuyện cực kỳ khách khí, bất quá tại ánh mắt bên trong lại có thể nhìn ra một tia vẻ coi thường, hiển nhiên Từ Phong sự tích nàng cũng là cực kỳ rõ ràng.

Mà lại Tiễn Phi lời nói nghe vào dường như lấy lòng, nhưng lại cho Từ Phong một loại đang vì hần kéo cừu hận cảm giác.

Một bên Vân Long Vân Hồ hai người nghe được Tiễn Phi nói như vậy cũng đều là lạnh hừ một tiếng, một mặt không phục bộ dáng, theo bọn hần nghĩ tuy nhiên Từ Phong tu vi cao hơn bọn họ, nhưng cũng chỉ là một cái ngoại môn trò cười mà cho nên từ hôm qua biết Từ Phong cái đội ngũ này về sau vẫn chứa khinh miệt chi tâm, hôm nay vừa nhìn thấy Từ Phong, Mộ Dung Tuyết từng cặp phong nhiệt tình càng làm cho trong lòng hai người dâng lên một tia ghen ghét.

Cho nên hai người cũng không có cùng Từ Phong chào hỏi, ánh mắt đang nhìn hướng Từ Phong thời điểm cũng mang theo một tia địch ý, tựa hồ là đối Mộ Dung Tuyết che chở Từ Phong mà đối với bọn hắn tiến hành quát lớn có chút bất mãn.

Mộ Dung Tuyết có chút bất đắc dĩ nhìn một chút Long Vân hai huynh đệ, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch muốn nói cái gì, nhưng sau cùng không có mở miệng, nhìn về phía Từ Phong ánh mắt tràn đầy áy náy.

Từ Phong mỉm cười lắc đầu, loại này bị người khinh thị châm đối với chuyện hắn gặp nhiều, chọn lọc tự nhiên không nhìn, lười nhác cùng hai cái làm càn làm bậy phi khỏe miệng.

...

Mệnh môn cánh đồng bát ngát bên trên, Từ Phong nằm người tại một đầu trên quan đạo phi nhanh, có được Linh khí phụ trợ, mấy người tốc độ cực nhanh giống như bốn đằng tuần mã.

Nhìn như tính cách ngại ngùng ngượng ngùng Mộ Dung Tuyết chạy tại mấy người phía trước nhất, hơi có vẻ non nớt trên mặt một mặt nghiêm túc, Từ Phong là chạy ở đội ngũ tối hậu phương, tốc độ thủy chung cùng mấy người bảo trì giống nhau, người trước mặt tốc độ nhanh một chút hắn cũng sẽ tăng nhanh điểm tốc độ, người trước mặt chậm lại, hắn cũng sẽ hơi giảm tốc độ, thân hình một mực ở vào sau cùng.

Dạng này chạy cực kỳ tiêu hao linh lực, một lúc sau, cho dù là trong mấy người tu vi cao nhất Từ Phong cũng có chút không chịu đựng nổi, bất quá bình thường đều là phía trước mấy người linh lực tiêu hao quá lớn về sau dừng lại nghỉ ngơi hắn mới dừng lại, trên đường đi trừ ngẫu nhiên đang nghỉ ngơi thời điểm cùng Mộ Dung Tuyết trò chuyện vài câu, ta thời điểm Từ Phong cũng rất ít cùng người khác nói chuyện với nhau.

Thực Từ Phong ngược lại là một cái mười phần sáng sủa người, chỉ là hắn đối với hắn ba người đều không có hảo cảm gì, tự nhiên cũng không thêm để ý đối phương, trên đường mấy lần Vân Long Vân Hồ hai huynh đệ mở miệng khiêu khích, Từ Phong vẫn như cũ lựa chọn không nhìn, không phải e ngại, chẳng qua là cảm thấy không cần thiết phản ứng hai cái lông cùn không có dài đủ gia hỏa, mặc dù hắn chính mình cũng không có dài đủ, đương nhiên, chính yếu nhất cũng là hắn không muốn để cho Mộ Dung Tuyết xen lẫn trung gian khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Xung đột

Liên tục bốn năm ngày tiếp tục đi đường để mấy người trên mặt đều xuất hiện vẻ mệt mỏi, cho dù là nửa đường nghỉ ngơi chỉ là hơi hóa giải một chút khôi phục Linh khí.

Lúc đầu còn tràn đầy ngạo khí Vân Long Vân Hồ hai huynh đệ cũng đều biến thành sưng đả gia tử một bộ càn bát lực bộ dáng, để Từ Phong vừa buồn cười lại thật đáng giận là dù vậy, hai người cũng không quên một có cơ hội liền xem thường Từ Phong hai mắt.

Thẳng đến ngày thứ năm tới gần chạng vạng tối thời điểm, nguy nga núi non trùng điệp xa xa xuất hiện tại trong tầm mắt mọi người, giống như một mảnh bích như biển mênh mông.

"Rốt cục đến, hôm nay chúng ta nghỉ ngơi thật tốt một đêm, ngày mai liền tiến vào Ô Đan Sơn Mạch." Mộ Dung Tuyết có chút nhảy cẫng nói ra.

Mọi người đối với đề nghị này đều không có phản đối, mục đích đang nhìn, mọi người tâm tình nhất thời tốt, phảng phất mấy người mỗi một quét sạch sành sanh.

Từ Phong nhìn lấy đều ở Chỉ Xích dãy núi rừng rậm cũng thần sắc chấn động, tựa hồ trong thân thể huyết dịch sôi trào, đã lâu rung động chi tâm phảng phất tại thời khắc này lần nữa dậy lên, nhiệt huyết, bành trướng.

"Chỉ có ở chỗ này không ngừng chiến đấu mới có khả năng ma luyện bản thân." Từ Phong trong lòng dâng lên một cỗ đấu chí hào hùng, hắn cùng Mộ Dung Tuyết mấy người mục đích khác biệt, hắn dự định ở ngoại vi quen thuộc sau một khoảng thời gian liền dần dần xâm nhập, thông qua chiến đấu ma luyện chính mình vũ kỹ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, mặc dù mọi người tâm tình hưng phấn, nhưng mỗi một thể xác tinh thần vẫn là khác tất cả mọi người trước thời gian lâm vào trong lúc ngủ mơ, thẳng đến ngày thứ hai mọi người tỉnh lại, từng cái trên mặt cũng còn tràn đầy vẻ hưng phấn, một bộ nóng lòng muốn thử biểu lộ.

Mấy người trả đội tiến nhập trong núi rừng, biểu lộ nghiêm túc, từng đôi mắt không ngừng ở chung quanh cây cối bên trong u ám địa phương đảo qua,

trong lòng bàn tay nắm thật chặt bên hông bội kiếm, tùy thời chuẩn bị ứng đối hết thảy đột phát nguy hiểm.

Từ Phong tu luyện là quyền pháp, cho nên cũng không quen dùng kiếm, ngoại môn đệ tử bội kiếm cũng không có lấy ra.

Mấy người liên tục liên tục xâm nhập vài dặm khoảng cách, lúc này đã thái dương treo cao, xuyên thấu qua pha tạp cảnh lá chiếu trên mặt đất, chiếu ra pha tạp điểm điểm.

"Đi xa như vậy, trừ trông thấy mấy cái con dã thú bên ngoài, cũng không có người khác nói nguy hiểm như vậy mà!" Những người tại một chỗ trên đất trống ngừng chân, Vân Long đánh vỡ trầm tĩnh lên tiếng nói ra.

"Đây là chúng ta lần thứ nhất tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch, lúc mới bắt đầu thời điểm cẩn thận một chút luôn luôn không sai." Tiền Phi cười duyên một tiếng nói ra.

Nửa ngày thời gian tại núi rừng bên trong xuyên toa, mấy người cũng không có gặp được một đầu Linh Thú, mấy cái con dã thú xuất hiện đều tại Vân Long hai huynh đệ trong lúc xuất thủ chạy tứ phía, cho nên mọi người căng cứng thần kinh cũng phải lấy giãn ra, bắt đầu cười nói.

"Tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch một trong vòng trăm dặm được xưng là khu vực bên ngoài, vùng này cơ hồ không có Linh Thú ẩn hiện, cho nên tương đối mà nói tương đối an toàn." Mộ Dung Tuyết nói ra.

"Vậy chúng ta ngay ở chỗ này phân tán ra tìm kiếm linh dược đi!" Tiền Phi đề nghị.

Mộ Dung Tuyết nhìn về phía Từ Phong, gặp Từ Phong khẽ gật đầu biểu thị không có ý kiến về sau, rồi mới lên tiếng: "Mọi người tận lực chớ đi khoảng cách quá xa, nếu có nguy hiểm liền kịp thời kêu cứu, chúng ta hơn người nghe được về sau lập tức đi đi cứu viện."

Lập tức mấy người phân tán ra tới bắt đầu riêng phần mình tìm kiếm, bất quá tất cả mọi người rất có ăn ý, cũng không có vì vậy rời đi lẫn nhau ánh mắt, cho dù xác định phiên khu vực này tương đối an toàn, mấy cái người vẫn là tâm bên trong bảo trì lấy nhất định cảnh giác.

Mấy người như là một cái lưới đánh cá một dạng, thành một đầu lần ngang tại trong rừng cây từng bước tiến lên, cũng bắt đầu tìm kiếm, do dự cây cối tươi tốt, cho nên trong rừng hơi có vẻ u ám, dựa vào thị lực tìm kiếm mọi người tại cảnh giác bốn phía nguy hiểm đồng thời, cũng phải tập trung tinh thần đối phụ gần một chút khu vực tiến hành cẩn thận.

Đối với hần mấy người chẳng có mục đích, Từ Phong bởi vì qua không ít linh dược Đồ Giám, đối với linh dược sinh trưởng tập tính có chỗ hiểu biết, cho nên có thể có tính nhắm vào tiến hành.

Bất quá nơi này là khu vực bên ngoài, số lượng linh dược vốn là thừa thớt, mà lại từ bên ngoài tiến vào thí luyện người cũng sẽ hoặc nhiều hoặc ít đối với chỗ này tiến hành một phen, khiến cho khu vực bên ngoài linh dược càng thêm Hi Trăn.

Mấy canh giờ quá khứ, đã nhanh muốn tới gần chạng vạng tối thời điểm, Từ Phong vẫn như cũ không thu hoạch được gì, trong lòng không khỏi có chút thất lạc.

Mơ hồ trông thấy hần mấy người vẫn như cũ trong rừng xuyên toa, nhưng Xem ra cũng giống như hần không có chút nào thu hoạch.

"Đây cũng là một gốc linh dược bị đào sau khi đi lưu lại hằm động."

Tại nhanh đất trống rừng cây cự thạch bên cạnh, Từ Phong nhìn qua một cái tiểu hồ sâu lác đầu thờ dài, hần cảm giác chỗ này không bình thường thích hợp sinh trưởng linh dược, khi đến gần xem xét thời điểm lại phát hiện một cái hố, bốn phía bị lật ra bùn đất còn hơi có vẻ ướt át, hiển nhiên nơi này sinh trưởng này Châu Linh thuốc là tại cái này một hai ngày bị đào đi.

"Xem ra ở ngoại vi có thu hoạch là rất khó, khó trách cho dù Ô Đàn Sơn Mạch chỗ sâu nguy hiểm trùng điệp, chỉ cần có chút thực lực đều chọn xâm nhập."

Ngay tại Từ Phong suy nghĩ lung tung ở giữa, ánh mắt những nơi đi qua, Từ Phong phát hiện tại cự thạch khía cạnh khe hở bên trong, mấy cây cảnh lá rơi lộ bên ngoài, loại này lá cây cho Từ Phong một loại cảm giác quen thuộc cảm giác.

Liền đi hai bước đi vào khe hở kia chỗ, Từ Phong cúi đầu nhìn một chút, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ mừng như điên.

"Âm Phong Thảo "

Dài hai tấc Âm Phong Thảo cơ hồ đại bộ phận thân thể đều sinh trưởng tại che giấu cùng bùn đất phù hợp trong khe hở, chỉ có mấy cây cảnh lá lộ ra, nếu không phải Từ Phong từng gặp Âm Phong Thảo Đồ Giám, rất có thể liền đem coi như phổ thông cỏ dại cảnh lá như vậy bỏ lỡ.

Tuy nhiên Âm Phong Thảo tại nhất giai linh dược bên trong cũng thuộc về Hạ Đẳng linh dược, nhưng liêu thẳng không, mà lại đây là hần phát hiện thứ nhất gốc linh thảo, trong lòng tự nhiên cực kỳ kích động.

Lấy tay chậm rãi đem phía dưới bùn đất đào ra, đưa tay cẩn thận từng li từng tí ngả vào Âm Phong Thảo rễ cây, nhẹ nhàng chấn động, cả cây Âm Phong Thảo thoát thổ mà ra.

Đem rễ cây bùn đất phủi lạc hậu cảm tới trước mắt cẩn thận phân biệt một phen, nhận nhận mùi thuốc xen lẫn bùn đất khí tức. Xác nhận không thể nghi

ngờ về sau, Từ Phong lúc này mới đem Âm Phong Thảo thu vào Càn Khôn Giới bên trong.

Lại tại bốn phía cẩn thận tìm kiếm một phen không có kết quả về sau, quay người rời đi đến nơi khác tìm kiếm, nếm đến ngon ngọt Từ Phong từ khi hái đến Âm Phong Thảo về sau càng thêm ra sức tìm kiếm, hai con mắt tỏa ánh sáng, phảng phất Ông Chủ mê chiếm hữu cảm giác.

Chỉ là loại này hảo vận cũng không có theo nhau mà tới, thẳng đến sắc trời dần tối mọi người bắt đầu tập hợp thời điểm, Từ Phong cũng không có lại có thu hoạch.

Tìm tới một chỗ đất trống, mọi người gas một chỗ đồng lửa, hạng ở một bên, trừ Từ Phong bên ngoài, hần người sắc mặt đều khó coi, hiển nhiên là đều không có thu hoạch.

"Xem ra ngày mai chúng ta muốn tại kéo dài một số, chúng ta chỗ phiến khu vực này tới gần quá bên ngoài, gần như không có khả năng phát hiện linh được gì." Mộ Dung Tuyết nhẹ nói.

"Đúng vậy a, phiến khu vực này coi như không có chút nào tu vi người cũng dám đặt chân, đâu còn có thể còn lại linh được gì lưu cho chúng ta" Vân Long phụ họa nói.

"Anh của ta nói đúng." Vân Hồ vẫn rất ít nói chuyện, mỗi lần phát biểu ngôn luận đều là đối đại ca ủng hộ. Cho dù là từng cặp phong biểu hiện ra ngoài địch ý cũng ở mức độ rất lớn có vì đại ca hần như Thiên Lôi sai đâu đánh đó ý tứ.

Từ Phong ở một bên cầm một cây nhánh cây khô lay động lấy đồng lửa, lẳng lặng nghe mấy người người một lời hần một câu thảo luận, từ đầu đến cuối không có nói chuyện.

"Từ Phong sư huynh hôm nay cũng không có thu hoạch gì đi, ngày mai chúng ta xâm nhập thêm một chút, hần là liền sẽ khá hơn một chút." Gặp Từ Phong ở một bên giữ im lặng, Mộ Dung Tuyết ngồi lại đây lên tiếng an ủi.

"Ừm, thu hoạch không nhiều!" Từ Phong lộ ra vẻ mỉm cười, biết Mộ Dung Tuyết là sợ mình bị vắng vẻ, sờ dĩ chủ động tới cùng mình nói chuyện phiếm.

"Hừ, không thu hoạch cũng là không thu hoạch, còn nói thu hoạch gì không nhiều, thực biết hướng trên mặt mình thiếp vàng." Một bên Vân Long xùy cười một tiếng châm chọc nói.

Nguyên bản bởi vì Mộ Dung Tuyết từng cặp phong thân cận liền để Vân Long đầy mình lòng đố kỵ, lại thêm cả ngày bận rộn đến cái lòng chim cũng không tìm được, bắt được cơ hội này, Vân Long tự nhiên muốn hảo hảo phát tiết một chút.

"Ca, người nói thật đúng!" Vân Hồ không biết là thật sùng bái Vân Long, vẫn là tại thêm mắm thêm muối, một mặt cười trên nỗi đau của người khác.

"Các người một điểm thu hoạch không có không có nghĩa là người khác cũng cái gì cũng không tìm tới." Mộ Dung Tuyết có chút nộ khí đối Vân Long hai người nói. Hần cùng Vân Long hai huynh đệ tại nhập môn khảo hạch thời điểm liền nhận biết, hai cái này thiếu niên cho hần cảm giác vẫn luôn không tệ, một tính cách thẳng thắn một cái chất phác, nhưng nàng không biết vì cái gì cái này hai huynh đệ vừa thấy được Từ Phong liền theo biến một người giống như, trên đường đi một mực đang cầm ngôn ngữ ép buộc Từ Phong.

Từ Phong là nàng mời mời tiến đến, cho nên nàng về tình về lý đều muốn đứng tại Từ Phong bên này.

"Để một nữ nhân thay người nói chuyện tính là gì nam nhân, người nếu là tìm tới cái gì, liền lấy ra đến để mọi người nhìn xem!" Nhìn thấy Mộ Dung Tuyết lại đứng ra giữ gìn Từ Phong, Vân Long hướng về phía Từ Phong quát.

"Không thể nói lý!" Mộ Dung Tuyết nhìn Vân Long liếc một chút run giọng nói ra, trong mắt đã có vụ khí phun trào, nhưng cường chế lấy không khóc ra đến, quay đầu đối Từ Phong nói ra: "Sư huynh chớ để ý bọn họ liền tốt."

Ban đầu vốn không muốn để ý tới Từ Phong, nhìn thấy Mộ Dung Tuyết vì chính mình cùng Vân Long tranh luận ủy khuất muốn khóc bộ dáng, trong lòng cũng tức giận một về tức giận.

Hần tự nhiên năng nhìn ra Vân Long đối Mộ Dung Tuyết ái mộ, cho nên trước đó Long Vân đối với hần châm chọc khiêu khích hần đều không có quá mức để ý tới, thậm chí vì ngăn ngừa Vân Long hiểu lầm, hần từ trước đến nay mọi người duy trì khoảng cách nhất định, bởi vì hần vẫn muốn tại ngoài đây núi hạng làm quen một chút sau liền dần dần xâm nhập, dạng này đối mấy cái trong lòng người sẽ có áy náy, cho nên một mực không hy vọng cùng người khác phát sinh xung đột, nhưng bây giờ hần phát hiện sai, một mực nhường nhịn sẽ chỉ làm người càng thêm được một tác lại muốn tiến một thước.

"Không có việc gì" Từ Phong đối Mộ Dung Tuyết khoát khoát tay, sau đó nhìn nói với Vân Long: "Người nói muốn nhìn ta liền lấy ra cho người nhìn, dựa vào cái gì?"

"Chỉ bằng người đang nói láo!"

"Ta nói đối ăn thua gì tới người!" Từ Phong tốt không khách khí nói ra.

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, tràng diện lập tức yên tĩnh, Mộ Dung Tuyết cùng Tiễn Phi hai người mở to miệng anh đào nhỏ, trừng trừng mắt nhìn lấy Từ Phong, có chút không dám tin tưởng mấy ngày nay một mực kiếm lời ít nói nhìn hảo hoa phong nhã Từ Phong lại đột nhiên toát ra một câu như vậy.

Mà Vân Long cũng sửng sốt, có chút cứng họng, không biết làm sao về câu nói này.

Đúng a, người ta nói đối đầu có chuyện gì liên quan tới ta, lại không nói với ta lão.

Vân Long có chút giận không thể nuốt, nhưng giờ khắc này đầu óc tốt giống có chút chấp mạch, lại không biết ứng đối ra sao.

"Ca, hần nói thật giống như đúng." Sau một lúc lâu, Vân Hồ nhỏ giọng lẩm bẩm một câu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: May mắn

"Đúng cái thì, hần cùng Tuyết nhi sư muội nói lão cũng không được." Vân Long trừng liếc một chút đệ đệ giọng cảm hận nói ra.

Sau khi nói xong, Vân Long đột nhiên kịp phản ứng, đúng a, hần đối Tuyết nhi sư muội nói lão ta đương nhiên muốn xen vào, cái này không phải liên là lý do mà! Nghĩ tới đây Vân Long trong mắt lóe lên một tia đắc ý, từng cặp phong nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Người lừa gạt Tuyết nhi sư muội liền là không được."

Sau khi nói xong, hần còn nhìn một chút Mộ Dung Tuyết, ý kia rất rõ ràng "Tuyết nhi sư muội, thực ta là đang vì người bệnh vực kẻ yếu a."

"Người thật với vô sỉ." Từ Phong xem thường nhìn Vân Long liếc một chút.

Đánh người liền phải đánh mặt, đây là Trương Nguyên kinh thường nói, giờ khắc này Từ Phong cảm thấy đánh mặt lúc sau đã không sai biệt lắm.

Không tiếp tục để ý một mặt hơi có vẻ đắc ý Vân Long, Từ Phong giữa ngón tay quang mang chớp động, từ từ vật giới chỉ bên trong đem sau cùng đạt được gốc cây kia phong Âm thảo lấy ra.

"Đây là Âm Phong Thảo." Một bên Tiền Phi thờ nhẹ nói, cái này gốc linh dược mặc dù không tệ, nhưng cũng còn không đến mức để Tiền Phi như thế ngoài ý muốn, để cho nàng không thể tin được là các nàng bốn người đều không thu hoạch được gì, vốn cho rằng Từ Phong cũng là như thế, không nghĩ tới Từ Phong đã đến thật tìm tới một gốc linh thảo.

"Từ Phong sư huynh người thật tìm tới một gốc linh dược." Kịp phản ứng Mộ Dung Tuyết trên mặt tươi cười, kinh hi nói ra, phảng phất cái này gốc linh dược là mình tìm tới.

"Ai biết có phải hay không từ vật giới chỉ bên trong nguyên lai liền có." Tại Từ Phong xuất ra Âm Phong Thảo thời điểm, Vân Long hận không thể chính mình tìm một cái kẻ đất chui vào.

Ngoài miệng tuy nhiên không thừa nhận, nhưng Vân Long khí thế lại yếu rất nhiều, gặp Từ Phong cùng Mộ Dung Tuyết đều không có lại phản ứng chính mình ý tứ, chỉ phải lần nữa ngồi vào một bên.

"Cái này gốc Âm Phong Thảo tặng cho người, xem như cảm ơn người trên đường đi chiếu cố." Từ Phong cười nói với Mộ Dung Tuyết.

Từ Phong tuy nhiên cảm thấy mình là cái tham tiền, nhưng này cũng nhìn lúc nào, đầu tiên là Mộ Dung Tuyết là bởi vì chính mình mới thụ ủy khuất, lần, hần cũng là đang vì mình qua một thời gian ngắn rồi đi tiến hành một điểm đền bù. Đương nhiên tùy tiện cũng phải chọc tức một chút Vân Long, tuy nhiên hần đối Mộ Dung Tuyết có hảo cảm, nhưng cũng chỉ là như là muội muội.

"Đưa cho ta?" Mộ Dung Tuyết đầu tiên là sững sờ, nhưng lập tức lắc đầu nói: "Không được, ta không thể nhận, đây là người thật vất vả tìm tới, ta làm sao có ý tứ muốn."

"Cầm đi, đây là ta rất dễ dàng tìm tới." Từ Phong tức chết người không đền mạng, lúc nói chuyện cũng không quên nhìn một chút Vân Long, phảng phất lời này là tại nói cho hần nghe.

Bất quá vừa rồi thể diện mất hết Vân Long lần này nhưng không có mở miệng phản bác, sắc mặt âm trầm ngồi ở một bên lẩm bẩm.

Mộ Dung Tuyết tự nhiên cũng nghe ra Từ Phong đang mượn lời nói châm chọc Vân Long, lại nhìn Vân Long tại này phụng phịu bộ dáng, không khỏi phắc cười rộ lên.

Tại Từ Phong một lại kiên trì hạ Mộ Dung Tuyết sau cùng khuôn mặt ửng đỏ đem Âm Phong Thảo thu vào bên hông treo một cái tinh xảo trong bao vải, bọn họ thể nhưng là không có Càn Khôn Giới Chỉ, thậm chí ngay cả lần một điểm túi càn khôn đều không có.

Nếu như Tử Phong không phải một lần kia nhập môn khảo hạch thành tích hạng nhất, hẳn cũng dùng không nổi Càn Khôn Giới Chỉ.

Mộ Dung Tuyết thủ hạ Tử Phong đưa Âm Phong Thảo, một bên Tiễn Phi nhìn một chút, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ hâm mộ, mà Vân Long là ở một bên bĩu môi quay mặt qua chỗ khác.

Bởi vì là ở vào Ô Đàn Sơn Mạch bên trong, cho dù là bên ngoài tương đối an toàn một số, nhưng cũng thường xuyên sẽ có dã thú ẩn hiện, riêng là tại cái này đen như mực ban đêm, càng là một số dã thú đi săn săn mồi tốt nhất thời khắc, cho nên cần tại mọi người lúc nghỉ ngơi thời điểm cần phải có người thời khắc cảnh giới, trên một điểm này anh em nhà họ Vân ngược lại là lạ thường cùng Tử Phong đạt thành chung nhận thức, để hai nữ hài an ổn ngủ, từ ba người thay phiên thủ vệ.

Từ ngày thứ hai lên, mấy người nhìn là trên đường đi một bên tìm kiếm linh dược một bên hướng phía sơn mạch chỗ sâu tiến lên.

Nhưng theo tiến vào sơn mạch khoảng cách dần dần làm sâu sắc, mấy người đối linh dược tìm kiếm vẫn như cũ thu hoạch rải rác, bắt quá lại cũng không là hoàn toàn không có thu hoạch.

Ngày thứ hai Tử Phong tìm tới một gốc Kiếm Hồn Thảo.

Ngày thứ ba Tử Phong tìm tới một cái Xích Hồng Quả.

Ngày thứ tư Tử Phong tìm tới một gốc Mạn Vi Thảo.

"Gia hỏa này dẫm nhầm cứt chó" ngày thứ hai phát hiện Tử Phong lại tìm đến một gốc linh dược thời điểm, Vân Long hơi có vẻ ghen ghét nói ra.

"Gia hỏa này dẫm lên cứt chó đi!" Ngày thứ ba vẫn là chỉ có Tử Phong có thu hoạch, Vân Long không cam lòng nói ra.

"Gia hỏa này rơi vào đồng phân chó đi!" Ngày thứ tư Tử Phong thu hoạch để Vân Long phần âm thanh bạo tấu.

Ngày thứ năm chạng vạng tối

Nhìn lấy mấy người nhìn mình ánh mắt, có hâm mộ, có ghen ghét cũng có hiểu kỳ.

Tử Phong làm theo một mặt vô tội loay hoay trước người đồng lứa, bởi vì hôm nay hắn lại tìm đến một gốc linh dược, loại này tìm kiếm thảo dược tốc độ cho dù là để những cái kia biến thành Ô Đàn Sơn Mạch chỗ sâu người biết cũng phải đỏ mắt.

Một ngày một gốc linh dược, không nhiều không ít cũng là một gốc.

Cẩn thận suy nghĩ một chút Tử Phong cũng cảm thấy có chút bất đắc dĩ, thậm chí một mực ngược ngừng dịu dàng Mộ Dung Tuyết đều có chút hoài nghi Tử Phong có phải hay không trữ vật giới chỉ bên trong có lưu hàng.

"Hiện tại chúng ta đã xâm nhập sáu mươi dặm, nhưng vẫn là không có thu hoạch, trừ tử Phong sư huynh." Mộ Dung Tuyết nhẹ nói nói, Xem ra có chút uể oải.

"Ngày mai chúng ta trực tiếp xâm nhập đến một trăm dặm, bằng không chúng ta cái gì cũng tìm không thấy." Vân Long có chút không phục nói ra.

"Này quá nguy hiểm, nơi nào là Linh Thú ẩn hiện khu vực biên giới, trừ có Linh Thú uy hiếp bên ngoài, còn sẽ có một số Kẻ Săn Thú tồn tại, so Linh Thú còn nguy hiểm hơn." Mộ Dung Tuyết hơi có vẻ lo lắng nói ra.

"Kẻ Săn Thú?" Tử Phong nhú mày nhìn về phía Mộ Dung Tuyết, đây là lần đầu tiên nghe nói.

"Kẻ Săn Thú cũng không thuộc về bất luận cái gì tu luyện thể gia hoặc là tông môn, bọn họ đại bộ phận đều là Tán Tu, hoặc một mình hoặc mấy người kết bạn xuất nhập Ô Đàn Sơn Mạch tiến hành liên sát Linh Thú cùng thu thập linh thảo. Còn có một số Kẻ Săn Thú tạo thành đi săn đoàn, nghiêm trọng đã trở thành một thế lực, lâu dài ghé qua tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong tiến hành đi săn." Mộ Dung Tuyết đem tự mình biết nói ra.

"Bất quá bọn hắn cũng không có chỉ là đơn thuần đi săn Linh Thú đơn giản như vậy, có đôi khi cũng sẽ đối với chúng ta những này tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch thí luyện đệ tử xuất thủ cướp bóc, giết người cướp của cũng là thường có việc. Cho nên có rất nhiều Kẻ Săn Thú đều là chuyên môn hoạt động tại trăm dặm chỗ chờ đợi từ Ô Đàn Sơn Mạch thí luyện ra người sát nhân đoạt bảo." Tiễn Phi lại ở một bên bổ sung nói ra, nhà nàng cũng là tại Ô Đàn Sơn Mạch phụ cận, cho nên biết rất nhiều liên quan tới Ô Đàn Sơn Mạch sự tình.

Tử Phong sau khi nghe xong khẽ gật đầu, trong mắt xuất hiện vẻ mặt ngưng trọng, đối với Linh Thú, người thường thường muốn so Linh Thú càng thêm nguy hiểm.

Mấy người thương nghị một phen, cuối cùng quyết định tiếp tục tiến lên hai mươi dặm địa phương, về phần một trăm dặm địa phương tương đối mấy người yếu kém tu vi cũng có chút quá nguy hiểm.

Hôm sau, dùng nửa ngày thời gian mấy người lại tiến lên hơn hai mươi dặm mới dừng lại, nơi đây thực đã cực kỳ tiếp cận Ô Đàn Sơn Mạch vòng trong khu vực, ở vào một mảnh đồi núi khu vực, nơi xa từ loan sơn phong đã nhìn mất có thể dụng.

Nhìn trước mắt cảnh tượng, Mộ Dung Tuyết mấy người lại khôi phục ngày xưa kích tình, loại địa hình này bên trong hơn phân nửa cũng sẽ tồn tại một số khoáng thạch chỉ vật, nếu như vận khí tốt tìm được một hai cái trân quý khoáng thạch cũng là chuyển đi này không tệ.

"Ngay ở chỗ này đi." Mấy người bắt đầu ở phía khu vực này ngang.

Phân tán về sau, Từ Phong cũng hướng phía một cái cổ định phương hướng cẩn thận tìm kiếm, đồng thời đối với bốn phía cũng nhiều một tia lòng cảnh giác, nơi này đã cực kỳ tiếp cận vòng trong khu vực, mức độ nguy hiểm tự nhiên cũng liền xấp xỉ cao hơn nhiều.

Vốn định đem tu vi mau chóng tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, nhưng từ khi đi vào Ô Đàm Sơn Mạch về sau hần tu là thời gian cũng chỉ có chạng vạng tối mấy canh giờ mà cho nên bây giờ cách năm tầng đỉnh phong còn cần mấy cái ngày thời gian, về phần tầng sáu trong ngắn hạn hần là vô pháp đạt tới.

Đang Từ Phong khóa, một đạo hoàng sắc bóng hình xinh đẹp nhanh chóng hướng phía hần di động qua đến, Từ Phong khóe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt, đạo thân ảnh này chính là Mộ Dung Tuyết, nhìn lên trên mặt nụ cười hưng phấn, hần là có thu hoạch.

"Từ Phong sư huynh!" Mộ Dung Tuyết hô hấp có chút gấp rút, không biết là hưng phấn hay là bởi vì vừa rồi cấp tốc chạy dẫn đến.

"Sư muội có thu hoạch?" Từ Phong ngậm cười hỏi.

"Ừm, không nghĩ tới vừa đến nơi đây không bao lâu liền có thể tìm tới một gốc Mạn Vĩ Thảo." Mộ Dung Tuyết trong mắt lộ ra hưng phấn quang mang, từ bên hông trong bao vải lấy ra một gốc Mạn Vĩ Thảo, lộ ra cực kỳ mừng rỡ.

"Sư muội cũng dám lên cửt chó?" Từ Phong ra vẻ một mặt vẻ kinh ngạc, một mặt nghiêm túc nói ra.

"A..." Mộ Dung Tuyết ngay từ đầu không có kịp phản ứng, nhưng lập tức nghĩ đến đây là Nguyên Long trước đó nói móc Từ Phong lời nói không cảm thấy mỉm cười, gắt giọng: "Từ Phong sư huynh lúc nào cũng nói thấp kém như vậy."

Ngay tại hai người nói chuyện thời điểm, ầm có la lên thanh âm truyền đến, tuy nhiên khoảng cách rất xa, nhưng võ giả tu luyện về sau giác quan cũng sẽ dần dần tăng cường, cho nên thính giác cực kỳ nhạy cảm, cho nên hai người gần như đồng thời nghe được la lên thanh âm.

"Đó là Tiền Phi phương hướng." Mộ Dung Tuyết nghiêng tai lắng nghe một chút về sau, trên mặt xuất hiện lo lắng vẻ lo lắng, đối Từ Phong nói ra.

"Đi, đi qua nhìn một chút." Từ Phong không nói thêm gì, thân hình nhảy lên mà ra, cấp tốc hướng phía thanh âm truyền đến phương hướng chạy như bay, Mộ Dung Tuyết vội vàng thôi động thân hình theo sát lấy Từ Phong chạy tới.

Chạy ở giữa, Từ Phong bộ mặt sắc mặt ngưng trọng, hần thính giác muốn so Mộ Dung Tuyết nhạy cảm nhiều, tuy nhiên nghe không chân thiết, nhưng có thể nghe ra Tiền Phi vẻ lo lắng, hiển nhiên là gặp được nguy hiểm.

Tuy nhiên Tiền Phi trong lòng hần ẩn tượng, hần cảm thấy Tiền Phi không hề giống Mộ Dung Tuyết đơn thuần như vậy thiện lương, càng là có cùng tuổi tác có chút không phục tâm cơ, cho nên Từ Phong rất ít cùng tiếp xúc, nhưng bây giờ mọi người là tại một đội ngũ, đối phương phát sinh nguy hiểm mình đương nhiên muốn tiến đến.

Khi Từ Phong cùng Mộ Dung Tuyết lúc chạy đến thời điểm, trông thấy trừ Tiền Phi bên ngoài, anh em nhà họ Vân cũng ở nơi đây, bọn họ địa phương cùng Tiền Phi liền nhau cho nên so Từ Phong bọn họ chạy đến phải nhanh rất nhiều.

Mà tại ba người phía trước, đang đứng hai tên võ giả cách ăn mặc trung niên nam tử, hai người ăn mặc thống một ăn mặc, hiển nhiên cũng là xuất từ cùng một cái thế lực.

"Tiền Phi, chuyện gì xảy ra." Từ Phong hai người nhanh chóng đi vào Tiền Phi bên người lên tiếng hỏi.

Thân hình tới gần, Từ Phong nhìn thấy Tiền Phi trong tay còn cầm một gốc linh dược, hiển nhiên là vừa mới tìm kiếm.

Tiền Phi chăm chú đem linh dược nắm ở trong tay, đến mức linh dược căn thân đều có chút hao tổn, giờ khắc này Tiền Phi không có ngày xưa lạnh nhạt, lúc này khắp khuôn mặt là hoảng sợ vẻ lo lắng, nhìn lấy đối diện hai người ầm ầm có chút nộ khí.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Nuôi trồng!

"Cái này gốc linh dược là ta phát hiện ra trước, bọn họ đã đến muốn cướp đoạt." Tiền Phi run giọng nói ra, trong lời nói tràn đầy nộ khí.

Nàng tại một chỗ trên đồi núi phát hiện cái này gốc linh dược, nhưng lòng tràn đầy hoan hỉ nàng lại đột nhiên phát hiện hai lạ lẫm thân ảnh đang theo chính mình nơi này tới gần, cho nên đều không kịp đem linh dược thu hồi, nàng liền vội vàng rời đi dự định tránh đi hai người.

Không nghĩ tới hai người này đã đến hướng thẳng đến nàng đuổi theo, cho nên nàng vội vàng phát ra hô cứu.

Bởi vì Tiền Phi mấy người cách xa nhau không xa, cho nên Nguyên Long hai người rất nhanh liền đuổi tới Tiền Phi bên cạnh, hai phe nhân mã cũng liền giăng co.

Đối phương hai người đã đến công bố cái này gốc linh dược là bọn họ mấy ngày trước liền đã phát hiện, nuôi trồng nơi này qua chút thời gian lại đến ngắt lấy, hôm nay tới xem xét, tên nghĩ đến lại bị Tiền Phi cho hải đi.

Nuôi trồng mấy ngày? Ngươi cho rằng là heo à, còn nuôi trồng!

Nghe xong Tiền Phi giảng tố chuyện đã xảy ra, Từ Phong cũng là trong lòng nổi giận đùng đùng, biết trước mắt hai người này hẳn là giữ tiền phi tu vi thấp, cho nên tùy tiện lập một phen lí do thoái thác muốn cướp đoạt linh dược a.

"Đại ca tiểu tử này, ta không thấy như vậy tu vi, không phải là..." Nguyên bản từng cặp phong không có quá nhiều chú ý, nhưng giờ phút này Từ Phong đứng ra, tên kia Ngưng Khí Cảnh năm tầng tên nam tử lùn xem kỹ lập tức phong, đối bên cạnh nam tử nói ra.

Ở bên cạnh nam tử khoát khoát tay cắt ngang tên nam tử lùn nói ra: "Tiểu tử này tuổi không lớn lắm, mà lại cùng một đám Ngưng Khí Cảnh tam trọng làm người ngừ, tu vi nhất định sẽ không quá cao. Cho nên ta suy đoán trên người hẳn nhất định có cái gì có thể ẩn nặc tu vi đồ vật."

Hắn cũng phát hiện Từ Phong trên thân cổ quái, đồng thời dò xét phía dưới, không có phát hiện Từ Phong cụ thể tu vi, bất quá nhìn thấy Từ Phong niên kỷ cũng liền mười bốn mười lăm tuổi, cho nên cũng không để ý, cho rằng Từ Phong trên thân hẳn là có cái gì ẩn nặc tu vi bảo vật tại thân.

Nghe được Từ Phong trên thân khả năng có ẩn nặc tu vi đồ vật tại thân, tên nam tử lùn hai mắt tinh quang lóe lên, càng là lộ ra vẻ hưng phấn, đứng ở một bên không nói thêm lời.

Mộ Dung Tuyết làm theo tiến lên an ủi Tiền Phi vài câu, mà Từ Phong làm theo đem ánh mắt liếc nhìn đối diện hai người, Tinh Thần Lực tra xét rõ ràng phía dưới, Từ Phong tâm thần cũng hơi hơi xiết chặt, hai người kia tu vi vậy mà đều cao hơn hắn, một cái là Ngưng Khí Cảnh năm tầng đỉnh phong tu vi, mà một cái khác là ở vào Ngưng Khí Cảnh tầng sáu sơ kỳ.

Hai người kia người mặc thanh sắc màu trắng võ sĩ áo, hiển nhiên đều là thống nhất chế thức, cho dù là Tiền Phi tại cùng Từ Phong giảng tố chuyện đã xảy ra thời điểm hai người cũng không có bất kỳ cái gì động tác, phảng phất tốt không thèm để ý, đứng ở nơi đó một mặt trên tức nhìn lấy Từ Phong bọn, hiển nhiên là không có đem mấy cái Ngưng Khí Cảnh tam trọng tiểu gia hỏa để vào mắt.

"Hai vị đến tốt cùng muốn muốn thể nào?" Từ Phong nhìn lấy đối diện hai người trầm giọng nói ra.

"Muốn muốn thể nào?" Hai người nghe được Từ Phong nói xong nhìn nhau cười ha ha.

"Ngươi đồng bạn cướp chúng ta nuôi trồng linh thảo ngươi nói chúng ta muốn thể nào?" Tu vi tương đối cao nam tử nói ra, bên phải chỗ trán một đạo thật dài Đạo Ba nhìn thấy mà giật mình, để hắn nụ cười nhìn nhiều một tia Âm lệ.

"Mà lại linh dược bị sớm ngắt lấy, nghiêm trọng phá hư linh dược dược hiệu. Hôm nay các ngươi nếu là không bồi thường cái trăm tám mươi cây thảo dược, khác muốn còn sống rồi đi." Một bên tên nam tử lùn hắc hắc lạnh cười nói.

Nghe được đối diện hai người nói chuyện, Từ Phong bọn từng cái sắc mặt khó coi, biết đối phương cái này đơn thuần gây chuyện, cho dù là từ bỏ Tiền Phi trong tay cái này gốc linh dược, đối phương cũng sẽ không như vậy bỏ qua.

Mà lại linh dược cũng không phải rau cải trắng, bọn họ nếu là có nhiều như vậy linh dược cũng sẽ không chỉ có chút tu vi ấy liền chạy tới nguy hiểm trùng điệp Ô Đan Sơn Mạch tới.

"Cái này vốn chính là chúng ta trước nhìn thấy, ngươi nói cái này là các ngươi nuôi trồng đơn thuần nói là láo." Vân Long một mặt nộ khí mở miệng.

"Hừ, các ngươi tốt nhất vẫn là ngoan ngoãn bồi thường tốt, nếu là không có đầy đủ linh dược, vậy chúng ta cũng không phải như vậy bất cận nhân tình, chỉ cần cái này hai tiểu nữ lưu lại hầu hạ tốt chúng ta, chuyện này như vậy coi như thôi." Mặt sẹo nam tử lúc nói chuyện ánh mắt không đứng ở Mộ Dung Tuyết cùng Tiền Phi trên thân liếc nhìn, trong mắt lộ ra một cỗ vẻ dâm tà.

"Đại ca chủ ý này hay, hai tiểu nữ tuy nhiên nhỏ chút, nhưng cũng có một phen đặc biệt tư tưởng." Tên nam tử lùn vỗ tay bảo hay.

Mộ Dung Tuyết cùng Tiền Phi nhìn thấy hai người quăng tới dâm tà ánh mắt, không khỏi hướng lui về phía sau hai bước, sắc mặt đỏ lên, các nàng lúc nào nghe qua loại vũ nhục này nói thẳng, lúc này đã nổi giận lại có chút sợ hãi.

"Các ngươi muốn chết." Thấy mình nữ thân chịu nhục, Vân Long lên cơn giận dữ, nổi giận gầm lên một tiếng giờ kiếm hướng phía hai người bỏ tới. Hắn tuy nhiên cũng có chút kiêng kỵ đối phương tu vi cao hơn chính mình, nhưng từ khi biết Mộ Dung Tuyết về sau, hắn vẫn đem Mộ Dung Tuyết xem vì chính mình độc chiếm, chỗ nào còn Cổ đến đánh qua đánh không lại.

Mà lại đối phương chỉ có hai người, chính mình mặt này có năm cái, nhiều ít vẫn là có chút khí.

"Vân Long "

Gặp Vân Long thân ảnh xông ra, Từ Phong vừa muốn ngăn cản Vân Long, nhưng Vân Long trước đó không có dấu hiệu nào lao ra, bây giờ nghĩ cản cũng ngăn không được, Từ Phong trong lòng có chút lo lắng.

Một bên có chút bị kinh sợ Mộ Dung Tuyết cũng lên tiếng ngăn cản, nhưng đã quá muộn, mặt lộ vẻ lo lắng.

Cùng Mộ Dung Tuyết biến hiện ra lo lắng khác biệt, nguyên bản ở một bên nổi giận đan xen Tiền Phi trong mắt lóe lên một vòng hưng phấn vẻ mừng rỡ, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt vẫn là Vân Long đứng ra bảo hộ chính mình cùng Mộ Dung Tuyết hai người, ánh mắt quét Từ Phong liếc một chút, ánh mắt lộ ra nhàn nhạt khinh thường.

"Không biết tự lượng sức mình tiểu tử, ngươi muốn chết đại gia ta liền thành toàn ngươi." Đây tên nam tử lùn trên mặt xuất hiện một vòng vẻ lạnh lùng, nhìn thấy Vân Long thân ảnh tới gần cũng không né tránh, vừa sai bước ra đã đến không lùi mà tiến tới.

Vân Long cùng tên nam tử lùn lúc này khoảng cách đã không đủ hai trượng, nhìn thấy tên nam tử lùn giờ chường đón lấy chính mình chém xuống trường kiếm, Vân Long trong mắt thoáng hiện một vòng vui mừng, cho dù đối phương tu vi cao hơn chính mình, thuần túy thân thể dụng phải chính mình trường kiếm không chết cũng muốn biến thành tàn phế.

Nếu như mình có thể đánh bại trước mặt nam tử này, này thừa kế tiếp cũng không đủ gây sợ, đến lúc đó chính mình ở trước mặt mọi người xem như đương mi thổ khí, Mộ Dung Tuyết cũng nhất định đối với mình lau mặt mà nhìn.

Đến lúc đó cái kia Từ Phong ở trước mặt mình cũng phải cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế.

Nghĩ tới đây, Vân Long càng là bộc phát ra chính mình toàn bộ lực lượng, thể nội linh lực cũng thôi động đến cực hạn, trường kiếm phi tốc chém xuống xuống.

Bành

Một tiếng vang trầm, Vân Long trong tưởng tượng máu tươi văng khắp nơi cũng không có phát sinh, chỉ cảm thấy mình cầm kiếm cổ tay phải một trận bị đau, trường kiếm rời khỏi tay bay về phía giữa không trung.

Nguyên lai ngay tại Vân Long sắp chém tới tên nam tử lùn cánh tay trong nháy mắt, tên nam tử lùn thân hình hơi nghiêng, tay phải nhất chưởng đánh tới Vân Long cổ tay.

Chỗ cổ tay truyền đến một trận xé rách thống khổ, vừa kịp phản ứng Vân Long vừa định muốn bứt ra trở ra, nhưng tên nam tử lùn căn bản không cho hắn cơ hội này, trong nháy mắt lại là nhất chưởng xen lẫn thanh âm xé gió hướng phía Vân Long ở ngực đánh tới.

Nếu như nói lúc trước nhất chưởng tên nam tử lùn chỉ là lấy xảo phá lực, lợi dụng tốc độ cùng kỹ xảo đánh bay Vân Long trường kiếm, nhưng lần này hắn nhưng là sử xuất quyền lợi, Ngưng Khí Cảnh năm tầng đỉnh phong toàn lực nhất kích.

"Ngưng Khí Cảnh năm tầng" Vân Long lên tiếng kinh hô, tên nam tử lùn hiện tại bạo phát linh lực ba động để Vân Long rốt cuộc biết đối phương tu vi thật sự, khoe miệng không khỏi nổi lên một vòng cười khổ.

Chính mình thật đúng là muốn chết.

Bành bành

Tên nam tử lùn xuất thủ tàn nhẫn, thậm chí ngay cả tục bài trừ hai chưởng toàn bộ rắn chắc đánh trúng Vân Long ở ngực.

Vân Long ứng thanh bay ngược mà ra xa bốn, năm mét, trên không trung phun ra một chùm huyết vụ, thân thể co quắp ngã trên mặt đất không rõ sống chết.

Biết cùng đối phương giao thủ Vân Long nhất định phải ăn thiệt thòi, nhưng dù sao hiện tại mọi người cùng chung mối thù, chính mình không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, thể nội Linh khí bạo phát, thân hình bỗng nhiên bay ra.

"Vân Long "

"Đại ca "

Mộ Dung Tuyết mấy người cũng bị trước mắt một màn rung động đến, nhìn thấy miệng phun máu tươi sống chết không rõ Vân Long từng cái lên tiếng kinh hô.

Nguyên bản mặt lộ vẻ vui mừng Tiền Phi lúc này cũng có chút thất kinh, bị một màn này dọa đến hoa dung thất sắc.

Từ Phong cũng hơi hơi ngây người, hắn biết Nguyên Long không phải tên nam tử lùn đối thủ, nhưng không nghĩ tới Nguyên Long bại nhanh như vậy, hơn

nữ còn như thế hoàn toàn, vẹn vẹn vừa đôi mặt cũng làm người ta đánh thành dạng này.

Bất quá trước hết nhất kịp phản ứng Từ Phong thân ảnh nhanh chóng lướt đến Vân Long trước người, đem bảo vệ sau lưng, phòng ngừa tên nam tử lùn tiếp tục hạ sát thủ.

Tên nam tử lùn tựa hồ cũng không có lại ra tay ý tứ, khôi phục lúc trước nụ cười, phảng phất hết thảy đều không phát sinh một dạng.

"Thụ bị thương rất nặng, nhưng hẳn là không có nguy hiểm tính mạng, hiện tại chỉ là ngất ngủ đã hôn mê." Gặp tên nam tử lùn không tiếp tục xuất thủ, Từ Phong dò xét tra một chút Vân Long thương thế, đối sau chạy tới hẳn ba người nói.

Nghe nói Vân Long không có việc gì, trong lòng ba người dừng một chút, Vân Hồ liền vội vàng tiến lên đem ca ca ôm vào trong ngực, một mặt cừu hận nhìn lấy tên nam tử lùn, nếu không phải Từ Phong mấy người ngăn đón, đã sớm lao ra.

"Tiểu tử, thức thời liền đem các người trên thân đều hệ đều lưu lại, ta có thể thả các người rồi đi, đương nhiên cái này hai tiểu nữ cũng nhất định phải lưu lại." Tên nam tử lùn nhìn thấy Từ Phong hắc hắc nhẹ nhàng cười.

"Chúng ta là Từ Vân Tông đệ tử, các người nếu là dám thương tổn hại chúng ta, chẳng lẽ liền không sợ Từ Vân Tông lửa giận sao?" Nghe được tên nam tử lùn muốn mình cùng Mộ Dung Tuyết lưu lại, Tiễn Phi trong lòng sợ hãi, biết mình nếu là rơi xuống trong tay đối phương khẳng định là sống không bằng chết, nhưng thực lực đối phương quá mạnh, bây giờ nghĩ chạy cũng chạy không có, về phần Từ Phong hẳn thì càng không có trông cậy vào, vừa rồi đều không có xuất thủ, bây giờ đối phương thể hiện ra mạnh như vậy thực lực Từ Phong như thế nào lại bảo hộ chính mình.

Không có cam lòng cứ như vậy rơi vào trong tay đối phương, Tiễn Phi đành phải đem Từ Vân Tông đệ tử thân phận dời ra ngoài, hi vọng đối phương có thể có ký tòng môn của mình, buông tha mình.

"Từ Vân Tông?" Tên nam tử lùn khóe miệng nổi lên một tia nghiền ngẫm.

"Lão tử giết qua Từ Vân Tông đệ tử không có mười cái cũng có tám cái, các người Từ Vân Tông đệ tử mỗi ngày đều có người tại các người cái gọi là thí luyện bên trong tử vong, Từ Vân Tông điều tra tới sao?"

Tên nam tử lùn lời kia vừa thốt ra, Tiễn Phi sắc mặt càng thêm khó coi, nàng lại làm sao không biết những này, trong tông môn hàng năm nhiều như vậy ngoại môn đệ tử chết ở bên ngoài không có khả năng đều là bị chết tại Linh Thú phía dưới, rất nhiều người càng là chết bởi những thợ săn này trong tay, những chuyện này Từ Vân Tông cao tăng càng là rõ ràng biết.

Nhưng Từ Vân Tông nhưng xưa nay không hỏi đến những chuyện này, bởi vì vô luận là Linh Thú vẫn là Kê Săn Thú, bọn họ cho rằng đây đều là từng cặp đệ một loại ma luyện, chỉ có thể từ những nguy hiểm này bên trong sống sót mới gọi là thiên tài, chết đi cũng không đáng đến bọn họ hấn bồi dưỡng chú ý, cho nên đây cũng là vì cái gì Từ Vân Tông làm trong vòng nghìn dặm luyện khí bá chủ, nhưng hàng năm chiêu thu đệ tử lại chừng ngàn người nhiều nguyên nhân.

Phổ biến tung lưới mới có khả năng nhiều bắt cá, chỉ có thiên phú tính cách đều tốt người tương lai mới có khả năng có thành tựu, người tài giỏi như thế là tông môn đi chờ mong trông thấy nhân tài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Sơ Thí thân thủ

"Từ Phong sư huynh" một bên Mộ Dung Tuyết lúc này cũng sắc mặt trắng bệch, ánh mắt có chút bất lực nhìn lấy Từ Phong.

"Một có cơ hội các người liền mau chạy trốn, sau đó mau rời khỏi Ô Đàn Sơn Mạch." Từ Phong nhỏ giọng nói với Mộ Dung Tuyết.

Nhìn thấy Mộ Dung Tuyết bộ dáng như vậy, Từ Phong cũng có chút không đành lòng, nhưng hẳn không có cách nào cho đối phương cam đoan, đối mặt hai cái tu vi đều cao hơn hẳn gia hỏa, trong lòng của hắn càng là không có nắm chắc.

Mà lại đối phương rõ ràng là trà trộn tại Ô Đàn Sơn Mạch nhiều năm Kê Săn Thú, chiến đấu kinh nghiệm phong phú, xuất thủ tàn nhẫn.

Nếu như chỉ là hắn tự mình một người, hẳn còn có mấy phần chắc chắn toàn thân trở ra, nhưng hẳn không có khả năng bỏ mặc Mộ Dung Tuyết mấy người mặc kệ, cho nên chỉ có thể căn dặn Mộ Dung Tuyết, một sẽ tự mình cùng đối phương đánh nhau, bọn họ có thể thừa dịp loạn chạy trốn, về phần nói để mấy người các nàng hỗ trợ, hiện tại đoán chừng cũng không có khả năng, trừ Nguyên Hồ còn có đầu chí, Mộ Dung Tuyết cùng Tiễn Phi hai người đoán chừng liền xuất thủ dừng khí đều không có.

"Tiểu tử, không nghe thấy đại gia nói chuyện cùng ngươi sao?" Nhìn thấy Từ Phong không có phản ứng chính mình, ngược lại cùng bên cạnh thiếu nữ nói nhỏ, tên nam tử lùn thanh âm âm lãnh nói ra.

"Muốn đồ, vật không, người cũng không thể lưu lại." Từ Phong chậm rãi cất bước mà ra, thần sắc kiên định nói ra.

"Ngươi nói cái gì?" Tên nam tử lùn gầm thét, nếu không phải Từ Phong thanh âm vang dội, hẳn kém chút cho là mình nghe theo quan chức, tại chính mình cho thấy thực lực thế này về sau, hẳn coi là Từ Phong hội quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ngoan ngoãn dâng lên trên thân bảo vật, sau đó nhanh chân liền chạy, nhưng không nghĩ tới tiểu tử này giờ phút này thế mà còn dám nói thế với.

Từ Phong tiếng nói vang lên, sau lưng Mộ Dung Tuyết mấy người cũng thần sắc khác nhau, Mộ Dung Tuyết trong mắt vụ khí tràn ngập, trắng nõn nắm tay chặt chẽ nắm cùng một chỗ, nhìn lấy từ bên cạnh mình lộ ra xuất thân ảnh.

Đã lâm vào tuyệt vọng Tiễn Phi ánh mắt bên trong ngẩn ngui xuất hiện một vòng ngạc nhiên, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất, Từ Phong đứng ra là hẳn không nghĩ tới, nhưng Từ Phong như thế nào lại là tên nam tử lùn đối thủ, huống chi cái kia Đào Ba nam tử còn ở bên cạnh nhìn chăm chăm không có xuất thủ, Từ Phong ra ngoài cuối cùng cũng chỉ là rơi cái giống như Vân Long hạ tràng thôi, cuối cùng cũng cải biến không để cho sắp đứng trước Vận rủi.

"Ngươi vốc người thấp, chẳng lẽ lỗ tai cũng không dễ?" Từ Phong một mặt đồng tình nói ra, hẳn muốn chọc giận đối phương, làm cho đối phương nén giận xuất thủ, người tại dưới sự phẫn nộ liền dễ dàng lộ ra sơ hở, hẳn liền có thủ thắng cơ hội.

"Đã ngươi muốn chết, ta liền thành toàn ngươi!" Tên nam tử lùn mặt lộ vẻ dữ tợn tức giận quát, Từ Phong lời nói thành công chọc giận hắn, bóc người khác vạch khuyết điểm đánh người đừng đánh mặt, ngươi nói hẳn xấu có thể, nói hẳn vốc đáng thấp không được!

Đây là hẳn kiêng kỵ, cũng bởi vì vốc đáng thấp, hẳn mỗi lần qua thanh lâu đều sẽ bị người khinh thường, có đôi khi hẳn thậm chí nhịn không được chửi ầm lên, làm cái kỹ nữ còn chọn đáng người.

Gặp tên nam tử lùn nén giận xuất thủ, Từ Phong cũng không nói thêm lời, chân khí trong cơ thể điên cuồng vận chuyển.

Đây là hẳn lần thứ nhất chánh thức trên ý nghĩa cùng người đánh nhau, đương nhiên mấy năm trước bị nội môn đệ tử đã thương lần kia không tính, bởi vì làm đối thủ quá mạnh, hẳn căn bản không còn sức đánh trả.

Vốn là còn mấy phần tâm thần bất định hẳn tại thời khắc này trong lòng dâng lên một cỗ mặc danh hưng phấn, trong thân thể huyết dịch cũng giống như đi theo sôi trào, cái này khiến Từ Phong cảm giác mình tựa như là vì chiến đấu mà sinh một dạng, thân thể nổ bắn ra mà ra, giống như xuất lồng Mãnh Hổ.

"Ngưng Khí Cảnh năm tầng "

Từ phong linh lực ba động lập tức để ở đây người đánh giá ra hẳn tu vi.

Mộ Dung Tuyết bọn làm theo trên mặt vui mừng không thôi, không nghĩ tới Từ Phong có Ngưng Khí Cảnh năm tầng tu vi, các nàng chỉ ở đến Ô Đàn Sơn Mạch lúc gặp qua Từ Phong bộc phát ra linh lực ba động, nhưng sức chấn động kia cũng chỉ là tiếp cận Ngưng Khí Cảnh bốn tầng, lúc ấy bọn họ coi là đây chính là Từ Phong tu vi thật sự, dù sao đều biết Từ Phong tại bọn họ tiến vào Từ Vân Tông thời điểm còn không thể ngưng tụ linh lực, cho nên có thể có tiếp cận Ngưng Khí Cảnh bốn tầng tu vi đã không tệ.

Thực sự tới trên đường đi, Từ Phong một mực theo ở sau lưng mọi người đi đường, cho nên cũng không dùng toàn lực liền có thể đuổi theo bọn họ, tự nhiên cũng không có biểu hiện ra mạnh như vậy linh lực ba động.

Mà tại một bên khác một mực không nói gì mặt theo nam tử nhìn ra Từ Phong thật sự là tu vi cũng hơi kinh ngạc, nhưng cũng vền vền chỉ là kinh ngạc một chút mà hẳn đối với mình nhị đệ có đầy đủ lòng tin, cùng là Ngưng Khí Cảnh năm tầng, huynh đệ bọn họ nhiều lần hiểm tử hoàn sinh kinh nghiệm há lại một cái xuất nhập tông môn tử đệ có khả năng so.

"Chẳng lẽ Ngưng Khí Cảnh năm tầng cũng là ngươi cuồng vọng tự bản?" Tên nam tử lùn nắm chưởng vì quyền, đám ra một quyền.

"Nếu như đây không phải tự bản, vậy ngươi tự bản lại ở nơi nào!" Từ Phong y nguyên không sợ, nâng quyền đón lấy.

Hai người đều không dùng bất luận cái gì chiêu thức, đơn thuần liều mạng nhất quyền.

Bành!

Hai quyền âm vang đánh nhau lại trong nháy mắt tách ra, một trận linh lực ba động như gợn sóng đồng dạng dập dờn mà ra.

Hai người thân ảnh đều không hện mà cùng ngược lại lùi lại mấy bước.

Từ Phong lui năm bước, tên nam tử lùn lui bốn bước nửa.

Cân sức ngang tài!

"Đây chính là ngươi tự bản? Cũng chả có gì đặc biệt!" Từ Phong ổn định thân hình, trên mặt du gia chi sắc nói ra.

Tên nam tử lùn bị Tử Phong một câu châm chọc sắc mặt có chút đỏ lên, trong lòng phần nộ đồng thời cũng thầm giật mình, chính mình tu vi rõ ràng còn mạnh hơn đối phương bên trên một số, nhưng dưới một quyền này chính mình đã đến không có chiếm được nửa chút lợi lộc.

Không khỏi, tên nam tử lùn trên mặt cũng nhiều một vòng vẻ mặt ngưng trọng, thu hồi lòng khinh thị.

Gặp nam tử cũng không có lần nữa bị chính mình lời nói chọc giận, ngược lại nhiều một tia ngưng trọng, Tử Phong thầm than, không hổ là tại nguy hiểm trùng điệp Ô Đan Sơn Mạch xuất nhập người, có thể còn sống sót đều không phải là dễ tới bối phận, mình muốn lại chọc giận đối phương cũng là không thể nào.

Bất quá đã như vậy cũng được, ta chỉ bằng thực lực chân chính đánh bại ngươi!

Tử Phong trong lòng sinh ra một cổ hào hùng, đây không phải tự phụ, mà là một loại võ giả ứng có tự tin!

Lúc trước chọc giận đối phương làm cho đối phương nén giận cùng mình liều mạng một cái, cái này mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng kết quả là tốt, thông qua cái này một lần dò xét, hắn đánh giá ra thực lực mình cùng đối phương cũng không quá lớn chênh lệch, mặc dù đối phương còn không có sử dụng vũ kỹ chiêu thức, nhưng mình một mực khổ luyện Hồ Khiếu Quyền cũng là uy lực không kém.

Chủ yếu nhất là mình tại bộc phát ra Ngưng Khí Cảnh năm tầng thực lực về sau, ở một bên mặt theo nam tử vẫn là không có xuất thủ ý tứ, hiển nhiên cũng là đối cái này tên nam tử lùn có lòng tin.

Chỉ cần hai người không đồng thời ra tay với hắn, hắn liền có cơ hội trước giải quyết hết một người.

Tử Phong nhất định phải trong thời gian ngắn giải quyết hết cái này tên nam tử lùn, nếu không một lúc sau, vết sẹo đao kia mặt nam tử nếu là xuất thủ lời nói, hắn không có phần thắng chút nào.

Nghĩ đến chỗ này, Tử Phong không còn bảo lưu!

Hồ Khiếu Quyền!

Ngấn ngừ dừng lại, hai người xuất thủ lần nữa.

Tử Phong sử xuất Hồ Khiếu Quyền, mỗi một quyền đều mang nổ đùng thanh âm gào thét mà ra, khí thế bức người.

Mới đầu tên nam tử lùn gặp Tử Phong quyền pháp uy lực kinh người, không dám cùng chỉ ngạnh bính, dựa vào thân hình linh xảo, cùng thân pháp né tránh du tẩu hơi có vẻ bối rối.

Nhưng mấy chiêu xuống tới, hắn từng cặp phong tuyến nhận cũng có đi hiểu biết, suy đoán ra Tử Phong hắn là rất ít cùng người chiến đấu, chiêu thức ở giữa cứng nhắc tới ghê.

"Liền chút bản lĩnh này, còn muốn lấy anh hùng cứu mỹ!"

Tên nam tử lùn thân hình chớp động tránh đi Tử Phong đánh tới nhất quyền, đồng thời tay phải khúc trương duỗi hướng mình phần eo, ngay một khắc này, chỉ gặp bên hông túi càn khôn quang mang lóe lên một cái rồi biến mất, một thanh trắng như tuyết trường đao đã xuất hiện trong lòng bàn tay.

Thủy chung ở một bên quan chiến Đao Ba nam tử tại tên nam tử lùn lấy ra trường đao một khắc này, hơi khóa mi đầu lông xuống, khóe miệng hơi vênh lộ ra mỉm cười.

Huỳnh đệ bọn họ hai người đều là am hiểu dùng đao đối địch, hiện tại chính mình nhị đệ đã thăm dò đối phương phương pháp, bính khí vừa ra, nếu không mấy chiêu liền có thể kết thúc chiến đấu.

Trường đao tại tên nam tử lùn trong tay thượng hạ bay tán loạn, xảo trá tàn nhẫn, đem Tử Phong thân hình bức từng bước gấp lui.

Quanh thân đao ánh đầy trời, Tử Phong mấy lần hiểm tượng hoàn sinh, cực lực tránh thoát đối phương nhất kích trí mệnh, nhưng ngắn phút chốc, trên thân cũng chịu mấy cái đao, máu tươi thấm thấu nhuộm đỏ trường bào.

Đây là lần đầu tiên cùng người giao chiến, xa không phải chính mình ngày thường tu luyện vũ kỹ có thể so sánh, vô luận là chiến đấu kỹ xảo vẫn là gặp thời ứng biến đều xa xa kém đối phương một bậc.

Tuy nhiên như thế nhưng hắn lại một mực bảo trì đầu não thư thái, chú ý lực độ cao tập trung, ứng đối tên nam tử lùn công kích.

Một bên nhìn lấy trong chiến đấu Tử Phong đầu tiên là hơi chiếm thượng phong nhưng lúc này đã vết thương đầy người Mộ Dung Tuyết nước mắt sớm đã thấm y phục ẩm ướt ướt áo, âm thầm tự trách chính mình không thôi, nàng hối hận chính mình không nên lúc này tới nơi này, cũng không phải là bởi vì lúc này người lâm vào hiểm cảnh, mà là bởi vì không đành lòng người khác bởi vì nàng thân thể mạo hiểm cảnh.

Lại là hơn mười chiêu qua đi, Tử Phong trên thân lại thêm hai đao vết thương, sâu đủ thấy xương, nhưng thân hình đã không hề như lúc trước như vậy chật vật, ngược lại nhiều một tia thông dong, ngẫu nhiên có thể bắt đầu thỉnh thoảng hoàn thủ phản kích.

"Tiểu tử này thiên phú đến, đã đến trong chiến đấu mà luyện vũ kỹ, nhanh như vậy liền nắm giữ tiết tấu chiến đấu."

Tên nam tử lùn càng đánh càng kinh hãi, vốn cho là mình trường đao xuất thủ, trong thời gian ngắn là có thể giải quyết rồi đối phương, nhưng theo đánh nhau tiếp tục, tên nam tử lùn ngạc nhiên phát hiện Từ Phong quyền pháp chiêu thức dần dần trở nên mượt mà tự nhiên, đã ẩn ẩn có thể cùng mình chính diện chống lại, chính mình trường đao còn muốn thương tổn hắn đã không có rất dễ dàng.

"Không được, tiếp tục như vậy tuy nhiên có hi vọng chiến thắng đối thủ, nhưng khó đảm bảo này Đao Ba nam tử không có thừa cơ xuất thủ." Từng bước bắt đầu ứng đối tự nhiên Từ Phong lúc này cũng cũng không có vì vậy mà sinh ra nửa phần kinh hi chi tâm, ngược lại trong lòng có chút lo lắng.

"Xem ra chỉ có ném thử thi triển một chút Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức." Từ Phong tâm tư như tia chớp ở giữa chuyển động, ẩn ẩn quyết định chủ ý.

Hồ Khiếu Quyền chỉ có Thất Thức, nhưng hắn một mực cảm giác bộ quyền pháp này cũng không phải là chỉ có Thất Thức đơn giản như vậy, mà Hồ Khiếu Quyền uy lực chân chính hắn là giấu ở trước bảy thức bên trong, chỉ cần đem trước bảy thức chiêu thức dung hợp liền có thể diễn luyện ra Đệ Bát Thức ra đến.

Thật lâu trước đó hắn vẫn tại không ngừng nghiên cứu lực lợi diễn luyện Đệ Bát Thức, mặc dù không có thành công, nhưng đã ẩn ẩn có thể thăm dò đến một điểm Đệ Bát Thức hình thức ban đầu.

Hiện tại sinh tử đối địch, để hắn đối Hồ Khiếu Quyền trước bảy thức ứng dụng càng thêm thuận buồm xuôi gió, đối với bộ quyền pháp này ý cảnh nắm giữ lại làm sâu sắc một số, cái này khiến hắn có nắm chắc có thể chánh thức diễn hóa xuất Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức cảm giác.

Nghĩ tới đây, Từ Phong quyền pháp phun trào, Hồ Khiếu Quyền một lần một lần đánh ra hướng phía tên nam tử lùn đánh tới.

Tiếng thét bên trong nương theo lấy trận trận linh lực ba động

"Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức" một cỗ cảm giác kỳ diệu xông lên đầu, Khí Hải bên trong linh lực phong tuôn ra mà ra hướng bàn tay ngưng tụ, Từ Phong quát lên một tiếng lớn, nhất quyền đánh ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cường lực chém giết

"Rống!"

Một tiếng kinh hãi địa tiếng hổ gầm vang vọng chân trời, giống như Mãnh Hổ nộ hồng, chấn động tâm hồn người!

Phát giác được một tia nguy cơ tên nam tử lùn vốn muốn trốn tránh mở một quyền này.

Nhưng khi một quyền này đánh tới thời điểm, bất chợt tới một tiếng Hồ Khiếu phảng phất Kinh Lôi đồng dạng trong đầu vang vọng, giờ khắc này phảng phất linh hồn đều đang run rẩy, muốn tránh né một quyền này thân ảnh cũng vì đó mà ngừng lại.

Cái này dừng một chút chỉ ở trong chớp mắt, nhưng khi tên nam tử lùn tập trung ý chí, thần trí khôi phục một khắc này, lại muốn tránh tránh một quyền này đã không kịp.

Bành!

"Phốc!"

Một quyền này uy lực cự đại, rắn chắc đánh vào tên nam tử lùn nơi lồng ngực, sau một khắc, tên nam tử lùn mặt lộ vẻ kinh hoàng, thân thể bay ngược mà ra, máu tươi phun ra trước ngực.

"Thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng người!"

Tuy nhiên cũng bị chính mình đánh ra một quyền này uy thế khiếp sợ không thôi, nhưng Từ Phong biết bây giờ không phải là suy nghĩ nhiều thời điểm, chính mình một quyền này còn chưa đủ lấy trí mệnh, nếu như không có thừa cơ giải quyết trước mắt nam tử, vậy hắn đem đối mặt hai người giáp công.

Hắn sẽ không ngu xuẩn cho là mình đem tên nam tử lùn kích thương về sau, cái kia Đao Ba nam tử sẽ còn thờ ơ.

Hết thấy suy nghĩ đều tại tia lửa như tia chớp ở giữa, nhất quyền đánh ra sau Từ Phong thân hình còn chậm, càng là lùi phải hơi cong gối xuống đất,

mượn nhờ trước đó quán tính hơi vừa dùng lực, thân hình bay lên không trung bốc lên, đem tên nam tử lùn buông tay ném đi trường đao nắm vào trong tay, nhất đao hướng về tên nam tử lùn bay rót ra ngoài thân thể chém tới.

"Tiểu tử, ngươi dám!" Một bên Đao Ba nam tử tuy nhiên cũng bị cái này đột nhiên phát sinh một màn rung động không thôi, nhưng ngay sau đó kịp phản ứng hẳn biết Từ Phong đây là muốn làm gì.

Tiểu tử này muốn hạ sát thủ!

Nghĩ tới đây, Đao Ba nam tử trong lòng tức giận không thôi, trong mắt hàn mang lấp lóe. Nhưng hẳn cách hai người đánh nhau chỗ còn cách một đoạn, lúc này còn muốn cứu viện đã không kịp, cho nên lên tiếng hô uống.

Nhưng sát tâm đã đồ mở nút chai phong nơi nào sẽ nghe Đao Ba nam tử uy hiếp! Nháy mắt thân hình đã đuổi theo tên nam tử lùn ném đi thân hình.

Người đến, đao lên!

Đao ảnh lấp lóe, Huyết Nhiễm Trường Không!

Thân thể còn chưa rơi xuống đất tên nam tử lùn, liền tại giữa không trung bị Từ Phong nhất đao chém thành hai nửa, liền một tiếng hét thảm đều không có phát ra, trong con mắt tràn đầy kinh hãi, không cam lòng thân sắc.

Nhìn lấy bị chính mình nhất đao tích vì làm hai nửa xác chết, Từ Phong thần sắc bình tĩnh, đây là lần thứ nhất giết người, nhưng nếu như vừa rồi chính mình mềm lòng, tiếp xuống kết quả như vậy cũng là hẳn, thậm chí phía sau mình mấy người cũng khó thoát Vận rủi, đây chính là Tu Luyện Giới tàn khốc, mạnh được yếu thua, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.

"Tiểu tử ngươi giết ta nhị đệ, hôm nay ta để ngươi sống không bằng chết!" Đao Ba nam tử hai mắt sung huyết, tiếng hét phẫn nộ bên trong, nâng đao hướng phía Từ Phong đánh tới.

Hắn cùng tên nam tử lùn là thân huynh đệ, hai người tình cảm thâm hậu, từ bao nhiêu lần trong nguy hiểm đều sống sót, không nghĩ tới hôm nay đã đến lật thuyền trong mương, đệ đệ mình lại bị một cái mới ra đời tiểu tử cho giết, hẳn hiện tại liền ăn sống nuốt tươi Từ Phong chỉ tâm đều có.

Gặp Đao Ba nam tử xuất thủ, nổi giận dùng dùng hướng phía chính mình đánh tới, Từ Phong thâm cười khổ, chính mình vốn là linh lực tiêu hao không ít, vừa rồi một cái Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức tuy nhiên uy lực kinh người, nhưng càng đem chính mình Khí Hối hơn phân nửa linh lực rút ra không còn một mống, muốn phát ra đòn thứ hai đã không có khả năng, mà lại bởi vì lúc trước thương thế đổ máu quá nhiều, càng làm cho chính mình hữu tâm vô lực.

Hướng chỉ Đao Ba nam tử tu vi so với tên nam tử lùn cao hơn, đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng thứ sáu.

Trong lòng biết chính mình vô pháp giết chết còn thừa Đao Ba nam tử, cho dù là tới giao thủ cũng chèo chống không bao lâu, Từ Phong quyết định chủ ý, không năng lực địch chỉ có thể chạy trốn.

Quay đầu nhìn một chút sau lưng Mộ Dung Tuyết mấy người liếc một chút, gặp mấy người lúc này chính là một mặt ngốc trệ nhìn lấy chính mình, mặt lộ vẻ về kinh hãi.

"Còn không mau đi!" Từ Phong lên tiếng quát, hẳn như đào tẩu, Đao Ba nam tử tất nhiên sẽ dẫn đầu truy nã mà đi, đây chính là mấy người đào tẩu cơ hội tốt, tên nam tử lùn đã bị chính mình giết chết, bọn họ chỉ phải nhanh một chút chạy trốn, hẳn không có quá đại nguy hiểm.

Từ Phong lời vừa ra khỏi miệng, bên kia Tiền Phi trước hết nhất kịp phản ứng, kéo một chút còn đang giật mình bên trong Mộ Dung Tuyết nói ra: "Đi mau!"

"Nhưng từ Phong sư huynh hẳn..." Mộ Dung Tuyết gặp Từ Phong cả người là Huyết, không đành lòng ném Từ Phong một mình chạy trốn.

"Chúng ta ở chỗ này cũng chỉ có thể trở thành từ Phong sư huynh vương vãi, chúng ta đi, từ Phong sư huynh mới càng có cơ hội còn sống." Tiền Phi có chút lo lắng nói ra.

Thầm cảm rằng ngà, Mộ Dung Tuyết cũng rõ ràng chính mình cho dù lưu lại cũng giúp không có gì, nhìn đã cùng Đao Ba nam tử đứng chung một chỗ Từ Phong liếc một chút, quay người đi theo Tiền Phi mấy người hướng về nơi đến con đường chạy tới.

Trong chiến đấu Từ Phong con mắt nhìn qua quét gặp Mộ Dung Tuyết mấy người rời đi, trong lòng hơi an tâm, trong tay cuống quýt ứng đối Đao Ba nam tử điên cuồng công kích.

Biết mình cũng không thể đánh lâu, nếu không dữ nhiều lành ít.

"Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức!" Từ Phong mặt lộ ra dữ tợn hô quát một tiếng liền muốn xuất quyền.

Đang muốn công kích Đao Ba nam tử nghe xong Từ Phong lên tiếng hô uống, tâm thần chấn động, coi là Từ Phong lại phải đánh ra vừa rồi này một thức, không khỏi tâm thấy sợ hãi, vội vàng ngừng thân hình lui lại hai bước.

Vừa rồi Từ Phong phát ra này một thức hẳn thấy rõ ràng, chẳng những uy lực cự đại, hơn nữa còn có thể bộc phát ra Hồ Khiếu thanh âm, ảnh hưởng tâm

thần người, tuy nhiên thời gian rất ngắn, nhưng hai người sinh tử giao chiến, cho dù là trong chớp lát cũng có thể là trí mạng, đệ đệ mình cũng là chết tại nhất thời sơ sẩy chỉ.

"Tiểu tử ngươi đồ vô sỉ!"

Ngay tại Đào Ba nam tử thân hình vừa rời khỏi thời điểm, hắn đã đến nhìn thấy Từ Phong vừa mới chỉ là Từ Hoảng một chiêu, làm sét đánh không có trời mưa, mà sau một khắc đã đến đem chính mình nhị đệ thi thể thu vào Càn Khôn Giới Chỉ bên trong, quay người hướng phía thâm sơn chạy tới.

Giờ khắc này biết bị lừa Đào Ba nam tử nổi trận lôi đình, bay người về phía Từ Phong chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Từ Phong vừa rời thân hình vừa vọt ở vào tên nam tử lùn bên cạnh thi thể, vốn định giả thoảng một chiêu quay người liền chạy, nhưng ánh mắt quét qua rơi vào tên nam tử lùn bên hông túi càn khôn phía trên, nhất thời Ông Chủ mê chiếm hữu, nghĩ thầm chính mình thật vất vả mới đưa giết chết, nếu là không lấy chút chiến lợi phẩm lên không thiệt thòi!

Không kịp đem túi càn khôn trên thi thể cởi xuống, Từ Phong dứt khoát đem trọn cái thi thể cùng một chỗ thu vào trong túi càn khôn, phản chính tự mình Càn Khôn Giới Chỉ có hai ba mét lớn nhỏ, chiếm không nhiều lắm địa phương.

Thu hồi tên nam tử lùn thi thể về sau, Từ Phong không do dự nữa, hướng thẳng đến cách đó không xa thâm sơn trong rừng rậm chạy như bay, đây là hắn tại đệ Mộ Dung Tuyết mấy người chạy trốn trước đó liền muốn tốt, chỉ có chính mình dẫn dắt rời đi Đào Ba nam tử, Mộ Dung Tuyết mấy người an toàn rời đi hi vọng mới có khả năng gia tăng, mà lại đường đi bên trên địa hình bằng phẳng căn bản khó chịu tại chạy trốn ẩn tàng, chỉ có hướng Ổ Đàn Sơn Mạch chỗ sâu chạy, chính mình mới có thể có một đường sinh cơ.

Từ Phong ở phía trước cực lực chạy, đằng sau Đào Ba nam tử liền truy liền mắng cũng là theo đuổi không bỏ, đối phương chẳng những lừa gạt mình, thậm chí ngay cả chính mình nhị đệ thi thể cũng không buông tha, Đào Ba nam tử càng nghĩ càng giận, dưới chân tốc độ cũng là bạo phát đến cực hạn.

Nhưng sinh mệnh trước mắt, Từ Phong cũng là bạo phát thân thể tiềm năng, tốc độ đã đến không thể so với Đào Ba nam tử chậm hơn mấy may, hai người từ đầu tới cuối duy trì lấy lúc đầu hơn mười mét khoảng cách, một trước một sau xung vào núi sâu trong rừng rậm.

Từ Phong không lo được phân biệt phương hướng, không ngừng cải biến chạy vội lộ tuyến, mượn nhờ địa thế, dần dần cùng Đào Ba nam tử kéo ra khoảng cách nhất định.

Nhưng giờ phút này Từ Phong rõ ràng cảm giác mình linh lực đã không đủ hai thành, mà lại thể lực tiêu hao quá lớn, cước bộ có chút lực bất tòng tâm.

"Tiếp tục như vậy sớm muộn sẽ bị đuổi kịp!" Từ Phong không có cam lòng cứ như vậy chết mất, nhưng lại không có cách nào thoát khỏi đằng sau truy kích.

Đang mất ù mảy chau thời khắc, Từ Phong đột nhiên nhãn tình sáng lên, nghĩ đến chính mình chứa đựng trong giới chỉ còn có một cái từ Lý Kiện nơi đó được đến Liệu Thương Đan Dược.

"Hy vọng có thể hữu dụng, cho dù cảm máu cũng tốt a." Từ Phong không ngừng bước, Tinh Thần Lực nhất động đem trong giới chỉ trang bị đan dược đàn mộc hộp nhỏ lấy ra.

Liền tranh thủ trung đan thuốc lấy ra, đều không lo được nhìn trúng vài lần, Từ Phong lập tức đem đan dược ném vào miệng bên trong.

"Nếu như viên đan dược này có thể có hiệu quả thật muốn cảm tạ một chút Lý Kiện." Cho dù lúc này Từ Phong vẫn không quên nội tâm trêu chọc một câu.

Theo đan dược vào miệng, trong nháy mắt hòa tan tiến nhập Từ Phong bụng bên trong.

Vên vẹn trong nháy mắt Từ Phong cũng cảm giác được một dòng nước nóng tại thể nội bốc lên lưu xuyên phân tán tại toàn thân bên trong.

"Quả nhiên là đồ tốt, Lý Kiện thật đúng là hắn lão tử thân sinh nhi tử!" Từ Phong nhãn tình sáng lên, lộ ra vẻ mừng rỡ.

Theo dược lực tại thể nội khuếch tán, Từ Phong có thể rõ ràng cảm giác được chính mình vết thương đau đớn chậm lại, dày đặc rõ ràng vết thương đang chậm rãi khép lại, tuy nhiên không thể cứu Người chết sống lại, nhưng huyết dịch cũng đang trôi qua.

Mà lại chính mình tổn thất linh lực cũng chính đang từng chút từng chút khôi phục, bất quá loại này khôi phục tốc độ cực kỳ chậm chạp.

Dù sao đây chỉ là Liệu Thương Đan Dược, cũng không phải là Hồi Linh Đan loại hình linh lực khôi phục đan dược, có thể tạo được loại hiệu quả này Từ Phong đã tương đương hài lòng.

Thần sắc cũng tại thời khắc này không hề như vậy mỗi một không chịu nổi.

"Huynh đệ, đừng đuổi, ngươi nhị đệ chết ta cũng rất khó chịu."

"Đánh rắm, ai là ngươi huynh đệ, ngươi giết ta nhị đệ liền thi thể đều không buông tha, nhìn ta bắt được ngươi không sống lột ngươi."

"Giết ngươi nhị đệ, ta lương tâm bất an, cho nên mới thu ngươi nhị đệ, dự định thân thủ an táng để cầu tâm linh an ủi."

"Miệng đầy nói bậy, hôm nay ta thế tất giết ngươi!"

Ăn đan dược về sau, Tử Phong trạng thái khôi phục không ít, dưới chân tốc độ không giảm, ngoài miệng cũng không có nhân rồi, trong lòng thầm nghĩ nhất thời không vung được ngươi cũng phải khí ngươi gần chết.

Tử Phong mấy câu nói xong tiếp tục vùi đầu liều mạng trốn xuyên, đằng sau Đào Ba nam tử nhìn lấy phía trước thân ảnh vừa vội vừa tức, hận không thể trên người mình quần lên hai cho hả giận.

Trong lòng thầm hận tiểu tử này nhìn qua một mặt chính khí tính cách cảnh trực bộ dáng, nhưng không nghĩ tới đã vậy còn quá giao hoạt, chẳng những khắp nơi xuyên loạn không có cố định phương hướng, mà lại nói lời nói còn tức chết người không đền mạng.

Càng làm cho hắn phiền muộn là rõ ràng vừa rồi tiểu tử kia đã có chút tốc độ thả chậm linh lực chống đỡ hết nổi bộ dáng, nhưng làm sao như thế một hồi lại sinh long hoạt hổ đứng lên, còn cố ý mở miệng chọc giận chính mình.

"Cái kia, ta vừa rồi ăn một cái linh đan diệu dược, hiện tại đã khôi phục không sai biệt lắm, ngươi nếu là lại đuổi tiếp, vạn nhất ta đưa ngươi cũng giết chết, nhà ngươi coi như đoạn hậu." Tử Phong ở phía trước dắt cuống họng tiếp tục hô.

"Hừ, có bản lĩnh ngươi liền dừng lại, cùng gia gia đánh một trận, nhìn là ngươi chết ta sống!" Đào Ba nam tử nghe được Tử Phong lời nói trong lòng giật mình, không biết Tử Phong nói là thật là giả, nhưng huynh đệ mình liền chết trong tay đối phương, thù này hắn nhất định phải báo, tuy nhiên từng cặp phong trong lòng có e dè, nhưng hắn đối với thực lực mình vẫn là có nhất định lòng tin.

"Đương nhiên là ngươi chết ta sống, cũng là biết kết cục cuối cùng, ta mới không thể dừng lại, cho ngươi chịu chết thời cơ." Tử Phong lời bịa đặt đầy miệng, tức chết người không đền mạng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đào vong

Trong nháy mắt màn đêm buông xuống, ngân nguyệt ánh sáng xuyên thấu qua rậm rạp cành lá chiếu xạ tiến u ám trong rừng, mơ hồ có thể thấy được hai cấp tốc xuyên toa thân ảnh.

"Gia hỏa này thật đúng là chấp nhất." Tử Phong cắn răng kiên trì, may mắn này không có đan dược được lực một mực tiếp tục phát huy tác dụng, để hắn linh lực cùng thể lực đều chiếm được nhất định bổ sung.

Thế nhưng là liều mạng chạy tiêu hao có chút cự đại, bổ sung linh lực viễn kém xa đền bù hắn tiêu hao.

Chạy bên trong Tử Phong quay đầu nhìn về phía sau lưng, Đào Ba nam tử lúc này cũng có chút chật vật, quần áo đã sớm bị nhánh cây cào đến rách tung toé, lộ ra lại đen trên da thịt có nhuốm vết máu.

"Tiểu tử ngươi còn chạy!" Đào Ba nam tử thanh âm âm lãnh, nộ khí lẫn nhiên, nhưng rõ ràng cũng bởi vì vì mấy giờ chạy tiêu hao quá lớn có chút trung khí không đủ.

"Tiểu tử, ngươi còn truy!" Tử Phong thở hồng hộc, nhưng ngoài miệng lại cũng không muốn ăn thiệt thòi.

Lập tức hai người tiếp tục lâm vào trầm mặc, một chạy một đuổi!

Tử Phong là không có dư lực nói nhảm nữa, mà Đào Ba nam tử là đã không có dư lực nói nhảm cũng không có tâm tình đó, mỗi lần cùng cái này đáng giận tiểu tử nói chuyện, chính mình cũng nên bị đối phương tức chết đi được, không chiếm được chút tiện nghi nào.

Tử Phong cắn răng phi nước đại lấy, lúc này cũng không biết xâm nhập Ô Đan Sơn Mạch bao nhiêu dặm khoảng cách, dứt khoát dọc theo con đường này cực kỳ an toàn, không có đụng phải một đầu Linh Thú, cái này khiến Tử Phong không khỏi âm thầm may mắn, chính mình vận khí cũng khá.

"Rống "

"Đáng chết!" Tử Phong tối chửi một câu, hồi hận phát điên, chính mình thật đúng là miệng quạ đen, vừa nghĩ thầm không có đụng phải Linh Thú, liền nghe đến một tiếng Linh Thú gào thét.

Càng làm cho phiền muộn là vì vứt bỏ đằng sau Đao Ba nam tử, Từ Phong chuyên môn tìm núi cao rừng rậm đường hẹp quanh co chạy, giờ phút này còn muốn tìm hán đường đã không có khả năng, biết rõ phía trước có Linh Thú ẩn hiện, nhưng phía sau có truy binh, lại không thể dừng lại.

"Miệng quạ đen cũng là vô địch "

Chỉ có thể tự nhận không may, hiện tại hán thi tương đương với đứng tại một cái cầu độc mộc bên trên, trước có sói sau có hổ, có thể nói là tiến thoái lưỡng nan.

Liều!

Từ Phong tốc độ không giảm, tiếp tục hướng phía chạy phía trước qua, nhưng con mắt cũng đang không ngừng liếc nhìn bốn phía, cảnh giác khả năng phát sinh nguy hiểm.

Đằng sau Đao Ba nam tử cũng nghe đến Linh Thú gào thét thanh âm, mà lại lâu dài tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong hành tẩu, hán đối Linh Thú càng thêm quen thuộc, vền vền từ rống lên một tiếng bên trong liền có thể nghe ra đầu này Linh Thú bất phàm, thực lực tất nhiên cực kỳ cường đại.

"Tiểu tử này là thật ngốc hay là giả ngốc, chẳng lẽ không có nghe thấy phía trước Linh Thú gào thét!" Đao Ba nam tử trông thấy Từ Phong vẫn như cũ cầm đầu chạy về phía trước, không khỏi sinh lòng lo nghĩ, phía trước Linh Thú cũng làm cho hán sinh lui bước chỉ tâm.

"Trước đi theo nhìn kỹ hẵng nói, cho dù có Linh Thú cũng có tiểu tử này ở phía trước cản trở." Đao Ba nam tử hạ quyết tâm, tiếp tục theo sát Từ Phong thân ảnh.

Lại chạy ra gần ngàn mét khoảng cách, Linh Thú gào thét thanh âm càng thêm vang vọng, đồng thời còn có thể nghe được traten traten tiếng oanh minh.

"Chẳng lẽ đầu này Linh Thú cũng đang chiến đấu!" Từ Phong thần sắc chấn động, nếu thật sự là như thế, chính mình hoàn toàn có thể thừa dịp loạn xuyên qua.

Trong lòng không ngừng phỏng đoán, nhưng cẩn thận lý do, Từ Phong vẫn là thả chậm cước bộ, cho dù cùng Đao Ba nam tử khoảng cách đã càng ngày càng gần, nhưng tổng so với chính mình một đầu sôi động một đầu đâm vào Linh Thú trong ổ mạnh.

Lại chạy ra trăm mét khoảng cách, Từ Phong tầm mắt cũng biến thành trống trải, phía trước xuất hiện một mảnh đất trống.

Chạy đến mảnh đất trống này bên trong, Từ Phong không khỏi dừng bước lại.

Bởi vì ngay tại trung ương đất trống, một đầu cao hơn hai mét màu nâu ra hiện tại hán trong tầm mắt, Cự Hùng lúc này đang khuỷa tay thô to cánh tay đánh tới hướng bên cạnh một cây đại thụ.

Bảnh!

Rắc rắc rắc! Âm âm!

Đại thụ mảnh gỗ vụn bay tứ tung, ứng thanh ngã xuống!

"Thiết Tĩ Tông Hùng!" Từ Phong kinh hô, nhận ra đầu này Linh Thú, nhìn khí tức ba động, cái này chỉ ít cũng là một đầu nhất giai trung kỳ Linh Thú, thực lực có thể so với Ngưng Khí Cảnh tầng sáu thực lực. Mà lại phòng ngự lực cực kỳ cường hãn, càng là khó chơi.

Lại cẩn thận nhìn bốn phía, Từ Phong không khỏi càng là một trận kinh hãi.

Thế này sao lại là một mảnh đất trống, phương viên trong phạm vi trăm thước, đoạn mộc đang nằm, rõ ràng khối này đất trống cũng là cái này Thiết Tĩ Tông Hùng kiệt tác.

Không kịp nghĩ nhiều vì cái gì đầu này gấu lại ở chỗ này phát ngọn gió nào, Từ Phong vừa định thừa dịp Thiết Tĩ Tông Hùng không có phát hiện mình thời điểm nhanh từ bên cạnh thoát đi, nhưng đúng lúc này, Thiết Tĩ Tông Hùng cũng chú ý tới Từ Phong đến.

"Hồngбет, chẳng lẽ lão tử chạy đến trưa, sau cùng chính là vì cố ý chạy đến cấp người sung làm khẩu phần lương thực." Từ Phong trong lòng âm thầm phát khổ.

Rít lên một tiếng xen lẫn vô tận phần nộ, cự đại hai mắt mắt lộ ra hung quang.

Đồng đồng đồng!

Thiết Tĩ Tông Hùng cước bộ trầm ổn hữu lực, hướng thẳng đến Từ Phong đánh tới.

"Thật là nhanh tốc độ!"

Thiết Tĩ Tông Hùng tuy nhiên thân thể to lớn, nhưng tốc độ lại không chậm, thân hình cực kỳ nhanh nhẹn.

Từ Phong vội vàng né tránh không dám cùng chỉ ngạnh binh!

Từ Phong né tránh càng là kích thích Thiết Tí Tông Hùng hung tính, nộ hồng liên tục lần nữa hướng phía Từ Phong đánh tới, sinh sinh đem Từ Phong thân hình cuốn lấy, chặt vật không chịu nổi.

Mà đúng lúc này, một bóng người đột nhiên ra trong sân bây giờ, chính là một đuổi sát Từ Phong Dao Ba nam tử.

Dao Ba nam tử hiện thân cũng tương tự gây nên Thiết Tí tông gấu chú ý, cái này khiến Thiết Tí Tông Hùng càng thêm bắt đầu cuồng bạo.

Nhìn thấy Dao Ba nam tử thân ảnh, Từ Phong nhãn tình sáng lên, khóe miệng lộ ra vẻ mừng rỡ, cao giọng hô quát: "Huynh đệ, ngươi cũng tới!"

Dao Ba nam tử vừa muốn giận mắng, trong lòng tự nhủ ngươi giết ta nhị đệ, còn theo lão tử xưng huynh gọi đệ!

Nhưng hần lời nói còn không ra khỏi miệng, chỉ thấy Từ Phong trong tay quang mang lóe lên, hần nhị đệ thi thể xuất hiện trong tay, bị chém thành hai khúc thi thể đã sớm bị máu tươi nhuộm thành toàn màu đỏ tươi, căn bản nhìn không ra nhân dạng.

"Một người một nửa, các ngươi người nào cũng không mất mát gì!" Nói, Từ Phong hai tay đồng thời hất lên, tên nam tử lùn hai nửa thân thể phân biệt hướng phía Dao Ba nam tử cùng Thiết Tí Tông Hùng bay đi.

"Tiểu tử ngươi muốn chết!" Dao Ba nam tử trong lòng phẫn nộ, nhưng lại không thể bỏ mặc ném bay tới thi thể mặc kệ, vội vàng thân hình nhảy lên muốn đi tiếp được bay tới thi thể.

Mà một bên khác Thiết Tí Tông Hùng vốn vẫn đuổi theo Từ Phong, khoảng cách Từ Phong rất gần, bị Từ Phong ném ra nửa cái thi thể sớm đã bị cự đại Hùng Chương tiếp trong tay.

Huyết Tinh chi Khí tràn ngập thi thể một giây sau liền đã trở thành trong miệng thực vật, máu tươi bay tứ tung, miệng lớn bắt đầu cắn xé, lại ngăn ngại từ bỏ truy kích Từ Phong.

Một bên vừa tiếp vào một nửa thi thể Dao Ba nam tử gấp này muốn rách cả mí mắt, không lo được kẻ cầm đầu Từ Phong, cũng quên Thiết Tí Tông Hùng thực lực cường đại, kêu rên một tiếng hướng thẳng đến Thiết Tí Tông Hùng đánh tới.

Vừa mới đạt được một số thờ dốt thời cơ Từ Phong nhìn thấy Thiết Tí Tông Hùng như thế hung tàn một màn cũng không nhịn được khô khốc một hồi ọe.

"Sai lầm sai lầm!" Từ Phong miệng bên trong lầm bầm một câu, cũng không tiếp tục để ý Dao Ba nam tử qua Thiết Tí Tông Hùng miệng bên trong chiếm lấy một nửa khác thi thể, hướng thẳng đến con đường phía trước phi nước đại mà đi.

Chạy ra một khoảng cách về sau, Từ Phong lò mò còn có thể nghe thấy sau lưng truyền đến Thiết Tí Tông Hùng nộ hồng thanh âm, cùng Dao Ba nam tử giận mắng thanh âm.

Biết hai người này hẳn là đánh nhau, về phần kết quả hội là như thế nào Từ Phong đã không có tâm tình quan tâm, vô luận cả hai ai thắng đều sẽ đến đây truy hần, hần hiện tại duy nhất có thể làm cũng là nhanh thoát đi nơi đây.

Từ Phong một đường không ngừng cải biến phương hướng trong rừng xuyên toa, bất quá cũng không có tại tiếp tục hướng phía Ô Đàn Sơn Mạch chỗ sâu mà đi, lúc này hần trạng thái không thích hợp bất luận cái gì chiến đấu, nếu như lại đụng đến Linh Thú sẽ cực kỳ hung hiểm.

Cho nên mặc dù hần hết sức thoát đi, nhưng vẫn là cực kỳ cẩn thận, thời khắc cảnh giác bốn phía khả năng ẩn tàng nguy hiểm.

"Nếu như có thể đột phá đến Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, cho dù không thể đánh giết tên mặt theo cũng không cần như vậy chặt vật."

Sau nửa đêm, Từ Phong cảm thấy mình tạm thời hẳn là an toàn, quyết định trước tìm địa phương tu dưỡng tốt thân thể, sau đó tu luyện một đoạn thời gian, tranh thủ sớm ngày đột phá Ngưng Khí Cảnh tầng sáu.

"Nơi này cũng không tệ." Một chỗ trên ngọn núi, Từ Phong tại chỗ giữa sườn núi phát hiện một cái bí mật sơn động, cẩn thận ở chung quanh dò xét một phen phát hiện bốn phía cũng không có Linh Thú hoạt động dấu hiệu, phỏng đoán nơi này cũng không phải là một loại nào đó Linh Thú động huyết.

Động khẩu rất lớn, nhưng bị xanh um tươi tốt sợi đằng che đầy cực kỳ bí ẩn, nếu không phải lưu ý quan sát rất khó phát hiện, Từ Phong đối điểm ấy đầy nhất ý.

Từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra trường kiếm, chỉ là đem mấy cây sợi đằng chặt đứt, lộ ra một đầu gần đủ một người thông qua hẹp khe nhỏ, Từ Phong cẩn thận từng li từng tí hướng phía trong động đi đến.

Mượn chỗ động khẩu chiếu vào yếu ớt ánh trăng, cẩn thận đối trong sơn động tiến hành một lần dò xét, xác định thật không có nguy hiểm về sau, Từ Phong mới trở về động khẩu, dùng mấy cây sợi đằng từ bên trong đem tiến đến khe hở che lại.

Tuy nhiên động khẩu bị sợi đằng che lại, nhưng y nguyên có thể có vượt qua từ khe hở bên trong thấu bản vào, tuy nhiên trong động vẫn là rất u ám, cũng có thể miễn cưỡng thấy vật.

Sơn động có vài thước chỉ sâu, bất quá Từ Phong vẫn là lựa chọn tại khoảng cách động khẩu ba bốn mét địa phương khoanh chân ngồi xuống khôi phục linh lực, dạng này chính mình liền có thể rõ ràng nghe được ngoại giới bốn phía động tĩnh, nếu như xuất hiện nguy hiểm cũng có thể chuẩn bị sớm.

Cho tới giờ khắc này, Từ Phong mới thở ra một hơi thật dài, hôm nay có thể nói là hiếm tượng hoàn sinh, lúc này hồi tưởng một chút trước đó kinh lịch vẫn để kinh hãi không thôi. Bất quá hấn từ đầu đến cuối trong lòng đều chưa từng xuất hiện vẻ sợ hãi, thậm chí còn có như vậy một tia cực kỳ hưởng thụ loại kinh hiểm này cảm giác, mười bốn năm bình thân sinh hoạt, để hấn một mực hướng tới Vô Giả Thế Giới nhiệt huyết, hôm nay cũng là lần đầu thể nghiệm một phen.

"Chỉ có trong chiến đấu mới có thể chân chính ma luyện chính mình!" Thông qua hôm nay chiến đấu, hấn phát hiện mình cực kỳ khiếm khuyết lâm chiến kinh nghiệm đối địch, mà lại vô luận là vũ kỹ, vẫn là thể nội linh lực linh hoạt vận dụng đều chỉ có trong chiến đấu ma luyện mới có thể để cho hấn càng nhanh trưởng thành.

Liên như là hôm nay, nếu như không phải nguy tình thời khắc, hấn cũng sẽ không đối Hổ Khiếu Quyền có càng sâu nắm giữ, càng sẽ không thôi diễn ra Hổ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức, từ đó đánh bại tên nam tử lùn.

Hổ Khiếu Quyền uy lực chân chính làm hấn cũng giật mình không thôi, bất quá đi hao tổn linh lực quá nhiều, lấy trước mắt hấn tu vi cũng chỉ có thể thi triển một lần, hiện tại chính có thể làm làm đòn sát thủ, không đến thời khắc mấu chốt tốt nhất đừng tùy tiện sử dụng, một khi sử dụng tới về sau, rất có thể liền còn phải đối mặt hôm nay loại này đào vong tràng diện.

Tâm tình khẩn trương qua đi, Từ Phong cũng dần dần cảm giác được miệng vết thương truyền đến đau đớn cảm giác càng thêm mãnh liệt, viên đan dược kia để vết thương trong khoảng thời gian ngắn khép lại phòng ngừa đổ máu quá nhiều, nhưng nhìn thấy mà giật mình miệng vết thương y nguyên tơ máu thoáng hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đột phá

"Vẫn là nắm chặt liệu thương đi, sau đó ta ngay tại cái này Ô Đan Sơn Mạch bên trong không ngừng chiến đấu ma luyện chính mình."

Nghĩ xong, Từ Phong nhắm mắt bắt đầu trước thôi động thể nội linh lực, đem đan dược lưu lại tại thể nội được hiệu toàn bộ thôi phát.

Thời gian trôi qua, một ngày một đêm thời gian trôi qua, trong sơn động bình tĩnh dị thường, sơn động bốn phía cũng không có xuất hiện nguy hiểm tình huống, Từ Phong ngay tại loại này yên tĩnh liệu thương, khôi phục linh lực.

Một đêm này, Từ Phong thương thể trên người có chuyển biến tốt đẹp, nhưng muốn hoàn toàn phục hồi như cũ còn cần một số thời gian tĩnh dưỡng, chờ đợi vết thương chậm rãi khép lại, bất quá linh lực sớm đã khôi phục như lúc ban đầu.

Bất quá linh lực khôi phục về sau, Từ Phong cũng không có như vậy ra ngoài, đi qua trước đó đánh nhau, để hấn tu vi có chỗ tĩnh tiến, cách cách đột phá thời gian đã không xa, cho nên hấn dự định dứt khoát liền lưu tại nơi này tu luyện một đoạn thời gian, tùy tiện chờ đợi thân thể hoàn toàn phục hồi như cũ, thẳng đến đột phá ngưng khí tầng sáu lại nói.

Cứ như vậy, Từ Phong trong động phủ lại bắt đầu tu luyện kiếp sống.

Trong lúc này, hấn lại gián đoạn tĩnh thi triển mấy lần Hổ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức, cũng đối một số xuất quyền chi tiết cùng vận dụng linh lực tiến hành cải thiện, khiến cho Đệ Bát Thức uy lực lại tăng thêm không ít.

Một thức này chẳng những quyền thức hung mãnh mau lẹ, để lực lượng bạo tăng, mà lại nương theo lấy Hổ Khiếu thanh âm càng là âm ba công kích, có thể mê hoặc đối thủ, quá nhiều đối thủ tâm thần.

Từ Phong hoàn thiện về sau một thức này bạo phát thanh âm càng là sinh động, giống như chánh thức Hổ Khiếu, vang vọng Thương Khung.

Tại đối hiệu quả có chút hài lòng về sau, hấn liền không có lần nữa chánh thức thi triển một thức này, trừ chiều này hao phí linh lực lớn hơn, thi triển về sau cần rất dài thể gian khôi phục linh lực bên ngoài, Từ Phong cũng sợ hãi to rõ Hổ Khiếu thanh âm truyền đi đưa tới không tất yếu nguy hiểm, chỉ ít hấn hiện tại chỉ muốn nhất tâm đột phá cảnh giới.

Mười ngày sau, Từ Phong thương thể đã không còn đáng ngại, đen nhánh trong sơn động, yếu ớt ánh sáng mờ hồ trông thấy Từ Phong thân ảnh mờ hồ, thanh tú trên mặt, cau mày, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Hấn đang do dự phải chăng tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết.

Một lát sau, Tử Phong sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt bên trong lộ ra một cỗ kiên định thần sắc.

"Thái Cổ Sát Khí Quyết là ta ưu thế, ta nhất định phải chỉ tu luyện sớm."

Tử Phong quyết định, tuy nhiên tại không có bất kỳ cái gì đan dược phụ trợ tình huống dưới, khí huyết mất đi sẽ để cho hắn trở nên so ngày thường suy yếu mấy phần, nhưng chỉ cần khống chế thời gian tu luyện thoả đáng, ngược lại là cũng sẽ không ảnh hưởng quá lớn, chỉ cần chậm rãi khôi phục là đủ.

Nhưng dạng này cũng thế tất sẽ để cho hắn tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết tốc độ cực kỳ chậm chạp.

Tiến độ tu luyện chậm chạp dù sao cũng so không tu luyện mạnh hơn, Tử Phong âm thầm cắn răng.

Tu luyện trước đó, Tử Phong đem trên thân trường bào màu xanh côi, chỉ mặc một đầu đơn giản quần đùi, cũng không phải Tử Phong có bại lộ đam mê, mà chính là đi qua cùng tên nam tử lùn giao chiến cùng trong rừng vối vàng chạy trốn, Tử Phong món kia ngoại môn trường bào đã rách nát, đã sớm bị hắn ném sang một bên, thay đổi một kiện phổ thông trường bào màu xanh.

Mà tu luyện Thái Cổ Tinh Thần quyết thế tất hội đầy người máu tươi, máu nhuộm trường bào, Tử Phong y phục cũng chỉ có như vậy mấy bộ, nếu như đều lãng phí ở trên việc tu luyện, vậy sau này liền muốn thân thể trần truồng khắp núi chạy, cùng dạng này, không bằng tại cái này không ai trong sơn động trần trụi một chút, chỉ ít không ai trông thấy, sẽ không bị khi thành bệnh tâm thần.

Nhưng mặc dù như thế, ăn mặc đơn bạc quần đùi ngồi tại trong thạch động, cảm thụ được dưới móng truyền đến từng tia từng tia ý lạnh, Tử Phong cũng không khỏi đến sắc mặt phiếm hồng, đưa đến thời điểm này tuyệt đối đừng có người ngộ nhập cái sơn động này.

Cũng không phải là lo lắng nguy hiểm, chủ yếu hơn là bị người hiểu lầm liền không tốt.

Không hề suy nghĩ lung tung, Tử Phong khoanh chân tập trung ý chí, tiến vào trạng thái tu luyện, lần này hắn cũng không có hoa tốn thời gian qua cảm giác sát khí tồn tại, từ lần trước cảm giác được sát khí tồn tại về sau, cho dù là Tử Phong tại tu luyện linh lực thời điểm, cũng có thể cảm giác được linh lực chung quanh trôi nổi mà động sát khí tồn tại, chỉ là tại hắn có lựa chọn hấp thu phía dưới, sát khí cũng không nhập thể.

Thậm chí Tử Phong trước đó chưa từng để ý tới điểm sáng màu đen cũng tại từng bước gia tăng, Tử Phong cũng không rõ ràng vì sao chính mình hội trong bất tri bất giác đối Ma Khí cảm tri năng lực cũng tại tăng cường, nhưng đã được đó là Ma Khí về sau, Tử Phong vẫn luôn là Kính nhi viễn chi, không có ý qua cảm giác, cũng không đi hấp thu mấy may Ma Khí.

Từng tia từng tia sát khí không ngừng tại Tử Phong chung quanh hội tụ, có lần trước kinh nghiệm tu luyện, lần này Tử Phong đem hấp thu sát khí tốc độ khống chế rất tốt, không ngừng dẫn dắt hết lần này tới lần khác sát khí theo lỗ chân lông tiến nhập thể nội.

Bình thường lúc, sát khí cực kỳ rải rác phân tán giữa thiên địa, nồng độ cực kỳ mỏng manh cho nên với thân thể người cũng không bất cứ thương tổn gì, nhưng khi Tử Phong lúc tu luyện, bởi vì hắn dẫn dắt, quanh thân sát khí nồng độ tăng gấp bội ở giữa thiên địa sát khí, riêng là tại bên ngoài thân lỗ chân lông chỗ, sát khí càng thêm nồng đậm.

Chỉ một lát sau, Tử Phong bên ngoài thân biến đến đỏ bừng, lỗ chân lông chỗ tơ máu ẩn hiện!

Quen thuộc đau đớn cảm giác lần nữa đánh tới, giống như đặt mình vào biển lửa đốt cháy.

Đã có chuẩn bị tâm lý Tử Phong lập tức vận chuyển lên sát khí quyết đệ nhất tầng công pháp khẩu quyết, theo tầng này khẩu quyết vận chuyển, thể nội cuồng bạo sát khí trong nháy mắt trở nên lại có tự, tuy nhiên vẫn như cũ cuồng bạo, nhưng lại tại dựa theo nhất định quỹ tích vận hành, những nơi đi qua tiến hành tùy ý phá hư, lộ ra cực kỳ hưng phấn.

Tử Phong cắn răng kiên trì lấy loại này đau đớn, một lát sau, tại loại kích thích này phía dưới, huyết dịch bắt đầu gia tăng tốc độ lưu động, sát khí kích thích giống như một loại thuốc kích thích, khác trong kinh mạch huyết dịch cấp tốc sôi trào, bắt đầu dọc theo sát khí con đường tiến tới nhanh chóng lưu động.

Một loại cảm giác mát mẻ trong nháy mắt đánh tới, cho đến giờ phút này Tử Phong cảm thấy an tâm một chút, biết hết thấy đều cùng trước một lần tu luyện giống nhau, tự thân huyết khí đã không ngừng tại tu bổ sát khí phá hư thân thể.

Sát khí tại thể nội vận hành mấy tuần về sau, không ngừng yếu bớt, Tử Phong bắt đầu lần nữa từ ngoại giới hấp thu chút ít sát khí bắt đầu bổ sung tiêu hao sát khí.

Lòng vòng như vậy bên trong, Tử Phong không ngừng cảm ứng thăm dò, chậm rãi tìm tòi đến sát khí tại thể nội vận hành một chu thiên đi tiêu hao số lượng, lúc này hắn cũng không lại chờ đợi có thể rõ ràng cảm giác thể nội sát khí yếu bớt thời điểm tại từ ngoại giới duy nhất một lần bổ sung sát khí, mà chính là thời khắc bắt đầu chậm chạp từ ngoại giới bắt đầu hấp thu sát khí.

Theo không ngừng nếm thử, Tử Phong đối với cái này một thước độ nắm chắc càng tinh tế hơn, đã chậm rãi có thể chuẩn xác hấp thu ngoại giới sát khí, bảo đảm thể nội vận hành sát khí từ đầu tới cuối duy trì một cái hằng lượng.

Mà dạng này cũng khiến cho sát khí không cần duy nhất một lần đại lượng thông qua thân thể lỗ chân lông tiến nhập thể nội, có thể lấy chút ít lại tiếp tục tính chậm chạp hấp thu tiến kinh mạch bên trong, giảm xuống sát khí đối lỗ chân lông phá hư trình độ.

Theo Tử Phong tại cự đại trong thống khổ kiên trì tu luyện, hắn bên ngoài thân cũng bị một tầng tinh hồng bao trùm, một lúc sau, giống như người khoác

hồng sắc áo giáp, càng chúm mắt bất mắt.

Một canh giờ trôi qua, Từ Phong mở hai mắt ra nhìn chỉ tu luyện, tuy nhiên thời gian rất ngắn, nhưng ở Từ Phong trong cảm giác, phảng phất kinh lịch mấy tháng, loại kia kịch liệt đau đớn cảm giác thực sự không phải người có thể thừa nhận được.

Như phi tử phong ý chí kiên cường, đoán chừng sớm đã đau ngất đi, dứt khoát trong lòng chấp nhất để hấn kiên trì nổi.

Kiểm tra một chút tự thân, trừ bởi vì huyết khí trôi qua cảm thấy suy yếu bên ngoài, cũng không có đối thân thể cơ năng tạo thành quá đại ảnh hưởng, ngược lại để hấn cảm thấy mình thân thể càng thêm ngưng thực.

Võ giả tu luyện đơn giản cũng là đối Tinh Khí Thần tu luyện.

Tinh vì thể phách, khí vì linh lực, thần vì Tinh Thần Lực!

Đây đều là Từ Phong tại thư tịch ghi chép bên trong biết, bình thường võ giả tu luyện đều chỉ trọng tu Luyện Linh lực cùng Tinh Thần Lực, sở tu công pháp cũng đều là đồng thời tu luyện linh lực cùng Tinh Thần Lực công pháp, cho nên muốn muốn đột phá cảnh giới, trừ linh lực bên ngoài còn cần Tinh Thần Lực cũng đạt tới tương ứng cảnh giới, giữa hai bên đã trở thành một loại hỗ trợ lẫn nhau lẫn nhau không thể thiếu quan hệ.

Mà đối với thể phách, sẽ rất ít có võ giả chuyên môn tu Luyện Thể Phách, trừ nguyên nhân chủ yếu nhất cũng là Thối Luyện Thể Phách công pháp cực kỳ thừa thớt, mà còn chờ cấp khá thấp, võ pháp đem thể phách tu luyện tới một cái rất cảnh giới cao, cứ như vậy, tu Luyện Thể Phách liền thành một loại Gà mờ.

Cho nên trừ phi tu luyện qua một loại nào đó công pháp tới luyện thân thể, bình thường võ giả thể phách cũng không mạnh mẽ, vì đền bù thân thể yếu ớt, cùng người giao chiến thời điểm đều là lợi dụng linh lực ngưng tụ tại thân thể bộ vị bên trong chống cự đối phương đập nện.

Mà Thái Cổ Sát Khí Quyết làm theo là lợi dụng sát khí Thối Luyện Thể Phách công pháp, hơn nữa là một bộ cực kỳ cao giai Thối Thể Chi Pháp, tổng cộng chia làm tầng sáu.

Tuy nhiên Từ Phong thời gian tu luyện rất ngắn, thân thể biến hóa còn mười phần không rõ ràng, nhưng hấn rất chờ mong môn công pháp này tu luyện tới sau cùng hội có cơ nào uy lực, mà lại võ giả tâm thường chỉ tu khí cùng thần, hấn hiện tại có thể nói là Tinh Khí Thần ba loại Toàn Tu, để hấn càng đối trở thành một tên cường giả càng có lòng tin.

Nghĩ đến có thể biến thành một tên cường giả, có thể một ngày kia đứng tại cái kia cái kia lần lừa gạt mẹ con bọn hấn kẻ bạc tình trước mặt, thân thể đau đớn tại thời khắc này sớm đã không có ý nghĩa.

Thu thập một chút tâm tình, Từ Phong lấy ra thùng gỗ cùng nước sạch, tại ánh sáng mờ mờ trong sơn động đơn giản tắm rửa một chút, lấy ra trường bào sau khi mặc vào ngủ thật say, chỉ một lát thần đã để hấn thể xác tinh thần mỗi một không chịu nổi.

Về sau một số Thiên Lý, Từ Phong bắt đầu toàn thân tâm vui đầu vào linh lực trong tu luyện, bởi vì tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết duyên cớ, Từ Phong huyết khí xói mòn rất nhiều, dẫn đến thân thể đều gầy một vòng, mà huyết khí khôi phục cực kỳ chậm chạp, dựa theo Từ Phong đoán chừng, ít nhất phải đem gần một tháng mới có thể đem xói mòn huyết khí sửa về.

Mà lại trong khoảng thời gian này, hấn không thể tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, loại trình độ này khí huyết mất đi đã là hấn hiện tại thân thể năng với cực hạn chịu đựng, nếu không có thể sẽ đối thân thể bản nguyên tạo thành thương tổn.

Ngay tại Từ Phong tiến vào cái sơn động này sắp một tháng thời điểm, trong cơ thể hấn linh lực đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh năm tầng cực hạn, chỉ cần đột phá cái này cảnh giới nhỏ ràng buộc liền có thể thuận lợi bước vào tầng thứ sáu.

Loại cảnh giới này ràng buộc cũng không phải là thể nội năng lượng bao nhiêu sự tình, hấn là đối với linh lực một loại chương khống kỹ xảo, vô luận là linh lực tại thể nội vận chuyển vẫn là vũ kỹ thi triển, linh lực chương khống vận dụng đều cực kỳ trọng yếu.

Mà tầng này ràng buộc cũng tại Từ Phong không ngừng cảm ngộ bên trong trở nên xúc tu có thể phá.

Sau ba ngày, bình tĩnh trong sơn động, đột nhiên gió nhẹ nhẹ nâng, chung quanh nồng độ linh khí không ngừng kéo lên lấy, một đạo thân ảnh mơ hồ xếp bằng ở cách cách sơn động cửa vào không xa trong góc.

Sau một khắc, trong không khí Linh khí nhanh chóng ngưng tụ, trong nháy mắt hội tụ tại cảm tới thân ảnh chung quanh, nổi lên từng đợt linh lực ba động, trong chớp mắt điên cuồng tràn vào cổ kia hơi có vẻ đơn bạc thân ảnh bên trong.

Một hơi

Hai hơi

...

Khi trong sơn động lần nữa khôi phục lại bình tĩnh thời khắc, cảm tới ngồi xếp bằng thân ảnh chậm rãi mở hai mắt ra.

Ánh mắt sáng ngời như nước, đồng tử đen như mực, tại mở ra trong nháy mắt đó, một vòng tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất.

"Ngưng Khí Cảnh tầng sáu!"

"Nên ra ngoài đi đi!" Hoi nhếch khóe môi lên lên, nhấc lên một vòng đường cong! Tử Phong nhẹ giọng tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thiết Tí Tông Hùng

Sáng sớm hôm sau

Tử Phong từ trong sơn động đi ra, đây là lần đầu tiên Tử Phong rời khỏi sơn động chừng một tháng thời gian lần thứ nhất ra đến.

Rậm rạp trong núi rừng, yên tĩnh mà tường hòa, vụ khí lượn lờ, Tử Phong ghé qua bên trong, hô hấp lấy bốn phía tràn ngập tươi mát chỉ khí, phảng phất giờ khắc này thể xác tinh thần đều trở nên biến ảo khôn lường.

Cùng lúc trước khác biệt, giờ phút này Tử Phong tốc độ cũng không nhanh, mà lại cũng không có cố ý ẩn tàng khí tức, bởi vì lần hiện tại tại mục đích cũng là tìm kiếm mục tiêu mà luyện chính mình chiến đấu.

Nhưng dù vậy, trên đường đi cũng chỉ là đụng phải mấy cái Tiểu Thú, đối với người bình thường mà nói tránh không kịp, lại bị Tử Phong nhẹ nhõm giải quyết hết.

"Xem ra cho dù ta tiến vào Ô Đan Sơn Mạch, nơi này cũng yên yên chỉ là khu vực bên ngoài, Linh Thú số lượng còn không nhiều." Vừa giải quyết hết một đầu đột nhiên xuyên ra dã thú, Tử Phong nhíu mày trầm tư.

Một lát sau, Tử Phong phân rõ một chút phương hướng, hướng về một phương hướng chỗ nhanh chóng rời đi, lần muốn đi tìm đầu kia Thiết Tí Tông Hùng.

Đầu kia Thiết Tí Tông Hùng ở vào nhất giai trung kỳ, thực lực tương đương tại Ngưng Khí Cảnh tầng sáu vô giả, tuy nhiên không rõ ràng hôm đó chính mình sau khi đi, đầu này Thiết Tí Tông Hùng cùng Đạo Ba nam tử chiến đấu kết quả, nhưng Tử Phong cảm thấy Đạo Ba nam tử cho dù cùng là tầng sáu cảnh giới, nhưng lúc đó linh lực tiêu hao không ít, hẳn là vô pháp chém giết Thiết Tí Tông Hùng.

Dù sao Linh Thú cùng Nhân Tộc Vô Giả so sánh, cho dù cùng các loại cảnh giới, lại bình thường thân thể cường hãn, riêng là Thiết Tí Tông Hùng, chẳng những thể đại lực trầm, càng là lấy da dày thịt béo lấy xưng.

Bởi vì lần trước là vì đào mệnh cho nên một đường đường vòng mà đi, hiện tại phân rõ phương hướng sau Tử Phong hướng thẳng đến lúc trước gặp được Thiết Tí Tông Hùng khu vực tiến đến.

Tiến lên hơn hai canh giờ thời gian, Tử Phong đi vào một khu vực như vậy, bắt đầu tìm kiếm Thiết Tí Tông Hùng tung tích.

Thời gian không dài, Tử Phong trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, tại một chỗ trong rừng phát hiện cái kia Thiết Tí Tông Hùng thân ảnh.

Như là một toà núi nhỏ, ghé qua trong rừng, chỉ là lần này Thiết Tí Tông Hùng cũng không có như lần trước như vậy cuồng bạo, Tử Phong suy đoán, hôm đó tại chính mình gặp được nó trước đó, hẳn là có người hoặc hẳn Linh Thú chọc giận nó, nó mới sẽ như thế cuồng bạo, trắng trợn tại phá hư phát tiết trong lòng nộ khí.

"Mãnh Hổ hạ sơn!"

Tử Phong thân hình phun trào, đang nhanh chóng hướng phía Thiết Tí Tông Hùng di động đồng thời đánh ra Hổ Khiếu Quyền Đệ Nhất Thức.

Tử Phong đột nhiên đánh lên, khi Thiết Tí Tông Hùng phát giác thời điểm, một quyền này đã đến nó trước người.

Bành!

Nhất quyền vừa vịn đánh tới Thiết Tí Tông Hùng vừa quay tới lòng ngực.

Này Thiết Tí Tông Hùng thân hình khổng lồ yên yên nhoáng một cái, đã đến cũng không lo ngại, phát hiện một thẳng nhai loài người khiêu khích, kích thích Thiết Tí Tông Hùng phần nộ.

Nộ hồng liên tục, khua tay cự đại cánh tay hướng thẳng đến Từ Phong đập tới, bao phủ cuồng phong trận trận.

Vừa rồi nhất kích tuy nhiên đắc thủ, nhưng Từ Phong cũng không có chiếm được nửa điểm chỗ tốt, ngược lại thân hình bị cái này lực phản chấn chấn động lùi lại mấy bước, quyền đầu tê dại một hồi.

Lúc này thấy đến Thiết Tí Tông Hùng phản kích, vội vàng thân hình cấp tốc hướng bên cạnh tránh đi, khó khăn lắm né qua một kích này.

"Nguy hiểm thật!" Từ Phong cảm giác phía sau lưng mồ hôi lạnh liên tục.

Vừa rồi chính mình một quyền kia tuy nhiên thăm dò thành phần chiếm đa số, chỉ chi dùng của mình năm điểm lực lượng, nhưng lại rắn rắn chắc chắc đánh vào Thiết Tí Tông Hùng trên thân, đối phương vậy mà một chút sự tỉnh đều không có hơn nữa còn nhanh chóng đối với hắn tiến hành một lần phản kích.

"Sur Từ Bác Thò còn toàn lực nhất kích" Từ Phong phát hiện mình vừa rồi thăm dò có buồn cười biết bao, huống chi Thiết Tí Tông Hùng tổng hợp thực lực so với chính mình chỉ mạnh không yếu.

Ổn định thân hình về sau, Từ Phong toàn lực vùi đầu vào trong chiến đấu.

Lợi dụng thân hình không ngừng cùng Thiết Tí Tông Hùng triển đấu du tẩu, tùy thời xuất quyền phản kích.

Như thế như vậy, càng làm cho Thiết Tí Tông Hùng giận dữ, hai cánh tay trước sau huy động, không ngừng hướng phía Từ Phong thân ảnh đánh tới.

Từ Lâm gặp một lớn một nhỏ hai bóng người không đứng ở xuyên toa chớp động, những nơi đi qua một mảnh hỗn độn.

Thời gian dài chiến đấu, tuy nhiên linh lực tiêu hao không ít, nhưng cũng trong chiến đấu không ngừng ma luyện lấy chính mình chiến đấu kỹ xảo, quyền pháp càng thêm tinh diệu, thân hình cũng so trước đó càng thêm linh hoạt, không hề cứng rắn như vậy tới nghĩa.

Bánh!

Lại một lần nữa, lợi dụng Thiết Tí Tông Hùng quay người không trung, Từ Phong nhất quyền đánh trúng Thiết Tí Tông Hùng thân thể, Thiết Tí Tông Hùng hét thảm một tiếng, rút lui hai, ba bước mới dừng thân hình.

Lúc này, tại Thiết Tí Tông Hùng chỗ ngực đã vết máu hiện lên, có chút máu thịt be bét.

Tuy nhiên Thiết Tí Tông Hùng da dày thịt béo, nhưng Từ Phong cũng tìm tới ứng đối kỹ xảo, mỗi lần xuất quyền đều là toàn lực nhất kích không lưu tay nữa, mà lại mỗi lần xuất quyền đập nên vị trí đều tại Thiết Tí Tông Hùng ở ngực chỗ cùng một nơi.

Bất quá vì thế, Từ Phong cũng là nỗ lực không ít đại giới, có một lần càng là tại đánh trúng Thiết Tí Tông Hùng ở ngực đồng thời, bị Thiết Tí Tông Hùng vung tay vội vàng tới cứ thế mà quét trúng, nơi bả vai lưu lại mấy đạo thật sâu trảo ấn, nếu không phải lui kịp thời, cái kia đầu cánh tay đều muốn bị toàn bộ lấy xuống.

Triển đấu tiếp tục, Từ Phong lại là liên tiếp mấy lần công kích thắng lợi, Thiết Tí Tông Hùng lại chỉ có thể không ngừng nộ hồng nhưng lại vô kế khả thi, chỗ ngực nghiêm đã hình thành một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay huyết động, không ngừng có tinh hồng máu tươi chảy ra, Thiết Tí Tông Hùng khí tức cũng có chút uest, nguyên bản hung lệ ánh mắt bên trong xuất hiện lui bước chi ý, tựa hồ đối với Từ Phong nhiều một ít kiêng kỵ.

Gặp Thiết Tí Tông Hùng không có ở hướng chính mình đánh tới, Từ Phong áp dụng chủ động công kích, thân ảnh lác lác liền muốn hướng phía Thiết Tí Tông Hùng nhất quyền đánh tới.

Nhưng sau một khắc, hắn lại sững sờ.

Bởi vì đầu này táo bạo vô cùng Thiết Tí Tông Hùng đã đến chạy trốn.

Thiết Tí Tông Hùng thuộc về Linh Thú, tuy nhiên vẫn tương đối giá thấp Linh Thú, nhưng cũng có chính mình linh trí, nhìn nó tính tình bạo lệ nhưng đối mặt hung hiểm thời điểm cũng hiểu được tránh lui, không có như là dã thú, hung tính đại phát thời khắc, coi như biết rõ không địch lại cũng sẽ liều chết phản công, có thể lựa chọn chạy trốn cũng thuộc về số ít.

"Nhìn người chạy chỗ đó!" Kịp phản ứng Từ Phong vội vàng đuổi theo, chiến đấu lâu như vậy cũng không thể cứ như vậy để nó chạy, mà lại Thiết Tí Tông Hùng Hùng Đảm càng là không tệ luyện đan chi vật, giá cả bất phàm.

Thiết Tí Tông Hùng một đường vừa đánh vừa chạy, Từ Phong cũng chỉ là đi sát đằng sau triển đấu, cũng không có lại toàn lực công kích, hắn cũng nhìn ra Thiết Tí Tông Hùng thương thế, thời gian kéo càng lâu đối với mình càng có lợi.

Từ Phong triển đấu cũng làm cho Thiết Tí Tông Hùng càng thêm lo lắng tàn bạo đứng lên, nhưng vẫn là hướng phía một cái cố định phương hướng chạy thực mạng, cự đại thân hình tại rừng cây gặp mạnh mẽ đâm tới, cho dù không có đường cũng bị nó cứ thế mà đẩy ra một con đường tới.

Thẳng đến Từ Phong đuổi tới một chỗ sơn phong trước, Thiết Tí Tông Hùng dừng lại chạy trốn cước bộ, cách hơn mười mét viễn đối Từ Phong một mực gào thét nộ hồng, ánh mắt bên trong vẻ lo lắng càng thêm hiển hiện.

Từ Phong nhìn trước mắt Thiết Tí Tông Hùng khẽ nhủ mày, không hiểu vì sao đến nơi đây về sau, Thiết Tí Tông Hùng cũng không tiếp tục chạy trốn cũng không hề hướng hấn công kích.

"Chẳng lẽ là cảm thấy mình thoát khỏi không xong ta, dứt khoát liền không trốn?"

"Này cũng cần phải liều mạng một lần mới đúng a!"

Không nghĩ ra, dứt khoát Từ Phong cũng không nghĩ nhiều nữa, tới tay con mồi không có khả năng cứ như thế mà buông tha.

Thân hình thoát một cái Từ Phong hướng thẳng đến Thiết Tí Tông Hùng lao đi, đã đối phương không trốn, vậy liền lại nơi này giải quyết hết nó.

Nhìn thấy Từ Phong Y Y không buông tha, Thiết Tí Tông Hùng cũng tựa hồ biết Từ Phong không có ý định buông tha nó, đã đến cùng hướng phía Từ Phong đánh tới.

Nhưng lúc này Thiết Tí Tông Hùng, bởi vì trước ngực vết thương đổ máu quá nhiều, mà lại một đường mạnh mẽ đâm tới trên thân thể sớm đã vết thương chồng chất, cho dù thân thể cường hãn nữa, lúc này động tác cũng biến thành chậm chạp rất nhiều.

Giao thủ ngắn ngủi, Thiết Tí Tông Hùng lại cứng rắn sinh chịu Từ Phong mấy cái quyền, vết thương trở nên càng ngày càng sâu, trong miệng đã bắt đầu không ngừng phun máu.

Sau một khắc, nhìn ra Thiết Tí Tông Hùng đã tiếp cận đèn cạn dầu cấp độ, Từ Phong dự định mau chóng kết thúc chiến đấu.

Thân hình nhất động, nhảy lên thật cao, Hồ Khiếu Quyền Đệ Thất Thức, Hồ Khiếu Sơn Lâm

Giữa không trung, Từ Phong một quyền này nhanh như thiểm điện, xen lẫn tiếng xé gió chớp mắt liền tới.

Nhất quyền trùng điệp đánh vào Thiết Tí Tông Hùng ở ngực này một chỗ Huyết trong động, Từ Phong nửa cái cánh tay cơ hồ đều không nhập Thiết Tí Tông Hùng ở ngực chỗ.

Trong nháy mắt này, máu tươi văng khắp nơi từ vết thương này cùng Từ Phong cánh tay trong khe hở phun tung toé mà ra, Thiết Tí Tông Hùng phát ra một tiếng thê thảm tru lên, há mồm phun ra một đoàn huyết vụ.

Theo cái này đoàn huyết vụ phun ra, Thiết Tí Tông Hùng trong mắt quang mang ảm đạm biến mất, thân thể mới ngã xuống đất.

Liền vội rút ra cánh tay Từ Phong, thân hình rút lui ra mấy bước, lập tức dùng ống tay áo lau một chút trên mặt bị phun tung toé đến máu tươi này mới khiến trước mắt ánh mắt trở nên rõ ràng, tại xác định Thiết Tí Tông Hùng sau khi chết, Từ Phong mới dài thở phào một hơi.

Nhìn thấy bên trên cao hơn hai mét thân hình khổng lồ, Từ Phong hai mắt tỏa ánh sáng, Thiết Tí Tông Hùng Hùng Đầm giá cả không ít, mà lại da gấu cùng Hùng Trảo cũng có thể dồi lấy không ít điểm công hiến, cái này nhưng so sánh tân tân khổ khổ tìm linh dược mạnh hơn.

Từ trữ vật giới chỉ bên trong đem trường kiếm lấy ra, mặc dù không có dao găm linh hoạt dùng tốt, nhưng đây là Từ Phong trên thân duy nhất lợi khí.

Thiết Tí Tông Hùng da thịt mười phần cứng rắn, cho dù là lợi dụng trường kiếm cắt chém cũng cực kỳ phí sức, trọn vẹn tổn hao một canh giờ, Từ Phong mới đưa Hùng Đầm cùng Hùng Trảo gỡ xuống để vào trữ vật giới chỉ bên trong, về phần da gấu Từ Phong cũng chỉ có thể từ bỏ, bởi vì hãn trường kiếm cũng chỉ là phổ thông phẩm sắt chế tạo, căn bản không tính là Linh Khí, cho nên vô pháp đem da gấu cả khối bóc xuống, còn nữa trước đó chiến đấu cũng khác cái này da gấu tổn thương, cái này Thiết Tí Tông Hùng da gấu chủ yếu là được luyện chế thành hộ giáp, nếu như không phải nguyên một trương da gấu, cơ hồ không ai sẽ muốn, cho nên cho dù nổi buồn, cuối cùng Từ Phong cũng chỉ có thể lựa chọn từ bỏ.

Sau cùng cho dù là Thiết Tí Tông Hùng huyết nhục Từ Phong cũng không buông tha, đơn giản xử lý một chút, hết thảy nhét vào chính mình trữ vật giới chỉ bên trong.

Đây chính là Linh Thú thịt, huyết nhục bên trong ẩn chứa Linh khí, tuy nhiên cực kỳ mỏng manh, nhưng cũng có trợ giúp tu vi để bạt, con ruồi lại tiểu cũng là thịt, có thể đơn thuần dựa vào ăn liền tăng cao tu vi người nào sẽ buông tha cho, cái này nhưng so sánh Ích Cốc Đan đơn thuần bổ sung duy trì Thân Thể Năng Lượng mạnh hơn, mà lại Từ Phong cảm thấy cùng làm huyết nhục, chính mình ăn về sau đối với mình khôi phục tự thân huyết khí cũng cần phải có không tệ hiệu quả.

Làm xong đây hết thảy, Từ Phong vốn định lúc này rời đi, nhưng đột nhiên nghĩ đến Thiết Tí Tông Hùng trước đó quái dị biểu hiện, Từ Phong không khỏi nhìn về phía cách đó không xa sơn phong.

Ngon núi này cây cối sinh trưởng tươi tốt, xanh um tươi tốt, nhưng cũng không gọi được hùng vĩ, tại Ô Đàn Sơn Mạch núi non trùng điệp bên trong so khá thường gặp, Từ Phong nhìn không ra cái gì chỗ kỳ lạ.

"Không phải là bên trong ngọn núi này có cái gì càng cường đại Linh Thú hay sao? Để đầu này Thiết Tí Tông Hùng kiêng kỵ đến không dám bước vào!"

Làm cho Thiết Tí Tông Hùng e ngại Linh Thú, Từ Phong trước mắt tự nhiên không phải là đối thủ, mà lại cũng không muốn hiện tại qua trêu chọc, nhưng ở cường đại lòng hiếu kỳ thúc đẩy phía dưới, Từ Phong vẫn là quyết định leo lên ngọn núi này thăm dò một phen.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Đại Bồn Hùng tài phú

Đi qua vừa rồi một phen khổ chiến, Từ Phong thể xác tinh thần mỗi mệt, nhưng giờ phút này lại không dám chút nào chủ quan, nếu quả thật như chính mình suy đoán như thế, mình bây giờ chẳng khác nào là đang xông Long Đàm Hồ Huyết, nhất định phải treo lên mười hai phần tinh thần.

Nhưng theo Từ Phong cùng nhau đi tới, lại phát hiện loại này sơn phong bên trong thậm chí ngay cả tầm thường dã thú tung tích cũng không có nhìn thấy.

"Thật chẳng lẽ là cái nào đó còn mạnh mẽ hơn Thiết Tỉ Tông Hùng Linh Thú hay sao?" Từ Phong càng thêm không dám khinh thường.

Bình thường Linh Thú cùng dã thú khác biệt lớn nhất cũng là Linh Thú đã mở ra bộ phận linh trí, mà một số cao giai Linh Thú trí tuệ càng là không chút nào kém cỏi hơn người trí tuệ, chúng nó đã có thể thông qua hấp thu linh lực làm bản thân lớn mạnh, thực lực càng không phải là dã thú đi có thể sánh được.

Cũng đúng là như thế, bình thường tại Linh Thú hoạt động khu vực, dã thú căn bản không dám tới gần, thực lực càng trở nên cường đại, Linh Thú vốn có lãnh địa cũng lại càng lớn.

Hiển nhiên nơi này không có dã thú hành tung, này Từ Phong suy đoán rất có thể cũng là thật.

Tiếp tục tiến lên, biết tiến lên đến sắp đến đỉnh núi thời điểm, Từ Phong phát hiện một số Linh Thú lưu lại dấu vết.

"Này làm sao xem như Thiết Tỉ Tông Hùng trào ản."

Một khóa thô to thân cây nằm ngang ở rừng cây ở giữa, thân cây bộ rễ gãy bộ phận, một cái cự đại trào ản hiển hiện, như không phải là bởi vì thân cây tương đối trắng kiện, đoán chừng một trào này phía dưới, rễ gãy thân cây cũng muốn biến thành đoạn mộc mảnh vụn.

Từ trừ vật giới chỉ bên trong đem Thiết Tỉ Tông Hùng Hùng Trào lấy ra so với một chút, vừa vặn ăn khớp!

"Tình huống như thế nào?" Từ Phong một mặt mòng bức.

Chẳng lẽ mình ngay từ đầu liền muốn sai? Vẫn là nói nơi này thực cũng là Thiết Tỉ Tông Hùng sào huyệt! Nếu như là dạng này, này rất nhiều chuyện liền có thể giải thích thông, nhưng hẳn vì sao tại chân núi liền dừng lại, cho dù chết cũng không lên.

Từ Phong ánh mắt đảo qua thân cây cành lá, cành lá xanh biếc còn chưa khô khô dấu vết, nói cách khác Thiết Tỉ Tông Hùng trước đây không lâu còn tới qua nơi đây.

Mặc kệ chân tướng như thế nào, đi lên xem xét liền biết rõ!

Từ Phong tăng tốc cước bộ, đã Thiết Tỉ Tông Hùng dám ở này hoạt động, hẳn cũng không hề như lúc trước như vậy cẩn thận, thân hình so trước đó nhanh rất nhiều.

Theo khoảng cách đỉnh núi càng ngày càng gần, Thiết Tỉ Tông Hùng hoạt động qua dấu vết cũng càng ngày càng nhiều, Từ Phong trong lòng cũng có đáp án, trên đỉnh núi này hẳn là Thiết Tỉ Tông Hùng sào huyệt.

Xác định những thứ này sau đó, Từ Phong trong lòng ngược lại ảm ảm có chút hưng phấn, đã Thiết Tỉ Tông Hùng không phải là bởi vì ngại mới không có trồn lên đỉnh núi cùng mình tại chân núi liều mạng một lần, này duy nhất khả năng cũng là nó đang bảo vệ cái gì!

Thời gian không dài, Từ Phong trèo lên lên đỉnh núi đỉnh đầu.

Đỉnh núi cây cối thưa thớt, là một mảnh cực kỳ khoáng đạt đất trống.

Xa xa, Từ Phong liền thấy tại một chỗ Sơn Nhai bên cạnh một cái sơn động.

Gặp này, Từ Phong trong lòng vui vẻ, hướng phía cái sơn động này đi đến.

Động khẩu rất lớn, cũng không cái gì che lấp chi vật, mượn chỗ động khẩu ánh sáng, Từ Phong thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy sơn động tận cùng bên trong nhất vách tường.

Chỉ không đủ hơn hai mươi mét thâm sơn động, ánh sáng yếu kém nhưng cũng có thể nhìn một cái không sót gì, trừ một số đá vụn, không có vật gì khác nữa.

Gặp này, Từ Phong trong lòng không khỏi có chút thất vọng, không có cam lòng, vẫn là quyết định đi vào cẩn thận nhìn một cái.

Từ Phong chậm rãi hành tẩu trong sơn động, không phải là bởi vì cảnh giác nguy hiểm, mà chính là không muốn bỏ qua trong động khả năng giấu kín bảo vật, trong tiềm thức hắn đã nhận định Thiết Tỉ Tông Hùng tuyệt đối là đang bảo vệ bảo vật gì mới đúng.

Nếu như loại vật này không có tại nó trong sơn động còn có thể ở đâu!

Nhưng rất nhanh Từ Phong liền thất vọng, đi đến tận cùng sơn động, hắn không thu hoạch được gì.

Cước bộ dừng lại, Từ Phong ánh mắt liếc nhìn, đột nhiên ánh mắt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Tại một khối nham thạch to lớn đằng sau, tựa hồ có hào quang nhỏ yếu, khối này cự thạch vừa vặn ngăn trở chỗ động khẩu xuyên thấu vào ánh sáng, vốn phải là càng thêm hắc ám mới đúng, không nên xuất hiện hào quang nhỏ yếu.

Gấp đi hai bước, Từ Phong đi vào cự thạch hậu phương.

Quả nhiên!

Khối này cự thạch hậu phương đã đến có động thiên khác, nơi này xuất hiện có một cái thông đạo kéo dài chỗ hắc.

Cái thông đạo này rất sâu, Từ Phong không nhìn thấy cuối cùng, lại có ánh sáng sáng từ trong động chỗ sâu truyền ra.

Từ Phong hai mắt hơi sáng, từng bước một hướng phía bên trong đi đến.

Cái thông đạo này khách quan mà nói so sánh chật hẹp u ám, theo càng lúc càng thâm nhập, trong thông đạo ánh sáng cũng càng ngày càng rõ ràng.

Thông đạo cũng trở nên rộng rãi, Từ Phong tiếp tục tiến lên, khi Từ Phong đi đến cuối cùng thời điểm, cái lối đi này bên kia lại là có mấy chục mét phương viên một khối đất trống, nghiêm chỉnh như Thạch thất.

Lần theo Quang Nguyên nhìn lại, Từ Phong nhìn về phía một chỗ góc ngách, một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay hạt châu tán ra hào quang loá mắt lẳng lẳng bày đặt tại một khối lỗ khảm trên mặt đá, đem bản này ứng hắc ám vô cùng đất trống chiếu vào sáng trưng.

Ở trên không nơi xa rơi chỗ, dày đặc bạch cốt chồng chất lên một tòa núi nhỏ, các giống thú hải cốt chồng chất cùng một chỗ, thậm chí còn có không ít thuộc về nhân loại hải cốt, nhìn Từ Phong có chút tê cả da đầu.

Khi Từ Phong ánh mắt rơi vào cái này chồng chất cạnh hải cốt một bên thời điểm, con mắt không khỏi một trận tinh quang lấp lóe, trong lòng một trận cuồng hỉ.

Giờ khắc này hắn rốt cuộc biết đầu kia Thiết Tỉ Tông Hùng vì sao tình nguyện cùng mình liều mạng một lần, cũng không muốn đem hắn dẫn đến nơi đây.

"Thế mà cũng là tham tiền a!"

Từ Phong nhìn trên mặt đất rực rỡ muôn màu đồ vật, hơn mười kiện đao kiếm loại hình binh khí, bất quá bình thường đều là sắt thường chế tạo, bởi vì tuế nguyệt quan hệ đã rỉ sét hư thối, tại cái này bộ mặt còn tán lạc đại lượng tiền vàng.

Đối với những này Từ Phong đương nhiên là không có hứng thú, ánh mắt của hắn rơi ở một bên túi càn khôn bên trên, cầm lấy, Từ Phong cảm thấy đã từng ở nơi nào gặp qua, sau một khắc, Từ Phong cười rộ lên.

Bởi vì hắn nghĩ rõ ràng cái này túi càn khôn vì sao như thế nhìn quen mắt, cái này cũng là cái kia tên nam tử lùn túi càn khôn!

"Cái kia Đào Ba nam tử hiển nhiên là không có đoạt lại đệ đệ của hắn này Bán Thi thể, cũng là không biết có phải hay không là cũng chết tại Thiết Tỉ Tông Hùng trên tay." Nghĩ tới đây, Từ Phong không khỏi tâm tình một trận rất tốt.

Tiếp tục lật một cái, cuối cùng Từ Phong ở chỗ này tìm tới năm cái túi càn khôn, khác đồ vật trừ tiền vàng còn có chút tác dụng bên ngoài, liền không còn có muốn ăn đòn hắn hữu dụng đồ vật.

Đem những này túi càn khôn một vừa mở ra, Từ Phong ở bên trong tìm tới một ít linh thạch, linh dược thậm chí còn có một số Khinh Linh Đan. Muốn đến những này túi càn khôn chủ nhân cũng đều là tới nơi này thí luyện võ giả, đeo túi càn khôn mà không phải Càn Khôn Giới Chỉ tự nhiên cũng sẽ không có quá đồ tốt thả ở trên người, bất quá đối với này Từ Phong đã rất hài lòng, hắn tuy nhiên đeo là Trữ Vật Giới Chỉ, nhưng bên trong trừ vừa mới thu hoạch được Thiết Tỉ Tông Hùng Hùng Đám cùng Hùng Trảo bên ngoài, cũng chỉ có hơn hai mươi mai Linh Thạch mà hắn càng không tư cách ghét bỏ người khác.

"33 mai Linh Thạch, mười một gốc giá thấp linh dược, mười hai hạt Khinh Linh Đan, năm cái Hồi Linh Đan, một bình Kim Sang Dược" Từ Phong đem những này trong túi càn khôn đồ vật kiểm lại một chút bỏ vào chính mình trong túi càn khôn, bên trong đại bộ phận đồ vật đều là từ tên nam tử lùn đầu năm trong túi tìm ra tới.

"Đến người ta nhiều đồ như vậy, ta có phải hay không nên đem cái này Đại Bồn Hùng hảo hảo an táng?" Một lát sau, Từ Phong quả quyết lắc đầu, quyết định vẫn là để Đại Bồn Hùng tốt giấu làm đến, vì mình làm ra sau cùng công hiến.

Vừa cẩn thận kiểm tra một phen, phát hiện không còn khác đồ, vật, Từ Phong đem Dạ Quang Châu lấy trong tay rồi đi son động.

Mặc dù nhưng cái son động này rất bí mật, thích hợp làm nghỉ ngơi liệu thương chi địa, nhưng nhìn lấy đồng kia tích như núi hải cẩu, Từ Phong vẫn là quả quyết từ bỏ.

Giết người cướp của Kim Yêu Đái, sửa cầu sửa đường không xác chết!

Từ Phong tại tên nam tử lùn trong Túi Trữ Vật phát hiện nhiều như vậy đồ, vật về sau, không khỏi nhớ tới một câu châm ngôn.

Về sau Từ Phong trở lại một mực ở lại cái son động kia, có từ Thiết Tỉ Tông Hùng này lấy được Dạ Minh Châu, trong son động nhất thời trở nên sáng lên.

Về sau mấy ngày Từ Phong làm theo bắt đầu ở thế hệ này tìm kiếm Linh Thú liệt sát, bất quá vùng này dù sao cũng chỉ là Ô Đan Sơn Mạch vòng trong biên giới, cho nên Linh Thú số lượng vẫn tương đối ít, bằng không chỉ có nhất giai trung kỳ Thiết Tỉ Tông Hùng cũng không thể độc bá một ngọn núi làm lãnh địa.

Bất quá Từ Phong không có lựa chọn tiếp tục thâm nhập sâu, nơi này Linh Thú thực lực cùng hãn tiếp cận, tương đối thích hợp hãn thực lực bây giờ.

Từ Phong ngay tại lần lượt trong chiến đấu ma luyện chính mình, thu hoạch ma thú trên thân trân quý bộ vị, về phần Linh Thú huyết nhục cũng bị hãn trừ tồn, trên một điểm này, Từ Phong người ông chủ kia mê tính cách phát huy tác dụng cực lớn.

Một ngày này, Từ Phong lại là vết thương chồng chất trở lại son động, vừa mới lại thành công chém giết một đầu Linh Thú, tuy nhiên thụ một số thương tổn, nhưng lại không nghiêm trọng lắm, theo không ngừng chiến đấu, hãn chiến đấu kỹ xảo cùng vũ kỹ đã có rất lớn đề cao, giờ phút này nếu như tại gặp được Dao Ba nam tử, hãn tin tưởng mình có thể tại không thi triển Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức tình huống dưới, nhẹ nhõm giải quyết hết cùng mình cùng giai Dao Ba nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cường đại huyết mạch

Vào son động Từ Phong bắt đầu tu luyện khôi phục linh lực, thẳng đến trời tối thời điểm mới đình chỉ tu luyện.

Hắn cảm giác mình trong bụng có một loại đói bụng cảm giác, nghĩ một hồi mới phát hiện, lần trước phục dụng viên kia Ích Cốc Đan vẫn là tại nửa tháng trước.

"Đại Bồn Hùng, hôm nay liền đến phiên ngươi vì ta làm sau cùng công hiến "

Từ Phong không tiếp tục phục dụng Ích Cốc Đan, nhớ tới trữ vật giới chỉ bên trong Linh Thú thịt, riêng là Thiết Tỉ Tông Hùng.

Ra ngoài trong chốc lát, Từ Phong nhặt một số củi khô trong son động phát lên một đồng lửa, lấy ra một khối Thiết Tỉ Tông Hùng thịt bắt đầu ở phía trên bắt đầu nướng.

Một lát sau, một trận mùi thịt phiêu tán, Từ Phong nghe không khỏi hung hăng nuốt một chút nước bọt.

Từ khi tiến vào Từ Vân Tông, hắn đều là tại phục dụng Ích Cốc Đan, cơ bản không có ném qua hãn thực vật, đừng nói gì đến Linh Thú thịt.

Thịt đã nướng chín về sau, Từ Phong bắt đầu bắt đầu ăn, chất thịt cực kỳ xốp, phảng phất vào miệng tan đi cảm giác, nhai nuốt bên trong mồm miệng lưu hương, không chỉ như vậy, theo ăn vào trong bụng càng là có từng tia từng tia Noãn Lưu tại thể nội chảy xuôi nhộn nhạo.

Vừa ăn một thanh liền để Từ Phong hai mắt tỏa ánh sáng, lập tức bắt đầu ăn ngấu nghiến, rất nhanh trên đồng lửa nướng mười mấy cân thịt liền bị Từ Phong tiêu hóa trống không.

"Thật là đồ tốt!" Từ Phong một mặt hưng phấn lắm lắm.

Bất quá hẳn cảm giác được chính mình trong bụng đói bụng cảm giác vẫn vẫn còn, vội vàng lại từ trong giới chỉ lấy ra hơn mười cân Linh Thú thịt bắt đầu nướng.

Khi cái này hơn mười cân thịt cũng bị Từ Phong tiêu diệt không còn về sau, Từ Phong cảm giác mình trong bụng đói bụng cảm giác còn tại, cái này khiến Từ Phong có chút kinh hãi đứng lên.

Chính mình khi nào trở nên có thể ăn như vậy? Trong lòng nghi hoặc, nhưng nhìn thấy đã phình lên cái bụng, Từ Phong sau cùng chịu đựng không tiếp tục lấy Linh Nhục ra đến nướng.

Tuy nhiên không biết mình xảy ra vấn đề gì, nhưng hẳn biết nếu như lại tiếp tục ăn hết, chính mình nhất định là nhân loại từ trước tới nay cái thứ nhất bị cho ăn bẻ bụng vô giả.

Linh Thú trong thịt ẩn chứa linh lực, vì ngăn ngừa những linh lực này lãng phí, Từ Phong không tiếp tục tiếp tục suy nghĩ đói bụng vấn đề, bắt đầu liền ngồi xếp bằng tu luyện.

Theo tu luyện một cỗ tinh thuần linh lực tại thể nội ngưng tụ tụ hợp vào Khí Hải, để Từ Phong tu luyện tốc độ đề bạt không ít. Khi Từ Phong đem Linh Thú trong thịt ẩn chứa Linh khí hấp thu xong toàn về sau, Từ Phong vẫn cảm thấy trong bụng đói bụng, cuối cùng chỉ có thể sớm ngủ.

Bất quá nằm xuống Từ Phong lại không có ngủ, bởi vì hẳn phát hiện loại này đói bụng cảm giác càng ngày càng mạnh, mà lại tại hẳn trong lúc lơ đãng sờ một chút dạ dày về sau, không khỏi lập tức kinh hãi ngồi xuống.

"Ta làm sao tiêu hóa nhanh như vậy!" Từ Phong một mặt kinh ngạc, từ ăn những cái kia thịt nướng đến bây giờ cũng bắt quá ba giờ thời gian, nguyên bản chống đỡ phòng ra cái bụng giờ phút này lại đã khô quắt xuống tới.

Vội vàng dùng Tinh Thần Lực đối tự thân tiến hành dò xét, Từ Phong thật không thể tin phát hiện trong bụng rỗng tuếch.

Những này thịt nướng không thể nghi ngờ là bị chính mình tiêu hóa, nhưng khi nào thu hồi tiêu hóa tốt như vậy!

Lần nữa kiểm tra một phen, Từ Phong vẫn không có phát hiện vấn đề gì, thân thể của mình cũng không có phát sinh bất cứ dị thường nào!

"Không đúng!"

Từ Phong đột nhiên nhớ tới cái gì, hẳn vừa rồi xem nhẹ một điểm

Huyết khí!

Chính mình huyết khí giống như đột nhiên khôi phục rất nhiều.

"Chẳng lẽ những này thịt nướng bị nhanh như vậy tiêu hóa cùng mình huyết khí khôi phục có quan hệ?"

Làm chứng thực chính mình suy đoán, Từ Phong lại từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra mấy chục cân Thiết Tỉ Tông Hùng huyết nhục, nướng xong sau rất nhanh đều ăn vào qua, bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện, đồng thời cũng đang không ngừng chú ý đến trong bụng huyết nhục tiêu hao tình huống cùng tự thân huyết khí sẽ hay không theo thịt nướng tiêu hóa gia tăng.

Mấy canh giờ về sau, khi Từ Phong thể nội thịt nướng lần nữa bị tiêu hóa không còn về sau, Từ Phong lâm vào trong trầm tư.

Hẳn xác định mình tại tiêu hóa Linh Thú huyết nhục về sau, chẳng những có thể từ thu giữ bên trong ẩn chứa linh lực, hơn nữa còn có thể cực lớn bổ sung chính mình huyết khí.

Đối với cái trước, điểm này hẳn đã sớm biết, cũng không cảm thấy kỳ quái, để hẳn cảm thấy có chút khó tin.

Bình thường vô luận là võ giả hay là không có tu luyện qua người bình thường, nếu có thể ăn vào Linh Thú thịt đối huyết khí khẳng định là hữu ích, mà lại có thể gia tăng nhân khí Huyết, nhưng chuyển hóa nhanh như vậy mà lại rõ ràng như thế lại là có chút không thể tưởng tượng.

Mà cái này đã không chỉ là gia tăng huyết khí đơn giản như vậy, loại trình độ này gia tăng, rõ ràng liền là cướp bóc, đây là đang cướp bóc Linh Thú nhục chỉ bên trong huyết khí chuyển hóa làm chính mình huyết khí a!

"Chẳng lẽ lại là huyết mạch nguyên nhân sao?" Từ Phong không khỏi muốn đến Tự Thân Huyết Mạch quý dị chỗ, trừ này hẳn lại không hẳn giải thích.

Nếu thật là dạng này, chính mình huyết mạch sẽ là cường đại cỡ nào!

Thái Cổ vũ kỹ truyền thừa, lợi dụng huyết khí đối thể nội bị thương tiến hành khôi phục, cướp bóc huyết khí! Mà những này cũng chỉ là chính mình cho đến trước mắt phát hiện, phải chăng còn có hẳn không biết!

Nghĩ đến huyết mạch cường đại, Từ Phong không có nửa phần vui sướng, nếu như mình huyết mạch này đều là truyền thừa từ nam nhân kia, này nam nhân này lại hội cường đại đến mức nào sau lưng của hẳn gia tộc lại hội cường đại đến mức nào Từ Phong cảm giác đột nhiên một tòa núi lớn trùng điệp ép trên người mình.

Không có, ta không thể nhanh như vậy liền khuất phục!

Hắn mạnh, ta phải biến đổi đến mức mạnh hơn hắn!

Cho dù phía sau hắn gia tộc mạnh hơn lại như thế nào, đánh tới bọn họ phục mới thôi!

Nghĩ thông suốt những này, Từ Phong cảm giác thể xác tinh thần buồn lòng, trong đôi mắt thần thái trở nên càng phát ra kiên định, hắn muốn trở thành một tên cường giả, hắn phải hoàn thành chính mình đối với mẫu thân lời hứa.

Bất kể như thế nào, phát hiện có thể từ Linh Thú huyết nhục bên trong cướp bóc huyết khí, cái này khiến Từ Phong nhìn thấy tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết hi vọng

Đem chứa đựng trong giới chỉ còn thừa Thiết Tí Tông Hùng huyết nhục đều lấy ra, Từ Phong đem cắt thành từng khối đặt ở trên lửa bắt đầu nướng, hắn cũng nghĩ qua nếu như những này huyết nhục ăn sống có thể sẽ đối khí huyết cướp bóc càng thêm rõ rệt, nhưng ý nghĩ này cũng chỉ là một cái thoáng mà qua, hắn không phải đã thú, loại này thối lông uống máu sự tình hắn còn làm không được.

Bốn trăm tại cân Thiết Tí Tông Hùng, tại Từ Phong mấy ngày không ngừng nuốt, tu luyện, lại nuốt bên trong tiêu hóa không còn, hắn cũng cảm giác mình huyết khí khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí so trước kia càng thêm tràn đầy.

Đồng thời, bốn trăm cân Thiết Tí Tông Hùng huyết nhục, bên trong ẩn chứa linh lực cũng là tương đương có thể nhìn, nếu như dựa theo người bình thường tiêu hóa tốc độ, những này huyết nhục có thể cung cấp một người chừng một tháng thực vật, nhưng hắn cũng chỉ là dùng mấy ngày mà thôi.

Mấy ngày nay Từ Phong tu vi tăng trưởng tốc độ, đã có thể có thể so với hắn lợi dụng Khinh Linh Đan tu luyện tốc độ, nếu như Linh Thú cấp bậc lại cao một chút, vậy đơn giản so phục dụng đan dược tốc độ nhanh hơn.

Bất quá Từ Phong biết muốn dựa vào nuốt Linh Nhục đến nhanh chóng tăng cao tu vi biện pháp hiện tại còn có thể, nhưng theo theo chính mình tu vi đột phá, mỗi đề bạt một cái cấp bậc cần thiết linh lực trình độ cũng đang không ngừng gia tăng.

Cũng tỷ như hắn hiện tại tu vi tại Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, hấp thu Linh Thú máu thịt bên trong linh lực có thể rất nhanh xách cao tu vi, khi chính mình tu vi lại đề cao, Thiết Tí Tông Hùng máu thịt bên trong linh lực tương đối với mình tăng lên tới cảnh giới tiếp theo cần thiết linh lực so sánh liền muốn chênh lệch rất nhiều, khi đó chính mình cần cao hơn nữa giai Linh Thú mới có khả năng thỏa mãn linh lực cần thiết.

Mà lại, từ tại thực lực mình hạn chế, rất khó thu hoạch được thực lực mạnh với mình quá nhiều Linh Thú huyết nhục!

Huyết khí khôi phục sau Từ Phong bắt đầu tu luyện Thái Cổ Tinh Thần quyết, thẳng đến huyết khí tiêu hao đạt tới một cái giới hạn giá trị, Từ Phong mới đình chỉ tu luyện, sau đó tiếp tục thông qua nuốt Linh Thú huyết nhục bổ sung huyết khí.

Sau ba tháng

Một chỗ thâm sơn trong rừng rậm, oanh minh tiếng đánh nhau vang vọng trong rừng, điều thú kinh hãi tán!

Bành bành bành!

Một người một sói hai bóng người ngang dọc, chọt đụng liền phân ra, phát ra từng đợt oanh minh bạo hưởng.

"Xích Huyết Tẩn Lang, không hổ là lấy tốc độ tăng trưởng Linh Thú."

Từ Phong thân hình cấp tốc lách lư né tránh Xích Huyết Tẩn Lang đối diện nhất kích, ánh mắt nhìn chăm chú thân thể đồ thủ nhanh chóng sói, trong mắt chiến ý dạt dào.

Tam tháng, hắn vậy mà tại không ngừng chiến đấu cùng trong tu luyện đột phá đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng, loại tốc độ này để chính hắn đều cảm thấy không thể tưởng tượng được, không những như thế, bởi vì không ngừng thông qua nuốt Linh Thú huyết nhục bổ sung huyết khí, hắn cũng đang không ngừng tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, hiện nay đã hơi có tiểu thành, chẳng những thân thể phòng ngự, lực lượng gia tăng bên ngoài, thân thể của hắn nhanh nhẹn trình độ cũng xa không phải ba tháng trước có thể so sánh.

Đầu này Xích Huyết Tẩn Lang thực lực đã đạt tới nhất giai Trung Hậu Kỳ, trừ thực lực cường hãn bên ngoài, tốc độ càng là có thể có thể so với nhất giai đỉnh phong Linh Thú.

Bất quá lúc này tốc độ nó tại thiếu niên trước mắt trước mặt lại không chiếm được nửa ngày tiện nghi, để nó không khỏi hung quang nổi giận, phát ra trận trận gào thét.

Trên thân đồ thủ lông tóc chuẩn bị dựng thẳng lên, tại ánh mặt trời chiếu sáng cảm máu giống như một đoàn máu tươi một dạng chướng mắt chói mắt.

Chương 23: Gặp lại Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn

"Nhanh như vậy liền không có tính nhẫn nại sao!" Từ Phong biết mình đã kích phát Xích Huyết Tấn Lang hung tính, nằm trong loại trạng thái này Xích Huyết Tấn Lang vô luận là tốc độ vẫn là lực lượng đều đạt với bản thân đỉnh phong, đây là muốn toàn lực nhất kích tiết tấu.

"Đã như vậy, liền bảo ngươi chết tâm phục khẩu phục!"

Thân hình nhảy lên, Từ Phong cũng là nhất quyền âm vang mà tới.

Giữa không trung, hai bóng người trong nháy mắt liền muốn đụng chạm lấy cùng một chỗ.

Xích Huyết Tấn Lang nhất trào trực kích Từ Phong trước ngực, tấn mãnh dị thường, huyết sắc Lang Trảo bên trên nổi lên mãnh liệt linh lực ba động.

Nhìn thấy Xích Huyết Tấn Lang công tới nhất kích, Từ Phong lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, nếu như không có trước tránh thoát, không hề nghi ngờ Xích Huyết Tấn Lang một trào này hội trước một bước công kích đến chính mình. Hắn vẫn là đánh giá thấp nằm trong loại trạng thái này Xích Huyết Tấn Lang tốc độ.

Mất thấy một kích này lập tức sẽ đánh trúng chính mình, Từ Phong cũng không hiện ra một tia kinh hoảng, thân hình không tránh không né, vẫn như cũ hướng phía Xích Huyết Tấn Lang bay lượn mà đến.

"Sát Cương "

Tại Xích Huyết Tấn Lang một trào này sắp công kích đến đến Từ Phong thân thể trong chớp lát, một lớp bụi sắc lưu quang tại Từ Phong bên ngoài thân hiện hiện.

Lang Trảo bỗng nhiên đánh vào cái này màu xám lưu trên ánh sáng, năng lượng thật lớn để lần này lưu quang rung động kịch liệt, sau đó sinh ra từng đạo từng đạo vết rách.

Cạch!

Một tiếng vang nhỏ, màu xám lưu quang toái tiêu tán!

Mà trong nháy mắt này Từ Phong nhất quyền cũng đánh vào Xích Huyết Tấn Lang đầu lâu phía trên.

Bành kết

Một quyền này bá đạo dị thường, trực tiếp đem Xích Huyết Tấn Lang xương sọ thể nào vỡ nát, giữa không trung máu tươi bắn tung toé, rơi xuống đất mà chết.

Mà sau một khắc Từ Phong cũng là thân ảnh bay ngược mà ra, bị Xích Huyết Tấn Lang này nhất trào dư uy rơi xuống đất.

Cường ép ổn định thân hình, vuốt lên trong thân thể khí huyết cuộn cuộn, Từ Phong đem khoe miệng máu tươi lau một chút, nhìn một chút ở ngực bị Xích Huyết Tấn Lang đánh bên trong vị trí.

Chỗ ngực, y phục đã sớm bị xé rách lộ ra năm đầu đốm máu trào ắn.

Nhìn một chút về sau, Từ Phong lại đem ánh mắt quét về phía cách đó không xa Xích Huyết Tấn Lang, không khỏi cười hắc hắc hai tiếng.

"May mắn ta tu luyện ra Sát Cương, nếu không một trào này chi không chết cũng phải trọng thương."

Cương là võ giả Thối Thể đạt tới trình độ nhất định về sau trong nhục thể diễn sinh một loại Cương Khí, chỉ cần tâm niệm nhất động liền có thể phá thể mà ra lưu chuyển khắp quanh thân ở giữa, hình thành một loại phòng ngự.

Mà Từ Phong bởi vì tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, lợi dụng sát khí tiến hành Thối Thể, cho nên sinh ra Cương Khí hình thành biến dị, sinh ra Cương Khí cùng sát khí cực kỳ tương tự, thậm chí có một tia ma diệt thuộc tính, cho nên Từ Phong đem đặt tên là Sát Cương.

Cái ngoài ý muốn này khác Từ Phong mừng rỡ không thôi, nếu như mình Sát Cương có ma diệt thuộc tính, mặc dù bây giờ còn không rõ lộ ra, nhưng theo chính mình không ngừng thối luyện thân thể, sinh ra Cương Khí càng nhiều, loại này ma diệt thuộc tính chẳng những có thể đối với địch nhân sinh ra thương tổn, cũng có thể ma diệt một bộ phận đối thủ linh lực uy lực công kích.

Tại ngưng luyện ra từng cái Sát Cương về sau, Từ Phong không ngừng cải biến chính mình lực lượng công kích, sau cùng ra kết luận là cái này Sát Cương lúc này có thể chống cự Ngưng Khí Cảnh tầng sáu võ giả toàn lực nhất kích mới có thể xuất hiện vết nứt, mà thân thể của mình lại hoàn hảo không chút tổn hại, loại này phát hiện làm hắn hưng phấn dị thường.

Nghĩ đến theo chính mình không ngừng tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, thể nội sát khí cũng sẽ càng thêm hùng hậu, cái này Sát Cương phòng ngự năng lực cũng trở nên càng mạnh.

Vừa rồi đối mặt Xích Huyết Tấn Lang một kích kia, thân thể tại giữa không trung đã cũng không linh hoạt, cho dù chính mình có thể miễn cưỡng né tránh cũng phải bị thương không nhẹ.

Cho nên hắn lập tức liền nghĩ đến Sát Cương tồn tại, mà cái này Sát Cương đi hiện ra phòng ngự năng lực cũng làm cho hắn có chút hài lòng.

Tuy nhiên sau cùng Sát Cương vỡ vụn, chính mình còn nhận không nhỏ bị thương, nhưng nếu như không có Sát Cương triệt tiêu mất một kích này đại bộ phận năng lực, Từ Phong ở ngực liền đã không phải là năm đạo vết cào đơn giản như vậy.

Không để ý đến tự thân chật vật, Từ Phong đi đến Xích Huyết Tấn Lang chỗ, lấy ra trường kiếm đem đầu này Linh Thú trân quý bộ phận cắt lấy để vào Càn Khôn Giới Chi bên trong, bắt đầu xử lý còn lại huyết nhục, động tác đã kinh biến đến mức có chút thuần thục.

Sa Sa

Một trận gió nhẹ lưu động, Từ Phong động tác trên tay hơi hơi dừng lại, ánh mắt liếc nhìn phía trước một rừng cây, mấy chục mét mấy bóng người tại từ trong rừng nhanh chóng hướng phía chính mình cái này phương hướng đi động.

Từ Phong biết là vừa rồi mình cùng Xích Huyết Tấn Lang đánh nhau gây nên những người này chú ý, mấy tháng nay, Từ Phong tại liệt sát Linh Thú về sau đã rất ít lần xử lý Linh Thú thi thể, bình thường đều là trước mang về sơn động về sau lại xử lý, tránh cho không tất yếu phiền phức.

Nhưng ba tháng qua, theo Từ Phong thực lực đề bạt, vùng này Linh Thú chẳng những tìm kiếm cực kỳ khó khăn, mà lại thực lực cũng không đạt được Từ Phong ma luyện chính mình chiến đấu tiêu chuẩn, cho nên hắn mới hôm nay liền xử lý đầu này Linh Thú, dự định xử lý xong sau liền hướng phía Ô Đàn Sơn Mạch chỗ sâu tiến lên.

Không nghĩ tới chính mình phụ cận sẽ có hắn võ giả ẩn hiện, nhưng lúc này muốn rời khỏi đã không có khả năng, hắn phát hiện đối phương, đối phương lúc này cũng đã thấy hắn thân ảnh.

Suru suru suru

Trong chốc lát, năm bóng người từ giữa núi rừng thoát ra, ra bây giờ cách Từ Phong hơn mười mét nơi xa.

"Cái này Xích Huyết Tấn Lang là người giết?" Trong năm người cầm đầu một người dò xét Từ Phong liếc một chút mở miệng nói.

"Phải thì như thế nào?" Từ Phong đem còn chưa xử lý tốt Xích Huyết Tấn Lang thi thể để vào Càn Khôn Giới Chi bên trong, ngữ khí băng lãnh nói ra.

Nếu là đổi lại người khác Từ Phong có lẽ thái độ sẽ khá hơn một chút, nhưng trước mắt mấy người đều là người mặc đồng dạng phục sức, mà lại loại này phục sức Từ Phong tại Ô Đàn Sơn Mạch bên ngoài liền đã nhìn thấy qua.

Cùng mấy tháng trước cùng Từ Phong gặp nhau tên nam tử lùn cùng Đạo Ba nam tử đi mặc quần áo giống nhau, đều là thuộc về cùng một cái thể lực, có vết xe đổ, Từ Phong đối với những người này đương nhiên liền không có tốt ngữ khí.

"Tựa hồ người đối với chúng ta rất có địch ý a!" Cầm đầu nam tử lông mày nhíu lại nói ra, thần sắc có chút không vui.

"Đội trưởng, người suy nghĩ nhiều, người không nhìn hắn đem cái này Xích Huyết Tấn Lang thi thể đều cắt vào trữ vật giới chỉ bên trong này, đây là dự định đem Trữ Vật Giới Chỉ cũng cùng một chỗ phụng đưa cho chúng ta, sao có thể có cái gì địch ý." Một bên một cái nam tử gầy yếu một mặt nịnh nọt nói ra.

"Đúng vậy a, hắn một tên mao đầu tiểu tử coi như có chút thực lực, cũng không dám tại đội trưởng trước mặt ngai làm càn a."

Cái kia được xưng là đội trưởng nam tử nhưng không có bởi vì bên cạnh mấy người lấy lòng mà cao hứng, ngược lại khoát khoát tay, ngăn cản mấy người tiếp tục nói chuyện.

"Mặc kệ người là có hay không đối với chúng ta có địch ý, nhưng nơi này là chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn phạm vi săn thú, người ở chỗ này một mình liệt sát Linh Thú cũng là xúc phạm chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn." Người đội trưởng kia đối Từ Phong tiếp tục nói.

"Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn?" Từ Phong sắc mặt có chút âm trầm hỏi: "Cái này toàn bộ Ô Đàn Sơn Mạch đều là các người Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn phạm vi săn thú?"

"Từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy, chỉ cần chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người xuất hiện ở nơi nào, nơi đó chính là chúng ta phạm vi săn thú."

Lên tiếng trước nam tử gầy nhỏ lên tiếng quát tháo, ngữ khí cường ngạnh. Hắn tu vi tại Ngưng Khí Cảnh tầng sáu, mặc dù đã cảm ứng ra Từ Phong tu vi còn cao hơn hắn, mà lại đối mới có thể một người liệt sát một đầu Xích Huyết Tấn Lang thực lực tự nhiên rất mạnh, nhưng đối phương rõ ràng đã thụ

thương, mà lại chính mình một phương này có năm người, đội trưởng thực lực càng là đã tiếp cận Ngưng Khí Cảnh bát tầng.

Chủ yếu nhất là, hắn cảm thấy chỉ cần đối phương nghe được bọn họ là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người, liền đã không còn dám sinh cái gì lòng phản kháng, Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn thế nhưng là tại Ô Đàn Sơn Mạch đông đảo đi săn đoàn bên trong, bài danh thứ ba thế lực, uy danh hiển hách.

"Đem người Trữ Vật Giới Chỉ giao ra, chúng ta còn có thể cân nhắc tha cho người nhất mệnh, thậm chí để người chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn cũng có khả năng, đến lúc đó cái này Ô Đàn Sơn Mạch tùy người liệp sát Linh Thú." Gặp Từ Phong đối với mình lời nói không có phản bác, nam tử gây nhỏ coi là Từ Phong đã chịu thua, tiếp tục nói ra, bất quá ngôn ngữ ngược lại là hòa hoãn rất nhiều.

"Ha-Ha, các người Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đều là bá đạo như vậy sao?" Từ Phong giận quá thành cười, hắn xem như nghe rõ, cái này Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn ở đâu là đi săn đoàn, rõ ràng cũng là một cái cường đạo ổ.

"Đừng tưởng rằng giết một đầu Xích Huyết Tấn Lang cho là mình thực lực không tệ liền có thể kêu gào chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn, huống chi người bây giờ cũng thụ không nhỏ thương tổn." Cầm đầu nam tử ngữ khí gặp Từ Phong như thế, ngôn ngữ trở nên có chút lạnh lẽo.

Đối tại thiếu niên trước mắt thực lực, hắn cũng có chút kiêng kị, hắn vốn không có tính toán động thủ, thậm chí lúc bắt đầu thời điểm cũng chỉ là dự định để Từ Phong giao ra Xích Huyết Tấn Lang về sau liền không lại khó xử đối phương, nhưng nhìn thấy Từ Phong không có chút nào đem chính mình đề vào mắt, hắn trong lòng cũng là sinh ra một vẻ tức giận.

"Ta liệp sát Linh Thú chính là ta, ta Trữ Vật Giới Chỉ các người càng là đừng mong muốn!" Từ Phong ánh mắt quét mắt đối diện mấy người, tại những người này hiện thân một khắc này hắn liền đã dò xét ra những người này tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Hoàn thiện sau Độ Bát Thức

Cầm đầu cái kia được xưng là đội trưởng nam tử thực lực tại trong năm người mạnh nhất, thông qua khí hơi thở phán đoán cũng đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng đỉnh phong, so Từ Phong tu vi cao hơn một số.

Về phần hắn mấy người, trừ cái kia nam tử gây nhỏ cùng khác bên cạnh nam tử đều là Ngưng Khí Cảnh sáu bên ngoài, mặt khác hai cái cũng chỉ có Ngưng Khí Cảnh năm tầng.

Theo Từ Phong duy nhất có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn cũng chỉ có cái này cầm đầu nam tử, về phần hắn người, nếu là mấy tháng trước Từ Phong sẽ còn kiêng kị chút, nhưng bây giờ cũng không có bị hắn đề vào mắt, nhưng nếu như mấy người kia đồng loạt ra tay đối với hắn tiến hành vây công, vậy hắn liền nguy hiểm.

"Đã như vậy, cũng đừng trách chúng ta thủ đoạn độc ác, đây là chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn quy củ." Người đội trưởng kia ánh mắt lộ ra một cổ âm hàn chi sắc.

Người này cũng không đợi Từ Phong trả lời, thân hình nổ bắn ra mà ra, giữa không trung trường đao xuất hiện trong tay, chém thẳng vào Từ Phong mặt.

Nhìn thấy Từ Phong không có sợ hãi bộ dáng, hắn cảm giác được có cái gì không đúng, nhưng bây giờ cũng không kịp còn muốn hắn, hắn muốn lấy Lôi Đình Chi Thể giải quyết hết tên tiểu tử trước mắt này.

Nên nam tử trong nháy mắt bộc phát ra Ngưng Khí Cảnh thất tầng đỉnh phong linh lực thực lực, quanh thân nổi lên trận trận ba động, thân hình cực kỳ nhanh chóng, giống như như vòi rồng hướng phía Từ Phong công tới.

"Thật đúng là bá đạo a!"

Gặp cầm đầu nam tử trực tiếp ra tay với mình, Từ Phong hai đầu lông mày nộ khí càng đậm, lập tức xuất thủ.

Mười mấy mét khoảng cách tại hai người cấp tốc bên trong trong chớp mắt bị rút ngắn.

"Phá Phong Đao "

Nam tử hét lớn một tiếng, trường đao vung, một vệt ánh sáng ánh hiển hiện, thân đao tại mặt trời gay gắt chiếu rọi xuống giống như một đạo thiểm điện.

Giữa không trung, Từ Phong thân hình chuyển động, trường đao tại chính mình gương mặt không đủ nhất chỉ khoảng cách trước nhanh chóng xẹt qua, một

cổ kính khí đánh ở trên mặt như bị sợi đăng rút trúng đồng dạng nóng bỏng đau nhức.

Nhìn thấy Từ Phong đơn giản như vậy tránh đi đao này, nam tử cũng là có chút kinh hãi, không nghĩ tới Từ Phong lại có tốc độ như thế.

Còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, Từ Phong nhất quyền đã đến, nhưng lúc này hắc đao còn muốn về để ngăn cản đã không kịp, đành phải tay trái xuất quyền cùng Từ Phong đối kháng nhất chiêu.

Bành

Hai quyền chạm nhau, nam tử thân thể khẽ run lên lập tức liền ổn định thân hình, lại nhìn Từ Phong lại bị một quyền của mình trực tiếp đánh bay.

"Yếu như vậy cũng dám ở trước mặt ta phách lối!" Nam tử trong lòng lược có đắc ý.

"Đội trưởng uy vũ!" Gặp đội trưởng mặc dù là vội vàng nhất kích đã đến đem thiếu niên kia đánh bay, ta mấy người nhao nhao gọi tốt.

Nhưng hô tiếng quát còn không đình chỉ, chỉ thấy Từ Phong lướt ngang bay ra thân ảnh trên không trung một cái lật qua lật lại nhẹ nhõm rơi xuống đất, chợt cũng không dừng lại, hướng thẳng đến chính hồ hét bốn người cấp tốc vọt tới.

Bốn người này còn chưa kịp phản ứng, Từ Phong thân hình liền đã đi tới bọn họ phụ cận.

"Trước thu thập các người những này Tập Ngự, miễn cho một hồi vướng bận!"

Vừa rồi một quyền kia Từ Phong không có sử xuất toàn lực, cố ý yếu thế nhất quyền chính là vì tránh đi này cầm đầu nam tử, trước đem hắc mấy người giải quyết.

Bành kết

Từ Phong nhất quyền đánh trúng cách hắc gần nhất một cái tu vi chỉ có Ngưng Khí Cảnh năm tầng nam tử.

Nương theo lấy thanh thủy nứt xương thanh âm, người này bay ngược mà ra té ngã trên đất bỏ mình, con mắt đột ngột, bên trên một giây còn đang hoan hô hắc chỉ từ đều không thể tin được trước mắt hết thấy.

"Không tốt "

Người đội trưởng kia đối cái này giật mình biến cũng là một mặt kinh ngạc, chợt hét lớn một tiếng hướng phía Từ Phong đánh tới muốn ngăn cản.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, lại một cái Ngưng Khí Cảnh tầng sáu nam tử ở ngực lõm bay ra mấy mét xa.

Từ Phong đột nhiên tốc độ xuất thủ quá mau cùng không có cho mấy người kia phản ứng thời gian, vèn vẹn mấy hơi thời gian liền có hai người Từ Phong oanh sát.

"Người muốn chết!"

Cái này lúc sau đã chạy tới cầm đầu nam tử chém tới một đao, ngăn chặn Từ Phong thân hình.

Từ Phong nhìn thấy cầm đầu nam tử thân ảnh xuất hiện tại phụ cận, tâm lý không khỏi thở dài một tiếng, biết không có khả năng lại tiếp tục chém giết hai người khác, vội vàng chống đỡ.

Còn thừa hai người bọn họ cũng hoàn toàn là kịp phản ứng, mặt lộ vẻ vể vờ tợn, cùng cầm đầu nam tử cùng một chỗ đem Từ Phong vây vào giữa thừa cơ xuất thủ.

Từ Phong mượn nhờ tự thân tốc độ, không ngừng du tẩu tại đao quang kiếm ảnh bên trong, duy nhất đối với hắc sinh ra uy hiếp cũng chỉ có cầm đầu nam tử công kích.

Nhưng đối phương đều cầm trong tay binh khí, chính mình quyền pháp tới so luôn có chút bó tay bó chân, hắc cũng nghĩ qua đem trừ vật giới chỉ bên trong trường kiếm lấy ra, nhưng mình đối với kiếm pháp căn bản dốt đặc cán mai, như thế càng thêm bị động.

Mà lại hai người khác tu vi mặc dù yếu nhưng chiến đấu kinh nghiệm lại cực kỳ phong phú, từ trước tới giờ không cùng từ phong đối kháng chính diện, không ngừng tại Từ Phong chung quanh du tẩu tùy thời xuất thủ, đem Từ Phong gắt gao vây ở một cái hai ba mét phạm vi hoạt động.

Từ Phong thử nghiệm xuất thủ trước đem hai người này chém giết, nhưng mỗi lần đối hai người này xuất thủ, cầm đầu nam tử đều sẽ cường lực công kích làm hắc không thể không bứt ra từ bỏ.

Ba người phối hợp cực kỳ ăn ý, vững vàng đem Từ Phong vây khốn ở trung ương.

"Nhất định phải trước mau rời khỏi nơi này." Từ Phong trong lòng thầm nghĩ

Vừa rồi chính mình đánh nhau dẫn tới mấy người kia, chung quanh vạn nhất còn có Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người, nếu như chạy đến vậy hắc liền nguy

hiểm.

Nghĩ tới đây, Từ Phong trong mắt sát cơ càng phát ra nồng đậm.

Sau một khắc, Từ Phong bên ngoài thân lưu quang thoáng hiện, Sát Cương ngưng tụ mà ra, không để ý tới hai người khác, thân hình hướng thẳng đến cầm đầu nam tử đánh tới.

"Đây là cái gì vũ kỹ!" Cầm đầu nam tử trông thấy Từ Phong bên ngoài thân đột nhiên xuất hiện màu xám lưu quang, không khỏi lên tiếng kinh hô, hẳn xác định đây tuyệt đối không phải linh lực, mà lại đối phương tu vi tại Ngưng Khí Cảnh, linh lực còn không có đạt tới ngoại phóng cấp độ.

Hai gã khác đi sẵn đoàn thành viên nghe được đội trưởng kinh hô, cũng phát hiện xuất hiện tại Từ Phong trên thân quỹ dị màu xám lưu quang, bất quá gặp Từ Phong thân hình đưa lưng về phía bọn họ đang muốn công kích đội trưởng, bọn họ cũng không kịp để ý tới, lúc này đúng là bọn họ cơ hội ra tay, cho nên hai người nhao nhao xuất thủ phía sau tập kích Từ Phong.

Đối hai người công kích Từ Phong không chút nào không thêm để ý tới.

Đỉnh Đỉnh

Hai người kia công kích đánh vào Từ Phong phần lưng hai người khác một trận mừng rỡ, nhưng ngay sau đó hai người liền phát hiện máu tươi vẩy ra tràng diện cũng không có phát sinh.

Hai người trường đao tại đụng phải Từ Phong bên ngoài thân lưu quang thời điểm phát ra cùng loại kim loại va chạm thanh âm, khoảng chừng lưu trên ánh sáng xuất hiện hai hẹp dài vết rách sau rất nhanh khôi phục, chột cái này màu xám lưu quang quang mang ảm đạm, phảng phất sau một khắc liền muốn tiêu tán.

Đang hai người kinh ngạc thời điểm, Từ Phong thân hình đã đi tới cầm đầu nam tử phụ cận, thể nội linh lực điên cuồng phun trào, Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức nhất quyền đánh ra.

Rống

Tiếng hô gầm to ở giữa tại mấy người trong đầu vang vọng, hai người bọn họ chỉ cảm thấy tâm thần run lên, mặt lộ vẻ sợ hãi, cũng không có quá đại ảnh hưởng, nhưng chính diện đối mặt một quyền này cầm đầu nam tử tại Từ Phong đánh ra một quyền này thời điểm cảm giác trở nên thất thần, trong đầu phảng phất bị Thiên Kim Cự Chùy trọng kích.

Vội vàng tập trung ý chí, bất quá ngay tại hoàn hồn thời khắc, trong mắt một khóa quyền đầu tại trong tầm mắt cấp tốc phóng đại.

"Không"

Bánh!

Cầm đầu nam tử kêu to thanh âm im bất mà dừng, đầu đã biến thành một mảnh huyết vụ, thi thể không đầu mới ngã xuống đất.

Từ Phong sau lưng hai người nhìn thấy một màn này càng là kinh hãi vạn phần, chỉ bằng vào tự thân thực lực liền có thể áp chế đối Phương đội trưởng, lại bị thiếu niên này một quyền đâm chết, bọn họ làm sao cũng trước không đến sẽ xuất hiện tình cảnh như vậy.

Nguyên bản còn muốn tiếp tục hai người đánh lên nào dám tiếp tục dừng lại, đều không có lại nhìn đội trưởng kia liếc một chút, quay đầu chạy liền, dạng như vậy xem như hận không thể nhiều sinh ra hai cái đuôi tới.

Gặp hai người kia bỏ chạy, Từ Phong cũng không có truy kích, lúc này hẳn bởi vì vừa mới thi triển một cái Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức, một khắc này linh lực cuồng bạo lệnh trong cơ thể hắn khí huyết cuộn cuộn, Khí Hải bên trong linh lực tiêu hao quá nhiều, tự thân tình huống cũng không có nhìn qua tốt như vậy.

Vận chuyển linh lực, hóa giải một chút trên nắm tay trận trận đau đớn cảm giác, Từ Phong đem bị chính mình giết chết ba người Trữ Vật Giới Chi cùng túi cần khôn đều thu lại, nhanh nhanh rời đi nơi đây.

Tránh đi hai người kia chạy trốn phương hướng, Từ Phong biết hai người chạy trốn phương hướng tất nhiên là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn phạm vi hoạt động, Ô Đan Sơn Mạch khu vực rộng lớn, hẳn chếch đi hai người phương hướng, hướng phía Ô Đan Sơn Mạch chỗ sâu tiến lên.

Trên đường, Từ Phong lấy ra một cái Hồi Linh Đan ăn vào khôi phục Linh khí, cũng không có tìm kiếm một chỗ yên tĩnh chỗ vận dụng công pháp thôi hóa, dạng này tuy nhiên Hồi Linh Đan khôi phục linh lực so sánh chậm chạp, nhưng hắn tu vi đã đề bạt đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng, so lần thứ nhất thi triển Hồ Khiếu Quyền Đệ Bát Thức thời điểm Khí Hải linh lực hùng hậu, cho nên giờ phút này không vội ở khôi phục linh lực.

Dựa theo hắn đoán chừng, bằng vào chính mình giờ phút này tu vi, đã có thể có thể liên tục thi triển hai lần một thức này, bất quá một thức này bạo phát lực quá mạnh, đối thân thể phụ tải rất lớn, bị hắn hoàn thiện về sau một thức này chẳng những uy lực cự đại, mà lại linh lực đột nhiên bạo phát thời điểm đối thân thể sinh ra lực tải càng là tăng lên gấp bội, như không phải là bởi vì Thái Cổ Sát Khí Quyết Thối Thể, khác hẳn cường độ thân thể đề bạt, hẳn hôm nay thi triển xong giải quyết tốt hậu quả một thức này, rất có thể liền bị linh lực bạo phát một khắc này bạo thể mà chết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Mộ Dung gia

Hai ngày về sau, theo Tử Phong từng bước xâm nhập, Tử Phong cũng nhìn thấy càng ngày càng nhiều tu luyện giả, đại bộ phận tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh tầng sáu đến thất tầng khoảng chừng, cho dù Ngưng Khí Cảnh năm tầng tu vi đều đã rất ít gặp.

Những võ giả này trên cơ bản đều là mấy người tạo thành tiểu đội giữa khu rừng hoạt động, giống Tử Phong một người như vậy độc hành cực kỳ hiếm thấy, thậm chí có ít người nhìn thấy Tử Phong chỉ có một người về sau ánh mắt bất thiện hướng hắn dò xét, bất quá tại Tử Phong triển lộ Ngưng Khí Cảnh thất tầng khí tức về sau, đối phương lộ ra vẻ kiêng dè không có xuống tay với Tử Phong.

Trải qua này về sau, Tử Phong cũng không hề lợi dụng cơ ý che giấu chính mình tu vi khí tức, một đường đi tới cũng là bình tĩnh.

Đi xuyên qua Sơn một vùng thung lũng ở giữa, Tử Phong tốc độ cũng không nhanh, tầm mắt ra phát hiện mình bên phải cách đó không xa có cái bốn người tiểu đội.

Đối với cái này hắn cũng không để ý, Tử Phong cước bộ không ngừng, chỉ là dùng ánh mắt quét một chút, trừ một người trung niên nam tử tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng bên ngoài, ba người trẻ tuổi chỉ có Ngưng Khí Cảnh bốn năm tầng tu vi, dạng này đội ngũ tại Tử Phong hai ngày này nhìn thấy trong đội ngũ có thể nói là yếu nhất.

Tử Phong xuất hiện cũng khác bốn người này đậm chân, ánh mắt lộ ra vẻ cảnh giác.

"Nhị thúc, người này người nói hội không phải là..." Trong bốn người, duy nhất một tên thân mang quần áo xanh lục nữ tử nhìn lấy Tử Phong phương hướng rồi đi, đối bên cạnh trung niên nam tử nói ra, nhưng chợt lại lắc đầu, lời còn chưa dứt.

"Dung mạo ngược lại là cùng Tuyết nhi hình dung có chút tương tự, chỉ là tu vi của người này đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng..." Trung niên nam tử hiển nhiên biết cô gái trẻ tuổi đang nói cái gì, trầm ngâm một lát nói ra.

Lục Y Nữ Tử khẽ gật đầu, nàng cũng chính bởi vì điểm ấy, mới phủ định ý nghĩ của mình.

"Chúng ta đuổi theo hỏi một chút chẳng phải sẽ biết?" Một bên một cái tuổi trẻ nam tử nói ra.

"Không nên nói lung tung" Lục Y Nữ Tử nhìn nói chuyện nam tử liếc một chút lên tiếng quát lớn: "Tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong tùy tiện đi theo một võ giả, đây là tội kỵ."

Nam tử trẻ tuổi kia nghe xong, sắc mặt đỏ lên, cũng biết mình nói có chút lỗ mãng, đứng ở một bên không nói nữa.

"Chúng ta vẫn là theo sau xem một chút đi." Trung niên nam tử mi đầu cau lại, lớn nhất rồi nói ra.

Lục Y Nữ Tử nhìn một chút nhị thúc, vênh lên miệng khẽ nhếch, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là khẽ gật đầu.

"Đi" trung niên nam tử khẽ quát một tiếng, thân hình hướng phía Tử Phong biến mất phương hướng nhanh chóng lao đi, hắn mấy người thấy thế cũng liền bận bịu thôi động thân hình theo sau.

Một lát sau

A?

Tử Phong cảm giác đằng sau có người cùng lên đến, nhìn lại, đúng là mình vừa rồi nhìn thấy mấy người.

Là truy ta mà đến vẫn là bọn hắn bản thân có chuyện gì gấp?

Tử Phong nhú mày, dưới chân hơi tốc độ tăng lên, cái biến một chút chính mình tiến lên phương hướng.

Thời gian không dài, Tử Phong dừng bước lại, nhìn lấy mấy đạo cấp tốc tiếp cận chính mình thân ảnh, hắn hiện tại có thể xác nhận mấy người kia chính là đuổi theo hắn mà đến, không khỏi làm hắn ngừng chân đề phòng.

"Tiểu huynh đệ có thể là một người đến Ô Đàn Sơn Mạch thí luyện?" Đi tới gần, trung niên nam tử lần nữa lên tiếng nói.

"Người có chuyện gì?" Từ Phong khẽ nhíu mày.

"Ha ha, là ta đường đột, tại hạ cũng không có khác ý tứ?" Trung niên nam tử cũng là kịp phản ứng, chính mình lời nói gây nên đối phương phản cảm, riêng là tại cái này Ô Đàn Sơn Mạch bên trong, hỏi như thế một cái độc hành người, khó tránh khỏi sẽ cho người cảm thấy mình có giết người đoạt của ý tứ.

"Tại hạ Hắc Nham Thành Mộ Dung Hạo, mấy cái này là tộc ta Trung Vân bối." Nam tử cười giới thiệu nói.

Hắc Nham Thành Mộ Dung gia?

Từ Phong trong lòng hơi động, nghĩ đến cùng hắn cùng một chỗ tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch Mộ Dung Tuyết liền là đến từ Ô Đàn Sơn Mạch phụ cận Hắc Nham Thành.

Nếu như trước mắt mấy người thật sự là Mộ Dung Tuyết đến từ gia tộc kia, vậy đối với hắn sẽ không có cái gì ác ý, nhưng đối phương hắn là không biết mình mới đúng.

Gặp Từ Phong không nói gì, Mộ Dung Hạo tiếp tục nói: "Tha thứ ta mạo muội, xin hỏi các hạ có thể nhận biết một cái tên là Từ Phong thiếu niên."

Chẳng lẽ còn thật nhận biết mình? Từ Phong tâm tư chuyển động, đối phương cũng sẽ không ngốc đến tùy tiện tìm một người xa lạ qua hỏi thăm một cái khác không biết người.

"Không biết các vị cùng Mộ Dung Tuyết là quan hệ như thế nào?" Từ Phong suy nghĩ chuyển động, rất nhanh liền nghĩ đến sự tình quan trọng, nếu như đối diện mấy người thật cùng Mộ Dung Tuyết cùng một cái gia tộc, chắc hẳn mấy người kia hẳn là từ Mộ Dung Tuyết nơi đó biết chính mình.

"Mộ Dung Tuyết là cháu gái ta!" Từ Phong mặc dù không có trực diện trả lời, nhưng nâng lên Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Hạo không khỏi trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, biết mình rất có thể tìm đúng người.

Quả nhiên là cùng một cái Mộ Dung gia! Từ Phong tại thời khắc này trong lòng nghi hoặc đã giải mở hơn phân nửa.

"Tại hạ Từ Phong, không biết mấy vị tìm ta chuyện gì?" Từ Phong mỉm cười, ngữ khí cũng khách khí không ít.

"Người thật sự là Từ Phong?" Một bên Lục Y Nữ Tử có chút không dám tin tưởng. "Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử, Từ Phong?"

"Không thể giả được!" Nhìn lá xanh nữ tử từ một mặt kính ngọc bộ dáng, Từ Phong không khỏi cười một tiếng.

Chính mình cũng không phải cái gì danh nhân, chẳng lẽ còn có ai nguyện ý giả mạo không thành.

"Nhưng ta nghe Tuyết nhi nói người tu vi chỉ là tại Ngưng Khí Cảnh năm tầng đỉnh phong mà thôi a!"

"Đó là nửa năm trước" Từ Phong cười khẽ, không có giải thích quá nhiều.

"Ha-Ha, Vũ nhi cũng đừng quên, từ Phong công tử thế nhưng là đã từng bị phá lệ mời làm nội môn đệ tử thiên tài, tu luyện tốc độ nhanh như vậy cũng chẳng có gì lạ." Mộ Dung Hạo tại xác định Từ Phong thân phận về sau, hiển nhiên rất là cao hứng, xưng hô Từ Phong cũng thay đổi thành từ Phong công tử.

Lục Y Thiếu Nữ sắc mặt có chút đỏ bừng, nhìn nhị thúc liếc một chút, không khỏi trong lòng oán thầm "Vừa nhìn thấy Từ Phong thời điểm, người tại sao không có nói như vậy! Không phải cũng là cảm thấy hai người tu vi chênh lệch hai cái cảnh giới nhỏ, cảm thấy không có là một người này!"

Gặp cháu gái hướng chính mình ánh mắt, Mộ Dung Hạo cũng biết suy nghĩ trong lòng, nhưng lại không chút nào nửa phần về xấu hổ, ánh mắt bên trong ngược lại là có mấy phần vẻ đắc ý.

"Đã mấy vị có thể nhận ra ta, này Mộ Dung Tuyết sư muội cũng đã bình an ra đến Ô Đàn Sơn Mạch đi."

"Đây là phải nhờ có từ Phong công tử, nếu không phải từ Phong công tử một mình dẫn đi này ác đồ, Tuyết nhi cũng khó có thể bình an trở về Mộ Dung gia, hiện tại Tuyết nhi mấy người đã trở về Từ Vân Tông." Mộ Dung Hạo hướng Từ Phong nói lời cảm tạ, trong ngôn ngữ có chút khách khí.

"Tiền bối khách khí, chúng ta đã cùng một chỗ tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch, nguy hiểm thời điểm tự nhiên là không thể tự thân sự tình bên ngoài." Tuy nhiên Mộ Dung Hạo chỉ so với chính mình tu vi cao nhất cái cảnh giới nhỏ, nhưng nếu là Mộ Dung Tuyết trưởng bối, Từ Phong trực tiếp lấy trưởng bối xưng hô.

"Ha-Ha, trưởng bối không dám nhận, nếu như công tử không chê, liền theo Tuyết nhi xưng hô ta một tiếng nhị thúc liền tốt."

"Nhị thúc! Ngài gọi ta Từ Phong liền tốt." Từ Phong cũng không có nhăn nhó.

Sau đó Mộ Dung Hạo lại đem bên cạnh mấy người cho Từ Phong nhất nhất giới thiệu một lần, hai tên nam tử đều là Mộ Dung gia chi thứ con cháu, mà Lục Y Nữ Tử lại là Mộ Dung Tuyết tỷ tỷ, tên là Mộ Dung Vũ, cái này khiến Từ Phong không khỏi lại quan sát tỉ mỉ một phen Mộ Dung Vũ, phát hiện hai tỷ muội ở giữa xác thực giống nhau đến mấy phần chỗ, khó trách khi biết chính mình là Từ Phong về sau, Mộ Dung Vũ đối với mình biểu hiện nhiệt tình như vậy.

Kinh qua một đoạn thời gian nói chuyện, Từ Phong cũng là rốt cuộc biết Mộ Dung Hạo mấy người vì sao có thể nhận ra mình, nguyên lai, Mộ Dung Tuyết

mấy người bọn họ thừa dịp loạn trốn sau khi đi cũng không có gặp được nguy hiểm gì, bởi vì Nguyên Long thương thế, mấy người cũng không trực tiếp trở về Tử Vân Tông, mà chính là lần cận qua Hắc Nham Thành Mộ Dung gia.

Lo lắng Tử Phong an ủi, Mộ Dung Tuyết cũng đem mình tại Ô Đàn Sơn Mạch kinh lịch cùng phụ thân nói một lần, hi vọng gia tộc có thể phái người tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch cứu tử phong, vì thế, Mộ Dung Tuyết còn tự thân họa một cái Tử Phong bức họa giao cho phụ thân.

Mộ Dung Tuyết phụ thân là Mộ Dung gia gia chủ đương thời, đối với nữ nhi ân nhân cứu mạng, hẳn đương nhiên sẽ không mặc kệ, sau khi nghe xong cũng không lo được oán trách nữ nhi chạy đến Ô Đàn Sơn Mạch mạo hiểm sự tình, lập tức phái hãn nhị đệ Mộ Dung Hạo dẫn người tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch tìm kiếm Tử Phong, nhưng tìm kiếm mấy ngày lại chưa từng phát hiện Tử Phong nửa điểm tung tích, vốn cho rằng Tử Phong dữ nhiều lành ít, Mộ Dung Hạo cũng không nghĩ tới hôm nay tiến vào có thể gặp được Tử Phong, đôi phương chẳng những bình an vô sự, mà lại tu vi tiến triển to lớn như thế.

"Tử Phong, người đây cũng là dự định qua Ô Đàn Trấn sao?" Mộ Dung Hạo nhìn về phía Tử Phong hỏi.

"Ô Đàn Trấn?" Tử Phong hơi nghi hoặc một chút, lần đầu tiên nghe được Ô Đàn Trấn xưng hô thế này.

"Người tại Ô Đàn Sơn Mạch thí luyện nửa năm lâu, chẳng lẽ chưa nghe nói qua Ô Đàn Trấn?" Gặp Tử Phong nghi hoặc, Mộ Dung Hạo hơi kinh ngạc.

Tử Phong xấu hổ lắc đầu, nói: "Ta nửa năm này vẫn luôn tại tu luyện cùng liệt sát Linh Thú, vốn là đối Ô Đàn Sơn Mạch không quá quen thuộc, mà lại cũng rất ít cùng người có gặp nhau."

"Há, khó trách!" Mộ Dung Hạo khẽ gật đầu, Tử Phong tu vi có thể đề bạt nhanh như vậy, thiên phú là một mặt, tự thân nỗ lực cũng tất nhiên là viễn siêu thường nhân, nghĩ đến nửa năm này Tử Phong cũng đều là từ tu luyện cũng là ẩn hiện tại giữa núi rừng liệt sát Linh Thú.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ô Đàn Trấn

"Ô Đàn Trấn liền ở vào Ô Đàn Sơn Mạch bên trong, vốn chỉ là Ô Đàn Sơn Mạch thực lực xếp hàng thứ nhất Hùng Sư Thú Liệp Đoàn trụ sở, về sau dần dần biến thành một cái thành trấn, tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch người thường xuyên hội ở nơi đó đặt chân, bán ra một số thu hoạch tu luyện tài liệu, hoặc là mua sắm một số tài nguyên tu luyện. Hiện tại nghiêm trọng đã trở thành một chỗ phồn thịnh, không ít gia tộc thế lực cũng đều ở nơi đó mở có cửa hàng, chúng ta Mộ Dung gia ở nơi đó cũng có một chút sinh ý, nơi đây dưới đây đã không xa, đây cũng là chúng ta chuyến này mục đích địa." Mộ Dung Hạo rất kỹ càng vì Tử Phong giới thiệu một chút.

"Ô Đàn Sơn Mạch bên trong còn có phồn thịnh loại địa phương này?" Tử Phong không khỏi hai mắt tỏa sáng, đối với cái này rất là tò mò.

"Đây là đương nhiên, Ô Đàn Trấn có Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tọa trấn, vô luận là giao dịch vẫn là ngăn ngừa ngừng đều cực kỳ an toàn, mấy cái hồ đã trở thành Ô Đàn Sơn Mạch vòng trong một cái An Toàn Khu." Mộ Dung Hạo nói xong nhìn về phía Tử Phong nói: "Không bằng người cũng sau đó cùng chúng ta cùng đi Ô Đàn Trấn nhìn xem, nơi đó cũng là có không ít Tử Vân Tông đệ tử tạo thành đội ngũ ẩn hiện."

"Như thế cũng tốt."

Tử Phong vui vẻ đồng ý, chính mình đối Ô Đàn Sơn Mạch hiểu biết vẫn là quá ít, tới đó có thể nhiều hiểu biết một số Ô Đàn Sơn Mạch sự tình, không có vẻ phần mình mù quáng bốn phía xuyên toa tại sơn mạch ở giữa.

Mà lại Tử Phong cũng nghĩ đến Trương Nguyên, tính toán dưới thời gian, từ lần trước Trương Nguyên ra ngoài thí luyện đến nay đã có thời gian một năm, Trương Nguyên cũng là đến Ô Đàn Sơn Mạch tiến hành thí luyện, không biết trở về Tử Vân Tông không, nếu như còn tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong, mình tại Ô Đàn Trấn nhìn thấy Trương Nguyên tỷ lệ cũng sẽ rất lớn.

Tử Phong đồng ý cùng nhau đi tới Ô Đàn Trấn, Mộ Dung Hạo càng là cao hứng không thôi, vô luận là xuất phát từ Tử Phong đối Mộ Dung Tuyết ân cứu mạng vẫn là Tử Phong thể hiện ra tu luyện thiên phú đều bị Mộ Dung Hạo muốn cùng thiếu niên này rút ngắn quan hệ.

Nếu là có khả năng, hẳn cảm thấy tốt nhất có thể đem Tử Phong trở về Mộ Dung gia trên chiến thuyền. Nghĩ đến cháu gái Mộ Dung Tuyết về đến gia tộc thời điểm một mặt vội vàng lo lắng thần sắc, hẳn cảm thấy thật là có khả năng này, Mộ Dung Tuyết là Mộ Dung gia thế hệ này duy nhất trúng tuyển Tử Vân Tông thiên tài, tuy nhiên thiên phú so với Tử Phong phải kém hơn không ít, nhưng cũng là Mộ Dung gia tiếng vỗ tay Minh Châu, bộ dáng tướng mạo cũng là không kém.

"Tuyệt nhiên nha đầu này lúc trước biết được chúng ta không có tìm kiếm được người tung tích, lúc ấy thế nhưng là thương tâm một thời gian thật dài, nếu là hiện tại biết người không có chuyện, không biết hội cao hứng đến bộ dạng gì."

"Tuyệt nhi nha đầu này từ nhỏ đã thông minh hiểu chuyện, tính cách cũng nhu thuận vô cùng..."

"Tuyệt nhi nha đầu này..."

Trên đường đi Mộ Dung Hạo trên đường đi không ngừng cùng Tử Phong tán gẫu, không nói chuyện đề văn luôn không hề rời đi Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Hạo tuy nhiên mỗi lần nâng lên chính mình cháu gái đều giống như tại "Lơ đãng" ở giữa nhắc lên, nhưng một lúc sau, không chỉ là Tử Phong, liền liền Mộ Dung Vũ ba người cũng đều hiểu Mộ Dung Hạo ý tứ.

Mộ Dung Vũ nhìn lấy nhị thúc nước miếng văng tung tóe tại này "Chào hàng" muội muội mình, trong lòng một trận tức giận, bất quá nghĩ đến nhị thúc cũng là vì gia tộc nghĩ, mà lại nâng tuy nhiên cùng Tử Phong tiếp xúc thời gian không dài, cũng từ lời nói giữa cử chỉ nói chuyện đối Tử Phong rất có hảo cảm, nếu như mình muội muội có thể cùng dạng này một người nam tử tiến tới cùng nhau, năng tỷ tỷ này cũng thì nguyện ý nhìn thấy.

Cho nên Mộ Dung Tuyết đối nhị thúc cũng không nói gì thêm, thậm chí về sau cũng sẽ cấm một đôi lời, kể một ít muội muội chuyện lý thú.

Tử Phong dần dần cũng minh bạch chuyện gì xảy ra, nghĩ đến nhỏ nhắn xinh xắn Mộ Dung Tuyết, Tử Phong không khỏi cười khổ, cho dù thông qua Ô Đan Sơn Mạch kinh lịch những chuyện này, hẳn đối Mộ Dung Tuyết cô gái này rất có hảo cảm, nhưng cũng vền vẹn chỉ là hảo cảm mà thôi.

Mà lại hẳn hiện tại nhất tâm tại tu vi phía trên, đối với tình yêu nam nữ còn không muốn sớm như vậy đi cân nhắc.

Nhưng Mộ Dung Hạo ngoài miệng lại không có nói thẳng, hẳn cũng không có khả năng nói cái gì, chỉ có thể là Mộ Dung Hạo nói một câu, hẳn mỉm cười gật đầu một chút.

Có thể dạng này càng làm cho Mộ Dung Hạo coi là Tử Phong cũng đối với chính mình cháu gái có phương diện kia ý tứ, nói đến càng là ra sức, thậm chí đã không che giấu chút nào đứng lên, cực nhọc thua thiệt Mộ Dung Vũ nhìn ra Tử Phong xấu hổ, vội vàng ra tới giải vây nói sang chuyện khác, này mới khiến Tử Phong âm thầm buông lỏng một hơi.

Nhật Lạc thời gian, năm bóng người xuất hiện tại một cái sơn cốc bên ngoài thấp trên núi, chính là Tử Phong cùng Mộ Dung Hạo một đoàn người.

Nhìn cách đó không xa, cửa vào sơn cốc chỗ cách ăn mặc khác nhau võ giả thành quần kết đội xuất nhập, trong sơn cốc phòng ốc lâu bở mờ hồ có thể thấy được, thật giống như một tòa thành trấn, Tử Phong không khỏi âm thầm ngạc nhiên, tại cái này Linh Thú tùy thời ẩn hiện bên trong dãy núi sẽ có một chỗ như vậy.

"Đi thôi, chúng ta cũng đi vào đi." Mộ Dung Hạo nhìn Tử Phong liếc một chút, lên tiếng nói ra.

"Tốt "

Mấy người đi đến cửa vào sơn cốc chỗ, nơi này hơn mười tên thân mang giống nhau phục sức võ giả thủ vệ, Tử Phong tuy nhiên không biết loại trang phục này, nhưng cũng đoán được đây đều là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người.

"Nha, Mộ Dung nhị gia!"

Thủ vệ chỉ bên trong một cái nhìn như đầu mục trung niên hán tử đi tới, ý cười đầy mặt.

"Lý đội trưởng, hôm nay người coi giá trị a, vốn nghĩ hôm nay đến Ô Đan Trấn về sau tìm người uống một chén."

"Ha-Ha, không có có vội hay không, chỉ cần người đi vào Ô Đan Trấn, chúng ta ôn chuyện thời cơ còn không đạt được nhiều là." Trung niên hán tử cười ha ha, hai người ở giữa tựa hồ rất tình huống.

Trung niên đại hán cùng Mộ Dung Hạo phiếm vài câu, ánh mắt trong lúc lơ đãng đảo qua Tử Phong thời điểm, ánh mắt có chút dừng lại, nhìn tử vài lần, quay đầu nói với Mộ Dung Hạo: "Mộ Dung nhị gia, vị này là?"

Mộ Dung Hạo gặp cái này trung niên hán tử hỏi Tử Phong, liền tranh thủ Tử Phong kêu đến, đối trung niên hán tử nói: "Vị này là Tử Vân Tông đệ tử tên là Tử Phong, từng có ân với ta Mộ Dung gia, về sau tại Ô Đan Trấn còn muốn Lý đội trưởng chiếu cố nhiều hơn."

Lý đội trưởng thượng hạ dò xét hai mắt, nói với Mộ Dung Hạo: "Mộ Dung nhị gia, cùng ta bên này nói chuyện."

Mộ Dung Hạo cùng Tử Phong đều là sững sờ, không biết cái này Lý đội trưởng có ý tứ gì, nhưng vẫn là đi theo Lý đội trưởng đi vào trong khắp ngõ ngách.

"Lý đội trưởng, đến tốt cùng chuyện gì còn muốn thần bí như vậy!" Mộ Dung Hạo nhin không được mở miệng hỏi.

"Nhị gia, gần nhất người không có tại Ô Đan Trấn, có một số việc người còn không biết." Lý đội trưởng biểu lộ ngưng trọng nói ra.

"Liên quan tới Tử Phong?" Mộ Dung Hạo tâm thần xiết chặt, không khỏi mở miệng hỏi.

Lý đội trưởng khẽ gật đầu, trầm ngâm một lát nói ra: "Cái kia Tử Phong vài ngày trước giết Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn một tên Ngưng Khí Cảnh thất tầng đỉnh phong một cái đội trưởng cùng hai tên đội viên, hiện tại Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đang cảm bức họa khắp nơi tìm hắn."

"Mà lại ta hôm qua còn nghe được một cái tin tức mới, nghe nói tiểu tử này nửa năm trước còn đã từng giết qua một tên Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người, lần này Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn tam đoàn trưởng thế nhưng là bắn tiếng, muốn tiểu tử này đi không ra ô đàn rừng rậm a."

"Hừ, cái này Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn thật đúng là càng ngày càng bá đạo." Mộ Dung Hạo sắc mặt khó coi tới cực điểm, tức giận nói ra.

Lý đội trưởng khẽ lắc đầu, cười khổ nói: "Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn tại Ô Đàn Sơn Mạch cường thế tác phong người nào không biết, chỉ là bọn hắn quả thật có chính mình bá đạo tư bản, cho dù chúng ta Hùng Sư Thú Liệp Đoàn cũng không muốn cùng phóng sinh xung đột."

Lập tức lại thấp giọng nói với Mộ Dung Hạo: "Nhị gia tốt nhất cùng cái này Tử Phong bảo trì khoảng cách nhất định tốt, miễn cho rước lấy tai họa ngập đầu a."

Mộ Dung Hạo mi đầu nhú chặt, trầm ngâm một lát sau lắc đầu nói ra: "Thực không dám giấu giếm, nếu là ta đoán không nói bậy, nửa năm trước bị Tử Phong giết chết người hẳn là bởi vì Mộ Dung gia mà lên, như lúc này cùng Tử Phong phân rõ giới hạn, vậy ta Mộ Dung gia há không thành vong ân phụ nghĩa hạng người!"

"Ồ?" Lý đội trưởng hơi kinh ngạc, nghĩ không ra Mộ Dung gia người làm sao lại liên lụy đến bên trong.

"Ta đại ca tiểu nữ nhi cũng là Tử Vân Tông đệ tử, nửa năm trước tại Ô Đàn Sơn Mạch bên ngoài gặp được hai tên Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn thành viên, hai người kia đối cháu gái ta ý đồ bất chính, nếu không có Tử Phong, ta này cháu gái chỉ sợ..."

"Thì ra là thế!" Lý đội trưởng thở dài, hẳn tự nhiên biết một thiếu nữ rơi xuống hai cái Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn thành viên trong tay hạ tràng.

"Đã như vậy, ta cũng không nhiều lời, các người tiến vào Ô Đàn Trấn tin tức hẳn là chẳng mấy chốc sẽ bị Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người biết, cứ việc tại Ô Đàn Trấn bọn họ không có dám động thủ, nhưng trừ Ô Đàn Trấn các người liền phải cẩn thận, riêng là cái kia gọi Tử Phong thiếu niên."

Mộ Dung Hạo bộ mặt sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, sau đó đối Lý đội trưởng chấp tay nói: "Đa tạ Lý đội trưởng cáo tri việc này, nếu không chúng ta còn không có tự biết đâu, tình này Mộ Dung gia nhớ kỹ, ngày sau tất có đáp tạ."

"Nhị gia nói giỡn." Lý đội trưởng khoát tay một cái nói "Coi như ta không nói, các người tiến trấn về sau cũng có thể biết, hiện tại Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người thế nhưng là đem Tử Phong bức họa dán đầy trấn đều là, còn nói muốn trọng thưởng tìm kiếm Tử Phong hành tung."

"Ta hiện tại nói cho người, cũng chỉ có thể để các người sớm có chuẩn bị tâm lý mà cũng không có giúp đỡ được gì" Lý đội trưởng tự giấu nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nguy cơ

Tử Phong gặp Mộ Dung Hạo sắc mặt có chút ngưng trọng đi về tới, tuy nhiên không biết Lý đội trưởng cùng Mộ Dung Hạo nói cái gì, nhưng Tử Phong cảm giác hẳn là cùng mình có quan hệ.

Sau khi trở về Mộ Dung Hạo cũng không nói gì, Tử Phong tự nhiên cũng không tiện hỏi nhiều.

Trên đường đi mấy người theo sau lưng Mộ Dung Hạo thần thái trước khi xuất phát vội vàng đi đường, đều biết bầu không khí có chút không đúng, lại người nào cũng không nói gì.

Tử Phong đang đuổi đường đồng thời cũng đang không ngừng hồi tưởng, nhưng thủy chung nghĩ không ra chính mình ở nơi nào cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn sinh ra qua gặp nhau, nửa năm này ở giữa, chính mình trừ tu luyện cũng là liệp sát Linh Thú, mà tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch sau duy nhất cùng người từng có mâu thuẫn cũng chỉ có Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người.

Chẳng lẽ là cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn có quan hệ? Nghĩ đến chỗ này, Tử Phong chưa phát giác nhớ tới mấy ngày trước tại trên tay mình đào tẩu này hai tên Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn thành viên.

Nhưng cái này như thế nào lại cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người dính líu quan hệ?

Tử Phong lắc đầu, nghĩ mãi mà không rõ.

Tiến vào Ô Đàn Trấn, tuy nhiên vội vàng đi đường, nhưng Tử Phong vẫn là lưu ý đến một số người qua đường nhìn về phía hắn nhãn quang có chút cổ

quái, thậm chí có mấy người đang nhìn hấn vài lần về sau liền vội vàng rời đi.

"Ô Đan Trần bên trong cảm đoán đánh nhau, cho dù là sinh tử cừu địch tại Ô Đan Trần trong gặp nhau cũng không thể ra tay, nếu không sẽ bị Hùng Sư Thú Liệp Đoàn trừng phạt nghiêm khắc, Kinh giả bị khu trục ra Ô Đan Trần, Trọng giả sẽ trực tiếp bị xử tử." Đây là Ô Đan Trần quy củ, là tới đây trên đường Mộ Dung Hạo nói cho Tử Phong.

"Mặc kệ những này dị thường có phải hay không cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn có quan hệ, chỉ ít ta tại Ô Đan Trần là an toàn."

Thời gian không dài, mấy người tại một chỗ cửa hàng trước dừng bước lại.

"Đến, đây là ta Mộ Dung gia tại Ô Đan Trần cửa hàng." Mộ Dung Vũ đồ khoan lỗ phong mỉm cười nói ra, bất quá hai đầu lông mày lại có sắc lo lắng, tự nhiên cũng là bởi vì hấn nhị thúc dị thường.

Chương quỹ nhìn thấy là nhà mình nhị gia đến, vội vàng về mặt vui cười nghênh đón, mang theo mấy người xuyên qua cửa hàng đi vào hậu viện, vừa đi một bên giới thiệu đoạn này thời gian cửa hàng sinh ý tình huống. Thình thoảng sẽ còn lên lên liếc bên trên Tử Phong vài lần, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

"Mặt ta sắc trưng hoa? Làm sao nhìn thấy ta về sau đều là bộ này quý bộ dáng." Tử Phong trong lòng phiền muộn, cảm giác tất cả mọi người biết xảy ra chuyện gì, chỉ có hấn người trong cuộc này không biết.

"Vũ nhi, ba người các người đi xuống trước nghỉ ngơi." Một cái tiểu hình phòng nghị sự cửa, Mộ Dung Hạo nhìn về phía Mộ Dung Vũ cùng này hai tên chi thứ con cháu nói ra.

"Nhị thúc..." Mộ Dung Vũ sắc mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Mộ Dung Hạo thở dài một tiếng nói "Vay người liền ở lại đây đi, dù sao sự tình sớm tối đều sẽ biết."

Này hai tên Bàng Hệ Đệ Tử rất tự giác dưới đi nghỉ ngơi, chi thứ cùng con cháu đích tôn tại bất luận cái gì thế gia địa vị đều là chênh lệch cực lớn, bọn họ biết mình còn chưa có tư cách tham dự bên trong.

Sau đó còn thừa mấy người tiến vào trong phòng nghị sự phân biệt ngồi xuống.

"Tử Phong, người hấn là nhìn thấy chúng ta tiến vào Ô Đan Trần về sau một số dị thường." Mộ Dung Hạo trước tiên mở miệng nói ra.

Tử Phong gật đầu nói "Là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn sự tình?"

"Ân, hiện tại Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người chính đang khắp nơi tìm kiếm người, hơn nữa còn có người bức họa. Đoán chừng người tiến vào Ô Đan Trần tin tức hiện tại đã truyền đến Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn trong tai."

"Xem ra này bức vẽ giống hấn là họa không tề a?" Tử Phong cười nói, nhìn về phía này người chương quỹ, trong lòng cũng là được khó trách sẽ có nhiều người như vậy ánh mắt cổ quái nhìn chính mình.

Chương quỹ gặp Tử Phong hỏi mình, không khỏi nhìn về phía Mộ Dung Hạo, gặp sau khi gật đầu mới lên tiếng: "Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn tam đoàn trưởng lúc này ngay tại Ô Đan Trần, càng xảo là công tử hai lần giết chết người đều là cái này Ngũ đoàn trưởng thủ hạ. Mà lại bên trong một người vẫn là cái này Ngũ đoàn trưởng thiệp thân thân tín."

Chương quỹ khi lấy được Mộ Dung Hạo sau khi cho phép, đem hấn mấy ngày nay đi nghe được một số tin tức đều không giữ lại chút nào nói ra.

"Ngũ đoàn trưởng? Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn chẳng lẽ có năm cái đoàn trưởng hay sao?" Tử Phong hỏi.

"Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn cũng không chỉ năm cái đoàn trưởng, bọn họ hết thảy có sáu cái đoàn trưởng, bên trong Ngũ đoàn trưởng cùng Lục đoàn trưởng đều tại Ngưng Khí Cảnh, ta bốn cái đoàn trưởng tu vi đều tại Uẩn Khí Cảnh, gần nhất càng là có tin tức truyền ra, nói Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Đại đoàn trưởng Liệt Diễm hiện tại đang lúc bề quan chuẩn bị đột phá đến Hóa Khí Cảnh Giới."

Tử Phong yên lặng nghe, trong lòng cũng không khỏi hít một hơi lạnh, không nghĩ tới vên vẹn chỉ là mấy cái đoàn trưởng liền đã cường đại như thế, mà nếu như này Liệt Diễm thuận lợi đột phá đến Hóa Khí Cảnh Giới, này càng là có thể có thể so với Tử Vân Tông nội môn trưởng lão thực lực.

Cổ hấn biết Tử Vân Tông nội môn trưởng lão cũng bất quá khoảng năm, sáu người, có thể đạt tới này một cảnh giới võ giả đã đạt tới linh lực Hóa hình cấp độ, loại này cường giả trong lúc giờ tay nhắc chân liền có thể diệt sát chính mình.

Tử Phong khẽ nhu mày, dù sao mặc cho ai bị một cái thế lực như vậy để mắt tới cũng sẽ không dễ chịu.

"Nếu như Liệt Diễm thật đột phá đến Hóa Khí Cảnh, này chỉ sợ Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn thực lực có thể tại Ô Đan Sơn Mạch những này thú liệp đoàn bên trong xếp tới thứ nhất." Mộ Dung Hạo Xem ra cũng là vừa vận biết tin tức này, thần sắc phức tạp, có chút lo lắng nói ra.

"Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn trước đó bài danh không phải cũng là thứ ba sao?" Tử Phong hỏi.

"Ô Đan Sơn Mạch to to nhỏ nhỏ thú liệp đoàn đông đảo, môn phái thế gia cũng không phải số ít, nhưng được công nhận Tam Đại Thế Lực cũng chỉ có

Hùng Sư, Mãnh Hồ, Liệt Diễm ba cái thủ lĩnh đoàn. Tuy nhiên cái này ba cái thủ lĩnh đoàn cũng có phân chia mạnh yếu, Hùng Sư thứ nhất, Mãnh Hồ thứ hai, Liệt Diễm thứ ba, nhưng chính thể thế lực chênh lệch cũng không lớn, mà lại tam thủ lĩnh đoàn Đại đoàn trưởng thực lực đều sớm đã đạt tới Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong, chỉ cần người nào dẫn đầu đột phá đến Hóa Khí Cảnh, thực lực tự nhiên là có thể áp hấn hai cái thủ lĩnh đoàn."

"Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn tại Ô Đàn Sơn Mạch danh tiếng vẫn luôn không tốt lắm, thường xuyên bị người sau lưng gọi Cường Đạo Đoàn, bắt quá bởi vì có Hùng Sư cùng Mãnh Hồ hai cái cường đại thủ lĩnh đoàn tại, bọn họ cho dù làm một số không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình cũng đều cực kỳ ần nấp, hoặc là ra tay sạch sẽ không có dây dưa, nhưng nếu như Liệt Diễm đột phá đến Hóa Khí Cảnh, này Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn đem càng vô sở cổ kỵ, cho dù là Ô Đàn Trấn cũng có thể là không có tại an toàn." Mộ Dung Hạo có chút lo lắng tiếp tục nói.

Từ Phong sau khi nghe xong lâm vào trầm mặc, không nghĩ tới Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thế lực hội phức tạp như vậy, bắt quá một lát sau Tâm lý đã có quyết định.

Hắn cùng Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn ở giữa mâu thuẫn xem tình hình không cách nào hòa hoãn, cho nên lập tức liền rời đi Ô Đàn Sơn Mạch hắn cũng có thể trở lại Từ Vân Tông, nhưng Mộ Dung gia liền ở tại Ô Đàn Sơn Mạch phụ cận, hắn không thể cùng Mộ Dung gia liên lụy quá nhiều, nếu không lấy Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn phong cách làm việc, tất nhiên sẽ giận lây sang Mộ Dung thế gia.

Từ Phong đang lúc suy tư, chợt nghe ngoài cửa vang lên gấp rút tiếng bước chân.

Chưởng quỹ vội vàng đi ra ngoài xem xét, đại môn vừa mở ra, một cái bồi rồi thân ảnh vừa vọt cùng chưởng quỹ đụng vào ngực, lại là Mộ Dung gia trong cửa hàng một cái tiểu nhị.

"Sự tình gì, như thế bồi rồi, không biết ta cùng nhị gia đang nghị sự sao?" Chưởng quỹ lên tiếng quát lớn.

"Chưởng... Chưởng quỹ, vừa rồi trong cửa hàng đến thật nhiều người, bọn họ gọi là Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn. Để cho chúng ta đem một cái gọi Từ Phong người giao ra, nếu không..."

Gặp tiểu nhị áp a áp ứng bộ dáng, chưởng quỹ không kiên nhẫn khoát khoát tay, biết lời kế tiếp đơn giản là uy hiếp loại hình ngôn ngữ, để tiểu nhị ở ngoài cửa chờ, chính hắn về đến bên trong đại sảnh.

"Nhị gia" chưởng quỹ ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

Mộ Dung Hạo sắc mặt âm trầm ngồi ở chủ vị không nói gì, vừa rồi tiểu nhị nói chuyện, trong sảnh mấy người nghe được nhất thanh nhị sở, không nghĩ tới Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn người hội đến nhanh như vậy hơn nữa còn cường thế như vậy.

"Nhị thúc, từ Phong công tử thế nhưng là đã cứu Tuyệt nhị, chúng ta... Chúng ta..." Mộ Dung Vũ nhìn lấy một mực trầm mặc không nói nhị thúc, sợ hãi nhị thúc vì ngăn ngừa đắc tội Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn mà cảm phong giao ra, nhưng lại không biết nên nói như thế nào, năng tự nhiên là biết cái này bên trong lợi hại quan hệ.

Giao ra Từ Phong, năng lượng tâm khó có thể bình an, dù sao Từ Phong thế nhưng là đã cứu mười mười mình người, nhưng nếu như không giao ra Từ Phong, Mộ Dung gia chẳng khác nào là đắc tội một cái quái vật khổng lồ, Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn muốn muốn tiêu diệt Mộ Dung gia cũng không phải việc khó.

"Vũ nhi, ngươi yên tâm, ta Mộ Dung gia mặc dù không cách nào theo Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn chống lại, nhưng cũng không thể làm loại này vong ân phụ nghĩa sự tình" Mộ Dung Hạo trầm ngâm một lát, trong đôi mắt hiện lên một vòng vẻ kiên định.

Chợt quay đầu nói với Từ Phong: "Ngươi trước hết ở lại nơi này, chỉ cần ngươi tại Ô Đàn Trấn, Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn cũng không dám đem ngươi thế nào."

"Nhị gia, Liệt Diễm Thủ Lĩnh Đoàn chúng ta tội không tâm thường, mà lại cái này Ngũ đoàn trưởng Tiêu Việt càng là một cái có thù tất báo người." Chưởng quỹ gặp Mộ Dung Hạo làm ra như thế quyết định, gấp đến độ đã nhanh muốn khóc lên, hắn cũng là Mộ Dung gia con cháu, làm sao nhìn tâm nhìn thấy Mộ Dung gia bởi vậy rước lấy đại địch.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Tiêu Việt

"Ngươi không cần nói nữa, ta Mộ Dung gia dùng võ lập nhà, lấy Đức lưu giữ thế, chuyện này cho dù là gia chủ ở đây cũng sẽ như thế làm." Mộ Dung Hạo ngữ khí kiên quyết nói ra.

"Mộ Dung nhị thúc "

Từ Phong từ trên ghế đứng lên, từ khi tiểu nhị tới bẩm báo đến bây giờ một câu cũng không có nói, yên lặng nhìn lấy mấy người nói chuyện, đối với Mộ Dung Hạo có thể vì hắn không tiếc đắc tội Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn, hắn rất là cảm kích, nhưng hắn không thể bởi vì chính mình nguyên nhân vì Mộ Dung gia tìm đến bất luận cái gì tai họa, cho dù hắn từng đã cứu Mộ Dung Tuyết, nhưng nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới mang ân tác báo.

Vô luận hôm nay Mộ Dung Hạo làm ra loại nào quyết định, hắn cũng sẽ không oán trách Mộ Dung gia, nhưng nhìn thấy Mộ Dung Hạo thái độ kiên quyết như thế muốn bảo vệ mình, Tâm lý vẫn là sinh ra một cỗ ám áp.

Chương quỹ gặp Từ Phong mở miệng, cũng hướng phía Từ Phong nhìn qua, bất quá nhãn thần bên trong lại mang theo oán trách chi sắc, nếu không phải là bởi vì người ngoài này, bọn họ Mộ Dung gia cũng không cần trêu chọc Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn loại này đại thế lực.

Từ Phong không để ý đến chương quỹ nhìn mình nhãn quang, sắc mặt lạnh nhạt, quay đầu nói với Mộ Dung Hạo: "Ngài có thể làm ra quyết định này trong nội tâm của ta cảm kích, nhưng đây là ta cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn ở giữa sự tình, Mộ Dung gia vô luận như thế nào không thể bị liên lụy vào."

Mộ Dung Hạo nhìn một chút Từ Phong, gặp thiếu niên này cường địch lâm trước lại không thấy nửa phần khản trương bất an, không khỏi trong mắt lóe lên một vòng vẻ tán thưởng.

"Từ Phong ngươi cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn trở mặt, cũng cùng ta Mộ Dung gia có quan hệ, lúc này chúng ta có thể nào không đếm xỉa đến." Mộ Dung Hạo nhíu mày, biết Từ Phong không muốn liên lụy bọn họ.

Mình bạch Mộ Dung Hạo nói tới cùng Mộ Dung gia có quan hệ là chỉ nửa năm trước chính mình chém giết tên kia thú liệp đoàn thành viên, Từ Phong không khỏi lắc đầu cười khổ nói: "Lúc ấy giết cái kia thú liệp đoàn người cũng là vì tự vệ, không tính là cái gì."

"Mà lại ngài cũng đã nói, chỉ cần ta thân ở Ô Đan Trấn, bọn họ cũng không dám động thủ với ta, cho nên Mộ Dung gia căn bản không cần đến cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn chính diện trở mặt, ta chỉ cần tại Ô Đan Trấn bên trên tìm cửa hàng phòng ở lại liền tốt."

Tuy nhiên Từ Phong nói rất uyển chuyển, bất quá Mộ Dung Hạo rõ ràng Từ Phong ngụ ý.

Mộ Dung Hạo trầm tư một lát, cảm thấy cũng xác thực như thế, chỉ cần Từ Phong lưu tại Ô Đan Trấn, hắn an toàn liền có thể có được bảo hộ, mà Mộ Dung gia hiện tại duy nhất có thể cho Từ Phong cung cấp trợ giúp cũng chỉ là một cái trụ sở mà cho dù về sau Từ Phong muốn rời khỏi Ô Đan Trấn, Mộ Dung gia cũng vô pháp cho quá đại bang trợ.

Sau khi nghĩ thông suốt, Mộ Dung Hạo bộ mặt có hồ then nói ra: "Đã như vậy, vậy liền theo ngươi ý tứ xử lý, bất quá đối với ngươi tuyển ở lại chỗ, ta ngược lại thật ra nghĩ đến một cái tương đối thích hợp địa phương."

Nghe Mộ Dung Hạo nói có tương đối thích hợp hắn ở tạm chỗ, Từ Phong không khỏi hai mắt tỏa sáng, hắn đối cái này Ô Đan Trấn còn không quá quen thuộc, đường đi bên trên nhìn thấy mấy cái khách sạn, vốn định rời đi nơi này về sau liền tuyển chọn một cái khách sạn tạm thời ở lại, nhưng giờ phút này Mộ Dung Hạo nói có thích hợp hơn chỗ ở, hắn tự nhiên muốn biết, hắn cũng không cho rằng Mộ Dung Hạo đề nghị chỗ lại là một số phổ thông khách sạn.

"Ô Đan Trấn là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đại bản doanh, tuy nhiên có rất nhiều giống chúng ta Mộ Dung thế gia dạng này thực lực ở đây mở cửa hàng, nhưng chính yếu nhất một chút kinh doanh sản nghiệp vẫn là đem cầm tại Hùng Sư Thú Liệp Đoàn trong tay."

Từ Phong khẽ gật đầu, Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đem nơi này biến thành một chỗ phồn thịnh, mà lại đầu nhập đại lượng nhân lực vật lực, tự nhiên là muốn giành lớn nhất đại lợi ích.

"Mà đến nơi đây võ giả trừ mua bán tư nguyên bên ngoài, còn có không ít người lựa chọn ở chỗ này, Hùng Sư Thú Liệp Đoàn cũng sẽ cung cấp Bất Đồng Đẳng Cấp Tu Luyện Thất cho những người này dùng cho tu luyện, tuy nhiên giá cả không ít, nhưng hiệu quả thật là muốn so bình thường tu luyện mạnh rất nhiều, mà lại cái này Tu Luyện Trảng từ Hùng Sư Thú Liệp Đoàn thủ hộ, cũng không cần phải lo lắng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người vụng trộm xuất thủ."

"Nếu là có như thế địa phương, này không thể tốt hơn." Từ Phong nghe đến đó có chuyên môn cho võ giả cung cấp Tu Luyện Thất, tự nhiên là trong lòng hoan hỉ.

Gặp Từ Phong đối cái này Tu Luyện Trảng ý động, Mộ Dung Hạo cũng sớm nằm trong dự liệu, cho dù là hắn cũng hy vọng có thể tại loại tu luyện này trận bên trong tu luyện, nhưng Mộ Dung Gia Tộc con cháu đông đảo, tu luyện càng là tư nguyên khan hiếm, nếu không Mộ Dung Tuyết cũng sẽ không vì thỏa mãn tu luyện chạy đến Ô Đan Sơn Mạch mạo hiểm.

Sau đó, Mộ Dung Hạo từ Trữ Vật Giới Chỉ trong giới chỉ xuất ra một cái áo da đưa cho Từ Phong: "Nơi này có một trăm khối Linh Thạch, có thể với người tại tu luyện trận tu luyện một đoạn thời gian."

Đối với người này phong đương nhiên sẽ không thu, tại Mộ Dung Hạo xuất ra cái này một trăm linh thạch về sau, hắn liền từ chương quỹ cùng Mộ Dung Vũ kinh ngạc về mặt biết cái này một trăm linh thạch đối với Mộ Dung gia đã coi như là một khoản bằng số lượng lớn.

Về phần tiến vào Tu Luyện Trảng phí dụng hắn càng là tuyệt không lo lắng, hắn trữ vật giới chỉ bên trong có thể là có gần một ngàn khối Hạ Phẩm Linh Thạch, những linh thạch này đại bộ phận là tại cái kia thú liệp đoàn đội trưởng Càn Khôn Giới Chỉ bên trong thu hoạch.

Ngay tại Tử Phong khẳng khẳng chối từ thời điểm, đại sảnh bên ngoài vang lên ầm ầm khắp chốn thanh âm.

"Các người Mộ Dung gia thật lớn mật, đã đến để đoàn trưởng chúng ta chờ ở bên ngoài thời điểm các người một cái tiểu Tiểu Mộ Dung nhà người."

Theo ồn ào thanh âm nhìn một chút tới gần, Tử Phong mấy người cũng rõ ràng nghe phía bên ngoài hô uống thanh âm.

"Là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người."

Nghe được thanh âm về sau, mấy người đều từ trong đại sảnh đi tới, vừa vận công thấy một đám người vừa vừa đi vào cái nhà này.

Tử Phong đứng tại Mộ Dung Hạo bên cạnh, tại cái này hơn mười người trên thân đảo qua, ánh mắt cuối cùng dừng lại đang bị mọi người chen chúc ở giữa một cái áo bào trắng nam tử, đã đến có được Ngưng Khí Cảnh cửu tầng tu vi, Tử Phong biết người này hẳn là chương quỹ nâng lên cái kia Ngũ đoàn trưởng.

Nam tử này niên kỷ cũng chỉ có chừng ba mươi tuổi, người mặc một bộ trắng như tuyết chạy cự li dài, đầu đội Ngọc Quan, khuôn mặt tuấn lãng, nhìn cách diện mạo càng giống là một cái bình thường lễ người, để cho người ta may mắn liên nghĩ không ra lại là một cái tại Ô Đan Sơn Mạch hoành hành bá đạo thú liệp đoàn trưởng.

Đồng thời, Tử Phong tại cái này trong đám người còn nhìn thấy một người quen, chính là nửa năm trước hắn gặp được Đào Ba nam tử, Đào Ba nam tử cũng là trước tiên chú ý tới hắn, ánh mắt bên trong tràn đầy vẻ oán độc, một bộ hận không thể lập tức xông lên bộ dáng.

"Người chính là Tử Phong?" Cái kia áo bào trắng nam tử không để ý đến một bên Mộ Dung Hạo bọn, ánh mắt dừng lại tại Tử Phong trên thân nhìn vài lần, nói ra.

"Người chính là Tiêu Việt?" Tử Phong cười lạnh nói, đối với áo bào trắng nam tử một bộ tư cách người bề trên rất là khó chịu.

Tử Phong lời vừa ra khỏi miệng, giữa sân không khí cũng là trì trệ, liên liền Tiêu Việt cũng là lạnh một chút, không nghĩ tới Tử Phong dám như thế nói chuyện với mình.

"Tiểu tử ta nhìn người là không muốn sống, dám như thế cùng đoàn trưởng chúng ta nói chuyện!" Tiêu Việt bên cạnh một gã đại hán tức giận quát lớn.

"Ta có cái gì không dám, các người tìm ta khắp nơi chẳng lẽ dự định lưu ta nhất mệnh?"

"Người. . ." Đại hán kia bị Tử Phong khí sắc mặt phát hồng, đang muốn nói chuyện, lại bị Tiêu Việt cắt ngang.

"Dám giết ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người ngược lại là có mấy phần dũng khí, bất quá cũng không biết người phần này dũng khí còn có thể duy trì bao lâu." Tiêu Việt tuy nhiên ngữ khí bình thản, thậm chí xem như tại tán thưởng Tử Phong, nhưng nghe tại trong tai mọi người lại là có chút thâm trầm phát lạnh.

Sau lưng Tiêu Việt Đào Ba nam tử đang nghe hai người đoạn đối thoại này về sau, khóe miệng không khỏi rò rỉ ra một tia cười lạnh, nhìn về phía Tử Phong trong mắt tràn đầy cười trên nỗi đau của người khác.

Hắn theo Tiêu Việt thật lâu, đối với Tiêu Việt tính khí vô cùng rõ ràng, biết Tiêu Việt mặt ngoài nhìn không ra cái gì, nhưng thực đã tức giận, khi biết Tử Phong đem một cái có được Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu làm một cái đội trưởng chém giết về sau, hắn hiện tại duy nhất trông cậy vào vì Tử Phong cơ hội báo thù cũng chỉ có thể dựa vào cái này Ngũ đoàn trưởng.

Mặc dù biết Ngũ đoàn trưởng huy động nhân lực tra tìm Tử Phong hạ lạc, Tử Phong chỉ cần tại Ô Đan Sơn Mạch, kết quả kia nhất định là muốn chết, hắn không muốn để cho Tử Phong liên thống khoái như vậy chết mất, hắn càng hy vọng nhìn thấy Tử Phong sinh không như thế, muốn chết đều không còn hình dáng mới có thể tiêu trừ đi trong lòng của hắn oán hận cùng phần nợ.

Hiện tại tốt, Tử Phong chọc giận Ngũ đoàn trưởng, bằng hắn đối Ngũ đoàn trưởng hiểu biết, bất luận cái gì dám làm tức giận Ngũ đoàn trưởng người, sau cùng đều bị giày vò đến muốn chết cũng khó khăn, thậm chí hồi hận sinh ra trên thế giới này, nghĩ đến Tử Phong cũng sẽ là kết cục này, hắn suýt chút nữa thì cười ra tiếng.

"Ta dũng khí không cần đến người nói, về phần nói ta dũng khí có thể duy trì bao lâu..." Tử Phong trầm ngâm một lát, xem như đi qua một phen suy nghĩ chỉ rồi nói ra: "Hắn là sẽ thật lâu!"

"Ha ha ha, tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn, bất quá ta suy đoán muốn không bao lâu người liền sẽ không như thế nói." Tiêu Việt cười ha ha, ánh mắt bên trong hiện lên một vòng hàn mang.

Khi nào có người dám như thế nói chuyện cùng hắn, nếu không phải giờ khắc này ở Ô Đan Trấn, hắn hận không thể hiện tại liền xuất thủ đem trước mắt tiểu tử nghiền xương thành tro.

Chương 29: người chính là Tử Phong?

Đối Tiêu Việt uy hiếp Tử Phong tựa như không có nghe được, quay đầu nói với Mộ Dung Hạo: "Mộ Dung Hạo, người ta tại sơn cốc bên ngoài gặp nhau thời điểm, người cũng đã có nói cao hơn giá thu mua trên người của ta Linh Thú tài liệu, hiện tại bởi vì ta đắc tội Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người, các người cũng không dám thu, Mộ Dung gia chỉ người nói chuyện làm việc thật đúng là buồn cười."

Tử Phong trong giọng nói tràn đầy ý trào phúng, sau khi nói xong liền phối hợp hướng phía cửa đi đến, đã đến không có chút nào lại để ý tới Tiêu Việt những người này, phảng phất những người này không phải tìm đến hắn như vậy.

"Người dừng lại!" Tử Phong cử động để mọi người tại đây lắng một lát, ngay sau đó Tiêu Việt sau lưng truyền ra một tiếng hô uống.

Tử Phong quay đầu nhìn về phía hô uống người lại là cái kia Đào Ba nam tử, Tử Phong khoe miệng lộ ra một vòng nghiền ngẫm, đối nói ra: "Có việc?"

Đào Ba nam tử vừa rồi Tử Phong muốn đi, cũng không lý tới lại ở Ngũ đoàn trường trước mặt còn chưa tới phiên hắn nói chuyện, hắn không cam tâm cứ như vậy để Tử Phong rời khỏi, hắn đối Tử Phong hung ác đã thâm nhập cốt tủy, đệ đệ của hắn chẳng những bị Tử Phong chém thành hai nửa, mà lại sau cùng còn có một nửa thi thể bị Thiết Tí Tông Hùng cho ăn, cho dù là chết cũng không có lưu lại một bộ toàn thân, mà hắn cũng là kém chút đem mạng nhỏ nhét vào này Thiết Tí Tông Hùng trong tay, hắn có thể nào không có hung ác, lúc này thấy Tử Phong muốn đi, hai mắt cơ hồ muốn phun ra lửa. "Người giết đệ đệ ta, còn giết chúng ta Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người, người liền muốn như thế đi? Nào có dễ dàng như vậy!"

Câu nói này cơ hồ là một mạch mà thành kêu đi ra, nhìn một bên Tiêu Việt đều có chút ghé mắt.

"Vậy người muốn kiểu gì?"

"Ta muốn người chết, không có, là sống không như thế!"

"Người chẳng lẽ không biết Ô Đan Trấn không cho phép đánh nhau?" Tử Phong vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói ra, nhìn về phía Đào Ba nam tử ánh mắt tựa như nhìn một kẻ ngu ngốc một dạng.

Nói xong câu đó về sau, cước bộ không có tại dừng lại, hướng thẳng đến bên ngoài đi đến.

"Người..." Đào Ba nam tử nghẹn lời, hắn có so Tử Phong rõ ràng hơn Ô Đan Trấn quy củ, nhưng lại không có cam lòng, không khỏi nhìn về phía Tiêu Việt: "Đoàn trưởng, chẳng lẽ cứ như vậy để hắn đi?"

"Hừ, chẳng lẽ người để cho ta tại Ô Đan Trấn bên trong ra tay với hắn? Nơi này có thể không phải chúng ta địa bàn." Tiêu Việt sắc mặt khó coi, không nghĩ tới sự tình lại lại là cái dạng này, hắn thậm chí đều có chút hối hận hôm nay tới nơi này.

Trước đó cũng nghĩ qua tại Ô Đan Trấn bên trong không thể động thủ, nhưng biết được Tử Phong là cùng Mộ Dung gia người cùng một chỗ tiến trình, vốn cho rằng tiểu tử này cùng Mộ Dung gia giao hảo, bọn họ hoàn toàn có thể cầm Mộ Dung gia đến uy hiếp Tử Phong đi vào khuôn khổ, nhưng không nghĩ tới giữa hai bên căn bản không có quá lớn liên hệ.

Tuy nhiên hắn biết Tử Phong nói chuyện không nhất định có thể tin, thậm chí hắn hoài nghi Tử Phong vừa rồi nói lời nói có khả năng rất lớn là tại vì Mộ Dung gia bái nhờ quan hệ, nhưng vô luận thật muốn như thế nào, vừa mới nhìn rõ Tử Phong phong cách hành sự về sau, hắn cảm thấy cho dù hắn cảm người nhà họ Mộ Dung tiến hành uy hiếp, cái này Tử Phong cũng sẽ không ngoan ngoãn mặc cho hắn xử trí.

"Vậy vạn nhất hắn trốn làm sao bây giờ?" Bị Ngũ đoàn trường quát lớn, Đào Ba nam tử dần dần tỉnh táo lại, sợ hãi chính mình vừa rồi cử động làm tức giận đoàn trưởng thân thể có chút run lẩy bẩy, nhưng vẫn là lên tiếng hỏi.

"Trốn? Ta tình nguyện hắn lựa chọn hiện tại liền chạy! Tại Ô Đan Sơn Mạch hắn có thể trốn ở đâu? Chỉ cần ra Ô Đan Trấn, ta để hắn mọc cánh khó thoát."

"Người đi phụ trách cho ta giám thị cái này Tử Phong nhất cử nhất động, có tình huống như thế nào liền đến cho ta biết." Tiêu Việt sau cùng nói với Đào Ba nam tử xong, phất tay áo rời đi, từ đầu đến cuối đều không có con mắt nhìn người nhà họ Mộ Dung liếc một chút.

Tiêu Việt mang người sau khi đi, Đào Ba nam tử cũng tranh thủ thời gian theo ra ngoài, tìm kiếm Tử Phong tung tích, trong tiểu viện chỉ còn lại có Mộ Dung Hạo mấy người.

Mộ Dung Hạo nhìn một chút sắc mặt thăm Bạch chương quỹ cùng bắp chân trắng đặc ý tiểu nhị, cùng Tử Phong trước đó biểu hiện ra ung dung không vội so sánh, không khỏi lắc đầu thở dài "Các người cũng đi xuống đi."

Cuối cùng vẫn là gặp qua một số thị trường chương quỹ đem hai chân như nhũn ra Tiểu Hỏa Kế ôm đi.

"Nhị thúc, Từ Phong một mực đợi tại Ô Đàn Trần thủy chung cũng không phải biện pháp, mà lại khó đảm bảo tiêu vượt bọn họ sẽ không âm thầm tài xế ra tay với Từ Phong." Mộ Dung Vũ đi đến Mộ Dung Hạo phụ cận thấp giọng nói ra, nhìn qua liếc một chút viện lạc lồi ra phương hướng, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

"Ai, Mộ Dung gia vẫn là quá yếu ớt." Mộ Dung Hạo thở dài một tiếng, có chút bất lực nói ra.

Mộ Dung Vũ nhìn lấy nhị thúc rồi đi bóng lưng, quyền đầu cũng là nắm thật chặt cùng một chỗ, nàng có thể cảm nhận được nhị thúc trong lòng loại kia cảm giác vô lực, cho dù biết Từ Phong có thể sẽ đứng trước nguy hiểm, nhưng bọn hắn cái gì đều làm không có, mà lại nếu như không phải Từ Phong trước khi đi câu nói kia đem hắn cùng Mộ Dung gia quan hệ phủ nhận, Mộ Dung gia về sau tất nhiên sẽ lọt vào Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn chèn ép, đây hết thảy nguyên nhân đều là bởi vì Mộ Dung gia quá yếu ớt.

...

Ô Đàn Trần trên đường phố, dòng người xuyên toa thần thái trước khi xuất phát vội vàng, còn nhiều chút lâu dài tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong mạo hiểm vô giả, Từ Phong tán mạn đi trong đám người có vẻ hơi không hợp nhau.

Đi dạo một hồi, Từ Phong đối với Ô Đàn Trần phong hoa trình độ cũng có chút lú lờ, đan dược, binh khí, các loại tài liệu cửa hàng san sát, nhìn Từ Phong có chút hoa mắt.

"Vẫn là trước đi tu luyện trận xem một chút đi." Từ Phong nhìn nhìn sắc trời, cảm thấy nếu như mình lại như thế đi dạo xuống dưới, đêm nay liền muốn ngủ đầu đường.

"Vị đại ca kia, Tu Luyện Tràng đi như thế nào?" Từ Phong trong đám người gọi lại một cái từ bên cạnh mình đi ngang qua trung niên nam tử, nam tử đáng người khôi ngô, một thân võ giả trang phục.

"Người muốn đi tu luyện trận a, Tu Luyện Tràng... Người... Người" nam tử dừng bước lại, một khắc trước còn một bộ chỉ điểm giang sơn ngữ khí, nhưng khi nhìn rõ Từ Phong dung mạo về sau, lập tức cả lăm, một bộ thất kinh thần sắc, không chờ Từ Phong kịp phản ứng lúc thời điểm đã chui vào trong đám người biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này. . ." Từ Phong ghen ghét nhìn trần trời, nam tử này rõ ràng chỉ có Ngưng Khí Cảnh tầng sáu tu vi, nhưng vừa rồi tốc độ để Từ Phong cũng cảm giác được một cỗ bất lực.

Từ Phong một mặt vô tội nhìn bốn phía, muốn muốn tìm kẻ tiếp hỏi thăm mục tiêu.

Nhưng vừa rồi một màn kia sớm đã hấp dẫn người chung quanh chú ý, nguyên bản còn kinh ngạc mọi người tại thấy rõ Từ Phong dung mạo về sau cũng là phản ứng tới, nhao nhao né tránh, ngắn phút chốc ở giữa, Từ Phong chỗ đứng địa phương đã đến thành một mảnh chân không khu vực.

"Xem ra ta tại cái này Ô Đàn Trần đã là một cái danh nhân!" Từ Phong bắt đắc dĩ thở dài.

"Ha-Ha, nào chỉ là danh nhân, đơn giản cũng là nổi tiếng a!" Một đạo cười mở miệng cười to từ phía sau truyền đến.

Từ Phong nghe tiếng quay người nhìn thấy một cái vóc người cường tráng Hoàng Bào nam tử, Từ Phong khi nhìn đến nam tử này về sau, tâm thần cũng là chấn động, trước mắt nam tử tu vi cho dù là hắn cũng phát giác không ra, này duy nhất khả năng chính là cái này trước mắt nam tử tu vi chỉ ít đạt tới Uẩn Khí Cảnh tầng thứ, cũng chỉ có Ngưng Khí Cảnh trở lên cảnh giới tu vi vô giả, Từ Phong mới vô pháp nhìn trộm đến đối phương cụ thể tu vi.

Mà tại Hoàng Bào phía sau nam tử còn đi theo hai người mặc Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn phục sức hộ vệ, Từ Phong liếc thấy mặc bọn họ tu vi, đều là tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng.

Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người!

"Người chính là Từ Phong?" Đại hán một mặt cười ha hả đánh giá Từ Phong.

Từ Phong khẽ gật đầu, tâm lý phiền muộn đến mấy điểm, gần nhất đụng phải cái này mấy đợt người đều là như thế, nhìn thấy hắn câu nói đầu tiên đều là "Người chính là Từ Phong"

Chẳng lẽ các người thương lượng xong? Từ Phong oán thầm!

"Ta gọi Chung Lôi, người không muốn khách khí với ta, người trực tiếp tự ta Chung Đại Ca liền tốt!"

"..." Từ Phong không còn gì để nói.

Ta vừa rồi chỉ là gật đầu một cái, lời gì cũng không nói, khách khí với người cái gì! Mà lại ta biết người rồi? Vừa lên đến liền để ta bảo người Chung Đại Ca, người cái này thật đúng là không khách khí.

Trong lòng tuy nhiên nghĩ như vậy, nhưng Từ Phong cũng chỉ có thể ghen ở trong lòng, cái gọi là đưa tay không có đánh người mặt tươi cười, chính mình thật nói cũng không được gì.

"Chung Đại Ca tìm ta có việc?" Từ Phong mặc dù có chút khó chịu, nhưng vẫn là như thế xưng hô một tiếng.

"Ha-Ha, lão đệ quả nhiên đầu quân ta tính khí" Chung Lôi cười ha ha một tiếng, đối Từ Phong tiếng gọi này có chút cao hứng.

"Ta vừa rồi nghe nói huynh đệ ngươi đến Ô Đàn Trấn, lo lắng Tiêu Việt này Âm tiểu tử tìm làm phiền ngươi, đang muốn dám đi tìm ngươi, không nghĩ tới ở chỗ này đụng phải."

Âm tiểu tử? Tiêu Việt? Thật đúng là chuẩn xác!

"Ta mấy ngày trước đây liền nghe nói có người dám đối Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người xuất thủ, hơn nữa còn trăm giết bọn hắn một tên tiểu đội trưởng, về sau ngươi bức họa cũng bị này Âm tiểu tử bọn họ phóng xuất, lại còn là người thiếu niên, ta thì càng muốn xem một lần. Không nghĩ tới hôm nay gặp nhau, thật đúng là thiếu niên anh hùng." Chung Lôi phối hợp nói, thỉnh thoảng còn cười ha ha hai tiếng.

Từ Phong từ đối phương lời nói và việc làm bên trong không nhìn thấy một tia địch ý, thậm chí đối Chung Lôi hào phóng tính cách sinh ra một cổ hảo cảm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Huynh đệ bao lâu chưa ăn cơm?

"Ta đối Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người xuất thủ cũng thuần túy là vì tự vệ, Chung Đại Ca quá khen." Từ Phong lắc đầu cười khổ.

"Hừ, Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người đơn giản cùng cường đạo không khác." Chung Lôi tựa hồ cũng là đối Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn cực kỳ bất mãn, lời ra cũng không có cố kỵ.

Chợt lại một mặt thương thức nói với Từ Phong: "Huynh đệ ngươi vì tự vệ có thể phản khởi giết người, nhưng rất nhiều làm người tự vệ thủ đoạn lại là một mực nương nhịn."

"Thậm chí gặp được một số so với chính mình tu vi thấp Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người cũng không dám sinh ra lòng phản kháng, sợ bị Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người trả thù, những người này đơn giản liền là võ giả sĩ nhục." Nói tới chỗ này, Chung Lôi trong giọng nói đã mang theo nồng đậm khinh thường chi ý, thậm chí là đối loại này thỏa hiệp người có chút oán giận.

Từ Phong cũng là khẽ gật đầu, võ giả vốn là nhiều thiên địa lực lượng nghịch thiên mà đi, nếu như không có một khắc thẳng tiến không lùi chí tâm, rất khó tại con đường tu luyện có quá đại thành liền.

Đương nhiên, đây cũng không phải là nói nhất định phải sinh anh hùng hảo hán, cho dù không địch lại cũng phải liều chết tương bác, nhưng đối mặt so với chính mình còn yếu đối thủ, đã đến bờ vì kiêng kỵ đối phương sau lưng thế lực mà không dám ra xuất thủ, đây đúng là đánh mất võ giả chí tâm.

Đi qua Chung Lôi nói như vậy, Từ Phong cũng rốt cuộc biết vì sao Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người như thế giống trống khua chiêng chính mình, bên trong là có giết gà dọa khỉ tứ.

"Ta tới tìm ngươi không còn ý gì khác." Phát giác được Từ Phong đối mình còn có chút đề phòng, Chung Lôi nói ra "Chỉ cần ngươi tại Ô Đàn Trấn, Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người liền mơ tưởng đánh ngươi chú ý."

Lời nói ở giữa toát ra một cổ khí phách.

"Ta nghe nói ngươi là Từ Vân Tông đệ tử?" Chung Lôi lời nói xoay chuyển đột nhiên nói: "Nếu như ngươi nguyện ý có thể ta Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn, chúng ta đang thiếu ngươi dạng này thiếu niên anh tài."

"Chung Đại Ca hảo ý, Từ Phong tâm lĩnh, dù sao ta đã Từ Vân Tông, nếu như ngày nào Từ Vân Tông đem ta khu trục ra tông, ta tất nhiên sẽ trước tiên nghĩ Chung Đại Ca nơi này." Từ Phong cười nói.

"Ha-Ha, tốt, có ngươi câu nói này là được." Chung Lôi cũng không bắt buộc, biết Từ Phong nói đều là lời khách khí.

Từ Phong mỉm cười gật đầu

"Nếu như thế, huynh đệ trước hết cùng ta hồi phủ, chúng ta mới hảo hảo tâm sự, vừa vặn ngươi còn không có chỗ ở."

Từ Phong chối từ, kiên trì vẫn là muốn đi tu luyện trận, sau cùng song phương nhượng bộ một bước, Chung Lôi đáp ứng Từ Phong đi tu luyện trận, đồng thời hội đề hộ vệ mình dẫn hần tiến đến, nhưng nhất định phải cùng hần uống một chén lại đi, Từ Phong sau cùng gật đầu đồng ý.

Ô Đoàn Trấn một đầu phồn hoa trên đường phố, Chung Lôi cùng Từ Phong bốn người tới một nhà tửu lâu trước.

"Kính Tân Lâu "

Bốn tầng lầu các, Một đám điều lan ngọc thể, trước cửa ăn mặc sáng rõ Hào Nô liền có hơn mười cái nhiều, mà lại đều là tu vi không thấp võ giả sung lam. Tiến ra cửa khách nhân cũng đều là cầm y đai lưng ngọc, khí chất bất phàm, sau lưng hoặc nhiều hoặc ít đều có tôi tớ đi theo.

Từ Phong mấy người vừa tới trước cửa, nơi cửa mấy cái Hào Nô mới vừa rồi còn khí định thần nhân, ung dung không vội khí thế nhất thời không còn sót lại chút gì, vội vàng tới khom mình hành lễ, còn có một cái tựa hồ Hào Nô vội vàng chạy vội chạy vào qua, hần là thông báo qua.

Từ Phong nhìn bên cạnh Chung Lôi liếc một chút, nghĩ thâm cái này tiện nghi đại ca quả nhiên địa vị phi phàm, lại từ đám xưng hô Tiêu Việt vì Âm tiêu tử liền có thể đoán ra, cũng hần là giống như Tiêu Việt, là cái đoàn trưởng.

Tại một vị Hào Nô chỉ huy hạ mấy người vừa mới muốn đi vào tửu cửa lầu, chỉ thấy một bóng người hơi có vẻ bối rối xông lại, càng chuẩn xác gọi là quăng tới.

"Chung gia, tiểu không biết người hôm nay trở về, không thể tại cửa ra vào nghênh đón, tiểu đáng chết..." Đứng lên nam tử sau khi thức dậy một bên thở hốn hển, một bên không ngừng cúi đầu xin lỗi.

"Tìm một gian an tĩnh chút gian phòng." Chung Lôi nhìn một chút có chút buồn cười nam tử, không kiên nhẫn khoát khoát tay nói ra.

"Có có có, mình Kính Tân Lâu tốt nhất gian phòng một mực trống không, chuyên môn vì Chung gia thời khắc chuẩn bị." Nam tử như được đại xá, mặt mũi tràn đầy bởi cười nói, vội vàng ở phía trước dẫn đường.

Từ Phong yên lặng nhìn lấy, đi theo cùng tiến lên bốn lầu, đi vào một cái gian phòng bên trong.

"Chung Đại Ca thân phận thật đúng là tôn quý, xem ra tiêu đệ là tèo cao." Từ Phong giống như cười mà không phải cười nói ra.

"Ha-Ha, huynh đệ người không muốn trêu chọc ta, gặp mặt thời gian dài như vậy ta cũng không có quá giới thiệu chính mình, nhưng người cũng cần phải có thể đoán được ta tại Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn địa vị, mà ở trong đó cũng là ta Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn sản nghiệp một trong." Chung Lôi vừa cười vừa nói.

"Khó trách như thế, đây chẳng phải là nói ở chỗ này có thể thuận tiện ăn đi!" Từ Phong lộ ra giật mình thần sắc, chợt hai mắt tỏa ánh sáng nói ra.

Chung Lôi nghe cười ha ha một tiếng, coi là Từ Phong chỉ là một câu nói đùa, có thể tiếp đó, theo từng đạo từng đạo tinh xảo thức ăn vừa lên tòa, hần nhất thời liền cười không nổi.

Chỉ gặp Từ Phong một bộ ăn như hổ đói bộ dáng, gió cuốn mây ta đồng dạng đem một bàn mâm đồ ăn quét sạch không còn, hần nhìn có chút ngẩn người.

Bởi vì ở vào Ô Đoàn Sơn Mạch phụ cận, cho nên bên trên những này đồ ăn đại bộ phận đều là dùng Linh Thú huyết nhục làm ra, Chung Lôi cũng không phải đau lòng những này đồ ăn, trong mắt hần những vật này không đáng giá nhắc tới, để hần giật mình là Từ Phong một mặt xem ăn như mạng tư thế.

Vừa gặp mặt thời điểm Từ Phong đối với hần bảo lưu lấy một điểm cảnh giác, về sau chuyển biến thành ngại ngại, sau đó là trò chuyện với nhau thật vui, nhưng bây giờ lại là hình bạn đường.

Bởi vì lúc này Từ Phong căn nhóm không lo được nói chuyện cùng hần, từ khi lên về sau, miệng bên trong vẫn là phình lên.

Từ Phong chuyển biến quá nhanh, lệnh Chung Lôi một mực phản ứng không kịp.

Một khắc đồng hồ về sau, Từ Phong trước mặt chổng chất gần trên dưới một trăm cái khoảng không bàn, cao cao la tại một bên.

Phòng môn cũng là mở rộng ra, từng cái tiểu nhị càng không ngừng xuyên toa, đem vừa mới làm tốt thức ăn đưa vào, bận bịu trên trán đều đã gặp mồ hôi.

"Chung Đại Ca, người làm sao không ăn?" Ăn chín điểm no bụng, Từ Phong dừng lại, trong bụng tràn ngập một cỗ ảm áp, một bộ vừa lòng thỏa ý bộ dáng.

Nguyên bản còn đang suy nghĩ chính mình trong trữ vật giới chỉ Linh Thú sớm đã ăn xong, trong ngắn hạn vô pháp ra ngoài liệp sát Linh Thú, những ngày này hần là vô pháp sửa chữa Thái Cô sát khí quyết, không nghĩ tới bây giờ liền có nhiều như vậy Linh Thú huyết nhục làm thành đồ ăn, hần làm sao lại buông tha.

"Ây... Huynh đệ người bao lâu chưa ăn cơm?" Chung Lôi rất nghiêm túc hỏi.

"Ha ha, ta ăn cái gì cứ như vậy." Từ Phong cũng phát hiện mình xấu hổ.

Mặc dù chỉ là ngón ngui tiếp xúc, nhưng Từ Phong phát hiện Chung Lôi tính cách để hấn có tự nhiên thân cận cảm giác, cho nên vừa rồi nhìn thấy có món ăn lên cũng không có cổ kị quá nhiều.

Chung Lôi hiểu ý cười một tiếng, chưa hề nói quá nhiều, tuy nhiên đối Từ Phong tướng ăn có chút kinh ngạc, nhưng Từ Phong loại này không câu nệ ô nhỏ tính tình làm hấn đối Từ Phong hảo cảm lại tăng thêm không ít.

Gặp Từ Phong ăn no, Chung Lôi để cho người ta đem đây rẫy bữa bọn mặt bàn thu thập một chút, chỉ để lại hai bầu rượu.

Tiểu nhị hộ tổng Chung Lôi mang theo hai người hộ vệ kia đều lui sau khi ra ngoài, cửa phòng đóng lại, bên trong phòng chỉ còn lại có Chung Lôi cùng Từ Phong hai người.

Chung Lôi cũng không có tính toán ăn cái gì, cầm chén rượu rót rượu cùng Từ Phong uống rượu.

Đây là Từ Phong lần thứ nhất uống rượu, nếm một thanh cay độc sang tị, nhưng sau một lát lại là răng môi thơm ngọt, khiến cho dư vị vô cùng.

Qua ba lần rượu, không biết là tửu nguyên nhân vẫn là người nguyên nhân, Từ Phong cũng mở ra mấy hất, không còn là Chung Lôi một mình tại này Đàm Thiên lễ, hai người trò chuyện hòa nhiệt, phảng phất nhiều năm không thấy bằng hữu.

Tửu Phùng Tri Kỷ, thú vị nghĩ thông suốt

Nếu như đổi lại một người khác, Từ Phong cũng không phải sẽ như thế nhanh quen thuộc đứng lên.

Người cùng người lui tới có khi chỉ là một cái cảm giác đúng, lại cự ly xa cũng sẽ ở trong khoảnh khắc rút ngắn.

Nói chuyện trời đất, khiển trách cổ bác nay.

Từ Phong nghe Chung Lôi thao thao bất tuyệt giảng thuật, tuy nhiên cảm thấy có đạo lý, nhưng gặp một bộ oán giận bộ dáng như là tiểu hài tử, không khỏi mỉm cười.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt đã trắng sáng treo cao đã lâu, Từ Phong cùng Chung Lôi hai người cũng đều dính vào men say, chỉ là đều không dùng thể nội lực hóa giải, hưởng thụ lấy phần này men say cảm giác.

Lúc gần đi, Chung Lôi xuất ra một bản cổ xưa ó vàng sỏ đưa cho Từ Phong.

"Chiêu thức loại vũ kỹ đồng dạng đối Ngưng Khí Cảnh võ giả tác dụng tiểu, không đạt được linh lực ngoại phóng, tại Trường Bình Khí trước mặt loại vũ kỹ này chỉ là như Gà mờ." Chung Lôi đầu lưỡi run lên, có chút lớn đầu lưỡi chỉ này quyền sỏ nói ra.

"Đây là một bản thân pháp vũ kỹ, tuy nhiên đẳng cấp không cao, nhưng hấn là thích hợp nhất người bây giờ cảnh giới, người cầm đi."

"Khinh Thân Quyết "

Từ Phong đem sỏ tiếp trong tay, không có chối từ, hấn tu hành Thái Cổ sát khí quyết, thể phách đến thói luyện, vô luận là thân thể phòng ngự vẫn là tốc độ đều có tăng lên rất nhiều, nếu như có thể có một bộ thân pháp vũ kỹ, sẽ làm hấn tại phương diện tốc độ càng thêm như cá gặp nước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tu Luyện Tràng

Từ Tửu Lâu ra đến trước, Chung Lôi còn cố ý đem tửu lâu chủ sự tình gọi tới, phân phó nếu như về sau Từ Phong tới nơi này ăn cơm, hết thầy phí dụng đều tính toán tại hấn sổ sách, chủ sự đương nhiên miệng đầy đáp ứng, còn một mặt nịnh nọt nịnh nọt Từ Phong một phen.

Từ Phong bất đắc dĩ cười cười, ngầm thừa nhận Chung Lôi đối với hấn tốt ý, tại không có ra Ô Đan Trấn trước đó, đây cũng là hấn duy nhất có thể bổ sung huyết khí biện pháp.

Từ Tửu Lâu sau khi ra ngoài, Chung Lôi vẫn là thuyết phục Từ Phong một phen, hi vọng Từ Phong có thể đi hấn trong phủ đệ ở lại, nhưng cuối cùng tại Từ Phong kiên trì hạ Chung Lôi chỉ có thể từ bỏ, an bài bên người một người thị vệ dây lưng phong đi tu luyện trận.

Cùng Chung Lôi phân biệt, Từ Phong cùng tên hộ vệ này cùng một chỗ tiến về Tu Luyện Tràng, cứ việc thị vệ tu vi so Từ Phong cao hơn, nhưng thị vệ trên đường đi đối Từ Phong có chút khách khí, trừ Chung Lôi quan hệ bên ngoài, cái này thị vệ cũng cảm thấy Từ Phong hiện tại trẻ tuổi như vậy, ngày sau tiềm lực vô hạn.

Trên đường Từ Phong hướng hỏi thăm một số liên quan tới Tu Luyện Tràng tình huống, tên hộ vệ này cũng đem những gì mình biết đồ, vật toàn bộ cáo tri.

Tu Luyện Thất tổng cộng chia làm bốn đẳng cấp, nhất cấp vì phổ thông Tu Luyện Thất, không có bất kỳ cái gì trận pháp phụ trợ, chỉ là vì võ giả cung cấp một cái yên tĩnh tu luyện không gian, lựa chọn cái này Tu Luyện Thất người đều là tránh cho quấy rầy yên tĩnh bề quan.

Cấp hai Tu Luyện Thất lại có Tụ Linh Trận phụ trợ, trong phòng tu luyện linh lực dồi dào.

Cấp ba Tu Luyện Thất cùng cấp hai so sánh, chỉ là Tụ Linh Trận đẳng cấp khác nhau, võ giả có thể căn cứ tự thân tu vi cùng điều kiện kinh tế xét lựa chọn.

Mà cấp bốn Tu Luyện Thất trừ có Tụ Linh Trận phụ trợ bên ngoài, còn có Không Gian Trận Pháp phụ trợ, loại này Không Gian Trận Pháp có thể chậm lại không gian tốc độ chảy.

Bất quá cấp bốn Tu Luyện Thất cũng là có Linh Thạch liền có thể dùng, lựa chọn loại phòng tu luyện này còn đối với võ giả tu vi hữu hạn định, nhất định phải võ giả đạt tới Uẩn Khí Cảnh giới mới có thể sử dụng, bởi vì cấp bốn Tu Luyện Thất số lượng ít nhất, chỉ có hai cái cấp bốn Tu Luyện Thất.

Từ Phong nghe xong hộ vệ giới thiệu cũng không khỏi đến âm thầm kinh hãi Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn tích súc, hẳn từng nghe nói qua Từ Vân Tông cũng có loại này có Không Gian Trận Pháp Tu Luyện Thất, bất quá cái này Tu Luyện Thất số lượng cũng không phải rất nhiều, bị tông môn nghiêm ngặt quản không sử dụng, không nghĩ tới Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn cũng có loại này có Không Gian Trận Pháp Tu Luyện Thất.

Tại tên hộ vệ này chỉ huy hạ Từ Phong đi vào Ô Đàn Trấn góc Tây Bắc một khu vực, nơi xa nhìn ra xa, trong tầm mắt mấy trăm cái thạch thất xen vào nhau sắp xếp, dựa theo Tu Luyện Thất đẳng cấp làm mấy cái khu vực, số lượng nhiều nhất hẳn là là thuộc nhất cấp Tu Luyện Thất, tuy nhiên cùng hẳn Tu Luyện Thất so sánh chiếm diện tích nghĩ thông suốt, nhưng bên trong Linh khí mức độ đậm đặc ngày đêm khác biệt.

Tại những phòng tu luyện này đằng sau là cao chừng vách đá vạn trượng vách đá, nơi này đã ở vào Ô Đàn Trấn biên giới, Ô Đàn Trấn cũng là ở vào một cái cốc khâu, ba mặt vách đá trong sơn cốc, toàn bộ địa hình nhìn giống một cái miệng hồ lô.

Nguyên bản hộ vệ muốn đem Từ Phong đưa đến trong đại sảnh bàn giao vài câu lại đi, nhưng Từ Phong cảm thấy mình đã ăn người ta, bắt người ta, hiện tại không thể lại lợi dụng tu luyện thất cũng không tốn phí, cho nên trực tiếp đem hộ vệ đẩy đi, chính mình một mình đi vào làm vào ở Tu Luyện Thất đại sảnh.

"Công tử, xin hỏi ngài là muốn thuê lại Tu Luyện Thất sao?"

Từ Phong vừa mới đi vào đại sảnh, một tên thân thể mặc quần dài trắng thanh xuân thiếu nữ đi tới, khẽ khom người hành lễ về sau, nói với Từ Phong.

"Là, ta muốn thuê lại một gian Tu Luyện Thất." Từ Phong đáp.

"Xin hỏi người cần gì đẳng cấp Tu Luyện Thất?"

"Đều là thể nào thu phí?"

"Nhất cấp Tu Luyện Thất mỗi ngày một cái Hạ Phẩm Linh Thạch, cấp hai Tu Luyện Thất mỗi ngày mười cái Linh Thạch, cấp ba Tu Luyện Thất mỗi ngày ba mươi mai Linh Thạch, về phần cấp bốn Tu Luyện Thất cần ngài tu vi đạt tới Vạn Khí Cảnh mới có tư cách sử dụng."

"Ân, này cho ta đến cái nhất cấp Tu Luyện Thất đi." Từ Phong có chút xấu hổ nói ra, phiền phức người ta giới thiệu một trận sau cùng lựa chọn một cái rẻ nhất.

Nhưng không có cách nào, Từ Phong Càn Khôn Giới Chỉ bên trong mặc dù có hơn một ngàn mai Hạ Phẩm Linh Thạch, cho dù là lựa chọn cấp ba Tu Luyện Thất cũng có thể ở hơn một tháng thời gian, nhưng hẳn muốn giữ lại những linh thạch này mua sắm Linh Thú huyết nhục dùng.

Tuy nhiên Chung Lôi đã cùng Kính Tân Lâu người chủ sự nói qua, về sau Từ Phong tới đó tiêu phí tính toán ở trên người hắn, nhưng Từ Phong không có ý định như thế, hẳn đối Linh Thú huyết nhục nhu cầu quá lớn, cứ việc những này tổn hao còn không thể bị Chung Lôi để vào mắt, nhưng nếu như Từ Phong làm như vậy, người khác nhất định sẽ ở sau lưng nghị luận âm ỉ, chính là bởi vì là Chung Lôi phân phó, cho nên chỉ cần Từ Phong không có qua lần Kính Tân Lâu, người sau lưng đang nghị luận Từ Phong thời điểm cũng tất nhiên sẽ ở phía trước tăng thêm một câu "Chung gia bằng hữu".

Hắn nghe quen loại này châm chọc, đương nhiên sẽ không để ý, bất quá hẳn không muốn vì vậy mà để Chung Lôi danh tiếng bị hao tổn.

"Mời đi theo ta!" Thiếu nữ dịu dàng cười một tiếng, cũng không vì Từ Phong lựa chọn đẳng cấp thấp nhất Tu Luyện Thất mà có chỗ lãnh đạm, bước đi gót sen uyển chuyển, ở phía trước dẫn đường.

Thiếu nữ đem Từ Phong mang vào một căn phòng bên trong, gian phòng này là chuyên môn làm nhất cấp Tu Luyện Thất thuê, rất nhanh Từ Phong giao một trăm ba mươi mai Linh Thạch, bên trong một trăm mai Linh Thạch là làm tiền thế chấp, mà ba mươi mai Linh Thạch là Từ Phong ở lại một tháng cần thiết phí dụng, ở nơi đó nhận lấy một tấm lệnh bài về sau, Từ Phong ra khỏi phòng.

Ban đầu vốn cho là mình còn muốn tại tu luyện trận này phiên bản đại khu vực tìm kiếm một trận mới có thể tìm được chính mình Tu Luyện Thất, nhưng không nghĩ tới chính mình vừa ra khỏi phòng liền phát hiện trước đó thiếu nữ chính ở ngoài cửa chờ.

"Ta lĩnh công tử tiến về ngài Tu Luyện Thất." Thiếu nữ vẫn như cũ khẽ cười nói.

Từ Phong tướng lệnh bài đưa cho thiếu nữ nhìn một chút, phía trên có Tu Luyện Thất dãy số.

Sau đó, Từ Phong đi theo thiếu nữ tiến về Tu Luyện Tràng.

"Bất Đồng Đăng Cấp Tu Luyện Tràng đều có chuyên môn cửa vào, tại mỗi cái lối vào là sẽ có võ giả thủ vệ." Thiếu nữ vừa đi vừa giống Từ Phong giới thiệu.

"Công tử trong tay lệnh bài trừ ra khỏi Tu Luyện Thất Phòng Ngự Trận Pháp bên ngoài, vẫn là ra vào Tu Luyện Tràng cửa vào thân phận lệnh bài, mời công tử thích đáng bảo quản."

Hai người đi đến nhất cấp Tu Luyện Tràng, lối vào Hộ Vệ Đội ra vào nhân viên tiến hành kiểm tra đối chiếu sự thật cực kỳ nghiêm ngặt, Từ Phong xuất ra lệnh bài về sau mới được cho đi tiến vào, cho dù là bên người thị nữ thường thường đi tới đi lui nơi này cũng cần mỗi lần đều đưa ra một khối công việc đặc thù lệnh bài mới bị để vào.

Hành tẩu tại nhất cấp Tu Luyện Tràng khu vực bên trong, mấy cái tuần tra thủ vệ tiểu đội chính tề hành tẩu tại đường bên trong, phòng ngừa tu luyện khu vực nội phát sinh đánh nhau sự kiện.

Nhìn đến đây, Từ Phong trong lòng đối Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tác phong có nhất định nhận biết, vô luận là từ bên người thị nữ thái độ phục vụ còn là tu luyện trận nghiêm ngặt thủ hộ cũng có thể làm cho nhân tâm sinh kính nể chí tâm. Khó trách Hùng Sư Thú Liệp Đoàn có thể đem chính mình trú biến thành một cái cung cấp đồng đảo võ giả đến đây giao dịch mua bán phương thị, nếu như là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn muốn như thế, đoán chừng không có người sẽ đi qua.

"Công tử, nơi này chính là ngài Tu Luyện Thất, chúc ngài sớm ngày tấn cấp thành công!" Thiếu nữ dịu dàng cười một tiếng, chỉ bên cạnh một gian Tu Luyện Thất nói ra.

"Ân, cảm ơn ngài" Từ Phong nói từ từ vật giới chỉ bên trong xuất ra mười cái Hạ Phẩm Linh Thạch đưa cho thiếu nữ.

Thiếu nữ nhìn thấy Từ Phong cho ban thưởng, một mực bảo trì mỉm cười trên mặt lần thứ nhất xuất hiện biến hóa, lắng một chút mới phản ứng được, vội vàng nói tạ một tiếng, đem Linh Thạch tiếp nhận qua.

Cũng không phải là bởi vì Từ Phong ban thưởng Linh Thạch rất nhiều, nàng một mực phụ trách tiếp đãi công tác, gấp gáp thân phận tôn quý khách nhân, có đôi khi ban thưởng hội có vài chục mai nhiều.

Từ Phong lựa chọn là nhất cấp Tu Luyện Thất, tuy nhiên sắc mặt nàng không có biểu hiện ra cái gì về coi thường, nhưng trong nội tâm đã đem Từ Phong hóa thành là loại kia trên thân không có bao nhiêu Linh Thạch người nghèo, nàng lúc bắt đầu thời điểm thậm chí đều không có trông cậy vào Từ Phong sẽ cho nàng khen thưởng, không nghĩ tới Từ Phong chẳng những cho nàng khen thưởng, hơn nữa còn là mười cái, đã là Từ Phong thuê một tháng nhất cấp Tu Luyện Thất một phần ba.

Từ Phong nhìn ra thiếu nữ ý nghĩ, mỉm cười không nói gì thêm, vô luận thiếu nữ lúc này trong lòng nghĩ như thế nào, hẳn chỉ ít đối với thiếu nữ thái độ phục vụ vẫn là hài lòng, mà lại Từ Phong mặc dù là cái Thủ Tài Nô, nhưng này muốn phân đối với người nào mà nói, cho dù đối với mình keo kiệt một điểm, hẳn cũng sẽ không ra tay với nữ sinh hẹp hòi.

"Ra tay với nữ sinh phải hào phóng, dạng này về sau mới có khả năng lấy đến lão bà" cái này là mẫu thân đã từng đùa hấn thời điểm nói chuyện, mặc dù chỉ là một câu trò đùa, nhưng Từ Phong một mực ghi ở trong lòng, cũng một mực làm như vậy lấy.

Thiếu nữ sau khi đi, Từ Phong xuất ra lệnh bài tiến vào thuộc về mình Tu Luyện Thất bên trong.

Trong phòng tu luyện bày biện đơn giản, bất quá cũng chính là dạng này mới khiến cho Từ Phong nhãn tình sáng lên, có chút hưng phấn.

Bởi vì hấn mới vừa từ Chung Lôi nơi đó đạt được một bản thân pháp vũ kỹ, cái này người tu luyện thất có chút rộng rãi, mà lại bởi vì trưng bày đơn giản quan hệ, mình coi như ở chỗ này tu luyện thân pháp vũ kỹ cũng không có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ta thật là mình ngã!

Tối nay Từ Phong không có tu luyện, mượn hơi hơi men say ngủ thật say.

Thăng đến ngày thứ hai tỉnh lại, Từ Phong sớm tỉnh lại, cảm giác toàn thân thoải mái, trước đó thời gian nửa năm đều là tại sơn động hoặc rừng cây đã ngoại vượt qua, thật lâu không có giống đêm qua như vậy không hề cố kỵ ngủ say một trận.

Hoạt động một chút gân cốt, Từ Phong đem Chung Lôi đưa cho hắc sách nhỏ lấy ra, đối với thân pháp vũ kỹ chờ mong vạn phần.

Chính như Chung Lôi nói, Ngưng Khí Cảnh võ giả vô pháp đạt tới linh lực ngoại phóng, vận dụng linh lực tại Ngưng Khí Cảnh võ giả trong tay chỉ có thể là gia tăng võ giả tốc độ cùng lực lượng mà thôi.

Cho dù là hắc tu luyện gào thét quyền, nếu như tại hắc không có lĩnh ngộ ra Đệ Bát Thức thời điểm, lúc đối địch có thể phát huy uy lực cũng là hữu hạn.

Đem sách nhỏ mở ra, tại trang tên sách bên trên ghi lại một số tu luyện tâm đắc, không biết là Chung Lôi tại lúc thời điểm tu luyện lưu lại vẫn là quyền sở này lấy chủ nhân trước lưu lại.

Từ Phong cẩn thận thông một lần, không khỏi âm thầm gật đầu, bên trong giảng thuật một số đối vận dụng linh lực phương pháp không chỉ có thích hợp với thân pháp vũ kỹ, đồng dạng cũng đối nghi ngại hắc vũ kỹ trợ giúp rất lớn, thậm chí có rất nhiều kỹ xảo để hắc nhất thời Mauser bỗng nhiên thông suốt.

Từ Phong thử nghiệm lợi dụng phía trên này nói tới kỹ xảo tâm đắc vận hành một trong hạ thể linh lực, phát hiện linh lực trở nên càng thêm nhẹ nhàng, không có tại như trước đó như thế cuồng bạo.

Linh lực tại thể nội như thể vận hành mấy chu thiên, Từ Phong nhếch miệng lên mỉm cười, chờ lấy một đôi mắt to, một bộ vẻ chột hiểu, trong mắt mang theo nồng đậm sợ hãi lẫn vui mừng.

Hắn một đường tu hành đến bây giờ, trên cơ bản đều là mình độc lập tu hành, rất nhiều không hiểu địa phương đều là mình từ từ suy nghĩ trải nghiệm, lúc này thấy đến những này tiền bối lưu lại tâm đắc, tự nhiên càng thêm dễ thuận buồm xuôi gió.

Định chỉ tu luyện, Từ Phong cầm trong tay lật ra sổ hắc hắc cười ngây ngô, liền như là một đứa bé con đạt được âu yếm đồ chơi một dạng, hắc cảm thấy quyền sở này có giá trị nhất đã không phải là Kinh Thân Quyết công pháp và linh lực vận chuyển lộ tuyến, mà chính là trang tên sách bên trên ghi chép cái này tâm sự hơn trăm không tu luyện tâm đắc.

Bình phục vui sướng trong lòng chi tình, Từ Phong bắt đầu từng lần một nếm thử, một chút xiu suy nghĩ, không ngừng nghiệm chứng tâm đắc bên trong giảng thuật đồ, vật, thăng đến đem những vật này từng cái hiểu rõ, Từ Phong vẫn còn có chút vẫn chưa thỏa mãn.

"Khó trách biết rõ Từ Văn Tông đối ngoại môn đệ tử cực kỳ khắc nghiệt, sẽ còn có nhiều người như vậy, một khi trở thành nội môn đệ tử, may mắn bái nhập trưởng lão môn hạ, chỉ cần thêm chút chỉ điểm một hai cũng có thể thiếu đi rất nhiều đường quanh co." Từ Phong không khỏi cảm khái, lúc trước hắc trở thành nội môn đệ tử cũng có hạnh phúc nhập một vị nội môn trưởng lão môn hạ, nhưng bởi vì nhập môn không lâu liền thụ thương, về sau càng không cách nào ngưng tụ linh lực, dẫn đến không có trưởng lão nguyện ý mạo hiểm thu hắc làm đồ.

Cười khổ lắc đầu, Từ Phong lại đem sách nhỏ cầm ở trong tay bắt đầu duyệt Kinh Thân Quyết khẩu quyết cùng linh lực Vận Hành Lộ Tuyến.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Từ Phong như là tượng gỗ đồng dạng ngồi ở trên giường, cả người tu luyện thất như cùng một cái đứng im hình ảnh, chỉ có Từ Phong này một đôi đen nhánh mắt to đang không ngừng chuyển động, dường như đang cực lực suy nghĩ.

"Thử một lần!" Từ Phong cười hắc hắc, một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng.

Vận chuyển công pháp khẩu quyết, thể nội linh lực phun trào, giống như bàn như rắn tại thân thể Tĩnh Mạch bên trong bốc lên du động.

Hát!

Từ Phong khẽ quát một tiếng, thân hình lướt đi.

Ầm!

Từ Phong thân hình vẽ ra một ngã rẽ khúc đường cong, trực tiếp nện ở ngoài mười trượng hơn trên vách đá, phát ra một trận âm vang vang động.

"Linh lực không có chương không tốt, đã đến đột nhiên gia tốc, còn tốt có Sát Cương tại!" Từ Phong đứng lên, bộ dáng có chút chật vật, miệng bên trong không ngừng nghĩ linh tính.

"Lại thử một lần!"

Ầm!

Lại một tiếng vang thật lớn, toàn bộ thanh sắc vách tường đều đi theo rung động động một cái, nếu không phải có trận pháp bảo hộ, một kích này đã có

thể đem mặt vách đá này oanh ra một cái hố đến, không gì hơn cái này, trên tường đá cũng lưu lại rõ ràng vết lõm.

Lần nữa đứng dậy, Từ Phong lừa gạt bừa bãi, đem lộn xộn quần áo lung tung sửa sang một chút, hồi tưởng đến vừa rồi thi triển thân pháp quá trình trầm tư một lát.

"Lại đến!"

Âm!

"Lần này hẳn là không sai biệt lắm!"

Âm!

Lần lượt vang động tại trong phòng tu luyện vang lên, nương theo lấy một bóng người chập vọt đứng lên.

Thẳng đến về sau Từ Phong đã lười nhác nói nhảm nữa, đứng lên tiếp tục ném thử, lần lượt qua cảm giác, không ngừng cải thiện linh lực cường khổng.

Phanh phanh phanh...

Liên tiếp vang động như là đọt đọt pháo.

"Không được, phải nghỉ ngơi dưới!" Từ Phong lần nữa chập vọt bò lên, thân thể nhìn có chút công kênh, liên tục ném thử đập, mặc dù có Sát Cương phòng ngự cũng làm cho hắn nhận không ít trùng kích chỉ lực.

"So ngay từ đầu thời điểm trùng kích lực phải nhỏ hơn nhiều, điều này nói rõ ta đối bộ này thân pháp đã có nhất định linh ngộ!" Từ Phong nằm ở trên giường miệng lớn thở hổn hển.

"Linh lực bất ổn, chỉ cần Tinh Thần Lực hơi thư giãn, linh lực liền sẽ trong nháy mắt cuồng bạo, để thân thể ta mất đi thăng bằng."

"Đối Tâm Pháp Khẩu Quyết linh ngộ còn phải không ngừng từ trong thực tiễn chậm rãi lĩnh ngộ!"

"..."

Từ Phong thân thể đang nghỉ ngơi, đầu còn đang không ngừng mà nghĩ đến, đối với mình vừa rồi thi triển Khinh Thân Quyết từng cái chi tiết tiến hành tổng kết.

Sau một nén nhang, Từ Phong thân hình tái khởi.

Trong phòng tu luyện thanh âm vang vọng

Không biết qua bao lâu

Loại này vang vọng tần suất không có thay đổi, nhưng truyền đến tiếng vang lại tại lần lượt yếu bớt.

"Ai ai ai..."

Âm!

"Ban đầu vốn có thể chịu đựng!" Từ Phong đối với vừa rồi thất bại trong gang tấc có chút uể oải.

"Lần sau liền có thể thành công!" Sau một khắc, Từ Phong trong mắt tinh quang lấp lóe, một mặt hi vọng chi sắc.

Lại là liên tiếp mấy chục lần ném thử, thẳng đến một lần, loại kia một mực tiếp tục vang động biến mất không thấy gì nữa.

Tiếng vang biến mất, chỉ để lại trong không gian chập vọt thân ảnh, như là lên tiếng tiểu nhi học bước, tập tễnh, lão đạo.

Hai ngày về sau,

Từ Phong thân hình tại trong phòng tu luyện nhanh chóng xuyên toa du tầu, lúc nhí vượt không mà lên, thân pháp mau lẹ, nhiều một tia linh động, bay là tả.

Ổn định thân hình, Từ Phong đứng ở trước giường, đối bộ này thân pháp vũ kỹ rất là hài lòng, khoe miệng không khỏi lộ ra một cỗ ý cười, chỉ là khuôn mặt hai ngày này vô số lần cùng vách đá tiếp xúc thân mật mà có chút công kênh, khoe miệng liệt có chút mất tự nhiên.

"Ra ngoài mua sắm một số Linh Thú huyết nhục, sau đó chuẩn bị bế quan "

Thân pháp tại hai ngày này ở giữa liền đã đạt tới nhập môn tầng thứ, muốn lại có tinh tiến làm theo không phải thời gian ngắn có khả năng đạt tới, còn cần tại trong thực chiến không ngừng ma luyện thể ngộ, nhưng lúc này hẳn lại ra không có Ô Đan Trấn, Ô Đan Trấn bên trong cảm đoán đánh nhau, cho nên lúc này duy nhất lưu cho hắn lựa chọn cũng là bế quan tu luyện.

Từ trong phòng tu luyện đi ra, Từ Phong chính hướng phía Tu Luyện Tràng lối ra phương hướng đi đến, đối diện vừa vặn nghênh đón một đội tuần tra thủ vệ.

"Vị tiểu ca này xin dừng bước." Đội tuần tra bên trong một tên tráng hán hướng về phía Từ Phong nói ra.

"Chuyện gì?" Từ Phong hơi kinh ngạc nhìn trước mắt tráng hán.

"Gặp tiểu ca vết thương đầy người, có phải hay không gần đây cùng người đánh nhau qua?" Tráng hán hỏi.

"Không, đây là chính ta ngã." Từ Phong nhếch miệng cười nói.

"Tiểu ca không cần lo lắng, nhìn người bị thương thành dạng này, nhất định là đối phương xuất thủ trước đây, Ô Đan Trần tuy nhiên cảm đoán một mình đánh nhau, nhưng nếu như người chỉ là tự vệ đánh trả lời nói, sẽ không nhận bất kỳ xử phạt nào." Tráng hán nhìn lấy mặt mũi bầm dập Từ Phong tiếp tục nói.

"Đây thật là chính ta ngã."

Tráng hán nghe Từ Phong trả lời, trầm ngâm một lát, trên mặt nhiều một tia ngưng trọng, quay người cùng bên cạnh mấy tên thủ vệ liếc nhau, lẫn nhau ở giữa âm thầm gật gật đầu.

Đây là cái gì tình huống?

Từ Phong nhìn trước mắt mấy tên thủ vệ động tác, một mặt mông bốc, có chút không biết làm sao, nhưng đối phương liền che ở trước người hắn, muốn đi cũng đi không có, chỉ có thể đứng ở nơi đó chờ đợi, hi vọng mấy người ánh mắt giao lưu xong sau có thể cho mình tránh ra một con đường.

"Tiểu ca, nhìn người niên cấp nhẹ nhàng lần này hắn là lần đầu tiên tiến Ô Đan Sơn Mạch thí luyện đi." Một lát sau, tráng hán hỏi.

Gặp Từ Phong gật đầu, tráng hán hài lòng gật gật đầu, tiếp tục nói: "Người khả năng đối Ô Đan Sơn Mạch bên trong thế lực còn không quá hiểu biết, chúng ta Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn tại đông đảo thế lực bên trong thế nhưng là danh phó thực thứ nhất, cho nên bất kỳ thế lực nào cũng đừng nghĩ tại Ô Đan Trần giương oai. Vô luận ra tay với người người loại nào tu vi, thuộc về này cái thế lực, chúng ta Hùng Sư đoàn lính đánh thuê đều sẽ vì người truy cứu đến."

"Ta thật là mình ngã." Từ Phong chưa bao giờ cảm giác được như thế bất lực qua, cảm giác mình giải thích là như vậy tái nhợt.

Tráng hán nghe được Từ Phong vẫn kiên trì nói trên người mình thương tổn là mình ngã, không khỏi hơi nhú mày, trên mặt sinh ra một con tức giận, thanh âm cũng to mấy phần: "Người thân là một võ giả, trẻ tuổi như vậy liền đã sinh sinh tâm mang sợ hãi, tương lai như thế nào trở thành một tên cường giả."

"Các người cho ta đến" Từ Phong đối trước mắt cái này tráng hán có chút dở khóc dở cười, biết hôm nay nếu là không cho bọn hắn một hợp lý giải thích chính mình liền cái này người tu luyện trận đều ra không được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Gặp lại tên mặt thẹo

"Ha-Ha, liền nên như thế mà!" Tráng hán đối Từ Phong cử động đầu tiên là sững sờ, lập tức cười ha ha, coi là Từ Phong muốn dẫn lấy bọn hắn qua tìm cái kia ra tay với Từ Phong người.

Từ Phong mang theo cái này đội hộ vệ đi ra xa vài trăm thước, cuối cùng dừng lại tại chính mình Tu Luyện Thất trước.

"Không nghĩ tới mới ra qua, nhanh như vậy liền lại trở về." Bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, Từ Phong cảm ra bên trong lệnh bài đem ngoài phòng tu luyện Phòng Ngự Trận Pháp bỏ.

"Người tại sao có thể có cái này người tu luyện thất lệnh bài?"

Tráng hán đi trên đường còn đang suy nghĩ, nếu như ra tay với Từ Phong người không không có triệt tiêu trận pháp, chính mình có phải hay không muốn mạnh mẽ công kích trận pháp, nhưng không nghĩ sẽ xuất hiện một màn này.

"Đây là ta Tu Luyện Thất, ta đương nhiên có lệnh bài!" Từ Phong tức giận trở về một câu, dẫn đầu hướng phía cửa phòng tu luyện đi đến.

Tại tráng hán lúc đầu hỏi thăm thời điểm, Từ Phong vẫn còn tương đối thương thức bọn họ tận trung cương vị công tác tinh thần, nhưng bây giờ hán đối sau lưng những người này cảm thấy chết lặng cùng cực điểm.

"Thật lớn mật, đối người khác xuất thủ không nói, lại còn dám xâm chiếm người khác Tu Luyện Thất!"

Sau lưng truyền đến một tiếng gầm thét, Từ Phong nghe được về sau một cái thư linh, kém chút té ngã trên đất.

Tráng hán này loại này trí thông minh, là thế nào sống đến bây giờ? Từ Phong âm thầm bình phục một chút phức tạp tâm tình đem thạch cửa mở ra.

"Chính ta ngã!" Từ Phong chỉ trong phòng tu luyện trên vách đá còn có thể thấy rõ ràng từng cái vết lõm, sắc mặt chất phác, không tình cảm chút nào nói ra.

Hán thê, đây là hán một lần cuối cùng giải thích.

Tráng hán mấy người nguyên bản còn nổi giận đùng đùng biến thành trong phòng tu luyện, thế nhưng là khi thấy trên vách tường này vô số vết lõm thời điểm, từng cái nộ khí nhất thời tan thành mây khói, nói với Từ Phong một câu "Quấy rầy" sau đó liền xám xịt đi ra Tu Luyện Thất.

Từ Phong đứng tại chỗ có chút dờ khóc dờ cười, mấy cái kia hộ vệ lúc gần đi nhìn về phía hán cổ quái ánh mắt, rõ ràng tựa như đang nhìn một cái tự ngược cuồng.

Bất quá, vô luận như thế nào, chính mình giải thích rõ ràng, tuy nhiên đại giới có chút trầm trọng, chỉ dùng của mình "Sĩ nhục" rửa sạch.

Lần nữa từ Tu Luyện Thất ra đến, lần này rất thuận lợi, Từ Phong không tiếp tục thụ đến bất kỳ ngăn trở nào đi ra tu luyện khu .

Tu Luyện Tràng tuy nhiên chỗ vắng vẻ, nhưng người đi đường lại không ít, Từ Phong một người một mình đi trên đường, không nhớ tới vừa rồi không thoải mái sự tình.

Nhưng, một kiện khác phiền não sự tình xông lên đầu.

Hồi tưởng lại chính mình hai ngày trước tại trên đường phố hỏi thăm người qua đường tràng cảnh, Từ Phong đã biết mình bị Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn dưới lệnh truy sát sự tình tại Ô Đan Trấn cơ hồ là mọi người đều biết.

Nếu như thế, còn sẽ có người dám mạo hiểm lấy đắc tội Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn mạo hiểm bán cho mình Linh Thú huyết nhục này?

Chính suy nghĩ lung tung ở giữa, hán tâm thần đột nhiên động một cái, luôn cảm giác đằng sau có người một đôi mắt đang nhìn chăm chú chính mình, loại cảm giác này sớm tại hán bước ra Tu Luyện Tràng thời điểm liền có, nhưng vừa rồi một khắc này càng thêm rõ ràng.

"Chẳng lẽ là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người?" Từ Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Hán không quay đầu lại xem chừng, muốn từ phía sau tìm tới một cái theo dõi người một nhà cần lãng phí không có thiếu thời gian xem chừng, nhưng nếu như đối phương phát hiện mình phát giác được dị thường, nhất định sẽ trực tiếp trốn vào trong đám người che giấu, chính mình vẫn là uổng phí sức lực, cho nên Từ Phong tiếp tục giả vờ làm như vô sự đi lại.

Đột nhiên, Từ Phong thân hình chớp động, mặc dù không có thi triển Kinh Thân Quyết, nhưng tốc độ cũng là phi thường nhanh, nhảy mấy cái ở giữa liền đã xuất hiện tại ngoài trăm thước, sau đó cũng không ngừng lại, trực tiếp chui vào đá xanh bên đường trong rừng cây, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Đáng chết!"

Tại Từ Phong biến mất không lâu, sau lưng cách đó không xa một cái mang theo mũ rộng vành nam tử đột nhiên phát ra một tiếng chửi mắng, lập tức thân hình cũng là nhanh chóng chui ra, hướng phía Từ Phong biến mất địa phương lao đi.

Chính như Từ Phong nhận thấy cảm giác như thế, phía sau hán đứng là có một đôi mắt vẫn đang ngó chừng hán nhất cử nhất động, chỉ bất quá làm hán nghĩ không ra là người này hán cũng nhận biết, chính là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Đào Ba nam tử.

Từ Phong đột nhiên di động thân hình, cơ hồ là trong nháy mắt liền biến mất tại Đào Ba nam tử trong tầm mắt, Đào Ba nam tử trong lòng đã đem Từ Phong mắng vô số lần, phát hiện mỗi lần gặp được Từ Phong, chính mình luôn là có ăn không hết đau khổ.

Hai ngày trước bị đoàn trưởng sai khiến nhìn chăm chăm Từ Phong, nhưng sau khi rời khỏi đây liền mất đi Từ Phong tung tích, sợ hãi Từ Phong chạy trốn rồi đi Ô Đan Trấn, hán đêm hôm đó tại nơi miệng hang ngồi chờ một đêm, kết quả trắng đến buổi sáng cũng không có nhìn thấy Từ Phong tung tích.

Sau tới vẫn là nghe được người qua đường nói đến Từ Phong bị Hùng Sư Thú Liệp Đoàn "Chung gia" cho tìm đi, nghe được tin tức này hán càng là đã sợ hãi lại phần nộ.

Hùng Sư Thú Liệp Đoàn "Chung gia" cụ thể là thân phận gì Từ Phong không rõ ràng, nhưng hán là rõ ràng, mà lại cái này Chung gia một mực chú trọng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn, cho nên Từ Phong bị Chung Lôi tìm qua, với hán mà nói tuyệt đối là chuyện xấu, rất có thể chính mình thụ những này oán khí

cùng đệ đệ chết không toàn thân đại thù liền vô pháp đến báo.

Sau cùng nhiều mặt nghe ngóng chỉ mới có người nhặt được chuông Lôi hộ vệ đem Từ Phong đưa đi tu luyện trận, hần lập tức đuổi tới Tu Luyện Trảng bên ngoài, một mực trở mặt ngồi chờ đến bây giờ.

Mà hiện nay, Từ Phong đã đến đột nhiên xuyên thấu trong rừng cây, chẳng lẽ hần phát hiện mình? Vẫn là hần vốn là liệu định đoàn trưởng sẽ phái người theo dõi hần?

Thân ảnh không ngừng, Đào Ba nam tử đầu cũng đang không ngừng nghĩ đến, không có một chút thời gian cũng đi theo tiến vào vào trong rừng cây.

"Tiểu vương bát đản này, chạy đi nơi đâu?" Đào Ba nam tử ngoài miệng hùng hùng hổ hổ, ánh mắt không ngừng quét mắt chung quanh, muốn tìm được Từ Phong tung tích.

"Chẳng lẽ là cốc khẩu phương hướng?"

Đào Ba nam tử vừa muốn hướng phía cốc khẩu phương hướng đuổi theo, lại nghe phía sau truyền đến một thanh âm quen thuộc.

"Nguyên lai là ngươi a, thật sự là đã lâu không gặp."

Một gốc mọc ra nòng mậ cảnh lá Cỏ Thụ bên trên, một bóng người phiêu nhiên nhĩ lạc, đứng tại Đào Ba nam tử phía trước cách đó không xa, một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn lấy Đào Ba nam tử, người này chính là trước một bước xông vào trong rừng cây biến mất không thấy gì nữa Từ Phong.

"Hừ, ngươi tiếp tục chạy a, coi như ngươi ra Ô Đan Trán, ngươi cũng đừng hòng hoặc là rời đi Ô Đan Sơn Mạch!" Đào Ba nam tử nhìn lấy Từ Phong, con mắt cơ hồ muốn phun ra lửa, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

"Ta tại sao phải chạy?" Từ Phong nghi hoặc hỏi.

"Biết lão bằng hữu muốn tìm ta, ta sợ ngươi gấp, cái này không lập tức liền ra đến mà! Đổi lại là người khác, ta mới không có hảo tâm như vậy!"

"Ngươi không cần lại trước mặt ta tranh đua miệng lưỡi, sớm tối có ngươi khóc thời điểm." Đào Ba nam tử oán hận lên tiếng.

Từ Phong tựa hồ không có nghe thấy Đào Ba nam tử câu nói này, ngược lại là ánh mắt một mực đang đại lượng lấy bốn phía, xem như nói một mình đồng dạng nói ra: "Ngươi không cảm thấy nơi này rất yên tĩnh sao? Rất thích hợp sát nhân diệt khẩu sao?"

"Ngươi muốn làm gì?" Nghe Từ Phong nói chuyện, Đào Ba nam tử cũng kịp phản ứng, liền vội vàng lui về phía sau mấy bước cùng Từ Phong lại kéo ra một chút khoảng cách, trong mắt tràn đầy vẻ cảnh giác.

"Ngươi tới nơi này không phải muốn vì ngươi nhị đệ báo thù sao? Làm bằng hữu ta đương nhiên muốn giúp đỡ, ngươi nhìn! Ta đem ngươi báo thù địa điểm đều tìm tốt." Từ Phong chỉ bốn phía nói.

"Hừ, ngươi nếu là dám ở chỗ này ra tay với ta, rất nhanh liền có thể dẫn tới chung quanh người qua đường, đến lúc đó ngươi Bhutan phải đối mặt Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn truy sát, Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn cũng sẽ không bỏ qua ngươi." Đào Ba nam tử ngoài miệng yếu nói ra, tuy nhiên ngữ khí cường ngạnh, nhưng thật tâm bên trong đã bắt đầu tại nửa đường bỏ cuộc, hần hiện tại cũng không phải Từ Phong đối thủ, cho nên câu nói này trừ uy hiếp bên ngoài cũng là đang nhắc nhở Từ Phong khác muốn ở chỗ này động thủ với hần.

"Ngươi luôn luôn như thế vì ta cân nhắc, thật không biết làm sao cảm ơn ngươi!" Từ Phong khẽ cười nói, bộ dáng nhìn rất chân thành.

Hần đương nhiên sẽ không lựa chọn ở chỗ này động thủ, chính như Đào Ba nam tử nói, chỉ cần nơi này giao thủ một cái, mặc dù hần có lòng tin có thể rất trong thời gian ngắn giải quyết hết đối phương, nhưng cũng thế tất sẽ thả ra vang động, đến lúc đó nhất định sẽ có người tới xem xét, hần không có nắm chắc có thể tại không bị người phát hiện trước đó rút lui.

Mà trọng yếu nhất một điểm là, hần hiện tại cũng không cần thiết lần nữa động thủ, hiện tại Đào Ba nam tử đã đối với hần cấu bất thành uy hiếp, hần đã không còn là nửa năm trước Từ Phong, lúc này vô luận là tu vi hay là chiến đấu kinh nghiệm đều chiếm được tăng lên rất nhiều, hần muốn lấy Đào Ba nam tử tánh mạng về sau có là thời cơ.

"Đi thôi, chúng ta vừa đi vừa nói, nơi này tuy nhiên ưu nhã yên tĩnh, nhưng tổng không phải cái nói chuyện phẩm chỗ." Từ Phong xem như chào hỏi lão bằng hữu, giống Đào Ba nam tử vậy tay, nhưng sau đó xoay người hướng phía đường cũ trở về.

Gặp Từ Phong không có động thủ ý tứ, Đào Ba nam tử một khắc treo lấy tâm rốt cục lại trở xuống đến trong bụng, nhưng Từ Phong lời nói để hần tức giận đến nghiêng răng.

Chương 34: Tiêu đại ca

Đứng tại chỗ Đào Ba nam tử cuối cùng vẫn là giậm chân một cái, hướng phía Tử Phong phương hướng rồi đi đi đến, vô luận như thế nào hắn muốn nhìn chăm chăm Tử Phong, nếu không Tử Phong không giết hắn, đoàn trưởng cũng sẽ muốn hắn mạng nhỏ.

Đi theo Tử Phong trở lại đá xanh trên đường, Đào Ba nam tử theo đuôi sau lưng Tử Phong không đủ mười trượng khoảng cách, dù sao đã bị đối phương phát hiện, hắn cũng sẽ không cần tận lực lại ẩn tàng hành tung.

Chỉ là lúc này trong lòng của hắn đã biệt khuất tới cực điểm, thậm chí hắn đều cảm thấy mình hiện tại có chút uất ức.

Giết đệ mối thù, quen thuộc trêu đùa chế nhạo chỉ hung ác!

Cừu nhân gần ngay trước mắt, nhưng hắn đánh lại không thể đánh, mà lại cũng đánh không lại, muốn đi cũng đi không có, chỉ có thể ngoan ngoãn theo sau lưng người ta, nếu là không rõ ràng còn tưởng rằng hắn là Tử Phong người hầu.

Hai người một trước một sau hành tẩu đến Ô Đàn Trần khu vực trung tâm, nơi này cửa hàng san sát, cơ hồ các loại mua bán đồ cửa hàng đều có.

Tử Phong đứng ở trên đường phố van xin, con mắt không ngừng quét mắt hai bên đường phố cửa hàng.

Bởi vì là địa lý nguyên nhân, loại này thu mua, bán ra Linh Thú huyết nhục loại hình cửa hàng cũng không phải ít, Tử Phong ngay tại chung quanh nơi này liền thấy hai ba nhà nhiều.

"Đến qua nhà ai tốt đâu? Tốt nhất đừng bị đuổi ra ngoài mới tốt." Tử Phong nhíu mày tự hỏi vạn nhất bị chương quỹ đuổi ra đối sách.

Ngay tại hắn khổ tư không có kết quả thời điểm, nhãn quang vừa vặn ngắm gặp cách hắn không xa Đào Ba nam tử, Tử Phong nhất thời nhãn tình sáng lên, vừa rồi u ám cũng theo đó quét sạch sành sanh.

Tử Phong trực tiếp đi đến Đào Ba nam tử phụ cận, khiến cho Đào Ba nam tử tòa ra vẻ cảnh giác.

"Ngươi muốn làm gì?"

"Chúng ta đều là lão bằng hữu, miệng ngươi khi có thể hay không sửa lại, " Tử Phong có chút oán trách nói ra.

"Hừ" Đào Ba nam tử lười nhác cùng hắn lại phí miệng lưỡi, biết mình nói không lại Tử Phong.

"Ta sức ăn rất lớn, cho nên ta muốn mua điểm Linh Thú huyết nhục chính mình nướng ăn, dạng này có thể tiết kiệm dưới không ít Linh Thạch dùng tới tu luyện."

"Thế nhưng là ta đối với nơi này chưa quen cuộc sống nơi đây, lại không biết nơi nào bán tiện nghi!"

Tử Phong tại Đào Ba nam tử chung quanh nghĩ linh tinh, xem như tại kể ra ỳ khuất.

Đào Ba nam tử không biết Tử Phong lại tại đùa nghịch hoa chiêu gì, dứt khoát quay mặt qua chỗ khác, tới một cái không nghe chẳng quan tâm.

"Ta tại Ô Đàn Trần liền ngươi cùng ngươi quen thuộc nhất, ngươi có thể hay không nói cho ta biết nhà ai tiện nghi?"

"Ngươi nói nhà kia từ nhớ cửa hàng thế nào?"

"Nếu như ngươi còn không nói lời nào ta coi như ngươi ngầm thừa nhận a!"

"Vây cảm ơn ngươi cấp!"

Nói xong Tử Phong hướng thẳng đến cách đó không xa từ nhớ cửa hàng đi đến, đi ở trên đường gặp Đào Ba nam tử còn đứng ở vừa rồi ven đường nơi đó không cùng đến, Tử Phong trong lòng vui vẻ, lại tăng tốc mấy bước hướng phía từ nhớ cửa hàng đi đến.

"Chương quỹ, ta muốn mua..."

Tử Phong tiến vào cửa hàng về sau, nhìn thấy bên trong cửa hàng chỉ có tiểu nhị cùng chương quỹ hai người, há miệng liền nói muốn mua Linh Thú huyết nhục, thế nhưng là còn không có định mở miệng, chương quỹ liền lắc lắc trương trương chạy tới cứng rắn đem hắn hướng cửa đẩy.

"Chúng ta tiểu điểm đóng cửa, hôm nay không có mở cửa, ngươi đi nhà khác đi." Lão ba thất kinh nói ra, con mắt còn thỉnh thoảng hướng phía cửa hàng

nhìn ra ngoài, sợ người khác nhìn thấy Từ Phong đi vào hẻm cửa hàng.

Nhưng chương quỹ tu vì rất yếu, căn bản là không có cách thôi động Từ Phong.

"Các người mới vừa rồi còn tại buôn bán, làm sao ta vừa tiến đến liền muốn đánh dương." Từ Phong thanh âm lạnh lùng, nhú mảy nói ra.

"Ta, người liền đi nhà khác đi, chúng ta người nào cũng đắc tội không nổi, vô luận là Chung gia vẫn là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đều không phải chúng ta những này tiểu điểm có thể đắc tội." Thấy không có thôi động Từ Phong, chương quỹ nhớ kỹ trên trán toát ra to như hạt đậu mồ hôi, lo lắng nói ra.

Hắn tại Từ Phong vừa vào cửa thời điểm liền nhận ra Từ Phong, mà lại Từ Phong bị Chung Lôi mời qua uống rượu tức thì bị truyền đi xôn xao, hắn đương nhiên cũng nghe nói những này, nhưng hắn nguyên lai cũng chính là đem chuyện này xem như một loại trà sau đề tài nói chuyện mà không nghĩ tới hôm nay chuyện này nhân vật chính vậy mà liền ra hiện tại hắn trước mắt.

"Cái gì gọi là người nào cũng đắc tội không nổi!" Từ Phong con mắt quét ngang, một bộ rất tức giận bộ dáng, thực nghe được chương quỹ nâng lên "Chung gia" thời điểm Tâm lý liền đã vui vẻ nở hoa, nguyên bản định nhân cơ hội hắn cho là mình còn muốn giới thiệu sơ lược một phen, nhưng hiện tại xem ra cái này bỗng nhiên nước bọt là tiết kiệm.

"Nếu như người hôm nay đem ta đuổi đi ra, người đây là đem ta Chung Đại Ca cùng Tiêu đại ca đều đắc tội" Từ Phong nổi giận nói.

"Tiêu đại ca?" Chương quỹ sững sờ, trên tay còn tại tông đơ Phong Động làm cũng là đình trệ ở trước ngực "Ngài nói Tiêu đại ca là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Ngũ đoàn trưởng Tiêu Việt?"

"Hừ, ta Tiêu đại ca tục danh cũng là người phối gọi?" Từ Phong giận dữ!

Nhìn Từ Phong bộ dáng như vậy, chương quỹ càng là lảng ở nơi đó có chút phản ứng không kịp, quay đầu nhìn một chút cũng là một bộ ngu ngơ bộ dáng tiểu nhị, tiểu nhị cũng một mặt mờ mịt lắc đầu.

Chương quỹ nhìn một chút Từ Phong, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Ngài không phải cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn có thù sao?"

"Đánh rắm!" Từ Phong giọng chân nặng to, dọa đến chương quỹ cùng tiểu nhị một đắc ý.

"Ta chỉ là thay Tiêu đại ca thanh lý một cánh cửa mà ở giữa có chút hiểu lầm, chúng ta hôm kia Thiên liền đã nói rõ." Từ Phong gặp chương quỹ bị chính mình dọa cho phát sợ, lúc này cũng hòa hoãn một chút ngữ khí.

"Hôm qua?" Chương quỹ có chút không dám tin tưởng.

"Không tin đúng không?" Từ Phong một mặt 'Ta liền đoán người hội không tin' bộ dáng.

Không chờ chương quỹ phản ứng, Từ Phong một tay lấy chương quỹ dẹp đi cửa, chỉ Dao Ba nam tử phương hướng nói ". Người biết hắn là ai sao?"

"Hắn... Vũ Đại, hắn là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người. Người không phải giết..." Chương quỹ nói một nửa lời nói lại nuốt trở về, còn chưa nói hết.

"Nhận biết liền tốt!" Từ Phong tâm lý mừng thầm, lão bản này biết thật nhiều! Trừ buổi sáng lúc ra cửa thời điểm vận khí kém chút, hôm nay thật đúng là chính mình ngày tốt.

"Người biết ta giết hắn đệ đệ, hắn vì cái gì còn theo ta không? Cũng là bởi vì ta Tiêu đại ca vì chậm cùng giữa chúng ta mâu thuẫn, cho nên bằng vào ta đối Ô Đan Trần chưa quen thuộc làm lý do, để hắn theo giúp ta tới mua đồ!" Từ Phong nói xong lại thở dài nói ra: "Nhưng người cũng biết, ta dù sao cũng là giết đệ đệ của hắn cừu nhân, hắn tuy nhiên không thể không nghe theo ta Tiêu đại ca phân phó, nhưng ở trong lòng vẫn là ghi hận ta."

Chương quỹ nhìn một chút đang theo lấy bọn hắn nhìn quanh Vũ Đại, trong lòng cũng là oán thầm Từ Phong không biết xấu hổ, nhìn này Vũ Đại ánh mắt, này nào chỉ là ghi hận người, đó là hận không thể giết người mới giải hận bộ dáng.

Tuy nhiên tâm lý nghĩ như vậy, nhưng lúc này Từ Phong nói tới hắn cũng đã tin tưởng hơn phân nửa.

Bất quá để phòng Từ Phong thật tên lừa đảo chính mình, hắn vẫn là ý vào lá gan nói ra trong lòng một điểm nghi vấn: "Người xác định cái này Vũ Đại không phải đi theo dõi người?"

Nghe chương quỹ nói như vậy, Từ Phong trong lòng hơi hồi hộp một chút, nghĩ thầm làm ăn quả nhiên mỗi một cái đèn cạm bẫy, đều không phải là cho không hàng a.

Nhưng ở sắc mặt lại còn biểu hiện ra ngoài, ngược lại bày làm ra một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng: "Ta nếu là phái người đi theo dõi một người, người hội xuẩn thành theo dõi rõ ràng như vậy?"

"Người đây là đang nói Vũ Đại xuẩn, vẫn là tại nói ta Tiêu đại ca xuẩn?" Từ Phong tức giận chỉ chương quỹ cái mũi hỏi.

"Là ta xuẩn, là ta ngu!" Chương quỹ vội vàng nói xin lỗi, đồng thời cũng trên cơ bản tin tưởng Từ Phong lời nói.

Sau đó lão bản thái độ cũng phát sinh một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, còn kém cầm phong để lên bàn, phía trước cắm ba cái hương cúng bái.

Sau đó Từ Phong rốt cục đạt tới mục đích, chỉ là tổn hao một trăm mai Linh Thạch liền mua mấy chục con không cùng loại loại Linh Thú huyết nhục, cơ hồ đem trong tiệm Linh Thú huyết nhục chứa đựng đều mua đi.

Bắt quá những linh thú này trước khi chết đẳng cấp cũng đều không cao, đều là nhất giai trung cấp khoảng chừng Linh Thú, đối với cái này Từ Phong không có để ý.

"Đi thôi, lão bằng hữu!"

Bị chương quỹ cung tiễn đi ra ngoài, Từ Phong cách xa mấy chục mét liền dõi Vũ Đại một tiếng, biểu hiện cực kỳ thân thiết, sau đó phối hợp hướng Tu Luyện Tràng phương hướng đi đến.

Vũ Đại hưng dữ nhìn Từ Phong liếc một chút, cuối cùng vẫn là đi theo Từ Phong đằng sau rời đi.

"Xem ra tiểu tử này cũng không có gạt ta!"

Từ nhớ cửa hàng trước cửa chương quỹ thấy cảnh này, cái này mới lộ ra nụ cười, đem trên trán mồ hôi lau, quay người trở lại trong cửa hàng.

Tâm tình vui vẻ Từ Phong, trên đường đi ngược lại là thông dong tự tại, vẫn không quên quay đầu cùng Vũ Đại nói lên hai câu, miễn cho Vũ Đại tịch mịch, cứ việc Vũ Đại không linh tính.

"Ta tới chỗ, ngươi có thể đi trở về nghỉ ngơi, nếu như nhìn thấy ta Tiểu đại ca, thay ta cảm ơn hân phái ngươi đến bảo hộ ta!" Từ Phong đột nhiên cảm giác cái này 'Tiểu đại ca' là càng làm càng thuận miệng, hơn nữa còn rất tự nhiên.

Một bụng có khí không chỗ vung Vũ Đại, yên lặng nhìn lấy Từ Phong bóng lưng dần dần biến mất tại ánh mắt của mình bên trong, trong lòng Ngũ Vị Trần Tạp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Mê Vực Sâm Lâm

"Hi vọng chờ ta lúc trở ra thời điểm ngươi còn có thể Tu Luyện Tràng lối vào chờ ta!" Đi vào Tu Luyện Tràng Từ Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Trở lại chính mình trong phòng tu luyện, vạn sự đầy đủ bắt đầu bế quan tu luyện.

Từ Phong đem tinh lực chủ yếu đặt ở Thái Cổ Sát Khí Quyết phía trên, có Linh Thú huyết nhục bổ sung, Từ Phong có thể cách mỗi tam ngày tầm đó liền có thể đem tổn thất khí huyết sửa về.

Thái Cổ Sát Khí Quyết thời gian tu luyện cũng có thể kiên trì đến hai canh giờ lâu, mà lại theo huyết khí không ngừng tiêu hao cùng bổ sung, huyết khí cũng đang không ngừng tăng cường, huyết khí khôi phục tốc độ cũng tại tùy theo tăng tốc, hần tu luyện mỗi lần tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời gian cũng tại một chút xiu gia tăng.

Hần thậm chí cảm thấy đến cứ tiếp như thế, có một ngày hần tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết tiêu hao huyết khí tốc độ cùng huyết khí tự thân khôi phục tốc độ sẽ đạt tới một cái thăng bằng, dạng này hần sẽ không còn cần đại lượng tiêu hóa Linh Thú huyết nhục.

Trong phòng tu luyện, Từ Phong ghi chép Thời Gian Đồng Hồ Cát đã đảo ngược hai mươi tám thứ hai nhiều.

Giờ phút này, Từ Phong khoanh chân tại trong phòng tu luyện một cái bồ đoàn phía trên, quanh thân bên ngoài thân chỗ ngưng tụ u ám sát khí gần như đem trọn thân ảnh bao phủ, trong lỗ chân lông chảy ra dòng máu cùng mồ hôi hỗn tạp, đem thân thể nhuộm thành huyết hồng.

Từ Phong lúc này tuần lã gương mặt bởi vì thừa nhận cự đại đau đớn đã vặn vẹo, tại Huyết cùng mồ hôi giao dung bên trong nhìn càng phát ra dữ tợn.

Tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết mang đến đau đớn Viễn phi thường người có thể tưởng tượng, cho dù là Từ Phong đã kinh lịch nhiều lần như vậy cũng vô pháp thích ứng, mỗi lần đều là bị cái này đau đớn cảm giác giày vò đến như muốn ngắt đi.

Theo thể nội sát khí không ngừng du tẩu thẩm thấu tiến huyết nhục bên trong, nhục thể đi qua sát khí thối luyện không ngừng diễn sinh ra Cương Khí ẩn nặc tại huyết nhục bên trong.

Thái Cổ Sát Khí Quyết chủ yếu là đối với võ giả thể phách thói luyện, hiện tại Từ Phong Thái Cổ Sát Khí Quyết chỉ là tu luyện tới đệ nhất tầng thói luyện tự thân huyết nhục liền đã tiếp nhận to lớn như thể thống khổ, hẳn thậm chí rất khó tưởng tượng khi chính mình tu luyện tới càng cao tầng thứ thời điểm, lợi dụng sát khí thói luyện xương, màng, ngũ tạng thời điểm lại hội kinh lịch đến loại thống khổ nào tra tấn.

Oanh!

Nhưng vào lúc này, Từ Phong trong đầu bộc phát ra một trận oanh minh, cái này biến đổi lớn không thể nghi ngờ tuyệt thượng gia sương, lệnh từ phong bảo trì này tia thanh tinh gần như vỡ nát.

Nhưng ngay sau đó, nháy mắt sau đó Từ Phong trong đầu phảng phát xuất hiện một dòng suối trong, để hẳn u ám ý thức tại độ thư thái.

"Thức Hải!"

Nguyên bản Từ Phong Tinh Thần Lực giống như một đoàn sương mù đồng dạng ngưng tụ trong đầu, nhưng sau một khắc, nơi này đã biến thành một vũng nước hình dáng.

Cái này là võ giả Tinh Thần Lực đạt tới Uẩn Khí Cảnh giới, Tinh Thần Lực từ trạng thái Sương Mù chuyển biến thành trạng thái dịch mà hình thành Thức Hải tiêu chí.

Đề nén trong lòng tâm tình kích động, Từ Phong tại vận chuyển Thái Cổ Sát Khí Quyết đồng thời, cũng đang không ngừng dò xét lấy Thức Hải.

Tuy nhiên lúc này bởi vì Tinh Thần Lực quá thấp, tại Từ Phong não hải bên trong vùng không gian này, Tinh Thần Lực cũng chỉ có một trượng phương viên khoảng chừng, còn xa còn lâu mới được xưng là "Biển", nhưng đây đúng là tinh thần lực của hắn cảnh giới đề bạt một cái dấu hiệu.

Chốc lát sau, vận hành tại Tinh Mạch bên trong sát khí toàn bộ thẩm thấu biến mất tại huyết nhục bên trong diễn sinh vì Sát Cương, ẩn nặc tại huyết nhục bên trong Sát Cương nồng độ đã tại một tháng này không ngừng trong tu luyện càng phát ra hùng hậu.

Từ Phong đành chỉ tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, mở hai mắt ra muốn phải cẩn thận cảm thụ Tinh Thần Lực sắc bén thành Thức Hải về sau biến hóa.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, hắn cảm giác mất tiền thế giới khác biệt, Tinh Thần Lực sắc bén làm hắn ngũ quan cảm ứng cũng nhận được một lần sắc bén.

Tâm niệm nhất động, hắn có thể cảm giác được phương viên chừng một trăm mét sinh mệnh khí tức, hoặc cường đại hoặc nhỏ yếu, bất quá loại này cảm giác cũng tại theo khoảng cách càng xa mà yếu bớt mờ hồ.

Tinh Thần Lực sắc bén vì thần thức về sau, tuy nhiên chiến lực không có tăng cường, nhưng loại này cảm giác dò xét năng lực với hắn mà nói cũng vô cùng trọng yếu. Đây cũng là hắn bế quan thời gian dài như vậy đến nay lớn nhất đại thu hoạch,

Trước đó mặc dù không cách nào ngưng tụ linh lực, nhưng tinh thần lực của hắn một mực đang theo tu luyện không ngừng nhấc đến cao, lại thêm tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết lúc thống khổ như thế đối năng ý thức rèn luyện cũng lệnh tinh thần lực của hắn sớm đã trước tu vi một bước đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đỉnh phong cấp độ, không nghĩ tới hội vào lúc này đột phá vào Uẩn Khí Cảnh.

Thích ứng một chút Tinh Thần Lực sau khi đột phá mang đến cho hắn cải biến, Từ Phong có từ trừ vật giới chỉ bên trong xuất ra thùng gỗ cùng nước sạch đem trên người mình vết máu rửa sạch.

"Thời gian tu luyện trôi qua thật nhanh, đến sớm ra ngoài cho cái này người tu luyện thất tục phí." Từ Phong nhìn một chút trên vách tường khắc họa ngắn ngắn, một cái dấu vết đại biểu hắn đảo ngược qua một lần Đồng Hồ cát, trên tường đã có hai mươi tám Đạo Ngân dấu vết, cũng mang ý nghĩa hắn tại trong phòng tu luyện bế quan hai mươi tám ngày.

Mặc dù là bởi vì Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn quan hệ làm hắn trong thời gian ngắn vô pháp rời đi Ô Đoàn Trấn mới lựa chọn bế quan, nhưng khoảng thời gian này hắn tu vi cùng vũ kỹ đều tiến cảnh rất nhanh.

Tại không có đan dược các loại tư nguyên phụ trợ hạ chỉ là dựa vào hấp thu Linh Thạch duy trì tu luyện, hắn tu vi cũng tại cái này gần một tháng bên trong đề cao đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ.

Khinh Thân Quyết cũng đang không ngừng thi triển bên trong càng phát ra thuần thực đạt tới cảnh giới tiểu thành, thi triển ra Khinh Thân Quyết hậu thân hình tốc độ nhanh không chỉ một lần.

Cho nên hắn dứt khoát liền định lại bế quan nhiều một chút thời gian, dù sao tu luyện cần thiết Linh Thú huyết nhục tại Ô Đoàn Trấn cũng có thể mua được, mà Từ Vân Tông đối ngoại môn đệ tử ra ngoài thời gian cũng không có ghi chép cùng quản khống, hẳn càng không cần lo lắng trở về tông môn sự tình.

Ra Tu Luyện Tràng, Từ Phong cố ý dò xét tra một chút, không có cảm giác được Vũ Đại khí tức, vốn định trêu chọc một phen Vũ Đại Từ Phong đành phải thôi, không chỉ vì ha tâm tình ngược lại có chút mất mát.

Làm thuê Tu Luyện Thất địa phương khoảng cách Tu Luyện Tràng không đủ ngàn mét, Từ Phong rất nhanh liền đi đến.

"Vi công tử này có gì cần trợ giúp?"

"Là người a!" Từ Phong hướng về phía phía trước phụ trách tiếp đãi thị nữ cười một chút, người thị nữ này đúng là lần đầu tiên tới làm thuê thời điểm tiếp đãi nàng thiếu nữ. "Ta Tu Luyện Thất thời gian nhanh đến, ta muốn lại dùng một tháng thời gian."

"Tốt, công tử mời đi theo ta." Tựa hồ là bởi vì lần trước Từ Phong khen thưởng nguyên nhân, thiếu nữ công tác sự suy thoái cười cũng nhiều một tia nhiệt tình.

"Không cần, ta biết đường." Từ Phong cười hắc hắc nói ra.

"Đa tạ công tử hảo ý, bất quá đây là ta công tác. Cho dù công tử biết rõ nói sao đi, ta cũng cần cho công tử dẫn đường." Thiếu nữ mỉm cười, đối thiếu niên trước mặt nhiều một tia hảo cảm.

Tại thiếu nữ cùng đi, Từ Phong lại giao hai tháng Linh Thạch, trước khi ra cửa gặp thiếu nữ một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, Từ Phong nhìn thiếu nữ liếc một chút, cười hỏi: "Người có chuyện tìm ta?"

Thiếu nữ lắc đầu, chợt ánh mắt tại bốn phía nhìn lướt phát hiện chung quanh không có người, lúc này mới thấp giọng nói ra: "Công tử bề quan cái này một tháng thời gian phát sinh lớn bao nhiêu sự tình."

"Đại sự?" Khó trách hôm nay hắn phát hiện Tu Luyện Trạng phụ cận người biến ít, mà lại vừa mới còn có hai người tại trước mặt hắn làm xong lui đi Tu Luyện Thất thủ tục liền vội vàng rời đi.

"Cái đại sự gì?"

"Mê Vụ Sâm Lâm nơi này công tử có thể từng nghe nói qua?" Thiếu nữ hỏi.

Từ Phong khẽ gật đầu, đến Ô Đàn Trấn trên đường từng nghe Mộ Dung Hạo đề cập qua, ô đàn trong rừng rậm có một cấm khu cũng là Mê Vụ Sâm Lâm.

Không có ai biết bắt đầu từ khi nào, nơi đó bắt đầu lâu dài bị mê vụ bao phủ, nghe nói vô luận là Linh Thú còn là võ giả, chỉ cần đi vào mê vụ sâu trong rừng liền lại cũng cũng không có đi ra.

"Ngay tại nửa tháng trước, mê vụ sâu trong rừng đột nhiên nổ bắn ra một cỗ hồng sắc ánh sáng, cỗ này ánh sáng quý dị dị thường, đã đến bao phủ toàn bộ Ô Đàn Sơn Mạch trên không mấy canh giờ mới tiêu tán." Thiếu nữ lúc nói chuyện, sắc mặt lộ ra một tia sợ hãi.

"Từ mê vụ thâm lâm bên trong xuất hiện quý dị ánh sáng cơ hồ bao phủ toàn bộ Ô Đàn Sơn Mạch?" Từ Phong đối tin tức này cũng cảm thấy giật mình không nhỏ.

"Chẳng lẽ là có dị bảo xuất thế?"

"Ánh sáng xuất hiện về sau, rất nhiều người cũng đều là nói như vậy, một số người thậm chí dự định mạo hiểm tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm."

Đối với người này phong không có biểu hiện ra mấy may ngoài ý muốn, cầu phú quý trong nguy hiểm, nếu như Mê Vụ Sâm Lâm bên trong thật có dị bảo xuất thế, tất nhiên bất phàm, cho nên cho dù Mê Vụ Sâm Lâm lại nguy hiểm, cũng sẽ có không ít người liều chết thử một lần.

"Những người kia sau khi đi vào có thể từng ra đến?"

Thiếu nữ lắc đầu nói: "Hiện tại Ô Đàn Trấn đã giới nghiêm, bên ngoài tin tức căn bản vào không được, cho dù là có tin tức cũng không phải ta một cái Tiểu Thị Nữ có thể nghe nói."

Ô Đàn Trấn giới nghiêm? Từ Phong vừa còn muốn hỏi, lại nghe thị nữ tiếp tục nói: "Từ khi cái kia quý dị ánh sáng xuất hiện về sau, Ô Đàn Sơn Mạch Trung Linh thú cũng bắt đầu xao động bất an, mấy ngày trước đây có không ít võ giả gặp được quy mô nhỏ bị ám, nghe nói thương vong không ít người, mà lại rất nhiều thú liệt đoàn trụ sở cũng lọt vào Linh Thú vây công. Bởi vậy, Ô Đàn Trấn cũng biến thành tình trạng giới bị."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thần bí nữ tử

"Một tháng thời gian bên trong đã đến phát sinh nhiều chuyện như vậy, khó trách Vũ Đại cũng không thấy." Từ Phong trong lòng cũng khiếp sợ không thôi, vô luận là Thú Triều vẫn là mê vụ sâu trong rừng phát ra quý dị quang mang, đều sẽ để cái này Ô Đàn Trấn sẽ không quá bình tĩnh.

"Cái kia..." Từ Phong có chút ngại ngùng gãi gãi đầu nói ra: "Ta vừa nộp trước dưới hai tháng Tu Luyện Thất tiền thuê bây giờ còn có thể lui sao?"

"Phốc phốc!" Thiếu nữ nhìn Từ Phong nhăn nhó bộ dáng nhìn không được bật cười, chợt có chút xấu hổ nói ra "Công tử hiện tại cho dù muốn lui cũng chỉ có thể lui về này một trăm linh thạch tiền thế chấp mà thôi."

Đối với không có sớm một chút đem chuyện này nói cho Từ Phong, khiến cho lại giao hai tháng Linh Thạch cảm thấy có chút áy náy.

Các nàng những này tiếp đãi khách nhân thị nữ cầm cùng khách nhân trò chuyện một số không quan hệ sự tình, nếu như bị phát hiện sẽ bị rất trừng phạt nghiêm khắc.

Nhưng thiếu niên trước mắt cho nàng cảm giác cùng hần tới đây thuê Tu Luyện Thất người khác biệt, nàng trước kia tiếp đãi những người kia nhìn nàng ánh mắt hoặc là khinh miệt hoặc là đả tã, nhưng Từ Phong lại là khác biệt. Lại có lần trước Từ Phong khen thưởng quan hệ, nàng đối thiếu niên này càng nhiều một tia hảo cảm.

Cho nên tại nhìn thấy Từ Phong sau khi đi vào, nàng liền vượt lên trước hần mấy cái thị nữ ra đến tiếp đãi Từ Phong, trong lòng cũng một mực đang do dự phải chăng đem mấy ngày nay Ô Đan Sơn Mạch bên trong phát sinh biến đổi lớn nói cho Từ Phong, sau cùng Từ Phong hỏi thăm mới khiến cho hần lấy hết dũng khí đưa nàng gần đây đi nghe được sự tình nói cho Từ Phong.

"Không sao, ta thế nhưng là kẻ có tiền." Từ Phong hắc hắc gượng cười, nhìn ra tâm tư thiếu nữ.

Sau cùng Từ Phong không có lựa chọn lui đi Tu Luyện Thất, cảm thấy vẫn là đi trước nghe ngóng dưới bên ngoài tình huống cụ thể lại nói, hần tại Ô Đan Trấn còn chưa xuống chân địa phương, nếu không có gì ngoài ý muốn hần vẫn là muốn về tới đây.

"Tin tức linh thông nhất địa phương hần là một số Tửu Quán đi!" Từ Phong hạ quyết tâm, hướng phía Ô Đan Trấn khu vực trung tâm đi đến, nơi nào nhỏ Tửu Quán san sát, là võ giả thích nhất qua địa phương, cũng là tin tức ngầm nhiều nhất địa phương.

Trên đường đi, Từ Phong nhìn thấy ngày xưa phồn hoa đường đi dòng người cũng biến thành thưa thớt, một mặt nghiêm túc hành tẩu trên đường, thần thái trước khi xuất phát vội vàng.

Lúc này chính trực giữa trưa, nhưng một số cửa hàng thậm chí đã đóng cửa, những cái kia còn tại buôn bán cửa hàng cũng lưu lượng khách thưa thớt, ngược lại là những cái kia bán tiệm đan dược trái sinh ý có chút nóng nẩy.

Từ Phong cũng rõ ràng, vô luận là Mê Vụ Sâm Lâm dị biến vẫn là Thú Triều, đều để những võ giả này ý thức được nguy cơ tiến đến, mà đan dược lúc này sau đó, để bọn họ gia tăng bảo mệnh tỷ lệ một loại phương pháp.

Đi ngang qua Mộ Dung gia cửa hàng thời điểm, Từ Phong đặc biệt lưu ý một chút, phát hiện Mộ Dung gia cửa hàng hiện tại cũng đã đại môn đóng chặt, không biết Mộ Dung Hạo bọn là sớm rời đi Ô Đan Trấn, vẫn là tại hậu viện.

Lúc đầu tìm Mộ Dung Hạo hiểu biết một chút trước mắt hình thức là thuận tiện nhất mau lẹ, dù sao làm một cái thế gia, mà lại tại Ô Đan Trấn bên trong lại có cửa hàng, cùng người tiếp xúc khẳng định sẽ khá nhiều, tin tức cũng sẽ càng thêm chuẩn xác một số.

Nhưng bởi vì chính mình cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn quan hệ, hần không muốn đem Mộ Dung gia liên lụy vào, cho nên muốn từ nơi này tìm hiểu tin tức ý nghĩ cũng chỉ là ở trong đầu hần lóe lên một cái rồi biến mất.

Về phần Chung Lôi, hiện tại toàn trấn giới nghiêm, làm Hùng Sư Thú Liệp Đoàn cao tầng, hiện tại khẳng định là có rất nhiều chuyện phải làm, hần nhất định không có hội thời điểm này quá khứ cho người ta thêm phiền.

Đang lúc suy tư, hần chạy tới một cái quán rượu nhỏ trước cửa.

Quán rượu nhỏ cửa hàng tiểu, thậm chí có chút đơn sơ, bình thường chỉ có một ít tu vi thấp, so sánh bản chưa võ giả mới có thể đến loại rượu này quán.

Từ Phong đối với những này đến không quan tâm, chỉ cần có thể dò thăm một số tin tức liền tốt.

Cất bước tiến vào trong tửu quán, khiến cho từ hần không nghĩ tới là, bên ngoài nhìn rách rưới, nhưng Tửu Quán bên trong lại là phi thường sạch sẽ gọn gàng, năm, sáu tám cái bàn bày ở hơi có vẻ không gian thu hẹp bên trong, lại cho người ta một loại tự nhiên cảm giác thân thiết, nhìn có chút thoải mái dễ chịu.

"Khách quan liền một vị?" Một cái tiểu nhị lên bồi cười hỏi.

"Ân, liền một mình ta" Từ Phong nhìn chung quanh một chút không khỏi cười khổ, vô luận bên ngoài như thế nào, Tửu Quán loại địa phương này sinh ý thủy chung sẽ không nhận ảnh hưởng, sáu bàn lớn năm tám ngồi đầy người, chỉ còn lại có một cái bàn nhưng cũng có một người đang uống rượu.

"Lại còn là nữ nhân!" Từ Phong đang nhìn hướng chỉ có một người cái bàn lúc, có chút tiểu nhỏ ngoài ý muốn, nhìn không được nhìn nhiều vài lần.

Thiếu nữ một bộ trắng như tuyết áo bào, tóc dài xõa vai mà rơi, một khối màu trắng mạng che mặt che khuất dung nhan, chỉ rò rỉ ra một đôi mắt sáng sáng mục đích đang nhìn chăm chú ngoài cửa sổ.

Tại phía trước trưng bày một bầu rượu cùng một bàn thức nhắm, nhưng tựa hồ cũng không có động qua.

Từ Phong đầu quân qua ánh mắt lập tức bị nữ tử phát giác được, một đôi băng lãnh đôi mắt liếc nhìn Từ Phong liếc một chút, mang theo nồng đậm ý uy hiếp, Từ Phong cũng cảm giác được chính mình thất lễ, nhanh thu hồi ánh mắt.

Tuy nhiên như thế, Từ Phong vẫn là kim lòng không được đánh rùng mình một cái, thiếu nữ này mặc dù không có tán phát ra cái gì linh lực ba động, nhưng lại cho hắn một loại cực kỳ nguy hiểm cảm giác.

Mà lại bằng vào hắn đã đạt tới Uẩn Khí Cảnh Tinh Thần Lực đã đến cũng nhìn không ra đối phương cụ thể tu vi, để hắn đối với cái này nữ càng là nhiều một tia kiêng kỵ, không biết thiếu nữ này là thần thánh phương nào.

Khó trách không ai dám cùng nàng dùng chung một cái bàn, đoán chừng cũng đều là phát giác nữ tử này bất phàm, cho nên đều không ai dám trêu chọc, nếu không, chỉ bằng vào thiếu nữ này một thân uyển chuyển đáng người, liền đã lệnh chung quanh những võ giả này tâm động không ngừng, hướng hồ những võ giả này lâu dài xuất nhập tại giữa núi rừng hiểm tử hoàn sinh, ngày thường nhìn thấy một nữ tử đều là không dời nổi bước chân người.

"Tựa như là không có ghé trống nha" Từ Phong thu hồi ánh mắt thì thảo nói ra, quay người liền muốn rời đi lại tìm nơi khác phương.

"Mời khách quan dừng bước!" Gặp Từ Phong muốn đi, tiểu nhị vội vàng hô.

Vừa rồi Từ Phong tự nói thanh âm tuy nhỏ, nhưng tiểu nhị vẫn là nghe được, vào cửa hàng khách nhân nếu là xoay người rời đi, việc khác sau tuyệt đối sẽ bị lão bản quở trách một thùng, sao chịu cứ như vậy bỏ mặc Từ Phong rời đi.

"Nơi đó còn có vị trí, nếu như khách quan nguyện ý chấp nhận một chút, ta đi hỏi một chút vị tiểu thư kia." Từ Phong chỉ thiếu nữ kia chỗ cái bàn phương hướng vội vàng nói.

Từ Phong trầm ngâm một lát khẽ gật đầu, tiểu điểm trong phòng hoàn cảnh không tệ, hắn cũng lười lại đi xa.

"Này khách quan ngưng chờ một chút." Gặp Từ Phong gật đầu đồng ý, tiểu nhị trên mặt hiển hiện một vòng vui mừng, vội vàng một đường chạy chậm đến nữ tử kia trước bàn thấp giọng nói hai câu, còn chỉ chỉ Từ Phong phương hướng.

Thiếu nữ nghe về sau cũng không nói gì, chỉ là dùng lãnh mâu nhìn bốn phía một cái, liễu mi hơi nhú một chút, cuối cùng vẫn là nhẹ khẽ gật đầu một cái, lập tức không để ý tiểu nhị, ánh mắt tiếp tục ngưng nhìn ngoài cửa sổ.

"Khách quan xin mời đi theo ta!" Tiểu nhị lại một đường chạy chậm đến Từ Phong phụ cận.

Từ Phong sau đó tiểu nhị đi vào cái bàn kia trước ngồi xuống, điểm hai chút thức ăn về sau lại phải một bầu rượu, từ lần trước cùng Chung Lôi uống một lần tửu về sau, hắn cũng bắt đầu đối tửu nhiều một tia hứng thú.

Về phần hắn cô gái đối diện, đối phương một mực nhìn chăm chú lên ngoài cửa sổ tựa hồ có tâm sự gì, từ khi Từ Phong ngồi xuống về sau cũng không có nhìn Từ Phong liếc một chút, có lúc trước một màn, Từ Phong tự nhiên cũng sẽ không tự chuốc nhục nhã, qua trêu chọc một cái để hắn cảm thấy nguy hiểm nữ tử, trong tay thường thức tửu, ánh mắt cũng chỉ đành nhìn về phía ngoài cửa sổ, bất quá lỗi tại lại là tại thời khắc chú ý phụ cận mấy cái bàn người nói chuyện, hy vọng có thể đạt được một số hữu dụng tin tức.

Nhưng khoảng cách Từ Phong gần nhất một bàn ngồi bốn võ giả lại tại Từ Phong ngồi xuống về sau bắt đầu hạ giọng đang nói chuyện, không biết đang nghị luận cái gì, bất quá Từ Phong ánh mắt xéo qua thật là nhìn thấy đối diện thiếu nữ mi đầu hơi hơi nhú lên đến, hai đầu lông mày sắc mặt giận dữ ẩn hiện.

Chẳng lẽ nàng nghe được?

Từ Phong trong lòng giật mình, nếu thật là như thế, này nữ tử trước mắt quả nhiên là thâm bất khả trắc, gặp bộ dáng như vậy, chẳng lẽ bên cạnh trên mặt bàn mấy người nhỏ giọng đàm luận đề tài chẳng lẽ cũng là cùng nàng có quan hệ?

Từ Phong đang lúc suy tư, này bàn bên bên trên bộc phát ra một trận cười vang, lập tức một người nam tử bụng thu hồi chén rượu, lại từ trên mặt bàn cầm một bầu rượu hướng phía Từ Phong cái bàn này đi tới.

Từ Phong nhìn thấy một màn này, mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng trong lòng âm thầm kinh hãi nữ tử này thánh lực, ẩn hiện tại cơ hồ có thể khẳng định đối diện thiếu nữ tất nhiên là nghe được lân cận tòa mấy người nói chuyện.

"Vị cô nương này, ta ngồi ở chỗ này người không ngại đi." Nam tử nhìn về phía thiếu nữ liếc một chút, trong mắt lộ ra mê luyến chi sắc.

Từ Phong lúc này cũng quay đầu, nhìn nam tử này liếc một chút, trong lòng lại có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Hắn đương nhiên biết nam tử này tâm tư, mình tại không có tiến trước khi đến, đoán chừng người khác là cảm giác được nữ tử không giống bình thường, cho nên đều không ai dám đến trêu chọc.

Nhưng Từ Phong sau khi đi vào, tiểu nhị chỉ là đến hỏi một chút, nữ tử liền gật đầu đồng ý Từ Phong cùng nàng ngồi cùng bàn.

Cho nên những người này thấy cảnh này tâm tư cũng đều linh hoạt đứng lên, dù sao lòng thích cái đẹp mọi người đều có, hướng chỉ là loại này lộ ra khí

tức thần bí nữ tử càng là có thể kích thích nam nhân hiếu kỳ dục vọng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Người đi nhà trống

Đối với Tử Phong quảng tới ánh mắt, nam tử tự nhiên là không nhìn, thậm chí từ đầu tới đuôi đều không có con mắt nhìn qua Tử Phong liếc một chút, có nữ ở bên, như thế nào đối một người nam tử để ý.

Tuy nhiên không gặp được nữ tử trước mắt bộ dáng, nhưng nam tử này sớm đã nhận định nữ tử này mỹ mạo tất nhiên phi phạm, riêng là là thân thể bên trên tán phát ra loại kia siêu phẩm khí chất xuất trần càng làm cho nam tử ái mộ không thôi.

Bất quá nam tử lời đã ra miệng nửa ngày nhưng không thấy nữ tử hồi phục, nhất thời rước lấy sau lưng đồng bạn ầm vang cười to.

Nhưng tên nam tử này nhưng cũng không để bụng, ngược lại ra vẻ hào sảng cười ha ha một tiếng nói: "Đã cô nương không nói lời nào, này tiểu sinh coi như khi cô nương ngầm thừa nhận."

"Khụ khụ khụ..."

Một cái lâu dài đầu đao liếm huyết vô giả giờ phút này đã đến lệch phải làm bộ một bộ Văn Nhã thư sinh bộ dáng.

Tử Phong bị uống đến miệng bên trong tưu sắc một chút, một trận kịch liệt ho khan, cố nén không cười ra đến.

Nam tử gặp Tử Phong cười nhạo mình, lúc này mới nhìn thẳng vào Tử Phong liếc một chút, bất quá nhìn Tử Phong tu vi cùng mình giống nhau, đều là Ngung Khí Cảnh thất tầng, tuy nhiên cũng không có phát tác, lại hung hăng trừng Tử Phong liếc một chút.

Tử Phong không để ý đến nam tử này uy hiếp ánh mắt, muốn nhìn một chút đối diện băng lãnh thiếu nữ sẽ như thế nào.

"Cút!" Thiếu nữ trên mặt lựa mông khê nhúc nhích, thanh lãnh sinh ý từ thiếu nữ trong miệng truyền ra, thanh âm không lớn, nhưng cực kỳ thanh thúy êm tai.

Nam tử không nghĩ tới nữ tử này hội trực tiếp mở miệng cự tuyệt, hơn nữa còn trực tiếp gọi mình lãn, tuy nhiên trong lòng có e dè, nhưng lúc này như vậy rút đi, sau khi trở về tất nhiên phải gặp đến đồng bạn chế giễu.

Nghĩ đến chỗ này, nam tử trên mặt hiển hiện sắc mặt giận dữ, nói: "Cô nương cái này là ý gì, tiểu tử này có thể ngồi ở chỗ này, chẳng lẽ ta lại không thể sao?"

Đang khi nói chuyện cũng không đợi nữ tử lại nói tiếp, trực tiếp liền muốn ngồi xuống.

"Lãn "

Lại là một chữ, băng lãnh bên trong lại mang về tức giận.

Đang khi nói chuyện, thiếu nữ thủ chương lật qua lật lại, một chiếc đĩa đã xuất hiện tại trong lòng bàn tay, sau một khắc, chiếc đĩa này trực tiếp rời khỏi tay, đĩa chung quanh bao vây lấy hào quang màu xanh nhạt bay thẳng hướng tên nam tử kia.

"A "

Phanh

Thiếu nữ đột nhiên xuất thủ, mà lại tốc độ quá nhanh, nam tử thậm chí đều chưa kịp phản ứng, chiếc đĩa này đã chạm vào hán phải trong mắt, máu tươi bắn tung toé. Ăn đau nhức ở giữa té ngã trên đất, sau lưng cái ghế độc nện thành phân tủy, hai tay bung bít lấy mắt phải không ngừng trên mặt đất kêu rên.

"Linh lực ngoại phóng, Uẩn Khí Cảnh!" Tử Phong trong lòng giật mình.

Kinh hãi không phải nữ tử tu vi, hắn đã sớm suy đoán ra thiếu nữ tu vi nhất định tại Uẩn Khí Cảnh phía trên.

Linh lực bao vây lấy trúc chẻ đũa, lại không thấy mây may hư hao, có thể thấy được thiếu nữ này đối với linh lực chừng không đã đạt tới cỡ nào tinh chuẩn trình độ.

Cái này giật mình biến lệnh nguyên bản một mực tại nhìn chăm chú bên này mọi người cũng là sai lầm kinh ngạc vạn phần, không nghĩ tới có người cũng dám tại Ô Đan Trần động thủ, mà lại xuất thủ còn tàn nhẫn như vậy.

Toàn bộ trong tửu quán nhất thời lâm vào một mảnh yên lặng, chỉ có tên kia thụ thương nam tử tiếng kêu rên vang vọng.

Một lát sau, kịp phản ứng mọi người sắc mặt còn mang theo kinh dị chi sắc, ta mấy cái bàn người đều vội vàng rời đi chỗ thị phi này.

Mà cùng thụ thương nam tử ngồi cùng bàn mấy người sắc mặt sợ hãi đồng thời cũng là một mặt vẻ phẫn nộ.

Nhưng bọn hắn cũng nhìn ra bản thân xa không phải thiếu nữ này đối thủ, đối phương có Uẩn Khí Cảnh tu vi, cho dù mấy người bọn hắn chung vào một chỗ cũng chỉ có bị đánh phần.

"Tuy nhiên ta đồng bạn vừa mới có hơi chỗ thất lễ, nhưng các hạ xuất thủ đã thương người còn như thế độc ác, chúng ta tuy nhiên không phải đối thủ của ngươi, nhưng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn chắc chắn cho chúng ta đòi lại một cái công đạo." Mấy người đem ngã xuống đất thụ thương nam tử đỡ dậy, ném câu tiếp theo ngoan ngoãn sau cuống quýt ra căn này Tửu Quán.

Nguyên bản sinh ý còn náo nhiệt nóng này quán rượu nhỏ trong khoảnh khắc chỉ còn lại có tửu điểm chừng quỹ, tiểu nhị còn có Tử Phong cùng này thiếu nữ thần bí bốn người.

Gặp này, Tử Phong không khỏi trong lòng thở dài, vốn là dự định thám thính một chút tin tức, hiện tại ngược lại tốt, bị làm thành như vậy, nơi này đã là người đi nhà trống, muốn thám thính tin tức chỉ sợ là không thể nào, mà lại một hồi nói không chừng liền sẽ có Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người tới.

Trải qua này về sau, thiếu nữ mặc áo trắng kia hiển nhiên cũng là mất đi hứng thú, nhìn một chút Tử Phong, gặp đã đến không hề rời đi, trong mắt đẹp hiện lên một tia ngoài ý muốn, nhưng thoáng qua biến mất, không có đang nhìn Tử Phong.

"Hai vị, các ngươi vẫn là đi mau đi, nơi này xảy ra chuyện như vậy, một hồi Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người nhất định sẽ tới, tại Ô Đan Trần bên trong động thủ hậu quả thế nhưng là rất nghiêm trọng."

Tửu Quán chừng quỹ là một cái tu vi bất quá ngưng khí năm tầng cao tuổi lão giả, lúc này sắc mặt cũng là bị dọa đến trắng bệch, nom nớp lo sợ địa đối Tử Phong hai người nói.

Hắn cũng không phải tốt bao nhiêu tâm, chỉ là nhìn lấy tư thế, lo lắng vạn nhất thiếu nữ cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người tại hắn nơi này đánh nhau, hắn tiểu điểm đoán chừng liền muốn hủy, mà chỉ cần thiếu nữ cùng Tử Phong rời đi, này về sau sự tình liền không liên quan hắn tình, hắn tại Ô Đan Trần góc mấy chục năm, rõ ràng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn làm việc quy củ, cho dù đánh nhau phát sinh ở hắn nơi này, nhưng chỉ cần bọn họ không có tham dự liền sẽ không bị liên lụy vào.

"Ta lại không có động thủ, bọn họ sẽ không cũng bắt ta đem!" Tử Phong đem chén rượu bên trong tửu uống một hơi cạn sạch, miệng xoạch hai tiếng, tựa hồ cực kỳ hưởng thụ.

"Ây..." Chừng quỹ nghẹn lời, quay đầu trông mong nhìn về phía thần bí nữ tử, thấp thòm trong lòng, sợ hãi thiếu nữ này hội động thủ với hắn, nhưng vừa hy vọng mau rời khỏi chính mình Tửu Quán, miễn cho cho mình rước lấy phiền phức, chỉ có thể kiên trì chờ đợi thiếu nữ phản ứng.

Thiếu nữ gặp Tử Phong này một mặt việc không liên quan đến mình còn ở bên cạnh an tâm hưởng thụ bộ dáng, không khỏi trong lòng có chút nộ khí, đôi mắt đẹp trừng Tử Phong liếc một chút, cảm thấy trước mắt cái mới nhìn qua này văn chất thiếu niên lại cũng là như thế đáng giận.

Thiếu nữ trầm ngâm một lát cũng không nói gì, cuối cùng từ từ vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái Linh Thạch để lên bàn, đứng dậy rời đi Tửu Quán.

Thiếu nữ cũng không bởi vì chừng quỹ trong miệng sắp đến Hùng Sư Thú Liệp Đoàn mà biểu hiện ra cái gì bối rối, lập tức liền rời đi thời điểm cũng chưa thấy vội vàng chi sắc.

Thân ảnh màu trắng từ Tử Phong bên người đi qua, một đường trong gió nhẹ phiêu tán ra nhàn nhạt mùi thơm ngát chi khí, khiến cho Tử Phong không khỏi tâm thần rung động, hiện nay hắn đã mười lăm tuổi, chính là đối cảm tình nồng lung thời khắc, đối mặt dạng này một nữ tử khó tránh khỏi cũng sẽ miên man bất định.

"Dạng này nữ tử theo băng khối một dạng, không thích hợp làm thê tử. Coi như ta chấp nhận một chút, vạn nhất ngày nào chọc giận nàng, đột nhiên cho ta rằng rắc một chút, coi như thảm." Tử Phong sau đó lắc đầu, trong lòng thở dài, giống như chỉ cần hắn nguyện ý, này thần bí nữ tử liền sẽ đồng ý gả cho hắn.

Tửu Quán chừng quỹ gặp thiếu nữ đi, trong lòng một khắc thạch đầu rốt cục rơi xuống đất, không tiếp tục để ý tới nói một mình Tử Phong, chiều quát một tiếng tiểu nhị thu lại cái bàn tới.

Trong tửu quán người đều lộ hàng, mặc dù không cách nào dò xét nghe được cái gì tin tức, một thân một mình lẳng lẳng uống chút rượu, nhìn ngoài cửa sổ xuyên toa dòng người cũng là tự tại, nếu như không phải vì thay mẫu thân đòi lại một cái công đạo, hắn thật muốn chỉ làm một người bình thường, mỗi ngày bốn ba bận rộn một ngày, ban đêm uống chút rượu, sau đó ngã đầu liền ngủ ngê ngê đón ngày thứ hai, dạng này thời gian ngắm lại cũng là hài lòng.

Nhưng loại này yên tĩnh cũng không tiếp tục trong chốc lát, Từ Phong đột nhiên nghe được Từ Quán bên ngoài vang lên hỗn loạn tiếng bước chân, ngay sau đó hơn mười tên võ giả xông vào trong tử quán.

"Thạch Viễn!"

Đến người này Từ Phong nhận biết, chính là Chung Lôi thủ hạ hộ vệ một trong, một tháng trước Từ Phong đi tu luyện trận chính là cái này Thạch Viễn cho hắn dẫn đường.

Thạch Viễn mấy người vừa tiến đến, liếc nhìn một chút Từ Quán, liền hướng thẳng đến Từ Phong đi tới, một bên khác đang thu thập cái bàn chường quý cùng tiểu nhị đứng tại chỗ cũng không biết như thế nào cho phải, ngờ ngác nhìn lấy sự tình viễn mấy người hướng đi Từ Phong, bất quá chường quý hai người đều biết Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn phong cách làm việc, sẽ không làm khó bọn họ những này người vô tội, cho nên mặc dù có chút giờ chân lông cuống nhưng lại cũng không quá mức kinh hoảng.

"Công tử thật sự là thật có nhã hứng!" Thạch Viễn đi vào Từ Phong phụ cận, khom người nói ra.

"Ha-Ha, Thạch đại ca là người tới bắt? Thiếu nữ kia đã sớm đi, nếu không trước uống một chén, dù sao Ô Đan Trần đã giới thiệu, nàng có chấp cánh cũng không thể bay." Từ Phong cười ha ha một tiếng, lập tức biểu lộ ngưng trọng nhắc nhở: "Thiếu nữ kia thật không đơn giản, có chỉ ít Uẩn Khí Cảnh tu vi, người nếu là bắt nàng, chút người này có thể không đáng chú ý."

Thạch Viễn là Chung Lôi người, nặc kệ đối phương có biết hay không thiếu nữ kia tu vi tình huống, Từ Phong cảm thấy mình đều có cần phải mở miệng nhắc nhở một chút.

Thạch Viễn sau khi nghe xong, cảm kích nhìn Từ Phong liếc một chút, biết đối phương là hảo tâm nhắc nhở chính mình, chợt lại trên mặt cười khổ lắc đầu nói ra: "Công tử có một chút thật nói đúng, thiếu nữ kia thật bay đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Nguyên Linh Cảnh?

"Ồ? Thiếu nữ kia chẳng lẽ là Nguyên Linh Cảnh?" Từ Phong trong lòng giật mình, thiếu nữ kia tuy nhỏ sa che mặt, nhưng từ cặp con mắt kia bên trong có thể nhìn ra thuộc về thiếu nữ mấy phần ngây ngô, hẳn là cùng mình niên kỷ tương tự mới đúng.

Loại đến tuổi này có thể đạt tới Uẩn Khí Cảnh đã có thể gọi là là thiên tài chỉ trong thiên tài, nếu là thật đạt tới Nguyên Linh Cảnh, này được bao nhiêu yêu nghiệt thiên phú, Nguyên Linh Cảnh cường giả Từ Phong cũng chỉ là nghe nói, nhưng chưa từng thấy qua.

"Nguyên Linh Cảnh?" Thạch Viễn đầu tiên là sững sờ, sau đó biết Từ Phong hiểu lầm ý hắn, lắc đầu nói: "Thiếu nữ kia có một đầu linh thú phi hành tọa kỵ, làm chúng ta lúc chạy đến thời điểm, vừa vận trông thấy nàng bay đi."

Từ Phong khẽ gật đầu, vừa rồi thiếu nữ xuất thủ linh lực thấu thể mà ra, nhưng là bám vào này căn trên chiếc đu, nếu quả thật đạt tới Hóa Khí Cảnh hoặc Nguyên Linh Cảnh Giới, căn bản không cần như thế phiền phức, vèn vẹn một đạo linh lực liền có thể đến loại kia hiệu quả.

"Có thể xác định nàng là thân phận gì sao?" Từ Phong hỏi, đối với thiếu nữ thân phận nhiều một ít hiếu kỳ, linh thú phi hành cũng không phải bình thường người có thể có được.

Linh Thú trời sinh ngạo cốt, có thể giết chết, cũng rất khó bị thuần phục, nhưng chỉ cần bị thuần phục, liền sẽ đổi chủ nhân trung thành vô cùng.

Cho nên có thể có được Linh Thú tọa kỵ, hơn nữa còn là linh thú phi hành tọa kỵ, thân phận tất nhiên không đơn giản, chỉ ít tại Từ Vân Tông hẳn cũng chỉ thấy được qua một đầu Phi Hành Tọa Kỵ, đó là một đầu Thương Lam ưng, đã thuộc về Nhị Giai Linh Thú phạm trù, chỉ có tông môn cao tầng xuất hành thời điểm mới gặp được thân ảnh.

"Cái này ta còn không thể xác định, bất quá thiếu nữ kia tọa kỵ kỳ lạ, xem như một cái sừng lộc, nhưng lại sau lưng mọc lên hai cánh, ta vẫn chưa từng nghe nói có nhà ai thể lực từng có như thể linh thú phi hành." Thạch Viễn bộ mặt sắc mặt ngưng trọng nói ra.

Cũng may mắn hắn đến chậm một bước, nếu không không để lại đối phương không nói, chính mình mấy người này đoán chừng cũng phải giao phó trong tay đối phương.

Uẩn Khí Cảnh tại Ô Đan Sơn Mạch đã có thể được xưng là đỉnh phong cái trước, hẳn chút tu vi ầy tại Uẩn Khí Cảnh trong mắt thật không đáng giá được nhắc tới, càng buồn cười hơn chính mình còn nổi giận dưng dưng chạy người tới bắt.

Hiện tại phát giác được nữ tử vô luận tu vi hay là thân phận đều không đơn giản, hẳn cũng không có áp dụng bước kế tiếp hành động, dự định vẫn là trước đem chuyện này bẩm báo lên trên, từ người bề trên định đoạt.

Vạn nhất hẳn xử lý không tốt, cho Hùng Sư Thú Liệp Đoàn rước lấy đại họa, loại trách nhiệm này hẳn đảm đương không nổi.

"Vừa rồi nghe nói công tử ở chỗ này, ta tới đây cũng là tiếp công tử đi gặp Chung gia, hẳn mấy ngày này thế nhưng là một mực đang nhắc tới người, nếu không phải người đang bề quan, sợ quấy rầy đến người tu luyện, Chung gia đã sớm phái ta tìm người qua." Thạch Viễn không nhắc lại này thiếu nữ thần bí sự tình, nói với Từ Phong ra bản thân ý đồ đến.

"Vậy ta liền đi quấy rầy một chút Chung Đại Ca đi." Từ Phong cười khở một tiếng, đứng dậy cùng Thạch Viễn một đoàn người rời đi.

"Từ Vân Tông trưởng lão cũng đến Ô Đàn Sơn Mạch?"

Trên đường, Từ Phong từ Thạch Viễn miệng bên trong biết được việc này không khỏi sợ hãi thần phục, xem ra lần này Mê Vụ Sâm Lâm bên trong phát sinh dị trạng thật đúng là không giống bình thường.

Thạch Viễn gật đầu, bắt quá trên mặt mang theo không giải thích nói: "Mê Vụ Sâm Lâm chỉ sự tình sau khi phát sinh, Từ Vân Tông rất nhanh liền làm ra phản ứng, triệu tập Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thí luyện đệ tử trở về tông môn, cái này cũng không giống như các người Từ Vân Tông tác phong."

Từ Phong trầm mặc, chính như Thạch Viễn nói, Từ Vân Tông đối ngoại môn đệ tử luôn luôn sẽ không thái quá quan tâm, chỉ có từ đó trở hết tài năng người mới có thể thu đến tông môn tán thành, bị hấp thu vì nội môn đệ tử, mà nội môn đệ tử mới là Từ Vân Tông dựa vào căn cơ sở tại.

Từ Vân Tông tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thí luyện đệ tử cũng có ngàn người nhiều, chẳng lẽ còn có thể bởi vì lần này Mê Vụ Sâm Lâm dị biến toàn quân bị diệt không thành. Từ Phong cũng nghĩ không thông tông môn khi nào đối ngoại môn đệ tử an nguy quan tâm như vậy đứng lên.

Khoảng thời gian này hẳn một mực đang tu luyện, cho nên cho dù tông môn phát ra triệu hồi lệnh, hẳn cũng không có khả năng biết.

Tại Ô Đàn Trấn cũng không ít Từ Vân Tông đệ tử, bắt quá bên ngoài thí luyện đệ tử bình thường đều sẽ không mặc Từ Vân Tông đệ tử phục sức, cho nên hẳn cũng rất khó nhận ra nào là mình đồng môn.

Cho dù bởi vì Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn một chuyện, rất nhiều tông môn đệ tử có thể nhận ra hẳn, đoán chừng cũng sẽ không chủ động cùng hẳn chào hỏi, miễn cho rước họa vào thân.

Một đoàn người rất nhanh tới đến Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tổng bộ, nơi này chệch hướng Ô Đàn Trấn phồn hoa đường đi, đã rất ít có thể nhìn thấy người đi đường ở đây đi lại.

Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tổng bộ chiếm diện tích mấy vạn mét, liếc nhìn lại đều trông không đến tường viện giới hạn, nơi này chẳng những là thú liệp đoàn Văn Phòng, cũng là thành viên cùng gia quyến chỗ cư trú.

Tổng bộ trước cửa hai bên thủ vệ vượt đao mà đứng, bằng thêm mấy phần ngay ngắn nghiêm nghị.

Tiến vào sau đại môn, Thạch Viễn đơn độc chỉ huy Từ Phong tiến về phòng nghị sự, bởi vì gần nhất chuyện phát sinh, Chung Lôi phần lớn thời gian đều là đợi tại trong phòng nghị sự xử lý thú liệp đoàn nội sự vụ.

"Chúng ta Hùng Sư Thú Liệp Đoàn hết thảy chỉ có hai tên đoàn trưởng, Đại đoàn trưởng bởi vì muốn đột phá Uẩn Khí Cảnh cho nên lâu dài bề quan, đại bộ phận sự tình đều từ nhị đoàn trưởng quản lý, bắt quá nhị đoàn trưởng không có yêu thích chúng ta xưng hô hẳn đoàn trưởng, cho nên tất cả mọi người xưng hô hẳn là Chung gia." Thạch Viễn trên đường đi cùng Từ Phong giới thiệu Hùng Sư Thú Liệp Đoàn sự tình.

Rất nhanh hai người tới một tòa phòng nghị sự trước, có Thạch Viễn tại, hai người cũng không có thụ đến bất kỳ ngăn trở nào, trực tiếp biến thành trong phòng nghị sự.

Trong đại sảnh, Chung Lôi ngồi tại thủ tọa, chính nghe bên cạnh mấy tên thủ lĩnh hồi báo cái gì, Từ Phong cùng Thạch Viễn hai người đứng ở một bên chưa từng có qua quấy rầy.

Thời gian qua một lát về sau, Chung Lôi đối này mấy tên thủ lĩnh bàn giao vài câu, liền để bọn hắn lui xuống đi.

"Ha-Ha, huynh đệ người thật sự là không để ý đến chuyện bên ngoài a, bên ngoài phát sinh nhiều chuyện như vậy, người dĩ nhiên thẳng đến tại bề quan tu luyện." Chung Lôi cũng đã sớm chú ý tới Từ Phong đến, cho nên qua loa kết thúc trong tay sự tình, đem mấy cái kia thủ lĩnh đánh phát ra ngoài.

"Chung Đại Ca nói giỡn, ta cũng đó là tin tức bề tắc mà thôi."

Chung Lôi nhìn Từ Phong liếc một chút, gọi tại bên cạnh mình ngồi xuống, không nghĩ tới một thoáng thời gian, Từ Phong tu vi lại có tiến triển.

"Chung gia!"

Một bên Thạch Viễn biết hai người nói ra suy nghĩ của mình, tự nhiên không còn dám này đã quấy rầy, thừa cơ đem liên quan tới này thiếu nữ thần bí sự tình theo Chung Lôi hồi báo một chút.

Chung Lôi sau khi nghe xong, sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, trầm mặc một lát sau nói ra: "Đã nàng đã rời đi Ô Đàn Trần trước hết không cần để ý tới, thông tri một chút qua, nếu như phía dưới huynh đệ tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong cùng gặp nhau không nên khinh cử vọng động, một mực đưa nàng hành tung nói cho ta biết liền tốt."

Thạch Viễn gật đầu nói phải, sau đó lui ra ngoài, trong phòng nghị sự chỉ để lại Từ Phong hai người.

"Chung Đại Ca, hiện tại Ô Đàn Trần Ngoại Tinh huống như thế nào?" Hai người phiếm vài câu về sau, Từ Phong hỏi Ô Đàn Sơn Mạch gần nhất tình huống.

Nâng lên Ô Đàn Sơn Mạch gần đây sự tình, Chung Lôi nguyên bản còn tràn đầy nụ cười trên mặt cũng biến thành ngưng trọng lên.

"Quy mô nhỏ Thú Triều đã trên cơ bản lắng lại, Ô Đàn Trần cũng kinh lịch mấy lần quy mô nhỏ Thú Triều, bất quá thương vong cũng không phải là rất lớn, nhưng những tiểu đồ thú liệt đoàn hoặc như các người loại này tông môn thí luyện con cháu ngược lại là tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thương vong không ít."

Từ Phong khẽ gật đầu, xem ra Thú Triều cũng không có hết bệnh diễn hết bệnh kém, Ô Đàn Trần là Hùng Sư Thú Liệt Đoàn đại bản doanh, quy mô nhỏ Thú Triều căn bản sẽ không đối tạo thành quá đại ảnh hưởng, nhưng những thân thể đó tại Ô Đàn Sơn Mạch chi bên trong vô giả đối mặt trở tay không kịp Thú Triều, liền nguy hiểm nhiều.

Cái này khiến Từ Phong không khỏi có chút bận tâm tới Trương Nguyên đến, từ khi hấn tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch về sau một mực không có nghe được Trương Nguyên tin tức, không biết hấn là không sớm đã trở về Từ Vân Tông, hấn hiện tại duy nhất có thể xác định cũng là Trương Nguyên cũng không tại Ô Đàn Trần, nếu không Trương Nguyên nhất định có thể được biết rõ mình tại Ô Đàn Trần tin tức, sớm nên tìm đến mình.

"Chẳng lẽ thật sự là này Mê Vụ Sâm Lâm bên trong phát ra này sợi ánh sáng dẫn đến?"

"Tám chín phần mười!" Chung Lôi trầm giọng nói: "Cái này Thú Triều cũng là tại mê vụ sâu trong rừng phát ra cái kia đạo ánh sáng về sau liền tiếp lấy phát sinh, mà lại những này Thú Triều phát sinh về sau, Linh Thú chỗ đi phương hướng cũng chính là mê vụ thâm lâm phương hướng, đây càng thêm xác minh loại này suy đoán."

"Mà lại cổ một số tư liệu lịch sử ghi chép, Mê Vụ Sâm Lâm bên trong phát sinh loại hiện tượng này cũng không chỉ lần này, loại hiện tượng này mới đầu trăm năm thời gian liền sẽ phát sinh một lần, mỗi lần phát sinh cũng đồng dạng hội nương theo lấy đại quy mô Thú Triều xuất hiện, cho nên mỗi một lần loại này Dị Tượng phát sinh đều mang ý nghĩa Ô Thần bên trong đây núi một lần Đại Kiếp Nạn, hội có vô số vô giả tại những này đại quy mô Thú Triều bên trong chết đi."

"Cũng chính bởi vì vậy, tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bộc phát ra ánh sáng về sau, chúng ta Hùng Sư Thú Liệt Đoàn liền bắt đầu co vào nhân viên chuẩn bị ứng đối một trận đại quy mô Thú Triều, nhưng không nghĩ tới chỉ là phát sinh quy mô nhỏ Thú Triều."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Nhan Lệ

Từ Phong trong mắt xuất hiện vẻ chột hiểu, khó trách tông môn hội ngay đầu tiên liền triệu tập tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thí luyện đệ tử trở về tông môn, chắc hẳn cũng là bởi vì những này bí vấn, cứ việc Từ Vân Tông không thêm đề ý ngoại môn đệ tử thương vong, nhưng nơi này phát sinh đại quy mô Thú Triều, Từ Vân Tông ở đây thí luyện đệ tử đại bộ phận đều khó mà may mắn thoát khỏi, loại này số lớn đệ tử tử vong, cho dù là Từ Vân Tông cũng không thể không nhìn.

"Này lần trước Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bộc phát ra ánh sáng là từ lúc nào?" Nghe xong Chung Lôi nói xong những này, Từ Phong cũng nghe ra lần này khác biệt, lần này không có phát sinh đại quy mô Thú Triều đối với thân ở Ô Đàn Sơn Mạch chi bên trong vô giả có thể nói là trong bất hạnh may mắn, nhưng hấn sự tình ra khác thường tất là yêu, lần này hẳn là sẽ không giống mặt ngoài phát sinh đơn giản như vậy.

"Lần trước phát sinh ở ngàn năm trước đó, trước kia khoảng cách thời gian dài nhất cũng bất quá mấy trăm năm, mà lần này lại có ngàn năm lâu, nguyên lai tưởng rằng cái chuồng này ánh sáng sẽ không lại xuất hiện, không nghĩ tới lại ở chúng ta thế hệ này xuất hiện lần nữa."

Chung Lôi cũng nhìn ra Từ Phong suy nghĩ, chột tiếp tục nói: "Lần này ánh sáng xuất hiện về sau đủ loại biểu hiện xác thực cùng lúc trước ghi chép khác biệt, mà lại mấy ngày trước đây truyền đến tin tức, Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận mê vụ cũng tiêu tán không ít, mà lại loại này tiêu tán trình độ còn đang kéo dài."

Giảng đến đây, Chung Lôi trong mắt không khỏi toát ra một vòng vẻ kích động "Nếu thật như thế, Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bí mật có thể sẽ tại trong tay chúng ta bị khai quật ra."

"Hiện tại chỉ cần có chút thực lực thế lực đều tại mặt thiết nhìn chăm chú lên Mê Vụ Sâm Lâm tình huống, liên liền các người Từ Văn Tông cũng phải Ngoại Môn Trưởng Lão đến đây dò xét tình huống, tuy nhiên không biết Mê Vụ Sâm Lâm bên trong có giấu loại nào bí mật, nhưng nhất định là cực kỳ bất phàm. Liên quan đến Mê Vụ Sâm Lâm tuy nhiên nguy hiểm vạn phần, nhưng cũng là một lần kỳ ngộ, tin tưởng rất nhiều người đều sẽ không bỏ qua cơ hội lần này."

"Chung Đại Ca cũng dự định tiến về?" Từ Phong hỏi.

"Ha ha ha, đương nhiên là muốn đi, ta tu vi tuy nhiên một mực đang vững bước tăng trưởng, dùng không có mấy năm liền sẽ đạt tới Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong cấp độ, nhưng muốn đột phá có thể cũng không dễ dàng, cho nên cái này Mê Vụ Sâm Lâm với ta mà nói cũng là một lần ngàn năm một thuở kỳ ngộ." Chung Lôi cười ha ha một tiếng nói ra.

"Chẳng lẽ liền không có người khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau ra đến qua?" Từ Phong hỏi.

Hắn cảm thấy đã Mê Vụ Sâm Lâm thần bí như vậy, nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều cao giai võ giả đến đây dò xét, không có khả năng đều chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

"Cái này ta cũng không rõ ràng." Chung Lôi lắc lắc đầu nói: "Ta chỉ là nghe nói qua Từ Văn Tông từng có Hóa Khí Cảnh cao thủ đi vào dò xét, nhưng cuối cùng chưa hề đi ra, về phần hắn cũng không biết, liền xem như có càng cường đại võ giả đi vào qua, vô luận ra đến hay không, đều không phải chúng ta cấp độ này võ giả có thể biết."

"Huynh đệ người liền không có tính toán qua thử thời vận?"

"Ta còn bị Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn nhìn chăm chăm đâu, tạm thời mặt Ô Đàn Trấn đều ra không được." Từ Phong khước miệng khẽ cười nói.

Chung Lôi nhìn Từ Phong này một mặt nhẹ nhõm biểu lộ, chỗ nào giống là bởi vì bị Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn để mắt tới mà buồn rầu bộ dáng, bĩu môi nói: "Một cái Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn chẳng lẽ liền để người từ bỏ tốt như vậy một lần kỳ ngộ? Cái này cũng không giống như người tác phong."

Từ Phong không công mất, hai người hết thấy mới gặp mặt hai lần, tuy nhiên mới quen đã thân, nhưng thực cũng không có quá sâu hiểu biết, Chung Lôi lời nói làm đến giống như hắn nhiều hiểu biết chính mình một dạng.

"Này Chung Đại Ca cảm thấy ta nên cái gì tác phong!" Từ Phong cười khở nói, Uẩn Khí Cảnh phía dưới võ giả hắn có tự tin cho dù đánh không lại tự vệ là không có vấn đề, nhưng đối mặt Uẩn Khí Cảnh võ giả liền nguy hiểm, mà Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn bên trong cũng không chỉ có một Uẩn Khí Cảnh võ giả.

Chung Lôi cười ha ha một tiếng, đối Từ Phong thoải mái tính cách có chút ưa thích.

"Hiện tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong mê vụ đang tiêu tán, nhưng muốn toàn bộ tiêu tán hẳn là là không thể nào, cho nên rất nhiều thế lực đã đứng dậy tiến về Mê Vụ Sâm Lâm, chúng ta Hùng Sư Thú Liệp Đoàn cũng phải tại gần đây tiến về, nếu như huynh đệ cũng muốn vừa đi lời nói, có thể cùng chúng ta cùng đi."

Từ Phong suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu đồng ý, biết Chung Lôi đây là hảo ý mời, chỉ cần hắn cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người cùng một chỗ, Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người cũng lại bởi vậy đoán chừng một hai, sẽ không tìm hắn để gây sự.

Đồng thời, hắn đối với Mê Vụ Sâm Lâm cũng rất là hiếu kỳ, loại cơ hội này đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Sau đó Chung Lôi sai người cho Từ Phong tìm một cái chỗ ở tạm thời ở lại, chờ đợi cùng bọn hắn cùng nhau đi tới Mê Vụ Sâm Lâm.

Từ Phong được an bài tại một cái thanh tịnh trong sân, Chung Lôi bởi vì bề bộn nhiều việc xử lý thú liệp đoàn bên trong sự tình, cho nên sẽ rất ít đến xem hắn, còn ngay ở chỗ này yên tĩnh tu luyện.

Thẳng đến sau bảy ngày, Thạch Viễn tới thông tri hắn ngày kế tiếp đem tiến về Mê Vụ Sâm Lâm để hắn chuẩn bị sẵn sàng, mà lại Hùng Sư Thú Liệp Đoàn Đại đoàn trưởng cũng đã xuất quan, hội cùng nhau đi tới.

Đối với tin tức này Từ Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, tin tưởng lần này Mê Vụ Sơn Mạch chi hành hội có không ít Uẩn Khí Cảnh cường giả đều sẽ tới.

Sáng sớm hôm sau, Từ Phong bị Thạch Viễn đưa đến phòng nghị sự phía trước trên quảng trường.

Lúc này quảng trường đã chiếm hết gần hơn mười người nhiều, từng cái uy phong凛凛, tinh thần vô cùng phấn chấn, sắp hàng chỉnh tề thành một cái phương trận, nghiêm chỉnh có thứ tự.

Những người này khí tức bất phàm, Từ Phong đại liếc sơ một cái, phát hiện bên trong cho dù là tu là thấp nhất cũng có được Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi, cái này lệnh từ phong đối Hùng Sư Thú Liệp Đoàn thực lực kinh hãi không thôi, mà lại đây cũng chỉ là bộ phận thực lực mà Mê Vụ Sâm Lâm nguy hiểm trùng điệp, Hùng Sư Thú Liệp Đoàn sẽ không lấy chính mình toàn bộ gia sản qua cược.

Tại phía trước nhất cầm đầu hai người đầu là dáng người khôi ngô trung niên nam tử, bên trong một cái là Từ Phong nhận biết Chung Lôi, mà một cái khác Từ Phong cũng suy đoán ra tất nhiên là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn chánh thức người cầm lái Nhan Lệ.

Nhan Lệ niên kỷ tại chừng bốn mươi tuổi, dáng người khôi ngô, mày kiếm mắt sáng, người mặc một bộ trường bào màu trắng bạc để lộ ra mấy phần Nhô Nhô Chi Khí.

Từ Phong gặp tình huống trước mắt, hẳn là đã chinh đồn chờ phân phó liền chờ mình, vội vàng nhanh đi mấy bước, đi vào Chung Lôi hai người phụ cận.

"Ha-Ha, từ Phong huynh đệ, ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây chính là chúng ta Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đoàn trưởng." Chung Lôi hào sảng thanh âm nhớ tới, rất là nhiệt tình cho Từ Phong giới thiệu Nhan Lệ.

"Từ Phong gặp qua Nhan đoàn trưởng, để mọi người đợi lâu." Từ Phong có chút áy náy nói ra.

Nhan Lệ nhìn trước mắt dung mạo Joon-soo thiếu niên mỉm cười gật gật đầu, cũng không có như cùng Chung Lôi như vậy biểu hiện nhiệt tình.

Nhan Lệ sau khi xuất quan Chung Lôi liền đã nói với hắn Từ Phong sự tình, trong ngôn ngữ có thể nghe ra Chung Lôi đối người thiếu niên trước mắt này có chút tán thưởng, hôm nay nhìn thấy Từ Phong, tuy nhiên tuổi còn trẻ liền đã có rất không tệ tu vi, có thể gọi là tiềm lực rất lớn, nhưng ít ra Từ Phong trước mắt tu vi còn không thể bị để vào mắt.

Mà lại khi biết Chung Lôi mời Từ Phong cùng nhau đi tới Mê Vụ Sâm Lâm lúc, hẳn đánh trong lòng cũng là không quá đồng ý.

Lần này đi Mê Vụ Sâm Lâm hung hiểm khó liệu, cho nên hẳn càng không muốn tại như thế hoàn cảnh dưới bởi vì Từ Phong quan hệ mà cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn sinh ra ma sát.

Nhưng hẳn hiểu biết Chung Lôi tính cách, chỉ cần đối phương nhận định người hoặc sự tình, người khác rất khó qua cái biến, cho nên hẳn cuối cùng cũng không nói gì thêm, lúc này thấy đến Từ Phong cũng chỉ là biểu hiện ra cơ bản nhất lễ nghĩa mà thôi.

"Đã người đều đến đông đủ, vậy chúng ta liền lên đường đi." Nhan Lệ thu hồi ánh mắt, thanh âm từ tốn nói.

Nhan Lệ thanh âm không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền vào ở đây trong tai mỗi người, Từ Phong bị Chung Lôi giữ ở bên người, cùng nhau đi tại đội ngũ phía trước nhất.

Lúc này Ô Đàn Trần bởi vì Thú Triều lắng lại, đã khôi phục ngày xưa náo nhiệt phồn hoa, một đoàn người chậm rãi hành tẩu tại Ô Đàn Trần trên đường phố, lập tức gây nên đám người chung quanh ghé mắt xem chừng, mà lại những nơi đi qua, phía trước đám người cũng sớm nhường ra một con đường.

Thậm chí sau lưng bọn họ còn có không ít võ giả đang yên lặng đi theo, Xem ra cũng là muốn qua Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tìm cơ duyên võ giả, dù sao rất nhiều thế lực tiến về Mê Vụ Sơn Mạch tin tức sớm đã truyền ra, cho nên Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bọn chuyển này mục đích địa cũng liền không cần nói cũng biết, những này dự định qua Mê Vụ Sâm Lâm võ giả vì gia tăng một tia an toàn, cũng đều lựa chọn theo đuôi sau lưng bọn họ.

Đối với cái này, vô luận là Nhan Lệ vẫn là Chung Lôi đều không có làm ra bất kỳ cử động nào, Từ Phong đương nhiên sẽ không cho rằng bọn họ hai người không có phát giác được loại tình huống này, chỉ là hai người ngầm đồng ý mà thôi.

"Xuất phát "

Ra Ô Đàn Trần về sau, theo quát khẽ một tiếng tiếng vang lên, nhao nhao thôi động thể nội linh lực, tốc độ bỗng nhiên gia tăng, hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng bay đi.

Tiến lên mới bắt đầu, Từ Phong phát giác được sau lưng hơn bốn mươi người cũng không có lại bảo trì chỉnh tề đội ngũ tiến lên, đều là phân tán ra đến, mỗi người ở giữa cách xa nhau xa năm, sáu mét, tuy nhiên nhìn như là năm bè bảy mảng, nhưng Từ Phong hơi lưu ý về sau phát hiện, những người này như thế chỗ đứng lại là một loại trận hình, đem đội ngũ hai cánh cùng hậu phương đều bảo vệ nghiêm mật, tránh cho đội ngũ lọt vào đột nhiên tập kích bị đánh trở tay không kịp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tồn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Xuất phát

Hơn bốn mươi người giống như như gió lốc, cấp tốc ghé qua tại sơn dã trong rừng, cuốn lên khói bụi trận trận.

Những người này đều là đi qua nghiêm ngặt huấn luyện tinh nhuệ, cho dù là tại tốc độ cao chạy như bay bên trong, cũng y nguyên duy trì bất biến trận hình, binh khí trong tay nắm chặt, ánh mắt lạnh lẽo, thời khắc cảnh giác bốn phía khả năng xuất hiện nguy hiểm.

Võ giả xuất hành vì tiết kiệm linh lực tiêu hao, bình thường đều chọn tọa kỵ thay đi bộ, giống như Giác Mã loại này tọa kỵ, tuy nhiên không thể cùng Linh Thú so sánh, lại là cực kỳ am hiểu tốc độ Hung Thú, mà lại sức chịu đựng bền bỉ, là một số tông môn thể lực chọn lựa đầu tiên tọa kỵ.

Bắt quả tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong, bởi vì hoàn cảnh nhân tố, cho nên tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong đi đường võ giả nhiều lấy đi bộ, cơ động linh hoạt, đối mặt nguy hiểm thời điểm có thể linh hoạt ứng đối.

Mê vụ thâm lâm ở vào Ô Đàn Sơn Mạch trung tâm vị trí, khoảng cách Ô Đàn Trấn khoảng cách cũng có mấy trăm dặm khoảng cách, lấy Tử Phong bọn tốc độ muốn đi tới đó cũng cần nửa ngày khoảng chừng thời gian, mà lại khoảng cách Mê Vụ Sâm Lâm càng gần, Linh Thú tập kích quấy rối số lần cũng biến thành càng ngày càng tập nập.

Tại cái này một chỗ mang vốn là thực lực cường đại Linh Thú ẩn hiện chi địa, lại thêm Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bộc phát ra ánh sáng về sau dẫn phát Thú Triều, những này Thú Triều hội tụ phương hướng cũng đều tại Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng, khiến cho càng đến gần Mê Vụ Sâm Lâm, Linh Thú số lượng cùng thực lực đều xa không phải ngày thường so với.

Bọn họ sáng sớm xuất phát, nguyên bản nửa ngày lộ trình, cho đến gần Nhật Lạc thời điểm mới vừa tới Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận.

"Chúng ta bây giờ nơi này chính đón một đêm, ngày mai lại tiến về mê vụ thâm lâm bên ngoài."

Một chỗ ngọn núi bên trên mọi người ngừng chân, Nhan Lệ nhìn một chút sau lưng thuộc hạ, sắc mặt có chút khó coi nói ra.

Lúc này ở sau lưng gấp còn lại khoảng ba mươi người, có hơn mười tên thú liệt đoàn tinh nhuệ bị chết ở trên đường Linh Thú tập kích bên trong, mà lại còn lại những người này trên thân hoặc nhiều hoặc ít cũng đều thụ khác biệt trình độ thương tổn.

Nhan Lệ cũng không nghĩ tới còn chưa tới đạt Mê Vụ Sâm Lâm liền đã tổn thất nhiều như vậy chiến lực, nếu là bình thường, cho dù ẩn hiện tại cái này khu vực trung tâm, cũng chưa chắc hội có như thế tổn thương, nhưng Thú Triều về sau, nơi này mức độ nguy hiểm vẫn là vượt qua hẳn dự đoán.

Trên đường đi, chẳng những gặp được nhiều lần Linh Thú công kích, mà lại mà lại những linh thú này trên cơ bản đều là lấy Linh Thú bày phương thức xuất hiện, ở trong thậm chí sẽ xuất hiện một số Nhị Giai Cao Cấp Linh Thú, loại này Linh Thú đã được cho tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thực lực mạnh nhất Linh Thú, ngày thường muốn đụng phải cũng khó khăn, nhưng hôm nay lại liên tiếp gặp những linh thú này điên cuồng chủ động công kích.

Mặc dù có Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai cái Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong cao thủ, nhưng đối mặt có được Nhị Giai Cao Cấp Ma Thú Thú Quân thời điểm, cũng sẽ xuất hiện bởi vì không kịp cứu viện mà sinh ra nhân viên tổn thương.

"Chung Đại Ca, người nhìn ta cần làm một ít gì?" Gặp Chung Lôi chính sắp xếp người viên đến bốn phía Tuần Thủ, Tử Phong đi tới gần nói ra.

"Tử Phong, không nghĩ tới người vẫn là cá thể tu." Chung Lôi đại thủ vỗ vỗ Tử Phong bả vai tán dương một câu, hôm nay Tử Phong biểu hiện làm hẳn gạt mình không nhỏ.

Nguyên bản còn có chút bận tâm Tử Phong an nguy, cho nên cho dù trong chiến đấu hẳn cũng chia tâm lưu ý Tử Phong, muốn tại Tử Phong gặp được nguy hiểm thời điểm xuất thủ cứu giúp.

Nhưng kinh lịch mấy lần Linh Thú quần công đánh về sau, hẳn phát hiện Tử Phong cho dù gặp được nhất giai Cao Cấp Ma Thú thời điểm cho dù không địch lại cũng có thể bằng vào thân pháp tránh mở một lần lần nguy hiểm.

Riêng là có một lần, Tử Phong cùng ba tên thú liệt đoàn thành viên triển đấu một đầu cao giai Linh Thú thời điểm, bởi vì một tên thú liệt đoàn thành viên sai lầm, khiến cho Tử Phong lâm vào hiểm cảnh.

Mất thấy Tử Phong liền bị đầu kia Linh Thú nhất trào đánh trúng thời điểm, Chung Lôi bởi vì biến hóa này quá đột ngột căn bản không kịp xuất thủ giải cứu, một khắc này, Tử Phong đột nhiên bộc phát ra mau lẹ tốc độ tiến hành né tránh đồng thời, mặt ngoài thân thể lại còn phóng xuất ra một lớp bụi sắc lưu quang tiến hành phòng ngự.

Tuy nhiên cái này lưu quang tại tiếp xúc đến Linh Thú công kích trong nháy mắt liền vỡ vụn rơi, nhưng cái này cũng lệnh tử phong bằng vào tốc độ khó khăn lắm tránh thoát nhất kích trí mệnh, cuối cùng chỉ là thụ một số vết thương nhẹ.

Người khác đều không rõ ràng này màu xám lưu quang là cái gì, nhưng Chung Lôi cùng Nhan Lệ vẫn là liếc một chút liền nhận ra đó là Cương Khí, chỉ có thân thể thói luyện tới trình độ nhất định về sau Thể Tu mới có khả năng ngưng tụ ra một loại Phòng Ngự Thủ Đoạn.

Mặc dù có chút kinh dị vì sao Tử Phong ngưng tụ ra Cương Khí không giống bình thường, đã đến bày biện ra màu xám, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao cái này Cương Khí rất ít gặp, bọn họ cũng là từ một số thư tịch bên trong ghi lại biết rõ.

Bởi vì võ giả bình thường đều là chú trọng tu luyện linh lực đề bạt chiến lực, rất ít người chọn kiên tu Thối Thể chi thuật.

Nếu như tu hành công pháp tôi luyện thân thể, chẳng những cần phân tâm qua tiêu tốn rất nhiều thời gian, mà lại công pháp tôi luyện thân thể tu luyện mười phần khó khăn, hà khắc, trừ đối với võ giả thể chất yêu cầu rất cao bên ngoài, trong quá trình tu luyện cũng cần chịu đựng rất nhiều thường người vô pháp tưởng tượng thống khổ, cho nên kiên tu công pháp tôi luyện thân thể võ giả cực kỳ thưa thớt.

Còn có quan trọng hơn một điểm cũng là công pháp tôi luyện thân thể tương đối thừa thớt, có thể lệnh võ giả ngưng tụ ra Cương Khí trình độ công pháp tôi luyện thân thể thì càng là Phượng Mao Lân Giác, cái này cũng liền dẫn đến có được Cương Khí Thể Tu mười phần hiếm thấy, đại đa số võ giả thậm chí ngay cả Cương Khí cũng không nhận ra.

"Chỉ là nhiều một loại thủ đoạn bảo mệnh mà thôi." Từ Phong cười hắc hắc nói, hắn Sát Cương sớm tại chém giết Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người đội trưởng kia thời điểm liền đã bại lộ, cho nên hắn hôm nay cũng không có tính toán ẩn tàng chiêu này đoạn, huống chi lúc ấy tình huống nguy cấp, nếu như không có thi triển ra Sát Cương, hắn không chết cũng muốn trọng thương.

Mà tại loại này Linh Thú Hoàn quán tình huống dưới, trọng thương theo từ vong cũng không kém bao nhiêu, cho dù người khác hữu tâm, cũng vô pháp tách ra người đến bảo hộ hắn, huống chi hắn ở chỗ này vốn là thuộc về một ngoại nhân, như không phải là bởi vì Chung Lôi quan hệ, căn bản không có khả năng cùng những người này đồng hành.

Chung Lôi nhìn một chút Từ Phong, nhìn ra Từ Phong không muốn nói chuyện nhiều Thể Tu sự tình, cũng không có hỏi nhiều nữa: "Người hôm nay linh lực tiêu hao không nhỏ, mà lại cũng thụ một số thương tổn, vẫn là sớm nghỉ ngơi đi thôi, ta chỗ này nhân thủ với."

"Thân thể ta khôi phục nhanh, cái này một chút vết thương nhỏ với ta mà nói không tính là gì, còn nữa, đã đến trong đội ngũ này, ta tổng phải bỏ ra chút!" Từ Phong kiên trì nói ra.

"Người không cần nghĩ quá nhiều, dẫn người đi Mê Vụ Sâm Lâm là ta quyết định, không ai dám nói cái gì, mà lại người hôm nay chiến đấu so với người cũng không hề yếu, đã đề rất nhiều người tán đồng người." Chung Lôi minh bạch Từ Phong ý tứ, hắn cũng có thể nhìn ra bắt đầu thời điểm, thủ hạ người đối Từ Phong biểu lộ ra bất thiện ánh mắt.

Nhưng ở liên tiếp mấy lần trong chiến đấu, Từ Phong vẫn siêu bản thân tu vi chiến lực đã được đến những người này tán thành.

Từ Phong mỉm cười, không nói gì cũng không có rời đi, hiển nhiên vẫn là tại kiên trì qua Tuần Thủ sự tình.

Gặp Từ Phong cố chấp như thế, mà lại nghĩ đến Từ Phong tu luyện công pháp tôi luyện thân thể, thân thể khôi phục năng lực mạnh hơn hắn võ giả, Chung Lôi trầm ngâm một chút khẽ gật đầu "Tốt a, vậy người trước Tuần Thủ đầu hôm, sau nửa đêm sẽ có người thay thế người."

"Cứ như vậy định, người khác cũng đều là thay nhau thay thế Tuần Thủ, người cho dù thân thể khôi phục năng lực mạnh cho người khác, nhưng cũng là cần thời gian khôi phục một chút linh lực." Gặp Từ Phong còn muốn nói gì nữa, Chung Lôi đoạt trước nói.

"Tốt a." Từ Phong cười gật gật đầu không có cự tuyệt, hắn linh lực tiêu hao xác thực không ít, ngày mai sẽ phải tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận, hắn cũng cần đem tự thân trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất đến đối mặt không biết khiêu chiến.

"Lâm Thanh, người an bài một chút, để Từ Phong Tuần Thủ nửa đêm trước." Chung Lôi ngoắc kêu đến một cái áo bào nhuộm máu đại hán phân phó nói.

"Vâng!" Lâm Thanh trước là có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Từ Phong cũng sẽ bị Chung Lôi an bài tiến hành Tuần Thủ nhiệm vụ, chợt đối Từ Phong nhếch miệng cười nói: "Đi theo ta."

Từ Phong hôm nay biểu hiện lệnh Lâm Thanh lau mắt mà nhìn, Võ Giả Thế Giới bên trong, chỉ có cường giả mới có khả năng nhận khác nhân tôn trọng.

Tuần Thủ hết thảy an bài tám người, mỗi hai người tổ 1 phụ trách một chỗ phương vị, Từ Phong Hòa Lâm xanh cùng đi đến khoảng cách mọi người nghỉ ngơi chỉ địa cách xa trăm mét địa phương cùng một chỗ Tuần Thủ, nơi này là xuống núi chủ yếu thông đạo, so với mấy nơi đều trọng yếu, cho nên Lâm Thanh tự mình ở đây Tuần Thủ.

"Thực Tuần Thủ cũng chỉ là vì dĩ vãng vạn nhất, liền xem như có Linh Thú ẩn hiện, cũng sẽ có người sớm dự cảnh." Lâm Thanh nhìn Từ Phong một mặt nghiêm túc bộ dáng, có ý riêng nói ra.

Từ Phong theo Lâm Thanh ánh mắt nhìn, minh bạch Lâm Thanh lời nói bên trong hàm nghĩa.

Thả mục đích trông về phía xa, Từ Phong nhìn thấy cách bọn họ ngàn mét chỗ bóng người lác lác, là những cái kia từ Ô Đàn Trấn vẫn đi theo sau lưng bọn họ võ giả.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đến

"Bọn họ hôm nay mặc dù không có chính diện cùng Linh Thú bày xảy ra chiến đấu, nhưng cũng nhận không ít Linh Thú tập kích, số người chết không nhỏ." Từ Phong nhìn một chút nơi xa đám người nói ra.

Những người này trên cơ bản đều là Tán Tu, tu vi cao thấp không đều, đối mặt Linh Thú tập kích rất khó lại trong thời gian ngắn làm ra hữu hiệu phản kích, mà lại ai cũng không nguyện ý liều chết ngạnh kháng những linh thú này, từ Ô Đàn Trần lúc đi ra còn có hơn hai trăm người đám người, hiện tại đã không đến một trăm người, hơn phân nửa võ giả bị chết ở trên đường.

"Hừ, một đám không biết tự lượng sức mình gia hỏa mà chỉ bằng bọn họ điểm này tu vi còn muốn tiến Mê Vụ Sâm Lâm." Lâm Thanh lạnh hừ một tiếng giễu cợt nói.

Từ Phong trầm mặc, không có tiếp tục nói chuyện, tham lam, dục vọng là người lớn nhất nhược điểm trí mạng, rất nhiều người đều bởi vậy mất đi tánh mạng, giống như hắn cũng giống vậy, tại Uẩn Khí Cảnh trước mặt cũng chỉ có chạy trốn phần, nhưng hắn vẫn là đến Mê Vụ Sâm Lâm. Tại phía trước những này võ giả trên người có làm sao không có chính mình bóng dáng.

Màn đêm buông xuống, mơ hồ trong đó còn có thể nghe được một số thụ thương võ giả phát ra rên rỉ thanh âm, Từ Phong nghiêng dựa vào một khắc lão dưới cây, thần thức tản ra nhìn chăm chú lên chung quanh động tĩnh.

Tinh thần lực của hắn sắc bén thành Thức Hải về sau, chỉ cần thêm chút cảm ứng, liền có thể cảm giác được chung quanh trong vòng trăm thước gió thổi có lay, cho nên Tuần Thủ đối với hắn mà nói cũng tương đối buông lỏng, huống chi tại bọn họ bên ngoài còn có gần trăm tên võ giả, nghiêm trọng đã trở thành vì bọn họ dự cảnh nhất đạo bình chương.

Thời gian trôi qua, một đêm này cũng không có Linh Thú đột kích, Từ Phong cùng Lâm Thanh tại sau nửa đêm thời điểm bị hắn hai cái thủ liệu đoàn thành viên thay đổi, trở về doanh địa nghỉ ngơi.

Từ Phong tại một mảnh đất trống chỗ ngồi xếp bằng, bắt đầu khôi phục linh lực thẳng đến ngày thứ hai trời sáng.

Đi qua nửa đêm khôi phục, hắn tiêu hao linh lực cũng đã hoàn toàn khôi phục, trên thân thụ thương cũng không lo ngại, đang chậm rãi khôi phục bên trong.

Tập kết người tốt viên về sau, một hàng hơn mười người tiếp tục hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm chỗ tiến lên, bởi vì tới gần Mê Vụ Sơn Mạch duyên cớ, thấy võ giả cũng biến thành nhiều lên, đều là thành quân kết đội đến đây, rất ít có thể nhìn thấy đơn độc xuất nhập nơi này võ giả, bất quá những người này trên thân cũng đều là mang theo vết thương, hiển nhiên đi đến nơi đây võ giả đều là kinh lịch một phen chiến đấu mới lại tới đây.

Mà có thể xuất hiện ở đây thực lực võ giả cũng đều có thể trở thành tinh nhuệ, tu vi hơi thấp võ giả hoặc là bởi vì e ngại nguy hiểm không có đến đây, hoặc là cũng đã chết tại đến Mê Vụ Sâm Lâm trên đường.

Dọc theo đường, khiến cho người kỳ quái là đã đến không tiếp tục nhìn thấy Linh Thú ẩn hiện tung tích, cái này khiến nguyên bản tinh thần căng cứng mọi người thoáng chậm một hồi.

Lại tiến lên một khoảng cách, mọi người phát hiện đã có một ít hắc đội ngũ ở phụ cận đây cắm trại nghỉ ngơi điều dưỡng, tựa hồ là đang chờ đợi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm thời cơ.

Nhìn những người này thần sắc, Từ Phong xác định vùng này hẳn là không có Linh Thú ẩn hiện, nếu không những người này sẽ không như thế buông lỏng, liền phụ trách cảnh giới người cũng không nhiều, chỉ là tượng trưng an bài mấy người mà có chút lười nhác.

Vốn cho là hôm nay ngắn ngủi này lộ trình bên trong hội kinh lịch tàn khốc hơn chiến đấu, không nghĩ tới lại là như thế gió êm sóng lặng.

Những Linh Thú đó đi đâu?

Thú Triều bạo phát về sau, những linh thú này tiến lên phương hướng đều là tại Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng, mà bọn họ những người này ở đây đường đi bên trên gặp được Linh Thú tập kích cũng xác thực nghiệm chứng tin tức này.

Nhưng vì sao tại khoảng cách Mê Vụ Sâm Lâm càng gần địa phương, ngược lại biến mất Linh Thú tung tích.

Chẳng lẽ kê bên này Linh Thú tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong?

Từ Phong đột nhiên nghĩ đến loại tình huống này, trong lòng không khỏi trầm xuống, nếu thật là dạng này, này Mê Vụ Sâm Lâm chi hành tất nhiên sẽ trở nên càng thêm hung hiểm.

Nếu là Linh Thú tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, nếu như bị chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, vậy nói rõ Mê Vụ Sâm Lâm bên trong nguy hiểm dị thường, nếu như những linh thú này không chết, vậy bọn hắn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau, thế tất còn phải lại đứng trước lúc nào cũng có thể xuất hiện Linh Thú công kích.

Từ Phong hơi nghi hoặc một chút, ánh mắt nhìn về phía bên cạnh Chung Lô cùng Nhan Lệ hai người, thấy hai người cũng là nhíu chặt lông mày, cũng không bởi vì không có gặp được Linh Thú mà cảm thấy may mắn cùng mừng rỡ, sắc mặt biểu lộ ngược lại càng thêm nghiêm túc, thậm chí ần ần có vẻ lo lắng hiển hiện.

Gặp này, Từ Phong biết Chung Lô hai người cũng cần phải là nghĩ tới chỗ này, cho nên biểu lộ mới nghiêm túc như thế.

Một đoàn người lần nữa tiến lên, cuối cùng tại vượt qua một chỗ dãy núi về sau, phía trước xuất hiện một mảnh tầm mắt đất trống trải.

"Cái kia chính là Mê Vụ Sâm Lâm mà!"

Nhìn qua nơi xa vân vụ lượn lờ mông mông bụi bụi chi địa, Từ Phong không khỏi cảm thán. Không biết loại này mê vụ từ đâu mà đến, đã đến đem phía trước vô biên địa vực đều bao phủ bên trong, ở bên ngoài căn bản là không có cách thấy rõ bên trong bất luận cái gì.

Nhưng vào lúc này, ba đạo nhân ảnh từ xa mà đến gần, hướng lấy bọn hắn bên này chạy như bay tới.

"Là chúng ta trước đó phái hướng nơi này sưu tập tin tức người." Gặp Từ Phong lộ ra vẻ cảnh giác, Chung Lôi ở một bên nói ra.

Trong chớp mắt ba người đã đi tới gần, đối Nhan Lệ cùng Chung Lôi chào.

"Trường Phong cùng hắn ở đâu?" Nhan Lệ nhíu mày hỏi hướng ba người.

Trường Phong là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn địa vị gần với hắn cùng Chung Lôi người, hắn sau khi xuất quan nghe Chung Lôi bẩm báo qua, hai tuần trước Chung Lôi phái Trường Phong mang theo hơn hai mươi người đến Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận sưu tập tin tức, vì bọn họ đến đây làm chuẩn bị, nhưng giờ phút này bọn họ lại tới đây, đã đến không có nhìn thấy Trường Phong ta đến đây, mà lại người tới cũng chỉ có trước mắt ba cái mà trong lòng ẩn ẩn có loại dự cảm không tốt.

Quả không phải vậy, gặp Nhan Lệ hỏi như thế, ba người nguyên bản nhìn thấy đoàn trưởng đến mà mừng rỡ trên mặt bị một cổ bi thương chi sắc thay thế.

"Trường Phong thống lĩnh cùng hắn huynh đệ đều tại Thú Triều bên trong chết, nếu không phải Trường Phong thủ lĩnh liều chết yểm hộ, ba người chúng ta cũng khó thoát khỏi cái chết." Trung niên nam tử cất tiếng đau buồn nói ra.

"Trường Phong đã đến cũng chết tại Thú Triều tập kích bên trong?" Chung Lôi nghe được nam tử lời nói, nhin không được hoảng sợ nói.

Trường Phong là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên trong trừ Nhan Lệ cùng Chung Lôi bên ngoài chỉ có một tên Uẩn Khí Cảnh võ giả, không nghĩ tới hội hao tổn tại Thú Triều tập kích bên trong.

Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên trong Uẩn Khí Cảnh võ giả vốn là so với hai đại thú liệp đoàn ít, chỉ vì Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai cái này đỉnh phong chiến lực mới lệnh Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bị Ô Đan Sơn Mạch bên trong võ giả xếp ở vị trí thứ nhất, hiện tại tổn thất một tên Uẩn Khí Cảnh võ giả, đối Hùng Sư Thú Liệp Đoàn mà nói không thể nghi ngờ là một cái tổn thất rất lớn.

"Thuộc hạ vô năng, không có bảo vệ tốt Trường Phong thống lĩnh, còn liên lụy Trường Phong thống lĩnh."

Ba người đem đầu thật sâu thấp, một mặt áy náy tự trách bộ dáng.

Nam tử này thanh âm nói chuyện tuy nhiên tiêu, nhưng vẫn là bị mọi người chung quanh rõ ràng nghe lọt vào trong tai, nhất thời gây nên rối loạn tung bùng, nhưng bọn họ đều là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn binh anh hùng cốt, rất nhanh liền ngăn chặn trong lòng ba động, lặng lẽ đứng tại chỗ bình tĩnh trở lại, bất quá sắc mặt vẫn là mang theo một tia chấn kinh.

Hồ!

Sau một hồi lâu, Nhan Lệ thở dài một hơi, Trường Phong chết đã thành sự thật, hiện tại lại nói cái gì cũng đều không dùng chỗ.

Hướng chi về nghĩ bọn hắn đến trên đường đi kinh lịch Linh Thú tập kích trình độ liền có thể nghĩ đến mất ba người trước là kinh lịch như thế nào tàn khốc chiến đấu mới còn sống sót.

Lần này, đang quyết định muốn đi trước Mê Vụ Sâm Lâm thời điểm, hắn liền đã biết Hùng Sư Thú Liệp Đoàn hội bởi vì cái này quyết định mà nguyên khí đại thương, thậm chí ngay cả hắn cũng có thể vẫn lạc mạo hiểm.

"Hiện tại Mê Vụ Sâm Lâm bên này tình huống như thế nào?" Nhan Lệ hướng ba người.

"Tại chúng ta lại tới đây về sau, phát hiện mấy cái may mắn từ Thú Triều bên trong đào thoát mấy tên võ giả, tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bộc phát ra ánh sáng thời điểm, bọn họ chính ở phụ cận đây đi săn, mất thấy ánh sáng phát sinh qua trình."

Nghe nói có người tận mắt nhìn thấy ánh sáng phát sinh qua trình, Nhan Lệ bọn người là tâm thần nhất động, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm cái này nói chuyện võ giả, chờ đợi đoạn dưới.

"Theo những người kia nói, ánh sáng bạo phát thời điểm, quang mang bắn ra bốn phía trong nháy mắt bao phủ Mê Vụ Sâm Lâm chung quanh trong vòng hơn mười dặm khoảng cách, mà bị quang mang này bao phủ phía dưới, bọn họ cảm giác một trận về mặt hốt hoảng, ngay sau đó liền có đại lượng ẩn nặc tại phụ cận Linh Thú giao thiết mà lên, điên cuồng xông vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong biến mất không thấy gì nữa."

"Dựa theo bọn họ thuyết pháp, những linh thú này hẳn là bị quang mang này ảnh hưởng thần chí, khiến cho những linh thú này phát cuồng đồng dạng liên tục không ngừng tràn vào trong sương mù, thậm chí đối bọn hắn những người này đều làm như không thấy, này mới khiến bọn họ trốn qua một kiếp."

"Mà tại cái này ánh sáng tiếp tục khoảng thời gian này, Thủ Triều bắt đầu bạo phát, Linh Thủ không ngừng hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm phương tiến về phía trước, phảng phất cái này ánh sáng đối Linh Thủ có cự đại sức hấp dẫn, thẳng đến cái này ánh sáng tiêu tán về sau, Thủ Triều mới dần dần biến mất, mà vùng này cũng thành Chân Không Địa Đới."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Phong Vân hội tụ

Này ánh sáng đã đến có thể ảnh hưởng thần chí, riêng là đối Linh Thủ ảnh hưởng mãnh liệt hơn!

Nghe xong tên võ giả này tự thuật, trong lòng mọi người lại một lần nữa bị rung động thật sâu.

"Hiện tại đã có rất nhiều thế lực tới chỗ này, bất quá cái này mê vụ tiêu tán tốc độ còn đang kéo dài, cho nên thế lực khắp nơi đều còn tại chờ đợi..."

Sau đó ba người đem những ngày này sưu tập đến một số liên quan tới Mê Vụ Sơn Mạch cùng tới đây thế lực tin tức bẩm báo cho Nhan Lệ bọn.

Sau khi nghe xong, Nhan Lệ biểu lộ cũng càng ngưng trọng thêm, từ các loại tin tức nhìn, lần này thăm dò Mê Vụ Sâm Lâm chỉ hành cũng không lạc quan.

Riêng là khi biết Từ Vân Tông hai vị kia trưởng lão tại tới đây thám thính tin tức về sau, không có chút nào rời đi chi ý, đoán chừng cũng có tiền vào Mê Vụ Sâm Lâm dự định.

Cái này hai tên trưởng lão đều là Từ Vân Tông Ngoại Môn Trưởng Lão, tu vi cũng đều tại Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong cấp độ, Nhan Lệ ngược lại còn sẽ không thái quá cổ ky, chánh thức làm hắn lo lắng là Từ Vân Tông hội lại phái cao thủ đến đây, đến lúc đó đến rất có thể cũng là Hóa Khí Cảnh cao thủ, tại loại cảnh giới này võ giả trước mặt, bọn họ Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn căn vốn không có tí ưu thế nào có thể nói.

Lần này Mê Vụ Sâm Lâm bên trong dị biến cùng dĩ vãng khác biệt, mê vụ tiêu tán để rất nhiều người nhìn thấy tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm hi vọng, Từ Vân Tông làm phiền khu vực này bá chủ, cứ việc đã từng có Hóa Khí Cảnh trưởng lão hao tổn ở đây, nhưng lần này tại cự đại dự hoặc trước mặt, cũng đồng dạng có khả năng rất lớn lần nữa phái ra Hóa Khí Cảnh võ giả.

Tại ba người này chỉ huy hạ trước mọi người hướng Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận đông đảo thế lực chủ yếu tập trung nơi trú đóng.

Mê vụ thâm lâm biên giới phía trước cự đại trên đất trống, mấy trăm tên võ giả hội tụ ở này, làm to to nhỏ nhỏ mấy chục cái trận doanh, mỗi cái trận doanh nhân số có mấy người hoặc mấy chục người không giống nhau, bên trong đặc biệt chiếm cứ ở trên không địa phía trước nhất khu vực trung tâm ba phe cánh là bắt mắt nhất.

Cái này tam đại trận doanh phân biệt rõ ràng, nhân số đều đạt tới hơn mười người nhiều, ăn mặc thống nhất rõ ràng, thân thể bên trên tán phát lấy sắc bén khí ngạo ngễ, tại chung quanh bọn họ trăm mét chi địa tựa như hình thành một cái Chân Không Địa Đới, khiến cho hắn võ giả không dám đặt chân.

"Mãnh Hổ, Liệt Diễm, Từ Vân Tông!"

Nhan Lệ đám người đi tới nơi đây, lần đầu tiên liền chú ý tới phía trước nhất tam phe thế lực.

Mà Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn đến, cũng gây nên ở đây đông đảo thế lực rối loạn tung bồng, nhao nhao ghé mắt nhìn tới. Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn có thể nói là Ô Đan Sơn Mạch đông đảo thế lực bên trong xếp hàng thứ nhất bá chủ, cho nên không ai hội bởi vì Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn đến cảm giác đến bất kỳ ngoài ý muốn.

"Nhan đoàn trưởng, người thật đúng là có khả năng chịu được tính tình, đã đến hiện tại mới đến." Mãnh Hổ thủ liệp đoàn bên trong, một người đạo bước mà ra hướng về phía Nhan Lệ bọn phương hướng hô quát một tiếng, thanh âm trung khí mười phần, sáng như chuông lớn vang vọng ở chỗ này trên đất trống.

"Ha ha ha, Lưu Hổ, người đến ngược lại là sớm, nhưng bây giờ còn không phải muốn ở chỗ này làm chờ lấy." Nhan Lệ cười ha ha một tiếng cách không đáp lại.

Lưu Hổ là Mãnh Hổ thủ liệp đoàn đoàn trưởng, một thân tu vi cũng là đạt tới Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong cấp độ, vô luận là tự thân tu vi vẫn là thân phận địa vị đều cùng Nhan Lệ không kém bao nhiêu, cho nên hai người nói chuyện cũng tương đương tùy ý.

"Đi, chúng ta cũng quá khứ." Nhan Lê cùng Lôi nhìn nhau, vừa cười vừa nói.

Chung Lôi mỉm cười gật đầu, một đoàn người hướng phía phía trước Trung Ương Khu Vực đi đến, dọc theo đường bên trong võ giả vội vàng cấp bọn họ nhường ra một lối đi, riêng là nhìn về phía Nhan Lê cùng Chung Lôi trong mắt tràn đầy vẻ kính sợ.

Một số cùng Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn từng có kết giao thế lực đầu lĩnh càng là tiến lên trước cùng nhan liệt chào hỏi, tuy nhiên nhan liệt chỉ là gật đầu ra hiệu, nhưng cái này đủ để cho bọn họ cảm giác đến mặt mũi sáng sủa, phảng phất sau một khắc chính mình cũng muốn so bên cạnh hãn thế lực người cao hơn một bậc.

Đứng tại Chung Lôi bên cạnh Tử Phong giờ phút này nhưng không có tâm tình chú ý những này, tại đến chỗ này về sau, hãn trước hết nhất chú ý cũng là Tử Vân Tông trận doanh, sớm liền biết được Tử Vân Tông đến hai cái Ngoại Môn Trưởng Lão, vừa rồi xa xa liền gặp được Tử Vân Tông trận doanh trước cầm đầu hai tên lão giả, vậy mà đều là cùng hãn từng có gặp nhau Tam Trưởng Lão cùng Ngũ Trưởng Lão.

Nhìn thấy Tam Trưởng Lão tới đây, trong lòng của hãn kinh hi vạn phần, lão giả này đối với hãn có thể nói là có ơn tri ngộ, cho dù tại hãn vô pháp ngưng tụ linh lực về sau, đối với hãn cũng y nguyên như cùng một cái trường bối.

Về phần cái kia Ngũ Trưởng Lão, Tử Phong cùng hãn cũng chỉ có vài lần duyên phận, nếu nói Tử Phong cùng hãn sâu xa trên cơ bản là bắt nguồn từ con của hãn Lý Kiến.

Bất quá Tử Phong vừa rồi cẩn thận lưu ý một chút đám người, phát hiện tại hai vị trưởng lão sau lưng mười mấy tên trong ngoại môn đệ tử cũng không nhìn thấy Lý Kiến thân ảnh, nghĩ đến Mê Vụ Sâm Lâm không biết nguy hiểm, tin tưởng Ngũ Trưởng Lão còn không nỡ mang con trai mình cùng đi này mạo hiểm.

Tử Phong tùy tùng Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người hướng phía phía trước khu vực trung tâm đi đến, trong lòng có chút khó khăn, trong đầu không ngừng tự hỏi chính mình quá khứ về sau hãn là đứng tại này một phe cánh bên trong.

Theo lý thuyết hãn đi theo Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người cùng nhau tới đây, mà lại Chung Lôi đối với hãn có chút chiều cố, cho nên hãn đương nhiên hãn là cùng Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người đứng chung một chỗ, nhưng hãn cũng là Tử Vân Tông ngoại môn đệ tử, nếu như Tử Vân Tông người không ở nơi này lời nói, hết thấy còn dễ nói.

Bất quá giờ phút này, tông môn trưởng lão ngay ở chỗ này, hãn như lựa chọn cùng hãn thế lực làm bạn, tất nhiên sẽ có người cảm nói vậy sự tình, riêng là Ngũ Trưởng Lão, khó đảm bảo sẽ không cho hãn bảo an một cái phản bội tông môn tội danh.

"Tính toán, Chung Đại Ca một đường đối ta có chút chiều cố, ta không có khả năng vừa tới Mê Vụ Sâm Lâm liền Khí hãn mà đi." Tử Phong suy tư một lát, trong lòng làm ra quyết định.

Không quan hệ hãn, đây chỉ là hãn cách đối nhân xử thế lớn nhất cơ bản nguyên tắc.

Tử Phong đi tại Chung Lôi bên cạnh, không ít võ giả cũng đều chú ý tới cái này anh tuấn thiếu niên, cảm thấy mười phần lạ mắt, không biết là lai lịch gì, Xem ra lại cùng Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn Nhị đương gia tương đối quen lạ, bất quá tại phát hiện Tử Phong tu vi cũng bất quá Ngưng Khí Cảnh thất tầng thời điểm, cũng không có lại quá qua ải chú.

Cùng người khác khác biệt, Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người xuất hiện về sau, tại Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn bên trong, một đạo Âm lệ ánh mắt vẫn dừng lại tại Tử Phong trên thân, người này không có là người khác, chính là Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn Ngũ đoàn trưởng Tiêu Việt.

Mới đầu Tiêu Việt trông thấy Tử Phong đã đến cũng tới đến Mê Vụ Sâm Lâm, trong lòng không khỏi mừng thầm, chỉ cần ra Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn địa bàn, hãn liền có cơ hội đem cái này đáng giận tiểu tử giải quyết hết.

Bất quá lập tức hãn liền nhớ lại trước đó không lâu chính mình phái Vũ Đại theo dõi Tử Phong, không nghĩ tới bị Tử Phong nhìn thấu không nói, Tử Phong còn cầm này làm văn chương, đối một cửa hàng chương quỹ lão xưng chính mình là hãn 'Tiêu đại ca'.

Ghê tởm hơn là cái này người chương quỹ đã đến tin là thật, hơn nữa còn cầm chuyện này xem như một cái đề tài nói chuyện, gặp người liền nói.

Tiêu Việt đã từng đầy thành bộ cáo muốn truy sát Tử Phong, hiện tại lại truyền ra cùng Tử Phong hóa giải can qua, hai người thành vì huynh đệ.

Chuyện này lập tức trở thành Ô Đan Trấn nhất đại đàm tiếu, Tiêu Việt càng là luân làm một cái trò cười.

Đáng hận hơn là, chuyện này đầu đuôi liền Tiêu Việt chính mình cũng không rõ ràng. Cuối cùng vẫn là bên người một cái thuộc hạ ý vào lá gan đem chuyện nào nói cho Tiêu Việt.

Biết được việc này Tiêu Việt lời đình đại phát, cái này khiến hãn làm sao không giận, mặc danh điệu thành vì trong mắt người khác trò cười.

Đường đường một cái thủ liệp đoàn trưởng, chân trước còn gọi đánh kêu giết, chân sau liền cùng người ta bắt tay giảng hòa trở thành huynh đệ!

Sau cùng tỉnh táo lại Tiêu Việt rốt cục tra ra nguyên nhân, đem Vũ Đại cùng cái kia cửa hàng chương quỹ bắt tới, hỏi một chút chi mới hiểu được chân tướng.

Cái này khiến vốn là đối Tử Phong hận thấu xương Tiêu Việt càng là hai mắt phun lửa, hận không thể hiện tại liền xông đi lên trừ cho sướng, nguyên bản

trước mặt người khác bộ kia trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc mặt không thay đổi khí chất cũng theo Tử Phong từng bước một tới gần mà biến mất không thấy gì nữa.

"Lão ngừ, ngươi làm sao?" Một thân mặc hỏa hồng trường bào nam tử phát giác được Tiêu Việt dị dạng, lên tiếng hỏi thăm. Nam tử này chính là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Đại đoàn trưởng Liệt Diễm.

"Đại ca, tại Chung Lôi bên cạnh tiểu tử kia cũng là Tử Phong, cái kia giết chúng ta thú liệp đoàn một cái đội trưởng người." Tiêu Việt thu hồi ánh mắt, nói với Liệt Diễm.

"Ha-Ha, lão ngừ, Xem ra ngươi đối cái này Tử Phong ngược lại là hận thấu xương a." Không chờ Liệt Diễm nói chuyện, tại Liệt Diễm bên cạnh một người nam tử một mặt nghiêng ngằm nhìn Tiêu Việt liếc một chút nói ra, trong giọng nói ý nhạo báng rõ ràng.

"Tam Ca, ngươi đây là ý gì?" Tiêu Việt sắc mặt đỏ lên, lên tiếng đối tên nam tử kia quát hỏi.

Cái kia bị Tiêu Việt trở thành Tam Ca nam tử chết Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn tam đoàn trưởng, hẳn đối với Tiêu Việt tại Ô Đàn Trần chuyện phát sinh cũng có nghe thấy, biết Tiêu Việt tại Tử Phong cái này không có danh tiếng gì tiểu tử trên tay ăn thiệt thòi, cho nên mở miệng trêu chọc một chút, lại không nghĩ tới luôn luôn trầm ổn Tiêu Việt phản ứng sẽ lớn như vậy.

Bị tiêu càn lớn tiếng quát hỏi, cái này tam đoàn trưởng hơi sững sờ về sau, trong lòng cũng sinh ra một vẻ tức giận nói: "Ngươi tại Ô Đàn Trần bị người trêu đùa một phen, chẳng lẽ muốn bắt ta trút giận?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tồn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Xấu hổ Tử Phong

"Ngươi..." Bị tam đoàn trưởng nói thẳng chỗ đau, Tiêu Việt sắc mặt càng là hồng phát tím, quyền đầu nắm chặt, cốt cách bên trong phát ra chi chi vang động.

"Tốt, tất cả câm miệng!" Một bên Liệt Diễm nhú mày, nhìn hai người liếc một chút lên tiếng quát lớn.

Ánh mắt nhìn về phía chính hướng phía bên này đi tới Thanh y thiếu niên trong mắt lóe lên một vòng hàn mang: "Chúng ta tới đây chính yếu nhất mục đích chính là vì Mê Vụ Sâm Lâm bên trong cơ duyên mà đến, về phần tiểu tử này, đã tới đây, cũng tất nhiên sẽ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, đến lúc đó tùy tiện xuất thủ giải quyết chính là."

"Liên Uẩn Khí Cảnh đều không có đạt tới, đoán chừng không cần đến chúng ta xuất thủ, cũng khó có thể hoặc là đi ra Mê Vụ Sâm Lâm." Tam đoàn trưởng có chút âm dương quái khí nói ra.

"Hừ" một bên Tiêu Việt lạnh hừ một tiếng, sắc mặt càng phát ra âm trầm xuống.

Hắn lại chỗ nào nghe không ra Tam Trường Lão nói bóng gió, câu nói này cũng là nói Tử Phong, không phải là không đang mượn cơ châm chọc hắn cũng không có đạt tới Uẩn Khí Cảnh, tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm cũng chỉ là muốn chết ý tứ.

Bất quá Đại đoàn trưởng vừa mới quát lớn hai người, mà lại tam đoàn trưởng lại không có nói rõ hắn, hắn cũng không tiện phát tác, còn có cũng là tam đoàn trưởng tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh bốn tầng, hẳn lúc này như cùng đối phương kết thù kết oán, vạn nhất khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau đối phương âm thầm hãm hại mình một chút, hẳn thật đúng là có chút cố kỵ.

Cũng liền tại cái này trong chốc lát, Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đám người đã đi tới gần, tại một chỗ trên đất trống dừng lại, nơi này cùng hắn tam phương cùng tồn tại, hiển nhiên là mọi người đều biết Hùng Sư Thú Liệp Đoàn nhất định trở về, cho nên đều rất ăn ý chứa lại như thế một khối vị trí lưu cho Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người.

"Nhãn đoàn trưởng, Chung Đại Ca, ta qua Tử Vân Tông bên kia một chuyến." Tử Phong đối hai người nói.

"Àn, hiện tại Tử Vân Tông người cũng ở chỗ này, ngươi làm Tử Vân Tông đệ tử đúng là cần muốn đi qua. Đến lúc đó chúng ta Mê Vụ Sâm Lâm bên trong gặp lại." Chung Lôi đầu tiên là sững sờ, lập tức kịp phản ứng, đối Tử Phong vừa cười vừa nói.

"Chung Đại Ca ta..." Biết Chung Lôi hiểu lầm ý hắn, cho là hắn là dự định qua Tử Vân Tông trụ sở liền không trở lại, Tử Phong vừa ra khỏi miệng muốn giải thích một chút, lại bị Chung Lôi vung tay lên, đem hắn vừa định muốn nói chuyện ngừng.

"Huynh đệ không cần nhiều lời, ta cùng đoàn trưởng đều là đồng tình thông tình đạt lý người, hiểu được nửa đường lý." Chung Lôi về mặt thành thật nói ra.

"Xem ra là thật hiểu lầm ta ngoài ý muốn tư tưởng" Từ Phong không khỏi trong lòng bất đắc dĩ.

Bất quá đối với Chung Lôi không có chút nào tức giận, ngược lại là tại một lòng vì hắn suy nghĩ, khiến cho Từ Phong cảm giác trong lòng ấm áp.

"Vậy ta trước đi qua" Từ Phong lên tiếng kêu gọi về sau hướng phía Từ Vân Tông trú đi tới, không tiếp tục làm nhiều giải thích.

"Thiên phú không tồi, hơn nữa còn là ngưng tụ ra Cương Khí Thể Tu, nếu như người vừa rồi không hé miệng, khiến cho hắn cùng Từ Vân Tông sinh ra mâu thuẫn, có lẽ hắn có hi vọng chúng ta Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn." Một mực không nói gì Nhan Lệ nhìn một chút Từ Phong rồi đi bóng lưng, đối bên cạnh Chung Lôi nói ra.

Thông qua hôm qua kinh lịch mấy cái cuộc chiến đấu, hắn cũng không thể không thừa nhận Từ Phong tu luyện thiên phú kinh người, kiêm tu Thái Cực Chi Pháp còn có thể đem linh lực tu luyện tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng, nếu như không có chết yểu, tương lai thành tựu còn xa hơn tại hắn cùng Chung Lôi phía trên.

"Ta xác thực rất hi vọng hắn có thể chúng ta thủ liệp đoàn, nhưng điều kiện tiên quyết là hắn tự nguyện."

Chung Lôi minh bạch Nhan Lệ nói tới chỉ ý, cũng biết nếu như hắn mở miệng, lấy hắn đối Từ Phong hiểu biết, đối phương cho dù không tình nguyện cũng sẽ lưu lại.

Mặc dù hắn cùng Từ Phong ở giữa vô luận tuổi tác vẫn là tu vi đều có chênh lệch rất lớn, người ở bên ngoài nhìn cả hai căn bản là không có cách bình đẳng luận giao, Chung Lôi đối Từ Phong giữ gìn cũng chẳng qua là một loại lời kéo thủ đoạn, nhưng Chung Lôi trong lòng mình rõ ràng, hắn là thật tâm kết bạn với thiếu niên này, không hy vọng giữa hai bên trộn lẫn một số u ám đồ, vật.

Gặp Chung Lôi một mặt nghiêm túc bộ dáng, Nhan Lệ cười cười không nói thêm gì nữa.

Hắn hiện tại quan tâm nhất vẫn là Mê Vụ Sâm Lâm, Mê Vụ Sâm Lâm tồn tại bao lâu sớm đã không người biết được, không có ai biết bên trong có cái gì, bởi vì chỉ muốn đi vào hơn người liền chưa từng có trở ra qua.

Cái này cho thân bí khó lường Mê Vụ Sâm Lâm lại bịt kín một khối nguy hiểm mạng che mặt, khiến cho người chùn bước.

Nhưng lần này là một lần chuyển cơ, càng là một lần kỳ ngộ.

Chính là bởi vì này, một mực đang ném thủ đột phá Liệt Diễm, Lưu Hồ bọn người giống như hắn từ bỏ bề quan, dự định tới đây buông tay đánh cược một lần.

Mà lại đã từng bởi vì tìm kiếm Mê Vụ Sơn Mạch mà tổn thất nặng nề Từ Vân Tông cũng phái trưởng lão đến đây, tại cự đại dự hoặc trước mặt, người nào có thể làm được chánh thức không nhìn.

Từ Vân Tông trụ sở cùng Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn liền nhau, Từ Phong rất nhanh liền đi đến Từ Vân Tông trụ sở.

Gọi là trụ sở, thực cũng chỉ là một cái hoạt động Khu nghỉ ngơi Vực, cũng không có kiến tạo doanh trường, phòng ốc các loại ở lại công trình, đối với võ giả mà nói, sẽ không cầu nội tại những này tiêu kết.

Lúc này Từ Vân Tông trụ sở bên trên, những ngoại môn đệ tử đó có người đang ngồi tu luyện, có ít người làm theo ba hai một lên ngồi ở một bên nói chuyện phiếm.

Những ngoại môn đệ tử này nhìn tuổi tác thiên đại, hầu như đều tại chừng ba mươi tuổi niên kỷ, nhưng từ tuổi tác cũng có thể thấy được, những đệ tử này đều là sớm Từ Phong mấy giới tiến vào Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử.

Ngay sau đó, Từ Phong hơi cảm giác một chút những người này khí tức, không khỏi âm thầm kinh hãi, hít một hơi lạnh khí.

Những ngoại môn đệ tử này tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, mà lại bên trong mấy người khí tức đã đạt tới cửu tầng đỉnh phong cấp độ, so Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn Ngũ đoàn trưởng Tiêu Việt tu vi cũng mạnh hơn một số.

"Dừng lại, nơi này là Từ Vân Tông trụ sở." Từ Phong vừa mới đến gần liền bị hai tên phụ trách thủ vệ đệ tử ngăn lại.

"Hai vị sư huynh, ta muốn gặp một chút tông môn trưởng lão" Từ Phong nói ra.

"A, thiếu bấu víu quan hệ, ai là người sư huynh." Một tên đệ tử xùy cười một tiếng, sau đó trên mặt khinh thường tiếp tục nói: "Chúng ta Từ Vân Tông trưởng lão há lại người một cái tiểu lâu la nói gặp liền gặp, có chuyện gì để cho các người đoàn trưởng tự mình đến nói."

"..."

Từ Phong chết lặng, nguyên lai hắn lại bị trước mắt hai tên đệ tử xem như Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người, hơn nữa còn là loại kia không ra gì 'Tiểu lâu la'.

Hơi chút suy nghĩ, Từ Phong hiểu được, nhất định là bởi vì hai người này vừa rồi nhìn thấy hắn là cùng Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người cùng đi này, cho nên đem hắn cũng làm thành Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người.

Trên mặt vẻ xấu hổ, Từ Phong từ từ vật giới chỉ bên trong xuất ra Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử thân phận lệnh bài, đưa cho hai có người nói: "Hai vị sư huynh, ta cũng là Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử, cũng không phải là Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn người."

Hai tên đệ tử kia gặp Từ Phong thật xuất ra một cái lệnh bài, thần sắc cũng là sững sờ, hơi kinh ngạc Từ Phong đã đến cũng là Từ Vân Tông đệ tử.

Tông môn không phải đã dưới Triệu Tập Lệnh, đem tại Ô Thán trong dãy núi thí luyện đệ tử triệu hồi sao?

Cái này hai tên phụ trách thủ vệ ngoại môn đệ tử liếc nhìn nhau đều từ đối phương trong mắt trông thấy vẻ nghi hoặc.

Nhưng nghĩ tới đối phương chỉ có Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi, hắn không có lá gan lừa gạt đến bọn họ Từ Vân Tông trên đầu.

Bên trong một người đem Từ Phong lệnh bài sau khi nhận lấy, tỉ mỉ quan sát một chút, sau cùng khẽ gật đầu nói: "Đúng là tông môn ngoại môn đệ tử thân phận lệnh bài không giả."

"Bất quá nếu là tông môn đệ tử, làm sao còn dừng lại tại Ô Đàn Sơn Mạch, hơn nữa còn cùng thủ liệp đoàn người lẫn lộn cùng một chỗ!" Hai tên đệ tử sắc mặt vẻ nghi hoặc càng sâu, lên tiếng dò hỏi.

Từ Phong có chút xấu hổ gãi gãi đầu nói: "Cái này bên trong phát sinh một ít chuyện, dẫn đến ta không có kịp thời trở về tông môn ngưng lại tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong."

Nghe Từ Phong ngôn từ mơ hồ, cái này hai tên đệ tử cảm giác Từ Phong đây là đang lừa gạt chính mình, cho nên trên mặt sắc mặt giận dữ hiển hiện, vừa định muốn răn dạy một phen Từ Phong, bất quá nhưng vào lúc này, một thanh âm tại ba người bên tai vang lên.

"Đề Từ Phong tới!"

Là Tam Trưởng Lão truyền âm!

Chỉ có võ giả đạt tới Uẩn Khí Cảnh về sau, mới có khả năng thi triển một loại truyền âm thủ đoạn.

Phóng thích linh lực bám vào tại âm ba bên trong, hội tụ thành dây truyền vào hắn người trong tai.

Ba người đồng thời nghe ra chủ nhân thanh âm.

Từ Phong! Hai tên đệ tử nghĩ đến ba tấm lão nói tới truyền âm, sắc mặt lộ ra giật mình biểu lộ, vừa rồi thanh âm bọn họ nghe được rõ ràng, Tam Trưởng Lão nâng lên Từ Phong chẳng lẽ cũng là thiếu niên trước mắt?

Từ Phong cái tên này bọn họ cũng sớm nghe thấy, chỉ là chưa bao giờ thấy qua, không nghĩ tới đối phương vậy mà xuất hiện ở đây. Hai người kinh ngạc đồng thời, nhìn về phía Từ Phong ánh mắt cũng có chút quái dị đứng lên, đối cái này từng tại Từ Vân Tông ngoại môn truyền đi xôn xao thiếu niên rất là tò mò.

"Hai vị sư huynh, ta hiện tại có thể quá khứ sao?" Từ Phong không để ý đến hai người nhìn hắn ánh mắt, mười phần khách khí nói ra.

"Người đi qua đi." Hai tên đệ tử đem Từ Phong lệnh bài đưa trả lại cho hắn, biết Từ Phong cũng thu đến Tam Trưởng Lão truyền âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Ngũ Trưởng Lão làm khó dễ

Vượt qua hai tên Tuân Thủ đệ tử, Từ Phong đi vào Từ Vân Tông đệ tử Khu nghỉ ngơi Vực, không để ý đến người chung quanh quăng tới ánh mắt nghi ngờ, hướng thẳng đến Tam Trưởng Lão chỗ khu vực đi qua.

Tại hắn có thể ngưng tụ linh lực thời điểm, vốn là dự định qua gặp một chút Tam Trưởng Lão, nhưng về sau từ Trương Nguyên miệng bên trong biết được Tam Trưởng Lão lúc ấy ra ngoài làm một ít chuyện cũng không tại Từ Vân Tông, cho nên thẳng đến hắn rồi đi Từ Vân Tông tiến về Ô Đàn Sơn Mạch thời điểm cũng không có nhìn thấy Tam Trưởng Lão, không nghĩ tới hôm nay lại ở đây nhìn thấy, trong lòng cũng là hết sức cao hứng.

Duy nhất làm hấn có chút khó chịu cũng là giờ phút này Ngũ Trường Lão cũng tại Tam Trường Lão bên cạnh, hấn đối cái này Ngũ Trường Lão thế nhưng là không có một tia hảo cảm.

"Ngoại môn đệ tử Từ Phong bái kiến Tam Trường Lão, Ngũ Trường Lão." Từ Phong đi đến hai người trước mặt khom người thi lễ.

"Ân, tu vì đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng, cũng không tệ." Tam Trường Lão một mặt hiền lành nhìn lấy Từ Phong, cười ha hả nói ra.

"May mắn mà trường lão khích lệ!" Từ Phong cười trả lời.

"Hừ, tuổi còn nhỏ, ý vào chính mình có mấy phần thiên phú liền cậy tài khinh người, thậm chí ngay cả tông môn phát ra triệu hồi lệnh cũng dám không nhìn." Âm lãnh âm thanh vang lên, ở một bên Ngũ Trường Lão mặt âm trầm lạnh giọng nói ra.

Quả nhiên! Cái này một đôi cha con là đem ta xem như trong mắt đũa, đinh trong thịt.

Từ Phong nghe được Ngũ Trường Lão nói như thế, trong lòng không khỏi sinh ra một con tức giận, nhưng đối phương dù sao cũng là Ngoại Môn Trường Lão, hấn cũng chỉ có thể cưỡng chế lấy trong lòng nộ khí không có biểu lộ ra.

Biểu hiện trên mặt cực kỳ cung kính nói với Ngũ Trường Lão: "Đệ tử sao dám không nhìn tông môn pháp lệnh, chỉ là bởi vì trung gian phát sinh một ít chuyện, cho nên mới vô pháp kịp thời trở về tông môn, về sau biết được hai vị trường lão đến chỗ này, cho nên mới tới đây bái kiến hai vị trường lão."

Từ Phong nói chuyện nửa Thật nửa Giả, cho dù hấn lúc ấy biết rõ đạo tông môn phát ra triệu hồi lệnh, hấn cũng lại bởi vì Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn nguyên nhân mà vô pháp rời đi Ổ Đàn Trấn trở về Từ Vân Tông, về phần nói chuyện môn tới nơi này bái kiến hai vị trường lão vậy liền thuận tụy là hấn lời bịa đặt đầy miệng.

"Ân, ta cũng từ một số trở về tông môn đệ tử trong miệng hiểu biết một số Từ Phong cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn ở giữa sự tình, hấn không có kịp thời trở về tông môn cũng coi như tình có thể hiểu." Tam Trường Lão ra đến còn Từ Phong hoà giải.

"Hừ, vậy ngươi vừa rồi vì cái gì không có trực tiếp đến đây, ngược lại là cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người đi bọn họ trụ sở." Ngũ Trường Lão thanh âm lạnh lẽo, có chút hùng hổ dọa người nói ra.

Nghe được Ngũ Trường Lão nói như thế, Tam Trường Lão cũng không khỏi nhíu mày, phát giác Ngũ Trường Lão làm khó dễ chỉ ý, nhưng làm sao hai người cùng là Ngoại Môn Trường Lão, bị cùng một chỗ phái đi nơi đây, hấn cũng không dễ quá mức rõ ràng che chở Từ Phong.

Từ Phong cũng là đầy mình hỏa khí, ở trong lòng đem Ngũ Trường Lão mắng mấy lần, rõ ràng là giúp con của hấn Quan Bảo Tư Thù, còn nói như thế đường hoàng.

Nhưng mặt ngoài Từ Phong lại bày làm ra một bộ bộ đáng ủy khuất nói: "Vì có thể tới đây gặp hai vị trường lão, ta cũng là bất đắc dĩ mới đi theo Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đến đây, nếu không bằng đệ tử chút tu vi ấy, không đợi đến chỗ này liền đã bị chết hoang dã."

"Lúc đầu đến nơi đây về sau ta liền muốn tranh thủ thời gian tới bái kiến hai vị trường lão, nhưng là làm gì được ta trước đó vì thuyết phục bọn họ mang ta lên, cho nên liền hứa hẹn theo bọn hấn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, đồng thời muốn nghe từ bọn họ điều khiển, thẳng đến từ Mê Vụ Sâm Lâm sau khi đi ra mới có khả năng hộ tống hai vị trường lão trở về tông môn."

"Miệng đầy nói vậy!" Ngũ Trường Lão hiển nhiên không tin Từ Phong lần giải thích này, hấn vừa rồi nhưng khi nhìn rõ sở, Từ Phong cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn hai cái đoàn trưởng đi cùng một chỗ, rõ ràng quan hệ không tầm thường, làm sao có thể như là Từ Phong nói tới như vậy.

"Tốt, không muốn đang đuổi cứu hấn." Tam Trường Lão khoát khoát tay, đem cái này một lời đề bỏ qua.

Hấn cũng nghe ra Từ Phong lời nói không là thật, nhưng tin tưởng bên trong cũng có được Từ Phong không muốn nói nguyên nhân, chỉ cần Từ Phong không có làm ra vi phạm tông môn sự tình, hấn cũng không muốn hỏi nhiều.

Ngũ Trường Lão tuy nhiên khó chịu trong lòng, lại cũng không nói gì nữa, biết chỉ cần có Tam Trường Lão ở một bên, hấn cũng vô pháp cảm những chuyện nhỏ nhặt này làm văn chương trừng phạt Từ Phong.

Bất quá đang nghe Từ Phong cũng muốn đi vào Mê Vụ Sâm Lâm thời điểm, khóe miệng của hấn lộ ra một tia cười lạnh, cho dù là hấn đối với lần này tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm cũng không nắm chắc chút nào, thậm chí có thể nói là có chút kinh hồn bạt vía, huống chi chỉ có Ngưng Khí Cảnh Từ Phong, chỉ cần đi vào Mê Vụ Sâm Lâm, nói không chừng làm sao chết cũng không biết.

Từ Phong cùng con của hấn ở giữa mâu thuẫn hấn cũng là được, chỗ mâu thuẫn, hấn nguyên bản còn dự định khuyên bảo nhi tử không nên đi trêu chọc Từ Phong, dù sao Từ Phong thiên phú kinh người, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng.

Nhưng không nghĩ tới, Lý Kiến vậy mà tại Từ Phong vừa tiến nhập nội môn không lâu liền liên hệ hấn Lý gia một tên thân thể tại nội môn đệ tử, để đem Từ Phong đã thương, dẫn đến Từ Phong khỏi bệnh sau không cách nào lại ngưng tụ linh lực.

May mắn Từ Phong vừa vào nội môn không lâu, đã không có bá sư, tại trong tông môn cũng không có gia tộc thế lực giữ gìn, cho nên Từ Phong bị đánh thương tổn một chuyện sau cùng cũng tại hấn âm thầm vận hành chỉ không có chi.

Dù sao không ai lại bởi vì một cái vô pháp ngưng tụ linh lực người đi trừng phạt, đắc tội một cái khác nội môn đệ tử.

Biết được Từ Phong vô pháp ngưng tụ linh lực về sau, hắn cũng liền yên lòng, không tiếp tục chú ý Lý Kiến cùng Từ Phong ở giữa sự tình.

Nhưng bây giờ khác biệt, Từ Phong chẳng những khôi phục linh lực, mà lại tại ngắn ngủi không đến thời gian hai năm liền đã tu luyện tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng, loại thiên phú này làm hắn đều có chút nghĩ mà sợ, nếu cho Từ Phong đầy đủ thời gian, để chánh thức trưởng thành, có lẽ Từ Phong có thể đột phá đến Hóa Khí Cảnh trở thành nội môn trưởng lão cũng khó nói, đến lúc đó Từ Phong muốn trả thù con của hắn, thậm chí là Lý gia, kết quả kia không dám tưởng tượng.

Cho nên hắn hôm nay tại nhìn thấy Từ Phong về sau, liền đặt quyết tâm, sẽ không để cho Từ Phong hoặc là đi ra Ô Đan Sơn Mạch, chỉ có dạng này mới có khả năng chấm dứt hậu họa.

"Từ Phong ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, cái này Mê Vụ Sâm Lâm có thể không tầm thường." Ngũ trưởng lão sắc mặt cũng biến thành nghiêm túc lên.

"Đệ tử cũng nghe đến một số liên quan tới Mê Vụ Sâm Lâm nghe đồn, biết bên trong hung hiểm, bắt quá..." Từ Phong không có tiếp tục nói hết, hắn không muốn cầm trước đó qua loa tắc trách Ngũ Trưởng Lão lấy cớ để lừa bịp Tam Trưởng Lão.

Gặp Từ Phong kiên trì, tam trưởng lão sắc mặt có chút lo lắng, chỉ một chút chung quanh những cái kia ngoại môn đệ tử nói với Từ Phong: "Ngươi biết bọn họ vì sao lại tới đây sao?"

"Không phải là bởi vì tông môn sai khiến sao?" Từ Phong hơi kinh ngạc, Tam Trưởng Lão vì sao hỏi như vậy.

Tam Trưởng Lão lắc đầu, thở dài: "Bọn họ có thể cũng không phải là cường chế đến, đều là trong ngoại môn đệ tử tu vi đạt tới trình độ nhất định vô pháp tiến thêm, cho nên muốn muốn tới này tìm cơ duyên."

Sau khi nói xong, Tam Trưởng Lão lại nhìn một chút Từ Phong nói: "Ngươi cùng bọn hắn khác biệt, lấy ngươi thiên phú chỉ cần làm từng bước tu luyện liền sẽ đạt tới rất nhiều người đều không thể địch nổi độ cao, không cần thiết tới đây mạo hiểm."

Tam Trưởng Lão nói có chút lời nói thâm thúy, thực hắn cùng Ngũ Trưởng Lão cũng là như thế, chỉ là trở ngại thể diện không có nói thẳng. Hắn cùng Ngũ Trưởng Lão tu vi cũng đều là vây ở Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong nhiều năm vô pháp đột phá, cho nên cũng là đem hi vọng kỳ thác vào Mê Vụ Sâm Lâm phía trên, đây cũng là một loại bất đắc dĩ, cứ chỉ mạo hiểm.

Mà lại bởi vì Từ Văn Tông quan hệ, bọn họ đối với Mê Vụ Sâm Lâm so với thể lực người càng thêm hiểu biết, bên trong hung hiểm Viễn phi thường thường nhân có khả năng tưởng tượng.

Từ Phong trầm mặc một lát, cuối cùng ánh mắt kiên định nói ra: "Đa tạ trưởng lão khuyên bảo, nhưng tiểu tử xác thực cũng muốn mở mang kiến thức một chút Mê Vụ Sâm Lâm bộ mặt thật sự."

Hắn hiểu được Tam Trưởng Lão hảo ý, không hy vọng hắn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong mạo hiểm, bắt quá hắn cũng có được ý nghĩ của mình, con đường tu hành nếu quả thật muốn làm từng bước qua đi lời nói, chỉ có thể làm cho mình tính cách trở nên càng phát ra bình thường, kích tình bị thời gian chậm rãi làm hao mòn.

Thẳng đến có một ngày đánh mất một khóa hướng tới cường giả võ giả chi tâm thời điểm, hắn tu vi cũng sẽ dừng bước tại này, cuối cùng biến thành đồng đảo võ giả Trung Bình dung một viên.

"Tốt a, đã như vậy, tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau phải cẩn thận nhiều hơn. Bất luận cái gì cơ duyên đều là trước đây bảo trụ mạng nhỏ tiền đề chỉ mới có khả năng hưởng dụng." Ba tám lão nhìn một chút Từ Phong, gặp tâm ý đã quyết, cũng không có lại tiếp tục thuyết phục.

Nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt hiện lên một vòng không dễ dàng phát giác vẻ hâm mộ, lúc tuổi còn trẻ hắn đã từng tinh thần phấn chấn phấn chấn, nhưng là cuối cùng lại bị thời gian đi mà diệt, hắn rất bội phục Từ Phong tại cái tuổi này có thể có như thế dũng khí, có can đảm bằng vào bản tâm qua tìm kiếm mình tu luyện chi lộ, không sợ, không sợ.

Sau đó, ba tám lão lại dặn dò Từ Phong vài câu, nhưng bởi vì có Ngũ Trưởng Lão tại, hai người cũng không có trò chuyện quá nhiều thời gian, sau cùng Từ Phong cáo biệt Tam Trưởng Lão, chuẩn bị trở về Hùng Sư Thú Liệp Đoàn trụ sở.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: dò xét

"Tứ Phong huynh đệ, người làm sao trở về?" Nhìn thấy Tứ Phong đi tới, Chung Lôi không chút nào đoán chừng chính mình cái này đoàn trưởng thân phận, giật ra cuống họng hô.

"Đáp ứng Chung Đại Ca cùng một chỗ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, cho nên ta đương nhiên là muốn trở về." Tứ Phong vừa cười vừa nói.

Chung Lôi cười ha ha một tiếng, lộ ra có chút cao hứng.

"Người tới đây một bên, Tứ Vân Tông người không có làm khó người?" Có chút không hiểu hỏi.

"Không có!" Tứ Phong lắc đầu, một mặt rầm thoỉ nói ra: "Tam Trường Lão đối ta có chút chiếu cố, có hấn vì ta chỗ dựa, người khác cũng không dám nói cái gì!"

"Ha-Ha, vậy là tốt rồi!"

"Đứng, ta cùng Nhan đại ca đang muốn đi mê vụ biên giới nhìn xem tình huống, hiện tại người trở về, vừa vặn chúng ta cùng đi." Chung Lôi mang theo Tứ Phong hướng phía Nhan Lệ phương hướng đi đến.

Tứ Phong gật đầu đồng ý, hấn cũng sớm muốn đi nhìn xem, nơi đây khoảng cách Mê Vụ Sâm Lâm biên giới tuy nhiên chỉ có mấy trăm mét, nhưng cuối cùng vô pháp cảm ứng rõ ràng, xa xa nhìn lại cũng chỉ là u ám một mảnh, như là khói bụi.

"Đại ca "

"Nhan đoàn trưởng "

Hai người đi đến Nhan Lệ phụ cận, mới vừa rồi còn đang nhắm mắt tĩnh tọa Nhan Lệ phát giác được hai người tới, cũng mở hai mắt ra.

Thân là Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong võ giả, vô luận là tinh lực vẫn là Tinh Thần Lực cảm giác đều mạnh hơn Ngưng Khí Cảnh ra mấy bậc, sớm tại Tứ Phong lúc trở về hấn liền đã cảm giác được, Tứ Phong cùng Chung Lôi nói chuyện tức thì bị hấn nghe được nhất thanh nhị sở.

Hấn nguyên lai tưởng rằng Tứ Phong lần này đi Tứ Vân Tông trụ sở, không những sẽ không trở về, ngược lại còn phải đối mặt Tứ Vân Tông trưởng lão trừng phạt, dù sao Tứ Vân Tông sớm tại mấy tuần trước liền đã phát ra đệ tử triệu hồi lệnh, Tứ Phong không có kịp thời trở về tông môn, hiện tại ngược lại lại xuất hiện tại Mê Vụ Sâm Lâm nơi này, làm Tứ Vân Tông cường đại như vậy tông môn thế lực, đối với môn quy, tông môn thể diện coi trọng nhất, cho nên nhất định sẽ chuyện như vậy trừng phạt Tứ Phong.

Nhưng không nghĩ tới Tứ Phong không những không có việc gì, ngược lại một mặt nhẹ nhõm trở về.

Khi nghe nói Tứ Phong là bởi vì cái kia lĩnh đội Tam Trường Lão chiếu cố, cho nên mới không có người làm khó hấn, Nhan Lệ lúc này mới chợt hiểu.

Không khỏi tối lấy cái này Tứ Phong ngược lại là có mấy phần năng lực, có thể bị này Tam Trường Lão coi trọng.

Nghĩ tới đây, Nhan Lệ trong lòng hơi động, lần này Mê Vụ Sâm Lâm chi hành hung hiểm chưa biết, nếu là có thể kéo lên Tứ Vân Tông người minh hữu này tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tự vệ tỷ lệ cũng đem hơn phần.

Mà Tứ Phong không thể nghi ngờ cũng là làm cho hấn cùng Tứ Vân Tông kéo bên trên quan hệ người.

Nhan Lệ đứng dậy đối hai người khẽ gật đầu, sắc mặt tràn đầy ý cười, nhìn nói với Tứ Phong: "Tuy nhiên người là Tứ Vân Tông đệ tử, bất quá đã người cùng chung Lôi gọi nhau huynh đệ, vậy chúng ta cũng là tự gia huynh đệ. Nếu không chê, về sau cũng đi theo Chung Lôi một dạng xưng hô ta một tiếng đại ca liền tốt."

Tứ Phong nghe xong hơi sửng sốt, không nghĩ tới một mực đối với mình không nóng không lạnh Nhan Lệ đã vậy còn quá nói, thái độ chuyển biến nhanh như vậy, khiến cho Tứ Phong có chút không nghĩ tới.

"Thế nào, không nguyện ý?" Nhan Lệ nhìn Tứ Phong không có trả lời, cười hỏi.

"Ày... Đương nhiên nguyện ý, đã Nhan đại ca nâng đỡ, này Tứ Phong liền tề cao." Tứ Phong cười hắc hắc nói, mặc kệ đối phương vì sao thái độ chuyển biến nhanh như vậy, nhưng đối phương chủ động rút ngắn quan hệ, hấn cũng không có khả năng cự tuyệt.

"Ha-Ha, tứ Phong huynh đệ thân là Tứ Vân Tông đệ tử, thiên phú kinh người, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng, nếu thật nói tề cao, có lẽ vẫn là ta cùng Chung Lôi tề cao tứ Phong huynh đệ!" Nhan Lệ cười thoỉ khoát tay nói ra.

Tựa hồ đối với Tứ Phong câu này 'Nhan đại ca' gọi hết sức cao hứng, cùng Tứ Phong giọng nói cũng biến thành nhiệt tình rất nhiều.

Ba người nói chuyện với nhau vài câu, lập tức hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm biên giới đi đến, mấy trăm mét khoảng cách, trong khoảnh khắc liền đến đến Mê Vụ Sâm Lâm biên giới.

Theo mấy người đến gần, cái này màu xám mê vụ cũng bị nhìn rõ ràng, ánh mắt nhìn muốn Mê Vụ Sâm Lâm chỗ sâu thời điểm cũng không phải là mông mông bụi bụi một mảnh, mê vụ bên trong cảnh tượng chậm rãi rõ ràng.

"Cái này màu xám mê vụ với thân thể người cũng không có nửa điểm thương tổn, chỉ là đối với người ánh mắt trở ngại rất lớn, võ giả tiến vào bên trong rất dễ dàng mất phương hướng." Chung Lôi biết Từ Phong đối Mê Vụ Sâm Lâm hiểu biết rất ít, cho nên giải thích nói.

Nghe Chung Lôi kiểu nói này, Từ Phong dùng Tinh Thần Lực cảm giác một chút cái này màu xám mê vụ, phát hiện cái này mê vụ chính là do cực kỳ nhỏ bé màu xám hạt tròn trôi nổi trong không khí hình thành, về phần loại này hạt tròn, Từ Phong cũng không nhận ra là loại nào vật chất, tựa như là bụi đất.

Nhưng đã Chung Lôi nói cho hắn biết cái này màu xám mê vụ với thân thể người không có thương hại, vậy cái này mảnh hạt nhỏ cũng khẳng định đối với người không có nguy hại, Từ Phong đối Chung Lôi lời nói vẫn là hết sức tín nhiệm, biết Chung Lôi tất nhiên là cực kỳ khẳng định điểm này mới có thể cùng hắn nói.

Đã dạng này, Mê Vụ Sâm Lâm nguy hiểm không phải bắt nguồn từ cái này mê vụ, ở trong đó đến tàng có cái gì dạng nguy hiểm, làm cho võ giả hoặc Linh Thú sau khi đi vào liền chưa từng trở ra?

Mê vụ mặc dù sẽ trở ngại ánh mắt, dễ dàng làm cho người mất tích tại trong sương mù, nhưng toàn bộ Mê Vụ Sâm Lâm cũng bắt quá số phạm vi trăm dặm, liền xem như lung tung đập vào cũng có tỷ lệ nhất định đi ra Mê Vụ Sâm Lâm.

Này Mê Vụ Sâm Lâm bên trong nguy hiểm lại là cái gì?

Vấn đề này tràn ngập Từ Phong não hải, giờ phút này hắn thậm chí cảm thấy đến thăm dò không biết loại nguy hiểm này so bên trong khả năng ẩn chứa bảo vật, cơ duyên làm hắn có hứng thú.

Tại dưới loại tâm lý này, bước chân hắn lặng yên phóng ra một bước, toàn bộ thân thể dung nhập vào màu xám trong sương mù.

"Từ Phong, đừng quá mức xâm nhập, cẩn thận mất tích." Chung Lôi gặp Từ Phong đi vào trong sương mù cũng là cả kinh, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

"Yên tâm đi! Chung Đại Ca, ta liền đứng ở chỗ này." Từ Phong quay đầu nhếch miệng cười một tiếng, từ trong sương mù nhìn về phía Chung Lôi ánh mắt cũng có chút mơ hồ.

Quay người lại, Từ Phong nhìn hướng về phía trước, trong tầm mắt cũng bắt quá khoảng hơn mười mét.

Nhắm mắt lại, Từ Phong đứng tại trong sương mù tinh tế cảm giác một phen, chính như trước đó đi hiểu được một dạng, mê vụ nồng độ tại lấy chậm chậm tốc độ giảm bớt, xác thực nói, loại này màu xám hạt tròn đang dần dần hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm chỗ sâu hội tụ mà đi, khiến cho phân tán tại không khí ở giữa hạt tròn nồng độ giảm nhỏ.

Loại biến hóa này rất nhỏ bé, nếu là không có cẩn thận cảm ứng rất khó phát giác, sẽ bị xem như là màu xám hạt tròn trong không khí bình thường lưu động.

Cùng nghe đồn rằng ghi chép so sánh, lần này Mê Vụ Sâm Lâm bên trong phát sinh dị thường cùng một dạng có hai phương diện chỗ khác biệt.

Một là ánh sáng lúc bộc phát ở giữa khoảng cách dài, mà lại tiếp tục thời gian hơi ngắn, chỉ là dẫn phát tiểu cổ Thú Triều về sau liền biến mất.

Lần cũng là cái này màu xám mê vụ dần dần tiêu tán, loại hiện tượng này trước kia là chưa bao giờ phát sinh qua.

Chính là bởi vì hai loại không giống bình thường tình huống, để một mực chú ý Mê Vụ Sâm Lâm các cái thế lực bắt đầu cảm thấy để lộ Mê Vụ Sâm Lâm tàng kia khăn che mặt bí ẩn thời điểm đến.

Không biết mê vụ tiêu tán loại tình huống này sẽ kéo dài bao lâu, nếu như lấy loại tốc độ này một mực tiếp tục kéo dài, chờ cái này màu xám mê vụ hoàn toàn tiêu tán chỉ ít cũng cần mấy năm lâu.

Nhưng bây giờ loại biến hóa này còn đang kéo dài, cho nên không có người hội ở thời điểm này mạo hiểm tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, tất cả mọi người đang đợi, chờ loại biến hóa này kết thúc về sau sẽ hay không xuất hiện hắn biến cố, chờ mong Mê Vụ Sâm Lâm tình trạng hướng phía địa phương tốt hướng phát triển tiếp.

Sau một lát, Từ Phong mở hai mắt ra, nhìn về phía bên cạnh Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai người.

Vừa rồi tại cảm giác mê vụ thời điểm, hắn liền đã phát giác được Nhan Lệ hai người cũng biến thành trong sương mù, giống như Từ Phong, hai người này cũng là hết sức cẩn thận, cũng không có xâm nhập quá sâu mê vụ sâu trong rừng.

Cùng hai người nhìn nhau, ba người không hẹn mà cùng rời khỏi mê vụ bên ngoài.

"Xem ra chúng ta muốn ở chỗ này ngây ngốc một đoạn thời gian rất dài." Từ trong sương mù sau khi đi ra, Nhan Lệ nói ra.

Từ Phong cùng Chung Lôi cũng là khẽ gật đầu, Mê Vụ Sâm Lâm đã tồn tại vài vạn năm thậm chí mấy chục vạn năm, có thể đợi đến lần này dị biến khả năng liền mang ý nghĩa một cái Thiên đại kỳ ngộ, đồng thời cũng có thể là là cứu từ nhất sinh khảo nghiệm.

Tại loại này lựa chọn chi, chờ đợi đã tính toán không có cái gì.

Sau đó ba người trở về trụ sở, bởi vì Nhan Lệ cùng Chung Lôi đối Từ Phong thái độ, khiến cho Từ Phong tại trụ sở thời gian trôi qua tương đương tươi

nhuần.

Mỗi ngày cái gì cũng không cần hấn quân, hấn trên cơ bản đều là trong tu luyện vượt qua.

Mê Vụ Sâm Lâm biên giới mỗi ngày đều hội có khác biệt thể lực người tiến đến dò xét tình huống, bởi vì mê vụ tiêu tán tốc độ còn đang kéo dài, cho nên không có người hội mạo hiểm tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều võ giả đi tới nơi đây, thời gian nửa tháng, nơi này võ giả số lượng so trước đó gia tăng gấp đôi còn nhiều, đã tiếp gần ngàn người nhiều, mà lại tới đây võ giả số lượng còn đang không ngừng gia tăng.

Thăng đến về sau, thậm chí có một ít Tán Tu một mình trước tới nơi đây, cái này lệnh từ phong cảm thấy có chút kinh ngạc, không biết những này tu vi cũng không xuất chúng Tán Tu là như thế nào một mình xông đến nơi đây.

Về sau từ một cái Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên ngoài tìm hiểu tin tức võ giả miêng bên trong biết được, đi qua thời gian dài như vậy lắng đọng, Ô Đan Sơn Mạch trên cơ bản đã khôi phục dĩ vãng trạng thái, thậm chí đi qua lần này biến cố, Ô Đan Sơn Mạch bên trong Linh Thú ẩn hiện tần suất cũng giảm xuống không ít.

Như thế liền dẫn đến võ giả tới đây trở nên càng thêm an toàn, cho nên càng ngày càng nhiều người cũng bắt đầu dần dần hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng tụ đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm

Có người địa phương liền tất nhiên sẽ có phân tranh, theo số lớn võ giả tràn vào Mê Vụ Sâm Lâm phía trước phiên khu vực này, võ giả ở giữa tranh đấu cũng bắt đầu dần dần tăng nhiều, tràng diện trở nên bắt đầu hỗn loạn không chịu nổi.

Hoặc là bởi vì thấy hơi tiền nổi máu tham, hoặc là bởi vì lúc trước từng có ân oán, dẫn đến phạm vi nhỏ chém giết sự tình thường có phát sinh.

May mà có Từ Vân Tông người cùng Hùng Sư, Mãnh Hồ, Liệt Diễm cái này ba cái thú liệp đoàn ở giữa cũng không có bạo phát bất kỳ xung đột nào, lẫn nhau ở giữa vẫn luôn là bình an vô sự, đồng thời có cái này bốn đại thể lực uy hiếp, mới lệnh loại này cục diện hỗn loạn không đến mức mất khống chế.

Trong nháy mắt, hai tháng quá khứ, Mê Vụ Sâm Lâm vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, mê vụ tiêu tán tốc độ thủy chung lấy chậm chạp tốc độ kéo dài.

Cái này lệnh chờ đợi ở đây đông đảo võ giả có chút bắt đầu nóng nảy, cho dù sớm có chuẩn bị tâm lý Từ Phong mấy người cũng là mất đi ngày xưa lạnh nhạt.

Sau đó mấy ngày, có một số võ giả hiển nhiên là không chịu nổi loại này buồn tẻ chờ đợi, một số người bắt đầu nếm thử tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Những người này trên cơ bản đều là một số độc hành Tán Tu, bọn họ cảm thấy cùng tiếp tục chờ xuống dưới, cho dù mê vụ tiêu tán, tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm nguy hiểm giảm xuống, nhưng ở những này đại thể lực trước mặt, bọn họ cũng khó có thể thu hoạch được nửa phần chỗ tốt, còn không bằng thừa này lúc tiền tiến nhập, có lẽ còn có hi vọng thu hoạch được một phần thiên đại cơ duyên, đến lúc đó có thể nói là nhất phi trùng thiên, danh chấn Thiên Hạ cũng không nhất định.

Chính là quyết định cái chủ ý này, lần lượt có người tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, càng về sau thậm chí có một ít Tiểu Thể Lực cũng bắt đầu rục rịch ngóc đầu dậy.

Bất quá đại bộ phận võ giả vẫn là duy trì một điểm lý trí, không cùng phong tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, đều tại xem chừng, chờ đợi.

Một ngày này, chính trong tu luyện Từ Phong đột nhiên nghe được bốn phía truyền đến hỗn loạn âm ỹ thanh âm.

Không biết xảy ra chuyện gì, Từ Phong đình chỉ tu luyện, mở hai mắt ra hướng bốn phía nhìn lại.

Chỉ thấy chung quanh đám người đều tại triều lấy Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng nhìn lại, lẫn nhau ở giữa châu đầu ghé tai nghị luận.

"Nữ tử kia là ai? Cũng dám một mình xông vào Mê Vụ Sâm Lâm."

"Hắc hắc, đoán chừng cũng là một cái không biết sâu cạn Tán Tu, bất quá cứ như vậy chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong ngược lại là đáng tiếc cái này mỹ nữ."

"Ha-Ha, nữ tử kia sắc mặt rõ ràng mang theo một tầng mạng che mặt, người làm sao sẽ biết đối phương là cái mỹ nữ."

"Văn Hương Thức Nữ Nhân câu nói này người chưa từng nghe qua, cái này còn cần nhìn, ta chỉ cần nghe một chút liền biết nữ nhân này đẹp mắt vẫn là khó coi!"

"..."

Từ Phong nghe được chung quanh mấy tên thú liệt đoàn võ giả nghị luận, thế mới biết phát sinh cái gì, nguyên lai là bởi vì vì một nữ tử vừa rồi cũng xông vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Từ Phong cảm thấy hẳn là bởi vì xâm nhập Mê Vụ Sâm Lâm võ giả vốn là tại số ít, mà lại vừa rồi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm chỉ người vẫn là nữ tử cho nên mới dẫn tới người chung quanh nghị luận âm ỉ.

Nghĩ đến chỗ này, Từ Phong cũng không để ý, dự định tiếp tục tu luyện.

Bởi vì nơi đây nhiều người phức tạp, mà lại lại không có che lấp địa phương, cho nên hẳn cũng vô pháp tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết. Cái này hai tháng hẳn đều tại thông qua hấp thu Linh Thạch tiến hành tu luyện linh lực, tu vi đã đột phá đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng đỉnh phong, khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm trước đó, hẳn cũng hi vọng tận lực để bặt thực lực mình.

Bất quá hẳn vừa vừa nhập định, liền bị một trận gấp rút tiếng bước chân lần nữa bừng tỉnh, người tới chính là Thạch Viễn.

"Đoàn trưởng cùng Chung gia mời công tử quá khứ." Thạch Viễn nói với Từ Phong.

"Chuyện gì?" Từ Phong hơi kinh ngạc, không biết sự tình gì gấp gáp như vậy.

"Vừa rồi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm nữ tử kia chính là chúng ta trước đó tại Tù Quán đụng phải cái kia thần bí nữ tử!" Thạch Viễn có ý riêng nói ra.

Là cái kia thiếu nữ thần bí? Nàng làm sao cũng tới nơi này!

Nếu như vừa rồi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm người cũng là cái kia thiếu nữ thần bí lời nói, chuyện kia liền không có đơn giản như vậy.

Thiếu nữ này lai lịch bí ẩn, khẳng định không phải những không có đó không bối cảnh Tán Tu nhưng so sánh, đã như vậy, lúc này thiếu nữ này tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, là có khác ý vào vẫn là phát hiện Mê Vụ Sâm Lâm bên trong một số manh mối.

Từ Phong trên mặt nghi hoặc nhìn Thạch Viễn liếc một chút, nhưng gặp bộ dáng cũng hẳn là bố trí hữu hạn, cho nên cũng không có lại tiếp tục truy vấn cái gì.

Từ Phong đáp ứng một tiếng, đứng dậy đứng dậy đi theo Thạch Viễn hướng phía Nhan Lệ cùng Thạch Viễn chỗ phương hướng đi đến.

"Từ Phong, vừa rồi hai chúng ta thương nghị một chút, quyết định không có ý định lại tiếp tục chờ đợi, mà chính là hôm nay liền vào nhập Mê Vụ Sâm Lâm." Nhan Lệ gấp Từ Phong đến, nói với Từ Phong.

"Bởi vì vừa rồi nữ tử kia?" Từ Phong hỏi, không nghĩ tới Nhan Lệ cùng Chung Lôi lại đột nhiên quyết định như vậy.

Nhan Lệ một mặt vẻ mặt ngưng trọng, gật đầu nói: "Ta vừa rồi nghe Chung Lôi nói người đã từng gặp được thiếu nữ này, chắc hẳn người cũng rõ ràng thiếu nữ này lai lịch không đơn giản. Cũng chính bởi vì vậy, ta suy đoán thiếu nữ này tuyệt đối là phát giác được cái gì chúng ta không có phát hiện đi thường, cho nên mới đột nhiên xâm nhập Mê Vụ Sâm Lâm bên trong."

"Chúng ta tới đây chờ lâu như vậy, chính là vì Mê Vụ Sâm Lâm bên trong khả năng xuất hiện cơ duyên mà đến, nếu như bị thiếu nữ này nhanh chân đến trước, đến lúc đó chúng ta thật đúng là hối tiếc không kịp."

"Từ Phong, Từ Phong chúng ta gọi người qua đây cũng chính là muốn hỏi một chút người có nguyện ý hay không hiện tại cùng chúng ta cùng một chỗ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, dù sao đây hết thấy cũng chỉ là suy đoán, cũng có lẽ bây giờ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm thời cơ còn chưa thành thực, sau khi đi vào khả năng thật sự là cứu tử nhất sinh, cho nên người phải suy nghĩ cho kỹ."

Từ Phong biết Nhan Lệ cùng Chung Lôi đối với đây hết thấy cũng cũng chỉ là suy đoán, bọn họ đây là đang cược, cược thiếu nữ kia biết một số người khác không biết ẩn tình.

Mà bọn họ thế đánh bạc cũng là cho rằng thiếu nữ kia thân phận không tầm thường, nhất định sẽ không giống những cái kia trước đó tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong những tán tu kia một dạng, tuy tiện lấy chính mình tính danh đem làm trò đùa.

"Ta cùng hai vị đại ca đi vào chung." Cân nhắc một lát, Từ Phong cũng cảm thấy Nhan Lệ hai người nói rất có đạo lý.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền đem người triệu tập lại tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm." Gặp Từ Phong đồng ý, Nhan Lệ cũng không lại trì

hoãn, nói thẳng.

Ngay tại Nhan Lệ bọn tập kết người tốt viên thời điểm, tại Tử Vân Tông trụ sở chỗ, mấy chục đạo bóng người nhanh chóng hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng mau chóng đuổi theo.

"Tử Vân Tông người cũng muốn đi vào Mê Vụ Sâm Lâm!"

Một màn này bị ở đây đông đảo võ giả chú ý tới, từng cái không khỏi hét lên kinh ngạc, không rõ ràng vì sao Tử Vân Tông người lại đột nhiên lựa chọn vào lúc này tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Mà Tử Phong cùng Nhan Lệ đám người nhìn thấy một màn này, cũng đều là có chút giật mình.

Tử Vân Tông người là nhìn ra nữ tử này bất phàm, cùng Nhan Lệ ý nghĩ nghĩ thông suốt, không muốn bị người nhanh chân đến trước mới lựa chọn lúc này tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, vẫn là nói Tử Vân Tông người vốn là nhận biết nữ tử này?

Cái nghi vấn này chỉ là tại ba người trong đầu chọt lóc lên, bởi vì giờ khắc này đã không lo được qua suy nghĩ những thứ này.

Tử Vân Tông liền như là một cái cọc tiêu một dạng, hấn bất kỳ cử động nào đều bị ta thể lực khắp nơi thời khắc chú ý đến.

Giờ phút này nhìn thấy Tử Vân Tông người muốn đi vào Mê Vụ Sâm Lâm, những nguyên bản đó còn đang do dự thể lực cũng quyết định, nhao nhao bắt đầu thu liễm nhân mã hướng phía Mê Vụ Sơn Mạch tiến vào.

Chỉ là trong chớp lát, Mê Vụ Sâm Lâm phía trước cự đại trên đất trống bộc phát ra ồ ào hô uống thanh âm, từng đạo từng đạo bóng người nhanh chóng hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm bay vút đi.

Bởi vì đi chỗ ngồi tương đối tới gần Mê Vụ Sâm Lâm quan hệ, tại Tử Vân Tông người vừa chui vào trong sương mù, Hùng Sư, Mãnh Hổ, Liệt Diễm ba cái thú liệt đoàn võ giả cũng theo sát sau hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm chạy như bay.

Mà một mực ở vào cái này tứ đại trận doanh về sau đông đảo thể lực liền phải chậm hơn rất nhiều, khoảng cách Mê Vụ Sâm Lâm lệch xa một chút, tuy nhiên điểm ấy khoảng cách đối với võ giả mà nói không đáng giá nhắc tới, nhưng những thể lực này nguyên bản liền hỗn tạp trú đóng ở bốn phía, hiện tại bối rối chỉ càng là lệnh tràng diện loạn cả một đoàn.

Có ít người tại triều lấy Mê Vụ Sâm Lâm chạy vội đồng thời cũng bắt đầu đối chung quanh người không hề có kỵ xuất thủ, trong khoảnh khắc liền có không ít người bởi vậy đánh mất tánh mạng, thậm chí ngay cả người nào xuất thủ đều không cách nào thấy rõ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Quỷ dị

Mất thấy phía trước mấy cái đại thể lực nhân mã đột nhiên xông vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, khiến cho một số người ngẩn ngời kinh ngạc về sau, lập tức kịp phản ứng, vội vàng triệu hoán đồng bạn cũng hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm bay vút đi.

Nếu như chỉ là một cái thể lực đột nhiên như thế bọn họ còn muốn do dự một chút muốn hay không đi theo tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, nhưng bây giờ là phía trước bốn đại thể lực cơ hồ là tại đồng thời hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm tràn vào, khẳng định là xuất hiện cái gì bọn họ không biết nguyên nhân.

Nghĩ đến Mê Vụ Sâm Lâm bên trong khả năng xuất hiện bảo vật, cơ duyên. Trước hết nhất kịp phản ứng người lập tức kêu gọi đồng bạn, đưa thân hướng phía phía trước chạy như bay, muốn đuổi theo này bốn cái thể lực cước bộ.

Nhưng bị chung quanh sơn phong, rừng rậm vờn quanh mảnh đất trống này bên trên, bởi vì cái này hơn hai tháng ở giữa không ngừng có võ giả lần lượt chạy đến, nơi đây đã tụ tập hơn một vạn võ giả. Lệnh nguyên bản rộng lớn cự đại khoảng không mà trở nên bóng người nhón nháo, chen chúc không chịu nổi.

Bọn họ không hề giống chiếm cứ tại phía trước nhất này bốn đại thể lực một dạng sở hữu địa lợi ưu thế, mất thấy bốn đại thể lực người chui vào trong sương mù biến mất không thấy gì nữa, một số võ giả nội tâm lo lắng, chọt sau một khắc binh khí xuất hiện trong tay.

Giết!

Cận thân người giết!

Những người cản đường giết!

Giết ra một đường máu!

Một số võ giả đã giết mất đỏ, phảng phất chỉ cần có thể xông vào trong sương mù, liền có thể thu được một phần thiên đại cơ duyên.

Mê Vụ Sâm Lâm phía trước kêu giết, kêu rên thanh âm vang vọng một mảnh.

Một số còn không rõ ràng lắm chuyện gì phát sinh võ giả, cũng tại không biết làm sao bên trong bị ép chiến đoàn.

Nơi này rất nhiều người đối Mê Vụ Sâm Lâm biết rất ít, đại bộ phận đều là theo theo gió mà đến, nguyên bản định cũng không có quyết định phải chăng muốn đi vào Mê Vụ Sâm Lâm, nhưng dưới mắt tình huống làm bọn hắn không thể không liệu mạng hướng phía Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bay đi.

Bởi vì chỉ cần hơi do dự một chút, liền sẽ bị bên cạnh hoặc sau lưng không biết võ giả công kích bao phủ, phơi thây tại chỗ.

Trong nháy mắt biến đổi lớn lệnh những người này ở đây mờ mịt bên trong kiên định một cái tín niệm 'Mau chóng xông vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong'.

Nhưng càng là như thế, tràng diện liền trở nên càng trở nên hỗn loạn.

Đao quang kiếm ảnh ở giữa gãy chỉ bay tứ tung, máu tươi vẩy ra, còn không có tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, nơi này liền đã biến thành một trận địa ngục nhân gian.

Những võ giả này đều là đến từ trong vòng vạn dặm gia tộc thế lực, bên trong không thiếu một số Uẩn Khí Cảnh cường giả, những cái kia có Uẩn Khí Cảnh cường giả tồn tại thế lực như là nghiền ép máy móc, tại chiến trường hỗn loạn bên trong giết ra một đường máu chui vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Theo từng cái cường ngạnh thế lực dần dần tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, hỗn loạn không chịu nổi tràng diện mới bắt đầu xuất hiện lắng lại tình thế.

Sau một canh giờ, phân tranh kết thúc, cơ hồ đại bộ phận võ giả đều tràn vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Nhưng lúc này đã có gần ngàn bộ thi thể tán loạn trên mặt đất, gãy chỉ thi thể, đao kiếm binh khí tại bên trong chiến trường khắp nơi có thể thấy được, máu tươi đã sớm đem khắp nơi nhuộm đỏ.

Bữa bọn đầy rẫy bên trong chiến trường, còn có hơn trăm tên Người sống sót không có tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Vừa rồi từng màn còn làm bọn hắn lòng còn sợ hãi, hiện tại hết thảy kết thúc, may mà bọn họ bảo trụ một cái mạng. Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đến có cái gì không có ai biết, cho dù thật tồn tại thiên đại cơ duyên, này cạnh tranh sẽ so nơi này càng tàn khốc hơn, huyết tinh, tinh táo lại những người này cuối cùng lựa chọn rồi bỏ Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng đi xa.

...

Một bên khác, dẫn đầu tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong Tử Phong mấy người cũng là phát giác được sau lưng biến hóa, không nghĩ tới bởi vì vì một nữ tử thần bí cử động, đã đến liên lụy ra như thế liên tiếp phản ứng dây chuyền.

Ở vào trong sương mù, vô luận là Tinh Thần Lực cảm giác vẫn là tầm mắt đều nhận rất đại nạn ché, mà lại Tử Phong bọn họ lại cùng hắn tam cái thế lực người cũng không phải là tại cùng một cái địa điểm tiến vào, cho nên trước một bước tiến vào trong sương mù Tử Văn Tông mấy người cũng sớm đã mất đi bóng dáng.

Miền cho bị đảng sau hỗn loạn tai họa, mọi người tại hơi thích ứng hoàn cảnh chung quanh, liền hướng phía phía trước nhanh chóng bay đi.

Mê vụ che khoáng không, dọc theo đường ánh mắt chiếu tới chỗ hoàn toàn điều hui chỉ cảnh, Âm Hắc Sắc thổ địa bên trên không có một ngọn cỏ, phảng phất thân ở một cái tịch diệt thế giới.

Thẳng đến mọi người cấp tốc vọt ra ước chừng trong vòng hơn mười dặm về sau, Nhan Lệ gọi mọi người dừng bước lại.

"Làm sao còn không có nhìn thấy Tử Văn Tông người? Khó nói chúng ta truy sai phương hướng!" Chung Lôi chau mày, ánh mắt quét mắt bốn phía.

Tuy nhiên cho tới bây giờ bọn họ không có gặp bên trên bất kỳ nguy hiểm nào, nhưng nơi này yên tĩnh quỷ dị, luôn làm Tâm lý sinh ra mãnh liệt bất an. Ở trong môi trường này, nếu như mất phương hướng, rất có thể như vậy bước vào chỗ vạn kiếp bất phục.

"Ở chỗ này căn bản là không có cách phân rõ phương hướng, rất khó xác định chúng ta là không phải một mực đang lấy thẳng tắp tiến lên." Chung Lôi giờ phút này biểu hiện trên mặt cũng mười phần ngưng trọng.

"Điểm này cũng là không cần lo lắng, chúng ta là một mực dọc theo mê vụ lưu động phương hướng tại đi, cho nên ta có thể xác định chúng ta không có đường vòng." Nhan Lệ mười phần khẳng định nói ra. "Mê vụ tiêu tán cũng không phải là biến mất trong không khí, mà là tại hướng về một phương hướng chậm chạp di động, cho nên chỉ cần dọc theo cái phương hướng này qua đi, chúng ta liền sẽ không mất tích ở chỗ này, cho dù chúng ta đến lúc đó muốn rời khỏi nơi này cũng có thể lợi dụng phương pháp này."

"Vậy xem ra chúng ta cũng chỉ đành dựa theo phương pháp này đi thẳng xuống dưới." Chung Lôi nghe hai mắt tỏa sáng, hẳn ngược lại là không có đi để ý những chi tiết này, càng không nghĩ đến lợi dụng điểm này đến giải quyết nơi này vô pháp phân rõ phương hướng vấn đề.

Từ Phong đứng ở một bên không có xen vào, yên lặng nghe hai người thảo luận. Hẳn vốn là lịch duyệt hữu hạn, lúc này càng là không có cái gì phương pháp tốt.

Nhan Lệ cùng Chung Lôi thương nghị quyết định về sau, mọi người tiếp tục đi tới, bất quá vì cẩn thận lý do, mọi người tốc độ cũng so trước đó giảm bớt không ít.

Tại tiến lên đồng thời không ngừng đối chung quanh tiến hành dò xét, bất quá từ đầu đến cuối không có phát hiện gì.

Nếu như không phải ngẫu nhiên có thể nhìn thấy một ít cây cối cành khô lá héo úa, cơ hồ khiến người không thể tin được nơi này chính là Mê Vụ Sâm Lâm.

Lại tiến lên mấy canh giờ, sắc trời đêm tối, nơi này ánh sáng vốn là rất tối, nếu như đến tối tất nhiên sẽ càng thêm tối tăm, cho nên mọi người sớm tìm một chỗ nghỉ ngơi.

"Mê vụ càng ngày càng mỏng manh!"

Nhan Lệ bọn phát giác được chung quanh dị thường.

Mê vụ nồng độ theo từng bước xâm nhập trở nên càng ngày càng mỏng manh, mới đầu còn không rõ lộ ra, nhưng lúc này lại thâm nhập mấy chục dặm về sau mới bắt đầu hiển hiện, lớn nhất trực quan cũng là tầm mắt trở nên càng thêm rộng lớn rõ ràng rất nhiều.

"Bất quá giữa thiên địa Linh khí vẫn như cũ mỏng manh, xem ra ở chỗ này muốn khôi phục tiêu hao linh lực cũng chỉ có thể dựa vào Linh Thạch." Từ Phong nhỏ giọng cô thì thầm một câu.

"Ha-Ha, không nhìn ra, từ Phong huynh đệ vẫn là cái Thủ Tài Nô a." Một mực biểu lộ nghiêm túc Chung Lôi hiển nhiên là nghe được Từ Phong nhỏ giọng thì thầm thì, không khỏi vừa cười vừa nói.

"Không có cách, người nghèo liền phải tính toán tỉ mỉ, nhưng so sánh không có các người những người có tiền này."

Ngay tại hai người ta chế cười ở giữa, Từ Phong đột nhiên tâm thần nhất động, Tinh Thần Lực cảm giác được có người đang theo lấy nơi đây tiếp cận.

"Mọi người cẩn thận, có người tại triều lấy bên này chạy đến!" Không đợi Từ Phong lên tiếng nhắc nhở, Nhan Lệ đã trước một bước lên tiếng dự cảnh, cũng là phát giác được có người tại ở gần.

Thú liệt đoàn hẳn thành viên đều không có đạt tới Uẩn Khí Cảnh, hiển nhiên không có cảm giác được phụ cận đang có người tới gần, đang nghe Nhan Lệ dự cảnh về sau, vội vàng đình chỉ nghỉ ngơi, rất nhanh tụ tập lại một chỗ, cảnh giác bốn phía động tĩnh.

Một lát sau, mấy chục đạo bóng người từ trong sương mù lộ ra hiện ra.

Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn! Thật đúng là oan gia ngõ hẹp, âm hồn bất tán!

Từ Phong lúc này cảm thấy mình cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người thật đúng là có duyên phận.

"Nguyên lai là Nhan huynh!"

Liệt Diễm bọn người ở tại phía trước dừng bước lại, nhìn thần sắc cũng là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới ở đây gặp phải lại là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn.

"Liệt Diễm! Người tới làm gì?" Nhan Lệ trầm giọng nói.

"Vừa rồi nhận biết nơi này có người, vốn cho rằng là một số con tôm nhỏ, cho nên liền đến." Liệt Diễm không có nửa điểm khiêng kỵ, nói thẳng.

Nói bóng gió rất rõ ràng, nếu như nơi này không phải Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, bọn họ khẳng định là muốn động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Liên minh

"Liệt Diễm người thật đúng là uy phong quen, cho dù đi vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong cũng không chút nào đổi ngày xưa tác phong a." Nhan Lệ trên mặt trào phúng nói ra.

Nghe Nhan Lệ nói như thế, Liệt Diễm cũng không nóng giận, nói với Nhan Lệ: "Đã ở đây gặp được Nhan huynh, ta tự nhiên là sẽ không đối Nhan huynh bọn xuất thủ, mà lại ta còn có một cái trọng yếu phát hiện muốn nói cho Nhan huynh!"

Nhan Lệ hơi sững sờ, chợt nói ra: "Ồ? Người mà hào tâm như vậy? Không phải là cái gì bấy rập đi!"

Sở hữu tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm võ giả đều là vì cơ duyên mà đến, hẳn có thể sẽ không tin tưởng Liệt Diễm sẽ chủ động đem chính mình phát hiện bí mật người khác.

Chung Lôi cùng Tử Phong mấy người cũng đều tới lộ vẻ cảnh giác, không biết Liệt Diễm có ý đồ gì, Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn danh tiếng tại Ô Đàn Sơn Mạch cơ hồ có thể dùng tên xấu chiêu lấy đề hình dung, mà đoàn trưởng của bọn hắn làm người tự nhiên cũng không khá hơn chút nào.

"Nhan huynh bọn không tin ta cũng không quan hệ, bất quá ta vẫn còn muốn đem phát hiện này nói cho các người biết, bởi vì chúng ta hiện tại có thể nói là ngồi tại trên cùng một con thuyền người, thuyền lật tất cả mọi người muốn chết. Chạy không có chúng ta, cũng đi không có các người!"

"Lời này của người có ý tứ gì?" Nhan Lệ hỏi, cho dù Liệt Diễm nói là giả, bọn họ cũng nhiều nhất là không rảnh để ý liên tốt.

"Nếu như ta suy đoán không nói bậy, Mê Vụ Sâm Lâm hẳn là bị một cái trận pháp bao phủ, mà chúng ta bây giờ đều đã bước vào trận pháp này bên trong!"

Trận pháp! Một cái có thể đem Mê Vụ Sâm Lâm bao phủ trận pháp!

Lời này vừa nói ra, Nhan Lệ bọn nhao nhao biến sắc.

"Các người là như thế nào biết được?" Nhan Lệ tiếp tục hỏi.

"Trong sương mù vô pháp phân rõ phương hướng, biện pháp duy nhất cũng là căn cứ mê vụ lưu tiến về phía trước, ta nghĩ các người cũng cần phải là như thế mới đi đến nơi đây đi." Liệt Diễm nói ra.

Nhan Lệ khẽ gật đầu, phương pháp này hẳn có thể phát hiện, Liệt Diễm đương nhiên cũng có thể.

"Chúng ta dọc theo đường gặp được mấy đám võ giả, trong bọn họ cũng không có Uẩn Khí Cảnh võ giả tồn tại. Cho nên nói bọn họ căn bản không có khả năng lợi dụng cảm giác mê vụ hướng chảy phương pháp ở chỗ này tiến lên, nhưng bọn họ cuối cùng lại cùng chúng ta gặp nhau, mà lại không ngừng một đợt, người nói điều này đại biểu cái gì?"

Nhan Lệ không nói gì, trầm mặc xuống, Liệt Diễm lại nói rất rõ ràng, không có đặt tới Uẩn Khí Cảnh, Tinh Thần Lực căn bản là không có cách xác thực cảm giác được mê vụ hướng chảy, những người này ở đây trong sương mù nếu như không thể chuẩn xác phân biệt phương hướng, sẽ đi rất nhiều đường quanh co, thậm chí một mực đang nguyên địa đảo quanh cũng khó nói.

Nhưng bọn họ lại có thể cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn nhân tương gặp, quả thật có chút làm cho người không nghĩ ra!

Về phần bọn họ vì cái gì không có gặp được hắn người, rất có thể là bởi vì bọn họ một mực đang duy trì nhất định tốc độ tiến lên, cho nên thẳng đến bọn họ ở đây lúc nghỉ ngơi thời điểm, Liệt Diễm nhân tài đuổi đi lên.

Gặp Nhan Lệ trầm mặc không nói gì, biết đối phương đã tin tưởng hắn lời nói, Liệt Diễm lại tiếp tục nói: "Vi nghiệm chứng ta suy đoán, chúng ta nghịch mê vụ lưu động phương hướng cấp tốc tiến lên thời gian rất lâu, nhưng chúng ta chẳng những không có gặp lại khác đội ngũ, ngược lại bắt kịp các người, điều này chẳng lẽ vẫn chưa thể nói rõ vấn đề mà!"

"Trừ trận pháp bên ngoài, ta nghĩ không ra còn có cái gì có thể giải thích loại hiện tượng này."

Tử Phong ở một bên nghe hai người đối thoại, trong lòng cũng là không thể bình tĩnh, ánh mắt nhìn về phía Liệt Diễm sau lưng mọi người, những người này sắc mặt cũng đầy là vẻ sầu lo, gặp này, Tử Phong đã cơ bản có thể khẳng định Liệt Diễm nói cũng không có hư giả.

Mà lại Tử Phong suy đoán, cho dù là trận pháp này đem Mê Vụ Sâm Lâm bao phủ, nhưng ít ra tại mới vừa gia nhập mê vụ thời điểm là không có trận pháp tồn tại, bởi vì hắn cùng Nhan Lệ bọn trước đó cũng từng tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, khi đó không có xâm nhập, thời điểm đi vào mấy bước liền lui ra ngoài.

Nhưng nếu như mình thân ở trong trận pháp, vì sao mấy may cảm giác không thấy năng lượng ba động! Đối với điểm này Tử Phong cũng là trăm bề không được hiểu biết.

"Nếu quả thật giống người nói dạng này, vậy chúng ta thật là bị vây ở trong trận pháp không thể nghi ngờ, tuy nhiên trước mắt còn không biết trận pháp

này có loại nào uy lực, nhưng ít ra là có cùng loại chướng nhãn pháp loại hình hiệu dụng." Nhan Lê chần chờ một chút lại tiếp tục nói: "Mà lại ta suy đoán chúng ta cảm giác loại này mê vụ tiêu tán thậm chí có khả năng cũng không phải chân thực."

Liệt Diễm nghe Nhan Lê cái suy đoán này, cũng không có như người khác như thế kinh ngạc, ngược lại là như có điều suy nghĩ gật đầu nói: "Cái suy đoán này ta cũng nghĩ qua, nhưng không có biện pháp nghiệm chứng."

"Đã như vậy, không biết tiếp xuống Nhan huynh dự định như thế nào?"

Nhan Lê nhìn một chút sau lưng mọi người, gặp Chung Lôi bọn biểu lộ cũng còn tại đối tin tức này trong kinh ngạc.

Trầm ngâm một lát, Nhan Lê nói ra: "Hiện tại mặc dù muốn rời đi nơi này cũng không có khả năng, duy nhất có thể làm cũng là đi thẳng xuống dưới, nhìn xem đến tột cùng như thế nào."

Liệt Diễm nghe xong cũng không có bất kỳ cái gì về ngoài ý muốn, hấn sở dĩ cáo tri Nhan Lê những này cũng là bởi vì chính mình không có càn dễ làm hơn pháp, nhưng đôi mắt không biết hết thấy, hiện tại biện pháp duy nhất cũng là ngưng tụ chính mình lực lượng, mà Hùng Sư Thú Liệp Đoàn không thể nghi ngờ là trước mắt hấn có thể tìm kiếm được cường đại nhất minh hữu.

Sau cùng song phương đạt thành nhất trí về sau, thương định cùng một chỗ đồng hành.

Đối với tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau xuất hiện kết quả này, Từ Phong cũng là không nghĩ tới chính mình vậy mà lại cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người đã đến trở thành minh hữu.

Sau khi thương nghị, Liệt Diễm dẫn người rời đi, tại Hùng Sư Thú Liệp Đoàn cách đó không xa nghỉ ngơi, tuy nhiên song phương đã kết thành minh hữu, nhưng lẫn nhau ở giữa còn là có phòng bị, không có khả năng tại một chỗ nghỉ ngơi.

Một trong đêm bình an vô sự, cũng chưa từng xuất hiện bất cứ dị thường nào, mà lại không còn gặp được người khác đi tới nơi đây.

Mê Vụ Sâm Lâm bên trong vốn là tầm mắt nhận hạn chế, đêm xuống càng là một mảnh đen kịt căn bản là không có cách thích hợp đi đường, cho nên cơ bản sẽ không có người tại trong đêm đi xuyên qua Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Ngày thứ hai, hai phe nhân mã hội tụ vào một chỗ đi song song, ai cũng không nguyện ý một mình tại phía trước, lo lắng rơi vào hậu phương người xuất thủ đánh lén.

Cho dù trung gian cách khoảng cách nhất định, lẫn nhau ở giữa cũng là tại đề phòng lẫn nhau lấy.

Theo không ngừng xâm nhập, mê vụ nồng độ bắt đầu trở nên mỏng manh, tầm mắt từ bắt đầu thời điểm hơn mười mét đã biến thành hơn bốn mươi mét khoảng cách, kể từ đó hai phe đội ngũ tốc độ tiến lên lại tăng tốc không ít.

Hai phe nhân mã cộng lại đem gần hơn trăm người, tất cả mọi người thần thái trước khi xuất phát vội vàng bay về phía trước lướt mà đi, tuy nhiên cho tới bây giờ còn không có gặp đến bất kỳ nguy hiểm nào, nhưng tất cả mọi người biết, sự tình cũng không phải là mặt ngoài nhìn đơn giản như vậy, hiện tại càng giống là trước cơn bão tố yên tĩnh.

Không ai có thể dự liệu được sau một khắc sẽ phát sinh cái gì, mê vụ dày đặc lập bên trong không biết nguy hiểm như là một tòa núi lớn đồng dạng đặt ở mỗi người tâm trên đầu, trong đội ngũ kiểm chế khí tức tràn ngập, cho dù là một mực đối Từ Phong lòng mang hận ý Tiêu Việt cũng không có lại chú ý Từ Phong cử động, một mặt u buồn về khản trương tại sắc mặt hiển hiện, đi sát đằng sau tại Liệt Diễm bên cạnh chạy như bay mà đi.

Cứ như vậy ban ngày nhanh chóng tiến lên, ban đêm đi đường, loại tốc độ này mặc dù không cách nào cùng bình thường phi nhanh so sánh, nhưng cũng không tính chậm.

Hai ngày sau

Một đoàn người dừng bước lại.

"Mê vụ đã đến biến mất không thấy gì nữa "

Trước một giây còn có thể cảm ứng được mê vụ lưu động phương hướng, nhưng sau một khắc mọi người đã thân ở không có bất kỳ cái gì mê vụ lưu giữ tại không gian bên trong.

"Xem ra chúng ta suy đoán là đúng, mê vụ lưu động cũng là cùng loại chướng nhãn pháp Huyền Tượng, nếu không mê vụ sẽ không tới này về sau ngược lại biến mất không còn tăm tích." Liệt Diễm hơi cảm giác bốn phía một cái, nói ra."Trên đường đi đều không có nhìn thấy Từ Văn Tông cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, đã chúng ta vô pháp đánh vỡ cái này Ma Chủ, tin tưởng bọn họ cũng là như thế, như thế nói đến, bọn họ cũng nhất định tại chúng ta phía trước. Cho nên tại gặp được bọn họ trước đó chúng ta hấn là an toàn." Nhan Lê mở miệng nói.

Khó trách từ xưa đến nay, chỉ cần đi vào Mê Vụ Sâm Lâm người liền không có lại đi ra ngoài qua, loại này đến thần trận pháp gì, vậy mà như thế thần kỳ, mà loại trận pháp này vì sao muốn bố trí tại nho nhỏ Ô Đan Sơn Mạch bên trong, nơi này lại đến tột cùng ẩn tàng cái này cái gì.

Đù loại nghi hoặc không ngừng trong lòng mọi người bay lên, nghĩ lại chỉ không khỏi khiến người rùng mình.

"Không có, nơi này thật đáng sợ, ta muốn rời đi nơi này." Một tiếng kinh hô tại Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn trong đám người vang lên.

Lập tức mọi người thấy một bóng người nhanh chóng hướng phía mọi người tới địa phương bay đi.

Phanh

Khi mọi người kịp phản ứng chỉ là, quý dị một màn xuất hiện, người này vốn đang nhanh chóng rời xa, nhưng đột nhiên giống như đụng vào thứ gì một dạng, phát ra 'Phanh' một tiếng về sau, thân thể bay ngược mà quay về.

Phốc

Một ngụm máu tươi phun ra, tựa như là thụ không nhẹ thương tổn, nhưng cái này ngược lại lệnh sắc mặt hắn xuất hiện càng thêm điên cuồng thần sắc, không lo được trên người mình bị thương, lần nữa hướng phía đường cũ bay đi.

Nguyên bản bị tức sắc mặt tái xanh Liệt Diễm nhìn thấy một màn này về sau, thần sắc cũng là trì trệ, không nghĩ tới hội là như thế này kết quả.

Liệt Diễm bên cạnh mấy người lần này có chuẩn bị, nhìn thấy Liệt Diễm sắc mặt khó coi, vốn muốn tiến lên đem cái này người cầm xuống, nhưng lại bị Liệt Diễm ngăn lại.

Àm!

Lại là nổ vang, người kia ở đây bay ngược mà quay về, trùng điệp ngã sấp xuống ở đây, gãy dựa mấy lần lại không cách nào lại đứng lên, trên mặt lộ ra sợ hãi, về bối rối.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Trận pháp

Màn sáng!

Lần này mọi người tại đây nhìn rõ ràng, người võ giả kia vừa mới cũng là bị một tầng trong suốt màn sáng phản bắn trở về.

Ngay tại người võ giả kia cùng màn sáng va chạm trong nháy mắt, mọi người cảm giác được màn sáng bên trên truyền ra năng lượng thật lớn ba động, cũng chính là loại ba động này lực lượng đem tên võ giả này phản bắn trở về, bị thương nặng.

"Không có, ta muốn rời đi nơi này, ta muốn đi ra ngoài..." Người võ giả kia trong miệng không ngừng khục lấy máu tươi, trên mặt đất gãy dựa lấy muốn muốn lần nữa đứng lên, nhưng bởi vì vừa rồi va chạm, rõ ràng bị này cỗ lực lượng bắn ngược đánh cho trọng thương, gãy dựa mấy lần, nhưng thủy chung đứng không dậy nổi.

Tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau áp lực thật lớn lệnh tinh thần hắn sụp đổ, tại vừa mới một khắc này bạo phát, nhưng bây giờ dần dần tỉnh táo lại hắn về mặt hết hoảng, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ tuyệt vọng, nằm rạp trên mặt đất càng không ngừng tự lẩm bẩm.

Chỉ là giờ phút này đã không có người sẽ đi chú ý hắn, mọi người chú ý lực đều chuyển dời đến tầng kia màn sáng phía trên.

Mọi người hội tụ đến màn sáng trước, đối với cái này màn sáng huyền kỳ đồng thời cũng lộ ra cực kỳ kiêng kỵ, vừa mới một màn kia còn không ngừng trong đầu hiển hiện, khiến cho rất nhiều người không dám tùy tiện tới gần.

Nhan Lệ như có điều suy nghĩ đi đến màn sáng phụ cận, ngón tay duỗi ra, một tầng nhạt nhạt thanh sắc đầu khí quán quanh ở trên ngón tay, chậm rãi hướng phía màn sáng đụng qua.

Thử!

Ngón tay cùng màn sáng tiếp xúc trong nháy mắt, tia sáng chói mắt lóe lên một cái rồi biến mất, nương theo lấy 'Xì xì' vang động, tại màn sáng bên trên nổi lên một đợt gợn sóng.

Àm!

Nháy mắt sau đó, ngón tay bị cấp tốc bắn ra, Nhan Lệ thân hình cũng đột nhiên bị trên ngón tay truyền đến lực phản chấn đẩy lui hai bước mới đứng

vững thân hình, Nhan Lê trên mặt cũng nổi lên một mặt triều hồng chỉ sắc.

"Nhan đại ca, người thế nào?" Chung Lôi vội vàng kích mình đi vào Nhan Lê phụ cận, lo lắng Nhan Lê thụ thương.

"Ta không sao!" Nhan Lê bày xuống xuất thủ, thần tình trên mặt càng ngưng trọng thêm, ánh mắt nhìn chăm chú lên màn sáng bên trên mới vừa rồi bị hấn vị trí công kích, chỉ gặp này màn sáng bên trên nổi lên gợn sóng đã nhanh nhanh bình phục lại, sau cùng biến mất không thấy gì nữa.

Mọi người gặp này, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, vừa rồi bọn họ thấy rõ ràng, vừa rồi Nhan Lê này nhất chỉ đã thuộc về Uẩn Khí Cảnh võ giả lực lượng, chẳng những không có phá đi tầng này màn sáng, ngược lại còn đem Nhan Lê cũng đẩy lui.

Nếu như ngay cả Nhan Lê đều không thể công phá tầng này màn sáng, vậy hẳn người càng là không có nửa điểm thời cơ.

"Nếu như ta đoán không nói bậy, đây cũng là một cái đơn hướng phòng ngự khôn trận." Giờ phút này Nhan Lê sắc mặt nhiều một tia vẻ lo lắng, trầm giọng nói ra.

"Nhan đại ca, chẳng lẽ đây là..." Một bên Chung Lôi tựa hồ nghĩ đến cái gì, lên tiếng hỏi.

Nhan Lê nhìn một chút Chung Lôi khẽ gật đầu nói: "Hắn là sẽ không sai!"

Đạt được Nhan Lê khẳng định, Chung Lôi sắc mặt cũng là biến đổi, nhìn một chút màn sáng, ánh mắt bên trong lộ ra nồng đậm vẻ kiên đề.

Hai người đối thoại hơn người có chút sờ không tới đầu não, nhưng đều nhìn ra hai người đối với cái này màn sáng hẳn là có chút hiểu biết, đau chết từ hai người trên nét mặt không khó coi ra, cái này màn sáng lại lịch không đơn giản, cái này lệnh mọi người tại đây tâm lý không khỏi lo sợ bất an đứng lên.

"Nhan huynh, chẳng lẽ người biết loại này cái gọi là phòng ngự khôn trận?" Liệt Diễm tiến lên một bước, đối nhan liệt nói ra: "Hiện tại chúng ta có thể nói là đồng tâm hiệp lực, còn hi vọng Nhan huynh không có phải ẩn giấu, đem người biết nói ra có lẽ mọi người chúng ta còn có thể muốn ra biện pháp giải quyết."

"Đúng vậy a, Nhan đoàn trưởng, bởi vì cái gọi là một người kỹ ngắn, hai người kỹ dài, còn mời Nhan đoàn trưởng vui lòng chỉ giáo." Liệt Diễm bên cạnh nam tử cũng đi theo nói ra.

Nam tử này là Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn nhị đoàn trưởng, Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn hết thấy sáu tên đoàn trưởng, lần này tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, chỉ để lại bốn đám dài trấn thủ đại bản doanh, Liệt Diễm mang theo mấy người khác đều tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, cơ hồ có thể nói là cao tầng chiến lực đốc toàn bộ lực lượng.

Nhan Lê thở dài, cười khổ một tiếng nói ra: "Loại trận pháp này ta cũng là lần đầu tiên gặp, chỉ là chúng ta thủ liệp đoàn có một bản cổ tịch bên trong ghi chép qua này chủng loại giống như trận pháp, không nghĩ tới vậy mà lại xuất hiện ở đây."

"Loại trận pháp này cùng loại với chúng ta phổ biến loại kia Phòng Ngự Trận Pháp, nhưng khác biệt là loại trận pháp này dùng nhiều tại vậy khôn sơ dụng, liền giống chúng ta trước khi tiến vào căn bản không có phát giác được tầng này màn sáng tồn tại, mà lại cũng sẽ không ngăn cản chúng ta tiến vào, chỉ có tại chúng ta tiến vào trận Pháp chỉ bên trong mới có khả năng nhìn thấy tầng này màn sáng."

"Mà lại này môn trận pháp bá đạo chỗ ở chỗ bản thân hẳn cũng không có bất kỳ cái gì công kích tính, nhưng bất kỳ công kích chỉ cần đánh vào cái này màn sáng phía trên, lực lượng đều sẽ bị trả lại đủ đến Công Kích Giả trên thân, vô luận là đơn thuần lực lượng công kích vẫn là linh lực công kích."

Nhan Lê giải thích nói.

Nghe Nhan Lê nói xong, cũng đều hiểu được, khó trách Nhan Lê vừa mới ra tay thăm dò.

"Vừa rồi ta cũng chỉ là hơi thăm dò một chút mà nếu là ta toàn lực nhất kích, sợ rằng cũng phải rơi cái bị trọng thương trận." Nhan Lê bổ sung nói ra.

"Chẳng lẽ liền không có hấn phương pháp phá giải?" Liệt Diễm cũng nhìn ra vừa rồi Nhan Lê bị này lực phản chấn chấn động có chút chật vật.

"Trừ phi có cao giai Trận Pháp Sư phá giải, trừ cái đó ra cũng có thể thông qua không ngừng công kích màn sáng đến tiêu hao trận pháp năng lượng, chỉ muốn trận pháp này năng lượng hao hết, trận pháp tự nhiên là bị phá trừ."

"Bất quá bằng vào chúng ta lực lượng chênh lệch quá nhiều, căn bản sẽ không đối trận pháp này tạo thành bao nhiêu hao tổn năng lượng, ngược lại còn lại bởi vì trận pháp lực phản chấn làm chúng ta bị thương, cho nên vô luận là loại kia biện pháp, chúng ta đều không thể làm được."

Nhan Lê sau khi nói xong, trong lòng mọi người cũng đều mát một nửa, từ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bắt đầu, mặc dù không có gặp được nguy hiểm gì, nhưng bọn họ liền như là một cái giết dây tượng gỗ, bị động lại tới đây, lúc này coi như muốn lui ra ngoài cũng là không thể nào.

Nghĩ tới đây, mọi người sắc mặt không khỏi hiện ra vẻ cô đơn, một cổ tuyệt vọng, bất lực bầu không khí tại mọi người ở giữa lan tràn.

"Mặc kệ có hay không trận pháp xuất hiện, chúng ta bây giờ đều đã không có đường lui, chỉ có thể đi thẳng xuống dưới." Nhan Lê nói ra, hẳn tuy nhiên trong lòng cũng rất là bất an, nhưng chỉ cần có một đường sinh cơ liền không thể ngồi chờ vậy chết ở chỗ này.

"Nhan huynh nói có lý, ta Liệt Diễm ngược lại là muốn nhìn nơi này đến tột cùng có manh mối gì." Liệt Diễm trong mắt lóe lên một vòng tàn khốc, cao giọng nói ra.

"Đúng là không có đường lui." Nhan Lệ thở dài một hơi, quét qua sắc mặt vẻ lo lắng chi sắc.

Nhìn thấy hai vị thủ lĩnh như thế, người khác cũng không dám nói thêm cái gì, đi theo tại phía sau hai người, chuẩn bị rời đi.

"Đại ca, người nhìn..." Khi mọi người liền muốn ly khai thời điểm, Liệt Diễm Thủ Liên Đoàn tam đoàn trưởng chỉ tên kia thất hồn lạc phách nằm trên mặt đất vô giả nói với Liệt Diễm.

Tên vô giả này là hân thân tín một trong, gặp Liệt Diễm hoàn toàn không để ý đến người này ý tứ, hân chỉ có thể ý vào lá gan hỏi một câu.

"Muốn phế vật này cũng là vô dụng, để hân tự sanh tự diệt đi." Liệt Diễm liếc người kia liếc một chút, lạnh giọng nói ra.

Tam đoàn trưởng biết mình cái này thân tín là phạm Liệt Diễm kiêng kỵ, khiến cho Liệt Diễm Liệt Diễm tại Hùng Sư Thủ Liên Đoàn trước mặt có thể nói là thể diện mất hết, giờ phút này cái thân tín lại bản thân bị trọng thương, về mặt hốt hoảng, cho dù là mang lên hân cũng là liên lụy.

Thở dài, tam đoàn trưởng có chút không đành lòng nhìn một chút cái này thân tín, bắt đầu đi lặc đầu, sau cùng không tiếp tục lý biết cái này người, đi theo Liệt Diễm rời đi.

Một màn này bị Hùng Sư Thủ Liên Đoàn người để ở trong mắt, bắt quá lại lại thường không có biểu hiện ra cái gì chế nhạo chi sắc, ngược lại nhìn về phía người vô giả kia thời điểm nhiều một tia đồng tình.

Mọi người lại tiếp tục tiến lên, từ khi mê vụ biến mất về sau, bọn họ cảnh sắc trước mắt cũng không hề như mấy ngày nay nhìn thấy như vậy tĩnh mịch.

Ghé mắt trông về phía xa phía trước, đập vào mắt chỗ sông núi, dòng sông, cây cối san sát, phẳng phất lập tức trở lại Ô Đan Sơn Mạch bên trong.

Màn sáng trong trận pháp Ngoại Cảnh sắc hoàn toàn như là hai thế giới, nhưng một màn này cũng không có mọi người sinh ra nửa điểm vui sướng chi tâm, ngược lại đều càng thêm cảnh giác lên.

Tại một chỗ rừng cây ở giữa, bọn họ phát hiện có người hoạt động dấu hiệu, từ nơi này chút trên dấu vết đến xem, nhân số cũng không thiếu. Mọi người suy đoán cái này rất có thể cũng là Tử Văn Tông người ở đây đi qua lưu lại dấu vết.

Dọc theo cái này dấu vết bọn họ tăng tốc cước bộ, muốn muốn đuổi kịp những người này.

Nhưng không có đi ra khỏi bao xa bọn họ liền tại phía trước nhìn thấy phạm vi lớn đánh nhau dấu vết, cây cối bẻ gãy, trên mặt đất khe rãnh mấp mô, nhiều chỗ mặt đất bị máu tươi nhuộm đỏ.

Mọi người nhìn lấy cảnh tượng trước mắt có chút âm thầm kinh hãi, không biết nơi này kinh lịch như thế nào tàn khốc đánh nhau tràng diện.

Nhưng lạ thường là hiện trường chỉ có máu tươi lưu lại, nhưng không có phát hiện bất luận cái gì thi thể lưu lại.

"Đoàn trưởng người nhìn!" Một cái tại phụ cận điều tra vô giả cầm một khối tổn hại vải chạy đến Nhan Lệ trước mặt.

Nhan Lệ cầm qua khối này tàn phá không kham bố đầu, phía trên còn dính nhuộm sớm đã hong gió vết máu, cơ hồ nhìn không ra nguyên lai nhan sắc.

Từ Phong nhìn thấy một màn này cũng đi tới, nhìn thấy Nhan Lệ trong tay cầm vải trong mắt lóe lên một vòng vẻ nghi hoặc.

"Nhan đại ca, cái này vải cho ta nhìn một chút." Từ Phong nói ra.

Nhan Lệ nhìn Từ Phong liếc một chút, coi là đối phương chỉ là hiếu kỳ muốn nhìn một chút, khối này vải đã bị máu tươi nhuộm thành đỏ thẫm, căn bản là không có cách phân biệt ra nguyên lai nhan sắc, nhưng hân vẫn là đem vải đưa cho Từ Phong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tồn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Phệ Giáp Trùng

Từ Phong tiếp nhận vải, hân thực cũng không thể liếc một chút từ vải bên trên nhìn ra cái gì, chỉ là bọn hân một đường đi tới đều chưa từng gặp qua Từ

Vân Tông vết chân người dấu vết, hẳn hoài nghi cái này đánh nhau dấu vết có phải hay không Từ Vân Tông người lưu lại, nếu như là lời nói, vậy cái này mảnh vải đầu rất có thể cũng là Từ Vân Tông đệ tử người mặc một bộ vải vóc.

Cho nên hẳn mới đưa vải muốn đi qua, muốn sờ một chút cái này vải chất liệu, nghiệm chứng một chút chính mình suy đoán.

"Già thần già quý." Gặp bên này phát sinh tình huống, Liệt Diễm mấy người cũng đi tới, Tiêu Việt gặp Từ Phong đem vải cầm tới, một bộ sát có việc bộ dáng, nhìn không được lên tiếng châm chọc một câu.

Từ Phong đối xử lạnh nhạt nhìn một chút Tiêu Việt không để ý đến hẳn trào phúng, dùng hai ngón tay tìm tòi mấy lần vải, sau đó lại từ từ vật giới chỉ bên trong đem chính mình còn lại món kia đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức lấy ra, đồng dạng dùng tay sờ xoạng mấy lần.

Nhan Lệ thấy thế cũng là giật mình, nhìn về phía Từ Phong hỏi: "Từ Phong huynh đệ, người hoài nghi đây là Từ Vân Tông đệ tử lưu lại?"

Từ Phong đem vải cùng cái kia kiện đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức đưa cho Nhan Lệ, thần sắc ngưng trọng nói ra: "Đây chính là chúng ta Từ Vân Tông đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức vải áo."

Nhan Lệ liền tranh thủ vải cùng y phục từ Từ Phong trong tay tiếp nhận, như là từ phong cảm thụ một chút hai loại vải vóc chất liệu, sau một lát gật đầu nói: "Àn, hẳn là sẽ không sai, hai loại vải vóc đúng là thuộc về cùng một loại chất liệu."

"Chỉ dựa vào một tấm vải cũng nói vải vóc cái gì đi. Mà lại..." Tiêu Việt có chút xem thường nói ra,

Vốn còn muốn nói tiếp cái gì, bất quá bị Liệt Diễm trừng liếc một chút, lại cứng rắn sinh đem đằng sau lời nói nuốt trở về, không dám lại nói.

"Từ Vân Tông đội ngũ thực lực so với chúng ta chỉ mạnh không yếu, nhưng nhìn bộ dạng này tựa hồ cũng không có chiếm được nửa điểm chỗ tốt, không biết bọn họ cứu lại gặp được cái gì?" Liệt Diễm ánh mắt quét về phía chung quanh làm cho người nhìn thấy mà giật mình chiến trường, nói ra.

"Quả thật có chút quý dị, song phương vô luận phương nào chiến thắng đều hẳn là sẽ không lấy đi đối phương thi thể mới đúng, nhưng bây giờ cái này bên trong căn bản không có lưu lại giao thủ song phương bất kỳ bên nào thi thể." Nhan lệ như có điều suy nghĩ nói ra.

Mọi người lại tại bốn phía cẩn thận một phen, nhưng lại không chút nào hẳn phát hiện, sau cùng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Cuối cùng mọi người thương nghị quyết định vẫn là muốn tiếp tục truy tung xuống dưới.

"Gọi mọi người cẩn thận một chút, cái này trong núi rừng rất có thể sẽ xuất hiện nguy hiểm gì, để mọi người muốn đề cao cảnh giác." Tiến lên quá trình bên trong, Nhan Lệ thấp giọng nói với Chung Lôi.

Chung Lôi khẽ gật đầu, lại nhìn cách đó không xa Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người liếc một chút, cũng là thấp giọng nói: "Nhan đại ca, Liệt Diễm chúng ta cũng phải cẩn thận một chút, bọn họ cũng không phải cái gì đáng tin mình hữu."

"Cái này ta rõ ràng, nhưng ít ra hiện tại chúng ta lẫn nhau ở giữa vẫn là muốn buộc chung một chỗ về an toàn một số."

Gặp Nhan Lệ nói như thế, Chung Lôi cười hắc hắc không nói gì nữa, đối sau lưng huynh đệ bàn giao vài câu, để bọn hắn đề cao cảnh giác.

Sau đó bọn họ lại phát hiện mấy chỗ đánh nhau địa phương, nhưng từ hiện trường đến xem, đánh nhau tiếp tục thời gian cũng đều là rất ngắn, đánh nhau dấu vết cũng không có bọn họ lần thứ nhất phát hiện chỗ kia rõ ràng.

Xem ra hẳn là có một phương cũng không muốn ham chiến, mà là tại muốn cực lực thoát khỏi địch thủ.

Hô hô hô!

Nhưng vào lúc này, một trận âm phong đánh tới, nơi xa giữa rừng núi cảnh là một trận kịch liệt lác lư.

"Là Linh Thú bày" mọi người ở đây kinh nghi thời điểm, trong đám người không biết là người nào đột nhiên lên tiếng kinh hô.

Mọi người tìm theo tiếng nhìn lại, đồng tử không khỏi rụt lại một hồi.

Tại rừng cây phía đông đột nhiên thoát ra từng đạo từng đạo chỉ lớn chừng quả đấm bọ cánh cứng màu đen. Những này Bọ cánh cứng bí Mật ma ma chừng gần ngàn nhiều.

Những này Bọ cánh cứng tốc độ cực nhanh, còn giống như là một trận cuồng phong cuốn tới, trong chớp mắt đã đi tới đám người chỗ khu vực biên giới.

Khoảng cách gần nhất hai tên võ giả đều là Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn thành viên, lúc này thấy đến những này Bọ cánh cứng, trong mắt lóe lên một vòng vẻ sợ hãi, căn bản vô ý tới, quay người liền muốn chạy trốn, hướng phía Nhan Lệ bọn dựa sát vào.

Nhưng vừa chạy ra hai bước, liền nghe đến sau lưng cách đó không xa truyền đến 'Tê tê' tiếng vang, giống như kim loại ma sát, tới nghĩa, khăn khăn.

Nháy mắt sau đó hai người phát hiện có mấy cái điểm đen từ bộ ngực mình chỗ bay ra, mang ra mảng lớn vết máu phun ra!

"Làm sao lại nhanh như vậy! Chẳng lẽ ta cứ như vậy chết!"

Đây là hai người sau cùng ý nghĩ, sau một khắc chạy vội thân thể mất đi chưởng không hướng thẳng đến phía trước ném bay ra ngoài.

Nhưng hai người thi thể còn dừng lại ở giữa không trung không có rơi xuống đất thời điểm, đằng sau càng nhiều Bộ cánh cứng đã đuổi đi lên, như là mây đen đồng dạng trong nháy mắt đem hai cái thi thể bao phủ.

Phốc phốc phốc!

Mấy hơi ở giữa, cái này hai tên võ giả thi thể bị găm ăn liền xương không còn sót lại một chút cặn...

Hết thấy chỉ trong nháy mắt chuyện phát sinh, mọi người thấy cảnh này không khỏi cảm giác lưng phát lạnh, sắc mặt trắng bệch.

"Mau trốn!" Có người lên tiếng kinh hô, âm thanh run rẩy!

Phốc phốc

Trong lúc bối rối, lại có mấy tên võ giả bị chìm ngập thôn phệ.

"Dừng hốt hoảng, kết thành chiến trận "

Mất thấy thủ hạ người quay người muốn chạy trốn, Nhan Lệ vừa vội vừa giận.

"Đó là Phệ Giáp Trùng, tốc độ nhanh vô cùng, đào tẩu chỉ có một con đường chết." Nhan Lệ ở đây lên tiếng hô uống, hai mắt phiếm hồng.

Chỉ một lát sau công phu liền có hơn mười tên võ giả chết thảm, bên trong hơn phân nửa là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, vậy làm sao có thể không cho hấn sót ruột.

"Đem Phệ Giáp Trùng bày tách ra, nếu không chúng ta đều phải chết!"

Nhan Lệ đối Liệt Diễm hô quát một tiếng về sau, thân hình nổ bắn ra mà ra, trực tiếp chủ động đón lấy Phệ Giáp Trùng bày.

Chung Lôi thấy thế cũng không nói hai lời, theo sát sau lưng Nhan Lệ tiến lên.

"Ngưng Khí Cảnh võ giả kết thành chiến trận, Uẩn Khí Cảnh võ giả cùng ta cùng một chỗ tách ra Phệ Giáp Trùng bày." Liệt Diễm do dự một chút, sau cùng lên tiếng đối bên cạnh người hô quát một tiếng, thân hình cũng là nổ bắn ra mà ra.

Nháy mắt sau đó, Nhan Lệ những này Uẩn Khí Cảnh võ giả nghênh tiếp Phệ Giáp Trùng bày, thể nội linh lực trong nháy mắt phóng thích mà ra, lưỡi đao quyền chưởng ở giữa linh lực quang mang lấp lóe, hướng phía Phệ Giáp Trùng Thú Quân oanh kích mà đi.

Đình đình đình!

Mấy người công kích đánh tới Phệ Giáp Trùng trên thân thể, phát ra kim loại va chạm sinh âm.

Nhan Lệ bọn luân phiên mấy lần công kích gần ngàn con Phệ Giáp Trùng tạo thành dòng lũ tách ra, chém giết mấy chục cái Phệ Giáp Trùng.

Phân tán ra Phệ Giáp Trùng cũng không có lùi bước chút nào chỉ ý, phân biệt hướng phía chung quanh võ giả công kích mà đến.

Ban đầu Phệ Giáp Trùng xuất hiện quá đột ngột, tốc độ cũng quá nhanh, một mảnh đen kịt để cho người ta căn bản sinh không nổi lòng phản kháng, chỉ lo như thế nào chạy trốn.

Nhưng đi qua hơn mười tên võ giả tử vong, để hấn người ý thức được chạy trốn chỉ có thể chết càng nhanh.

Nhan Lệ hô thét ra lệnh mọi người tỉnh táo lại, mỗi mấy người tụ cùng một chỗ tạo thành một cái Phòng Ngự Chiến trận, nhao nhao xuất ra binh khí tới Phệ Giáp Trùng công kích.

Phệ Giáp Trùng tuy nhiên số lượng nhiều, nhưng thực Phệ Giáp Trùng chỉ là nhất giai Trung Cấp Linh Thú, thực lực tương đương tại võ giả Ngưng Khí Cảnh năm tầng khoảng chừng thực lực.

Phệ Giáp Trùng chỗ đáng sợ nhất ngay tại ở bọn họ thuộc về kiểu quần cư Linh Thú, bình thường đều là hàng trăm hàng ngàn con đồng thời ẩn hiện. Nhiều như vậy Phệ Giáp Trùng đồng thời phát động công kích, cũng là Hóa Khí Cảnh võ giả cũng có thể vẫn lạc, huống chi là những cái kia chỉ có Ngưng Khí Cảnh võ giả.

Bất quá tại Nhan Lệ mấy cái Uẩn Khí Cảnh cường giả đem Phệ Giáp Trùng Quân Đả tán về sau, ta võ giả tạo thành chiến trận, tràng diện bắt đầu dần dần ổn định lại.

Nhưng mặc dù là như thế, vẫn là không ngừng có người thương vong.

Dù sao Hùng Sư Thú Liệp Đoàn cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn hai phe nhân mã cộng lại cũng chỉ có hơn tám mươi người, đi qua Phệ Giáp Trùng đột công kích thử nhất thời điểm liền có hơn mười cái người chết mất.

Hiện tại còn lại không đến sáu mươi người lại muốn chống cự gần ngàn chỉ Phệ Giáp Trùng công kích.

Theo thời gian xói mòn, Phệ Giáp Trùng thương vong càng lúc càng lớn, bên trong đại bộ phận đều là chết tại mấy cái Uẩn Khí Cảnh võ giả trong tay.

Từ Phong cùng Thạch Viễn mấy người tạo thành một cái chiến trận, hẳn không am hiểu sử dụng binh khí, nhưng Phệ Giáp Trùng thân thể giống như sắt thép cứng rắn, hàm răng càng là vô cùng sắc bén, cho nên Từ Phong cũng chỉ có thể giăng Sát Cương phóng thích mà ra, ngưng tụ tại trên nắm tay công kích Phệ Giáp Trùng.

Nhìn thấy Phệ Giáp Trùng số lượng giảm mạnh, may mắn còn sống sót võ giả cũng đều thần sắc hưng phấn, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác, nhưng Từ Phong lại là biểu lộ ngưng trọng, tâm lý cảm giác trận trận bất an.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Tiêu diệt

Ầm!

Từ Phong Từ Phong nhất quyền đem đánh ra, bị Sát Cương bao vây lấy nắm đấm màu xám quét ngang mà ra.

Đình đình đình đột

Lăng liệt quyền phong gào thét mà qua đem muốn cận thân mấy cái Phệ Giáp Trùng bức lui.

"Làm xong!" Từ Phong bên trái Thạch Viễn nhìn thấy cái này mấy cái Phệ Giáp Trùng chập vật rút lui thời khắc, thân hình sôi nổi mà ra, trên thân trường đao nhanh chóng chém xuống.

Đốt bùng!

Hai cái không tới kịp né tránh Phệ Giáp Trùng bị nhất đao chém thành hai khúc!

Sau một khắc hẳn mấy người nhao nhao xuất thủ đem Thạch Viễn hộ ở giữa, phòng ngừa Phệ Giáp Trùng thừa cơ đánh lên.

Từ Phong cùng Thạch Viễn còn có hai gã khác Hùng Sư Thú Liệp Đoàn võ giả tạo thành một cái chiến trận, nguyên bản có bảy mươi, tám mươi con Phệ Giáp Trùng vây công bọn họ, nhưng ở bốn người phối hợp xuống đã đem những này Phệ Giáp Trùng chém giết hơn phân nửa.

Trong bốn người trừ Từ Phong tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng bên ngoài, ba người hẳn tu vi đều đạt tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng trở lên, tại đứng trước Phệ Giáp Trùng hung hãn không sợ chết công kích phía dưới, bốn người tuy nhiên phối hợp ăn ý, nhưng trên thân đều xuất hiện một số thương thế.

Phệ Giáp Trùng lớn nhất chỗ kinh khủng ngay tại ở bọn họ số lượng to lớn tạo thành dòng lũ, làm cho không người nào có thể phòng ngự, may mà ngay từ đầu bồi rồi về sau, Nhan Lệ cùng Liệt Diễm dẫn theo Uẩn Khí Cảnh cường giả phát ra mấy đợt cường thế công kích đem Phệ Giáp Trùng dòng lũ đánh tan, khiến cho Phệ Giáp Trùng uy hiếp giảm xuống.

Phệ Giáp Trùng giống như như châu chấu ủa lên, bọn họ cũng chỉ có thể tích cực phòng ngự, tìm cơ hội thừa cơ chém giết.

Riêng là Phệ Giáp Trùng hàm răng vô cùng sắc bén, chỉ cần bị cắn đến cũng là một cái lỗ máu, Từ Phong có Sát Cương hộ thể vẫn còn đỡ một ít, ba người hẳn chỉ có thể lợi dụng binh khí đón đỡ, căn bản không dám để cho Phệ Giáp Trùng cận thân.

Cho nên trong bốn người tu là thấp nhất Từ Phong ngược lại thành trong chiến trận chủ lực.

Thạch Viễn ba người nhìn lấy Từ Phong trên thân lưu chuyển màu xám lưu quang, trong mắt cũng là không khỏi lộ ra vẻ hâm mộ, mà trái lại người khác tạo thành chiến trận, tuy nhiên cũng đều ở vào thượng phong đang không ngừng chém giết Phệ Giáp Trùng, nhưng cũng có võ giả bởi vì hơi chút sơ sẩy liền bị Phệ Giáp Trùng đoạt đi tánh mạng.

Gặp này, mấy người cũng đều là trong lòng âm thầm may mắn cùng Từ Phong tạo thành một đội.

Bồng bồng bồng!

Mấy người lại thừa cơ chém giết mấy cái Phệ Giáp Trùng, vậy công bọn họ Phệ Giáp Trùng số lượng càng ngày càng ít, khiến cho mấy người thoáng chậm một hơi, không hề giống lúc đầu hoảng loạn như vậy chật vật, chỉ muốn tiếp tục như vậy kiên trì, đem sở hữu Phệ Giáp Trùng chém giết cũng chỉ là về thời gian vấn đề.

"Tử Phong công tử, người làm sao?" Mắt thấy Phệ Giáp Trùng cần bị chém giết hầu như không còn, mà Tử Phong lại là cau mày bộ dáng, Thạch Viễn lên tiếng hỏi.

"Ta đang suy nghĩ Tử Văn Tông người cứu lại gặp được cái gì!" Tử Phong trả lời.

"Việc này tại quá là rõ ràng, bọn họ đương nhiên cũng là gặp được Phệ Giáp Trùng, bằng không làm sao liền thi thể đều không có phát hiện, người vừa rồi cũng nhìn thấy Phệ Giáp Trùng khủng bố, mấy hơi ở giữa liền có thể đem một võ giả từng bước xâm chiếm không còn một mảnh." Thạch Viễn nói ra.

Tử Phong không có tiếp tục nói chuyện, mi đầu vẫn như cũ thâm tỏa.

Hắn tại nhìn thấy Phệ Giáp Trùng đem tử vong võ giả thôn phệ thời điểm cũng nghĩ như vậy, nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại lại cảm thấy không đúng.

Nếu như Tử Văn Tông người gặp được Phệ Giáp Trùng, cho dù bọn họ thi thể bị Phệ Giáp Trùng thôn phệ, nhưng Phệ Giáp Trùng thi thể làm sao cũng không có bị phát hiện, chiến đấu thời gian dài như vậy, Tử Phong từ trước tới nay chưa từng gặp qua có Phệ Giáp Trùng thi thể bị hấn đồng bạn thôn phệ hết sự tình phát sinh.

Mà lại coi như Tử Văn Tông gặp được là Phệ Giáp Trùng, vậy bọn hắn căn bản sẽ không chạy trốn, tựa như vừa rồi này mấy tên võ giả tại nhìn thấy Phệ Giáp Trùng về sau cũng là dẫn đầu nghĩ đến là chạy trốn, kết quả chỉ có thể để bọn hắn càng đi mau hơn hướng tử vong.

Tại Phệ Giáp Trùng tạo thành dòng lũ trước mặt, trừ phi là Uẩn Khí Cảnh cường giả, nếu không chỉ có chính diện chống cự đánh giết, chạy trốn chỉ là một con đường chết.

Cho nên duy nhất khả năng cũng là Tử Văn Tông người gặp được người khác hoặc Linh Thú, mà tại bọn họ cuống quýt sau khi rút lui Phệ Giáp Trùng đuổi tới, đem hai phe chiến đấu thi thể toàn bộ thôn phệ không còn, chỉ có dạng này mới có thể nói thông.

Nhưng nơi này ở vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm thế lực bên trong còn không có này cỡ thế lực có thể cho Tử Văn Tông đội ngũ chật vật như vậy.

Cho nên Tử Phong sau cùng ra kết luận cũng là Tử Văn Tông đội ngũ gặp được hấn cường đại Linh Thú!

Nhận định ý nghĩ này, Tử Phong trong lòng lại càng tăng bất an, không biết kẻ bên này phải chăng còn sẽ có hấn Linh Thú tồn tại, hiện tại bọn hắn mặc dù nói chiếm thượng phong, nhưng nếu như lại có hấn Linh Thú xuất hiện liền nguy hiểm.

"Liệt Diễm chẳng lẽ lúc này các người còn muốn giấu diếm sao? Nhanh giải quyết chiến đấu. Kẻ bên này không biết là có hay không còn có hấn nguy hiểm, chúng ta không thể ở đây kéo thời gian quá dài." Nhan Lệ âm thanh vang lên, có vẻ hơi lo lắng.

Tay hắn nắm một thanh Hắc Sắc Cự Kiếm, linh lực phóng thích mà ra, đem tam xích trường kiếm bao khóa bên trong, Phệ Giáp Trùng chỉ cần bị cái này thanh mang đao qua lập tức hóa thành tro bụi, liền thi thể đều không có để lại.

Giờ phút này hấn hai mắt đỏ thẫm, mắt thấy mình mang vào hơn ba mươi thủ hạ, hiện tại không đủ hai mươi người, mà lại trên thân đều đã mang thương, vậy làm sao có thể để hấn không vội.

Những người này đều là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tinh anh, mỗi cá nhân tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng trở lên, mỗi một cái ở bên ngoài đều là một mình đảm đương một phía hảo thủ.

Mà trái lại Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người, tuy nhiên cũng có người thương vong, nhưng nhưng vẫn là có gần hơn bốn mươi người.

Tại Uẩn Khí Cảnh cường giả liền thủ đem Phệ Giáp Trùng dòng lũ đánh tan về sau, Phệ Giáp Trùng phân tán ra nhào về phía phụ cận võ giả.

Bởi vì Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Nhân Vị đưa hơi dựa vào sau một số, cho nên vậy công bọn họ Phệ Giáp Trùng số lượng so vậy công Hùng Sư Thú Liệp Đoàn Phệ Giáp Trùng số lượng thiếu nhiều.

Lại thêm nhân số bên trên ưu thế, bọn họ lộ ra thành thạo, thương vong cũng so Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên này thiếu.

Liệt Diễm nhìn một chút bốn phía, Phệ Giáp Trùng số lượng đã không đến 600 con, vậy công Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Phệ Giáp Trùng cũng bất quá 200 con khoảng chừng.

Đang chiến đấu chỗ hấn liền bí mật truyền âm cho hấn thuộc hạ, để bọn hấn giữ lại thực lực, mặc dù bây giờ hai cái thú liệp đoàn tạm thời liên thủ, nhưng khó đảm bảo sau một khắc sẽ không trở thành địch nhân, hiện tại tận khả năng bảo toàn chính mình, vô luận là đối mặt tiếp xuống phát sinh nguy hiểm vẫn là gặp được khả năng xuất hiện cơ duyên, bọn họ đều có thể chiếm cứ chủ động.

Hiện tại nhìn thấy Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người thương vong thảm trọng, Nhan Lệ đã gấp mắt đỏ, hấn biết không có thể còn như vậy giấu diếm xuống

dưới, cao giọng quát: "Mọi người nhanh chóng chém giết Phệ Giáp Trùng, cũng không thể để Hùng Sư Thú Liệp Đoàn huynh đệ coi thường chúng ta."

Theo Liệt Diễm hạ lệnh, Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người thu hoạch Phệ Giáp Trùng tốc độ cũng rõ ràng nhanh mấy phần, Nhan Lệ nhìn ở trong mắt trong lòng càng là nộ khí bốc lan tràn, nhưng giờ phút này lại không thể nói thêm cái gì, biết mình trong lúc vô hình bị Liệt Diễm hù một thanh, người một nhà ngược lại là trưởng thành nhà tám mọt.

Theo Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn phát lực, Phệ Giáp Trùng số lượng bắt đầu nhanh chóng giảm bớt, tại Nhan Lệ bí mật truyền âm ra hiệu phía dưới, Từ Phong mấy người cũng nhao nhao nghĩ đến Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn dựa vào, để bọn họ trợ giúp chia sẻ một số áp lực.

Đối với cái này, Liệt Diễm người cũng rất là sáng khoái, ngược lại chủ động ra tay giúp đỡ thanh giáo còn thừa Phệ Giáp Trùng.

Thẳng đến một khắc đồng hồ qua đi, gần hơn ngàn chỉ Phệ Giáp Trùng bị toàn bộ chém giết.

Nhìn trên mặt đất tối như mực một mảnh tán lạc Phệ Giáp Trùng thi thể, mọi người không khỏi âm thầm buông lỏng một hơi.

Nhan Lệ kiểm lại một chút chính mình mặt này nhân số, tính cả mình tại bên trong, cũng chỉ còn lại có mười bốn người, mà lại mấy người trên thân đều thương thế không nhẹ.

"Liệt Diễm, đây chính là người cái gọi là hợp tác?" Nhan Lệ sắc mặt tái xanh, cảm tức nhìn Liệt Diễm nói ra.

Hùng Sư Thú Liệp Đoàn còn lại những người này cũng đều từng cái trên mặt nộ khí nhìn lấy Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn bọn, bọn họ nhân số vốn lại ít, nhưng ngay từ đầu lại ngăn chặn hơn phân nửa phệ Giáp thú, mà lại sau cùng chém giết phệ Giáp thú số lượng cũng vượt xa Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn.

Vì thế bọn họ rất nhiều đồng bạn đều chết tại phệ Giáp miệng thú bên trong, có ít người liền một bộ hoàn chỉnh hài cốt đều không có để lại, bọn họ đương nhiên đối Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người trong lòng oán hận.

"Nhan huynh, lời này của người là ý gì?" Liệt Diễm mi đầu điều khiển tinh vi, có chút không vui nói ra: "Vừa rồi chiến đấu các người người ngăn chặn đại bộ phận phệ Giáp thú, xác thực giá trị cho chúng ta kính nể, nhưng người người tổn thất nặng nề, chẳng lẽ ta người liền không có bất kỳ cái gì tổn thương?"

"Mà lại người cũng nhìn thấy, lúc ấy phệ Giáp thú xuất hiện thời điểm, các người vừa vọt ồ vào chúng ta phía trước, thủ đương bên trong bị phệ Giáp thú công kích cái này cũng không phải ta mong muốn, chẳng lẽ nhất định phải ta người cũng đều chết thừa mười mấy người người tài cao hung?"

"Hừ, sự tình đến như thế nào, mọi người nhìn ở trong mắt, trong lòng người cũng nắm chắc." Nghe Liệt Diễm như thế nguy biện, lạnh hừ một tiếng không tiếp tục tiếp tục dây dưa.

Liệt Diễm nói tuy nhiên có mấy phần đạo lý, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra Liệt Diễm bọn tự vệ tiến hành, mà lại Nhan Lệ càng là rõ ràng, nếu như lúc ấy Liệt Diễm người nhìn thấy tình huống không đúng, tuyệt đối sẽ vọt xuống Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, không hề có kỵ trước chạy trốn.

Nhưng bây giờ nói những thứ này nữa đã không có dùng, nếu như lúc này lại cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người phát sinh xung đột, bọn họ còn lại những người này cũng không có mấy cái có thể sống rồi đi nơi này.

Mà lại bọn họ vừa mới đến chỗ này liền gặp được Phệ Giáp Trùng, nhân viên thương vong thảm trọng, kế tiếp còn không biết sẽ xuất hiện nguy hiểm gì, đi lấy trước mắt còn không phải cùng Liệt Diễm vạch mặt thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: gặp lại tập

Hai đội nhân mã vốn là lẫn nhau đề phòng lẫn nhau lấy, đi qua việc này về sau, lẫn nhau nhìn đối phương trong ánh mắt càng là tràn ngập mùi thuốc súng.

Chỉ là bởi vì trước mắt nguy cơ tứ phía tình cảnh, mới khiến cho mọi người vẫn như cũ đi cùng một chỗ.

Từ Phệ Giáp Trùng xuất hiện, đến cuối cùng đem tiêu diệt, cũng vền vền hao phí chừng nửa canh giờ thời gian, lo lắng vừa rồi đánh nhau dẫn tới hấn Linh Thú, mọi người quét sạch một chút chiến trường về sau cấp tốc rút lui nơi đây.

Một đoàn người vội vàng hành tẩu ra trong vòng hơn mười dặm viễn về sau, đã có thể gặp đến rừng cây cuối cùng.

Mọi người gấp rút cước bộ, dự định chỉ mau rời khỏi cái này rừng cây, tìm tìm một chỗ tu đường.

Nhưng khi mọi người còn kém mấy trăm mét khoảng cách muốn đi ra rừng cây thời điểm, tại mọi người phía trước cách xa mấy mét trên đồng cỏ ầm vang vỡ ra.

Phanh

Bụi mù cuộn cuộn, cây cỏ bay tán loạn!

Một đường bóng người to lớn thoáng hiện.

Rống!

Hơn mười mét dài ngân sắc Cự Mãng từ dưới đất đột nhiên chui ra, mở to huyết bồn đại khẩu phun dài khoảng ba thước hồng sắc Tín Từ.

Cự Mãng xuất hiện về sau, này như đá quý màu đỏ đồng dạng con mắt liếc nhìn trước mắt một chút, chợt trong ánh mắt lóe ra cừu hận quang mang, cũng dẫn đầu hướng phía mọi người đánh tới.

Cự Mãng thân thể tuy nhiên to lớn, nhưng tốc độ lại là nhanh vô cùng, mấy cái vận vẹo ở giữa thân hình liền đã xuất hiện ở trước mặt mọi người, toàn thân tản ra vô cùng linh lực ba động.

Cảm thụ được Cự Mãng trên thân linh lực ba động, trong lòng mọi người giật mình, đây là một đầu Nhị Giai Linh Thú.

Bất chợt tới tình huống mọi người hải nhiên thất sắc, vội vàng ổn định thân hình hướng hai bên tránh né.

Ngao! Gào...

Nhưng nháy mắt sau đó, hai bên rừng cây ở giữa từng tiếng phần nộ Linh Thú gào thét thanh âm đột nhiên vang lên, ngay sau đó đại lượng Linh Thú nơi xa từ rừng cây thoát ra, mấy chục mét khoảng cách chớp mắt đã đến.

Một màn này để vừa trải qua một trận chiến đấu trong lòng mọi người trầm xuống, những linh thú này khí tức đều không yếu, thấp nhất cũng có nhất giai đỉnh phong tu vi, đã có thể có thể so với Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong thực lực võ giả.

Duy nhất lệnh mọi người cảm thấy an tâm một chút là những này từ hai bên lao ra Linh Thú không tiếp tục xuất hiện Nhị Giai Linh Thú.

"Mọi người cẩn thận, chuẩn bị chiến đấu!" Nhan Lệ nhìn thấy đầu kia Cự Mãng hướng thẳng đến Liệt Diễm bọn đánh tới, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng, thấp giọng phân phó sau lưng mấy người, chuẩn bị ứng đối từ hai bên bay nhào mà đến Linh Thú.

"Kết trận "

Nhan Lệ sau lưng hơn mười người tại trước hết nhất kinh hoảng qua đi, cũng là nhao nhao tỉnh táo lại.

Một bên khác Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người là chửi mề tâm đều có, đầu này Nhị Giai Cự Mãng hướng thẳng đến bọn họ phương hướng đánh tới, mà tại bọn họ bên cạnh thân còn có cái này mấy chục con thực lực cường đại Linh Thú lập tức liền muốn tới gần.

"Súc sinh! Muốn chết!"

Mắt thấy Cự Mãng đánh tới, Liệt Diễm trong đôi mắt hiện lên một vòng tàn khốc, trong tay đã xuất hiện một thanh trường đao.

"Viêm trảm "

Tiếng hét phần nộ bên trong, Liệt Diễm mũi đao phía trên nổi lên tam xích thanh mang, hướng thẳng đến Cự Mãng chém xuống.

Bồng!

Cự Mãng thân thể vận vẹo, đao mang chém xuống tại Cự Mãng trên thân vẩy màu trắng phía trên.

Đao mang chém xuống chỗ, mấy khối lân phiến rơi xuống, Cự Mãng trên thân xuất hiện một đạo vết máu.

Tê tê!

Cự Mãng bị đau, ánh mắt càng phát ra Hung Lệ, mở ra huyết bồn đại khẩu, gay mũi tanh hôi chi khí tràn ngập.

Thấy mình nhất kích chi là để Cự Mãng thụ một điểm vết thương nhẹ, Liệt Diễm cũng là trong lòng giật mình, cảm thán con trăn lớn này phòng ngự lực kinh người.

Cự Mãng thân thể vung vẩy, mề đuôi quét ngang mà đến, bụi mù bao phủ, cuồng phong gào thét! Mấy mét nội không gian bên trong nổi lên trận trận linh lực ba động.

Như là gọn sóng đồng dạng chấn động ra.

"Cẩn thận!" Liệt Diễm hét lớn một tiếng, vội vàng lách mình tránh thoát một kích này.

Liệt Diễm né tránh một kích này đồng thời, mặc dù đã lên tiếng nhắc nhở, nhưng ở lệch hậu phương mấy cái người vẫn không thể nào tới kịp tránh ra.

Cự Mãng thân thể cự đại, một kích này có cực kỳ cấp tốc, cơ hồ bao quát phương viên năm sáu mét phạm vi, hiện lên một nửa hình tròn hình đảo qua.

Cự Mãng phân đuôi trực tiếp rút trúng ba tên Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn võ giả.

Bồng bồng bồng!

Vừa mới tiếp xúc, ba người này giữa tiếng kêu gào thê thảm hóa thành ba đám huyết vụ.

"Liệt hỏa "

Liệt Diễm nhìn thấy một màn này, lên tiếng kinh hô, thủ mục đích muốn nức!

Ba cái bị Cự Mãng rút trúng người bên trong có một người chính là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn Lục đoàn trưởng liệt hỏa.

Như là người khác hẳn còn sẽ không như thế, nhưng cái này liệt hỏa chính là Liệt Diễm thân đệ đệ, nếu không bằng vào liệt hỏa chi có Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong tu vi như thế nào lại lên làm Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đoàn trưởng.

Lúc đầu Liệt Diễm không có ý định mang lên hẳn cái này đệ đệ đến đây mạo hiểm, nhưng là không chịu nổi liệt hỏa đau khổ cầu khẩn, liệt hỏa vốn là thiên tư hữu hạn, nếu không phải có Liệt Diễm cung cấp đại lượng trân quý đan dược phụ trợ, hiện tại liên Vận Khí Cảnh bát tầng đều không đạt được, nhưng mặc dù là như thế, lấy hiện tại tốc độ tu luyện muốn muốn đạt tới Uẩn Khí Cảnh cũng cơ hồ là không thể nào, cho nên cuối cùng Liệt Diễm đồng ý đem liệt hỏa mang theo trên người, hy vọng có thể tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong có chỗ thu hoạch, có lẽ chính mình cái này đệ đệ còn có hi vọng đột phá Uẩn Khí Cảnh.

Trên đường đi, liệt hỏa một mực theo thật sát bên cạnh hắn, trận đánh lúc trước Phệ Giáp Trùng công kích thời điểm, hắn cũng là tại cùng Nhan Lệ bọn đánh tan Phệ Giáp Trùng dòng lũ về sau liền lách mình đến liệt hỏa bên cạnh, thủ hộ cái này đệ đệ.

Nhưng là không nghĩ tới chính là bởi vì đệ đệ một tác cũng không rời ngược lại hại tính mạng hắn.

Lúc này cùng hắn Linh Thú đã đưa trước xuất thủ mọi người cũng đều bị Liệt Diễm kêu sợ hãi sinh hấp dẫn, ghé mắt quan sát về sau, nhìn thấy liệt hỏa ba người bị nhất kích hóa thành một đoàn huyết vụ một màn này, cũng cũng không khỏi đến âm thầm hít một hơi lạnh khí, thảm than con trần lớn này mạnh mẽ.

Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong võ giả thậm chí ngay cả hẳn nhất kích đều không chịu nổi, trực tiếp hóa thành một đoàn huyết vụ, một kích này đến cường đại cỡ nào, khó trách liên Liệt Diễm đều không dám đối cứng một kích này, mà chính là lựa chọn lách mình tránh né, chỉ là dưới tình thế cấp bách đã đến quên đệ đệ mình liền sau lưng tự mình, mà lại Liệt Diễm ở vào đối đại ca của mình thực lực tín nhiệm, căn bản cũng không có nghĩ tới muốn tránh.

Khi hắn muốn né tránh lúc sau đã không kịp, trực tiếp chết thảm tại Cự Mãng móng vuốt chi.

Nhất kích giết chết ba người chẳng những không có lệnh Cự Mãng động tác mảy may chậm chạp, huyết vụ đầy trời ngược lại càng thêm kích phát Cự Mãng hung tính, to lớn thân hình không ngừng đong đưa, liên tiếp hướng chung quanh võ giả phát động công kích.

Mà Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn những Ngưng Khí Cảnh đó võ giả đã sớm bị vừa rồi một màn bị dọa đến khiếp đảm, nơi đó dám nghênh đón Cự Mãng công kích, đang không ngừng cùng trước người Linh Thú triển đấu đồng thời, thân hình nhao nhao rời xa Cự Mãng khu vực công kích.

Mấy cái Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn võ giả thậm chí vì tránh né Cự Mãng công kích, nhất thời lại xem nhẹ cùng trước người bọn họ Linh Thú phát ra công kích, trực tiếp bị trước mắt Linh Thú đánh chết hoặc trọng thương.

Cự Mãng cường đại công kích lực lệnh Liệt Diễm rốt cục phát hiện mình vẫn là đánh giá thấp con trần lớn này thực lực, thông qua Cự Mãng mấy lần công kích, Liệt Diễm mấy người cũng đánh giá ra con trần lớn này bản thân thể lực đoán chừng đã đạt tới Nhị Giai đỉnh phong cấp độ.

Loại này đẳng cấp Linh Thú tuy nhiên tương đương với Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong cấp độ võ giả, nhưng bởi vì Linh Thú bản thân liền cổ có thân thể cường hãn ưu thế, cho nên cho dù là tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong Liệt Diễm tại cái này Cự Mãng thủ hạ cũng liên tiếp hiềm tượng hoàn sinh, sau cùng Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn hai gã khác Uẩn Khí Cảnh cường giả cũng bứt ra qua đến giúp đỡ Liệt Diễm Trảm giết con cự mãnh này.

Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên này mặc dù không có như là Cự Mãng cường hãn như thế Nhị Giai Linh Thú, nhưng cũng có hơn ba mươi đầu nhất giai đỉnh phong Linh Thú đem mười mấy người vây khốn.

Bất quá có Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai cái này Uẩn Khí Cảnh võ giả tồn tại, Từ Phong bọn họ đứng trước Linh Thú số lượng mười phần hữu hạn, đại bộ phận Linh Thú đều bị Nhan Lệ hai người cuốn lấy.

Cùng lúc trước đối chiến Phệ Giáp Trùng thời điểm tình huống cơ hồ giống nhau, chỉ bất quá, hiện tại xuất hiện thương vong lớn hơn biến thành Liệt Diễm

Thú Liệp Đoàn.

Từ Phong lúc này đối mặt với hai đầu nhất giai Linh Thú vây công, bất quá đang thì triển nhệ nhàn quyết phía dưới, bằng vào tốc độ, thân hình không ngừng né tránh Linh Thú lần lượt công kích, tuy nhiên hấn cơ hồ không có xuất thủ đánh trả thời cơ, nhưng so với người khác mà ngôn tình huống có quan hệ tốt nhiều.

"Một đầu, hai đầu, ba con..."

Tại cùng hai đầu Linh Thú triển đấu đồng thời, ánh mắt cũng không quên quét mắt bốn phía tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Lừa giết Tiêu Việt

Từ Phong thô sơ giản lược tính toán một chút, khoảng chừng hơn tám mươi đầu Linh Thú, Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người bên này Linh Thú số lượng ít, chỉ có hơn ba mươi đầu.

Mà lại Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai người liền ngăn cản được hơn mười đầu Linh Thú công kích, hai người lúc này cũng đã chiếm thượng phong.

Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người khác bên trong, trừ ba tên tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong võ giả miễn cưỡng tại chống cự hai đầu Linh Thú công kích bên ngoài, còn thừa mấy người đều tại cùng một đầu Linh Thú triển đấu, chỉ có Từ Phong cái này một ngoại lệ, Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi lại nương tựa theo bất phẩm tốc độ đem hai đầu nhất giai Linh Thú kéo chặt lấy.

Nguyên bản Từ Phong cũng chỉ là tại cùng một đầu Linh Thú chiến đấu, nhưng là bên cạnh một tên Hùng Sư Thú Liệp Đoàn thành viên Bản Nhân vì đã sớm thụ thương, gần như chỉ ở một đầu Linh Thú công kích đến, chèo chống mấy hiệp liền chết oan chết uổng, sau đó đầu kia Linh Thú liền hướng thẳng đến Từ Phong đánh tới.

Hiện tại tràng diện, tất cả mọi người tại miễn cưỡng chèo chống, chờ mong Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai vị này đoàn trưởng có thể nhanh chóng tiêu diệt bọn hấn trong tay Linh Thú tốt chạy đến trợ giúp bọn họ, căn bản không người có thể rảnh tay trợ giúp Từ Phong, nhìn thấy Từ Phong bị hai đầu Linh Thú công kích, cho dù trong lòng như có lửa đốt Chung Lôi cũng là hữu tâm vô lực.

Bất quá nhìn thấy Từ Phong bằng vào ưu thế tốc độ, trong thời gian ngắn còn không có nguy hiểm, Chung Lôi tâm mới buông ra.

"A?"

Từ Phong ánh mắt đảo qua Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn phương hướng, phát hiện Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đánh nhau vòng tròn trong bất tri bất giác đã tới gần bọn họ bên này.

"Thật đúng là vô si!" Nháy mắt sau đó, Từ Phong liền nghĩ tới những người này ý đồ, không khỏi trong lòng sinh ra một con tức giận.

Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người nhìn như trong chiến đấu trong lúc lơ đãng lặng yên tới gần, thực đơn giản là muốn kẻ gây tai họa.

Hiện tại bọn hấn Uẩn Khí Cảnh cường giả đều tại tới Cự Mãng công kích, trong ba người chỉ có Liệt Diễm công kích mới có khả năng đối Cự Mãng sinh ra uy hiếp, hai người khác tu vi cũng chỉ có Uẩn Khí Cảnh sơ kỳ, phối hợp Liệt Diễm lần lượt công kích, căn bản không rảnh quan tâm chuyện khác.

Gặp phải đại bộ phận Linh Thú vây công bọn họ, cũng một mực đang đau khổ chèo chống, không ngừng có nhân viên thương vong, lúc này nếu muốn phá cục cũng chỉ có đem Linh Thú dẫn tới Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên này.

Nhưng vào lúc này, Từ Phong tâm thần nhất động, cảm giác được một tia nguy cơ.

Giương mắt thân tượng bên cạnh nhìn lại, Từ Phong trong lòng không khỏi run lên.

Tiêu Việt!

Chẳng biết lúc nào Tiêu Việt đã ra hiện tại hấn phụ cận, đang bị ba con Linh Thú điên cuồng vây công, lúc này Tiêu Việt cũng mất đi ngày xưa thông dong, trên thân áo bào tổn hại, chỗ ngực một đạo vết cào không ngừng có máu tươi chảy ra, đem áo bào vạt áo đã nhuộm đỏ.

Xem ra, rõ ràng là muốn đem Linh Thú dẫn tới hấn bên này.

Gặp Từ Phong quảng tới ánh mắt, Tiêu Việt ánh mắt bên trong hiện lên một tia âm độc chỉ sắc, du tẩu ở giữa thân hình một chút xúi hướng phía Từ Phong phương hướng tới gần.

"Tiêu đại ca không hổ là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đoàn trưởng, đã đến lấy một địch tam không hề roi xuống hạ phong một chút nào." Từ Phong một mặt kính sợ nhìn Tiêu Việt liếc một chút, cái này miệng 'Tiêu đại ca' gọi cực kỳ thuận miệng.

Tiêu Việt nghe ra Từ Phong châm chọc chi ý, sắc mặt càng là u ám tới cực điểm, riêng là nghe được Từ Phong câu kia 'Tiêu đại ca', càng là trong lòng hậm hực.

Hơi vừa phân thân, kém một chút bị trước người Linh Thú đánh trúng ở ngực.

Vội vàng mạo hiểm né tránh một kích này, Tiêu Việt âm thầm phun một ngụm khí, lưng đã mồ hôi lạnh liên tục.

"Tiêu tử ngươi cũng không kém, ta lại là nhìn nhầm!" Tiêu Việt lạnh giọng mở miệng, sớm liền gặp được Từ Phong du tẩu tại hai đầu Linh Thú ở giữa đã đến không có có nhận đến cái gì thương tổn, vẫn như cũ một bộ nhảy nhót tung bừng bộ dáng.

Một màn này hận Tiêu Việt nghiêng răng, nghe được Liệt Diễm truyền âm để bọn hắn đem Linh Thú dẫn hướng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên này, hận cái thứ nhất nghĩ đến cũng là Từ Phong.

"Đã ngươi lợi hại như vậy, hắn là cũng không quan tâm giúp ta chia sẻ một chút đi!" Tiêu Việt cười lạnh một tiếng, bắt lấy ba con Linh Thú đối với hắn công kích trực bánh xe biến tốc, thân hình lóe lên hướng thẳng đến Từ Phong phương hướng xông lại.

"Hỗn đản "

Từ Phong tới chửi một câu, đã sớm ngờ tới Tiêu Việt sẽ như thế, nhưng không nghĩ tới đối phương vậy mà vô si như vậy, như thế trắng trợn đem Linh Thú dẫn tới hắn nơi này tới.

"Âm tiểu tử, ngươi muốn làm gì?" Một bên khác Chung Lôi gặp này, vừa vội vừa giận, lại làm sao lúc này vô pháp thoát thân.

Đối với Chung Lôi gằm thét, Tiêu Việt tốt không để ý tới, hắn đã hạ quyết tâm, liền đã không có đường lui, lúc này cho dù muốn thay đổi phương hướng cũng là không thể nào, đằng sau ba con Linh Thú ở phía sau theo sát về sau, đốc sức thân thể mà đến.

Hướng chi trước đó tại đối mặt ba con Linh Thú điên cuồng vây công thời điểm, hắn cũng đã đến nỏ mạnh hết đà cấp độ.

Sống chết trước mắt lại có thể quan tâm Chung Lôi uy hiếp, cho dù không phải đem sau lưng ba con Linh Thú dẫn hướng Từ Phong, hắn cũng sẽ dẫn hướng người bên ngoài.

Từ Phong gặp Tiêu Việt thân hình hướng phía phía bên mình vọt tới, trong lòng lo lắng, thầm mắng Tiêu Việt vô si.

Hắn đứng trước hai đầu Linh Thú đều là thuộc về hệ sức mạnh Linh Thú, cũng không am hiểu tốc độ, cho nên mới có thể bằng vào tốc độ chèo chống đến bây giờ, nhưng giờ phút này Tiêu Việt lại dẫn tới ba con Linh Thú, rõ ràng là muốn bắt hắn làm bia đỡ đạn, Từ Phong có thể sẽ không cho là Tiêu Việt tới về sau sẽ cùng hắn cùng một chỗ ứng phó những linh thú này.

Đến lúc đó, Từ Phong hắn không chết cũng khó!

Đã ngươi muốn hại ta, ta cũng không thể để ngươi tốt qua!

Từ Phong quyết tâm liều mạng, trong mắt lóe lên một vòng tàn khốc, thoát thân mà ra chính đối Tiêu Việt vọt tới phương hướng đâm ra một quyền.

"Ngươi..." Tiêu Việt vừa sợ vừa giận.

Không nghĩ tới lại đột nhiên ra tay với hắn, đầu gối, hiện tại hai phe cộng đồng ngăn địch, nếu như cho dù hắn đem Linh Thú dẫn tới, sau đó hắn còn có có nói là mình nguy cơ sớm tới, lùi lại Từ Phong trợ giúp.

Giờ phút này hắn có thể nói là xấu hổ vạn phần, sau có Linh Thú, trước có Từ Phong công kích, đem hắn thêm ở giữa, thân hình chạy như bay ở giữa lại muốn né tránh đã không kịp, vội vàng xuất quyền ngang kháng Từ Phong một kích này.

Bồng!

Hai quyền cứ thế mà đánh vào cùng một chỗ.

Ken két!

Từ Phong trên nắm tay Sát Cương trong nháy mắt tiêu tán, xương ngón tay cách đứt gãy chi tiếng vang lên, tay phải chỗ máu tươi chảy đầm đìa, máu thịt bẻ bét.

Từ Phong thân hình bị trực tiếp đánh bay hướng sau lưng hai đầu Linh Thú.

Mà Tiêu Việt cũng cũng không tốt đẹp gì, vốn là có thương tích trong người, lúc này thực lực chỉ có thể phát huy ra bảy tám phần mà lại thêm vội vàng ở giữa xuất thủ, một quyền này uy lực càng là giảm bớt đi nhiều.

Tuy nhiên đem Từ Phong nhất quyền đánh bay, nhưng thân hình hắn cũng là bị ép một hồi.

Ngay tại một trận này thời khắc, sau lưng ba con Linh Thú đã cùng lên đến, công kích trong nháy mắt mà tới.

"A..."

Căn bản đến không kịp trốn tránh, Tiêu Việt bị sau lưng đánh tới Linh Thú cắn đứt một cây cánh tay, trường kiếm rời khỏi tay.

Nháy mắt sau đó mặt khác hai đầu Linh Thú công kích đã tới, Tiêu Việt tiếng kêu thảm thiết im bặt mà dừng.

Giữa không trung Từ Phong gặp Tiêu Việt chết thảm, trên mặt mặt không biểu tình, đối phương đã muốn hại hắn, hắn đương nhiên muốn tiên hạ thủ vi cường.

Bất quá hắn nỗ lực đơn giá cũng là thảm trọng, Tiêu Việt tuy nhiên vội vàng nhất kích, nhưng dù sao đối phương có Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, một kích này chẳng những làm hắn toàn bộ cánh tay phải chết lạng mất đi tri giác, thể nội khí huyết cuộn cuộn suýt nữa hôn mê.

Suru suru

Sau lưng tiếng xé gió vang lên, trước đó cùng Từ Phong triển đấu này hai đầu Linh Thú đã tới gần.

Nhưng thân thể tại giữa không trung căn bản là không có cách ổn định thân hình, càng đừng đề cập né tránh.

Từ Phong lúc này gượng cười, đã sớm ngờ tới sẽ có một màn này xuất hiện, nhưng hắn không có lựa chọn nào khác.

Bị người lấy ra làm Nhục Thuần, cho dù là chết cũng phải kéo cái đem lưng.

Mất thấy Linh Thú Cự Trảo đánh tới, Từ Phong bản năng lần nữa phóng xuất ra Sát Cương, cường ép chuyển động thân hình muốn tránh đi chính mình yếu hại.

Thử!

Từ Phong phần lưng bắp thịt xé rách ra nhất đại khối, máu tươi phun ra.

Mượn Linh Thú một trảo này dư lực, Từ Phong thân hình hướng (về) sau ngã xuống, đập ầm ầm rơi vào ba mét bên ngoài trên mặt đất.

"Phi!"

Hung hăng phun một ngụm, máu tươi hỗn tạp bùn đất cùng cỏ dại.

Lại là mặt chạm đất, Từ Phong thảm hận.

Nhưng giờ phút này căn bản không kịp nghĩ nhiều, cổ nén trên lưng truyền đến kịch liệt đau đớn, một tay chống đất, gian nan đứng dậy vội vàng lần hai né tránh Linh Thú công kích.

Khinh Linh Quyết cấp tốc vận chuyển, Từ Phong khó khăn lắm tránh thoát này hai đầu Linh Thú công kích.

Ngao ngao!

Mà lúc này, mặt khác ba con Linh Thú cũng đã hướng phía Từ Phong nhào tới, cái này ba con Linh Thú tốc độ muốn so này hai đầu nhanh rất nhiều, trong mắt phóng thích ra khát máu quang mang.

Sau một khắc, bên trong một đầu Linh Thú đã mở ra huyết bồn đại khẩu, khoảng cách Từ Phong đầu đã không đủ một thước khoảng cách, vừa mới từng bước xâm chiếm qua Tiêu Việt thi thể miệng lớn còn có máu tươi chảy xuôi.

Nồng đậm Huyết Tinh chi Khí, rõ ràng có thể nghe, khiến cho người buồn nôn!

Giờ phút này Từ Phong lòng nóng như lửa đốt, Khinh Linh Quyết cũng là càng không ngừng vận chuyển, tốc độ tăng lên tới cực hạn, muốn tránh đi một kích này.

Nhưng gần trong gang tấc khoảng cách, y theo tốc độ của hắn, căn bản không tránh thoát.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Công pháp đại thành

"Chẳng lẽ ta liền phải chết ở chỗ này? Vẫn là cùng Tiêu Việt chết tại cùng một đầu Linh Thú trong miệng!" Một loại cảm giác vô lực tự nhiên sinh ra.

"Không có! Ta còn không thể chết!"

Thời khắc mấu chốt, mãnh liệt không cam lòng xông lên đầu, Từ Phong trong lòng không ngừng hò hét.

Ngay tại lúc nháy mắt sau đó, Từ Phong cảm giác thân thể đột nhiên chột nhẹ!

Tại Kinh Thân Quyết Tâm Pháp Khẩu Quyết vận chuyển phía dưới, thể nội linh lực bỗng nhiên như Giang Hà vỡ đê, điên cuồng vận chuyển đứng lên.

Chỉ một thoáng, hân thân pháp tốc độ tiến vào một cái mới tầng thứ!

Thời khắc nguy cơ, thân pháp vũ kỹ Kinh Thân Quyết đại thành!

Suru!

Từ Phong thân hình đã đến giống như quỷ mị hiện lên đầu này Linh Thú công kích, tại nguyên chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh!

Rống! Gào...

Năm đầu Linh Thú tru lên liên tục, trong mắt Hung Lệ Chi Khí càng hơn, ở đây hướng phía Từ Phong đánh tới.

"Ha-Ha, đại nạn không chết!" Từ Phong nội tâm hoan hỉ.

Sống sót sau tai nạn, vũ kỹ đột phá!

Nếu không phải sau lưng nguy cơ còn không có giải quyết, Từ Phong giờ phút này đều muốn cất tiếng cười to.

Lúc này hân đã đột phá đến năm đầu Linh Thú vây công biên giới, tuy nhiên giờ phút này vũ kỹ đột phá, tốc độ của hân lần nữa đề bạt một mảng lớn, nhưng trong lòng của hân rõ ràng, muốn chỉ dựa vào điểm ấy liền có thể cùng cái này vài đầu Linh Thú lượn vòng vây đơn giản là cuồng vọng tự đại.

Hướng hồ hân cảm giác mình trạng thái thân thể càng ngày càng kém, đã rất khó lại duy trì loại này kịch liệt đánh nhau.

Lui một vạn bước mà nói, chính mình vừa rồi lừa giết Tiêu Việt, cho dù mình tại Linh Thú công kích chỉ sống sót, Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người cũng chắc chắn sẽ không buông tha mình.

Mấy cái suy nghĩ tại Từ Phong não hải ở giữa nhanh chóng lướt qua, sau cùng Từ Phong làm ra một cái quyết định.

Trốn!

Vô luận lúc này năm đầu Linh Thú vây công nguy cơ vẫn là sau đó Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn uy hiếp, hân đều phải thừa dịp hân bây giờ còn có dư lực thời điểm mau rời khỏi nơi này.

Nghĩ đến chỗ này hân không do dự nữa.

Thân hình bất chợt dừng lại, hướng thẳng đến phía trước không có vòng tròn phương hướng bay đi.

Từ Phong sau lưng năm đầu Linh Thú cũng theo sát về sau, đã đến không có nửa phần muốn bỏ Từ Phong ý tứ.

"Ha-Ha, hảo tiểu tử!"

Một mực phân tâm lưu ý Từ Phong bên này tình huống Chung Lôi nhìn thấy Từ Phong cái này một hệ liệt biểu hiện về sau, trong mắt dị sắc liên tục.

Từ Tiêu Việt chuẩn bị kẻ gây tai họa đến bị Từ Phong nghịch tập lừa giết cùng Từ Phong thụ thương hăm sâu bấy rập, sau cùng lại bởi vì thân pháp vũ kỹ đột phá tránh thoát nhất kích trí mệnh, sau cùng trốn vào trong rừng rậm.

Đây hết thầy nói thì chậm, nhưng lại đều tại mười mấy hơi thở thời gian bên trong phát sinh.

Nếu không phải Chung Lôi một mực quan tâm lưu ý lấy Từ Phong, lúc này cũng sẽ như rất nhiều người một dạng, còn không biết chuyện gì phát sinh.

Từ Phong nơi đó phát sinh hết thầy cũng chỉ có mấy người chú ý tới, cùng Chung Lôi cao hứng khác biệt, Liệt Diễm lúc này trên mặt âm trầm phảng phất có thể chảy ra thủy tối.

Linh Thú đột nhiên tập kích làm hấn trở tay không kịp, bởi vì đánh giá sai Cự Mãng thực lực, hấn thân đệ đệ chết thảm ở trước mặt mình.

Hiện tại, Tiêu Việt cái này bị hấn coi trọng, cho rằng là đoàn bên trong có hi vọng nhất đột phá đến Uẩn Khí Cảnh mà được phá cách đề bạt làm Ngũ đoàn trưởng tương tài đặc lực lại bị một cái thực lực thấp mao đầu tiêu tử cho lừa giết.

Từ Linh Thú xuất hiện đến bây giờ, ngăn ngăn trong chốc lát đoàn bên trong hai cái đoàn trưởng chết oan chết uổng.

"Từ Phong, ngươi tốt nhất may mắn ngươi chết tại những Linh Thú đó trong tay, nếu không ta để ngươi hồi hận đi vào trên cái thế giới này!"

Liệt Diễm nhìn qua Từ Phong cùng này năm đầu ma thú biến mất phương hướng trong mắt sát cơ thoáng hiện, nghiêng răng nghiêng lợi quát, thậm chí đem đệ đệ mình chết thảm oán khí cũng coi như đến Từ Phong trên thân.

...

Trong chớp mắt chui vào trong rừng rậm, dần dần rời xa chiến bầy Từ Phong mơ hồ trong đó nghe thấy sau lưng Chung Lôi cất tiếng cười to cùng Liệt Diễm phẫn nộ tiếng gầm

Nhưng lúc này hấn đã không có tâm tình qua nghĩ những thứ này.

Thể nội khí huyết cuộn cuộn nội thương nghiêm trọng, phía sau lưng máu tươi bay là tả đã sau đó nửa bên áo bào!

Cánh tay phải bởi vì cùng Tiêu Việt đối kháng một kích kia mà mất đi tri giác, theo Từ Phong chạy không đứng ở bên cạnh thân lung lay.

Cảm thụ được tình trạng cơ thể càng ngày càng hồngбет, phảng phất sau một khắc liền muốn ngã xuống, Từ Phong âm thầm cắn răng, quyết định một cái phương hướng phi tốc phi nước đại!

Hấn hiện tại chỉ có một cái tin niệm, trốn!

Tại hấn còn có thể kiên trì thời điểm thoát khỏi sau lưng Linh Thú truy kích, tại hấn hôn mê trước đó tìm tới một cái chỗ an toàn.

Từ Phong dọc theo rừng rậm biên giới phương hướng một đường chạy như bay, sau lưng không ngừng truyền đến Linh Thú tru lên thanh âm.

"Các ngươi Từ Phong đã nhìn chăm chăm ta? Ta đòi trước đào các ngươi tổ phần?"

Không đúng, Linh Thú không có tổ phần!

"Ta đòi trước ăn các ngươi Linh Thú thịt?"

"Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn nhiều như vậy vương bát đần ở nơi đó chờ các ngươi, các ngươi không đi ăn, nhất định phải ăn ta cái này xương sườn!" Từ Phong tâm lý thầm mắng những linh thú này chết đầu óc.

Thừa cơ quay đầu nhìn một chút, bằng vào ưu thế tốc độ đã cùng sau lưng vài đầu Linh Thú kéo ra khoảng cách nhất định.

Nhưng hấn không chút nào cao hứng không nổi, tiếp tục như vậy nữa, coi như kéo cũng phải bị cái này vài đầu súc sinh kéo chết.

Nên như thế nào mới có thể vứt bỏ bọn gia hỏa này!

Từ Phong bình phục một chút lo lắng tâm tình, để cho mình tỉnh táo lại.

"Đúng, tốc độ là ta ưu thế, trong rừng tốc độ căn bản không phát huy ra được!" Từ Phong ánh mắt sáng lên, nghĩ đến quan trọng.

Trong rừng rậm cỏ dại rậm rạp, sỏi đá gần đầy căn bản cũng không có đường, chỉ có thể bằng vào một mực đập vào bước ra một con đường đến, mà lại còn muốn tránh né chung quanh cây cối, hấn ưu thế tốc độ căn bản là không có cách phát huy ra.

Tựa như là hấn lần trước trốn tránh Vũ Đại truy sát, cũng là bởi vì giữa rừng núi loại hoàn cảnh này không ngừng đi vòng, để Vũ Đại tốc độ căn bản không phát huy ra được, cho nên mới trốn được tánh mạng.

Mà lại hiện đang đuổi giết hấn là Linh Thú, những linh thú này sinh trưởng tại rừng cây đại sơn ở giữa, so với am hiểu hơn tại loại hoàn cảnh này chỉ ghé qua.

"Muốn vứt bỏ chúng nó, ta nhất định phải phải rời đi trước vùng rừng tùng này."

Hạ quyết tâm, Tử Phong lập tức thay đổi phương hướng, thân hình hướng phía tới gần rừng cây biên giới phương hướng chạy đi.

Nguyên bản Tử Phong bọn họ bị tập kích chỉ địa liền đã cách rừng cây lối ra không xa, chỉ có ngàn mét khoảng cách

Hắn hiện đang một mực chạy trốn phương hướng cũng thủy chung là đồng hành tại rừng rậm lối ra biên giới tiến lên, cho dù là có chỗ chệch đi cũng còn xâm nhập quá sâu.

Cho nên giờ phút này Tử Phong khoảng cách rừng cây lối ra phương hướng cũng không phải là quá xa.

Sau một lát, Tử Phong đã có thể nhìn thấy rừng cây bên ngoài cảnh sắc.

"Hoang dã chi địa!" Tử Phong trong lòng vui vẻ, thân hình không dừng lại!

Trong chớp mắt, Tử Phong thân hình đã ra rừng cây bên ngoài, thừa cơ quay đầu liếc mắt một cái.

Lúc này sau lưng Tử Phong đã chỉ có thể nhìn thấy ba con Linh Thú còn tại đuôi sát không buông, cái này ba con Linh Thú chính là trước kia vây công Tiêu Việt này ba con Linh Thú.

Về phần trước đó này hai cái, Tử Phong suy đoán hẳn là bị chính mình vứt bỏ.

Này hai đầu Linh Thú bản thân liền không quen dài tốc độ, trên đường đi Tử Phong cũng không ham chiến, một mực đang liều mạng phi nước đại, thời gian dài như vậy quá khứ, lấy này hai đầu Linh Thú tốc độ căn bản là không có cách đuổi theo hắn.

Linh Thú số lượng giảm bớt cũng không có lệnh tử phong trong lòng sinh ra một vẻ vui mừng, ngược lại tốc độ cao nhất bạo phát, rồi bỏ rừng cây phương hướng tiếp tục chạy như điên.

Chạy vội ở giữa, Tử Phong có thể cảm nhận được thể nội từng tia từng tia huyết khí không ngừng tại thể nội lưu truyền, chậm chạp chữa trị hắn bị hao tổn thân thể, phần lưng miệng vết thương đổ máu dần dần bị ngừng.

Bất quá, tình huống của hắn y nguyên không thể lạc quan.

Lần này hắn thương quá nghiêm trọng, nếu không phải tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết về sau khiến cho hắn thể phách tăng cường, giờ phút này hắn sớm đã ngã xuống.

Thương Mang trên hoang dã, Tử Phong nhanh chóng chạy, trong đầu trở nên càng phát ra u ám, hắn ráng chống đỡ lấy bảo trì trong đầu một tia thanh minh.

Dần dần hắn phát hiện mình thân thể phảng phất không bị khống chế, chạy giống như có lẽ đã thành thân thể một loại bản năng phản ứng.

Không biết quá khứ nhiều trận thời gian, Tử Phong cảm giác sau lưng Linh Thú gào thét tiếng gào thét càng ngày càng xa.

Sau cùng khi hắn không còn có nghe được sau lưng Linh Thú tiếng gào thét lúc, hắn trắng bệch trên mặt nổi lên một vòng cười thảm.

Mặc dù như thế bước chân hắn vẫn không có dừng lại, thẳng đến cảnh sắc trước mắt biến hóa, không phải là mệnh mông Hoang Nguyên.

Phía trước xuất hiện một cái hạp cốc, hắn lao đảo thân thể hướng phía sơn cốc đi đến.

Giờ khắc này Tử Phong gần như đèn cạn dầu cấp độ, lặn tại ý thức chống đỡ lấy hắn dọc theo hạp cốc hai bên vách đá chậm chạp tiến lên.

Lao đảo ở giữa gian nan tiến lên, ánh mắt quét mắt chung quanh có thể ẩn thân địa phương.

Rốt cục, sườn núi khe phụ cận, Tử Phong phát hiện một cái tương đối bí mật huyết động thiên nhiên.

Nhìn bốn phía một cái hoàn cảnh, cũng không có người hoặc Linh Thú hoạt động qua dấu hiệu, Tử Phong kéo lấy nặng nề thân thể hướng phía chỗ này động huyết đi đến.

Tại động khẩu phụ cận tìm một số cành lá tươi tốt sợi dề, Tử Phong đem động khẩu đơn giản che lấp một chút.

Sau đó Tử Phong chậm rãi từng bước đi vào trong huyết động, cho tới giờ khắc này, hắn một mực treo lấy tâm rốt cục buông ra.

Xâm nhập động huyết hơn mười bước, thể xác tinh thần buông lỏng về sau Tử Phong cũng không còn cách nào bảo trì lại này tia thư thái, một đầu mới ngã xuống đất.

Chương 55: Tới thiên tứ nữ nhân

U ám trong không gian, yên tĩnh im ắng.

Một đạo tiếng rên rỉ ở trên không đang trong huyết động vang lên.

Từ Phong chậm rãi mở hai mắt ra, quanh thân truyền đến kịch liệt đau đớn làm hắn nhịn không được lại hừ hừ vài tiếng.

"Xem ra là không chết, không biết mình hôn mê bao lâu." Từ Phong nháy mắt mấy cái, hồi tưởng một chút chính mình trước khi hôn mê tình huống, giờ phút này vẫn lòng còn sợ hãi.

"Tại sao lại là một chạm đất, chẳng lẽ ông trời ghen ghét ta cái này khuôn mặt anh tuấn!"

Thở dốc ở giữa, trên mặt đất tro bụi nhẹ nâng, kém chút mê con mắt, Từ Phong cái này mới phản ứng được, chính mình giờ phút này chính nằm trên mặt đất, nếu không phải góc độ có chênh lệch chút ít kém, đoán chừng chính mình sẽ thành từ trước tới nay cái thứ nhất bị chính mình nín chết vô giả.

Vừa định muốn đứng dậy, Từ Phong lại khổ cực phát hiện, thân thể của mình căn bản không nghe sai khiến.

"Đã đến không động đây!" Từ Phong khóc không ra nước mắt, hơi muốn dùng lực, thân thể đau đớn liền sẽ mấy lần tăng lên, để hắn một trận nhe răng trợn mắt.

Cười khổ một tiếng, Từ Phong biết mình tại bản thân bị trọng thương tình huống dưới còn mạnh hơn được tiêu hao thân thể của mình cơ năng, hiện trong thân thể tình huống rất tồi tệ.

Bất đắc dĩ trước mắt cái tư thế này quá mức biệt khuất, sau cùng Từ Phong vẫn là cố nén trên thân đau đớn, thử nghiệm chuyển động từng chút từng chút chuyển động thân thể của hắn, muốn để cho mình có thể so sánh hiện tại thoải mái dễ chịu một điểm.

Đương nhiên hắn cũng hi vọng chính mình cho dù là nằm cũng có thể lấy một loại thể diện điểm tư thế, cứ việc trong huyết động u ám không ánh sáng thấy vật cũng khó khăn, mà lại trong huyết động cũng không có người khác...

Thử nghiệm uốn éo người, vèn vèn một cái tiểu tiểu động tác liền để Từ Phong tổn sức lực khí toàn thân.

Thời gian qua một lát, thân thể của hắn rốt cục hơi chuyển động một cái.

Hô hô

Từ Phong không ngừng thờ hồn hên, trên thân bị ướt đầm mồ hôi, riêng là trên trán mồ hôi trượt xuống, hỗn tạp máu tươi cùng bùn đất, cơ hồ che khuất hai mắt, bởi vì xuất thủ lại không động đây, căn bản là không có cách lau, mặc cho lấy hỗn tạp chi vật bao trùm gương mặt.

"Thật thảm, làm sao lại lẫn vào làm sao thảm!"

Nghỉ ngơi một lát, chính mình tiếp tục thử nghiệm qua chuyển chuyển động thân thể.

Bồng!

A...

Thẳng đến ước chừng hai canh giờ về sau, Từ Phong rốt cục đem thân thể phản quay tới.

Xác thực gọi là hắn đem thân thể nghiêng người về sau, trực tiếp ngã lật qua.

Tro bụi nổi lên bốn phía, mặc dù chỉ là rất nhỏ chấn động, thân thể lại như là tan ra thành từng mảnh, Từ Phong nhịn không được nhếch miệng kêu rên.

"Cuối cùng là dễ chịu một số."

Sau một hồi lâu, Từ Phong cảm giác chấn động mang đến đau đớn hơi chậm, lẳng lặng nằm trên mặt đất bên trên, ánh mắt nhìn qua trên không, nháy mắt một cái nháy mắt.

Hiện tại sự tình gì cũng làm không có, chỉ có thể chậm rãi chờ đợi.

Máy mắn hẳn có thể cảm giác được rõ ràng thể nội huyết khí chính đang từ từ khôi phục hẳn bị hao tổn thân thể, chỉ cần thân thể có thể di động về sau, hẳn liền có thể thông qua linh lực tự trị thương cho mình.

Thời gian một chút xú trôi qua, Từ Phong trọn tròn mắt buồn bực ngán ngẩm, trên thân đau đớn cảm giác để hẳn ngủ cũng ngủ không được, tỉnh dậy lại không có chuyện để làm.

Một đoạn thời khác, Từ Phong đột nhiên nghe được bên ngoài hang động gấp rút tiếng bước chân truyền đến, Từ Phong trong lòng giật mình, vội vàng nghiêng tai lắng nghe.

Theo tiếng bước chân càng ngày càng gần, Từ Phong tâm 'Phanh phanh' cuồng loạn.

Đây là người tiếng bước chân! Điểm này Từ Phong có thể xác định, mà lại chỉ có một người.

Là ai? Liệt Diễm hoặc Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, vẫn là biến thành Mê Vụ Sâm Lâm bên trong hẳn võ giả?

Từ Phong trừng mắt hai mắt, con ngươi càng không ngừng đảo quanh, muốn xem dưới động khẩu tình hình, nhưng căn bản không động đây.

Ngay sau đó chỗ động khẩu truyền đến 'Sa Sa' vang động, Từ Phong trong lòng cảm giác nặng nề.

Người này cũng không phải là đi ngang qua, mà chính là phát hiện cái son động này, lúc này đang kích thích chỗ động khẩu sợi đẳng muốn tiến đến.

Chỗ động khẩu sợi đẳng bị đẩy ra một cái khe hở, một đạo ánh trắng bắn vào trong động, Từ Phong trước mắt ánh sáng sáng lên.

"Xong!"

Ánh trắng vấy vào sắc mặt, Từ Phong cảm giác giống như một đầu đặt ở cái thớt gỗ bên trên đọi làm thịt Xích Lỏa Cao Dương.

Vô luận người tới người nào, có phải hay không vì hẳn mà đến, mệnh vận hẳn đều có thể nghĩ, giết người cướp của sự tình tại Võ Giả Thế Giới thường thấy nhất.

Huống hồ, hiện tại thân chỗ vắng vẻ trong huyết động, dạ hắc phong cao, gặp lại một cái hẳn dạng này tay trái gà không chặt người.

Từ Phong suy nghĩ một chút đều cảm thấy, đối phương không có gây chính mình cũng có lỗi với này loại thiên thời, địa lợi, nhân hòa tuyệt hảo điều kiện.

Nghĩ đến chỗ này, Từ Phong trong lòng một trận hiện khổ.

Từ Phong hiện tại duy nhất có thể cầu nguyện cũng là người đến là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, dạng này chính mình chẳng những không có bất kỳ nguy hiểm nào, còn có thể sớm hơn đạt được cứu chữa, nhưng loại cơ hội này quá mịt mù tiểu tử phong nghĩ một hồi, đều cảm giác đến ý nghĩ này của mình buồn cười.

A?

Suy nghĩ lung tung ở giữa, Từ Phong phát hiện ánh sáng đột nhiên chuyển tối, Từ Phong hơi kinh ngạc vì sao người tới sau khi đi vào lại đem động khẩu một lần nữa hồ sơ tốt.

"Giết người còn muốn làm như thế ần nấp?"

Hẳn chưa bao giờ nghĩ tới đối phương không có phát hiện hẳn, cho dù giờ phút này trên người hẳn bởi vì linh lực hao hết không có bất kỳ cái gì linh lực ba động, nhưng khoảng cách gần như vậy, một cái nhân sinh mệnh khí tức còn có thể bị cảm ứng được.

Huống chi, vừa rồi mượn chiếu xạ tiến trong huyết động ánh trắng, hẳn như thế một người sống sờ sờ nằm ở chỗ này, làm sao có thể nhìn không thấy.

Không đúng, nghe thanh âm, đối phương động tác tương đối bối rối, chẳng lẽ cũng là trốn tránh truy sát xông làm nơi đây, cũng là vì tránh né?

Người tới hướng động huyết chỗ sâu đi tới, cước bộ rõ ràng lại có có chút lộn xộn.

Giờ khắc này, Từ Phong có thể xác định, đối phương cũng không phải là cảm giác được hẳn về sau mới tiến vào.

Đối phương cũng hẳn là giống như hẳn, sau khi bị thương ngẫu nhiên phát hiện chỗ này động huyết, cho nên mới chạy đến đến tránh né.

Từ Phong cười khổ, mở to một đôi mắt, tỉnh các loại chính mình vận mệnh như thế nào.

Tiếng bước chân dần dần tới gần, Từ Phong con mắt nhìn qua nhìn thấy một đạo mơ hồ áo trắng thân ảnh dần dần trở nên rõ ràng.

Nháy mắt sau đó, hẳn chân trái truyền bị đau, xem như bị giẫm một chút.

Khi hẳn còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra thời điểm, này đường thân ảnh màu trắng đã đến trực tiếp bỏ nhào vào xuống tới.

Đây là cái gì chiêu số? Từ Phong có chút không rõ, cảm giác nào từ tại thời khắc này có chút không đủ sai sử.

Thân ảnh màu trắng bỗng nhiên đánh tới Từ Phong trên thân, lần nữa khiến động trên người hắn bị thương.

Từ Phong bị đau, suýt nữa ngã đi.

Nhưng ngay sau đó mắt tối sầm lại, ánh mắt bị hoàn toàn che chắn, hắn liền bị hai đoàn mềm mại chi vật che đầy cực kỳ chặt chẽ, cơ hồ muốn không thở nổi.

Liều mạng bày động một cái đầu, Từ Phong đầu thoáng chệch hướng một số, cái này mới lộ ra một tia khe hở để hắn có thể hô hấp.

"Làm sao bắt động?" Thở mấy hơi thở, Từ Phong lúc này mới ý thức được người này đã đến nằm trên người mình bắt động.

Đặt ở trên mặt ta cái này 'Hai đoàn' lại là cái gì thứ quý gì?

Từ Phong cố gắng ép để cho mình tỉnh táo lại, không ngừng nói với chính mình phát sinh ở trước mắt mình hết thấy quý dị cũng không phải là ảo giác.

Dọn dẹp một chút mạch suy nghĩ, Từ Phong cuối cùng được ra một cái kết luận.

"Đây là một cái thụ thương đã hôn mê nữ nhân!"

Nghĩ tới đây về sau, Từ Phong càng thêm lộn xộn.

Hô hấp ở giữa nhận nhậ mùi thơm ngát chỉ khí truyền nhập trong lỗ mũi, bên tai mơ hồ trong đó có thể nghe được 'Phanh phanh' tiếng tim đập, còn có mặt mũi bồng bên trên gần trong gang tấc mềm mại cảm giác.

Cái này khiến Từ Phong hô hấp đều có chút dồn dập lên, bởi rồi đến lúc này con mắt là nên mở ra vẫn là nhắm lại, cứ việc kết quả cũng giống nhau, đen kịt một màu.

Một đoạn thời gian rất dài, tại Từ Phong chậm rãi tỉnh táo lại về sau, hắn ném thử đem mình bị nữ tử trước ngực này hai đoàn mềm mại ép ở giữa mặt xê dịch ra đến.

Nhưng là ném thử mấy lần đều không thành công, vốn là thân thể không tiện, trên người bây giờ lại đè ép một người sống, hắn động càng là gian nan.

Nhiều lần, hắn hơi chuyển động một cái, lỗ mũi và miệng vừa lúc bị chặn cái kín, suýt nữa ngạt thở mà chết, bất đắc dĩ, hắn sau cùng lại đem mặt chuyển trở về.

Mấy lần ném thử chẳng những không có đạt thành chính mình mục đích, mặt cùng nữ tử bộ ngực ở giữa sinh ra ma sát ngược lại để hắn có chút tâm viên ý mã, chưa phát giác ở giữa lại cảm thấy bụng một trận khô nóng.

Không dám tiếp tục ném thử, hắn đành phải từ bỏ, trong lòng không biết là nên vui vẫn là lo.

Lão tặc thiên! Chẳng lẽ ngươi là nhìn ta một người tại huyết động này bên trong quá tịch mịch, cho nên cho ta ném đến một nữ nhân?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Lăn cho người xem

Ngày đêm giao thế, chỗ động khẩu xuyên thấu qua từng tia từng tia ánh sáng cũng lệnh trong sơn động hoặc sáng hoặc tối.

Nhưng Từ Phong trước mắt lại cơ hồ là một mực chỗ trong bóng đêm.

Không biết quá khứ bao lâu thời gian, Từ Phong lúc này tâm đã khôi phục lại bình tĩnh.

Đã vô pháp cải biến, cũng chỉ có thể tiếp nhận hiện thực.

Nghĩ thông suốt những thứ này sau đó, Từ Phong thậm chí bắt đầu tưởng tượng thiếu nữ này đến tướng mạo như thế nào, nếu như nếu là đáng đáp quá

khó nhìn coi như thiết thòi lớn, đây chính là lần thứ nhất cùng một nữ tử tiếp xúc thân mật.

Bất quá hỏi lấy thiếu nữ thân thể bên trên truyền đến mùi thơm ngát chi khí, tổng cho hắn một loại cảm giác quen thuộc cảm giác.

Bên tai ra đến thiếu nữ nhịp tim đập thanh âm, lúc đầu có chút hỗn loạn nhịp tim đập đã dần dần khôi phục bình ổn. Từ Phong biết thiếu nữ này đã không có trở ngại, hắn là chẳng mấy chốc sẽ tỉnh lại.

Chỉ là không biết thiếu nữ này sau khi tỉnh lại, nhìn thấy cùng chính mình cái này tư thế đối cùng một chỗ lại là phản ứng gì, Từ Phong đoán chừng giết Tâm khẳng định là có, nhưng không có cách nào, hắn muốn thừa dịp thiếu nữ tỉnh trước khi đến thoát khỏi loại này xấu hổ tư thế, bất quá thân thể vẫn như cũ làm không ra bất kỳ khí lực.

Đúng lúc này, Từ Phong cảm giác trên thân thiếu nữ thân thể hơi rung động động một cái!

"Muốn tỉnh sao?" Từ Phong run lên trong lòng.

Chẳng biết tại sao, hắn giờ phút này ngược lại có chút sợ hãi thiếu nữ tỉnh lại.

Loại này sợ hãi cũng không phải là loại kia lo lắng đối phương giết chết chính mình sợ hãi, mà là có chút sợ hãi thiếu nữ sau khi tỉnh lại nhìn thấy giữa bọn hắn bộ dáng tràng cảnh.

Hô

Sau một lát, thiếu nữ thở phào một hơi.

Nhưng chợt Từ Phong cảm giác được rõ ràng thiếu nữ ép ở trên người hắn thân thể đột nhiên cứng đờ.

"Xong, thật tỉnh!" Từ Phong trong lòng thăm hô hồngбет, ngừng thở, liền thở mạnh cũng không dám.

Yên tĩnh!

Từ Phong đột nhiên cảm giác toàn bộ thế giới đều tĩnh!

Bên tai chỉ có thể nghe được gấp rút nhảy lên nhịp tim đập thanh âm.

Hơn nữa còn là hai nhịp tim đập thanh âm, giống như tiếng trống, hỗn hợp gấp rút.

"Cút ngay!" Một đạo thanh âm lạnh như băng đột nhiên tại Từ Phong phía trên đầu vang lên.

Thanh âm như Hoàng Oanh đồng dạng thanh thúy êm tai vô cùng dễ nghe, chỉ là thanh âm lại băng lãnh phảng phất không có bất kỳ cái gì cảm tình.

"Là người đặt ở trên người của ta, cho dù là cút ngay cũng cần phải là người!"

Thiếu nữ một bộ mệnh lệnh ngữ khí để Từ Phong trong lòng cũng tức giận một con tức giận, vốn đang trong lòng còn có một tia áy náy cũng tan thành mây khói.

Bất quá bởi vì miệng bị bộ ngực thiếu nữ đè ép, hắn nói chuyện cũng ồm ồm, có chút nghe không rõ ràng.

"Người..." Thiếu nữ không nghĩ tới đối phương hội trả lời như vậy, tâm tình lần thứ nhất xuất hiện ba động.

Thiếu nữ thanh âm có chút run rẩy, tựa hồ là đang cực lực bình phục trong lòng mình tâm tình kích động, nhưng thanh âm bên trong vẫn là khó mà che giấu một màn kia phần nộ.

"Ta thụ thương, không động đây!" Thiếu nữ bình phục một hạ cảm xúc nói ra.

"Ta cũng thụ thương, không động đây!" Từ Phong nói ra.

"Người dám trêu chọc ta?"

Lần này thiếu nữ tâm tình cũng không còn cách nào che giấu, nộ khí bên trong mang theo nồng đậm sát ý.

"Trêu đùa người? Người động không phải liền là đương nhiên, ta đều không phải liền là trêu đùa người?" Từ Phong nghe được thiếu nữ trong lời nói này cổ chất vấn ngữ khí, cũng là trong lòng khó chịu.

"Người im miệng, mau mau cút mở!"

Từ Phong miệng nằm trước ngực nàng, Từ Phong lúc nói chuyện bật hơi đều có thể bị nàng cảm giác được rõ ràng.

Cái này làm nàng vừa thẹn vừa giận, cũng không còn cách nào che giấu giờ phút này tâm tình, câu nói này cơ hồ là kêu đi ra.

"Đã nguoi không tin, ta liền lần mở cho nguoi xem!" Từ Phong cũng bị chọc giận.

Chịu đựng đau đớn, đầu tại thiếu nữ trước ngực ma sát một phen.

Từ Phong cử động lệnh thiếu nữ giặt mình, chợt thân thể bản năng run rẩy một chút.

"Nguoi vô sỉ!"

Giờ khắc này, thiếu nữ thanh âm bên trong đã ngốc một tia giọng nghẹn ngào.

Nghe được thiếu nữ muốn khóc thanh âm, Từ Phong trong lòng cũng có chút hối hận vừa rồi chính mình cử động.

Mặc dù đối phương nói chuyện bá đạo vô lễ một số, nhưng đối phương dù sao cũng là một cái nữ hài tử, giờ phút này phát hiện cùng một cái nam tử xa lạ như thế thân mật nằm cùng một chỗ, khẳng định vô pháp tiếp nhận.

Từ Phong trong lòng có chút tự trách, áy náy, nằm ở nơi đó không nói thêm gì nữa.

Thiếu nữ chẳng biết tại sao cũng không nói gì thêm.

Hai người cứ như vậy duy trì loại này cực kỳ mập mờ tư thế.

Yên tĩnh trong son động, chỉ có thể nghe thấy hai người nhịp tim đập thanh âm.

Thời gian phẳng phát đông lại bức tranh này bộ mặt, chớp mắt cũng là một ngày một đêm thời gian trôi qua.

Chỉ là thời gian này tại trong tấm hình hai cái thanh niên nam nữ nhưng trong lòng giống như quá khứ vạn năm thậm chí càng lâu.

Thẳng đến một đoạn thời khác, Từ Phong cảm giác mình thân thể giống như có thể di động. Hắn trước hơi hơi hoạt động một chút ngón tay, xác định chính mình cảm giác.

Hắn xác thực khôi phục đối thân thể chỉ phối năng lực.

"Cái kia... Ta có thể di động!"

Từ Phong muốn đem thiếu nữ từ trên người chính mình dời, lại lại lo lắng thiếu nữ hiểu lầm, do dự một chút về sau nói ra.

Từ Phong đột nhiên nói chuyện, lại là lệnh thiếu nữ căng cứng thân thể run rẩy một chút, nhưng là nhưng không có lên tiếng.

Gặp thiếu nữ trầm mặc không nói gì, Từ Phong đành phải khi đối phương ngẫm thừa nhận.

Huống chi đối phương ước gì chính mình tranh thủ thời gian cách xa nàng một điểm, giờ phút này không nói gì chỉ là không muốn lý chính mình mà thôi.

Nghĩ đến chỗ này, gian nan giờ cánh tay lên bắt lấy thiếu nữ bả vai, nhẹ nhàng chịu đựng đau đớn, đem thiếu nữ thân thể đảo ngược di động đến bên người mình.

Thân thể của hắn vừa mới có thể hoạt động, chỉ là một động tác này liền đã để hắn có chút mệt mỏi, thân thể bốc lên đỏ mồ hôi, nằm tại nguyên chỗ không ngừng miệng lớn thở hổn hển, thậm chí đều không có nhìn bên cạnh thiếu nữ liếc một chút.

Sau một lát, Từ Phong cảm giác khôi phục một số thể lực, lúc này mới ở đây thử nghiệm đứng lên, vừa mới đứng dậy, suy yếu thân thể có chút lao đảo, cưỡng ép ổn định thân hình, Từ Phong hoạt động một chút thân thể.

Tra nhìn thân thể một cái tình huống, Từ Phong âm thầm lắc đầu, xem ra muốn hoàn toàn khôi phục, chỉ ít cũng cần mười ngày nửa tháng thời gian.

Lúc này chính vào ban ngày, ngoài động thấu bắn vào ánh sáng cũng mạnh hơn ban đêm rất nhiều, trong huyết động không có tại như vậy đen nhánh.

Vang lên bên cạnh thiếu nữ, Từ Phong quay người nhìn về phía cái này cùng mình tiếp xúc thân mật một ngày một đêm thiếu nữ.

Cái này xem xét phía dưới, Từ Phong trong mắt cũng là hiện lên một vẻ kinh ngạc, khó trách cảm giác trên người đối phương khí tức quen thuộc như vậy, nguyên lai thiếu nữ này đúng là hắn từng tại Ô Đan Trấn gặp qua này cái gì thiếu nữ.

Trên mặt thiếu nữ mang theo nhuộm máu màu trắng mạng che mặt, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ không muốn nhìn thấy Từ Phong, nhưng Từ Phong vẫn là liếc một chút liền nhận ra thiếu nữ.

"Ta tại cái huyết động này bên trong lợi hại hảo, là nguoi đột nhiên xông tới, không nói hai lời liền bỏ nhào vào trên người của ta, cho nên chuyện này không thể oán niệm ta."

Từ Phong đối với mình trước đó cử động có chút đuối lý, lên tiếng biện giải cho mình nói.

Hắn biết thiếu nữ này tuy nhiên nhắm mắt lại, nhưng một mực là thanh tỉnh.

"Ngươi vô si..." Thiếu nữ nghe được Từ Phong nói như thế, nhắm chặt hai mắt đột nhiên mở ra, lộ ra một đôi sáng ngời mỹ lệ đôi mắt cảm tức nhìn Từ Phong mờ miêng hồ.

Chỉ là tại mở mắt thấy đến Từ Phong một khắc này, trong đôi mắt cũng hiện lên một tia kinh ngạc, hiển nhiên cũng là nhận ra người thiếu niên trước mắt này đúng là mình tại Ổ Đàn Trần trong tửu quán gặp được thiếu niên kia.

Nhưng về kinh ngạc lóe lên một cái rồi biến mất, vô luận người thiếu niên trước mắt này là ai, nếu như lúc này nàng có thể động thủ, tuyệt đối sẽ không chút do dự đem thiếu niên này giết chết.

Chỉ là hiện tại trước hết nhất khôi phục lại là đối phương, lại không phải nàng, nàng hiện tại ngược lại thành trong tay đối phương tùy ý xâm lược người yêu.

Nhưng mặc kệ nàng hiện tại trong lòng hận người thiếu niên trước mắt này, bất quá nhớ tới hai người trước đó kiểu diễn hình ảnh, trong nội tâm nàng không khỏi tim đập nhanh hơn, cảm giác trên mặt một trận nóng lên, ánh mắt nhìn về phía nơi khác, không dám nhìn nữa thiếu niên trước mắt.

"Vậy ngươi ngay tại cái này nằm đi!"

Từ Phong vốn định đem thiếu nữ đỡ qua một bên, nhưng nhìn đối phương loại thái độ này, hắn cảm thấy vẫn là quên đi, miễn cho lại bị người ta nghĩ lầm hắn muốn chiếm tiện nghi.

Từ Phong đi đến một bên trong góc, từ từ vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái thuốc chữa thương cùng một cái Hồi Linh Đan, sau đó một thanh nuốt vào. Bắt đầu về trước phục linh.

Hắn nhất định phải mau chóng khôi phục một số thực lực, tại có thể tự vệ về sau liền mau mau rời đi nơi này, xác thực gọi là rời đi thiếu nữ kia xa một chút.

Hắn cũng đã gặp qua thiếu nữ thực lực, Uẩn Khí Cảnh tu vi, mà lại thiếu nữ xuất thân thần bí, khẳng định còn sẽ có thủ đoạn hắn, nếu như chờ đến thiếu nữ khôi phục, hắn khẳng định phải chết không có chỗ chôn.

Cho nên hắn nhất định phải thừa dịp thiếu nữ khôi phục trước đó liền rời xa nơi đây.

Mặc dù nói hiện tại thừa dịp thiếu nữ không hề có lực hoàn thủ thời điểm giết đối phương là có thể tránh khỏi hậu họa, vấn đề này tại Từ Phong thân thể khôi phục hoạt động trước đó vẫn tại muốn nếu như hắn trước khôi phục về sau muốn xử lý như thế nào.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn là từ bỏ giết chết thiếu nữ này ý nghĩ, dù sao nếu là không có cái này trùng hợp sự tình, hắn cùng thiếu nữ này ở giữa căn bản không có bất luận cái gì cừu oán, càng đừng nói đến đánh giết cấp độ.

Mà lại hắn đối với trước đó chính mình xúc động cử động cũng một mực hối hận, tự trách không thôi, đối với thiếu nữ nhiều ít vẫn là có chút áy náy.

Cứ như vậy Từ Phong trong góc bắt đầu vận công liệu thương, bất quá tinh thần lực của hắn cũng đang một mực lưu ý lấy thiếu nữ nhất cử nhất động.

Thiếu nữ thụ thương cũng không so với nhẹ, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng là bởi vì đã từng quá độ hao phí thân thể cơ năng mới sẽ như thế, cho nên cho dù thiếu nữ thân thể khôi phục hoạt động về sau, cũng cần một đoạn thời gian rất dài dưỡng thương khôi phục.

Hắn hạ quyết tâm, chỉ cần phát giác được thiếu nữ khôi phục hoạt động về sau, vô luận thương thế hắn khôi phục như thế nào, đều sẽ trước tiên rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Đưa người thịt nướng khi đền bù tổn thất

Hai ngày sau

Từ Phong từ trong nhập định tỉnh lại, thông qua Hồi Linh Đan phụ trợ, hắn linh lực rất nhanh liền đã khôi phục, hai ngày này liệu thương lệnh trên người hắn bị thương đã tốt ba bốn thành.

Tuy nhiên cũng có ăn thuốc chữa thương, nhưng này chút đều là hấn từ Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn người tiểu đội trưởng kia trên thân thu được phổ thông thuốc chữa thương, đối với ngoại thương còn có chút hiệu quả, đối với nội thương cơ vốn là không có gì hiệu dụng.

Bất quá lúc này khôi phục tốc độ đã lệnh tử phong hết sức hài lòng, tin tưởng tiếp qua chừng năm ngày thời gian hấn liền có thể khôi hấn.

Nếu không phải trong bụng thực sự đói bụng khó nhịn, hấn sẽ còn tiếp tục tu luyện liệu thương.

Từ hấn đi vào cái sơn động này đến bây giờ đã không biết quá khứ mấy ngày, trong thời gian này một mực không có ăn bất kỳ vật gì.

Tuy nhiên trừ vật giới chỉ bên trong còn có mấy cái Ích Cốc Đan, nhưng Từ Phong lại không nghĩ phục dụng.

Lúc trước hấn thụ thương đã xói mòn đại lượng huyết dịch, mà lại khí huyết tự chủ liệu thương cũng hao tổn không ít, những này đều không phải là Ích Cốc Đan có thể dễ bù đắp, cho nên hấn trước tiên nghĩ đến cũng là Linh Thủ huyết nhục.

May mà trước đó tại Ô Đàn Trần mua sắm Linh Thủ huyết nhục còn có một số, hấn cũng không cần lại ra ngoài liệp sát.

Đứng dậy, Từ Phong dự định ra ngoài tìm một số củi khô trở về.

Ánh mắt nhìn liếc một chút cách đó không xa thiếu nữ, còn y nguyên nằm tại vị trí cũ.

Hai ngày này hấn tuy nhiên tại tu luyện liệu thương, nhưng cũng một mực đang lưu ý thiếu nữ tình huống, đã lựa chọn đem cái này nguy hiểm lưu lại, hấn lại không thể có mảy may chủ quan.

Thiếu nữ hai ngày này liền như là một cái điều khác một dạng nằm ở nơi đó không nhúc nhích, Từ Phong tuy nhiên không rõ ràng thiếu nữ thân thể là không đã có thể hoạt động, nhưng chỉ cần đối phương một mực bảo trì cái tư thế này liền vô pháp vận công liệu thương, thậm chí ngay cả linh lực đều không thể khôi phục.

Cho nên vô luận thiếu nữ hiện tại cái dạng này có phải hay không làm bộ, hấn tạm thời đều có thể không cần lo lắng thiếu nữ uy hiếp.

Hơi hoạt động một chút gân cốt, Từ Phong hướng phía động khẩu đi đến, dự định ra ngoài tìm một số củi khô trở về.

Từ Phong đi ra cửa động về sau hướng phía nơi xa đi đến, nhưng đi ra không đủ Bách Bộ về sau, hấn đem khí tức thu liễm, lại lặng yên đi về tới, bước chân nhẹ giẫm, không có phát ra cái gì vang động.

Trở lại chỗ động khẩu, Từ Phong theo chỗ động khẩu dây leo cái khe hở hướng trong huyết động xem chừng.

Trong sơn động vẫn như cũ tối tăm, nhưng còn có thể thấy rõ trong động tình huống.

Lẳng lặng nhìn nửa khắc đồng hồ thời gian, Từ Phong nhìn thấy trong sơn động không có bất cứ động tĩnh gì, thiếu nữ vẫn như cũ nằm tại nguyên chỗ không nhúc nhích.

"Xem ra không phải làm bộ!" Từ Phong trầm nghĩ trong lòng, hoàn toàn yên lòng.

Sau đó lại rón rén quay người rời đi, đến phụ cận tìm kiếm củi khô.

"Hỗn đản "

Ngay tại Từ Phong quay người rời đi về sau, trong sơn động một thanh âm nhớ tới, thanh âm bên trong mang theo không che giấu chút nào phẫn nộ, xem thường chi ý. Chỉ bất quá đã đi xa Từ Phong không có nghe được.

Từ Phong cũng không có đi quá xa, chỉ là tại phụ cận tìm kiếm một số củi khô, không đến nửa khắc bên trong, Từ Phong trở về trong huyết động.

Ánh mắt ném liếc một chút cách đó không xa thiếu nữ, Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, trong lòng âm thầm đắc ý: "Tiểu Nha Đầu Phiến Tử, ta tuy nhiên thực lực không bằng ngươi, nhưng trí thông minh vùng ngươi một con đường!"

Đem củi khô nhóm lửa, Từ Phong lấy ra một khối Linh Thủ huyết nhục, đặt ở trên đồng lửa thi đứng lên.

Linh Thủ thịt bị Hỏa một nướng, mặt ngoài bắt đầu bóng loáng bốn phía, nương theo lấy "Tư tư" tiếng vang.

Từ Phong nhìn lấy trước mắt dầu tư tư Linh Thủ thịt, không ngừng hung hăng nuốt nước bọt. Lúc đầu đối thực vật cũng không có hứng thú quá lớn Từ Phong, từ khi nếm qua Linh Thủ nhục chi về sau, liền dần dần yêu thích nướng.

Thời gian không dài, mùi thịt phiêu tán, cả cái trong huyết động đều tràn ngập loại này thịt nướng hương khí.

Mất thấy thịt nướng đã có ba phần quen, Từ Phong vội vàng từ trừ vật giới chỉ bên trong xuất ra một số đồ gia vị đều đều vẩy vào Linh Thủ trên thịt, động tác cực kỳ thuần thục.

Hắn ở tại Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đoạn thời gian kia đã từng ăn vào qua một lần thịt nướng, lúc ấy cảm thấy thêm những này đồ gia vị về sau, thịt nướng bắt đầu ăn càng thêm thơm ngọt ngon miệng, cho nên Từ Phong cũng phải một số đồ gia vị.

Trở lại hắc viện lạc về sau, chính mình còn thử nghiệm dùng những này đồ gia vị nướng mấy lần, không ngừng thí nghiệm loại này đồ gia vị đang nướng thịt thời điểm từ lúc nào thêm, tăng bao nhiêu đồ gia vị mới có thể để cho thịt nướng càng càng mỹ vị. Cho nên hiện tại đối với loại này đồ gia vị sử dụng cũng hết sức quen thuộc.

Rất nhanh, thịt bị đã nướng chín, Từ Phong liền tranh thủ thịt nướng từ trên đồng lửa dòi xuống đến, cũng mặc kệ thịt nướng còn rất nóng, liền muốn bắt đầu bắt đầu ăn.

Nhưng thịt đến miệng một bên, Từ Phong hé miệng lại là chậm rãi khép lại, nhìn một chút cách đó không xa thiếu nữ, Từ Phong do dự một chút, cuối cùng vẫn là dùng kiếm từ thịt nướng bên trên cắt xuống một miếng Linh Thú, dùng một đầu củi khô cắm tốt, cảm hưởng đi thiếu nữ.

Nghe thấy có tiếng bước chân tới gần, thiếu nữ hai mắt tuy nhiên đóng chặt, nhưng liễu mi không khỏi cau lại, trong lòng nghi hoặc cái này hỗn đản chạy đến phía bên mình làm gì.

"Người ta vốn là không oán không cừ, hai chúng ta có thể tại cái huyết động này bên trong gặp nhau cũng coi là duyên phận. Trước đó... Ách... Có một ít tiểu hiệu lầm.." Từ Phong cảm trong tay khối kia thịt nướng đưa tới thiếu nữ trước miệng, giọng thành khẩn tiếp tục nói: "Khối này thịt nướng liền xem như ta đối với người đền bù tổn thất đi."

Thiếu nữ hai mắt một mực đóng chặt lại, liền xem như Từ Phong nâng lên câu kia "Tiểu hiệu lầm", thiếu nữ cũng chỉ là mày nhíu lại theo sâu một số, vẫn không có để ý tới Từ Phong ý tứ.

Nhưng khi Từ Phong câu nói sau cùng nói xong, thiếu nữ nhắm chặt hai mắt đột nhiên mở ra, trong đôi mắt đẹp hiện ra một vòng băng lãnh cùng xấu hổ, nhìn chằm chằm Từ Phong, hận không thể đem Từ Phong ăn bộ dáng.

"Áy..." Từ Phong hơi đỏ mặt, vừa rồi một lời của hắn thốt ra liền đã thâm kêu hồng bét.

Trong lòng có chút thâm mắng mình bình thường miệng cũng không ngu ngốc, hôm nay là làm sao, đã đến nói ra một câu như vậy ngu ngốc lời nói.

Lúc đầu hảo ý, biết thiếu nữ mấy ngày nay cũng không có ăn cái gì, cho nên muốn cầm một khối thịt nướng tới, hi vọng tốt nhất có thể giải khai hiểu lầm hóa giải mâu thuẫn, Từ Phong thậm chí còn nghĩ tới, chỉ cần thiếu nữ đồng ý, cho dù đối phương không động đây, chính mình ủy khuất một chút, tự mình dứt nằng ăn khối này thịt nướng cũng được, dù sao tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong vốn là nguy hiểm trùng điệp, nhiều một người bạn tổng bị thêm một kẻ địch tốt, càng đừng đề cập là một cái Uẩn Khí Cảnh địch nhân.

Nhưng không như mong muốn, thấy thiếu nữ nhìn hắn này giết người ánh mắt, Từ Phong liền biết biến khéo thành vụng, xum xoe không thành, ngược lại làm cho đối phương lầm sẽ tự mình là tại nhục nhã nằng.

"Muốn giết cứ giết, người dạng này nhục nhã một thiếu nữ tính là gì!"

"Áy... Ta không có nhục nhã người, càng không nghĩ tới muốn giết người!"

"Người cho là ta sẽ tin người?" Thiếu nữ sau khi từ biệt ánh mắt.

"Tin hay không tùy người!"

Từ Phong cười khổ lắc đầu, cảm giác thiếu nữ này, thật sự là không thể nói lý. Đem khối kia thịt nướng cầm về, biết nữ tử này là sẽ không ăn.

Từ Phong há mồm cắn xuống một miếng lớn thịt nướng, đứng dậy đi trở về nơi đồng lửa bắt đầu gặm lấy gặm để.

Thiếu nữ con mắt nhìn qua trông thấy Từ Phong thật quay người rời khỏi, trong đôi mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng chợt lại lạnh giọng nói ra "Coi như người không giết ta, chờ ta khôi phục về sau ta cũng sẽ giết người!"

Từ Phong lắc đầu, không để ý đến, tiếp tục ăn lấy chính mình thịt nướng, ăn miệng đầy chảy mớ, thỉnh thoảng trà à nha tức hai lần miệng, không có chút nào bị vừa rồi không thoải mái ảnh hưởng.

Sau khi ăn xong Từ Phong tiếp tục tu luyện, hắn phải nhanh một chút đem trên người mình thương thế khôi phục.

Trong nháy mắt lại là hai ngày thời gian trôi qua, Từ Phong thương thế đã tốt bảy tám phần, lần này tuy nhiên thương tổn nghiêm trọng, nhưng hắn cũng tại thời khắc nguy cơ đem thân pháp vũ kỹ Kinh Thân Quyết tu luyện tới đại thành, mà lại bởi vì lần này thân thể phụ tải cực hạn đạt tới tiêu hao cấp độ, ngược lại làm hắn thể phách tăng cường không ít, mà lại tu vi có chỗ tiến.

Nếu là không có thiếu nữ này xuất hiện, hắn cảm thấy lần này nguy hiểm kinh lịch ngược lại là nhân họa đắc phúc.

Nghĩ đến thiếu nữ kia, Từ Phong ánh mắt không khỏi nhìn về phía thiếu nữ kia, nhíu mày hơi nghi hoặc một chút.

Thiếu nữ vẫn như cũ không hề có động tĩnh gì, không khóc không nháo, không có hô không gọi, cực kỳ yên tĩnh nhắm mắt nằm ở nơi đó.

Đã mấy ngày trôi qua, chẳng lẽ nàng thương thể thương thể so trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn? Thân thể lại còn không thể động?

Mảnh nghĩ một hồi, Từ Phong cảm thấy không có khả năng, hẳn lúc ấy thụ nặng như vậy thương tổn, cùng nữ tử này một dạng, tiến vào động huyết về sau liền hôn mê, hẳn tuy nhiên không rõ ràng chính mình lúc ấy hôn mê bao lâu, nhưng ít ra cũng có ba ngày lâu.

Bởi vì võ giả thể phách mạnh hơn thường nhân, cho dù không ăn cơm cũng có thể kiên trì sáu bảy ngày không đói bụng, nhưng hẳn sau khi tỉnh lại ngày thứ hai, trong bụng liền đã xuất hiện đói bụng cảm giác, cho nên hẳn bởi vậy cũng có thể đại khái đánh giá ra chính mình hôn mê thời gian.

Mà thiếu nữ này tiến vào động huyết về sau hôn mê không đến một ngày liền tỉnh lại, so sánh phía dưới, nữ tử này thương thể chỉ ít không thể so với chính mình thương thể nghiêm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Đột biến

Về phần mình đã từng mượn nhờ ra ngoài tìm củi khô thời điểm đối nữ tử này tiến hành qua một lần dò xét, Từ Phong cảm thấy khi đó nữ tử hẳn không phải là làm bộ, nếu không thiếu nữ này lúc ấy hẳn là đào tẩu mới đúng.

Nhưng bây giờ lại qua hai ngày, nữ tử này vẫn là như thế, này liền hẳn là đang giả vờ.

Vì cẩn thận lý do, Từ Phong cảm thấy vô luận thiếu nữ này hiện tại thương thể như thế nào, hẳn chỉ muốn mau rời khỏi nơi này liền tốt.

Nghĩ xong, Từ Phong cũng đứng dậy, nhìn một chút thiếu nữ kia chỗ phương hướng, nhớ tới mấy ngày trước cùng thiếu nữ này kiều diễm một màn, nhịp tim đập cũng tăng lên mấy phần, hiện tại muốn rời khỏi, ngược lại có mấy phần mặc danh thất lạc.

"Chỉ mong về sau không hề gặp đi!"

Thu hồi ánh mắt Từ Phong quay người hướng phía động khẩu đi đến.

"Hồn đàn, đi chết đi."

Ngay tại Từ Phong quay người hướng đi động khẩu thời khắc, sau lưng một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, xen lẫn vô tận phần nộ, giống như bạo phát Hóa như núi.

Nương theo lấy đạo thanh âm này nhớ tới, một đạo tiếng xé gió cũng theo đó truyền đến.

Từ Phong trong lòng giật mình, là thiếu nữ kia thanh âm!

Nhưng lúc này đã không kịp nghĩ nhiều, Từ Phong vội vàng lách mình, Kinh Thân Quyết vận chuyển, tại nguyên chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, thân hình đã tiếp cận chỗ động khẩu.

Nhưng sau lưng một đạo bóng trắng tốc độ đã đến so Từ Phong tốc độ còn nhanh hơn, thân hình giống như là một tia chớp trong nháy mắt rút gần cùng Từ Phong ở giữa khoảng cách.

Từ Phong tai nghe sau lưng tiếng xé gió càng ngày càng gần, thậm chí không kịp quay đầu, thân thể tốt không dừng lại tựa như muốn xông ra động khẩu, nhưng nháy mắt sau đó, hẳn lại cứ thế mà ngừng thân hình.

Từ Phong trước mắt bạch quang lóe lên, một thân ảnh đã đến giống như quỷ mị ra hiện tại hẳn trước người, đạo thân ảnh kia chính là trước kia còn nhắm mắt nằm trên mặt đất áo trắng thiếu nữ.

"Thật là nhanh tốc độ!" Từ Phong thầm giật mình, loại tốc độ này làm sao có thể tại một cái Uẩn Khí Cảnh võ giả trên thân bày ra, hẳn từng gặp Nhan Lệ cùng Chung Lôi thi triển thân pháp, nhưng cùng với tại Uẩn Khí Cảnh, Nhan Lệ hai người thân pháp tốc độ cùng thiếu nữ này so sánh, đơn giản một trời một vực.

Gặp này, Từ Phong trong lòng cũng là trầm xuống, Xem ra thiếu nữ thương thể cũng đã tốt không sai biệt lắm, tuy nhiên không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng từ thiếu nữ nhìn mình cảm tràn đầy sát ý trong ánh mắt Từ Phong biết mình xong đời.

Liều thực lực chính mình khẳng định không phải Uẩn Khí Cảnh đối thủ, muốn chạy lại không chạy nổi, huống chi người ta liền ngăn tại trước động khẩu,

chính mình chạy thế nào?

Hồi hận chính mình chủ quan, không có sớm một chút rồi đi, nhưng giờ phút này, thì đã trễ.

"Người thương thế khỏi hẳn? Vậy thì thật là quá tốt!" Từ Phong cười hắc hắc nói.

Thiếu nữ không nói gì, như là Miêu hí Lão Thử, lẳng lặng nhìn lấy Từ Phong, trong tay một thanh đoản kiếm đã xuất hiện trong tay.

"Chính ta đi liền tốt, không cần đưa." Từ Phong có chút xấu hổ, lại nói một câu.

Thiếu nữ vẫn như cũ bất vi sở động, ánh mắt băng lãnh.

"Ngày đó tuyệt đối là cái hiểu lầm, hơn nữa lúc ấy người gọi ta cắt ngay, ta cũng chỉ là nhất thời tức giận, cho nên... Cho nên mới..." Từ Phong muốn giải thích rõ ràng, nhưng lại phát hiện rất nói nhiều không biết nên như thế nào hình dung, trong lúc đang suy tư, ánh mắt rất tự nhiên liếc về phía bộ ngực thiếu nữ.

Áo trắng thiếu nữ vốn định tại giết chết trước mắt cái này đáng giận chỉ đồ trước đó, hảo hảo trêu đùa một phen, dùng cái này để phát tiết mình bị khinh bạc chỉ hận.

Nàng tu vi sớm đã khôi phục không sai biệt lắm, sở dĩ một mực không có động thủ cũng là bởi vì hẳn không tin Từ Phong sẽ như vậy buông tha nàng, nàng muốn nhìn một chút Từ Phong đến có gì ý đồ, Từ Phong ngôn ngữ trong mắt hẳn bất quá là một loại ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử biểu hiện.

Nàng muốn tại đối phương lộ ra diện mục chân thật thời điểm lại ra tay, làm cho đối phương biết ai mới là giữa hai người chánh thức Chương Không Già, thậm chí đã nghĩ kỹ như thế nào trào phúng một chút cái này ngụy quân tử, như thế nào ra tay mới có khả năng rửa sạch trong lòng mình phần nộ cùng sỉ nhục, vì thế nàng một mực giả bộ như thân thể vô pháp động đậy, lẳng lặng nằm trên mặt đất lạnh như băng thêm mấy ngày thời gian.

Vượt quá nàng ngoài ý liệu là một mực bị nàng nhận định ta ngụy quân tử thiếu niên đúng như hẳn nói tới như vậy cũng không có nghĩ qua muốn giết nàng, ngăn ngừa kinh ngạc về sau, nàng hoài nghi mình có phải là thật hay không sai hiểu biết thiếu niên này, có lẽ đối với phương thật không có ác ý.

Nhưng nghĩ tới trước đó đủ loại hình ảnh, chính mình đã đến cùng một cái nam tử xa lạ lấy như thế xấu hổ, thân mật tư thế ngực hai ngày, trước đó trừ phụ thân bên ngoài, hẳn liền hẳn nam tử xuất thủ đều không có chạm qua, nghĩ đến chỗ này, nàng xấu hổ tâm tình xông lên đầu.

Còn muốn lên thiếu niên kia một lần kia cố ý cử động, càng làm nàng hơn lên cơn giận dữ, mắt thấy thiếu niên muốn rời khỏi, nàng làm sao có thể bỏ mặc thiếu niên này rời đi.

Lúc này, áo trắng thiếu nữ gấp Từ Phong ánh mắt dời xuống đến trước ngực mình, càng là nhắc lên nàng không muốn nhất muốn cái kia hình ảnh.

Áo trắng thiếu nữ trong mắt sát ý dạt dào, cũng không còn cách nào giữ vững tỉnh táo.

Thể nội lực bỗng nhiên bạo phát, đoản kiếm trong nháy mắt xuất thủ đâm thẳng Từ Phong trước ngực.

Kiểm nhận hàn mạng lấp lóe, tại có chút tối tăm trong huyết động giống như lưu hành đâm rách bầu trời đêm!

Từ Phong sớm phòng bị, nhưng đối phương tốc độ quá nhanh, ngăn cự ly ngắn, đoản kiếm chớp mắt đã tới, khiến cho Từ Phong né tránh không kịp.

Phốc!

Sát Cương tại một kích này trước mặt giống như như đồ sứ yếu ớt, cho dù Từ Phong liều mạng né tránh, vẫn còn đang ở ngực ra lưu lại một đạo thật sâu kiếm ngân, bụng máu tươi chảy xuôi.

Từ Phong nỗ lực một kiếm đại giới tránh thoát trí mạng yếu hại, nhưng là tại kiếm mạng chạm đến thân thể của hẳn một khắc này, một cổ Băng Hàn Chi Khí trong nháy mắt tràn vào trong thân thể của hẳn.

Hàn khí nhập thể về sau, điên cuồng tại Từ Phong thể nội đập vào, khiến cho Từ Phong thể nội vận chuyển linh lực cũng theo đó trì trệ, Từ Phong thân hình cũng tại thời khắc này chậm lại.

"Thật bá đạo băng hàn linh lực!"

Từ Phong trên mặt lộ ra kinh sợ, muốn hóa giải, lại phát hiện hàn khí này bá đạo vô cùng, chẳng những trở ngại hẳn linh lực vận chuyển, ngược lại còn tại tùy ý phá hư thân thể của hẳn.

Cái này lệnh thân hình lui nhanh Từ Phong lập tức mất đi thăng bằng, trong nháy mắt mới ngã xuống đất.

Mắt thấy thiếu nữ thân ảnh ở đây lần đến gần, Từ Phong liền vội vàng đứng lên muốn nhanh chóng thối lui, nhưng vừa mới đứng dậy, một đạo băng lãnh chói mắt hàn mạng đã hoành giá tại hẳn trên cổ.

Đoản kiếm bộc phát ra tam xích hàn mang, không chút nào bức trường kiếm ngăn, mang theo từng tia từng tia hàn ý dừng lại tại Từ Phong cổ phía trước không đủ một tấc chỗ.

Từ Phong tin tưởng, chỉ cần hấn hơi một động tác, trước mặt thiếu nữ tuyệt đối sẽ không chút do dự ngăn cách hấn cổ họng.

Từ Phong đau thương cười một tiếng, trong lòng biết lấy thiếu nữ đối với hấn cừu hận, lần này thật sự là tai kiếp khó thoát.

"Trước đó ta cũng đã nói, giữa chúng ta chỉ là một số tồn tại một số hiểu lầm, hiện tại ngươi khẳng khẳng muốn giết ta, vậy liền động thủ đi." Từ Phong thanh âm bình tĩnh, một mặt lạnh nhạt nói ra.

Hấn không hồi hận không có ở trước đó giết chết thiếu nữ này, đây là đối với mình lúc ấy xúc động một loại trừng phạt, cho nên hôm nay cho dù là thiếu nữ giết chết chính mình, hấn cũng không oán không hối.

Lúc này Từ Phong bởi vì sau khi bị thương một mực chưa thanh tẩy, cho nên trên mặt Hồng Hắc giao nhau như là mè�o hoa, nhưng trong mắt sáng lại thanh tịnh như nước, nhìn thẳng thiếu nữ trước mắt.

Từ Phong bình thản một câu lệnh thiếu nữ nguyên bản phần nộ thần sắc lâm trì trệ, gặp Từ Phong không có chút nào bất luận cái gì e ngại chi ý, đôi mắt sáng nhìn thẳng chính mình, thiếu nữ ánh mắt có chút né tránh, trên thân khí tức bén nhọn chưa phát giác ở giữa tiêu tán mấy phần.

"Ngươi nếu là quỷ xuống đất cầu xin tha thứ, có lẽ ta có thể tha cho ngươi nhất mệnh!" Thiếu nữ âm thanh lạnh lùng nói!

Liền bị giết như vậy Từ Phong, để trong nội tâm nàng oán khí khó tiêu, hấn muốn để Từ Phong nhìn thấy sinh tồn hi vọng, sau đó nàng lại vô tình đem cái này tia hướng tới diệt sát, để thiếu niên trước mắt tại trong tuyệt vọng chết đi.

"Ha-Ha..."

Từ Phong cất tiếng cười to, trong tiếng cười khó nén ý trào phúng.

"Ta tự nhận không phải cái gì anh hùng hảo hán, nhưng cũng có chính mình cốt khí, ta Từ Phong sinh thời người không lạy trời, sau khi chết hồn không quỷ xuống đất, hôm nay lại có thể quỷ ngươi!" Từ Phong ngạo nghễ nói ra, hai đầu lông mày tản ra khí khái anh hùng hừng hực.

"Ngươi... Ngươi liền không sợ chết?" Thiếu nữ ngăn ngừ kinh ngạc một chút, trong đôi mắt hiện lên một vòng tức giận, cổ tay trắng rất nhỏ run run, đoán kiếm hàn mang tại Từ Phong trên cổ lưu lại một đạo tiểu ngân, từng tia từng tia máu tươi theo vết thương kia chảy xuôi xuống tới.

"Sợ, đương nhiên sợ, sợ hơn chính mình chết cũng còn chưa thấy qua giết người một nhà bộ dáng!" Từ Phong nhìn thẳng thiếu nữ sắc mặt dưới khuôn mặt, ngũ khí bình thản bên trong qua ẩn ẩn có chút kỳ quái chi ý.

Mặc dù biết câu nói này sẽ để cho thiếu nữ càng thêm phần nộ, cho là hấn có đùa giỡn chi ý, nhưng sắp chết đến nơi, Từ Phong cũng không còn nhiều cớ kỳ như vậy, cái này thực cũng là hấn nội tâm ý tưởng chân thật, nghĩ đến, nói ngay.

"Ngươi muốn chết!"

Thiếu nữ quát lạnh, cổ tay trước đưa, kiếm mang run run.

Từ Phong gặp này, biết lần này là hoàn toàn chọc giận thiếu nữ trước mắt, con mắt khép hờ.

"Nuông, ta qua tìm ngươi, từng tại ngài trước mộ phần ưng thuận lời hứa xem ra là vô pháp thực hiện!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Tù nhân

Áo trắng thiếu nữ nghe được Từ Phong lời nói hậu tâm bên trong xấu hổ, cổ tay run run liền muốn chặt đứt Từ Phong cổ họng.

Kiểm quang lấp lóe, Từ Phong cảm giác cổ mát lạnh, Băng Hàn Chi Khí trong nháy mắt tràn vào trong đầu, khiến cho Từ Phong trở nên thất thần, cho là mình liền muốn chết đi như thế.

Nhưng nháy mắt sau đó, Từ Phong lại phát hiện cổ ở giữa đau đớn còn tại, thậm chí còn có thể cảm nhận được huyết dịch từ căn cổ chảy xuống xúc cảm.

"Chẳng lẽ ta không chết?"

Từ Phong trong lòng nghi hoặc muốn mở mắt xem rõ ngọn ngành, ngay tại ánh mắt hắn vừa muốn mở ra thời điểm, trước người làn gió thơm từ qua, áo trắng chớp động.

Bồng!

Còn chưa chờ thấy rõ là chuyện gì xảy ra, Từ Phong cũng cảm giác vùng đan điền bị người đánh nhất chưởng, mặt mũi tràn đầy hải nhiên ở giữa, Từ Phong thân thể bay ngược ra hơn mười mét xa, trùng điệp ngã rơi trên mặt đất.

"Cứ như vậy để người chết chẳng phải là tiện nghi người." Thiếu nữ nhất chưởng đánh ra về sau, lạnh giọng nói ra.

Nàng vừa rồi nén giận xuất thủ đúng là muốn như vậy giết chết Từ Phong, nhưng là, tại kiếm mang đâm vào Từ Phong cổ trong nháy mắt, trong nội tâm nàng đột nhiên sinh ra một loại mặc danh cảm giác, loại cảm giác này rất kỳ diệu, khiến cho nàng mình cũng không cách nào mình cũng không cách nào nói rõ.

Một loại bản năng trực giác để cho nàng kiếm mang vừa mới đâm vào Từ Phong trên cổ da thịt về sau khó tiến thêm nữa. Loại này tiềm thức cử động lệnh trong nội tâm nàng thâm hận chính mình, nhưng ở thu kiếm qua đi, trong lòng ngược lại nhiều một tia nhẹ nhõm cảm giác, phẳng phất ép ở trong lòng một tòa núi lớn bị trong nháy mắt dời đi.

Hai loại hoàn toàn khác biệt tâm lý mâu thuẫn trùng điệp, nhưng nàng mặt ngoài nhưng không có hiển lộ ra, đối Từ Phong bày làm ra một bộ băng lãnh bộ dáng.

Ngã xuống đất Từ Phong nghe được thiếu nữ lời nói, cũng minh bạch trong nháy mắt là chuyện gì xảy ra. Bất quá đã có thể còn sống hắn cũng sẽ không chủ động muốn chết, thiếu nữ vừa rồi nhất chưởng nhìn như hung mãnh thực cũng không đối với hắn tạo thành quá lớn thương hại, trừ bị chấn động khí huyết cuộn cuộn phun một ngụm Huyết bên ngoài, cũng chỉ là nơi khí hải truyền đến trận trận ầm ập cảm giác, đối với người này phong ngược lại là không đề ý đến.

Đem khoe miệng vết máu xoa một chút đứng dậy, nhìn về phía trước thiếu nữ, hiện tại chính mình là thịt cá, không biết đối phương còn muốn làm sao đối phó hắn.

"Đừng nghĩ đến chạy trốn, nếu không ta không ngại trước phế bỏ người cấp kia chân" thiếu nữ sau khi nói xong không tiếp tục để ý Từ Phong, hướng đi một chỗ góc gạch đi đến.

Từ Phong cũng sờ một chút, còn tưởng rằng hắn lập tức sẽ đứng trước một ít gì tàn nhẫn cực hình đâu, kết quả thiếu nữ chỉ là ném một câu nói như vậy, liền chạy tới một bên ngồi xếp bằng tu luyện qua.

"Yêu nữ này đến tốt cùng muốn làm gì, nàng chắc chắn sẽ không cứ như vậy buông tha mình, lúc này yên tĩnh có lẽ cũng là trước khi mưa bão tới dấu hiệu." Từ Phong nhìn một chút bắt đầu nhắm mắt tu luyện áo trắng thiếu nữ, trong lòng dâng lên một loại mãnh liệt cảm giác bất an.

"Nhập gia tùy tục đi, bây giờ muốn đào tẩu căn bản không có thời cơ, nhưng miễn là còn sống liền có một đường sinh cơ." Không nghĩ ra đối phương có ý đồ gì, Từ Phong lắc đầu, tại rời xa thiếu nữ một nơi cũng khoanh chân ngồi xuống tới.

Kiểm tra một chút trên cổ thương thế, chỉ là một số vết thương da thịt, chỉ là lưu một số Huyết, cũng không lo ngại.

Từ Phong bàn ngồi xuống dự định khôi phục thương thế, hiện tại hắn có thể nói là nguy cơ trùng trùng, bản thân liền ở vào Mê Vụ Sâm Lâm loại nguy hiểm này chỉ địa bên trong, hiện tại lại rơi vào áo trắng thiếu nữ trong tay, mà lại Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người đoán chừng cũng tại "Nhớ thương" hắn.

Cho nên muốn tiếp tục sống sót, hắn liền muốn thường xuyên bảo trì chính mình ở vào tốt nhất trạng thái chỉ.

Ngưng thần tĩnh khí, Từ Phong biến thành trạng thái tu luyện loại này, đang lúc hắn muốn vận chuyển linh lực phụ trợ liệu thương thời điểm, đã đến phát hiện mình đã đến vô pháp điều động thể nội linh lực, xác thực nói, là hắn cùng Khí Hải bên trong linh lực mất đi liên hệ, đã đến cảm giác không thấy thể nội linh lực tồn tại, phát hiện này lệnh trong lòng của hắn giật mình.

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là này Yêu Nữ nhất chưởng phế ta Khí Hải hay sao?"

Từ Phong trong kinh nghi vội vàng dùng dùng Tinh Thần Lực dò xét Khí Hải tình huống, Khí Hải bên trong tình huống tại Từ Phong trong óc hiển hiện, mới nhìn về sau, Từ Phong một khóa dẫn theo tâm rớt cực buông ra, Khí Hải hoàn hảo không chút tổn hại, linh lực cũng nguyên vẹn tồn tại ở trong khí hải.

Mảnh nhìn một chút Từ Phong mới phát hiện Khí Hải dị thường chỗ, lúc này hắn Khí Hải lại bị một cái trong suốt lồng ánh sáng bao vây lấy, lồng ánh sáng bình thân không có gì lạ, như là nước ngầm, nếu là không nhìn kỹ rất khó bị phát giác.

Nhưng chính là như vậy một quang tráo, cho dù là Từ Phong dùng Tinh Thần Lực đều không thể xuyên thấu qua nó tiến vào Khí Hải bên trong.

Giờ phút này Từ Phong biết cái này quang tráo hắn là chính mình vô pháp cảm giác được linh lực kẻ cầm đầu.

Lại nghĩ tới này Yêu Nữ đã nói sẽ không dễ dàng buông tha mình, nhưng lại không chút nào lo lắng chính mình thừa cơ trốn, vừa rồi Từ Phong còn cho rằng là cái này yêu nữ đối với mình thực lực mười phần tự tin cho nên mới sẽ như thế, bây giờ nghĩ lại chính mình muốn quá đơn giản.

Thiếu nữ đánh tới chính mình Khí Hải một chương kia mặc dù không có đối thân thể của hắn tạo thành tổn thương gì, nhưng lại làm hắn vô pháp câu thông linh lực, võ giả nếu như không có có thể động dụng linh lực, này so với người bình thường cũng mạnh không bao nhiêu.

Lo lắng cái này lòng ánh sáng sẽ đối với thân thể còn có ảnh hưởng, Từ Phong lại bắt đầu dò xét tra một chút cái này lòng ánh sáng.

Từ Phong hao phí thời gian rất lâu qua dò xét tầng này lòng ánh sáng, cuối cùng lại cái gì cũng không có nghiên cứu ra được. Chỉ là phát hiện tầng này lòng ánh sáng nhìn như phổ thông, không cần thận nhìn phía dưới, phía trên lại có nhỏ bé văn lạc ẩn hiện, tản ra rất yếu năng lượng ba động.

"Cuối cùng là cái gì?"

Sau cùng Từ Phong chỉ có thể từ bỏ dò xét, hơi để hắn an tâm là, như thế thời gian dài như vậy quá khứ, hắn phát giác tầng này lòng ánh sáng trừ trở ngại đối linh lực cảm giác bên ngoài, tạm thời còn không có đối thân thể của hắn tạo thành tổn thương hại.

Có tầng này lòng ánh sáng tồn tại, hiện tại hắn đã vô pháp liệu thương cũng vô pháp thu nạp linh lực tiến hành tu luyện, may mà trước đó đã đem thương thể khôi phục bảy tám phần, còn thừa thương thể cũng chỉ có thể chờ lấy chậm rãi khôi phục, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tại yêu nữ kia không có tàn phá chính mình tình huống dưới.

Từ trong nhập định mở hai mắt ra, Từ Phong ánh mắt nhìn về phía thiếu nữ, càng phát ra hiếu kỳ đối phương đến là lai lịch gì, trên người mình thi triển thủ đoạn vậy mà như thế tĩnh diệu.

"Còn dám nhìn ta, ta liền đem ánh mắt ngươi móc ra." Phát giác được Từ Phong nhìn mình ánh mắt, thiếu nữ lên tiếng quát lạnh nói.

Nàng tuy nhiên phong ấn Từ Phong Khí Hải, nhưng lúc trước cùng Từ Phong thời điểm giao thủ biết Từ Phong vẫn là một cái ngưng luyện ra Cương Khí Thể Tu, cho nên nàng cho dù tại liệu thương thời điểm, cũng một mực đang lợi dụng Tinh Thần Lực giám thị lấy Từ Phong nhất cử nhất động.

"Không nhìn liền không nhìn, trừ ngực phát dục tốt đi một chút, cũng không có gì!" Từ Phong bĩu môi, thu hồi ánh mắt, ở trong lòng oán thầm một câu.

Câu nói này hắn có thể không dám nói ra, bởi vì cái gọi là hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, tại không siêu việt người khác nghiên cứu đây tình huống dưới, nên chịu thua vẫn là muốn chịu thua.

Vô sự có thể làm, Từ Phong dựa lưng vào vách đá bắt chéo hai chân nhắm mắt dưỡng thần, nhìn lấy hắn một bộ có chút nhàn nhã bộ dáng, nhưng ở trong lòng cũng đang không ngừng tính toán như thế nào thoát ly cái này yêu nữ Ma Chương.

Tuy nhiên không biết cái này yêu nữ vì sao tại lặng yên không một tiếng động bên trong so với chính mình khôi phục còn nhanh hơn, nhưng Xem ra hắn là còn không có hoàn toàn khôi phục, mà chỉ cần này Yêu Nữ thương thể khôi phục lại tránh lo âu về sau về sau, rất có thể liền lại đối phó chính mình, cho nên hắn phải nhanh một chút tại Yêu Nữ liệu thương thời điểm nghĩ biện pháp rời đi.

Thẳng đến trời tối, Từ Phong cũng không có muốn ra biện pháp gì, tự mình nhìn đối phương liếc một chút đều có thể bị phát giác, nói rõ đối phương cũng không có bởi vì hắn tu vi bị phong ấn mà có chút chủ quan.

Xem ra chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, hy vọng có thể xuất hiện cái gì chuyển cơ , có thể làm hắn thừa cơ đào thoát.

Không nhớ tới những vật này, Từ Phong dùng lần trước còn lại củi khô dâng lên một đồng lửa, xuất ra Linh Thú thịt ở phía trên bắt đầu nướng, đây là hắn nghĩ tới lúc này duy nhất có thể làm một chuyện.

Đồng lửa dấy lên, Linh Thú thịt tại trên đồng lửa nướng, thời gian không dài thịt nướng hương khí liền đã tràn ngập tại cả cái trong huyệt động.

Thịt nướng Trung Từ phong thỉnh thoảng xem nhìn một chút thiếu nữ, nhìn thấy đối phương còn đang nhắm mắt liệu thương, đối với hắn trong sơn động thịt nướng làm như không thấy.

Gặp này, Từ Phong trong lòng vui vẻ, bắt đầu yên tâm lớn mật bắt đầu nướng, trong lòng thầm nghĩ cái này tiểu yêu nữ ngược lại là coi như không tệ, tuy nhiên ngôn ngữ uy hiếp lợi hại, nhưng ít ra cho tới bây giờ cũng chỉ là phong ấn hắn tu vi, nhưng lại còn hạn chế hắn trong huyệt động tự do.

Tại thành vì người khác tù nhân thời điểm có thể ăn xong một bữa mỹ vị thịt nướng, đây là hắn hôm nay duy nhất có thể cao hứng đứng lên sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Cổ Mộ

Không cần vội vàng tu luyện, Từ Phong không nhanh không chậm nướng Linh Thú thịt, so mỗi lần càng thêm cẩn thận, tinh xảo.

Hắn cảm thấy lần này hắn là nướng tốt nhất một lần, nhìn lấy hương khí bức người, bóng loáng bốn phía thịt nướng, trong mắt tràn đầy vẻ vui mừng, phảng phất quên chính mình tình cảnh.

Đã nướng chín!

Từ Phong cười hắc hắc, đem thịt nướng từ trên đồng lửa dôi, chuẩn bị bao bữa ăn một hồi.

"Đem thịt nướng lấy tới!"

Tại Từ Phong vừa muốn động khẩu thời điểm, thiếu nữ thanh âm đột nhiên vang lên, lạnh lùng bên trong mang theo không thể nghi ngờ.

Từ Phong bị thiếu nữ đột ngột một câu kinh hãi một chút, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp thiếu nữ lúc này đã định chi liệu thương, đang lườm một đôi mắt đẹp nhìn lấy chính mình.

"Dựa vào cái gì?"

Từ Phong sắc mặt cực kỳ khó coi nói ra, giờ phút này hắn cũng là kịp phản ứng, mình tại vừa muốn thịt nướng thời điểm, yêu nữ này liền hắn là đã quyết định cái chủ ý này.

Đáng hận là mình còn như thế dụng tâm nướng thời gian dài như vậy, bây giờ lại muốn cho người khác làm Giả Y, nguyên bản đối áo trắng thiếu nữ có chút đổi mới hảo cảm tại thời khắc này không còn sót lại chút gì, trong lòng sinh ra một con tức giận.

Không đợi áo trắng thiếu nữ nói chuyện, Từ Phong liền muốn đem thịt nướng hương miệng bên trong nhét.

"Người nếu dám ăn ta liền đem người miệng xé nát." Gặp Từ Phong không để ý đến chính mình nói chuyện, ngược lại há mồm muốn ăn khối kia thịt nướng, áo trắng thiếu nữ hai đầu lông mày hiển hiện một vòng nộ khí, nói chuyện cũng có chút vội vàng nói ra.

Nàng cũng có thời gian rất lâu không có ăn cái gì, lần trước Từ Phong ra ngoài tìm kiếm củi khô, nàng mới đầu làm bộ thân thể còn chưa khôi phục hoạt động, đang gạt qua Từ Phong về sau, từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái cao giai Liệu Thương Đan Dược ăn vào. Bất quá bởi vì Ích Cốc Đan loại hình đan dược sớm đã sử dụng hết, cho nên nàng cũng không phục dụng.

Loại này Liệu Thương Đan Dược đối với bổ sung thể năng hiệu quả mười phần hữu hạn, cho nên hiện tại nàng dạ dày cũng là bụng đói kêu vang.

Tại nhìn thấy Từ Phong muốn thịt nướng thời điểm, nàng trong lòng cũng là mặt danh vui vẻ, thậm chí có chút chờ mong, hai ngày trước Từ Phong đem một khối thịt nướng cầm tới miệng nàng một bên thời điểm, nghe ra thịt nướng mỹ vị.

Nghe được thiếu nữ uy hiếp, Từ Phong trong lòng nộ khí càng tăng lên.

"Ta nướng đồ, vật vì sao phải cho người!"

Từ Phong lạnh giọng nói ra, bất quá tay bên trong động tác lại là đình trệ tại trước miệng.

Nổi giận thì nổi giận, mạng nhỏ vẫn là muốn gấp, người nào biết mình cái này đầy miệng xuống dưới có thể hay không thật chọc giận tiểu yêu nữ này, vạn nhất thật đem chính mình cái này miệng cho xé, vậy liền được không bù mất.

"Chỉ bằng người là ta tù nhân, người gặp qua nơi nào có tù nhân có thể ăn bên trên thịt nướng. Người bây giờ mạng nhỏ đều trong tay ta, người càng không có tư cách cùng ta nói như vậy."

Gặp Từ Phong trong tay động tác dừng lại, áo trắng thiếu nữ trong lòng hoan hỉ, không tự giác nói một đồng lời nói, chờ nàng sau khi nói xong, mới phản ứng được, chính mình có cần phải cùng đối phương giải thích nhiều như vậy mà!

Thiếu nữ một phen để Từ Phong nhất thời không còn cách nào khác, sau cùng hai mắt quết ngang nói: "Muốn ăn chính mình tới bắt!"

Áo trắng thiếu nữ tâm trung khí phẫn, vốn định ra lại nói uy hiếp, nhưng nhìn Từ Phong lúc này đã quay đầu đi chỗ khác không có đang nhìn nàng, trong lòng biết chính mình lại uy hiếp cũng là vô dụng.

Cứ việc nàng tâm lý không muốn thừa nhận, thiếu niên trước mắt tuy nhiên lúc này thỏa hiệp, nhưng lại không phải là tham sống sợ chết người.

Chỉ ít nàng kiếm phong tại đâm vào cổ đối phương thời khắc đó, đối phương sắc mặt không có hiện ra bất luận cái gì sợ hãi, sợ hãi chỉ sắc.

"Cũng hứa chính là bởi vì điểm này, ta mới không có ra tay giết hắn." Thiếu nữ trong lòng tìm cho mình một cái lý do.

Cuối cùng áo trắng thiếu nữ khuất phục đang nướng thịt dự hoặc phía dưới, đi đến Từ Phong trước mặt đem thịt nướng cầm về, đưa lưng về phía Từ Phong đem mạng che mặt đi tới, chậm rãi bắt đầu ăn.

Roi vào đường cùng, Từ Phong lại lấy ra một khối Linh Thú thịt gác ở trên lửa bắt đầu nướng, chính mình tuy nhiên nhận thua, nhưng cũng không thể thua

thiệt chính mình dạ dày.

Lần này, Từ Phong nướng càng thêm dụng tâm, vừa mới nướng khối thịt kia chừng hơn mười cân, hẳn nếu là không tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm, cũng chỉ có thể ăn 20 cân mà cho nên hẳn cho rằng áo trắng thiếu nữ này hơn mười cân thịt nướng đều ăn không có, lần này mình lại nướng một phần, đối phương không có lý do gì lại đoạt.

Ngay tại Từ Phong lần thứ hai đem thịt nướng nướng thời điểm tốt, áo trắng thiếu nữ lại nhanh bước hướng phía Từ Phong đi tới.

Áo trắng thiếu nữ đi đến Từ Phong trước mặt, tay trái còn cầm ăn đến chỉ còn một khối nhỏ thịt nướng, tay phải trải phẳng tại Từ Phong trước người.

Bởi vì sốt ruột chạy tới duyên cớ, một lần nữa đeo lên mạng che mặt còn có chút nghiêng lệch.

Từ Phong có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn thiếu nữ liếc một chút, làm sao cũng không nghĩ tới đáng người nhỏ nhắn xinh xắn tiểu yêu nữ lại có lớn như vậy sức ăn.

"Người còn chưa ăn no?" Từ Phong chò lấy ánh mắt nhìn chằm chằm áo trắng thiếu nữ, khẽ nhếch miệng.

"Ai cần ngươi lo!"

Vốn đang các loại Từ Phong đem thịt nướng đưa qua áo trắng thiếu nữ, bị Từ Phong hỏi lên như vậy, tựa hồ cũng cũng có chút xấu hổ đứng lên, vì che giấu chính mình xấu hổ, nâng lạnh giọng quát lớn một câu, tiến lên một bước trực tiếp đem thịt nướng túm lấy a, tại Từ Phong một mặt tròn mắt hốc mồm bên trong quay người rời đi.

Phần nộ Từ Phong lúc này không còn có tiếp tục thịt nướng tâm tình, hẳn lúc nào nếm qua lớn như vậy thua thiệt, mà lại đối phương vẫn là một cái tiểu nữ nhân, nhưng đối áo trắng thiếu nữ lại không thể làm gì, sau cùng tìm khối trải phẳng địa phương nằm xuống nghỉ.

Áo trắng thiếu nữ ăn thịt nướng, chú ý tới Từ Phong một mặt tức giận bộ dáng, trong lòng ngược lại có chút cao hứng.

Nàng ngày thường lượng cơm ăn cũng không có lớn như vậy, chỉ là lần đầu tiên ăn vào ăn ngon như vậy thịt nướng, cho nên mới sẽ như thế.

Ban đêm buông xuống, đồng lửa chậm rãi dập tắt, trong núi bên trong lại lần nữa trở nên tối tăm yên tĩnh.

Áo trắng thiếu nữ tiếp tục nhắm mắt liệu thương, Từ Phong bởi vì Khí Hải bị phong ấn, khó nghỉ được một buổi tối.

"Đứng lên!"

Sáng sớm hôm sau, nương theo lấy một tiếng quát nhẹ, Từ Phong bị một chân nhắc nhở.

"Làm gì!"

"Không muốn chết ở chỗ này liền theo ta đi." Thiếu nữ cũng không có nói nhảm, quay người hướng phía động khẩu đi đến.

"Ăn no thanh âm cũng là lớn, khí đủ!" Từ Phong lẩm bẩm một câu, đứng dậy đi theo tại áo trắng thiếu nữ đằng sau.

Áo trắng thiếu nữ nghe được Từ Phong nói thầm, dưới khăn che mặt dung nhan tuyệt mỹ nổi lên hiện một vòng vẻ nổi giận.

Bất quá nhớ tới hôm qua chính mình luân phiên cầu thịt nướng sự tình quá mức xấu hổ, không muốn nhắc lại, cho nên mặc dù biết Từ Phong đang cố ý trào phúng nàng, nhưng cũng làm làm không có nghe thấy.

Xuất động miệng, thiếu nữ không chút do dự chỉ sắc, đi đầu hướng về một phương hướng mà đi, căn bản không có lo lắng Từ Phong chạy trốn ý tứ.

Từ Phong thờ dãi, biết muốn thừa này lúc chạy trốn căn bản không có khả năng, đành phải ngoan ngoãn đuổi theo.

Vì chiếu cố Từ Phong vô pháp vận dụng linh lực đi đường nguyên nhân, áo trắng thiếu nữ ở phía trước dẫn đường tốc độ cũng không phải là rất nhanh, bất quá ném căn Từ Phong bằng vào thân thể tốc độ toàn lực đuổi theo.

Thiếu nữ phía trước dẫn đường, tựa hồ đối với lộ tuyến rất tinh tường, có nhiều chỗ trực hành, có nhiều chỗ nàng chọn đi đường vòng, Từ Phong ở phía sau cẩn thận với ai, biết thiếu nữ lựa chọn đi vòng địa phương khẳng định là có khó chơi Linh Thú ẩn hiện.

Từ khi tiến vào mảnh này mê vụ tiêu tán khu vực về sau, Linh Thú càng ngày càng nhiều, mà lại thực lực đều có chút cường đại. Tại nhìn thấy đầu kia đã từng tập kích qua bọn họ Cự蟒 về sau, Từ Phong thậm chí hoài nghi nơi này rất có thể tồn tại tam giai trở lên Cao Cấp Linh Thú.

Hai người tiếp tục đi đường, nguyên bản một hai canh giờ lộ trình, tại hai người không ngừng đi vòng phía dưới, thẳng đến chạng vạng tới thời điểm mới đuổi tới một ngọn núi phía trên, tuy nhiên quần không ít đường, nhưng trên đường đi có chút an toàn, thậm chí ngay cả một đầu Linh Thú đều không có gặp phải, cái này lệnh từ phong không khỏi âm thầm suy đoán, áo trắng thiếu nữ so với bọn hắn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm cũng sớm không nhiều trận thời gian, căn bản không có khả năng tại ngắn như vậy thời gian bên trong đối với nơi này địa hình điều tra quen thuộc như thế.

Cho nên chỉ có duy nhất một loại khả năng cũng là áo trắng thiếu nữ tại trước khi tới đây liền đối với nơi này có chỗ hiểu biết, cho nên nàng mới dám một

thân một mình tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm.

"Ngay ở chỗ này nghỉ ngơi đi" sơn phong chỗ giữa sườn núi, thiếu nữ nói ra.

"Đây chính là người muốn tới mục đích?" Đại lượng bốn phía một cái, nhú mào nói ra.

Lúc này Từ Phong mồ hôi đầy người, không ngừng mà thở hổn hển, trên đường đi hần đều là bằng vào thể lực đến đi đường, cho dù là hần thể phách mạnh hơn thường nhân, ngày kể cũng có chút không chịu đựng nổi.

"Người đối Mê Vụ Sâm Lâm rất quen thuộc? Nơi này đến tận cùng là địa phương nào?" Cứ việc áo trắng thiếu nữ không có trả lời hần bên trên một vấn đề, nhưng Từ Phong vẫn là lại hỏi ra trong lòng mình nghĩ vấn.

Thiếu nữ trầm mặc, ngay tại Từ Phong coi là thiếu nữ cũng không có trả lời hai vấn đề này thời điểm, áo trắng thiếu nữ hé mồm nói: "Muốn mạng sống sao?"

"Người muốn chết sao?" Từ Phong lạnh hừ một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Nói đùa, có thể còn sống người nào muốn chết!

Bạch y nữ tử trừng Từ Phong liếc một chút, mở miệng nói:

"Tại ngọn núi này đằng sau có một tòa cổ mộ, tin tưởng hiện tại đã có rất nhiều tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm vô gia đều đã đuổi tới này tòa cổ mộ trước đó. Ta phải vào này tòa cổ mộ bên trong lấy một vật, người ở phía trước trên mặt đường, sinh tử từ mệnh, nếu như người có thể từ bên trong còn sống ra đến, giữa chúng ta thanh toán xong!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Mê Vụ Sâm Lâm mạng che mặt

Cổ Mộ?

Từ Phong trong lòng run lên, xem ra cái này tiêu yêu nữ quả nhiên đối Mê Vụ Sâm Lâm có chút hiểu biết.

"Người nói là cái này Mê Vụ Sâm Lâm thực là một cái mộ địa?" Từ Phong hỏi.

"Trước nhớ thương một chút cái mạng nhỏ người đi!" Áo trắng thiếu nữ không có nhìn Từ Phong, ngồi tại một cổ dưới cây nghỉ ngơi.

Từ Phong gấp áo trắng thiếu nữ không có trả lời ý hần, cũng tại phụ cận tìm tới một khối đất trống ngồi xuống, y phục rách mướp, đầy người vết máu, lúc này lại mồ hôi đầm đìa, bộ dáng muốn nhiều chật vật có bao nhiêu chật vật.

"Tắm trước!"

Nghỉ ngơi một lát, Từ Phong tỉnh táo lại, từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra thùng gỗ cùng nước sạch, không coi ai ra gì đồng dạng liền muốn tắm rửa.

"Người muốn làm gì?"

Áo trắng thiếu nữ gặp Từ Phong muốn ở trước mặt nàng tắm rửa, sắc mặt hiển hiện vẻ kinh nộ.

"Đương nhiên là tắm rửa, đổi bộ quần áo, vạn nhất chết tại trong cổ mộ cũng có thể chết thể diện điểm." Từ Phong đương nhiên nói ra, đưa tay liền muốn mở ra áo bào nút thắt, thực lấy hần áo bào hiện tại rách rưới trình độ, cho dù không giải khai nút thắt cũng có thể cởi xuống,

"Không được, người không thấy được ta ở chỗ này sao?" Thiếu nữ bình tĩnh trong đôi mắt hiện lên một vòng bối rối!

"Há, đúng a, người còn ở nơi này." Từ Phong một bộ giặt mình hình dạng, lập tức dừng lại trong tay động tác, hai tay che huỳnh.

Thiếu nữ gặp Từ Phong không có tiếp tục cởi quần áo, lúc này mới thần sắc hơi chậm. Nhưng Từ Phong một câu nói tiếp theo, nhất thời để cho nàng gần như bạo tẩu.

"Người nhanh xoay người sang chỗ khác, không muốn nhìn lên ta tắm rửa!" Từ Phong cau mày nói, một mặt ghét bỏ chỉ sắc.

Gặp áo trắng thiếu nữ một bộ muốn vọt qua đến bộ đáng, Từ Phong hai tay nắm lấy vạt áo hai bên, rất nhiều một lời không hợp liền mở xé tư thế: "Nhìn người qua đây nhanh, vẫn là ta cởi quần áo tốc độ nhanh!"

"Người..." Áo trắng thiếu nữ nhất thời không còn cách nào khác, tức giận đến gót sen giẫm một cái, xoay người sang chỗ khác uy hiếp nói: "Người nếu là dám ở trước mặt ta tắm rửa, ta nhất định khi tiến vào Cổ Mộ trước liền giết người!"

Từ Phong nhếch miệng lên một vòng cười khê, trong mắt tràn đầy vẻ đắc ý: "Ta không có tắm rửa cũng được, nhưng ít ra ta đang chịu chết trước đó, tổng muốn nói cho ta biết cái này Mê Vụ Sâm Lâm cùng cổ mộ kia đến là chuyện gì xảy ra, cho dù chết cũng không thể để ta làm Hồ Đồ Quý đi."

Từ Phong nói ra bản thân ý đồ chân chính, hẳn ngay từ đầu cũng không có ý định muốn tại trước mặt thiếu nữ tắm rửa, hẳn là có chút bất cần đòi bộ đáng, nhưng cũng rõ ràng trai gái khác nhau, mà lại y theo hẳn đối thiếu nữ trước mắt hiểu biết, nếu như mình thật ở trước mặt nàng đem cái này tắm tẩy xong, đoán chừng sau một khắc liền sẽ nghênh đón này tiểu yêu nữ trả thù, không chết cũng muốn lột da.

"Người đang uy hiếp ta?" Áo trắng thiếu nữ đưa lưng về phía Từ Phong trên mặt hiện lên một vòng nộ khí.

"Tùy người nghĩ như thế nào!" Từ Phong đem thùng gỗ cùng nước sạch lại thu hồi trữ vật giới chỉ bên trong, một mặt nghiêng ngả hướng về phía áo trắng thiếu nữ nói ra: "Có thể quay tới, ta thoát xong."

"Người thật sự cho rằng dạng này liền có thể uy hiếp ta?" Áo trắng thiếu nữ khó thở, đoán kiếm trong tay trong nháy mắt xuất hiện trên tay, quay người liền hướng phía Từ Phong một kiếm đâm tới.

"A... Nhìn trò đùa!" Từ Phong nhanh chân liền hướng số đằng sau chạy, ám đạo lần này chơi lớn, tuyệt đối đừng đem mạng nhỏ dưng vào.

Áo trắng thiếu nữ vốn đã làm tốt không thêm đếm xỉa chuẩn bị, không phải liền là một người nam nhân lửa thể này!

Nhưng khi nàng quay người thời điểm thần sắc cũng là trì trệ, trong nháy mắt kịp phản ứng Từ Phong đang trêu đùa nàng, bất quá nàng lại không chút nào dừng tay ý tứ, đối phương dám trêu chọc nàng, nàng đương nhiên muốn cho đối phương một bài học.

Không thể thi triển Kinh Thân Quyết, Từ Phong tốc độ rất chậm, dựa vào thân thể tốc độ vội vàng hướng phía sau cây né tránh, nhưng bên tai đoán kiếm kiếm mang vạch phá không khí tiếng xé gió càng ngày càng gần, Từ Phong trong lòng kêu khổ, chỉ bằng vào hiện tại tốc độ, liền một kiếm này đều tránh không khỏi.

Song khi Từ Phong thân hình vọt đến một khóa Cổ Thụ về sau thời điểm, vốn cho rằng muốn đâm đến chính mình đoàn kiếm cũng không có đúng hạn mà tới.

Oanh!

Từ Phong thân ảnh vừa vòng qua Cổ Thụ, chỉ nghe thấy kịch liệt tiếng oanh minh vang lên.

Áo trắng thiếu nữ Lăng không nhất kiếm trực tiếp quét ngang tại Cổ Mộc trên cành cây, mảnh gỗ vụn bay tán loạn, hai người ôm hết Tham Thiên Cổ Thụ ứng thanh đứt gãy.

Dư âm năng lượng khí lãng đem Từ Phong thổi ngã nhào một cái, đánh vào người lạnh rung đau nhức.

"Bà điên!"

Từ Phong từ dưới đất đứng lên, tối chửi một câu.

Thấy đối phương một bộ áo trắng đứng tại tàn phá tàn phá Cổ Thụ bên cạnh, quanh thân linh lực quang mang lấp lóe, hạt bụi không dính vào người, mắt lạnh nhìn nàng cũng không có động thủ ý tứ, lúc này mới yên lòng lại.

"Hắc hắc, liền biết người không nở giết ta!" Từ Phong hắc hắc gượng cười, trước một giây còn trong lòng oán thầm áo trắng thiếu nữ, giờ phút này lại bày làm ra một bộ nịnh nọt bộ đáng.

"Nếu không phải trong cổ mộ nguy cơ trùng trùng, ta cần một cái dò đường, người cho rằng người còn có thể sống đến bây giờ?" Áo trắng thiếu nữ khinh bỉ nhìn Từ Phong liếc một chút, quay người đi trở về trước đó nghỉ ngơi địa phương.

Cũng không có bởi vì Từ Phong một câu đùa giỡn mà động giận, tựa hồ đối với Từ Phong miệng lưỡi trơn tru đã miễn dịch.

Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, biết vừa rồi áo trắng thiếu nữ thủ hạ lưu tình, đập một chút trên thân tro bụi, tại khoảng cách áo trắng thiếu nữ không xa địa phương ngồi xuống.

"Cái kia... Mê Vụ Sâm Lâm cùng Cổ Mộ đến là chuyện gì xảy ra!" Từ Phong mở miệng hỏi.

Áo trắng thiếu nữ do dự một chút, sau đó mở miệng nói: "Cụ thể ta cũng không rõ ràng, ta cũng chỉ là ngẫu nhiên đến chỗ này, vừa vặn bắt kịp Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bạo phát đan Huy, cho nên mới tới chọn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong."

"Đan Huy là cái gì?" Từ Phong lần đầu tiên nghe được cái danh xưng này, cảm giác có chút lạ lẫm.

"Người liên đan Huy cũng không biết?" Áo trắng thiếu nữ nhún mày, nhưng chợt có giật mình nói ra: "Loại địa phương này đoán chừng liên tam giai đan được đều đã coi như là Chỉ Bảo, người chưa nghe nói qua ngược lại cũng bình thường, nếu không Mê Vụ Sâm Lâm lưu giữ tại thời gian dài như vậy, đã sớm bị công chư tại thể."

Thiếu nữ nửa câu nói sau xem như đang lăm bằm lăm bầu, nhưng Từ Phong lại là nghe được rõ ràng.

Biết mình bị khinh bỉ, nhưng Từ Phong cũng không thèm để ý, thiếu nữ xuất thân bất phàm, mà hắn cũng là một cái đồ nhà quê, bị khinh bỉ liền bị khinh bỉ đi.

Bất quá từ áo trắng thiếu nữ lời nói bên trong hắn vẫn là nghe ra mấy cái cái tin tức trọng yếu.

Đầu tiên cũng là đan Huy theo đan được có quan hệ, tiếp là Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tất nhiên có cực kỳ cường đại võ giả đều sẽ tìm đập thành thích bảo vật, cơ duyên, còn nữa cũng là thiếu nữ mặc áo trắng này cũng không phải là đến từ Từ Vân Tông trong phạm vi thể lực, thậm chí rất có thể không thuộc về Từ Vân Tông chỗ trên phiên đại lục này.

Bởi vì hắn từng tại một sổ sách cổ ghi chép trông được qua một sổ đóng tại bọn hắn chỗ trên phiên đại lục này giới thiệu, xác thực nói, Từ Phong bọn họ sở sinh sinh hoạt trên phiên đại lục này căn bản cũng không có thể xem như một tòa đại lục, mà phải gọi là một cái hòn đảo.

Trong cổ tịch đem mảnh này hòn đảo xưng là vải cát đảo, là rời xa Đại Lục Trung Tâm một cái vắng vẻ tiểu đảo, chung quanh bốn mặt giáp biển, vải cát đảo diện tích cũng chỉ có số vạn cây số lớn nhỏ, loại này diện tích hòn đảo tại đối với cuộn cuộn to lớn đại lục mà nói, căn bản chính là một cái không có ý nghĩa địa phương.

Cho nên Từ Phong hoài nghi, áo trắng thiếu nữ nói tới tiểu địa phương, cũng không phải là chỉ Từ Vân Tông thể lực phạm vi, mà là tại chỉ toàn bộ vải cát đảo.

Không để ý đến Từ Phong đang suy nghĩ gì, áo trắng thiếu nữ tiếp tục nói: "Đan Huy là cao giai đan được mới có khả năng tản ra quang huy, chỉ có đạt tới lục phẩm trở lên đan được mới có thể có đan Huy xuất hiện, chẳng lẽ hơn một tháng trước từ Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bộc phát ra này sợi ánh sáng người không nhìn thấy sao?"

"Người nói cái kia đạo ánh sáng cũng là đan Huy, đan được phát ra?" Từ Phong kinh ngạc hỏi.

"Đan được phẩm giai đạt tới Lục Giai trở lên về sau đã có Đạo Tắc, cộng đồng có thể dẫn động giữa thiên địa Linh khí dị biến không đáng kể chút nào." Áo trắng thiếu nữ ngữ khí bình thản nói ra, cùng Từ Phong nhất kinh nhất sạ biểu lộ hình thành so sánh rõ ràng.

Tốt a, ta là đồ nhà quê, ta thừa nhận!

Từ Phong không tiếp tục hỏi hắn, Đạo Tắc loại vật này cách hắn quá xa xôi, cho dù cái viên kia Lục Giai trở lên đan được bị hắn đạt được cũng tạm thời vô dụng, lấy hắn hiện tại tu vi, ăn Lục Giai đan được thuần túy là muốn chết.

Khó trách đan Huy xuất hiện về sau hội dẫn động Thú Triều, Linh Thú liều mạng phóng tới Mê Vụ Sâm Lâm, Linh Thú được trời ưu ái, đối thiên địa linh khí mẫn cảm nhất, nhìn thấy đan Huy xuất hiện tất nhiên sẽ điên cuồng.

Từ Phong cảm thấy thông qua áo trắng thiếu nữ giải thích, Mê Vụ Sâm Lâm khảm che mặt bí ẩn đã chậm rãi bị bong ra từng mảng, chân dung đã dần dần hiện lên hiện ở trước mặt hắn.

"Vậy cái này mê vụ sâu trong rừng các loại trận pháp cũng chính là đang thủ hộ viên đan được này?" Từ Phong gấp áo trắng thiếu nữ tuy nhiên vẫn là không có cho hắn cái gì tốt sắc mặt, nhưng đối với hắn vấn đề đều sẽ dành cho giải đáp, Từ Phong cũng liền thừa cơ hỏi ra trong lòng mình đủ loại nghi hoặc.

Nghe được Từ Phong nâng lên Mê Vụ Sâm Lâm bên trong trận pháp, áo trắng thiếu nữ trên mặt cũng là lộ ra ngưng trọng thậm chí là vẻ kiêng dè, trầm mặc một lát gắt đầu nói: "Mê Vụ Sâm Lâm bên trong trận pháp phi phàm, tuy nhiên bên trong đa số lấy khôn trận làm chủ, nhưng thực hắn trọng yếu nhất trận pháp tác dụng lại là vì che đậy Thiên Cơ."

"Cho nên hắn là một vị nào đó Luyện Đan Tông Sư lựa chọn ở đây luyện đan, cho nên mới tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bố trí che đậy Thiên Cơ Trận pháp."

"Đã tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong xuất hiện đan Huy cũng đã nói lên người thầy luyện đan này cuối cùng luyện chế thành viên đan được này, nhưng chẳng biết tại sao lại thân tử ở đây, cho nên mới lưu lại son phong đối diện một tòa cổ mộ."

Từ Phong sau khi nghe xong đối với Mê Vụ Sâm Lâm rốt cục có một cái nhận biết, đồng thời cũng đối áo trắng thiếu nữ có chút nhìn với con mắt khác.

Nguyên bản Từ Phong còn tưởng rằng áo trắng thiếu nữ xuất từ thể lực hoặc gia tộc cùng Mê Vụ Sâm Lâm có sâu xa, cho nên mới đối Mê Vụ Sâm Lâm có nhiều như vậy hiểu biết.

Nhưng nghe áo trắng thiếu nữ nói xong hắn mới hiểu được nguyên lai nàng cũng là thông qua tự mình kinh lịch đến Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, thông qua

không ngừng phỏng đoán mới trở lại như cũ ra Mê Vụ Sâm Lâm bí mật.

Áo trắng thiếu nữ kiến thức học thức thật có thể vung ra hần cái này để nhui mấy con phở, cho dù là Từ Vân Tông cao tăng tại đối võ đạo phương diện kiến thức cũng không kịp nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Lập tức sắp mở ra

"Đã như vậy người đã phát hiện Luyện Đan Tông Sư Cổ Mộ, vậy chúng ta còn ở nơi này chờ cái gì?" Từ Phong có chút không hiểu hỏi.

"Cổ Mộ ngoài có Phòng Ngự Trận Pháp thủ hộ, bất quá bởi vì vạn năm thời gian làm hao mòn, tầng này Phòng Ngự Trận Pháp năng lượng đã nhanh muốn bị hao hết, cho nên ta từng thử nghiệm xông vào tầng này Phòng Ngự Trận, nhưng lại bởi vậy thụ thương, bị..." Áo trắng thiếu nữ nói tới chỗ này, ánh mắt lộ ra phần hận lửa giận, lại không hề tiếp tục nói.

Từ Phong nghe được không hiểu ra sao, không biết áo trắng thiếu nữ "Bị" về sau muốn nói gì, bất quá nhưng cũng có thể đoán ra nàng là thiệt thòi lớn.

Bình phục một hạ cảm xúc, áo trắng thiếu nữ tiếp tục nói: "Bởi vì trận pháp tồn tại, cho nên chúng ta muốn chờ, căn cứ ta cổ ky, trận pháp hần là liền sẽ tại mấy ngày nay cơ lại bởi vì năng lượng hao hết mà biến mất, đến lúc đó Cổ Mộ cấm địa cũng sẽ mở ra."

"Vậy tại sao không đi Cổ Mộ trước chờ lấy, đến lúc đó Cổ Mộ một khi mở ra, tiên tiến nhập trong cổ mộ người thu hoạch được viên đan dược kia tỷ lệ tự nhiên cũng liền lớn hơn một chút "

Áo trắng thiếu nữ nghe xong Từ Phong câu nói này, xem như nhìn thẳng ngốc một dạng nhìn Từ Phong một cái nói: "Người cho rằng tiến vào Cổ Mộ lĩnh được liền dễ như trở bàn tay?"

"Có thể luyện chế ra lục phẩm trở lên đan dược Luyện Đan Sư tự nhiên có hần uy nghiêm, bên trong khẳng định nguy hiểm trùng điệp, người nào đi vào trước đều sẽ chết được nhanh."

"Người liền không sợ người cái này người chậm tiến qua cũng trong chết?"

"Muốn chết cũng là người chết trước, người cùng bọn hần tác dụng không sai biệt lắm!" Áo trắng thiếu nữ nguyên bản còn một mặt bày mưu tính kế , thế ngoại cao nhân bộ dáng, đang nghe Từ Phong một câu nói kia về sau, trong mắt cơ hồ phun ra lửa.

"Coi như ta không nói!" Từ Phong vội vàng khoát khoát tay nói ra, muốn biết hần cũng đã biết, không cần thiết đang gây hần với cái này tiểu yêu nữ.

Mà lại hôm nay áo trắng thiếu nữ cùng hần nói nhiều như vậy liên quan tới Mê Vụ Sơn Mạch bên trong sự tình, nhìn như là Từ Phong cảm "Tắm rửa" sự tình uy hiếp mới đôi lấy, nhưng Từ Phong tâm làm rõ, nếu như áo trắng thiếu nữ không muốn nói, hần làm cái gì cũng vô dụng.

Mạng nhỏ mình đều trong tay người ta, hần này có tư cách cùng người ta bàn điều kiện.

Bất quá cũng đúng là như thế, hần đối thiếu nữ này cũng có một cái mới quen, chợt nhìn qua, áo trắng thiếu nữ một bộ người sống chó gần bộ dáng, nhưng thực tính cách so Từ Phong còn giống một đứa bé.

Đương nhiên, nhìn từ ngoài, đối phương cũng bất quá là tuổi tác cùng hần tương tự mà thôi.

Sau đó mấy ngày, hai người liền trên ngọn núi này chờ đợi, áo trắng thiếu nữ mỗi ngày trên cơ bản đều là chỗ trong tu luyện, Từ Phong bởi vì không thể tu luyện, hơn nữa còn bị áo trắng thiếu nữ hạn chế phạm vi hoạt động, cho nên chỉ có thể ở khoảng cách áo trắng thiếu nữ chỗ tu luyện trăm mét phạm vi bên trong "Chơi đùa" .

Đương nhiên, Từ Phong còn có một cái càng nhiệm vụ trọng yếu liền là mỗi đêm thời điểm đều muốn trở thành áo trắng thiếu nữ tay sai đầu bếp, cần cho áo trắng thiếu nữ thịt nướng, lúc bắt đầu thời điểm Từ Phong không nguyện ý, nhưng ở áo trắng thiếu nữ uy hiếp phía dưới, hần cũng chỉ có thể tiếp nhận cái này "Gian khổ" nhiệm vụ.

Trong mấy ngày, chỉ có tại Từ Phong thịt nướng thời điểm, hai người mới có thể câu được câu không nói lên hai câu, tuy nhiên Từ Phong "Tù nhân" thân phận cũng không có thay đổi, nhưng áo trắng thiếu nữ đối với hần thái độ cũng không hề như trước đó như vậy cứng nhắc, lạnh lùng.

Mà lại tại Từ Phong hoa ngôn xảo ngữ thể công phía dưới, Từ Phong đã đến hỏi ra áo trắng thiếu nữ tính danh, Lý Tử Huyền.

Ngay tại hai người tới ngọn núi này ngày thứ bảy giữa trưa, Từ Phong cùng Lý Tử Huyền cảm giác được chung quanh giữa thiên địa có yếu ớt sóng linh khí xuất hiện.

Hai người liếc nhau, biết Cổ Mộ bên ngoài Phòng Ngự Trại Pháp đến tới hậu quan đầu, tùy thời đều có thể tiêu tán.

"Đi, chúng ta trước đi qua nhìn một chút nào nhiệt." Lý Tử Huyền nói với Từ Phong.

Trong lời nói rất là tùy ý, tựa hồ là bằng hữu đồng dạng tại nói chuyện.

Cái này bảy ngày ở giữa, Lý Tử Huyền đối Từ Phong thái độ trong lúc vô tình lặng yên cái biến, lặng yên đến hai cái người trong cuộc bản thân đều không có cảm giác được.

Hai bóng người nhanh chóng xuyên toa tại giữa núi rừng, hướng phía Cổ Mộ phương hướng tiến đến.

Sau nửa canh giờ, hai người vượt qua sơn phong, hai người tại chỗ giữa sườn núi dừng bước lại, đưa mắt trông về phía xa dưới núi cảnh tượng.

Nơi xa rộng rãi Cổ Mộ đứng lặng sơn phong nơi xa một mảnh trên đất trống, tản ra phong cách cổ xưa, uy nghiêm khí tức.

Lý Tử Huyền đã là lần thứ hai nhìn thấy cái này tòa cổ mộ, cho nên biểu lộ coi như bình tĩnh, nhưng Từ Phong là lần đầu tiên nhìn thấy dạng này Cổ Mộ, hơn nữa còn là đệ nhất Luyện Đan Tông Sư ngũ say chỗ, trong lòng tâm tình kích động càng là khó mà nói nên lời.

Sau một hồi lâu, Từ Phong mới từ Cổ Mộ trong rung động bình tĩnh trở lại, bất quá lạ thường là, lần này Từ Phong thất thố cũng không lọt vào Lý Tử Huyền bất kỳ khinh bỉ nào.

Tuy nhiên Lý Tử Huyền xuất thân bất phàm, chứng kiến hết thấy càng là không phải bình thường người nhưng so sánh, nhưng khi nàng nhìn thấy cái này tòa cổ mộ thời điểm cũng bị rung động thật sâu một chút.

Cổ Mộ trên mặt đất kiến trúc không tính là to lớn, bằng bạc, thậm chí nhìn qua có chút bần hàn, thô ráp.

Nhưng bên trong lại phảng phất ẩn chứa một cỗ ý cảnh, đây là một cường giả ý chí, tinh thần ngưng tụ, xa xa siêu thoát ngoại vật cho người ta tạo thành rung động.

Hồi lâu sau, Từ Phong từ loại rung động này bên trong bình tĩnh trở lại, quan sát đến Cổ Mộ bốn phía tình huống.

Chỉ gặp lúc này ở Cổ Mộ bên ngoài một cái cự đại lồng ánh sáng có thể thấy rõ ràng, cái này quang tráo cùng Từ Phong trước đó gặp được khác biệt.

Lồng ánh sáng hiện lên màu vàng óng, giống như một cái Kim bát đồng dạng đội lên Cổ Mộ phía trên.

Chỉ là lúc này tầng này lồng ánh sáng có chút tối nhạt không ánh sáng, lồng ánh sáng bên trên tán phát lấy yếu ớt năng lượng ba động.

Lồng ánh sáng thường cách một đoạn thời gian đều sẽ chấn động một lần, mỗi lần chấn động thời điểm đều sẽ dẫn phát chung quanh giữa thiên địa năng lượng kịch liệt ba động, mà lại loại này khoảng cách thời gian đang không ngừng giảm nhỏ, mà lại đến sau cùng, lồng ánh sáng chấn động biên độ cũng biến thành càng ngày càng mãnh liệt.

Tại lồng ánh sáng phía trước một mảnh trên đất trống, lúc này đứng đầy hai ba trăm tên võ giả, những người này cũng là thần sắc hưng phấn chăm chăm lấy trước mắt màn sáng lần lượt chấn động.

Từ Phong cũng đã sớm chú ý tới những người này, tại những người này, Từ Phong cũng nhìn thấy rất nhiều quen thuộc gương mặt.

Từ Vân Tông đội ngũ cùng Ô Đoàn Sơn Mạch bên trong Top 3 đại thủ liên đoàn nhân mã đều thành linh xuất hiện. Từ Phong cũng người phải biết cái này bốn cái thế lực bên trong người.

Còn thừa một số võ giả đều là đến từ Từ Vân Tông trong phạm vi thế lực hán gia tộc thế lực.

Nhìn thấy Chung Lôi bọn người còn bình an, Từ Phong trong lòng rất là cao hứng, bất quá tại Chung Lôi cùng Nhan Lệ sau lưng cũng chỉ tùy tùng bốn tên thân mang Hùng Sư Thủ Liên Đoàn phục sức võ giả.

Bất quá bên trong nhưng không có Thạch Viễn bóng dáng, Từ Phong biết một lần kia trong rừng Linh Thú đột nhiên tập kích rất nhiều người đều tại một trận chiến kia bên trong bị chết, mà lại tới đây lộ trình phía trên cũng có nhiều người cường đại cỡ nào Linh Thú chiếm cứ, ở chỗ này không có nhìn thấy Thạch Viễn, đó phải là chết tại Linh Thú công kích chi.

Hắn mấy cái cái thế lực cũng đều nhiều nhất khoảng hơn mười người, bất quá trung cao cấp chiến lực ngược lại là đều không có tổn thương.

Riêng là Uẩn Khí Cảnh võ giả, biết không phải là quá quá chủ quan, trên cơ bản đều có thể bình an lại tới đây.

Về phần những cái kia không có Uẩn Khí Cảnh cường giả tọa trấn Tiểu Thế Lực có thể đến chỗ này liền đã ít lại càng ít, mà lại có thể an toàn lại tới đây, có thể nói trùng may mắn đúng rất đại thành phần.

Dù sao lúc trước tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm võ giả có vạn nhân nhiều, mà hiện tại nhiều như vậy Thiên quá khứ, chỉ có hai, ba trăm người đi đến nơi đây, hơn chín nghìn tên võ giả bị chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, mà lại khi tiến vào Cỗ Mộ về sau, cái này từ vong số tự sẽ còn tiếp tục gia tăng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Liệt Diễm tâm tư

Lúc này Cỗ Mộ trước cường giả như mây, có thể sống đi đến nơi đây tự nhiên có phi phạm bản sự, những người này ở đây ngoại giới cũng cũng có thể một mình đảm đương một phía thậm chí chấn nhiếp một phương nhân vật.

Từ Phong nhìn kỹ một chút, ở trong sân khí tức tại Uẩn Khí Cảnh lấy thượng vũ giả liền có khoảng ba mươi người nhiều, tuy nhiên bên trong đại bộ phận tu vi đều tại Uẩn Khí Cảnh chỗ kỳ, nhưng cũng không thể khinh thường.

Từ Phong thu hồi ánh mắt, trong lòng không khỏi cảm thán lần này Mê Vụ Sâm Lâm phát sinh dị thường, tại Từ Vân Tông phạm vi bên trong không biết có bao nhiêu gia tộc, môn phái thế lực dốc hết võ giả tới đây đồ sức cơ duyên, nhưng cơ duyên còn không có hiển hiện, có đã có bao nhiêu người chôn xương tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Gần vạn nhân võ giả từ vong đối với Từ Vân Tông cảnh nội thế lực tuyệt đối là một Trùng Hạo Kiếp, thật đáng buồn là có chút người trước khi chết đều còn không biết Mê Vụ Sâm Lâm là cái dạng gì địa phương, bọn họ mơ ước truy cầu cơ duyên lại là cái gì.

Những thế lực nhỏ này ý nghĩ đều là giống nhau, mong đợi có thể thu hoạch được một số cơ duyên lệnh gia tộc nhất phi trùng thiên, có thể chen vào Nhất Lưu Thế Lực bên trong, liên liền Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tam đại thủ lĩnh đoàn cũng là ôm có ý tưởng như vậy.

So ra mà nói, Từ Vân Tông đối đãi Mê Vụ Sâm Lâm bên trong dị biến làm theo liền tỉnh táo rất nhiều, có lẽ là bọn họ nhiều năm trước từng tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong thua thiệt qua quan hệ, cũng có thể là bởi vì Từ Vân Tông vốn là chi phối cái này vạn lý chỉ Vực bá chủ, cho nên đối với bức này hư vô mờ mịt cơ duyên nhìn muốn càng thêm thận trọng, cho nên lần này cũng chỉ là điều động hai tên Ngoại Môn Trưởng Lão tới đây.

Rất nhiều thế lực vẫn luôn suy đoán lần này Từ Vân Tông lại phái Hóa Khí Cảnh cao thủ, nhưng sự thật cũng không phải là như thế.

Đối với những Tiểu Thế Lực đó đi ôm có ý tưởng, Từ Phong cũng có thể cảm động lây, hấn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, trừ muốn kiến thức một phen bên ngoài, sao lại không phải bởi vì ôm lấy cấp thiết muốn muốn xách cao tu vi ý nghĩ.

Không biết mình đến tốt cùng có thể hay không từ nơi này đi ra ngoài, Từ Phong thầm cười khổ lắc đầu, ánh mắt vừa vắn đảo qua một bên Lý Từ Huyền.

Gặp lúc này Lý Từ Huyền trong mắt tràn đầy sát ý nhìn phía dưới đám người, loại này sát ý phảng phất muốn ngưng tụ thành thực chất. Loại ánh mắt này Từ Phong trước đó cũng là đã từng cảm thụ qua, biết Lý Từ Huyền là thật động sát ý.

Từ Phong trong lòng nghi hoặc, theo Lý Từ Huyền phương hướng nhìn lại, nghi hoặc chi tâm càng tăng lên.

Lại là Từ Vân Tông đám người chỗ phương hướng!

Chẳng lẽ nàng và Từ Vân Tông người có khúc mắc? Hơn mười ngày trước, Lý Từ Huyền cùng Từ Vân Tông đội ngũ lần lượt tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, sau đó Từ Phong bọn họ liền không có gặp lại qua hai phe bóng dáng, không phải là trong lúc này hai phe ở giữa phát sinh cái gì ma sát? Vẫn là nói Lý Từ Huyền bản thân liền cùng Từ Vân Tông có khúc mắc!

"Người không sao chứ!" Từ Phong hỏi.

Lý Từ Huyền nghe được Từ Phong lời nói, sắc mặt vẫn không có chuyển biến tốt đẹp, hung hăng trừng Từ Phong liếc một chút không có phản ứng đến hấn.

Gặp tai bay vạ gió, Từ Phong cũng là phiền muộn, trong lòng oán thầm: "Đâu có chuyện gì liên quan tới ta!"

"Chẳng lẽ hấn biết ta cũng là Từ Vân Tông người?" Từ Phong nghĩ lại, lại lắc đầu, hấn còn không có lớn như vậy danh khí, Lý Từ Huyền khẳng định còn không biết hấn Từ Vân Tông đệ tử cái thân phận này.

...

Cổ Mộ trước, bởi vì Phòng Ngự Trần Pháp sắp tiêu tán duyên cớ, khiến cho ở đây bầu không khí trở nên giương cung bạt kiếm, mỗi người thể nội Torino lực phun trào, tâm thần đắm chìm trong Cổ Mộ phía trên đồng thời cũng tại đối với bên người thể lực người âm thầm cảnh giới.

Bọn họ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm chính là vì bảo vật, cơ duyên mà đến, tuy nhiên không biết đến tột cùng lại là cái gì, nhưng ở nhìn thấy Cổ Mộ một khắc này, bọn họ liền biết Mê Vụ Sâm Lâm bên trong chánh thức bí mật liền giấu ở trong cổ mộ.

Cổ Mộ bất phàm, càng là lệnh trong lòng bọn họ kích động, rất hiển nhiên đây là một cái tuyệt thế cường giả mộ huyết, một cường giả như vậy sau khi chết tất nhiên sẽ có bảo vật lưu lại.

Công pháp, vũ kỹ, đan dược, pháp bảo, chỉ cần có thể đến đến bất kỳ một dạng đều có thể làm bọn hắn nhất phi trùng thiên. Cũng chính là tất cả mọi người biết đạo lý này, cho nên ở đây người khi tiến vào Cổ Mộ về sau cũng có thể liền sẽ trở thành địch thủ.

Hai, ba trăm người chỗ phiên khu vực này giờ phút này đã đến lặng ngắt như tờ, bầu không khí quý dị tới cực điểm, chỉ có thể nghe được không trung năng lượng ba động mang đến hạc kêu phong thanh.

"Hoàng trưởng lão, Lý trưởng lão!" Liệt Diễm đột nhiên lên tiếng đánh vỡ yên tĩnh không khí.

Liệt Diễm thanh âm tuy nhiên cũng không lớn, nhưng lúc này chung quanh vốn là yên tĩnh, mà lại ở đây cũng đều là võ giả, thính lực quá thường nhân, cho nên tại Liệt Diễm lên tiếng về sau, bọn người người cũng đều nhao nhao đem ánh mắt quăng tới.

Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn cùng Tử Vân Tông đội ngũ đều là ở đây thực lực mạnh nhất hai cái thể lực một trong, nghe được Liệt Diễm cùng Tử Vân Tông hai vị trưởng lão nói chuyện, người khác tâm cũng đi theo treo lên, bọn họ lo lắng nhất cũng là mấy cái này cường đại nhất mấy cái cái thể lực vạn nhất liên thủ, vậy bọn hắn những người này đoán chừng lần này cũng đều đến không.

Tử Vân Tông Tam Trưởng Lão cùng Ngũ Trưởng Lão nghe được Liệt Diễm triệu hoán thanh âm cũng đều là sửng sờ, ánh mắt nhìn về phía Liệt Diễm, không biết đối phương muốn nói điều gì.

"Không biết Liệt Diễm đoàn trưởng gọi lão phu hai người có gì muốn làm!" Ba tám lão nói ra.

Hắn tại Tử Vân Tông địa vị so Ngũ Trưởng Lão cao hơn, mà lại lần này tông môn lại là ủy nhiệm hắn dẫn đội tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, gặp Liệt Diễm gọi hắn cùng Ngũ Trưởng Lão, Tam Trưởng Lão khi mở miệng trước.

Liệt Diễm biểu hiện cười ha ha một tiếng, sau đó đối hai người phương hướng ôm quyền nói ra: "Phải làm sao không dám nhận, chỉ là có một ít chuyện muốn thỉnh giáo một chút hai vị."

Ba tám lão nhú mày, không biết Liệt Diễm muốn xoát hoa dạng gì.

Cổ Mộ mở ra sắp đến, vốn cho rằng đối phương là muốn cùng mình Cái này liên thủ cộng tham Cổ Mộ, nhưng bây giờ Xem ra cũng không phải là.

"Liệt Diễm đoàn trưởng có việc mời nói, nếu là lão phu biết, tất nhiên sẽ không keo kiệt!" Ba tám lão trong lòng nghi ngờ, không tốt vẫn là mặt mỉm cười nói ra.

"Vậy trước tiên cảm ơn!" Liệt Diễm thanh âm ngừng lại về sau, cất cao giọng nói: "Tử Vân Tông trước hết tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, cũng đồng dạng là trước hết nhất chạy tới nơi này, mà lại hiện tại xem ra, Tử Vân Tông tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm sau tổn thất nhân số cũng là ít nhất."

Giảng đến đây, Liệt Diễm nhìn một chút Tam Trưởng Lão cùng Ngũ Trưởng Lão phía sau hai người đệ tử, Tử Vân Tông nhân mã khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau, tuy nhiên tổn thương cũng không nhỏ, nhưng là giờ phút này còn có gần hơn ba mươi tên đệ tử, mà lại những người này trên thân khí tức ba động mãnh liệt, tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng trở lên, bên trong còn có mấy người tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong, tương đương với chỉ nửa bước đã bước vào đến Uẩn Khí Cảnh, có lẽ chỉ cần một lần cơ duyên, hoặc nhất thời cảm ngộ liền có thể đột phá đến Uẩn Khí Cảnh giới.

Nhan liệt tuy nhiên cho tới bây giờ còn không có nói rõ hắn muốn thỉnh giáo Tử Vân Tông người sự tình gì, nhưng hắn lời nói như thế dừng lại, ánh mắt còn quét về phía hai vị trưởng lão sau lưng mười mấy tên đệ tử cử động, nhất thời làm hắn thể lực khắp nơi ý thức được Liệt Diễm trong tay nói bóng gió.

Tam Trưởng Lão hai người cũng là nhìn ra Liệt Diễm không có hảo ý, Liệt Diễm nhìn như muốn hỏi một ít chuyện, thực tế đây là đang khác loại nói cho hiện trường mọi người "Tử Vân Tông hiện tại là hiện trường những thể lực này bên trong thể lực mạnh nhất", đây không thể nghi ngờ là đang cho bọn hắn kéo cừu hận ý tứ.

Nghe được này, tính khí có chút táo bạo Ngũ Trưởng Lão ánh mắt lộ ra Âm lệ chi sắc, lên tiếng quát: "Liệt Diễm, ngươi đến muốn nói cái gì?"

Nhan liệt đối Ngũ Trưởng Lão quát lớn cũng không để bụng, hắn nói những lời này bản ý đúng là đang nhắc nhở mọi người tại đây, hiện tại Tử Vân Tông nhiều người thể lớn, nếu như tiến vào trong cổ mộ, lớn nhất người thắng lớn rất có thể cũng là Tử Vân Tông người.

Hắn như thế nhắc nhở cũng không phải hảo tâm, trong cổ mộ bảo vật mọi người đều muốn lấy được, hắn càng là vì thể liên hắn thân đệ đệ đều chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, mang đến nhân mã càng là tổn thất nặng nề, cho nên đối trong cổ mộ đồ vật, hắn tình thế bất buộc, trong lòng biết có nhiều người như vậy ở đây, hắn vô pháp đều đạt được trong cổ mộ chỗ tốt, nhưng là ít nhất cũng phải cầm cái đầu to.

Này Tử Vân Tông sau đó, để vì hắn lớn nhất đại uy hiếp, cho nên hắn mới sẽ như thế nói.

Vừa rồi hắn đã từng phân thần chú ý chung quanh hắn thế lực võ giả, những người này biểu lộ theo hắn lời nói rút ra miệng cũng sinh ra dị dạng, Liệt Diễm biết mình mục đích đạt tới.

Lúc này hiện trường người khác khả năng sẽ còn giận mà không dám nói gì, nhưng nếu như tiến vào trong cổ mộ, hơi có một cơ hội nhỏ nhoi, Từ Vân Tông người đều sẽ trở thành nhiều người mũi tên chỉ.

Chỉ cần có thể ngăn chặn lại Từ Vân Tông người, lấy hắn Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn hiện tại thế lực, tại hắn đông đảo thế lực bên trong tuyệt đối có thể chiếm cứ ưu thế.

Thấy hiệu quả đã đạt tới, Liệt Diễm không che giấu chút nào trong lòng khoái ý, cười nói: "Ta nói nhiều như vậy cũng không có khác ý tứ, ta chẳng qua là cảm thấy Từ Vân Tông khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau khắp nơi chiếm được tiên cơ, tất nhiên là biết một số chúng ta không biết sự tình, hiện nay chúng ta bị nhốt ở đây, Cổ Mộ là cơ duyên chỗ, càng là chúng ta có thể hay không hoặc là đi ra Mê Vụ Sâm Lâm quan trọng."

"Cho nên, ta mới muốn hướng hai vị trưởng lão thỉnh giáo, hi vọng hai vị có thể vui lòng chỉ giáo, đem liên quan tới Mê Vụ Sâm Lâm cùng Cổ Mộ tin tức cùng mọi người chúng ta chia sẻ một chút, dạng này mọi người chúng ta mạng sống thời cơ cũng có thể cao hơn mấy thành."

Liệt Diễm sau khi nói xong, ở đây người khác cũng đều nhìn về Từ Vân Tông hai vị này trưởng lão, đối với điểm ấy cũng tương đương để ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Nhiều người mục đích

"Hai vị trưởng lão, Liệt Diễm đoàn trưởng lời ấy kỳ thực cũng là chúng ta những người này muốn hỏi đấy, hiện tại mọi người cũng có thể coi như là đồng tâm hiệp lực, hy vọng duy nhất cũng chỉ có thể trông chờ cái này cổ mộ, nếu không chúng ta đều muốn bị vây ở chỗ này."

Không chờ Tam trưởng lão hai người nói chuyện, một bên Nhan Lệ trong đám người kia mà ra, đối với Từ Vân Tông phương hướng cao giọng nói ra. Thái độ rất rõ ràng cũng là đứng ở Liệt Diễm cái này một phương.

Nhan Lệ tại tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm lúc trước đúng là ý định bằng vào Từ Phong quan hệ hy vọng có thể leo lên tại Từ Vân Tông dưới đuôi, tại tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm sau đó đã có thể nhiều một tia bảo đảm, cũng có thể mò được một ít chỗ tốt.

Nhưng lúc này Từ Phong sống chết không rõ, cùng Từ Vân Tông người cũng rất khó lại nhắc lên quan hệ.

Đương nhiên, còn có chủ yếu nhất một chút là hắn tại nhìn thấy chỗ này cổ mộ sau đó, bên trong tất nhiên ẩn chứa kinh người cơ duyên, lòng tham lam quá phá, làm hắn đối với trong cổ mộ cơ duyên càng thêm khát vọng, lúc này nếu có thể nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng một phen, hắn tự nhiên thì nguyện ý đấy.

"Hừ, lúc nào một ít a miêu a cầu cũng dám chất vấn chúng ta Từ Vân Tông rồi hả?" Ngũ trưởng lão sắc mặt xanh mét, nói chuyện cũng là không chút khách khí, không chút nào cho Liệt Diễm cùng Nhan Lệ hai người mặt mũi.

Hắn lời kia vừa thốt ra, Nhan Lệ cùng Liệt Diễm sắc mặt cũng là rét lạnh đứng lên, bọn họ sẵn sẵn đoàn tuy rằng không cách nào cùng Từ Vân Tông so sánh với, nhưng cũng là chấn nhiếp một phương nhân vật, hôm nay lại tại trước mặt mọi người bị người so sánh "A mèo, a cầu", đây không thể nghi ngờ là tại trên đường đánh mặt của bọn hắn.

Ngay tại song phương giương cung bạt kiếm thời điểm, Mãnh Hổ sẵn sẵn đoàn đoàn trưởng Lưu Hổ cũng đứng dậy, đối với Ngũ trưởng lão nói ra: "Lý trưởng lão, lời này của ngươi nói có thể đã không đúng "

Chợt hắn tự tay chỉ hướng trận pháp quang tráo bên bờ khu vực tiếp tục nói: "Chắc hẳn Lý trưởng lão đã thấy được những thứ này tàn phá bình khí, những thứ này đều là cái này vạn năm lúc giữa tiến vào nơi đây võ giả lưu lại, những võ giả này cũng là bởi vì không cách nào tìm được đi ra ngoài phương pháp, sinh sôi bị nhốt chết tại đây, hiện tại liên hải cốt cũng đã tại dài dòng buồn chán trong năm tháng hóa thành một vòng bụi đất, chỉ có những thứ này tàn phá bình khí còn lưu lại ở đây."

"Nếu như chúng ta lúc này không đồng tâm hiệp lực, chúng ta ở đây những người này cũng đều bước theo con đường như vậy!"

Lưu Hổ tướng mạo thô kệch, nhưng nói lời nói này thời điểm thật là một bộ lời nói thâm thúy bộ dạng, nếu là người ngoài cuộc thật đúng là cho rằng Lưu Hổ thật là tại vì mọi người nghĩ.

Ở đây những người này cái kia không phải người tỉnh, cũng biết đây hết thảy đều là lý do, tình huống hiện tại chính là chỗ này ba đại sẵn sẵn đoàn cực kỳ

ăn ý tại hướng Từ Vân Tông người bức cung.

Có thể theo Từ Vân Tông trong miệng nhận được một ít hữu dụng tin tức tốt nhất, mặc dù không chiếm được, cũng có thể chen ép một cái Từ Vân Tông đám người khí điểm, cái này tại tiến vào cổ mộ sau đó, cũng miễn cho Từ Vân Tông một nhà hoành hành.

Có cái này ba đại sẵn sẵn đoàn đầu lĩnh dẫn đầu, chung quanh những võ giả khác cũng đều đã nắm chắc khí, nhao nhao lên tiếng phụ họa, đều đem mũi nhọn chỉ hướng Từ Vân Tông đám người.

Trong tràng phút chốc biến hóa làm mới vừa rồi còn không ai bì nổi Lý trưởng lão cái trán đầy mồ hôi, trong lòng nộ khí cuộn cuộn nhưng không có lại phát tác, hấn làm người lãnh đạo, thậm chí là có chút tự phụ, lại cũng không đại biểu hấn là cái loại này người lỗ mãng.

Lúc này tình huống, hơi không cẩn thận, bọn hấn thì có thể đụng phải chung quanh hai trăm ba trăm tên võ giả vây công, thực lực của bọn hấn cường thịnh trở lại cũng không thể nào là những người này tập thể đối thủ.

"Chư vị, mọi người nhận định chúng ta biết rõ một ít về Mê Vụ Sâm Lâm trong tân bí, điểm này ta có thể lý giải, nhưng kỳ thật sự thật cũng không phải là như thế, chúng ta cùng chư vị đồng dạng, đối với Mê Vụ Sâm Lâm thực sự cũng là biết rất ít." Tam trưởng lão trầm giọng nói ra, ở chung quanh quần hùng vòng tứ uy áp phía dưới, cũng không hiển lộ ra nửa phần vẻ sợ hãi, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

"Tam trưởng lão, người thực cảm chúng ta đem kẻ đàn không thành, nếu là người dám đối với cái này cũng là hoàn toàn không biết gì cả, vậy các người vì sao dám tùy tiện tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong!" Liệt Diễm cười lạnh nói.

Tam trưởng lão nhìn Liệt Diễm một cái, đôi phương hùng hổ dọa người cũng làm hấn sinh ra nộ khí, lâu ở Từ Vân Tông ngoại môn trưởng lão, tự nhiên có tính tình của hấn cùng uy nghiêm, nhưng hấn biết rõ lúc này không thích hợp cùng Liệt Diễm đám người phát sinh xung đột.

Cường chế tức giận trong lòng, Tam trưởng lão nói: "Chúng ta Từ Vân Tông người trước tiên tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, các người đã cảm thấy chúng ta khẳng định biết rõ một ít ẩn tình, cũng theo sát phía sau cùng theo tiến đến, nhưng chả lẽ các người tự không nhìn thấy tại chúng ta lúc trước tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm người?"

Tam trưởng lão sau khi nói xong, hình như có thâm ý nhìn xem chúng nhân không có ở nói tiếp.

"Tam trưởng lão theo như lời chính là cái kia cười phi hành tọa kỵ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bạch y nữ tử?" Liệt Diễm mấy người tâm kinh ngạc, không biết là Tam trưởng lão xách cái này làm cái gì!

Tam trưởng lão khẽ gật đầu nói: "Cô gái kia áp chế tọa kỵ ta tuy rằng không biết, nhưng lại có thể khẳng định thực sự không phải là chúng ta Bồ Cát Đào trên ứng với vật, hơn nữa nàng này đột nhiên xuất hiện ở chúng ta Từ Vân Tông cảnh nội, sở dĩ ta suy đoán hấn rất có thể là đến từ chính Bồ Cát Đào bên ngoài."

"Bồ Cát Đào bốn phía là Vô Tận Hải, có thể xuyên qua Vô Tận Hải lại tới đây không thể nào là phạm nhân, bởi vậy phán đoán, chúng ta mới theo sát phía sau tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm."

Nói tới chỗ này, Tam trưởng lão cười khò một cái, nói ra: "Sở dĩ, chúng ta lúc trước quyết định tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong ý tưởng đều là giống nhau đấy, nếu như nói thật sự có người đối với Mê Vụ Sâm Lâm có chỗ hiểu rõ, vậy cũng chỉ có cái kia bạch y nữ tử rồi."

Tam trưởng lão lời nói làm Liệt Diễm đám người bán tín bán nghi, từng cái một nhũ mày đều không nói gì, không biết là ở trong lòng tính toán cái gì.

Chỉ có Nhan Lệ cùng Chung Lôi tại Tam trưởng lão nói ra sau đó cũng đã thừa nhận Tam trưởng lão theo như lời nói là thật, bởi vì bọn họ cũng đều biết bạch y nữ tử lại lịch thần bí bất phạm, lúc trước mặc dù Từ Vân Tông người không có ở lúc kia tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, bọn hấn cũng là trọng yếu đi theo cái này bạch y nữ tử tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đấy.

Tại cái khác người vẫn còn ở trầm mặc thời điểm, Nhan Lệ nhìn về phía Tam trưởng lão hỏi: "Cái này bạch y nữ tử cùng quý phái người hầu như đồng thời tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm, bất quá chúng ta sau khi tiến vào nhưng lại chưa bao giờ gặp được, không biết là Hoàng trưởng lão cũng biết nàng này hạ lạc?"

Nhan Lệ sau khi nói xong, Tam trưởng lão cùng Ngũ trưởng lão hai người mặt lộ vẻ dị sắc, cuối cùng Tam trưởng lão do dự sau một lát nói ra: "Nàng kia so với chúng ta trước một bước đến nơi đây, chúng ta nhìn thấy nàng thời điểm không biết vì sao bị thương không nhẹ, chúng ta tiến lên hỏi thăm một cái về Mê Vụ Sâm Lâm sự tình, nhưng không ngờ nàng kia không hề đề ý tới chúng ta, xoay người rồi đi."

"Cuối cùng chúng ta nghĩ muốn đem nàng bắt lại, nhưng không ngờ nàng kia thủ đoạn phi phạm, cuối cùng trọng thương mà chạy, không biết hiện tại tại sống hay chết."

Tam trưởng lão sau khi nói xong, mặt mày có chút ứng đỏ, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ.

Nếu không phải lúc này tình huống khó giải quyết, hấn cũng sẽ không cùng chúng nhân nói ra cái này mất mặt sự tình.

Nhan Lệ đám người sau khi nghe xong, trong lòng cũng là cảm thấy buồn cười, khó trách hai người sắc mặt cổ quái.

Hai cái trưởng lão ngoài ra thêm nhiều như vậy Ngưng Khí Cảnh chín tầng đệ tử vậy mà không có giữ được ở một cái bị thương trẻ tuổi nữ tử, bị kia đào thoát.

Bất quá thông qua chuyện này, chúng nhân cũng đều đối với cái này bạch y nữ tử thủ đoạn có chút kinh hãi, có thể theo Từ Vân Tông những người này trong tay đào thoát, đủ để thuyết minh cái này áo trắng thiếu nữ bất phàm thân phận.

Một bên Liệt Diễm nghe xong Tam trưởng lão tự thuật xong đuôi bắt áo trắng thiếu nữ thất bại sự tình sau đó, cũng chấp nhận Từ Vân Tông đám người giải thích, nhưng hắn không cam lòng nhằm vào Từ Vân Tông tràng nguy cơ này thì cứ như vậy bị Tam trưởng lão dăm ba câu hóa giải.

Hơn nữa lúc này vô luận Từ Vân Tông người giải thích thế nào, cũng đều trở thành ở đây tất cả mọi người trong lòng mong muốn trừ sau đó nhanh đến người, hiện tại mặc dù không có bất kỳ lấy cớ, chỉ cần hắn cùng với Nhan Lệ, Lưu Hồ hai người dẫn đầu, chung quanh những võ giả này tuyệt đối sẽ không chút lựa chọn đem binh khí chỉ hướng Từ Vân Tông đám người.

Nghĩ đến chỗ này, Liệt Diễm âm thầm truyền âm cùng Nhan Lệ cùng Lưu Hồ thương nghị một phen, ba người vậy mà hiếm thấy đã đạt thành chung nhận thức, cái kia chính là tại tiến vào trong cổ mộ mượn nhờ ở đây tất cả mọi người lực lượng trước diệt trừ Từ Vân Tông đối thủ này.

Về phần nói đắc tội Từ Vân Tông, lại cực lớn cơ duyên trước mặt trước ai còn sẽ để ý cái này.

"Đã đến lúc này, hai vị trưởng lão còn biên ra như thế buồn cười nói dối lừa bịp chúng ta, đã như vậy, sự tình quan hệ chúng ta ở đây tất cả mọi người tính mạng, không thể nói trước, tại hạ chỉ có thể đắc tội, trước giáng các ngươi bắt lại sau đó rồi hãy nói." Liệt Diễm ngôn từ chính nghĩa quát lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Phong ấn giải trừ

"Mọi người cùng nhau xông lên, bọn họ bắt nhân đừng trách chúng ta bất nghĩa, nhưng có phản kháng giả giết chết bất luận tội!" Mắt thấy Liệt Diễm thủ động thủ, Nhan Lệ cũng hét lớn một tiếng trực tiếp xông lên qua.

Ba cái thủ liên đoàn đoàn trưởng vừa rồi đã từng có âm thầm thương định, ba phe nhân mã lập tức hướng phía Từ Vân Tông chỗ phương hướng xông tới giết.

Liệt Diễm cùng Lưu Hồ hai đạo nhân ảnh nổ bắn ra mà ra trực tiếp đem Tam Trưởng Lão cuốn lấy, Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai người làm theo chạy Ngũ Trưởng Lão mà đi.

Tam phương thủ liên đoàn nhân mã cũng theo sát về sau, riêng là Liệt Diễm cùng Hùng Sư Thủ Liên Đoàn bên trong Uẩn Khí Cảnh cường giả càng là như hổ nhập bầy sói đồng dạng trùng sát tiến Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử trong đám người.

Đao quang nổi lên bốn phía, tiếng hò giết chấn thiên, giữa sân còn có thật nhiều hắc thế lực võ giả cũng đi theo chiến đoàn, đối Từ Vân Tông người tiến hành vây giết.

Trong chốc lát, Từ Vân Tông đệ tử liền bắt đầu xuất hiện đại lượng thương vong, còn thừa người cũng tại khó khăn lắm tới, liên tục lùi về phía sau.

Ba phe nhân mã lại thêm chung quanh tham chiến võ giả chừng bảy hơn tám mươi người, mà lại bên trong Uẩn Khí Cảnh lấy thượng vũ giả liền có hơn mười người nhiều, những này Uẩn Khí Cảnh võ giả tuy nhiên đều tại Uẩn Khí Cảnh sơ kỳ, vô pháp cùng Từ Vân Tông hai vị trưởng lão chống lại, nhưng cũng không phải là Từ Vân Tông những này Ngưng Khí Cảnh đệ tử có thể chống lại.

"Liệt Diễm, các ngươi cũng dám đối ta Từ Vân Tông người xuất thủ, ngươi cũng đã biết hậu quả là cái gì?" Tam Trưởng Lão mắt thấy sau lưng đệ tử từng cái ngã xuống, hai mắt đỏ thẫm giận dữ hết.

Tam Trưởng Lão trong lòng phẫn nộ, bất quá lúc này lại cũng không thể phá được.

Liệt Diễm cùng Lưu Hồ hai người tu vi đều cùng hắn không kém bao nhiêu, hai người điên cuồng công kích làm hắn đáp ứng không xuê, tuy nhiên còn chưa bị thua, nhưng cũng là ra tại hạ phong.

Tam Trưởng Lão nộ hồng liên tục, hai người này xác thực là căn bản không rảnh để ý, quanh thân linh lực phun trào, trong mắt hàn mang trợn trợn, không ngừng mà ra tay với Tam Trưởng Lão.

Ngũ Trưởng Lão bên kia cũng là tình huống đáng lo, có đến vài lần kém chút bị đánh trúng yếu hại, giờ phút này quần áo lộn xộn, tóc tai bù xù, nơi nào còn có vẻ rồi uy phong.

Nơi xa trên ngọn núi, Từ Phong chỉ có thể nghe được chấn thiên tiếng hò giết, vừa rồi một màn kia hắn thấy rõ ràng, nhưng bởi vì khoảng cách quá xa, căn bản không biết song phương giao nói chuyện gì, sau đó đã đến ra tay đánh nhau, nhiều người như vậy đối Từ Văn Tông đệ tử tiến hành vây công.

Đối với Từ Văn Tông hắn căn bản không có quá nhiều cảm tình, thậm chí ngay cả cơ bản nhất quy chúc cảm đều thiếu nợ thiếu, cho nên giờ phút này Từ Văn Tông người chết sống hắn cũng không thêm để ý.

Nhưng nhìn thấy Tam Trường Lão bị Liệt Diễm cùng Lưu Hồ hai người vây công mấy lần hiểm tượng hoàn sinh tràng diện, Từ Phong trong lòng lo lắng vạn phần, Ngũ Trường Lão đối với hắn có ân, có thể gọi là tại Từ Văn Tông bên trong, trừ Trương Nguyên bên ngoài duy nhất cùng hắn thân cận người.

Nếu như chỉ là Ngũ Trường Lão bị người vây công, hắn có lẽ sẽ tâm tình thật tốt vỗ tay khen hay, nhưng giờ phút này Tam Trường Lão nguy cấp vạn phần, hắn ở chỗ này cũng có chút đứng không vững.

Thâm hận chính mình tu vi quá yếu, lúc này coi như lao xuống qua cũng vu sự vô bổ, căn bản không có nửa điểm tác dụng.

"Người làm sao?" Một bên Lý Từ Huyền gặp Từ Phong một mặt lo lắng bộ dáng, lên tiếng hỏi.

Từ Phong nhìn Lý Từ Huyền liếc một chút, tâm thần khẽ nhúc nhích, nếu như có thể để Lý Từ Huyền xuất thủ, cũng sẽ còn có niềm tin chắc chắn cứu ra Tam Trường Lão, nhưng rất nhanh hắn liền bỏ đi ý nghĩ này.

Hắn cùng Lý Từ Huyền quan hệ tuy nhiên hòa hoãn rất nhiều, nhưng trên danh nghĩa vẫn là đối phương nắm trong tay "Đò đường thạch", hơn nữa nhìn đến lúc này Lý Từ Huyền mặt mang ý cười vẫn chưa tiêu tán, Từ Phong càng là xác định Lý Từ Huyền cùng Từ Văn Tông người có khúc mắc, cho nên hắn bây giờ muốn Lý Từ Huyền xuất thủ căn bản không có khả năng.

Nhưng nhìn Tam Trường Lão tình hình, đã kiên trì không bao lâu, nếu là không có ngoài ý muốn, Tam Trường Lão nhất định phải vẫn lạc tại Liệt Diễm hai nhân thủ.

Nghĩ rõ ràng những này, Từ Phong trong lòng đã có quyết định, cho dù hắn tu vi đối Tam Trường Lão không có chút nào trợ giúp, nhưng ít ra có thể ném thủ thuyết phục Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai người, cứ việc cái này hi vọng cũng cực kỳ xa vời, nhưng hắn nhất định phải thử một chút.

"Ly cô nương, phía dưới có một người từng cùng ta có ân, hiện tại hắn thân thể mạo hiểm cảnh, ta cần hiện tại hạ đi, hi vọng người có thể đem ta trên thân phong ấn giải trừ!" Từ Phong thành khẩn nói ra, thu hồi dĩ vãng tại Lý Từ Huyền trước mặt vui cười chỉ sắc.

Lý Từ Huyền lúc đầu nhìn thấy Từ Văn Tông người bị vây công thương vong thảm trọng, nhìn có tư có vị, lúc này trong mắt còn lưu lại ý cười, bất quá Từ Phong một câu "Ly cô nương" bảo năng hơi hơi gây người, nhìn lấy Từ Phong một mặt trịnh trọng nghiêm túc thần sắc có chút giật mình, trong lòng mạc danh sinh ra một loại dị dạng, cơ hồ xem nhẹ Từ Phong đáng sau nói tới.

Tại Từ Phong biết nàng tên về sau vẫn luôn là gọi thẳng tên.

Lý Từ Huyền thần sắc hơi lảng một chút, chợt kịp phản ứng, hơi kinh ngạc hỏi: "Người cái kia ân nhân là Từ Văn Tông người?"

Từ Phong không do dự chút nào, không có giấu diếm nói ra: "Vâng, mà lại ta cũng là Từ Văn Tông đệ tử."

"Hừ, các người Từ Văn Tông người quả nhiên đều là cá mè một lứa." Nghe được Từ Phong nói hắn cũng là Từ Văn Tông đệ tử, Lý Từ Huyền biểu lộ có chút giật mình, chợt sắc mặt lạnh xuống tới.

Từ Phong bắt đầu đi lặc đầu, ánh mắt kiên định nói với Lý Từ Huyền: "Ta không biết Từ Văn Tông người như thế nào đắc tội Ly cô nương, nhưng ta không thể lấy mắt nhìn ta ân nhân chết ở trước mặt ta."

"Về phần ta trước đó đối cô nương mạo phạm, chỉ có thể nói tiếng thật xin lỗi, nếu là ta có thể còn sống sót, cô nương muốn muốn thế nào tìm ta tính sổ sách, Từ Phong chưa dứt không phản kháng."

Nhìn thấy Lý Từ Huyền thần sắc, Từ Phong đã có đáp án, xem ra đối phương là sẽ không giúp hắn tiếp xúc thể nội phong ấn.

Nói xong những lời này về sau, Từ Phong cũng không có lại để ý tới Lý Từ Huyền phản ứng, hướng thẳng đến dưới núi chạy tới.

Hắn ý nghĩ rất đơn giản, hắn xuống núi chú ý đã định, nếu như Lý Từ Huyền đối sau lưng của hắn xuất thủ, hắn cũng chỉ có thể nhận mệnh.

"Sớm biết ta ngay từ đầu liền nên giết người."

Từ Phong nghe được sau lưng truyền đến Lý Từ Huyền gầm thét, sau đó càng là cảm ứng được sau lưng một trận linh lực ba động nương theo lấy tiếng thét tới gần.

Lúc này, Từ Phong tâm không khỏi trầm xuống, biết sau lưng Lý Từ Huyền thân ảnh tới gần, đồng thời ra tay với hắn, bất quá hắn thân hình còn ngừng, càng không có nửa phần né tránh chi ý.

Lý Từ Huyền nếu thật muốn giết hắn, cho dù hắn tránh thoát một kích này, cũng chạy không thoát nàng về sau công kích.

Bồng!

Lý Tử Huyền nhất chưởng đánh vào Tử Phong trên lưng, vốn vẫn bảo trì vọt tới trước Tử Phong, tại mượn nhờ một kích này chưởng lực càng là như điều đứt dây, bay ra hơn mười mét khoảng cách, trực tiếp quăng xuống đất.

Tình huống như thế nào?

Tử Phong còn duy trì ngã sấp xuống một đường thời tử nằm rạp trên mặt đất, một mặt kinh ngạc biểu lộ.

Chính mình tiếp nhận Lý Tử Huyền nhất chưởng, cảm thụ được một chưởng này mang theo linh lực tuôn ra nhập thể nội, mặc dù có chút đau đớn, nhưng thân thể nhưng lại còn thụ đến bất cứ thương tổn gì.

Sau một khắc Tử Phong sắc mặt xuất hiện một vòng vẻ mừng rỡ, cổ này linh lực tại thể nội du tẩu, trực tiếp hội tụ đến hãn Khí Hải chỗ, chợt cổ này linh lực cùng phong ấn Tử Phong Khí Hải tầng kia màng ánh sáng gặp nhau.

Cả hai tương dung, cuối cùng đã đến lẫn nhau ma diệt, giờ khắc này Tử Phong mới hiểu được Lý Tử Huyền một chưởng này cũng không phải là muốn chính mình mệnh, mà là tại cho hãn tiếp xúc thể nội linh lực phong ấn.

Tử Phong liền vội vàng đứng lên, thử nghiệm vận chuyển một trong hạ thể linh lực.

Quả nhiên, tại này màng ánh sáng biến mất về sau, hãn lại có thể một lần nữa cảm ứng được Khí Hải bên trong linh lực.

Linh lực vận chuyển, một loại đã lâu lực lượng cảm giác truyền khắp toàn thân, Tử Phong trong lòng cũng là vui vẻ.

Tử Phong quay đầu cảm kích nhìn Lý Tử Huyền liếc một chút, thấy đối phương đứng ở nơi đó sắc mặt băng lãnh, cũng không có nhìn mình.

"Cám ơn!" Tử Phong sau khi nói xong, cũng không có tại dừng lại, lần nữa hướng phía dưới núi mau chóng đuổi theo.

Hiện dưới chân núi chiến cục thay đổi trong nháy mắt, hơn ba mươi tên ngoại môn đệ tử cơ hồ thương vong hầu như không còn, Tam Trường Lão tình huống cũng là nguy cơ sớm tối, hãn không dám có chút trì hoãn.

Ầm ầm!

Tử Phong thân hình còn không có chạy ra bao xa, liền nghe đến dưới núi truyền đến vang động trời âm thanh, vội vàng ngừng thân hình, chú mục xem chừng.

Chỉ gặp kinh qua nhiều lần chấn động lung lay sập đổ phòng ngự lồng ánh sáng, giờ phút này rốt cục tán loạn băng liệt.

Trận pháp băng nứt kéo theo lấy không gian xung quanh trong linh khí kịch liệt ba động, lồng ánh sáng mặt ngoài giống như bom, phát ra ầm ầm tiếng vang, mang theo khủng bố Cuồng Phong, lấy Cổ Mộ làm trung tâm hoành cuốn tới.

Bất chợt tới biến cố cũng khiến phía dưới chiến đấu cùng một chỗ trong lòng mọi người giật mình, lẫn nhau ở giữa đều cực kỳ ấn ý thoát thân mà ra, thân hình nhao nhao nổ bắn ra trở ra, e sợ cho tránh trễ, bị cái này năng lượng Cuồng Phong tai họa.

"Hảo lợi hại trận pháp, cho dù tại tán loạn lúc còn có thể bộc phát ra uy năng cỡ này." Tử Phong nuốt ngụm nước bọt, con mắt có chút nhìn thẳng, đối Cổ Mộ chủ nhân không khỏi tâm sinh kính sợ, cuối cùng là một người như thế nào vật, luyện đan, trận pháp vậy mà đều đạt tới loại này khó có thể tưởng tượng độ cao.

Dưới núi đông đảo võ giả tại cuồng quét thoát đi này khủng bố năng lượng bạo động phạm vi về sau, trên mặt cũng đều mang chấn kinh cùng vẻ mặt ngưng trọng. Đối với trận pháp này bộc phát ra kinh người như thế dư uy cũng đều kinh hãi không thôi.

Loại này năng lượng bạo động tiếp tục nửa khắc đồng hồ lâu mới dần dần lắng lại, Cổ Mộ đại môn cũng tại lúc này không trở ngại chút nào triển lộ đến trước mặt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tồn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Phá cửa mộ

Trong thời gian này, Liệt Diễm, Nhan Lệ mấy người cũng cũng không lại đối Tử Vân Tông người xuất thủ, Tử Vân Tông hiện tại trừ hai cái thụ thương

không nhẹ trường lão bên ngoài, Dur đệ tử đều bị chém giết, Từ Vân Tông người đối bọn hấn uy hiếp cũng đã cực lớn giảm xuống.

Mà lại hiện tại trận pháp lòng ánh sáng tiêu tán, mọi người cũng tại vô ý giờ phút này hao tổn hao tổn tâm thần đối phó Từ Vân Tông người, toàn bộ đều muốn chú ý lực đặt ở Cổ Mộ phía trên, dự định chỉ cần Cổ Mộ tiêu tán liền lập tức xông vào trong cổ mộ.

"Cơ duyên đang ở trước mắt, xông lên a!" Dur ba vừa vừa tiêu tán, trong đám người không biết là người nào hô một tiếng, chợt hai, ba trăm người tất cả đều cổ động thân hình hướng phía dài rộng mấy chục dài Cổ Mộ đại môn bắn tới.

Xông lên phía trước nhất đều là Uẩn Khí Cảnh cường giả, những người này binh khí vung, quang mang chói mắt, loá mắt linh lực trùng kích chém xuống tại cự đại trên cửa đá.

Binh khí đánh vào mộ trên cửa, âm vang âm vang thanh âm không ngừng, cửa mộ tuy nhiên cản trở, nhưng cũng chỉ là có tầm thường cự thạch cắt chém mà thành, tại loại này luân phiên công kích phía dưới, sau một lát liền âm vang vỡ vụn.

Liền trong lòng mọi người mừng rỡ, muốn xông vào trong cổ mộ thời điểm, một cổ cường đại khí tức nhào tới trước mắt, khí tức giống như mãnh liệt cuộn cuộn chỉ hải, phun ra ngoài quét ngang hết thảy, đánh vào đông đảo võ giả trên thân.

"A..."

Bóng người ném đi, tiếng kêu thảm thiết liền tiếp mà lên, một số đến không kịp đề phòng võ giả thân thể còn tại giữa không trung liền đã bị cái này kinh khí cường liệt xé rách thân thể, máu tươi phun ra mất đi sinh mệnh.

Vén vén vừa đối mặt, liền có vài chục cái tu vi khá thấp, chưa kịp làm ra phòng ngự võ giả chết thảm tại Cổ Mộ trước đó.

Khí tức tàn phá bừa bãi cũng không có tiếp tục bao lâu, rất nhanh liền bình ổn lại.

Nhìn lấy cửa mộ phương hướng, trong mắt mọi người vẻ sợ hãi lần nữa bị nóng rực, tham lam ánh mắt thay thế.

Từng cái trong mắt quang mang lấp lóe, Cổ Mộ chỉ môn đã mở, bên trong cơ duyên có thể tùy ý bọn họ đi lấy.

Đây là một cái thiên đại cơ duyên, vạn năm ở giữa vô số võ giả tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong muốn muốn tìm bên trong cơ duyên, nhưng đều bị trận pháp này ngăn cản tại mộ huyết bên ngoài, cuối cùng vậy chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong.

Nhưng lần này, bọn họ vô cùng may mắn, trận pháp tại kinh lịch vạn năm về sau âm vang tiêu tán, Cổ Mộ như vậy Triển hiện tại bọn hấn trước mắt.

"Xung!"

Không có người có thể nhìn thấu ở loại này dự hoặc, nhiều người trong thân thể linh lực bắn ra, hướng phía cửa mộ phóng đi, đều muốn cái thứ nhất đi vào, thu hoạch được tha thiết ước mơ cơ duyên, bảo vật.

Trong chớp mắt, từng cái thân ảnh chui vào đến cửa mộ bên trong không thấy tăm hơi, chỉ có tại mới vừa đi vào chỉ trong thời gian truyền đến mấy đạo tiếng kêu thảm thiết, chợt liền không còn có thanh âm truyền ra, Cổ Mộ bên ngoài này sa vào đến trong yên tĩnh, chỉ có không khí bên trong lưu lại yếu ớt năng lượng ba động.

Chỗ giữa sườn núi Từ Phong đem một màn này để ở trong mắt, nhìn thấy Tam Trường Lão nguy cơ hóa giải, hấn lo lắng tâm tình cũng đắc ý bình phục.

Mất thấy mọi người xông vào trong huyết mộ, hấn tuy nhiên trong lòng cũng có chút ý động, nhưng còn đình chỉ thân hình, đang chờ đợi Lý Tử Huyền.

Thời gian không dài, Lý Tử Huyền thân ảnh đi tới, tựa hồ một chút cũng không có bởi vì đã có người tiên tiến nhập Cổ Mộ mà sốt ruột bộ dáng.

"Người ban đầu nói để bọn hấn qua 'Thử nghiệm', hiện tại thủy cũng thí xong, làm sao tuyệt không sốt ruột a!" Từ Phong nhìn lấy đi tới thân ảnh màu trắng, vừa cười vừa nói.

Lý Tử Huyền đối xử lạnh nhạt nhìn Từ Phong một chút, tức giận nói ra: "Thật không biết người sống thế nào lớn như vậy, chẳng lẽ người liền cho rằng cái này Cổ Mộ chỉ đơn giản như vậy?"

"Thật sự là ngu quá mức!" Lý Tử Huyền từ Từ Phong trước người đi qua, nhàn nhạt thanh âm truyền ra.

Từ Phong cười cười, lạ thường không cùng Lý Tử Huyền mạnh miệng, hấn đương nhiên biết Cổ Mộ sẽ không đơn giản như vậy, bên trong nhất định nguy cơ tứ phía, nhưng hấn tại bậc này Lý Tử Huyền, cũng nên trước tiên nói chút gì hóa giải một chút vừa rồi xấu hổ, cho nên mới thuận miệng nói một câu, không nghĩ tới lại bị đối phương khinh bỉ một hồi.

Sau nửa canh giờ, hai người thân ảnh một trước một sau đi vào Cổ Mộ trước đó, hai người trên nét mặt căn bản nhìn không ra có bất kỳ nóng vội chi sắc, nhưng trong ánh mắt cũng là quang mang lấp lóe, bảo vật phía trước, có mấy người có thể không động tâm.

"Người đi như vậy dựa vào sau làm gì? Chẳng lẽ để cho ta ở phía trước dò đường sao?" Cổ Mộ trước cửa, Lý Tử Huyền dừng bước lại, quay người đối sau lưng Từ Phong nói ra.

Trên đường đi hai người đều không nói gì, Từ Phong liền như là một cái làm sai sự tình hải từ một dạng đi theo Lý Từ Huyền sau lưng, đi qua lúc trước sự tình, hẳn đối trước mặt cái này bề ngoài nhìn như băng lãnh thiếu nữ cái nhìn lại lần nữa đổi mới.

Cũng đúng là như thế, hẳn mới tại nhìn thấy Tam Trưởng Lão sau khi thoát hiểm lựa chọn chờ đợi Lý Từ Huyền, cứ việc giờ phút này hẳn đã biết Lý Từ Huyền một mực nói muốn coi hẳn làm "Tham Lộ Thạch" chẳng qua là hù dọa hẳn ngôn ngữ, nhưng Từ Phong vẫn là quyết định lưu lại sung làm Lý Từ Huyền "Tham Lộ Thạch".

Chỉ là cùng lúc trước khác biệt, lúc trước là bị bức hiếp, lần này là tự nguyện mà thôi.

Nghe được Lý Từ Huyền nói như thế, Từ Phong cười hắc hắc, lộ ra một mặt vẻ lấy lòng, vội vàng nhanh đi mấy bước, đi vào Lý Từ Huyền trước mặt.

"Ngài nhìn tốt a, tiểu tử tuyệt đối không phụ sự mong đợi của mọi người!" Từ Phong mang theo trêu chọc nói nói.

Nhìn thấy Từ Phong lại thể hiện ra loại này vui cười sắc mặt, Lý Từ Huyền lạnh hừ một tiếng không nói gì, chỉ là tại sau mạng che mặt bộ mặt khoe miệng lại hơi hơi nhếch lên, trong lòng ẩn ẩn có vẻ vui sướng.

Cứ việc trước đó đã có đồng đạo võ giả tiến vào, nhưng hai người vẫn là cực kỳ cẩn thận, cẩn thận từng li từng tí tiến vào mộ trong môn phái.

Tiến vào cửa mộ, bên trong như cùng một cái đại điện, không bình thường rộng lớn.

Bốn phía vách tường đều là có cự đại thanh sắc cự thạch nộ xây mà thành, thả mục đích trông về phía xa phía trước, tại cao mấy chục mét trên không, cách mỗi khoảng trăm mét khoảng cách, đều có một cái đầu người lớn nhỏ Dạ Minh Châu tản ra sáng ngời quang mang, đem trong cổ mộ chiếu xạ sáng như ban ngày.

"Người không phải có một đầu Phi Hành Tọa Kỵ sao?" Từ Phong hỏi hướng Lý Từ Huyền.

"Làm sao! Người hỏi cái này làm gì?" Lý Từ Huyền hơi kinh ngạc, không biết Từ Phong làm sao đột nhiên hỏi cái này.

Từ Phong không có trả lời Lý Từ Huyền vấn đề, trong mắt có chút hưng phấn hỏi: "Ồ đâu? Có thể hay không cho ta mượn dùng một chút?"

"Người muốn dùng tới làm gì?" Lý Từ Huyền chân mày cau lại, nhưng vẫn là chỉ bên hông một cái tinh xảo Túi da nói ra: "Nó tại ta sủng vật đại bên trong."

"Vây quá tốt!" Từ Phong lộ ra hưng phấn thần sắc, chỉ phía trên Dạ Minh Châu nói: "Người đem tọa kỵ cho ta mượn dùng một chút, ta đem này Dạ Minh Châu giữ lại."

"Nhàm chán!" Lý Từ Huyền coi là Từ Phong là đang nhìn trò đùa, không tiếp tục để ý tới Từ Phong.

"Đáng tiếc!" Từ Phong gặp Lý Từ Huyền không mượn tọa kỵ, nắm bắt một câu, một mặt thịt đau thần sắc.

Tại khoảng cách cửa mộ cách đó không xa, hơn mười cỗ xác chết lộn xộn hoành nằm trên mặt đất, sắc mặt dữ tợn, cho dù thân tử vẫn mở hai mắt ra bên trong lộ ra không cam lòng thần sắc.

"Là bị hẳn võ giả giết chết!"

Từ Phong nhìn một chút mặt đất xác chết, những thi thể này chỗ yếu hại đều có rõ ràng bị binh khí chặt vết thương dấu vết.

"Hừ, đây chỉ là bắt đầu mà về sau lẫn nhau giết hại hội càng thêm thâm liệt, cho dù là đồng bạn cũng không thể tin tưởng." Lý Từ Huyền lạnh hừ một tiếng, trong lời nói tựa hồ đối với loại này tàn sát cực kỳ khinh thường.

Bảo vật còn không thấy được, mà lại trong cổ mộ nhất định nguy cơ tứ phía, nhưng những người này vào lúc này liền đã lẫn nhau giết hại, giờ khắc này nhân tính xấu xí bản sắc bị hiển lộ phát huy vô cùng tinh tế.

Đại điện địa thế từ cao đến, bởi vì khoảng cách dài quan hệ, cho nên mới lộ ra độ dốc so sánh chậm, trực tiếp kéo dài đến địa chỗ sâu.

Hai người một đường tiến lên, trên đường lại lần lượt nhìn thấy kỷ cổ võ giả thi thể, bên trong có một người Từ Phong còn nhận biết, lại là Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn tam đoàn trưởng.

"Liệt Diễm lại chết một cái đoàn trưởng!" Gặp này Từ Phong trong lòng không khỏi vì Liệt Diễm đau lòng đứng lên.

Bất quá cái này cũng nói khi tiến vào Cổ Mộ về sau sở hữu võ giả đều đã không có cổ kỵ, chỉ cần bắt được thời cơ, mặc kệ thực lực đối phương như thế nào, trước đó phải chăng từng có cừ oán, tuyệt đối cũng sẽ không lưu thủ.

Nếu không, tại dưới tình huống bình thường, lấy Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn hiện nay ở chỗ này thực lực, không có khả năng có người nguyện ý tại không có gặp đến bất kỳ lợi ích trước mặt tới phát sinh xung đột.

"Người sẽ không phía sau ra tay với ta đi!" Từ Phong cười đối Lý Từ Huyền nói đùa nói ra.

"Đương nhiên hội!" Lý Tử Huyền Bạch Tử phong liếc một chút, nói: "Cho nên người đã phải cẩn thận phía trước nguy hiểm, còn muốn thường xuyên lưu ý ta ra tay với người!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Càn Khôn Thế Giới

Thông trên đường, liếc một chút mong muốn, hai người cũng không lo lắng có nguy hiểm gì, cho nên đều không có lộ ra cẩn thận như vậy. Tử Phong vui cười ngôn ngữ tuy nhiên lọt vào Lý Tử Huyền đối xử lạnh nhạt tương đối, nhưng cũng chỉ là làm đáng một chút, cũng không có vì vậy mà tức giận.

Hai người một đường tiến lên, Tử Phong cước bộ đột nhiên dừng lại.

"Làm sao?" Lý Tử Huyền cũng đi theo dừng bước lại, hơi kinh ngạc hỏi.

Tử Phong hai mắt khép hờ trầm mặc một lát, sau đó mở to mắt, sắc mặt có chút ngưng trọng nói ra: "Chung quanh sát khí nồng độ theo chúng ta không ngừng xâm nhập một mực đang gia tăng."

Hắn bởi vì tu luyện qua Thái Cổ Sát Khí Quyết, cho nên đối với sát khí tồn tại phá lệ nhạy cảm, trong trời đất vốn là sát khí thừa thớt, bình thường võ giả tầm thường căn bản cảm giác không đến, Tử Phong khi tiến vào Cổ Mộ bên trong thời điểm liền đã phát giác sát khí mức độ đậm đặc so ngoại giới cao hơn. Nhưng cũng không để ý tới, nhưng giờ phút này sau đó lấy bọn hắn không ngừng xâm nhập, sát khí nồng độ càng ngày càng cao, hắn bắt đầu cảnh giác lên.

"Người đã đến có thể cảm giác được sát khí tồn tại?" Lý Tử Huyền trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, nàng vừa mới nhìn rõ ràng, Tử Phong vừa rồi hắn là tại cảm giác, mà lại nàng rõ ràng Tử Phong thường xuyên một bộ vui cười bộ dáng, nhưng lại sẽ không cảm loại sự tình này nói đùa.

"Ân, bởi vì vì một số nguyên nhân, cho nên ta đối sát khí cảm ứng so người khác muốn mẫn cảm!" Tử Phong gật đầu nói.

Đạt được Tử Phong khẳng định, Lý Tử Huyền trên mặt cũng hiển hiện một vòng ngưng trọng, đồng thời cũng âm thầm kỳ quái Tử Phong là như thế nào có thể nhạy cảm như thế cảm giác được sát khí, nhưng nhìn đối phương bộ dáng không nguyện ý nhiều lời, nàng cũng rất biết điều không tiếp tục hỏi nhiều.

Tiếp tục đi lên phía trước, tuy nhiên tại cái này kéo dài trên hành lang hai người không có gặp đến bất kỳ nguy hiểm nào, bất quá từ khi Tử Phong cảm giác được sát khí nồng độ đang không ngừng gia tăng về sau, hai người đều trở nên càng cẩn thận e dè hơn đứng lên.

Hai người cũng không phi nhanh, tại hành tẩu sau nửa canh giờ, phía trước xuất hiện một cái màn sáng chi môn.

Mà lại Tử Phong có thể phát giác cũng là đến gần màn sáng chi môn, sát khí nồng độ càng cao.

"Chẳng lẽ sát khí là từ nơi này màn sáng cánh cửa bên trong tán tràn ra tới?" Tử Phong không thể xác định, trong lòng nghi hoặc không thôi.

"Đây là... Đây là truyền ra chi môn, chẳng lẽ cái này trong cổ mộ có khác càn khôn?" Lý Tử Huyền nhìn về phía trước màn sáng chi môn sắc mặt kinh ngạc nói.

"Người nói là đạo ánh sáng này mạc chi môn kết nối lấy một cái không gian khác?" Tử Phong nhìn về phía Lý Tử Huyền, biết đối phương kiến thức phi phàm.

"Ân, cũng là như thế, màn sáng chi môn lưu giữ ở trong hư không, là kết nối hai cái không gian một cái lối đi! Cái không gian này có thể là cái nào đó thiên nhiên hình thành bí cảnh, cũng có thể là là Hoàng giả cảnh giới cường giả kết thành Càn Khôn Thế Giới."

Tử Phong sau khi nghe xong không nói gì, những vật này hắn chưa có tiếp xúc qua, đều là lần đầu tiên nghe nói.

Thế giới to lớn, kỳ quái, Huyền Huyền khó lường, con đường tu luyện càng là nghịch thiên mà đi, không có không có tận cùng, cường giả vấy tay một cái hủy thiên diệt địa.

Cùng cái thế giới này so sánh, vài cát đảo chỉ là giọt nước trong biển cả, Tử Văn Tông làm theo thì càng thêm nhỏ bé, hắn chỉ là Tử Văn Tông một người đệ tử, nếu như không phải lần này Mê Vụ Sâm Lâm chuyển đi, cũng căn bản sẽ không tiếp xúc đến những vật này.

Liền như là tại võ giả tu vi phương diện, hắn biết rõ võ giả cảnh giới tối cao cũng chính là Nguyên Linh Cảnh, bây giờ nghe Lý Tử Huyền nâng lên Hoàng

giả cảnh cường giả có thể bên trong trả cần khôn khác thành một cái thế giới, điều này làm hấn trong lòng kinh ngạc đồng thời trong lòng cũng kích động thật lâu không thể bình tĩnh. Trong lòng sinh ra mãnh liệt chờ mong, không biết mình về sau phải chăng có thể đạt tới cao như vậy độ.

Lý Tử Huyền chú ý tới Tử Phong tại chính mình nâng lên những thứ này sau đó, trong mắt tràn đầy ước mơ ánh mắt, nàng biết Tử Phong suy nghĩ trong lòng, nhưng nghĩ tới Tử Phong chỉ là xuất thân tại vài cát đảo một võ giả, trong lòng không khỏi than nhỏ.

Hoàng giả cảnh giới lại có thể là dễ dàng như vậy đạt tới, huống chi là Tử Phong dạng này một cái tiểu tông môn đệ tử, nàng dưới cơ duyên xảo hợp đi vào vài cát đảo, những ngày qua đối với vài cát đảo Tu Luyện Thế Giới cũng có nhất định hiểu biết.

Vài cát đảo chỗ vắng vẻ rời xa đại lục, tài nguyên tu luyện càng là bần cùng, nàng tới đây gặp qua Hóa Khí Cảnh võ giả đều có chút thừa thớt, nơi này hoàn cảnh nhất định một võ giả thành tựu.

Mấy ngày nay cùng Tử Phong ở chung, nàng đối Tử Phong hận ý đã sớm giảm nhạt, thậm chí lúc này là tại đem Tử Phong xem như một đồng bọn mà đối đãi, nhưng hai người nhất định không phải một cái thế giới người, do dự một chút, Lý Tử Huyền nói với Tử Phong: "Nếu như người muốn trở thành một cái cường đại võ giả, người nhất định phải đi ra nơi này."

Lý Tử Huyền lời nói lệnh tử phong sửng sò, chợt mình bạch đối phương nhìn ra bản thân tâm tư.

Hắn biết Lý Tử Huyền nói tới "Nơi này" cũng không phải là chỉ Tử Vân Tông thế lực phạm vi, mà chính là chỉ đi ra vài cát đảo.

"Yên tâm đi, ta nhất định sẽ đi ra vài cát đảo!" Tử Phong mỉm cười nói, đối với Lý Tử Huyền thiện ý nhắc nhở, ánh mắt lộ ra cảm kích cùng kiên định thần sắc.

Hắn mới đầu lựa chọn đạp vào con đường tu luyện, nguyên nhân chủ yếu nhất là vì một ngày kia vì mẫu thân đòi lại một cái công đạo, hiện tại tuy nhiên đây là hấn lớn nhất mục tiêu chủ yếu, nhưng theo kiến thức không ngừng tăng trưởng, hấn đối với bên ngoài càng đặc sắc thiên địa cũng nhiều về mong đợi cùng hướng tới.

Vô luận là xuất phát từ loại kia nguyên nhân, hấn đều muốn đi ra nơi này, tiến về càng rộng lớn hơn thiên địa.

"Hừ, ta yên tâm cái gì!" Lý Tử Huyền lạnh hừ một tiếng nói ra.

Đối với Tử Phong tự tin nàng không muốn đả kích, chỉ là đem cái này nhìn thành là một thiếu niên nhất thời hăng hái, có lẽ dùng không bao lâu liền sẽ bị hiện thực đi ma diệt.

"Chúng ta đi thôi, tiến đi xem một cái cánh cửa này về sau đến là một cái thế nào thế giới." Lý Tử Huyền dứt bỏ suy nghĩ trong lòng, nhìn trước mắt màn sáng chỉ môn nói với Tử Phong.

Thông đạo chạy tới cuối cùng, tại trước mặt bọn hấn chỉ có con đường này có thể đi.

Tử Phong gật đầu, cùng Lý Tử Huyền cùng đi hướng Truyền Tống Môn.

Truyền Tống Môn tản ra sáng chói tia sáng chói mắt, ở phía sau ảm ảm có thể thấy được hắc sắc Hư Vô Chi Khí Phiêu Miêu, tản ra hư vô, Hủy Diệt Chi Khí.

"Loại này Truyền Tống Môn tồn tại vạn năm tuế nguyệt, lại còn như thế vững chắc!" Lý Tử Huyền nhìn một chút Truyền Tống Môn, không khỏi cảm thán một câu, sau đó một chân bước vào màn sáng bên trong, sau một khắc cả cái thân ảnh biến mất tại Truyền Tống Môn bên trong.

Tử Phong thấy ngạc nhiên, gặp Lý Tử Huyền đã biến mất thân ảnh, hấn cũng liền bận bịu tập trung ý chí bước vào tiến Truyền Tống Môn bên trong.

Vừa mới bước vào, Tử Phong cảm giác được chung quanh mãnh liệt năng lượng ba động, chợt mắt tối sầm lại, mình đã thân ở một vùng tăm tối bên trong, nhưng loại này hắc ám lóe lên một cái rồi biến mất, tiếp theo Tử Phong trước mắt xuất hiện ánh sáng, tại xem xét thời điểm phát hiện mình đã xuất hiện tại một thế giới khác.

Tử Phong quay đầu nhìn về phía sau lưng, nơi nào còn có Truyền Tống Môn tồn tại, chính mình giống như trống rỗng xuất hiện ở chỗ này một dạng.

Không để ý đến trong đầu óc mình mê muội cảm giác, Tử Phong bắt đầu đánh giá bốn phía.

Liếc nhìn lại đều là hoang dã chi địa, toàn bộ không gian một mảnh tối tăm chi sắc, u ám làm cho người có một loại cảm giác ngột ngạt.

Càng lệnh tử hơn phong trong lòng giật mình là nơi này giữa thiên địa sát khí mức độ đậm đặc đạt tới ngoại giới nhiều gấp mấy lần, gần như không cần có ý cảm ứng liền có thể phát giác được sát khí tồn tại.

Cái này đến là một cái dạng gì không gian? Chẳng lẽ mộ huyết chủ nhân liền táng ở chỗ này? Vì cái gì nơi này hội có như thế nồng đậm sát khí..

Từng cái nghi vấn tại Tử Phong trong óc dâng lên, nhưng lại không cách nào đạt được đáp án.

Ngay tại Tử Phong suy nghĩ thời điểm, cách đó không xa Lý Tử Huyền hướng phía hấn đi tới, hai người tuy nhiên đều là từ một cái Truyền Tống Môn tiến vào, nhưng truyền tống đến mảnh không gian này địa điểm vẫn còn có chút sai lầm, hai người cách xa nhau vài trăm mét khoảng cách.

"Nơi này rất có thể cũng là coi là Hoàng giả ngưng kết Càn Khôn Thế Giới, tại hần trước khi chết đem cái này Càn Khôn Thế Giới bảo toàn xuống tới." Lý Từ Huyền đi tới trong mắt còn tràn đầy vẻ chấn động.

Tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau, nàng lần lượt bị cảnh tượng trước mắt rung động đến, một cái vắng vẻ tiểu đảo tự, vậy mà lại xuất hiện một cái Hoàng giả cảnh võ giả mộ huyết, mà lại người hoàng giả này cảnh võ giả vẫn là một cái cao giai Luyện Đan Sư, đối với trận pháp cũng có được thành tựu cực cao, cường giả như vậy liền xem như tại rộng lớn vô biên đại lục ở bên trên cũng tất nhiên là tiếng tăm lừng lẫy cường giả.

Chỉ là người này đến là ai, nàng thủy chung suy đoán không ra, nàng tìm khắp chính mình trí nhớ, nhưng không có muốn ra vạn năm trước có một cường giả như vậy đột nhiên biến mất tin tức.

Mà lại Hoàng giả cảnh cường giả muốn đem tự thân ngưng kết Càn Khôn Thế Giới bảo lưu lại đến, trừ muốn thi triển thủ đoạn nghịch thiên bên ngoài, tự thân cũng sẽ rơi cái hải cốt không toan.

Hải cốt đều không có, hần kiến tạo cái mộ huyết này lại đang làm cái gì? Bảo lưu lại chính mình Càn Khôn Thế Giới lại là vì cái gì?

Lý Từ Huyền trong lòng nghi hoặc, mặc dù biết Từ Phong cũng vô pháp giải đáp, bất quá vẫn là đem những gì mình biết nói cho Từ Phong.

Từ Phong sau khi nghe xong cũng là trong lòng khiếp sợ không thôi, suy nghĩ sau một hồi lâu nói ra: "Bất kể như thế nào, chí ít hiện tại có thể khẳng định, đan Huy cùng sát khí đều là xuyên thấu qua Truyền Tống Môn khe hở không gian để lộ ra qua, nói cách khác hết thảy đáp án đều đem lại ở chỗ này tìm tới đáp án, chúng ta chỉ có thể không ngừng tiến lên."

Lý Từ Huyền gật đầu nói: "Bất quá chúng ta hiện tại đối với nơi này hoàn toàn không biết gì cả, nếu là mù quáng hành tẩu không những lãng phí thời gian cùng tinh lực, còn có thể gặp được dự nghĩ không ra nguy hiểm, cho nên ta đề nghị chúng ta dọc theo sát khí nồng đậm phương hướng thăm dò."

Bên trong không gian này sát khí đã cực kỳ nồng đậm, Từ Phong đối Lý Từ Huyền có thể cảm ứng được sát khí cũng không kinh ngạc.

Lý Từ Huyền đề nghị cùng hần suy nghĩ trong lòng không mưu mà hợp, sau đó hai người hướng phía sát khí nồng đậm phương hướng tiến về phía trước.

Vì nghiệm chứng bọn họ phỏng đoán có chính xác không, trên đường bọn họ không ngừng cải biến phương hướng, bất quá vô luận như thế nào đi, bọn họ cuối cùng đều tại hướng về một phương hướng tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tồn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Hần hần là cảm ơn ta

Từ Phong hai người suy đoán, cuối cùng có một cái sát khí nồng độ kinh khủng nhất địa phương, mà nơi này cũng là ở giữa vùng không gian này khu vực.

Trên đường bọn họ phát hiện một số võ giả hoạt động qua dấu vết, biết tiên tiến nhập nơi đây những cái kia võ giả cũng là theo cứ như vậy phương pháp tiến hành thăm dò, cho nên song phương đi phương hướng đi tới đều là giống nhau.

Căn cứ loại này chỉ dẫn, bọn họ một đường xâm nhập, sát khí cũng biến thành càng phát ra khủng bố, cơ hồ muốn ngưng kết thành thực chất.

Một đoạn thời khắc, Lý Từ Huyền dừng bước lại, nàng da thịt xuất hiện một vòng đỏ ửng, không có nhú chặt, một bộ thống khổ bộ dáng.

"Người không sao chứ?" Từ Phong hỏi.

Sát khí nồng độ càng ngày càng cao, đối với võ giả thân thể đã cổ có nhất định ăn mòn năng lực.

Lý Từ Huyền lắc đầu, nhìn về phía Từ Phong một bộ người không việc gì bộ dáng, có chút không phục nói ra: "Không hổ là Thể Tu, thật sự là da dày thịt béo!"

"Ha ha, nếu như lại tiếp tục đi lên phía trước một đoạn thời gian, ta cũng nếu không gánh được." Từ Phong gượng cười một chút nói ra.

Nghe Từ Phong nói như thế, Lý Từ Huyền Bạch Từ phong liếc một chút, thể nội linh lực thấu thể mà ra, tại bên ngoài thân hình thành một tầng phòng ngự lòng ánh sáng chống cự không khí chung quanh ăn mòn.

Cái này lòng ánh sáng ngưng tụ kết xuất, Lý Từ Huyền trên mặt thống khổ biểu lộ mới chậm rãi biến mất, bất quá mi đầu vẫn như cũ khóa chặt, nói với

Từ Phong: "Nếu như phía trước sát khí nồng độ tiếp tục gia tăng, ta linh lực tiêu hao sẽ nhanh hơn, nếu như linh lực tiêu hao sạch sẽ, muốn ra đến đâu là vọng tưởng, cho nên chúng ta nhất định phải tăng thêm tốc độ."

Sau đó hai người tiếp tục đi tới, sau cùng Từ Phong cũng không chịu nổi cái này sát khí ăn mòn, bất quá hắn cũng không có đạt tới Uẩn Khí Cảnh, vô pháp hướng Lý Từ Huyền một dạng ngưng tụ linh lực lỏng ánh sáng chống cự sát khí.

Sau cùng hắn đem Sát Cương phóng thích mà ra, khiến cho hắn kinh hãi là, cái này Sát Cương chẳng những có thể chống lại chung quanh sát khí ăn mòn, mà lại đối với Sát Cương không có bất kỳ cái gì hao tổn.

Không khỏi nhanh hắn liền nghĩ mình bạch, hắn Cương Khí liền là thông qua sát khí Thối Thể ngưng tụ ra, mà lại Cương Khí bởi vì sát khí quan hệ sinh ra biến dị biến thành Sát Cương, Sát Cương cũng có sát khí nhất định ma diệt, ăn mòn đặc tính, chỉ là loại này đặc tính không có không rõ ràng.

Nhưng tổng thể mà nói, Sát Cương cùng sát khí bản nguyên cơ hồ giống nhau, cho nên mới có thể như thế.

Tiếp tục tiến lên, sát khí nồng hậu dày đặc trình độ đã mười phần khủng bố, chung quanh hoàn toàn tĩnh mịch, không có chút sinh cơ có thể nói, lâu dài bị như thế nồng đậm sát khí bao khóa, đập vào mắt chỗ đều là màu nâu xám.

Lý Từ Huyền chắc chắn như thế nơi này chính là Hoàng giả cảnh Càn Khôn Thế Giới, này vì sao võ giả Càn Khôn Thế Giới bên trong hội có như thế nồng đậm sát khí tồn tại, chẳng lẽ vị này tuyệt thế cường giả cũng như hắn đồng dạng tu hành qua cùng loại Thái Cổ Sát Khí Quyết dạng này lợi dụng sát khí tu luyện công pháp hoặc là vũ kỹ?

Có Sát Cương phụ trợ, lúc này Từ Phong so Lý Từ Huyền lộ ra còn muốn nhẹ nhõm rất nhiều, không có chút nào nhận chung quanh sát khí ảnh hưởng.

Ngay tại hai người đi đường thời điểm, phía trước hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện tại hai người trong tầm mắt, nhanh chóng hướng phía hai người phương hướng mà đến.

Những người này trên thân đã sớm bị máu tươi nơi bao bọc, từng cái như là như huyết hồ lô, như không có là võ giả thị lực kinh người, nhìn rõ ràng, nếu không sẽ còn tưởng rằng một loại nào đó quái vật.

"Những người này chẳng lẽ là trước một bước biến thành nơi này những cái kia võ giả?" Hai người liếc nhau, dừng bước lại âm thầm cảnh giác người tới.

Nhưng những này "Huyết nhân" còn chưa tới nơi trước mặt hai người liền đã lần lượt ngã xuống đất.

"Cứu mạng, cứu ta..."

Chỉ còn lại có một người kiên trì đến Từ Phong trước người hai người trăm mét chỗ, trong miệng liều mạng phát ra la lên, âm thanh run rẩy lấy, mang theo tuyệt vọng, ý sợ hãi.

"Hắn là một số Ngưng Khí Cảnh võ giả, bởi vì vô pháp chống cự sát khí mới sẽ như thế." Lý Từ Huyền nói ra.

"Chúng ta đi xem một chút, cũng có thể từ trong miệng hắn biết một số tình huống, dạng này cũng có thể có chuẩn bị." Từ Phong nói xong, thân hình hướng thẳng đến cái kia đạo ngã xuống thân ảnh bay đi.

Nếu như chậm một chút, rất có thể người này liền sẽ chết đi.

Hai người tới cái võ giả này trước mặt thời điểm, cận thân quan sát phía dưới, trong lòng một trận ác hàn.

Cái võ giả này thân thể tại sát khí ăn mòn chỉ đã hoàn toàn thay đổi, trên thân thể mảng lớn da thịt đã thối rữa, cái võ giả này cũng đã hấp hối, tùy thời đều có thể chết đi.

"Mau cứu ta!"

Tên võ giả này hai mắt đã sớm bị sát khí ăn mòn không thấy, trong hốc mắt máu me đầm đìa, nghe thấy có người tiếp cận lên tiếng cầu cứu.

Từ Phong trong lòng thở dài, ở trong môi trường này hắn cũng chỉ có thể bằng vào Sát Cương tự vệ, muốn cứu người càng là si tâm vọng tưởng, mà lại y theo tên võ giả này hiện tại bộ dáng, liền xem như có thể cứu sống, nhưng còn sống còn không bằng chết mất, miễn cho chịu tội.

Bất quá người tại đối mặt tử vong thời điểm, cũng sẽ không nghĩ tới những này, tên võ giả này trong miệng còn đang không ngừng khẩn cầu, chỉ là thanh âm càng ngày càng thấp, hắn sinh mệnh khí tức cũng đang nhanh chóng trôi qua.

Từ Phong biết lấy tên võ giả này hiện tại trạng thái, muốn từ đối phương trong miệng hỏi ra chút là căn bản không có khả năng. Nhìn trước mắt không thành nhân dạng võ giả, Từ Phong trong lòng không khỏi dâng lên một loại Thô tử Hồ bi cảm giác, không biết mình lần này tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm kết cục phải chăng cũng sẽ cùng tên võ giả này một dạng.

Mất thấy võ giả thống khổ bộ dáng, Từ Phong từ từ vật giới chỉ bên trong đem trường kiếm lấy ra, một kiếm hướng phía tên võ giả này cổ họng đâm ra.

"Người làm gì?" Lý Từ Huyền quát.

Từ Phong một kiếm đem hấp hối vỡ giả giết chết, một màn này lệnh Lý Tử Huyền kinh ngạc đồng thời cũng sinh ra một cổ tức giận.

"Chẳng lẽ dễ hấn lại nhiều bị một hồi tội vẫn là nói người có thể đem hấn cứu ra phiền khu vực này?" Từ Phong từ tốn nói.

Từ Phong nói như vậy, Lý Tử Huyền cũng kịp phản ứng, trầm mặc xuống không nói gì.

"Đi thôi, ở chỗ này kiên trì quá lâu người linh lực cũng sẽ không thể tiếp tục được nữa." Từ Phong nói ra.

Sau đó hai người bước nhanh tiếp tục tiến lên, trên đường đi càng ngày càng nhiều vỡ giả thi thể xuất hiện tại trước mặt hai người, có chút đã căn bản nhìn không ra hình người, tại sát khí ăn mòn chỉ đã biến thành một đồng huyết nhục, một lúc sau, cho dù liên hải cốt đều không thể lưu lại.

Đến sau cùng trong lòng hai người đã chết lặng, những người này đều không cách nào phóng thích linh lực Ngưng Khí Cảnh vỡ giả, nếu như tại phát hiện sát khí ăn mòn về sau lập tức rời khỏi căn bản liền sẽ không chết ở chỗ này, nhưng bọn hấn mình biết mình không có tự vệ thủ đoạn nhưng vẫn là xâm nhập xa như vậy, hiện tại rơi vào kết cục này, đáng thương đồng thời lại làm sao không có làm cho người thật đáng buồn.

Thẳng đến sau một canh giờ, Từ Phong hai người nhìn thấy hơn ba mươi tên vỡ giả, những vỡ giả này bên ngoài thân linh lực phun trào, đều là Uẩn Khí Cảnh vỡ giả, chính là trước một bước tiến vào mảnh không gian này Uẩn Khí Cảnh vỡ giả, lúc này những người này tất cả đều ngừng chân ở chỗ này, nhìn qua cách đó không xa một ngọn núi.

Từ Phong hai người đến, lập tức lệnh những người này quay đầu xem chừng.

Thấy rõ ràng là Từ Phong cùng Lý Tử Huyền hai người về sau, biểu hiện trên mặt đều cực kỳ đặc sắc, đang kinh ngạc đồng thời, có người cao hứng, cũng có người giết ý phun trào.

"Từ Phong huynh đệ, người quả nhiên không chết!" Nhìn thấy Từ Phong đến, cao hứng nhất là thuộc Chung Lôi.

"Mệnh ta lớn, không chết!" Từ Phong ha ha cười nói.

"Từ Phong người giết ta thú liệt đoàn người, lại còn dám đến đây!" Liệt Diễm ánh mắt lạnh lẽo, lên tiếng quát, nếu không phải có giờ phút này hoàn cảnh đặc thù, lại có Từ Văn Tông cùng Chung Lôi ở bên, hấn sớm đã xuất thủ.

"Hấn muốn hại ta, ta dựa vào cái gì không thể giết hấn, huống hồ coi như ta không giết hấn, hấn cũng phải chết tại cái này sát khí bên trong, loại kết cục này há không càng là thê thảm, nếu như hấn biết hấn tới đây Ngưng Khí Cảnh vỡ giả lại là loại kết cục này, có lẽ Tiêu Việt sẽ còn cảm ơn ta đây." Từ Phong không có chút nào e ngại chi ý, nhìn thẳng Liệt Diễm nói ra.

"Tiểu tử, người thật cho là ta không dám ra tay với người sao?" Liệt Diễm bị Từ Phong câu nói này khí nổi gân xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Giăng co

"Liệt Diễm, Tiêu Việt lúc trước ôm tâm tư gì tất cả mọi người trong lòng rõ ràng, hấn là chết có hay không có, nếu như người ở chỗ này đối Từ Phong động thủ, ta phụng bồi chính là." Chung Lôi thanh âm lạnh lẽo, trầm giọng quát.

"Người... , ta ngược lại muốn xem xem người có thể bảo vệ hấn đến khi nào!" Liệt Diễm nhìn Chung Lôi cùng Từ Phong liếc một chút, trong mắt tràn đầy nộ khí, bất quá cuối cùng không dám ở này động thủ.

Này sát khí nồng hậu dày đặc, hơi không cẩn thận liền có thể bị sát khí ăn mòn, hơn nữa còn muốn một mực tiêu hao linh lực chống cự sát khí, cho nên lúc này động thủ sẽ chỉ làm người bên ngoài ngư ông đắc lợi, Liệt Diễm suy nghĩ một chút, đề xuống trong lòng ác khí.

Bất quá nhìn thấy cùng Từ Phong cùng đi đến Lý Tử Huyền, khóe miệng của hấn không khỏi lộ ra một tia cười trên nỗi đau của người khác, nhìn về phía Từ Văn Tông Tam Trưởng Lão cùng Ngũ Trưởng Lão nói ra: "Các người Từ Văn Tông người thật đúng là thiện biến, trước một giây còn truy sát người khác, hiện tại liền trở thành bằng hữu."

"Liệt Diễm đoàn trưởng, người thật đúng là có lòng dạ thanh thản!" Gặp Liệt Diễm châm ngòi, Từ Phong giễu cợt nói.

Từ Phong sau khi nói xong, ánh mắt nhìn về phía Tam Trưởng Lão hai người, không biết đối phương hội làm phản ứng gì, Liệt Diễm châm ngòi chỉ tâm ở ngoài sáng lộ ra bất quá, ở đây người đều lòng dạ biết rõ, bất quá liên quan đến tông môn vấn đề mặt mũi, này liền không nói được, huống chi còn có Ngũ

Trưởng Lão tại, Từ Phong cũng không rõ ràng hai người đối với mình lại là thái độ gì.

"Chuyện này là chúng ta Từ Vân Tông sự tình, cũng không nhọc đến phiên Liệt Diễm đoàn trưởng động thủ, bắt quá, việc này qua đi, Từ Vân Tông cũng chắc chắn tìm Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn đòi cái công đạo!" Tam Trưởng Lão sắc mặt âm trầm nói ra.

Hắn cái này lời mặc dù là tại nói với Liệt Diễm, nhưng cũng là đang biến tướng nói cho mọi người, trước đó mọi người vây công, Từ Vân Tông sẽ chỉ tìm Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn tính sổ sách, không tránh đến bọn hắn lần nữa trở thành nhiều người mũi tên chỉ.

Một bên Ngũ Trưởng Lão nhìn qua có chút chật vật, giờ phút này ánh mắt tại Từ Phong trên thân hiện lên, bắt quá vẫn là không có nói cái gì, trước đó Liệt Diễm châm ngòi đã làm bọn hắn mang đến người đều chết tại Cổ Mộ bên ngoài, hiện tại lại bởi vì Liệt Diễm một câu cùng Từ Phong cùng Lý Từ Huyền phát sinh xung đột, vô luận kết cục như thế nào, hắn đều sẽ trở thành khác trong lòng người trò cười, huống chi Tam Trưởng Lão đã nói tạm thời sẽ không truy cứu việc này, hắn liền càng không khả năng lại nói cái gì.

"Ha-Ha, phụng bồi chính là." Liệt Diễm lạnh cười nói.

Đối với Tam Trưởng Lão uy hiếp hồn nhiên không thêm để ý, hắn tại Cổ Mộ bên ngoài thiết kế Từ Vân Tông thời điểm liền đã làm ra được ăn cả ngã về không dự định, chỉ cần có thể đến đến nơi đây cơ duyên, hắn hoàn toàn có thể cao chạy xa bay, chờ đến hắn thành vì một cường giả về sau, Từ Vân Tông cũng không dám lại nhắm vào hắn cái gì, về phần Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn, tại cơ duyên này trước mặt liền lộ ra không có ý nghĩa.

Một trận mưa gió trong lúc vô tình bình tĩnh lại, đối với kết quả này mọi người trong lòng cũng sớm đoán trước, hiện tại tranh đấu xác thực không phải cử chỉ sáng suốt.

Từ Phong hướng về phía Tam Trưởng Lão gật gật đầu, cùng Lý Từ Huyền hướng đi một bên, không cùng ở đây bất kỳ bên nào đứng chung một chỗ.

Tam Trưởng Lão đối với cái này cũng không nói gì thêm, nhìn về phía Từ Phong ánh mắt bên trong ngược lại nhiều một tia vui mừng. Không nghĩ tới Từ Phong có thể sống đi ở đây, riêng là tại cái này sát khí nồng đậm chi địa, tiến vào Ngưng Khí Cảnh võ giả đều đã chết oan chết uổng, nhưng Từ Phong không bị ảnh hưởng chút nào.

Từ Phong cùng Lý Từ Huyền hướng đi một bên, tại đến chỗ này một khắc này, bọn họ liền đã thấy phía trước một tòa xuyên thẳng Vân Tiêu cao ngất son phong.

Son phong mông mông bụi bụi sát khí lượn lờ, sát khí mức độ đậm đặc cơ hồ ngưng tụ thành thực chất.

Tại đỉnh núi bùng ánh sáng lấp lóe, xuyên thấu qua nồng đậm sát khí, còn có thể bị rõ ràng nhìn thấy.

"Đan Huy!" Lý Từ Huyền ánh mắt ngưng trọng nhìn lấy này ánh sáng nhẹ nói nói.

Từ Phong nghe tiếng cũng nhìn về phía này ánh sáng, đan Huy bạo phát thời điểm hắn cũng không nhìn thấy, lúc này mới tính toán chân thực nhìn thấy.

Mọi người tại đây cũng nhao nhao nhìn về phía nơi xa son phong, bắt quá đều không có áp dụng bất luận cái gì hành động.

Càng là hướng phía trước, sát khí mức độ đậm đặc càng mạnh, không ai có thể xác định mình có thể kiên trì hướng đi son mạch đỉnh đầu, cho nên đều tại xem chừng.

Thời gian tại yên tĩnh cùng trong trầm mặc quá khứ nửa canh giờ lâu. Trên mặt mọi người đều xuất hiện vẻ lo lắng, nếu là lại tiếp tục đông dài, sớm muộn muốn đem thể nội linh lực hao hết, sau cùng chết tại sát khí ăn mòn chi.

"Liều!" Một tên Từ Phong cũng không nhận ra Uẩn Khí Cảnh võ giả khẽ quát một tiếng, thân hình nhanh chóng hướng phía son mạch phương hướng phóng đi.

Mọi người ghé mắt, cái này cá nhân tu vi chỉ có Uẩn Khí Cảnh sơ kỳ tu vi, tại những võ giả này bên trong thuộc về đệ tam đẳng thứ.

Mất thấy tên võ giả này phóng tới son phong mà đi, người khác cũng đều không có xuất thủ ngăn cản, ngược lại trong mắt thêm ra một tia mừng rỡ. Bọn họ ở chỗ này hao tổn thời gian dài như vậy, cũng là không muốn chính mình đi trước mạo hiểm, giờ phút này rốt cục có người không chịu nổi, bọn họ tự nhiên vui lòng nhìn thấy.

Tên võ giả này cũng biết tất cả mọi người đang đợi một cái Tham Lộ Thạch, hắn cử động lần này không thể nghi ngờ là đang vì hắn người trải đường, nhưng dưới mắt tình huống làm hắn không thể không dừng một cái, trong cơ thể hắn linh lực căn bản là không có cách cùng người khác so sánh, mà lại xuất thân Tiểu Gia Tộc, trên thân bổ sung linh lực đan dược cũng không đủ chèo chống hắn lâu dài ở đây đông dài.

Mọi người vị trí chỗ ở khoảng cách son phong chỉ có ngàn mét khoảng cách cách, tên võ giả này tốc độ cực nhanh, muốn nhất cổ tác khí xung lên đỉnh núi.

Trong chớp mắt, tên võ giả này đã đi tới son phong dưới chân, bắt quá đến đây về sau tốc độ xác thực bỗng nhiên chậm lại, sát khí càng mạnh, cần phóng thích linh lực đem càng thêm to lớn, giờ phút này tên võ giả này hiển nhiên là linh lực có chút không xong.

Dù vậy, tên võ giả này cũng không có chút nào lùi bước ý tứ, hơi hơi điều chỉnh một chút chính mình trạng thái, tiếp tục hướng son mạch đỉnh đầu trèo lên qua.

Nhìn thấy một màn này, không ít người trong mắt sáng lên, phảng phất nhìn thấy một tia đi lên đỉnh núi hi vọng.

Bất quá sau một khắc, tên võ giả này ngưng tụ tại bên ngoài thân linh lực lồng ánh sáng đột nhiên vỡ vụn, chột mọi người nghe được nơi xa tên võ giả này tê tâm liệt phế rú thảm chí tiếng vang lên.

Đạo thanh âm này chỉ tiếp tục mấy hơi thời gian liền im bất mà dừng, người võ giả kia thân thể nhanh chóng tan rã tại trong tầm mắt mọi người.

Trong nháy mắt biến hóa lệnh ở đây võ giả lưng mồ hôi lạnh chảy ròng, bởi vì sát khí quan hệ, mọi người thấy ánh mắt tương đối mơ hồ, bất quá vẫn là có thể nhìn thấy phát sinh ở người võ giả kia trên thân hết thấy.

Nguyên bản có mấy người nhìn thấy người võ giả kia đã trèo lên lên đỉnh núi, bọn họ cũng có chút nóng lòng muốn thử đứng lên, nhưng giờ phút này biến cố đột nhiên làm bọn hắn có chút do dự không tiến.

Tất cả mọi người thấy rõ ràng, người võ giả kia tuy nhiên linh lực tiêu hao lớn hơn, nhưng tuyệt không có đạt tới linh lực khô cạn cấp độ, hẳn là còn có thể tiếp tục kiên trì, lại chẳng biết tại sao, hắn đi ngưng tụ linh lực lồng ánh sáng lại đột nhiên toái, cuối cùng chết thảm.

Cái nghi vấn này cũng tương tự tại trong lòng mỗi người dâng lên, nhìn về phía người võ giả kia thân ảnh biến mất phương hướng, trên mặt càng thêm ngưng trọng, thậm chí cực kỳ khó coi.

Từ Phong cũng là nhìn kinh hãi không thôi, biết ngọn núi bên trên cũng không không đơn giản, người võ giả kia đi ngưng tụ linh lực lồng ánh sáng đột nhiên vỡ vụn liền đã nói rõ hết thấy.

Hắn có tin tức bằng vào Sát Cương tồn tại, mình có thể nhẹ nhõm ứng đối với chỗ này như vậy sát khí nồng độ mà không bị ảnh hưởng chút nào, nhưng nếu như sát khí tại cuồng bạo một số, hẳn liền không có có bao nhiêu nắm chắc.

Từ Phong nhìn một chút bên cạnh Lý Từ Huyền, gấp cũng là chân mày cau lại, hiển nhiên cũng là suy đoán không ra tên võ giả này trên thân phát sinh cái gì.

"Tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh, nhưng đối linh lực Chương Không Chi Lực không đủ, linh lực kế tục phóng thích không đủ, tự nhiên vô pháp chống cự sát khí!" Ngũ Trường Lão âm thanh vang lên, trong giọng nói mang theo rõ ràng khinh thường ý vị.

"Lão gia hỏa này, thật sự là cáo già!" Từ Phong trong lòng tối chửi một câu.

Tuy nhiên Ngũ Trường Lão nói có nhất định đạo lý, nhưng đây cũng chỉ là một loại suy đoán, ai cũng không dám khẳng định.

Mà lại mọi người trong lòng rõ ràng, nơi này phần lớn người đều lúc trước tham dự qua vây công Từ Vân Tông người, này thời cơ duyên đang ở trước mắt, cái này Ngũ Trường Lão làm sao lại hảo tâm như thế mở miệng nhắc nhở.

Ngũ Trường Lão lời nói nhìn như là tại châm chọc người võ giả kia, kì thực bất quá là tại cổ động người khác lại đi ném thử.

Hắn lời nói không có người đáp lại, tràng diện lần nữa trở nên yên tĩnh, tất cả mọi người tại cân nhắc, đều đang tự hỏi tiếp xuống chính mình như thế nào đi làm.

Không người nào dám lại đi ném thử, không có gì ngoài Từ Phong bên ngoài, cả đám đều đang thỉnh thoảng hướng miệng bên trong liều mạng nuốt lấy các loại bổ sung linh lực đan dược.

"Nếu như mọi người tiếp tục giằng co nữa, dùng không bao lâu, chúng ta còn không có trèo lên lên đỉnh núi liền sẽ hao tổn chết ở chỗ này." Liệt Diễm nói ra.

Mọi người nhìn về phía Liệt Diễm, không biết hắn lại phải làm cái quỷ gì.

Mọi người quăng tới thần sắc khác nhau ánh mắt, Liệt Diễm để ở trong mắt cũng không để ý tới, tiếp tục nói: "Hiện tại chúng ta đều ở cạnh không ngừng chuyển vận linh lực miễn cưỡng duy trì, nhưng chỉ có một người mặc dù không có đạt tới Uẩn Khí Cảnh, không chút nào không nhận chung quanh sát khí ảnh hưởng. Cho nên ta cảm thấy người này nhất định có thể trèo lên lên đỉnh núi, tìm tới rồi đi nơi này phương pháp."

Liệt Diễm mặc dù không có điểm danh đường họ, nhưng mọi người đều biết Liệt Diễm gọi là Từ Phong, ánh mắt đảo qua Từ Phong trên thân thời điểm cũng không khỏi đến có chút ý động, nếu như mọi người cần một người đi làm cái này Tham Lộ Thạch, Từ Phong không thể nghi ngờ thích hợp nhất.

Bất quá nhưng không ai mở miệng nói chuyện, đầu tiên, Từ Phong tuy nhiên ở chỗ này tu là thấp nhất, nhưng cùng ở đây rất nhiều cường giả đều có quan hệ, tùy tiện đề nghị rất có thể sẽ rước lấy tai bay vạ gió, bọn họ nhưng không có Liệt Diễm thực lực, nói chuyện có thể không có quá nhiều cổ kị.

Còn nữa, Từ Phong bằng vào quanh thân Sát Cương không chút nào thụ sát khí ảnh hưởng, mọi người âm thầm hâm mộ đồng thời, cũng sợ Từ Phong nếu quả thật bằng vào cái này một thân Sát Cương trèo lên lên đỉnh núi, cơ duyên kia cũng tất nhiên là thuộc về Từ Phong sở hữu, bọn họ trước đó sở hữu nỗ lực cũng đều đem phó mặc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tồn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Ta sợ người chạy

Từ Phong nhìn thấy liếc nhìn hướng mình từng tia ánh mắt, trong lòng cười lạnh. Riêng là đối Liệt Diễm cái này Trộn cút côn, trong lòng của hắn càng là sát ý bốc lên, đối phương rõ ràng là muốn để cho mình đi chết, làm tốt đối phương trải đường.

Mà lại Liệt Diễm nói đường hoàng, căn bản không có nâng lên nửa phần cơ duyên, bảo vật chứ, mà chính là lấy vì mọi người tìm kiếm đường ra làm lý do.

"Liệt Diễm đoàn trưởng nói người kia liền là tại hạ đi!" Từ Phong hướng về phía Liệt Diễm lạnh cười nói.

Liệt Diễm cũng không phủ nhận, nói với Từ Phong: "Giữa chúng ta là có chút khúc mắc, bất quá bây giờ mọi người đồng tâm hiệp lực, chúng ta căn bản không có bất kỳ đường lui nào, ở đây tiếp tục giằng co nữa, mọi người kết cục đều là giống nhau, linh lực hao hết sau bị sát khí ăn mòn mà chết."

"Há, đúng, người bằng vào cái này một thân Cường Khí có thể sống sót cũng không nhất định, bất quá chúng ta chết không có gì đáng tiếc, chẳng lẽ người nhìn tâm nhìn thấy người sư môn trưởng bối cũng chết ở chỗ này sao? Còn có người Chung Đại Ca, hắn nhưng là nhiều lần ra mặt giữ gìn qua người."

Từ Phong sắc mặt âm trầm nhìn lấy Liệt Diễm, nhưng nghe đến Liệt Diễm nói chuyện, trong lòng cũng là nhất động, người khác chết sống không có quan hệ gì với hắn, nhưng Tam Trưởng Lão, Chung Lôi sinh tử hắn lại là không thể đứng ngoài quan sát.

Chưa phát giác bên trong, Từ Phong ánh mắt nhìn về phía Lý Tử Huyền, trong lòng cũng sinh ra vẻ bất nhẫn.

"Từ Phong, đừng nghe hắn mê hoặc, người chỉ có Ngưng Khí Cảnh tu vi, cho dù bằng vào Cường Khí có thể kiên trì đi đến nơi đây, nhưng này sát khí căn bản là không có cách cùng ngọn núi kia sát khí đánh đồng, người căn bản không có khả năng đi lên đỉnh núi." Chung Lôi bắt được Từ Phong trong mắt lóe lên một tia do dự, liền vội mở miệng thuyết phục, sợ Từ Phong bởi vì nhất thời nghĩa khí trước đi mạo hiểm.

"Chung Đại Ca, người nói ta đều hiểu" Từ Phong đưa tay ngăn cản Chung Lôi nói chuyện, sau đó nói với Liệt Diễm "Đã Liệt Diễm đoàn trưởng hiểu rõ đại nghĩa như thế, giữa chúng ta mâu thuẫn tại cái này sinh chết trước mặt xác thực hẳn tạm thời vứt bỏ một bên."

"Nói như vậy người đồng ý tiến đến thử một lần?" Liệt Diễm cũng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Từ Phong đã dễ dàng như vậy sẽ đồng ý chính mình đề nghị.

"Đương nhiên có thể, bất quá ta tu vi dù sao vẫn là quá thấp, cho nên ta hi vọng Liệt Diễm đoàn trưởng cũng có thể lấy đại cục làm trọng, cùng đi tiểu tử cùng nhau đi tới!" Từ Phong sau khi nói xong, nhìn lấy Liệt Diễm chờ đợi hồi phục.

Liệt Diễm nguyên bản cũng bởi vì Từ Phong đồng ý mà mừng thầm trong lòng, nhưng nghe đến Từ Phong muốn lôi kéo hắn cùng một chỗ, sắc mặt hắn lập tức đen đen tới.

Mà lại đối phương cũng là đánh lấy "Lấy đại cục làm trọng" đại kỳ, nếu như hắn mở miệng phản bác thì tương đương với tự mình đánh mình mặt, nhưng nếu như mình đồng ý, đây chẳng phải là hắn cũng trở thành người khác Tham Lộ Thạch.

Lúc trước người võ giả kia linh lực lòng ánh sáng đột nhiên liền vỡ vụn, phát sinh mùi phân quỷ dị, hắn có thể không tin Ngũ Trưởng Lão nói tới những ngôn luận đó, tại không có làm rõ ràng Trung Nguyên ủy trước đó, hắn còn không có muốn tự mình mạo hiểm.

Ánh mắt mọi người đều rơi vào Từ Phong cùng Liệt Diễm trên thân, mọi người trong lòng cũng đều rất rõ ràng, hai người kia trong miệng nói dễ nghe, nhưng lẫn nhau ở giữa đều không có an cái gì hảo tâm.

Liệt Diễm là muốn cảm phong đẩy đi ra dò đường, Từ Phong là muốn lôi kéo Liệt Diễm đệm lưng.

Nhìn thấy Liệt Diễm sắc mặt khó coi, lâm vào trong trầm mặc, cách đó không xa Nhan Lệ nhếch miệng lên một vòng nhỏ không thể thấy ý cười, tiến lên một bước hướng về phía Liệt Diễm cùng Từ Phong hai người nói: "Nếu như hai vị có thể cùng nhau đi tới, đi lên đỉnh núi nắm chắc xác thực hội lớn hơn rất nhiều! Mà lại cơ duyên thì ở đỉnh núi phía trên, chỉ cần hai vị có thể thành công, mọi người chúng ta cũng tất nhiên sẽ đối hai vị vô cùng cảm kích, đến lúc đó, coi như hai vị thu hoạch được thiên đại cơ duyên, chúng ta cũng sẽ không ngấp nghé!"

"Đại ca người..." Chung Lôi bị Nhan Lệ đột nhiên nói ra câu nói này cũng làm đến sửng sốt, hơi kinh ngạc nhìn về phía Nhan Lệ.

Nhan Lệ phảng phất không có nghe được Chung Lôi nói chuyện, cũng không để ý tới Chung Lôi nhìn mình kinh ngạc ánh mắt.

"Điểm này, ta đợi đồng ý!"

"Chỉ cần hai vị có thể tìm tòi ra ngoài này phương pháp, ta đợi tự nhiên vô cùng cảm kích, hai vị đoạt được chi vật tự nhiên cũng là về hai vị sở hữu."

Có Nhan Lệ ra mặt, mọi người nhao nhao phụ họa lên tiếng.

Tam Trưởng Lão nhíu mày nhìn Từ Phong liếc một chút, nhìn thấy Từ Phong hơi hơi đối với hắn gật đầu, hắn cũng giữ yên lặng, không nói gì.

Từ Phong rất rõ ràng trước mắt tình huống, nơi này có hắn muốn bảo vệ người, mà lại có Sát Cương tại thân, trong lòng của hắn cũng nhiều mấy phần khí, đã hiện tại đã không có đường lui, sớm tối đều muốn đi ném thử một phen, đã Liệt Diễm bọn đem hắn đẩy ra, hắn không bằng liền thuận nước đẩy thuyền, còn có thể kéo lên mấy cái cái cừu gia đệm lưng.

"Tốt, ta liền bồi người đi một lần!" Liệt Diễm sau cùng nhần tâm nói ra.

Liệt Diễm cũng không phải là tin tưởng mọi người nói tới chỉ cần hắn đạt được cơ duyên người khác sẽ không cướp đoạt loại thuyết pháp này, nhưng giờ phút này cũng là dâm lao phải theo lao, bị Từ Phong cùng Nhan Lệ bức không thể không làm ra loại này quyết định.

"Từ Phong huynh đệ, ta cùng đi với người." Chung Lôi hướng đi Từ Phong, hắn cũng là nhìn ra Nhan Lệ tâm tư, tuy nhiên bất mãn trong lòng, lại cũng không tiện nói gì.

Nhưng hắn không thể nhìn Từ Phong tại trước mắt hắn chịu chết, cho nên quyết định bồi tiếp Từ Phong cùng nhau đi tới.

"Chung Đại Ca, người yên tâm đi, ta không có việc gì, người liền ở chỗ này chờ ta tin tức tốt đi." Từ Phong mở miệng cự tuyệt.

Đối với Chung Lôi hảo ý, hắn trong lòng dâng lên một cỗ ảm áp, trong lòng không khỏi cảm thán đồng dạng là bình sau đó gặp lại, nhưng ở thời khắc mấu chốt, Nhan Lệ cùng Chung Lôi hai người đối đãi hắn thái độ hoàn toàn khác biệt.

"Ta cùng đi với người." Thanh âm lạnh như băng truyền đến, Từ Phong trong lòng sinh ra vẻ kinh ngạc, nghe ra đây là Lý Tử Huyền thanh âm.

Quay đầu nhìn về phía Lý Tử Huyền, sắc mặt lộ ra một vòng cười khổ: "Ta đáp ứng người muốn cho người dò đường, hiện tại cơ hội đến! Người chỉ muốn ở chỗ này chờ liền tốt!"

"Ta sợ người đạt được cơ duyên liền chạy!" Lý Tử Huyền nói ra.

"Ta có thể chạy đi nơi đâu?"

"Nơi này nhất định còn có một cái Truyền Tống Chi Môn thông hướng ngoại giới, nếu như ta đoán không lầm, cái này Truyền Tống Môn tất nhiên liền tại phía trên ngọn núi này, đến lúc đó người đạt được cơ duyên chạy mất, ta chẳng phải là Trúc Lam mức nước công dã tràng!" Lý Tử Huyền lạnh hừ một tiếng nói ra.

Nàng thanh âm không lớn, nhưng ở trận người lại đều nghe được rõ ràng, không khỏi mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

Bọn họ liền là thông qua Truyền Tống Môn biến thành nơi này, nếu như trên đỉnh núi thật tồn tại truyền tống ra ngoài giới Truyền Tống Môn, như vậy người nào cái thứ nhất đi lên đỉnh núi, chẳng những có thể lấy thu hoạch được cơ duyên hơn nữa còn có thể như vậy an toàn rời đi nơi đây.

Bọn họ nghĩ tới tề tề lên lên đỉnh núi có lẽ có thể được đến rồi đi nơi này manh mối, lại không có nghĩ qua ngọn núi bên trên sẽ có rồi đi nơi này Truyền Tống Chi Môn.

"Người dám đối ta từ Phong huynh đệ bất lợi, đừng trách ta hạ thù vô tình!" Chung Lôi nhìn hằm hằm Lý Tử Huyền, hắn cùng người khác cân nhắc khác biệt, chú trọng hơn Từ Phong an toàn.

Bắt đầu gặp Từ Phong cùng Lý Tử Huyền cùng đi này, hắn còn tưởng rằng hai người là bằng hữu, nhưng nghe đến hai người đối thoại, rõ ràng cũng không phải là như thế.

"Áy... Chung Lôi đại ca, người yên tâm, nàng không dám làm gì ta." Từ Phong có chút xấu hổ nói ra.

Từ Phong tại Lý Tử Huyền nói xong câu nói kia về sau liền biết đối phương ý tứ, trong lòng thầm than cái này tiểu yêu nữ quả nhiên đủ hung ác, hắn cũng chỉ là kéo Liệt Diễm một người xuống nước, mà Lý Tử Huyền câu này lời vừa ra khỏi miệng, đây rõ ràng là muốn lôi kéo tất cả mọi người cùng một chỗ xuống nước tiết tấu a.

Nhưng những chuyện này hắn lòng dạ biết rõ, lúc này lại không có cơ hội nói với Chung Lôi mình, nếu không liền sẽ bị người nhìn ra sơ hở.

Chung Lôi vung tay lên, ngăn cản Từ Phong tiếp tục thuyết phục: "Huynh đệ người cũng đừng xem thường ta, điểm sát khí này còn chưa nhất định có thể muốn ta cái mạng này, lui một vạn bước nói, đại không có chết một lần mà thôi, người ta huynh đệ tuy nhiên không thể cùng sinh, nhưng có thể cùng một chỗ chịu chết sao lại không phải một chuyện may mắn!"

Sau khi nói xong, Chung Lôi cười ha ha, nhìn Từ Phong trong lòng cũng là hào khí tỏa ra.

"Tốt, vậy chúng ta liền cùng một chỗ!" Tử Phong sau cùng cũng không có chối từ, cao giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Quỷ dị

Chung Lôi tựa hồ là đối Nhan Lệ vừa rồi lời nói rất là bất mãn, cho nên cũng không có cùng Liệt Diễm thương nghị, trực tiếp liền nói phải bồi Tử Phong cùng một chỗ leo núi.

Nhan Lệ nhìn ở trong mắt trong lòng có chút không vui, nhưng mặt ngoài cũng không có biểu hiện ra ngoài. Cũng đi tới đối mấy cái người nói: "Ta nguyên lai tưởng rằng bằng vào tử Phong huynh đệ cái này một thân Cường Khí hẳn là sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn, hiện tại xem ra hẳn là ta muốn đơn giản!"

Nhan Lệ nói tới chỗ này thời điểm, ánh mắt nhìn về phía Lý Tử Huyền, giấu giếm cảnh cáo ý vị.

"Đã như vậy, chúng ta liền cùng đi xông vào một lần, cho dù là chết, mọi người cũng chết cùng một chỗ." Nhan Lệ hào sảng nói ra, cho người ta một loại hăng hái, Tráng Sĩ tự chặt tay cảm giác.

"Tốt, huynh đệ chúng ta cùng một chỗ, coi như Sơn là Long Đàm Hồ Huyết cũng phải xông vào một lần!" Chung Lôi nghe được Nhan Lệ lời nói, nhất thời thoải mái cười to, đồng thời trong lòng âm thầm có chút tự trách vừa rồi hiểu lầm Nhan Lệ.

"Người này tốt hư nguy!" Tử Phong bên tai truyền đến Lý Tử Huyền bí mật truyền âm, trong giọng nói không che giấu chút nào chán ghét chi tình.

Tử Phong thật giống như làm như không nghe thấy, không để ý đến Lý Tử Huyền, ngược lại là một mặt cảm kích nhìn qua Chung Lôi cùng Nhan Lệ hai người liên tiếp gật đầu.

Mặt ngoài như thế, nhưng hẳn nhưng trong lòng thì có thể rõ ràng phân biệt ra được hai người người nào là thật tâm, ai là giả ý.

Hiện tại đã có người muốn diễn kịch, hẳn tự nhiên nguyện ý phối hợp một chút.

"Nhan đoàn trưởng cùng Chung đoàn trưởng muốn xung phong, ta đội có thể nào e ngại không tiến, ta đội cũng nguyện ý cùng mấy vị cùng nhau đi tới."

"Chúng ta cũng nguyện ý."

"Mọi người cùng nhau, sinh tử ở phen này!"

"..."

Chung quanh một số võ giả nhao nhao tỏ thái độ, đều là một bộ hiên ngang lâm liệt bộ dáng.

Mọi người người một lời ta một câu, sau cùng vậy mà đều đồng ý cùng một chỗ tiến về, phảng phất tại thời khắc này, ở đây những người này trở nên chưa từng có đoàn kết lại.

Tử Phong lẳng lặng nhìn lấy, khóe miệng nổi lên một vòng nhỏ không thể thấy cười lạnh, biết những người này đều bị Lý Tử Huyền câu nói kia ngữ cho lừa gạt.

Tuy nhiên Tam Trường Lão cùng Chung Lôi cũng bị lừa gạt ở trong, nhưng đây cũng là không có cách nào sự tình, hẳn không có đạt tới Uẩn Khí Cảnh, căn bản là không có cách cho hai người này truyền âm, mà lại hiện tại tất cả mọi người đồng ý cùng một chỗ tiến về, cho dù đem sự thật nói cho Chung Lôi cùng Tam Trường Lão, hai người này cũng chưa chắc hội một mình lưu lại.

Sau đó ở đây những người này cũng bắt đầu từ Trữ Vật Không Gian bên trong xuất ra Hồi Linh Đan thuốc nhét vào trong miệng, sau đó hướng phía sơn phong phương hướng bước đi.

Những người này tuy nhiên trước đó ngoài miệng nói dễ nghe, nhưng ở hướng đi sơn phong thời điểm đều lẫn nhau kéo ra một chút khoảng cách, đề phòng lẫn nhau lấy.

Cho dù là xuất từ cùng một cái thể lực, cũng không có muốn cách quá gần.

"Chúng ta cũng đi thôi!" Từ Phong nhìn nói với Lý Từ Huyền.

"Đừng cho là ta mới vừa nói là lừa gạt chi ngôn, đã cái này Cổ Mộ chủ nhân ở bên ngoài thiết lập một cái Truyền Tống Chi Môn, vậy cái này Càn Khôn Thế Giới bên trong tất nhiên cũng sẽ tương đối có một cái có thể truyền tống ra ngoài giới Truyền Tống Chi Môn tồn tại." Lý Từ Huyền truyền âm nói ra, đối Từ Phong nhắc nhở.

Nghe được truyền âm, Từ Phong trong lòng cảm giác chột nhẹ, nếu thật là như thế, trong lòng của hắn đối với Chung Lôi hai người áy náy cảm giác còn có thể giảm ít một chút.

Những võ giả này nhao nhao hướng phía sơn mạch phương hướng bước đi, có trước đó tiền lệ, lần này mọi người cũng không có giống trước đó người võ giả kia một dạng muốn theo dựa vào tốc độ trèo lên lên đỉnh núi, tốc độ tiến lên đều tương đối chậm, mỗi người đều hết sức cẩn thận, không dám có chút chủ quan.

Theo từng bước một tới gần, sát khí mức độ đậm đặc đang không ngừng gia tăng, cần thiết tiêu hao linh lực cũng biến thành càng ngày càng nhiều.

Thời gian không dài, mọi người đi tới sơn phong dưới chân, trong thời gian này cũng chưa từng xuất hiện bất luận cái gì thương vong.

"Huynh đệ, người còn có thể chống đỡ được đi." Chung Lôi truyền âm hỏi hướng Từ Phong.

Từ Phong nhìn về phía Chung Lôi mỉm cười gật đầu, trong mắt tràn đầy vẻ cảm kích, tất cả mọi người thân ở trong nguy hiểm, đối phương còn có thể phân tâm tới chiếu cố chính mình.

Từ vừa rồi xuất phát, Từ Phong liền chú ý tới Chung Lôi một mực đi theo chính mình cách đó không xa, hơn nữa còn ần ần có đem hắn cùng Lý Từ Huyền ngăn cách ý tứ.

Từ Phong tu vi chỉ có Ngưng Khí Cảnh, mặc dù có Sát Cưng bảo hộ mà không sợ sát khí, nhưng nếu có người thừa cơ ra tay với Từ Phong, Từ Phong đem hội vô cùng nguy hiểm.

Chung Lôi chính là nghĩ tới chỗ này, cho nên mới một mực thủ hộ tại Từ Phong phụ cận.

Nhìn thấy Từ Phong gật đầu, Chung Lôi cũng là nhếch miệng cười một tiếng yên lòng, bằng vào hắn tu vi, căn bản là không có cách trợ giúp Từ Phong chống cự sát khí, hắn hiện tại duy nhất có thể làm cũng là phòng bị có người đánh lên Từ Phong.

Mọi người tại chân núi hơi hơi điều chỉnh một chút khí tức, bắt đầu leo về phía trước.

Giờ khắc này tất cả mọi người ngừng thở, biểu hiện trên mặt cũng càng thêm ngưng trọng, bởi vì không có ai biết trước đó người võ giả kia vì sao lại đột nhiên linh lực lồng ánh sáng vỡ vụn, vì ngăn ngừa giảm lên vết xe đổ, nhất định phải phá lệ cẩn thận, hơi chút sơ sẩy liền có mất mạng nguy hiểm, người nào cũng sẽ không cầm tính mạng mình đem làm trò đùa.

Ngột ngạt, kiềm chế trong không khí, mọi người chậm chạp hướng đỉnh núi tiến lên, cũng may là tuy nhiên khoảng cách đỉnh núi càng gần, tuy nhiên sát khí mức độ đậm đặc đang không ngừng gia tăng, nhưng loại này tăng tăng tốc độ mười phần đều đều, chậm chạp, nếu như một mực theo cứ như vậy tốc độ gia tăng lời nói, lấy những người này Uẩn Khí Cảnh tu vi, thể nội linh lực tuyệt đối có thể chèo chống bọn họ đến đỉnh núi.

Thời gian không dài, mọi người đi tới trước đó người võ giả kia tử vong vị trí, lúc này người võ giả kia thi thể đã biến thành một bộ hài cốt, mà lại hài cốt tại sát khí ăn mòn chi cũng thay đổi thành hắc sắc hạt, cùng mọi người dưới chân thạch đầu nhan sắc mười phần tiếp cận, nếu như không có cẩn thận lưu ý, rất có thể bị bỏ qua cỗ này hài cốt tồn tại.

"Ta đã sớm nói, người này là bởi vì tự thân đối linh lực cường khống không đủ mới có thể chết ở chỗ này!" Ngũ Trường Lão ánh mắt liếc nhìn mọi người, một mặt ngạo nghễ nói ra.

Giờ phút này mọi người lại tới đây, cũng chưa từng xuất hiện cái gì bất bình thường dị thường phát sinh, này tên võ giả này linh lực lồng ánh sáng đột nhiên vỡ vụn nguyên nhân cũng liền không cần nói cũng biết.

Hắn mọi người cũng nhao nhao gật đầu, mặc dù có chút không quen nhìn Ngũ Trường Lão này một mặt đắc ý thần sắc, nhưng cũng đều tán cùng đối phương thuyết pháp, đồng thời trên mặt cũng xuất hiện vẻ vui mừng.

Thậm chí có một ít người trên mặt xuất hiện tự giễu thần sắc, cảm thấy mình quá mức cẩn thận, lúc ấy tên võ giả này tử vong quá trình bọn họ đều thấy rõ, tuy nhiên ánh mắt so sánh mơ hồ, bất quá cũng có thể thấy rõ lúc ấy cũng không có bất kỳ nguy hiểm xuất hiện.

Nhìn lấy người chung quanh trên mặt lộ ra mừng rỡ biểu lộ, Từ Phong lại là âm thầm cảnh giác lên, những người trước mắt này tại xác định không có bất kỳ nguy hiểm về sau, tâm tư cũng liền hoạt động lên, hắn ở chỗ này tu vi yếu nhất, nhất định phải đề phòng tốt người khác ra tay với hắn.

Quả nhiên, tại mọi người nhận định người võ giả kia là bởi vì chính mình nguyên nhân mới chết mất về sau, tuy nhiên lẫn nhau ở giữa không có lẫn nhau động thủ, nhưng rất nhiều người tại không cảm giác bên trong tăng tốc cước bộ, nguyên bản tề đầu tịnh tiến mọi người tại thời khắc này tan rã,

Đại bộ phận đều bước nhanh hướng về đỉnh núi tiến lên, Từ Phong lại là như cũ tại nguyên chỗ ngưng chân, biểu lộ ngưng trọng quan sát đến bốn phía.

Nhìn thấy Từ Phong không có tiếp tục đi tới, Lý Từ Huyền uống Chung Lôi cũng cũng không có động làm, không biết Từ Phong làm sao.

Đang muốn mở miệng hỏi thăm thời điểm, Từ Văn Tông Tam Trường Lão cùng Ngũ Trường Lão hướng phía mấy người đi tới.

"Từ Phong, ngươi tu vi quá thấp, tại cơ duyên trước mặt tranh đấu tất nhiên mười phần kịch liệt, ngươi nỗ lực tự vệ liền tốt." Tam Trường Lão đối Từ Phong nhắc nhở nói.

"Trường lão, ta cảm thấy cái võ giả này chết cũng không phải là bởi vì tự thân nguyên nhân đơn giản như vậy." Nhìn Tam Trường Lão bộ dáng, cũng hẳn là muốn bước nhanh đi lên đỉnh núi, Từ Phong lo lắng Tam Trường Lão hội gặp nguy hiểm, cho nên nói ra trong lòng mình nghi hoặc.

"Ồ? Ngươi phát hiện cái gì?" Tam Trường Lão trong lòng hơi động, Từ Phong có thể bằng vào Ngưng Khí Cảnh tu vi đi đến nơi đây tất nhất định có chỗ bất phàm, có lẽ phát hiện cái gì bọn họ không có phát hiện sự tình cũng khó nói.

Chung Lôi cùng Lý Từ Huyền cũng nhìn về phía Từ Phong, biết Từ Phong không có sẽ vô cớ nói như vậy, khẳng định là phát hiện cái gì.

"Trước mắt còn chưa phát hiện cái gì, ta chỉ là cảm giác chung quanh sát khí có chút quỷ dị, về phần như thế nào quỷ dị ta cũng nói không rõ ràng, thực đây cũng chỉ là ta một loại cảm giác." Từ Phong cau mày nói.

Hắn lợi dụng sát khí tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, đối với sát khí cực kỳ nhạy cảm, từ khi trèo lên lên đỉnh núi một khắc này, hắn liền phát giác được chung quanh sát khí cho hắn cảm giác có chút khác biệt.

"Không phát hiện chút gì ngươi liền dám hồ ngôn loạn ngữ, thật sự là không biết cái gọi là!" Ngũ Trường Lão lên tiếng quát lớn.

Tam Trường Lão khoát tay ngăn cản Ngũ Trường Lão, nói với Từ Phong: "Vô luận có hay không dị thường, ta đều khó có khả năng nhìn lấy người khác trước một bước đạp lên đỉnh núi thu hoạch được cơ duyên, đây cũng là ta tới đây chủ yếu mục đích."

Sau khi nói xong, hai người thân hình nhanh chóng hướng phía phía trước đám người đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Sát Phong

Từ Phong nhìn lấy Tam Trường Lão đi xa bóng lưng, biết đối phương chủ động lại tới đây chính là vì cơ duyên mà đến, chờ mong có thể dựa vào tu vi này càng tiến một bước bước vào Hóa Khí Cảnh Giới.

Huống chi hắn căn bản nói không nên lời có cái gì dị thường, Tam Trường Lão tuyệt đối sẽ không bởi vì chính mình cái này hư vô mờ mịt cảm giác mà từ bỏ tranh đoạt cơ duyên thời cơ.

"Huynh đệ, vậy ngươi bây giờ định làm như thế nào?" Chung Lôi hỏi.

Từ Phong cười khò nói: "Còn có thể làm sao, vô luận là có hay không tranh đoạt cơ duyên, muốn rời khỏi nơi này, chúng ta nhất định phải đi lên đỉnh núi, mới có khả năng tìm được một đường sinh cơ, bây giờ có thể làm chỉ là cẩn thận một chút mà thôi."

Chung Lôi gật đầu nói: "Cái gì cầu thị cơ duyên, bây giờ căn bản không nhìn thấy liền đã chết rất nhiều người, đã bọn họ muốn tranh đoạt, liền để bọn hắn đi đoạt đi, chúng ta vẫn là trước bảo trụ mạng nhỏ quan trọng."

Chung Lôi sau khi nói xong, thân thể tiến lên trước một bước đem Từ Phong hộ tại sau lưng, đối còn đứng lấy một bên Lý Từ Huyền quát: "Mặc kệ ngươi cùng ta huynh đệ có quan hệ gì, hiện tại chỉ cần ta ở chỗ này, ngươi liền đừng muốn thương tổn hắn một điểm Long tơ, nếu là thức thời cũng nhanh chút rời đi, không cần đánh huynh đệ của ta chú ý."

Chung Lôi đột nhiên cử động lệnh từ phong hòa Lý Từ Huyền đồng loạt sửng sốt, Lý Từ Huyền đối mặt Chung Lôi quát lớn cũng không nói lời nào, ánh mắt nhìn về phía Từ Phong.

Từ Phong biết Lý Từ Huyền ý là để cho mình để giải thích, hắn liền vội vàng tiến lên, trên mặt xấu hổ nói ra: "Chung Đại Ca, ngươi hiểu lầm."

Sau đó, Từ Phong đem giữa hai người quan hệ theo Chung Lôi nói đơn giản một lần, muốn cùng Chung Lôi giải thích rõ ràng, miễn cho phát sinh hiểu lầm.

Chung Lôi nghe Từ Phong sau khi nói xong, cũng là sửng sốt nhìn Từ Phong cùng Lý Từ Huyền hai người vài lần, cảm thấy hai người quan hệ quá loạn,

bất quá đã hết thảy đều là hiểu lầm, hấn đối Lý Tử Huyền định ý tự nhiên cũng liền biến mất không thấy gì nữa.

"Ha-Ha, tiểu cô nương, thật xin lỗi, hiểu lầm người!" Chung Lôi cười nói với Lý Tử Huyền.

"Người nào là tiểu cô nương, người nói chuyện chú ý một chút." Lý Tử Huyền lạnh giọng nói ra, đối với Chung Lôi "Tiểu cô nương" xưng hô thế này rất không hài lòng.

Sau khi nói xong, Lý Tử Huyền không tiếp tục phản ứng hai người, dẫn đầu hướng phía đỉnh núi đi đến, tựa hồ không nguyện ý cùng Tử Phong hai người song song đi đường.

"Ây... Tính khí còn không nhỏ!" Chung Lôi nói thầm một tiếng.

"Chúng ta cũng đi thôi!" Tử Phong nhìn thấy Chung Lôi kinh ngạc, một bộ cười trên nỗi đau của người khác chi sắc.

Sau đó ba người cũng hướng phía đỉnh núi phương hướng tiếp tục đi tới, bất quá lúc này cũng cùng phía trước cách bọn họ gần nhất nhân tướng kém vài trăm mét khoảng cách.

Hơn ba mươi người lúc này đã phân không thành mấy cái Đội Trẻ, không ngừng hướng phía đỉnh núi tiến lên.

Tử Phong ba người đi tại sau cùng, vẫn như cũ duy trì ban đầu tốc độ chậm chạp tiến lên.

Mà liền tại một đoạn thời khắc, Tử Phong tâm thần nhất động, đột nhiên cảm giác được một loại cảm giác nguy cơ.

Ngay sau đó chỉ lúc trước cái loại này kỳ dị cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, loại cảm giác này bắt nguồn từ hấn đối sát khí nhạy cảm cảm giác.

"Tử Huyền, mau lui lại!" Đột nhiên Tử Phong sắc mặt biến đổi lớn, hướng về phía tại phía trước mình Lý Tử Huyền hét lớn một tiếng.

Ba người tốc độ vốn là không vui, lúc này Tử Phong cảnh báo mặc dù đột nhiên, nhưng Lý Tử Huyền vẫn là trong nháy mắt ngừng thân ảnh, sau đó không chút do dự nhanh chóng rút lui mà quay về.

Ngay tại Lý Tử Huyền thân ảnh vừa lui về một khắc này, một cỗ mãnh liệt chi lực tại ba người phía trước đột nhiên xuất hiện, bộc phát ra khủng bố năng lượng bao phủ, nhìn kỹ chỉ giống như một đạo màu xám Phong Nhận.

Bất quá đạo này khủng bố năng lượng đến nhanh đi cũng nhanh, trong chớp mắt lại biến mất tại ba người trước mặt.

"Là Sát Phong!" Lý Tử Huyền lên tiếng nói ra, trong thanh âm đã có chút run rẩy.

Vừa rồi nếu không phải Tử Phong mở miệng nhắc nhở, nàng tiến lên thân ảnh vừa lúc bị đạo này Sát Phong đánh trúng, đến lúc đó, nàng cũng sẽ rơi vào cùng trước đó người võ giả kia kết cục giống nhau.

Nghĩ đến loại này hậu quả đáng sợ, Lý Tử Huyền sắc mặt hơi trắng bệch, trong lòng cũng là một trận hoảng sợ, ngo ngác nhìn lấy Sát Phong xuất hiện địa phương, ánh mắt lộ ra một vòng kinh hoàng.

"Tử Huyền cô nương, người biết thứ này!" Chung Lôi nhìn lấy sắc mặt trắng bệch Lý Tử Huyền hỏi.

Bị Chung Lôi lớn giọng hỏi một chút, Lý Tử Huyền cái này mới hồi phục tinh thần lại, biểu lộ chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, chợt nghĩ đến Chung Lôi lời mới vừa nói, hung hăng trừng Chung Lôi liếc một chút âm thanh lạnh lùng nói: "Tử Huyền cũng là người gọi sao?"

"Ây... Vậy hấn vừa rồi cũng gọi a!" Chung Lôi một mặt kinh ngạc chỉ Tử Phong, có chút vô tội nói ra.

Lúc này Tâm lý cũng là biệt khuất tốt, chính mình trong khoảng thời gian ngắn, bởi vì vì một cái xưng hô sự tình bị một tiểu nha đầu phiền từ liên tục răn dạy hai lần.

Lần thứ nhất cũng coi như a, có thể là người ta không thích "Tiểu cô nương" xưng hô thế này, nhưng lần thứ hai hấn nhưng là đi theo Tử Phong mới gọi như vậy, hiện đang vì sao lại chỉ quát lớn chính hấn.

Tử Phong gặp Chung Lôi chỉ hướng mình, vội vàng giải thích nói: "Lý cô nương, vừa rồi dưới tình thế cấp bách mới kêu lên người phương danh, cho nên..."

Tử Phong xấu hổ nhìn một chút Lý Tử Huyền, vừa rồi gọi quả thật có chút mập mờ.

Lý Tử Huyền nhìn Tử Phong liếc một chút, lại lạ thường không có quát lớn, gặp Tử Phong một mặt xấu hổ bộ dáng, ngược lại cảm thấy có chút buồn cười, bất quá thanh âm vẫn là băng lãnh nói ra: "Không có việc gì, cảm ơn người cứu ta nhất mệnh."

"Ài? Hấn làm sao lại không có việc gì, ta lại không được!" Chung Lôi trừng hai mắt một cái, cũng trong lòng có chút nộ khí.

Không khỏi nhanh, trên mặt hấn hiển hiện một vòng vẻ chợt hiểu, đối Tử Phong cười hắc hắc nói: "Ha-Ha, huynh đệ, xem ra là có người coi trọng người."

"Người còn dám nói bậy, ta hiện tại liền giết ngươi!" Lý Tử Huyền lạnh trong mắt hiện lên một vòng vẻ nổi giận, bắt quả nằng trên miệng tuy nhiên nói như vậy, cũng không có muốn động thủ ý tứ.

"Chung Đại Ca, không nên nói bậy!" Tử Phong nghe được Chung Lôi kiều nói này, khó đến sắc mặt cũng là đỏ lên, nhưng đất này nguy hiểm trùng điệp, hai người nguyên nhân quan trọng vì một số việc nhỏ đánh nhau liền càng thêm nguy hiểm.

Cho nên vội vàng ra đến hoà giải, lại nói với Lý Tử Huyền: "Chung Đại Ca thích xem trò đùa, ngươi chớ để ý."

Lý Tử Huyền lạnh hừ một tiếng, không tiếp tục để ý tới Chung Lôi, nói với Tử Phong: "Người là thể nào phát giác được Sát Phong?"

Vừa rồi cái kia đạo Sát Phong đến quá đột ngột, mà lại tốc độ nhanh vô cùng, cho dù là nằng cũng không có sớm dò xét đến Sát Phong, mà tu vi không bằng hẳn Tử Phong không những phát giác được Sát Phong xuất hiện, hơn nữa còn có thời gian hướng nằng dự cảnh, cái này làm nằng cảm thấy có chút không thể tin, nếu không phải là mình tận mắt chứng kiến, nằng căn bản sẽ không tin tưởng một cái Ngưng Khí Cảnh võ giả Cẩm Tri Lực sẽ mạnh như vậy.

"Ta trước đó liền cùng ngươi đã nói, ta đối sát khí có rất nhẹ Cẩm Tri Lực. Mà lại nếu như ta không có đoán sai lời nói, như lời ngươi nói Sát Phong thực cũng là sát khí ngưng kết thành thực chất về sau bộ dáng đi." Tử Phong nói ra.

Lý Tử Huyền khẽ gật đầu, đi qua Tử Phong kiều nói này, nằng cũng nhớ tới hai người tại mới vừa gia nhập Cổ Mộ thời điểm, Tử Phong liền đã phát hiện trong cổ mộ sát khí nồng độ cao hơn tại ngoại giới chuyện này.

"Người mới vừa nói quý dị, chẳng lẽ cũng là chỉ cái này Sát Phong?" Chung Lôi cũng chờ lấy hai cái mắt to hỏi.

"Vâng, ta tại tên kia người chết phụ cận rõ ràng cảm giác được chung quanh sát khí có chút quý dị, bây giờ nghĩ lại, hẳn là bởi vì nơi đó có Sát Phong xuất hiện duyên cớ, mà lại Sát Phong những nơi đi qua, chung quanh sát khí cũng sẽ so trước đó cuồng bạo hơn một số."

"Chúng ta vừa lúc lên núi thời điểm ta liền phát hiện loại này chỗ khác biệt, nói cách khác ở dưới chân núi thực cũng là sẽ có Sát Phong ẩn hiện, chỉ là tương đối ít mà càng tới gần đỉnh núi bụng, loại này Sát Phong xuất hiện tần suất cũng sẽ càng ngày càng cao." Nói ra sau cùng, Tử Phong thần sắc có chút ngưng trọng nói ra.

"Sát Phong ẩn nặc tại sát khí bên trong, vô thanh vô tức, cho dù là Sát Phong bản thân cuồng bạo năng lượng ba động cũng sẽ bị chu kỳ sát khí che giấu, tốc độ lại nhanh vô cùng, khi phát hiện thật đang phát hiện Sát Phong thời điểm, muốn tránh đi đã không bình thường khó khăn. Cho nên Sát Phong tuyệt đối là võ giả một cái ác mộng." Lý Tử Huyền đem chính mình từng tại trong thư tịch ghi chép liên quan tới Sát Phong một ít gì đó cũng nói ra.

"Nếu như là dạng này, này Nhan đại ca bọn họ chẳng phải là nguy hiểm?" Nghe được hai người kiều nói này, Chung Lôi sắc mặt biến đổi lớn.

"Người cái kia Nhan đại ca cũng không phải kẻ tốt lành gì, lúc ấy nhưng là muốn đem Tử Phong đẩy ra khi Tham Lộ Thạch, hẳn chết cũng xứng đáng!"

Lý Tử Huyền không chút khách khí nói ra, nghe được Chung Lôi nhắc lên Nhan Lệ, nằng trong đôi mắt hiện lên một vòng vẻ chán ghét.

"Người không nên ngậm máu phun người, thật sự cho rằng ta sợ người một tiểu nha đầu không thành..." Chung Lôi trừng mắt Lý Tử Huyền, lần này là động cái này thật giận.

"Thật không biết người là thật ngốc hay là giả ngốc, cơ hồ tất cả mọi người có thể nhìn ra sự tình, chẳng lẽ ngươi liền nhìn không ra?" Lý Tử Huyền lạnh hừ một tiếng nói ra.

"Tử Phong, ngươi đến nói câu công đạo!" Chung Lôi tuy nhiên tức giận nhưng vẫn là bảo trì một điểm lý trí, không có động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Tam giai đan dược

Tử Phong bị Chung Lôi hỏi lên như vậy, cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Xác thực như Lý Tử Huyền nói, lúc ấy ở đây người đều có thể nhìn ra Nhan Lệ bỏ đá xuống giếng tâm tư, mà Chung Lôi về sau lại bị Nhan Lệ đâm ba câu giải thích liền che đậy quá khứ, cũng không phải là Chung Lôi ngu dốt, chỉ là bởi vì hắn cùng Nhan Lệ ở chung nhiều năm, từ tâm lý liền đối Nhan Lệ có một loại tự nhiên tín nhiệm.

Chung Lôi nhìn Từ Phong có chút khó khăn biểu lộ, lông mày nhíu lại nói: "Từ Phong, ngươi sẽ không cũng hiểu lầm Nhan Đại Ca a?"

"Chung Đại Ca, nơi đây không nên ở lâu, chuyện này chúng ta về sau bàn lại, hiện tại chúng ta vẫn là muốn đi lên đỉnh núi lại nói." Từ Phong không muốn lại dây dưa tiếp, hần sợ nói sau khi đi ra, Chung Lôi sẽ thương tâm.

"Tốt a!" Chung Lôi sắc mặt có chút khó coi, nhìn ra Từ Phong không muốn nhiều lời lúc này, hần cũng không có lại tiếp tục truy vấn, mà lại nếu như Từ Phong suy đoán trở thành sự thật, trước đó phương nhất định càng thêm nguy hiểm, hần cũng có chút bận tâm Nhan Lệ an nguy.

Sau đó Từ Phong đối hai người nói: "Các ngươi theo sau lưng ta đi, ta có niềm tin chắc chắn có thể sớm tránh đi Sát Phong."

Chung Lôi cùng Lý Từ Huyền hai người cũng đều vui vẻ đồng ý, có phần hơn trước kinh lịch, bọn họ cũng rõ ràng Từ Phong có thể sớm cảm giác được Sát Phong tiến đến, điều này làm cho bọn hần hành tẩu tại sát khí bên trong hội an toàn hơn một số.

Ba người lần nữa tiến lên, trên núi sát khí nồng đậm, phảng phất thân ở một đoàn trong sương khói, lúc này phía trước đã không nhìn thấy vớ giả bóng dáng.

Từng bước một tiến lên, chung quanh sát khí trở nên càng ngày càng bắt đầu cuồng bạo, Từ Phong đi ở trước nhất, bảo trì một tia bình thản chí tâm, nỗ lực cảm giác chung quanh sát khí ba động.

Chung Lôi cùng Lý Từ Huyền đi sát đằng sau sau lưng Từ Phong, Sát Phong quý dị cho dù là bọn họ cũng tìm không thấy ứng đối chi pháp, giờ phút này cũng chỉ có thể dựa vào Từ Phong.

Từ Phong đi ở phía trước, mỗi đi ra mấy chục mét khoảng cách, đều sẽ dừng lại qua cảm ứng một chút chung quanh sát khí ba động tình huống. Sau đó lựa chọn một con đường tiếp tục hướng đỉnh núi tiến lên.

"Ngừng!" Từ Phong khẽ quát một tiếng dừng bước lại, sau lưng Chung Lôi hai người cũng liền bận bịu ngừng thân hình.

Từ Phong hai mắt nhìn chăm chăm phía trước hơn mười mét chỗ, biểu lộ ngưng trọng.

"Từ Phong, làm sao?" Chung Lôi có chút không rõ ràng cho lắm, trước đó Từ Phong đều là cách mỗi mấy chục mét mới có thể dừng lại, mà lần này cũng chỉ là đi ra hai ba mươi mét, liền nghe đến đó bất động.

"Ta tại nghiệm chứng một chút ta suy đoán, nếu như ta không có thôi toán nói bậy, lập tức phía trước xa mười mét vị trí sẽ có một đạo Sát Phong xuất hiện." Từ Phong cũng không quay đầu lại trở lại nói, ánh mắt vẫn là không hề chớp mắt nhìn chăm chăm phía trước.

"Ngươi có thể tỉnh như vậy chuẩn đánh giá ra sát khí xuất hiện thời gian cùng vị trí?" Chung Lôi có chút không dám tin tưởng.

Hần cảm thấy Từ Phong có thể tại Sát Phong sắp tiến đến sớm tránh đi liền đã rất không tầm thường, căn bản không dám nghĩ Từ Phong có thể sớm dự đoán Sát Phong xuất hiện địa điểm.

Lệnh một bên Lý Từ Huyền cũng là mặt lộ vẻ vẻ giật mình, băng lãnh trong mắt đẹp hiện lên một tia dị sắc, không có lên tiếng quấy rầy, cũng là theo Từ Phong ánh mắt hướng phía phía trước nhìn lại.

Suru!

Ngay tại mấy người chú mục thời khắc, một đạo Sát Phong tại mấy người phía trước bảy tám mét chỗ bay tránh mà qua, phía trước sát khí cũng theo đó trở nên cuồng bạo hơn đứng lên.

Nhìn qua cái kia đạo nhanh chóng hiện lên Sát Phong, Chung Lôi cùng Lý Từ Huyền sắc mặt hai người càng là tràn ngập chấn kinh chi sắc, Từ Phong đã thật sớm đánh giá ra sát khí xuất hiện quỹ tích.

"Huynh đệ, ngươi là thế nào làm được?" Thật lâu, Chung Lôi lấy lại tinh thần, thất kinh hỏi.

"Sát Phong xuất hiện tuy nhiên không có không có tung tích có thể tìm ra, nhưng là chỉ cần Sát Phong xuất hiện, đều sẽ lệnh chung quanh sát khí cuồng bạo hơn, khoảng cách Sát Phong càng gần, sát khí liền sẽ càng cuồng bạo, cho nên ta chỉ cần thông qua chung quanh sát khí đột nhiên phát sinh ba động phạm vi liền có thể suy đoán ra Sát Phong Vận Hành Quỹ Tích."

Từ Phong vừa cười vừa nói, nhìn lấy cũng hết sức cao hứng, vừa rồi Sát Phong xuất hiện địa điểm tuy nhiên cùng mình dự đoán vị trí có chênh lệch chút ít kém, nhưng hần có lòng tin tại trải qua mấy lần nghiệm chứng, liền có thể đem loại này sai sót giảm xuống.

"Vẫn là từ Phong huynh đệ lợi hại!" Chung Lôi lắc đầu, nghe được có chút cái hiểu cái không.

Từ Phong cười cười cũng không có lại tiếp tục giải thích, rất nhiều thứ cũng là hần đang không ngừng cảm ngộ chung quanh sát khí biến hóa đồng thời không ngừng lực luyện ra đến, chỉ có đối sát khí cảm giác tương đối mẫn cảm người tài năng dùng thủ loại phương pháp này, cho nên cho dù Chung Lôi nghe hiểu cũng vô pháp hướng hần dạng này có thể đánh giá ra sát khí quỹ tích.

"Chung Đại Ca, hai người chỉ cần theo sát nắm là được." Từ Phong có chút đắc ý vừa cười vừa nói.

"Rất thoải!" Lý Tử Huyền nhìn Tử Phong một mặt rất thoải bộ dáng, lạnh giọng nói ra.

"Người đây là hâm mộ ghen ghét. Ở phía sau theo sát, nếu không ném mạng nhỏ ta cũng mặc kệ!" Tử Phong bị Lý Tử Huyền tưới một đầu nước lạnh, tức giận nói với Lý Tử Huyền.

Không đợi Lý Tử Huyền trả lời, Tử Phong tiếp tục hướng phía phía trước đi đến.

Chung Lôi cười trên nỗi đau của người khác nhìn Lý Tử Huyền liếc một chút vội vàng đi theo Tử Phong cước bộ, Lý Tử Huyền bị Tử Phong loại này vênh vang đắc ý tư thái tức giận đến quá sức, nhưng giờ phút này còn cần Tử Phong dẫn đường tránh đi sát khí, hơi cân nhắc một chút, Lý Tử Huyền khí đậm chân một cái, sau cùng cũng nhanh chóng đuổi theo Tử Phong cước bộ.

Một lúc sau, Tử Phong đối với Sát Phong xuất hiện quy luật càng ngày càng chuẩn xác, tại Tử Phong chỉ dẫn hạ ba người mỗi lần đều có thể sớm tránh đi Sát Phong tập kích.

Mà lại theo Tử Phong đối loại quy luật này nắm chắc càng phát ra thuần thực, ba người tốc độ cũng so trước kia càng mau dẫy đi, trong chớp mắt đã leo lên giữa sườn núi vị trí.

Mặc dù có Tử Phong ở phía trước dẫn đường, Chung Lôi hai người không cần phân tâm qua đề phòng Sát Phong uy hiếp, nhưng là tiếp tục linh lực tiêu hao, vẫn là lệnh hai trong thân thể linh lực tiêu hao rất lớn.

Chung Lôi trên đường đi không ngừng từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra đan dược ăn vào, bất quá loại này linh lực khôi phục tốc độ căn bản không đuổi kịp chống cự sát khí đi tiêu hao tốc độ.

Mà Lý Tử Huyền chỉ có tại lúc mới đầu xuất ra qua một viên đan dược sau khi ăn vào, liền không còn có lấy ra hần đan dược, Tử Phong từng chú ý tới Lý Tử Huyền đi lấy ra viên đan dược kia, viên đan dược kia phía trên đã đến ần ần có hoa quang chớp động, vừa nhìn liền biết cũng vật phi phạm.

"Lý cô nương, người... Cái kia... ." Tử Phong dừng bước lại, nói chuyện có chút ấp a ấp úng.

"Người đến muốn nói điều gì?" Lý Tử Huyền cau mày, hơi không kiên nhẫn nói ra.

Tử Phong thờ dãi, sau cùng cắn răng nói ra: "Lý cô nương, người vừa rồi phục dụng viên đan dược kia không biết có thể hay không cho ta một cái!"

Lý Tử Huyền nhìn Tử Phong một mặt nhăn nhó bộ dáng, trong lòng càng khí, mới vừa rồi còn cùng hần vênh mặt hất hàm sai khiến bộ dáng, bây giờ lại có ý tốt tìm chính mình muốn đan dược.

Bất quá nàng vốn là thông tuệ, biết Tử Phong thể nội Linh khí cũng không có tiêu hao bao nhiêu, cho nên căn bản không cần đến chính mình đan dược khôi phục linh lực, Tử Phong sở dĩ hướng nàng đòi hỏi đan dược có phải là vì cho Chung Lôi sở dụng.

Suy nghĩ một chút, Lý Tử Huyền trừng trừng vật giới chỉ bên trong xuất ra một cái trước đó dùng qua loại kia đan dược, nói với Tử Phong: "Đây chính là tam giai đan dược, các người Tử Văn Tông đều không bỏ ra nỗi mấy khóa, ta vì sao phải cho người!"

"Ây..." Tử Phong biết Lý Tử Huyền là bởi vì vừa rồi sự tình đang tức giận, cho nên cố ý làm khó dễ chính mình, nhất thời không biết trả lời như thế nào, có chút nghẹn lời.

"Tử Phong huynh đệ, người không cần cầu hần, trên người của ta còn có một số hồi phục linh lực đan dược, tuy nhiên dược hiệu thấp một số, nhưng cũng đầy đủ." Chung Lôi cũng nhìn ra Tử Phong dụng ý, mở miệng nói ra.

Tử Phong khoát khoát tay, có chút lo lắng nói ra: "Chung Đại Ca, người linh lực tiêu hao quá lớn, mà lại chúng ta tốc độ quá chậm, nếu như một mực tiếp tục như vậy, cho dù đến đỉnh núi người linh lực cũng tiêu hao không có mấy, vạn nhất gặp gặp lại hần phiền phức liền nguy hiểm."

"Vậy người cũng không cần cầu nàng, giống nàng loại người này làm sao lại bỏ được đem linh dược đưa cho chúng ta!"

"Hai người không cần một xướng một hát ở trước mặt ta diễn kịch, viên đan dược này liền xem như người ở phía trước trên mặt đường hồi báo." Lý Tử Huyền vốn còn muốn muốn làm khó dễ Tử Phong một phen, nhưng nghĩ tới lúc này tình cảnh, cuối cùng vẫn bỏ ý niệm này đi, đem viên đan dược kia trực tiếp vứt cho Tử Phong.

"Cám ơn Lý cô nương!" Tử Phong sắc mặt vui vẻ, vội vàng kết quả đan dược, sau đó trực tiếp đưa cho Chung Lôi, để Chung Lôi ăn vào.

Chung Lôi từ chối một phen, cuối cùng vẫn là tại Tử Phong thuyết phục chỉ đem viên đan dược này ăn vào.

Đan dược vừa vào miệng, mãnh liệt linh lực từ đan trong dược phát ra, tràn ngập tại Chung Lôi trong thân thể, Chung Lôi thần sắc lâm chán động, sắc mặt hiện ra sợ hãi lẫn vui mừng, tam giai đan dược dược hiệu quả nhiên không phải trong tay hần những nhất giai đó, Nhị Giai đan dược đi có thể sánh được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Huyền Khí

Cho dù là tại không có vận công thôi hóa đan được tình huống dưới, thể nội vẫn như cũ có bằng bạc linh lực từ đan trong được tản ra không ngừng hội tụ đến Khí Hải bên trong bổ sung tiêu hao linh lực.

Loại này linh lực bổ sung tốc độ tuy nhiên vẫn như cũ vô pháp cùng tiêu hao tốc độ so sánh, nhưng lúc này linh lực bổ sung tốc độ cũng phải so trước đó phục dụng đan được đi khôi phục linh lực tốc độ cao hơn mấy lần không thôi.

Chủ yếu nhất là viên đan được này được hiệu rất lớn, tại về sau một đoạn thời gian rất dài đều có thể không ngừng bổ sung Chung Lôi đi tiêu hao linh lực.

Xem xét Chung Lôi biểu lộ, Từ Phong liền biết viên đan được này được hiệu không tầm thường, trong lòng cũng có chút cao hứng.

"Đồ nhà quê!" Lý Từ Huyền khinh thường nói.

Chung Lôi cùng Từ Phong nghe được Lý Từ Huyền trào phúng, chỉ bắt quá vậy nhân gia thủ đoạn, ăn người ta càng là miệng ngắn, hai người bọn họ cũng chỉ có thể xem như không có nghe được.

Từ khi leo lên sườn núi về sau, chung quanh sát khí cuồng bạo trình độ lại lần nữa đề bạt một bậc thang, Từ Phong ba người có khả năng nhìn thấy Sát Phong cũng càng ngày càng nhiều.

Mà lại càng là tiếp cận đỉnh núi, Sát Phong xuất hiện tần suất cũng càng thêm tập nập.

Từ Phong ba người ban đầu vốn đã tăng tốc tốc độ tiến lên, nhưng bởi vì sát khí tập nập xuất hiện, khiến cho bọn họ không thể không lần nữa giảm bớt tốc độ tiến lên.

Sau nửa canh giờ, Từ Phong ba người lần lượt nhìn thấy Bát Cửu cổ võ giả xác chết!

"Lưu Hồ đã đến chết ở chỗ này!" Lại là một bộ võ giả hài cốt trước, Chung Lôi thất thanh nói, khắp khuôn mặt là vẻ kinh ngạc.

"Chung Đại Ca, người xác định người này cũng là Lưu Hồ?" Từ Phong cũng là trong lòng giật mình, Lưu Hồ đây chính là có Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong tu vi, khi tiến vào nơi này những võ giả này bên trong, thực lực có thể tính là tối cao một trong mấy người.

"Không sai!" Chung Lôi mười phần khẳng định nói ra.

Hắn chỉ người chết cái kia tay phải, lúc này cái này tay phải từ lâu bị sát khí ăn mòn chỉ còn lại có xương tay, nhưng phía trên còn mang theo một cái Càn Khôn Giới Chỉ.

"Chiếc nhẫn này cũng là Lưu Hồ Càn Khôn Giới Chỉ, hắn còn đã từng ở trước mặt ta khoe khoang qua cái này mai Càn Khôn Giới Chỉ, cho nên ta khắc sâu ấn tượng." Chung Lôi tiếp tục nói.

Từ Phong nghe xong, cũng không nhìn được cảm thán, tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong hô phong hoán vũ Mãnh Hồ thú lập đoàn thủ lĩnh, không nghĩ tới vậy mà liền như thế chết ở chỗ này.

"Đáng tiếc!" Từ Phong nói thầm một tiếng.

"Tại chúng ta lựa chọn tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm thời điểm, nên làm tốt cái này chuẩn bị, không có gì đáng giá tốt đáng tiếc, cơ duyên phía trước, ai cũng hội liệu một phát." Chung Lôi gặp Từ Phong có chút thương cảm, ở một bên khuyên nhủ.

Tại nhận ra cổ thi hài này là Lưu Hồ về sau, hắn đang khiếp sợ đồng thời, trong lòng cũng là một trận hoảng sợ, không hề nghi ngờ, Lưu Hồ tuyệt đối là chết tại Sát Phong tập kích chi.

Lưu Hồ so với tu vi còn phải cao hơn một bậc, vậy mà đều không có ngăn cản được một đạo Sát Phong công kích.

Chung Lôi tại phát hiện Sát Phong về sau, tuy nhiên đối Sát Phong rất là kiêng kị, nhưng hắn từ tin còn là có rất lớn tỷ lệ tránh thoát khỏi Sát Phong công kích, nhưng tại thời khắc này hắn loại này lòng tin cũng biến mất trống không.

Đồng thời cũng may mắn Từ Phong có thể thông qua đối sát khí cuồng bạo trình độ cảm giác mà đánh giá ra Sát Phong Vận Hành Quỹ Tích, bằng không hắn rất có thể đều đi không đến đó, liền đã chết tại Sát Phong chi.

"Hả?" Từ Phong quay đầu nhìn về phía Chung Lôi hơi sững sờ, chột kíp phản ứng Chung Lôi là làm sẽ tự mình. Hắn đứng là bởi vì Luru Hồ chết có chút cảm thán, bất quá Luru Hồ cùng hắn lại không có cái gì gặp nhau, cho dù là có chút cảm thán cũng chỉ là một cái thoáng mà qua.

"Ta nói đáng tiếc, là chỉ chiếc nhẫn này!" Từ Phong chỉ chiếc nhẫn kia nói ra: "Người nhìn, chiếc nhẫn này cũng bị sát khí ăn mòn, hiện tại đoán chừng bên trong trận pháp cũng đều bị phá hư, mà lại trong giới chỉ ngũ phẩm cũng không lấy ra tới." Từ Phong một mặt đau lòng nói ra.

Chung Lôi nghe mắt tròn trắng, lần thứ nhất cảm giác mình người huynh đệ này có chút không đáng tin cậy, riêng là tại đối mặt một số tài nguyên tu luyện thời điểm.

Không tiếp tục đề ý tới Luru Hồ xác chết, ba người tiếp tục đi tới, bọn họ đã đi ra hai phần ba trở lên khoảng cách, khoảng cách đỉnh núi đã không xa.

Nhưng càng là tiếp cận đỉnh núi mấy cái trong lòng người càng là phức tạp.

Kích động, tâm thần bất định, bất an, cảnh giác, đủ loại suy nghĩ tại mấy cái trong lòng người giao thế.

"A..."

Một tiếng hét thảm thanh âm từ tiền phương ngoài ngàn mét địa phương truyền đến.

Ba người mơ hồ nghe được tiếng hét thảm này, tâm thần đều là khẽ run, biết chắc là lại có người gặp được Sát Phong tập kích, vội vàng tăng tốc mấy phần cước bộ.

Nhưng còn không chờ bọn hắn nhìn thấy bóng người, ngay sau đó lại lần lượt truyền đến vài tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Từ Phong khẽ nhíu mày, ba người bọn họ đã đi rất chậm, án lý thuyết người khác hoặc là chết ở trên đường Sát Phong tập kích bên trong, hoặc là cũng đã đi lên đỉnh núi, lúc này tại sao có thể có người tại bọn họ cách đó không xa.

Ba người đều mang nghi hoặc tâm tình, hướng về phía trước tiến đến, cuối cùng có bốn năm bóng người ra hiện tại bọn hắn trước mặt.

Đến gần về sau, Từ Phong ba người thấy rõ những người này dung mạo.

Đối với mấy người kia Từ Phong đều tương đối lạ lẫm, Từ Phong chỉ có thể nhận ra bên trong có hai người là Mãnh Hồ thú liệt đoàn võ giả.

Chung Lôi ba người đến cũng gây nên mấy người chú ý, thấy rõ ràng từ là Từ Phong ba người về sau, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới ba người lông tóc không tổn hao gì đi đến nơi đây.

Tại những người này phía trước cách đó không xa, mấy cái bộ thi thể tại sát khí ăn mòn chỉ chính đang nhanh chóng tan rã.

Ban đầu vốn còn muốn còn muốn hỏi một chút mấy người vì sao còn lưu ở chỗ này, nhưng nhìn thấy phía trước cảnh tượng, Từ Phong ba người tại rõ ràng nguyên nhân đồng thời, sắc mặt cũng biến thành cực kỳ khó coi đứng lên.

Chỉ gặp cách đó không xa, sát khí cuồng bạo trình độ cho dù cách mấy chục mét khoảng cách đều có thể bị rõ ràng cảm nhận được, sát khí lẫn lộn phun trào, giống như Hạo Hãn Đại Hải nhắc lên tầng tầng sóng lớn.

Nếu như chỉ là như thế còn tốt, nhưng Từ Phong rõ ràng, tạo thành sát khí như thế cuồng bạo nguyên nhân nhất định là bởi vì Sát Phong tồn tại.

Có thể nghĩ, nơi đây Sát Phong dày đặc trình độ đã đạt tới loại nào trình độ kinh khủng.

"Trương Lạc, làm sao chỉ mấy người các người, ta Nhan đại ca đâu?" Chung Lôi tại trong mấy người không có nhìn thấy Nhan Lệ bóng dáng, sắc mặt xuất hiện một vòng sốt ruột chi sắc, hỏi hướng bên trong một tên võ giả, tên võ giả này cũng là Mãnh Hồ thú liệt đoàn bên trong một tên Uẩn Khí Cảnh trung kỳ tu vi võ giả.

Tên kia gọi trương Lạc Vũ người nghe được Chung Lôi nhắc lên Nhan Lệ, trong mắt lóe lên một chút giận dữ, lạnh hừ một tiếng nói ra: "Người Nhan đại ca thể nhưng là không tầm thường, thân thể tàng một kiện Huyền Khí dĩ nhiên thăng đến thân tàng bất lộ."

"Trương Lạc người thiếu cùng ta âm dương quái khí nói chuyện!" Chung Lôi đang nghe trương Lạc nâng lên "Huyền Khí" thời điểm sắc mặt cũng là khẽ biến. Chột trầm giọng hỏi thăm "Người nói 'Huyền Khí' là có ý gì?"

"Các người thú liệt đoàn Huyền Khí chẳng lẽ người lại không biết?" Trương Lạc mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, bất quá nhìn thấy Chung Lôi một mặt chán kinh biểu lộ, trên mặt hắn hiện ra một mảnh vẻ chột hiểu, cười lạnh nói: "Nguyên lai người cái này Hùng Sư Thú Liệt Đoàn Nhị đương gia cũng là một cái bài trí a, đã đến không biết Nhan Lệ trên tay có một kiện Huyền Khí!"

Chung Lôi sau khi nghe xong, sắc mặt khó coi tới cực điểm, trầm ngâm một lát hỏi: "Cái kia thanh Huyền Khí có thể là một thanh Ô dù?"

"Phải thì như thế nào, hiện tại bọn hắn mấy người đã hợp lý thôi động cái kia thanh Huyền Khí đi lên đỉnh núi, đoán chừng lúc này đã thu hoạch được thiên đại cơ duyên, sau đó rồi đi nơi đây đi, người mở miệng một tiếng 'Nhan đại ca', nhưng người Nhan đại ca nhưng không có nhớ kỹ người cái này Chung lão đệ."

"Người im miệng!" Chung Lôi mặt lộ vẻ dữ tợn giận quát một tiếng, thân hình liền muốn hướng phía Trương Lạc mà đi.

"Chung Đại Ca, không nên vọng động." Từ Phong vội vàng ngăn lại Chung Lôi.

Cái kia Trương Lạc nhìn thấy Chung Lôi suyết chút nữa thì tay với hấn, trên mặt cũng lộ ra vẻ sợ hãi, liền vội vàng lui về phía sau mấy bước, không dám chọc giận Chung Lôi.

"Chung Đại Ca, người biết cái kia thanh Huyền Khí?" Từ Phong hỏi.

Chung Lôi thở một hơi dài nhẹ nhõm, bình phục một chút nỗi giận tâm tình, bất quá trên mặt lại vẫn là một bộ không thể tin được thần sắc: "Món kia Huyền Khí là chúng ta thủ liên đoàn tại một chỗ trong di tích tìm tới, là một kiện Phòng Ngự Hình Huyền Khí, bất quá Huyền Khí chỉ ít cần Hóa Khí Cảnh võ giả mới có khả năng miễn cưỡng thôi động, cho nên cụ thể uy lực như thế nào ta cũng không rõ lắm, mà lại..."

Giảng đến nơi đây, Chung Lôi do dự một chút, cuối cùng vẫn là nói ra: "Mà lại cái này Huyền Khí khi lấy được về sau, chúng ta nghiêm mật phong tỏa chuyện này, chỉ có thủ liên đoàn bên trong mấy người biết, cái này Huyền Khí cũng bị Nhan Lệ đứng lên."

"Nhưng khi lấy được Huyền Khí nửa năm sau một ngày, một tên cường giả xâm nhập chúng ta thủ liên đoàn tổng bộ, chẳng những đã thương Nhan Lệ, còn cướp đi cái này Huyền Khí, Nhan Lệ cũng bởi vậy thụ không nhẹ thương tổn."

"Trừ Nhan Lệ bên ngoài, các người đều chưa từng gặp qua tên kia xâm nhập cường giả bộ dáng a?" Từ Phong hỏi.

Thực từ Chung Lôi giảng thuật quá trình bên trong, Chung Lôi đối Nhan Lệ xưng hô từ "Nhan đại ca" biến thành "Nhan Lệ", Từ Phong liền đã đoán được sự tình thật giống, Huyền Khí bị đoạt không qua là Nhan Lệ tự biên tự diễn một tuồng kịch mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Trương Lạc

Chung Lôi đau thương cười một tiếng gât gât đầu, trong tròng cười tràn đầy đắng chát, làm sao lại muốn đến hấn một mực vô cùng tin Nhâm đại ca dĩ nhiên thẳng đến đang lừa gạt hấn.

Nếu như không phải lần này chuyển đi, bởi vì Sát Phong uy hiếp Nhan Lệ mới đem bí mật này bạo lộ ra, Chung Lôi còn không biết mình còn muốn bị lừa gạt bao lâu.

"Chung Đại Ca, hiện tại chúng ta vẫn là muốn trước nghĩ biện pháp thông qua nơi đây." Từ Phong biết Chung Lôi hiện tại tâm tình sa sút, nhưng nơi này Sát Phong xuất hiện mười phần tập nập, ở đây không thể ở lâu.

"Ân, Từ Phong thông qua nơi này người có chắc chắn hay không?" Chung Lôi thần sắc hơi chậm, hỏi hướng Từ Phong.

"Ta cũng chỉ có ngũ thành nắm chắc có thể thuận lợi thông qua nơi này, nhưng bây giờ cũng không có hấn biện pháp, chúng ta cũng chỉ có thể mạo hiểm thử một lần!" Từ Phong bộ mặt sắc mặt ngưng trọng nói ra.

Phía trước cách đó không xa mấy cỗ xác chết rõ mồn một trước mắt, những người này không có đi ra khỏi bao xa liền bị Sát Phong tập kích mà chết, có thể nghĩ phía trước nguy hiểm đã đạt tới loại trình độ nào.

"Vị công tử này, người có biện pháp thông qua nơi đây?"

Từ Phong cùng Chung Lôi đối thoại bị Trương Lạc bên kia mấy người nghe được rõ ràng, nghe được Từ Phong nói có ngũ thành nắm chắc có thể thông qua phía trước nguy hiểm khu vực, Trương Lạc trong mắt lóe lên một tia sáng, tiến lên nói ra.

"Có thể hay không thông qua cùng người có quan hệ gì? Không muốn chết liền rút xa một chút cho ta!" Chung Lôi giận dữ mắng mồm một tiếng.

Trương Lạc bị Chung Lôi quát lớn, sắc mặt một trận thanh bạch giao thế, sau cùng gạt ra một tia so với khóc còn khó coi hơn mỉm cười: "Chung gia, mới vừa rồi là ta ngôn ngữ mạo phạm ngài, ta ở chỗ này cho người bồi tội, nếu như các người có thể đem ta mang rời khỏi nơi đây, về sau ta cái mạng này liền về hai vị."

"Nhan Lệ bốn người bọn họ thôi động Huyền Khí, thực có thể đem chúng ta cũng bảo hộ ở bên trong, nhưng hấn lại không để ý đến chúng ta chết sống, bởi vậy Trương Lạc trước đó mới sẽ như thế cùng Chung gia nói chuyện, mời Chung gia thứ lỗi..." Trương Lạc bên cạnh võ giả cũng nhao nhao đứng ra

trợ giúp hấn hoà giải, hơn nữa còn hứa hẹn các loại chỗ tốt.

Mất thấy trước đó mấy người mệnh văn ở mảnh này nguy hiểm khu vực, bọn họ hiện tại cũng là vô kế khả thi, nhìn thấy Từ Phong, Chung Lôi hai người có biện pháp có thể thông qua, tự nhiên như là nhìn thấy cây cỏ cứu mạng.

Mấy người sau khi nói xong, chờ đợi lấy Từ Phong cùng Chung Lôi hồi phục, ánh mắt bên trong tràn đầy khao khát chi sắc.

Chung Lôi nhìn mấy người bộ dáng, tức giận về tức giận, nhưng nhìn thấy mấy người bộ dáng như vậy, trong lòng cũng sinh ra lòng trắc ẩn, nhìn nói với Từ Phong: "Huynh đệ, ngươi cứ nói đi?"

Từ Phong gượng cười: "Một khu vực như vậy Sát Phong dày đặc, nhiều người như vậy cùng một chỗ lời nói, ta nắm chắc cũng sẽ thấp hơn."

"Không biết công tử có phương pháp gì thông qua nơi đây, ngài nếu là nói ra, có lẽ chúng ta cũng có thể giúp đỡ một chút, mọi người đồng tâm hiệp lực, thành công nắm chắc tự nhiên lớn hơn một chút." Trương Lạc đối Từ Phong mười phần khách khí nói ra.

Thực sự Từ Phong nói ra có ngũ thành nắm chắc thông qua này phiền nguy hiểm khu vực thời điểm, hấn nhất định Từ Phong trên thân cũng có mang một kiện cao cấp phòng ngự pháp khí, nếu không bằng vào Từ Phong chỉ có Ngưng Khí Cảnh tu vi, căn bản không có biện pháp bảo vệ người khác.

"Ta cũng không có cái gì phương pháp, chỉ là thông qua cảm giác sát khí cuồng bạo quy luật để phán đoán Sát Phong xuất hiện quỹ tích mà thôi!" Từ Phong cũng không có chút nào giấu diếm nói ra.

Trương Lạc mấy người nghe Từ Phong nói như vậy, sắc mặt có chút âm trầm, nói ra: "Công tử không phải là không tín nhiệm ta chứ? Nếu như sát khí thật dễ dàng như vậy cảm giác rõ ràng, ta đội đã sớm an toàn rồi đi nơi đây."

Trương Lạc mấy người không tin Từ Phong nói chuyện, cảm giác đối phương hấn là sợ bọn họ cướp đoạt trên thân phòng ngự pháp khí, cho nên mới lung tung lập lý do lừa bịp bọn họ.

Từ Phong lúc đầu còn đang do dự phải chăng mang lên mấy người, nhưng đã đối phương không tin mình, nếu như hấn mang lên mấy người cùng một chỗ lời nói, vạn nhất hành động bên trong có người đối với hấn chỉ huy hơi chút chần chờ, rất có thể liền sẽ liên lụy đến ba người bọn họ.

Nghĩ rõ ràng những này, Từ Phong lúc đầu nói: "Đã các ngươi không tin, ta cũng không có cách nào, trên người của ta cũng không có bất kỳ cái gì pháp khí có thể đề phòng ngự Sát Phong công kích, mọi người có thể hay không an toàn thông qua nơi này, vẫn là riêng phần mình dựa vào bản sự của mình đi."

Từ Phong tỏ thái độ về sau, không tiếp tục qua để ý tới Trương Lạc mấy người, chào hỏi Chung Lôi cùng Lý Tử Huyền hai người hướng phía này phiền nguy hiểm khu vực đi đến.

Trương Lạc mấy người liếc nhau, trong đôi mắt hiện lên một vòng tàn khốc, ần ần có muốn đem Từ Phong ba người vây kín xu thế.

Bọn họ đối Từ Phong lời nói khẳng định là không tin, đã đối phương không có ý định mang lên bọn họ, bọn họ đương nhiên sẽ không buông tha Từ Phong ba người, dâng lên sát nhân đoạt bảo tâm tư.

"Nếu như không có muốn chết sớm một chút, tốt nhất cho ta an ổn điểm." Lý Tử Huyền thanh âm lạnh như băng truyền ra, khiến cho Trương Lạc mấy người thân hình dừng lại, sắc mặt lộ ra kiêng kỵ thần sắc.

Trong bọn họ tu vi cao nhất cũng chỉ có Uẩn Khí Cảnh trung kỳ, Từ Phong người bên kia số tuy ít, nhưng nhưng lại có hai tên Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong võ giả.

"Ba vị, chúng ta cũng là bị buộc bất đắc dĩ, người nào cũng không muốn chết ở chỗ này, nếu như mọi người đồng tâm hiệp lực là tốt nhất, nếu không cũng đừng trách chúng ta liều mạng một lần." Trương Lạc do dự một chút về sau, cuối cùng quyết định.

"Chúng ta đi!" Lúc này ba người đã đi đến này phiền sát khí cuồng bạo khu vực biên giới, mắt thấy sau lưng mấy cái người thân ảnh tới gần, Từ Phong khẽ quát một tiếng, hướng thẳng đến một khu vực như vậy xông đi vào.

Chung Lôi cùng Lý Tử Huyền cũng đều cực kỳ ăn ý theo sát về sau, không có chút nào một điểm do dự, đối Từ Phong mười phần tín nhiệm.

Ba người trong chớp mắt biến thành này phiền nguy hiểm khu vực bên trong.

Trương Lạc mấy người cũng không nghĩ tới Từ Phong bọn họ đã đến không chút do dự xông đi vào, bọn họ vốn định tại Từ Phong té ra phòng ngự pháp khí thời điểm liền động thủ cướp đoạt, nhưng hiện ở loại tình huống này làm bọn họ hấn trở tay không kịp.

"Chẳng lẽ vừa rồi tiểu tử kia gọi là thật?" Một tên võ giả biểu lộ kinh ngạc nói ra.

"Quản không có những này, chúng ta tiếp tục hao tổn ở chỗ này cũng là đường chết một đầu, đuổi theo bọn họ." Trương Lạc đối bên cạnh mấy cái người nói.

Trương Lạc tại trong những người này tu vi cao nhất, hiện tại đã nghiêm chỉnh trở thành mấy người người đáng tin cậy, thấy hấn như thế nói, người khác cũng đều gật đầu đồng ý.

Từ Phong ba người vừa mới đi vào phiến khu vực này, cũng cảm giác được một cỗ cuồng bạo năng lượng ba động cơ hồ làm cho người ngạt thở, phẳng phát đặt mình vào tại một vùng biển mênh mông trong biển lửa.

Cuồng bạo sát khí trùng kích ba người này mặt ngoài thân thể phòng ngự lồng ánh sáng, phát ra 'Tư tư' vang động.

Cho dù là Từ Phong Sát Cương cũng tại loại này trùng kích chi ẩn ẩn có vỡ vụn dấu vết, Chung Lôi cùng Lý Tử Huyền càng là không ngừng phóng xuất ra linh lực tiến hành chống cự.

Tại loại này cuồng bạo sát khí bên trong, Từ Phong cũng âm thầm nuốt mồ hôi, không ngừng cảm ứng đến chung quanh sát khí dị thường ba động để phán đoán muốn con đường tiến tới.

Suru suru suru!

Từng đạo từng đạo Sát Phong tại bọn họ quanh thân xa mấy mét vị trí thoáng hiện, còn như đao gió, mỗi một đạo Sát Phong đều mang năng lượng thật lớn ba động, phẳng phát muốn xẹt qua hư không.

"Bọn họ cũng tiến vào!" Chung Lôi chú ý tới Trương Lạc mấy người cũng theo vào đến, lo lắng nói ra.

Nếu như là tại bình thường hoàn cảnh hạ hẳn còn sẽ không e ngại Trương Lạc bọn, nhưng hiện tại bọn hắn cũng là từng bước mạo hiểm, vạn nhất Trương Lạc mấy người tới nhiều loạn Từ Phong phán đoán, này hậu quả khó mà lường được.

Từ Phong nghe tiếng quay đầu nhìn sang, chỉ gặp Trương Lạc mấy người cũng dựa theo bọn họ đi qua lộ tuyến đuổi tới, Từ Phong không khỏi trong lòng thờ dài một tiếng.

"Không cần phải để ý đến bọn họ!" Từ Phong không dám có chút trì hoãn, tiếp tục mang theo hai người đi thẳng về phía trước.

"A..."

Từ Phong âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, liền nghe đến sau lưng truyền đến mấy cái tiếng kêu thảm thiết!

Chung Lôi cùng Lý Tử Huyền trong lòng cũng là giật mình, bất quá ngay cả bọn họ tập trung ý chí, cước bộ theo sát sau lưng Từ Phong, sợ đi nhầm một bước liền sẽ bị lúc nào cũng có thể xuất hiện Sát Phong đánh trúng.

"Cứu ta, Từ Phong công tử cứu ta!" Ngay sau đó sau lưng truyền đến Trương Lạc kinh hoàng kêu to thanh âm.

Trương Lạc bọn họ nhìn thấy Từ Phong ba người biến thành phiến khu vực này về sau, cũng không có lựa chọn thẳng tắp nhanh chóng thông qua, mà là tại không ngừng đi vòng.

Nhìn thấy một màn này, bọn họ lúc này mới tin tưởng Từ Phong nói với bọn họ lời nói đều là thật.

Đối phương thật chỉ là bằng vào cảm giác qua tránh né Sát Phong tập kích.

Cho nên bọn họ đi theo Từ Phong ba người đi qua lộ tuyến, hy vọng có thể tránh thoát khỏi nguy hiểm.

Nhưng dù vậy, Trương Lạc bên người mấy cái người vẫn là liên tiếp không quyết tử tại Sát Phong phía dưới, hẳn cũng chỉ là bởi vì vận khí tốt hơn, cái này mấy đạo Sát Phong đều tại hắn phụ cận thoáng hiện, lúc này mới bảo trụ nhất mệnh.

Người chung quanh từng cái chết đi làm hắn mỗi đi một bước đều trong lòng run sợ, biết nơi này Sát Phong cũng không phải là dựa theo cố định quy luật xuất hiện, cho nên hắn muốn đi theo Từ Phong ba người cước bộ an toàn đi ra nơi này biện pháp căn bản không làm được.

Phiến khu vực này bên trong, thay đổi trong nháy mắt, có lẽ giờ khắc này chỗ đứng địa phương là an toàn, nhưng sau một khắc liền có khả năng có Sát Phong xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: thần bí thạch quan

Trương Lạc một mặt hoảng sợ la lên Tử Phong ba người, trong lòng ôm một chút hi vọng, nhưng sau một khắc, hắn cảm nhận được một trận kịch liệt năng lượng ba động đánh tới, ngay sau đó một đạo Sát Phong xuất hiện tại phía trước mình hai mét chỗ.

"Cứu..."

Trương Lạc muốn né tránh, cũng đã không kịp, lời nói còn chưa nói ra miệng liền đã bị Sát Phong đánh trúng, trong nháy mắt chết thảm.

Hắn từ cảm ứng được sát phong năng lượng ba động đến Sát Phong xuất hiện tại trước mắt mình, cái này bên trong vẫn chưa tới một hơi thời gian, căn bản không có cho hắn nửa điểm phản ứng thời gian.

Trong khoảnh khắc, Trương Lạc bọn chết tại phiên khu vực này bên trong, Tử Phong căn bản không dám nhiều muốn những vật này, lúc này chỉ cần hơi vờ phân thần, một sai lầm phán đoán liền có thể không bằng Tử Vong Thẩm Uyên.

Sát Phong tại bên trong vùng không gian này gào thét, có thậm chí tại khoảng cách mấy người bên cạnh không đủ một mét khoảng cách gào thét mà qua.

Ba người căng thẳng thần kinh, ngừng thở, không ngừng tiến lên, thẳng đến xuyên thấu qua tầng tầng sát khí, nhìn thấy một vòng hồng sắc ánh sáng lấp lóe.

"Lập tức liền muốn đến đỉnh núi!" Tử Phong thanh âm bên trong lộ ra một cỗ sợ hãi lẫn vui mừng.

Bọn họ tiến vào phiên khu vực này đã đi hai canh giờ thời gian, một lần lại một lần nguy hiểm gặp thoáng qua, phảng phất đi tại núi đao biển lửa bên trong, có chút sai lầm liền đem hồi phí yên diệt.

Càng là tiếp cận đỉnh núi, Tử Phong càng là không dám có chút chủ quan.

Hơn nghìn thước khoảng cách Tử Phong ba người lại trọn vẹn tổn hao nửa canh giờ thời gian mới đi đến đỉnh núi biên giới.

"Đây là..." Tử Phong nhìn qua đỉnh núi biên giới một tầng lồng ánh sáng màu trắng, dừng bước lại, không có dám mạo hiểm nhưng tiến lên.

Phóng tầm mắt nhìn tới, lồng ánh sáng bên trong hoàn toàn mờ mịt, chỉ có thể nhìn thấy có mơ hồ hồng sắc ánh sáng lấp lóe.

"Lại là trận pháp!"

Chung Lôi cùng Lý Tử Huyền cũng là một mặt vẻ kinh ngạc.

"Các người đứng ở chỗ này đừng nhúc nhích, ta đi trước thử một chút." Tử Phong đối sau lưng hai người nói.

"Loại chuyện này vẫn là giao cho ta đi!" Còn chưa chờ Tử Phong kịp phản ứng, Chung Lôi thân hình đột nhiên vượt qua Tử Phong phóng tới lồng ánh sáng màu trắng.

"Chung Đại Ca..." Tử Phong hô nhỏ một tiếng, nhưng vẫn là không có ngăn lại Chung Lôi.

Sau một khắc, Tử Phong nhìn thấy Chung Lôi thân hình không có có nhận đến bất kỳ ngăn trở nào, trực tiếp biến mất tại lồng ánh sáng bên trong, lúc này mới lệnh tử phong trong lòng an tâm một chút.

"Xem ra không phải Phòng Ngự Trận Pháp, chúng ta cũng đi vào đi." Tử Phong nói với Lý Tử Huyền.

Sau đó hai người cũng cất bước biến thành lồng ánh sáng bên trong.

Cước bộ bước vào lồng ánh sáng bên trong, Tử Phong cảnh sắc trước mắt biến đổi, màn sáng bên trong cũng không có một tia sát khí tồn tại, nhưng không đợi Tử Phong có bất kỳ sợ hãi lẫn vui mừng, một cỗ bàng bạc uy áp trong nháy mắt đem Tử Phong bao phủ.

Bị uy thế như vậy bao phủ, Tử Phong cảm giác thể nội linh lực trì trệ, thân thể phảng phất bị đè lên một tòa núi lớn, đem hắn ép thở không nổi, kém một chút té ngã trên đất.

Tử Phong vội vàng vận chuyển thể nội linh lực, chống cự cỗ uy áp này, lúc này mới lệnh thân thể của hắn nhẹ lỏng một ít, không có tại như vừa rồi như vậy chật vật.

Thở dài một hơi, Tử Phong nhìn về phía bên cạnh Lý tím tuyết, ở giữa lúc này Lý tím mặt tuyết sa bên ngoài da thịt cũng nổi lên một tia đỏ ửng, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Các người hai cái không có sao chứ?" Đúng lúc này, Chung Lôi thanh âm truyền đến.

"Ta tu vi bị áp chế!" Lý Tử Huyền nói ra.

"Ta cũng vậy, hiện tại chỉ có thể phát huy ra Ngưng Khí Cảnh thể lực, hơn nữa còn muốn chống cự cỗ uy áp này, tu vi càng phải giảm bớt đi nhiều!" Chung Lôi nói ra.

"Ta tại sao không có?" Từ Phong nghe hai người kiểu nói này, cảm thấy hơi kinh ngạc.

"Đây là người tuyệt thế cường giả lưu lại một cỗ uy áp, tu vi càng cao bị áp chế cũng lại càng lớn, trừ phi chúng ta tu vi mạnh hơn người cường giả này, mới có thể không thụ hấn uy áp ảnh hưởng!" Sắc mặt khôi phục một số Lý Từ Huyền giải thích nói, sau đó nhìn về phía Từ Phong nói: "Ngung Khí Cảnh liên linh lực đều không thể phóng thích, tại những cường giả này trong mắt liền con kiến hôi cũng không bằng, cho nên ngươi loại tầng thứ này tu vi đã bị cường giả xem nhẹ."

"A!" Từ Phong có chút xấu hổ gãi gãi đầu!

"Liền xem như Uẩn Khí Cảnh vô giả, tại loại này cường giả trước mặt cũng bất quá là cường tráng điểm con kiến hôi a!" Cảm giác mình vừa rồi lời nói có chút đã thương người, Lý Từ Huyền lại bổ sung một câu.

"Ha-Ha, không có việc gì, ta cũng sẽ không bởi vì ngươi một câu nói kia liền bị đã kích đến." Từ Phong vừa cười vừa nói.

Đỉnh núi không có sát khí cùng Sát Phong uy hiếp, khiến cho mấy người một mực căng cứng thần kinh hơi buông lỏng, lúc này mới đánh giá đến đỉnh núi cảnh tượng.

Cùng to lớn Sơn Thể so sánh, đỉnh núi diện tích có vẻ hơi nhỏ hẹp, chỉ có phương viên mấy ngàn mét địa phương.

Tại Từ Phong ba người phía trước ngoài ngàn mét, Từ Phong nhìn thấy bốn bóng người, chính là Liệt Diễm, Nhan Lệ, Tam Trưởng Lão cùng Ngũ Trưởng Lão bốn người này, bọn họ lúc này nhìn cực kỳ chật vật, một bộ đi lại liên tục khó khăn bộ dáng.

Từ Phong ánh mắt chỉ là trên người bọn họ hấn hơi ngừng lại, liền nhìn về phía bọn họ phía trước cảnh tượng.

Từ Phong nhìn hướng về phía trước, tại đỉnh núi trung ương nhất chỗ một cái Tế Đàn lớn đập vào mi mắt, ánh mắt vừa mới chạm đến tòa tế đàn này, Từ Phong cảm giác được một cỗ phát ra từ linh hồn chấn chiến.

Hắc sắc tế đàn tản ra cự đại uy áp, khiến cho nhân tâm sinh tâm mang sợ hãi.

Tại chính giữa tế đàn chỗ trung bày một cỗ quan tài đá, quan tài phía trên mơ hồ có thể nhìn thấy có ba kiện đồ vật bày đặt ở phía trên.

Ánh mắt đảo qua cái này ba kiện đồ vật, Từ Phong ánh mắt dừng lại tại một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay hộp phía trên.

Hộp toàn cảnh Từ Phong cũng không thể thấy rõ, nhưng Từ Phong lại là phát hiện cái hộp này cũng không phải là nghiêm mật khép kín, tại khép trong khe hở từng sợi ánh sáng từ đó phiêu tán mà ra, chọt chui vào đến trong thạch quan.

Mà cái này sợi hồng sắc hà tuy nhiên rất nhỏ, nhưng lại tản ra tia sáng chói mắt, còn như ánh sao đồng dạng sáng chói chói mắt.

Trông thấy cái này sợi ánh sáng, Từ Phong rung động trong lòng không thôi, hiện tại hấn có thể khẳng định đây chính là Lý Từ Huyền trong miệng đề cập tới đan Huy.

"Bọn họ chẳng lẽ là muốn tranh đoạt này quan tài phía trên chi vật?" Chung Lôi cũng chú ý tới trước mắt tình huống, nhìn qua Nhan Lệ bóng lưng, thần sắc có chút phức tạp.

"Này ba loại đồ vật vừa nhìn liền biết định vật phi phạm, kinh lịch vạn hiểm mới đi đến nơi đây, người nào cũng sẽ không buông tha cho!" Từ Phong nói ra.

"Ngươi cũng muốn lấy tranh đoạt một phen sao?" Một bên Lý Từ Huyền nhìn về phía Từ Phong hỏi.

Từ Phong hơi kinh ngạc nhìn về phía Lý Từ Huyền, không biết vì sao Lý Từ Huyền sẽ chủ động hỏi hấn vấn đề này.

Dựa theo hấn mấy ngày nay đối Lý Từ Huyền hiểu biết, thiếu nữ này là sẽ rất ít chủ động hỏi loại chuyện này, bình thường không liên quan năng sự tình, năng đều hội trầm mặc nhìn tới.

Gặp Lý Từ Huyền một bộ trịnh trọng sự tình bộ dáng, Từ Phong phát giác được có cái gì không đúng, nhưng vẫn là như nói thật nói: "Nhìn tình huống đi, nếu có thời cơ lời nói ta có lẽ sẽ giành giật một hồi, bất quá chiếu tình huống trước mắt đến xem, hấn không có cơ hội gì."

Nghe được Từ Phong cũng không có muốn tranh đoạt ý tứ, Lý Từ Huyền thần sắc dừng một chút, tựa như là âm thầm buông lỏng một hơi, âm thanh lạnh lùng nói: "Viên đan được kia ta tình thế bất buộc."

"Vì cái gì?" Từ Phong có chút không hiểu, hấn có thể nhìn ra được Lý Từ Huyền cũng không phải là bởi vì viên đan được này trân quý mới lựa chọn tranh đoạt viên đan được này, mà là bởi vì viên đan được này đối nàng nhất định có không có có thể thay thế tác dụng.

"Cái này ngươi không cần biết!" Lý Từ Huyền trầm mặc một lát, lắc đầu nói ra.

Sau đó nàng chỉ hướng cách đó không xa đối Từ Phong hai người nói: "Cái kia Truyền Tống Chi Môn hấn là cùng đi ngoại giới, nếu như các ngươi thật không có bất kỳ cái gì nhúng chàm chi tâm, tốt nhất hiện tại liền từ cái kia đạo Truyền Tống Chi Môn rời đi."

"Tiểu nha đầu, nơi này cũng không chỉ là ba người chúng ta người, người cho rằng đem hai người chúng ta đuổi đi người liền có thể độc chiếm bảo vật? Đừng quên tại người phía trước còn có bốn người, hiện tại mọi người tu vi đều bị áp chế tại Ngưng Khí Cảnh, coi như trong tay người có giấu giếm thủ đoạn gì, nhưng người liền có lòng tin như vậy làm đến lấy một địch bốn?" Chung Lôi một mực đang một bên nghe hai người nói chuyện, gặp Lý Tử Huyền đề hấn cùng Tử Phong hai người rời đi, hấn cũng không còn cách nào nhìn xuống trong lòng nộ khí.

"Chung Đại Ca, người hiểu lầm, Lý cô nương không phải như thế người, hấn đề cho chúng ta rời đi hấn là phát giác được nơi này khả năng còn sẽ có hấn nguy hiểm." Tử Phong đối Chung Lôi khuyên, chợt vừa nhìn về phía Lý Tử Huyền hỏi: "Ta nói đúng đi."

Lý Tử Huyền nghe được Tử Phong kiểu nói này, tâm thần cũng là khẽ nhúc nhích, nhìn thấy Tử Phong nhìn không chuyển mắt nhìn lấy nàng, bình tĩnh trên mặt sinh ra một vẻ bối rối, xác thực nói là ngưng ngưng.

Nhưng loại tâm tình này rất nhanh liền bị Lý Tử Huyền che giấu quá khứ, nói với Tử Phong: "Nơi này là Hoàng giả cảnh trở lên cường giả ngưng luyện ra Càn Khôn Thế Giới không có sai, nhưng là Càn Khôn Thế Giới đều là tồn tại ở võ giả Tử Phủ bên trong, cho dù thông qua Đại Thủ Đoạn đem Càn Khôn Thế Giới tạm thời xuống tới, này tên võ giả này cũng rất khó lưu lại một bộ hoàn chỉnh thi thể."

"Nếu như cái này mộ chủ thi thể đều không có để lại, tể đàn kia bên trên cái kia trong thạch quan chứa lại là cái gì? Mà lại có thể chủ động hấp thu đan Huy, khẳng định không phải tử vật!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: lẩn

Tử Phong nghe được có chút rung mình, cùng Chung Lôi nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy vẻ kinh hãi.

Nếu như cái này quan tài bên trong an táng không phải cái này Cổ Mộ chủ nhân, vậy trong này diện trang đến tốt cùng cái gì?

Tử Phong tại thời khắc này mới phát giác chính mình đem Mê Vụ Sâm Lâm nghĩ đến quá đơn giản, những ngày này kinh lịch đủ loại, đều bị Tử Phong coi là nơi này là một cái tuyệt thế cường giả trước khi chết lưu cùng hậu nhân một cái Truyền Thừa Chi Địa, nhưng hiện tại xem ra, cũng không phải là đơn giản như vậy.

Ngay tại tam người nói chuyện ở giữa, quan tài hấp thu Đan Mang tốc độ đột nhiên tăng tốc rất nhiều, Lý Tử Huyền thấy cảnh này, thần sắc trở nên có chút lo lắng.

"Hai người các người mau mau rời đi nơi này đi, ta cảm giác trong quan tài chi vật hấn là chẳng mấy chốc sẽ giác tỉnh, đến lúc đó lãnh dữ khó liệu, các người vẫn là bảo trụ mạng nhỏ quan trọng!"

"Người muốn đến cướp đoạt viên đan dược kia?" Tử Phong hỏi.

"Viên đan dược kia phát ra hồng sắc Đan Mang, nói rõ cái này là một cái Duyên Thọ Đan thuốc, cho nên ta nhất định phải đạt được, cơ hội này ta không thể bỏ qua!"

Lý Tử Huyền nói xong câu đó, cũng không đợi Tử Phong hai người trả lời, thân hình hướng thẳng đến phía trước tể đàn phóng đi.

Tể đàn khoảng cách Tử Phong có hơn 2000 mét khoảng cách, Lý Tử Huyền nhanh chóng hướng phía tể đàn phương hướng bay đi, nhưng càng là tiếp cận tể đàn, nàng tốc độ ngược lại càng phát ra chậm đứng lên.

Tại Lý Tử Huyền đi ra tám trăm mét về sau, nàng tốc độ đã có thể dùng đi để hình dung, mà lúc này Nhan Lệ bọn bốn người cũng đã cách tể đàn không đủ năm trăm mét, bọn họ giờ phút này tốc độ chậm hơn, cơ hồ không đi ra một bước đều phải phát tốn sức lực khí toàn thân, gian nan hướng phía thạch quan tới gần.

"Càng tiếp cận tể đàn, cổ uy áp này càng mạnh, muốn thu hoạch được quan tài bên trên này ba kiện đồ vật cũng không phải là chuyện dễ!" Chung Lôi hít mắt nhìn về phía trước năm người, trầm giọng nói ra.

Chợt Chung Lôi ánh mắt nhìn về phía Tử Phong, chờ đợi Tử Phong lựa chọn.

Truyền Tống Chi Môn ngay tại nơi không xa, bây giờ rời đi tuy nhiên lấy được đến không đến bất luận cái gì cơ duyên, nhưng ít ra mạng nhỏ không lo.

Nếu như tiếp tục lưu lại nơi đây, dù ai cũng không cách nào dự liệu được các loại đợi bọn hấn đến tốt cùng là phúc là họa!

Từ Phong ở một bên yên lặng nhìn chăm chú lên trước mắt tình huống, sau cùng than nhẹ một tiếng, nói với Chung Lôi: "Chung Đại Ca, ta cũng muốn đi thử một lần!"

Đây là hấn nghĩ sâu tính kỹ về sau mới làm ra quyết định.

Từ hấn bước vào võ đạo thời điểm liền lệ chí trở thành một tên cường giả, chỉ có dạng này mới có khả năng thực hiện trong lòng mình lời hứa.

Cái này thời gian mấy năm, hấn từng được vinh dự thiên tài, đã từng bị người phúng vì phé vật, vô luận người khác như thế nào qua đánh giá hấn, hấn thủy chung mang một khóa cường giả chí tâm không ngừng nỗ lực tiến lên.

Hiện tại, hấn trải qua tầng tầng nguy hiểm đi đến nơi đây, đơn giản là cái này mạc danh nguy cơ liền lựa chọn từ bỏ, bây giờ chọn lựa từ Truyền Tống Chi Môn rồi đi có lẽ là sáng suốt nhất lựa chọn, nhưng nếu như hấn làm như thế, hấn cảm giác mình tâm cảnh tuyệt đối sẽ chịu ảnh hưởng.

Nếu như mỗi lần gặp được nguy hiểm, trước tiên đều là lựa chọn trốn tránh, rồi đi, vậy hấn còn không bằng từ bỏ trở thành cường giả con đường này, dứt khoát làm một người bình thường thường thường vững vàng vượt qua cả đời.

"Tốt, ta cũng là ý tứ này, thật vất vả mới đi ở đây, cứ như vậy rời khỏi, ta cũng không cam chịu tâm, quân hấn đến tột cùng muốn phát sinh cái gì, đại không bồi bên trên ta cái này điều lạn mệnh mà thôi." Chung Lôi nói ra.

"Ha-Ha, vậy chúng ta liền nhìn xem người nào tới trước đạt tể đàn!" Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, thân hình hướng phía tể đàn phương hướng bay đi.

"Xú tiểu tử, đừng tưởng rằng ta tu vi bị áp chế đến Ngưng Khí Cảnh, ngươi liền có thể khinh thường ta!" Chung Lôi cũng là hào khí tỏa ra, theo sát lấy Từ Phong tốc độ mà đi.

Hai người nhanh chóng hướng phía tể đàn phương hướng bay đi, nhưng mỗi tiến lên trước một bước đều cảm giác thân thể sức ép lên lại tăng thêm mấy phần, phẳng phất là khiêng một tòa núi lớn đang bước đi.

Hai người đều điên cuồng vận chuyển thể nội linh lực chống đỡ thân thể của mình chống cự cổ uy áp này.

Mới đầu sánh vai cùng hai người, chậm rãi kéo dài khoảng cách.

Hai người tốc độ đều tại giảm bớt, nhưng Từ Phong tốc độ đã đến rõ ràng so Chung Lôi phải nhanh ra một bậc.

Vốn đang không chịu thua Chung Lôi nhìn lấy khoảng cách một chút xú bị kéo dài, trong mắt cũng lộ ra chán kinh chi sắc. Tới lấy cho dù cùng là Ngưng Khí Cảnh, Từ Phong làm sao thu đến uy áp ảnh hưởng lại so với hấn còn muốn nhỏ.

Từ Phong tốc độ dần dần trở nên chậm, cổ này bành đại uy áp càng lúc càng lớn, hấn cảm giác mình toàn bộ thân thể đều nặng như ngàn cân, mỗi một bước phóng ra, giẫm trên mặt đất đều sẽ phát ra ầm ầm vang động, trên mặt đất lưu lại từng đạo dấu chân.

"Sát Cương!"

Từ Phong khẽ quát một tiếng, Sát Cương ở đây ngưng tụ mà ra, trợ giúp Từ Phong chống cự cổ uy áp này.

Sát Cương vừa ra, Từ Phong cảm giác thân thể đột nhiên chột nhẹ, nguyên bản chậm lại tốc độ lại tại này mau dậy đi, trong nháy mắt đã tiếp cận phía trước Lý Tử Huyền.

"Mẹ, đã đến quên tiểu tử này vẫn là cá thể tu!" Chung Lôi nhìn thấy Từ Phong tốc độ đột nhiên lại mau dậy đi, ngăn ngại kinh ngạc một chút, chột trên mặt lộ ra một tia giật mình, không khỏi cười chửi một câu.

Nguyên bản còn có chút buồn bực Từ Phong tốc độ làm sao lại còn nhanh hơn chính mình, hiện tại hấn rốt cục kịp phản ứng, đối phương bản thân liền là cá thể tu, thể phách muốn so võ giả tầm thường cường đại, đối kháng uy thế như vậy bản thân liền cỡ có người khác không cách nào bằng được ưu thế.

Trong khoảnh khắc, Từ Phong đã đi ra một ngàn năm trăm mét khoảng cách, tốc độ của hấn cũng dần dần hướng tới đi bộ tốc độ.

"Ngươi làm sao..." Nhìn thấy Từ Phong thân ảnh tại bên cạnh mình xuất hiện, Lý Tử Huyền chờ lấy một đôi mắt to, có chút ghen hờn nhìn trần trời.

Tại Từ Phong cùng Chung Lôi hướng phía tể đàn phương hướng mà khi đến thời điểm, Lý Tử Huyền liền đã biết, nhưng không nghĩ tới Từ Phong tốc độ nhanh như vậy, lại sau đó tới người cư bên trên, chẳng những đuổi kịp chính mình, hơn nữa nhìn Từ Phong hiện tại trạng thái so với chính mình còn muốn nhẹ lỏng một ít.

"Ngươi nếu là nói cho ta biết viên đan được kia đối ngươi có làm được cái gì, có lẽ một hồi ta được đến về sau còn có thể ban thưởng ngươi một nửa!" Từ Phong nhìn thấy Lý Tử Huyền một mặt kinh ngạc chỉ làm bộ, có chút đắc ý nói ra.

"Muốn ngươi ban thưởng? Khác đến sau cùng ngươi hậu kinh không đủ, bị cổ uy áp này ép thành thịt muối liền tốt, nhưng không có người sẽ vì ngươi nhặt xác!" Lý Tử Huyền chẳng biết tại sao, nhìn thấy Từ Phong cái này một mặt rầm thối bộ dáng liền giận không chỗ phát tiết.

Từ Phong cười hắc hắc, vượt qua Lý Tử Huyền tiếp tục hướng phía trước mà đi, dần dần đem Lý Tử Huyền rơi tại sau lưng.

"Thật sự cho rằng ngươi có thể vượt qua ta?"

Lý Tử Huyền nhìn thấy mình bị Từ Phong siêu việt, lạnh hừ một tiếng.

Không thấy nàng có bất kỳ động tác gì, nhưng là tại trước ngực nàng lại nổi lên một trận màu trắng quang mang, quang mang càng ngày càng thịnh đem Lý Tử Huyền thân thể bao phủ.

Sau đó Lý Tử Huyền tốc độ lần nữa mau dậy đi, chỉ là trong chớp mắt lần nữa đem Từ Phong đuổi kịp, đối xử lạnh nhạt nhìn Từ Phong liếc một chút, cước bộ cũng không ngừng lại tiếp tục hướng phía tề đàn mà đi.

Đó là cái gì! Chẳng lẽ là phòng ngự pháp khí?

Từ Phong nhìn qua Lý Tử Huyền tiến đến bóng lưng, trong lòng không khỏi cảm thán đối phương khó trách dám lưu tại nơi này, xem ra là có chỗ ý lại.

Hắn vừa mới nhìn rõ ràng, bao phủ tại Lý Tử Huyền quanh thân quang mang tuyệt đối không phải Uẩn Khí Cảnh võ giả lợi dụng linh lực ngoại phóng đi ngưng tụ phòng ngự lòng ánh sáng, quang mang này lại là trước ngực một hình trắng lười liềm hình dáng dây chuyền đi phóng thích mà ra.

Tại đoàn kia bạch sắc quang mang bao phủ phía dưới, thêm tại Lý Tử Huyền trên thân uy áp phảng phất bị cực giảm yếu rất nhiều, trong nháy mắt, Lý Tử Huyền thân hình khoảng cách tề đàn đã không đủ hai trăm mét khoảng cách, chỉ kém hơn mười mét khoảng cách liền muốn vượt qua đến nơi trước tiên nơi đây Liệt Diễm bọn bốn người.

"Ngăn lại nàng, nếu không chúng ta không chiếm được bất cứ thứ gì!"

Phía trước bốn người cũng chú ý tới Lý Tử Huyền nhanh chóng tiếp cận, Liệt Diễm vội vàng thanh âm nhớ tới.

Bọn họ hiện tại mỗi bước đi một bước đều muốn ngừng một đoạn thời gian rất dài, mà nhìn thấy Lý Tử Huyền tốc độ, rõ ràng là muốn vượt qua bọn họ tiết tấu.

Tiếp cận nhất Lý Tử Huyền hai người theo thứ tự là Ngũ Trường Lão cùng Liệt Diễm, nhìn thấy Lý Tử Huyền thân ảnh tới gần, trong tay hai người binh khí thoáng hiện, nhao nhao đối Lý Tử Huyền phát ra một đạo công kích.

Liệt Diễm hai người cái này hai công kích một trái một phải vừa vọt đến Lý Tử Huyền tiến lên lộ tuyến phong kín.

Từ Phong trông thấy một màn này, trong lòng tuy nhiên lo lắng, nhưng nhưng căn bản không giúp đỡ được cái gì, giờ phút này hắn cách phía trước còn có trăm mét khoảng cách, mặc dù có Sát Cương chống cự, tốc độ của hắn cũng dần dần chậm lại, muốn muốn ra tay giúp đỡ cũng không kịp.

"Cút!"

Mất thấy Liệt Diễm cùng Ngũ Trường Lão công kích liền phải rơi vào Lý Tử Huyền trên thân, nhưng Lý Tử Huyền cũng không có bất luận cái gì né tránh, quát lạnh một tiếng đã đến hướng thẳng đến cái này hai công kích phóng đi.

Liệt Diễm cùng Ngũ Trường Lão bởi vì cái này cổ uy áp mạnh mẽ, đi lại liên tục khó khăn, cước bộ muốn một động một cái đều mười phần khó khăn, vốn đang lo lắng Lý Tử Huyền hội mau né, vòng qua hai người bọn họ, lúc này thấy đến Lý Tử Huyền đã đến không tránh không né muốn muốn mạnh mẽ từ hai người bọn họ ở giữa thông qua, hai trong mắt người không hẹn mà cùng dần hiện ra một vòng vui mừng, trong tay lực lượng cũng gia tăng mấy phần.

Đình Đình

Hai công kích đánh vào Lý Tử Huyền quanh thân bạch sắc quang mang phía trên phát ra tiếng kim loại va chạm âm, hai thanh binh khí thậm chí ngay cả Lý Tử Huyền thân thể đều không có đụng phải liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Bạch sắc quang mang chỉ là tại thời khắc này hơi âm đậm mấy phần, thật là đem Liệt Diễm hai người Công Kích Lực Lượng đều bắn ngược, tại cái này cổ cường đại lực phản chấn phía dưới, Ngũ Trường Lão cùng Liệt Diễm hai người tại đây mất trong kinh hãi thân thể cũng hướng phía tề đàn phương hướng ném đi.

Hai người nằm mơ cũng không nghĩ tới hội là như thế này kết quả, hai người cường lực nhất kích đột nhiên phản tác dụng trên người mình, khiến cho hai người nhất thời trở tay không kịp, đột nhiên tăng thêm uy áp mạnh mẽ càng làm cho trong hai người tâm không ngừng kêu khổ, thể nội linh lực cũng tại thời khắc này làm trì trệ.

Chương 78: đột biến

Ken kết!

Giữa không trung, thân thể hai người bên trong truyền ra nứt xương thanh âm.

Bồng!

Liệt Diễm tâm thần tại thời khắc này thất thủ, linh lực đột nhiên ngừng vận chuyển, nhưng chỉ trong nháy mắt này, thân thể của hắn ầm ầm bạo liệt ra, tại giữa không trung hóa thành một đoàn huyết vụ.

Ngũ Trường Lão mặc dù không có giống Liệt Diễm như vậy, nhưng cũng bị thương nặng, lồng ngực chỗ sụp đổ, trong miệng không ngừng khụ khụ Huyết, nếu không phải hắn đắm chìm trong Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong nhiều năm, đối với linh lực cường không đã đạt tới mười phần tinh diệu cấp độ, cũng sẽ bước Liệt Diễm theo gót.

Bất quá giờ phút này hắn tình huống cũng mười phần nguy cấp, chỉ có thể miễn cưỡng điều động linh lực chống cự uy áp, không còn dám có hắn động tác.

Một màn này không ngừng lệnh tứ phong kinh ngạc vạn phần, liền liền Tam Trường Lão cùng Nhan Lệ sắc mặt cũng đều bị chấn kinh chi sắc thay thế.

Mà giờ khắc này, Lý Tử Huyền thân ảnh đã tiếp cận hai người bọn họ, hai người này nhìn lấy bao trùm tại Lý Tử Huyền quanh thân bạch sắc quang mang, ánh mắt lộ ra nồng đậm vẻ kiêng dè, nhưng tự biết bất lực chống cự, tuy nhiên không có cam lòng, nhưng không có dám tùy tiện ra tay với Lý Tử Huyền. Tùy ý Lý Tử Huyền thân ảnh tại trước người bọn họ lướt qua.

Lý Tử Huyền thân hình phi vũ, gặp hai người không có ra tay với nàng, nàng cũng không để ý đến hai người, ánh mắt chăm chú nhìn quan tài phía trên cái kia tản ra Đan Mang hộp.

Nàng lúc này tốc độ mặc dù không cách nào cùng bình thường so sánh, nhưng cũng đã có thể có thể so với một người bình thường chạy nhanh tốc độ, khoảng cách tế đàn khoảng cách càng ngày càng gần.

Từ Phong ở phía sau tuy nhiên còn đang một mực hướng phía tế đàn phương hướng tiến lên, nhưng ánh mắt lại là một mực dừng lại tại Lý Tử Huyền thân ảnh phía trên, ánh mắt lộ ra lo lắng, vẻ lo lắng.

Lý Tử Huyền quanh thân bạch sắc quang mang theo không ngừng tiếp cận tế đàn mà dần dần bắt đầu ảm đạm xuống, lúc này Từ Phong đã có thể xác định hào quang màu trắng này nhất định là từ một kiện Phòng Ngự Hình pháp khí đi kích phát, cũng không phải là từ Lý Tử Huyền lợi dụng tự thân linh lực thôi động.

Khó trách Lý Tử Huyền tại ngay từ đầu thời điểm không có kích phát cái này phòng ngự pháp khí, cũng là lo lắng kiện pháp khí này năng lượng bị hao hết.

Một trăm mét...

Năm mươi mét...

Hai mươi mét...

Theo Lý Tử Huyền thân ảnh dần dần tiếp cận tế đàn, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chăm chú tại Lý Tử Huyền trên thân.

Cho dù là bản thân bị trọng thương Ngũ Trường Lão lúc này cũng là ánh mắt u ám nhìn lấy Lý Tử Huyền, trong ánh mắt hàn mang lấp lóe, mang theo dày đặc vẻ không cam lòng.

Từ Phong giờ phút này cũng âm thầm vì Lý Tử Huyền bóp một vệt mồ hôi lạnh, lúc này Lý Tử Huyền quanh thân đoàn kia quang mang đã cực kỳ ảm đạm phảng phất sau một khắc liền muốn tiêu tán, tế đàn chỗ uy áp khủng bố khó có thể tưởng tượng, người nào cũng không thể xác định tại không có tầng này quang mang bảo hộ phía dưới, Lý Tử Huyền có thể hay không chịu đựng lấy cường đại như vậy uy áp.

Mười mét...

Năm mét...

Mấy hơi ở giữa, Lý Tử Huyền thân ảnh đã đi tới bên trên tế đàn, bước nhanh hướng phía thạch quan đi đến, trên thân quang mang vừa tới nháy mắt phân, nhưng từ đầu đến cuối không có tiêu tán.

Lý Tử Huyền đi thẳng tới cái kia hình vuông hộp gỗ trước đó, trên tay chẳng biết lúc nào đã xuất hiện một đạo hoàng sắc Phù Ấn, sau một khắc Phù Ấn bị kích phát, tản mát ra tia sáng chói mắt.

"Cái kia chẳng lẽ là phong ấn phù?"

Tại Lý Tử Huyền xuất ra cái kia đạo hoàng sắc Phù Ấn thời điểm, Nhan Lệ kinh hô một tiếng.

"Hắn là phong ấn phù, hơn nữa còn là đẳng cấp không thấp phong ấn phù!" Tại Liệt Diễm phụ cận Tam Trưởng Lão nhìn qua Lý Tử Huyền trong tay xuất ra đạo phù kia ấn lặc đầu cười khò.

Đối phương tuổi còn trẻ, chẳng những tu vi đã có thể cùng hắn sánh vai, mà lại trên thân còn có tàng có như thế nhiều thủ đoạn, việc đã đến nước này, hắn cũng rõ ràng chính mình lần này sợ là muốn tay không mà về.

Lý Tử Huyền đưa tay đem Phù Ấn đánh ra, Phù Ấn trực tiếp rơi vào hình vuông hộp gỗ phía trên.

Bồng!

Tại Phù Ấn rơi vào này cái hộp gỗ trong nháy mắt, phát ra "Bồng" một tiếng, hộp gỗ mở ra khe hở tại thời khắc này bị khép lại.

Từ trong hộp gỗ tản mát ra Đan Mang cũng tại hộp gỗ quan bế này một sát na biến mất.

Phanh phanh phanh!

Trong hộp gỗ phát ra trận trận va chạm thanh âm, không ngừng tại Thạch quan tài phía trên nảy lên.

Nhưng ở đạo phù kia khắc ở này bộc phát ra một trận mãnh liệt hơn tia sáng chói mắt về sau, hộp gỗ cũng rốt cục bình tĩnh lại, mấy hơi thời gian về sau, cái kia đạo hoàng sắc Phù Ấn quang mang cũng dần dần thu lại, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh.

Nhìn thấy hộp gỗ khôi phục lại bình tĩnh, Lý Tử Huyền trong đôi mắt lộ ra một vòng vui mừng, đưa tay hướng phía cái này cái hộp gỗ bắt lấy, bởi vì nội tâm kích động, chụp vào hộp gỗ xuất thủ đều có chút run rẩy.

Đem hộp gỗ nắm trong tay, Lý Tử Huyền liền tranh thủ thu vào trữ vật giới chỉ bên trong, ánh mắt vừa muốn chạm đến bên cạnh hai kiện đồ vật thời điểm, nàng đột nhiên cảm thấy tâm thần nhất động, một cỗ mãnh liệt cảm giác nguy cơ xông lên đầu.

Sau một khắc, nàng không chút do dự, thân thể trực tiếp rút lui, hướng phía rồi xa tề đàn phương hướng bay đi.

Một màn này nhìn tất cả mọi người là sửng sốt, ba kiện bảo vật, vì sao chỉ lấy một, chẳng lẽ còn ngại bảo vật nhiều phỏng tay hay sao?

"Từ Phong, mau lui lại!"

Lý Tử Huyền thân ảnh vừa nhảy xuống tề đàn, đột nhiên đối Từ Phong lo lắng hô quát, sắc mặt tràn đầy vẻ sợ hãi.

"Nàng lại đang giờ trò quỷ gì!"

Nhan Lệ, Ngũ Trưởng Lão còn có thụ thương Tam Trưởng Lão một mặt cảnh giác nhìn qua Lý Tử Huyền nhanh chóng tới gần thân ảnh, mặc dù không có lần nữa tiến lên, nhưng cũng không có bất luận cái gì lui ra phía sau ý tứ.

Từ Phong đang nghe Lý Tử Huyền la lên về sau, đầu tiên là sửng sốt, chợt không có nửa điểm vẻ do dự xoay người chạy, hắn tin tưởng Lý Tử Huyền là tuyệt đối sẽ không hại hắn, tựa như tại sát khí bên trong, Lý Tử Huyền cùng Chung Lôi không chút nghi ngờ tín nhiệm hắn.

"Tam Trưởng Lão, Chung Đại Ca, mau bỏ đi!" Từ Phong cũng không nhìn sau lưng đến sẽ xuất hiện nguy hiểm gì, hận không thể bao dài một cái chân, liều mạng trở về chạy.

"Trò đùa trẻ con!" Nhan Lệ lạnh hừ một tiếng, sau đó nói với Tam Trưởng Lão: "Tam Trưởng Lão, thiếu nữ này trên thân phòng ngự pháp khí năng lượng hẳn là muốn hao hết, cho nên mới cố lộng huyền hư, muốn nhờ vào đó thoát thân, chúng ta giờ phút này hẳn là liên thủ đưa nàng ngăn lại, đến lúc đó bảo vật chia đều, người xem coi thế nào?"

Tam Trưởng Lão mặt lộ vẻ do dự, hắn không rõ ràng Từ Phong vì sao như thế tín nhiệm cái này thiếu nữ thần bí, nhưng Từ Phong hẳn là sẽ không lừa hắn, nhưng nếu như đúng như Nhan Lệ nói, thiếu nữ này là đang cố lộng huyền hư, cuối cùng để thiếu nữ này chạy mất, vậy hắn có thể phải hối hận không kịp.

Hiện tại hắn cũng là không thể không tiếp nhận hiện thực, cái kia chính là bằng vào chính hắn thế lực, muốn tại chống cự uy thế như vậy tình huống chỉ đi đến tề đàn trước đó qua thu hoạch được hắn bảo vật là căn bản không có bất cứ hy vọng nào, cho nên hiện tại duy nhất hi vọng cũng chỉ có từ thiếu nữ này trong tay cướp đoạt.

Mà lại mất thấy thiếu nữ này phòng ngự pháp khí năng lượng sắp hao hết, giờ phút này xuất thủ đúng là một cái tuyệt hảo thời cơ.

"Tam Trưởng Lão, chúng ta chạy tới nơi này, chẳng lẽ người liền cam tâm tay không mà về?" Mất thấy Lý Tử Huyền thân ảnh tới gần, mà Tam Trưởng

Lão còn là một bộ do dự bộ đáng, Nhan Lệ lên tiếng quát chói tai.

Vừa rồi Liệt Diễm thân tử lệnh Nhan Lệ hiện tại còn kinh hãi còn tại, hắn không biết thiếu nữ này trên thân phải chăng còn có thủ đoạn hắn, mà lại chỉ bằng vào tu vi mà hắn cũng không có lòng tin tuyệt đối có thể bằng vào sức một mình ngăn lại Lý Tử Huyền, cho nên hắn nhất định phải lôi kéo Tam Trưởng Lão cùng một chỗ.

Tam Trưởng Lão nghe được Nhan Lệ thúc giục, trầm ngâm một chút, cuối cùng vẫn không có chịu được bảo vật dụ hoặc, sau cùng hung hăng gật đầu một cái trong miệng thốt ra một chữ: "Tốt!"

"Không muốn chết đi nhanh lên!" Lý Tử Huyền gặp hai người bộ đáng rõ ràng là muốn ra tay với hắn, cách xa không đủ hai mươi mét khoảng cách, Lý Tử Huyền giận quát một tiếng

Rầm rầm rầm!

Mắt thấy ba người liền muốn đụng nhau, đúng lúc này, tế đàn phương hướng truyền đến trận trận âm âm nổ vang.

Thanh âm hạo đại, vang vọng chân trời!

Nhan Lệ cùng Ngũ Trưởng Lão hai người vừa vận đổi mặt với tế đàn phương hướng, nghe tiếng chợt nhìn lại, sắc mặt nhất thời biến đổi lớn.

Chỉ gặp này quan tài bỗng nhiên ở giữa nổ bể ra, toàn bộ trên tế đàn bụi mù cuộn cuộn, nổ tung dư ba nổi lên một cỗ Cuồng Phong hướng phía tế đàn chung quanh cuồng quét mà đi, còn giống như là biển gầm, uy thế kinh người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: nam tử thần bí

Dư ba uy thế kinh người, tản ra làm người sợ hãi ba động.

Nhan Lệ hai người nhìn thấy một màn này, sắc mặt cũng đều lộ ra vẻ kinh ngạc, giờ khắc này rốt cuộc minh bạch Lý Tử Huyền nói tới cũng không phải là nói đùa.

Lúc này bọn họ cũng không lo được ngăn cản Lý Tử Huyền, quay người nhanh chóng triệt thoái phía sau, e sợ cho chậm một bước bị cái này nổ tung dư ba liên lụy.

Bất quá tại uy thế như vậy phía dưới, tốc độ bọn họ căn bản là không nhanh lên được, phút chốc thời gian mấy cái người thân ảnh bị cỗ này nổ tung dư ba bao phủ, biến mất tại cuộn cuộn trong bụi mù.

Bao quát một bên liệu thương Ngũ Trưởng Lão cũng không có đào thoát rơi bị nổ tung dư ba tung bay vận mệnh, thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng bị cái này Cuồng Phong tiếng thét bao phủ.

Chỉ có Chung Lôi cùng Tử Phong hai người nhận cỗ này dư ba tác động đến nhỏ bé, ngược lại thành một loại đưa đẩy chỉ lực, khiến cho bọn họ thân ảnh trong nháy mắt ra bây giờ cách tế đàn ngoài ngàn mét địa phương.

Hai người hơi có vẻ chật vật ổn định thân hình, may mà không có có nhận đến tổn thương gì, nhìn qua phía trước đầy trời tro bụi, không biết hắn mấy người tình huống như thế nào.

Mấy hơi thời gian về sau, Tử Phong phụ cận chỗ bụi mù tiêu tán, cách đó không xa lộ ra Nhan Lệ mấy người chật vật thân ảnh từ dưới đất đứng lên, tuy nhiên sinh mệnh không lo, nhưng đều thụ không nhẹ thương tổn.

Thảm nhất phải kể tới Ngũ Trưởng Lão, luân phiên bị thương làm hắn hiện tại đứng lên cũng không nổi, thân thể cuộn tròn phục trên đất còn giống như chó chết, búi tóc rối tung không ngừng ho ra máu.

Dư ba tuy nhiên tan hết, nhưng tế đàn bốn phía vẫn như cũ bị nồng đậm bụi mù bao phủ, giống như mây đen, căn bản không nhìn thấy tế đàn chỗ cụ thể tình hình.

Bất quá cảm nhận được tế đàn chỗ tản mát ra uy áp đang từng chút từng chút tăng cường, trong lòng mọi người càng là kinh hãi vạn phần.

"Đi mau!"

Mấy người không nói lời gì, hướng thẳng đến cái kia đạo Truyền Tống Chi Môn bay đi.

"Mang ta lên, cứu ta..."

Ngũ Trường Lão nhìn qua đi xa mấy người, thanh âm khàn giọng hét to, trong thanh âm có vẻ run rẩy, bởi vì tâm tình kích động, lại không ngừng ho ra mấy ngụm máu tươi.

Nhưng hần tiếng kêu to căn vốn không có ai để ý, trong mấy người này chỉ có Tam Trường Lão cùng Tử Phong cùng tính toán là có chút quan hệ, đều là cùng thuộc một cái tông môn người.

Bất quá hần cùng Tam Trường Lão quan hệ vốn là, ngày thường tại tông môn thời điểm cũng là thường thường lục đục với nhau, âm thầm tranh đấu, giờ phút này nguy cơ thời điểm Tam Trường Lão lại có thể mạo hiểm mang lên hần cái này vương vữu.

Về phần Tử Phong, vậy liền càng không khả năng, lúc này Tử Phong không có cho hần bổ thêm một đạo liên đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

"Ha ha ha ha..."

Ngay tại Tử Phong đám người đã Khoảng cách đường Truyền Tống Chi Môn không đủ trăm mét thời điểm, một tiếng nham hiểm cười to thanh âm vang vọng.

Tiếng cười phảng phất đến từ Cửu U Ma Âm, rung động nhiều người tâm thần người.

Nhiều người người thân ảnh cũng tại tiếng cười này xuất hiện trong chốc lát đình trệ tại nguyên chỗ, ùn ùn kéo đến uy áp trong nháy mắt đem mọi người bao phủ, toàn bộ thân thể đều giằng co tại nguyên chỗ, cũng không còn cách nào động đậy mấy may.

Tiếng cười chấn động khắp nơi, cho người ta một loại bế cảnh thiên hạ cảm giác!

Mọi người nhao nhao hướng phía té đàn phương hướng nhìn lại, trong mắt tràn đầy hãi nhiên, kinh hoàng.

Tiếng cười tiếp tục nữa khắc đồng hồ lâu mới dần dần ngừng, phảng phất tại thỏa thích phóng thích, phát tiết lấy kiềm chế hồi lâu tâm tình, trong điên cuồng lộ ra khoái ý, trong vui sướng xen lẫn vô biên phẫn nộ!

Bụi mù tiêu tán, trên té đàn một bóng người Đạp Không mà dừng.

Đây là cả người Mập Mạp trung niên nam tử thân ảnh, thân thể mặc một thân trường bào màu vàng óng, tản ra tia sáng chói mắt, phảng phất là làm bằng vàng tạo, tai to mặt lớn, trắng nõn trên khuôn mặt, đôi mắt nhỏ bên trong tinh mang lấp lóe, bằng thêm mấy phần yêu dị đồng thời lại cho người ta một loại bi ôi cảm giác.

Nếu như không phải vào lúc này nơi đây, mà lại nam nhân này trên thân lại tản mát ra kinh thiên khí thế, Tử Phong thậm chí sẽ cho rằng cái này trung niên nam nhân là một cái thổ tài chủ.

"Một vạn năm ngàn năm!"

"Phong Vô Trần, ngươi đem Bản Hoàng vây ở ngươi Càn Khôn Thế Giới bên trong một vạn năm ngàn năm, chẳng lẽ ngươi cho rằng dạng này cứ như vậy vây chết Bản Hoàng sao?"

"Hiện tại lại như thế nào, ngươi chết, Bản Hoàng còn sống!"

"Ha ha ha ha..."

Trung niên nam tử ngửa mặt lên trời thét dài, ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng.

Thanh âm đình tại như nước, Tử Phong đám người sắc mặt đều xuất hiện thống khổ thần sắc, trong lòng ảm ảm có dự cảm không tốt, nam tử trung niên này tuyệt không phải là thiện lương hạng người.

Nam tử này đã đến lấy Bản Hoàng tự xưng!

Tử Phong liếc mắt một cái Lý Tử Huyền, Hoàng giả cảnh giới này vẫn là hần tại Lý Tử Huyền trong miệng nghe nói, chẳng lẽ trước mắt người này thật sự là một tên Hoàng giả cảnh cường giả hay sao? .

Tử Phong gặp qua tối cường giả cũng bất quá Hóa Khí Cảnh võ giả, có thể nghĩ, tại hần nghe được trung niên nam tử tự xưng "Bản Hoàng" một khắc này trong lòng của hần đến cỡ nào rung động.

Trực giác nói cho Tử Phong, té đàn bên trên nam tử có thông thiên triệt địa chi có thể, bọn họ mấy người này trong mắt đối phương căn bản không có bất cứ uy hiếp gì chi lực, chỉ cần đối phương nguyện ý, trong lúc phát tay đều có thể giết bọn họ trăm ngàn lần.

Mà lúc này Lý Tử Huyền cũng là khuôn mặt trắng bệch, một mặt chấn kinh chi sắc, nhìn thấy Từ Phong quảng tới hỏi thăm ánh mắt, nàng khẽ gật đầu.

Trung niên nam tử trên thân loại khí thể này nàng cũng chỉ có tại gia tộc mình lão tổ trên thân đã từng cảm thụ qua một lần, mà lại người trung niên này khí tức so trong gia tộc mình lão tổ trên thân phát tán khí thể chỉ mạnh không yếu.

Cho nên nàng có thể xác định nam tử này tu vi tại Hoàng giả cảnh phía trên không thể nghi ngờ!

Tất cả mọi người quay đầu nhìn chăm chú lên trên tế đàn điên cuồng cười to trung niên nam tử, mà tên nam tử này lại giống như không coi ai ra gì.

Hồi lâu sau, tên nam tử này mới đình chỉ cười to, ánh mắt liếc nhìn hướng Từ Phong bọn phương hướng.

"Là ai trộm đi Bản Hoàng Huyết Hoang Đan?"

Tại nam tử ánh mắt liếc nhìn phía dưới, mọi người cảm giác như rớt vào hầm băng, phảng phất nam tử này liếc một chút liền có thể đem tất cả mọi người tâm tư đều xem thấu.

Loại kia khủng bố áp bách cơ hồ làm bọn hắn tâm thần mất khống chế, thân thể không tự chủ được run nhè nhẹ, kém một chút liền muốn quỵ đi xuống.

Lý Tử Huyền sắc mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương, siết chặt hai tay, đem cái viên kia Càn Khôn Giới Chỉ chăm chú nắm trong tay, nàng không sợ chết, nhưng nàng muốn đem trong giới chỉ viên đan dược kia mang về nhà tộc, chỉ có viên đan dược này mới có thể cứu phụ thân tánh mạng.

Nàng tổn sức trăm cay nghìn đắng, chỉ là nương tựa theo Uẩn Khí Cảnh tu vi tại du lịch đại lục hơn hai năm, chính là vì tìm có thể trị phụ thân thương thế đan dược, trong thời gian này ăn bao nhiêu khổ, trải qua bao nhiêu nguy hiểm chỉ có chính nàng rõ ràng, cho nên giờ phút này nàng không thể chết.

Ánh mắt phức tạp cờ hiệu cửa hàng phong liếc một chút, sau cùng Lý Tử Huyền trên mặt lộ ra một vòng giám định thần sắc.

"Tiền bối, là nàng, là nữ tử áo trắng kia lấy đi ngài đan dược, bọn họ đều là cùng một chỗ, bọn họ đều đáng chết!"

Trong yên tĩnh, một đạo run rẩy kêu to chỉ tiếng vang lên.

Mọi người ghé mắt nhìn lại, Ngũ Trường Lão rung động nguy lấy giờ cánh tay lên chỉ Từ Phong bọn phương hướng, hoảng sợ trong đôi mắt lộ ra âm độc chi sắc.

"Lão bất tử này tai họa, vừa rồi thật hần là trước tiền ngươi về tây thiên!" Từ Phong mắt thấy Ngũ Trường Lão trong lòng tối lấy, trong mắt lóe lên một vòng sát cơ.

Nhìn thấy mọi người nhìn về phía cái kia phần nộ ánh mắt, Ngũ Trường Lão không những không để bụng, ngược lại trong lòng sinh ra một cỗ khoái ý. Để cho các ngươi đào tẩu thời điểm mặc kệ ta chết sống! Hiện tại các ngươi đều phải chết!

"Tiền bối, là bọn họ quấy rầy ngài thanh tu, còn muốn trộm đi ngài bảo bối, ta cũng là nhận bọn họ giật dây bị ma quỷ ám ảnh mới lại tới đây." Ngũ Trường Lão tiếp tục hô, vẫn không quên biện giải cho mình.

Tế đàn bên trên nam tử ánh mắt cũng rơi vào ngũ trường lão trên người, khẽ cau mày, thanh âm băng lãnh nói ra: "Nói cách khác mấy người các ngươi là cùng một chỗ?"

Tên nam tử kia lời vừa ra khỏi miệng, Ngũ Trường Lão toàn thân đánh một cái giật mình, thân thể run lẩy bẩy, run giọng nói ra: "Tiền bối, ta cùng bọn hắn mặc dù là cùng đi, nhưng nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới muốn bắt tiền bối đồ vật, quấy rầy tiền bối thanh tu, vẫn bối tội đáng chết vạn lần, nhưng khẩn xin tiền bối xem ở ta..."

Ngũ Trường Lão lời còn chưa nói hết, chỉ thấy nam tử tiện tay vung lên, một cỗ vô hình khủng bố uy áp trong nháy mắt đem Ngũ Trường Lão bao phủ.

Bồng!

Nháy mắt sau đó, Ngũ Trường Lão toàn bộ thân thể trực tiếp trên mặt đất chột nổ tung, hóa thành huyết vụ đầy trời.

"Tuy nhiên ngươi lớn nhất nên muôn lần chết, nhưng ta vẫn tương đối tha thứ, chỉ làm cho ngươi chết lần trước liền tốt." Trung niên nam tử từ tốn nói, phảng phất làm một kiện không có ý nghĩa sự tình.

Ngần mét khoảng cách, Ngũ Trường Lão cứ như vậy bị tên nam tử này vẩy tay một cái giết chết, một màn này nhìn trong lòng mọi người càng là kinh hãi tột đỉnh.

Chương 80: nịnh hót

Đây chính là Hoàng giả thủ đoạn? Đừng nói bọn họ những người này hiện tại chỉ có thể phát huy ra Ngưng Khí Cảnh tu vi, cho dù là có được Hóa Khí Cảnh, Nguyên Linh Cảnh tu vi, chỉ sợ cũng khó mà trốn qua nam tử này thủ chương.

Trung niên nam tử chỉ là tiện tay vung lên về sau liền không có lại nhìn Ngũ Trường Lão phương hướng, đối với mình xuất thủ cực kỳ tự tin, chợt hấn ánh mắt nhìn về phía Từ Phong bọn, sau cùng rơi vào Lý Từ Huyền trên thân.

"Có thể đem Huyết Hoang Đan phong ấn, xác thực có mấy phần thủ đoạn, nhưng ngươi dám đem chú ý đánh tới Bản Hoàng trên đầu ngươi đáng chết, cho dù là nữ nhân, cũng đừng muốn cho rằng Bản Hoàng hội lưu tình!" Thanh âm nam tử bình thản bên trong lộ ra một cỗ không thể nghi ngờ vị đạo, tiếp tục nói: "Còn không đem Bản Hoàng Huyết Hoang Đan lấy ra, miễn cho Bản Hoàng tại giết ngươi thời điểm hư hao Bản Hoàng đan dược!"

Trung niên nam tử trong lúc nói chuyện, đối mấy người uy áp lại tăng mạnh mấy phần, khiến cho Từ Phong mấy cái người sắc mặt đỏ lên, thân thể càng là không ngừng run rẩy, gian nan chống cự lấy áp lực này.

Bọn họ không chút nghi ngờ, chỉ cần tế đàn bên trên nam tử này nguyện ý, trong khoảnh khắc bọn họ liền có thể giống như Ngũ Trường Lão, bị cái này khủng bố uy áp nghiền thành từng đám từng đám huyết vụ.

Lý Từ Huyền hô hấp cũng có chút gấp rút, khăn trương đến móng tay đã thật sâu giữ chặt huyết nhục bên trong, chảy ra từng tia từng tia máu tươi.

Nàng ánh mắt xéo qua nhìn thấy hấn mấy người ánh mắt giờ phút này cũng đều nhìn chăm chú ở trên người nàng, riêng là tế đàn bên trên cái kia đạo băng lãnh ánh mắt, càng là làm nàng tâm thần rung động.

Lý Từ Huyền thở nhẹ một hơi, ngoài tất cả mọi người dự liệu là, nàng cũng không có đáp lại tế đàn bên trên nam tử, mà chính là quay đầu Từ Phong liếc một chút.

Từ Phong cũng là hơi sửng sốt, riêng là nhìn thấy Lý Từ Huyền trong ánh mắt áy náy chi sắc, càng là làm hấn có chút không rõ ràng cho lắm.

Đang Từ Phong nghi hoặc thời điểm, Lý Từ Huyền ánh mắt chuyển hướng tế đàn bên trên nam tử, cổ tự trấn định một chút tâm thần nói ra: "Tiền bối nếu là bởi vì ra tay giết ta mà hư hao Huyết Hoang Đan, cái này đại giới vẫn bởi tự nhiên là không chịu đựng nổi, nhưng ở tiền bối uy thế như vậy phía dưới, tiền bối liền không sợ vẫn bởi tại xuất ra Huyết Hoang Đan một khắc này, bởi vì không cách nào không chế lực đạo, đối viên đan dược này có chỗ hư hao sao?"

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta?" Trung niên nam tử nghe được Lý Từ Huyền nửa câu đầu thời điểm, vẫn tương đối hải lòng đối phương thái độ, nhưng nghe tới Lý Từ Huyền nửa câu nói sau về sau, sắc mặt hấn lập tức hiện ra một chút giận dữ.

"Ngươi còn không đem viên đan dược kia trả lại tiền bối, chẳng lẽ ngươi cho rằng có thể bằng vào viên thuốc này liền có thể uy hiếp tiền bối sao?" Mắt thấy trung niên nam tử sắc mặt hiện ra phần nộ thần sắc, Nhan Lệ vội vàng hướng Lý Từ Huyền giận gầm thét nói ra, thanh âm có chút vội vàng, lo lắng Lý Từ Huyền thật chọc giận đối phương, bọn họ những người này đều muốn rơi cái giống như Ngũ Trường Lão hạ tràng.

Lý Từ Huyền đối với hai người quát hỏi lại bất vi sở động, con mắt nhìn về phía tế đàn bên trên nam tử.

Đứng tại Lý Từ Huyền bên cạnh thân Từ Phong, nhìn một chút Lý Từ Huyền, không biết đối phương đến tột cùng muốn làm gì, Lý Từ Huyền lời nói ý là rất rõ ràng, đơn giản là muốn muốn để nam tử này đem tạo áp lực trên người bọn hấn uy áp bỏ.

Nhưng cho dù tên nam tử kia bỏ rơi loại này khủng bố uy áp thì có ích lợi gì, bọn họ cho dù Khôi Phục Tu Vi cùng năng lực hoạt động, nhưng khoảng cách truyền tống chỉ môn còn cách một đoạn, tại người hoàng giả này cảnh cường giả trước mặt, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu liền có thể tùy tiện đem bọn hấn giết chết, muốn muốn chạy trốn căn bản là không thể nào.

Từ Phong tâm tư không ngừng chuyển động, nhưng còn là nghĩ không ra Lý Từ Huyền đến để làm gì ý, bất quá từ đối với Lý Từ Huyền hiểu biết, hấn biết đối phương làm như vậy nhất định có ý hấn nghĩ, chỉ bất quá hấn không nghĩ tới mà thôi.

Nghĩ tới đây, Từ Phong trong lòng cũng không có tại qua suy nghĩ Lý Từ Huyền đến tột cùng muốn làm gì, đã nằng hi vọng nam tử kia đem mấy người tạo áp lực uy áp bỏ, vậy hấn chỉ cần hỗ trợ liền tốt.

"Tiền bối, có thể hay không nghe vẫn bởi nói lên vài câu?" Từ Phong đột nhiên nói ra.

Trung niên nam tử bị Lý Từ Huyền uy hiếp, vốn là đầy bụng tức giận, nếu không phải sợ sợ ném chuột vỡ bình hư hao viên đan dược kia, hấn đã sớm xuất thủ đem trước mắt mấy cái này con kiến hôi giết chết, hiện tại nhìn thấy Từ Phong mở miệng, hấn căn bản vô ý để ý tới, nhưng mình trước mắt có muốn hay không ra hấn biện pháp giải quyết, sau cùng tức giận nói ra: "Có rắm cũng nhanh phóng!"

"Tiền bối tu vi cao thâm mặt trắng, trong lúc phát tay càng là có hủy thiên diệt địa chi uy, năng lực quỷ thần khó lường. Đừng nói là tại chúng ta cái này một

cái nhỏ nhỏ vãi cát đảo, liền xem như tại toàn bộ đại lục, cũng căn bản tìm không ra có thể cùng tiền bối sánh vai cường giả..." Từ Phong miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt nói, miệng đầy lấy lòng chỉ từ, nhìn bên người hắn mấy người cũng đều một mặt kinh ngạc nhìn về phía Từ Phong.

Từ Phong không chút phật lòng, miệng bên trong không ngừng nói đồng thời cũng đang lặng lẽ quan sát trung niên nam tử kia sắc mặt, vừa rồi tại Lý Từ Huyền nói chuyện thời điểm, hắn quan sát cẩn thận, cảm thấy nam tử trung niên này tựa hồ rất ưa thích người khác lấy lòng chỉ ngôn.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là hắn thông qua nam tử biểu tình biến hóa một loại suy đoán, hiện tại hắn thao thao bất tuyệt nói nhiều như vậy lấy lòng lời nói, thực theo người khác đều là một số nịnh nọt vô dụng nói nhảm, nhưng dùng tại nam tử này trên thân, đối phương sắc mặt lộ khí đã đến rõ ràng tiêu giảm, đồng thời cũng không cắt đứt Từ Phong ý tứ, rất rõ ràng là đối Từ Phong những lời cung duy này ngữ rất là hưởng thụ, đây càng thêm lệnh từ phong xác định trong lòng mình suy đoán, nói tới nói lui cũng càng phát ra có khí.

Nhan Lê làm thủ lĩnh đoàn một thủ lĩnh, biết người dùng người bản lĩnh tự nhiên không nhỏ, riêng là nhìn mặt mà nói chuyện bản sự càng là không có tại người bình thường phía dưới, hắn tại Từ Phong vừa lúc nói chuyện còn mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, cảm giác đối phương một cường giả như vậy, tự nhiên là có được cường giả nên có tôn nghiêm cùng tính nết, há có thể sẽ bị một tên mao đầu tiểu tử dám ba câu lấy lòng chỉ từ nói tới động, bất quá lúc này hắn lại nhìn về phía trung niên nam tử kia thời điểm, ruột kém chút hồi hận xanh, đối phương vậy mà liền thật bị Từ Phong mấy câu nói sắc mặt chuyển tỉnh, nói không chừng Từ Phong lại nói tốt vài câu, đối phương sau cùng tha Từ Phong cái này cái mạng nhỏ cũng không nhất định.

"Ai có thể nghĩ tới một cường giả như vậy lại là ưa thích nghe người ta trộm cần người!" Nhan Lê trong lòng thầm hận chính mình bỏ lỡ một lần bảo mệnh thời cơ, nhưng lúc này lại không thể làm gì, Từ Phong hiện tại có thể bị tên nam tử kia xem như là kính ngưỡng, lấy lòng, nhưng nếu như hắn lại muốn học sinh phong, vậy liền thành bầm đất, đến lúc đó không thể nói được ngược lại gia tăng nam tử kia đối với hắn chán ghét chỉ tâm.

"Tựa như tiền bối vừa rồi chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, liền đem này gian tà người trong nháy mắt hóa thành hư vô, loại này thông thiên hoàn toàn thủ đoạn, nếu như không phải hôm nay tận mắt nhìn thấy, vẫn bối liền liền nằm mơ cũng đều mộng không ra cảnh tượng như thế này..." Từ Phong hiện tại cũng mặc kệ cái gì muốn mặt không biết xấu hổ, mặc dù hắn cảm thấy mình tiếp tục nói nữa đều sẽ bị chính mình buồn nôn.

Bất quá, trung niên nam tử kia đối với hắn mấy câu nói đó tựa hồ càng thêm hài lòng, sắc mặt rốt cục từ Âm chuyển tỉnh, khóe miệng lộ ra một vòng cười nhạt ý, trong ánh mắt tràn ngập ngạo nghễ, thậm chí đến sau cùng còn có chút đồng ý gật đầu.

Từ Phong để ở trong mắt, cảm thấy thời cơ đã thành thực, chợt lời nói xoay chuyển chỉ Lý Từ Huyền phần nộ quát: "Người cần cho là người điểm này tính toán có thể thoát khỏi tiền bối pháp nhãn, người cho rằng tiền bối triệt hồi Hoàng giả uy áp, người liền có cơ hội từ này Truyền Tống Chi Môn đào tẩu? Đây là si tâm vọng tưởng!"

Từ Phong một mặt phần hận chi sắc, thậm chí so trung niên nam tử vừa rồi đều muốn phần nộ.

Từ Phong đột nhiên đối Lý Từ Huyền thái độ chuyển biến, cũng lệnh Lý Từ Huyền trong mắt lóe lên một vòng vẻ kinh ngạc, thậm chí hoài nghi chẳng lẽ đây mới thực sự là Từ Phong, vì mạng sống có thể không đi không để ý?

Ý nghĩ này tại Lý Từ Huyền trong đầu vừa mới thoáng hiện liền lập tức bị hắn phủ định, nếu như Từ Phong thật là như thế này người, này ban đầu ở này trong huyết động, Từ Phong tuyệt đối sẽ không bình tĩnh như vậy bộ mặt đối với mình dâm về hắn cổ họng kiếm mạng, mà lại nằng nằng biết tại sao, trong nội tâm nhất định Từ Phong không phải loại này tham sống sợ chết người.

Cho nên cứ việc Từ Phong nghiêm nghị quát lớn, nằng nằng không có nửa phần phản bác, một mực âm thầm cảnh giác trung niên nam tử phương hướng.

"Người đã đến biết Hoàng Giả Cảnh?"

Trung niên nam tử nghe được Từ Phong vừa rồi nâng lên chính mình cảnh giới, nhiều hứng thú hỏi hướng Từ Phong, nơi đây chỗ khu vực hắn là biết, chỉ là một cái lệch hướng đại lục tiểu đảo tự, nơi này chẳng những tài nguyên tu luyện cần cỗi, mà lại sẽ rất ít có ngoại lai cường giả đến đây, đối với nơi này vô giả mà nói, Nguyên Linh Cảnh đã là vô đạo một cái truyền thuyết.

Chẳng lẽ vạn năm thời gian trôi qua, nơi này sẽ có vô giả đã tiếp xúc đến Hoàng Giả Cảnh giới tầng thứ? Nếu không vèn vèn một cái Ngưng Khí Cảnh tiểu tử làm sao lại biết loại cảnh giới này.

"Hồi bẩm tiền bối, vẫn bối làm sao lại biết Hoàng Giả Cảnh, chỉ là vừa mới tiền bối tự xưng 'Bản Hoàng', cho nên vẫn bối mới cả gan suy đoán Vô Đạo Cảnh Giới cảnh giới tối cao khả năng cũng là Hoàng Giả Cảnh, không nghĩ tới lại bị tiểu tử đoán đúng!" Từ Phong cung kính nói ra, hắn mặc dù biết Hoàng Giả Cảnh, nhưng lại giả bộ như không biết, ngược lại trong lúc vô hình lại đập trung niên nam tử một cái mông ngựa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Rời đi

Trung niên nam tử kia khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ ngao nhiên, nói: "Người đoán cũng không tệ!"

Nam tử lời vừa ra khỏi miệng, bao quát Từ Phong ở bên trong mấy cái trong lòng người đều là rung động vạn phần, như thể nói đến trước mặt bọn hắn người thật sự là sùng sững tại võ đạo điên phong nhân vật?

Bọn họ đối với Võ Đạo Cảnh Giới biết rất ít, Từ Phong cũng là từ Lý Tử Huyền trong miệng biết cảnh giới này, mà lại từ đối phương trong lời nói có thể biết Hoàng Giả Cảnh cực kỳ cường đại.

Cùng Từ Phong mấy cái người rung động trong lòng khác biệt, Lý Tử Huyền lúc này mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, nhìn về phía trên tế đài trung niên nam tử chân mày cau lại, bởi vì nàng biết Hoàng Giả Cảnh giới tuy nhiên cường đại, lại không phải là võ đạo đỉnh cuối.

Nhưng nam tử trung niên này lại thần nhiên như vậy thừa nhận Từ Phong thổi phồng chỉ từ, nàng không cho rằng một cái có thể đạt tới Hoàng Giả Cảnh giới cường giả lại không biết tại Hoàng Giả Cảnh phía trên còn có cao hơn Võ Đạo Cảnh Giới.

Giống loại cảnh giới này cường giả đều có thuộc về mình tôn nghiêm, đều sẽ khinh thường cùng đối với chuyện như thế này nói dối, nhưng trước mắt nam tử trung niên này tựa như là một ngoại lệ, không những như thế, tựa hồ còn đặc biệt ưa thích người khác thổi phồng, nịnh nọt chỉ ngôn, nơi nào có một cường giả bộ dáng.

"Cho nên nói, ở tiền bối cường giả như vậy trước mặt, bất luận cái gì tâm tư tính toán đều là vô dụng, cho dù tiền bối triệt hồi uy áp lại như thế nào, chẳng lẽ tiền bối còn sợ nàng có thể chạy hay sao?" Từ Phong rên rỉ khi còn nóng, tiếp tục nói.

Nghe được Từ Phong nói ra câu nói này, Lý Tử Huyền đột nhiên kịp phản ứng Từ Phong dụng ý, trong đôi mắt một vòng ba động lóe lên một cái rồi biến mất, biết Từ Phong đây là đang biến tướng trợ giúp chính mình.

Nghĩ tới đây, trong nội tâm nàng càng là dâng lên một tia vẻ áy náy.

Trên tế đàn, trung niên nam tử vốn đang là mặt mũi tràn đầy ngao nghể, Từ Phong mấy câu nói đó làm hắn cảm giác sáng khoái vạn phần, nhưng nghe đến Từ Phong sau cùng câu nói này thời điểm, thần sắc hơi sững sờ, ánh mắt nhìn chăm chú lập tức phong, lại nhìn một chút Lý Tử Huyền, cũng không có trực tiếp trả lời Từ Phong.

Bị trung niên nam tử này ánh mắt liếc nhìn, Từ Phong cùng Lý Tử Huyền đồng thời đều là tâm thần khẽ run, đối phương chỉ là một ánh mắt liền mang cho bọn hắn lớn lao áp lực, chẳng lẽ nam tử này phát giác ra được cái gì hay sao?

Trong lòng hai người không ngừng bồn chồn, lưng mồ hôi lạnh lạnh yên thoáng hiện, tại dạng này một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả, hơn nữa còn là một cái sống qua không biết bao nhiêu vạn năm lâu lão trước mặt quái vật, bọn họ điểm ấy tiểu thủ đoạn chỉ sợ đã sớm bị xem thấu.

Lúc này, Từ Phong cũng có chút âm thầm hối hận, lo lắng cho mình kể từ đó rất có thể hội biến khéo thành vụng, ngược lại làm trở ngại chứ không giúp gì!

Ngay tại Từ Phong trong lòng không ngừng phỏng đoán thời khắc, tế đàn bên trên trung niên nam tử lại đột nhiên cười ha hả.

Tiếng cười kia lệnh mọi người tại đây càng là một trận run rẩy, đối phương hi vọng vô thường từ vừa rồi vẫy tay một cái liền diệt sát Ngũ Trường Lão thời điểm liền có thể thấy được lóm đóm.

Trong lòng mọi người tâm thần bất định bên trong, trung niên nam tử tiếng cười đình chỉ.

"Các người coi là điểm ấy kế khích tướng liền có thể lừa gạt qua Bản Hoàng?" Trung niên nam tử lạnh lùng nói ra.

"Xong, xem ra thật bị đối phương xem thấu!" Từ Phong giờ phút này trong lòng cảm giác nặng nề, thầm nghĩ mình tự cho là thông minh, dạng này một lão quái vật há lại tốt như vậy lừa gạt.

Nhưng hắn lại tuyệt đối không ngờ rằng, sau một khắc, hắn bỗng nhiên cảm giác được thân thể mình chợt nhẹ, thực hiện ở trên người hắn khủng bố uy áp đã đến trong nháy mắt này biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Từ Phong kinh ngạc bên trong nhìn về phía hắn mấy người, bọn họ lúc này biểu lộ cũng là cùng hắn giống nhau, hiển nhiên, bọn họ cũng cảm nhận được khủng bố uy áp tiêu tán.

Lúc này, trung niên nam tử thanh âm ở đây vang lên.

Hắn ánh mắt nhìn về phía Từ Phong, trên mặt lộ ra ý trào phúng: "Người có một câu nói là đúng, chỉ bằng các người những người này, ở trước mặt ta, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều là vô dụng, ta cho dù triệt tiêu uy áp lại như thế nào, muốn muốn giết các người cũng bất quá trong nháy mắt sự tình."

Nam tử sau khi nói xong, ánh mắt rơi vào Lý Tử Huyền trên thân, lại nói: "Đem ta đan dược lấy ra, có lẽ ta còn sẽ xem xét bỏ qua cho các người một cái mạng nhỏ, nếu không..."

Nếu không cái gì, nam tử chưa hề nói, nhưng tất cả mọi người có thể nghĩ đến nếu như Lý Tử Huyền không có ngoan ngoãn đem đan dược giao ra, bọn họ những người này đều muốn đứng trước cái dạng gì hạ tràng.

Tất cả mọi người ánh mắt cũng tại lúc này cùng nhau rơi vào Lý Tử Huyền trên thân, có người hi vọng Lý Tử Huyền có thể giao ra đan dược có lẽ đối phương còn có thể buông tha bọn họ những người này.

Cũng có người nghi hoặc, Lý Tử Huyền đến muốn làm gì, nếu là muốn giao ra đan dược, cho dù tạo áp lực trên người bọn họ hấn uy áp không có bỏ, Lý Tử Huyền cũng là có thể đem đan dược từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra, năng vì sao không nên ép bách trung niên nam tử đem uy áp bỏ.

Hiện tại tất cả mọi người tu vi đều không có lại nhận áp chế, nhưng cho dù là có thể phát huy ra binh thường thực lực, muốn từ một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả trước mặt chạy thoát cũng chỉ là một cái nói mơ giữa ban ngày.

Tại mọi người nhìn chăm chú phía dưới, Lý Tử Huyền thở nhẹ một hơi, xem như làm một cái cực kỳ gian nan quyết định, đem nắm chặt hai tay chậm rãi buông ra, lộ ra ngón trỏ phía trên Trữ Vật Giới Chỉ.

Sau một khắc, Lý Tử Huyền Trữ Vật Giới Chỉ Thượng Thanh mang lóe lên, một cái đồ vật xuất hiện tại trong tay nàng.

"Đó là cái gì?"

Từ Phong mấy người nhìn về phía Lý Tử Huyền trong tay lấy ra đồ vật, cũng không phải là cái kia thả có đan dược hộp, lại là một cái cùng lúc trước Lý Tử Huyền xuất ra đạo phù kia ẩn có chút tương tự một cái hoàng sắc tờ giấy, chỉ là tờ giấy này bên trên lít nhá lít nhít vạch lên các loại ấn ký, tờ giấy này vừa mới bị xuất ra, liền làm chung quanh mấy người cảm giác được từng đợt mãnh liệt năng lượng ba động.

"Tiên nhân, dừng tay!"

Tế đàn bên trên đột nhiên truyền đến một tiếng gầm thét, xen lẫn phẫn nộ, vội vàng chỉ ý.

Từ Phong mấy người còn chưa kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra thời điểm, trước đó này cổ kính khủng uy áp lần nữa đánh tới, sinh sinh đem Từ Phong mấy người lần nữa bao phủ, vô pháp động đậy mấy may.

Mà cùng lúc đó, tại uy áp sắp tiến đến, Lý Tử Huyền trên tay tờ giấy kia cũng tại trong khoảnh khắc bị đánh ra một đạo linh lực đi kích phát, nhất thời một đường cột sáng màu trắng phóng lên tận trời, trong nháy mắt đem Lý Tử Huyền bao phủ tại đường kính chừng một mét trong cột sáng.

Rầm rầm rầm!

Ngay sau đó, trên tế đàn truyền đến từng đợt kinh thiên tiếng vang, toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt này bắt đầu kịch liệt rung động.

"Người dám mang theo ta đan dược rồi đi, ta liền để bọn họ toàn bộ chết ở chỗ này."

Trên tế đàn, trung niên nam tử một lần lại một lần xuất thủ oanh kích, mỗi một đạo công kích đều uy thế kinh người, tản ra khủng bố uy năng, khiến cho người nhìn kinh hồn bạt vía, nhưng trung niên nam tử mỗi một lần công kích đều sẽ bị bên rìa tế đàn duyên chẳng biết lúc nào xuất hiện lồng ánh sáng ngăn cản tại tế đàn bên trong.

Trung niên nam tử con mắt đỏ bừng, lần lượt phát ra gầm thét, đã đến vô pháp đem tầng kia lồng ánh sáng đánh vỡ.

Trong cột sáng Lý Tử Huyền cũng là hơi kinh ngạc nhìn một chút tế đàn phương hướng, không nghĩ tới tế đàn bên trên lại còn có một cái trận pháp, mà lại xem bộ dáng là chuyên môn vì nhốt ở trung niên nam tử này sử dụng, khiến cho căn bản là không có cách đi ra tế đàn bên ngoài.

Bất quá nàng đã kích phát Truyền Tống Phù, liền xem như trung niên nam tử có thể đi ra tế đàn hoặc là có thể phát ra công kích, lúc này cũng vô pháp cắt ngang năng truyền tống.

Cái này mai Truyền Tống Phù là phụ thân nàng đưa cho nàng lớn nhất vật trân quý, chính là vì tại nàng nguy hiểm thời điểm bảo mệnh chi dụng, chỉ muốn đạt tới Uẩn Khí Cảnh liền có thể thôi động đạo này Truyền Tống Phù, mà lại phụ thân nàng còn từng đã nói với nàng, chỉ cần đạo này Truyền Tống Phù Truyền Tống Trận Pháp bị kích phát, cho dù là Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng vô pháp cắt ngang.

Mà lại, hiện tại trung niên nam tử lần nữa thực hiện trên người bọn họ hấn uy áp, căn bản không ảnh hưởng tới nàng, đây càng thêm để cho nàng vững tin phụ thân lời nói.

Đây là một đạo lập tức Truyền Tống Phù, có thể xé rách hư không đưa nàng truyền tống đến cách này xa xôi địa phương, tuy nhiên không biết mình về sau sẽ xuất hiện ở nơi nào, nhưng chỉ cần thoát đi nơi đây, nàng cũng coi như giữ được tính mạng, cuối cùng liền có thể đem trữ vật giới chỉ bên trong đan dược đưa về gia tộc.

Biết mình chẳng mấy chốc sẽ thoát ly hiểm cảnh, Lý Tử Huyền trong lòng không những không có cảm giác được về vui sướng, ngược lại có một loại một loại nào đó vật trân quý liền muốn mất đi cảm giác.

Đây là một loại cảm giác gì nàng cũng rất khó mãnh nói rõ ràng, loại cảm giác này để cho nàng khó chịu vạn phần, trong mắt đẹp không cảm thấy vụ khí tràn ngập.

"Người tiện nhân kia, người là muốn hại chết chúng ta..."

Nhan Lệ nhìn lấy trong cột sáng Lý Tử Huyền, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ oán độc, chửi ầm lên, nếu như không phải thân thể vô pháp hành động, hẳn hận không thể xông lên đem Lý Tử Huyền giết chết.

Hắn tuy nhiên không biết Lý Tử Huyền trong tay Truyền Tống Phủ, nhưng từ trung niên nam tử kia phản ứng, hẳn cũng có thể đoán ra Lý Tử Huyền đây là muốn đào tẩu tiết tấu.

Nếu như Lý Tử Huyền đào tẩu, bọn họ những người này cũng đều sẽ trở thành trung niên nam tử kia phát tiết phần nợ mục tiêu, đối phương hiện tại tuy nhiên bị tể đàn bên trên thoáng hiện lồng ánh sáng vây khốn ở, nhưng muốn giết chết bọn họ, cũng chỉ cần bằng vào uy áp liền có thể nhẹ nhõm làm được.

Từ Phong cực lực chống cự lấy uy áp mạnh mẽ, ánh mắt cũng nhìn chăm chú lên trong cột sáng áo trắng thiếu nữ, biết Lý Tử Huyền lúc này lựa chọn một mình đào thoát, trong lòng của hắn càng nhiều lại là thoải mái, phảng phất nhìn thấy Lý Tử Huyền có thể yên ổn rồi đi, phảng phất ép trong lòng hắn một tảng đá lớn ầm vang rơi xuống đất, để hắn sinh ra một loại lại tránh lo âu về sau cảm giác, giờ khắc này hắn cũng rút cuộc minh bạch trước đó Lý Tử Huyền nhìn về phía hắn thời điểm, vì sao trong mắt sẽ xuất hiện loại kia áy náy thần sắc.

Lý Tử Huyền dám lại nhìn Từ Phong liếc một chút, thân hình đưa lưng về phía Từ Phong, nàng có thể cảm nhận được Từ Phong quăng tới ánh mắt chính đang yên lặng nhìn chăm chú lên nàng, giờ khắc này nội tâm của nàng vô cùng phức tạp, thậm chí hi vọng cái kia chửi ầm lên người nàng là Từ Phong mà không phải Nhan Lệ, dạng này nàng tâm còn có thể tốt thụ một số.

Từ Truyền Tống Phủ bị kích phát đến bây giờ chỉ có không đến mười hơi thời gian, trong lúc đó quang trụ lần nữa bộc phát ra càng thêm tia sáng chói mắt, quang trụ bên trong thân ảnh cũng biến thành mỏng lung, mơ hồ.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, quang trụ đã đến trực tiếp xuyên thấu qua trên đỉnh núi phương phòng ngự lồng ánh sáng, phảng phất cái này quang tráo trong suốt không tồn tại, đã không có phá hư tầng kia phòng ngự lồng ánh sáng cũng không có thụ đến bất kỳ ngăn trở nào, xuyên thẳng chân trời, xuyên qua hư giữa không trung.

"Thật xin lỗi, ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng viên đan dược này ta nhất định phải mang đi!"

Phiêu Miêu thanh âm từ lồng ánh sáng bên trong truyền ra, run rẩy thanh âm bên trong, khó mà che giấu bi thương, áy náy tâm tình, nháy mắt sau đó cột sáng kia ánh chiều tà cũng dần dần tiêu tán, trong không khí còn lưu lại trận trận năng lượng ba động, nhưng này đường thân ảnh màu trắng lại như cũ biến mất ở trước mặt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: lão giả

Từ Phong nhìn qua Lý Tử Huyền biến mất phương hướng, bởi vì đối phương uy áp mà có chút vận vẹo khuôn mặt đã đến lộ ra vẻ mỉm cười, nếu như nói tại biết Lý Tử Huyền một mình rồi đi một khắc này, hắn ở sâu trong nội tâm bao nhiêu còn lưu lại một số khúc mắc, nhưng đang nghe này âm thanh "Thật xin lỗi" thời điểm, Tâm cũng giống như vào lúc này hoàn toàn bị cái này chính mình liền dung mạo đều chưa từng gặp qua nữ tử đi hòa tan.

Trong đầu, trong huyết động này kiểu diễm một màn lần nữa hiển hiện, một loại kỳ diệu mỹ hảo hạt giống cũng tại thời khắc này tại Từ Phong trong lòng bắt đầu sinh ra một tia đạt đạo sinh cơ.

Nhưng rất nhanh, phần này mỹ hảo mơ màng bị tể đàn bên trên phần nợ tiếng gầm đi đánh vỡ.

"Tiện nhân, dám đánh cắp ta đan dược, ta sớm tối muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!"

"Phong Vô Trần, người cái lão tạp mao, trước khi chết còn muốn bày ta một đạo, ngươi cho rằng cái này phá trận pháp năng vây nhốt ta nhất thời, còn có thể vây nhốt ta cả đời hay sao?"

"Nếu ta đem Huyết Hoang Đan dược hiệu toàn bộ hấp thu, khôi phục lại điền phong trạng thái, ngươi cái này phá trận pháp há có thể vây được Bản Hoàng!"

Rầm rầm rầm!

Trung niên nam tử chửi ầm lên, hai mắt đỏ thẫm, càng thêm điên cuồng đối tế đàn chung quanh lồng ánh sáng lần lượt công kích.

Lồng ánh sáng chấn động, tuy nhiên đem nam tử lần lượt công kích ngăn cản, quang mang nhưng cũng tại dần dần bắt đầu ảm đạm, không ngừng phát ra trận trận rung động.

Từ Phong bọn nhìn ở trong mắt, biết đạo ánh sáng này che đầy cũng căn bản là không có cách vây khốn cái này Ma Vương, đối phương thoát khốn mà ra cũng chỉ là một cái vấn đề thời gian.

"Người tổn sức tâm cơ giúp tiện nhân kia thoát khốn, người cho rằng người ta hội coi trọng người, liền người cái này Cóc ghè cũng dám mơ mộng hão huyền!" Nhan Lệ lúc này như cùng một cái chó điên, mặt lộ vẻ dữ tợn đối Từ Phong gào thét trào phúng.

Hiện tại bọn hắn vận mệnh đều bị nắm tại nam tử kia trong tay, đối phương lúc này mặc dù còn không có xuống tay với bọn họ, nhưng cũng không có nghĩa là liền sẽ tùy tiện buông tha bọn họ.

Minh biết mình chạy không khỏi tử vong vận mệnh, lúc này Nhan Lệ cũng may mà xé mở hư nguy da mặt.

Từ Phong thờ dài, không để ý đến Nhan Lệ trào phúng, toàn thân tâm chống cự lấy trên thân cân trọng uy áp, lần này trung niên nam tử đi phóng thích uy áp so trước đó mãnh liệt hơn, khiến cho hắn không dám chút nào chủ quan.

"Tiền bối, ta cùng tiện nhân kia không có một chút quan hệ, đều là tiểu tử này, hai người bọn họ mới là một đám..." Nhan Lệ nhìn thấy Từ Phong không có phản ứng chính mình, trong lòng lại không cam tâm chết như vậy qua, chỉ Từ Phong đối tế đàn bên trên nam tử đau khổ cầu khẩn, trong lòng còn lưu lại một chút hi vọng.

"Các người đều phải chết!"

"Ta muốn đem bọn người chậm rãi dần vật đến chết, để cho các người tiếp nhận Bản Hoàng vô biên lửa giận..." Trung niên nam tử gào thét.

Nhan Lệ nghe được về sau, càng là mặt xám như tro, trầm mặc một lát tựa hồ nghĩ đến cái gì, hắn nhìn về phía Chung Lôi hô: "Chung Lôi, người nói cho tiền bối chân tướng, tiện nhân kia có phải hay không cùng Từ Phong cùng đi? Bọn họ mới là cùng một chỗ, người nói a, người chẳng lẽ cũng muốn chết ở chỗ này hay sao?"

Chung Lôi từ đầu đến cuối cũng không nói một câu, sắc mặt bình tĩnh thậm chí không nhìn thấy một tia sợ hãi, chỉ có đang nhìn hướng Nhan Lệ thời điểm, ánh mắt có vẻ hơi phức tạp bên trong lại mang lên một vòng chán ghét, vẻ khinh bỉ.

"Coi như Từ Phong thừa nhận lại như thế nào, chẳng lẽ người cho là hắn sẽ bỏ qua chúng ta? Người tốt xấu cũng coi là nhất phương bá chủ, chẳng lẽ lúc này liền một điểm mặt mũi cũng không cần?" Tam Trưởng Lão thờ dài, nói với Nhan Lệ.

"Mặt mũi? Mặt mũi tính là cái gì chứ, nếu là liền mệnh đều không, sĩ diện còn có cái gì dùng?" Nhan Lệ cả giận nói.

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn, Từ Phong bọn ghé mắt nhìn lại.

Tế đàn phương hướng, lồng ánh sáng tại trung niên nam tử vô số lần công kích về sau, rốt cục ầm vang vỡ vụn.

"Ai..."

Theo đạo ánh sáng này che đầy vỡ vụn, một tiếng già nua thờ dài ở trên đỉnh núi bầu trời vang lên.

Đạo này tiếng thờ dài, thanh âm không lớn, lại rõ ràng truyền vào ở đây trong tai mỗi người, Từ Phong bọn mặt lộ vẻ kinh ngạc đồng thời cũng đang tìm kiếm là ai phát ra cái này âm thanh thờ dài.

"Là ai? Mơ tưởng tại Bản Hoàng trước mặt giả thần giả quỷ, nhanh cho Bản Hoàng rút ra đây!" Trung niên nam tử trên mặt cũng hiếm thấy lộ ra một vòng vẻ kinh hoàng.

Người này rõ ràng liền tại phụ cận, nhưng hắn lại không có chút nào phát giác, giờ phút này càng là liền đối phương chỗ ẩn thân đều phát hiện không có, vậy làm sao có thể không có làm hắn kinh hoàng.

Trung niên nam tử ánh mắt liếc nhìn, cuối cùng dừng lại tại tế đàn trên không, sắc mặt có chút trắng bệch lộ ra nồng đậm vẻ kiêng dè.

Từ Phong mấy người cũng phát giác được trung niên nam tử dị thường, lần theo hắn ánh mắt nhìn về phía tế đàn phía trên không trung.

Lúc này, chỉ gặp tế đàn trên bầu trời, lồng ánh sáng tán loạn quang mang đã đến cũng không tiêu tán, quang mang trên không trung chậm rãi ngưng tụ, ẩn ẩn hóa thành một cái hình người.

"Đây là cái gì?"

Từ Phong bọn lúc này cũng bị một màn này rung động thật lâu không thể bình tĩnh, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm này hết lần này tới lần

khác quang mang hội tụ ra hình ảnh.

Chỉ gặp tế đàn trên không, quang mang cuối cùng hội tụ ra một đạo nhân hình ánh sáng, tản ra phong cách cổ xưa khí tức, ngay sau đó một đạo thân ảnh già nua từ nơi này trong vầng sáng đạo bước mà ra, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Người đầu này đồ con lợn, ngược lại là có mấy phần bản sự, chẳng những không có bị ta Hóa Thiên trận luyện hóa, ngược lại vùng trộm trộm lấy ta Huyết Hoàng Đan Đan Mang, lạng yên khôi phục thực lực!" Lão giả nhìn một chút trung niên nam tử, không nhanh không chậm nói ra.

"Người là đồ con lợn, cả nhà các người đều là đồ con lợn..." Trung niên nam tử trên mặt vẻ sợ hãi đang nghe lão giả câu nói này về sau, nhất thời bị một con tức giận thay thế.

Trung niên nam tử đồ bùng cả khuôn mặt, tức giận đến giờ chân mắng to, một màn này nhìn Từ Phong bọn nghẹn họng nhìn trần trời, cái này không phải một cái Hoàng Già Cảnh cường giả, cảm giác tựa như là một cái nông phụ đang chửi đồng.

Lão giả đối với trung niên nam tử liên tiếp nhục mạ, sắc mặt bình thản, đã đến một chút cũng không có tức giận, ngược lại ánh mắt liếc nhìn hướng Từ Phong bọn, tại Từ Phong trên thân ngẩn ngừ dừng lại chốc lát, lại thu hồi ánh mắt lẳng lặng nhìn lấy trung niên nam tử, tựa hồ là đang chờ đợi trung niên nam tử mắng xong.

"Người cho rằng liền người này phá trận pháp có thể luyện hóa ta? Si tâm vọng tưởng!" Trung niên nam tử mắng một trận, nhìn thấy lão giả kia không hề tức giận, cũng cảm giác có chút tê nhạt, dần dần tỉnh táo lại.

"Hiện tại ta còn thực sự có chút may mắn người không có bị luyện chết, nếu không hiện tại chẳng phải là mất đi rất nhiều vui thú." Lão giả cười nhạt một tiếng.

"Ha ha ha" trung niên nam tử phảng phất nghe được cái gì buồn cười sự tình, một trận cười to: "Người bây giờ bắt quá là một sợi tàn hồn, ta sẽ sợ người? Người lại có thể làm khó dễ được ta?"

"Vậy người vừa rồi nhìn thấy ta thời điểm vì sao mặt lộ vẻ về sợ hãi?" Lão giả giống như cười mà không phải cười hỏi hướng trung niên nam tử.

"Ách ách... Người nhìn lầm, ta đó là cao hứng bộ dáng, nghĩ đến người thấy Bản Hoàng thoát khỏi, mà người lại không thể làm gì bộ dáng, ta cao hứng, đúng, cũng là cao hứng bộ dáng."

Trung niên nam tử ngụy biện, hấn tại gặp đến lão giả bộ dáng thời điểm, xác thực sinh lòng về sợ hãi, đây là xuất từ bản năng một loại e ngại, nhưng bây giờ phát hiện đối phương lúc này bắt quá là một sợi tàn hồn về sau, hấn lại không đổi sắc, đương nhiên cũng sẽ không thừa nhận chính mình vừa rồi biểu lộ.

Từ Phong bọn nhìn lấy hai người như đứa trẻ con tranh cãi, tất cả đều mặt lộ vẻ về cổ quái, lẳng lặng ở một bên nhìn lấy, không biết là có hay không có thể có chuyện cơ phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Chiếm dụng thân thể

"Tiểu hữu thể nhưng là từng dùng sát khí tiến hành qua Thối Thể?"

Ngay tại Từ Phong chính nhìn lấy nam tử kia cùng lão giả kia nói chuyện thời điểm, một đạo thanh âm già nua ra hiện tại hấn trong tai.

Nghe được đột nhiên truyền đến câu nói này lệnh từ phong sắc mặt khẽ giật mình, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía hư giữa không trung lão giả, hấn nghe ra cái này bí mật truyền âm người chính là tế đàn trên không tên lão giả kia.

Đối phương làm sao lại đột nhiên cho mình bí mật truyền âm? Hơn nữa còn liếc thấy mặc chính mình là lợi dụng sát khí tiến hành Thối Thể!

Từ Phong trong lòng chấn kinh đồng thời, cũng có chút nghi hoặc hướng phía lão giả nhìn lại.

"Người không cần lên tiếng, cũng không cần chấn kinh, không nên bị đầu này đồ con lợn nhìn ra sơ hở, người tiếp xuống chỉ cần nghe ta nói liền tốt, người cuối cùng chỉ cần biết, ta chỉ là một đạo tàn hồn, căn bản là không có cách dừng lại quá lâu thời gian, là sẽ không tổn thương người." Lão giả truyền âm lần nữa tràn vào Từ Phong não hải.

Từ Phong cái này mới phản ứng được, bình phục một chút ba động tâm cảnh, miễn cho bị người khác nhìn ra sơ hở.

"Lão phu Phong Vô Trần, các người hiện tại ở chỗ đó phương cũng là lão phu lúc còn sống ngưng luyện ra Càn Khôn Thế Giới bên trong."

Phong Vô Trần tiếp tục truyền âm, Từ Phong đối với điểm ấy cũng không ngoài ý muốn, từ vừa rồi hai người nói chuyện bên trong, hắn cũng đã biết lão giả này thân phận, đồng thời cũng âm thầm bội phục thực lực này thông thiên, đã chết đi vạn năm tuế nguyệt lại còn có thể đem chính mình một sợi tàn hồn bảo lưu lại tới.

"Ta nguyên bản đem hân vân ở trong thạch quan, cũng tại trong thạch quan bố trí luyện hóa đại trận, hy vọng có thể đem hân hoàn toàn luyện chết, nhưng này heo lai lịch bất phàm, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ta vẫn là lưu lại một chút chuẩn bị ở sau, vốn cho rằng vạn năm tuế nguyệt cho dù vô pháp đem hân luyện chết, cũng có thể làm hân tu vi đại lui, đến lúc đó lại lợi dụng ta lưu lại thủ đoạn liền có thể tùy tiện diệt sát hân, nhưng không nghĩ tới hân đã đến phá ta luyện hóa đại trận, hơn nữa còn lợi dụng ta lưu lại Huyết Hoang Đan khôi phục thực lực, hiện tại bằng ta cái này một sợi tàn hồn muốn muốn giết hân là không thể nào."

Từ Phong yên lặng nghe, biết cái này Phong Vô Trần chắc chắn sẽ không không thối tha, vô duyên vô cớ cùng mình dạng này một cái tu vi thấp vô già nói những thứ này.

"Bất quá cũng là thiên ý như thế, vậy mà tại hân muốn thoát khỏi thời khắc, sẽ có người dạng này một người tu luyện qua sát khí Tiểu Oa Nhi tới đây."

"Một hồi, ta cần phải mượn thân thể người, thi triển một loại Phong Ấn Chi Thuật đem đầu này đồ con lợn phong ấn, đến lúc đó người đừng có ý phản kháng, đây cũng là các người có thể tiếp tục sống sót duy nhất hi vọng."

Phong Vô Trần một bên cùng trung niên nam tử kia lượn vòng, âm thầm không ngừng cho Từ Phong truyền âm.

Từ Phong nghe xong Phong Vô Trần vài câu đơn giản tự thuật cũng là rõ ràng Phong Vô Trần mục đích, cái này Phong Vô Trần tuy nhiên lưu lại chuẩn bị ở sau, nhưng lại không ngờ tới trung niên nam tử có thể khôi phục thực lực, cho nên bằng vào hân một sợi tàn hồn cùng hậu chiêu đã khó mà Khốn Sát trung niên nam tử, Phong Vô Trần hiện tại cần một cỗ nhục thân, mà thịt này thân thể nhân tuyến cũng là lợi dụng sát khí tiến hành qua Thối Thể Từ Phong.

Tuy nhiên không biết cái này cùng mình từng lợi dụng sát khí Thối Thể có quan hệ gì, nhưng lúc này tình huống cũng không phải do Từ Phong suy nghĩ nhiều, mà lại đối phương nhìn như tại cùng hân thương lượng, nhưng thực hân căn bản không có cự tuyệt chỗ trống.

Lấy đối phương bản sự, muốn chiếm dụng thân thể của mình, Từ Phong căn bản không hề có lực hoàn thủ, đối phương ngữ khí cũng không có chút nào chứa chỗ thương lượng, sợ dĩ sớm bảo hân biết, cũng bất quá là muốn tại hân tàn hồn vào ở Từ Phong thân thể thời điểm có thể thuận lợi một số.

Từ Phong trong đầu suy nghĩ không ngừng chuyển động, cân nhắc lấy chính mình đối như thế nào làm.

Trung niên nam tử thắng, bao quát mình tại bên trong tất cả mọi người sẽ chết.

Nếu là Phong Vô Trần mượn nhờ thân thể của mình thành công đem trung niên nam tử phong ấn, có khả năng bọn họ những người này đều có thể mạng sống, nhưng cũng có khả năng cái này Phong Vô Trần hội một mực chiếm dụng thân thể mình, mà chính mình làm theo đem sẽ trở thành người khác một cỗ khôi lỗi sống trên cõi đời này, mặc dù đối phương nói mình một sợi tàn hồn vô pháp tồn tại quá lâu, nhưng người nào có thể bảo chứng đây không phải lừa gạt chỉ từ.

Bất quá cuối cùng Từ Phong nhỏ bé không thể nhận ra hướng về phía Phong Vô Trần gật gật đầu, hân quyết định đánh cược khả năng này xuất hiện một sợi sinh cơ.

Đầu tiên cái này Phong Vô Trần thân thể bên trên tán phát ra loại kia khí chất lệnh từ phong nguyện ý tin tưởng đối phương lời nói, mà lại hân cũng cần phải sống sót hoàn thành chính mình đã từng hứa hẹn.

Tế đàn trên không Phong Vô Trần tại Từ Phong gật đầu về sau, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ vui mừng.

"Ha ha ha, ta đã có thể dự liệu được người khả năng thoát khỏi chẳng lẽ người cho rằng ta chỉ lưu lại một đạo tàn hồn đơn giản như vậy?" Tại nhìn thấy Từ Phong đồng ý về sau, Phong Vô Trần không hề dự định cùng trung niên nam tử tiếp tục dây dưa tiếp.

Nháy mắt sau đó, Phong Vô Trần thân thể lên khí chất đột nhiên biến đổi, sắc bén tức sát khí tức tràn ngập, phảng phất trong nháy mắt biến thành một người khác.

Chỉ gặp Phong Vô Trần hai tay biến hóa, nhanh như vô hình, vền vền một hơi thời gian, hai tay của hân đã vung gần trăm lần, mỗi lần cánh tay múa gạt, đều nương theo lấy chung quanh một trận năng lượng ba động mà lên.

"Lục Mang Khốn Trận!"

Phong Vô Trần khẽ quát một tiếng, theo đạo thanh âm này hạ xuống, chỉ gặp trên tế đàn sáu đường kim sắc quang mang từ dưới tế đàn nổ bắn ra mà ra!

Rầm rầm rầm...

Liên tiếp sáu âm thanh oanh minh tại đỉnh núi vang vọng.

Lục Cấn kim sắc quang trụ thỉnh linh xuất hiện ở trước mắt mọi người, mỗi một cái quang trụ xuyên thẳng Vân Tiêu, kim mang chướng mắt nổi thành một mảnh, trong nháy mắt đem tể đàn kim loại bao khóa tại một mảnh kim mang bên trong.

"Cái tể đàn này quả nhiên không đơn giản!"

Từ Phong bọn nhìn tròn mắt hốc mồm, tể đàn hiện lên hình lục giác hình, giờ khắc này ở tể đàn mỗi một góc đều bắn ra một đạo quang mang, quang mang hội tụ trong nháy mắt biến hóa ra một cái kim sắc lồng giam, giờ khắc này Từ Phong bọn họ cũng là thấy rõ, cái này trong tể đàn đã đến giấu giếm trận pháp!

"Lão thất phu, chẳng lẽ đây chính là người cái gọi là hậu chiêu?" Trung niên nam tử đứng tại kim sắc nhà tù trong lồng bát vi sở động, mặt lộ vẻ vẻ giận dữ lại còn lộ ra bất luận cái gì vẻ sợ hãi, lạnh lùng nói ra: "Lục Mang Khôn Trận đã xuất, đã có đầy đủ thời gian làm người bố trí Càn Khôn Sát Trận, Bản Hoàng ngược lại là muốn nhìn chỉ dựa vào người cái này một sợi tàn hồn bố trí ra Càn Khôn Sát Trận có thể hay không đem Bản Hoàng giết chết."

"Không uổng công người theo ở bên cạnh ta nhiều hơn mười năm, đôi tay ta đoạn cũng là rõ ràng!" Phong Vô Trần gặp cũng không có lập tức phản kháng muốn muốn phá trận mà ra ý tứ, sắc mặt cũng nhiều một tia vẻ ung dung.

Trung niên nam tử tự cao da dày thịt béo không sợ sát khí, mà lại lại đã khôi phục cửu thành thực lực, cho nên biết rõ hẳn muốn bố trí càn khôn sát trận, lại không có sợ hãi, Phong Vô Trần nhìn ra trung niên nam tử tâm tư, đối phương như thế khinh thường, càng làm hắn hơn nhiều một tia phần thắng.

Chợt Phong Vô Trần lắc đầu nói ra: "Người cái này đồ con lợn, nhìn thấy sát khí liền cho là ta sẽ dùng Càn Khôn Sát Trận tới đối phó người?"

"Từ Càn Khôn Sát Trận người còn có thể làm ra hoa chiêu gì, chẳng lẽ người cho rằng ta không có phát giác được son phong bên ngoài sát khí lưu giữ có ở đây không?" Trung niên nam tử mi đầu cau lại, sắc mặt cũng lộ ra một vòng vẻ nghi hoặc.

"Chẳng lẽ người quên ta sẽ còn một loại khác Phong Ấn Trận pháp?" Phong Vô Trần trong mắt lóe lên một vòng vẻ trào phúng.

Nghe được Phong Vô Trần câu nói này, trung niên nam tử sắc mặt biến đổi lớn, có chút kích động hô: "Không có khả năng! Chỉ dựa vào người cái này tàn hồn chỉ lực không có khả năng thi triển ra loại kia phong ấn chi pháp!"

"Nếu là ta có một cỗ nhục thân đâu?" Phong Vô Trần sau khi nói xong, tàn hồn ngưng tụ ra thân ảnh đột nhiên hướng phía Từ Phong phương hướng bắn tới: "Tiểu tử, buông lỏng tâm thần, yên tâm, ta sẽ không thương tổn người!"

"Người cho rằng tùy tiện đoạt xá một cỗ nhục thân liền có thể?" Trung niên nam tử cười lạnh nói, hẳn đối với Phong Vô Trần thủ đoạn hết sức rõ ràng, hẳn tuy nhiên cùng Phong Vô Trần không đội trời chung, nhưng nhưng lại không thể không tán đồng Phong Vô Trần là một cái tài hoa bộc lộ, phong hoa tuyệt đại một người.

Người này liên quan đến võ đạo, Đan Đạo, trận pháp, mà lại mỗi một hạng đều mười phần đến, riêng là tại trận pháp phương diện càng là đi ra bản thân một con đường.

Võ giả tầm thường sợ như sợ cộp sát khí, lại bị dạng này một người điên dẫn vào đến trong trận pháp. Cứ việc bên trong không thiếu được Phong Vô Trần trời sinh đối sát khí có khá mạnh cảm giác cùng thao túng năng lực nguyên nhân, nhưng cái này cũng vô pháp phủ nhận tại trận pháp phương diện thiên phú kinh người.

Mà hai loại trận pháp, trung niên nam tử đều từng có may mắn nhìn thấy Phong Vô Trần thi triển qua, cho nên đối hai loại trận pháp cũng mười phần hiểu biết.

Hắn tin tưởng Phong Vô Trần có thể bằng vào cái này một sợi tàn hồn liền có thể bố trí ra càn khôn sát trận, nhưng muốn thi triển ra phong ấn chi pháp xác thực là không thể nào, loại này phong ấn chi pháp đối với sát khí thao túng cảm tri năng lực cực mạnh, xa không phải một đạo tàn hồn có thể làm được.

Coi như Phong Vô Trần đoạt xá một cỗ nhục thân, võ giả tầm thường đối sát khí cảm giác đều cực kỳ miễn cưỡng, càng không có dùng để cập có thể đối sát khí tiến hành chướng không, dạng này thân thể không những không có có thể tạo được bất cứ tác dụng gì, ngược lại còn không bằng đoạt xá trước đó đối sát khí cảm giác cùng khống chế năng lực mạnh, trừ phi...

Nghĩ tới đây, trung niên nam tử trong lòng giật mình, lại cũng khó có thể giữ vững bình tĩnh, nhìn về phía Phong Vô Trần bỏ bớt đi phương hướng, ánh mắt lộ ra một vòng không thể tin thần sắc.

"Chẳng lẽ thiếu niên này cũng là cùng Phong Vô Trần một dạng, có cực mạnh cảm giác, khống chế sát khí thiên phú?" Trung niên nam tử càng nghĩ càng thấy đến khả năng này quá lớn, Phong Vô Trần không phải điên, hẳn có thể cân nhắc đến Phong Vô Trần tất nhiên cũng sớm liền tính toán rõ ràng.

Nghĩ tới đây, trung niên nam tử không chân chờ nữa, điên cuồng hướng phía Lục Mang Khôn Trận oanh kích, hẳn không thể cứ như vậy ngồi chờ chết!

Rầm rầm rầm!

Trên tể đàn tiếng oanh minh tái khởi, Từ Phong lại không rảnh chú ý.

Từ Phong đang nghe Phong Vô Trần tự nhủ câu nói kia thời điểm, nhất thời cảm giác được thân thể chợt nhẹ, trung niên nam tử tạo áp lực ở trên người

hắn bâng đại uy áp tại thời khắc này tan thành mây khói, hắn biết đây là Phong Vô Trần thi triển thủ đoạn giúp hắn hóa giải cổ uy áp này.

Mắt thấy Phong Vô Trần tàn hồn hư ảnh đã tới gần, Từ Phong hai mắt khép hờ, khiến cho thân thể của mình ở vào hoàn toàn tĩnh lặng trạng thái, buông ra sở hữu đề phòng, mặc cho Phong Vô Trần tàn hồn chui vào trong thân thể của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Phong Ân Chi Thuật

Ông!

Trong đầu một trận tiếng oanh minh vang lên, Từ Phong thân thể không tự chủ được rung động động.

"Từ Phong huynh đệ!"

"Từ Phong!"

"Tao Lão Đầu, ngươi dám đoạt xá huynh đệ của ta, ta nhất định phải làm cho ngươi hồn phi phách tán..."

"..."

Chung Lôi cùng Tam Trường Lão cũng không nghe thấy Từ Phong cùng Phong Vô Trần bí mật truyền âm, lúc này thấy đến Phong Vô Trần tàn hồn hư ảnh chui vào Từ Phong trong thân thể, bọn họ sắc mặt cũng là biến đổi lớn, nhưng lúc này bọn họ vẫn như cũ chỗ tại trung niên nam tử uy áp bao phủ phía dưới, muốn di động nửa phần cũng khó.

Chung Lôi hai mắt đỏ thẫm, trong mắt sát ý lẫm lẫm, mình biết mình uy hiếp không đến nửa điểm tác dụng, lại như cũ chửi ầm lên.

Tam Trường Lão thì phải lý trí nhiều, nhưng nhìn về phía Từ Phong, trên mặt cũng đầy là vẻ lo lắng.

Chỉ có một bên Nhan Lệ ánh mắt tinh mang chớp động, tại Phong Vô Trần xuất hiện thời điểm liền thấy một đường sinh cơ, trong lòng biết trung niên nam tử kia nếu là thủ thắng, chính mình khó thoát khỏi cái chết, nhưng nếu như lão giả này đem nam tử kia trấn áp, hắn còn có thể có sống sót hi vọng.

Hiện tại Từ Phong bị Phong Vô Trần lựa chọn đoạt xá, trong lòng của hắn càng là cao hứng vạn phần, Từ Phong bị đoạt xá, chẳng những lệnh trong lòng của hắn sinh ra một loại khoái cảm, trước đó oán khí đến để phát tiết, chủ yếu hơn là Phong Vô Trần cái này sỡ tàn hồn muốn muốn tiếp tục lưu giữ lưu lại qua, đoạt xá tất nhiên là bắt buộc phải làm tiến hành, mà đoạt xá nhân tuyển cũng định lại chính là mấy người bọn họ một trong, hiện nay Từ Phong bị đoạt xá, cái này cũng làm hắn hoàn toàn yên lòng.

Lúc này Từ Phong hai mắt khép hờ, trên mặt lộ ra thống khổ thần sắc, trong đầu chấn động kịch liệt làm hắn cơ hồ ngất.

Trong tai còn có thể nghe được ngoại giới Chung Lôi cùng Tam Trường Lão kêu gọi thanh âm, muốn cần hồi đáp lại phát giác thân thể đã không nhận hắn khống chế. Chính mình phảng phất đặt mình vào tại một vùng tăm tối trong lao tù, tối tăm không mặt trời.

Loại cảm giác này lệnh trong lòng của hắn sinh ra một vẻ bối rối.

"Không nên hoảng hốt, yên tâm, ta sẽ không tổn thương ngươi!" Trong óc ở đây truyền đến Phong Vô Trần thanh âm, thanh âm Phiêu Miểu, giống như hiện âm.

Đạo thanh âm này giống như có ma lực, đem hắn này tia bối rối tâm tình cấp tốc xóa đi, khiến cho hắn tâm cảnh lần nữa bình thản.

Mười mấy hơi thở thời gian trôi qua, "Từ Phong" từ từ mở mắt.

"Từ Phong ngươi thế nào?" Nhìn thấy Từ Phong mở hai mắt ra, Chung Lôi liền vội vàng hỏi.

Tam Trường Lão thần sắc cũng đang một mực thần sắc khẩn trương chú ý Từ Phong tình huống, nhưng là tại Từ Phong mở hai mắt ra một sát na kia, hắn tâm thần run lên, trong mắt nổi lên một vòng đau thương thần sắc.

Hắn từ Từ Phong trong hai mắt nhìn ra một vòng không tầm thường chi sắc, lúc này Từ Phong sáng ngời trong suốt bên trong lại mang theo một tia thể lương cảm giác, chỉ có trải qua tang thương sống qua vô tận tuế nguyệt người mới có thể tách ra dạng này ánh mắt.

Giờ khắc này hẳn biết việc này Tử Phong đã không còn là hắn đi nhận biết cái kia Tử Phong.

"Chúc mừng tiền bối đoạt xá thành công, tiền bối công tham tạo hóa, có tiền bối xuất thủ, tất nhiên có thể nhẹ nhõm trấn sát này ác tặc, vì thế gian trừ hại!" Nhan Lệ cũng phát giác được Tử Phong dị thường, lập tức liền đánh giá ra lúc này khổng chế Tử Phong thân thể đã là Phong Vô Trần, cho nên vội vàng mở miệng nịnh nọt.

'Tử Phong' sau khi mở mắt, hoạt động một chút thân thể, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ hài lòng.

Chợt nghe được chung quanh mấy cái người nói chuyện, nhũn nhũn nhìn chăm chú một chút Nhan Lệ, trong mắt thoáng hiện một vòng vẻ chán ghét, cái ánh mắt này lệnh một mặt tươi cười Nhan Lệ sắc mặt khẽ giật mình, phảng phất chính mình đi có tâm tư đều tại dưới cái liếc mắt ấy bị nhìn hiển lộ không thể nghi ngờ, càng là trong mắt đối phương này bởi không che giấu chút nào vẻ chán ghét, càng là lệnh hắn trong lòng cảm giác nặng nề.

"Chẳng lẽ ta chỗ nào nói nhầm hay sao?" Nhan Lệ trong lòng sợ hãi, vội vàng im miệng không còn dám nhiều lời, e sợ cho chính mình nói có nhiều mất, vạn nhất thực sự tội đối phương, coi như chết quá oan.

'Tử Phong' ánh mắt cũng chỉ là nhìn lướt Nhan Lệ về sau liền không có lại để ý tới đối phương, sau đó đối còn đang kêu to Chung Lôi nói: "Hắn không có việc gì!"

Đơn giản ba chữ truyền vào chung quanh tam người trong tai, lại lệnh ba người ngẩn ngừ kinh ngạc về sau biểu hiện ra khác biệt diện mục biểu lộ.

Chung Lôi sắc mặt khẽ giật mình về sau càng là mê mang, bởi vì cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, hắn căn bản không có chú ý tới Tử Phong biến hóa, giờ phút này nghe được đối phương trong miệng "Hắn" về sau, càng là một mặt mờ mịt.

Mà kịp phản ứng Ngũ Trường Lão là mặt lộ vẻ ra kinh hi thần sắc, đối phương đã nguyện ý giải thích một câu, đã nói lên đối phương thật không có ý nguyện thương tổn đến Tử Phong.

Đồng dạng nghĩ rõ ràng những này Nhan Lệ là mặt lộ vẻ đáng ghét, trong mắt có chút mờ mịt, thất lạc.

Căn bản không có để ý tới ba người phản ứng, 'Tử Phong' tại nói đơn giản xong ba chữ kia về sau, thân thể giống như thuận di đồng dạng từ biến mất tại chỗ, sau một khắc đã xuất hiện tại tế đàn phía trước trên không phía trên.

'Tử Phong' nhìn chăm chú còn tại lần lượt điên cuồng công kích trận pháp trung niên nam tử nói ra: "Không có cái gì là không thể nào, liền như là lúc trước người đột nhiên ra tay với ta một dạng!"

Vừa dứt lời, 'Tử Phong' mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, thủ chương huy động ở giữa, bao phủ ở trên đỉnh núi khoảng không lồng ánh sáng quang mang lấp lóe, trong chớp lát vô thanh vô tức tiêu tán tại bên trên bầu trời, chỉ là nương theo lấy yếu ớt năng lượng ba động.

Phong Vô Trần vốn là Trận Pháp Tông Sư, hưởng hồ nơi này trận pháp cũng đều là hắn thân thủ bố trí, hóa giải càng là thuận buồm xuôi gió.

Hô!

Lòng ánh sáng vừa vừa biến mất, bên ngoài sát khí trong nháy mắt giống như là thủy triều tuôn ra lên đỉnh núi, mông mông bụi bụi bên trong còn ảm ảm có Sát Phong lấp lóe.

Một màn này lệnh nơi xa Chung Lôi bọn người là sắc mặt biến đổi lớn, mặt lộ vẻ tuyệt vọng mấy người cơ hồ muốn nhắm mắt chờ chết thời điểm, lại phát hiện mãnh liệt mà đến cuộn cuộn sát khí đã đến như có linh tính đồng dạng hội tụ thành bốn cổ dòng lũ đem mấy người bọn họ tránh đi, ở trên đỉnh núi khoảng không gào thét mà qua, hướng phía Tử Phong thân ảnh chỗ hội tụ mà đi.

Nháy mắt sau đó, bốn phía sát khí tuôn hướng 'Tử Phong', trong chớp lát, Tử Phong thân ảnh bao phủ, biến mất tại sát khí bên trong, mà Tử Phong giống như có hấp lực, sát khí hội tụ thành cái này bốn cổ dòng lũ như cũ liên tục không ngừng hướng phía Tử Phong hội tụ mà đi.

"Cái này. . . Chuyện gì xảy ra dạng này?" Chung Lôi cũng sờ nhìn lấy sát khí hội tụ địa phương, mặt lộ vẻ lo lắng.

"Phong Vô Trần tiền bối đã dám thi triển loại thủ đoạn này, tất nhiên là có nắm chắc, yên tâm đi." Tam Trường Lão ngoài miệng tuy nhiên nói như thế, nhưng trong mắt cũng ảm có vẻ lo lắng.

Tại mấy người nhìn chăm chú phía dưới, 'Tử Phong' thân ảnh đi ở chung quanh khu vực hình thành một cái đường kính dài đến mấy chục mét lớn nhỏ màu xám hình cầu, dần dần khối cầu này bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, tại loại này xoay tròn phía dưới, màu xám hình cầu cũng tại dần dần thu nhỏ, càng phát ra ngưng thực.

Này bốn cổ sát khí dòng lũ cũng giống như Bốn đầu Cự Long, đem sát khí hình thành màu xám hình cầu bảo vệ ở trung ương.

Nửa khắc đồng hồ thời gian trôi qua, sát khí không hề hội tụ, Bốn đầu sát khí tạo thành Cự Long cũng dần dần hòa tan vào bóng trong cơ thể. Nhưng màu xám hình cầu lại không có chút nào biến lớn, như trước đang không ngừng ngưng thực thu nhỏ.

Chung Lôi mấy người đã sớm bị trước mắt một màn chấn kinh tốt đỉnh, lúc này bọn họ đã có thể cảm nhận được này màu xám hình cầu bên trong tản ra như thế nào đáng sợ năng lượng ba động.

Loại này năng lượng ba động làm bọn hắc tử đập nhanh dị thường, này màu xám hình cầu lúc này đã hội tụ cái này Càn Khôn Thế Giới bên trong sở hữu sát khí, lúc này phóng tầm mắt nhìn tới, chung quanh thế giới cũng biến thành tĩnh lặng, bọn họ chỗ ngọn núi này cũng không còn là bị tầng tầng sát khí bao phủ, sớm đã hiển lộ ra diện mục thật sự.

Sát khí tạo thành màu xám hình cầu chuyển động tốc độ càng lúc càng nhanh, cũng biến thành càng thêm nhìn chăm chú, Tử Phong liền như là biến mất ở trong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Nhân tính

Xuy xuy xuy...

Màu xám hình cầu theo không ngừng chuyển động, hào quang màu xám đã bắt đầu càng phát ra thâm thúy, phát ra trận trận nổ đùng thanh âm, tản ra không bỏ năng lượng ba động, phảng phất hủy thiên diệt địa.

"Loại sát khí này nồng độ đã nhanh muốn ngưng kết thành thực chất!"

Chung Lôi bọn nhìn một mặt hãi nhiên, mà trên tế đàn kim sắc 'Lồng giam' bên trong, trung niên nam tử thấy cảnh này thời điểm, trong mắt càng là lộ ra kinh hoàng, theo cái này màu xám hình cầu càng phát ra ngưng thực, rốt cục bắt đầu có chút bối rối, lo lắng.

Rầm rầm rầm!

Trung niên nam tử lần lượt công kích, khiến cho toàn bộ sơn phong đều đang rung động, hắc đối bên trong một cây quang trụ không ngừng xuất thủ, muốn muốn mở ra một đạo lỗ hổng.

Hát!

Nhưng vào lúc này!

Một tiếng ngọt ngào hết to thanh âm từ màu xám bóng trong cơ thể truyền ra, ngay sau đó đã liền thành một khối màu xám hình cầu trong nháy mắt này âm vang tán nứt.

Rống!

Cự đại tiếng nổ đùng đoàng bên trong xen lẫn đạo đạo gào thét thanh âm, nháy mắt sau đó, sáu đầu màu xám Cự Long trên không trung quán quanh, cái này sáu đầu từ cơ hồ ngưng thực sát khí tạo thành Cự Long trên không trung phi vũ, sinh động như thật, tựa như có sinh mệnh.

Tử Phong thân ảnh cũng tại thời khắc này lần nữa triển lộ ở trước mặt mọi người, vạt áo theo kinh phong cổ động, tóc dài phần khởi, toàn thân đầm máu tinh hồng từng mảnh, đã thấy không rõ nguyên lai diện mạo, chỉ có một đôi mắt sáng bên trong tinh quang thoáng hiện, mang theo một cỗ kiên nghị, quả cảm cái này sắc.

Tử Phong đứng lơ lửng trên không, tản ra sắc bén khí thế, chung quanh Lục Long quay quanh, gào thét, giống như tới từ địa ngục ác ma.

"Phong Vô Trần, chẳng lẽ ngươi nhất định phải cá chết rách lưới không có trảm?" Trung niên nam tử gầm thét, trong giọng nói cũng rõ ràng có một tia e ngại chỉ ý.

"Cá chết rách lưới? Ngươi thừa dịp ta luyện đan quan trọng lúc xuất thủ đánh lên, khiến cho ta trọng thương ngã gục, vào thời khắc ấy ngươi ta ở giữa liền đã lại không hòa hoãn chỗ trống, hôm nay ta cũng chỉ là muốn đem ngươi phong ấn, ngươi đã coi như là lấy Thiên đại tiện nghi!" "Tử Phong" lúc này thanh âm có chút khàn khàn, ánh mắt sáng ngời nhìn lấy trên tế đàn trung niên nam tử.

"Lúc trước ngươi nếu là thả ta rời đi, ta làm thế nào có thể xuất thủ hại ngươi, là ngươi không nên ép ta làm một chút ngươi Linh Sùng, ta tự nhiên không theo!" Trung niên nam tử gào thét, lúc này không lo được mở miệng một tiếng 'Bản Hoàng' đến xưng hô chính mình.

"Linh Sùng?"

Nơi xa Chung Lôi ba người đối với hai người đối thoại nghe được rõ ràng, lúc này trong mắt càng là tràn ngập chấn kinh chỉ sắc.

Chẳng lẽ cái tế đàn này bên trong nam tử là Linh Thú biến thành hay sao?

Không khỏi, ba người ánh mắt quét về phía trong tế đàn trung niên nam tử, có chút không dám tin tưởng.

Vài cát trên đảo, tam giai Linh Thú đều đã cực kỳ khó tìm, chớ đừng nói chỉ là có thể hóa thành nhân hình Linh Thú!

"Nhiều lời vô ích!"

'Tử Phong' nói xong cũng không đang cùng lãng phí miệng lưỡi, cánh tay bỗng nhiên vung.

"Qua!"

Rống...

Sáu đầu Cự Long hướng phía tế đàn phương hướng gào thét mà đi, trong chớp mắt chui vào Lục Mang Khốn Trận Lục Căn trong cột sáng.

Nháy mắt sau đó, sát khí hình thành Cự Long tại chui vào quang trụ này một sát na lóe lên một cái rồi biến mất, cứ thế biến mất tung tích.

Ngay sau đó, 'Tử Phong' thủ chương ở đây biến hóa, kim sắc lồng giam bắt đầu ở trên tế đàn nhanh chóng thu nạp, trong chớp mắt đã đem trung niên nam tử vây ở không đủ ba mét không gian bên trong.

Trung niên nam tử sắc mặt lo lắng, thủ đoạn nhiều lần ra nhưng cũng không cách nào thoát khỏi loại này khốn cảnh, đôi mắt liếc nhìn, cảnh giác bốn phía không dám khinh thường chút nào.

"Còn không có bỏ tay?"

Nương theo lấy 'Tử Phong' một tiếng gầm thét, sáu đầu màu xám Cự Long đã đến đột nhiên từ trong cột sáng gào thét mà ra, trong nháy mắt đem vô pháp né tránh trung niên nam tử quấn chặt lấy.

"A... Không muốn!"

Vền vền trong nháy mắt, sáu đầu Cự Long đem trung niên nam tử bao phủ, chợt lần nữa hình thành một cái màu xám hình cầu bắt đầu cực tốc xoay tròn.

Màu xám bóng trong cơ thể không ngừng truyền ra giận mắng tiếng kêu thảm thiết.

Tử Phong đứng lơ lửng trên không, lúc này không dám chút nào chủ quan, thủ chương không chết động, khổng chế cự đại quả cầu ánh sáng màu xám, Xem ra cũng không thoải mái.

Thời gian lặng yên mà qua, màu xám hình cầu lớn nhỏ cũng không có thay đổi, nhưng hào quang màu xám cũng đang không ngừng thu liễm trở thành nhạt, phát ra khủng bố uy năng cũng tại dần dần yếu bớt.

Lúc bắt đầu thời điểm còn có thể nghe được trung niên nam tử vang vọng chân trời giận mắng thanh âm, chậm rãi chỉ có kêu thể lương thảm thiết thanh âm truyền ra, mà lại theo thời gian trôi qua, trung niên nam tử thanh âm cũng càng ngày càng yếu.

Thẳng đến một đoạn thời khắc, màu xám bóng trong cơ thể trừ 'Xuy xuy' tiếng nổ dưng đoàng bên ngoài, lại không thanh âm hân truyền ra thời điểm, Chung Lôi ba người đột nhiên cảm giác được thân thể nhẹ bẫng, quanh thân uy áp tại thời khắc này biến mất, tam người nhất thời ngồi sập xuống đất, không ngừng thở hổn hển.

Thời gian dài linh lực tiêu hao đã làm bọn hắn đến đèn cạn dầu cấp độ, có thể đau khổ chèo chống đến bây giờ đã coi như là may mắn.

Ba người đều không hện mà cùng từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra đan dược nuốt xuống cũng không có lựa chọn ở đây vận công khôi phục linh lực.

Ba người lần nữa nhìn về phía nơi xa, lúc này 'Tử Phong' vẫn như cũ hết sức chăm chú tại này màu xám bóng trên hạ thể, chỉ là loại này hình cầu cũng dần dần trở nên hư vô đứng lên.

Suru!

Nháy mắt sau đó, Nhan Lệ đột nhiên đứng dậy, thân thể nhanh chóng hướng phía Truyền Tổng Chi Môn mà đi.

Cái này máy động biến lệnh Chung Lôi cùng Tam Trường Lão hai người đều là trước lãng một chút, chợt kịp phản ứng. Biết Nhan Lệ cái này là muốn thừa dịp 'Tử Phong' không rảnh quan tâm chuyện khác thời khắc, thoát ly nơi đây.

Thực sớm tại Nhan Lệ cảm giác được thi đề ở trên người uy áp tiêu tán thời điểm, hắn liền đã có thừa cơ thoát đi dự định.

Hiện tại tế đàn chỗ tình huống chiến đấu đã dần dần sáng tỏ, như vậy tiếp tục kéo dài, Thắng giả tất nhiên là thuộc về 'Tử Phong', nhưng từ trước đó 'Tử Phong' đối với hắn thái độ đến xem, là hắn biết cho dù đối phương chiến thắng, hắn cũng rất khó chiếm được nửa chút lợi lộc, còn không bằng lúc này rời đi, chí ít giữ được tính mạng không lo.

Lần này Mê Vụ Sâm Lâm chỉ hành gấp được đủ loại, đã làm hấn trong lòng run sợ, không còn dám có bất kỳ ý nghĩ xấu, chỉ cầu có thể bảo trụ cái này cái tính mạng.

Nhan Lê tu vi cùng Tam Trường Lão tương đương, so Chung Lôi càng là cao hơn ra một bậc, nhưng bởi vì tại đi lên đỉnh núi thời điểm, bốn người cộng đồng thôi động Huyền Khí, hấn cũng không sử xuất toàn lực, mà chính là âm thầm giữ lại mấy phần thực lực, cứ việc bởi vì đối kháng trung niên nam tử uy áp mà linh lực tiêu hao rất lớn, nhưng cũng còn có đào tẩu chi lực.

Nhưng vì lý do an toàn, hấn vẫn là giả bộ như cùng Chung Lôi hai người một dạng, một bộ thể lực chống đỡ hết nỗi bộ dáng, quan sát tỉ mỉ một chút hiện trường tình hình, tại cuối cùng xác định lúc này trung niên nam tử kia sống chết không rõ, mà 'Tứ Phong' cũng đã đến phong ấn thời khắc mấu chốt, hấn mới bỗng nhiên đứng dậy lựa chọn thoát đi.

Hiện thực cũng đúng như hấn lường trước như vậy, 'Tứ Phong' đối với hấn cử động quả nhiên không có làm ra bất kỳ phản ứng nào, cũng không xuất thủ ngăn cản với hấn.

"Người..." Chung Lôi sắc mặt lộ ra sắc mặt giận dữ, muốn muốn lên tiếng quát tháo, nhưng lời đến khóe miệng lại không có nói ra, mắt thấy Nhan Lê thân ảnh tại nhảy mấy cái ở giữa đã đi tới Truyền Tống Môn trước đó, sau đó không chút do dự chui vào màn sáng bên trong biến mất không thấy gì nữa.

"Việc quan hệ sinh tử, nhất là nhân tính triển lộ không bỏ sót thời điểm!" Tam Trường Lão thờ dài nói ra, đơn giản an ủi một chút Chung Lôi.

"Trước kia ta một mực lấy hấn làm vinh, bây giờ mới biết chính mình cỡ nào ngu xuẩn!" Chung Lôi trầm mặc một lát, cuối cùng đắng chát lắc đầu.

Nếu như không phải khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm về sau tận mắt nhìn thấy từng cảnh tượng ấy, hấn thật không thể tin được ngày thường kính sợ đại ca, không có nhưng bởi vì một kiện Huyền Khí vẫn tại lừa gạt hấn, hơn nữa còn là cái tham lam, sợ chết chi đồ, tại nguy nan lúc đã đến lựa chọn một mình đào thoát.

Có tiếp tục một lát, hai người chậm rãi chiến đứng lên, sắc mặt tái nhợt có một tia đỏ ửng.

"Cũng nhanh phải kết thúc, lúc này muốn đi, còn kịp!" Chung Lôi nhìn về phía tế đàn phía trên đạo thân ảnh kia, bình thản nói ra.

"Người có thể vì huynh đệ lưu lại, ta vì sao không có thể vì chúng ta tông môn đệ tử mà lưu lại?"

"Các người tông môn đối với ngoại môn đệ tử nhưng không có coi trọng như vậy đi!"

"Tứ Phong khác biệt, tại hấn nhập môn thời điểm ta liền biết hấn cũng không phải là Kẻ tầm thường, lúc này xem ra, nếu có thể bình an kính lịch lần này, võ đạo chi đồ tất nhiên càng thêm loá mắt." Tam Trường Lão mỉm cười, tiếp tục nói: "Có lẽ hấn lại là ta đột phá đến Nguyên Linh Cảnh một cơ hội!"

"Nguyên Linh Cảnh?" Chung Lôi sửng sốt, đối phương hiện tại là Uẩn Khí Cảnh tu vi, cho dù đột phá cũng là Hóa Khí Cảnh, nói gì cao hơn Nguyên Linh Cảnh.

"Nếu như lần này có thể bình an từ nơi này rời đi, ta hấn là chẳng mấy chốc sẽ đột phá đến Hóa Khí Cảnh, nhưng muốn đột phá Nguyên Linh Cảnh càng là khó như lên trời, bất quá có lẽ Tứ Phong sẽ mang đến cho ta phần này kính hi." Tam Trường Lão ánh mắt thâm thúy, khóe miệng mang theo cười nhạt ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Phong ấn thành công

Nghe được Tam Trường Lão nói như thế, Chung Lôi cái này mới phản ứng được, nguyên lai đối phương đi qua lần này nguy cơ đã đến nhân họa đắc phúc, cảm nhận được đột phá cơ hội.

Chung Lôi không khỏi nhìn Tam Trường Lão liếc một chút, một loại lòng kính sợ tự nhiên sinh ra, đối rõ ràng đã cảm nhận được đột phá cơ hội, nhưng lúc này lại vẫn cam nguyện mạo hiểm dừng lại nơi đây, phần này can đảm không phải bình thường người nhưng so sánh, cùng vừa mới đào tẩu Nhan Lê so sánh, càng là Thiên Địa Chi Biệt.

Đang hai người nói chuyện với nhau thời khắc, phía trước kim sắc quang mang không ngừng lấp lóe, Lục Mang Khốn Trận cũng rốt cục đến năng lượng hao hết thời điểm, vền vền mấy hơi thở ở giữa, biến mất tại trên tế đàn.

Biến hóa này lệnh hai người không khỏi đồng thời nhìn về phía Tử Phong, không biết là có hay không sẽ đối với sinh ra ảnh hưởng.

Nhìn thấy giữa không trung 'Tử Phong' cũng không sinh ra bất luận cái gì bối rối dấu hiệu, hiển nhiên là sớm đoán trước, theo thời gian chuyển dời, Tử Phong trên trán mồ hôi lạnh càng phát ra nồng đậm, trong ánh mắt tràn đầy ngưng trọng thần sắc, bất quá lệnh hai người buông lỏng một hơi là, Tử Phong phía trước trong không khí kỳ dị ba động cũng không xuất hiện bất kỳ hỗn loạn dấu hiệu, điều này nói rõ, hết thảy vẫn còn tại 'Tử Phong' trong không chế.

Lục Mang Khốn Trận trước đó tại trung niên nam tử oanh kích chỉ đã hao phí đại bộ phận năng lượng, lúc này bởi vì sát khí dung nhập nguyên nhân, năng lượng tiêu hao càng là cực đại, lúc này bởi vì năng lượng hao hết mà tiêu tán cũng hợp tình hợp lý, đối với đại cục đã rầu rĩ.

Ong ong!

Theo Tử Phong đột nhiên đánh ra mấy đạo linh lực ẩn ký dung nhập màu xám bóng trong cơ thể, phảng phất tại bên trong một đạo Chấn xúc tác, màu xám hình cầu bắt đầu càng thêm điên cuồng vận chuyển đứng lên, màu xám hình cầu lấy một loại mất trần có thể thấy tốc độ bắt đầu tan rã.

"Cái này. . . Chẳng lẽ là đem sát khí đánh vào nam tử kia thể nội?" Chung Lôi lần nữa động dung.

Trước đó 'Tử Phong' bị cái này sát khí tạo thành hình cầu bao khóa thời điểm, cũng đủ để lệnh trong lòng của hắn hãi nhiên, nhưng hắn biết khi đó, bởi vì 'Tử Phong' không chế, cho nên cũng không cần chính cùng sát khí tiếp xúc.

Bất quá cho dù khoảng cách gần tới gần, cũng lệnh toàn thân đầm máu.

Mà giờ khắc này, này cái trung niên nam tử xác thực chân thực bị sát khí đi quay chung quanh, nếu là đổi lại thường nhân đã sớm bị ăn mòn thành tro tàn, nhưng nhìn đến tình huống trước mắt, đối phương chẳng những không có chết, mà lại 'Tử Phong' còn tại ném thử đem sở hữu sát khí phong ấn nhập đối phương thể nội.

Chung Lôi trừng mắt một đôi mắt, ngưng ngắc nhìn qua phía trước màu xám hình cầu dần dần thu nhỏ, khó có thể tưởng tượng trung niên nam tử này thân thể đến cường hãn đến loại trình độ nào.

"Khó trách trước đó phong trước bị nói người này da dày thịt béo, xem ra nói không giả!" Tam Trường Lão lúc này trong lòng cũng không thể bình tĩnh.

Bất quá, rất nhanh làm bọn hắn càng khiếp sợ hơn một màn phát sinh.

Theo màu xám hình cầu dần dần thu nhỏ, một bóng người tại trên tế đàn dần dần hiển lộ ra.

"Là Linh Thú!" Chung Lôi hai người đồng thời nghẹn ngào.

Một cái dài ba mét thân ảnh nằm ngang tại trên tế đàn, máu thịt be bét thấy không rõ chân thực dung mạo, nhưng hai người vẫn là liếc một chút liền nhận ra đây cũng không phải là là người thân thể, lại liên tưởng đến 'Tử Phong' cùng trung niên nam tử này trước đó đối thoại, bọn họ cứ việc rung động trong lòng, nhưng không thể không tiếp nhận hiện thực, này cái trung niên nam tử lại là một đầu Linh Thú biến thành.

Lại là quá khứ một canh giờ thời gian, màu xám hình cầu đã biến thành lớn nhỏ cỡ nắm tay, khổng lồ như thế sát khí đã đến đều chui vào Linh Thú bụng bên trong.

Giờ khắc này, 'Tử Phong' trong tay kết ấn tàn suất càng là mấy lần tăng tốc, tại phía trước kỳ diệu ba động cũng mãnh liệt hơn.

Chung Lôi hai người rõ ràng, lúc này hắn là đến thời khắc máu chốt.

Ngao!

Hôn mê Linh Thú đột nhiên bộc phát ra một đạo làm người ta sợ hãi gào thét, Mập Mập thân thể nhìn là co quắp một trận, thẳng đến này sau cùng một tia sát khí dung nhập vào Linh Thú thể nội, đầu này Linh Thú thân thể mới đình chỉ run run, không biết sinh tử.

Tại sát khí toàn bộ dung nhập trong nháy mắt đó, một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay màu xám ẩn ký tàn ra lóe sáng quang huy hiện lên ở Linh Thú bụng, nhưng chỉ là trong chớp lát liền tiến vào Linh Thú huyết nhục bên trong không thấy tăm hơi.

"Thành công?"

Chung Lôi cùng Tam Trường Lão nhìn nhau một cái, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc chi sắc.

Hướng phía Tử Phong nhìn lại, ở giữa trong trời cao Tử Phong lúc này cũng là thân hình một cảm, trực tiếp từ không trung rơi xuống té lăn trên đất.

"Tử Phong "

Chung Lôi không chút do dự tiến lên, mặc dù biết lúc này Tử Phong đã bị Phong Vô Trần chiếm hữu, nhưng hắn giờ phút này cũng không có nghĩ nhiều như vậy, thân hình nhanh chóng hướng phía Tử Phong phương hướng cướp đoạt.

Tam Trường Lão một chút do dự, cũng theo nhanh chóng theo sau.

Chung Lôi dẫn đầu đuổi tới Từ Phong ngã xuống địa phương, chính là muốn dò xét thời khắc, một vết ánh sáng ảnh từ Từ Phong trong thân thể bay về phía giữa không trung.

Đạo ánh sáng này ảnh trên không trung ngưng tụ, một cái thân ảnh già nua hiển hiện, chính là Phong Vô Trần bộ dáng.

Bất quá cùng lúc trước so sánh, lúc này Phong Vô Trần càng lộ vẻ già nua chi sắc, cảnh tượng cũng biến thành hư vô rất nhiều, phảng phất tùy thời muốn tiêu tán bộ dáng.

"Phong... Phong tiền bối, huynh đệ của ta hân thế nào?" Chung Lôi gặp Phong Vô Trần chủ động từ Từ Phong trong thân thể rời khỏi, giờ phút này cũng rất cuộc mình bạch đối phương bị không có ác ý, lúc này mở miệng hỏi thăm đối phương, không khỏi nghĩ đến trước đó chính mình còn từng chửi ầm lên đối phương, biểu lộ có chút không được tự nhiên.

"Yên tâm đi, chớ nhìn hân máu me khắp người, nhưng cũng bất quá là vết thương da thịt mà thể nội cũng không có bất kỳ tổn thương gì. Hiện tại chỉ là bởi vì tiêu hao quá lớn, tạm thời đã hôn mê mà thôi." Phong Vô Trần nói ra, không để ý chút nào Chung Lôi trước đó mắng hân sự tình.

Nghe này, Chung Lôi hai người lúc này mới yên lòng lại.

Vội vàng từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra đan dược nhét vào Từ Phong trong miệng, lại vận chuyển linh lực trợ giúp Từ Phong luyện hóa đan dược.

Trong lúc này, Phong Vô Trần cũng còn nhiều lời bất luận cái gì lời nói, giống như một cái Khán giả, lẳng lặng đứng lơ lửng trên không.

Một khắc đồng hồ thời gian qua đi, Từ Phong mở hai mắt ra, trông thấy trước mắt Chung Lôi hai người, trong lòng nhất thời ấm áp, nhếch miệng xung hai người cười một chút.

"Chung Đại Ca, Ngũ Trường Lão, ta không sao, cảm ơn các người còn có thể lưu lại."

Từ Phong thanh âm có chút khàn khàn nói ra, tuy nhiên trước đó thân thể của hân một mực bị Phong Vô Trần khống chế, nhưng đối với ngoại giới chuyện phát sinh đều hết sức rõ ràng, biết Chung Lôi hai người không có như Nhan Lệ một dạng thừa cơ đào tẩu, mà hai người lưu lại nguyên nhân cũng không cần nói cũng biết, tự nhiên là lo lắng hân an nguy, không đành lòng đem hân bỏ xuống.

"Không có việc gì liền tốt, tự gia huynh đệ, đương nhiên không thể vứt xuống người mặc kệ." Chung Lôi biết Từ Phong cũng biết Nhan Lệ chạy trốn sự tình, thở dài nói ra: "Về phần Nhan Lệ, từ nay về sau ta cùng hân ở giữa cũng không muốn lại có bất kỳ liên quan, nếu như có thể từ nơi này ra ngoài, ta cũng không trở về Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn."

"Nhan Lệ cũng là cái kia từ Truyền Tống Môn rời khỏi gia hỏa kia?" Phong Vô Trần đột nhiên hỏi.

"Vâng, Phong tiền bối."

"Người kia ta nghĩ các người còn muốn gặp hân hân là là không thể nào." Phong Vô Trần vừa cười vừa nói, nhếch miệng lên một vòng ý trào phúng.

"Phong tiền bối lời này ý gì?"

Từ Phong ba người đều là bị Phong Vô Trần câu nói này khiến cho sững sờ, không rõ ràng cho lắm.

"Chẳng lẽ này cũng không phải là truyền tống ra ngoài giới Truyền Tống Chi Môn?" Tam Trường Lão tựa hồ nghĩ đến cái gì, một mặt kinh ngạc hỏi.

"Đó là một đạo truyền tống ra ngoài giới Truyền Tống Chi Môn không giả!" Phong Vô Trần khẽ gật đầu thừa nhận, nhưng nghiêm trọng thiếu lộ ra một vòng vẻ trêu tức, tiếp tục nói: "Chỉ bất quá cái này 'Ngoại giới' xác thực nói đến hân là Vực Ngoại."

"Vực Ngoại?"

Cái từ này, tam người còn là lần đầu tiên nghe được.

Nhìn ra mấy người vẻ mờ mịt, Phong Vô Trần giải thích nói: "Vũ trụ mênh mông vô biên, chúng ta đi tại đại lục này cũng bất quá chỉ là vạn thiên Vực chi bên trong một cái Vực mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Đồ con lợn

Từ Phong ba người lần nữa động dung, bọn họ liền Bồ Cát Đảo đều chưa đi ra, bây giờ lại bị cáo tri cho dù là cuộc đời mình trên phiến đại lục này cũng bất quá là ngàn vạn Vực chỉ bên trong một cái, loại này chán kinh có thể nghĩ.

Riêng là Tam Trưởng Lão, chán kinh đồng thời trên mặt cũng chất đầy cười khổ, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, mà hần sinh hoạt lớn như vậy số tuổi, nhìn thấy thế giới lại ngay cả một góc của băng sơn cũng không tính là bên trên.

"Những chuyện này đối với các người mà nói xác thực quá xa xôi, bất quá các người chỉ cần biết Vực Ngoại cũng không phải là bất luận cái gì nhất vực, mà chính là vô tận Vũ Trụ Hư Không, đừng nói là một cái Uẩn Khí Cảnh vô giả, cho dù là Hoàng Già Cảnh vô giả ở trong hư không hành tẩu cũng nguy hiểm vạn phần." Phong Vô Trần lạnh nhạt nói ra.

Từ Phong mấy người cũng rất thức thời không tiếp tục tiếp tục truy vấn, bất quá cũng đều biết Nhan Lệ hạ tràng tất nhiên mười phần thâm trầm.

Một bên Chung Lôi cùng Tam Trưởng Lão cũng đều lưng mồ hôi lạnh chảy ròng, vất vả bọn họ lựa chọn lưu lại, nếu không cũng giống như Nhan Lệ lựa chọn một đầu Từ Vong Chi Lộ.

"Thực cái kia đạo Truyền Tống Chi Môn cũng là ta vì đầu này đồ con lợn chuẩn bị sau cùng thủ đoạn, bất quá bây giờ xem ra là không cần đến." Phong Vô Trần tiếp tục nói.

Phong Vô Trần nói tới 'Đồ con lợn', Từ Phong mấy người cũng đều rất nhanh kịp phản ứng, phải nói cũng là trên tế đàn đầu kia Linh Thú, trung niên nam tử kia bản thể giờ phút này cũng không có chút nào che lấp bại lộ ở trước mặt mọi người, tuy nhiên mặt ngoài thân thể máu thịt be bét, nhưng đi qua Phong Vô Trần kiểu nói này, đúng là rất giống một con lợn.

"Tiền bối, cái này. . . Đầu heo, chẳng lẽ người cũng vô pháp giết chết sao?" Từ Phong yếu ớt hỏi một câu.

"Đầu này đồ con lợn lại lịch bất phàm, là ta tại Vực Ngoại Hư Không bên trong phát hiện, tại ta phát hiện hần thời điểm liền đã có Hoàng Già Cảnh thực lực, lúc trước con hàng này đã đến heo gan bao thiên muốn muốn đánh cướp ta, sau cùng bị ta chế phục, ta gặp thực lực không tầm thường, muốn thu làm Linh Sủng, cho nên đem hần mang về Viêm Hoàng Vực, cái này đồ con lợn tuy nhiên một mực không đồng ý trở thành ta Linh Sủng, nhưng cũng một mực cùng ta là mặt lá trái, cho nên ta vẫn đem hần mang theo trên người."

Nâng lên chính mình từng bị một con lợn ăn cướp sự tình, Phong Vô Trần một trận dựng râu trừng mắt, hiển nhiên hết sức tức giận.

Từ Phong bọn nghe được muốn cười lại có không dám cười, kìm nén đến mười phần khó chịu, Phong Vô Trần mặc dù chỉ là một đạo tàn hồn, nhưng từ lời nói ở giữa cũng có thể suy đoán ra đối phương lúc còn sống cũng không phải người gần bướng, giảng thuật bên trong sinh động như thật.

"Ta bởi vì muốn luyện chế một cái cao giai đan dược, tránh cho bị người quấy rầy, cho nên lựa chọn đi vào Bồ Cát Đảo chỗ này vắng vẻ chi địa, tại cái này Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bố trí một số Phòng Ngự Trận Pháp sau bắt đầu luyện đan, lại không nghĩ rằng tại Đan Thành thời khắc, cái này đồ con lợn xuất thủ đánh lên lệnh ta trọng thương ngã gục, cho dù là ta luyện chế Huyết Hoang Đan cũng vô lực hồi thiên."

"Con hàng này phòng ngự lại thường cường hãn, tại ta lúc sắp chết, tự biết bất lực đem hần chém giết, cho nên mới muốn đem Khốn Sát tại trong thạch quan, lại lưu lại rất nhiều chuẩn bị ở sau, cuối cùng lại bố trí một đạo cùng đi Ngoại Vực Truyền Tống Chi Môn, chính là vì phòng ngừa con hàng này vạn nhất thoát khốn sẽ tạo thành Nhất Phương Sinh Linh đồ thán, còn không bằng lại tiến trở lại Vực Ngoại qua."

Phong Vô Trần êm tai nói, giảng thuật xong chuyện đã xảy ra.

"Hừ hừ "

Bên cạnh tế đàn chỗ đột nhiên ra đến một đạo rên rỉ thanh âm, nhất thời làm Từ Phong mấy người mặt lộ vẻ cảnh giác, thần sắc có chút khẩn trương.

"Yên tâm đi, hần bị phong ấn về sau, đã vô pháp vận dụng thể nội linh lực, trừ kháng đánh bên ngoài, ngay tại cũng không có cái gì ưu điểm, cho dù là muốn biến ảo thành hình người cũng không có khả năng." Phong Vô Trần ánh mắt cũng nhìn về phía trên tế đàn, trên mặt lộ ra một vòng hí ngược vẻ chờ mong.

Vài tiếng hừ nhẹ về sau, trên tế đàn cực đại thân ảnh chậm rãi đứng thẳng lên, trong ánh mắt mang theo rõ ràng vẻ oán độc, nhìn về phía Phong Vô Trần miệng nói tiếng người nói: "Lão bất tử, người phong ấn ta lại như thế nào, chẳng lẽ lại người còn có thể trông cậy vào cái này ba cái yếu Tiểu Lâu Nghĩ giết ta hay sao?"

"Vạn năm thời gian trôi qua, ta tuy nhiên luôn miệng nói lấy năm đó người ta ân oán, nhưng thực ta từ lâu coi nhẹ." Phong Vô Trần lạnh nhạt cười nói.

"Hừ, ra vẻ đạo mạo lão bất tử, người muốn thật như vậy nghĩ, vì sao còn muốn phong ấn ta?" Linh Thú một nhóm lăng cực đại đầu heo, hiển nhiên không tin Phong Vô Trần lời nói.

"Vô luận nói như thế nào, người phẩm hạnh ta vẫn là biết một số, nếu như cứ như vậy bỏ mặc người rồi đi, không chỉ là cái này Bồ Cát Đảo, chỉ sợ sẽ có càng nhiều địa phương sinh linh sẽ gặp người bôi hại, người là ta mang vào Viêm Hoàng Vực, ta tự nhiên không thể nhìn loại chuyện này phát sinh." Phong Vô Trần một mặt nghiêm nghị nói ra.

"Bất quá bây giờ liền không giống nhau, người khác giết người rất khó, nhưng người cũng vô pháp qua làm hại người khác, cái này chẳng phải là song toàn đẹp." Phong Vô Trần hai tay một nắm, giống như một cái Ngoan Đồng.

"Hừ, sớm tối ta hội phá mất người cái này Phong Ấn Chi Thuật, sau đó để cái này cái này Viêm Hoàng Vực sinh linh đồ thán, để người làm quỷ cũng không thể sống yên ổn."

"Cái này Phong Ấn Chi Thuật mặc dù là ta sáng tạo, nhưng cho dù là ta cũng không cách nào phá giải, người muốn phá giải cái này Phong Ấn Chi Thuật, ta ngược lại thật ra có thể cho người một cái đề nghị, không biết người có muốn hay không nghe?"

"Người cho là ta sẽ tin người?"

Phong Vô Trần cũng không để ý tới đối phương tin hay không, chỉ từ Phong nói ra: "Hắn là giúp ta phong ấn người người, đồng dạng cũng là có thể phá giải người cái này phong ấn người."

"Ta?" Từ Phong cũng hết sức kinh ngạc, nhưng nhìn về phía Phong Vô Trần lại không giống đang nói đùa bộ dáng.

"Liền hắn? Uẩn Khí Cảnh cũng chưa tới con kiến hôi?"

"Cái này phong ấn phá giải biện pháp duy nhất cũng là đem trong cơ thể người sát khí hút ra sạch sẽ, trận pháp tự nhiên cũng liền có thể phá giải, cho nên ta nói hắn có thể." Phong Vô Trần cũng không có quá nhiều giải thích.

Nhưng Từ Phong tâm lý lại là rõ ràng, đối phương chỉ hắn là chính mình Thối Thế Chi Pháp.

Trên tế đàn Linh Thú nguyên bản còn một mặt không tin biểu lộ, nhưng là nghe được Phong Vô Trần một nhắc nhở, con người không ngừng chuyển động, hiển nhiên cũng là phát giác được Phong Vô Trần ám chỉ đồ vật. Chợt lại nhìn về phía Từ Phong thời điểm, trong mắt lại là trận trận tinh mang chớp động.

Từ Phong bị nhìn một trận run rẩy, trong lòng buồn bực Phong Vô Trần tại sao lại đem những này báo cho con lợn này.

Còn đang nghi hoặc, Phong Vô Trần thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên: "Này heo trời sinh tính gian trá, nhưng cùng ta nhiều năm học được ta không ít bản sự, mà lại ta lúc còn sống di vật cũng đều lưu tại trong thạch quan, bây giờ nghĩ lại cũng cần phải là tại con lợn này trong tay, có thể từ con lợn này trên thân đạt được bao nhiêu đồ vật liền xem chính người bản sự."

Từ Phong sau khi nghe xong, trong lòng cảm động, rốt cuộc mình bạch Phong Vô Trần vì sao sẽ làm như vậy nguyên nhân.

Ánh mắt nhìn về phía Phong Vô Trần thời điểm, chỉ thấy đối phương nổi bông bênh giữa không trung thân ảnh vừa tối nhạt không ít, lúc này cũng là mỉm cười nhìn lấy Từ Phong.

"Ta cái này sọi tàn hồn lập tức liền muốn biến mất, cái này Càn Khôn Thế Giới cũng lại bởi vậy mà sụp đổ, cho nên trước đó các người vẫn là mau rời khỏi đi." Phong Vô Trần nói ra, cũng không có truyền âm

Theo gió Vô Trần dứt lời, trên tế đàn đột nhiên một trận lốc lự, dọa đến đầu kia Linh Thú vội vàng nhảy lên dưới tế đàn, tốc độ kia còn giống như là một tia chớp, nhìn Từ Phong bọn một trận lú lười.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Kết thúc

Tế đàn chấn động, mặt ngoài ánh sáng phun trào.

Oanh!

Trước đó tiếp nhận vô số lần khủng bố công kích đều bình yên vô sự tế đàn tại thời khắc này âm vang sụp đổ.

Khói bụi nổi lên bốn phía, mãnh liệt năng lượng ba động ra, nổi lên một cỗ kinh phong diễn tấu tại mọi người trên thân thể, lạnh rung đau nhức.

Từ Phong đám người cũng không có chút nào né tránh, chú mục quan sát, biết đây là Phong Vô Trần thi triển thủ đoạn mới sẽ như thế, chỉ có con kia Linh Thú thoát ra khoảng cách tế đàn ngoài trăm thước khoảng cách, mất lộ ra về cảnh giác.

Khói bụi tan hết, ánh sáng thu liễm.

Từ Phong mấy người rốt cục thấy rõ trong tế đàn cảnh tượng.

Truyền Tống Chi Môn!

Mọi người giờ mới hiểu được, nguyên lai chánh thức thông hướng Mê Vụ Sâm Lâm ngoại giới Truyền Tống Chi Môn đã đến ẩn trốn ở chỗ này, chỉ sợ nếu như không có Phong Vô Trần mở ra, căn bản sẽ không có người có thể phát hiện đạo này chánh thức Truyền Tống Chi Môn.

"Các người nhanh lên rời đi nơi này đi!" Phong Vô Trần nhìn qua Từ Phong ba người nói.

Lúc này Phong Vô Trần thân ảnh càng là giả hơn ảo tưởng, mở miệng lúc thanh âm nói chuyện cũng có chút yếu ớt, hiển nhiên là bởi vì vừa mới xuất thủ lần nữa lại để cho tiêu hao không ít, tăng tốc hấn đạo này tàn hồn tiêu tán thời gian.

"Đa tạ tiên bối, không biết tiên bối có thể từng có cái gì còn tâm nguyện, vẫn bối ngày sau nếu có năng lực tất nhiên sẽ giúp tiên bối thực hiện." Từ Phong nhìn nói với Phong Vô Trần.

Đối ở trước mắt tên lão giả này, Từ Phong tâm sinh kính sợ.

Một cái liên quan đến võ đạo, luyện đan, trận pháp võ giả, mà lại tại cái này ba cái lĩnh vực bên trong đều có kinh người thành tựu, không thể không thừa nhận Phong Vô Trần là một cái tuyệt thế thiên túng kỳ tài, nếu như Phong Vô Trần có thể chỉ nghiên cứu bên trong một đạo, vậy được liên càng thêm khó mà phỏng đoán, nhưng chính là như vậy một cái nhân vật tuyệt đỉnh, lại sẽ phải hoàn toàn tiêu tán ở trong nhân thế.

Phong Vô Trần tuy nhiên như cũ bộ mặt ngậm mỉm cười, nhưng Từ Phong sẽ nghiêm trọng còn có thể cảm nhận được một loại cô đơn ai thương tình tự, anh hùng tuổi xế chiều, khiến cho người tiếc hận.

"Ta một thân một mình, không ràng buộc, cũng không có cái gì còn tâm nguyện." Phong Vô Trần vừa cười vừa nói, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ vui mừng.

Gặp này, Từ Phong trong lòng thở dài, ba người đối Phong Vô Trần khom người thi lễ, sau đó đi vào Truyền Tống Chi Môn, biến mất tại trên đỉnh núi.

"Người cái này đồ con lợn chẳng lẽ phải ở lại chỗ này sao?" Phong Vô Trần gặp Từ Phong ba người đã đi, ánh mắt nhìn về phía đầu kia Linh Thú lạnh nhạt nói ra, cũng không có có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

"Niệm tình người người sắp chết, Bản Hoàng lần này không tính toán với người." Lần nữa được gọi là 'Đồ con lợn', con linh thú này lạ thường không hề tức giận, ngược lại ánh mắt có chút phức tạp nhìn Phong Vô Trần liếc một chút nói ra.

Phong Vô Trần cười không nói, nhìn chăm chú phương xa, khí tức phiêu nhiên.

Linh Thú ở giữa Phong Vô Trần không có phản ứng chính mình cũng cảm thấy tê nhạt, thân hình hướng phía Truyền Tống Chi Môn nhanh chóng lao đi, tại sắp tiến vào Truyền Tống Chi Môn thời điểm thân ảnh to lớn một hồi: "Ta lúc đầu cũng không phải là hữu tâm giết người, ta chỉ là muốn thoát ly người trói buộc mà thôi."

Sau khi nói xong, thân ảnh chui vào Truyền Tống Chi Môn bên trong biến mất không thấy gì nữa.

...

Mê Vụ Sâm Lâm bên ngoài, một chỗ thấp trên núi, tam người đứng sừng sững, thả mục đích trông về phía xa bí mật rừng rậm phương hướng.

"Rốt cục ra đến, cảm giác tựa như là một giấc mộng!" Từ Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm nói ra.

Bọn họ thông qua Truyền Tống Chi Môn, cuối cùng xuất hiện tại khoảng cách này Mê Vụ Sâm Lâm biên giới không xa một mảnh thấp trên núi.

"Hơn một vạn tên võ giả tiến vào, cũng chỉ có ba người chúng ta ra đến." Chung Lôi cười khổ lắc đầu, cũng là thôn thức không thôi.

"Chỗ kia không gian nếu như vỡ vụn, không biết hội là bức nào uy năng, chúng ta cũng nhanh lên rời đi nơi đây đi, miễn cho bị liên lụy." Tam Trưởng Lão nói ra.

Từ Phong cùng Chung Lôi hai người cũng gật đầu đồng ý, ba người hướng phía rời xa Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng mà đi.

Tại ba người biến mất không lâu, một cái Thạc đại bóng người màu đỏ cũng trống rỗng xuất hiện tại mảnh này thấp trên núi.

"Ha ha ha, Bản Hoàng rốt cục tự do..."

"Chỉ là đạo phong ấn này nên như thế nào phá giải, thật chẳng lẽ muốn đi tìm tiểu tử kia hay sao?"

Đạo thân ảnh này chính là trong cổ mộ, cái kia bị phong ấn Linh Thú.

Rầm rầm rầm!

Ngay tại hán chần chờ thời điểm, trước người Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đột nhiên bộc phát ra vang động trời động, cả vùng đều theo rung động, thanh thế to lớn, mông mông bụi bụi Mê Vụ Sâm Lâm tại trong khoảnh khắc lâm vào một trận cự đại trong lúc nổ tung, giống như ngày tận thế.

"Đáng chết, cái này Càn Khôn Thế Giới nổ tung uy lực đã vậy còn quá lớn, cực nhọc lỗ vốn hoàng ra đến, nếu không còn không nên bị nổ thành tàn tật." Bóng người màu đỏ lăm bầm một câu, cũng không lo được phân biệt phương hướng, thân hình nhanh chóng bay lượn rồi đi Ải Sơn, tránh cho bị cơn bão năng lượng liên lụy.

Từ Phong ba người đến một chỗ trong rừng rậm, đột nhiên nghe được Mê Vụ Sâm Lâm phương hướng truyền đến cự đại vang động, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Nơi đây khoảng cách Mê Vụ Sâm Lâm đã có hơn mười dặm khoảng cách, nhưng vẫn có thể cảm nhận được này khủng bố nổ tung uy năng.

"Nơi này khoảng cách Ô Đàn Trấn đã không xa, chúng ta đi trước ta nơi đó đi." Chung Lôi nhìn về phía hai người phát ra mời, Nhan Lệ biến mất về sau, Chung Lôi cũng không cần lựa chọn thoát ly Hùng Sư Thú Liệt Đoàn.

"Chung đoàn trưởng ý đẹp lão phu tâm linh, bất quá Mê Vụ Sâm Lâm sự tình quá mức trọng đại, ta nhất định phải trước tiên phản hồi tông môn đem chuyện đã xảy ra bẩm báo cho tông môn cao tăng." Tam Trường Lão bộ mặt sắc mặt ngưng trọng nói ra, hán mạng đến người hiện tại chỉ có hán công việc của một người lấy ra đến, hơn nữa còn không có bất kỳ cái gì thu hoạch, sau khi trở về còn không biết như thế nào bàn giao.

"Đã như vậy vậy liền không có giữ lại trường lão, nếu như lần sau lại đến ô đàn rừng rậm, ngài nhất định phải quang lâm Hàn Xá, để cho ta chỉ một chút chủ nhà tình nghĩa." Chung Lôi cũng không có ép ở lại, biết Tam Trường Lão nói tới là một mặt, còn có cằng nguyên nhân chủ yếu hẳn là đối phương đã cảm ngộ đến đột phá Hóa Khí Cảnh cơ hội, nóng lòng bề quan.

Tam Trường Lão mỉm cười hàn huyên hai câu, chợt nhìn về phía Từ Phong nói: "Từ Phong, ngươi có tính toán gì không? Là cùng ta về tông môn vẫn là muốn cùng Chung đoàn trưởng qua Ô Đàn Trấn?"

Tam Trường Lão biết giữa hai người quan hệ không ít, cho nên hỏi thăm Từ Phong.

"Nếu như trường lão cho phép lời nói, ta dự định tiếp tục lưu lại Ô Đàn Sơn Mạch một đoạn thời gian." Từ Phong trở lại nói.

Thông qua Linh Thú huyết nhục có thể nhanh chóng bổ sung hán bởi vì tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết mà mất đi huyết khí, nếu như lúc này trở về tông môn, Thái Cổ Sát Khí Quyết tiến độ tu luyện tất nhiên sẽ mười phần chậm chạp.

Tam Trường Lão gật gật đầu không nói gì thêm, đối với Từ Phong lựa chọn tiếp tục lưu lại nơi này cũng không có quá mức ngoài ý muốn.

"Còn có không đến chừng một năm liền đến ngoại môn thi đấu thời gian, lấy ngươi bây giờ tu vi ngược lại là có thể tham gia một chút, đây cũng là tiến nhập nội môn phương pháp tốt nhất." Tam Trường Lão nhắc nhở.

"Tam Trường Lão yên tâm, vô luận là có hay không tham gia trận này thi đấu, ta đều sẽ trước lúc này trở về tông môn." Từ Phong nói ra.

Sau đó Tam Trường Lão lại đơn giản dặn dò Từ Phong vài câu, liền cùng Từ Phong cùng Chung Lôi cáo biệt.

"Đi thôi, chúng ta cũng trở về Ô Đàn Trấn đi." Tam Trường Lão rời đi về sau, Chung Lôi nói với Từ Phong.

"Ây..." Từ Phong nghe Chung Lôi nói như vậy, biết Chung Lôi hẳn sẽ tự mình ý tứ, đối phương cho là mình nói lưu tại Ô Đàn Sơn Mạch ý tứ cũng là cùng Chung Lôi về Ô Đàn Trấn, có chút xấu hổ nói ra: "Chung Đại Ca, ta cũng không cùng ngươi đi Ô Đàn Trấn, lần này Mê Vụ Sâm Lâm chỉ hành ảnh hưởng phá lớn, ngươi trở lại Ô Đàn Trấn về sau cũng thế tất hội có rất nhiều chuyện cần phải xử lý, ta liền không đi quấy rầy."

"Nói gì vậy!" Chung Lôi tưởng cả giận nói: "Ngươi ta huynh đệ thật vất vả trở về từ cõi chết, tự nhiên muốn hảo hảo uống một phen, hán sự tình đều không có so cái này cái trọng yếu."

Từ Phong bị Chung Lôi nhiệt tình làm cho đỡ khóc đỡ cười, nhưng cuối cùng vẫn chối từ, không muốn cho Chung Lôi thêm phiền phức, mà lại hán cũng muốn trong khoảng thời gian này mau chóng tăng cao tu vi, đồng thời nhiều liệp sát một số Linh Thú lấy cung cấp chính mình trở về tông môn về sau dùng để tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Nghi hoặc

Từ Phong quyết định tuy nhiên lệnh Chung Lôi có chút không cao hứng, nhưng Chung Lôi cuối cùng cũng không có cường cầu nữa Từ Phong cùng hắn về Ô Đàn Trấn.

Hai người ngay tại bên trong vùng rừng rậm này phân biệt, Chung Lôi trước khi rời đi từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một tờ da dê địa đồ đưa cho Từ Phong, đây là một cái Ô Đàn Sơn Mạch địa đồ, mà lại phía trên còn kỹ càng tiêu ký Ô Đàn Sơn Mạch Linh Thú phân bố tình huống, bên trong thậm chí còn đánh dấu một số tương đối cường đại Linh Thú nghỉ lại khu vực.

Từ Phong vui vẻ tiếp nhận cái này địa đồ, đây cũng chính là trước mắt hắn cần có nhất đồ, vật, có cái này địa đồ, hắn cũng có thể có tính nhắm vào tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong thí luyện, hiệu suất đề cao đồng thời cũng giảm xuống không ít nguy hiểm, miễn cho không cẩn thận tiến vào cường đại Linh Thú nghỉ lại chi địa.

Kỹ càng nhìn một chút địa đồ, Từ Phong đối với Ô Đàn Sơn Mạch vòng trong Linh Thú phân bố cũng có một chút hiểu biết, lấy trước mắt hắn thực lực chỉ cần không gặp Nhị Giai Linh Thú, muốn tự vệ vẫn tương đối nhẹ nhõm.

Sau đó thời kỳ, Từ Phong thân ảnh tập nập ẩn hiện tại một số sông núi bên trong, căn cứ đối tự thân thực lực phán đoán, Từ Phong đem hắn lập sát mục tiêu đặt ở nhất giai hậu kỳ Linh Thú trên thân, đẳng cấp này Linh Thú cùng hắn thực lực tương đương, chẳng những có thể ma luyện chiến đấu kỹ xảo đồng thời cũng có thể thu hoạch cần thiết Linh Thú huyết nhục.

Từ Phong mỗi ngày ban ngày lập sát Linh Thú, ban đêm sẽ tìm được một chỗ hang đá tu luyện.

Hơi có vẻ tịch mịch buồn tẻ dưới tu hành, Từ Phong tu vi cũng đang nhanh chóng đề bạt bên trong, tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết sau khi ngưng tụ ra Sát Cương cũng càng vì ngưng thực hùng hậu.

Hai tháng sau, Từ Phong tu vi cũng đang không ngừng tu hành bên trong đột phá đến Ngưng Khí Cảnh bát tầng, loại tốc độ này đơn giản làm hắn đều không thể tin được.

Dựa theo lúc trước hắn tu luyện tốc độ, muốn đột phá đến Ngưng Khí Cảnh bát tầng chỉ ít cần khoảng năm tháng thời gian, nhưng lúc này lại là đem thời gian rút ngắn một nửa không thời.

Hắn tu vi có thể đề bạt nhanh như vậy, người nếu là bởi vì khoảng thời gian này không ngừng cùng Linh Thú chém giết chiến đấu quan hệ, thông qua chiến đấu hắn đối với linh lực cường không cùng cảm tri năng lực đều tại không ngừng tăng lên, mà lại tại lần lượt thể lực ngang nhau độ sức bên trong cũng đang không ngừng khai quật chính mình tiềm năng.

Tu vi đột phá đến Ngưng Khí Cảnh bát tầng về sau, tại cùng nhất giai hậu kỳ Linh Thú lúc chiến đấu, hắn càng thêm lộ ra thuận buồm xuôi gió, chém giết loại này đẳng cấp Linh Thú cũng càng vì dễ dàng hơn.

Lại lập sát là nhiều nhất nhất giai hậu kỳ Linh Thú về sau, Từ Phong cảm thấy loại này đẳng cấp Linh Thú đối với hắn tu vi đề bạt đã tác dụng không lớn, hắn cũng bắt đầu ném thử lập sát nhất giai đỉnh phong Linh Thú.

Nhưng nhất giai đỉnh phong Linh Thú thực lực đã có thể so với Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đỉnh phong võ giả, có một ít thậm chí có thể bằng vào tự thân ưu thế chống lại Uẩn Khí Cảnh võ giả.

Cho nên Từ Phong tại đem mục tiêu đặt ở loại này đẳng cấp Linh Thú phía trên về sau, hắn mỗi ngày thời gian cũng trôi qua càng thêm đau khổ đứng lên, tuy nhiên bằng vào ưu thế tốc độ tự vệ không lo, nhưng mình đầy thương tích vẫn là không thể tránh được, mà lại không có săn giết được một đầu nhất giai đỉnh phong Linh Thú.

Cho nên về sau một đoạn thời gian rất dài, hắn trữ vật giới chỉ bên trong chứa đựng Linh Thú huyết nhục không có tăng phản giảm, rơi vào đường cùng, Từ Phong đành phải tại cùng nhất giai đỉnh phong Linh Thú chiến đấu sau khi, lại đi lập sát một số nhất giai hậu kỳ Linh Thú.

Một ngày này, Từ Phong chính hành đi tại một chỗ trong rừng rậm, đột nhiên ba đạo nhân ảnh nhanh chóng từ tiền phương hiện lên, tựa hồ là đang đuổi theo cái gì.

Bởi vì khoảng cách quá xa, Từ Phong cũng không có thấy rõ đối phương dung mạo, nhưng là từ ăn mặc bên trên nhìn, Từ Phong liếc một chút liền nhận ra ba người này là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người.

"Cũng không biết chuông Lôi đại ca hiện tại thế nào?" Từ Phong nhớ tới Chung Lôi, từ Mê Vụ Sâm Lâm bên trong ra đến đến bây giờ đã đem gần tam tháng, hắn trữ tu luyện cũng là lập sát Linh Thú, cho nên đối với ngoại giới sự tình hoàn toàn không biết.

Mà lại từ khi Mê Vụ Sâm Lâm sự tình sau khi phát sinh, bởi vì hơn một vạn tên võ giả chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, cái này thời gian mấy tháng, hắn có khả năng nhìn thấy tới đây đi săn võ giả số lượng cũng rất ít, những người kia hơn phân nửa đều là mười mấy người tiểu đội, Từ Phong vì ngăn ngừa không tất yếu phiền phức, tại gặp đến lúc đó đều là tận lực tránh đi.

Hiện tại từ trước mắt mình đi qua ba người chính là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, đối với Chung Lôi tình huống biết khả năng càng thêm kỹ càng, cho nên hắn dự định đuổi theo hỏi thăm một phen.

Từ Phong thi triển Kinh Thân Quyết, nhanh chóng hướng phía ba người biến mất phương hướng đuổi theo.

Chỉ một lát sau thời gian hần liền ở đây nhìn thấy ba người kia tung tích, lúc này ba người kia tại một chỗ đất trống ở giữa rừng bước lại, chính đang không ngừng xem chừng, tựa như là mất đi mục tiêu cuối cùng nhất.

Đang lúc Từ Phong muốn tiến lên thời điểm, hần thấy rõ bên trong một người diện mạo, cái này xem xét chi nhất thời làm hần từ bỏ trong lòng dự định, vội vàng lách mình giấu kín đến một cây đại thụ về sau.

"Đây không phải Vũ Đại mà! Làm sao lại ăn mặc Hùng Sư Thú Liệp Đoàn y phục?"

Từ Phong trong lòng nghi hoặc, suy đoán đối phương có phải là giả mạo hay không Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, đang làm một số nhận không ra người hoạt động, cho nên hần không có vội vã hiện thân, muốn xem xét cho rõ ràng.

Từ Phong ẩn nặc lấy khí tức tại phía sau cây quan sát ba người này cử động, sau đó hần thấy rõ hai người khác diện mạo, càng xảo là hai người khác đã đến cũng là Từ Phong nhận biết người.

Hai người kia chính là trước kia Từ Phong tại giết chết Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người đội trưởng kia thời điểm, thừa cơ đào tẩu hai người.

Ba người này đều là Liệt Diễm đi săn đồ người, giờ phút này lại đều mặc vào Hùng Sư Thú Liệp Đoàn y phục.

"Thật đúng là oan gia ngõ hẹp!" Từ Phong khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Lấy hần thực lực bây giờ muốn đánh giết ba người này tự nhiên không nói chơi, nhưng hần nghĩ lại chỉ cảm thấy vẫn là chờ nhất đẳng lại nói. Miễn cho đã thảo kinh xà.

Vũ Đại ba người đứng tại chỗ quan sát một lát, chợt tại Vũ Đại đánh một thủ thế về sau, ba người phân tán ra đến, hướng phía một bụi cỏ vây quanh mà đi.

"Chẳng lẽ lại bọn họ đang đuổi giết người nào hay sao?"

Nếu như đối phương thật sự là đang đuổi giết người nào lời nói, cái kia chỉ có hai loại khả năng.

Khả năng thứ nhất là bị đuổi giết người cũng là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, ngộ trùng gian kế bị ba người này truy sát.

Loại thứ hai chính là người này có thể là hần thế lực người, Liệt Diễm Thú Liệp Đoàn người giả mạo Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tiến hành giết người cướp của hoạt động, sau đó giả họa cho Hùng Sư Thú Liệp Đoàn.

Mà vô luận là loại nguyên nhân nào, Từ Phong cũng không thể bỏ mặc không quan tâm, hiện tại Nhan Lệ vừa chết, Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tất nhiên rơi xuống Chung Lôi trong không chế, cho nên xuất phát từ hần cùng Chung Lôi quan hệ, hần cũng là muốn xuất thủ.

Từ Phong khẽ bước tiến hành không ngừng tiếp cận ba người, vạn nhất có đột phát tình huống, hần cũng có thể nhanh chóng xuất thủ.

"Bên trên "

Vũ Đại đột nhiên hô to một tiếng, tam người tay cầm lưỡi dao sắc bén nhao nhao hướng phía chỗ kia bụi cỏ công kích mà đi.

Bụi cỏ cao hơn một mét, Từ Phong ánh mắt căn bản thấy không rõ bên trong đến giấu kín cái này người nào, mắt thấy Vũ Đại ba người công kích, người này lại còn còn hiện thân, Từ Phong trong lòng quýnh lên, không hề ẩn núp, phi thân mà ra.

Mà đang Từ Phong thân ảnh thoáng hiện thời điểm, này trong bụi cỏ cũng là có một đạo thân ảnh màu đen nhanh chóng xông tới, vừa vọt né qua Vũ Đại ba người phát ra công kích.

"Ba người các ngươi con kiến hôi cũng dám truy sát Bản Hoàng, nếu là lúc trước, ta đưa tay liền có thể để cho các ngươi hôi phi yên diệt!"

Đạo này thân ảnh màu đen chớp động ở giữa, găm thét thanh âm vang vọng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Ngươi là đầu kia đồ con lợn?

Thân ảnh màu đen thoát ra tốc độ quá nhanh, Từ Phong cũng là nóng vội chỉ lách mình mà ra, cả hai tốc độ đều không chậm, ngay lúc sắp đụng vào nhau, Từ Phong cùng cái kia đạo thân ảnh màu đen cũng đều vội vàng ngừng thân hình, hướng bên cạnh né tránh.

Ổn định thân hình Từ Phong ở thời điểm này cũng là thấy rõ đạo thân ảnh màu đen, lại là một đầu Hắc Trư.

"Là ngươi!"

Từ Phong xuất hiện lập tức lệnh Vũ Đại mấy người đình chỉ công kích, một mặt kinh ngạc nhìn lấy Từ Phong.

"Tại sao là ngươi!"

Lạ thường là đầu kia Hắc Trư đã đến cũng không có tiếp tục chạy trốn, cũng là đứng tại chỗ nhìn qua Từ Phong, trong mắt ánh mắt phức tạp, đã đến miệng nói tiếng người.

Từ Phong nghe được cái này hai nghi vấn thanh âm, không khỏi biểu lộ kinh ngạc, nhú mày nhìn về phía đầu kia Hắc Trư.

"Lại là một đầu biết nói chuyện heo?" Từ Phong lên tiếng kinh hô.

Lúc trước hắn còn cho là mình nghe lầm, nhưng bây giờ đầu này Hắc Trư lại nói câu nào, hắn có thể khẳng định lần này là con lợn này đang nói chuyện.

"Đánh rắm, vì cái gì dùng 'Lại' cái từ này, chẳng lẽ ngươi không biết Bản Hoàng sao?" Hắc Trư trợn mắt nhìn, cao ngạo ngẩng đầu heo, tựa hồ là muốn để Từ Phong thấy rõ ràng chính mình.

"Từ Phong công tử, nhận biết con lợn này?" Võ mặt to càng là trợn thật lớn, lên tiếng hỏi.

Từ Phong không để ý đến Vũ Đại, nhìn về phía đầu kia Hắc Trư trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng.

"Ngươi là đầu kia đồ con lợn?"

Con lợn này chẳng những nhận biết mình, hơn nữa còn tự xưng 'Bản Hoàng', liền liền giọng nói cũng cho Từ Phong một loại cảm giác quen thuộc cảm giác, chỉ là Từ Phong hơi nghi hoặc một chút là mình tại Phong Vô Trần Càn Khôn Thế Giới bên trong nhìn thấy hắn lúc, tuy nhiên lúc ấy con lợn này máu thịt be bét căn bản thấy không rõ cụ thể tướng mạo, nhưng đối phương cũng là có hơn ba mét trùn thân thể, một thân thịt mỡ như là một toà núi nhỏ.

Mà trước mắt đầu này Hắc Trư nhìn càng giống là người bình thường tự dưỡng nhà như heo lớn nhỏ.

"Ngươi mới là đồ con lợn!" Hắc Trư tức giận đến phía trước hai đầu Tiểu Đoàn Thối thẳng đạp mặt đất, trên mặt đất giẫm ra hai cái hăm động.

Nếu như không phải là bởi vì đánh không lại Từ Phong, hắn hận không thể xông lên cắn lên Từ Phong mấy ngụm.

"Vậy sao ngươi trở nên nhỏ như vậy?" Từ Phong hỏi.

"Muốn để Bản Hoàng nói cho ngươi cũng không phải là không thể được, nhưng ngươi muốn trước giúp Bản Hoàng đem cái này ba cái tên đáng ghét xử lý." Hắc Trư nói ra.

"Từ Phong công tử, ngươi cũng không nên nghe con lợn này lời nói." Vũ Đại nghe xong, sắc mặt khẩn trương, sợ Từ Phong đối ba người bọn họ xuất thủ, vội vàng tiếp tục nói: "Từ Phong công tử, chúng ta bây giờ là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, chúng ta đoàn bên trong Chung Lôi lại là ngài hảo huynh đệ, ngài cũng không thể giết chúng ta."

Từ Phong ánh mắt liếc nhìn một chút đầu kia Hắc Trư cùng Vũ Đại ba người, trong lòng mặc dù có chút giật mình chính mình đã đến lại gặp được con lợn này, nhưng đối phương có thể bị Vũ Đại ba người truy chặt vật chạy trốn, nói rõ đối phương căn bản đối với mình sinh ra không có uy hiếp, vậy bây giờ hắn cũng liền không ngại lo lắng cái gì.

Từ Phong mỉm cười, không vội không chậm nói ra: "Trước hết để cho ta đem sự tình làm rõ ràng, ta rồi quyết định giúp ai, nếu như các ngươi ai dám chạy trốn lời nói, ta trước hết giết ai!"

"Hừ, ít đến uy hiếp Bản Hoàng, Phong Vô Trần đều giết không chết Bản Hoàng, ngươi lại có thể đem Bản Hoàng thế nào?" Hắc Trư khinh thường nói ra.

"Ngươi muốn như thế có bản lĩnh, vì sao bị ba người bọn họ truy sát chặt vật như vậy?" Từ Phong châm chọc nói, hắn thừa nhận thân thể đối phương phòng ngự năng lực rất mạnh, nhưng nếu như bị người ta tóm lấy, cho dù phòng ngự mạnh hơn, người khác cũng có vạn thiên chuông phương pháp giết chết hắn.

"Phong tiên bối tại phong ấn trước ngươi xác thực vô pháp đưa ngươi giết chết, nhưng đưa ngươi phong ấn về sau, còn muốn giết ngươi chỉ sợ cũng không phải là việc khó đi, đầu gối, Phong tiên bối đưa ngươi vây ở này Càn Khôn Thế Giới bên trong, Càn Khôn Thế Giới nỗ lực uy năng chẳng lẽ vẫn không giết được ngươi?" Từ Phong thanh âm nói chuyện càng ngày càng lạnh, cảm thấy có cần phải để đầu này Hắc Trư biết, Phong Vô Trần sở dĩ không có giết hắn, cũng không phải là không thể, mà chính là không muốn.

Tại Phong Vô Trần cái kia đạo tàn hồn tiêu tán trước, Phong Vô Trần vì ngăn ngừa đầu này Hắc Trư làm hại một phương, cho nên mới đem tu vi phong ấn, cuối cùng từ bỏ một con đường sống.

Đây cũng là Từ Phong tại từ Càn Khôn Thế Giới sau khi đi ra mới nghĩ rõ ràng, chính là bởi vì nghĩ rõ ràng những này, hẳn càng là đối với Phong Vô Trần dạng này một cái tiền bối sinh lòng kính ngưỡng.

Từ Phong một lời nói lệnh Hắc Trư trầm mặc, không có tiếp tục phản bác.

Từ Phong trông thấy Hắc Trư không nói gì thêm, chợt chuyển hướng Vũ Đại hỏi: "Người mới vừa nói các người là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người là chuyện gì xảy ra?"

Vũ Đại trước đó một mực nghe được Từ Phong cùng Hắc Trư đối thoại, lúc này cũng rất cuộc biết Từ Phong cùng Hắc Trư ở giữa cũng không phải là hữu hảo quan hệ, lúc này mới làm hẳn một mực tâm thần bất định tâm hơi trầm tĩnh lại.

Vũ Đại trên mặt gạt ra một tia không được tự nhiên nụ cười, cung kính nói với Từ Phong: "Công tử tuy nhiên một mực đang Ô Đan Sơn Mạch bên trong, nhưng công tử thiên phú kinh người, bận bịu tu luyện..."

"Bớt nịnh hót, nhanh nói thẳng!" Từ Phong quát.

"Vâng vâng vâng..." Vũ Đại sắc mặt xấu hổ, liên tục gật đầu nói ra: "Từ khi công tử cùng nhà ta đoàn trưởng từ Mê Vụ Sâm Lâm bên trong sau khi đi ra, phát sinh rất nhiều chuyện, hiện tại Chung đoàn trưởng chẳng những thành Hùng Sư Thú Liệp Đoàn Đại đương gia, hơn nữa còn tại gần gũi trong vòng ba tháng, lấy Lôi Đình Chi Thế diệt Liệt Diễm cùng Hùng Sư hai cái thú liệp đoàn, đem hai cái này thú liệp đoàn người hợp nhất tiến Hùng Sư Thú Liệp Đoàn bên trong."

"Người nói thế nhưng là thật?" Từ Phong trong lòng kinh ngạc, trên mặt lại hết sức nghiêm túc quát hỏi.

"Không dám lừa gạt công tử, ta đội bằng vào chúng ta võ đạo thề chưa dứt không một chút nói ngoa." Ba người nhao nhao cam đoan.

Từ Phong khẽ gật đầu, có thể nhìn ra đối phương hẳn là không có nói sai, tại nhìn thấy ba người truy sát là đầu này Hắc Trư thời điểm, hẳn liền cảm giác mình suy đoán khả năng sai, hiện tại ba người nói như vậy, ngược lại là cực kỳ ăn khớp Ô Đan Sơn Mạch trước mắt tình huống.

Nghe nói Chung Lôi có thể thống nhất tam đại thú liệp đoàn, Từ Phong trong lòng cũng cao hứng, tối tối bội phục mình vị huynh đệ kia, vốn cho rằng Chung Lôi tại trở lại Ô Đan Sơn về sau, hẳn là sẽ không trong thời gian ngắn đối với hẳn hai nhà thú liệp đoàn xuất thủ, thật không nghĩ đến Chung Lôi làm hoàn toàn tương phản.

Suy nghĩ cẩn thận, cách làm này cũng là giống Chung Lôi nhanh chóng quyết đoán tác phong.

"Đã các người đã Hùng Sư Thú Liệp Đoàn, như thế nào lại xuất hiện ở đây?" Từ Phong hỏi, cho dù là liệp sát Linh Thú cũng không nên chỉ có ba người này mới đúng.

Nghe được Từ Phong hỏi như thế, ba người nhìn nhau một cái, trên mặt đều lộ ra một tia sầu khổ, sau cùng Vũ Đại nói ra: "Ba người chúng ta tuy nhiên đến Hùng Sư Thú Liệp Đoàn, nhưng ba người chúng ta vốn là tu vi thấp, lại thêm rất nhiều người đều biết chúng ta từng sai lầm Từ Phong công tử, cho nên tại thú liệp đoàn bên trong nhiều lần thụ xa lánh, không có bất kỳ cái gì đội ngũ nguyên nhân muốn ba người chúng ta."

"Sau cùng ba người chúng ta thương lượng một chút, quyết định ra đến đơn độc đi săn, tuy nhiên nguy hiểm một điểm, nhưng ít ra không đến mức thụ một số thanh nẹp khí."

Từ Phong nhìn ba người một mặt ủy khuất bộ dáng trong lòng buồn cười, không nghĩ tới đã đến là bởi vì chính mình quan hệ, mới khiến cho ba người này rơi vào kết quả như vậy.

"Các người về Ô Đan Sơn đi, thay ta hướng Chung Đại Ca báo một tiếng bình an." Từ Phong trầm ngâm một chút đối ba người nói.

Vũ Đại ba người biểu lộ sững sờ, chợt kịp phản ứng Từ Phong ý tứ, đối phương chẳng những không có dự định làm khó hẳn nhóm, mà lại để bọn hắn truyền lời cũng chính là đang biến tướng nói cho Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người, Từ Phong cùng ba người bọn họ ở giữa khúc mắc đã hóa giải.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Hắc Trư phần nộ

Vũ Đại bên cạnh hai người trên mặt đã vui vẻ nở hoa, hung hăng cho Tử Phong thờ dài nói lời cảm tạ, luôn mồm cam đoan nhất định đem Tử Phong lời nói đưa đến.

Mà Vũ Đại biểu lộ ngốc trẻ một lát, trong lòng than nhỏ, ánh mắt có chút phức tạp nhìn về phía Tử Phong, hơi hơi cúi khom người, cũng không nói gì thêm.

Vũ Đại đệ đệ chết thảm tại Tử Phong chi thủ, hắc nằm mộng cũng nhớ muốn báo thù cho đệ đệ, nhưng hiện tại xem ra đã là không thể nào. Mà lại hiện tại Tử Phong lấy cường thể chi tư chẳng những không có làm khó dễ hắc, ngược lại chủ động hóa giải phần này ân oán, hắc đối Tử Phong loại này khí lượng cũng ngàm sinh kính nể.

Tử Phong lạnh nhạt khoát khoát tay, để Vũ Đại ba người rời đi.

Hắc cũng không phải là lòng dạ đàn bà, nhưng cũng có dung người chi lượng, huống chi mắt trước ba người đã đối với hắc không đủ để thành bất cứ uy hiếp gì, hơn nữa đối với phương đã Chung Lôi trận doanh, cho nên hắc mới sẽ chủ động hóa giải phần này ân oán.

"Người cứ như vậy để bọn hắc đi?" Hắc Trư hơi kinh ngạc, vừa rồi nghe ra Tử Phong cùng ba người này đã từng cũng là có ân oán.

"Cần người để ý?" Tử Phong con mắt quét ngang, lạnh giọng nói ra: "Bây giờ nói nói đi, người làm sao biến thành bộ dáng này?"

Tử Phong nhìn từ trên xuống dưới Hắc Trư, muốn nhìn một chút trên người hắc có hay không Trữ Vật Giới Chỉ loại hình đồ, vật, Phong Vô Trần từng nói qua hắc lưu lại đồ, vật hắc là ngay tại đầu này Hắc Trư trên tay.

Hắc Trư nhìn thấy Tử Phong liếc nhìn ánh mắt, mặt lộ vẻ cảnh giác, hỏi: "Người nhìn cái gì?"

"Không, không có nhìn cái gì, người vẫn không trả lời ta vấn đề, không phải là muốn đòi ý a?" Tử Phong điều tra đề tài.

"Hừ, Bản Hoàng đã nói là làm, khi nào từng có đòi ý tình huống!" Hắc Trư ngạo nghễ nói ra.

Nháy mắt sau đó, Hắc Trư nhắc nhở cấp tốc biến lớn, phảng phất thổi phồng, thể xác tinh thần một chút biến thành dài hơn ba mét thân hình khổng lồ, một màn này nhìn Tử Phong giật mình không thôi.

Không chờ Tử Phong nhìn cái cẩn thận, Hắc Trư thân hình lại vụt nhỏ lại, biến trở về vừa rồi bộ dáng.

"Thế nào?" Hắc Trư vẩy vẩy một chút chính mình cái đuôi nhỏ, rất là đắc ý nói ra.

"Người không phải là bị phong ấn này? Làm sao còn có thể biến thân?"

"Hừ, ta bị phong ấn chỉ là ta tu vi, tuy nhiên không thể lại hóa thành nhân hình, nhưng thân thể biến lớn thu nhỏ đây chính là chúng ta Yêu Tộc bẩm sinh bản lĩnh."

Yêu Tộc? Đây là một cái chủng tộc gì?

Hắc Trư nhìn ra Tử Phong nghi hoặc, ánh mắt lộ ra vẻ khinh bỉ, nói ra: "Người cái này Tiểu Thổ ba ba, nói người cũng không biết!"

Tử Phong thấy mình lại bị một con lợn khinh bỉ, trong lòng oán hận nhưng, phản bác: "Ai nói ta không biết, bất quá là Linh Thú một loại mà có cái gì tốt thần kỳ?"

"Người nói cái gì?" Hắc Trư gầm thét hướng thẳng đến Tử Phong đập vào mà đến.

Tử Phong gặp này cũng là sững sờ, trước đó hắc đã từng đối đầu này Hắc Trư biểu diễn châm chọc qua, bất quá đối phương cố kỵ chính mình một mực ăn nhấm, vì sao lúc này đột nhiên bạo nổ?

Bất quá nhìn thấy cái này Hắc Trư đã muốn tới gần, Tử Phong cũng không kịp nghĩ nhiều, trong lòng dâng lên một con tức giận, một chân đá ra.

Bồng!

Hắc Trư bị Tử Phong một cước này rắn chắc đá trúng đầu, tròn rầm rầm đông thân thể trên không trung lăn lộn tằm vài vòng, giống bóng một dạng bay ra xa hơn mười thước, rồi đập tại một khóa trên cành cây, thân cây 'Răng rắc' một tiếng bẻ gãy đem Hắc Trư đè ở phía dưới.

"Con hàng này là thạch đầu làm sao?"

Tử Phong tuy nhiên đem Hắc Trư đá bay, nhưng mình cũng không dễ chịu, hắc vừa rồi đá ra chân phải xem như đá thạch đầu, trên bàn chân truyền đến trận trận đau đớn.

Đau Tử Phong nhe răng trợn mắt, liên tục đập mạnh mấy lần chân, hóa giải một chút trên chân đau đớn cảm giác.

Suru!

Một đạo thân ảnh màu đen từ đoạn mộc chi thoát ra thẳng đến Tử Phong.

"Còn tới?" Tử Phong trong lòng giật mình, kinh hãi không phải Hắc Trư công kích, mà chính là giạt mình đầu này Hắc Trư phòng ngự vậy mà như thế mạnh, hấn vừa rồi tuy nhiên có lưu thủ, nhưng cũng dùng bảy phần thực lực, liền là muốn giáo huấn một chút đầu này Hắc Trư.

Nhưng không nghĩ tới Hắc Trư giống như một chút sự tình đều không có một dạng, sinh long hoạt hổ đồng dạng lại xông lên, miệng bên trong còn không ngừng chửi rủa.

Bồng!

Lần này Tử Phong đổi một chân đem Tử Phong đá bay, cũng có trước kinh nghiệm, một cước này hấn dùng toàn lực.

Toàn lực một chân nhất thời bị đá Hắc Trư hảo hảo kêu thảm, so với lần trước bay ra còn xa!

Bồng bồng bồng...

Hắc Trư không có chút nào từ bỏ, không ngừng bị Tử Phong đá bay, lại một lần lần đứng lên, hướng phía Tử Phong vọt tới, mà lại càng ngày càng hung mãnh.

Lúc này Tử Phong hai chân đều đã chết lặng, trong lòng đối hắc heo phòng ngự năng lực kinh hãi tột đỉnh, khó trách bị sát khí nhập thể phong ấn lại còn không chết, đây là cỡ nào biến thái thể chất.

"Ngừng!"

Tử Phong hét lớn một tiếng, lần này không có đem Hắc Trư đá bay, bởi vì hấn cảm giác đối với Hắc Trư căn bản lên không đến bắt luận cái gì chấn nhiếp tác dụng.

Lần này hấn dùng hai tay đứng vững hắc đầu heo, muốn đem Hắc Trư không chế lại.

Xuy xuy...

Cự đại trùng kích Lực tướng Tử Phong rời khỏi bốn năm mét khoảng cách, mới dừng Hắc Trư thể xông.

"Ngươi nổi điên làm gì? Thật sự cho rằng ta trị không có ngươi?" Tử Phong quát.

"Ngươi dám vũ nhục Bản Hoàng Chung Tộc Huyết Mạch, Bản Hoàng cần chết ngươi." Hắc Trư một nhóm làm đầu, thuận thể tránh thoát Tử Phong hai tay trực tiếp áp sát tới Tử Phong trước người, mở to miệng, lộ ra Sâm Bạch sắc bén hàm răng liền muốn đối Tử Phong dưới chết miệng.

Tử Phong vội vàng nhảy lên mau né đến, Hắc Trư trực tiếp từ chính mình vượt dưới chui qua.

Lúc này Tử Phong cũng biết nói lại nhiều lời nói đầu này Hắc Trư cũng sẽ không nghe, chỉ có trước đem hấn chế phục lại nói.

Tử Phong thân hình chớp động cùng Hắc Trư du tẩu, khí Hắc Trư ngao ngao trực khiếu càng thêm điên cuồng.

Ngay tại một lần Tử Phong tránh thoát Hắc Trư trùng kích trực bánh xe biến tốc, Tử Phong thân hình nhanh chóng chuyển động, trực tiếp từ phía sau đuổi theo Hắc Trư tốc độ, đã đến trực tiếp đem Hắc Trư.

Đồng thời cấp tốc xuất thủ, một mực đem Hắc Trư hai cái dài rộng, đứng thẳng lỗ tai nắm trong tay.

"Dừng tay!"

Tử Phong dùng lực chấn động hắc tai lợn, uy hiếp nói ra.

"Ngươi cho Bản Hoàng lăn xuống đến!"

Hắc Trư chẳng những không có dừng lại, ngược lại nhảy tung tăng, không ngừng vắn vẹo thân hình muốn đem Tử Phong ngã xuống.

"Nhìn ngươi cái này một thân thịt mỡ, không nghĩ tới còn rất linh hoạt, ta cũng không dưới đến, nhìn ngươi có thể bắt ta như thế nào."

Tử Phong cười tại Hắc Trư biến lớn trên thân thể trên thân, nhìn thấy Hắc Trư tức hỗn hỗn bộ dáng, đột nhiên dâng lên một loại chơi tâm, cũng không hề quát bảo ngưng lại Hắc Trư, cứ như vậy cùng Hắc Trư giằng co xuống tới.

Hắc Trư một bên điên cuồng chạy loạn khắp nơi, thậm chí không ngừng hướng phía cây cối đập vào nghĩ hết biện pháp muốn đem Tử Phong từ trên người chính mình lấy xuống, một bên khác không ngừng chửi ầm lên, cái gì khó nghe mắng cái gì, kém chút đem Tử Phong tổ tông mười tám đời đều mắng một lần.

Từ Phong bắt đầu nghe còn có chút phần nộ, bất quá nghĩ lại Hắc Trư mắng đều là cái gì "Gia gia", "Nãi nãi", "Tổ tông" loại hình từ, dù sao đều là kẻ bạc tình người bên kia, với hắn mà nói không đau không ngứa, hận không thể Hắc Trư mắng thêm vài câu.

Nghe được sau cùng, Từ Phong đều có chút âm thầm bội phục đầu này Hắc Trư đến từ nơi nào học nhiều như vậy mắng chửi người lời nói, một hai canh giờ xuống tới, đã đến không có một câu giống nhau, rất nhiều mắng chửi người từ ngữ Từ Phong đều chưa nghe nói qua, Từ Phong thậm chí cảm thấy đến đầu này Hắc Trư có phải hay không khai sáng một cái mắng chửi người cảnh giới mới.

"Ngươi cho Bản Hoàng lẫn xuống đến!"

Không biết là mắng mệt mỏi vẫn là chạy đã mệt, Hắc Trư không có đối Từ Phong chửi mắng, tốc độ cũng chậm không ít.

"Ngươi cái này sức chịu đựng không được, nếu muốn trở thành ta tọa kỵ, còn phải tiếp tục cố gắng đoán luyện." Từ Phong không có trả lời Hắc Trư lời nói, ngồi tại Hắc Trư trên lưng bình phẩm từ đầu đến chân nói ra.

Lại là một canh giờ thời gian trôi qua, lần này Hắc Trư thật sự là thể năng tiêu hao quá lớn, tại một chỗ trên đất trống dừng bước lại, không ngừng thở hổn hển.

Hắc Trư tu vi bị phong ấn, cái này mấy canh giờ điên cuồng chạy, đập vào đều dựa vào thể lực tiếp tục chống đỡ, cho dù Hắc Trư thể chất cường hãn, lúc này cũng có chút kiệt lực.

"Ngươi đến muốn như thế nào mới bằng lòng xuống tới!"

Hắc Trư quát, phần nộ bên trong có xấu hổ chỉ ý, tại nói thể nào hắn đã từng cũng là Hoàng Giả Cảnh cường giả, lúc này bị một con kiến hôi một dạng tiểu từ cười chạy mấy canh giờ, mà lại chính mình còn không có biện pháp, trong lòng của hắn xấu hổ hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

"Là ngươi trước muốn công kích ta, ta cũng không có cách, chỉ có thể cười đến trên người ngươi." Từ Phong một mặt bất đắc dĩ nói ra, ngữ khí muốn nhiều vô tội có bao nhiêu vô tội.

"Ngươi..."

Hắc Trư đè nén xuống trong lòng phần nộ nói ra: "Ngươi vũ nhục ta Chung Tộc Huyết Mạch, chẳng lẽ còn muốn ta đối với ngươi về mặt ôn hoà sao?"

Hắc Trư lúc này cũng không có tại gọi mình là 'Bản Hoàng', hắn cảm thấy lúc này như lại lấy 'Bản Hoàng' tự xưng, vậy đơn giản là tự mình đánh mình mặt.

Ai từng thấy một cái bị người cười tại dưới đống quần Hoàng giả?

"Ta lúc nào vũ nhục qua ngươi?" Từ Phong hỏi.

"Ngươi đem chúng ta Yêu Tộc ví von thành Hạ Đẳng Linh Thú, chẳng lẽ đây không phải vũ nhục?"

"Chẳng lẽ các ngươi cao hơn Linh Thú chờ?" Từ Phong vô ý thức ló ra.

Từ Phong một câu nói kia vừa ra miệng, liền phát giác dưới thân Hắc Trư phảng phất lại phải nổi điên, cho nên vội vàng đổi giọng: "Ngừng ngừng ngừng, ta thừa nhận ta không hiểu những này!"

Hắn đã cùng Hắc Trư ở chỗ này giằng co tốt mấy canh giờ thời gian, chơi cũng chơi chán, hơn nữa nhìn đến Hắc Trư trầm trọng như vậy bộ dáng, hắn cảm thấy mình xác thực hắn là phạm đối phương kiêng kỵ.

"Vậy ngươi trước xuống tới!" Hắc Trư bình phục một chút chính mình phần nộ tâm tình về sau, nói ra.

"Tốt, ta xuống tới, mình này có chuyện gì nói rõ ràng, nếu như ngươi tái phát điên, cũng chớ có trách ta." Từ Phong sau khi nói xong, rất là sáng khoái từ Hắc Trư trên thân thể nhảy xuống.

"Hừ" Hắc Trư gặp Từ Phong từ trên người chính mình nhảy xuống, lạnh hừ một tiếng, lui mấy bước cùng Từ Phong kéo ra một khoảng cách.

Từ Phong gặp Hắc Trư như cũ một mặt đề phòng bộ dáng, bất đắc dĩ lắc đầu, cũng đi đến một bên dưới cây làm xuống đến, dựa vào lấy thân cây, nhìn lấy Hắc Trư thẳng thắn nói ra: "Ta thừa nhận ta là lần đầu tiên nghe được Yêu Tộc cái chủng tộc này, cho nên mới coi Yêu Tộc là thành Linh Thú."

"Hừ, chẳng lẽ vô tri cũng là ngươi vô lý lý do?"

Từ Phong bị chất vấn nhưng không có phản bác, cảm thấy con lợn này có đôi khi nói chuyện còn có chút triết lý.

Gặp Từ Phong không có phản bác, Hắc Trư hít sâu hai cái, trong lòng nộ khí tiêu tan mấy phần, to lớn thân hình lần nữa thu nhỏ.

Sau đó lại Từ Phong trợn mắt hốc mồm bên trong, Hắc Trư rất đã đến cái mộng, rất nhân tính hóa trực tiếp ngồi xuống.

"Heo nếu là nghỉ ngơi, không phải cũng là nằm sắp sao?" Từ Phong trong lòng nghi vấn liên tục, nhưng không có dám hỏi ra, sợ lại làm phát bực gia hỏa này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Yêu Tộc

Từ Phong gặp Hắc Trư tọa hạ tiền đồ một hồi lại không chút nào phản ứng đến hấn ý tứ, chủ động nói ra: "Nếu như ngươi không được nói cái kia coi như, ta cũng không tại cái này cùng ngươi lãng phí thời gian."

Nói, Từ Phong liền muốn đứng dậy, miệng bên trong còn lẩm bẩm một câu: "Thật là xui xẻo, gặp được một đầu không giữ chữ tín heo."

"Ai không muốn nói, chẳng lẽ không làm cho ta thở một ngụm?" Hắc Trư nghe được Từ Phong châm chọc khiêu khích, rốt cục ngồi không yên.

"Vậy bây giờ có thể nghỉ ngơi tốt?" Từ Phong hỏi.

Hắc Trư lạnh lùng một tiếng, biểu thị đối Từ Phong hùng hổ dọa người bất mãn, nhưng mới lên tiếng nói: "Yêu Tộc chỉ là một cái vì cùng nhân tộc phân chia mà bị gọi một cái cách gọi, thực Yêu Tộc bao hàm ngàn vạn cái khác biệt chủng tộc, nhưng cuối cùng một điểm, có thể được xưng là Yêu Tộc, nhất định phải là linh trí đã mở, có thể tu luyện chủng tộc."

Nói tới chỗ này, Hắc Trư mặt khinh thường nói ra: "Linh Thú tuy nhiên có một ít trí tuệ, bất quá linh trí còn mở, mà lại bọn họ tu luyện cũng chỉ là thông qua phun ra nuốt vào thiên địa linh khí loại này bản năng nhất, tối nguyên thủy tu luyện phương pháp, như loại này để tiện sinh linh sao phổ biến vì yêu tộc, chỉ có thể luận vì người khác thực vật mà thôi."

"Vậy theo ngươi nói như vậy, Yêu Tộc chẳng phải là cùng nhân loại không khác?" Từ Phong nói ra.

"Ngươi hỏi như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ ngươi nhận vì nhân tộc rất cao quý sao?" Hắc Trư cười lạnh nói: "Sớm tại Viễn Cổ cùng Thượng Cổ thời kỳ, Vạn Tộc tranh hùng, duy chỉ có Nhân Tộc nhược tiểu nhất, chỉ có thể biến thành các tộc nô lệ hoặc thực vật, cho đến Thái Cổ Thời Kỳ, Nhân Tộc mới dần dần nắm giữ Tu Luyện Hệ Thống, bắt đầu tiến hành tu luyện, đây chính là tại cái này về sau, Nhân Tộc mới có khả năng tại trong vạn tộc quật khởi."

"Nhưng dù cho như thế, Nhân Tộc cũng không phải là thể gian này chi phối, lớn bao nhiêu Vực cũng đều là từ Yêu Tộc thống trị, chừng không. Thậm chí còn có một số Vực là nhân tộc cùng Yêu Tộc cùng tồn tại." Hắc Trư tiếp tục bổ sung nói ra.

"Nhân Tộc cùng Yêu Tộc cùng tồn tại? Vậy cái này Vực chẳng phải là lâu dài ở vào chinh chiến chém giết bên trong?" Từ Phong nghe được mê mẩn, nhìn không được xen vào hỏi.

Hắc Trư nghe Từ Phong hỏi như vậy, nhìn về phía Từ Phong ánh mắt quái dị, tựa như là lại nói: "Ngươi là ngu ngốc sao?"

Từ Phong cũng không thêm để ý, hấn cũng chỉ có tại Phong Vô Trần cùng Hắc Trư nơi này mới có thể nghe được nhiều như vậy liên quan tới hấn Vực sự tình, đối với gọn sóng thế giới hết sức tò mò, cho nên chỉ cần Hắc Trư có thể nói nhiều một số, hấn cũng không quan tâm mình bị một con lợn khinh bỉ một lần.

"Ta đều đã gọi là 'Cùng tồn tại', tự nhiên là sống chung hòa bình, Nhân Tộc nếu là chân chính tính toán ra, cũng là Vạn Tộc một trong, nếu như không có chủng tộc gì cừu oán, cũng sẽ không liều chết kêu giết. Cũng chỉ có các ngươi Viêm Hoàng Vực loại này tiểu Vực chỉ có nhân tộc tồn tại, mà lại lại mướn phần bết tấc, cho nên rất nhiều võ giả cũng không biết có Yêu Tộc tồn tại, mặc dù có ngẫu nhiên có Yêu Tộc xông nhầm vào khu vực này, các ngươi cái này nhất vực võ giả cũng sẽ đem xem là đại địch, kêu đánh kêu giết." Hắc Trư nói ra.

Sau đó, Từ Phong còn muốn hỏi một số liên quan tới hấn Vực sự tình, nhưng Hắc Trư lại là lấy Từ Phong tu vi quá thấp, đòi này đều không nhất định có thể đi ra Viêm Hoàng Vực làm lý do, không tại nhiều nói.

"Vậy được rồi, ta giúp ngươi giải trừ nguy cơ, ngươi cũng nói cho ta biết không ít thứ, giữa chúng ta giao dịch như vậy kết thúc." Từ Phong đứng dậy dự định rời đi.

Hấn tại nói chuyện với Hắc Trư lúc sau đã từ đầu đến chân đem Hắc Trư nhìn mấy lần, căn bản không có phát hiện cùng loại với Trư Vật Giới Chi loại hình đồ vật, Phong Vô Trần lưu lại chi vật tất nhiên vô cùng trân quý, nếu như những vật này tại Hắc Trư trên thân, Hắc Trư tuyệt đối sẽ tùy thân mang theo.

Hiện tại đã Hắc Trư trên thân không, vậy rất có thể cũng là không tồn tại, bởi vì lúc ấy Phong Vô Trần giọng nói cũng là suy đoán, cũng không có khẳng

định, một vạn ngũ thời gian ngàn năm quá khứ, có lẽ có những vật này đều đã hóa thành hạt bụi cũng không nhất định.

Phong Vô Trần cùng Hắc Trư ở giữa có sát thân mối thù, nhưng sau cùng cũng chỉ là đem phong ấn tu vi, cũng không có giết hấn, cho nên Từ Phong cũng không muốn làm khó đầu này Hắc Trư.

"Người muốn làm gì đi?" Hắc Trư gặp Từ Phong muốn rời khỏi, do dự một chút, lên tiếng hỏi.

"Ta đi nơi nào tại sao phải nói cho người biết?" Từ Phong đối hắc heo cảnh cáo nói: "Người đừng nghĩ đến đánh ta chú ý, ta tính khí cũng không phải tổng sẽ tốt như thế."

Sau khi nói xong, Từ Phong hướng về một phương hướng rồi đi.

Lúc này sắc trời đã tối, Từ Phong cũng không có lại liệp sát Linh Thú ý nghĩ, dự định trở về mấy ngày nay tạm cư sơn động.

Hôm nay ra đến tuy nhiên một đầu Linh Thú đều không có săn giết được, nhưng Từ Phong có thể từ Hắc Trư nơi đó hiểu được một số mới lạ sự tình, tâm tình cũng không tệ.

Trên đường đi Từ Phong tận lực né qua một số Linh Thú hoạt động khu vực, trong lòng đối với càng rộng lớn hơn thế giới mười phần hướng tới.

Từ Phong một bên đi đường một bên ước mơ lấy có một ngày có thể đi ra Từ Vân Tông khu vực, thậm chí đi ra Bồ Cát Đảo, tự mình kinh lịch một phen ngoại môn thế giới.

A?

Từ Phong đột nhiên cảm giác được một tia không đúng, tựa như là mình bị người âm thầm nhìn trộm, chợt hấn thả chậm tốc độ, dùng Tinh Thần Lực dò xét một phen, nhưng không có phát hiện cái gì dị thường.

"Chẳng lẽ là đầu kia heo?" Từ Phong nghĩ một hồi, chợt phủ định ý nghĩ này.

Hắc Trư tu vi bị phong ấn, bây giờ nói khó nghe chút cũng chính là một đầu so sánh kháng đánh dã thú mà nói hấn là Linh Thú đều có chút cất nhắc hấn, lấy Từ Phong đã đạt tới Uẩn Khí Cảnh Tinh Thần Lực, không có khả năng phát hiện không có Hắc Trư theo dõi.

"Chẳng lẽ lại ta bị Uẩn Khí Cảnh lấy thượng vũ giả dễ mất tới?" Nghĩ tới đây Từ Phong trong lòng giật mình.

Nếu như mình cảm giác sai còn tốt, nhưng nếu thật là có người theo dõi chính mình, mà lại khí tức ẩn nặc ngay cả mình đều phát giác không có, vậy cũng chỉ có cái này một lời giải thích.

Nghĩ tới đây, Từ Phong không có trực tiếp trở lại về sơn động, mà chính là hướng phía một chỗ núi non trùng điệp mà đi, vẫn như cũ cùng trước đó một dạng tốc độ đi đường, tránh cho đối phương nhìn ra sơ hở.

Chỗ này dãy núi Từ Phong mấy ngày trước đã từng tới, trong này núi cao rừng rậm, thích hợp nhất ẩn nấp.

Từ Phong vừa mới đi vào rừng rậm, Kinh Thần Quyết đột nhiên vận chuyển, nhanh chóng xuyên thấu đến trong rừng rậm.

Phi nhanh một khắc đồng hồ thời gian, thẳng đến Từ Phong trong lòng kỳ dị cảm giác biến mất, lúc này mới lách mình đi vào một bụi cỏ bên trong, nơi này ở vào hai vách đá tương giao chỗ, mười phần ẩn nấp.

Từ Phong trốn ở bụi cỏ ở giữa thu liễm khí tức, lúc này hấn đã có thể khẳng định đúng là có người đang theo dõi hấn, chỉ là làm hấn nghi hoặc là đối phương đến là ai, theo dõi hấn đến vì cái gì, nếu thật là đối với hấn lên mưu hại chi tâm, lấy đối phương tu vi hấn là đã sớm ra tay mới đúng.

Từ Phong trong lòng nghi hoặc, nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện có thể tránh thoát đối phương điều tra.

Lại qua thời gian một chén trà, Từ Phong đột nhiên phát giác được một cỗ khí tức tới gần, mà lên đối phương đã ra bây giờ cách chính mình chỗ ẩn thân mấy chục mét địa phương, loại này khoảng cách phía dưới, Từ Phong thậm chí có thể rõ ràng nghe được thân thể đối phương đụng vào bụi cỏ phát ra 'Sa Sa' thanh âm.

Phát hiện này lệnh từ phong một cái treo lấy tâm càng là trầm xuống, đối phương đã cách mình gần như vậy, chính mình vậy mà đều không có phát hiện, có thể nghĩ đối phương tu vi cao hơn ra bản thân quá nhiều.

"Chẳng lẽ đối phương đã phát hiện chính mình? Hiện tại không vội không chậm hướng phía chính mình phụ cận đi tới, chẳng qua là đang đùa bỡn chính mình?" Đây là Từ Phong tại phát hiện có người tiếp cận trong nháy mắt, trong óc hiện ra từng cái ý nghĩ.

"Không đúng, thân thể đối phương không có chút nào linh lực ba động, hấn là chỉ là một con dã thú." Sau một khắc, tỉnh táo lại về sau, Từ Phong đang dùng Tinh Thần Lực cảm giác thời điểm phát hiện điểm này.

"Hấn là ta vừa rồi quá khẩn trương, đã đến xem nhẹ kẻ bên này vốn là có một dã thú tồn tại." Từ Phong khoe miệng nổi lên một vòng tự giễu cười khổ, không khỏi lắc đầu, cảm thấy có chút mất mặt.

Mặc dù chỉ là một con dã thú, Từ Phong vẫn không có buông lỏng cảnh giác, thời khắc dùng Tinh Thần Lực chú ý cái này con dã thú động tĩnh, cái này con dã thú tuy nhiên đối với hắn sinh ra không có cái uy hiếp gì, tự mình ra tay ở giữa liền có thể đem đầu này Linh Thú giải quyết.

Bất quá vạn nhất cái này con dã thú thật chính mình tìm đường chết chạy tới, hắn cho dù giết chết cái này con dã thú, cũng rất có thể sẽ bởi vì lần này xuất thủ mà bại lộ chính mình, cho nên không đến không phải bắt đắc dĩ, Từ Phong vẫn là quyết định trước không xuất thủ, tiếp tục ẩn nặc ở chỗ này.

Nhưng có một số việc luôn luôn không như mong muốn, Từ Phong càng không hy vọng cái này con dã thú tới, cái này con dã thú lại chậm rãi từng bước một hướng phía Từ Phong đi tới

"Người cái này dần dần, khác càng đi về phía trước, nếu không cái mạng nhỏ người không có không sao, còn muốn liên lụy đại gia ta." Từ Phong trong lòng thầm nghĩ

Phảng phất là nghe được Từ Phong lời nói, ngay tại cái này con dã thú đi đến không đủ Từ Phong hơn mười mét khoảng cách thời điểm, đầu này cũng thú đã đến dừng bước lại.

Vì ngăn ngừa bị phát hiện, Từ Phong thân thể không nhúc nhích cuộn tròn nằm trên mặt đất, một mực dựa vào Tinh Thần Lực dò xét, nhưng giờ phút này hắn đều không nhìn được muốn nhìn xem cái này con dã thú hình dạng thể nào, vậy mà như thể thông linh, đơn giản cùng hắn tâm hữu linh tê.

Thế nhưng là Từ Phong còn chưa kịp cao hứng, lại phát hiện này con dã thú tuy nhiên dừng lại, lại không hề rời đi dự định, còn đứng tại chỗ.

Mà sau một khắc Từ Phong mặt lập tức u ám xuống tới, bởi vì hắn nghe thấy một đạo quen thuộc nói một mình âm thanh: "Tiểu tử này quả nhiên với giáo hoạt, đã sớm phát giác được ta theo dõi hắn, lại còn một mực giả bộ như không biết bộ dáng, hiện tại đến tránh đi đâu? Tu vì bị phong ấn, muốn tìm được hắn xác thực rất khó."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Huyền diệu bộ pháp

"Vương bát đản, lão tử hôm nay nhất định phải đem ngươi làm thành nướng toàn heo đến tiêu tan mỗi hận trong lòng ta!" Từ Phong giận chửi một câu, trực tiếp từ trong bụi cỏ xông tới.

Từ Phong xấu hổ sắc mặt đỏ lên, trong lòng nộ khí bay thẳng não hải.

Thanh âm này Từ Phong không thể quen thuộc hơn được, một chút liền nghe ra là đầu kia Hắc Trư thanh âm.

Mà lại vừa rồi Hắc Trư mình tại này nói một mình, Từ Phong nghe được rõ ràng, chính là con lợn này không biết dùng biện pháp gì ẩn nặc khí tức một mực đem chính mình truy đến nơi đây.

Đáng hận hơn là mình đã đến còn tưởng rằng là một tên Uẩn Khí Cảnh võ giả đang theo dõi hắn, hại hắn chật vật nằm rạp trên mặt đất nửa ngày, liền thờ ơ cũng không dám một chút.

"Si nhục!" Từ Phong trong lòng hò hét, hắn đây là bị một con lợn trần trụi trêu đùa một phen, hắn phải dùng hành động rửa sạch lần này sỉ nhục.

Từ Phong đột nhiên gầm thét xuất hiện cũng hoảng sợ Hắc Trư nhảy một cái, bất quá Hắc Trư phản ứng ngược lại là cực nhanh, trong mắt kinh hoàng thoáng hiện đồng thời, thân thể cũng là bỗng nhiên hướng phía bên cạnh nhanh chóng thối lui, lại là cực kỳ xảo diệu né qua Từ Phong nén giận nhất kích.

Lúc này Hắc Trư cũng thấy rõ xuất hiện người cũng là Từ Phong, nhìn thấy Từ Phong một mặt phẫn nộ công kích mình, Hắc Trư vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, không dám có chút dừng lại, nhanh chóng rời xa Từ Phong.

"Tiểu tử ngươi nổi điên làm gì, nói thể nào chúng ta cũng quen biết một trận, vì cái gì vừa thấy mặt liền đối với ta như vậy?" Hắc Trư vừa chạy vừa gọi.

Ngữ khí nghe mười phần ủy khuất bộ dáng, oán trách chỉ ý mười phần.

"Lão tử hôm nay liền muốn ăn thịt heo!" Từ Phong nghe được Hắc Trư hỏi như vậy, trong lòng càng là tức giận.

Hắc Trư chỉ biết là Từ Phong trốn đi, tưởng rằng cố ý lại tránh hắn, căn bản cũng không biết Từ Phong nghĩ làm theo dõi chính mình là một cái Uẩn Khí Cảnh cường giả, cho nên hắn như làm đại địch, tại trong bụi cỏ chống mũi lên nằm sấp nửa ngày.

Nếu quả thật muốn nói ra qua, còn không phải bị con lợn này chế giễu chết, cho nên Từ Phong hiện tại là có nỗi khổ không nói được, chỉ có thể tùy ý trả lời một câu, hướng phía Hắc Trư theo đuổi không bỏ.

"Người có a, ta lại không có trâu chọc người." Hắc Trư tiếp tục phàn nàn.

Từ Phong cũng không nói chuyện, vận chuyển Kinh Thân Quyết, liều mạng đuổi theo Hắc Trư. Nhưng Từ Phong càng đuổi càng là kinh hãi, nửa khắc đồng hồ thời gian trôi qua, nhìn lấy Hắc Trư ngao ngao trực khiếu, nhưng Từ Phong lại là căn bản không có cơ hội ra tay, hai bóng người từ đầu tới cuối duy trì lấy ba bốn mét khoảng cách.

Hắc Trư vèn vèn dựa vào thân thể tốc độ đang chạy, không có linh lực gia trì, cho nên chạy tốc độ cũng không nhanh, nếu như thẳng tắp chạy trốn, Từ Phong trong khoảnh khắc là có thể đuổi kịp hắn, Hắc Trư cũng là rõ ràng điểm này, cho nên một mực đang phương viên mấy cái trong phạm vi trăm thước cùng Từ Phong đi vòng vèo.

Mỗi lần Từ Phong mất thấy muốn đuổi kịp Hắc Trư thời điểm, liền phát hiện Hắc Trư này Bốn đầu nhỏ bé bấp chân một hồi loạn chuyển, sau đó thân hình cực kỳ xảo diệu chuyển hướng, ngay trong nháy mắt này, giữa hai bên khoảng cách lại bị kéo dài xa ba, bốn mét, mà một chiêu này Hắc Trư lần nào cũng đúng, chỉ cần Từ Phong lập tức sẽ đuổi kịp hắn, hắn liền lợi dụng chiêu này lần nữa kéo ra một điểm khoảng cách.

Lần một lần hai còn tốt, sau cùng mấy chục lần hơn trăm lần đều là như thế này, Từ Phong cũng rốt cục xác định đây cũng là một loại nào đó thân pháp, nghĩ đến đây Từ Phong càng là âm thầm kinh hãi, con hàng này không hổ là Hoàng Giả Cảnh cường giả, thủ đoạn bảo mệnh còn thật không ít.

Nếu như trước đó không phải Hắc Trư bởi vì Từ Phong lời nói bị chọc giận mà chủ động công kích Từ Phong, Từ Phong cũng không có khả năng bắt được Hắc Trư từ đó cười nửa ngày.

"Người đừng đuổi, người căn bản không có khả năng đuổi kịp ta, chỉ là lãng phí thời gian mà thôi." Hắc Trư có chút thờ hờ hững, nhưng trong giọng nói lại có chút ý ngạo nghễ, nhìn như bị Từ Phong đuổi ngao ngao trực khiếu, nhưng gặp Từ Phong sau lưng tự mình kinh ngạc, Hắc Trư trong lòng cũng là một trận thoải mái.

"Ta không có truy người có thể, nhưng ta có một điều kiện!" Lúc này Từ Phong cũng truy không còn cách nào khác, biết lại như thế đuổi tiếp, cũng rất khó đuổi kịp Hắc Trư, đột nhiên ánh mắt sáng lên, trong lòng có chủ ý.

"Vi biểu hiện người thành ý, người trước dừng lại, chúng ta nghỉ một lát bàn lại." Hắc Trư hô.

Từ Phong nghe vậy do dự một chút, sau cùng dừng bước lại không tiếp tục truy Hắc Trư.

Hắc Trư thấy thế cũng tại Từ Phong phía trước hơn mười mét địa phương dừng lại, bắt đầu miệng lớn thờ hờ hững.

Từ Phong nhìn Hắc Trư có chút bộ dáng chật vật, trong lòng tức giận, trước đó hắn giày vò đầu này Hắc Trư mấy canh giờ, Hắc Trư cũng là bộ dáng này, hiện tại chính mình cũng chỉ là truy đuổi phương hai phút đồng hồ thời gian, đối phương vẫn là như vậy một bức tình trạng kiệt sức bộ dáng.

Nhưng Từ Phong rõ ràng, khác nhìn đối phương biểu hiện ra như vậy chật vật, nhưng chỉ cần mình lại đối xuất thủ, Hắc Trư tuyệt đối lại là một bức sinh long hoạt hổ bộ dáng.

Hắc Trư không ngừng thờ dốc, căn bản không có muốn phản ứng Từ Phong bộ dáng.

Từ Phong cũng không có mở miệng nói chuyện, liền lẳng lặng đứng ở nơi đó nhìn lấy Hắc Trư, biết mình hiện tại nói cái gì, đối phương khẳng định phải các loại nghi ngại tốt lại nói, bất quá hắn cũng không sợ đối phương là hoàn bình chi kế, hắn tuy nhiên trong thời gian ngắn bắt không được đối phương, nhưng Hắc Trư cũng đừng hòng từ ánh mắt của mình bên trong đào thoát.

Đồng thời Từ Phong cũng hạ quyết tâm, nhất định phải lên tiếng hỏi Hắc Trư theo dõi chính mình ý đồ, bị con lợn này nhốt cũng không phải cái gì chuyện tốt, hắn cũng không thể thời khắc đề phòng con lợn này.

"Nói đi, người muốn làm gì?"

Chờ hồi lâu, Hắc Trư rốt cục mở miệng nói chuyện.

Từ Phong lông mày nhíu lại, nghe ra Hắc Trư ngữ khí không đúng, rõ ràng là chất hỏi mình ngữ khí a.

"Người lại muốn đòi ý sao?" Từ Phong trầm giọng nói ra.

"Ta phản cái gì hồi hận?" Hắc Trư một mặt kinh ngạc, có chút nộ khí nói ra: "Hỏi cái gì dùng 'Lại' không? Ta trước đó đáp ứng nói cho người sự tình thế nhưng là đều nói cho người."

Không đợi Từ Phong nói chuyện, Hắc Trư ra vẻ một bộ vẻ chột hiệu, nói ra: "Người vô duyên vô cớ truy ta trước không đề cập tới, vừa rồi ta nhưng không có đáp ứng trước người điều kiện, ta chỉ nói là chúng ta dừng lại từ từ nói."

"Ta vô duyên vô cớ truy người?" Từ Phong cười lạnh một tiếng hỏi ngược lại: "Là ai trước âm thầm theo dõi ta?"

"Cái này Ô Đan Sơn Mạch lớn như vậy, ta đi đến nơi đây chẳng lẽ liền là theo chân người?" Hắc Trư ngụy biện.

"Đã nói như ngươi vậy, vậy chúng ta liền dùng nắm đấm nói chuyện đi." Từ Phong lười nhác sẽ cùng Hắc Trư đông dài, hôm nay liền xem như một mối gần chết cũng muốn giáo huấn một chút đầu này vô sỉ Hắc Trư.

"Ngừng ngừng ngừng... Ta lại không nói đùa ý, ngươi không nói điều kiện là cái gì, ta làm sao có thể liên tục tiếp như vậy đáp ứng ngươi." Hắc Trư đổi giọng tốc độ lệnh từ phong nghẹn họng nhìn trần trời.

"Ngươi vừa rồi dùng hẳn là một loại vũ kỹ tốc độ a?" Từ Phong gặp Hắc Trư đổi giọng, cho nên không có xuất thủ.

Từ Phong hỏi lên như vậy, Hắc Trư ánh mắt lộ ra một vòng vẻ chột hiệu, tựa hồ cũng là phát giác được Từ Phong ý đồ, nhưng cũng không có chút nào giấu diếm, nói ra: "Tiểu tử ngươi ngược lại là có chút trong mắt, này đúng là một loại bộ pháp."

"Ngươi đem loại vũ kỹ này công pháp khẩu quyết còn có bộ pháp này dạy cho ta, giữa chúng ta ân oán liền xóa bỏ như thế nào?" Từ Phong trong mắt tỏa ánh sáng, một mặt hiền lành nói với Hắc Trư, trở mặt tốc độ không thể so với Hắc Trư đổi giọng tốc độ chậm.

"Không được!"

"Vậy chúng ta cũng chỉ đành tính toán trước đó ân oán!" Từ Phong lộ cánh tay vãn tay áo, một bộ động thủ tư thế.

"Ngươi coi như ra tay với ta cũng không được." Lần này Hắc Trư thái độ kiên quyết.

"Môn võ kỹ này không thích hợp Nhân Tộc tu luyện, bởi vì nó thi triển tốc độ nhất định phải là Bốn đầu chân mới có thể, điểm này ngươi vừa rồi cũng đã nhìn thấy." Hắc Trư giống như cười mà không phải cười nói với Từ Phong.

"Không sao, chỉ cần ngươi đem môn võ kỹ này dạy cho ta, cho dù ta tu luyện không có, ta vừa rồi lời nói cũng chắc chắn." Từ Phong không biết Hắc Trư nói là thật là giả, vẫn kiên trì, coi như đối phương gọi là thật, có thể tham khảo mấy phần, đối với mình thân pháp cũng sẽ có trợ giúp rất lớn.

"Là ngươi ngốc vẫn là ta khờ?" Hắc Trư giống nhìn thẳng ngốc một dạng nhìn một chút Từ Phong nói ra: "Nếu như ta đem vũ kỹ này dạy cho ngươi, ngươi biết bên trong huyền bí, vạn nhất lúc nào lại truy ta, ta chẳng phải là liên chạy trốn thủ đoạn đều không có?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Thịt nướng dụ hoặc

Từ Phong gặp Hắc Trư kiên quyết như thế bộ dáng, trong lòng biết chính mình tính toán muốn thất bại, chột nhìn về phía Hắc Trư ánh mắt có chút băng lạnh lên.

Hắc Trư thấy thế không khỏi lui lại mấy bước cùng Từ Phong lại kéo ra một chút khoảng cách, sau đó rồi nói ra: "Thực môn võ kỹ này nói cho ngươi cũng không sao, bất quá ngươi cũng phải đáp ứng ta một việc!"

"Sự tình gì?" Từ Phong trong lòng mừng thầm, nhưng mặt ngoài không có biểu lộ ra, biết Hắc Trư cũng không phải ăn thiệt thòi người, hẳn điều kiện khẳng định cũng không phải đơn giản như vậy.

"Ngươi nói cho ta biết trước, Phong Vô Trần nói ngươi có thể hấp thu sát khí, đây có phải hay không là thật?"

Hắc Trư vừa hỏi như thế, Từ Phong lập tức liền nghĩ đến một loại khả năng, nguyên lai gia hỏa này một mực đi theo chính mình là vì mở ra phong ấn cái này mục đích.

"Ngươi muốn cho ta giúp ngươi mở ra phong ấn?" Từ Phong không trả lời mà hỏi lại.

Hắc Trư cũng không che giấu chút nào gật đầu nói: "Nếu như ngươi có thể giúp ta giải trừ phong ấn, đừng nói là môn võ kỹ này, ta giúp ngươi xưng bá cái này Bồ Cát Đào đều có thể."

"Ta đối cái này Bồ Cát Đào không có hứng thú." Từ Phong cười lạnh, chột thẳng thẩn nói ra: "Ta là có thể hấp thu sát khí, nhưng trong cơ thể ngươi sát khí lượng quá lớn, bằng vào ta trước mắt hấp thu tốc độ, chỉ sợ không có mấy trăm năm đều là không thể nào, nếu không Phong Vô Trần tiền bối làm thế nào có thể phí lớn như thế khí lực đưa ngươi phong ấn, sau đó lại nói cho ngươi những thứ này."

Hắc Trư có thể đánh giá ra Từ Phong nói tới không giả, lúc trước hẳn cũng một mực lo nghĩ Phong Vô Trần vì sao lại nói với chính mình có người có thể

giúp chính mình mở ra phong ấn, hiện tại xem ra đối phương nói mặc dù là thật, nhưng lại cũng không nói một dạng.

Mấy trăm năm thời gian, coi như hẳn có thể đợi, nhưng tên tiểu tử trước mắt này hiện tại mới Ngưng Khí Cảnh tu vi, cũng chỉ có trăm năm thọ mệnh.

"Người có thể hay không biểu diễn một lượt người là như thế nào hấp thu sát khí, ta có lẽ sẽ có biện pháp giúp người." Có thể khống chế sát khí vô giả vốn là thừa thốt, có thể hấp thu sát khí người càng là Phượng Mao Luân Giác, hiện tại đã ở trước mặt mình xuất hiện một người như vậy, Hắc Trư không muốn dễ dàng buông tha.

"Không thể! Mà lại người cũng giúp không được cái gì!"

"Ây..."

Hắc Trư không chịu từ bỏ, nghĩ hết biện pháp muốn thăm dò ra Từ Phong hấp thu sát khí thủ đoạn, bất quá Từ Phong sớm đã hạ quyết tâm, sẽ không để cho bất luận kẻ nào nhìn thấy chính mình tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết tràn diện.

Mà Từ Phong cũng muốn tận lực tại Hắc Trư trên thân vơ vét chút tiện nghi, riêng là Hắc Trư trước đó thi triển môn kia vũ kỹ, nhưng Hắc Trư cũng không khéo theo khi giống như, không có tùy tiện nhả ra.

Thăng đến Nhật Lạc Tây chìm thời điểm, song phương đều không có đạt tới chính mình mục đích, dần dần cũng không có tại tiếp tục dây dưa tiếp.

Từ Phong tại phụ cận tìm một cái thiên nhiên sơn động chuẩn bị ngay ở chỗ này qua đêm, Hắc Trư cũng mặc kệ Từ Phong châm chọc khiêu khích, cũng đi theo Từ Phong đi vào trong sơn động, đợi tại hạt ion phong khá xa trong khắp ngõ ngách.

"Cái này vô lại heo xem bộ dáng là đuổi theo ta." Từ Phong liếc liếc một chút Hắc Trư, trong lòng có chút khó chịu.

Có Hắc Trư ở chỗ này, hẳn liền không thể tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, mà lại cho dù là tu luyện linh lực cũng phải phân tâm cảnh giác đối phương, xác thực có rất nhiều không tiện.

Có thể chính mình thật cảm con lợn này không có cách, hôm nay cả hai đã đánh hai trận, đối với Hắc Trư thủ đoạn bảo mệnh cũng có một chút hiểu biết, biết nếu như chân chính động thủ, chính mình chưa hẳn liền có thể chế phục đối phương.

Suy nghĩ hồi lâu, Từ Phong cũng không có muốn ra cái gì biện pháp giải quyết, sau cùng bất đắc dĩ từ bỏ.

Từ Phong đứng người lên hướng phía động khẩu đi đến, muốn tại phụ cận tìm xem một số củi khô.

Hắc Trư cũng một mực đang chú ý Từ Phong cử động, lúc này thấy Từ Phong muốn đi, không biết đối phương muốn làm gì qua, bất quá vẫn là vội vàng đuổi theo, cùng Từ Phong bảo trì khoảng cách nhất định, trong mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn chằm chằm Từ Phong bóng lưng.

Từ Phong phát giác được Hắc Trư theo sau lưng tự mình, cũng không để ý đến, phối hợp tại phụ cận tìm một số củi khô.

"Người tìm nhiều như vậy củi khô làm cái gì?" Hắc Trư sau cùng nhịn không được hỏi một câu.

Bọn họ đi tìm cửa sơn động lớn hơn, mà lại cũng cũng không sâu, căn bản không cần dùng củi khô, về phần sưởi ấm càng là lời nói vô căn cứ, thân là vô giả, thể chất Viễn phi thường người nhưng so sánh, chính mình lạnh lẽo biến hóa đối với vô giả căn bản không có quá đại ảnh hưởng, huống chi hiện tại mùa vụ, ban đêm căn bản sẽ không cảm thấy lạnh lẽo, ngược lại là mười phần mát mẻ.

"Heo nướng thịt!"

"Tiểu tử, người đừng khinh người quá đáng!" Hắc Trư mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, cảm thấy Từ Phong đang trêu đùa chính mình.

Từ Phong lắc đầu không có tiếp tra, chính mình nói đối phương không tin, vậy hẳn cũng lười lại nói. Hắn đúng là dự định thịt nướng, mà lại hai ngày trước cũng xác thực liệp sát qua một đầu Tùng Nham heo Linh Thú.

Thời gian không dài, Từ Phong trở lại sơn động, Hắc Trư cũng hàm hồ theo trở về, ánh mắt không hề có kỳ nhìn chằm chằm Từ Phong, muốn nhìn một chút đối phương muốn làm trò gì.

Thời gian không dài Từ Phong đem đồng lửa phát lên, lại từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra Tùng Nham máu heo thịt, dùng trường kiếm đem chia cắt thành hai khối lớn.

"Thật sự là thịt heo!" Hắc Trư sắc mặt có chút nổi giận, không biết là bởi vì vừa rồi hiểu lầm Từ Phong trêu đùa chính mình mà xấu hổ hay là bởi vì Từ Phong ở trước mặt hắn trắng trợn heo nướng thịt mà giận.

Sơn động yên tĩnh, ánh trăng vậy xuống, cùng hỏa quang chiếu rọi, đem trong sơn động chiếu thông minh.

Hai khối hơn mười cân thịt nướng bị Từ Phong đặt ở trên đồng lửa phương nướng, thời gian không dài, thịt mùi thơm khắp nơi tràn ngập trong sơn động.

"Lộc cộc "

Hắc Trư nhìn qua trên đồng lửa hai khối bóng loáng bốn phía thịt nướng trong mắt tinh quang lấp lóe, không khỏi hưng hăng nuốt ngậm nước bọt, hai cái con ngươi từ không ngừng chuyển động, đối cái này hai khối thịt nướng mười phần chiều cổ, nếu như không phải kiêng kỵ Tử Phong, cũng sớm đã nhào tới.

Vạn năm thời gian bị vây ở trong cổ mộ chưa đầy đủ nhắm rượu ăn chi dục, liền liền hấn ra đến ba tháng này, cũng là không có ăn vào vật gì tốt.

Mắt thấy đã muốn đã nướng chín, Tử Phong lúc này còn ở phía trên vung lấy một số hương liệu, khiến cho mùi thịt càng thêm mê người, Hắc Trư rốt cục ngồi không yên, đứng dậy lắc lắc tròn trịa thân thể từng bước một hướng phía Tử Phong đi tới.

Hắc Trư bộ dáng kia sớm đã bị Tử Phong ánh mắt xéo qua để ở trong mắt, lúc này thấy Hắc Trư qua Lai tự nhiên biết ý đồ đối phương, bất quá vẫn là biết mà còn hỏi: "Ngươi muốn làm gì? Mặc dù mọi người đêm nay đều ở nơi này nghỉ lại, nhưng nước giếng không phạm nước sông, ta không có chọc giận ngươi, ngươi cũng đừng đến gọi ta."

"Ày... Ngươi hiểu lầm, chúng ta cũng là không đánh nhau thì không quen biết, đã có duyên tương tụ tập ở đây, tự nhiên muốn Canh gác hỗ trợ, ta thế nào lại là đến trên chọc ngươi." Hắc Trư cười hắc hắc nói.

Tử Phong nhìn đối phương này một mặt vô lại bộ dáng, đã sớm chết lặng tới cực điểm, đối phương trước đó dù sao cũng là cái Hoàng Giả Cảnh cường giả, làm sao từ từ hôm nay bị chính mình cười mấy canh giờ liền trở nên dạng này, cùng mình tại Càn Khôn Thế Giới bên trong bản thân nhìn thấy cái kia bá khí trung niên nam tử so sánh kiên trì ngày đêm khác biệt, căn bản không giống như là một con lợn a.

Không để ý đến Tử Phong nghĩ như thế nào, càng xem nhẹ Tử Phong xem thường ánh mắt, Hắc Trư lắc lắc thân thể lại hướng phía đồng lửa chuyển mấy bước, mũi heo hơi hơi co rúm hai lần, hưng hăng hút hai cái, ánh mắt lộ ra vẻ say mê.

"Thật sự rất thơm, nghĩ không ra tiểu tử ngươi tu vi, thịt nướng bản lĩnh ngược lại là kinh người." Hắc Trư rất như quen thuộc bắt đầu bình phẩm từ đầu đến chân đứng lên.

"Đem khối thịt kia chuyển một chút..."

"Khối này mùi thịt liệu có phải hay không thả nhiều..."

"Àn, không sai biệt lắm, thịt nướng chín bảy phần nhất là tươi non mỹ vị."

"..."

Tử Phong cũng không để ý tới, tiếp tục chuyên chú thỉnh thoảng đang nướng thịt phía trên tăng thêm hương liệu.

Thời gian không dài, Tử Phong đem hai khối thịt nướng từ trên đồng lửa lấy xuống, một tay cầm một khối bị cây khô nhánh cầm thịt nướng miệng bắt đầu ăn.

"Cái kia, chờ một chút..." Hắc Trư gặp Tử Phong đã muốn hạ miệng, căn bản không có muốn cho ý hấn, rốt cục gấp, vội vàng hô.

"Làm gì?" Tử Phong tuy nhiên dừng lại, nhưng cũng là nhú mày, có chút không vui nhìn lấy Hắc Trư nói ra: "Nhìn ngươi điệu bộ này còn muốn đoạt hay sao?"

"Không có... Ta chẳng qua là cảm thấy chúng ta nói thế nào cũng quen biết một trận, nơi này cũng đúng lúc hai khối thịt nướng, ngươi có phải hay không cũng có thể phân ta một khối." Hắc Trư một mặt hi vọng nhìn lấy Tử Phong nói ra.

Nói lời này thời điểm, sắc mặt cũng không khỏi phấp hờng, nhưng ở làn da màu đen chi ẩn ẩn đỏ bừng, đường đường một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả đã đến làm một khối thịt nướng cùng một cái nhân tộc ăn nói khép nép, là mặt lá trái, quả thật có chút mất mặt, nhưng bất đắc dĩ chính mình vốn là tham ăn, còn nữa, Tử Phong nướng cái này hai khối thịt đúng là sắc hương vị đều đủ, khiến cho hắn không chống đỡ được loại này dụ hoặc.

"Đây là thịt heo!" Tử Phong một câu đơn giản nói cho hết lời, nhìn lấy Hắc Trư, âm thầm cảm thấy buồn cười.

"Bọn họ sao có thể được xưng là heo! Chẳng qua là một đám dê tiện súc sinh mà ta cùng hắn cũng không phải đồng loại." Hắc Trư vội vàng thề thốt phủ nhận, một mặt ngạo nghễ nói ra.

"Làm cái heo cũng có thể kiêu ngạo thành ngươi dạng này cũng là không có ai!" Tử Phong đích nói thảm một câu.

Hắc Trư lúc này nhất tâm tại hai khối nướng trên thịt, đối với Tử Phong lời nói cũng bắt đầu mang tính lựa chọn xem nhẹ, chờ lấy Tử Phong trả lời.

Gặp Hắc Trư không chịu từ bỏ, Tử Phong có ý kén ăn khó nói: "Muốn ăn có thể, cảm ơn kia vũ kỹ đến đổi!"

"Không có khả năng, ngươi biết đó là cái gì đẳng cấp vũ kỹ, làm sao có thể bị ngươi một khối thịt nướng liền đổi qua." Hắc Trư nhìn về phía Tử Phong ánh mắt nhiều một tia cảnh giác.

"Không đời nào coi như, ta lại không có ép buộc ngươi, con người của ta là công bằng nhất." Tử Phong cười nhạt một tiếng, cắn một cái tại một khối nướng trên thịt.

Hắc Trư nhìn thẳng nhếch miệng, một mặt đau lòng bộ dáng, phảng phất Từ Phong cái này cần một cái ở trên người hắn một dạng.

"Đã ngại không đổi, vậy cái này khối thịt ta cũng ăn." Từ Phong miệng bên trong thịt còn không có nuốt xuống, liền đã muốn đổi một khối khác thịt nướng ngoạn ăn.

"Ngươi làm gì?" Hắc Trư vội vàng.

"Đương nhiên là ăn thịt nướng a, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra được sao?"

"Thế nhưng là khối kia thịt nướng ngươi chỉ là ăn một miếng, hiện tại làm sao lại bắt đầu ăn một khối khác."

"Ta thịt nướng, ta thích làm sao ăn liền làm sao ăn, mà lại hai khối thịt nướng, một khối ăn một miếng, không có không thiên về, con người của ta lớn nhất thị công đạo." Từ Phong đương nhiên nói ra.

"Ngươi . . . chờ một chút" Hắc Trư ánh mắt lộ ra vẻ do dự, không ngừng ngay tại chỗ xoay vài vòng, tựa hồ tại dưới quyết định gì.

Từ Phong thấy thế quả thật không có lại ăn một cái khác khối thịt nướng, lẳng lặng nhìn lấy khó xử bên trong Hắc Trư, trong lòng không khỏi có chút kích động, nếu như Hắc Trư thật đáp ứng đem môn kia vũ kỹ dạy cho mình, đối với hắn thực lực tất nhiên sau có tăng lên rất nhiều, mà lại môn võ kỹ này Hắc Trư như thế quý giá, tất nhiên mười phần bất phàm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Ngọc Trụ

Từ Phong lẳng lặng chờ lấy Hắc Trư làm quyết định.

"Cái này cho ngươi, ta chỉ đổi một khối thịt nướng!" Hắc Trư không biết từ nơi nào làm ra một cái thanh sắc Ngọc Trụ, dùng miệng điều đặt ở Từ Phong trước mặt.

Từ Phong nhìn thấy khối này Ngọc Trụ cũng là sửng sờ, khối này Ngọc Trụ giống như trống rỗng xuất hiện, nhưng Hắc Trư trên thân rõ ràng không có Trữ Vật Giới Chỉ loại hình đồ vật.

"Ngươi còn có thể sử dụng Càn Khôn Thế Giới?" Từ Phong đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng, đối phương là Hoàng Già Cảnh võ giả, hắn là cũng có Càn Khôn Thế Giới, chẳng lẽ nói tu vi bị phong ấn, mà đối phương Càn Khôn Thế Giới lại có thể tùy ý sử dụng?

"Ngươi chỉ cần nói đổi hay không liền tốt?" Hắc Trư một mặt thịt đau nhìn trên mặt đất Ngọc Trụ, tức giận nói ra.

Hắc Trư không có trả lời Từ Phong vấn đề, Từ Phong cũng không có tiếp tục truy vấn, nhìn về phía trên mặt đất Ngọc Trụ, một cái mẫu to bằng móng tay cười viên cầu, đơn giản mà không có bất kỳ cái gì hoa văn trang sức, bản thể trong suốt, bích lục, dùng một cây Kim Tỉ Tuyền xuyên lấy, bề ngoài cũng không tệ, nhưng Từ Phong thấy thế nào đều giống như phổ thông ngọc thạch điêu khắc mà thành, loại vật này thả ở trong mắt người bình thường có lẽ còn có thể coi như Gia Truyền Chi Vật, nhưng thả ở trong mắt võ giả lại là không đáng một đồng.

Nhưng nhìn Hắc Trư này một mặt thịt đau bộ dáng, cái này Ngọc Trụ hẳn là không đơn giản như vậy, trừ phi con lợn này đang diễn trò.

Từ Phong nghĩ một hồi, vẫn cảm thấy trước tự mình nhìn một chút lại nói, đưa tay muốn đem Ngọc Trụ lấy tới hào hào tường tận xem xét một chút, nhưng hắn vừa khẽ vươn tay, Hắc Trư tựa hồ đã sớm chuẩn bị, so Từ Phong trước một bước đem Ngọc Trụ điều tại trong miệng, sau đó đầu heo nhẹ nhàng hất lên, khối này Ngọc Trụ vững vàng treo ở heo trên mũi.

Chợt Hắc Trư một mặt trào phúng nhìn lấy Từ Phong nói ra: "Làm sao? Muốn ăn cướp trắng trợn sao!"

Từ Phong đẩy trong đầu hắc tuyền, lễ thắng khí hùng nói ra: "Ta nếu là trước nhìn kỹ một chút, làm sao biết ngươi có phải hay không tùy tiện xuất ra một miếng ngọc vỡ rồi liền muốn đổi ta thịt nướng."

"Phá Ngọc Trụ?" Hắc Trư giọng trong nháy mắt đề cao vài lần, sắc mặt lộ ra vẻ phẫn nộ: "Ngươi biết Ngọc Trụ lại lịch sao? Ngươi dám nói hắn là phá Ngọc Trụ!"

"Lại lịch ra sao?" Từ Phong cũng tới hứng thú.

"Lệch không nói cho người!"

"Cái kia chính là phá Ngọc Trụ!"

"Vô tri chẳng lẽ cũng là người huyền diệu tư bản?" Hắc Trư hừ lạnh nói ra.

"Dù sao ta nhìn không ra có cái gì tốt!" Từ Phong chết cứng đến.

"Hôm nay ta truy tung người lâu như vậy người phát giác được sao?" Hắc Trư gặp Từ Phong thái độ như thế, cũng là không còn cách nào khác, cường chế lấy trong lòng nộ khí nói với Từ Phong.

"Cùng khối này Ngọc Trụ có quan hệ?" Từ Phong trong lòng giật mình, chẳng lẽ lại ngọc này rơi còn có thu liễm khí tức tác dụng, nghĩ tới đây, Từ Phong không khỏi lần nữa nhìn về phía treo ở hắc mũi heo bên trên Ngọc Trụ, có thể vẫn không có nhìn ra cái gì dị thường tới.

"Đương nhiên! Ta chính là mang theo cái này mai Ngọc Trụ mới đưa ta khí tức ẩn nặc rơi, nếu không người như thế nào lại không có chút nào phát giác bị ta theo dõi đến nơi đây." Hắc Trư mặt lộ vẻ đắc ý.

"Hừ, ai nói ta không có phát giác được." Từ Phong lạnh hừ một tiếng, chợt có chút khinh thường nói ra: "Muốn chỉ là điểm ấy tác dụng vậy cũng không có gì hiếm có."

Thực sự Từ Phong tâm lý đối với Ngọc Trụ chức năng này đã hết sức hài lòng, nếu như không phải Từ Phong khoảng thời gian này một mực ở vào Ô Đan Sơn Mạch bên trong không ngừng chém giết, đối với nguy hiểm cảnh giác càng thêm nhạy cảm, lúc này mới phát hiện một tia dị thường, bằng không hẳn căn bản là không có cách phát hiện Hắc Trư theo dõi, bởi vậy có thể thấy được, ngọc này rơi ẩn nặc khí tức công năng tuyệt đối là hết sức lợi hại.

Chỉ bằng vào cái này một cái công năng, khối này Ngọc Trụ cũng tuyệt đối là theo dõi giết người, chạy trốn bảo mệnh tốt nhất chỉ phẩm.

Chủ yếu nhất là, Từ Phong cũng chỉ cần nỗ lực một khối thịt nướng mà cho nên cho dù Hắc Trư không có lấy ra môn kia vũ kỹ đến đối, chỉ bằng vào khối này Ngọc Trụ, Từ Phong cũng đã sớm hạ quyết tâm.

Chỉ là hẳn muốn từ Hắc Trư trong miệng nhiều moi ra một số liên quan tới khối này Ngọc Trụ công năng, cũng không tránh được bản thân đạt được về sau còn muốn một mình nghiên cứu một phen.

Quả nhiên, gặp Từ Phong một mặt xem thường bộ dáng, Hắc Trư có khí vừa vội, thăm mắng từ Phong Bất Thúc hàng.

Tiếp tục chào hàng nói: "Cái này mai Ngọc Trụ còn có một cái công năng, cũng là mang lên về sau có thể ngưng thần tĩnh khí, bảo trì tâm thần thư thái, tránh cho vô giả lúc thời điểm tu luyện lòng có tạp niệm dẫn đến luyện công tẩu hỏa nhập ma."

"Còn gì nữa không?" Từ Phong bình thần hỏi, trong lòng đã vui vẻ nở hoa.

"Không có." Hắc Trư lắc đầu nói ra: "Ta cũng là tại thu hoạch được khối này Ngọc Trụ không lâu sau đó liền đụng phải Phong Vô Trần, cho nên cũng một mực không có tra xét rõ ràng đến còn có hay không hẳn công dụng, nhưng cho dù là hai thứ này công năng, liền đã mười phần bất phàm, đừng nói đối lấy người một khối thịt nướng, cũng là một trăm khối ta đều thua thiệt."

"Tốt a, ta liền miễn vì khó đối, khối này thịt nướng về người." Từ Phong không để ý đến Hắc Trư một mặt ủy khuất, thịt đau bộ dáng, trực tiếp đem một khối thịt nướng vẫn hướng Hắc Trư, cũng không sợ Hắc Trư đổi ý.

Gặp thịt nướng bay tới, Hắc Trư con mắt tinh mang lấp lóe, vừa rồi u ám chi sắc lập tức tan thành mây khói, cực kỳ nhân tính hóa hai cái móng trước ly khai mặt đất, trực tiếp đem này chuỗi lấy thịt nướng nhánh cây khô kẹp lấy.

Từ Phong thấy cũng là sửng sốt, hắc coi là Từ Phong sẽ dùng miệng điều, không nghĩ tới lúc này Hắc Trư cái này tư thế như cùng người, hai đầu chân sau chống đất vững vàng đứng ở nơi đó, hai đầu chân trước như là xuất thủ đồng dạng kẹp chặt nhánh cây khô.

"Tiện nghi người!" Ngược lại là nói lời giữ lời, tại tiếp được thịt nướng một khắc này, đầu hất lên, trực tiếp đem Ngọc Trụ quăng về phía Từ Phong, bị Từ Phong một tay nắm trong tay.

Không để ý đến Hắc Trư hưng phấn cầm thịt nướng đến một bên say sưa ngon lành bắt đầu ăn, Từ Phong nắm lấy Ngọc Trụ cẩn thận chu đáo.

Nhưng Ngọc Trụ cầm trong tay, trừ cảm nhận được một cỗ mát lạnh chi ý lại không một chút hẳn dị trạng.

Từ Phong đem Ngọc Trụ treo ở trên cổ, loại này cảm giác mát mẻ lập tức tràn vào trong đầu, cảm giác mười phần sáng khoái, tâm thần cũng biến thành thanh minh, Từ Phong không khỏi âm thầm lấy làm kỳ, vèn vẹn cái này một hạng công năng liền đã cực kỳ hưởng thụ, Từ Phong cảm giác nếu như lúc này mình tại biến thành trạng thái tu luyện, có ngọc này rơi phụ trợ, hẳn có thể càng nhanh đường đi nhập trạng thái tu luyện bên trong, mà lại hiệu suất cũng sẽ so dĩ vãng mau hơn rất nhiều.

Mà lại mang lên khối này Ngọc Trụ về sau, Từ Phong phảng phất cảm giác được mình cùng ngọc này rơi ở giữa thành lập một loại vi diệu liên hệ, tâm thần nhất động, Ngọc Trụ đột nhiên tản mát ra một vòng bích lục u quang, chợt Từ Phong phát giác chính mình khí tức đã đến tại thời khắc này bị tầng này u quang che giấu.

"Chẳng lẽ khối này Ngọc Trụ đã đến chủ động nhận chứ?" Từ Phong tâm tình vui vẻ, cảm giác được chính mình thật đúng là nhặt được bảo bối.

Đang Từ Phong nội tâm hoan hỉ thời điểm, Từ Phong phát giác được Hắc Trư đã ăn xong khối kia thịt nướng, một bộ vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, lúc này càng là trong mắt ngậm lấy nồng đậm vẻ u oán, đáng thương nhìn chằm chằm Từ Phong trên tay một cái khác khối thịt nướng.

Gặp này, Từ Phong vội vàng thu hồi ánh mắt, không có đang nhìn Hắc Trư, giờ tay lên bên trong khối kia thịt nướng ăn ngấu nghiến, trong nháy mắt bị tiêu diệt trống không.

Sau đó thời kỳ, Ô Đan Sơn Mạch rừng cây đại sơn ở giữa thêm ra một đội người heo tồ hợp, mỗi lần có tiếng đánh nhau vang lên, luôn có một đạo thiếu niên thân ảnh tại cùng Linh Thú chém giết, mà tại vòng chiến cách đó không xa, một đầu tròn trịa Hắc Trư ngồi ở chỗ đó lẳng lặng quan sát.

Chiến đấu kết thúc về sau, thiếu niên đem liệp sát Linh Thú thu thập xong về sau rời đi, đầu này Hắc Trư cũng yên lặng đi theo cùng một chỗ rời đi.

Cứ như vậy, lại qua khoảng bốn tháng thời gian, trong thời gian này Hắc Trư một mực đi theo tại Từ Phong bên cạnh, Từ Phong cũng không có lại đi Hắc Trư rời đi.

Một người một heo ban ngày nhìn bình an vô sự, mà lại trên cơ bản không có bất kỳ cái gì giao lưu, nhưng trời vừa tối, hai người liền bắt đầu đấu trí đấu dũng.

Đi qua lần trước Hắc Trư bỗng dưng lấy ra một khối Ngọc Trụ, Từ Phong liền biết Hắc Trư trên thân khẳng định còn có hắc đồ tốt, cho nên hắc một mực bỏ mặc Từ Phong đi theo tại bên cạnh mình, thậm chí cái này bốn tháng đến, bởi vì Hắc Trư tồn tại, đều không có tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, chính là vì có thể từ trên người Hắc Trư lại vớt một chút chỗ tốt.

Mà Hắc Trư lựa chọn lưu lại, trừ là lưu luyện Từ Phong thịt nướng bên ngoài, đồng thời cũng muốn dò la xem Từ Phong như thế nào hấp thu sát khí tiến hành tu luyện, chờ mong có thể có hi vọng giải khai tự thân phong ấn.

Cho nên trời vừa tối thời điểm, hai người thi triển thủ đoạn, mưu kế chồng chất, thậm chí có đôi khi dùng tới một số hạ lưu mưu kế, nhưng cuối cùng song phương đều là cuối cùng đều là thất bại.

Từ Phong thông minh cơ trí, nhưng Hắc Trư cũng là đa mưu túc trí, bốn tháng quá khứ, hai người cuối cùng cũng là dùng bình thủ kết thúc.

Một đêm này, một người một heo ngay tại một chỗ hoang dã phía trên nghỉ ngơi.

Từ Phong phát lên một đồng lửa, bắt đầu thịt nướng.

Hắc Trư ở một bên nhìn nước bọt chảy ròng, nhưng trong mắt lại tràn đầy xem thường, vẻ khinh thường, Từ Phong đã dùng thịt nướng một chiều này dụ hoặc hắc chính một chút bốn tháng, mỗi ngày đều là như thế, bất quá hắc tuy nhiên thêm ăn, lại lạ thường nhìn xuống lần lượt dụ hoặc, nếu không trên người mình điểm này bảo vật đều sẽ rơi xuống Từ Phong Càn Khôn Giới Chỉ bên trong.

Chỉ là hôm nay Hắc Trư cảm giác được một tia khác biệt, ngày thường Từ Phong thịt nướng nhiều nhất cũng chỉ là nướng cái hai ba khối mà nhưng lần này, Từ Phong đã đến trực tiếp lấy ra một đầu Linh Thú, đầu này Linh Thú tối thiểu có ba bốn trăm cân bộ dáng.

"Tiểu tử này lại phải làm cái quỷ gì?" Hắc Trư lập tức sinh ra cảnh giác, cái này thời gian mấy tháng hắc đối Từ Phong cũng càng phát ra hiểu biết, phát hiện thiếu niên này nhìn qua một mặt người súc vô hại bộ dáng, nhưng một bụng ý nghĩ xấu, ý đồ xấu thậm chí so với còn nhiều, khiến cho hắc nhiều lần thiếu chút nữa nói.

Từ Phong cũng không để ý đến Hắc Trư nhìn mình ánh mắt cảnh giác, mười phần nhận biết ngồi tại bên cạnh đồng lửa thịt nướng.

Một cái Cổ Mộc chẻ thành trên ván gỗ để đó từng khối Từ Phong vừa mới cắt gọn Linh Thú thịt, Từ Phong tại trên đồng lửa còn mang lấy bốn khối đã nhanh nướng chín thịt.

Thời gian không dài, giá nướng thượng nhục đã nướng chín, Từ Phong lấy xuống, đem đặt ở tám ván gỗ Không Bạch chỗ, lại cầm lấy bốn khối thịt nướng tiếp tục đặt ở trên đồng lửa đồ nướng.

"Ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi lại nghĩ ra cái gì mưu kế!" Hắc Trư trong mắt vẻ nghi hoặc càng đậm, tuy nhiên không biết đối phương đến muốn làm gì, nhưng vẫn là làm ra một bộ biết rõ núi có hổ vẫn hướng Hồ Sơn được tư thế, đứng dậy hướng phía Từ Phong chỗ phương hướng đi tới.

"Tiểu tử, ngươi lại muốn xoát hoa chiêu gì?" Hắc Trư đi đến Từ Phong phụ cận nói ra, âm thầm vụng trộm đại hút mấy cái khí, đến an ủi chính mình thêm muốn.

"Ăn đi! Đây là hôm nay chuyên môn cho ngươi nướng." Từ Phong mỉm cười, chỉ trên ván gỗ đã đã nướng chín bốn khối thịt nướng đối hắc heo bình tĩnh nói ra.

Chương 96: Trêu đùa Hắc Trư

"Chuyên môn vì ta nướng?" Hắc Trư ánh mắt tại Tử Phong cùng thịt nướng giữa hai bên vừa đi vừa về nhìn vài lần, âm thầm nuốt một chút nước bọt, cuối cùng vẫn nhìn xuống không có đi ăn, cười lạnh một tiếng nói ra: "Người lại muốn đùa nghịch hoa dạng gì?"

Tử Phong lắc đầu cười khổ nói: "Xem ra người thật không thể phát thiện tâm, người tốt khó làm a!"

Hắc Trư gặp Tử Phong dạng này, trong mắt nghi hoặc càng nặng, con người không ngừng chuyển động.

"Chẳng lẽ tiểu tử này tại trong thịt hạ được?" Hắc Trư chỉ có thể nghĩ đến loại khả năng này, Tử Phong một mực nhớ thương trên người hắn các loại bảo bối, nhiều lần uy bức lợi dụ không thể, lần này rất có thể giở trò.

"Đã người không dám ăn, cái kia coi như, ta vẫn là tự mình ăn đi." Tử Phong sau đó tay cầm lên một khối thịt nướng bắt đầu ăn.

"Chờ một chút!" Tử Phong vừa ăn hai cái, Hắc Trư đột nhiên kêu dừng.

"Làm gì? Người không phải không ăn sao?" Tử Phong đùa cợt nói.

"Ta lúc nào nói qua không ăn?" Hắc Trư trong mắt lóe lên một vòng trong sáng, trên mặt lại giả vờ làm tức giận bộ dáng.

"Nơi đó còn có, tùy người ăn." Tử Phong cũng không tranh biện.

"Trong tay người khối kia cũng là ta, đây chính là trước người nói, đều là cho ta nướng." Hắc Trư nói ra.

"Cho người." Tử Phong một mặt chết lặng chỉ sắc, đoán được Hắc Trư suy nghĩ, lo lắng cho mình cho hắn hạ được.

"Có muốn hay không ta đem hắn ba khối cũng cắn một cái?" Tử Phong bộ mặt có xem thường nói ra.

Hắc Trư biết Tử Phong đùa cợt mình, nhưng làm bộ không có nghe được, ăn như hổ đói ăn từ Tử Phong trong tay nhận lấy thịt nướng.

Tử Phong thấy thế, hắc tổ cũng không phủ định cũng không đồng ý, biết con hàng này tâm lý hi vọng chính mình mỗi cái đều cắn một cái thử độc, nhưng ngoài miệng lại không có ý tứ nói.

"Ồ chung lâu như vậy, chẳng lẽ ta tại trong lòng người lại là một cái cho người ta âm thầm hạ được, sử dụng hạ lưu thủ đoạn người?" Tử Phong ngôn ngữ có chút mập mờ, một mặt u oán nhỏ giọng lầm bầm một câu, một bộ cực kỳ bộ dáng ủy khuất.

Hắc Trư nghe Tử Phong nói như vậy, toàn thân một cái thư linh, đánh rùng mình một cái, thậm chí tiểu tử này chẳng lẽ thích nam phong?

Suy nghĩ một chút, Hắc Trư cảm thấy không có khả năng, đối phương nhất định là làm bộ, hắn càng như vậy, càng đại biểu đối với mình không có lòng tốt, Hắc Trư lạnh hừ một tiếng, ánh mắt đảo qua Tử Phong, giống là nói "Chẳng lẽ người không phải dạng này người?".

Tử Phong cũng không để ý tới, tiếp tục nướng Linh Thú thịt, bất quá mỗi lần nướng xong một khối hắn đều dẫn đầu cắn một cái, đối với một màn này, Hắc Trư một mực bảo trì ngậm thừa nhận. Tử Phong là dở khóc dở cười, nghĩ thầm, đã người thích ăn người khác cơm thừa, vậy ta liền thành toàn người đi!

Hắc Trư ăn tốc độ rất nhanh, Tử Phong nướng tốc độ căn bản không có hắn ăn tốc độ nhanh, chờ đợi thời điểm, Hắc Trư Bốn đầu chân liền không có ngừng qua, một bộ lo lắng bộ dáng.

Trần tu món ngon hắn ném qua không ít, nhưng Tử Phong thịt nướng đúng là nhất tuyệt, khiến cho hắn có chút muốn ngừng mà không được.

Tử Phong vừa thi xong một khối, ăn một miếng về sau, Hắc Trư lập tức vội vã không nhìn nổi nhận lấy. Thịt nướng mỹ vị lệnh Hắc Trư một mặt hưởng thụ biểu lộ, hắn lần thứ nhất ăn thời điểm cũng chỉ là ăn một khối, mà từ đó về sau liền không còn có ném qua, ngược lại là mỗi đêm phải nhìn nhìn Tử Phong ăn như gió cuốn ăn thịt nướng, mỗi lần thời điểm này, hắn đều ảo tưởng chính mình lúc nào cũng có thể dạng này không kiêng nể gì cả ăn Tử Phong nướng ra để nướng thịt, hôm nay rốt cục đến nguyện lấy thưởng.

Thời gian trong bóng đêm trôi qua, trong chớp mắt hơn một trăm cân thịt nướng bị Hắc Trư tiêu hóa không còn, lúc này Hắc Trư dạ dày đã phình lên, nhưng trên mặt khát vọng biểu lộ lại không chút nào hạ thấp.

Không biết là ăn quá no hay là bởi vì một mực không có phát hiện Tử Phong muốn đùa nghịch quỷ kế dấu hiệu, Hắc Trư sau cùng trực tiếp đặt mông ngồi tại bên cạnh đồng lửa, tựa hồ cũng không quan tâm Tử Phong lại đột nhiên xuất thủ đánh lên hắn.

Từ Phong thấy thế, khỏe miệng cười khê, đồng thời cũng thăm giật mình con hàng này sức ăn kinh người, đây cũng không phải là Phở Thông Dã Thú thịt, mà chính là Linh Thú thịt, Từ Phong muốn ăn dã thú thịt cũng có thể ăn hơn một trăm cân, nhưng nếu là đổi lại Linh Thú thịt, tối đa cũng liền ba bốn mươi cân bộ đáng, cái này hay là bởi vì Từ Phong huyết mạch khác hẳn với thường nhân, khí huyết có thể nhanh chóng tiêu hóa nguyên nhân, mà đầu này Hắc Trư hiện tại ăn hơn một trăm cân, hơn nữa còn một bộ không có ăn no bộ đáng.

Theo Hắc Trư dạ dày càng ngày càng trống, Từ Phong trong mắt hứng thú càng dày đặc, muốn biết con lợn này là thật không có ăn no, hay là bởi vì tham luyến thịt nướng mỹ vị không muốn từ bỏ, Từ Phong trong lòng ẩn ẩn chờ mong là cái sau, dạng này hẳn liền có thể nhìn thấy một đầu bị chính mình cho ăn bệ bụng heo, đây chính là cổ kim hiếm có chuyện lạ.

Nghĩ tới đây, Từ Phong chuẩn bị lại cho Hắc Trư đến điểm liệu.

Từ Phong ngón tay thanh mang lóe lên, từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái cái bình, nói với Hắc Trư: "Có thịt không từ chẳng phải là bạo diễn ta đồ, vật, ta người tốt làm đến, đem ta trân tàng mỹ tửu cũng tặng cho người!"

Hắc Trư lắng một chút, chột trong mắt lóe lên một vòng vui mừng, như đổi lại người bên ngoài, Hắc Trư tuyệt đối phải nhào tới đích thân lên đối phương một thanh, cái này phục vụ đơn giản quá chu đáo.

Hắc Trư trong lòng ý động, nhưng không có tiếp nhận vò rượu, một mặt thờ ơ bộ đáng.

Từ Phong lập tức mình bạch đối phương ý tứ, đem rượu đàn mở ra, chính mình trước hưng hăng uống một ngụm, đây là Chung Lôi tiền hẩn tửu, không nghĩ tới hôm nay muốn bị một con lợn chà đạp!

"Vừa nói muốn đem rượu này đưa người, chính mình lại uống nhiều như vậy!" Hắc Trư trả đũa, nhìn lấy Từ Phong cái này một rằm uống chỉ ít có một phần ba tửu, một mặt vẻ nhếch nhếch.

"Là đưa cho heo, không phải đưa người!"

"Tiểu tử, người vũ nhục ta?"

"Chẳng lẽ người là người? Người không phải heo sao?"

"..."

Rầm rầm...

Hắc Trư tiếp nhận vò rượu uống ừng ực mấy ngụm, lấy tiêu hẩn vừa rồi kinh ngạc mỗi hận.

Tửu vừa xuống bụng, Hắc Trư trong mắt tinh quang lấp lóe, trong lòng thăm than quả nhiên là hảo tửu.

Tiểu tử này lần này là dốc hết vốn liếng, ta ngược lại thật ra muốn nhìn người cuối cùng có thể xoay ra hoa dạng gì, đến lúc đó để người mất hết vốn liếng, nhìn người làm sao khóc, để người biết cùng ta chơi người còn non điểm.

Nghĩ tới đây, Hắc Trư thở dài một hơi, vừa rồi hạm lực cũng quét sạch sành sanh, tiếp tục miệng lớn cắn ăn, uống từng ngụm lớn tửu.

Mà mỗi khi uống rượu xong, hẳn liền nhìn về phía Từ Phong, Từ Phong cũng rất thức thời lấy thêm ra một vò rượu đến cho Hắc Trư uống.

Thẳng đến Hắc Trư dạ dày đã cao cao nổi lên, phảng phất muốn bạo chết thời điểm, Từ Phong trong tay càng là gấp rút mấy phần đồ nướng tốc độ, trong đầu hiện ra một bộ Hắc Trư cạp phá cái bụng, từ bên trong tán nát một đống cao cấp vũ kỹ, Linh Khí, đan dược các loại các loại bảo vật tràng cảnh.

Tuy nhiên trong lòng biết ý nghĩ này có chút hoang đường, nhưng Từ Phong còn thì nguyện ý nhìn một chút Hắc Trư xấu mặt bộ đáng. Bất quá sau một khắc, Từ Phong mặt liền đen đen đến, trong tay động tác cũng theo đó trì trệ.

Tại Từ Phong nhìn soi mói, Hắc Trư thân thể một chút xiu biến lớn, theo thân thể biến lớn, bụng hẳn cũng không hề lộ ra như vậy đột ngột, khi Hắc Trư thân thể biến thành ba bốn mét lớn nhỏ bộ đáng, đã căn bản nhìn không ra dạ dày dị dạng.

Hắc Trư khôi phục bản thể về sau, ở trên cao nhìn xuống nhìn một chút Từ Phong, tràn đầy xuân phong đắc ý chi sắc, vừa rồi Từ Phong mặt đen một màn kia hẳn nhưng khi nhìn rõ sở.

Rõ ràng hơn Từ Phong trước đó vẫn đang ngó chừng chính mình dạ dày nhìn, hẳn đương nhiên biết rõ Từ Phong đang suy nghĩ gì, nhưng Từ Phong thịt nướng động tác vào thời khắc ấy bắt đầu biến nhanh, Hắc Trư tự nhiên vui lòng nhìn thấy một màn này, cho nên cũng vẫn xem như không có phát giác.

Thẳng đến thực sự có chút nhìn không được, Hắc Trư mới biến hóa hồi vốn đến thân hình, giờ phút này nhìn thấy Từ Phong kinh ngạc, trong lòng của hẳn càng là thoải mái vô cùng, một khối thịt nướng bị hẳn hai cái nuốt vào, rầm rầm lại uống mấy cái bát rượu, phảng phất là một cái cân khủng bố.

Từ Phong thấy thế, trong tay động tác hoàn toàn dừng lại, hẳn thực căn bản không có bất luận cái gì âm mưu, thực hôm nay làm nhiều như vậy, cũng là biết muốn trêu đùa một chút Hắc Trư, mấy tháng ở chung, hẳn biết Hắc Trư đối với hẳn một mực phòng bị, cho nên hẳn đột nhiên lấy lòng, đối phương

nhất định đa nghi.

Cho dù là miệng bên trong ăn uống vào, nhưng trong lòng vẫn là tại âm thầm cảnh giác.

Từ Phong vốn cho rằng trò vui còn ở phía sau, càng là đến sau cùng, Hắc Trư trong lòng lòng nghi ngờ liền sẽ càng nặng, nhưng không nghĩ tới Hắc Trư tham ăn không muốn sống, hơn nữa nhìn hiện tại bộ dáng, cái này Hắc Trư liền như là một cái cần khủng bố, nếu quả thật muốn cho hắn cho ăn no, chính mình chỉ sợ trừ vật giới chỉ bên trong vất vả liệp sát Linh Thú huyết nhục đều muốn bị Hắc Trư ăn không còn, còn có còn lại hơn hai mươi vỏ rượu cũng không có khả năng lưu lại.

Nghĩ đến chỗ này, Từ Phong tự nhận không may, quyết định từ bỏ.

"Người làm sao dừng lại?" Hắc Trư nguyên bản còn dự định trào phúng Từ Phong vài câu, nhưng gặp Từ Phong bắt đầu đem những cái kia không có nướng Linh Thú thịt đều thu lại, nhất thời có chút kinh ngạc.

"Liền đến nơi đây đi, ta mệt mỏi!" Từ Phong đương nhiên nói ra.

"Thế nhưng là ta còn không có ăn no a!"

"Ta nói miễn phí mời người ăn thịt uống rượu, có thể chưa từng có nói qua bao no!" Từ Phong nói ra.

"Này... Này..." Hắc Trư cũng sợ không biết nói cái gì cho phải, xoay hai lần miệng, giống như còn tại dư vị một chút vừa rồi rượu thịt tàn hương, có chút hối hận vừa rồi nhẫn nại nửa một hồi tốt, còn có thể lại nhiều ăn mấy khối.

Cho đến bây giờ hắn đã ăn hơn hai trăm cân thịt nướng, nhưng thực cái này cùng hắn chân thực sức ăn so sánh còn kém rất xa, bởi vì thân thể thu nhỏ, cho nên ăn hết thực vật không tới kịp tiêu hóa chống bụng hắn phình lên, nhưng cũng không phải là đại biểu hắn ăn no.

Hắc Trư tuy nhiên một mặt không tình nguyện, nhưng cũng biết hôm nay còn muốn ăn thịt nướng là không thể nào, chột đứng dậy cùng Từ Phong bảo trì khoảng cách nhất định, có chút âm thầm nghĩ mà sợ, vừa rồi chính mình đã đến bởi vì tham ăn mà có chút đặc ý vong hình, may mắn Từ Phong không có thừa cơ ra tay với hắn.

Chỉ là tiểu tử này trong hồ lô đến bán thuốc gì?

Hiện tại cho ta ăn cũng ăn, uống cũng uống, đoán chừng cái đuôi hồ ly cũng nhanh lộ ra, Hắc Trư nghĩ tới đây, trong lòng tối âm thanh cảnh giác, nhìn chăm chú lên Từ Phong chờ đợi động.

"Nhìn ta làm gì, ta nói không có nướng liền không có nướng!" Từ Phong tức giận nói ra.

Sau khi nói xong, Từ Phong cầm một cái nhánh cây khuấy động lấy đồng lửa, cũng sợ xuất thần.

Hắc Trư chăm chăm nửa ngày, gặp Từ Phong không có chút nào phản ứng chính mình ý tứ, rốt cục có chút nhịn không được, nói với Từ Phong: "Người đến muốn làm gì?"

"Cái gì làm gì?" Từ Phong một mặt kinh ngạc, một bộ không biết Hắc Trư đang nói cái gì bộ dáng.

Nhưng thực lúc này Từ Phong trong lòng sớm đã vui vẻ nở hoa, biết đồ con lợn mắc lừa, hắn biểu hiện càng bình thản, Hắc Trư liền sẽ càng phát ra nghi kỵ chính mình hội có mưu đồ.

"Người đột nhiên mời ta ăn thịt nướng, đừng nói người đột phát thiện tâm!" Hắc Trư cười lạnh một tiếng nói ra, trong mắt tàn mát ra tự cho là trí tuệ quang mang.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Linh Sủng

Từ Phong miệng hơi cười, trầm mặc không nói, lẳng lặng nhìn lấy đồng lửa, một chút cũng không có phản ứng Hắc Trư ý tứ. Hắn loại biểu hiện này càng thêm lệnh Hắc Trư chắc chắn chính mình suy đoán, chỉ là hắn căn bản nhìn không ra Từ Phong đến có gì âm mưu, loại cảm giác này để Hắc Trư càng phát ra bắt đầu bất an, vây quanh Từ Phong cùng đồng lửa không ngừng vòng quanh đi lại, giống như đang cực lực suy nghĩ, cũng trong bóng tối cảnh giác Từ Phong chuẩn bị ở sau.

Từ Phong gặp Hắc Trư bộ dáng như thế, vừa rồi phiền muộn quét sạch sành sanh, giờ khắc này hắc mực đích đã đạt tới, chính là muốn trêu đùa một chút rồi sinh tính đa nghi Hắc Trư, để hắc nghi thần nghi quý.

Sau một lát, nhìn trước mắt nóng bắt an mà không ngừng đi lại Hắc Trư, Từ Phong vẫn như cũ không nói một lời, cũng không thấy có bất kỳ động tác gì, biết sau cùng, Từ Phong bắt đầu khoanh chân ngồi tĩnh tọa tu luyện.

"Người đến muốn làm gì?" Hắc Trư sau cùng có chút sụp đổ giận dữ hết, ần ần có chút hồi hận, thậm chí mình tham ăn, có lẽ giờ phút này mình đã tan mất Từ Phong một loại nào đó nguyên bộ bên trong.

Nhưng Từ Phong căn bản không để ý Hắc Trư, thật giống như không có nghe được.

Sau cùng tại Hắc Trư không ngừng chất vấn phía dưới, Từ Phong đành chỉ tu luyện, mở hai mắt ra, một mặt vẻ bất đắc dĩ, hai tay một đám nói với Hắc Trư: "Đều nói, chỉ là đột phát thiện tâm muốn mời người ăn một hồi thịt nướng, người nhất định phải nghi thần nghi quý, ta cũng không có cách nào."

"Ta sao lại tin người?" Hắc tổ xem thường nhìn lấy Từ Phong nói ra.

"Vây được rồi, ta thừa nhận ta có âm mưu!"

"Tính toán tiểu tử người còn có chút can đảm, cũng dám trực tiếp thừa nhận, nói đi, người đến muốn làm gì?" Hắc Trư một bộ đã sớm ngờ tới bộ dáng như thế.

"Đến tốt cùng muốn làm gì ta cũng đang suy nghĩ!" Từ Phong một bộ suy nghĩ bộ dáng, miệng đầy hồ ngôn loạn ngữ.

Hắc Trư nghe Từ Phong kiểu nói này càng là khó thờ, bất quá lại cảm Từ Phong không có cách nào, sau cùng giậm chân một cái hừ chạy đến cách đó không xa nghỉ ngơi qua, lâm râm đi thời điểm, còn nói nghiêm túc: "Thịt Bản Hoàng ăn, tửu cũng uống, mặc kệ người có âm mưu gì, cũng đừng hòng tính kế đến Bản Hoàng."

Từ Phong cười hắc hắc, cũng không để ý tới, biết Hắc Trư đã khí không được, đã đến lại ở trước mặt mình lấy 'Bản Hoàng' tự xưng.

Sau đó Từ Phong lâm vào trong tu luyện, đồng thời Tinh Thần Lực cũng đang chú ý Hắc Trư động tĩnh.

Một đêm thời gian trôi qua, Từ Phong trong tu luyện vượt qua, bất quá một đêm này bên trong, hắc tu luyện lại không phải như thường ngày buồn tẻ, một mực là ở vào một cái vui vẻ tâm tình bên trong.

Bởi vì giữa một đêm này, Hắc Trư tuy nhiên thả câu tiếp theo ngoan ngoãn qua cách đó không xa nghỉ ngơi, nhưng thực một mực trái lập bất an, căn bản không có tâm tình nghỉ ngơi, thậm chí đến sau nửa đêm, Hắc Trư rốt cục bạo phát, không ngừng gào kêu ra tiếng, càng là không ngừng đập vào chung quanh cây cối phát tiết trong lòng của hắc nộ khí cùng biệt khuất.

Từ Phong đem Hắc Trư tru lên thanh âm cùng chung quanh âm vang va chạm thanh âm nghe vào trong tai, lại một mực chưa động tác, nhìn thấy Hắc Trư kinh ngạc, hắc liền lòng tràn đầy hoan hỉ.

Từ Phong hiện nay cũng còn kém mấy tháng tròn mười sáu tuổi, lúc này thiếu niên chơi tính tại thời khắc này hiển lộ ra.

Khi sáng sớm ngày thứ hai Từ Phong khi mở mắt ra thời điểm, cho dù đối với xung quanh cảnh tượng có đoán trước, nhưng khi hắc chân thực nhìn thấy phụ cận tràng cảnh thời điểm cũng không khỏi đến hơi sững sờ, âm thầm kinh hãi.

Lúc này, lấy Từ Phong làm trung tâm, chung quanh phương viên ngàn mét phạm vi bên trong một mảnh hỗn loạn, đoạn mộc đang nằm, phẳng phất đã từng trải qua một trận đại chiến.

"Con hàng này khỏi xướng điên thật đúng là đáng sợ."

Từ Phong sững sờ xuất thần một lát, sau đó ánh mắt rơi vào cách đó không xa Hắc Trư trên thân, lúc này Hắc Trư cũng chú ý tới Từ Phong từ trong tu luyện tỉnh lại, một đôi hiện ra tơ máu con mắt cùng Từ Phong đối mặt, phần nộ bên trong mang theo mỗi một cảm giác.

"Người thật chỉ là đơn thuần muốn mời ta ăn bữa thịt nướng, không có muốn tính kế ta?" Hắc Trư giấy dựa thân thể đi tới, trầm giọng hỏi.

"Ta đã sớm nói, nhưng người thủy chung không tin, sớm nhất định ta tất nhiên có mưu đồ, người dạng này muốn ta cũng không có cách nào." Từ Phong nói ra.

Trông thấy Hắc Trư lần này bộ dáng, Từ Phong cũng cảm thấy mình xác thực chơi lớn, không nghĩ tới Hắc Trư tính khí đã vậy còn quá lớn, tuy nhiên một đêm này ở giữa hắc một mực chú ý Hắc Trư động tĩnh, nhưng mới đầu coi là Hắc Trư chỉ là muốn phát tiết một chút đối với hắc thị uy, nhưng không nghĩ tới loại này phát tiết sẽ kéo dài thời gian dài như vậy, khi Từ Phong kịp phản ứng lúc thời điểm nhưng lại phát hiện mình lúc này càng không tiện ra mặt ngăn cản, nếu không sẽ càng làm Hắc Trư nghi kỵ.

Nghe được Từ Phong câu nói này, Hắc Trư càng là giận dữ, trong mắt như muốn phẫn ra Hỏa đến, hướng thẳng đến Từ Phong nhào lên: "Cho nên người đã sớm đoán được ta sẽ không tin tưởng người hảo tâm như vậy mời ta ăn thịt nướng, cái này ngay từ đầu cũng là một cái bẫy, người đây là đang trêu đùa ta!"

"Người lãnh tình một chút, ta cũng sự tình ra có nguyên nhân!" Từ Phong thấy thế, vội vàng nói.

Nhưng Hắc Trư căn bản nghe không vào, đi qua một đêm chưa ngủ, tuy nhiên một mực đang không ngừng phát tiết trong lòng nộ khí, nhưng trong đầu hẳn một mực đang suy nghĩ chuyện này, thẳng đến về sau, hẳn dần dần phát giác được chuyện này thật ngẫm, phát giác chính mình lại bị một tên mao đầu tiểu tử cho trêu đùa.

Bồng bồng bồng...

Liên tiếp mấy lần va chạm chỉ tiếng vang lên, đều nương theo lấy một đạo thân ảnh màu đen trên không trung bay lượn.

"Người nói đi, người có nguyên nhân gì!"

Liên tiếp bị đá bay mấy cái lần về sau, Hắc Trư cái này mới chậm rãi tỉnh táo lại, biết mình không phải Từ Phong đối thủ, lần nữa dây dưa tiếp, rất có thể liền sẽ dẫm vào trước đó vết xe đổ, làm Hoàng giả uy nghiêm, hẳn không thể chịu đựng người khác cười ở trên người hẳn, rơi vào đường cùng, hẳn muốn nghe một chút Từ Phong giải thích, cũng là tại chính mình tìm cho mình cái lối thoát.

"Ày... Cái này, ta..." Từ Phong do dự một chút, có chút xấu hổ nói ra: "Ta lập tức liền muốn rời khỏi Ô Đàm Sơn Mạch, cho nên tại trước khi đi muốn muốn trả thù một chút người!"

Từ Phong bộ dáng có chút ngại ngùng, bất quá hẳn thẳng thắn lời nói không có chút nào làm dịu song phương thế cuộc khẩn trương, ngược lại lệnh Hắc Trư càng cho hơi vào hơn phần.

"Người muốn rời khỏi liền rời đi, vì cái gì liền muốn trêu đùa ta?"

Hắc Trư cơ hồ muốn lần nữa điên cuồng, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Tỉnh táo lại Hắc Trư đây là hồi tưởng lại Từ Phong lời mới vừa nói, cái này mới phản ứng được, hỏi: "Người muốn rời đi nơi này?"

Từ Phong khẽ gật đầu, nói ra: "Ta dự định hôm nay liền đi Ô Đàm Trấn nhìn một chút Chung Đại Ca, sau đó liền trở về Từ Vân Tông, đêm qua mời người ăn thịt nướng, người có thể cho rằng là ta đang trêu đùa người, cũng có thể xem như là ta sắp chia tay thời điểm đột phát thiện tâm, những này tùy người nghĩ ra sao đi, dù sao hôm nay từ biệt, chúng ta về sau cũng không nhất định hội gặp lại."

Từ Phong nửa Thật nửa Giả nói ra.

Hắc Trư trầm mặc một lát, trong mắt lộ ra vẻ trầm tư, lớn nhất về sau chém đinh chặt sắt nói ra: "Vậy ta cũng muốn đi theo người, hiện tại người là duy nhất có thể phá giải ta phong ấn người, người khác muốn vứt bỏ ta."

"Người muốn đi theo ta?" Từ Phong trên mặt lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc, nhưng chợt thẳng lưng đầu nói: "Không được!"

Hắn tuy nhiên một mực đang nhớ thương Hắc Trư trên thân bảo vật, nhưng ném thử mấy tháng đều không có kết quả, thẳng đến Hắc Trư con hàng này so với còn giống Thủ Tài Nô, muốn từ Hắc Trư nơi này chiếm được một chút lợi lộc, tuyệt đối sẽ so với lên trời còn khó hơn, cho nên ý nghĩ này hẳn sớm liền từ bỏ.

Mà lại Hắc Trư thật muốn một mực đi theo bên cạnh hẳn, liền như là một cái bom, tùy thời đều có thể nổ tung, hẳn còn nhất định phải phân tâm phòng bị, huống chi hẳn không muốn để cho người nhìn thấy hẳn tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết lúc tình huống, vì thế hẳn đã bốn tháng đều không có tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, cho nên vô luận loại kia lý do, hẳn cũng sẽ không giăng Hắc Trư mang theo trên người.

"Vì cái gì không được?"

"Đầu tiên, người không tin nhiệm người liền như là người không tin nhiệm ta, chúng ta cùng một chỗ, suốt ngày lẫn nhau nghi kỵ đề phòng lẫn nhau, người cảm thấy tốt như vậy sao? Lần, Tam Trưởng Lão đã trở về tông môn, người sự tình tất nhiên cũng sẽ bị cáo tri trong tông cao tăng, nếu như người đi với ta Từ Vân Tông, chẳng lẽ liền không sợ bọn họ phát hiện người? Bọn họ cũng sẽ không giống ta như vậy dễ nói chuyện, đến lúc đó hội có vô số loại thủ đoạn thực hiện đến trên người người, người đã từng là Hoàng Giả Cảnh cường giả, trong mắt bọn hắn người toàn thân đều là bảo vật!" Từ Phong nói với Hắc Trư, tuy nhiên đằng sau lời nói có đe dọa chi ý, nhưng cũng không có quá nhiều khen đại thành phần.

Hắc Trư sau khi nghe xong, cũng là lâm vào trầm mặc, Từ Phong nói không sai, nếu như thân phận của hắn bại lộ, tất nhiên sẽ lọt vào bắt, hẳn tuy nhiên còn có một số không có triển lộ thủ đoạn bảo mệnh, nhưng lại không nghĩ lãng phí đến những này thấp tu luyện trên thân.

Sau một lát, Hắc Trư cân nhắc một chút, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định, Từ Phong là hẳn có thể giải trừ phong ấn duy nhất thời cơ, cho dù hi vọng xa vời, cũng tồn tại một đường sinh cơ, cho nên hẳn không thể buông tha, sau cùng nói với Từ Phong: "Chỉ cần người không có đánh ta chủ ý, hẳn uy hiếp người không cần thay ta cân nhắc."

Từ Phong một mặt bất đắc dĩ, Hắc Trư lời này ý tứ rất rõ ràng, cho dù Từ Phong đã trình bày bên trong lợi hại, nhưng Hắc Trư vẫn là quyết định muốn đi theo Từ Phong.

"Không được!" Từ Phong vẫn là lắc đầu liên tục, cự tuyệt Hắc Trư đi theo.

"Vì cái gì?" Hắc Trư sắc mặt lộ ra sắc mặt giận dữ.

"Ta có thể cam đoan không làm thương hại ngươi, nhưng ta cũng không muốn mỗi ngày còn muốn đề lấy ngươi!"

"Ta cần ngươi phá giải ta phong ấn, ta như thế nào lại hại ngươi!" Hắc Trư tức giận đến quát.

Từ Phong bắt vì sở động, thái độ rất kiên quyết, cũng là không đồng ý.

"Ngươi cần ta làm thế nào, ngươi mới sẽ tin tưởng ta?" Sau cùng Hắc Trư vẫn là không còn cách nào khác, dùng thương lượng ngữ khí nói ra.

"Ta từ một số sách cổ bên trên từng nhìn thấy qua một số ghi chép, giống như người cùng Linh Thú ở giữa có thể sáng lập một cái Linh Sủng khế ước, không biết là thật hay giả, cũng không biết loại khế ước này có phải hay không dùng tại yêu thú trên thân." Từ Phong ánh mắt đảo qua Hắc Trư, có chút ngại ngùng, nhấn nhò nói ra.

"Ngươi nằm mơ!" Hắc Trư nghe xong Từ Phong lời này, nhất thời giọng chân giận dữ, đuổi ra chân trước chỉ Từ Phong cả giận nói: "Muốn ta làm ngươi Linh Sủng, ngươi đây là si tâm vọng tưởng, coi như Phong Vô Trần đều không có lệnh ta khuất phục, huống chi ngươi một con kiến hôi..."

Từ Phong bị Hắc Trư mắng một trận cũng không tức giận, trên mặt được không che giấu vẻ tiếc hận, thán vừa nói nói: "Đã như vậy, này cũng không có khác biện pháp, trừ cái đó ra, ta sẽ không tin tưởng ngươi."

"Ngươi... Ngươi đây là uy hiếp?"

"Này làm sao có thể là uy hiếp?" Từ Phong một mặt kinh ngạc, chợt rất nghiêm túc nói: "Cái này gọi áp chế!"

"Ngươi thật sự cho rằng ta trừ ngươi bên ngoài, tìm không thấy khác phá mở phong ấn phương pháp?" Hắc Trư cả giận nói.

"Vậy ngươi nhanh tìm đi, gấp lại!" Từ Phong sau khi nói xong, đứng dậy hướng phía Ô Đàn Trấn phương hướng đi đến, không để ý sau lưng như muốn bão nổi Hắc Trư.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Bình Đẳng Khế Ước

Từ Phong quay người, không chút nào dừng lại hướng phía Ô Đàn Trấn phương hướng đi đến

Hắc Trư đứng yên ở nguyên địa, nhìn qua Từ Phong rồi đi bóng lưng lâm vào trầm tư, trong mắt tràn ngập do dự về giấy dựa, nếu như Từ Phong như vậy rời khỏi, hẳn giải trừ phong ấn hi vọng cũng đem càng thêm xa vời, nhưng sung làm người khác Linh Sủng loại chuyện này, hẳn thà chết cũng sẽ không làm.

Mất thấy Từ Phong thân ảnh lập tức sắp biến mất tại núi non trùng điệp ở giữa, Hắc Trư than nhẹ một tiếng, tựa hồ làm ra một cái cực không tình nguyện quyết định, thân hình nhanh chóng hướng phía Từ Phong đuổi theo mà đi.

Từ Phong hành tẩu tốc độ cũng không nhanh, trong lòng còn ôm lấy một tia ảo tưởng, nếu như Hắc Trư thật có thể trở thành hắn Linh Sủng, hẳn ngược lại là có thể nắm thủ trợ giúp đối phương giải trừ phong ấn, nếu như thành công chính mình liền sẽ thêm một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả tay chân, đến lúc đó toàn bộ Viêm Hoàng Vực hẳn đều có thể đi ngang, thăm tra cái kia kẻ bạc tình hạ lạc cũng sẽ thoải mái hơn, mà lại cái này miễn phí tay chân sẽ còn phụ tặng rất nhiều bảo vật.

Chỉ là theo dần dần từng bước đi đến, Từ Phong trong lòng mong đợi cũng dần dần biến mất, trong lòng cười thầm chính mình vẫn là quá ngây thơ, coi như đối phương tu vi bị phong ấn, đã từng cũng là một tên cường giả, như thế nào lại cam tâm tình nguyện thành vì người khác Linh Sủng, mà lại đối phương thân thể vì yêu tộc, tự nhiên có càng thêm cao ngạo một mặt, cho dù Linh Thú muốn thu phục đều tương đối khó khăn, huống chi là Yêu Tộc.

"Xem ra là ta quá ngây thơ!" Từ Phong sau khi nghĩ thông suốt, cái này một tia ảo tưởng cũng tại thời khắc này bị ném sau ót, không có tại suy nghĩ loại này không thực tế ý nghĩ, tốc độ đột nhiên bạo phát, muốn hướng phía Ô Đàn Trấn phương hướng mau chóng đuổi theo.

A?

Ngay tại Từ Phong vừa tốc độ tăng lên muốn phải nhanh một chút đuổi tới Ô Đàn Trấn thời điểm, tốc độ của hắn lại đột nhiên chậm lại, trong mắt nổi lên một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, khoe miệng mỉm cười, trong lòng đã bỏ đi ngọn lửa hi vọng lần nữa phục hồi.

Thời gian không dài, Từ Phong đã có thể nghe được sau lưng truyền đến phi nhanh tiếng bước chân, đây là khoe miệng của hắn ý cười càng đậm.

Sau một khắc Từ Phong dừng lại, giả bộ như một bộ cảnh giác bộ dáng thông suốt quay người.

Chỉ gặp một đạo thân ảnh màu đen cấp tốc hướng phía Từ Phong tiếp cận, đã tại trong vòng trăm thước, trong chớp mắt đi vào Từ Phong phụ cận, chính là đầu kia Hắc Trư.

Hắc Trư đi vào Từ Phong phía trước không đủ mười mét địa phương đình chỉ cước bộ, ánh mắt có chút phức tạp nhìn lấy Từ Phong, tựa hồ vẫn còn có chút vẻ do dự.

Từ Phong để ở trong mắt, trong lòng kinh hi chi ý càng tăng lên, biết Hắc Trư là bởi vì cái gì mới bộ dáng như thế, rõ ràng hơn Hắc Trư đã đuổi tới, đã nói lên trong lòng của hắn mong đợi rất có thể liền có thể trở thành hiện thực.

Bất quá hắn nhìn thấy Hắc Trư về sau, vẫn là giả trang ra một bộ hết sức kinh ngạc bộ dáng, nói: "Tại sao là ngươi? Ta mới vừa nói đã rất rõ ràng, không chỉ là vì chính ta, đồng thời cũng là từ chối với ngươi an toàn cân nhắc, ngươi không thể tiếp tục đi theo ta."

Từ Phong một mặt thành khẩn sau khi nói xong, Hắc Trư biểu lộ không có biến hóa chút nào, trầm mặc một lát, nói với Từ Phong: "Ngươi sẽ trở thành một tên cường giả sao?"

"Hả?"

Từ Phong thần sắc sững sờ, không nghĩ tới Hắc Trư trầm mặc nửa ngày, sau cùng lại biệt xuất một câu như vậy mặc danh diệu lời nói, nhưng ngay lúc đó lấy lại tinh thần Từ Phong vẫn là chém đinh chặt sắt nói ra: "Đương nhiên, ta nhất định sẽ trở thành một tên cường giả."

Tuy nhiên không biết Hắc Trư vì sao lại hỏi như vậy, bất quá vô luận đối phương mục đích như thế nào, hắn đều sẽ như thế trả lời, vô luận là vì truy tra nam nhân kia hạ lạc, vẫn là vì chính mình đối với bên ngoài cuộn cuộn thần kỳ thế giới hướng tới, hắn đều lệ chí muốn trở thành một tên cường giả, cũng nhất định phải trở thành một tên cường giả.

Mà lại tu luyện thiên phú cũng không yếu, Thái Cổ Sát Khí Quyết càng là lệnh hắn lòng tin mười phần, chủ yếu nhất là hắn có một khóa kiên định bất khuất cường giả chí tâm.

"Người nào đều muốn trở thành một tên cường giả, rất nhiều người đã từng tràn đầy tự tin cùng ngươi nói ra muốn cùng lời nói, nhưng cuối cùng có thể đứng ở cường giả liệt kê lại có mấy người, ngươi làm sao lại khẳng định như vậy?" Hắc Trư không có trào phúng, mà là một bộ rất trịnh trọng bộ dáng tiếp tục hỏi.

"Đã ngươi hiểu được đạo lý này, vì sao còn muốn hỏi như vậy ta? Ta nói ngươi lại không tin, vậy ta đáp cùng không đáp cũng không có không khác biệt." Từ Phong cười cười, không có tiếp tục nói chuyện.

Hắc Trư cũng lâm vào trầm mặc, một người một heo đứng yên ở rừng cây ở giữa, một cái tại suy nghĩ, gian nan làm lấy quyết định gì đó, một cái đang chờ đợi, trong lòng cũng là tâm thần bất định, khẩn trương.

"Muốn để cho ta trở thành ngươi Linh Sùng là không thể nào!" Hắc Trư dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, mười phần kiên định nói ra.

"Tốt a, loại chuyện này xác thực không thể cưỡng cầu!" Từ Phong tại nghe được câu này thời điểm, tâm cũng theo đó trầm xuống, hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Nếu như Hắc Trư không có đuổi theo, mặc dù biết Hắc Trư không đồng ý thành vì chính mình Linh Sùng, nhưng tâm tình cũng không có sẽ như thế lúc như vậy thất lạc.

"Bất quá..." Hắc Trư cực đại hắc sắc đầu heo đỏ lên như là gan heo chi sắc, muốn nói lại thôi.

"Bất quá cái gì?" Từ Phong cũng là tinh thần chấn động, chẳng lẽ còn có đoạn dưới hay sao?

"Hắc Trư thờ dài một hơi, tựa hồ là quyết định, nói ra: "Tuy nhiên ta sẽ không trở thành ngươi Linh Sùng, nhưng ta nguyện ý cùng ngươi ký kết Bình Đẳng Khế Ước."

"Bình Đẳng Khế Ước là cái gì?" Từ Phong hỏi.

Hắc Trư lúc này cũng không có lòng xem thường Từ Phong, nghiêm túc nói: "Linh Sùng ký kết đều là chủ tớ khế ước, khế ước hình thành về sau, giữa hai bên, một phương làm chủ, khiến cho một phương vì dốc sức, mà loại phương thức này phía dưới, Linh Sùng nhất định phải phục tùng chủ nhân bất cứ mệnh lệnh gì, cho dù là biết rõ sẽ chết, cũng phải đi làm, nếu không liền lại nhận Khế Ước Chi Lực nguyên rửa mà chết. Mà lại có một chút, Linh Sùng chiến tử, chủ nhân sẽ không nhận bất cứ thương tổn gì, nhưng nếu như chủ nhân trước chiến tử, Linh Sùng cũng sẽ sau đó tử vong."

"Mà Bình Đẳng Khế Ước, tên như ý nghĩa cũng là song phương quan hệ là bình đẳng, cũng không có chủ tớ phân chia, mà duy nhất ước thúc hiệu lực cũng là ký kết song phương bất kỳ bên nào tử vong, khiến cho một phương cũng sẽ sau đó tử vong, cả hai đồng sinh cộng tử."

Từ Phong yên lặng gật đầu, minh bạch Hắc Trư nói tới Bình Đẳng Khế Ước ý tứ.

"Đây chẳng phải là nói nếu như chúng ta ký kết loại này Bình Đẳng Khế Ước, hai tính mạng người cũng theo đó buộc chung một chỗ?"

"Đúng là dạng này, cho nên ta mới có thể hỏi ngươi là có hay không có lòng tin trở thành một tên cường giả."

"Ngươi còn có mấy năm có thể sống?" Từ Phong không để ý đến Hắc Trư nói chuyện, đột nhiên sắc mặt nghiêm túc, cực kỳ thận trọng hỏi.

"Cái gì còn có mấy năm có thể sống?" Hắc Trư kiềm chế ở trong lòng khúat nhục tại thời khắc này bạo phát, nếu như không phải là bởi vì có thể hấp thu sát khí vô giả quá mức thừa thót, hẳn làm sao đến mức sẽ cùng một cái nhân loại nhỏ yếu ký kết Bình Đẳng Khế Ước.

Hắn nhẫn nhục cùng người ký kết Bình Đẳng Khế Ước, kết quả lại bị đối phương nghi vấn chính mình hội chết trước, vậy làm sao có thể để hắn không giận.

"Ngươi tại Càn Khôn Thế Giới bên trong bị nhốt đến một vạn năm ngàn năm, mà trước ngươi không thể nói được cũng phải có mấy ngàn năm thọ mệnh, ai biết ngươi có phải hay không sắp tới gần đại nạn." Từ Phong một mặt ủy khuất nhỏ giọng lầm bầm một câu.

"Đánh rắm!" Hắc Trư giận dữ, nhưng vẫn là nói: "Ta bị vây ở Càn Khôn Thế Giới bên trong, chiếc quan tài đá kia là một cái luyện hóa đại trận, Phong Vô Trần chính là đem ta trấn áp ở nơi đó, mặc dù quá khứ một vạn năm ngàn năm, nhưng liền như là toàn bộ thân thể bị phong ấn, thực cũng không gia tăng bất luận cái gì tuế nguyệt, lão tử bị nhốt trước đó tám trăm tuổi, hiện tại vẫn là tám trăm tuổi!"

"Này đạt tới Hoàng Giả Cảnh về sau, hết thảy có thể sống bao nhiêu tuổi?" Từ Phong cảm thấy tám trăm tuổi cũng không nhỏ, Ngưng Khí Cảnh võ giả thọ mệnh cũng chỉ có trăm tuổi, Uẩn Khí Cảnh võ giả thọ mệnh đồng dạng vì một trăm năm mười tuổi khoảng chừng, Hoàng Giả Cảnh tuy nhiên cường đại, nhưng hắn cũng không dám xác định có thể quá ngàn tuổi.

Hắc Trư nhìn ra Từ Phong tâm tư, hung hăng trừng Từ Phong liếc một chút, mang theo nộ khí nói ra: "Đột phá đến Hoàng Giả Cảnh có thể sống qua ba ngàn tuổi, nhưng Yêu Tộc thọ mệnh vốn là so với nhân loại muốn lâu dài, ta chỉ ít có thể sống quá năm ngàn tuổi, chánh thức hẳn là lo lắng vấn đề này hẳn là ta mới đúng."

"A" Từ Phong khẽ gật đầu, đối với Hắc Trư thọ mệnh tương đối hài lòng, gặp Hắc Trư một mặt nộ khí nhìn lấy hắn, Từ Phong cười hắc hắc, nói ra: "Cái này ngươi không cần lo lắng, ta chú nhất định phải trở thành một tên tuyệt thế cường giả, thọ mệnh khẳng định hội dài hơn ngươi."

"Điều kiện tiên quyết là ngươi sẽ không sớm bị người làm thịt!" Hắc Trư tức giận nói ra.

Hắc Trư câu nói này tuy nhiên tràn đầy trào phúng, nhưng cũng là nội tâm của hắn chân thực lo lắng chỗ, về phần nói có thể trở thành tuyệt thế cường giả, hắn cũng không có quá mức để ý tới, bởi vì liên quan tới Bình Đẳng Khế Ước một hạng rất trọng yếu một điểm hắn cũng không có nói cho Từ Phong, cái kia chính là, chỉ cần ký kết Bình Đẳng Khế Ước song phương, có bất kỳ bên nào đột phá đến pháp tắc cảnh, liền có thể thông qua đối Pháp Tắc Lĩnh Ngộ, giải trừ loại khế ước này.

Hắc Trư đang bị gió Vô Trần trấn áp trước đó, tu vi đã nhanh muốn đạt tới Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, nếu như phong ấn phá giải về sau, hắn có lòng tin tại trong vòng mấy trăm năm trở thành pháp tắc cảnh cường giả, đến lúc đó hắn liền có thể đơn phương giải trừ Bình Đẳng Khế Ước, mà Từ Phong sinh từ cũng liền cùng hắn tái vô quan hệ.

Cũng chính bởi vì cân nhắc đến điểm này, Hắc Trư tại nghĩ sâu tính kỹ về sau mới quyết định cùng Từ Phong ký kết loại này Bình Đẳng Khế Ước.

Mà lại thông qua thời gian dài như vậy ở chung, hắn cũng phát giác từ Phong Bất Phàm, tuy nhiên không có có thể bảo chứng thật có thể trở thành một tên tuyệt thế cường giả, nhưng lấy Từ Phong tư chất tu luyện, chỉ ít tại hắn phụ trợ phía dưới, còn có thể đạt tới nhất định thành tựu, nói cách khác, nếu như Từ Phong không ngoài ý muốn vẫn lạc chết yểu, có rất lớn cơ hội là có thể sống quá ngàn năm.

Nếu như Từ Phong nguyện ý giúp hắn, thời gian ngàn năm, hắn tuyệt đối có thể phá mở phong ấn, coi như vô pháp đến pháp tắc cảnh, cái kia lúc cũng cũng có Hoàng Giả Cảnh thực lực, vì Từ Phong tìm kiếm một số kéo dài thọ mệnh đan dược cũng không phải không thể, đầu gì, hắn cũng có thể như là Phong Vô Trần trấn áp hắn đồng dạng đem Từ Phong trấn áp lại.

"Bất quá loại này Bình Đẳng Khế Ước giống như đối ta cũng không có bất kỳ cái gì chỗ tốt a!" Từ Phong ngẫm lại, không khỏi nói ra.

"Tại sao không có chỗ tốt?" Hắc Trư nói ra: "Ký kết Bình Đẳng Khế Ước, ngươi ta chính là một thể, liền xem như vì để ngươi sống được dài lâu hơn một chút, ta cũng sẽ hết sức giúp ngươi trở nên càng cường đại hơn, có một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả dạy bảo ngươi, ngươi hội thiếu đi rất nhiều đường quanh co, đây chính là vô số người đều tha thiết ước mơ."

"Không có thèm!" Từ Phong lắc đầu, đối với điểm này cũng không phải là rất hài lòng.

"Ài? Ngươi nói ký kết khế ước về sau, ngươi ta tương đương với cùng làm một thể, có phải hay không nói ngươi vốn có đồ, vật cũng cùng liền ta cũng như thế?" Từ Phong nhận tình sáng lên, có chút hưng phấn nói ra.

Chương 99: Khế ước thành!

"Vậy người đồ, vật chẳng lẽ cũng là ta?" Hắc Trư tức giận nói ra.

"Đương nhiên, chỉ cần người đồng ý, ta không có ý kiến." Từ Phong vừa cười vừa nói, hắc trư vật giới chỉ bên trong trừ một ít linh thạch bên ngoài, chỉ còn lại đại lượng Linh Thú huyết nhục, cho dù đều cho Hắc Trư, hắc cũng không mất mát gì.

"Hừ, coi như ký kết Bình Đẳng Khế Ước, người cũng đừng hòng đánh ta bảo bối chủ ý." Hắc Trư sắc mặt khó coi, kém một chút bị Từ Phong lời nói cho vòng vào qua.

Đừng nói Từ Phong trong tay đồ, vật, liền xem như Bồ Cát Đào phía trên cũng rất khó có thể vào hắc mắt đồ, vật.

"Tự nhiên người đồng ý, vậy chúng ta liền hiện tại liền ký kết Bình Đẳng Khế Ước!" Hắc Trư đề xuống trong lòng nộ khí nói với Từ Phong.

"Chúng ta ngay ở chỗ này tiến hành?" Từ Phong xác nhận nói, nơi này ở vào một chỗ trong rừng, mặc dù bây giờ không có Linh Thú ẩn hiện nhưng khó đảm bảo ký kết Bình Đẳng Khế Ước thời gian quá dài, tại quá trình tiến hành bên trong xuất hiện Linh Thú, khả năng này liền nguy hiểm.

"Ngay ở chỗ này liền tốt, rất nhanh liền có thể hoàn thành, sẽ không bị người quấy rầy!"

Từ Phong gặp Hắc Trư một bộ đã tính trước bộ dáng, gật đầu đồng ý, lại hỏi: "Ta nên làm như thế nào?"

"Một hồi ta hội nhắc nhở người, đến lúc đó người chỉ cần nơi cổ tay cắt ra một vết thương liền tốt!" Hắc Trư nói ra.

Gặp Từ Phong không có nghi vấn về sau, Hắc Trư hai mắt nhắm nghiền, đứng yên ở nguyên địa.

Từ Phong mở to hai cái mắt to, có chút hiếu kỳ nhìn lấy Hắc Trư, hắc chỉ là từ sách cổ bên trên nhìn thấy một số liên quan tới thu phục Linh Sủng một số đôi câu vài lời, đối với như thế nào ký kết khế ước cũng không rõ ràng.

Nhưng Từ Phong nhìn một hồi, lại phát hiện Hắc Trư căn bản không có bất kỳ động tác gì, thân thể không nhúc nhích đứng yên ở nguyên địa, phẳng phát ngủ.

"Không phải là bởi vì Hắc Trư tu vi bị phong ấn, cho nên không thể ký kết loại khế ước này?" Từ Phong nghĩ tới đây, lại lắc đầu, Hắc Trư sẽ không như thế xuân, nếu như ký kết loại khế ước này cần linh lực lời nói, đối phương cũng sẽ không có đề nghị này.

Đang Từ Phong nói bừa tư tưởng ảo tưởng thời khắc, hắc đột nhiên cảm giác được tại Hắc Trư chung quanh thân thể xuất hiện một cổ kỳ dị ba động, loại ba động này rất huyền diệu, mà lại cảm giác không thấy một tia năng lượng ba động, cho người ta một loại thần bí thậm chí là thành kính cảm giác.

Tại Từ Phong cảm giác được loại kỳ dị ba động sau khi xuất hiện, vền vẹn mấy hơi thời gian, loại ba động này trở nên càng phát ra mãnh liệt, đến sau cùng loại ba động này từng bước hướng phía Từ Phong đến gần.

Từ Phong cảm giác được loại ba động này bị không có có tồn tại bất kỳ nguy hiểm nào, mà lại hắc tin tưởng Hắc Trư sẽ không hại chính mình, đối phương thế nhưng là còn trông cậy vào Từ Phong giúp phá mờ phong ấn, cho nên Từ Phong cũng không có làm ra bất kỳ động tác gì, mặc cho cổ này kỳ dị ba động tới gần, cuối cùng bị loại ba động này bao vây.

Thân ở kỳ dị ba động bên trong, Từ Phong cũng không cảm giác được bất kỳ nguy hiểm nào dị thường, ngược lại loại này cảm giác kỳ diệu lệnh từ phong phẳng phát tắm rửa tại xuân trong gió một dạng, vô cùng thoải mái, khiến cho Từ Phong thậm chí có chút kim lòng không được nhắm mắt lại, hưởng thụ lần này cảm giác tuyệt vời.

"Máu tươi!"

Ngay tại Từ Phong có chút kim lòng không được muốn hai mắt nhắm lại thời điểm, Hắc Trư hai mắt tại thời khắc này đột nhiên mở ra, trong mắt tinh mang lấp lóe, lên tiếng đối Từ Phong trầm giọng hô uống đồng thời, lấy cực nhanh tốc độ, dùng chính mình móng bên trên sắc bén móng tay tại hắc lệnh một đầu Tiểu Đoán Thối bên trên vạch ra một đạo dài một tấc vết thương.

Tại Hắc Trư một tiếng hô uống phía dưới, Từ Phong nào hải khôi phục thư thái, vội vàng dùng sớm đã chuẩn bị kỹ càng trường kiếm tại cổ tay chỗ vạch ra một vết thương.

Sau đó lấy bọn hắc đều tại trên thân thể vạch ra một vết thương về sau, máu tươi không ngừng từ bọn họ miệng vết thương phun tung toé mà ra, phẳng phát bị một loại vô hình hấp lực dẫn dắt, trong không khí tràn ngập Huyết Tinh chi Khí.

Cho dù Từ Phong nhận định Hắc Trư sẽ không hại chính mình, nhưng lúc này thấy đến bộ này quý dị tràng cảnh cũng là tâm thần cổ chấn động, tuần dật khuôn mặt phía trên xuất hiện một chút hoảng hốt chỉ sắc.

"Ổn định tâm thần!" Hắc Trư chú ý tới Từ Phong biểu hiện ra dị thường, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Từ Phong ánh mắt nhìn lại, phát hiện Hắc Trư lúc này cũng như hấn trạng huống như vậy, máu tươi không ngừng từ miệng vết thương phun tung toé mà ra, Từ Phong lúc này mới yên lòng lại, vội vàng tập trung ý chí.

Hai cổ máu tươi vậy ra mà ra, nhưng không có vậy rơi trên mặt đất, ngược lại lơ lửng du dương ở thân thể hai người chung quanh.

Một đoạn thời khắc, Từ Phong cảm giác được chung quanh ba động biến đổi, cũng cùng ngay lúc đó dẫn dắt huyết dịch từ thể nội dâng lên mà ra hấp lực cũng trong nháy mắt biến mất.

"Chẳng lẽ là cái này kỳ dị ba động dẫn dắt?" Từ Phong trong lòng suy đoán, con mắt không hề chớp mắt chú ý chung quanh nơi này biến hóa.

Nháy mắt sau đó, tại loại này kỳ dị ba động dẫn dắt phía dưới, cả hai quanh thân huyết vụ hội tụ thành từng đầu rõ ràng tơ máu, những này tơ máu không ngừng trên không trung du tẩu, tơ máu Vận Hành Lộ Tuyến rắc rối phức tạp, nhưng lại như là có người chi phối đồng dạng, dựa theo cố định quỹ tích vận hành, dần dần chiếu vào Từ Phong cùng Hắc Trư ở giữa hội tụ.

Chốc lát sau, hai phe tơ máu rốt cục tại Từ Phong cùng Hắc Trư chính giữa hội tụ, hình thành một cái huyết sắc hình thoi đồ án, hình thoi đối xứng hai sừng chính đối Từ Phong cùng Hắc Trư.

Tại hình thoi khung bên trong, có từng đầu tơ máu vẽ ra một cái cổ quái đồ án, Từ Phong nhìn không hiểu cái này đồ án bên trong vẽ ra đến là cái gì, nhưng lại từ nơi này đồ trên bàn cảm giác được một loại cổ lão khí tức.

"Ký kết Bình Đẳng Khế Ước!" Ngay tại tơ máu đi hội tụ đồ án hoàn toàn thành hình không có đang phát sinh biến hóa về sau, Hắc Trư thanh âm nhớ tới.

Theo Hắc Trư vừa dứt lời, đồ án màu đỏ ngòm quang mang nở rộ, giống như sáng chói Tinh Thần, hiện ra hào quang màu đỏ như máu đem phụ gần trong vòng trăm thước chiếu rọi thành một mảnh hải dương màu đỏ.

Huyết sắc quang mang tiếp tục thời điểm, Từ Phong cảm giác có đồ vật gì đang không ngừng tràn vào chính mình não hải, vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, đây là một loại cực kỳ mâu thuẫn cảm giác.

"Khế ước thành!"

Theo Hắc Trư thanh âm vang lên lần nữa, chỉ chớp này đồ án màu đỏ ngòm quang mang thời gian lập lòe trừ khử cùng bên trong thiên địa, Từ Phong trừng mắt một đôi mắt, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, lúc này ở trước người thậm chí ngay cả một tia huyết sắc dấu vết đều không có, chỉ lưu lại nhàn nhạt mùi huyết tinh chứng minh đồ án màu đỏ ngòm đã từng tồn tại.

"Kết thúc?" Từ Phong sững sờ nhìn lấy Hắc Trư, sắc mặt hơi trắng bệch, chỉ là vừa mới trong nháy mắt, liền làm hấn tổn thất thể nội một phần tư huyết dịch.

"Kết thúc!"

Một thanh âm tại Từ Phong trong óc vang lên, Từ Phong nghe ra là Hắc Trư thanh âm, bất quá làm hấn kinh ngạc là, hai người cách cách gần như thế, vì sao Hắc Trư chọn truyền âm loại phương thức này trả lời hấn tra hỏi.

Nhưng sau một khắc, Từ Phong đồng tử không khỏi co rụt lại, bởi vì hấn kịp phản ứng, Hắc Trư tu vi bị phong ấn, căn bản là không có cách thi triển truyền âm chi thuật, nhưng vừa mới Hắc Trư đến câu nói kia lại rõ ràng là truyền âm.

"Chẳng lẽ Hắc Trư tu vi khôi phục?" Từ Phong trong lòng kinh nghi bất định.

"Nói đùa cái gì, chỉ dựa vào một cái khế ước liền có thể để cho ta Khôi Phục Tu Vi? Ký kết Bình Đẳng Khế Ước về sau, giữa chúng ta có thể tâm ý tương thông, chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể đem chính mình muốn nói chuyện truyền lại cho đối phương!" Hắc Trư thanh âm lại một lần tại Từ Phong trong óc vang lên.

"Người có thể biết ta suy nghĩ trong lòng?" Từ Phong lên tiếng kinh hô, sắc mặt cũng tại thời khắc này trở nên khó coi, nổi lên một vòng nộ khí.

Nếu như mình trong lòng nghĩ cái gì đều có thể bị đối mới biết, vậy mình còn có bí mật gì có thể nói, mà lại Hắc Trư có thể biết mình suy nghĩ, chính mình nhưng căn bản không thể nghe đến trong lòng đối phương suy nghĩ, cái này căn bản cũng không phải là một cái Bình Đẳng Khế Ước, Từ Phong càng nghĩ càng phần nộ, cảm giác mình thật bị con lợn này cho lừa gạt.

"Không hiểu liền muốn hỏi, không muốn hỏi vì chính mình vô tri mà nguyện vọng một đầu tốt heo!" Hắc Trư lạnh hừ một tiếng nói ra.

"Người lại nghe được trong lòng ta đang suy nghĩ gì!" Từ Phong ánh mắt trở nên có chút băng lãnh.

Hắc Trư thấy thế, không khỏi lui hai bước, thu hồi về đùa cợt, đối Từ Phong nói ra: "Loại này Bình Đẳng Khế Ước tức là đối giữa chúng ta một loại ước định, cũng tại giữa chúng ta thành lập một loại liên hệ cầu nối, hiện tại người chính là chỗ đang một mực đối ta truyền âm trạng thái bên trong, cho nên

ngươi suy nghĩ trong lòng đương nhiên đều bị ta biết."

"Vậy ta cần muốn làm thế nào mới có thể không bị ngươi thăm dò ý nghĩ trong lòng?" Từ Phong ngăn chặn muốn động thủ xúc động, hỏi hướng Hắc Trư.

Hắc Trư gặp Từ Phong tùy thời đều có thể bạo phát bộ dáng, biết nếu như xử lý không tốt, Từ Phong tuyệt đối sẽ bạo tẩu, cho nên Hắc Trư cũng không nói nhảm thêm nữa, đem một số kỹ xảo khổng chế giao cho Từ Phong, nói cho Từ Phong thế nào mới có khả năng ngăn cách bị đối phương thăm dò nội tâm, lại như thế nào mới có thể cùng đối phương truyền âm.

Từ Phong tại sau khi nghe xong, sắc mặt lúc này mới hơi chậm một số, bắt đầu dựa theo Hắc Trư giáo phương pháp ném thử đứng lên.

"Ngươi chính là một đầu đồ con lợn, ta sớm tối nướng ngươi!" Từ Phong ở trong lòng nói ra.

"Tiểu tử, ngươi dám! Ngươi mắng nữa ta là đồ con lợn, ta phải cứ cùng ngươi cá chết rách lưới!" Hắc Trư phẫn nộ quát.

"Ngươi chẳng những là đồ con lợn, vẫn là một đầu tham ăn đồ con lợn, chờ ta đem trong tay ngươi bảo bối đem tới tay, ta liền đem ngươi nướng ăn hết." Từ Phong như trước vẫn là ở trong lòng nói ra.

Nói chuyện thời điểm, Từ Phong một mực chú ý Hắc Trư phản ứng.

"A? Xem ra đầu này đồ con lợn không có gạt ta, là ta trách oan hần."

Từ Phong ở trong lòng lại chữ một câu về sau, phát hiện Hắc Trư trên mặt cũng không có rõ ràng biến hóa, còn đang bởi vì Từ Phong vừa rồi nhục mạ mà tức giận, một bộ đang chờ Từ Phong nói chuyện bộ dáng.

"Đồ con lợn đừng nhìn ta, lại nhìn ta, ta liền đem ngươi ăn hết."

"Dung mạo ngươi lại xấu vừa già, còn xấu vô cùng!"

"..."

Sau đó Từ Phong lại thí nghiệm mấy lần, tâm lý không ngừng mắng lầy Hắc Trư, lầy Hắc Trư tính khí, nếu như nghe được Từ Phong những lời này, nhất định sẽ không hề cố kỵ xông lên tìm Từ Phong liều mạng, nhưng trên thực tế Hắc Trư nhưng không có, bởi vì Từ Phong một mực không nói gì, Hắc Trư lúc này sắc mặt đã hòa hoãn rất nhiều, tưởng rằng Từ Phong bị khí thế của hần hủ sợ không có dám lên tiếng.

Đến tận đây, Từ Phong hoàn toàn yên lòng, trong lòng nộ khí cũng trong nháy mắt biến mất không còn, ngược lại bởi vì vừa rồi mình tại tâm lý đối hắc heo liên tiếp nhục mạ mà có chút áy náy, bất quá không có cách nào, hần chỉ có dạng này mới có khả năng thí nghiệm ra thật giả tới.

"Hắc hắc, Hắc Trư huynh, vừa rồi nhiều có đắc tội, xin hãy tha lỗi." Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, muốn hóa giải hiện tại cục diện khó xử.

"Ngươi mới là Hắc Trư!" Hắc Trư nghe được Từ Phong câu này nhận lỗi lời nói, chẳng những không có nguôi giận, ngược lại nộ khí càng tăng lên.

"Vậy ta không gọi ngươi Hắc Trư huynh, ta ngươi xưng hô như thế nào a, chúng ta về sau nhưng là muốn thường xuyên cùng một chỗ." Từ Phong cũng không tức giận, cười ha hả nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Kê đồn cầu trệ

"Ta tên thật gọi Trệ Hối, ngươi có thể gọi ta tên, cũng có thể gọi ta Trệ Hoàng!" Hắc Trư sắc mặt khó coi nói ra.

"Trí tuệ?"

Cái này Hắc Trư phụ mẫu chẳng lẽ là lấy tên ngụ ý, hi vọng Hắc Trư có thể trở thành một đầu có trí tuệ heo?

Từ Phong nhìn lầy Hắc Trư một mặt nghiền ngẫm, kèm một chút cười ra tiếng, bình thường hình dung heo thời điểm, không phải béo mập tức xuân, mà Hắc Trư đã đến gọi một cái hoàn toàn tương phản tên, trí tuệ cái tên này nghe vào khác người trong tai, luôn có loại châm chọc chỉ ý.

"Là kê đồn cầu trệ trệ! Không phải trí thông minh trí!" Hắc Trư trên mặt khó được xuất hiện một vòng đỏ bừng, biết Từ Phong đang suy nghĩ gì, hần đối

chính mình cái này tên cũng cực kỳ bất mãn ý, thiếu niên thời điểm nhiều bị trào phúng, cho nên cho tới nay ở trước mặt người ngoài hẳn sẽ rất ít báo ra tên thật, nếu như không phải cùng Từ Phong ký kết Bình Đẳng Khế Ước hẳn cũng không muốn nói cho Từ Phong chính mình tên thật.

"Kê đồn cầu trệ?" Từ Phong nhưng, một bộ vẻ chột hiểu. Trệ bình thường bị chỉ heo ý tứ, muốn đến Trư Yêu nhất tộc hẳn là lấy trệ làm họ, mà Hắc Trư tên cũng chỉ là hài âm "Trí tuệ" mà thôi.

Nhưng đang nghe bốn chữ này về sau, trong đầu không khỏi nghĩ lên đệ nhất Văn Hào viết một thiên văn chương bên trong một câu.

"Kê đồn cầu trệ chỉ súc, Vô Thất lúc!"

Đại ý là nói nuôi gà, chó, heo những này gia súc, đừng bỏ qua bọn họ sinh sôi thời tiết!

Chẳng lẽ Hắc Trư cũng biết câu nói này? Từ Phong tại nhìn một chút Hắc Trư này xấu hổ bộ dáng, cảm thấy Hắc Trư cũng hẳn là biết câu nói này, chỉ là bởi vì 'Trệ' cái từ này không tốt giải thích, nhưng vì cho Từ Phong giải thích, Hắc Trư bất đắc dĩ mới dùng 'Kê đồn cầu trệ' đến nói cho Từ Phong.

"Muốn cười liền cười, muốn nói điều gì ngươi liền nói, làm gì theo một cô nương đồng dạng nhăn nhó!" Hắc Trư gặp Từ Phong này một bộ kìm nén không cười, hơn nữa còn muốn nói lại thôi bộ dáng hết sức tức giận, đối Từ Phong mở miệng giễu cợt nói.

"Không, ta chỉ là muốn nói cái tên này không tệ!" Từ Phong nghĩ một đằng nói một nẻo nói ra, tận lực để cho mình biểu lộ nhìn lấy bình tĩnh, nghĩ một hồi nói ra: "Ta nhìn ta vẫn là bảo ngươi lão trệ đi, dạng này cũng so sánh thân thiết."

"Lão trệ? Phải nghiêm túc tính toán ra, ta hiện tại số tuổi thật sự cũng bất quá mới tám trăm tuổi, tại Yêu Tộc, đây cũng chỉ là vừa trưởng thành tuổi tác, dựa theo các người Nhân Tộc tuổi tác tính toán, cũng bất quá vừa lớn hơn người bên trên một hai tuổi mà thôi." Hắc Trư nói ra, hiển nhiên đối 'Lão trệ' xưng hô thể này không hài lòng lắm.

"Tám trăm tuổi vẫn là vừa trưởng thành?" Từ Phong thật nghĩ một thanh nước muối phun từ nhãn trước đầu này không biết xấu hổ heo.

Hắn tuy nhiên không biết Yêu Tộc tuổi tác cụ thể phân chia, nhưng Hắc Trư hóa thân hình người thời điểm, Từ Phong là thấy qua Hắc Trư diện mạo, bộ dáng kia rõ ràng là một cái bĩ ỉu trung niên mập mạp, làm sao cũng vô pháp làm cho người cùng thanh niên so sánh.

"Như vậy đi, ngươi về sau tự ta trệ đại ca đi!" Nhìn Từ Phong không có phản ứng, Hắc Trư lại mở miệng đề nghị, một bộ miễn vì khó bộ dáng nói ra.

"Không muốn cái heo mặt!" Từ Phong tâm lý thầm mắng Hắc Trư, lúc này cũng đại khái đoán ra Hắc Trư điểm tiểu tâm tư kia.

Hắc Trư đã không muốn bị Từ Phong xem như là lão quái vật, lại muốn lấy tuổi tác thiếu dài tới áp chế Từ Phong, nếu như Từ Phong xưng hô đối phương vì 'Trệ đại ca', đây cũng là roi cho đối phương mượn cớ, về sau Hắc Trư nhất định sẽ lấy đại ca thân phận tự cho mình là tới chi phối hắn.

Mà lại xưng hô một con lợn vì đại ca, vô luận là trước mặt người khác vẫn là người về sau, luôn luôn cảm giác là lạ, một số không rõ ràng cho lắm người càng là hội cười đến rụng răng, Từ Phong có thể không muốn trở thành người khác chế giễu người yêu.

"Đã ngươi muốn tuổi nhỏ hơn một chút, vậy ta liền tốt người làm đến!" Từ Phong tâm lý tối lấy.

"Xưng hô thể này cũng không dễ, luôn cảm giác vẫn là đưa ngươi gọi lão, mà lại tuyệt không thân thiết, đã dạng này liền tổng hợp một chút, ta về sau tự ngươi tiểu trệ đi." Từ Phong nói ra.

"Không được, ta lớn hơn ngươi!" Hắc tỏ phản đối.

"Tiểu trệ, đi thôi, chúng ta ở chỗ này trì hoãn thời gian quá dài!" Từ Phong cũng không để ý tới Hắc Trư phản đối, mở miệng một tiếng tiểu trệ, gọi rất là thuận miệng.

Hắc Trư còn muốn lại tranh luận vài câu, nhưng Từ Phong căn bản không cho Hắc Trư thay tên thời cơ, thân hình nhất động, hướng phía Ô Đàn Trần phương hướng bay vút đi, Hắc Trư thấy thế không khỏi thầm mắng Từ Phong vô sỉ, nhưng vẫn là nhanh chóng đuổi theo Từ Phong.

"Tiểu trệ, tốc độ ngươi quá chậm!"

"Đừng gọi ta tiểu trệ, gọi ta trệ đại ca!"

"Tiểu trệ, nhanh lên đuổi theo!"

"Đừng gọi ta tiểu trệ..."

"Tiểu trệ, cái này mới đi ra bao xa ngươi liền một mõi thành dạng này, ngươi nên giảm béo a!"

"..."

Bọn họ một đường nhanh chóng phi nhanh, cho dù gặp được Linh Thú cũng đều đường vòng mà đi, không muốn trì hoãn.

Từ Phong trước đó chỗ đi sẵn vị trí cách Ô Đàn Trần cũng không gần, cho dù là phi tốc đi đường cũng cần gần một ngày thời gian mới có khả năng đuổi

tới Ô Đàn Trần.

Tận tới lúc giữa trưa thời điểm, bọn họ tại một chỗ thấp trên núi dừng bước lại, mà Tòa Ải Sơn chính là Mê Vụ Sâm Lâm trước một mảnh Ải Sơn, Từ Phong cùng Chung Lô ba người từ Càn Khôn Thế Giới bên trong truyền tống ra đến vị trí chỗ.

Muốn đi trước Ô Đàn Trần, vừa vặn đi ngang qua Mê Vụ Sâm Lâm, Từ Phong hỏi đi vòng một khoảng cách, đi vào Mê Vụ Sơn Mạch trước, đi qua Càn Khôn Thế Giới nổ tung về sau, đến nay đã qua hơn nửa năm thời gian, hẳn muốn xem một chút hiện tại Mê Vụ Sâm Lâm biến thành bộ dáng gì.

Từ Phong nhìn về phía Mê Vụ Sâm Lâm, lúc này Mê Vụ Sâm Lâm sớm đã không có mê vụ che lấp, thảm mục đích trông về phía xa, Mê Vụ Sâm Lâm bên trong cảnh tượng thu hết mắt.

Phía trước vẫn là một mảnh khô thất bại cảnh giống như sa mạc, rộng lớn thỏ địa phía trên mấp mô, khắp nơi đều là lớn nhỏ không đều hố sâu, còn lưu lại bởi vì nổ tung mà lưu lại dấu vết.

"Hoàng Giả Cảnh một cái Càn Khôn Thế Giới nổ tung quả nhiên kinh người, lại có uy thế như thế!" Nhìn trước mắt cảnh tượng, cho dù thời gian qua đi nửa năm lâu, Từ Phong lúc này vẫn lòng còn sợ hãi, đồng thời cũng cảm giác sâu sắc Hoàng Giả Cảnh vô giả không bố.

"Hoàng giả tự bạo Càn Khôn Thế Giới tuy nhiên khủng bố, nhưng vẫn không tạo được loại này khủng bố cảnh tượng." Hắc Trư giờ phút này lạ thường không có châm chọc Từ Phong, càng không có vào lúc này dây dưa Từ Phong vấn đề xưng hô, cũng là hơi xúc động nói ra.

"Chẳng lẽ Phong Vô Trần tiền bối không phải Hoàng Giả Cảnh?" Từ Phong nghe giật mình, Hắc Trư đi theo tại Phong Vô Trần thời gian mấy chục năm, khẳng định là biết Phong Vô Trần tu vi.

"Nếu như hẳn nhất tâm nghiên cứu võ đạo, tuyệt đối là có thể sánh ngang những Cổ Tộc đó Thiên Kiêu người!" Hắc Trư không có trả lời Từ Phong lời nói, ngược lại là hơi có cảm khái nói ra.

Từ Phong nhìn một chút Hắc Trư, hẳn có thể từ Hắc Trư trong giọng nói nghe ra một tia áy náy chỉ ý.

Đồng thời, Hắc Trư tuy nhiên không trả lời thẳng Từ Phong vấn đề, nhưng Hắc Trư không có phủ định Từ Phong vấn đề, hơn nữa còn như thế đánh giá Phong Vô Trần, cái này đã nói lên hẳn suy đoán là đúng, Phong Vô Trần cũng không phải là Hoàng Giả Cảnh cường giả, mà chính là so Hoàng Giả Cảnh cao hơn một cảnh giới.

Nghĩ tới đây, Từ Phong không khỏi càng thêm tiếc hận, quyết định như thế cao thủ, không nghĩ tới đã đến lặng yên không một tiếng động chết tại dạng này một cái vắng vẻ hòn đảo bên trong, thậm chí ngay cả một bộ hoàn chỉnh thi thể đều không có để lại.

Trầm mặc, yên tĩnh!

Sau đó một đoạn thời gian rất dài, bọn họ đều mắt thấy phương xa, trông về phía xa này đã từng Cổ Mộ chỗ phương vị.

Lần này lại đến Mê Vụ Sâm Lâm, có thể gọi là trở lại chốn cũ, không quá sớm đã cảnh còn người mất, Từ Phong tại nhớ lại Phong Vô Trần đồng thời, trong đầu cũng không nhìn được hiện ra một cái áo trắng thiếu nữ thân ảnh.

Trong sơn động cùng Lý Tử Huyền kiều diễm từng màn rõ mồn một trước mắt, phảng phất phát sinh ở hôm qua, lệnh tử phong sinh lòng gọn sóng.

Lý Tử Huyền trước khi đi câu kia mang theo vô tận áy náy nói xin lỗi cũng không đứng ở Từ Phong bên tai quán quanh, lại để cho hẳn mặc danh một trận đau lòng.

"Có lẽ người sớm đã vì ta chết mất đi, như thế nào lại nghĩ đến ta chẳng những không chết, còn người hoàng giả kia cảnh cường giả ký kết Bình Đẳng Khế Ước, thành cần cùng một chỗ cùng chung hoạn nạn quan hệ."

"Không biết người đến từ chỗ nào, hiện tại lại ở nơi nào, nhưng Ta tin tưởng, chúng ta sẽ còn gặp lại, lần sau gặp bộ mặt thời điểm, không biết người có thể hay không còn nhớ rõ ta, cho dù nhớ kỹ cũng sẽ coi ta là thành quý đi." Nghĩ tới đây, Từ Phong khỏe miệng không tự giác lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trong ánh mắt nhiều một tia nhu hòa, càng thêm ra hơn một vòng khó mà nói nên lời tâm tình.

"Tiểu tử người tư xuân đi!"

Đúng lúc này, Hắc Trư chế giễu thanh âm không đúng lúc vang lên, đem Từ Phong thu suy nghĩ lại hiện thực.

"Tư tưởng em gái người!" Từ Phong biểu lộ đầu tiên là cứng đờ, chợt sắc mặt băng lãnh, tức giận nói ra.

"Bị ta nói trúng then quá hoá giận đi, cũng dám muốn cũng không dám thừa nhận!" Hắc Trư khó được bắt được một cái nói móc Từ Phong thời cơ, trong giọng nói đùa cợt chỉ ý càng đậm.

"Tiểu trệ, người cũng sinh hoạt tám trăm năm, sinh qua Tiểu Trư không?" Từ Phong không cam lòng yếu thế, đổi một đề tài phản kích Hắc Trư.

"Hừ, ta nhưng không có người nhiều như vậy tình!"

"Không phải là không có Heo Mẹ coi trọng người đi!"

"Nói vậy! Truy ta Heo Mẹ còn nhiều, mà lại các nàng bộ dáng cũng không so người muốn cái kia tiểu yêu nữ kém." Hắc Trư lên tiếng phản bác, một mặt ngạo khí, nhưng sợ Từ Phong hiểu lầm, lại bổ sung: "Ta nói cũng có thể hóa thành nhân hình Trư Yêu tộc mỹ nữ!"

"Trư Yêu tộc mỹ nữ?" Từ Phong nghe Hắc Trư kiểu nói này, không khỏi đánh rùng mình một cái.

Trong đầu một hình ảnh bị chậm rãi phác hoạ thành hình, mấy người thân thể lại mọc ra một cái đầu heo Trư Yêu tộc thiếu nữ đem Hắc Trư vây vào giữa hình ảnh, những cô gái này thân hình cao lớn, khôi ngô, vẫn là cái thùng nước eo, không ngừng hướng về phía Hắc Trư ném mị, Hắc Trư một bộ cực kỳ hưởng thụ bộ dáng, không ngừng trêu chọc cái này những cô gái này.

Hình ảnh quá đẹp, Từ Phong không dám tiếp tục suy nghĩ.

Một người một heo tại thấp trên núi tranh cãi, trước đó nặng nề bầu không khí tại hai người lẫn nhau trào phúng ở giữa hòa tan rất nhiều.

"Đi thôi, tiểu đệ!" Từ Phong dẫn đầu ngưng chiến, cũng không phải là nói không lại Hắc Trư, mà chính là cảm thấy nếu như tại tiếp tục nói chuyện tào lao xuống dưới, trước khi trời tối cũng đừng nghĩ đến Ô Đan Trấn.

"Hừ! Nhận thua đi!" Hắc Trư cho là mình chiến thắng, tâm tình thật tốt, không ngừng lung lay chính mình cái đuôi nhỏ, đi trên đường cái mộng cũng trật lợi hại hơn.

"Yên tâm đi, nếu ta đoán không lầm, thiếu nữ kia hẳn là các người Viêm Hoàng Vực người, các người khẳng định còn có gặp nhau ngày, mà lại chỉ cần người giúp ta đem phong ấn giải khai, ta có thể đem hắn đoạt đến cấp người làm lão bà nha!" Hắc Trư vừa cười vừa nói.

"Tiểu nhân đắc chí!" Từ Phong nhìn Hắc Trư này một mặt tao khí bộ dáng, trong lòng oán thầm.

"Muốn cướp lão bà, cũng là chính ta qua, không cần đến người hỗ trợ!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Nhị gia?

Từ Phong cùng Hắc Trư tiếp tục lên đường, càng tiếp cận Ô Đan Trấn, gặp được võ giả số lượng cũng theo đó tăng nhiều lên, Từ Phong cùng Hắc Trư cấp tốc chạy như bay tại giữa núi rừng, hình thành một đạo kỳ dị phong cảnh, dẫn tới những cái kia võ giả nhao nhao ghé mắt quan sát.

"Khoảng cách Ô Đan Trấn còn có không đến hai canh giờ lộ trình, tiếp xuống chúng ta gặp được võ giả hội càng nhiều." Bọn họ tại một chỗ dưới ngọn núi dừng bước lại, Từ Phong nói với Hắc Trư.

"Thì tính sao?" Hắc Trư không để bụng.

"Chúng ta trước đó đụng phải đều là một số tán tu Vũ Giả, có lẽ cũng không biết chúng ta tới lịch, nhưng tiếp tục cái này muốn rêu rao khắp nơi, khẳng định gặp được nhận biết ta người, đến lúc đó thân phận của người cũng rất có thể bị một số người có quyết tâm phán đoán ra, ta hiện tại năng lực có thể là bảo vệ không có người, nếu như người không muốn bị người chớp tới, tốt nhất vẫn là muốn cái ẩn tàng biện pháp."

Mấy ngày này Từ Phong phóng khí tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, một mực đang tu luyện linh lực tăng cao tu vi, hiện tại Từ Phong tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh hậu kỳ, tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong có thể đối với hán sinh ra uy hiếp võ giả đã không nhiều, huống chi Ô Đan Sơn Mạch hiện tại đã Thành Chung lõi địa bàn, hẳn ở chỗ này liền an toàn hơn.

Bất quá hán lập tức liền muốn rời khỏi Ô Đan Sơn Mạch trở về Từ Vân Tông, tại Từ Vân Tông hẳn cũng chỉ là một tên ngoại môn đệ tử, nếu như Hắc Trư thân phận bộc lộ ra qua, tất nhiên sẽ lọt vào tông môn mắt mũi ít đại nhân vật rình mò, Từ Phong tin tưởng Hắc Trư đã dám đồng ý cùng hắn về Từ Vân Tông, đó nhất định là có biện pháp giải quyết vấn đề này.

Nghe Từ Phong nói xong, trầm mặc một lát, nghĩ một hồi, cảm thấy Từ Phong nói vẫn là có đạo lý, hẳn cũng thực sớm liền nghĩ đến ứng đối chi pháp, nhưng không nghĩ tới còn chưa tới đạt Từ Vân Tông thời điểm liền muốn dùng đến.

Từ Phong lẳng lặng chờ lấy Hắc Trư hồi phục, nhìn thấy Hắc Trư trên mặt che kín một loại cực không tình nguyện thần sắc, tâm lý cũng có chút hiếu kỳ, không biết Hắc Trư đến có phương pháp gì.

"Cho người, mang lên nó!"

Tại Tử Phong nhìn chăm chú phía dưới, Hắc Trư tựa như là ảo thuật một dạng, miệng hơi mở, một cái hình vuông bằng da túi nhỏ bị hấn cắn lấy ngoài miệng, trực tiếp hất lên bay về phía Tử Phong.

Tử Phong không lo được kinh ngạc, vội vàng tiếp được.

"Đây là sủng vật đại?" Tử Phong kinh ngạc nói ra, hấn từng tại Lý Tử Huyền trên thân gặp qua này chủng loại giống như đồ vật, là võ giả chuyên môn dùng để mang theo Linh Sủng, tọa kỵ Trữ Vật Không Gian.

Loại này sủng vật đại cùng Càn Khôn Giới Chi khác biệt, Càn Khôn Giới Chi chỉ có thể chứa đựng tử vật, mà sủng vật đại là có thể đem vật sống bỏ vào Trữ Vật Không Gian.

"Tính ngươi còn có chút kiến thức!" Hắc Trư xùy cười một tiếng, sắc mặt khó coi, đây là Phong Vô Trần lưu lại sủng vật đại, vạn năm trước, tuy nhiên hấn cũng là bị Phong Vô Trần buộc tiến vào cái này sủng vật đại bên trong, đây là hấn một si nhục lớn, vốn cho rằng thoát khỏi về sau sẽ không lại biến thành cái này sủng vật đại bên trong, không nghĩ tới...

Tử Phong cười cười, rốt cuộc minh bạch Hắc Trư vì sao một bộ không tình nguyện bộ dáng, xem ra là đối tiến vào sủng vật đại mười phần phản cảm, tốt xấu đối phương cũng là một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả, bị người thu vào sủng vật đại bên trong giống như đồ vật tùy thân mang theo, đôi lại là người nào cũng sẽ không cao hứng.

Tử Phong hơi đánh đo một cái cái này sủng vật đại, rất là tinh xảo tiểu xảo, nhưng lúc này bề ngoài cũng không dám lấy lòng, mặc dù là một loại không biết đa thú may mà thành, nhưng nhìn rách tung toé, cổ xưa ố vàng.

"Dụng pháp cùng ngươi Trữ Vật Giới Chi giống nhau!" Gặp Tử Phong đem sủng vật đại treo ở bên hông, Hắc Trư nói cho Tử Phong sủng vật đại dụng pháp.

"Đơn giản như vậy? Ta thử một lần!" Tử Phong vừa mới dứt lời, liền thí nghiệm một chút.

Chỉ gặp sủng vật đại Thượng Thanh mang lóe lên, còn chưa kịp phản ứng Hắc Trư lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

"Dạng này liền bị thu vào trong túi trữ vật?" Mắt thấy Hắc Trư hư không tiêu thất, Tử Phong thần sắc không khỏi sững sờ, có chút không xác định Hắc Trư là có hay không bị chính mình thu vào sủng vật đại bên trong.

Tinh Thần Lực tiến vào sủng vật đại bên trong, phát hiện Hắc Trư thân ảnh, Tử Phong khóe miệng lộ ra hài lòng nụ cười.

Nhưng hấn nụ cười tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa ngưng kết, bởi vì hấn phát hiện tại sủng vật đại cự trong không gian lớn, Hắc Trư đang giơ chân mắng to, lớn tiếng nguyên rửa mình.

Lúc này Tử Phong mới phản ứng được, hấn mới vừa rồi không có nói cho Hắc Trư một tiếng, liền trực tiếp đem Hắc Trư thu vào qua, lấy Hắc Trư tính cách khẳng định bị tức đến nổi trận lôi đình.

"Ta hiện tại muốn hay không thả hấn ra?" Tử Phong hơi lúng túng một chút, sợ hãi lúc này đem phần nợ Hắc Trư phóng xuất, Hắc Trư khẳng định là muốn tìm chính mình liều mạng.

"Tính toán, ngươi vẫn là tại bên trong lãnh tỉnh một chút đi." Tuy nhiên đối hắc heo có chút áy náy, bất quá Tử Phong cuối cùng vẫn là quyết định trước không đem Hắc Trư phóng xuất.

Tử Phong nhìn một chút bên hông sủng vật đại, bề ngoài cũ nát không chịu nổi, tuy nhiên cùng ăn mặc phối hợp lại lộ ra phá lệ đột ngột, bất quá cũng tỉnh Tử Phong tại đối tiến hành nguy trang một phen, miễn cho bị người khác nhìn ra sơ hở.

Sau đó Tử Phong tiếp tục nhanh chóng đi đường, một thân một mình xuyên toa trong rừng, tuy nhiên cũng sẽ bị một số đi săn đội ngũ chú ý, nhưng ít ra sẽ không xem như dị loại, những người này ở đây cảm giác được Tử Phong tu vi về sau, cũng đều không dám tìm Tử Phong phiền phức.

Tử Phong một đường tiến lên, trung gian cũng không có chút nào dừng lại, rốt cục trước khi mặt trời lặn đuổi tới Ô Đàn Trấn.

Chậm dần cước bộ, Tử Phong hướng đi thành môn.

Sắp đi đến cửa thành, Tử Phong đang định từ trữ vật giới chi bên trong lấy ra Linh Thạch giao lệ phí vào thành thời điểm, đã thấy cửa một đại hán chủ động nghênh tới.

Tử Phong xem xét người tới, đúng là hấn cùng Mộ Dung Hạo lần đầu tiên tới Ô Đàn Trấn thời điểm ở cửa thành thủ vệ Lý đội trưởng.

"Nhị gia!" Lý đội trưởng cách Tử Phong còn cách một đoạn, liền một mặt nhiệt tình hô.

Tử Phong nghe được Lý đội trưởng la lên, nghĩ thầm là mình muốn kém, đối phương hấn là tới đón tiếp người khác, tò mò, Tử Phong quay đầu nhìn một chút phía sau mình, quả nhiên là có một cái lão giả đi sau lưng tự mình.

Đã đối phương không phải tìm đến mình, Tử Phong cũng rất là tự giác tránh ra mấy bước, miễn cho ngăn cản hai người ánh mắt.

Từ Phong hành động này vừa ra, liền làm vẻ mặt tươi cười Lý đội trưởng biểu lộ cứng đờ, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, chợt cái này Lý đội trưởng cũng cải biến một chút phương hướng, tiếp tục hướng phía Từ Phong đi tới, vừa cười vừa nói: "Nhị gia không biết tiểu nhân sao?"

"Ngươi tại nói chuyện với ta?"

Lúc này hai người cũng cách xa nhau vài mét khoảng cách, Từ Phong lúc này cũng nhìn ra, cái này Lý đội trưởng thật đúng là hướng về phía chính mình đến, chỉ là đối phương gọi mình là cái gì vì 'Nhị gia' ?

"Đương nhiên là tại cùng nhị gia nói chuyện, nhị gia lần này tới Ô Đan Trấn hẳn là đến xem đoàn trưởng đi, ta dẫn ngươi gặp hắn." Lý đội trưởng rất là cung kính nói ra.

"Lý đội trưởng, khách khí, đã như vậy vậy liền phiền phức." Từ Phong tuy nhiên trong lòng nghi vấn, nhưng vẫn là hết sức khách khí nói ra.

"Không dám nói phiền phức, có thể cho nhị gia dẫn đường, ta cao hứng còn không kịp đâu!" Lý đội trưởng gặp Từ Phong khách khí như thế, nụ cười trên mặt càng đậm, ánh mắt lộ ra vẻ mừng rỡ, sau đó đi phía trước cho Từ Phong dẫn đường.

Từ Phong liền đi hai bước, hai người sóng vai mà đi, Từ Phong hỏi: "Lý đội trưởng, ngươi vừa mới gọi thế nào ta 'Nhị gia', cái này là từ nơi đó luận xưng hô?"

Nghe được Từ Phong hỏi thăm, Lý đội trưởng bước chân dừng lại, chợt vỗ ót một cái, có chút xấu hổ cười nói: "Ta ngược lại thật ra quên nhị gia một mực đang Ô Đan Sơn Mạch bên trong thí luyện, đối với ngoại giới sự tình còn không rõ lắm."

"Nhan đoàn trưởng chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, hiện tại Hùng Sư Thú Liệp Đoàn gia chủ là Chung đoàn trưởng ngươi hẳn là biết đi!"

Từ Phong khẽ gật đầu, Từ Phong từ Vũ Đại nơi đó biết Chung Lôi tiếp quản Hùng Sư Thú Liệp Đoàn, hơn nữa còn chiếm đoạt hẳn hai đại thú liệp đoàn sự tình.

"Chung đoàn trưởng tại hai tháng trước đã từng xuống một đạo mệnh lệnh, đại ý là nói đoàn trưởng cùng ngươi thân như huynh đệ, tuy nhiên ngươi không có Hùng Sư Thú Liệp Đoàn, nhưng yêu cầu sở hữu Hùng Sư Thú Liệp Đoàn người đều đưa ngươi xem như là thú liệp đoàn nhị đoàn trưởng đối đãi, chỉ cần ngươi có cần, vô luận là Hùng Sư Thú Liệp Đoàn nhân mã vẫn là tài lực đều có thể tùy thời điều động."

"Chúng ta một mực xưng hô đoàn trưởng vì Chung gia, vậy ngươi dĩ nhiên chính là nhị gia, hiện tại thú liệp đoàn huynh đệ chỉ cần đề cập ngươi, đều xưng hô ngươi là nhị gia, chỉ là ngươi còn không biết mà thôi."

Lý đội trưởng hướng Từ Phong giải thích xong sau, Từ Phong lúc này mới chợt hiểu, không nghĩ tới Chung Lôi đã đến cho hắn lớn như vậy quyền hạn, cũng không có làm gì vậy mà liền thành Ô Đan Sơn Mạch cường đại nhất thú liệp đoàn bên trong nhân vật số hai.

Nghĩ tới đây, Từ Phong không khỏi lắc đầu cười khổ, bất quá cũng không nói gì nữa, hết thấy chờ nhìn thấy Chung Lôi về sau rồi nói sau.

Trên đường hai người nói chuyện phiếm một phen, Từ Phong cũng từ Lý đội trưởng trong miệng cũng nghe nói không ít tin tức.

Chính như Từ Phong lường trước như vậy, Chung Lôi tuy nhiên sớm tại mấy tháng trước liền đã lấy Lôi Đình Chi Thế chiếm đoạt hẳn hai đại thú liệp đoàn, nhưng về sau còn có rất nhiều chuyện cần phải xử lý, cũng chính là tại hai tháng trước, một lần nữa tổ kiến Hùng Sư Thú Liệp Đoàn sở hữu sự vật mới đều bị bình ôn giải quyết, bắt đầu vận chuyển bình thường.

Mà lại Từ Phong còn từ Lý đội trưởng miệng bên trong biết được Mộ Dung Hạo bọn tình huống, khiến cho Từ Phong may mắn là, lần này Mê Vụ Sâm Lâm chuyến đi, tuy nhiên hấp dẫn không ít lớn nhỏ thế lực tiến về, nhưng Mộ Dung gia tại loại này cự đại dụ hoặc trước mặt lại biểu hiện mười phần tỉnh táo, cũng không có tham dự vào bên trong.

Tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bạo phát đan Huy, Thú Triều bạo phát mới bắt đầu, Mộ Dung Hạo liền mang theo gia tộc người trong đêm trở về Mộ Dung gia, thẳng đến hai tháng trước, Ô Đan Sơn Mạch bên trong tình huống ổn định lại về sau, người nhà họ Mộ Dung mới một lần nữa trở về Ô Đan Trấn.

Giờ phút này Mộ Dung Hạo cũng đang Ô Đan Trấn bên trong, mà lại bởi vì Từ Phong quan hệ, Mộ Dung gia tại Ô Đan Trấn sản nghiệp nhận Hùng Sư Thú Liệp Đoàn phá lệ chiếu cố, nghe nói gần nhất còn muốn tại Ô Đan Trấn bên trên lại mở một nhà cửa hàng.

Liên quan tới Mê Vụ Sâm Lâm sự kiện về sau, ngoại giới phản ứng, Từ Phong ngược lại là không hỏi Lý đội trưởng, Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đến tột cùng phát sinh cái gì chỉ có ba người bọn họ biết, mặc dù có tin tức truyền ra, cũng đều là từ Chung Lôi cùng Tam Trường Lão trong miệng hai người truyền ra.

Hai người đối với ngoại giới đến là như thế nào nói, hẳn đã không rõ ràng, cũng liền trước tạm thời không đề cập tới, miễn cho nói ra một số không nên nói sự tình.

Liên tỳ như Nhan Lệ cái chết, từ Lý đội trưởng nhắc lên Nhan Lệ biểu lộ đến xem, vẫn cực kỳ kính trọng thần sắc, Từ Phong cảm thấy Chung Lôi hẳn là không có đem Nhan Lệ tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong một số xấu xí diện mục hành động nói ra.

Thời gian không dài, hai người đã đi tới Hùng Sư Thú Liệp Đoàn tổng bộ, xa xa nhìn lại, Từ Phong đã đến nhìn thấy tại tổng bộ ngoài cửa đã đứng bốn

mười, năm mươi người, mà tại những người này phía trước nhất, một cái vóc người khôi ngô trung niên đại hán chính là một mặt ý cười nhìn lấy đi tới Từ Phong hai người, người này chính là Chung Lôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Nghi ngờ

Từ Phong nhìn thấy Chung Lôi cũng hết sức cao hứng, trong lòng Noãn Lưu xẹt qua, mà lại hần vừa tới Ô Đàn Trần cũng không có chậm trễ thời gian quá dài liền đến, Chung Lôi lại còn có thể sớm biết, Từ Phong không thể không bội phục Chung Lôi đối với Ô Đàn Trần chừng không năng lực.

Chung Lôi tuy nhiên bộ mặt giống như thô kệch, bất quá người cầm quyền nên có thâm trầm, quả quyết, hần không chút nào thiếu.

"Là đoàn trưởng tới đón tiếp nhị gia!" Lý đội trưởng vừa cười vừa nói, cùng đi Từ Phong hướng phía Chung Lôi đi đến.

"Chung Đại Ca..."

Từ Phong đi đến mọi người phụ cận vừa muốn nói chuyện, liền bị Chung Lôi một cái Hùng Bảo cắt ngang.

"Tiểu tử ngươi đơn giản cũng là cái vô si, vô thanh vô tức tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong tu luyện thời gian dài như vậy, ta còn tưởng rằng ngươi trực tiếp trở về Từ Vân Tông đây."

"Đúng là muốn trở về Từ Vân Tông, lần này tới Ô Đàn Trần một là nhìn xem Chung Đại Ca, cả hai cùng là đến cùng người từ biệt."

"Ha-Ha, trở về có thể, bất quá ngươi được thật tốt tại ta chỗ này đợi thêm mấy ngày, rượu này nếu là không uống đã, mơ tưởng để cho ta thả ngươi đi!" Chung Lôi đại cười nói, đối với Từ Phong hôm nay có thể tới nhìn hần cảm thấy hết sức cao hứng.

Sau đó tại mọi người cùng đi phía dưới, Từ Phong cùng Chung Lôi đi vào thú liệt đoàn phòng nghị sự.

Chung Lôi chính giữa mà ngồi, đem Từ Phong an bài đến hần lần trong tay ngồi xuống, thú liệt đoàn hần cao tăng cũng đều y theo tự thân tại thú liệt đoàn địa vị cao thấp theo thứ tự ngồi xuống.

Từ Phong ngồi trên ghế có chút co quắp, hần cũng không phải là thú liệt đoàn người, vèn vèn bởi vì cùng Chung Lôi quan hệ, hiện tại an vị tại đứng thứ hai vị trí, nhìn lấy phía dưới mọi người quăng tới cực kỳ hâm mộ ánh mắt, trong lòng của hần ngược lại có chút không được tự nhiên.

Chung Lôi cùng Từ Phong chỗ ngồi đều là xuất phát từ trên đài cao, ở trên cao nhìn xuống, Từ Phong cũng đem phía dưới mọi người tươi mát để ở trong mắt, những người này tu là thấp nhất đều có Ngưng Khí Cảnh bát tầng tu vi, bên trong còn có bốn tên Uẩn Khí Cảnh võ giả, Từ Phong tu vi tại những người này cũng chỉ có thể tính toán làm.

Vèn vèn lấy ở đây những người này thực lực, liền đã so trước đó Hùng Sư Thú Liệt Đoàn thực lực cao hơn mấy bậc không ngừng, nhìn thấy những này, Từ Phong cũng từ đáy lòng vì Chung Lôi cao hứng.

"Hôm nay đem tất cả mọi người tụ tập đến nơi đây, chủ yếu chính là vì hướng mọi người giới thiệu một chút huynh đệ của ta Từ Phong." Chung Lôi thanh âm trong đại sảnh vang lên, phía dưới tiếng nghị luận cũng tại thời khắc này im bặt mà dừng, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về phía Chung Lôi.

Cùng Nhan Lệ cho người ta băng lãnh, nghiêm túc khác biệt, Chung Lôi nhìn rất là tùy ý, mà lại tại nhìn thấy Từ Phong về sau vẫn trên mặt lấy mỉm cười, nhìn cùng trước kia còn là nhị đoàn trưởng thời điểm cũng không có gì khác nhau, căn bản không có một đoàn dài phải có giá đỡ, cái này cùng Chung Lôi hào phóng, không câu nệ tiểu tiết tính cách có quan hệ, bất quá Từ Phong vẫn có thể từ ánh mắt mọi người trông được đến bọn họ đối Chung Lôi lòng kính sợ.

"Trước đây không lâu, ta liền từng cùng mọi người nói qua, Từ Phong mặc dù là Từ Vân Tông đệ tử, cũng không có chúng ta Hùng Sư Thú Liệt Đoàn, bất quá, ta cùng Từ Phong cùng một chỗ tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, có thể nói là cùng sinh tử, cùng chung hoạn nạn."

"Hôm nay ta lập lại một lần, đã hiện tại ta lên làm Hùng Sư Thú Liệt Đoàn đoàn trưởng, vậy các ngươi liền muốn trong lòng đem Từ Phong cũng làm thành là đoàn trưởng đối đãi, về sau nhìn thấy hần liền như là nhìn thấy ta một dạng, hần ra lệnh chính là ta mệnh lệnh."

"Chung Đại Ca!" Từ Phong mở miệng cắt ngang nói ra: "Chúng ta giao tình thì giao tình, nhưng ta không có đối thú liệt đoàn làm ra một điểm cống hiến, mà lại cũng không phải thú liệt đoàn người, sao có thể hưởng thụ loại đãi ngộ này..."

Chung Lôi tay áo bải xuống không để cho Từ Phong nói tiếp, hần thái độ mười phần kiên quyết, căn bản không cho Từ Phong chối từ thời cơ.

Phía dưới mọi người nhìn thấy Chung Lôi thái độ như thế, cũng đều hiểu sự tình không có thay đổi, tuy nhiên tâm lý có chút không phục, nhưng bọn hần rất nhiều người cũng đều là vừa mới thủ hiệp đoàn, một số người là đầu nhập vào mà đến, còn có một số người là mặt khác hai đại thủ hiệp đoàn Hàng Tướng, lúc này căn bản không dám nhắc tới ý kiến phản đối, ngược lại là mở miệng thuyết phục Từ Phong không có muốn từ chối.

Sau cùng Từ Phong cũng chỉ có thể đáp ứng, cũng may Chung Lôi biết hần thân là Từ Văn Tông đệ tử vô pháp khác thế lực, cho nên cũng không có cho hần theo lên bắt luận cái gì chức vụ, ngầm nghĩ lại, đây cũng là Chung Lôi có hảo ý, hần nếu là một từ chối nữa, ngược lại cô phụ Chung Lôi một mảnh nhiệt tình.

Nhìn thấy Từ Phong không có tại chối từ, Chung Lôi cũng là vẻ mặt tươi cười, có chút cao hứng, phía dưới mọi người cũng nhao nhao mở miệng lấy lòng Từ Phong, rất nhiều người thậm chí tốt không tị hiềm tố về ra là kết giao chi ý, Từ Phong tuy nhiên không quá ưa thích loại tràng diện này, bất quá vẫn mười phần khách khí cùng mọi người nói chuyện với nhau.

Sau một canh giờ, Chung Lôi gọi mọi người thôi lui, trong đại sảnh chỉ còn lại có hần cùng Từ Phong hai người.

"Chung Đại Ca, ngươi làm như thế, ta lo lắng phía dưới rất nhiều trong lòng đều sẽ bất mãn a!"

Trong đại sảnh lại không ngoại nhân, rất nói nhiều đều có thể không cần kiêng kỵ nói ra, Từ Phong nói ra bản thân lo lắng.

Hiện tại thủ hiệp đoàn vừa mới ổn định, chính là Chung Lôi thu nạp nhân tâm thời điểm, Chung Lôi lúc này lại giao phó Từ Phong cao như thế địa vị, rất nhiều người mặt ngoài không nói, bất qua trong lòng chắc chắn sẽ không dễ chịu, ai sẽ nguyện ý một cái tu vi cùng mình không kém bao nhiêu, thậm chí còn không có chính mình cao nhân cười tại trên đầu mình?

"Yên tâm đi, hiện tại tuy nhiên còn có chút nhân tâm lưu động, nhưng dùng không bao lâu, Hùng Sư Thủ Hiệp Đoàn liền lại biến thành bền chắc như thép!" Chung Lôi không để bụng, cười ha hả nói ra.

"Chung Đại Ca chẳng lẽ lại có cái gì cử động hay sao?" Từ Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

"Trong mấy tháng này, có rất nhiều người lựa chọn Hùng Sư Thủ Hiệp Đoàn, bên trong là có mấy người là ta đã từng mời qua nhiều lần đều không có người, ngươi cũng đã biết là vì sao?" Chung Lôi cũng không có trực tiếp trả lời Từ Phong vấn đề, ngược lại nói lên một chuyện khác.

Từ Phong nghĩ một hồi, không nghĩ ra đáp án, lắc đầu lẳng lặng chờ lấy Chung Lôi đoạn dưới.

"Trước đó tại Ô Đàn Sơn Mạch có tam đại thủ hiệp đoàn, Hùng Sư tuy nhiên bị xếp tại thứ nhất, nhưng tất cả mọi người biết, ba cái thủ hiệp đoàn thực lực tương đương, cũng không quá lớn phân chia mạnh yếu, lẫn nhau ở giữa cũng thường xuyên Minh tranh Âm đấu tranh đoạt tài nguyên tu luyện, bởi vì tam phương lẫn nhau kiềm chế, cho nên có chút thực lực một số người sẽ không lựa chọn chúng ta bất kỳ bên nào, ngược lại là tự hành ở trong giành nhất định lợi ích."

"Nhưng bây giờ khác biệt, Hùng Sư Thủ Hiệp Đoàn đã trở thành Ô Đàn Sơn Mạch hoàn toàn xứng đáng bá chủ, không có bất kỳ cái gì thế lực có thể uy hiếp được Hùng Sư Thủ Hiệp Đoàn lợi ích, tại không lâu sau đó, ta đối Ô Đàn Sơn Mạch tư nguyên chừng không cũng sẽ càng ngày càng mạnh, càng thêm cẩn thận, những người này chính là nhìn thấy điểm này mới lựa chọn Hùng Sư Thủ Hiệp Đoàn."

Từ Phong nghe đến đó cũng có chút nghe rõ, Chung Lôi hiện tại vị trí có thể vững chắc, tự thân thực lực chiếm nhân tố chủ yếu, theo Hùng Sư Thủ Hiệp Đoàn đem Ô Đàn Sơn Mạch đại bộ phận tài nguyên tu luyện khống chế trong tay, vì có thể thu hoạch được tài nguyên tu luyện, những người này cũng tình nguyện đem chính mình cột vào Chung Lôi chiến trên thuyền.

Tương thông những này, Từ Phong cũng liền không lại lo lắng, mà lại từ đó sự tình bên trên cũng có thể thấy được, Chung Lôi đối với tình người nhìn rất thấu triệt, tại làm ra quyết định này trước đó, cũng sớm đã đem một số lợi và hại nghĩ rõ ràng, ngược lại là hần có chút buồn lo vô có.

Lại đơn giản phiếm vài câu, lúc này sắc trời đã hoàn toàn tối xuống.

Chung Lôi vốn là dự định đại hàng buổi tiệc vì Từ Phong đón tiếp, bất quá vừa rồi liền nhìn ra Từ Phong không thích loại tràng diện này, cuối cùng cùng với Từ Phong thương nghị một phen, Từ Phong đề nghị tìm một chỗ, để Chung Lôi ném thử hần đồ nướng thủ nghệ.

Chung Lôi sau khi nghe xong cũng tới hứng thú, phái người tìm đến củi khô, lại chuyển đến vài hũ nũ tửu, may mà ngay tại cái này trong nghị sự đại sảnh, hai người đốt khí thật tới.

Lui bốn phía thủ vệ, hai người liền trực tiếp ngồi dưới đất, vây quanh đồng lửa một bên nói chuyện phiếm, vừa nướng thịt.

"Chung Đại Ca, Mê Vụ Sâm Lâm sự tình sau khi phát sinh, Từ Văn Tông cùng ngoại giới đều là phản ứng gì?" Từ Phong hỏi.

Nhắc lên chuyện này, Chung Lôi biểu lộ có chút ngưng trọng, trầm ngâm sau một lát nói ra: "Ta nhận được tin tức là Tam Trường Lão trở lại Từ Văn Tông cũng không lâu lắm liền bắt đầu bề quan dự định trùng kích Hóa Khí Cảnh, mà các người Từ Văn Tông thật giống như cái gì cũng không có phát sinh một dạng, cũng không có bất kỳ động tác gì."

"Bất quá vèn vèn nửa tháng sau, chúng ta biến thành Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đi chuyện phát sinh liền tại bên ngoài truyền ra. Chúng ta tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong chuyện phát sinh, ta cũng không có nói cho bất luận kẻ nào, Ta tin tưởng người cũng sẽ không nói ra ngoài, này cái này nguồn tin tức

hắn là các người Tử Văn Tông, chỉ là không rõ ràng bọn họ tán ra tin tức này là vì cái gì."

Tử Phong trầm mặc một lát, khẳng định nói ra: "Tán ra tin tức này người tuyệt đối không phải là Tam Trường Lão, vậy bây giờ chỉ có hai loại khả năng, một loại khả năng là Tam Trường Lão tại đêm chuyện này hồi báo cho tông môn cao tăng về sau, trong lúc vô tình để lộ tin tức, bị người truyền tới, nhưng ta cảm thấy khả năng này rất nhỏ, có thể được biết rõ tin tức này người tại Tử Văn Tông bên trong chỉ ít cũng là nội môn trưởng lão cấp bậc này người, lấy những người này lịch duyệt, không có khả năng phạm loại này sai lầm"

"Mà loại thứ hai khả năng chính là cái này tin tức là Tử Văn Tông cao tăng chủ động tán truyền ra, mà lại ta cảm thấy khả năng này rất cao."

"Ta cũng cảm thấy như thế, chỉ là nghĩ không thông làm như vậy mục đích là cái gì, tại trận kia cự đại bạo tạc phía dưới, coi như trong cổ mộ còn có hãn bảo vật cũng đều sớm đã hóa thành tro bụi a." Chung Lôi nói ra.

"Ngày tin tức này xuất hiện về sau, còn có cái gì đặc biệt sự tình phát sinh sao?"

Nếu như trong này thật có âm mưu gì, Tử Phong muốn từ chỉ sau chuyện phát sinh trông được nhìn có thể hay không phát hiện một số manh mối.

"Trừ gây nên nhất thời oanh động xôn xao bên ngoài, tự nhiên lại xuất hiện số lớn võ giả đi vào Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận dò xét, bắt quá theo những người này không thu hoạch được gì, chậm rãi cũng không có người lại đi Mê Vụ Sâm Lâm phụ cận."

"Đương nhiên, đây chỉ là Ô Đan Sơn Mạch bên trong chuyện phát sinh, về phần ngoại giới có cái gì đặc biệt sự tình phát sinh, ta cũng không rõ ràng, bởi vì vì khoảng thời gian này ta cũng tương đối bận rộn."

Nói tới chỗ này, Chung Lôi đột nhiên nhớ tới cái gì, sắc mặt nghiêm túc đối Tử Phong hỏi hướng Tử Phong: "Người từng đề Vũ Đại ba người về đến cho ta báo bình an, bắt quá ta từ bọn họ nơi đó nghe nói các người gặp nhau tình hình, bọn họ đi nâng lên đầu kia biết nói chuyện Hắc Trư, chẳng lẽ lại cũng là trong cổ mộ đầu kia Hoàng Giả Cảnh Linh Thứ?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Rời đi

Tử Phong sớm liền nghĩ đến Chung Lôi cũng sẽ đoán được Hắc Trư lai lịch, lúc này Chung Lôi hỏi, hắn cũng không chút nào giấu diếm đem hắn cùng Hắc Trư cuối cùng ký kết Bình Đẳng Khế Ước sự tình nói cho Chung Lôi.

Đương nhiên, hắn cũng không có nói ra Hắc Trư là bởi vì hắn có thể hấp thu sát khí, Hắc Trư bởi vì Tử Phong có khả năng giải khai hắn phong ấn mới cùng Tử Phong ký kết Bình Đẳng Khế Ước.

"Các người đã đến ký kết Bình Đẳng Khế Ước!" Chung Lôi mắt hồ trừng đến căng tròn, sau khi nghe xong cảm giác có chút khó tin.

Thời gian thật dài về sau, Chung Lôi mới chậm rãi từ giật mình bên trong tỉnh táo lại, Hắc Trư cho dù bị phong ấn, vậy cũng từng là Hoàng Giả Cảnh cường giả, loại này cường giả đều có chính mình ngạo cốt, làm sao lại cùng một cái Ngưng Khí Cảnh võ giả ký kết Bình Đẳng Khế Ước!

Chung Lôi hết sức tò mò Tử Phong là như thế nào có thể làm cho đối phương đồng ý, bắt quá, hắn nhìn ra Tử Phong có ý tránh đi không nói, đã Tử Phong không muốn nói, hắn cũng rất thức thời không hỏi vấn đề này.

"Vậy hắn bây giờ còn đang ở đâu trong rừng rậm?" Chung Lôi bình phục tâm tình về sau hỏi.

Tử Phong cười gật đầu, ra vẻ thần bí nói ra: "Hắn không những ở Ô Đan Sơn Mạch, mà lại liền tại cái đại sảnh này bên trong."

"Tiểu tử ngươi thiếu cùng ta nói đùa, ngươi không muốn nói, ta không hỏi chính là." Phòng nghị sự tuy nhiên rất lớn, nhưng mười phần trống trải, cũng không có bất kỳ cái gì che chắn ẩn tàng địa phương, cho nên Chung Lôi đem Tử Phong nói chuyện xem như là trò đùa lời nói.

Tuy nhiên cho rằng Tử Phong tại là tại qua loa hắn, nhưng Chung Lôi cũng không có tức giận, ngược lại là trịnh trọng nói ra: "Mặc kệ hắn ở đâu, người tốt nhất đừng để hắn hiển lộ người ở bên ngoài trong tầm mắt, ta không nói người cũng có thể nghĩ đến, một cái bị phong ấn Hoàng giả đây chính là một bộ hoặc là Võ Học Bảo Điển, bất kỳ người nào đều sẽ đổ mắt."

"Ân, cái này bên trong lợi hại ta rõ ràng!"

Lập tức Tử Phong lại vỗ một cái bên hông sủng vật đại nói ra: "Bắt quá ta nhưng không có lừa gạt Chung Đại Ca, hắn thật trong đại sảnh, chẳng qua là tại

ta sùng vật đại bên trong mà thôi!"

"Sùng vật đại?"

Chung Lôi nhìn một chút Tử Phong trên lưng treo phá cái túi, tại nhìn thấy Tử Phong thời điểm, hắn liền có chút hiếu kỳ Tử Phong rõ ràng có càn khôn tiếp theo, làm sao lại treo một cái phá cái túi, bây giờ nghe Tử Phong kiểu nói này, mới biết được nguyên lai cái này bề ngoài rách rưới túi da thú tử cũng không phổ thông.

Tử Phong lại đem sùng vật đại cho Chung Lôi giải thích một phen, tại Chung Lôi ngạc nhiên bên trong, sùng vật đại Thượng Thanh mang lóc lên, một đạo hắc sắc Mập Mập thân ảnh xuất hiện tại bên cạnh đồng lửa.

"Cái tên vương bát đần nguoi thẳng nhai con, đã đến không chào hỏi một tiếng liền đem ta thu vào sùng vật đại bên trong.." Hắc Trư vừa vừa hiện thân, liền bắt đầu chửi ầm lên đứng lên, Hắc Trư coi như lý trí, biết đánh không lại Tử Phong, sau khi đi ra chỉ Động Chùy, cũng không có động thủ.

Chung Lôi thấy cảnh này cũng là có chút khẩn trương, mặc dù biết đối phương bị phong ấn, nhưng trước đó tại Càn Khôn Thế Giới bên trong Hắc Trư phóng thích Hoàng giả uy áp còn rõ mồn một trước mắt, trong lòng bao nhiêu còn tàn có bóng mờ.

Lại nhìn Tử Phong, không có chút nào để ý tới Hắc Trư chửi ầm lên, giống người không việc gì một dạng, bình chân như vại nướng Linh Thú thịt.

"Ta nói chuyện cùng nguoi đâu, nguoi không nghe thấy sao?" Hắc Trư cảm giác bị không để ý tới, hướng về phía Tử Phong quát.

Tử Phong lúc này mới nhìn hướng Hắc Trư, thần sắc bình tĩnh nói ra: "Hôm nay thịt nướng bao no!"

Lời nói vừa dứt, Tử Phong đưa trong tay một khối thịt nướng trực tiếp ném về Hắc Trư, Hắc Trư vốn đang lại muốn giận dữ mắng mỏ vài câu, nhưng thấy một lần thịt nướng bay tới, vội vàng dùng hai cái móng tiếp được, nộ khí nhất thời yếu mấy phần, lạnh giọng một tiếng nói ra: "Đây chính là nguoi nói, nói chuyện phải giữ lời."

"Ta nói chuyện tự nhiên giữ lời!"

Hắn biết chỉ cần đem Hắc Trư phóng xuất, đối phương tất nhiên muốn bạo phát một trận, còn không bằng thừa dịp thịt nướng thời điểm đem Hắc Trư phóng xuất, hắn tin tưởng thịt nướng nhất định có thể ngăn chặn Hắc Trư miệng, hiện tại kết quả cũng đúng là như thế.

Hắc Trư tiếp nhận thịt nướng, cũng đi theo làm đến trước đồng lửa, căn bản không để ý tới giờ phút này thân thể ở nơi nào, càng không để ý đến một bên Chung Lôi, phối hợp bắt đầu ăn.

Chung Lôi ở một bên nhìn cũng là sai lầm kinh ngạc vạn phần, không nghĩ tới mới vừa rồi còn nổi trận lôi đình Hắc Trư lại bị một hồi thịt nướng thu mua.

"Ồ trước mặt hắn, không có cái gì là một hồi thịt nướng giải quyết không có, nếu có, cái kia chính là hai bữa thịt nướng!" Tử Phong nhìn về phía Chung Lôi quăng tới kinh ngạc ánh mắt, vừa cười vừa nói.

"Hừ hừ, tự cho là thông minh, ta chỉ là không muốn cùng nguoi so đo a!" Hắc Trư nói một câu về sau, lại bắt đầu tiếp tục bắt đầu ăn.

Sau đó Tử Phong cùng Chung Lôi không tiếp tục để ý tới Hắc Trư, hai người bắt đầu uống rượu nói chuyện phiếm, đương nhiên, Tử Phong còn phải chịu trách nhiệm thịt nướng.

Hắc Trư cũng không có xen vào hai người nói chuyện, chỉ lo ăn thịt nướng, sẽ chỉ ngẫu nhiên thúc giục lập tức phong nhanh lên thịt nướng. Tử Phong khảo ra đến Linh Thú thịt trên cơ bản đều tiến Hắc Trư trong bụng, không lâu sau đó, Hắc Trư liền biến hóa hội dài hơn ba mét bản thể, ngồi trong đại sảnh như là một toà núi nhỏ, mở to huyết bồn đại khẩu, ba bốn miệng liền đem một khối thịt nướng ăn.

Sau cùng Tử Phong cùng Chung Lôi cũng chỉ là uống rượu, đem đã nướng chín Linh Thú thịt đều cho Hắc Trư ăn, nhưng liền xem như dạng này, vẫn là không đuổi kịp Hắc Trư ăn tốc độ.

Hai người một heo tại trong phòng nghị sự vây quanh đồng lửa, thẳng đến sáng sớm hôm sau mới kết thúc thịt nướng.

Tử Phong thô sơ giản lược tính một chút, Hắc Trư đã đến ăn gần ngàn cân Linh Thú thịt, mà lại nếu như Tử Phong tiếp tục nướng xuống dưới, Hắc Trư còn có thể tiếp tục ăn xuống dưới.

"Nguoi chính là cái càn khôn bố a!" Tử Phong suy nghĩ một chút nhiều như vậy Linh Thú thịt liền đau lòng, cảm giác mình còn không bằng để Hắc Trư nếm vài câu tốt, này một ngàn Linh Thú thịt giá quá lớn, tương đương với hai đầu Linh Thú.

Sau đó mấy ngày bên trong, Tử Phong cùng Hắc Trư bị Chung Lôi an bài tại một cái yên lặng trong sân, Chung Lôi ban ngày thời điểm bề bộn nhiều việc xử lý thú liệt đoàn bên trong sự vụ, trời vừa tối liền sẽ đi vào Tử Phong ở lại viện lạc, cùng Tử Phong uống rượu Đàm Thiên.

Hắc Trư ở chỗ này thời gian cũng mười phần khoái ý, càng là mỗi đêm Chung Lôi tới thời điểm, đều sẽ mang đến đại lượng Linh Thú huyết nhục, hắn ngược lại là háo hão thỏa mãn một phen miệng muốn.

Sau bảy ngày, Tử Phong đưa ra cáo biệt, dự định trở về Tử Vân Tông.

Chung Lôi mặc dù có chút nổi buồn, nhưng cũng không có giữ lại Từ Phong, mấy ngày nay đến cũng từ Từ Phong trong miệng biết Từ Phong thân thể, biết Từ Phong nhất tâm tăng cao tu vì vì mẫu thân đòi lại công đạo, Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn tài nguyên tu luyện tự nhiên là vô pháp cùng Từ Vân Tông bằng được, riêng là tại công pháp vũ kỹ phương diện, Từ Phong muốn muốn mau sớm mạnh lên, vẫn là muốn trở lại Từ Vân Tông qua.

Ô Đan Trần bên ngoài, Chung Lôi mang theo Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn cao tăng vì Từ Phong tiễn đưa, lúc này Từ Phong đã đem Hắc Trư thu vào sủng vật đại bên trong.

"Chung Đại Ca đừng có lại đưa, làm đến giống như ta về sau không đến Ô Đan Sơn Mạch giống như!"

"Ha-Ha, tốt, liền đưa đến nơi đây, người trên đường cẩn thận, vẫn là câu nói kia, nếu như Từ Vân Tông không tiếp tục chờ được nữa liền đến Ô Đan Sơn Mạch, huynh đệ chúng ta cùng một chỗ tại Ô Đan Sơn Mạch nhậu nhẹt!" Chung Lôi cười mở nói ra.

Từ biệt Chung Lôi bọn, Từ Phong một mình lên đường, thi triển thân hình hướng phía Ô Đan Sơn Mạch bên ngoài bay vút đi.

Hành tẩu tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong, Từ Phong nhanh chóng đi đường, gặp được Linh Thú cũng đều đường vòng mà đi, hai ngày sau, Từ Phong đi ra Ô Đan Sơn Mạch bên ngoài, đập vào cùng đi Từ Vân Tông một đầu trên đại đạo.

Lại đi ra nửa ngày lộ trình, khoảng cách Ô Đan Sơn Mạch đã so sánh cự ly xa, lúc này sắc trời đêm tối, Từ Phong dự định tại một chỗ trên đất trống nghỉ ngơi, cho nên cũng đem Hắc Trư từ sủng vật đại bên trong phóng xuất.

"Người làm sao mới đưa ta phóng xuất!" Hắc Trư một sau khi đi ra liền bắt đầu phàn nàn, đối Từ Phong bắt mắt hết sức nói ra.

Tại Ô Đan Trần mấy ngày, hắc mỗi ngày đều có thể com nước no nê, hai ngày này lại bị Từ Phong một mực thu tại sủng vật đại bên trong, trước sau so sánh la xoa lớn hơn, đề Hắc Trư có chút khó tiếp thu.

"Cái này thụ không có? Chờ ta trở lại Từ Vân Tông, người càng là không có tự do, tuy nhiên không cần lại đợi tại sủng vật đại bên trong, nhưng cũng chỉ có thể tại ta tu luyện trong động phủ."

Hắc Trư nghe xong, cũng biết mình xác thực không nên tại Từ Vân Tông hiện thân, nhưng lại có chút không cam lòng loại này tới tám không mặt trời sinh hoạt, con người không ngừng loạn động, lại cũng không có muốn ra biện pháp gì tốt.

Từ Phong không tiếp tục phản ứng Hắc Trư, chuẩn bị bắt đầu tu luyện linh lực, hắc đem Hắc Trư phóng xuất cũng là biết gia hỏa này không cam lòng một mực đợi tại sủng vật đại bên trong, cho nên đang nghỉ ngơi thời điểm đem Hắc Trư phóng xuất.

"Người không có thịt nướng sao?" Hắc Trư gặp Từ Phong muốn bắt đầu tu luyện, liền vội vàng hỏi.

"Không có nướng!"

"Vì cái gì?"

"Người ăn quá nhiều, ta vất vả liệp sát những này Linh Nhục còn hữu dụng, không thể đều đưa đến heo trong bụng."

"Ta có thể ăn bao nhiêu?" Hắc Trư có chút tức giận nói ra: "Người mấy tháng nay thể nhưng là liệp sát không ít Linh Thú, mà lại Chung Lôi tiểu tử kia thể nhưng là cho người một cái Trữ Vật Giới Chỉ, ở trong đó làm bộ đều là thịt nướng, đừng cho là ta không nhìn thấy."

"Đó là Chung Đại Ca cho ta, cũng không phải cho người! Chúng ta tại để ký khế ước trước đó thể nhưng là nói xong, hai chúng ta riêng phần mình đồ, vật cũng không phải dùng chung." Từ Phong giải thích.

Chung Lôi tại hắc trước khi đi cho hắc hai cái Trữ Vật Giới Chỉ, bên trong một cái trong Trữ Vật Giới Chỉ để đó đại lượng tài nguyên tu luyện, Từ Phong đang tra nhìn một chút bên trong đồ, vật về sau, liền quả quyết trả lại Chung Lôi, bên trong vẹn vẹn Hạ Phẩm Linh Thạch liền có năm vạn khối khoảng chừng, hơn nữa còn có rất nhiều đan dược, các loại linh dược tài nguyên tu luyện.

Đây chính là một khoản không nhỏ tài phú, Chung Lôi mặc dù không có nói, nhưng Từ Phong cũng có thể đoán ra chiếc nhẫn này bên trong đồ vật Chung Lôi tuyệt đối không bỏ ra nổi phần thứ hai tới.

Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn lúc này mặc dù nắm giữ Ô Đan Sơn Mạch đại lượng tài nguyên tu luyện, bất quá cũng còn có đông đảo thú liệp đoàn thành viên cùng thân nhân bọn họ tu luyện cần tiêu hao đại lượng tài nguyên tu luyện, Chung Lôi vừa mới chương quản Hùng Sư Thủ Liệp Đoàn nửa năm lâu, trong tay tài nguyên tu luyện cũng có hạn, cho nên hắc liền càng không thể cầm những tư nguyên này.

Bất quá Từ Phong lại thủ hạ mặt khác một cái Trữ Vật Giới Chỉ, bởi vì cái này mai trữ vật giới chỉ bên trong tồn phóng đại lượng Linh Thú huyết nhục, Từ Phong biết đây là Chung Lôi tại biết Hắc Trư sức ăn về sau mới vì Từ Phong chuẩn bị, xác thực nói có phải là vì Hắc Trư chuẩn bị.

Nhưng những linh thú này huyết nhục số lượng so Từ Phong mấy tháng nay liệp sát Linh Thú huyết nhục còn nhiều hơn ra gấp bội, Từ Phong khi nhìn đến những linh thú này huyết nhục thời điểm liền quyết định muốn đem những linh thú này huyết nhục độc chiếm, không có ý định phân cho Hắc Trư.

Cho nên lúc này Hắc Trư nhắc lên Chung Lôi đưa đám kia Linh Thú huyết nhục, Từ Phong cũng chỉ khi không có nghe được, hai mắt khép hờ biến thành trạng thái tu luyện.

"Chung Lôi tiểu tử kia mặc dù không có nói rõ, nhưng ngươi ta đều hiểu những linh thú này huyết nhục là đưa cho ta, ngươi làm như vậy quá vô sỉ..." Hắc Trư không buông tha, đối Tử Phong phản nộ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Có được Bảo Sơn

"Ngươi nếu là lại phiền ta, ta liền đem ngươi thu hồi sủng vật đại bên trong!" Tử Phong mở miệng uy hiếp, hắn tự giác chiếm lấy những linh thú này huyết nhục có chút đuối lý, không muốn cùng Hắc Trư tranh luận.

"Tốt, có bản lĩnh ngươi liền đem ta thu vào sủng vật đại bên trong, coi ta chả lẽ sợ ngươi!" Hắc Trư không chút nào thụ uy hiếp, không có sợ hãi trừng mắt Tử Phong.

Tử Phong nhìn một chút Hắc Trư, trên mặt lộ ra vẻ ngờ vực, chẳng lẽ lại cái này Hắc Trư còn có thủ đoạn hãn hay sao?

Sủng vật đại thanh mang lóe lên, Tử Phong muốn đem Hắc Trư thu vào trong túi trữ vật.

Sau một khắc, Tử Phong trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, Hắc Trư còn y nguyên đứng tại chỗ, hắn vừa rồi vận dụng sủng vật đại thời điểm, rõ ràng cảm giác cùng mấy lần trước khác biệt.

Mấy lần trước đem Hắc Trư thu vào sủng vật đại, hắn đều sẽ sinh ra một loại cảm ứng, hắn có thể từ loại cảm ứng này bên trong cảm nhận được Hắc Trư khí tức, nhưng lần này, loại cảm ứng này lại chưa từng xuất hiện.

Tử Phong lại ném thử mấy lần, Hắc Trư vẫn đứng tại chỗ, một mặt hí ngược nhìn lấy Tử Phong.

"Ngươi làm cái gì?"

"Ha-Ha, nếu như sủng vật này túi có thể tùy ý đem ta thu vào qua, ta như thế nào lại ngốc đến tùy tiện giao cho ngươi!" Hắc Trư rất là đắc ý nói ra, trong giọng nói tràn đầy ý trào phúng.

Tử Phong cũng trong nháy mắt nghĩ rõ ràng những này, cái này Hắc Trư trừ về việc ăn uống sẽ có chút vãng đầu bên ngoài, tại hắn phương diện đều không khéo rất, làm sao lại tùy tiện đem hắn tự do tùy tiện giao cho bên cạnh trong tay người.

"Sủng vật đại bên trong có lưu ta một sợi thần thức, cho nên ngươi mới có thể đem ta thu vào qua, bất quá cũng không phải ngươi muốn nhận liền thu, chỉ cần ta ngăn cách này sợi thần thức cùng ta liên hệ, ngươi liền không có cách nào!" Hắc Trư như là độc giả cao tuổi, một bộ mạc ra khẩu khí nói ra: "Tiểu tử ngươi còn non rất, còn có rất nhiều thứ cần học!"

Tử Phong tâm lý xem thường Hắc Trư, bất quá cũng cảm thấy đối phương nói rất đúng, hắn kiến thức, tích súc quá nhỏ bé, hiện tại hắn liền vô đạo một đường da lông đều không có học được, muốn đi càng xa, đóng cửa làm xe cuối cùng không được, mà Hắc Trư không thể nghi ngờ là có thể vì hắn chỉ đường một ngọn đèn sáng.

"Xem ra sau này ta đối với hắn thái độ thật muốn cải biến một chút, cổ thủ Bảo Sơn lại trải qua ăn khang nuốt đồ ăn sinh hoạt cũng có chút ngu xuẩn." Tử Phong trong lòng tính toán đã định, trên mặt cũng lập tức lộ ra rực rỡ nụ cười, nhìn về phía Hắc Trư thời điểm muốn nhiều thân thiết có bao nhiêu thân thiết.

Tử Phong đột nhiên chuyển biến nhìn Hắc Trư một trận run rẩy, thu hồi về đắc ý, cảnh giác nhìn lấy Tử Phong nói ra: "Ngươi muốn làm gì?"

"Đương nhiên là thịt nướng a!" Tử Phong vừa cười vừa nói.

"Ngươi dám!" Hắc Trư lui ra phía sau hai bước, nổi giận dùm dùm.

"Ngươi không phải muốn ăn thịt nướng sao? Mới vừa rồi là ta hẹp hòi, hiện tại ta liền nướng cho ngươi ăn!" Tử Phong biết Hắc Trư hiểu lầm, cho là hắn muốn đem Hắc Trư nướng, cho nên vội vàng giải thích.

"Ngươi lại đột nhiên trở nên tốt như vậy nói chuyện? Ta không tin!"

Tử Phong nhìn có chút chết lặng, cái này Hắc Trư trừ tham ăn còn nhiều nghi, hơi đối với hắn tốt điểm liền cho rằng Tử Phong đánh hắn ý định gì, bất quá Tử Phong cũng lui giải thích, bởi vì hắn đúng là tại đánh Hắc Trư chú ý, hi vọng cùng Hắc Trư giữ gìn mối quan hệ về sau, có thể có được Hắc Trư một

số chỉ điểm, đương nhiên, Hắc Trư nếu là có thể tiến hấn một số vũ kỹ, công pháp vậy liền tốt nhất.

Từ Phong hiện tại tu luyện vẫn là Hoàng Giai Trung Cấp Công Pháp, chỉ cần có thể trở thành Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử liền có thể tu luyện, đẳng cấp này công pháp cũng không tính cao cấp, một số hơi lớn điểm gia tộc thế lực đều sẽ có loại này đẳng cấp tu luyện công pháp, Từ Phong muốn muốn đạt được đẳng cấp cao hơn tu luyện công pháp, vậy cũng chỉ có tiến nhập nội môn.

Bất quá điều kiện tiên quyết là bằng vào thực lực chân thật tiến nhập nội môn, giống lúc trước hấn bởi vì tu luyện thiên phú mà được phá cách tuyển vào nội môn không cách nào đạt được Cao Cấp Công Pháp.

Riêng là tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh về sau, nếu như có thể có một môn tốt công pháp tu luyện, ngang nhau tu vi phía dưới, tu luyện Cao Cấp Công Pháp võ giả thế nội lĩnh lực hùng hậu trình độ cũng phải cao hơn nhiều tu luyện Hạ Cấp Công Pháp người.

Đặc biệt là một số có thuộc tính công pháp, càng là có thể lệnh võ giả chiến lực vốn tăng, chỉ là loại công pháp này cực kỳ hiếm thấy, tại Từ Vân Tông bên trong, dạng này công pháp cũng cực kỳ thưa thớt, bình thường đệ tử rất khó thu hoạch được.

Giống Chung Lôi bọn, tuy nhiên tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh, mà lại cũng có thể xưng là là nhất phương bá chủ, nhưng cũng tu hành là không thuộc tính công pháp, đây chính là tích súc chênh lệch.

Hắc Trư một mặt lo nghĩ cảnh giác nhìn lấy Từ Phong, Từ Phong cũng không có quá nhiều giải thích, trực tiếp dùng hành động chứng minh chính mình, bắt đầu phát lên Hỏa độn, bắt đầu thịt nướng.

"Tiêu từ ngươi thật không có gạt ta?" Hắc Trư nhìn thấy Từ Phong thật bắt đầu nướng khí thịt đến, lo nghĩ chỉ sắc tiêu tán không ít, nhưng vẫn còn có chút không thể tin được hỏi một câu.

"Vừa rồi ngươi một phen xác thực điểm tỉnh ta, cho nên ta cảm thấy chúng ta ở giữa có thể tốt hơn hợp tác." Từ Phong trên mặt chân thành nói ra: "Từ nay về sau chúng ta hòa bình ở chung, ta hội ta tận hết khả năng giúp ngươi giải trừ phong ấn, mà ngươi cũng cần tận tâm chỉ điểm ta tu hành."

"Tính toán tiêu từ ngươi khai khiếu, ngươi phải biết giống như ta vậy Hoàng Giả Cảnh cường giả, đã từng có bao nhiêu người nghĩ hết biện pháp nịnh nọt ta, chỉ cầu làm cho ta chỉ điểm một hai..." Hắc Trư hoàn toàn buông xuống lòng cảnh giác, cùng Từ Phong ngồi vây quanh tại bên cạnh đồng lửa một trận nói khoác, thỉnh thoảng răn dạy Từ Phong vài câu, Từ Phong yên lặng nướng thịt cũng không phản bác, mặc cho Hắc Trư huyền diệu trước kia lịch sử quang vinh.

Hai canh giờ khoảng chừng thời gian, Từ Phong nướng ra hơn ba trăm cân Linh Thú huyết nhục, hấn chỉ ăn hai khối, ta đều bị Hắc Trư tiêu hóa đến trong bụng, thậm chí còn từ hấn nơi này lại đòi hỏi hai ngày hảo tửu uống hết.

Nhìn lấy Hắc Trư sức ăn, Từ Phong không khỏi thịt đau, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, đừng nói Chung Lôi đưa cho hấn Linh Thú huyết nhục, coi như là chính hấn liệt sát Linh Thú huyết nhục cũng không giữ được.

Cho nên Từ Phong tại nướng xong ba trăm cân khoảng chừng Linh Thú huyết nhục chỉ về sau, quả quyết dừng lại, cuối cùng cùng với Hắc Trư thương nghị một phen, tại một trận cò kè mặc cả, đầu trí đầu dừng về sau, song phương thương định tại trở lại Từ Vân Tông về sau, mỗi bảy ngày Từ Phong là đen heo nướng một hồi thịt, mỗi lần chỉ nướng ba trăm cân.

Hắc Trư mặc dù có chút không hài lòng lắm, bất quá cũng biết trở lại Từ Vân Tông sau vô pháp tại tiếp tục thu hoạch được Linh Thú huyết nhục, chỉ có thể có ra không tiến, tiết kiệm một chút cũng là tốt.

Bất quá Hắc Trư cũng có được chính mình tính toán nhỏ nhất, dù sao hấn một mực đi theo Từ Phong bên người, chỉ cần Từ Phong thịt nướng liền thiếu đi không có hấn phần, so với ăn đến, hấn tuyệt đối sẽ không bại bởi Từ Phong.

Mà Từ Phong sở dĩ đem thời gian định là bảy ngày, là bởi vì hấn tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết cần bổ sung huyết khí, nếu như liên tục tu luyện, ít nhất phải bảy ngày liền phải bổ sung một lần huyết khí.

Hấn cũng biết, chỉ cần mình thịt nướng, vậy khẳng định thiếu không có Hắc Trư này một phần, cho nên liền dứt khoát đem thời gian này định là bảy ngày.

"Đúng, ngươi mới vừa nói ngươi cần Linh Thú huyết nhục bổ sung huyết khí là có ý gì? Ngươi bây giờ tuy nhiên không gọi được cường tráng, nhưng cũng không chút nào thiếu khuyết huyết khí." Thương nghị kết thúc về sau, Hắc Trư nhớ tới Từ Phong mới vừa nói qua lời nói, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Đối với huyết khí tiêu hao, Từ Phong cũng không có giấu diếm, trực tiếp đem hấn tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết sự tình nói cho Hắc Trư, bao quát Thái Cổ Sát Khí Quyết lại lịch hấn cũng nói thẳng ra.

Như là đã quyết định mang Hắc Trư về Từ Vân Tông, lấy Hắc Trư tính cách chắc chắn sẽ không nguyện ý một mực đợi tại sùng vật đại bên trong, tuy nhiên không có có thể tùy ý tại Từ Vân Tông bên trong đi lại, nhưng cũng sẽ một mực đợi tại Từ Phong động phủ bên trong.

Cho nên Từ Phong về sau tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm, Hắc Trư là nhất định có thể phát hiện, mà lại Từ Phong còn cần lợi dụng Thái Cổ Sát Khí Quyết trợ giúp Hắc Trư phá mở phong ấn.

Vô luận như thế nào, Từ Phong tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết bí mật đều không thể né qua Hắc Trư, đã hiện tại xách đến nơi đây, Từ Phong cũng may mà đem hết thầy báo cho Hắc Trư.

Mà lại Hắc Trư thân là Hoàng Giả Cảnh cường giả, kiến thức khẳng định so với đi nhận biết bất luận kẻ nào đều mạnh hơn, Tử Phong trong lòng cũng ôm một tia may mắn, nếu như Hắc Trư có thể nhận ra mình trước ngực ẩn kỹ lai lịch, vậy hẳn về sau tìm kiếm lên nam nhân kia đến liền thuận tiện nhiều.

"Thái Cổ Sát Khí Quyết?" Hắc Trư nghe Tử Phong giảng thuật, từ vừa mới bắt đầu không để bụng, đến sau cùng ánh mắt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Tại Tử Phong đem Thái Cổ Sát Khí Quyết lai lịch sau khi nói xong, Hắc Trư càng là hết sức kinh ngạc nhìn lấy Tử Phong, phảng phất có chút không biết từ như gió.

"Không nghĩ tới tiểu tử ngươi đã đến lai lịch không nhỏ a!"

Hắc Trư chấn kinh sau khi, đôi mắt nhỏ không ngừng tại Tử Phong trên thân chạy, từ đầu đến chân lại đem Tử Phong nhìn một lần, nhìn Tử Phong lưng phát lạnh, loại ánh mắt này Tử Phong tại Trương Nguyên trên thân thấy qua.

Đó là một lần hắn đưa Trương Nguyên ra nội viện thời điểm, trùng hợp gặp được một cái nội môn nữ đệ tử, nữ tử kia vóc người nóng bỏng, khuôn mặt vũ mị, tuyệt đối có thể xưng đệ nhất vũ vật, lại phối hợp cao quý khí chất xuất trần, càng làm cho sở hữu nhìn thấy nàng người tâm động không thôi.

Tử Phong cũng là có trong tích tắc thất thần, khi hắn nhìn về phía Trương Nguyên thời điểm, Trương Nguyên nhìn về phía nữ tử kia ánh mắt liền cùng Hắc Trư lúc này nhìn hắn mất như thần.

Lúc này Tử Phong thậm chí đã bắt đầu hoài nghi đầu này Hắc Trư có phải hay không thích nam phong, có đồng tính đam mê.

"Ngươi một mặt ghét bỏ nhìn ta làm gì?" Hắc Trư phát hiện Tử Phong sắc mặt dị thường, nghi hoặc đồng thời lại có chút tức giận.

"Không, không có gì!" Tử Phong vội vàng phủ nhận, nếu để cho Hắc Trư biết mình tâm lý suy nghĩ, Hắc Trư khẳng định lại muốn bảo nổi.

"Ngươi kiến thức uyên bác, có thể từng nghe nói qua có gia tộc gì tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết?" Tử Phong nói sang chuyện khác đồng thời không quên đập Hắc Trư một chút mộng ngựa, càng thỏa đáng hình dung hắn là heo cái rắm.

Bị Tử Phong khen một cái hắn kiến thức uyên bác, Hắc Trư nhất thời xem nhẹ vừa rồi sự tình, hăng giọng, bày làm ra một bộ trầm ổn bộ dáng.

Chỉ là lúc này Hắc Trư một bộ heo bản thể, loại này Nhân cách hoá biểu lộ nhìn mười phần quái dị, Tử Phong cố nén không cười ra đến, một mặt chân thành, khiêm tốn thỉnh giáo bộ dáng nhìn lấy Hắc Trư, chờ lấy Hắc Trư hồi phục.

Hắc Trư ánh mắt ngưng trọng lâm vào trầm tư, tựa hồ là đang cực lực hồi tưởng, sau một lát, Hắc Trư còn chưa không nói gì, ngược lại là trước gật gật đầu.

Một mực chú ý Hắc Trư Tử Phong tâm lý chờ mong đồng thời cũng có chút khẩn trương, khi nhìn đến Hắc Trư gật đầu thời điểm, Tâm cũng tại thời khắc này bỗng nhiên nhảy lên nhanh rất nhiều.

Bành bành bành..

Tử Phong phảng phất đều có thể nghe được chính mình tiếng tim đập, giờ khắc này chính hắn đều nói không nên lời lúc này tâm tình là cao hứng hay là cái gì, hắn chờ mong Hắc Trư có thể biết có gia tộc nào truyền thừa loại vũ kỹ này, nhưng ở sâu trong nội tâm đối với gia tộc này vừa có vốn có thể chống cự, bài xích.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Huyết Mạch Truyền Thừa tinh tú

Tử Phong tâm tình phức tạp nhìn lấy Hắc Trư, chưa phát giác ở giữa hai tay chăm chú nắm cùng một chỗ, chưa bao giờ có một loại khẩn trương cảm giác vào lúc này tự nhiên sinh ra.

"Chiếu ngươi miêu tả xem ra, đây đúng là một loại Huyết Mạch Truyền Thừa ẩn kỹ!" Hắc Trư trong giọng nói khó hơn nhiều một tia nghiêm túc chi khí.

"Sau đó thì sao?" Tử Phong đối với điểm này hắn sớm đã xác định, hắn bây giờ nghĩ biết là trên người mình truyền thừa ra từ nơi đâu.

"Cái gì sau đó?" Hắc Trư có chút không rõ ràng cho lắm.

"Ta vừa rồi hỏi ngươi có biết hay không có gia tộc nào tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, ngươi không phải nói biết không?" Từ Phong kiểm chế cái này trong lòng nộ khí, lại giải thích một lần!

"Ta lúc nào nói biết?"

"Ngươi vừa mới rõ ràng gạt đầu!" Từ Phong giọng cũng tại thời khắc này xách cao hơn nhiều, cơ hồ là kêu đi ra, trong lòng nộ khí lại cũng khó có thể che giấu.

Hắn cũng không phải là mờ không tâm thường trò đùa người, nhưng Hắc Trư cảm chuyện này nói đùa, xác thực xúc động hắn đấy.

"Ngươi trước không nên gấp gấp!" Hắc Trư không nghĩ tới Từ Phong phản ứng sẽ lớn như vậy.

Vừa rồi Từ Phong hỏi thăm Hắc Trư có biết hay không cái này Huyết Mạch Truyền Thừa xuất xứ, Hắc Trư xác thực không biết Thái Cổ Sát Khí Quyết ra từ nơi đâu, bất quá lòng hư vinh quấy phá, vào thời khắc ấy, hắn đã đến Ma xui Quỷ khiến gạt đầu thừa nhận.

Vốn định lung tung lập một cái gia tộc qua loa sự tình, bất quá việc quan hệ đối phương thân thế, ý nghĩ này tại Hắc Trư não hải lóe lên một cái rồi biến mất, cuối cùng bị hắn từ bỏ, may mà đến cái chết không thừa nhận.

"Ta vừa rồi gạt đầu đó là âm thầm suy nghĩ, xác nhận trên người ngươi tồn tại Huyết Mạch Truyền Thừa, nhưng không có nói ta biết cái này truyền thừa xuất xứ!" Hắc Trư chững chạc đang hoàng nói ra: "Mà lại từ Vũ Trụ Hồng Hoang chỉ lên, xuất hiện qua bao nhiêu tuyệt thế đại năng không ai có thể đếm đi qua, Huyết Mạch Truyền Thừa tuy nhiên thừa thốt, lại cũng không phải số ít, người nào có thể bảo chứng nhận biết mỗi một loại Huyết Mạch Truyền Thừa!"

Gặp Từ Phong thần sắc hơi chậm, Hắc Trư dần dần có khí, tiếp tục nói: "Ngươi đem chỗ ngực Truyền Thừa Ấn Ký cho ta nhìn một chút, loại này Truyền Thừa Ấn Ký đồng dạng nhiều vì gia tộc này huy chương, có lẽ ta có thể nhìn ra manh mối gì ra đến."

"Bất quá ta có thể không dám hứa chắc!" Hắc Trư ngay sau đó lại bổ sung một câu, thực hắn hiện tại đã có thể xác định chính mình cũng không nhận ra cái này truyền thừa xuất xứ, cử động lần này một là thỏa mãn hắn lòng hiếu kỳ, cả hai cũng là vì cho mình một cái hạ bậc thang.

Từ Phong không biết Hắc Trư suy nghĩ trong lòng, tuy có lo nghĩ Hắc Trư nói tới đến là thật là giả, nhưng lấy ngựa chết làm ngựa sống đi, dù sao đã đem tất cả mọi chuyện đều nói cho Hắc Trư, cũng không kém đem ở ngực ấn ký sáng cho Hắc Trư nhìn một chút, nếu như đối phương gọi là nói thật, còn có một tia hi vọng có thể biết truyền thừa xuất xứ.

Nghĩ đến đây, Từ Phong thu liễm một chút tâm tình kích động, giải khai áo mặc lộ chỗ ngực Truyền Thừa Ấn Ký.

"Diệp?" Hắc Trư nhìn chằm chằm Từ Phong ở ngực Truyền Thừa Ấn Ký, thì thào nói ra: "Gia tộc này họ Diệp!"

"Cần ngươi nói?" Từ Phong bị Hắc Trư một câu nói kia tức giận đến kém chút lần nữa bạo tẩu, càng phát giác cái này Hắc Trư không đáng tin cậy.

Hắc Trư ngượng ngùng cười một tiếng, cũng cảm thấy vừa rồi chính mình nói một câu nói nhảm, khó được heo mặt đỏ lên.

"Nguyên lai ngươi phải gọi Diệp Từ Phong!"

Hắc Trư câu này lời vừa ra khỏi miệng, nhất thời để Từ Phong hoàn toàn nổi giận, bay lên một chân trực tiếp đá hướng Hắc Trư, Hắc Trư vì cẩn thận chu đáo Từ Phong ở ngực ấn ký, cho nên khoảng cách Từ Phong rất gần, Từ Phong đột nhiên một cước này làm hắn căn bản không né tránh kịp nữa.

Bồng!

A...

Hắc Trư thân ảnh bay thẳng ra ngoài xa mấy chục mét, mập mập thân thể lại không trung giống như một cái bóng đồng dạng xoay tròn tầm vài vòng mới rơi xuống đất, cho dù sau khi rơi xuống đất thế đi vẫn không giảm, trên mặt đất lưu lại một đạo thật dài khe rãnh.

Có thể thấy được, lần này Từ Phong thật động tức giận.

Hắc Trư tiếng kêu rên liên hồi, nhưng sau một khắc liền lăn lông lốc một chút đứng lên, cũng không nhận được cái gì thương tổn.

"Ngươi muốn muốn mưu sát ta sao?" Hắc Trư đi về tới, sắc mặt cũng khó nhìn, nhìn chằm chằm Từ Phong nộ hồng.

"Về sau ngươi còn dám nói một câu vừa rồi lời nói, cho dù là có Bình Đăng Khế Ước tồn tại, ta cũng nướng ngươi!" Từ Phong hung dữ nói ra.

"Ngươi dám uy hiếp ta?"

"Đây không phải uy hiếp, đây là cảnh cáo!"

"Ta liền nói có thể thế nào?"

"Ngươi lập lại lần nữa thử một chút!"

"Thử một chút liền thử một chút!"

"Tốt, vậy ngươi nói a!"

"Ngươi để cho ta nói ta liền nói? Vậy ta ta phiền không bằng ngươi mong muốn!"

"..."

"..."

Một người một heo liền như là hai cái hài đồng cãi nhau, ngươi một lời ta một câu, làm cho mặt đỏ tới mang tai, nhưng cuối cùng Hắc Trư cũng không có lại để ra 'Diệp Tử Phong' ba chữ, mà Tử Phong cũng không có lại ra tay với Hắc Trư.

Về sau, bọn họ cũng phát giác dạng này cãi lộn có chút ấu trĩ, đều ngồi vây quanh tại bên cạnh đồng lửa tức giận không nói thêm gì nữa, chợt có ánh mắt tiếp xúc, cũng đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy hùng hực lửa giận, tràn ngập mùi thuốc súng.

"Cái gì cũng không biết, lãng giả mạo đại cánh tôi!"

Hồi lâu sau, Tử Phong dẫn đầu đánh vỡ trăm mặc, nhìn đối phương nâng cao một cái bao có dạ dày tại bên cạnh đồng lửa giả bộ như một bộ thâm trầm bộ dáng, Tử Phong khí liền không có đánh vừa ra tới.

"Ha-Ha, ta cái gì cũng không biết? Ngươi thật sự là buồn cười!" Hắc Trư lập tức xì lông, giận quá thành cười.

"Ngươi ăn ta hơn ba trăm cân thịt nướng, sau cùng nói ra cái gì?"

"Ta... Ta..." Hắc Trư nhất thời nghẹn lời sắc mặt xuất hiện một vòng xấu hổ, chợt lại cường tráng kiên cường nói ra: "Ta còn không có nói sao, liền bị ngươi một chân đá bay."

"Hiện tại cho ngươi thời cơ, ngươi nói đi."

"Ngươi để cho ta nói ta liền nói?" Hắc Trư khịt mũi coi thường.

"Đó còn là cái gì cũng không biết!"

"..."

Tử Phong cùng Hắc Trư lần nữa lâm vào vòng lặp vô hạn bên trong.

"Ta tuy nhiên không biết ngươi Huyết Mạch Truyền Thừa xuất xứ, nhưng ta đối cái này Huyết Mạch Truyền Thừa vẫn còn có chút hiểu biết." Cuối cùng Hắc Trư nhịn không được, chủ động nói ra một số hán biết rõ liên quan tới Huyết Mạch Truyền Thừa sự tình, để chứng minh chính mình không phải cái gì cũng đều không hiểu 'Đại cánh tôi'.

Tử Phong mặt ngoài giả bộ như một bộ không hứng thú nghe được bộ dáng, lẳng lặng ngồi ở một bên không nói gì.

"Cái gọi là Huyết Mạch Truyền Thừa, chính yếu nhất truyền thừa cũng không phải là công pháp, vũ kỹ truyền thừa, những này đều thuộc về cuối cùng, chánh thức tinh hoa ở chỗ 'Huyết mạch' hai chữ, huyết mạch giác tỉnh mới thật sự là lệnh võ giả thoát thai hoá cốt, hưởng thụ cả đời tốt nhất truyền thừa, hướng như ngươi loại này chỉ thấy truyền thừa vũ kỹ trọng yếu, lại xem nhẹ Tự Thân Huyết Mạch, làm loại này bỏ gốc lấy ngọn sự tình người, đơn giản cùng đũa ngọc không khác!"

Hắc Trư đang giảng giải Huyết Mạch Truyền Thừa đồng thời không quên nói móc Tử Phong hai câu.

"Huyết mạch mới là truyền thừa trọng điểm?" Tử Phong cũng không bởi vì Hắc Trư tổn hại hán mà có hành động, ngược lại là đang suy nghĩ Hắc Trư nói tới nửa câu đầu.

Hắc Trư phối hợp tiếp tục nói: "Võ giả tu luyện đồng thời, thân thể cũng đang không ngừng bị cải tạo, mà võ giả trong thân thể mỗi Hạng Thiên phú rất có thể liền sẽ tại thân thể cải tạo quá trình bên trong dần dần đột xuất hiện hiện ra, theo Võ Giả cảnh giới càng ngày càng cao, loại thiên phú này cũng biến thành càng rõ ràng."

"Thật giống như ngươi..." Hắc Trư lúc đầu muốn nói 'Tổ tiên', nhưng cân nhắc đến vừa rồi Tử Phong đột nhiên bạo tẩu, cuối cùng vẫn không có trực tiếp nói như vậy.

"Thật giống như lưu lại Thái Cổ Sát Khí Quyết loại công pháp này tên kia tuyệt thế cường giả, hán khả năng cũng là bởi vì thân thể khôi phục năng lực rất mạnh, cho nên về sau lần lượt sắc bén quá trình bên trong, điểm này dần dần nổi bật ra đến, cuối cùng hình thành một loại nghịch thiên huyết mạch."

"Loại này huyết mạch cũng lại bởi vì con nôi dôi kéo dài dần dần lưu truyền tới nay, cho nên tuyệt cường giả con nôi dôi, bọn họ trên võ đạo lấy được thiên phú cũng là hết sức kinh người. Đơn cử đơn giản ví dụ, ngươi cũng có thể cảm nhận được, tại các người Nhân Tộc, tu luyện thể gia tử đệ tu luyện thiên phú bình thường đều hội phổ biến cao hơn người bình thường con nôi dôi, chính là cái đạo lý này, đương nhiên, cá biệt ngoại lệ tình huống ngoại trừ."

Hắc Trư đơn giản mấy câu, liền như là đẩy ra mê vụ sau thoáng hiện ánh sáng mặt trời, lệnh tử phong có một loại bùng tình đại ngộ cảm giác.

Hắn cũng đã sớm chú ý tới mình huyết mạch không tầm thường, riêng là tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm, huyết dịch đang lưu động quá trình bên trong, khí huyết hội đối tự thân tổn hại Tinh Mạch tiến hành chữa trị, hơn nữa còn có thể nhanh chóng từ Linh Thú máu thịt bên trong hấp thu huyết khí để đền bù khí huyết tổn thất.

Vèn vèn từ hai điểm này đến xem, hắn huyết mạch liền đã mang đến cho hắn chỗ tốt cực lớn, bất quá huyết mạch hai điểm này cũng chỉ là đối với hắn tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết có trợ giúp, bình thường thân thể thụ thương thời điểm, khí huyết thân thể chữa trị tuy nhiên cũng sẽ đưa đến tác dụng, bất quá loại hiệu quả này rất mỉm cười, kém xa hắn tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm, huyết khí đối thân thể tổn thương bộ vị tu bổ lớn.

Cũng chính là bởi vậy, hắn mới một mực đem Thái Cổ Sát Khí Quyết nhìn thành là Huyết Mạch Truyền Thừa trọng điểm, đối với huyết mạch bản thân ngược lại là xem nhẹ.

Gặp Tử Phong lâm vào trầm tư, hiển nhiên là bị chính mình mấy câu thuyết phục, Hắc Trư trên mặt lộ ra ý ngạo nghễ.

"Ngươi ở ngực xuất hiện Truyền Thừa Ân Ký, nói rõ ngươi huyết mạch đã trải qua sơ bộ giác tỉnh, Truyền Thừa Huyết Mạch có rất nhiều loại, nhưng mỗi một loại huyết mạch giao phó cho thiên phú đều là hết sức kinh người, đơn giản là huyết mạch này bắt nguồn từ đã từng sừng sững ở trên đỉnh thế giới tuyệt thế cường giả lưu lại!"

Hắc Trư ngôn ngữ một hồi, nâng lên những người này, cho dù là trong mắt của hắn cũng lộ ra hướng tới, vẻ kính sợ.

Những người này có thể sừng sững ở trên đỉnh thế giới, thành tựu từng đoạn truyền kỳ, đều là mỗi một thời đại cao cấp nhất nhân vật thiên tài.

"Mà ngươi đi Truyền Thừa Huyết Mạch thiên phú hắn là chữa trị công năng, về phần còn có hay không hắn thiên phú, vậy sẽ phải chờ ngươi huyết mạch tiến một bước giác tỉnh..."

Từ Phong nghe đến mê mẩn, vừa rồi nội khí từ lâu biến mất không còn tăm tích, nghe Hắc Trư giảng thuật, hắn âm thầm ở trong lòng lặp đi lặp lại suy nghĩ, theo dõi với huyết mạch hiểu biết, hắn cũng sinh ra một số hoang mang.

Do dự một chút, cuối cùng vẫn buông xuống một màn kia lòng tự trọng, mở miệng hỏi hướng Hắc Trư: "Ta tại thụ thương thời điểm, khí huyết xác thực hội chữa trị ta tổn hại thân thể, nhưng cũng không rõ ràng, ngược lại là ta tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm, bởi vì sát khí đối thân thể tạo thành tổn thương, khí huyết ngược lại sẽ nhanh chóng chữa trị những này tổn thương, cả hai hiệu quả chênh lệch gấp trăm lần không ngừng, cái này là vì sao?"

Nếu như dựa theo Hắc Trư nói, Huyết Mạch Thiên Phú mới là Huyết Mạch Truyền Thừa tinh túy, này Huyết Mạch Thiên Phú không nên chỉ có tại truyền thừa tu luyện vũ kỹ thời điểm mới có khả năng cầu nguyện tốt hơn hiệu quả.

Hắc Trư trầm mặc suy nghĩ một lát, nói ra: "Vừa rồi ta cũng đã nói, ngươi huyết mạch vừa mới giác tỉnh, Huyết Mạch Thiên Phú còn không rõ lộ ra, về phần nói tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm hết sức rõ ràng, cái này cũng rất tốt giải thích, đó là bởi vì Thái Cổ Sát Khí Quyết cũng là bởi vì loại này huyết mạch mà sáng tạo vũ kỹ, giữa hai bên tồn tại một loại bản năng phản ứng."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Luận diễn kỹ

"Ngươi nói là nếu như ta huyết mạch đủ mạnh về sau, cũng sẽ giống tại tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết thời điểm nhanh chóng chữa trị tổn hại thân thể?" Từ Phong dần dần có chút minh bạch về sau, ánh mắt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

"Hừ, nếu như huyết mạch phản tổ đạt tới trình độ nhất định, lại so với chỉ còn mạnh hơn, rất có thể thành tựu Bất Tử Thể Chất cũng không nhất định." Hắc Trư nói ra.

"Phản tổ?" Từ Phong đối cái này mới mẻ từ ngữ tương đối lạ lẫm, bất quá hơi chút liên tưởng liền đại khái đoán ra có ý tứ gì.

Quả nhiên, Hắc Trư biết hắn chưa nghe nói qua huyết mạch phản tổ, cho nên lại hướng hắn tiếp tục hướng hắn giải thích một phen, mà Hắc Trư nói, cùng Từ Phong suy nghĩ trong lòng đại khái giống nhau.

Tên như ý nghĩa, bởi vì tuyệt thế cường giả thông qua con nôi dôi kéo dài huyết mạch, nhiều đời lưu truyền tới nay, huyết mạch cũng sẽ trở nên càng phát ra mỏng manh, phản tổ ý tứ cũng là lệnh tử tự thể nội tổ tiên huyết mạch độ dày biến cao tiếp cận hoặc là bất kịp tổ tiên, đương nhiên cái sau cơ hồ rất

khó đạt tới, trừ phi có thể thành tựu tổ tiên như vậy thành tựu, thành làm một đời tuyệt thế cường giả.

"Người có ý từ gì?"

Hắc Trư vừa cho Tử Phong giải thích xong phần tổ về sau, liền phát hiện Tử Phong cặp mắt kia tràn ngập vẻ tham lam, không có hảo ý ở trên người hắn đảo quanh, khiến cho hắn có loại rung mình cảm giác.

Tử Phong nhếch miệng cười hắc hắc, nhìn chằm chằm Hắc Trư trong mắt tỏa ánh sáng.

"Vậy có phải hay không nói nếu như ta khí huyết tăng cường liền đại biểu ta huyết mạch cũng đang thay đổi mạnh?" Tử Phong hỏi.

Hắc Trư khẽ gật đầu, không hiểu Tử Phong hỏi câu nói này có ý tứ gì, cùng mình lại có thể nhắc lên quan hệ thế nào.

Hắc Trư không rõ đi ssi, nhưng Tử Phong khi lấy được câu trả lời này về sau, trong mắt quang mang càng tăng lên, toét miệng cười mười phần rực rỡ, chậm rãi đứng dậy.

"Đừng sợ, ta không có ác ý!"

Tử Phong rất là thân thiết nói ra, thanh âm trước đó chưa từng có nhu hòa, nhưng nghe tại Hắc Trư trong tai, liền như là ác ma thanh âm.

Hắc Trư tính cảnh giác rất cao, liền vội vàng đứng lên cùng Tử Phong kéo ra một khoảng cách, Tử Phong đột nhiên chuyển biến lại làm hắn sinh ra một loại Kinh nhi viễn chi cảm giác.

Tử Phong lúc này biểu lộ lại phối hợp câu nói mới vừa rồi kia, để Hắc Trư không khỏi nghĩ đến một hình ảnh: Một đầu Đại Hôi Lang đứng tại một con thỏ trắng nhỏ trước mặt, cực điểm hòa ái nói: "Thỏ trắng nhỏ, người đừng sợ, ta sẽ không ăn hết người!"

Kế tiếp Tử Phong lời nói, hoàn toàn nghiêm chỉnh Hắc Trư trong đầu bức tranh này bộ mặt.

"Phổ Thông Linh Thú huyết nhục chẳng những có thể lấy tăng cường ta huyết mạch, mà lại thường cách một đoạn thời gian, ta đều sẽ cảm nhận được khí huyết tăng cường, Linh Thú huyết nhục còn như vậy, như người loại này đã đạt tới Hoàng Giả Cảnh yêu thú huyết nhục, hiệu quả nhất định càng tốt hơn." Tử Phong cũng không có trực tiếp xuất thủ, một bộ thương lượng ngữ khí đối hắc heo tiếp tục nói: "Nếu như ta huyết mạch đề cao, tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết cũng sẽ làm ít công to, người phong ấn cũng sẽ nhanh hơn bị giải trừ, vì chúng ta cộng đồng lợi ích, người hẳn là rất nguyện ý xuất ra cắt bỏ một khối thịt heo đi!"

Ý nghĩ này sớm tại Tử Phong gặp được Hắc Trư thời điểm liền có, nhưng hắn một mực không có động tác, tại cùng Hắc Trư ký kết Bình Đẳng Khế Ước về sau, càng là một lần từ bỏ loại ý nghĩ này.

Nhưng bây giờ, bị Hắc Trư đề cập huyết mạch phần tổ sự tình, hắn cũng đứng lúc thuận sườn núi xuống lửa, mà lại hắn cũng không phải là muốn cắt lấy Hắc Trư trên thân một miếng thịt, Hắc Trư đã từng đã nói với hắn, giống đạt tới Hoàng Giả Cảnh cường giả, tự thân đều sẽ ngưng luyện máu trong cơ thể, ngưng tụ ra tinh huyết, Tử Phong thật chính là muốn là Hắc Trư trên thân một giọt tinh huyết.

Nếu như trực tiếp mở miệng đòi hỏi, Hắc Trư tất nhiên sẽ không cho hắn, cho nên Tử Phong trước đưa ra muốn cắt Thịt heo đen, đem hù dọa một phen về sau, đang làm bộ lui mà câu lần bộ đáng, lại đến đòi hỏi tinh huyết, tỷ lệ thành công hội lớn hơn một chút.

Mỗi một giọt tinh huyết đều là thân thể tinh hoa áp súc chỗ, ngưng luyện quá trình càng là mười phần gian nan, nếu là đòi lại người khác, tình nguyện cắt thịt cũng sẽ không đưa ra bản thân tinh huyết, nhưng bằng mượn Tử Phong đối hắc heo hiểu biết, hắn nhận định Hắc Trư cũng là loại này tình nguyện cho ra tinh huyết, cũng không muốn bị người cắt thịt heo.

"Người điên, người cái tên điên này, không biết xấu hổ..." Hắc Trư lúc này mặt đều lục, từng bước lui lại đồng thời cũng bắt đầu chửi ầm lên đứng lên.

"Người dài hơn ba mét thân thể, một thân mỡ còn kém mấy chục cân thịt?" Tử Phong không chút hoang mang, tựa như là ăn chắc hắc như heo.

"Sì có thể giết, không thể nhục! Huống chi ta một cái đường đường Hoàng giả!"

"Như vậy đi, người cắt bỏ ba mươi cân, ta đã nướng chín về sau, chúng ta một người một nửa!" Tử Phong phảng phất là dưới quyết tâm rất lớn, sau khi nói xong, sắc mặt lộ ra vẻ đau lòng.

Hắc Trư sau khi nghe xong càng là khí giơ chân, tiếng quát mắng truyền ra ngàn mét xa, lúc này là vừa sợ vừa giận.

Hắc Trư nể to Tử Phong vô sỉ, tốt giống trên người mình thịt là thuộc về tử phong, lại còn ra vẻ hào phóng muốn phân hắn một nửa, đáng giận nhất là, sau khi nói xong, đối phương còn một bộ không tình nguyện, thịt đau thân sắc.

Hắc Trư giận thì giận, nhưng không có chủ động xông lên tìm Tử Phong liều mạng, mấy lần trước, mặc dù biết chính mình không địch lại Tử Phong, nhưng bằng mượn tự thân siêu cường phòng ngự cũng có thể buồn nôn Tử Phong một chút, nhưng bây giờ không được, đối phương coi trọng trên người hắn thịt, nếu như bị đối phương bắt được, tuy nhiên không chết, nhưng thiếu một miếng thịt, so chết còn khó chịu hơn.

Tử Phong nhìn thấy Hắc Trư bộ dáng này, biết Hắc Trư tại nổi giận đồng thời cũng tại kiêng kỵ chính mình, lúc này Tử Phong cảm giác hỏa hầu không sai biệt lắm, thử dài một hơi, có chút bất đắc dĩ nói ra: "Đã người không nguyện ý, ta liền không miễn cưỡng người!"

"Chớ ở trước mặt ta giả mù sa mưa, nhìn dung mạo người dạng chó hình người, nhưng từ trong ra ngoài bốc lên ý nghĩ xấu, làm sao có thể dễ nổi giận như vậy? Khẳng định lại đang có ý đồ gì!" Hắc Trư giễu cợt nói.

"Cái này Hắc Trư thật hiểu biết chính mình!" Từ Phong tâm lý tối lấy.

Bất quá nói hấn đầy mình ý nghĩ xấu, Từ Phong lại là không thừa nhận, bất quá lúc này cũng không muốn cùng Hắc Trư qua tranh luận cái gì.

Đã đối phương đã đem lại nói đường mức này, Từ Phong cũng ngay thẳng nói ra bản thân ý đồ: "Người cho ta một giọt tinh huyết, ta về sau cũng không đề cập tới nữa việc này, mà lại chúng ta ước định, từ nay về sau, lẫn nhau ở giữa không hề lẫn nhau thương tổn."

"Hừ hừ, nguyên lai người là đánh ta tinh huyết chú ý!" Hắc Trư trên mặt lộ ra vẻ chột hiểu, trên mặt nộ khí càng tăng lên.

Riêng là đang nghe Từ Phong nửa câu sau thời điểm.

Cái gì gọi là 'Lẫn nhau ở giữa không hề lẫn nhau thương tổn!', người thương hại xong ta, làm tiếp cái này cam đoan có ý tứ sao?

Hắc Trư thật sự là càng nghĩ càng giận, lại liên tưởng đến hấn gặp được Phong Vô Trần về sau khổ cực sự tình một bộ tiếp một bộ phát sinh trên người mình, vốn cho rằng thoát khỏi về sau, tuy nhiên tu vi bị phong ấn, nhưng cũng có thể hài lòng một điểm.

Thế nhưng là tại gặp được Từ Phong về sau, hấn càng là nhiều lần bị tức máu heo sôi trào.

"Người muốn dùng ta tinh huyết, qua đề bạt người nồng độ dòng máu, ta cho người biết..." Nói tới chỗ này Hắc Trư thanh âm im bặt mà dừng.

Muốn nói cho ta biết cái gì? Đáp án khẳng định là không thể nào, Từ Phong dùng đầu gối nghĩ cũng biết Hắc Trư đáp án, nhưng lúc này Từ Phong nhìn thấy Hắc Trư như thế, sắc mặt cũng là sững sờ, không biết Hắc Trư làm sao, vì gì lời nói đường, đã đến không rồi.

Sau một khắc, Hắc Trư cử động càng làm cho Từ Phong mở rộng tầm mắt.

Hắc Trư không có tiếp tục nói hết, mới vừa rồi còn giống như sắp phun trào Hỏa như núi, đột nhiên yên tĩnh lại, sắc mặt vẫn như cũ phần nộ, lại đem so với trước tiêu giảm mấy phần.

Tại Từ Phong kinh ngạc trong ánh mắt, Hắc Trư giãy dụa thân thể, chậm rãi đi trở về đến bên cạnh đồng lửa, sau đó đặt mông ngồi dưới đất, nhìn một chút trợn mắt hốc mồm Từ Phong, ánh mắt lộ ra khinh thường, trào phúng thần sắc.

Từ Phong ngờ ngạc đứng tại chỗ, cùng Hắc Trư cách xa nhau không đủ ba mét, trung gian cũng chỉ là cách một đồng lửa, gần như vậy khoảng cách, Từ Phong tự tin có thể tùy tiện bắt lấy Hắc Trư, Hắc Trư cũng rõ ràng biết điểm này, nhưng biết rõ như thế, Hắc Trư trên mặt không thấy mấy may về cảnh giác.

Chẳng lẽ con hàng này đoán được ta từ vừa mới bắt đầu cũng chỉ là đang hù dọa hấn, căn bản liền sẽ không ra tay với hấn?

Nội dung cốt truyện đảo ngược quá nhanh, Từ Phong cảm giác hấn đột nhiên bị Hắc Trư đem Nhất Quân! Lúc này đã đến không biết mình bước kế tiếp nên làm cái gì.

Hấn cùng Hắc Trư tại ký kết Bình Đẳng Khế Ước về sau, Từ Phong liền biết, bọn họ sẽ tại một khoảng thời gian rất dài bên trong cũng sẽ ở cùng một chỗ, hơn nữa còn cần hai bên cùng ủng hộ.

Hấn có thể đối hắc heo hãm hại lừa gạt, thậm chí đem trên thân sở hữu bảo vật đều lừa gạt tới tay, nhưng không thể thương tổn đối phương, càng không thể dùng vũ lực đi làm những thứ này.

Có thể là mình ở nơi nào lộ ra sơ hở đâu?

Từ Phong cũng là đầy trong đầu nghi vấn, nhìn về phía Hắc Trư thí dò hỏi: "Thế nào, rốt cục nghĩ thông suốt này?"

"Hừ, đúng là nghĩ thông suốt!" Hắc Trư tức giận nói ra.

Từ Phong đương nhiên sẽ không tin tưởng Hắc Trư lời nói, nhưng vẫn là theo nói ra: "Nghĩ thông suốt cái gì? Là định cho ta thịt heo, vẫn là cho ta tinh huyết?"

"Cái gì cũng không cho!" Hắc Trư trừng trừng mắt nói ra: "Kém chút bị người khí hồ đồ, đã đến giống như người vô tri, may mà ta kịp thời phản ứng tới."

"Bất quá dạng này cũng tốt, vừa vặn để cho ta thấy rõ người bản tính!" Hắc Trư xem như đang làm bầm lâu bầu, bất quá trong giọng nói vị chua mười phần.

"Người xác định bây giờ không phải là hồ đồ lấy?" Từ Phong có chút bận tâm, sợ chính mình thật đem Hắc Trư khí ngược.

Hồi tưởng chính mình đối hắc heo làm đủ loại, đúng là có chút ngổng qua nhỏ lòng cảm giác, muốn tại Hắc Trư trên thân rút ra mấy cọng tóc, thường xuyên tính kế đối phương.

Đổi lại là thường nhân cũng phải khi cái nguy hiểm tính mạng, huống chi Hắc Trư đã từng là Hoàng Giả Cảnh cường giả, chưa từng nhận qua loại này uất khí.

"Cùng người ký kết Bình Đẳng Khế Ước, ta mới là lên thuyền giặc!" Hắc Trư không để ý tới Từ Phong hỏi thăm, phối hợp bắt đầu phản nài đứng lên.

"Người cũng không cần tại đánh ta tinh huyết chú ý, coi như cho người, người cũng vô pháp dùng đề bạt huyết mạch!"

Sau cùng, Hắc Trư như là nhụt chí bóng da, không có vừa rồi nhuệ khí, sắc mặt vẻ phần nộ ngược lại biến thành một loại thương cảm.

"Thật có lỗi!" Từ Phong không có hỏi tới vì cái gì, ngược lại là bởi vì nhìn thấy Hắc Trư bi thương biểu lộ, trong lòng có chút áy náy, cảm thấy mình làm có chút qua.

"Tính toán, ta không sẽ cùng người so đo!" Hắc Trư đầu lâu hơi thấp, lại thờ dài một hơi.

Nghe được Hắc Trư câu nói này, Từ Phong trong lòng lòng áy náy càng nặng, muốn giải thích, nhưng suy nghĩ một chút, cuối cùng không có mở to miệng, chậm chậm ngồi xuống tới.

Chỉ là tại thời khắc này, Từ Phong cũng không có chú ý tới đồng lửa khác một bên, Hắc Trư trong mắt trong sáng chỉ sắc lóe lên một cái rồi biến mất, trên khuôn mặt rất nhân tính hóa thêm ra một tia đắc ý chỉ sắc.

Luận diễn kỹ, người có thể so ra mà vượt Bản Hoàng?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Ăn cỏ Linh Thú?

Hắc Trư vì phòng ngừa Từ Phong lại nhớ thương hấn tinh huyết, cho nên mười phần khẳng định nói với Từ Phong: "Người nuốt Linh Thú huyết nhục có thể bổ sung khí huyết có lẽ không giả, nhưng tuyệt không có khả năng bởi vậy khiến cho khí huyết tăng cường."

Một cái là bổ sung, một cái là tăng phúc, giữa hai bên tồn tại bản chất khác nhau.

"Thế nhưng là, ta đứng là cảm giác được khí huyết tại từng bước tăng cường, duy nhất có thể làm ta nghĩ đến nguyên nhân cũng chính là điểm này." Từ Phong trên mặt nghĩ hoặc nói ra.

"Không có, chánh thức làm người khí huyết tăng cường nguyên ý hấn là người tu vi tại từng bước đề cao. Tăng cường huyết mạch phương pháp có rất nhiều, một số cường đại gia tộc càng là có rất nhiều bí pháp có thể xách Cao gia tộc đệ tử nồng độ dòng máu, mà theo ta được biết, phổ biến nhất một loại có thể đề bạt nồng độ dòng máu phương pháp cũng là tăng cao tu vi."

"Theo tu vi cùng cảnh giới đề bạt, thân thể cũng tại trong quá trình này siêu thoát Phàm Thể, có thể từng bước tinh lại giấu ở thể nội tổ tiên huyết mạch."

"Thì ra là thế!" Từ Phong giật mình, hấn đã đến đem điểm này xem nhẹ.

"Đây chẳng phải là nói, nếu như mỗi cá nhân tu vi đạt tới tổ tiên thành tựu, vậy hấn nồng độ dòng máu liền có thể cùng tổ tiên không khác?" Từ Phong hỏi.

Hắc Trư sau khi nghe xong Bạch Từ phong liếc một chút, cảm thấy hấn hỏi vấn đề này quá mức ngu ngốc, bắt quá vẫn là trả lời Từ Phong vấn đề này: "Trên lý luận là như thế này, bắt quá, nếu như người này thật có thể đạt tới dạng này vô đạo thành tựu, vậy người này từ lâu đi ra bản thân đường, khi đó đã thành tựu một loại khác huyết mạch, mà người này cũng đem được người xưng làm tổ tiên..."

Một người một heo nói chuyện sau khi biết nửa đêm mới kết thúc, bởi vì Từ Phong trong lòng còn có áy náy quan hệ, tại cùng Hắc Trư đàm luận thời điểm, tư thái một mực thả rất thấp, nhiều khi đều lựa chọn khiêm nhượng, cho nên, giữa bọn hấn bầu không khí coi như hòa hợp.

Từ khi Hắc Trư biết Thái Cổ Sát Khí Quyết về sau, liền đối bộ này vũ kỹ hết sức cảm thấy hứng thú, một mực giật dây Từ Phong tu luyện một phen, đề hấn quan sát, mở mang kiến thức một chút.

Không lỗi thời đến sau nửa đêm, mà lại nơi đây quá bại lộ, cũng không phải là tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết bí ẩn trang sở, cho nên thẳng đến sau cùng, Hắc Trư cũng không có thể toại nguyện.

Sáng sớm hôm sau, bọn họ tiếp tục lên đường.

Lần này, Hắc Trư cũng không có bị thu vào sừng vật đại bên trong, so với lồng giam đồng dạng sừng vật đại, Hắc Trư tình nguyện lựa chọn cùng đi Từ Phong cùng một chỗ đi đường.

Lúc khởi đầu thời điểm, Từ Phong vì chiều cố Hắc Trư tốc độ, cho nên một mực chậm dần tốc độ. Bất quá thời gian một dài, Từ Phong phát hiện Hắc Trư tuy nhiên một mực không ngừng kêu khổ, nhưng một mực theo thật sát bên cạnh hắn.

Gặp Hắc Trư còn có dư lực, Từ Phong trong lúc bắt tri bắt giác không ngừng gia tốc, Hắc Trư cũng nhìn ra, càng là không ngừng phàn nàn, bất quá vẫn không có bị Từ Phong hạ xuống mây may.

Khi Từ Phong tại còn thi triển Kinh Thần Quyết phía dưới, tốc độ đạt tới nhanh nhất thời điểm, hắn mới nhìn ra Hắc Trư có chút lực bất tòng tâm, tại Hắc Trư không ngừng phàn nàn phía dưới, Từ Phong chậm dần tốc độ.

Tam Trường Lão để hắn tận lực tại trong vòng một năm trở về Từ Vân Tông, hiện tại cũng chỉ qua không đến tám tháng, mà lại tông môn bản thân đối với ngoại môn đệ tử thí luyện thời gian cũng không có minh xác yêu cầu, tông môn sẽ chỉ ở mỗi lần tuyển nhận Tân Đệ Từ thời điểm xác nhận ngoại môn đệ tử động phủ sử dụng tình huống, nếu như vượt qua một năm trở lên chưa về lại không có đặc biệt thông báo tông môn tình huống dưới, tông môn sẽ thu hồi động phủ quyền sử dụng, xem như phân cho Tân Đệ Từ dự trữ động phủ.

Từ Phong tại Ô Đàn Sơn Mạch thời gian sớm đã vượt qua một năm, bất quá khoảng cách tông môn lần sau chiêu thu đệ tử còn có một đoạn thời gian, cho nên Từ Phong cũng không cần phải lo lắng động phủ bị thu hồi, cho dù là bị thu hồi, cũng bất quá là phiền toái một chút, lại đi một lần nữa xin một chút.

Vì ngăn ngừa Hắc Trư bị người phát hiện, Từ Phong cũng không có lựa chọn đi tới lúc quan đạo, mà chính là hơi chệch hướng quan đạo, lựa chọn một số sơn dã đường nhỏ hành tẩu.

Bọn họ ban ngày đi đường ban đêm liền tại dã ngoại nghỉ ngơi một đêm, trên đường có thể xa xa trông thấy một số ven đường thành trì, Hắc Trư mất lộ ra hướng tới chi sắc, nhiều lần năn nỉ Từ Phong, muốn muốn tiến đi xem một cái, nhưng đều bị Từ Phong Vô Tình cự tuyệt.

Từ Phong rất rõ ràng Hắc Trư tâm tư, đối phương nói tới 'Nhìn một chút' là giả, ăn ăn một lần mới là chủ yếu mục đích.

Từ Phong cũng không phải bất cận nhân tình, chủ yếu là hắn mang theo Hắc Trư tiến vào thành trì, tất nhiên sẽ gây nên người qua đường chú ý, tại Bồ Cát Đảo phía trên, có được Linh Sủng người ít càng thêm ít, mà tuyển một con lợn làm Linh Sủng càng là chưa từng nghe thấy, Từ Phong tin tưởng chỉ cần hắn mang theo Hắc Trư vừa vào thành, vô luận đi đến nơi nào, đều sẽ trở thành tiêu điểm, hơn nữa còn hội mang theo một dạng nhãn quang qua xem bọn hắn.

Đối với mấy cái này Từ Phong cũng không quá quan tâm, hắn lo lắng duy nhất cũng là loại này Đại Thành Trì bên trong đều sẽ có tu luyện thế gia trấn thủ, vạn nhất Từ Phong cùng Hắc Trư thân phận bị người có quyết tâm nhìn ra, vậy phiền phức liền lớn.

Cho nên vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Từ Phong lần nữa minh xác nói cho Hắc Trư, nếu như không muốn bị người bắt lại nướng roi, về sau cũng chỉ có thể làm ẩn hình heo, không thể lại ngoại nhân trước mặt hiện thân.

Hắc Trư sau khi nghe xong, sắc mặt khó coi tới cực điểm, nhưng cũng biết Từ Phong làm như vậy cũng là có đạo lý, bất quá hắn cũng không muốn một mực trải qua dạng này sinh hoạt, cái này cùng nhốt tại nhà tù trong lồng có cái gì khác nhau.

Cho nên tại sau khi nghe xong, Hắc Trư gật đầu đồng ý, bất quá cũng phải cầu Từ Phong nhanh lên tăng cao tu vi, mau rời khỏi Bồ Cát Đảo.

Bồ Cát Đảo bên ngoài, thiên địa rộng lớn, có được Linh Sủng, tọa kỵ vô giả khắp nơi có thể thấy được, chỉ muốn rời đi nơi này, hắn có thể thoát khỏi hiện tại xấu hổ tình cảnh.

Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, liền xem như không có Hắc Trư phương diện này nhân tố, hắn cũng sẽ chỉ cố gắng lớn nhất mau chóng mạnh lên.

Vì đền bù một chút Hắc Trư biệt khuất nội tâm, Từ Phong khi đi ngang qua một cái ở lại cùng trong núi rừng Tiểu Thôn Trang thời điểm dừng bước lại, mang theo Hắc Trư đi vào đi dạo một vòng.

Cái này thôn làng chỉ có mấy chục gia đình, rời xa thành trấn, giống như Thế Ngoại Đào Nguyên.

Những thôn dân này đều là người bình thường, dựa vào liệp sát dã thú mà sống.

Từ Phong mang theo Hắc Trư tiến vào thôn làng về sau, thôn làng người nhìn thấy cái này một kỳ quái tổ hợp, tại cảnh giác đồng thời, nhìn về phía cái này một người một heo thời điểm, càng là lộ ra quái dị thần sắc.

Tại Từ Phong nói rõ bọn họ chỉ là đi ngang qua nơi đây, muốn ở đây nghỉ ngơi một đêm liền hội rời đi về sau, những thôn dân này lập tức nhiệt tình đứng lên, không hề đối Từ Phong ôm lấy cảnh giác.

Những thôn dân này lâu dài ở tại dã thú vây quanh cơ trong núi rừng tính cách buru hần, nhưng đối với Từ Phong dạng này Ngoại Lai Giả lại cực kỳ nhiệt tình, lộ ra rò rỉ ra bọn họ thuần phác tính cách.

Thôn trưởng là một người đáng đáp thô kệch trung niên hần tử, tại biệt Từ Phong ý đồ đến về sau, trực tiếp đem Từ Phong mời được trong nhà hần, hơn nữa còn chuẩn bị bên trên phong phú thịt rượu, càng là xuất ra một đầu liệt sát không lâu đã thú thi thể cho Hắc Trư.

Thôn trưởng tuy nhiên không có là võ giả, nhưng cũng là biết một số võ giả hội nuôi trồng Linh Thú, mà đầu này Hắc Trư lộ ra lại chính là một đầu Linh Thú.

Khi Từ Phong nhìn thấy bị kéo đến đã thú thi thể thời điểm, thần sắc cũng là sửng sờ, chợt nhìn thấy thôn trưởng ánh mắt nhìn về phía Hắc Trư, rõ ràng tại ra hiệu đây là chuẩn bị cho Hắc Trư.

Lúc này, Từ Phong cùng Hắc Trư đều hiểu thôn trưởng ý đồ, biết đối phương đem Hắc Trư xem như một đầu sinh ăn huyết nhục Linh Thú.

Hiểu được Từ Phong trong lòng nín cười ý, thật muốn gây ra ngón tay cái, kích lệ thôn trưởng một phen.

Hắc Trư trừng Từ Phong liếc một chút, trong lòng giận không kềm được, chính mình lại bị xem như Linh Thú, hần thật nghĩ hét lớn một tiếng, nào có như thế uy vũ suất khí, tư thế oai hùng bắt phạm Linh Thú?

Bất quá, tại vào thôn trước đó, Từ Phong đã khuyên bảo qua hần không nên mở miệng nói chuyện, miễn cho dọa sợ những này phổ thông thôn dân, cho nên lúc này Hắc Trư quả nhiên là người cảm ăn hoảng liên, tâm lý biệt khuất buồn khổ chỉ có thể dùng ánh mắt để diễn tả.

Thôn trưởng cũng phát giác bầu không khí có chút không đúng, mặt lộ vẻ nghi hoặc nhìn lấy Từ Phong nói ra: "Khó Đạo Công Tử đầu này Linh Thú là ăn cỏ?"

"Ha-Ha..." Nguyên bản liền miễn cưỡng nín ý cười Từ Phong rốt cục tại thời khắc này không nín được, cười ngửa tới ngửa lui.

Hắc Trư đang nghe thôn trưởng câu nói này về sau, hận không thể xông đi lên cắn chết đối phương, Từ Phong cười ha ha, càng làm hần hơn cảm giác xấu hổ.

Hắc Trư miệng không thể nói, nhưng sau một khắc liền dùng hành động biểu đạt chính mình bất mãn.

Bồng!

Tại Từ Phong cười to không có chút nào đề phòng thời khắc, Hắc Trư một đầu để mắt tới Từ Phong cái mông, Từ Phong một cái lão đảo kém chút ngã sấp xuống.

Ổn định thân hình về sau, Từ Phong mới nghĩ đến chính mình làm như vậy quả thật có chút không ổn, cường ép mình chỉ chính mình ý cười.

"Cái này. . ."

Thôn trưởng nhìn ngu ngơ tại nguyên chỗ, không biết nên nói cái gì cho phải.

Linh Sủng đã đến công kích mình chủ nhân! Chẳng lẽ là công tử này vừa mới thuận phục hay sao?

Càng làm cho thôn trưởng giật mình là, đầu này Linh Thú linh trí vậy mà như thế cao, ánh mắt, biểu lộ đơn giản cùng người không khác.

"Công tử, có phải hay không ta nói sai lời gì?" Thôn trưởng có chút tâm thần bất định hỏi, dù sao tại bên cạnh mình có một đầu Linh Thú tồn tại, hơn nữa còn là một đầu vừa mới công kích chủ nhân Linh Thú.

Hần có chút bận tâm, sau một khắc đầu này Linh Thú sẽ không không có công kích mình, thậm chí đột nhiên phát cuồng qua công kích thôn người khác.

"Không có việc gì!" Từ Phong lắc đầu, vội vàng mở miệng trấn an thôn trưởng, chỉ Hắc Trư nói ra: "Hần cùng ta thời gian rất lâu, liền như là huynh đệ, cho nên chúng ta đều là cùng nhau ăn cơm, mà lại hần cũng không ăn sống thịt!"

Từ Phong tại trấn an thôn trưởng đồng thời cũng thay đổi tướng trấn an một chút táo bạo Hắc Trư, sợ Hắc Trư sẽ chọc cho ra loạn gì, nơi này đều là người bình thường, có thể không chịu được Hắc Trư một kích này.

Thôn trưởng sau khi nghe xong, trên mặt lộ ra một tia không được tự nhiên mỉm cười, vội vàng để cho người ta đem đã thú thi thể khiêng xuống qua, lại chuẩn bị thêm một ít sự vật.

Hắc Trư nộ khí cũng tại hai người nói chuyện về sau tiêu tán mấy phần, riêng là Từ Phong câu kia 'Huynh đệ' lệnh Hắc Trư ở trước mặt người ngoài tăng rất lớn thể diện, tâm lý mười phần hưởng thụ, hừ hừ hai tiếng, giãy dụa thân thể dẫn đầu đi vào trước bàn ăn một cái ghế bên cạnh, như cùng người, đặt mông ngồi tại trên ghế, ép cái ghế không ngừng phát ra 'Két' tiếng vang, cho người ta cảm giác một khắc liền bị đập vụn.

Một bên tồn tại nhìn thấy Hắc Trư như vậy động tác, rung động trong lòng có thể nghĩ, so vừa rồi còn phải mạnh mẽ, ở trong lòng gọi thẳng con lợn này thật sự là thành tinh!

Bữa cơm này đồ ăn lấy đã thú thịt cùng sơn lâm rau dại làm chủ, bắt đầu ăn ngược lại là có một phong vị khác, Từ Phong cùng Hắc Trư đều ăn ăn như hổ đói, giống như đói bao lâu thời gian không có ăn cơm một dạng.

Một mực ở một bên cùng đi thôn trưởng, từ đầu đến cuối đều không có từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần.

Thế này sao lại là heo, rõ ràng cũng là hất lên da heo người a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Trở về tông môn

Từ Phong cùng Hắc Trư tại tiểu thôn bên trong ở một đêm, sáng sớm ngày thứ hai rời đi, tiếp tục lên đường.

Liên tục mấy ngày đi đường, lúc này khoảng cách Từ Vân Tông đã không xa, dựa theo Từ Phong đoán chừng, lại có nửa ngày liền trở lại Từ Vân Tông.

Ra thôn xóm về sau, Từ Phong đem Hắc Trư thu vào sừng vật đại bên trong, trở về tới trên quan đạo, toàn tâm đi đường.

Lần này, hắn đem tốc độ thôi động đến cực hạn, chạy như bay mà đi, cũng không có chút nào dừng lại, cho đến giữa trưa thời điểm, Từ Phong rốt cục chạy trở về Từ Vân Tông.

Dưới Thanh Vân Sơn, Từ Phong nhìn về phía Từ Vân Tông ngoại môn chỗ.

Thanh Sơn nguy nga, cao vút trong mây.

"Rốt cục trở về!"

Lần này đi Ô Đan Sơn Mạch, tiếp tục một năm rưỡi lâu, trong lúc đó tuy nhiên hiểm tượng hoàn sinh, bắt quá đi qua cuối cùng vẫn hữu kinh vô hiểm, tu vi cũng từ trong đoạn thời gian này tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ.

Đi vào trước sơn môn, Từ Phong bị Thủ Vệ Sơn Môn đệ tử ngăn lại, Từ Phong đưa ra ngoại môn đệ tử thân phận lệnh bài sau được cho qua.

"Người này làm sao như thế nhìn quen mắt?" Một tên thủ vệ đệ tử nhìn lấy Từ Phong bóng lưng thì thảo nói ra.

"Cái này có cái gì kỳ quái, ngoại môn đệ tử tuy nhiều, nhưng thường ra vào sơn môn, gặp qua cũng không đủ vì!" Một người đệ tử khác nghe được về sau, thuận miệng trả lời nói.

"Cũng đúng!" Tên đệ tử kia cười ha ha, nhưng sau một khắc, hắn trong mắt chợt lóe sáng, đột nhiên hoảng sợ nói: "Hắn là Từ Phong, ta nhớ tới, hắn cũng là tên kia cùng chúng ta một nhóm nhập môn cái kia Từ Phong."

"Từ Phong? Cái kia đã từng bị phá lệ chiêu vào nội môn, về sau lại bị đá ra nội môn Từ Phong?"

"Sẽ không sai, cũng là hắn, ta nói làm sao như thế nhìn quen mắt!"

"Hắn không phải là không thể ngưng tụ linh lực sao? Ta vừa rồi thể nhưng là cảm thấy trong cơ thể hắn linh lực ba động rất mạnh, chỉ ít đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng trở lên!" Tên đệ tử này tu vi tại Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong, vừa rồi Từ Phong tuy nhiên thu liễm khí tức, nhưng hắn vẫn là cảm ứng được Từ Phong trên thân linh lực ba động so với chỉ mạnh không yếu.

"Người tin tức cũng quá mất linh thông đi! Đã sớm truyền ra hắn có thể ngưng tụ linh lực, mà lại tại một năm rưỡi trước ra ngoài thí luyện, đoạn thời gian trước chấn động một thời Mê Vụ Sâm Lâm sự kiện, hắn cũng là ba cái kia sống sót mà đi ra ngoài ba người một trong."

"Còn có việc này, tiểu tử này thật đúng là tốt số, hơn một vạn tên võ giả đều chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, mà lại bên trong không thiếu rất nhiều Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong võ giả, hắn Ngưng Khí Cảnh tu vi đã đến đi tới."

Hai người đàm luận cũng gây nên hắn mấy tên thủ vệ đệ tử chú ý, nghe tiếng đi tới.

Khi biết vừa rồi lên núi cũng là Từ Phong về sau, những người này cũng lập tức đến hứng thú, nhao nhao nhiệt nghị đứng lên.

"Hắn tu vi tại gần như vậy thời gian bên trong đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng, các người nói có đúng hay không bởi vì tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong thu hoạch được thiên tài địa bảo gì, nếu không tu vi làm sao lại đề bạt nhanh như vậy!"

"Không có khả năng, Tam Trưởng Lão sau khi trở về, Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bí mật cũng được công bố tại nhiều người, duy nhất một viên đan dược

bị một nữ tử thân bí lấy đi, bọn họ chẳng đạt được gì!"

"Cái này có thể không nhất định, các ngươi không có nghe nói Tam Trường Lão tại sau khi trở về không lâu liền bắt đầu bế quan, nghe nói là muốn xung kích Hóa Khí Cảnh, cho nên ta đoán cái này lưu truyền tới tin tức rất có thể là vì mê hoặc ngoại nhân, bên trong Thiên Tài Địa Bảo sớm đã bị Tam Trường Lão mang về trong tông, mà bọn họ ba người này khẳng định cũng mò được một chút chỗ tốt." Có một tên đệ tử phân tích đạo lý rõ ràng, nói hần mấy người cũng không có mở miệng phản bác, hiển nhiên là cảm thấy khả năng này rất lớn.

"Xuyt! Loại chuyện này tại trong lòng nghĩ nghĩ liền tốt, tuyệt đối đừng nói ra, vạn nhất bị Cháp Pháp Đường người nghe được, vậy cũng không." Trong mấy người cũng có người cơ cảnh, vội vàng mở miệng ngăn cản mọi người đoán lung tung nghị.

Bọn họ đều rõ ràng, Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tin tức rất có thể cũng là tông môn cao tăng cố ý thả ra, mà bọn họ lúc này lại đang hoài nghi tin tức này thật giả, đây chẳng phải là muốn chết tiết tấu.

Tuy nhiên ngoại giới người cũng rất dễ dàng nghĩ đến loại khả năng này, nhưng người khác có thể muốn có thể nói, bọn họ những này Tử Vân Tông đệ tử xác thực là không thể lung tung nói.

Đi qua tên đệ tử này nhắc nhở, hần mấy người cũng đều tranh thủ thời gian ngậm miệng không đề cập tới cái này một góc rạ, bất quá đối với Tử Phong nghị luận vẫn không có đình chỉ, dù sao Tử Phong ở ngoại môn danh khí quá lớn, bọn họ cả ngày nhìn thủ sơn môn vốn là buồn tẻ, hiện tại đột nhiên có như thế một đề tài, làm sao lại dễ dàng buông tha.

Lúc này chính vào giữa trưa, ra vào sơn môn ngoại môn đệ tử cũng số lượng cũng không ít.

Một số đi ra ngoài sơn môn đệ tử từ đó đi ngang qua thời điểm cũng đều nghe được những thủ vệ đệ tử này đàm luận, có chút đệ tử vì nghe nhiều một số tin tức, thậm chí làm bộ nhất thời tìm không thấy ngoại môn đệ tử thân phận lệnh bài, cố ý trì hoãn thời gian.

Tử Phong trở về Tử Vân Tông tin tức cứ như vậy bị đi ngang qua Sơn môn tử đệ dần dần ở ngoại môn truyền ra, trở thành đệ tử ở giữa chạm mặt về sau ắt không thể thiếu một loại đề tài nói chuyện.

Tử Phong trở về Tử Vân Tông, tu vi đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng tin tức lan truyền nhanh chóng, một số người vì sao thêm đề tài nói chuyện, còn đem Thủ Vệ Sơn Môn những đệ tử kia suy đoán cũng thêm vào, truyền miệng, đến sau cùng, những suy đoán này thông qua một số người sinh động như thật miêu tả, thật giống như những người này tận mắt nhìn thấy, mà lại bên trong là có người truyền ra Tử Phong thu hoạch được Hoàng Giả Cảnh cường giả truyền thừa...

Tử Phong trở lại trong động phủ, cũng không biết mình trở về hội ở ngoại môn gây nên lớn như vậy phong ba.

Lúc này hần đem Hắc Trư từ sủng vật đại bên trong phóng xuất, Hắc Trư ở trong phòng quán vài vòng, không được lắc đầu thờ dài, đối cái này động phủ hết sức không vừa lòng.

"Còn là mình phá giường tốt!"

Tử Phong nghiêng chân nằm ở trên giường, không để ý đến Hắc Trư, động phủ có trận pháp bảo hộ, chỉ cần Hắc Trư không đi ra, không có bất luận kẻ nào phát hiện Hắc Trư tồn tại.

"Liền cái này một cái phá thạch thất liền có thể gọi là động phủ?" Hắc Trư tại thăm dò một lần về sau, cuối cùng kết luận, mười phần khinh thường nói ra.

"Thật là như thế nào mới xem như động phủ?" Tử Phong nằm ở trên giường, cũng không có nhìn Tử Phong, câu được câu không cùng Hắc Trư nói.

"Ít nhất cũng phải là linh khí sung túc chi địa tài dám xưng làm động phủ đi!"

"Nơi này so với hần địa phương đã coi như là linh lực sung túc. Hơn nữa còn có tiểu hình Tụ Linh Trận gia trì, đã tính toán không tệ, không biết có bao nhiêu người chính là vì dạng này tu luyện hoàn cảnh, tha thiết ước mơ muốn Tử Vân Tông, trở thành một tên ngoại môn đệ tử."

"Trách không được Bồ Cát Đảo thượng vũ giả một cái so một cái yếu, không chỉ là tài nguyên tu luyện thiếu, các ngươi những võ giả này căn bản không có cái gì truy cầu, chỉ là một cái đơn giản nhất Tụ Linh Trận liền đã thỏa mãn." Hắc Trư lắc đầu, một bộ giận không tranh bộ dáng.

"Ngươi nói nhẹ nhõm, Trận Pháp Sư vốn là thiếu đáng thương, Tử Vân Tông ngoại môn đệ tử ở lại động phủ có thể dùng tới đơn giản Tụ Linh Trận liền đã rất không tệ. Trận pháp sư cấp cao càng là Phượng Mao Lâm Giác, bọn họ chỗ dựa cao cấp Tụ Linh Trận như thế nào lại đến phiên chúng ta những ngoại môn đệ tử này."

"Trận pháp sư cấp cao? Cái chỗ chết tiết này có thể có cái gì trận pháp sư cấp cao!" Hắc Trư khi nhìn đến Tử Phong ở lại hoàn cảnh về sau, lập tức tìm tới cảm giác ưu việt, nói tới nói lui cũng là là cái không phục tám cái không có phần, phảng phất tại cái này Bồ Cát Đảo phía trên, vô luận là người vẫn là vật, đều không có có thể vào cách khác mắt.

"Nói ngu như vậy, có bản lĩnh ngươi bố trí ra một cái Tụ Linh Trận đến xem!" Tử Phong lúc đầu không muốn cùng Hắc Trư so đo những này, bất quá nhìn thấy Hắc Trư vênh vào tròng thiên bộ dáng, Tử Phong nhịn không được tranh cãi nói.

"Muốn kích ta xuất thủ nào có đơn giản như vậy!"

"Chẳng lẽ ngươi thật biết trận pháp?" Từ Phong làm lên thân thể đến, đột nhiên đến hứng thú.

Hắc Trư thể nhưng là đi theo Phong Vô Trần lâu đến mấy chục năm, Phong Vô Trần tại trên trận pháp tạo nghệ tuyệt đối có thể gọi là Tông Sư Cấp Bạc, Hắc Trư thời gian dài như vậy mưa dầm thấm đất, nói không chừng cũng là một tên Trận Pháp Sư.

"Trận pháp có cái gì khó! Lại cực kỳ đơn giản." Hắc Trư rất là rảnh thơi nói ra.

"Vậy ngươi cho ta bố trí một cái cao cấp Tụ Linh Trận, ta cho ngươi thịt nướng ăn!" Từ Phong dụ hoặc Hắc Trư nói ra.

"Có thể hay không ăn trước sau bố trí trận pháp?" Hắc Trư hỏi.

"Vì cái gì?"

"Bởi vì ta vô pháp vận dụng linh lực, cho nên bố trí mất linh trận." Hắc Trư hồng vừa cười vừa nói, cũng không có vì ăn thịt nướng mà lựa chọn trước lừa gạt Từ Phong.

Cũng không phải là Hắc Trư nhân phẩm biến tốt, mà chính là Hắc Trư rất rõ ràng, coi như mình lừa gạt thành công, ăn trước đến thịt nướng, nhưng sau đó một đoạn thời gian rất dài bên trong, Từ Phong cũng sẽ không lại cho hắn thịt nướng.

"Dừng a!" Từ Phong xem thường liếc Hắc Trư liếc một chút, chợt vừa nằm xuống đến, không có tại phản ứng Hắc Trư.

Hắn đối với trận pháp sư cái nghề nghiệp này hiểu biết rất ít, hiện nay xem ra, vô luận là muốn trở thành Đan Sư hoặc là Trận Pháp Sư, cũng phải cần linh lực tu vi ủng hộ.

Từ Phong nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần.

Một đoạn thời khắc, Từ Phong đột nhiên phát hiện giường gỗ trầm xuống, phát ra két thanh âm, Từ Phong quay đầu nhìn lại, phát hiện Hắc Trư đã đến cũng nằm vật xuống hẳn trên giường.

"Lăn xuống qua, đây là giường của ta!" Từ Phong một chân đem Hắc Trư đạp xuống dưới.

Từ Phong một cước này cũng không có sử dụng linh lực, đá vào Hắc Trư trên thân liền như là cho Hắc Trư gãi ngứa ngứa, Hắc Trư một cái lăn lông lốc liền đứng lên.

"Nhỏ mọn như vậy làm gì!" Hắc Trư cũng không có tức giận, nói ra: "Cái giường này không coi là nhỏ, vừa vặn có thể nằm xuống hai người chúng ta, ta đều không có ghét bỏ ngươi, ngươi liền thỏa mãn đi."

Hắc Trư vừa nói vừa leo đến trên giường.

Bồng!

Từ Phong lại là một chân đem Hắc Trư đá xuống qua, lần này khí lực rất lớn, Hắc Trư trực tiếp nện vào trên thạch bích.

Sau đó, vô luận Từ Phong đem Hắc Trư đá xuống qua bao nhiêu lần, chỉ cần Từ Phong hơi không chú ý, Hắc Trư liền theo như làm tặc, lặng yên không một tiếng động leo đến Từ Phong trên giường, cho dù sau cùng bị phát hiện, bị Từ Phong lần nữa đá xuống qua, Hắc Trư vẫn là làm không biết một một lần lại một lần thử nghiệm.

Cuối cùng, tại Hắc Trư kiên trì phía dưới, Từ Phong đầu hàng, không tiếp tục để ý tới leo đến trên giường Hắc Trư.

Hắc Trư một mặt đắc ý nằm ở trên giường, thỉnh thoảng dùng cái móng vuốt tức phong, đem giường hơn phân nửa đều hóa thành lãnh địa mình, Từ Phong mặt đen lên, cảm thấy mình trở lại Từ Vân Tông nên làm chuyện thứ nhất cũng là qua lại làm một cái giường đến, nếu không mỗi ngày cùng một con lợn mặc dù cùng một chỗ, tâm lý sớm muộn cũng sẽ vụn vụn.

Mấy ngày nay màn trời chiếu đất đi đường, tuy nhiên ban đêm cũng có nghỉ ngơi, nhưng thân thể còn có chút mỏi mệt, riêng là đầu hơi dính bên trên gối đầu, Từ Phong rất nhanh liền ngủ thật say.

"Từ Phong! Từ Phong có ở đây không?" Trong lúc ngủ mơ Từ Phong trong con mộng lung nghe được ngoài động phủ truyền đến la lên thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Hai người nhất định là có chuyện!

"Là Trương Nguyên!" Từ Phong nghe ra Trương Nguyên thanh âm, trong lòng nhất thời vui vẻ, liền vội vàng đứng lên nói với Hắc Trư: "Tiến nhanh sừng vật đại bên trong."

Hắc Trư tồn tại, Từ Phong sớm đã suy nghĩ kỹ càng, trừ Chung Lôi bên ngoài, hẳn không muốn lại khiến người khác biết, cứ việc, hẳn biết Trương Nguyên cũng là một cái đáng giá tin nhiệm người.

"Thật phiền phức!" Hắc Trư làm bầm một câu, cũng không có quá nhiều hỏi thăm.

Từ Phong đem Hắc Trư thu vào sừng vật đại về sau, đứng dậy đi ra động phủ, nhìn thấy Phòng Ngự Trại Pháp bên ngoài đứng đầy chính là Trương Nguyên, Từ Phong liền tranh thủ Phòng Ngự Trại Pháp rút khỏi, thả Trương Nguyên tiến đến.

"Sau khi trở về cũng không biết trước đi xem một chút ta!" Trương Nguyên sau khi đi vào câu nói đầu tiên là mang theo u oán ngữ khí oán trách.

"Dáng dấp càng ngày càng khỏe mạnh, nhưng làm sao theo Oán Phụ giống như!" Từ Phong cười hắc hắc, trêu chọc một câu.

Hơn một năm không gặp, Trương Nguyên giống như Từ Phong, đều dài hơn cao không ít, mà lại Trương Nguyên đáng người so Từ Phong còn muốn cường tráng, nguyên bản lực da đen, bây giờ nhìn đi lên đã đến trắng nõn không ít.

Hai người chơi sau khi cười xong, nhìn là lẫn nhau kẻ rõ hơn một năm nay các từ kinh lịch, Từ Phong tiến về Ô Đàn Sơn Mạch bên trong phát sinh rất nhiều chuyện đều bị truyền về Từ Vân Tông, càng là bởi vì Liệt Diễm Thủ Liệp Đoàn quan hệ, Từ Phong bức họa tại Ô Đàn Trán bay đầy trời, trở thành nổi tiếng nhân vật, lần nữa cũng là Từ Phong tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong cuối cùng sống sót mà đi ra ngoài.

Riêng là cái sau, càng làm cho vốn chỉ là tại Từ Vân Tông hơi có vẻ thanh danh Từ Phong, tại Từ Vân Tông khu vực võ giả bên trong cũng danh tiếng lên cao, có ít người cho rằng Từ Phong là dẫm nhảm cút chó mới nhất về một cái mạng, cũng có người cho rằng Từ Phong xác thực có thực lực, nếu không làm sao lại chỉ bằng vào hẳn một cái Ngưng Khí Cảnh tu vi đi tới, người khác vận khí làm sao lại không có tốt như vậy.

Tuy nhiên Từ Phong còn chưa mở miệng, nhưng Trương Nguyên đã đối Từ Phong khoảng thời gian này kinh lịch mười phần hiểu biết, hẳn thấy, đơn giản liền như là truyền kỳ.

Nhưng truyền ngôn về truyền ngôn, tổng không có làm sự tình người biết rõ ràng, cho nên Trương Nguyên trước không kịp chờ đợi để Từ Phong trước nói một chút khoảng thời gian này đi qua, riêng là tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong sự tình.

Tại Trương Nguyên truy vấn phía dưới, Từ Phong bắt đầu kể về mình tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong kinh lịch sự tình toàn toàn đuôi đuôi đem một lần, bắt đầu bên trong dính đến một số bí ẩn sự tình, Từ Phong đều tinh lược quá khứ.

Riêng là Từ Phong cùng Lý Tử Huyền trong huyết động gặp nhau tình cảnh khẳng định là muốn tinh lược, còn có cũng là cùng Hắc Trư ký kết Bình Đẳng Khế Ước sự tình cũng trực tiếp bị hẳn bỏ bớt đi...

Mặc dù là như thế, Trương Nguyên cũng là nghe được thần sắc không ngừng biến hóa, tại Từ Phong giảng đến một số mạo hiểm địa phương lúc thời điểm, hẳn cũng đi theo khăn trương vạn phần, Từ Phong nhìn lấy Trương Nguyên bộ dáng, trong lòng cười thầm Trương Nguyên đã đến so với chính mình còn vào chơi, rõ ràng chính mình liền hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở trước mặt hẳn cho hẳn đem những kinh nghiệm này, liền xem như giảng đến nguy hiểm chỗ, cũng biết cuối cùng đều sẽ bình an vô sự, nhưng Trương Nguyên nhưng vẫn là quyền đầu nắm chặt, thỉnh thoảng lộ ra khăn trương vẻ lo lắng.

"Cái kia Liệt Diễm thật sự là đáng giận, còn có Nhan Lệ cũng nên chết..." Nghe Từ Phong giảng xong sau, Trương Nguyên phản hận nói ra.

"Còn có cái kia Ngũ Trường Lão, cha con bọn họ quả nhiên đều không phải là vật gì tốt, thật nghĩ không thông tông môn vì cái gì giấu diếm cái này Ngũ Trường Lão xấu xí sắc mặt, lại còn bởi vì Ngũ Trường Lão chết mà ban thưởng cho Lý Kiến không ít linh dược làm đền bù tổn thất!"

"Tông môn là thế nào công bố ra ngoài Ngũ Trường Lão cái chết?" Lúc đầu nghe được Trương Nguyên đối với những người này bình phẩm từ đầu đến chân, Từ Phong còn không có cảm thấy cái gì, nhưng nâng lên Ngũ Trường Lão về sau, Từ Phong từ Trương Nguyên lời nói bên trong cũng nghe ra khác ý vị.

"Cụ thể đi qua ngược lại là không có nói tí mả, chỉ nói là vì hoàn thành Tông Môn Nhiệm Vụ mà chết!"

"Tam Trường Lão sau khi trở về, tông môn mặc dù không có công nhiên nói ra Mê Vụ Sâm Lâm bên trong sự tình, nhưng không lâu sau đó liền có tin tức ngầm tại bên trong tông môn truyền ra, bắt đầu Ngũ Trường Lão chết, tông môn lại là công bố ra, nói Ngũ Trường Lão là vì tông môn hy sinh thân mình, còn truy phong Ngũ Trường Lão vì nội môn trưởng lão, càng là ban thưởng không ít đan dược cho Lý Kiến làm tông môn thương cảm."

Từ Phong khẽ gật đầu, bắt kể nói thế nào, lần này Ngũ Trường Lão trên danh nghĩa đều là vì tông môn chấp hành nhiệm vụ mà chết, người đã chết, tông môn cũng sẽ không đối làm ra qua chuyện tiến hành truy cứu, tượng trưng trợ cấp một chút người chết gia thuộc người nhà cũng là bình thường.

Về phần nói tông môn muốn phải ẩn giấu Ngũ Trường Lão ghê tởm sắc mặt, như thế Trương Nguyên chính mình suy đoán, nếu như tông môn thật muốn

có chủ tâm che giấu, vậy nhất định hội sớm thông báo Tử Phong cùng Chung Lôi hai người, có thể tông môn căn bản cũng không có làm như thế, ở phương diện này, Tử Vân Tông cũng là áp dụng một loại thuận thái độ tự nhiên.

Dù sao giống Tử Vân Tông dạng này Đại Tông Môn, môn nhân đệ tử đông đảo, rất khó cam đoan mỗi người phẩm hạnh, mà lại Ngũ Trường Lão cũng chỉ là một cái Ngoại Môn Trưởng Lão, cho dù hẳn tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong ghé thăm diện mục bị truyền đi, cũng sẽ không đối Tử Vân Tông danh dự tạo thành quá đại ảnh hưởng.

Tử Phong nghĩ thông suốt những này, nhưng không có đối Trương Nguyên giải thích cái gì, chỉ là nói cho hắn biết không muốn đối người khác nói lên những chuyện này, tông môn thái độ cũng chỉ là chính hắn phỏng đoán, vạn nhất Trương Nguyên đem Ngũ Trường Lão tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong chuyện làm truyền đi, phạm tông môn kiêng kỵ liền không tốt.

Trương Nguyên đúng là dự định rời đi về sau trắng trợn tuyên dương một chút Ngũ Trường Lão xấu xí hành động, nhưng Tử Phong đã nói cho hắn biết không muốn ngoại truyền, hắn cũng liền từ bỏ quyết định này.

Trương Nguyên cũng không ngốc, suy nghĩ một chút liền biết Tử Phong lo lắng, tuy nhiên ít nhiều có chút không cam lòng, riêng là con trai của Ngũ Trường Lão Lý Kiến đã từng nhiều lần tìm hắn cùng Tử Phong phiền phức, hiện tại Ngũ Trường Lão vừa chết, tuy nhiên Trương Nguyên chỗ dựa ngược lại, nhưng hắn cũng bởi vì chuyện này trở thành tông môn 'Liệt sĩ' di cô, tông môn đối với loại này đệ tử vẫn có chút chiếu cố.

Cho nên Lý Kiến hiện tại vẫn là trước sau như một hung hăng càn quấy, lại bằng vào ưu tú tu luyện thiên phú, tại trong ngoại môn đệ tử có rất cao uy tín.

"Đúng, cái kia thiếu nữ thần bí, các ngươi cụ thể là tại sao biết?" Vừa rồi sự tình thả một giai đoạn, Trương Nguyên đột nhiên nhớ tới cái kia thiếu nữ thần bí.

"Ây... Liền là trước kia tại Ô Đàn Trấn từng có gặp mặt một lần, về sau tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong có ngẫu nhiên gặp nhau, cho nên liền cùng một chỗ kết bạn mà đi." Tử Phong đáp ứng nói ra.

Liên quan tới Lý Tử Huyền, hắn thực tình không muốn tại trước mặt người khác nhắc lên, bất quá Trương Nguyên tựa hồ đối với Tử Phong cùng Lý Tử Huyền sự tình mười phần mưu cầu danh lợi, nhất định để Tử Phong hào hào miêu tả một chút hai người gặp nhau cụ thể chi tiết.

"Cái này có cái gì tốt nói, vẫn là nói một chút người đi, khoảng thời gian này đều làm cái gì, ta lúc ấy còn tưởng rằng tại Ô Đàn Sơn Mạch có thể gặp người đâu!" Tử Phong đổi chủ đề, không muốn nhắc lại Lý Tử Huyền sự tình.

"Hừ, đối ta ngươi còn giấu diếm, một nhìn giữa các ngươi khẳng định có nhận không ra người sự tình." Trương Nguyên mười phần chắc chắn nói ra.

Nghe được Trương Nguyên lời nói, Tử Phong trong lòng căng thẳng, trên mặt xuất hiện một vẻ bối rối chi sắc, bất quá lập tức bị hắn che giấu quá khứ, tưởng cả giận nói: "Không muốn nói mò, giữa chúng ta thuần nử khiết bất quá. Mà lại người ta đến từ Bồ Cát Đảo bên ngoài, cũng không phải chúng ta những này tiểu tông môn đệ tử có thể vọng tưởng, về sau có lẽ liền gặp mặt thời cơ đều không có."

Tử Phong nửa Thật nửa Giả nói ra, bất quá Tử Phong đang nói xong những thứ này sau đó, trong lòng lại có chút cảm giác khó chịu, hai người vô luận là xuất thân vẫn là tu vi chênh lệch đều không phải là một điểm nửa điểm, coi như Tử Phong có ý tưởng cũng vô dụng.

Nhưng Tử Phong kiên tin bọn họ sẽ còn lại gặp nhau, bởi vì hắn nhất định sẽ đi ra Tử Vân Tông cảnh nội, đi ra Bồ Cát Đảo, càng muốn đi ra Viêm Hoàng Vực!

"Điều này cũng đúng, truyền ngôn thiếu nữ kia cùng chúng ta niên kỷ tương tự cũng đã đạt tới Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong cấp độ, dạng này Thiên mới khẳng định xuất từ vô cùng to lớn thế lực. Loại này Thiên Chi Kiêu Nữ như thế nào lại..." Trương Nguyên nói một nửa, phát giác chính mình có chút nói sai, vội vàng dừng lại, không có tiếp tục nói hết.

Tử Phong cười hắc hắc, che giấu trên mặt vẻ xấu hổ, nói với Trương Nguyên: "Hiện tại nên nói nói người!"

Tại nhìn thấy Trương Nguyên thời điểm, Tử Phong liền cảm giác được Trương Nguyên tu vi cảnh giới, Ngưng Khí Cảnh tầng sáu đỉnh phong, đã nhanh muốn bước vào Ngưng Khí Cảnh thất tầng!

Lấy Trương Nguyên tư chất, thời gian một năm rưỡi từ Ngưng Khí Cảnh tầng sáu sơ kỳ tăng lên tới tầng sáu đỉnh phong đã rất không tệ, có thể nghĩ, Trương Nguyên khoảng thời gian này cũng không có nhàn rỗi.

Trương Nguyên nghe được tự thiêu hỏi hắn kinh lịch, lắc đầu cười khổ nói: "Ta kinh lịch liền rất bình thường không có gì lạ, có thể không sánh bằng người mạo hiểm truyền kỳ."

Sau đó Trương Nguyên đem hắn kinh lịch nói đơn giản một lần, Tử Phong đang giảng giải chính mình kinh lịch thời điểm trước sau dùng hai canh giờ thời gian, bên trong còn tinh lược rất nhiều chi tiết, mà Trương Nguyên chỉ dùng một khắc đồng hồ vẫn chưa tới thời gian liền đem cái này thời gian một năm rưỡi kinh lịch kể xong.

Trương Nguyên lần kia thí luyện cũng là cùng mấy người tổ đội qua Ô Đàn Sơn Mạch, mà lại cũng là tiến vào Ô Đàn Sơn Mạch vòng trong khu vực, bất quá cũng chỉ là ở bên trong ngốc nửa năm liền trở về Tử Vân Tông, bởi vì bọn hắn đội ngũ rất không may gặp gỡ một đầu Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong Linh Thú, kết quả có hai tên đội viên chết tại đầu kia Linh Thú phía dưới, người khác cũng đều thụ không nhỏ thương tổn, bắt buộc đi mới trở về tông môn.

Tại trở về tông môn về sau, hắn dùng đôi đến tài nguyên tu luyện tu luyện một đoạn thời gian, vốn định lại muốn tìm mấy người tổ đội tiến vào Ô Đàn Sơn

Mạch, kết quả vừa vặn bắt kịp Mê Vụ Sâm Lâm bên trong bạo phát đan Huy, tông môn vì thế triệu hồi tại Ô Đàn Sơn Mạch đệ tử, bọn họ những này muốn tiến đến cũng đều từ bỏ kế hoạch này.

Về sau may mà tiến hành một cái thời gian dài bế quan, hẳn cũng là tại nửa tháng trước kết thúc bế quan, dự định lại dùng điểm cống hiến đổi lấy một số tài nguyên tu luyện vì trùng kích Ngưng Khí Cảnh thất tầng làm chuẩn bị.

Cũng chính bởi vì thời gian dài bế quan, cho nên Từ Phong nhìn thấy Trương Nguyên thời điểm, mới sẽ cảm thấy Trương Nguyên da thịt trở nên trắng nõn rất nhiều, suốt ngày trong động phủ bế quan, gió thổi không đến, phơi nắng không đến, da thịt đương nhiên sẽ không giống lâu dài xuyên toa tại dã ngoại thời điểm như thế đen kịt, thô ráp.

"Đã rất không tệ, rất nhanh liền có thể trùng kích Ngưng Khí Cảnh thất tầng đi!" Từ Phong nghe ra Trương Nguyên trong lời nói có chút tự ti, cho nên khích lệ nói ra.

"Ân, coi như bình thường tu luyện lời nói cũng có thể tại một hai tháng bên trong đột phá đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng, bất quá ngoại môn thi đấu liền muốn bắt đầu, ta muốn mau sớm sau khi đột phá, còn có thể có thời gian vững chắc một chút tu vi, tại thi đấu phía trên thử một chút thân thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Ngoại môn thi đấu

"Người thời điểm này trở về cũng là vì tham gia lần này ngoại môn thi đấu đi, nghe nói lần này khen thưởng rất phong phú a, năm mươi vị trí đầu đều sẽ có khen thưởng, còn có gần hai tháng chuẩn bị, lấy người Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi khẳng định có thể tiến vào năm mươi vị trí đầu." Trương Nguyên có chút hâm mộ nói ra.

"Ngưng Khí Cảnh thất tầng?" Từ Phong kinh ngạc một chút.

"Còn muốn giấu diếm ta không thành, trong cơ thể người linh lực khí tức ba động so ta còn mãnh liệt hơn, khẳng định là đột phá đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng, chẳng lẽ người còn sợ nói sau khi đi ra đã kích đến ta hay sao?" Trương Nguyên chắc chắn nói ra, hẳn trước khi tới liền đã nghe nói Từ Phong tu vi đã tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng, hiện tại vừa thấy mặt, tuy nhiên cảm giác không rõ ràng Từ Phong cụ thể tu vi, nhưng cũng lập tức liền xác nhận Từ Phong tu vi so với cao hơn.

Đối với Từ Phong có thể nhanh như vậy tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng, Trương Nguyên đang nghe tin tức này thời điểm trong lòng mặc dù có chút chua xót, bất quá vẫn là từ đáy lòng vì Từ Phong cao hứng, cái kia thiên phú kinh người Từ Phong lại trở về!

Từ Phong có chút xấu hổ cười cười, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, không thừa nhận là bởi vì hẳn không muốn lừa gạt Trương Nguyên, không có phủ nhận là bởi vì hẳn không biết như thế nào phủ nhận, nếu như nói cho Trương Nguyên, hiện tại hắn tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ, này Trương Nguyên thật là muốn bị đã kích.

"Vẫn là chờ hắn sau khi đột phá lại nói cho hắn biết đi, miễn cho ảnh hưởng hắn đột phá!" Từ Phong trong lòng tối lấy.

"Đúng, Ngưng Khí Cảnh thất tầng liền có thể tiến năm mươi vị trí đầu? Không thể nào! Ta tuy nhiên đối ngoại môn người không quá hiểu biết, nhưng muốn nghĩ cũng biết, ngoại môn bên trong đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng ngoại môn đệ tử số lượng cũng không chỉ năm mươi người." Từ Phong đổi chủ đề đồng thời cũng nói ra trong lòng mình nghi hoặc.

Theo hắn biết, ngoại môn đệ tử gần vạn nhân, có rất nhiều người bởi vì vì thiên phú, cho nên một mực kẹt tại Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong, mà lại cái này Tu Vi Đẳng Cấp ngoại môn đệ tử cũng số lượng cũng không ít, từ Tam Trường Lão đưa vào Mê Vụ Sâm Lâm bên trong mấy chục tên Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đệ tử liền có thể thấy được lóm đóm.

Cũng chính bởi vì vậy, Từ Phong mới một mực đang cân nhắc muốn hay không tham gia ngoại môn thi đấu, ngoại môn thi đấu chỉ có tiến vào mười vị trí đầu mới có thể tiến nhập nội môn.

Lấy hắn hiện tại tu vi, tuy nhiên cũng có thể đối kháng Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong người, nhưng muốn chiến thắng vẫn còn có chút độ khó khăn, riêng là hắn muốn đối diện với mấy cái này đối thủ đều là thế ở cái này tu vi tới mấy năm thậm chí là vài chục năm người, cùng những người này giao thủ hắn phần thắng thì càng tiêu.

Cho nên hắn tuy nhiên dựa theo cùng Tam Trường Lão ước định trở về Từ Vân Tông, nhưng tham gia ngoại môn thi đấu sự tình còn đang suy nghĩ bên trong, tuy nhiên dạng này hội bỏ lỡ tiến nhập nội môn thời cơ, bất quá lấy hắn hiện tại tu hành tốc độ, tại trước hai mươi tuổi đột phá đến Uẩn Khí Cảnh đơn giản dễ như trở bàn tay, chỉ là nếu như vậy, hắn tiến nhập nội môn thời gian cũng sẽ trì hoãn một số.

Mà lại tại Ngưng Khí Cảnh đột phá đến Uẩn Khí Cảnh trước đó, nếu như có thể có một môn tốt công pháp phụ trợ lời nói, đột phá đến Uẩn Khí Cảnh về sau, hẳn lĩnh lực hùng hậu, tinh thuần trình độ cũng cao hơn nữa, nhưng muốn thu hoạch Cao Cấp Công Pháp cũng chỉ có tiến nhập nội môn.

Trương Nguyên cười một tiếng, nói ra: "Thật không biết ngươi có phải hay không Từ Vân Tông đệ tử, thậm chí ngay cả ngoại môn thi đấu đều không rõ ràng! Tham gia ngoại môn thi đấu thể nhưng là có giới hạn tuổi tác, chỉ có hai mươi tuổi phía dưới đệ tử mới có khả năng báo danh tham gia, giống ngươi nói những ngoại môn đó lão nhân đều sớm qua tuổi tác."

"Hai mươi tuổi giới hạn tuổi tác!" Từ Phong suy nghĩ một chút, cũng liền rõ ràng tại sao lại có cái này hạn định.

Tông môn có minh xác quy định, ngoại môn đệ tử cần tại hai mươi tuổi trước tu vi tiến giai đến Uẩn Khí Cảnh mới có thể tiến nhập nội môn, nói cách khác, coi như một số người tại hai mươi tuổi về sau tu luyện tới Uẩn Khí Cảnh, nhưng về sau thành tựu cũng có hạn, loại này đệ tử sẽ không bị tông môn trọng điểm bồi dưỡng, dù sao hậu tích bạc phát, gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc đệ tử ít càng thêm ít.

Mà ngoại môn thi đấu mười vị trí đầu cũng sẽ bị trực tiếp tuyển vào nội môn, nếu như không có ở độ tuổi này hạn chế, này rất nhiều tại hai mươi tuổi về sau tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh võ giả đều có thể thông qua ngoại môn thi đấu đầu này đường tắt tiến nhập nội môn.

Kể từ đó, ngoại môn đại so chân chính ý nghĩa cũng liền mất đi.

Sau đó, Trương Nguyên lại đem ngoại môn thi đấu tin tức tương quan nói đơn giản một chút, Từ Phong thế mới biết, chính như hắn suy nghĩ như vậy, thực ngoại môn thi đấu dự tính ban đầu trừ tông môn kiểm nghiệm đệ tử thành quả tu luyện, khích lệ tu luyện bên ngoài, cũng là tại vì nội môn trước thời gian hấp thu thiên tài.

Từ Vân Tông truyền thừa vạn năm, sớm đã tự thành một bộ chọn ưu tú hệ thống, tiến vào tông môn nhập môn khảo hạch là đối người tham gia khảo hạch thiên phú một cái suy tính, nhưng giống Từ Phong dạng này bởi vì vì thiên phú kinh người mà được phá cách đưa vào nội môn đã qua vạn năm cũng là cái thứ nhất.

Bình thường Nhập Môn Đệ Tử đều là lại muốn ngoại môn kinh lịch thời gian mấy năm, khoảng thời gian này liền như là một cái Quan Sát Kỳ, một người trên võ đạo thành tựu trừ thiên phú bên ngoài còn cố ý tính, ngộ tính, khí vận các loại nhân tố xen lẫn ở trong, những yếu tố này cũng sẽ trong khoảng thời gian này dần dần thể hiện ra.

Thật giống như có ít người thiên phú rất tốt, lúc mới bắt đầu thời điểm tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhưng bởi vì tính cách hoặc ngộ tính các loại nguyên nhân, sau cùng tu vi đề bạt chậm chạp còn sống đứt khoát liền kẹt tại một cái nào đó cảnh giới nhỏ bên trên cũng là thường có chuyện.

Cũng có một ít đệ tử thiên phú, nhưng tính cách cứng cỏi, nhất tâm võ đạo, sau cùng đạt tới rất cao thành tựu, cái này ví dụ điển hình đại biểu cũng là Từ Vân Tông nội môn Đại Trưởng Lão.

Vị này Đại Trưởng Lão tại mới vừa vào Từ Vân Tông thời điểm cũng chỉ là miễn cưỡng nhập môn, nhập môn về sau tiến cảnh tu vi so cùng thời kỳ đệ tử chậm hơn rất nhiều, nhưng qua mấy thập niên về sau, cùng hắn cùng thời kỳ người, có ít người tu vi kẹt tại Ngưng Khí Cảnh, có ít người tu vi đình chỉ tại Uẩn Khí Cảnh, nhưng vị này Đại Trưởng Lão tu vi đúng là chậm chạp mà vững bước đề bạt bên trong, tuy nhiên thời gian dài đi, nhưng bây giờ đã đột phá đến Hóa Khí Cảnh, mà lại rất nhiều người cho là hẳn không bình thường có khả năng tại không lâu tương lai đột phá đến Hóa Khí Cảnh.

Ở cái này cái gọi là khảo hạch bên trong, nhiều nhất một bộ phận người làm theo là bởi vì một số cảnh ngộ cuối cùng đánh mất sinh mệnh, cái này bên trong có khí vận quan hệ, cũng có tự thân nguyên nhân.

Tu hành chỉ đề nguy hiểm trùng điệp, hơi không cẩn thận liền sẽ rơi cái thân tử đạo tiêu hạ tràng, đối diện với mấy cái này, cơ trí, quả cảm tính cách cũng liền rất là trọng yếu.

Cho nên tổng thể mà nói, ở ngoại môn giai đoạn cũng là những đệ tử này nhập môn về sau một cái khác khảo nghiệm, ngoại môn thi đấu cũng là kiểm nghiệm thành quả thời điểm, mà tu vi, chiến lực cũng là kiểm nghiệm tốt nhất tiêu chuẩn.

Ngoại môn thi đấu mười vị trí đầu, tu vi mặc dù không có bước vào Uẩn Khí Cảnh, nhưng y nguyên sẽ bị tuyển vào nội môn, hơn nữa còn lại nhận trọng điểm bồi dưỡng.

Thi đấu hạng mười về sau đến người thứ năm mươi, tuy nhiên không thể tiến vào nội môn, nhưng tông môn cũng sẽ ban thưởng đại lượng tài nguyên tu luyện làm cổ vũ, những tu luyện này tự nguyên trừ khích lệ tác dụng bên ngoài, cũng coi là đối những đệ tử này một lần cường điệu bồi dưỡng.

"Bởi vì có ở độ tuổi này hạn chế, cho nên cũng chỉ có so với chúng ta trước nhập môn một nhóm kia đệ tử có thể tham gia lần này ngoại môn thi đấu, đám kia đệ tử thực lực ta thông qua mấy cái người bằng hữu cũng nhận được một số tiêu tan." Trương Nguyên nói tới chỗ này, ngôn ngữ một hồi, không có tiếp tục nói hết, ra vẻ thần bí nhìn về phía Từ Phong.

"Thiếu thừa nước đục thả câu, biết ngươi thần thông quảng đại, tin tức linh thông!"

Trương Nguyên cười hắc hắc, muốn cũng là Từ Phong câu nói này, người có rút ngắn cũng có sở trường, hắn tu luyện thiên phú, nhưng đang hỏi thăm phương diện tin tức đúng là có chỗ độc đáo.

"Nhóm này đệ tử tuy nhiên so chúng ta sớm nhập môn ba năm, có tuổi tác bên trên ưu thế, nhưng chính thể tu luyện thiên phú đều thua xa sắc chúng ta cái này một nhóm, mà lại tại thí luyện bên trong tỉ lệ tử vong cũng không bình thường cao, còn sống người đạt tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng không ít người,

nhưng bát tăng về sau võ giả liền ít càng thêm ít."

"Bên trong ngược lại là có hai cái lợi hại có chút biến thái nhân vật, bất quá tại lần trước ngoại môn thi đấu thời điểm liền chiếm lấy mười hạng đầu mà tiến nhập nội môn."

Từ Phong nghe về sau khẽ gật đầu, cảm thấy nếu như muốn thật là như thế này lời nói, này lần thi đấu này xác thực có thể tham gia hạ chỉ cần không có những nhập môn đó quá lâu kẻ già đời, hắn cảm kể tiếp mười hạng đầu ngạch hắn không có vấn đề quá lớn, dạng này hắn liền có thể sớm tiến nhập nội môn, mà lại là bằng vào thực lực chân chính tiến nhập nội môn.

Cho tới nay, cứ việc mặt ngoài, hắn đối với bị trục xuất nội môn nhìn như thần nhiên chỗ chí, nhưng trong lòng vẫn là có chút khúc mắc.

Nói thế nào đều là bị người đuổi ra, như thế mất mặt sự tình người nào có thể chân chính làm đến tâm cảnh không gợn sóng.

Nếu như lần này có thể bằng vào thực lực tiến nhập nội môn, chẳng những phun một cái trước đó ác khí, cũng hung hăng đánh những cái kia đã từng châm chọc người khác một bạt tai!

"Ta chỗ này có một ít Linh Thú trên thân tài liệu, ngươi cầm lấy đi đổi lấy chút tài nguyên tu luyện, sớm một chút đột phá đến tầng thứ bảy, tại lần thi đấu này bên trong cũng có thể lấy được tốt một chút thành tích."

Từ Phong vừa nói, từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra một bộ phận Linh Thú trên thân tài liệu, những tài liệu này mười phần phức tạp, có là Linh Thú góc cạnh, có là Linh Thú trên thân lân phiến, nội tạng, con mắt, móng vuốt, chờ một chút, hơn nữa còn không chỉ là một loại Linh Thú trên thân.

Đây đều là Từ Phong tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong liệt sát Linh Thú bên trong, từ trên thân thể cắt đứt xuống tới, hắn lấy ra những này cũng chỉ là bên trong một phần nhỏ, hắn biết Trương Nguyên rất chờ mong lần thi đấu này, hy vọng có thể tại thi đấu bên trong có chỗ biểu hiện, nhưng nghĩ tới Trương Nguyên đã thời gian rất lâu không có ra ngoài thí luyện, cho dù trên tay còn có một số điểm cống hiến có thể đổi lấy tài nguyên tu luyện, nhưng chỉ sợ cũng sẽ không quá nhiều, cho nên Từ Phong mới đột nhiên xuất ra một số chính mình chiến lợi phẩm phân cho Trương Nguyên.

"Ngươi... Ngươi cái này. . ." Trương Nguyên nhìn lấy thả trên bàn rực rỡ muôn màu đồ vật, nói chuyện đều có chút cà lăm.

Có nhiều thứ hắn liếc một chút liền nhận ra là từ nhất giai hậu kỳ Linh Thú trên thân cắt lấy, thứ này lúc trước hắn cũng chỉ là tại đổi lấy điểm cống hiến thời điểm tại một số đệ tử cũ trong tay gặp qua, chỉ một kiện liền có thể đổi lấy một khoản cực kỳ có thể nhìn điểm cống hiến.

Kịp phản ứng Trương Nguyên trong lòng giật mình đồng thời cũng không ngừng lắc đầu nói ra: "Không có, ta không thể nhận, ngươi đạo này những này có thể đổi lấy bao nhiêu điểm cống hiến sao? Điểm cống hiến thì tương đương với tài nguyên tu luyện a, ngươi cũng là cần tu luyện, đem nhiều đồ như vậy cho ta, ngươi làm sao bây giờ!"

"Ngươi liền cầm lấy đi, ta còn có!" Từ Phong vừa cười vừa nói: "Ta làm sao lại ngốc đến đem tất cả mọi thứ đều cho ngươi, chính mình không có chút nào lưu!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Lý Phi

"Ngươi không có gạt ta đi!" Trương Nguyên nói ra.

"Lừa ngươi làm cái gì, nhanh nhận lấy đi!" Từ Phong vừa cười vừa nói.

"Vậy ta liền không khách khí, những vật này đổi lấy điểm cống hiến so ta ra ngoài sở hữu thí luyện cộng lại thu hoạch còn nhiều hơn!" Trương Nguyên dự một chút, sau cùng khóe miệng một phát, cười đem trên mặt bàn đồ vật thu vào trong túi trữ vật.

Có những vật này, hắn liền có thể đổi lấy một số cao cấp đan dược, có thể càng nhanh đột phá đến Ngưng Khí Cảnh tầng thứ bảy.

"Ngươi này đến nhiều như vậy Linh Thú tài liệu?" Trương Nguyên đem đồ vật thu hồi về sau mới nghĩ đến vấn đề này, hắn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới những vật này đều là Từ Phong từ chính hắn liệt sát Linh Thú trên thân cắt đi.

Nhưng không đợi Từ Phong trả lời, Trương Nguyên vỗ ột một cái, có chút giật mình nói ra: "Ta còn thực sự đàn, hỏi thế nào ngu xuẩn như vậy vấn đề!"

Từ Phong nhìn lấy Trương Nguyên tự hỏi tự trả lời, không biết tình huống như thế nào, chẳng lẽ Trương Nguyên bởi vì chính mình đưa ra đồ vật, cao

hứng ngốc?

Trương Nguyên gặp Từ Phong về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn lấy chính mình, hắn giải thích nói: "Người vừa rồi đều cùng ta nói, người cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đoàn trưởng thành hảo huynh đệ, này những vật này khẳng định là hấn tặng cho người a, đơn giản như vậy sự tình, ta đã đến không có trước tiên nghĩ đến."

Trương Nguyên có chút tự giễu ngữ khí nói ra, bất quá tại vừa nói, nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt cũng lộ ra một tia hâm mộ, thậm chí khí vận thứ này thật sự là so không có, chính mình tiến về Ô Đan Sơn Mạch cũng nhiều lần, làm sao lại không có gặp được một nguyên ý cùng hấn kết giao thú liệp đoàn đoàn trưởng, cho dù là một cái đội trưởng cũng là an ủi a, mà Từ Phong lần thứ nhất tiến Ô Đan Sơn Mạch liền kết giao một cái đại hình thú liệp đoàn nhị đoàn trưởng, hiện ở cái này nhị đoàn trưởng nghiêm trọng đã trở thành Ô Đan Sơn Mạch lớn nhất lời nói có trọng lượng bá chủ.

Từ Phong nghe về sau, sắc mặt lộ ra vẻ chột hiểu, nguyên lai Trương Nguyên đang nói cái này.

Bất quá nghe được Trương Nguyên cái này một trận tự hỏi tự trả lời về sau, Từ Phong cũng chỉ có thể âm thầm vì Trương Nguyên bốc lên ngón tay cái, không nghĩ tới Trương Nguyên còn thật có thể liên tưởng.

Bất quá đối phương nói cũng có đạo lý, trên thực tế, Chung Lôi cũng đúng là đưa cho hấn một số lớn tài nguyên tu luyện, chẳng qua là bị hấn chối từ rơi mà thôi.

Bất quá Trương Nguyên hiểu như vậy cũng tốt, tình hấn lại đi giải thích, coi như hấn nói cho Trương Nguyên hấn hiện tại tu vi thật sự, Trương Nguyên đoán chừng cũng sẽ không tin tưởng những tài liệu này đều là hấn từ liệp sát Linh Thú trên thân lấy xuống.

Những tài liệu kia bên trong có nhất giai hậu kỳ Linh Thú trên thân tài liệu, nhất giai hậu kỳ Linh Thú bằng vào trên thân thể Tiên Thiên ưu thế, đã có thể địch nổi Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả, Trương Nguyên có thể sẽ không tin tưởng Từ Phong có thực lực này có thể liệp sát nhất giai hậu kỳ Linh Thú.

Cho nên Từ Phong cuối cùng lựa chọn chỉ giữ trầm mặc, cười cười không nói gì.

Từ Phong trầm mặc xem ở Trương Nguyên trong mắt liền là ngầm thừa nhận biểu hiện, gặp Từ Phong không nói gì, Trương Nguyên cũng rất thức thời không tiếp tục trò chuyện cái đề tài này.

"Hiện tại người thế nhưng là Từ Vân Tông cảnh nội danh nhân, không biết có bao nhiêu hoa si thiếu nữ muốn đoạt lấy đối người ôm ấp yêu thương đâu!" Trương Nguyên lời nói xoay chuyển, bắt đầu trên chọc đồ mở nút chai phong tới.

Từ Phong nghe được mắt tròn trắng, đối Trương Nguyên không còn gì để nói, tức giận nói ra: "Nhiều như vậy thiếu nữ muốn đối ta ôm ấp yêu thương, đây chẳng phải là nói, cũng có nhiều như vậy nam nhân đối ta hận thấu xương!"

"Cái này thật khó mà nói, ai bảo người trong lúc vô hình đoạt nhiều người như vậy ngưỡng mộ trong lòng nữ thần!" Trương Nguyên cười hắc hắc nói ra.

Bất quá sau một khắc, Trương Nguyên giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì, mi đầu cũng theo đó nhíu một cái, bộ mặt sắc mặt ngưng trọng nói ra: "Có lẽ sẽ có một số người đối người có chút địch ý, nhưng cũng chỉ là một số hâm mộ, ghen ghét người mà người không cần để ý."

"Ngược lại là có hai người, người tất cần phải chú ý một chút, bọn họ đối người có thể cũng không phải là một điểm địch ý đơn giản như vậy."

"Người nói là Lý Kiến đi." Nghe Trương Nguyên kiểu nói này, Từ Phong cái thứ nhất nghĩ đến cũng là Lý Kiến.

"Thông minh!"

"Bớt nịnh hót, một người khác là ai?"

"Lý Phi!"

"Lý Phi?" Từ Phong mặt lộ vẻ nghi hoặc, trong đầu trí nhớ, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới chính mình lúc nào sai lầm người này, xác thực nói, trước đó hấn liền chưa từng nghe qua Lý Phi cái tên này.

"Lý Phi cái tên này người là lần đầu tiên nghe được, nhưng người này người chắc chắn sẽ không quên!" Trương Nguyên nói ra: "Lý Phi cũng là Lý Kiến anh họ, cũng chính là cái kia xuất thủ đã thương người nội môn đệ tử."

"Là hấn a!" Từ Phong tại biết Lý Phi thân phận về sau, thể nội thu liễm khí tức tại thời khắc này có chút bạo động ra, tản mát ra một cỗ kinh người khí tức, trong đôi mắt lãnh mang lấp lánh, lạnh giọng nói ra: "Hai người bọn họ nhớ thương ta, ta lại làm sao không có nhớ thương hai người bọn họ."

Có thù không có báo không phải trượng phu!

Từ Phong cũng sẽ không nhìn xuống con giận này!

Trương Nguyên có chút giật mình nhìn Từ Phong liếc một chút, cũng không là bởi vì Từ Phong băng lãnh ngôn ngữ mà kinh ngạc, mà là bởi vì Từ Phong vừa rồi bộc phát ra này lóe lên một cái rồi biến mất khí tức mãnh liệt ba động, cái này cần mạnh bao nhiêu, tại hấn đoán chừng hạ chí ít cũng phải có thất tầng Trung Hậu Kỳ tu vi.

"Nhìn tới vẫn là đánh giá thấp Tử Phong tu luyện thiên phú!" Trương Nguyên trong lòng thầm than.

"Tử Phong, không nên vọng động, ta tin tưởng bọn họ sớm tới đều sẽ trở thành bại tướng dưới tay ngươi, bất quá bây giờ ngươi vẫn là muốn cẩn thận một chút thì tốt hơn." Trương Nguyên biết Tử Phong là bởi vì nhất thời nổi giận mới nhất thời không có khống chế lại thể nội thu liễm khí tức, chính là bởi vậy, Trương Nguyên mới như thế thuyết phục, lo lắng Tử Phong coi là hiện tại có chút thực lực liền đối hai người này buông lỏng cảnh giác.

Tử Văn đệ tử trong tông luận bàn tỷ thí có thể, nhưng không thể ác ý thương tổn tính mạng người, chỉ cần Tử Phong thân ở Tử Văn Tông, đối phương ngoài sáng khẳng định không dám đối Tử Phong xuất thủ, nhưng hai người thủ hạ đều có rất nhiều đi theo, tùy ý tìm mấy người xuất thủ giáo huấn lập tức phong vẫn có thể làm được, mà lại Tử Phong hiện tại tu vi tăng trưởng kinh người, đã lệnh Lý Phi cùng Lý Kiến hai người vô cùng kiêng kỵ, khó đảm bảo bọn họ không có sẽ sử dụng cái gì tiện thủ đoạn đối phó Tử Phong.

"Yên tâm đi, ta sẽ không xúc động đi làm cái gì việc ngược, bất quá, dùng không bao lâu, bọn họ đều sẽ vì chính mình đã từng hành vi trả giá đắt." Tử Phong cũng biết mình vừa mới có hơi thất thố, bình phục một chút kích động tâm tình, Tử Phong rất nghiêm túc nói.

Tử Phong tính cách cứng cỏi, càng so người đồng lứa thành thực rất nhiều, cho nên đối với rất nhiều chuyện, hắn bình thường đều biểu hiện rất là bình tĩnh tỉnh táo.

Vừa rồi sở dĩ tâm tình hơi hơi không khống chế được, người nếu là bởi vì hắn cùng Lý Phi, Lý Kiến hai người vốn không có cái gì cừu oán, nhưng đối phương lại nhiều lần nhắm vào mình, bây giờ nhìn bộ dáng càng là muốn đem hắn trừ cho sạch, thù mới hận cũ điệp gia, để Tử Phong đối hai người phần mộ chỉ tình trong nháy mắt phóng đại, đến mức lại bởi vì nhất thời không kiềm chế được nổi nóng mà dẫn đến khí tức bất ổn.

"Ngươi khác xúc động liền tốt!" Trương Nguyên gặp Tử Phong tâm tình ổn định lại, lúc này mới yên lòng lại, muốn là bởi vì chính mình một câu nói kia gây ra chuyện gì đến, sau cùng ăn thiệt thòi khẳng định là Tử Phong, lấy Tử Phong tu vi căn bản không phải hai người kia đối thủ, nếu như Tử Phong lại nói đến tổn thương gì, hắn làm cái gì đều không thể bỏ cứu.

"Làm sao ngươi biết người kia gọi Lý Phi?"

"Lần trước cùng ta cùng một chỗ tổ đội thí luyện một người nói cho ta biết, người kia cũng là chúng ta một được chuẩn tiến vào Tử Văn Tông, hắn cùng Lý Kiến quan hệ không tệ, cho nên biết những thứ này."

Trương Nguyên sợ Tử Phong hiểu lầm, sau đó lại bổ sung: "Chúng ta tạo thành đội ngũ tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong gặp được một đầu cao giai Linh Thú, hắn bị thương nặng, nếu không phải ta mạo hiểm đem hắn mang về, hắn chết sớm tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong, bởi vì cái tăng quan hệ này hắn mới có thể nói cho ta biết những thứ này..."

"Xem ra ngươi còn rất anh dũng mà!" Tử Phong vừa cười vừa nói, cắt ngang Trương Nguyên giải thích.

Hắn đã đem đối phương xem như bằng hữu, đã nói lên hắn tín nhiệm Trương Nguyên, mà giữa bằng hữu không cần quá giải thích thêm.

Trương Nguyên đối Lý Phi tin tức biết hữu hạn, dù sao đối phương thân là nội môn đệ tử, hai người phạm vi khác biệt, coi như Trương Nguyên là cái Vạn Sự Thông, cũng rất khó hiểu được Lý Phi tin tức.

Bất quá Lý Kiến tình hình gần đây Trương Nguyên lại hết sức rõ ràng, cho nên Trương Nguyên đem Lý Kiến tình hình gần đây cho Tử Phong giảng một chút, hi vọng Tử Phong có chuẩn bị tâm lý.

Bất quá tại Trương Nguyên nói đến Lý Kiến tu vi tại hai tháng trước đột phá đến Ngưng Khí Cảnh cửu tầng về sau, Tử Phong trên mặt thậm chí ngay cả một tia kinh ngạc đều không có, càng đừng đề cập bởi vậy sâu lo.

Ngưng Khí Cảnh cửu tầng Tử Phong còn thật không có để vào mắt, nếu như nói Trương Nguyên tu vi đạt tới Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong lời nói, Tử Phong có lẽ còn sẽ có một tia kiêng kỵ, nhưng lấy Ngưng Khí Cảnh cửu tầng thực lực, Tử Phong hoàn toàn có thể nghiền ép đối phương.

"Hi vọng ngươi khác tới trước trâu chọc ta, nếu không ta không ngại thu lấy một điểm lợi tức." Tử Phong trong lòng cười lạnh.

Về sau hai người lại đàm rất nhiều, bất quá đại bộ phận đều là Trương Nguyên đang nói.

Hắn tuy nhiên bế quan thời gian rất lâu, nhưng trong khoảng thời gian này phát sinh ở ngoại môn chuyện hay việc lạ Trương Nguyên như cũ hết sức rõ ràng, hắn đem chuyện này cũng cùng nhau giảng cho Tử Phong, nghe được Tử Phong thỉnh thoảng cười ha ha.

Trương Nguyên khi tiến vào Tử Phong động phủ sau bốn canh giờ mới đứng dậy rời đi, Tử Phong cũng không có giữ lại, biết Trương Nguyên thực đã sớm lòng chỉ muốn về, nếu không phải có chút xấu hổ, Trương Nguyên đoán chừng sớm liền rời đi trực tiếp qua đối lấy điểm công hiến.

Thi đấu tới gần, Trương Nguyên bức thiết đề cao thực lực tâm tình Tử Phong cũng có thể hiểu được.

Đối phương mặc dù biết vô pháp tiến vào thi đấu năm mươi vị trí đầu, nhưng lần này đi lên lộ cái mặt, để dành kinh nghiệm cũng là tốt.

Ngoại môn thi đấu cùng tuyển nhận Tân Đệ Tử một dạng, đều là ba năm một lần, Trương Nguyên cùng Tử Phong cùng tuổi, còn có thể tham gia lần tiếp theo ngoại môn thi đấu, lần này tham gia cũng là vì tham gia lần tiếp theo dài kinh nghiệm.

Trương Nguyên trước khi đi cũng nói, muốn đối lấy một số đan dược về sau liền lựa chọn bế quan, tại đột phá Ngưng Khí Cảnh thất tầng về sau còn

muốn củng cố một chút tu vi, sở dĩ phải tại đại so trước đó mới có khả năng lại đến nhìn hần.

Sau cùng lại giống như lão mục tử, lao thao dấn dò Từ Phong một phen, đề hần nhất thiết phải cẩn thận Lý Kiến cùng Lý Phi hai người, không nên bị hai người nhất thời chọc giận mà đáp ứng cái gì tỷ thí loại hình.

Từ Phong nghe được Trương Nguyên lời nói, trong lòng tuy nhiên cảm kích Trương Nguyên, nhưng thật sự là có chút thụ không có dạng này một đại nam nhân ở bên tai lẽ mề chậm chạp nói một đồng lớn dấn dò lời nói, hần không thể một chân đem Trương Nguyên đá ra qua.

Trương Nguyên sau khi đi, Từ Phong không có trực tiếp đem Hắc Trư phóng xuất, mà chính là trực tiếp ngã xuống giường nằm ngáy o o đứng lên, miễn cho Hắc Trư cùng hần chen một cái giường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Danh Nhân Hiệu Ứng

Ngày kế tiếp, Từ Phong đem Hắc Trư lưu trong động phủ, hần một mình đi ra động phủ.

Từ Phong trong tay còn có số lớn Linh Thú tài liệu, dự định đem những linh thú này tài liệu đổi lấy thành điểm công hiến.

Từ Phong xe nhẹ đường quen hướng đi nhiệm vụ đại diện, trên đường đi gặp được không ít đệ tử, Từ Phong tuy nhiên mười phần điệu thấp, nhưng vẫn là bị một số người nhận ra.

"Người kia không phải Từ Phong sao? Hần muốn làm gì đi?"

"Từ Phong, hần cũng là Từ Phong?"

...

Một số đệ tử xì xào bàn tán, nhìn lấy Từ Phong thân ảnh tràn ngập hiếu kỳ, vẻ kinh ngạc, những người này tuy nhiên nghị luận âm ỉ, nhưng đều không có tiến lên, tựa hồ là đối Từ Phong có mấy phần kiêng kị.

Cùng lúc trước khác biệt, lúc này, những người này nghị luận Từ Phong không còn là bị trục xuất khỏi nội môn sự tình, đại đa số đề tài đều vây quanh Từ Phong tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong chuyện phát sinh.

Có ít người thậm chí đem một số Từ Phong thu hoạch được Mê Vụ Sâm Lâm bên trong Hoàng giả truyền thừa lời đồn tin là thật, trong lời nói cũng khó tránh khỏi toát ra hâm mộ, ghen ghét ngữ khí, càng có một ít tu vi không tệ người nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt lộ ra vẻ tham lam.

Hoàng giả truyền thừa, đây là lớn cỡ nào cơ duyên.

Theo Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tin tức truyền ra, Hoàng giả cái này Vô Đạo Cảnh Giới cũng bị người đi biết rõ, mặc dù không có người được chứng kiến Hoàng Giả Cảnh cường giả diệt thế chi uy, nhưng có thể so với Hóa Khí Cảnh, Nguyên Linh Cảnh cảnh giới đẳng cấp cao hơn, bởi vậy liền có thể Khuy đốm, Hoàng Giả Cảnh cường giả sẽ có loại nào đáng sợ uy năng.

Bất quá, tự nhiên rù xuống sóng gọn Hoàng Giả Cảnh truyền thừa, bất quá bọn hần vẫn là bảo trì một điểm tỉnh táo, bọn họ tự nhiên cũng là có thể nhìn ra Từ Phong hiện nay tu vi bất phàm, cũng không phải là mặc người ức hiếp hạng người, nếu quả thật thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa, thủ đoạn càng là mạnh hơn cùng giai võ giả, hướng chỉ tại Từ Vân Tông bên trong tuy nhiên có thể lẫn nhau luận bàn, nhưng cũng không cho phép đệ tử ở giữa lẫn nhau đánh giết đánh cướp, nếu có loại chuyện này phát sinh, sẽ bị không bình thường nghiêm khắc tông môn trừng phạt.

Những người này tiếng đàm luận âm ập rất thấp, nhưng Từ Phong Tinh Thần Lực cường đại, thính giác càng là viễn siêu đồng dạng võ giả, đối với những người này nghị luận đều nghe vào trong tai, bất quá vẫn như cũ xem như không có nghe được, sắc mặt bình tĩnh đi tới, không vội không chậm, phảng phất du sơn ngoạn thủy, ngẫu nhiên sẽ còn ngừng chân xem nhìn một chút trên ngọn núi tú lệ cảnh sắc.

Từ Phong tâm tình bình tĩnh, từ Trương Nguyên chỗ biết được hần vừa mới trở về tới tông môn, tin tức liền truyền khắp ngoại môn, cho nên đối với lúc này người chung quanh nghị luận cũng sớm đoán trước.

Bất quá, cứ việc Từ Phong sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là đánh giá thấp mình lúc này tại bên trong tông môn sức ảnh hưởng.

Hần mặc dù không có để ý tới chung quanh người qua đường nghị luận, cũng không có người tiến lên đây tìm hần để gây sự, nhưng theo hần một đường

tiến lên, tại sau lưng đã đến chậm rãi hợp thành ra một đầu thật dài đội ngũ.

Một số người tại nhận ra Từ Phong về sau, liền theo đuôi sau lưng Từ Phong, muốn nhìn một chút vị này ngoại môn 'Danh nhân' muốn làm gì, rất nhiều không biết Từ Phong người cũng từ đám người chung quanh bên trong dò thăm chuyện gì phát sinh, khi biết phía trước thiếu niên cũng là Từ Phong về sau, đầu tiên là kinh ngạc, bất quá một phen, sau đó cũng đi theo đến Từ Phong sau lưng trong đội ngũ.

Theo thời gian trôi qua, Từ Phong sau lưng đội ngũ cũng biến thành hùng vĩ đứng lên, khoảng chừng số hơn trăm người, đi tại bên trên ngọn núi bên trên thanh thế hào đại, nhìn có chút hùng vĩ.

Thanh thế như vậy, cũng lập tức dẫn tới càng nhiều đệ tử vây xem, khi biết đầu đuôi sự tình về sau, mặc kệ là xuất phát từ hiếu kỳ vẫn là hấn tâm lý, cũng đều đến cái này cuộn cuộn trong đội ngũ, chờ đến Từ Phong đi vào nhiệm vụ trước đại điện thời điểm, phía sau hấn đám người đã tiếp gần ngàn người.

Có nhiều người như vậy tụ tập, loại này hùng vĩ tràng diện tại Từ Vân Tông bên trong cũng rất ít nhìn thấy, trừ phi là tại cử hành một số buổi lễ long trọng thời điểm.

"Ta cũng là say!" Từ Phong không quay đầu nhìn người sau lưng bầy, nhưng hơi chút cảm giác liền có thể đánh giá ra người sau lưng số đạt tới loại trình độ nào.

Trải qua này về sau, hấn tại Từ Vân Tông xem như thực chí danh quy danh nhân, vốn chỉ là danh truyền ngoại môn, bất quá chánh thức có thể nhận ra hấn rất ít người, hiện tại vền vẹn trong chốc lát liền đã có hơn một ngàn người nhận biết mình, mà lại về sau lại ra ngoài, khẳng định còn sẽ trở thành người khác nghị luận tiêu điểm, như thế như vậy, biết hấn người sẽ còn tiếp tục tăng nhiều.

Nguyên bản còn tâm cảnh như nước Từ Phong, lúc này cũng là không thể lại bảo trì trước đó bình tĩnh, trên mặt tràn ngập vẻ bất đắc dĩ, không nghĩ tới vốn chỉ là một lần phổ thông nhiệm vụ đại điện chỉ hành đã đến có thể tạo thành lớn như vậy ảnh hưởng.

Nhiệm vụ của đại điện, Từ Phong dừng bước lại, quay người nhìn một chút người sau lưng bầy, Từ Phong đột nhiên dừng bước, người sau lưng bầy cũng trong khoảnh khắc ngừng tiến lên tốc độ, trong mắt một số người lộ ra vẻ hưng phấn.

Từ Phong trên đường đi đều không để ý đến sau lưng những người này, bọn họ không tin Từ Phong sẽ đối với sau lưng Bàng Đại Nhân bầy thờ ơ.

Tại Từ Phong ánh mắt liếc nhìn phía dưới, nguyên bản âm ỷ đám người cũng trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, muốn nhìn một chút Từ Phong đối mặt mọi người cử động sẽ có ha ứng đối.

Những người này ánh mắt không e dè nhìn về phía Từ Phong, tuy nhiên đối Từ Phong thực lực bây giờ có mấy phần kiêng kị, nhưng lúc này nhân số đông đảo, dùng người đông thế mạnh để hình dung cũng không đủ, cho nên bọn họ lá gan cũng lớn đứng lên, không sợ bởi vậy đắc tội Từ Phong.

Bất quá tại mọi người hiếu kỳ dưới ánh mắt, Từ Phong cũng không có bất kỳ cái gì động tác, chỉ là ánh mắt liếc nhìn mọi người liếc một chút, sau đó liền xoay người đi vào nhiệm vụ đại điện bên trong.

"Hắn đây là đang không nhìn chúng ta!" Có ít người có chút không có phần nói ra, không biết là mục đích gì, trong lời nói châm ngòi chỉ ý rõ ràng.

"Đúng đấy, thật sự cho rằng có chút thực lực liền có thể không có đem người khác để ở trong mắt?"

"Người ta đạt được Hoàng giả truyền thừa, về sau thành tựu há có thể là chúng ta nhưng so sánh, đương nhiên sẽ không đem chúng ta những này con kiến hôi để ở trong mắt."

"Nếu như không phải ta nhập môn muộn, hiện tại tu vi còn thắng không nổi hấn, ta tất nhiên muốn xuất thủ giáo huấn hấn một phen, đạt được Hoàng giả truyền thừa lại như thế nào, thiên phú kinh người thì sao, mọi người xuất từ đồng môn, có thể nào kiêu ngạo như thế đối đãi chúng ta..."

Một số người trong lời nói vị chua mòi phần, mê hoặc kích động chỉ ý càng rõ ràng hơn.

Này chủng loại giống như lời nói càng ngày càng nhiều, từng cái quần tình xúc động phần nộ bộ đáng, thật giống như Từ Phong đối bọn hấn làm cái gì thương Thiên hại Lý sự tình một dạng, nhưng không ai suy nghĩ là bọn họ chủ động đi theo sau lưng Từ Phong, nghiêm chỉnh mà nói, chịu ảnh hưởng hấn là Từ Phong mới đúng, Từ Phong mới thật sự là người bị hại.

Hơn một ngàn người, khẳng định có người cũng hội nghĩ tới chỗ này, nhưng đều rất là tự nhiên đem những này bỏ qua, không có cho rằng bọn họ làm như vậy có cái gì không đúng địa phương.

Mọi người ngôn ngữ tuy nhiên kịch liệt, thậm chí có chênh lệch chút ít kích, bất quá cũng chỉ là ngoài miệng nói một chút, hi vọng người khác có thể ra mặt, chính mình lại bảo trì không đếm xỉa đến.

Loại ý nghĩ này người chiếm tuyệt đại đa số, bất quá ai cũng không ngốc, cũng không nguyện ý làm cái này Chim đầu đàn, cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn lấy Từ Phong thân ảnh chui vào nhiệm vụ đại điện bên trong.

Một số người do dự một chút, cũng phải tràn vào nhiệm vụ đại điện, một màn này thế nhưng là đem nhiệm vụ của đại điện chỗ thủ vệ giật mình, bên trong một người càng là kinh hoảng chạy vào đại điện bên trong, hấn là bẩm báo qua.

Nhiệm vụ đại điện tuy nhiên rất lớn, nhưng cũng rất khó chứa đựng nhiều người như vậy, nếu như cái này hơn một ngàn người lập tức tràn vào đại điện,

đại diện bên trong nhất định chen chúc hỗn loạn không chịu nổi, đến lúc đó không những trật tự khó mà bảo hộ, khó tránh khỏi hội có một ít ngoài ý muốn phát sinh.

Càng ngày càng nhiều người đi theo Từ Phong tốc độ đi vào nhiệm vụ đại diện bên trong, cửa thị vệ mặt lộ vẻ hoảng sợ vẻ lo lắng, căn bản không có dám ngăn trở, đầu tiên, bọn họ không có ngăn cản quyền hạn, lần, lúc này tràn vào đại diện cửa vào võ giả nhân số đông đảo, bọn họ bắt lực cũng vô lực ngăn cản, mà lại bọn họ lo lắng, nếu như mình vô có xuất binh phía dưới, qua ngăn cản những người này tiến vào nhiệm vụ đại diện, vạn nhất gây nên nhiều người tức giận, bị đánh chết đều không phải là nói chuyện giạt gân.

Cái gọi là Pháp Bất Trách Chúng, huống chi nhiều người như vậy, mặc dù có người xuất thủ trước, thời điểm truy tra ra cũng như mò kim đáy biển.

Cho nên tại không có đạt được chỉ thị trước đó, bọn họ cũng chỉ có thể trở mặt nhìn lấy số lớn đệ tử biến thành đại diện bên trong, trong lòng lo lắng vạn phần, bọn họ đảm nhiệm thủ vệ cũng đều có thời gian mấy năm, nhưng chưa từng gặp qua loại tràng diện này, lại có thể có ngàn người nhiều đệ tử trong cùng một lúc muốn đi vào nhiệm vụ đại diện, bất quá lo lắng về lo lắng, bọn họ lúc này cũng làm không có cái gì, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, hi vọng tại bất báo về sau, có thể có trưởng lão hoặc chấp sự ra đến giải quyết.

Duy nhất làm bọn họ hấn coi như an tâm cũng là nhân số tuy nhiều, bất quá cũng đều so sánh tuân thủ quy củ, khi tiến vào trước đại diện đều sẽ chủ động lộ ra thân phận lệnh bài, sau đó có thứ tự biến thành đại diện bên trong.

Nhưng rất nhanh, loại tình huống này bị đánh phá.

Tại có gần vài trăm người tiến vào nhiệm vụ đại diện về sau, đằng sau không có tiến vào đại diện người bắt đầu có chút lo lắng, nóng vội muốn biết Từ Phong sau khi tiến vào có chuyện gì phát sinh.

Mà lại bọn họ cũng nghĩ đến nhiệm vụ đại diện không gian hữu hạn, không có khả năng để nhiều người như vậy đồng thời tiến vào đại diện bên trong, hiện tại chỉ là còn chưa kịp ngăn cản, nếu như một điểm có cao tăng đến đây, bọn họ khẳng định hội bị ngăn cản tiến vào.

Nghĩ tới đây, một số nguyên bản còn tại xếp hàng chờ lấy tiến vào đại diện đệ tử bắt đầu hướng về phía trước chen chúc mà đi, dự định mau chóng tiến vào đại diện bên trong.

Ôm lấy dạng này cách nghĩ người càng ngày càng nhiều, đến sau cùng không có người lại lựa chọn tiếp tục có thứ tự xếp hàng tiến vào đại diện, tràng diện tại trong khoảnh khắc trở nên hỗn loạn lên, mọi người tranh nhau hướng phía đại diện cửa vào dũng mãnh lao tới.

"Mọi người có thứ tự tiến vào, không cần loạn..."

"Các ngươi dạng này thuộc về tự tiện xông vào nhiệm vụ đại diện, nếu như còn không ngừng dừng, tất nhiên phải bị tông môn Nhan Lệ trừng phạt..."

Lối vào thủ vệ tại nhìn thấy một màn này về sau, trong lòng cảm giác nặng nề, lo lắng tình huống vẫn là phát sinh, nhưng vô luận bọn họ là hảo ngôn khuyên bảo, vẫn là lợi dụng môn quy quát bảo ngưng lại, nhưng căn vốn không có ai để ý bọn họ, thậm chí bọn họ thanh âm cũng đều bao phủ ở chung quanh tiếng âm ỹ bên trong.

Cho dù có người nghe được cũng sẽ không để ý, Pháp Bất Trách Chúng cái từ này lần nữa đưa đến phản tác dụng.

Giờ khắc này, mấy cái thủ vệ quả thực là khóc tâm đều có, chính mình làm sao lại xui xẻo như vậy, hết lần này tới lần khác đến phiên chính mình trực ban thời điểm phát sinh dạng này sự tình, hơn nữa còn là loại này hiếm có sự tình.

Nếu quả thật xuất hiện cái gì hậu quả nghiêm trọng, bọn họ cũng muốn đi theo nhận trừng phạt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đại Trưởng Lão

A...

Theo đạo thứ nhất tiếng kêu thảm thiết vang lên, ngay sau đó lại là có mấy đạo tiếng kêu thảm thiết liên tiếp truyền vào trong tai mọi người, giận mắng, hô uống thanh âm càng là chấn thiên, toàn bộ cục diện cũng tại cái này trong khoảnh khắc hoàn toàn mất khống chế.

Nhiệm vụ đại diện lối vào, bóng người đông đảo, chen chúc hỗn loạn, tản mát ra từng đợt mãnh liệt linh lực ba động.

Ngay từ đầu mọi người chỉ là muốn tranh đoạt tiền tiến nhập nhiệm vụ đại diện, nhưng trong hỗn loạn có người thừa cơ xuất thủ, rất nhiều người đều nhận mặc danh công kích, đến mức nhận công kích những người này cũng buông xuống cổ ky, bắt đầu đối bèn người muốn muốn tới gần người xuất thủ.

Một số người càng là đánh ra Chân Hòa, hai mắt đỏ thẫm, đã đem binh khí nắm trong tay, mắt thấy loại này hỗn loạn tràng diện lập tức liền muốn diễn biến thành một trận chém giết.

"Dừng tay cho ta!"

Một đạo thanh âm già nua tại thời khắc này vang lên, thanh âm to chấn nhiếp Vân Tiêu, mang theo một cỗ uy nghiêm cùng không thể nghi ngờ chi ý.

Nurong theo lấy đạo thanh âm này hạ xuống, giống như Ma Âm, rung động tâm linh, chính đang xuất thủ nhiều người trong tay người động tác cũng theo đó trì trệ, một số tu vi yếu kém vô già càng là thân thể khê run, sắc mặt trắng bệch, hỗn loạn tràng diện cũng lập tức an tĩnh lại.

Trong lòng mọi người sợ hãi, vừa rồi này một thanh âm không đơn giản, có thể ảnh hưởng tâm thần người, loại thủ đoạn này cũng không phải bình thường người có thể làm được.

"Chẳng lẽ trong thanh âm này ẩn chứa Tinh Thần Lực công kích?" Một số người trước tiên liền nghĩ đến loại khả năng này.

Mọi người theo tiếng ghé mắt nhìn lại, chỉ gặp một tên lão giả áo xám chẳng biết lúc nào đã xuất hiện tại nhiệm vụ đại diện cửa vào chỗ.

Lão giả ăn mặc mộc mạc, nhìn liền như là một cái bình thường lão nhân, bất quá lúc này lão giả đứng ở nơi đó, có loại không giận mà uy khí thế, quanh thân vài mét phạm vi bên trong hình thành một cái Chân Không Địa Đới, người chung quanh không dám tới gần.

"Là Đại Trưởng Lão!" Có người la thất thanh, nhận ra tên lão giả này thân phận.

"Cái gì? Cái này tên lão giả cũng là ngoại môn Đại Trưởng Lão?" Một số chưa từng gặp qua tên lão giả này đệ tử khi biết lão giả thân phận về sau, sắc mặt cũng là đại biến.

Một số người không khỏi muốn một lần nữa dò xét một phen cái này rất ít hiện thân Đại Trưởng Lão, bất quá tại thấy lão giả mang theo nộ khí dưới ánh mắt, cũng đều kim lòng không được đem ánh mắt tránh trốn đi, sợ hãi chạm tới Đại Trưởng Lão ánh mắt.

Vô luận người ở đây trước đó là phủ nhận thức Đại Trưởng Lão, nhưng chỉ cần là tiến vào ngoại môn về sau một đoạn thời gian, tất nhiên sẽ nghe nói qua liên quan tới Đại Trưởng Lão nghe đồn.

Đại Trưởng Lão tên là Chu Hiến Nguyên, bất quá tại Tử Vân Tông bên trong cơ hồ không người nào dám gọi thẳng tặc danh, Chu Hiến Nguyên mặc dù chỉ là ngoại môn một trưởng lão, nhưng cùng hần Ngoại Môn Trưởng Lão khác biệt, vị này Đại Trưởng Lão vô luận là ở ngoại môn vẫn là nội môn đều có ảnh hưởng rất lớn địa vị, cho dù là Tử Vân Tông Tông Chủ nhìn thấy vị lão giả này, cũng phải tất cung tất kính hành lễ đồng thời kêu lên một tiếng sư thúc.

Nói cách khác, vị này Đại Trưởng Lão là bên trên Lão Tông Chủ sư đệ, Đương Đại Tông Chủ sư thúc.

Vị này ngoại môn Đại Trưởng Lão sở dĩ có thể tại Tử Vân Tông có địa vị như vậy cũng không phải là chỉ là bởi vì bối phận so sánh nhiều quan hệ, nguyên nhân thực sự vẫn là tại vị này hần thực lực cường đại.

Chu Hiến Nguyên là bên ngoài trong môn phái một vị duy nhất thực lực vượt qua Uẩn Khí Cảnh trưởng lão, nhưng cụ thể tu vi, bình thường người tự nhiên là rất khó biết, chỉ sợ tại Tử Vân Tông bên trong biết người cũng chỉ có chút ít mấy người, bất quá có một chút có thể khẳng định là, vị lão giả này thực lực thập phần cường đại, tại Tử Vân Tông bên trong, thực lực tuyệt đối có thể đứng vào danh sách năm vị trí đầu.

Mà lại Tử Vân Tông có thể được xưng là Đại Trưởng Lão có lại chỉ có cái này một vị.

Dựa theo lẽ thường, Tử Vân Tông Ngoại Môn Trưởng Lão cùng nội môn trưởng lão phân chia rõ ràng, đều theo các từ tu vi cùng bối phận tiến hành xếp hạng, ngoại môn có Đại Trưởng Lão, nội môn tự nhiên cũng có một vị Đại Trưởng Lão, mà lại địa vị càng thêm tôn sùng, nhưng sự thật cũng không phải là như thế, khu trong nội môn chức Đại trưởng lão một mực là ở trên không thiếu trạng thái.

Theo ngoại nhân đây là một kiện rất mới lạ sự tình, nhưng thân là Tử Vân Tông đệ tử đều biết bên trong bí ẩn.

Nghe đồn Chu Hiến Nguyên trước đó cũng là nội môn Đại Trưởng Lão, nhưng bởi vì bên trên Lão Tông Chủ qua đời, lúc ấy có tư cách nhất đảm nhận tông chủ chỉ có hai người, một người cũng là Lão Tông Chủ đệ tử, cũng ngay tại lúc này Tử Vân Tông Tông Chủ, mà một người khác cũng là lúc ấy đảm nhiệm nội môn Đại Trưởng Lão Chu Hiến Nguyên.

Hai người vô luận là thân phận vẫn là tu vi đều là thích hợp nhất đảm nhận tông chủ nhân tuyển, nhưng Lão Tông Chủ ngoài ý muốn vẫn lạc, cũng không tới kịp lưu lại bất luận cái gì di ngôn, cho nên hai người Tông Chủ chỉ tranh cũng liền triển khai như vậy.

Lúc đó Tông Chủ chỉ tranh lệnh Tử Vân Tông nội bộ phân biệt rõ ràng làm hai cái phe phái, một phương ủng hộ Chu Hiến Nguyên, cảm thấy Chu Hiến Nguyên vô luận là tu vi, tự lịch đều càng thêm thắng mặc cho Tông Chủ vị trí, mà lại Lão Tông Chủ ngoài ý muốn qua đời, chính là Tử Vân Tông Nội ưu Ngoại hoạn thời điểm, cũng chỉ có Chu Hiến Nguyên dạng này người tài năng với ổn định cục diện, không đến mức bị hần tông môn Khuy dò xét.

Một phương khác người làm theo ủng hộ Lão Tông Chủ đệ tử Trần Húc Dương kế thừa Tông Chủ vị trí, lý do cũng khá đầy đủ, Tử Vân Tông đối với Tông Chủ kế thừa bình thường đều là từ bên trên Nhâm Tông chủ bổ nhiệm, nhưng nhìn chung Tử Vân Tông lịch sử, lịch đại đến nay, sở hữu Tông Chủ

nhân tuyển đều là từ bên trên Nhâm Tông chủ trong hàng đệ tử chọn lựa mà ra.

Hơn nữa còn có mười phần trọng yếu một điểm chính là, Lý Húc Dương từ khi tiến vào Từ Vân Tông về sau liền bày ra nghịch thiên tu luyện thiên phú, đang bị Lão Tông Chủ thu làm đệ tử về sau, đi qua Lão Tông Chủ hữu tâm chỉ đạo, tu vi càng là đột nhiên tăng mạnh, được vinh dự là Từ Vân Tông ngàn năm khó gặp một lần thiên tài, lúc ấy không đến bốn mươi tuổi Lý Húc Dương liền sớm đã đột phá đến Hóa Khí Cảnh trung kỳ, chiến lực càng là khủng bố đến có thể chiến Hóa Khí Cảnh hậu kỳ cường giả.

Rất nhiều người dự đoán, Lý Húc Dương rất có thể sẽ tại 50 tuổi trước đó đột phá đến Nguyên Linh Cảnh cường giả, thậm chí ngày sau thành liền có khả năng siêu việt Từ Vân Tông Lập Phái Tổ Sư, nếu như một người như vậy đảm nhận tông chủ chi vị, Từ Vân Tông tương lai tất nhiên có thể lực áp hấn mấy cái Đại Tông Môn, xưng là Bồ Cát Đảo phía trên chánh thức bá chủ.

Hai phe, một phe là Bảo Thủ Phái, một phương khác là Đầu Ky Phái! Song phương bên nào cũng cho là mình phải, dựa vào lý lẽ biện luận, đến sau cùng lại đã đến hình như nước lửa cấp độ.

Lúc đó Từ Vân Tông đệ tử càng là lòng người bàng hoàng, lo lắng coi như không có hấn tông môn ngấp nghé, Từ Vân Tông cũng lại bởi vì nội bộ tranh đấu mà dần dần xuống dốc, thậm chí hướng đi suy vong.

Chu Hiến Nguyên cùng Trần Húc Nguyên hai người cũng nhìn thấy điểm này, cảm thấy tông môn không thể hủy ở hai người tranh chấp chi.

Cho nên hai người tại không có bất kỳ người nào ở đây tình huống dưới tiến hành một lần mật đàm, mật đàm địa điểm ngay tại Từ Vân Tông chủ phong Từ Vân phong chỉ đỉnh.

Lần này mật đàm cũng không có người khác ở đây, tất cả mọi người bị nghiêm ngặt không được đến gần sơn phong, không có ai biết hai người đến nói chuyện gì, bất quá một mực chờ đợi ở dưới ngọn núi tất cả mọi người vẫn là nghe được ngọn núi bên trên thường cách một đoạn thời gian liền sẽ truyền đến âm âm nổ vang, bởi vậy có thể kết luận giữa hai người rất có thể là tại ngọn núi bên trên luận võ.

"Chẳng lẽ hai người ước định lấy chiến lực cao thấp đến quyết định Tông Chủ vị trí?" Phía dưới mọi người suy đoán khả năng này rất lớn.

Nhưng một ngày một đêm qua đi, khi hai người từ ngọn núi bên trên đi xuống thời điểm, hai người sắc mặt bình tĩnh, mà lại y phục cũng không có bất luận cái gì đánh nhau mà xuất hiện tổn hại, cái này khác tất cả mọi người càng thêm hồ nghi.

Sau đó, khiến cho mọi người đều chấn kinh sự tình phát sinh, đối mặt ở phía dưới một mực chờ đợi Từ Vân Tông cao tăng, hai người tại chỗ tuyên bố, Trần Húc Dương đem lập tức Nhâm Vi người nhậm chức môn chủ kế tiếp, mà Chu Hiến Nguyên làm theo sẽ tiếp xúc nội môn Đại Trưởng Lão chức vụ, đảm nhiệm ngoại môn Đại Trưởng Lão.

Đây là hai người cộng đồng định ra sự tình, cho nên mặc dù có một số người bất mãn, nhưng cũng không có dám nhắc tới ra ý kiến phản đối, bởi vậy, Trần Húc Dương xưng là Từ Vân Tông Tông Chủ, mà Chu Hiến Nguyên làm theo lập tức biến thành ngoại môn Đại Trưởng Lão, chấp chương ngoại môn.

Sau đó, có một ít chuyện tốt người đã từng vụng trộm đi lên đỉnh núi, muốn nhìn một chút phải chăng có thể từ một số trong dấu vết phát hiện ra cái gì, bất quá lại bị Trần Húc Dương trước một bước hạ lệnh đem Từ Vân Tông chủ phong hóa thành cấm khu, cũng phải có cao thủ nắm tay, bất kỳ người nào không được đi vào.

Hai người Tông Chủ chi tranh cũng theo đó có một kết thúc, mà Trần Húc Dương tại kế nhậm tông chủ về sau, cũng không có bổ nhiệm Đại Trưởng Lão nhân tuyển, nội môn đại Trưởng Lão Vị Trí cũng vẫn trống chỗ đến nay.

Chu Hiến Nguyên tuy nhiên trở thành ngoại môn Đại Trưởng Lão, nhưng không người nào dám khinh thị lão giả này, riêng là Chu Hiến Nguyên tại đảm nhiệm Ngoại Môn Trưởng Lão về sau, một mực thâm cư tại nhiệm vụ đại diện trong mật thất, cơ hồ rất ít lộ diện, một số người suy đoán hiện tại tu vi rất có thể đã cực kỳ tiếp cận Nguyên Linh Cảnh, thậm chí đã bước vào Nguyên Linh Cảnh cường giả liệt kê.

Cho nên hôm nay Chu Hiến Nguyên hiện thân, càng là bằng vào một tiếng ầm chứa Tinh Thần Lực công kích hô uống trấn trụ mọi người, khiến cho ở đây các đệ tử cùng thủ vệ đều tâm thần kịch chấn, không còn dám có hành động.

"Sự tình làm lớn chuyện..."

Một số người tại Đại Trưởng Lão hiện thân về sau liền biết sự tình nghiêm trọng, Đại Trưởng Lão một mực thâm cư không ra ngoài, có rất ít người có thể nhìn thấy hấn, thậm chí tại tông môn một số lễ mừng phía trên cũng rất ít có thể nhìn thấy vị này Đại Trưởng Lão thân ảnh, nhưng hôm nay lại bởi vì chuyện này hiện thân.

"Pháp Bất Trách Chúng?" Ở đây trong hàng đệ tử nếu ai còn ôm lấy dạng này cách nghĩ, nếu như bị người ta biết, nhất định sẽ bị người khác chế giễu vì sao từ.

Pháp Bất Trách Chúng cái từ này tại hấn Ngoại Môn Trưởng Lão nơi đó hoặc là có thể áp dụng, nhưng ở trước mặt Đại trưởng lão là tuyệt đối không làm được, lão giả này là ai? Đó là đã từng có có thể trở thành Từ Vân Tông Tông Chủ người, càng là đã từng nội môn Đại Trưởng Lão, lấy nghiêm khắc, Thiết Diện Vô Tình lấy xưng.

Có ít người đã bắt đầu hối hận, hối hận chính mình vì sao nhất định phải đụng cái này náo nhiệt, cho dù là tham gia náo nhiệt cũng liền thôi, hết lần này tới lần khác chính mình phản ứng trì độn, nếu như có thể trước một bước tiến vào nhiệm vụ đại diện, này cũng sẽ không cần đối mặt Đại Trưởng Lão uy áp.

Riêng là một số tại phía trước, nhất là tới gần đại trưởng lão đệ tử càng là bấp chân chuột rút, mồ hôi lạnh chảy ròng, hận không thể hiện tại nhanh chân liền chạy.

Yên tĩnh, kiềm chế bầu không khí tại mọi người ở giữa lan tràn, sắc mặt đều xuất hiện vẻ bối rối.

Mà Đại Trưởng Lão ánh mắt cũng đang không ngừng liếc nhìn mọi người tại đây, sắc mặt bình tĩnh, trừ vừa rồi câu kia hô uống thanh âm bên trong có thể nghe ra mấy phần lộ khí, bây giờ đang Đại Trưởng Lão trên mặt nhìn không ra bất kỳ hi lộ biểu lộ, không ai có thể nhìn ra vị này thần bí Đại Trưởng Lão suy nghĩ cái gì.

Nhưng chính là như vậy, mới lệnh ở đây tất cả mọi người càng thêm bất an.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Việc không liên quan đến mình

"Hôm nay nhiệm vụ đại diện đang trực thủ vệ là ai?" Sau một hồi lâu, Đại Trưởng Lão mở miệng hỏi.

Thanh âm bình tĩnh, khiến cho người nhìn ra ra hi lộ, nhưng càng là như thế, mọi người chung quanh trong lòng càng bất an.

Chung quanh mấy cái thủ vệ càng là sắc mặt trắng bệch, trong lòng không ngừng bồn chồn.

"Hồng bét, Đại Trưởng Lão đây là muốn vấn trách a, hơn nữa còn là dẫn đầu cầm thủ vệ khai đao!" Đây là tất cả mọi người lúc này trong lòng nghĩ pháp.

Mấy tên thủ vệ tương nhìn nhau một cái, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn thấy kinh hoàng.

Này mấy tên thủ vệ do dự một chút, nhưng vẫn là kiên trì đứng ra, đối Đại Trưởng Lão khom mình hành lễ, bên trong một người nhìn như hẩn là mấy người ở giữa tiểu đầu mục, đối Đại Trưởng Lão run giọng nói ra: "Đại Trưởng Lão, hôm nay là chúng ta mấy người đang trực, không có có thể kịp thời không chế lại tràng diện, chúng ta..."

Đại Trưởng Lão khoát tay chặn lại, nói ra: "Đầu đuôi sự tình ta đã biết."

Tên kia thủ vệ không dám mở miệng nói chuyện nữa, cùng hẩn mấy người đứng yên một bên, thấp thỏm trong lòng.

"Hôm nay không cho phép bất luận kẻ nào lại tiến vào nhiệm vụ đại diện, nếu có người vi phạm..." Đại Trưởng Lão ngôn ngữ một hồi, ánh mắt lần nữa liếc nhìn giữa sân mọi người, mang theo vô tận uy nghiêm, trong miệng thốt ra một chữ: "Giết!"

Vén vén một chữ này, để mọi người chánh thức lãnh hội đến trong truyền thuyết Đại Trưởng Lão thiết huyết, uy nghiêm.

"Vâng!" Mấy tên thủ vệ bị Đại Trưởng Lão khí thế lây, thay đổi vừa rồi vẻ sợ hãi, thanh âm to, phát ra sắc bén sát phạt chi khí.

Đúng lúc này, hơn mười tên nhiệm vụ đại diện chấp sự cũng đuổi ra, bên cạnh còn đi theo vừa rồi đi vào bẩm báo cái kia thủ vệ.

"Đại Trưởng Lão, thuộc hạ thất trách, đã đến kinh động ngài!" Một người trung niên chấp sự vượt qua đám người ra, trước một bước tiến lên đối Đại Trưởng Lão thi lễ xin lỗi, chợt lảng liệ ánh mắt nhìn về phía chung quanh đông đảo đệ tử, ngữ khí lạnh lẽo nói ra: "Dám mạnh mẽ xông tới nhiệm vụ đại diện, tự mình đánh nhau, các người đem tông môn pháp quy làm bài trí hay sao?"

"Đem tất cả mọi người cầm xuống giam giữ, người can đảm dám phản kháng, giết không tha!" Cái này trung niên võ giả là Ngoại Môn Chấp Sự thống lĩnh Trương Nguyên, địa vị gần với Ngoại Môn Trưởng Lão, mà lại nắm giữ thực quyền, quyền lợi thậm chí so một ít trưởng lão còn muốn lớn.

"Vâng!" Hẩn mấy tên đi theo mà đến chấp sự ứng quát một tiếng, thân ảnh nổ bắn ra mà ra, không chút do dự chỉ sắc, trực tiếp hướng phía vài trăm mét đệ tử mà đi.

Nhìn thấy một màn này, chung quanh mấy trăm tên đệ tử càng là mặt lộ vẻ sầu khổ, riêng là một số tại vừa rồi trong chiến đấu thụ thương không nhẹ ngoại môn đệ tử càng là sắc mặt như tro tàn, lần này coi như không có bị trực xuất nội môn, cũng sẽ nhận mười phần trừng phạt nghiêm khắc.

Những đệ tử này lúc này còn này dám phản kháng, từng cái về mặt cầu xin, một bộ thúc thủ chịu trời bộ dáng.

Trong nháy mắt, ngay tại những này chấp sự đã phải bay lướt đến trước mặt mọi người thời điểm, trong không khí đột nhiên bạo phát một cỗ mãnh liệt năng lượng ba động, cỗ ba động này cực kỳ mãnh liệt, nhưng đến nhanh, qua cũng nhanh, từ xuất hiện đến biến mất cũng không đến hai hơi thời gian.

Tại những đệ tử này kinh dị thời điểm, lại phát hiện những chấp sự đó bay lượn bên trong thân ảnh đang chấn động xuất hiện một sát na kia, đột nhiên trì trệ, phảng phất bị một cỗ hấp lực dẫn dắt, chẳng những ngừng thân hình hơn nữa còn không khỏi rút lui hai, ba bước.

Chung quanh đệ tử giết mình, những này chấp sự càng là giết mình, rất rõ ràng này đường năng lượng ba động liền là hướng về phía bọn họ mà đến, mặc dù không có đối bọn họ tạo thành tổn thương gì, nhưng ở này cỗ ba động tới người một khắc này, bọn họ cảm giác được thân thể đều không nghe sai khiến, bị một cỗ cường đại hấp lực lôi kéo, sinh sinh ngừng tiến lên tốc độ.

Cỗ năng lượng kia ba động quá cường liệt, khiến cho bọn họ không sinh ra nửa điểm lòng phản kháng, mà bọn họ có thể trở thành Ngoại Môn Chấp Sự, tu vi đều đã đạt tới Uẩn Khí Cảnh, có thể nghĩ, này lóe lên một cái rồi biến mất năng lượng ba động mạnh mẽ đến mức nào.

"Chẳng lẽ Từ Vân Tông bên trong chui vào cường giả hay sao? Nếu không ai dám ngăn cản bọn họ chấp pháp!" Những này chấp sự vừa kinh vừa sợ, ổn định thân hình về sau, ánh mắt cảnh giác liếc nhìn bốn phía, muốn phát hiện người khả nghi.

"Không cần kinh hoảng, bọn người đi đầu lui ra!" Trương Nguyên vào lúc này lên tiếng, trấn an mọi người đồng thời đối với mấy cái này chấp sự lần nữa ra lệnh.

"Thống lĩnh..." Một gã chấp sự không rõ ràng cho lắm, muốn lối ra hỏi thăm.

Trương Nguyên trợn mắt trừng này gã chấp sự liếc một chút, này gã chấp sự không dám nói chuyện, cùng hắn chấp sự lui ở một bên, ánh mắt có chút không hiểu nhìn về phía Trương Nguyên, hi vọng thống lĩnh có thể cho giải đáp, vừa rồi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Nhưng Trương Nguyên hiển nhiên không có giống bọn họ giải thích ý tứ, mà chính là sắc mặt phức tạp quay người nhìn về phía Đại Trưởng Lão, trên mặt cũng còn lưu lại bởi vì vừa rồi này cỗ kinh người ba động mà sinh ra chấn kinh chi sắc.

Bất quá, cùng người khác khác biệt, Trương Nguyên sắc mặt cũng không lộ ra biến điện kinh hoảng, bởi vì hắn biết cũng không phải là có cường giả xâm nhập Từ Vân Tông xuất thủ quấy nhiễu chấp sự chấp pháp.

Mà lại hắn cũng biết vừa mới người xuất thủ là ai, chính là ở bên cạnh Đại Trưởng Lão.

Hắn cùng Đại Trưởng Lão cách xa nhau không đủ hai mét, vừa rồi Đại Trưởng Lão phát ra này một cỗ chấn động mãnh liệt vừa lúc bị hắn cảm ứng được, cũng đúng là như thế, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Đại Trưởng Lão vừa rồi phóng xuất ra cỗ năng lượng kia cường đại đến mức nào đang nghi ngờ Đại Trưởng Lão tại sao lại xuất thủ đồng thời, cũng đối Đại Trưởng Lão thâm bất khả trắc thế lực rung động.

"Chẳng lẽ Đại Trưởng Lão tu vi đã đạt tới Nguyên Linh Cảnh?"

Nghĩ đến Đại Trưởng Lão tiện tay mà làm liền có thể phóng xuất ra kinh người như thế năng lượng, Trương Nguyên cảm thấy loại khả năng này quá lớn.

Bất quá điều này hiển nhiên không phải hắn có thể phỏng đoán sự tình, trong điện quang hỏa thạch, đầu óc hắn không ngừng chuyển động, rất nhanh liền đem tâm tư đặt ở Đại Trưởng Lão xuất thủ ngăn cản một chuyện phía trên.

Chẳng lẽ Đại Trưởng Lão không đồng ý ta đối với chuyện này xử lý? Hắn biết Đại Trưởng Lão tại đi vào ngoại môn về sau, đối với tông môn nhân cùng sự tình đều rất đậm mật, trên cơ bản liền không có tham dự qua ngoại môn bất luận cái gì, cho nên hắn vừa rồi đuổi tới về sau, tại đối Đại Trưởng Lão thi lễ về sau, liền rất tự nhiên xử lý lên chuyện này, căn bản không có hỏi thăm Đại Trưởng Lão ý kiến.

"Hôm nay sự tình liền dừng ở đây đi." Đại Trưởng Lão bình thản nói ra.

"Vâng!" Trương Nguyên không dám có bất kỳ dị nghị gì, vội vàng đáp ứng, không nghĩ tới Đại Trưởng Lão vậy mà lại can thiệp chuyện này.

Không cần thận muốn phía dưới, Trương Nguyên không khỏi thầm mắng mình ngu dốt, mặc kệ Đại Trưởng Lão trước đó đối tông môn sự tình như thế nào đậm mật, nhưng làm cấp dưới, hắn cũng cần phải trước hỏi ý kiến hỏi một chút Đại Trưởng Lão ý kiến.

Coi như bởi vậy đắc tội Đại Trưởng Lão cũng chỉ có thể trách chính mình, Trương Nguyên thấp thòm trong lòng, chờ đợi Đại Trưởng Lão hắn chỉ thị, trong lòng kỳ vọng lớn trưởng lão còn có thể có hắn chỉ thị muốn hắn qua chấp hành, chỉ cần làm tốt, còn có thể Đại Trưởng Lão trong lòng vẫn hỏi một chút ấn tượng.

Mà sau một khắc, Đại Trưởng Lão thân hình lóe lên, đã biến mất tại nguyên chỗ, giữa sân cũng chỉ có mấy tên Uẩn Khí Cảnh chấp sự có thể mơ hồ thấy rõ Đại Trưởng Lão rồi đi thân ảnh.

Trương Nguyên gặp này, cười khổ lắc đầu, trên mặt lộ ra một vòng vẻ thất vọng, tại hắn quản lý phạm vi bên trong chẳng những xuất hiện lớn như vậy chỗ sơ suất, hơn nữa còn tại Đại Trưởng Lão trong lòng lưu lại không có ấn tượng tốt, có thể nói là không may chi cực.

Mà sau một khắc, một thanh âm truyền vào Trương Nguyên trong tai, khiến cho hắn trong mắt lóe lên một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, không khỏi nhanh lại bị che giấu rồi.

Đây là một đạo truyền âm, đến từ Đại Trưởng Lão truyền âm!

Nương theo lấy Đại Trưởng Lão thân ảnh rời đi, chung quanh đông đảo đệ tử cũng đều thở một hơi dài nhẹ nhõm, vô luận là Đại trưởng lão thân phận, khí tràng vẫn là đã từng uy danh hiển hách đều để những đệ tử này cảm giác vô cùng kiềm chế, chỉ cần Đại Trưởng Lão ở chỗ này, bọn họ cũng cảm giác được phảng phất là một tòa núi lớn treo tại đỉnh đầu bọn họ bên trên một dạng, tùy thời đều có thể rớt xuống, khiến cho bọn họ thấp thòm lo âu.

Nếu như là ngày thường, bọn họ loại cảm giác này khả năng sẽ còn nhỏ một chút, nhưng hôm nay bọn họ đều là vừa mới phạm sai lầm người, loại tình huống này, đối mặt Đại Trưởng Lão thời điểm cảm giác tự nhiên là khác biệt.

Nghe tới Đại Trưởng Lão thay đổi trước đó thiết huyết uy nghiêm, cũng không có truy cứu bọn họ sai lầm thời điểm, những đệ tử này cũng cảm thấy mười phần ngoài ý muốn, bất quá lúc này cũng không có lòng suy nghĩ vì cái gì.

Trong thời gian thật ngắn, vận mệnh bọn họ rơi tại người khác trong tay nhiều lần đảo ngược, gọi là kinh lịch một lần Đại Hi Đại Bi cũng không đủ quá đáng, giống như giống như nằm mơ.

Tại Đại Trưởng Lão rời đi về sau, Trương Nguyên lưu lại hai gã chấp sự phụ trách duy trì trật tự, sơ tán hiện trường, sau đó mang theo hần mấy cái gã chấp sự trở lại nhiệm vụ đại điện bên trong.

Nhiệm vụ đại điện bên ngoài mấy trăm tên ngoại môn đệ tử như được đại xá, đều cũng như chạy trốn mau mau rời đi, nào dám tiếp tục ở chỗ này dừng lại, một số thương thế nặng hơn đệ tử cũng tại bằng hữu trợ giúp hạ bị nhanh chóng rời bỏ nơi đây.

Nhiệm vụ đại điện cửa vào trước trên đất trống, nguyên bản còn biến người phun trào, sau một lát cũng chỉ còn lại có hai gã chấp sự cùng mấy cái thủ vệ.

Trên đất trống lộn xộn không chịu nổi, từng bãi từng bãi vết máu nhìn thấy mà giật mình, mấy tên thủ vệ đã lấy xuất thủ bắt đầu thanh lý đứng lên.

Một trận mạc danh phát sinh hỗn loạn cứ như vậy cô đơn, mà sự tình nhân vật chính lại với bên ngoài sự tình không biết chút nào, đang nhiệm vụ trong đại điện một chỗ đối lấy cửa sổ chỗ xếp hàng, chờ đợi đối lấy trên thân Linh Thú tài liệu.

Bên trong đại điện đầu người phun trào, âm ỹ không thôi.

Từ Phong cũng nghe ra ngoài giới truyền đến ồn ào thanh âm, nhưng bởi vì nhiệm vụ trong đại điện vốn là cách âm, lại thêm chung quanh âm ỹ, cho nên Từ Phong cũng không có nghe tiếng bên ngoài cụ thể chuyện gì phát sinh.

Coi như nhìn thấy Trương Nguyên chỉ huy một đám chấp sự nhanh chóng hướng phía ngoại điện tiến đến, Từ Phong cũng không có quá để ý, lúc này hần đã xếp tại trong đội ngũ, đương nhiên sẽ không vì xem náo nhiệt mà từ bỏ xếp hàng.

"Việc không liên quan đến mình, treo lên thật cao, vẫn là hàng ta đội đi!" Đây là Từ Phong lúc ấy ý nghĩ, chỉ là nếu như nếu là hần biết bên ngoài chuyện phát sinh là do hần mà ra, hơn nữa còn là vài trăm người quy mô hỗn loạn đánh nhau, không biết hần còn có thể không yên tâm thoải mái tiếp tục xếp hàng.

"Quả nhiên là đến đối lấy điểm cống hiến!" Những theo đó theo Từ Phong tiến đến ngoại môn đệ tử một bộ sớm đã liệu định bộ dáng, muốn nhìn một chút Từ Phong cứu có thể xuất ra cái gì Linh Tài.

Rất nhiều đệ tử vì có thể thấy rõ ràng một số, may mà cũng đến đối lấy điểm cống hiến trong hàng ngũ, trực tiếp hàng sau lưng Từ Phong.

Trong tay những người này đều có một ít Linh Tài, coi như đến phiên bọn họ trình tự, chỉ cần tùy tiện xuất ra một hai dạng không cần Linh Tài tượng trưng đối lấy chút điểm cống hiến liền có thể, cũng sẽ không vì vậy mà ảnh hưởng nhiệm vụ đại điện trật tự.

Từ Phong khoe miệng cười lạnh, hần muốn đối đối đồ vật đều là từ liệt sát Linh Thú trên thân đạt được, căn bản cũng không có cái gì tốt giấu diếm, đã những người này muốn nhìn, vậy liền xem đi, chẳng lẽ lại còn dám đánh cướp hần sao?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Giám định sư

Theo Từ Phong tiến vào, nhiệm vụ đại điện cũng theo đó tràn vào mấy trăm tên đệ tử, bất chợt tới biến hóa lệnh nguyên bản tại nhiệm vụ đại điện bên trong người trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, bất quá sự tình ngọn nguồn rất nhanh bị truyền ra, Từ Phong lần nữa thành vì mọi người tiêu điểm.

Đối mặt người chung quanh quàng tới xem kỹ ánh mắt, có hiếu kỳ, có hâm mộ, thậm chí tại một số người trong ánh mắt hiện ra một tia mặt mờ vẻ tham

lam, Từ Phong đem chung quanh hết thấy đề ở trong mắt, cũng không có bất kỳ phản ứng nào, đứng tại trong đội ngũ, sắc mặt bình tĩnh.

Những đệ tử này tu vi đại bộ phận đều tại Ngưng Khí Cảnh tầng sáu trở xuống, hoặc là so Từ Phong muộn nhập tông đệ tử, hoặc là một số tu luyện thiên phú không tốt đệ tử cũ.

Ngoại môn thi đấu tới gần, có chút thực lực đệ tử đều tại lựa chọn bế quan tu luyện, vì thi đấu làm chuẩn bị, căn bản sẽ không đến nhiệm vụ đại diện, cũng chỉ có những này tự biết vô vọng tại lần thi đấu này bên trong bộc lộ tài năng đệ tử mới hội xuất hiện ở đây.

Nửa khắc đồng hồ thời gian trôi qua, chung quanh người tuy nhiên một mực đang chú ý Từ Phong bên này động tĩnh, lại không ai tiến lên tìm Từ Phong phiền phức, trừ nhiệm vụ đại diện bên trong phát sinh xung đột với người khác lại nhận trừng phạt nghiêm khắc bên ngoài, Từ Phong tu vi cũng là một cái có mạnh mẽ chấn nhiếp.

Đã ngoại giới truyền ngôn Từ Phong tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng, cho nên Từ Phong cũng thuận thế mà làm, ẩn nặc tự thân khí tức, khiến cho người nhìn ra tự thân tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng sơ kỳ, đại so trước đó không muốn bại lộ quá nhiều thực lực mình.

Nếu là bằng vào Từ Phong tự thân thủ đoạn ẩn nặc khí tức, tuy nhiên có thể giấu diếm được một số tu vi phổ thông đệ tử, nhưng ở một số tu vi đạt tới Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong hoặc Uẩn Khí Cảnh lấy thượng vũ giả trước mặt còn có thể bị xác thực cảm giác được hấn tu vi.

Bất quá có từ Hắc Trư nơi đó được đến thanh sắc Ngọc Trụy, Từ Phong muốn ẩn nặc khí tức liền dễ dàng nhiều, mà lại hấn có lòng tin, liền xem như Uẩn Khí Cảnh võ giả cũng đừng hòng có thể nhìn ra hấn tu vi thật sự, về phần càng cao tu vi võ giả có thể hay không nhìn ra, hấn liền không dám khẳng định.

Thời gian không dài, Từ Phong phía trước người cũng từ hơn ba mươi người còn lại không đủ năm người, lập tức liền muốn đến phiên Từ Phong trình tự.

Những đệ tử này tu vi không cao, thu hoạch đến Linh Tài số lượng thừa thớt, mà lại đại bộ phận đều là một số bình thường nhất Linh Tài, cho nên đổi lấy tốc độ cũng rất nhanh.

Đây là Từ Phong lần thứ nhất đổi lấy điểm cống hiến, đối với đổi lấy phương thức cũng chưa quen thuộc, lúc này tới gần đổi lấy cửa sổ, ánh mắt của hấn cũng rơi tại phía trước cách đó không xa trên mặt bàn, mắt lộ ra vẻ tò mò.

Một tên đệ tử đổi lấy xong điểm cống hiến về sau, trong mắt hơi có chút vẻ thất vọng rồi đi, hiển nhiên là đổi đoạt được điểm cống hiến không hài lòng lắm.

"Kế tiếp!" Phụ trách đổi lấy điểm cống hiến là một vị giữ lại chòm râu dê rưng lão giả, biểu lộ đạm mạc, không kiên nhẫn thúc giục kế tiếp đổi lấy người.

Lão giả tu vi cũng không cao, chỉ có Ngưng Khí Cảnh năm tầng trung kỳ, tuổi tác cùng tu vi cực không tương xứng, có thể nghĩ lão giả này tu luyện thiên phú hòng bét đến loại trình độ nào.

Thực, hướng bọn họ loại này giám định sư tu vi đều không cao, đều là một chút thiên phú cực kém ngoại môn đệ tử, tự biết ngày sau thành tựu hữu hạn, cho nên lựa chọn trở thành một tên giám định sư.

Bọn họ trở thành giám định sư về sau, tông môn mỗi tháng đều sẽ phát cho bọn hấn một số tài nguyên tu luyện, tiền kỳ thời điểm bọn họ sẽ còn lợi dụng những tư nguyên này tiến hành tu luyện, nhưng hiện tại bọn hấn đều chọn tại Từ Văn Tông bên trong thu hoạch đến tư nguyên đưa về gia tộc lưu cùng tộc nhân mình.

Chớ nhìn bọn họ tu vi thấp, nhưng ở nhiệm vụ đại diện bên trong cũng có được địa vị nhất định, bởi vì năm tháng dài đằng đẳng tích lũy, bọn họ đối với các loại Linh Tài hiểu biết xa không phải người bên ngoài có thể so sánh.

Đi vào nhiệm vụ đại diện bên trong ngoại môn đệ tử càng là đối với những chuyên gia giám định này càng là mười phần cung kính, sợ có một chút ngôn ngữ bất kính đắc tội giám định sư, nếu như nhắm trúng những chuyên gia giám định này bất mãn, vậy bọn hấn Linh Tài tại giám định lúc cũng sẽ có điều chiết khấu, thu hoạch đến điểm cống hiến tự nhiên là hội giảm bớt.

Theo tên lão giả này triệu hoán, Từ Phong phía trước mấy tên ngoại môn đệ tử vội vàng đi lên trước, đối lão giả cung kính hành lễ nói: "Đại Sư!"

Lão giả ngẩng đầu nhìn mấy người liếc một chút, tự nhiên năng nhìn ra mấy người kia là cùng một chỗ ra ngoài thí luyện đội ngũ, trở về tông môn về sau cùng đi đổi lấy điểm cống hiến, loại tình huống này mười phần nhiều, lão giả cũng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

"Đem bọn người muốn đổi lấy Linh Tài đều lấy ra để lên bàn." Lão giả đạm mạc nói ra, cũng không bởi vì mấy cái tên đệ tử cung kính mà lộ ra nửa điểm nét mặt tươi cười, hấn mỗi ngày ở chỗ này từ sáng sớm đến tối, đối mặt đến đây đổi lấy điểm cống hiến đệ tử đông đảo, nhìn thấy cái này mấy cái tên đệ tử tu vi, hiển nhiên là mới nhập môn không mấy năm đệ tử, muốn đến sẽ không xuất ra cái gì có giá trị Linh Tài, cho nên hấn đối mấy người sắp xuất ra đồ vật cũng không hứng lắm.

Cái này mấy cái tên đệ tử không biết có phải hay không là lần thứ nhất đến đây đổi lấy điểm cống hiến, lúc này mấy người đều có chút câu nệ, tại lão giả nhắc nhở hạ hấn mấy người ánh mắt miêng nhìn về phía trung niên một cái mây rậm thiếu niên, trong mấy người chỉ có gã thiếu niên này bên hông treo một cái túi đựng đồ.

"Vâng!" Mây rậm thiếu niên đáp ứng một tiếng, chợt bên hông trên Túi Trữ Vật quang mang lóe lên, tại phía trước trên mặt bàn trống rỗng xuất hiện một đồng Linh Tài, đó là một cái bề rộng chừng một mét, dài vì chừng hai mét bàn đá, vì thuận tiện lão giả giám định, mây rậm thiếu niên tại đem Linh Tài từ

trong túi trữ vật lấy ra thời điểm, liền tận lực đem những này Linh Tài bày ra trên bàn.

Những này Linh Tài chủng loại phức tạp, chung vào một chỗ đủ có mấy trăm kiện nhiều, đem trọn cái bàn đá đều phủ kín.

Những này số lượng to lớn Linh Tài vừa mới bị xuất ra, liền lập tức hấp dẫn người chung quanh chú ý, thậm chí có mấy đạo kinh hô thanh âm truyền ra, hiển nhiên là bị nhiều như vậy số lượng Linh Tài chấn kinh đến.

Tới đây đổi lấy đệ tử, xuất ra ba mươi kiện khoảng chừng Linh Tài liền đã coi như là thu hoạch rất tốt, liền xem như mấy người tổ đội thí luyện thu hoạch cũng bất quá bảy tám chục kiện, hai đem so sánh phía dưới, tự nhiên sẽ nhắm trúng mọi người khiếp sợ không thôi.

Liền xem như người chuyên gia giám định kia sắc mặt cũng là khẽ biến, nguyên bản mặt ủ mày chau trong hai con ngươi nổi lên một vòng hào quang, chính mình đã đến nhìn lầm, mấy cái này đệ tử chẳng lẽ lại phát hiện một chỗ cường giả còn sót lại bảo tàng hay sao?

Lão giả trong đầu suy nghĩ lấp lóe, loại chuyện này không phải chưa từng xảy ra, mười mấy năm trước tại Từ Vân Tông liền từng phát sinh qua một lần, chỗ kia cường giả trong di tích mặc dù không có công pháp, vũ kỹ xuất hiện, nhưng các loại cao cấp Linh Tài thế nhưng là không ít, chuyện này đã từng tại Từ Vân Tông chấn động một thời.

Bất quá thu hoạch được chỗ kia cường giả di tích bảo tàng đệ tử cũng không có tới nhiệm vụ đại diện đổi lấy điểm cống hiến, mà chính là trực tiếp bị tông môn cao tầng đơn độc triệu kiến, đồng thời đổi lấy đại lượng điểm cống hiến tông môn cùng tài nguyên tu luyện.

Lúc này lão giả trong lòng xuất hiện một vòng kích động, tuy nhiên những bảo vật này thuộc về không có quan hệ gì với hắn, nhưng thân thể làm một cái giám định sư, có thể kiến thức đến một số Kỳ Trần Dịch Bảo cũng là một kiện làm cho người kích động sự tình.

Bất quá ngay tại ánh mắt của hắn rơi vào trên bàn đá Linh Tài phía trên lúc, hắn ánh mắt lộ ra một vòng vẻ thất vọng, biết mình tại thiếu niên xuất ra Linh Tài này một sát na suy nghĩ nhiều. . .

Trên mặt bàn những này Linh Tài chủ yếu là lấy linh dược cùng khoáng thạch làm chủ, mà lại đều là loại kia giá trị cực thấp Linh Tài, có rất lớn một bộ phận thậm chí không gọi được Linh Tài.

Chung quanh người thấy rõ những vật này về sau, tại ngăn ngòi kinh ngạc về sau, bộc phát ra một trận tiếng cười vang, hư thanh một mảnh.

Tên lão giả kia lần nữa nhìn về phía trước mắt mấy cái tên đệ tử thời điểm, trên mặt cũng lộ ra càng rõ ràng hơn ý khinh thường, những vật này tuy nhiên cũng có thể đổi lấy điểm cống hiến, nhưng bởi vì giá trị khá thấp.

Bình thường đệ tử đều khinh thường cầm những vật này đến đổi lấy điểm cống hiến, đổi không bao nhiêu điểm cống hiến không nói, còn sẽ gặp phải người khác chế giễu, khinh thị, giống mấy người lớn như vậy bộ chia đồ vật đều là loại này giá rẻ Linh Tài tình huống mười phần hiếm thấy.

Này mấy cái tên đệ tử lúc này sắc mặt ửng đỏ, thần sắc hết sức khó xử, đối với chung quanh người chế giễu tuy nhiên lòng có nộ khí, cũng không dám nhiều lời, mấy người bọn họ tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh bốn tầng khoảng chừng, căn bản không có năng lực qua một số tỷ như ô đàn rừng rậm loại địa phương này, chỉ có thể tiến về một số chưa có Linh Thú ẩn hiện sông núi đi tìm một số Linh Tài.

"Làm phiền Đại Sư!" Mấy rậm thiếu niên bình yên tĩnh một chút tâm tình, thấp giọng nói ra.

Lão giả nhìn lấy trên bàn đá đồ vật, nhú mày, bất quá vẫn là bắt đầu chậm rãi kiểm kê đứng lên.

Những linh dược này cùng khoáng thạch tuy nhiên giá trị khá thấp, nhưng vẫn tại tông môn thu mua Linh Tài danh sách bên trong, hắn không có bất kỳ cái gì lý do cự tuyệt.

Một khắc đồng hồ về sau, lão giả đem trên bàn đá đồ vật làm bốn phần, bên trong hai phần là linh dược, hai phần là khoáng thạch.

"Những linh dược này đều không có Nhập Phẩm giai, năm cây có thể đổi lấy một điểm cống hiến điểm."

"Những này cấp thấp khoáng thạch mỗi 50 cân có thể đổi lấy một điểm cống hiến điểm."

Lão giả chỉ trên bàn đá lớn nhất hai đồng Linh Tài nói ra: "Nếu như các ngươi đồng ý lời nói, ta hiện đem những này Linh Tài có khả năng đổi lấy điểm cống hiến hạch toán ra đến, nếu như không hài lòng lời nói, các ngươi có thể lấy đi."

"Chúng ta đồng ý! Mời Đại Sư hạch toán đi."

Mấy người cũng biết những này Linh Tài giá trị, đối với lão giả cho ra đổi lấy giá cả không có bất kỳ cái gì dị nghị.

Thời gian không dài, đi qua lão giả hạch toán, cái này hai đồng Linh Tài tổng cộng có thể đổi lấy sáu mươi hai mai điểm cống hiến.

"Mới như thế điểm cống hiến điểm a!" Đang nghe cái số này về sau, bên trong một tên con em nhỏ giọng thảm thì một câu, thần sắc có chút thất lạc.

Hắn mấy người cũng là mặt lộ vẻ sầu khổ, tuy nhiên còn muốn hai đồng Linh Tài không có hạch toán, bất quá coi như những Linh Tài đó giá trị muốn cao một chút, bởi vì số lượng ít quan hệ, có khả năng đổi lấy điểm cống hiến cũng sẽ không quá nhiều.

"Hừ, vừa rồi lão phu đã đem đổi lấy giá cả nói rõ với các ngươi, các ngươi như là đã đồng ý, hiện tại lại ngại ít, đến tốt cùng là có ý gì?" Lão giả có chút không vui nói ra.

"Đại Sư hiểu lầm, chúng ta không phải ý tứ này." Mây rậm thiếu niên vội vàng giải thích, sợ lão giả hiểu lầm.

Đang sau còn có một số Linh Tài cần đổi lấy, lúc này nhắm trúng lão giả này không vui, đối bọn hắn có hại vô ích.

Ba người khác cũng nhao nhao phụ họa, lên tiếng nhận lỗi.

Lão giả thân sắc hơi chậm, lạnh giọng nói ra: "Nếu là ngại những này Linh Tài đổi lấy điểm công hiến thấp, vậy liền qua thu hoạch một số cao cấp Linh Tài đến, đổi lấy điểm công hiến đương nhiên sẽ không thiếu."

Đối với lão giả mở miệng ép buộc, mấy người lòng có nộ khí, cũng không dám biểu hiện ra ngoài, cúi đầu không nói gì.

"Cái này mấy khối khoáng thạch thuộc về nhất giai khoáng thạch, mỗi cân có thể đổi lấy một điểm công hiến điểm." Lão giả chỉ trước đó bị hắn lấy ra mấy khối khoáng thạch nói ra.

Đây là nhất giai khoáng thạch đổi lấy tiêu chuẩn, nếu như phẩm chất rất cao lời nói, đổi lấy giá cả cũng sẽ cao hơn một số, bất quá dù sao cũng là nhất giai khoáng thạch, biến hóa biên độ sẽ không quá lớn, mà đại bộ phận nhất giai khoáng thạch, đều sẽ dựa theo mỗi cân một điểm công hiến điểm tới tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Đổi lấy điểm công hiến

Tại mấy người sau khi đồng ý, lão giả đem nhất giai khoáng thạch điểm công hiến cũng tính toán ra đến, tuy nhiên nhất giai khoáng thạch chỉ có chút ít mấy khối, nhưng đổi lấy điểm công hiến so trước đó không ra gì giai linh dược cùng khoáng thạch còn nhiều hơn.

"Bảy mươi ba điểm công hiến điểm!"

Mây rậm thiếu niên các loại người trong mắt lóe lên một vòng vui mừng, đối nhóm này nhất giai Linh Thạch đổi lấy ra điểm công hiến hết sức hài lòng, chợt, ánh mắt hi vọng nhìn về phía còn sót lại này một đồng Linh Tài.

Tám cây nhất giai linh dược, dựa theo bình thường đổi lấy tiêu chuẩn, cũng có thể đổi lấy tám mươi điểm công hiến điểm, nếu như lại thêm cái này tám mươi điểm công hiến điểm lời nói, cũng có hai trăm mười lăm điểm công hiến điểm.

Những này điểm công hiến đối với bọn hắn mà nói đã là một khoản không bình thường có thể nhìn thu nhập.

Mấy cái tên thiếu niên ánh mắt nhìn lão giả, nghĩ đến sắp phân đến điểm công hiến, vừa rồi u ám tâm tình cũng giảm nhạt không ít.

Bất quá, khi bọn hắn thấy lão giả đem một gốc linh dược cầm lấy, quan sát sau một lát, cau mày đem gốc cây kia linh dược buông xuống, mấy cái trong lòng người lập tức sinh ra một loại dự cảm không tốt.

Theo lão giả mi đầu càng nhăn càng chặt, loại này dự cảm không tốt càng ngày càng mãnh liệt.

Sau một lát, lão giả đem tám cây linh dược đều nhìn một lần, lại đặt lại đến trên bàn đá.

"Cái này vài cọng linh dược đều thuộc về nhất giai linh dược, ấn bình thường đổi lấy tiêu chuẩn, mỗi một gốc nhất giai linh dược có thể đổi lấy mười điểm công hiến điểm." Lão giả nói tới chỗ này, ngôn ngữ một hồi, tiếp tục nói: "Bất quá, cái này gốc Mạn Vĩ Thảo có giá trị nhất bộ vị ngay tại ở rễ cây bộ phận, nhưng các ngươi ngắt lấy cái này hai gốc Mạn Vĩ Thảo rễ cây không được đầy đủ, cho nên cái này hai gốc linh dược giá trị cũng đem giảm bớt đi nhiều."

"Cái này hai gốc Mạn Vĩ Thảo đều là chúng ta tại một chỗ khe núi thu hoạch được, nơi đó địa thế hiểm trở, rất khó ngắt lấy, chúng ta đã rất cẩn thận. . ."

Mây rậm thiếu niên mở miệng giải thích, bất quá mới nói được một nửa, liền bị lão giả khoát tay ngăn cản.

"Cái này không có quan hệ gì với ta, ta chỉ là phụ trách giám định Linh Tài, cho ra phụ họa Linh Tài giá trị điểm công hiến mà thôi." Lão giả hơi không kiên nhẫn nói ra: "Ta đem cái này vài cọng linh dược có thể đổi lấy điểm công hiến nói cho các ngươi biết, các ngươi chỉ cần muốn nói cho ta biết phải chăng đổi lấy điểm công hiến liền tốt."

Lão già cũng mặc kệ mây rậm thiếu niên mấy người phản ứng, tiếp tục nói: "Cái này gốc linh dược còn chưa thành thực liền bị các người ngắt lấy, chỉ có thể đổi lấy bảy điểm công hiến điểm."

"Cái này gốc linh dược bởi vì không thích đáng, xói mòn đại lượng Linh khí, chỉ có thể đổi lấy bốn điểm công hiến điểm. . ."

"Cái này gốc linh dược. . ."

Mây rậm thiếu niên mấy người sau cùng nghe được đều hơi choáng, tám cây linh dược, đã đến một gốc đều không có đạt tới bình thường đổi lấy tiêu chuẩn.

"Tám cây linh dược có thể đổi lấy 40 điểm công hiến điểm, các người suy tính một chút phải chăng đổi lấy."

Mây rậm thiếu niên sắc mặt khó coi, tuy nhiên lão già vạch linh dược thiếu hụt đều rất chính xác, nhưng cũng không trở thành cho ra thấp như vậy đổi lấy giá cả.

Mây rậm thiếu niên hữu tâm đem cái này tám cây linh dược thu hồi, thế nhưng là, nếu như không có tại nhiệm vụ đại diện đổi lấy điểm công hiến, bọn họ cũng chỉ có thể cầm những linh dược này cùng đệ tử trao đổi một ít linh thạch mà coi như đổi lấy Linh Thạch muốn so 40 điểm công hiến giá trị cao một chút, nhưng dùng Linh Thạch mua sắm đan dược giá cả cũng sẽ cao hơn.

Tổng thể tính được, vẫn là đổi lấy điểm công hiến, sau đó dùng điểm công hiến tại tông môn đổi lấy đan dược càng thêm có lời một số.

Mây rậm thiếu niên mặt lộ vẻ do dự, nhìn về phía mấy tên đồng bạn thời điểm, người khác cũng đều trên mặt bầu không khí chi sắc, bất quá người nào đều không nhắc tới ra không có đổi lấy điểm công hiến, hiển nhiên cũng là cân nhắc qua bên trong lợi và hại.

"Quyết định nhanh một chút, không có gặp đặng sau còn có nhiều người như vậy xếp hàng sao? Không muốn chậm trễ mọi người thời gian." Lão già thúc giục.

"Thành ca, chúng ta nghe người, người quyết định đi." Trong mấy người, một tên thiếu niên nhìn về phía mây rậm thiếu niên nói ra.

Hai người khác cũng đi theo gật đầu, đồng ý từ mây rậm thiếu niên làm ra quyết định.

Mây rậm thiếu niên trầm ngâm một chút, đề xuống trong lòng nộ khí, trầm giọng nói ra: "Chúng ta đổi!"

"Hết thầy 175 điểm công hiến điểm." Lão già đem trên bàn đá Linh Tài phân loại lấy đi, sau đó đổi mấy cái tên thiếu niên nói ra.

"Đem các người thân phận lệnh bài lấy ra, ta lấy bốn mươi ba điểm công hiến điểm, các người một người bốn mươi bốn điểm công hiến điểm." Mây rậm thiếu niên đổi mấy tên đồng bạn nói ra.

"Thành ca, người là đội trưởng, mà lại người xuất lực nhiều nhất, chúng ta mỗi người 40 điểm công hiến, còn thừa điểm công hiến cho người." Ba người hẳn đem thân phận lệnh bài đưa cho mây rậm thiếu niên.

"Nếu như ta là đội trưởng, vậy liền nghe ta phân phối!" Mây rậm thiếu niên thái độ kiên quyết, căn bản không cho ba tên đồng bạn thuyết phục thời cơ.

Mây rậm thiếu niên đem bốn người lệnh bài đưa cho lão già, tuy nhiên đối lão già có chút bất mãn, nhưng vẫn là hết sức cung kính nói ra: "Phiên phúc Đại Sư dựa theo ta mới vừa nói, giúp chúng ta phân phối một chút điểm công hiến."

Lão già xuất ra một khối lệnh bài màu vàng óng, cùng ngoại môn đệ tử thân phận lệnh bài lớn nhỏ giống nhau, chỉ là làm bài nhan sắc cùng phía trên đồ án khác biệt.

Chỉ gặp lão già đem mây rậm thiếu niên thân phận lệnh bài cùng này lệnh bài màu vàng óng chồng lên, cũng không thấy hẳn có động tác gì, nhưng sau một khắc, lệnh bài màu vàng óng tan mất ra một vầng sáng đem hai cái lệnh bài bao khóa, thẳng đến ánh sáng biến mất, lão già mới đưa hai cái lệnh bài tách ra.

"Thăm tra đối chiếu một chút số lượng có chính xác không!" Lão già đem thân phận lệnh bài đưa trả lại cho mây rậm thiếu niên.

Mây rậm thiếu niên kết quả lệnh bài, linh lực đưa vào, tại lệnh bài trung ương dần hiện ra một con số "43".

"Số lượng vừa vặn, đa tạ Đại Sư."

Sau đó, lão già bắt chước làm theo, lại đem mặt khác ba cái thân phận lệnh bài bên trong tính vào tương ứng điểm công hiến.

Từ Phong ở phía sau đem quá trình này thấy rõ ràng, cùng loại mây rậm thiếu niên dạng này đệ tử tại Từ Vân Tông ngoại môn cũng số lượng cũng không ít, tại gia tộc bọn họ bên trong, có lẽ còn có thể được xưng tụng thiên tài, nhưng ở Từ Vân Tông bên trong, lại chỉ có thể coi là bên trên là thiên phú hạng người bình thường.

Lấy bọn họ thiên phú, muốn mau sớm tăng cao tu vi, càng nhiều là dựa vào đan dược các loại tài nguyên tu luyện, nhưng ở tu vi thấp thời điểm, muốn đạt được tài nguyên tu luyện lại là sao mà khó khăn.

Cái này hình thành một cái vòng lặp vô hạn, loại đệ tử này tại Tử Văn Tông bên trong nhất định tiền đồ ảm đạm, liền liền một cái nhân viên giám định cũng có thể tùy ý cho bọn hắn sắc mặt, chèn ép hắn nhóm, nếu là đổi lại một số tiềm lực không tệ đệ tử, tin tưởng lão giả cũng sẽ không như thể đề thấp này tám cây linh dược nhiều có thể đổi lấy điểm cống hiến.

"Kế tiếp!"

Mây rậm thiếu niên bốn người sau khi đi, lão giả thanh âm bình thản nói ra.

"Rốt cục đến phiên ta."

Tử Phong hướng đi bàn đá, theo Tử Phong thân ảnh đi lại, chung quanh những đệ tử kia ánh mắt cũng đều hội tụ đến Tử Phong trên thân.

Tử Phong vị trí chỗ ở lập tức trở thành nhiệm vụ đại diện tiêu điểm, tất cả mọi người muốn nhìn một chút Tử Phong hội xuất ra thứ gì đến đổi lấy điểm cống hiến.

Những người này ý nghĩ đại khái giống nhau, muốn thông qua Tử Phong xuất ra đồ vật để phán đoán là có hay không như trong truyền thuyết nói như thế, thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa.

"A?" Tên kia phụ trách giám định lão giả cũng phát giác được chung quanh biến hóa.

Vừa rồi hắn liền chú ý tới chung quanh rất nhiều người ánh mắt đều tại hữu ý vô ý chú ý hắn bên này, lúc ấy hắn còn tưởng rằng là bởi vì mây rậm thiếu niên mấy người xuất ra mấy trăm kiện không ra gì giai Linh Tài mới nhầm tưởng người chung quanh ghé mắt, nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không phải là như thế.

Mà lại hôm nay sự tình quá mức quỷ dị, trước đây không lâu, mấy trăm tên đệ tử trong nháy mắt tràn vào nhiệm vụ đại diện, hắn tại nhiệm vụ trong đại diện nhận chức mấy chục năm, vẫn là lần đầu gặp qua cảnh tượng như thế này.

Liên nghĩ một hồi khoảng thời gian này phát sinh những sự kiện dị thường, lão giả mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, nhìn bốn phía một cái người ánh mắt tựa hồ là đều đang nhìn hướng trước người hắn một cái tuần tử thiếu niên.

"Chẳng lẽ đây hết thảy quái dị sự tình đều cùng thiếu niên này có quan hệ?"

Lão giả đánh đo một cái đứng ở trước mắt Tử Phong, vẻ nghi hoặc càng đậm, thiếu niên trước mắt tu vi hắn là tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng trở lên, loại tu vi này tại trong ngoại môn đệ tử tuy nhiên rất không tệ, nhưng cũng tuyệt đối không gọi được thiên phú siêu tuyệt hạng người, làm sao lại hấp dẫn nhiều người như vậy ánh mắt.

"Đưa ngươi cần đổi lấy Linh Tài đều phóng tới trên mặt bàn đi!"

Lão giả vẫn như cũ bình thản nói ra, bất quá ngữ khí muốn so cùng mây rậm thiếu niên mấy cái người nói chuyện thời điểm muốn hòa hoãn rất nhiều.

Tử Phong nhìn một chút bàn đá, khẽ nhíu mày.

"Thế nào, Có vấn đề gì sao?" Gặp Tử Phong không có bất kỳ cái gì động tác, lão giả trong lòng có chút không vui.

Giống như người thiên phú đệ tử, lão phu thấy nhiều, nếu không phải ngoại môn thi đấu tới gần, mỗi ngày tới đây đổi lấy điểm cống hiến đệ tử, tu vi cao hơn người cũng không phải số ít.

Nghĩ thì nghĩ, nhưng lão giả cũng không nói ra, dù sao đối với giống Tử Phong dạng này tư chất ngoại môn đệ tử, có thể không đắc tội vẫn là không đắc tội tốt, hắn mặc dù không có quá nhiều cổ kỹ, nhưng phía sau hắn còn có gia tộc, vạn nhất đối phương là một cái có thù tất báo hạng người, rất có thể liền sẽ vì gia tộc mình đưa tới phiền phức, hắn hiện tại sở dĩ lựa chọn lưu tại Tử Văn Tông, chính là vì gia tộc lợi ích.

Cho nên hắn tại nhiệm vụ đại diện nhiều năm, bộ mặt đối khác biệt tư chất đệ tử, phương pháp xử sự cùng thái độ cũng cũng khác nhau.

"Ta nếu là muốn đổi đổi đồ vật đều lấy ra, sợ ngươi cái này trương bàn đá chứa không nổi!" Tử Phong có chút khó khăn nói ra.

Xoạt!

Tử Phong thanh âm không lớn, nhưng người chung quanh một mực đang chú ý Tử Phong nơi này tình huống, cho nên Tử Phong vừa rồi nói lời nói vẫn là bị mọi người chung quanh lập tức nghe được trong tai, gây nên rối loạn tung bừng, xôn xao.

"Vậy ngươi trước hết xuất ra một bộ phận!" Lão giả không biết Tử Phong nói tới là thật là giả, bất quá Tử Phong một câu liền làm chung quanh người sinh ra phản ứng lớn như vậy, lão giả lúc này không khỏi phỏng đoán, chẳng lẽ những bất chợt tới đó nhưng tràn vào đến nhận chức vụ đại diện bên trong vài trăm mét đệ tử thật sự là vì thiếu niên này mà đến?

"Tốt a!"

Tử Phong sau khi nói xong, từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một nhóm linh dược, chừng một trăm gốc khoảng chừng, linh dược bị dốc sức tán tại trên bàn đá, bàn đá không gian xung quanh bên trong, Linh khí cũng biến thành nồng đậm rất nhiều, mùi thuốc tràn ngập, hít vào một hơi đều cảm thấy tâm

thần thanh thân, mười phần thoải mái.

"Cái này... Nhiều như vậy linh dược?" Lão giả tại Tử Phong lấy ra linh dược một khắc này, đục ngầu trong hai mắt nổi lên một vòng tinh quang, nói chuyện đều có chút nói lấp!

Cùng mây rậm thiếu niên đi xuất ra những Linh Tài đó khác biệt, Tử Phong xuất ra những linh dược này phẩm giai đều tại nhất giai trở lên, bên trong còn có hơn mười gốc Nhị Giai linh dược.

Lớn nhất làm hắn kinh ngạc là, những linh dược này đều là xuất từ một nhân thủ, cũng không phải là một đội ngũ.

"Người trước hạch tính một chút những linh dược này có thể đổi lấy bao nhiêu điểm cống hiến đi." Tử Phong nói ra.

"Trước?" Lão giả hơi sững sờ, nghĩ đến Tử Phong lời mới vừa nói, trong lòng càng là chán kinh, chẳng lẽ những linh dược này chỉ là một bộ phận?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Lấy lòng

"Xin chờ một chút!"

Phụ trách giám định lão giả rất nhanh liền kịp phản ứng, không tiếp tục quá nhiều hỏi thăm, bắt đầu giám định trên bàn đá linh dược.

"Thế lực tiểu nhân!"

Cách đó không xa, vừa đổi lấy kết thúc điểm cống hiến mây rậm thiếu niên bốn người cũng không hề rời đi nhiệm vụ đại diện, lúc này thấy đến lão giả trước sau khác biệt thái độ, mặt lộ vẻ tức giận chi sắc.

Tại Tử Phong dự định từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra Linh Tài thời điểm, chung quanh 'Người có quyết tâm' cũng đã bắt đầu đem ánh mắt không hề chớp mắt khóa chặt tại Tử Phong trước người dài hình trên bàn đá, lúc này thấy đến nhiều như vậy nhất giai, Nhị Giai linh dược tuy nhiên mặt lộ vẻ về kinh ngạc, nhưng trong mắt vẫn là toát ra một vòng vẻ thất vọng, cũng không nhìn thấy bọn họ đi chờ mong nhìn thấy đồ vật.

Nửa canh giờ qua đi, phụ trách giám định lão giả đem trên bàn đá linh dược đều cẩn thận giám định một lần, thay đổi trước đó lạnh lùng, cười nói với Tử Phong: "Ta vừa rồi đã giám định kết thúc, hết thấy chín mươi tám gốc nhất giai linh dược, mười hai gốc Nhị Giai linh dược, mà lại những linh dược này đều mười phần hoàn hảo, có thể dựa theo tông môn quy định đổi lấy tiêu chuẩn tiến hành đổi lấy."

Toàn bộ đều phù hợp đổi lấy tiêu chuẩn?

Tử Phong có chút ngoài ý muốn, ánh mắt nhìn về phía trên bàn đá vài cọng Mạn Vi Thảo, cái này vài cọng Mạn Vi Thảo rễ cây phá hư nghiêm trọng, dựa theo lão giả vừa rồi đổi lấy mây rậm thiếu niên mấy cái người thuyết pháp, loại linh dược này hẳn là 'Giảm bớt đi nhiều' mới đúng a.

Tử Phong mặc dù không có nói ra trong lòng nghi hoặc, bất quá hắn rất nhỏ cử động vẫn là bị lão giả để ở trong mắt, nhìn thấy Tử Phong ánh mắt nhìn về phía này vài cọng rễ cây tổn hại Mạn Vi Thảo, lão giả lập tức liền biết Tử Phong suy nghĩ trong lòng.

"Giống các người những này kiệt xuất tông môn đệ tử, mỗi lần thí luyện thu hoạch đều mười phần lớn, cho nên đứng lên khó tránh khỏi hội có một ít tổn thương, cái này cũng không thể tránh được." Lão giả đáp lại một loại thiện ý mỉm cười, nói chuyện cũng là điểm đến là dừng.

Từ gió nhẹ nhàng gạt đầu, trên mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, minh bạch đây là lão giả tại đối với mình lấy lòng.

Lão giả loại hành vi này đã không có tổn hại tông môn lợi ích, cũng sẽ không đối với hắn công tác tạo thành ảnh hưởng chút nào, nếu như có thể bởi vậy giao đỡ một ít tiềm lực đệ tử ưu tú, tự nhiên là vui vì chi.

Tử Phong nghĩ rõ ràng trung quan khóa, tuy nhiên đánh tâm lý không quá ưa thích lão giả thế lực sắc mặt, bất quá đã đối phương chủ động lấy lòng, hơn nữa còn có thể gia tăng hắn có khả năng đổi lấy điểm cống hiến, loại chuyện tốt này, Tử Phong tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Một gốc nhất giai linh dược có thể đổi lấy mười điểm cống hiến điểm, một gốc Nhị Giai linh dược 50 điểm cống hiến. Người là có hay không dự định toàn bộ đổi lấy."

"Toàn bộ đổi lấy thành điểm cống hiến!" Tử Phong nói ra.

"Hết thầy 1580 điểm cống hiến điểm!"

Tề!

Tại lão giả nói ra Từ Phong có khả năng đổi lấy điểm cống hiến số thời điểm, chung quanh nhất thời xuất hiện một trận hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Đối với ở đây đại bộ phận tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh tầng sáu khoảng chừng ngoại môn đệ tử mà nói, những này điểm cống hiến thể nhưng là một khoản con số không nhỏ, rất nhiều người coi như vật và thí luyện một hai năm cũng không nhất định có thể có loại thu hoạch này.

Bởi vì Từ Phong đổi lấy điểm cống hiến số lượng lớn hơn, cho nên lão giả không có hỏi thăm Từ Phong phải chăng còn có Linh Tài cần đổi lấy, mà chính là trước giống Từ Phong yêu cầu thân phận lệnh bài, sau đó đem 1580 điểm điểm cống hiến tông môn vạch đến Từ Phong thân phận lệnh bài bên trong.

Từ Phong tiếp hỏi lệnh bài, kiểm nghiệm số lượng không sai về sau, lại đem trừ vật lệnh bài thu lại.

"Người là có hay không còn cần đổi lấy hãn Linh Tài?" Đem trên bàn đá linh dược thu hồi về sau, lão giả lúc này mới hỏi.

Từ Phong cũng không trả lời ngay, cũng đang suy nghĩ muốn hay không đem những cái kia từ trên người Linh Thú thu hoạch Linh Tài cũng cùng nhau đổi lấy thành điểm cống hiến.

Hắn tại đến nhiệm vụ trước đại diện vốn là dự định đem trên thân sở hữu tạm thời không chỗ hữu dụng Linh Tài đều đổi lấy thành điểm cống hiến, nhưng lúc này chỉ là linh dược cái này một hạng đổi lấy điểm cống hiến số lượng liền đã mười phần có thể nhìn, muốn chỉ là đổi lấy đan dược lời nói, những này điểm cống hiến cũng đủ để thỏa mãn hãn phương diện tu luyện nhu cầu.

"Ta còn có một số Linh Thú trên thân Linh Tài cũng cùng nhau đổi lấy đi." Từ Phong nghĩ một hồi, cảm thấy rất nhiều Linh Thú trên thân Linh Tài đặt ở trữ vật giới chỉ bên trong cũng chỉ có thể lãng phí hãn Trữ Vật Không Gian, những này Linh Tài hãn bây giờ căn bản không dùng được, còn không bằng lúc này nhiều đổi lấy một số điểm cống hiến, về sau qua Linh Bảo Các đổi lấy tài nguyên tu luyện thời điểm cũng sẽ nhiều hơn một chút khí, không cần bởi vì điểm cống hiến không đủ mà bó tay bó chân.

Bất quá hãn cũng không có tính toán đem sở hữu Linh Tài toàn bộ đổi ròi, bởi vì tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong, hãn liệt sát Linh Thú liền đạt tới hơn một trăm đầu, mỗi đầu Linh Thú trên thân đều có chỉ ít hai ba kiện trở lên có thể luyện được hoặc luyện khí Linh Tài, những này Linh Tài chung vào một chỗ số lượng chừng năm trăm kiện nhiều.

Từ Phong cũng không sợ bởi vì khổng lồ như vậy số lượng Linh Tài sẽ khiến người chung quanh chú ý, bởi vì coi như hãn không có lấy ra, lúc này cũng có mấy trăm ánh mắt chính đang ngó chừng hãn nhất cử nhất động.

Sở dĩ không có ý định toàn bộ hoán đổi, cũng là vì ở ngoại môn đại so trước đó ẩn trốn một chút tự thân thực lực, cho nên hãn từ trữ vật giới chỉ bên trong xuất ra Linh Tài đều là từ nhất giai trung kỳ Linh Thú trên thân thu hoạch, lấy hãn hiện tại triển lộ ra Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi, đánh giết nhất giai trung kỳ Linh Thú cũng sẽ không để người sinh nghi.

Bất quá cho dù là dạng này, khi Từ Phong xuất ra Linh Tài tại trên bàn đá tích tụ ra một tòa núi nhỏ thời điểm, không chỉ là phụ trách giám định lão giả, còn có xung quanh một mực chú ý Từ Phong mọi người cũng đều mọc ra miệng, nhìn tròn mắt hốc mồm.

"Cái này trên bàn đá ước chừng có hai trăm kiện khoảng chừng Linh Tài, ít nhất là từ bốn năm mươi đầu Linh Thú trên thân thu hoạch."

"Gia hỏa này là cướp sạch một cái Linh Thú bày sao?" Có người âm thầm kinh hô, nếu không phải nhìn thấy những này Linh Tài đều là đến từ không cùng loại loại Linh Thú, bọn họ thật sẽ cho rằng Từ Phong đã từng liệt sát qua một cái Linh Thú bày.

"Có thể liệt sát nhiều như vậy cùng cùng giai Linh Thú, cái này Từ Phong không đơn giản a!"

Có người chấn kinh đồng thời, nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt lại nhiều một tia vẻ kiêng dè, tuy nhiên những này Linh Tài đều là từ nhất giai trung kỳ Linh Thú trên thân thu hoạch, nhưng có thể đánh giết cấp độ này Linh Thú, bản thân thực lực liền đã không tệ, chủ yếu nhất là, Từ Phong chẳng ngừng đánh giết một đầu nhất giai trung kỳ Linh Thú, mà chính là bốn năm mươi đầu loại này đẳng cấp Linh Thú, liền xem như cùng là Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi Từ Vân Tông đệ tử, người nào từng có loại này chiến tích!

Bất quá cũng có một số người đối với loại này đánh giá mười phần khinh thường, bọn họ không cho rằng Từ Phong có thể tại Ô Đan Sơn Mạch trong lúc đó, một thân một mình liệt sát nhiều như vậy cùng giai Linh Thú: "Hãn liệt sát qua hai ba đầu nhất giai hậu kỳ Linh Thú ta ngược lại thật ra tin tưởng, bất quá muốn nói những linh thú này đều là hãn liệt sát, ta không tin! Mà lại các người người nào thấy tận mắt hãn liệt sát qua nhiều như vậy Linh Thú?"

"Vậy người nói hãn những này Linh Tài là nơi nào đến, chẳng lẽ còn có thể là người khác đưa hay sao?" Có người mở miệng phản bác, bất quá cũng không phải là vì giữ gìn Từ Phong.

"Truyền ngôn nói hãn cùng Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đoàn trưởng Chung Lôi quan hệ không ít, mà lại Hùng Sư Thú Liệp Đoàn đại bản doanh ngay tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong, loại này Linh Tài khẳng định không ít, Chung Lôi nếu là đưa cho hãn một số, cái này cũng hợp tình hợp lý. Huống chi, không phải truyền ngôn Từ Phong thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa sao? Ai có thể cam đoan Hoàng giả bảo vật bên trong liền nhất định chỉ có cao giai Linh Tài mà không có một số cấp thấp Linh Tài?"

"Nghe đồn không thể tin, nếu là hãn thực sự đến Hoàng giả truyền thừa, đoán chừng đã sớm trốn, chờ đến tu vi có thành tựu tại ra đến, như thế nào lại

trở lại Từ Văn Tông!"

"Nếu như người cảm thấy Từ Phong thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa truyền ngôn không thể tin, tại sao lại một đường đi theo Từ Phong đi tới nơi này nhiệm vụ đại diện, đừng cho là ta không có chú ý tới người!"

Từ Phong lần này đi xuất ra Linh Thú trên thân Linh Tài tại phụ cận trong đám người dẫn phát sóng to gió lớn, mọi người nghị luận ầm ĩ, xuất hiện các loại suy đoán thanh âm, bất quá có chút suy đoán rất nhanh liền bị người khác lợi dụng có mệnh mề sự thật phản bác rơi, cuối cùng đại bộ phận tin tưởng những này Linh Tài là Chung Lô đưa tặng loại này suy đoán.

Một phần nhỏ người làm theo đôi mắt tỏa sáng, cho rằng những này Linh Tài là Từ Phong tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong thu hoạch được Hoàng giả bảo tàng một bộ phận.

Lúc mới đầu còn có một số người cho rằng những này Linh Tài cũng là Từ Phong liệp sát Linh Thú về sau đoạt được, bất quá tại có người cảm Từ Văn Tông hiện Nhâm chương môn còn ở bên ngoài môn thời kỳ lịch sử thí luyện chiến tích làm ví dụ chứng minh cùng Từ Phong tiến hành so sánh về sau, nắm giữ loại này suy đoán thanh âm cũng hoàn toàn biến mất.

Từ Văn Tông hiện Nhâm chương môn, từ khi tiến vào Từ Văn Tông về sau, vẫn được xưng là Từ Văn Tông ngàn năm thấy một lần Thiên Kiêu, ngày sau tu vi có khả năng siêu việt Từ Văn Tông sáng tạo tông môn tổ sư, nhưng chính là như vậy một cái nhìn chăm chăm thiên tài danh hào người, ở ngoại môn thời kỳ, cũng không có truyền ra qua chém giết bốn năm mươi đầu cùng giai Linh Thú chiến tích.

"Người. . . . Người chính là cái kia Từ Phong?" Phụ trách giám định lão giả một mặt không thể tin được, con mắt trợn thật lớn, nghẹn ngào nói ra.

Nguyên bản tại Từ Phong xuất ra nhiều như vậy Linh Tài về sau, lão giả trong lòng liền đã chấn kinh không được, sau đó lại từ chung quanh tiếng nghị luận nghe được đến đôi câu vài lời nghị luận.

Bất quá tại đông đảo tiếng nghị luận bên trong có một cái tên hẳn nghe được đặc biệt rõ ràng, mà lại bị nhiều lần nâng lên, cái kia chính là 'Từ Phong' cái tên này.

Hắn tuy nhiên cả ngày đều ở nhiệm vụ đại diện bên trong đối Linh Tài tiến hành giám định, nhưng Từ Phong cái này Từ Văn Tông gần đây phong vân nhân vật hẳn vẫn là biết, càng là đối phương có thể có thể thu được Hoàng giả truyền thừa nghe đồn.

"Mẹ, đến tốt cùng là ai bịa đặt, đã đến truyền ra ta thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa, hơn nữa còn có nhiều như vậy nào tàn tin tưởng, khó trách hội có nhiều người như vậy theo đuôi ta ngược lại nơi này."

Từ Phong lúc này cũng hoàn toàn giật mình, nguyên lai cũng không phải là là bởi vì chính mình tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong đủ loại kinh lịch mà dẫn tới nhiều người như vậy hiếu kỳ về hắn, nguyên lai những người này chánh thức cảm thấy hứng thú là hắn thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa chuyện này.

Trách không được một số người nhìn hắn ánh mắt sẽ lộ ra tham lam, vẻ ghen ghét.

Tâm tình phiền muộn Từ Phong tại thấy lão giả bộ dáng này về sau, sắc mặt càng là hắc như là Than Đá, ngữ khí cũng biến thành băng lãnh nói ra: "Chẳng lẽ ta đến đối lấy điểm cống hiến còn cần phải nói cho người tính danh hay sao?"

Từ Phong câu nói này nói đến không chút khách khí, thậm chí là mang theo nồng đậm chất vấn chi ý.

Nếu là đối lại người bên ngoài, lão giả tất nhiên cực vì tức giận, bất quá lúc này câu nói này từ Từ Phong trong miệng nói ra, lão giả không những không dám sinh ra nửa câu oán hận, ngược lại là trong lòng nhiều một tia e ngại.

Dạng này người không phải ta có thể đắc tội lên!

Nghĩ tới đây, lão giả vội vàng tập trung ý chí, nói ra: "Không cần, không cần, ta bây giờ liền bắt đầu đối với mấy cái này Linh Tài tiến hành giám định."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Trò vui

Từ Phong mặt âm trầm chờ lấy lão giả giám định.

Cùng linh được đối lấy khác biệt, đối với những này từ trên người Linh Thú thu hoạch Linh Tài, lão giả mỗi giám định xong một kiện Linh Tài đều sẽ báo

ra có thể đổi lấy điểm công hiến, tại Từ Phong biểu thị không có có dự nghị về sau, lại giám định cái tiếp theo Linh Tài.

Lão giả mặc dù đã chỉ tốc độ lớn nhất qua giám định, nhưng những này Linh Tài phân thuộc không cùng loại loại Linh Thú, mà lại số lượng đồng đảo, cuối cùng tốn hao hơn một canh giờ thời gian mới đưa sở hữu Linh Tài giám định một lần.

Dùng lợi dụng một khắc đồng hồ thời gian, lão giả đem cái này một nhóm Linh Tài có khả năng đổi lấy điểm công hiến số thống kê ra đến.

"5800 điểm công hiến điểm!"

Con số này là trước kia linh được đi đổi lấy điểm công hiến gấp ba khoảng chừng, bất quá tại lão giả nói ra cái số này về sau, cũng không có cảm thấy quá mức kinh ngạc, hiển nhiên mọi người đối với con số này cũng sớm đoán trước.

Tại mọi người hăm mộ trong ánh mắt, lão giả đem cái này 5800 điểm công hiến điểm lưu giữ nhập Từ Phong thân phận lệnh bài bên trong.

"Người là có hay không còn muốn tiếp tục đổi lấy điểm công hiến?" Lão giả cười khan một tiếng, dò hỏi.

Theo lão giả cái này âm thanh hỏi thăm, nguyên bản âm ỹ bốn phía cũng lập tức thanh yên tĩnh, rất nhiều người cũng đều tại quan tâm vấn đề này.

Từ Phong lần thứ nhất xuất ra là linh thảo, lần thứ hai lấy ra từ trên người Linh Thú thu hoạch Linh Tài, nếu như Từ Phong tiếp tục đổi lấy, vậy kế tiếp muốn xuất ra đến đồ, vật sẽ hay không là trong truyền thuyết Hoàng giả bảo tàng.

Từ Phong cùng Tam Trưởng Lão cùng một chỗ từ Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đi ra, liền xem như có Hoàng giả bảo tàng, hơn phân nửa cũng đều rơi vào đến tông môn trong tay, nhưng gần thủy lâu đài, Từ Phong khẳng định cũng sẽ thu hoạch được một ít gì đó, bằng không làm sao lại truyền ra Từ Phong thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa nghe đồn?

Mà lại Hoàng Giả Cảnh cường giả đồ, vật nào có vật bình thường, coi như so ra mà nói tương đối vật bình thường cũng đầy đủ bọn họ mở rộng tầm mắt, rũ xuống sống gọn không thôi.

Đây là tại chỗ rất nhiều người ý nghĩ trong lòng.

Từ Phong trong lòng cười lạnh, biết những người này là vì cái gọi là Hoàng giả truyền thừa mà đến, mắt thấy những người này đem truyền ngôn tin là thật, Từ Phong cũng không có ý định làm bất kỳ giải thích nào.

Từ Phong trầm mặc một lát, một bộ suy nghĩ bộ dáng.

Lúc này, tất cả mọi người ánh mắt không che giấu chút nào nhìn về phía Từ Phong.

Nhưng là các loại sau một lát, bọn họ thất vọng.

"Không có đổi lấy, ta Trữ Vật Giới Chỉ đã khoảng không." Từ Phong có chút xấu hổ nói ra, lộ ra một bộ ngại ngùng chi sắc.

"Ây. . ."

Nghe được Từ Phong câu nói này, bao quát phụ trách giám định lão giả ở bên trong, tất cả mọi người biểu lộ đều trở nên cực kỳ đặc sắc.

Người Trữ Vật Giới Chỉ khoảng không? Ai mà tin a!

Coi như người Trữ Vật Giới Chỉ chân không, vậy người mới vừa rồi còn cần muốn lâu như vậy sao?

Kịp phản ứng mọi người, biết bị Từ Phong lừa, nhất thời nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt nhiều một vẻ tức giận, sắc mặt khó coi nhìn chăm chăm Từ Phong.

Từ Phong khoe miệng ngậm lấy một vòng nhỏ bé không thể nhận ra vẻ trào phúng, đem chung quanh những người này biểu lộ nhìn lấy trong mắt, hần vừa rồi cũng là tại giả bộ lừa một chút những người này.

"Vừa rồi làm phiền Đại Sư." Từ Phong vút xuống câu nói này, cũng không để ý đến lão giả phản ứng, quay người hướng phía nhiệm vụ đại diện lối ra đi đến.

"Cứ như vậy để hần đi?" Có ít người không cam lòng, riêng là những một đường đó đi theo Từ Phong biến thành nhiệm vụ đại diện đám người kia.

"Muốn đi, nào có dễ dàng như vậy!" Trong đám người một cái vóc người thẳng tắp, tướng mạo có chút anh tuấn thiếu niên lạnh hừ một tiếng nói ra.

Gã thiếu niên này lúc này trên mặt hàn sương, nhìn chăm chăm Từ Phong rồi đi bóng lưng, ánh mắt lạnh lùng vô cùng.

Mọi người còn lấy vì thiếu niên này hội vào lúc này ra mặt tìm Từ Phong phiền phức, nhưng xem xét thiếu niên này tu vi, không khỏi lắc đầu lộ ra vẻ thất vọng.

Thiếu niên niên kỷ tại mười lăm mười sáu tuổi, tu vi cũng gần như chỉ ở Ngưng Khí Cảnh năm tầng đỉnh phong, mọi người chỉ là nhìn thiếu niên này liếc

một chút liền không có lại để ý tới.

Thiếu niên nhìn thấy người chung quanh kinh thị ánh mắt, mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, nhưng cũng còn lại nói cái gì, theo đuôi Từ Phong tốc độ hướng phía đại đi ra ngoài điện.

"Người kia không phải Lý Việt sao?" Có người nhận ra thiếu niên kia thân phận, nhin không được kinh hô.

"Lý Việt? Ở ngoại môn rất nổi danh sao? Ta tại sao không có nghe qua hắn?" Có người lộ ra nghi hoặc, Lý Việt tu vi tại Ngưng Khí Cảnh năm tầng đỉnh phong', cho nên Lý Việt căn bản tính không được thiên phú kinh người hạng người.

"Hắn ở ngoại môn xác thực không có danh tiếng gì, bất quá hắn anh họ tại nội môn thế nhưng là rất nổi danh."

"Ai vậy?"

Người kia lắc đầu không nói, ra vẻ thần bí nói ra: "Đoán chừng một hồi các ngươi liền biết, nhanh theo ra ngoài, có trò vui nhìn."

Người này sau khi nói xong, mặt lộ vẻ hưng phấn hướng phía hướng phía cửa đại điện phương hướng đi đến.

"Đi, mọi người cùng nhau theo đi lên xem một chút." Hắn mọi người không rõ ràng cho lắm, cũng cùng đi theo hướng đại điện lối ra.

. . . .

"Đám người này! Thật đúng là không về không." Từ Phong hành tẩu đến cửa đại điện chỗ, phát hiện người sau lưng sóng triều động, một đám người theo thật sát hắn cách đó không xa.

Vốn định làm nhiệm vụ đại điện về sau, lại đi Linh Bảo Các trông được nhìn, bất quá, nhìn đến lúc này loại tình huống này là không thể nào. Sau lưng có mấy trăm người 'Tùy tùng', đây cũng quá so chiêu dao động!

"Coi như ta cùng bọn hắn nói không có đạt được Hoàng giả truyền thừa, đoán chừng những người này cũng sẽ không tin tưởng!" Từ Phong suy nghĩ một phen, cảm thấy giải thích cũng là vô dụng, không những như thế, còn sẽ bị người cho rằng là e ngại biểu lộ, sẽ chỉ càng thêm cổ vũ những người này khí điểm.

"Xem ra là muốn trước về động phủ." Từ Phong hạ quyết tâm, cất bước đi làm nhiệm vụ đại điện.

Nhiệm vụ đại điện bên ngoài, mấy tên thủ vệ vẫn còn đang đánh quét, thanh lý trước cửa điện lưu lại đánh nhau dấu vết, lúc này nghe được có tiếng âm ỹ từ cửa đại điện truyền ra, theo tiếng âm ỹ tới gần, mấy cái tâm thần người cũng theo đó xiết chặt.

Mấy canh giờ quá khứ, cái này là lần đầu tiên có người muốn từ nhiệm vụ trong đại điện ra đến, hơn nữa nhìn thanh thể còn không chỉ một người.

"Chẳng lẽ này Ôn Thần ra đến?" Mấy tên thủ vệ không khỏi nghĩ đến Từ Phong, đoán chừng giờ phút này nhiệm vụ trong đại điện cũng chỉ có Từ Phong có loại ảnh hưởng này lực.

Thời gian không dài, có một bóng người tại cửa đại điện chỗ hiển hiện, mấy tên canh giữ vệ chú mục xem xét, chính là Từ Phong.

Gặp này, mấy tên thủ vệ nhìn nhau cười khở, quả nhiên là cái tai hoạ này ra đến.

Từ Phong nhìn thấy mấy tên thủ vệ quăng tới quái dị ánh mắt, không khỏi hơi kinh ngạc, làm sao cái tình huống? Bọn họ vì cái gì nhìn về phía thị lực ta như thế u oán? Còn giống như có chút e ngại!

Thế nhưng là ta cái gì cũng không làm a!

Từ Phong nháy một đôi mắt sáng nhìn về phía mấy tên thủ vệ, một mặt vô tội chỉ sắc.

Mấy tên thủ vệ càng xem Từ Phong bộ dáng này càng là tức giận, bất quá khi nhìn đến Từ Phong sau lưng tùy theo theo ra đến đông đảo đệ tử, bọn họ nhất thời không còn cách nào khác, ánh mắt né tránh, không dám nhìn nữa hướng Từ Phong, trong lòng âm thầm cầu nguyện Từ Phong cái này đại Ôn Thần nhanh đem đằng sau những Tiểu Ôn Thần đó đều mang đi.

Từ Phong cảm giác những thủ vệ này hình như rất sợ nàng bộ dáng, cho nên có chút không nghĩ ra, không biết chuyện gì phát sinh.

Mà lại, Từ Phong ánh mắt chiếu tới chỗ, còn có thể phát hiện một số đã từng đánh nhau qua dấu vết, chẳng lẽ là nguyên nhân bắt nguồn từ ta?

"Không có khả năng!"

Từ Phong rất nhanh liền phủ định loại ý nghĩ này, người nào lại bởi vì hắn ra tay đánh nhau, cũng không thể là Từ Vân Tông nữ đệ tử vì hắn tranh giành tình nhân mà gây nên tranh đấu đi! Hắn còn không có tự luyện đến loại trình độ này.

Từ Phong không nghĩ ra cũng liền không lại nghĩ, chuẩn bị về trước động phủ mình bên trong tu luyện một đoạn thời gian, hi vọng khoảng thời gian này, hắn thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa lời đồn có thể có chỗ lắng lại, nếu không, mỗi lần xuất hành đằng sau đều muốn đi theo một đám chuyện tốt

người, hấn cũng là với.

May mà những người này tu vi, rất là 'Nhu thuận' theo sau lưng Từ Phong, cũng không có người tiến lên tìm Từ Phong phiền phức, đây cũng là Từ Phong bây giờ còn có thể bình tĩnh như thế nguyên nhân.

Từ Phong 'Chi huy' lấy cuộn cuộn đội ngũ hướng phía dưới núi đi đến, thẳng đến bọn họ thân ảnh biến mất, này mấy tên nhiệm vụ đại diện thủ vệ treo lấy tâm mới hoàn toàn buông ra, một mặt về may mắn.

Bọn họ thật sợ Từ Phong bọn họ lại tại nhiệm vụ trước đại diện gây ra chuyện gì bùng, chuyện khi trước mặc dù không có để bọn họ nhận trách phạt, nhưng nếu như lại đến như vậy một lần, bọn họ cũng muốn bị liên lụy.

Hiện tại Từ Phong bọn họ đi, mặc kệ chỉ sau chuyện gì phát sinh, đều sẽ không ảnh hưởng đến bọn họ, cũng cùng bọn họ không có quan hệ, thực, nếu như không phải có thủ vệ nhiệm vụ tại thân, bọn họ thật muốn cùng đi xem một chút náo nhiệt, loại này phong cảnh tại Từ Vân Tông cũng không thấy nhiều.

...

Cuộn cuộn đội ngũ hướng phía Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử Cư Trụ Khu Vực đi đến, Từ Phong giống như một cái đầu lĩnh đồng dạng đi tại phía trước nhất, người sau lưng bây cũng theo hấn ngừng chân mà dừng lại, khi hấn tiếp tục tiến lên thời điểm, đám người lại tiếp tục theo sau lưng hấn, những người này cũng không có không làm bộ, hiện tại liền là một bộ theo xta-tô phong bộ dáng.

Bất quá theo càng phát ra tới gần ngoại môn đệ tử Cư Trụ Khu Vực, những người này cũng phát hiện Từ Phong ý đồ, đây là muốn trở về động phủ tiết tấu a.

Không ít người bắt đầu có chút lo lắng, xì xào bàn tán không ngừng, một số người ánh mắt cũng không khỏi nhìn về phía tên kia gọi là Lý Việt thiếu niên.

"Không phải nói có trò vui nhìn sao? Người ta lập tức liền muốn về đến động phủ, chẳng lẽ để mọi người tham quan Từ Phong động phủ?" Có người hỏi giống tên kia nhận biết Lý Việt đệ tử.

Vừa rồi cũng là tên đệ tử này nhận ra Lý Việt về sau, mười phần chắc chắn nói sẽ có trò vui nhìn.

Tên đệ tử này nguyên bản một mặt hưng phấn, trên đường đi cùng mọi người vừa nói vừa cười, nhưng lúc này cũng là cau mày, tại mọi người truy vấn hạ hấn cũng không thể lại thừa nước đục thả câu.

"Cái kia Lý Việt anh họ cũng là Lý Kiến, Lý Kiến cùng Từ Phong ở giữa một mực không hòa thuận, cả hai như nước với lửa, chính là bởi vì giữa hai người quan hệ, cho nên tại Lý Việt nói ra này lời nói thời điểm, ta mới phát giác được sẽ có đại chuyện phát sinh, ai biết cho đến bây giờ còn không có bất cứ động tĩnh gì."

"Người nói là Lý Kiến có thể sẽ xuất hiện?" Nghe được gã thiếu niên này giải thích, một số người giật mình, mình bạch vì sao người này vì sao như thế tin tưởng Lý Việt lời nói, chắc chắn nhất định sẽ có trò vui phát sinh.

Tên thiếu niên kia khẽ gật đầu, nói ra: "Chúng ta nhìn nhìn lại đi, Ta tin tưởng chỉ cần Lý Kiến nghe được Từ Phong tin tức tuyệt đối sẽ chạy đến."

"Hôm qua Từ Phong trở lại tông môn tin tức vừa truyền ra, Lý Kiến liền bắt tiếng muốn giáo huấn Từ Phong, Ta tin tưởng lấy Lý Kiến tại trong ngoại môn đệ tử uy vọng sẽ không lung tung nói chuyện."

"Lý Kiến?"

Từ Phong đi tại phía trước, bất quá một mực đang dùng Tinh Thần Lực cảm giác sau lưng mọi người tình huống, những người này nói chuyện cũng bị hấn một từ không bỏ sót nghe vào trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Dương Như Nhi

"Lý Kiến?"

Từ Phong mình bạch, rất có thể là tên kia gọi là Lý Việt thiếu niên đem Từ Phong tung tích đã phái người nói cho Lý Kiến, chỉ là chẳng biết tại sao Lý

Kiến chậm chạp chưa từng xuất hiện.

Từ Phong trong lòng cười lạnh, cũng không đem Lý Kiến để ở trong lòng, hiện tại hắn tu vi sớm đã xưa đâu bằng nay, về khoảng cách lần nhìn thấy Lý Kiến cũng bất quá hai năm khoảng chừng thời gian, gần như vậy thời gian, Lý Kiến tuyệt không có khả năng đột phá đến Uẩn Khí Cảnh, mà Uẩn Khí Cảnh phía dưới, Từ Phong cho dù không địch lại, cũng có mười phần năng lực tự vệ.

Huống chi, Từ Phong cảm thấy Lý Kiến lúc này tu vi có thể đột phá đến Ngưng Khí Cảnh cửu tầng liền đã không tệ.

Cho nên, khi biết Lý Kiến có thể sẽ đến từ về sau, Từ Phong ngược lại thả chậm tốc độ, trong lòng hạ quyết tâm, nếu như Lý Kiến dám đến tìm hắn để gây sự, hắn cũng không để ý ở ngoại môn thi đấu trước, sớm bại lộ tu vi dạy dỗ đối phương một chút.

Từ Phong tốc độ chậm dần rất nhiều, thậm chí sau lưng hắn tất cả mọi người phát giác Từ Phong xem như đang trì hoãn thời gian.

"Xem bộ dáng là sẽ không tới." Từ Phong trong lòng có chút thất vọng, không lại trì hoãn, bước nhanh hướng phía động phủ đi đến.

Từ hắn tiến vào nhiệm vụ đại diện đến bây giờ cũng đã có bốn năm canh giờ quá khứ, nếu như Lý Kiến muốn tới lời nói đã sớm nên tới.

Ngay tại Từ Phong đi vào ngoại môn đệ tử Cư Trụ Khu Vực thời điểm, tiến về bốn bóng người xuất hiện tại Từ Phong trong tầm mắt.

Từ Phong nhìn thấy phía trước bốn người, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, cước bộ chậm dần, hướng phía bốn người phương hướng đi đến.

Tại trong bốn người này, hắn nhìn thấy một đạo thân ảnh quen thuộc, chính là Từ Phong coi là hôm nay sẽ không xuất hiện Lý Kiến.

Khi Từ Phong ánh mắt hướng về Lý Kiến bên cạnh một thiếu nữ trên thân thời điểm, sắc mặt hắn mỉm cười có chút ngưng kết, trong ánh mắt lộ ra một vòng vẻ phức tạp.

Thiếu nữ nhìn qua cũng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi chỉ linh, dáng người cao gầy, liễu mi mũi ngọc tinh xảo, khuôn mặt tinh xảo, người mặc một bộ quần dài màu lam nhạt, khiến cho người sinh ra một loại tiểu muội nhà bên, làm người thương yêu yêu cảm giác.

Tuy nhiên có đã nhiều năm không có gặp mặt, nhưng Từ Phong vẫn là liếc một chút liền nhận ra thiếu nữ trước mắt.

Thiếu nữ tên là Dương Như Nhi, cùng Từ Phong đều là xuất thân từ Hắc Nham Thành Dương gia, khác biệt là, Dương Như Nhi là hàng thật giá thật Dương gia con cháu, hơn nữa còn là Dương gia gia chủ đương thời cháu gái, là Dương gia chánh thức đích hệ huyết mạch.

Từ Phong niên kỷ cũng gần so với Dương Tuyết nhi đại ba tháng, tại hai người mười tuổi năm đó, bị cùng một chỗ đưa vào Từ Vân Tông tham gia ngoại môn đệ tử nhập môn khảo hạch, đồng thời đồng thời trở thành Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử.

Lúc này Dương Như Nhi đã trở nên thành một cái cao vút thiếu nữ, thiếu nữ mỹ lệ khuôn mặt một vòng ngây ngô, khiến cho Từ Phong trong đầu không khỏi hồi tưởng lại từng màn hồi nhỏ hình ảnh.

Từ Phong mẫu thân tại Dương gia địa vị cao cả, mà Dương Như Nhi lại là Dương gia đích hệ huyết mạch, hoàn toàn xứng đáng tiểu công chúa.

Cho nên hai người từ lúc vừa ra đời liền bị Dương gia người quan bên trên Kim Đồng Ngọc Nữ xưng hào, thậm chí còn có Dương người nhà từng đề nghị cho hai người định ra thông gia tử tế.

Mặc dù nhưng đề nghị này bị Từ Phong mẫu thân uyển chuyển cự tuyệt, nhưng cái này không chút nào có thể trở ngại mọi người đối với hai cái này hài đồng tương lai ôm lấy đặc biệt ảo tưởng.

Riêng là tại Dương Như Nhi hơi hiểu chuyện về sau, đối Từ Phong càng là ý lại, như cùng một cái theo đuôi một dạng, cả ngày đi theo sau lưng Từ Phong, trừ ngủ mới có thể về nhà ngoài ý muốn, ta phần lớn thời gian cũng sẽ ở Từ Phong cùng mẫu thân chỗ trong sân.

Dương gia người tự nhiên cực kỳ vui lòng nhìn thấy loại tình huống này, thậm chí đối với cái này còn mười phần cổ vũ.

Nếu như hai cái hài đồng sau khi lớn lên có thể cùng một chỗ, vậy cũng là tương đương với đem Từ Phong mẫu thân một cường giả như vậy trời đến Dương gia chiến xa bên trên, mà lại một cường giả như vậy con nối dõi, ngày sau vô đạo thành tựu cũng tất nhiên không có phiền, tuyệt không có khả năng là tâm thường Vô Vi hạng người.

Từ Phong mẫu thân đối với hai cái hài đồng chơi đùa cũng sẽ không có bất luận cái gì phản đối, mà lại đối Dương Như Nhi dạng này một cái ngưng tụ nữ hài cũng mười phần yêu thích.

Chính là tại dạng này hoàn cảnh hạ hai cái còn ở vào ngây thơ thời kỳ hài đồng, tại không buồn không lo chơi đùa bên trong, cảm tình trở nên càng phát ra thâm hậu, mỗi ngày đều là như hình với bóng.

Bất quá, loại tình huống này tại Từ Phong mẫu thân đột nhiên ly thế về sau cái biến, tuy nhiên Dương Như Nhi đối Từ Phong vẫn là giống nhau thường ngày như vậy, mỗi ngày đều kề cận Từ Phong, nhưng Dương gia người đối Từ Phong thái độ lại tại dần dần trở nên lạnh, dần dần bắt đầu có một ít phản đối hai cái hài đồng cùng một chỗ thanh âm xuất hiện.

Về sau, Từ Phong tại Dương gia nhận lời nói lạnh nhạt càng ngày càng nhiều, cùng Dương Như Nhi gặp mặt cũng càng ngày càng ít, hiển nhiên là nhận

Dương gia người hạn chế.

Theo hai người dần dần lớn lên, mình bạch rất nhiều chuyện, tuy nhiên tuổi thơ thời điểm mỹ hảo trí nhớ còn tại, nhưng hai người cũng không còn cách nào trở lại lúc ban đầu, Dương Như Nhi cũng trong lúc vô tình bắt đầu xa lánh Từ Phong.

Thẳng đến hai người cùng một chỗ tham gia Từ Vân Tông nhập môn khảo hạch, mà lại Từ Phong tại nhập môn trong khảo hạch thể hiện ra thiên phú kinh người bị chiêu tiến nội môn về sau, Dương Như Nhi đối Từ Phong thái độ lại phát sinh cải biến.

Vào thời khắc ấy, Từ Phong thậm chí ôm một tia ảo tưởng, cảm thấy hai người quan hệ sẽ còn trở lại hài đồng thời kỳ, vì thế Từ Phong đã từng kích động không thôi.

Bởi vì Từ Phong vẫn cảm thấy, đã từng giữa hai người quan hệ sơ dĩ hội xa lánh, người nếu là bởi vì Dương gia bóng người vang. Cho nên hẳn đối với Dương Như Nhi chưa bao giờ có oán trách.

Bất quá, Từ Phong hi vọng rất nhanh liền bị một trận bất chợt tới biến cố bao phủ.

Vừa tiến nhập nội môn, Lý Phi lấy thân là sư huynh, đối Từ Phong cái này vừa tiến nhập nội môn đệ tử chỉ đạo tên đề nghị so tài, luận bàn bên trong, Từ Phong bị Lý Phi 'Ngộ thương' dẫn đến linh lực tán loạn, không cách nào lại ngưng tụ linh lực, hẳn từ một thiên tài trong nháy mắt biến thành phế vật.

Tại Từ Phong mất mát nhất thời điểm, Dương Như Nhi đối với hắn có chút khởi sắc thái độ lại lần nữa cải biến.

Từ Phong lúc này còn nhớ rõ Dương Như Nhi khi biết hắn hoàn toàn vô pháp ngưng tụ linh lực về sau, tại một mặt áy náy, thất lạc bên trong rồi đi hẳn động phủ.

Từ ngày đó về sau, Từ Phong cũng là cho tới hôm nay mới lần nữa nhìn thấy Dương Như Nhi.

Chỉ là làm hắn không nghĩ tới là, Dương Như Nhi giờ phút này đã đến cùng Lý Kiến đi cùng một chỗ.

"Ai. . ."

Từ Phong nội tâm than nhẹ, đây là hắn không nguyện ý nhất nhìn thấy tình huống.

Tại gặp được Lý Từ Huyền về sau, Từ Phong mới phát giác hẳn đối Dương Như Nhi cảm tình cũng không phải là tình yêu nam nữ, lúc trước cảm tình cũng chỉ là huynh muội giữa bằng hữu cảm tình.

Nếu như Dương Như Nhi bên người là một cái khác nam tử, Từ Phong còn sẽ không như thế, ngược lại sẽ thần nhiên nhìn tới.

Nhìn thấy Từ Phong quăng tới ánh mắt, Dương Như Nhi xinh đẹp trên dung nhan hiển hiện một vòng đỏ ửng, cùng Từ Phong ánh mắt nhìn nhau một chút, liền bối rối tránh đi, không dám nhìn nữa Từ Phong.

Từ Phong cước bộ dừng lại, lẳng lặng nhìn lấy đối diện bốn người, tâm tình dần dần bình phục.

"Anh họ!"

Đúng lúc này, Từ Phong sau lưng truyền đến một tiếng la lên.

Chợt một bóng người từ Từ Phong người sau lưng trong đám đi ra, Lý Việt mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, ánh mắt ngạo nghễ nhìn một chút mọi người chung quanh về sau, bước nhanh hướng đi Lý Kiến.

"Anh họ, ta còn tưởng rằng ngươi hôm nay sẽ không xuất hiện đâu, không nghĩ tới ngươi vậy mà tại nơi này." Lý Việt đi vào Lý Kiến trước mặt, vừa cười vừa nói.

Chợt lại nhìn thấy Lý Kiến bên cạnh một cái Hôi Y thiếu niên, Lý Việt nhũ mày nói ra: "Cho ngươi đi nói cho ta biết anh họ Từ Phong đi nhận chức vụ đại diện, ngươi làm sao đem ta anh họ mang đến nơi đây?"

"Nhiệm vụ trước đại diện phát sinh tranh đấu, liên liên ngoại môn Đại Trưởng Lão đều xuất hiện, ta. . ." Thiếu niên kia mở miệng giải thích.

"Không trách hắn, là ta lựa chọn tại bậc này." Lý Kiến không để cho thiếu niên kia tiếp tục giải thích, thanh âm băng lãnh nói ra.

Tại nhìn thấy Từ Phong về sau, hắn sắc mặt liền trở nên âm lãnh xuống tới, riêng là tại chú ý tới Từ Phong cùng Dương Như Nhi vừa rồi dị thường, trong lòng của hắn càng là sinh ra một cỗ lòng đố kỵ.

Từ Phong cùng Dương Như Nhi ở giữa quan hệ, Lý Kiến tự nhiên là hết sức rõ ràng.

Ở mức độ rất lớn, Lý Kiến cũng là bởi vì biết giữa hai người loại quan hệ này, cho nên hắn mới chủ động truy cầu Dương Như Nhi.

Hiện tại Dương Như Nhi là bạn gái hắn, lúc này lại tại trước mắt bao người, tại hắn nam tử trước mặt biểu hiện ra bộ dáng này, riêng là nam tử này vẫn là hắn đối thủ một mất một còn, cái này khiến Lý Kiến có thể nào không giận.

Lý Kiến lạnh hừ một tiếng, hung hăng trừng Dương Như Nhi liếc một chút, trong lòng tuy nhiên phần nộ, nhưng ở nhiều người như vậy cũng không nói gì thêm.

"Tử Phong, không nghĩ tới ngươi còn có thể sống được trở về!" Lý Kiến âm trầm nói với Tử Phong, ánh mắt lạnh lùng.

"Ta cũng không nghĩ tới, Tử Vân Tông bên trong lo lắng nhất ta người lại là ngươi, thật là làm cho ta thụ sủng nhược kinh." Tử Phong vừa cười vừa nói.

Tử Phong tuy nhiên một mặt nhẹ nhõm bộ dáng, bất quá tại nhìn thấy Lý Kiến về sau, hắn cũng không nhịn được thu hồi lòng khinh thị, hai năm này nhiều thời gian, hắn tu vi đang tăng nhanh như gió, bất quá Lý Kiến tu vi cũng có được nhảy vọt tăng trưởng, lại đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh sơ kỳ cảnh giới.

Lý Kiến thể nội linh lực ba động mãnh liệt, Tử Phong căn bản không cần cẩn thận cảm ứng liền có thể đánh giá ra đối phương tu vi, theo ngoại nhân Lý Kiến linh lực hùng hậu, nhưng Tử Phong biết, đây là Lý Kiến vừa mới đột phá, thể nội linh lực bất ổn biểu hiện.

"Ta là lo lắng ngươi, thậm chí cầu nguyện ngươi tuyệt đối đừng chết đi ra bên ngoài, nếu không rất nhiều chuyện đều sẽ mất đi niềm vui thú." Lý Kiến nói chuyện thời điểm, ánh mắt xem như vô ý nhìn bên cạnh Dương Như Nhi liếc một chút, càng đem một cánh tay khoác lên Dương Như Nhi trên vai thom.

Dương Như Nhi sắc mặt đỏ bừng, muốn tránh thoát Lý Kiến đại thủ, nhưng khi nhìn đến đối phương quăng tới Hung Lệ ánh mắt về sau, do dự một chút, cuối cùng vẫn từ bỏ gãy dựa, mặc cho Lý Kiến để tay tại nàng trên bờ vai, mặt lộ vẻ về bối rối, căn bản không dám nhìn Tử Phong phương hướng.

Tử Phong trong lòng thở dài, đem một màn này để ở trong mắt.

Đây là Dương Như Nhi tự mình lựa chọn, hắn cũng không có cách nào.

Mà lại tại nhìn thấy Lý Kiến mang theo Dương Như Nhi tới thời điểm, Tử Phong cũng đã dự liệu đến sẽ có một màn này xuất hiện, hắn thậm chí cảm thấy đến Lý Kiến truy cầu Dương Như Nhi chính là vì chèn ép, nhục nhã hắn.

Tử Phong không có đi tiếp cái này một góc rẽ, nói ra: "Xem ra ngươi cầu nguyện rất có tác dụng, ta có thể còn sống trở về thật muốn cảm kích ngươi."

Nói tới chỗ này, Tử Phong không khỏi lắc đầu, một mặt tiếc hận nói ra: "Sớm biết ngươi cầu nguyện như thể linh nghiệm, nếu như lúc trước ngươi có thể nhiều có mấy người cầu nguyện một phen, cũng có thể nhiều mấy người từ Mê Vụ Sâm Lâm bên trong còn sống ra đến."

"Tử Phong, ngươi cái này là muốn chết!"

Nguyên bản định nhục nhã Tử Phong Lý Kiến, lúc này trong mắt lộ ra một cổ vẻ hung ác.

Hắn như thế nào lại nghe không ra Tử Phong trong lời nói đùa chi sắc, rõ ràng là đang lấy hắn phụ thân chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong nói sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Ứng chiến

Lý Kiến phụ thân chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, mà Tử Phong lại bằng vào Ngưng Khí Cảnh tu vi yên ổn đi ra, chuyện này vốn là lệnh Lý Kiến canh cánh trong lòng, đối Tử Phong hận ý càng sâu, hiện tại Tử Phong đã đến dùng cái này sự tình ngầm ngầm hại người nói móc Lý Kiến, Lý Kiến làm sao không giận.

Lý Kiến hai mắt đỏ thắm, khoác lên Dương Như Nhi trên vai xuất thủ cũng lấy xuống, nhìn về phía Tử Phong sát khí tràn ngập.

Tử Phong từng bởi vì thiên phú kinh người bị phá lệ thu vào nội môn mà tên nổi như cồn, mặc dù sau đó tới yên lặng hồi lâu, thậm chí được xưng là phế vật, nhưng bây giờ không những tu vi tinh tiến, càng có truyền ngôn thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa.

Lý Kiến từ khi tiến vào ngoại môn về sau vẫn là cùng phe xưng là ngoại môn đệ tử đám người kia bên trong người nổi bật, thời gian mấy năm quá khứ, càng là nhảy lên trở thành ngoại môn Tân Tán Đệ Tử bên trong linh quân nhân vật, cũng là lần này ngoại môn thi đấu sát đẻo nhất hạt giống tuyển thủ.

Hai người lúc này đều có thể coi là Tử Vân Tông ngoại môn phong vân nhân vật, lại thêm giữa hai người tâm nguyện gút mắc, không có chỗ nào mà không phải là có thể dẫn bạo mọi người điểm nóng.

Hiện tại, Từ Phong cùng Lý Kiến hai người vừa vừa thấy mặt liền tràn ngập mùi thuốc súng, chung quanh đông đảo đệ tử lúc này hưng phấn không thôi, phân rơi vào bốn phía, khoảng cách hai người đều có một khoảng cách, hết sức ăn ý cho hai người tách ra đầy đủ có thể đánh nhau không gian.

Mất thấy giữa hai người một trận tranh đấu không thể tránh được, giữa sân một số đầu não linh hoạt người thậm chí đã bắt đầu lấy xuất thủ thiết lập đánh cược, tuy nhiên Lý Kiến tu vi cao hơn Từ Phong, nhưng có Hoàng giả truyền thừa cái này thần bí vàng sáng gia thân, hai người tỉ lệ đặt cược cũng không tính là không hợp thói thường.

Riêng là mọi người thấy Từ Phong một bộ không có sợ hãi bộ dáng, càng thêm nhận định loại này suy đoán.

Cuối cùng, thiết lập đánh cược hình thành, 1 so với 2 tỉ lệ đặt cược, ép Từ Phong chiến thắng, nhưng phải gấp đôi tỉ lệ đặt cược, ép Lý Kiến chiến thắng nhưng phải gấp hai tỉ lệ đặt cược.

Đánh cược tỉ lệ đặt cược đã cho ra, tuy nhiên vẫn chưa có người nào bắt đầu đặt cược, bắt quá đã có người đang thảo luận đến tốt cùng hẳn là ép người nào chiến thắng, thậm chí còn có một ít đệ tử đã đem Linh Thạch cầm trong tay, chỉ cần Từ Phong cùng Lý Kiến trong hai người có một người đưa ra khiêu chiến, bọn họ liền sẽ lấy tốc độ nhanh nhất tiến hành ngăn chặn, miễn cho bởi vì ở đây nhân số quá nhiều mà bỏ lỡ đặt cược thời cơ.

Từ Vân Tông đệ tử ở giữa cầm đoan Tư Đấu, nhưng không khỏi dùng khiêu chiến, chỉ cần có một phương đưa ra khiêu chiến, còn bên kia lại đồng ý ứng chiến lời nói, hai người liền có thể tiến hành tỷ thí, loại tình huống này cũng sẽ không tính toán làm tại Tư Đấu liệt kê.

Cảm nhận được Lý Kiến thân thể bên trên tán phát ra sát ý ngút trời, Từ Phong khòe miệng ngược lại treo lên một vòng ý cười.

"Người muốn giết ta? Coi như môn quy cho phép, chỉ sợ người không có bản sự này!"

"Có bản lĩnh này hay không, thử một lần liền biết." Lý Kiến tự biết ngôn ngữ chỉ bên trên vô pháp tại Từ Phong trước mặt chiếm được nửa điểm chỗ tốt, may mà cũng không có ý định lại theo Từ Phong đồng dài, cười lạnh một tiếng, chỉ chung quanh đông đảo người vây quanh nói ra: "Như là đã có người mở sòng bạc, vậy chúng ta cũng đừng quét mọi người tính chất, chúng ta liền ở đây luận bàn một phen, để ta nhìn người có bao nhiêu cân lượng."

Lý Kiến thanh âm rất lớn, cổ ý dùng tới một điểm linh lực gia trì, thanh âm như chuông lớn, vang vọng chân trời, bọn họ tại ngoại môn đệ tử Cư Trụ Khu Vực biên giới, nhưng một tiếng này, liền xem như tại Cư Trụ Khu Vực một chỗ khác đệ tử đều có thể nghe được.

Lý Kiến làm như thế tự nhiên là có được hẳn dự định, loại tình huống này, Từ Phong căn bản không tiện cự tuyệt, nếu như Từ Phong cự tuyệt, chỉ có thể thụ đến mọi người chế giễu, cho nên hẳn liệu định Từ Phong coi như biết rõ không địch lại cũng sẽ ứng chiến.

Còn nữa, tông môn quy định đồng môn ở giữa khiêu chiến luận bàn điểm đến là dừng, không thể ác ý đã thương người, trừ phi song phương có sống chết mối thù, ký kết giấy sinh tử, loại này khiêu chiến được xưng là là sinh tử chiến, hai người chiến đấu đã bắt đầu, sau cùng chỉ có một người có thể sống rời đi.

Bắt quá muốn ký kết sinh tử chiến cũng không phải là giao đấu song phương đồng ý là được, cái này còn cần tại tông môn xin, chỉ có tông môn đồng ý về sau mới có khả năng cử hành, đồng thời vì bảo đảm công chính, tông môn cũng sẽ sai khiến một tên trưởng lão đến đây chủ trì.

Nhưng là loại tình huống này rất ít phát sinh, tông môn cổ vũ đệ tử ở giữa luận bàn, khiêu chiến, cũng rất ít sẽ đồng ý đệ tử ở giữa tiến hành sinh tử chiến, riêng là thiên phú đệ tử ưu tú ở giữa.

Cho nên Lý Kiến biết cùng Từ Phong ký kết sinh tử chiến căn bản không có chút nào hi vọng, hẳn cũng chỉ có tại cùng đối phương khiêu chiến quá trình bên trong "Thất thủ" trọng thương đối phương, mà đây đã là cực hạn, hẳn chưa vừa lòng với đó, một tiếng này phụ gia linh lực hô uống, cũng là tại khác loại thông tri những cái kia không biết việc này đệ tử.

Hắn lại muốn trước mắt bao người, lấy thực lực tuyệt đối đánh cho tàn phế cái này đã từng thiên tài, để tất cả mọi người biết người nào mới thật sự là thiên tài.

Quả nhiên, tại Lý Kiến một tiếng này về sau, đập vào mắt chỗ, tới gần Cư Trụ Khu Vực biên giới, động phủ Phòng Ngự Trận Pháp quang mang lấp lóe, có đệ tử lần lượt đi ra động phủ hướng phía Từ Phong bốn phương hướng cấp tốc bay lượn mà đến, mà lại một màn này tại càng xa Cư Trụ Khu Vực cũng đang phát sinh.

Đám người chung quanh kích tình cũng tại thời khắc này bị nhen lửa, tất cả mọi người ánh mắt đều tại thời khắc này hội tụ đến Từ Phong trên thân, chờ đợi Từ Phong hồi phục.

Từ Phong đối diện với mấy cái này hỏa nhiệt ánh mắt, sắc mặt bình tĩnh, khòe miệng thủy chung mang theo cười nhạt ý.

Lý Kiến ý đồ lại rõ ràng bắt quá, đối phương đây là trắng trợn dương mưu, cũng là muốn dùng mọi người áp lực bức bách hẳn ứng chiến.

Mà vậy xem đám người cũng mười phần nguyện ý nhìn thấy hai người đánh nhau, hết sức phối hợp Lý Kiến, dùng đông đảo ánh mắt đem Từ Phong đẩy vào đến một cái không thể không Chiến Cảnh địa.

Từ Phong đem đây hết thảy để ở trong mắt, trong lòng cũng sớm có định, mặc hẳn âm mưu, dương mưu, tự thân có được thực lực tuyệt đối, cho nên hẳn chẳng sợ hãi.

"Người đây là đang khiêu chiến ta?" Từ Phong không có nói thẳng phải chăng ứng chiến, một mặt lạnh nhạt hỏi lại Lý Kiến.

"Người. . ." Lý Kiến không nghĩ tới Từ Phong lại đột nhiên hỏi ra một câu như vậy, khiến cho hắn trở tay không kịp đồng thời lại giận giận dỗi thường, nhất thời không biết trả lời như thế nào Từ Phong vấn đề này.

Cái gọi là khiêu chiến, tên như ý nghĩa cũng là tu vi yếu một phương hướng tu vi cao nhất phương đưa ra ước chiến, cho nên nếu như Lý Kiến thừa nhận là tại hướng Từ Phong đưa ra khiêu chiến, cũng chính là đang biến tướng thừa nhận chính mình tu vi không bằng Từ Phong.

Lý Kiến một mực liên không phục Từ Phong, vô luận là thiên phú và tu vi bên trên hắn đều không muốn nhận thua, coi như tại trên miệng cũng không được.

"Người cái này đến có phải hay không khiêu chiến, nếu như vô lý, ta có thể muốn trở về tu luyện." Từ Phong một mặt hí ngược nhìn về phía Lý Kiến, lập tức cũng đã hạ quyết tâm nếu ứng nghiệm chiến, nhưng trước đó hắn cũng muốn ác tâm một phen đối phương.

"Người. . . Người chẳng lẽ sẽ chỉ hiện lên miệng lưỡi lợi hại?" Lý Kiến bị tức sắc mặt đỏ bừng, cảm thấy Từ Phong liền như là một cái vô lại, tối lấy chính mình làm sao lại nhất tâm muốn cùng loại người này sánh vai.

Đám người chung quanh nguyên bản đối với Từ Phong đối mặt Lý Kiến dạng này Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả vẫn mặt không đổi sắc còn sinh ra nẩy phần kính nể chi tâm, bất quá lúc này Từ Phong lại đối với người nào trước đưa ra khiêu chiến loại này tiêu kết như thế dây dưa, bọn họ cảm thấy Từ Phong đây là muốn mượn này Tị Chiến.

Vì vậy, mọi người nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ khinh bỉ.

"Người không phải là không dám ứng chiến đi!"

"Đúng vậy a, không dám chiến cứ việc nói thẳng, làm gì dùng loại này thủ đoạn, dạng này sẽ chỉ làm mọi người càng khinh thường người."

". . ."

Có người bắt đầu mở miệng châm chọc, tất cả mọi người ngôn luận đều là tại xem thường Từ Phong cách làm này.

"Anh họ, ta nhìn hắn là sợ, cho nên mới dùng cái này làm lý do, dạng này người căn bản không xứng làm đối thủ của người, liền xem như hắn thật thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa cũng là lãng phí." Lý Việt cũng thừa cơ cổ động, thanh âm rất lớn, e sợ cho có người nghe không được.

Lý Kiến nghe được sở hữu dư luận đều tại khuynh hướng hắn bên này, sắc mặt hắn cũng không hề khó coi như vậy, còn ra vẻ rộng lượng cắt ngang Lý Việt lời nói, không để cho đối phương nói tiếp.

Lý Kiến nhìn về phía Từ Phong, cười lạnh nói: "Mặc kệ người là có hay không thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa, ta cũng sẽ không lại tu vi phía trên chiếm tiện nghi của người, ta sẽ đem tu vi cũng áp chế ở Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ, cùng người công bình nhất chiến!"

Lý Kiến nói đại nghĩa lăng nhiên, lời này vừa ra khỏi miệng, nhất thời lại một lần rước lấy mọi người tán thưởng, đồng thời Từ Phong lại lần nữa lọt vào nghị luận ngôn ngữ đã kích.

Từ Phong không vì người chung quanh ngôn ngữ mà thay đổi, nhàn nhạt mở miệng nói với Lý Kiến: "Người vẫn không trả lời ta vấn đề, không muốn lãng phí thời gian của ta, ta thế nhưng là bề bộn nhiều việc."

Từ Phong trong lòng cười lạnh, cái này Lý Kiến cũng là một cái từ đầu đến đuôi tiểu nhân, nếu như người khác có lẽ không biết hắn thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa cái tin đồn này thật giả, nhưng Từ Phong biết Lý Kiến khẳng định là biết.

Ngũ Trường Lão tuy nhiên chết, Lý Kiến tại Từ Văn Tông núi dựa lớn không, tin tức cũng sẽ không lại như trước đó linh thông như vậy.

Nhưng Mê Vụ Sâm Lâm bên trong phát sinh thời điểm liên quan đến Lý Kiến phụ thân, tông môn tất nhiên sẽ đem Mê Vụ Sâm Lâm bên trong chuyện phát sinh đi qua nói cho Lý Kiến, cho nên Lý Kiến nhất định biết hắn thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa truyền ngôn là giả, lúc này lại còn làm ra một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dáng.

Lý Kiến chau mày, nhìn chăm chú Từ Phong nửa ngày, sau cùng trong mắt lóe lên một vòng tàn khốc, trầm giọng nói ra: "Tốt, liền xem như ta đưa ra khiêu chiến, câu trả lời này có thể chứ! Người là có hay không dám ứng chiến!"

Lý Kiến trong lòng hạ quyết tâm, lúc này hắn trên miệng thừa nhận, nhưng chỉ cần Từ Phong đồng ý, hắn liền có thể bằng vào thực lực nghiền ép Từ Phong, đến lúc đó nhiều người như vậy nhìn ở trong mắt, tự nhiên biết ai mạnh ai yếu.

Nhất chiến qua đi, mọi người sẽ chỉ nhớ kỹ hắn đem Từ Phong đánh bại, không có người sẽ để ý là ai trước đưa ra khiêu chiến.

"Tốt, ta ứng chiến!" Từ Phong nói ra.

Hồng

Từ Phong vừa dứt lời, đám người chung quanh lập tức lại lần nữa làm ồn đứng lên.

"Lý Kiến sư huynh, một trận chiến này ngươi thật đánh tính toán đem tu vi phong ấn đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng đánh với Từ Phong một trận sao?"
Vây xem trong đám người một người trung niên đại hán cao giọng hỏi hướng Lý Kiến.

"Ta vừa rồi như là đã nói như vậy, đương nhiên sẽ không đổi ý." Lý Kiến ngao ngễ hỏi đáp.

Mọi người nghe Lý Kiến trả lời về sau, lại là một trận tốt hơn chỉ tiếng vang lên, đồng thời cũng hết sức tò mò nhìn về phía vừa rồi đặt câu hỏi người, mọi người cho rằng là trong đám người có Từ Phong hào hữu, lo lắng Từ Phong bị thua, cho nên mới sẽ như thế đặt câu hỏi, hi vọng Lý Kiến có thể áp chế tu vi đánh với Từ Phong một trận.

Bất quá tại mọi người nhìn về phía tên nam tử này thời điểm, lập tức hiểu được người này vì sao như thế đặt câu hỏi, nguyên lai nam tử này cũng là tại hai người tỷ thí trước đó phát ra đánh cược người kia.

Nhìn thấy mọi người nhìn lại, tên kia mở miệng nói cho người sắc mặt lộ ra một vòng vẻ xấu hổ, nhưng cũng nhân cơ hội này làm một cái quảng cáo: "Tuy nhiên Lý Kiến sư huynh quyết định áp chế tu vi, nhưng đánh cược tỉ lệ đặt cược không thay đổi, hiện tại liền có thể đặt cược, hi vọng mọi người nỗ lực tham dự!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Thiên về một bên tiền đặt cược

Lúc này chính vào sau cùng, nếu là thường ngày, bình thường đệ tử lúc này đều sẽ trong động phủ tu luyện, bất quá bây giờ, ngoại môn đệ tử Cư Trụ Khu Vực khu vực biên giới đã tụ tập đại lượng đệ tử.

"Không biết ta Thắng tỉ lệ đặt cược như thế nào?" Lý Kiến hỏi hướng tên kia mở miệng nói, Từ Phong đã ứng chiến, hán phảng phất đã thấy Từ Phong sắp bại dưới chân hắn cầu xin tha thứ bộ dáng, cho nên lúc này tâm tình mười phần không tệ.

"Đánh cược là 1 so với 2 tỉ lệ đặt cược, nếu như Lý sư huynh chiến thắng lời nói, chỉ có gấp đôi tỉ lệ đặt cược." Tên đệ tử kia trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn, không nghĩ tới Lý Kiến vậy mà lại đổi cái này đánh cược cảm thấy hứng thú.

Lý Kiến nghe được về sau khẽ gật đầu, cái này tỉ lệ đặt cược từ một phương diện khác cũng phản ứng ra hắn cùng Từ Phong tại trong mắt người khác phân lượng, tại hắn nói ra hội áp chế tu vi đối chiến trước đó tỉ lệ đặt cược đã đến cũng chỉ là một bồi hai, đối với điểm này Lý Kiến vẫn là không hài lòng lắm, bất quá tại hắn nói ra sẽ cùng Từ Phong cùng giai đối chiến về sau, đánh cược tỉ lệ đặt cược vẫn không có cái biến, lúc này mới lệnh Lý Kiến miễn cưỡng hài lòng.

"Nếu như ta cũng tham gia náo nhiệt, ngươi ứng nên sẽ không để tâm chứ!" Lý Kiến nói ra.

"Nếu như sư huynh cũng muốn đặt cược lời nói, sư đệ tự nhiên hoan nghênh đã đến!" Tên đệ tử kia vừa cười vừa nói, mặc dù biết Lý Kiến nếu muốn áp chế, đi áp chế Linh Thạch số lượng tất nhiên không ít, bất quá dám tại nhiều như vậy người bên trong dám mở đánh cược người, bản thân giá trị con người tự nhiên không ít.

Nhưng hắn vẫn là nói bổ sung: "Đánh cược quy củ sư huynh tất nhiên cũng là rõ ràng, hiện tại mặc dù là dựa theo 1 so với 2 tỉ lệ đặt cược, nhưng tại hạ chú quá trình bên trong vẫn là muốn căn cứ đặt cược tình huống thích hợp điều chỉnh tỉ suất!"

"Cái này ta tự nhiên rõ ràng, đây là 1000 Hạ phẩm Linh Thạch, ép chính ta thắng." Lý Kiến tiện tay từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái bằng da cái túi ném về phía tên đệ tử kia, mười phần tự tin nói ra.

Nam tử tiếp nhận Lý Kiến Linh Thạch, chột ở bên cạnh một tên đệ tử lập tức bắt đầu viết xuống một cái phiếu đánh bạc đưa đến Lý Kiến chỗ, hiển nhiên mở miệng nói cũng không phải là chỉ là một người, mà lại có thể nhìn ra những người này cũng không phải lần thứ nhất mở đánh cược.

Tại nhìn thấy Lý Kiến đều đặt cược về sau, sau một khắc càng ngày càng nhiều người bắt đầu tuân hướng mấy tên mở đánh cược đệ tử, nhao nhao xuất ra Linh Thạch đặt cược.

"Chúng ta cũng bắt đầu đi." Lý Kiến quay đầu nhìn nói với Từ Phong.

"Không nóng nảy!" Từ Phong sắc mặt bình thản nói ra: "Vẫn là chờ bọn họ dưới xong tiền đặt cược rồi nói sau, nếu là bởi vì chiến đấu kết thúc quá nhanh mà dẫn đến rất nhiều người cũng không kịp đặt cược liền không tốt, mà lại ta đối với cuối cùng tiền đặt cược tỉ lệ đặt cược cũng cảm thấy rất hứng thú."

"Ngươi ngược lại là có chút tự mình hiểu lấy." Lý Kiến lạnh cười nói, gật đầu đồng ý Từ Phong đề nghị.

Chợt Lý Kiến không tiếp tục để ý tới Từ Phong, ánh mắt nhìn về phía Dương Như Nhi, mặt lộ vẻ hí ngược nói ra: "Người không muốn đặt cược chơi đùa sao?"

Dương Như Nhi nghe vậy, trong đôi mắt sắc mặt giận dữ lóe lên một cái rồi biến mất, lớn nhất rồi nói ra: "Ta không hứng thú."

"Người làm ta bạn gái, chẳng lẽ không hẳn là vào lúc này biểu lộ một chút đối ta lòng tin sao?"

Không chờ Dương Như Nhi nói chuyện, Lý Kiến lại từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái trang bị Linh Thạch cái túi đưa tới Dương Như Nhi trước mặt, nhìn cái túi lớn nhỏ, bên trong chỉ ít cũng có bốn năm trăm Linh Thạch khoảng chừng.

"Nếu như trên người người không có Linh Thạch lời nói, dưới tiền đặt cược Linh Thạch ta ra, tiền đặt cược đoạt được cũng toàn bộ về người." Lý Kiến lãnh mầu không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Dương Như Nhi, một bộ không cho cự tuyệt ngữ khí nói ra.

Ngũ Trường Lão thân tử, Lý Kiến chẳng những kế thừa phụ thân lưu lại cự đại tài nguyên tu luyện, tông môn trả lại cho hắn phát hạ đại lượng trợ cấp Linh Thạch, cho nên Lý Kiến hiện tại thân giá không ít, có thể nói là tài đại khí thô.

Dương Như Nhi biết Lý Kiến ý nghĩ, không chỉ là tại nhục nhả Từ Phong, đồng thời cũng là đang cảnh cáo nàng, để cho nàng minh bạch mình lúc này thân phận là Lý Kiến bạn gái, hiện tại hẳn là đứng tại Lý Kiến bên này.

Dương Như Nhi đối Lý Kiến cử động lần này trong lòng phản cảm, bất quá khi nhìn đến này một túi Linh Thạch về sau, nàng há hốc mồm, cuối cùng vẫn không nói gì, đem này túi Linh Thạch kết quả, thần sắc có chút phức tạp hướng đi đang tập trung đám người.

Nàng sở dĩ không có cự tuyệt, một là tìm không ra bất kỳ lý do qua cự tuyệt, cả hai cũng là bởi vì những linh thạch này làm nàng không thể không nhìn, Dương gia chỉ có thể coi là bên trên là gia tộc nhị lưu, liền xem như nàng tại Dương gia địa vị không thấp, nhưng thu hoạch đến tài nguyên tu luyện cũng mười phần hữu hạn.

Nhìn thấy Dương Như Nhi chọn lựa như vậy về sau, Lý Kiến trên mặt lộ ra một tia đắc ý chi sắc, ánh mắt nhìn về phía Từ Phong, liền như là một đầu đầu thắng gà trống, một bộ điệu võ dương oai huyền diệu bộ dáng.

Từ Phong tự nhiên cũng là nhìn thấy vừa rồi một màn này, không khỏi trong lòng thờ dài, hắn có thể nhìn ra Dương Như Nhi trong lúc lo lắng toát ra đối với Lý Kiến chán ghét thần sắc, nhưng đôi phương vẫn là lựa chọn đi theo Lý Kiến bên người, nghĩ đến cũng là bởi vì Lý Kiến tại Từ Vân Tông địa vị cùng Lý Kiến sau lưng gia chủ quan hệ.

Từ khi Từ Phong mẫu thân sau khi qua đời, Từ Phong cùng Dương Như Nhi tiếp xúc thời gian cũng càng ngày càng ít, cho nên đối với hiện tại Dương sợt thô mà biến thành bộ dáng gì, Từ Phong thực cũng không rõ ràng, bất quá từ vừa rồi Dương Như Nhi những cử động này đến xem, Từ Phong trong lòng càng thất vọng.

Không để ý đến Lý Kiến ánh mắt, Từ Phong nhìn một chút tập trung phương hướng, nơi đó bị muốn tập trung đệ tử vây ba tầng trong ba tầng ngoài, hô uống thanh âm không ngừng, mười phần náo nhiệt, Xem ra còn có một đoạn thời gian mới có khả năng kết thúc, cho nên Từ Phong dứt khoát khoanh chân ngồi xuống đến nhắm mắt tĩnh tọa.

"Hừ, nhìn người một hồi còn có thể bình tĩnh như thế không có!" Lý Kiến lạnh hừ một tiếng, cảm thấy Từ Phong chỉ là cố ý giả bộ như một bộ trấn định bộ dáng mà thôi.

Thời gian không dài, đánh cược tập trung kết thúc, mọi người chú ý lực cũng ở đây chuyển dời đến Lý Kiến cùng Từ Phong trên thân.

Từ Phong tuy nhiên đang nhắm mắt tĩnh tọa, nhưng Tinh Thần Lực một mực chú ý chung quanh động tĩnh, biết đặt cược đã kết thúc, Từ Phong cũng mở hai mắt ra đứng lên.

"Hiện tại có thể bắt đầu." Lý Kiến nói ra, nhìn về phía Từ Phong đôi mắt như là đang nhìn con mồi, trong hưng phấn mang theo khát máu thần sắc.

"Lại chờ ta một chút!"

"Người. . ." Lý Kiến trên mặt một vòng hiển hiện sắc mặt giận dữ, nói ra: "Chẳng lẽ người sợ không thành, đừng tưởng rằng tràng tỷ đấu này có thể bị người kéo hoảng!"

Từ Phong bất đắc dĩ lắc đầu một mặt chết lặng biểu lộ, cũng mặc kệ Lý Kiến có đồng ý hay không, quay đầu đối tên kia mở đánh cược đệ tử nói ra: "Cuối cùng tỉ suất như thế nào?"

Tên đệ tử kia hồi nói, ánh mắt cổ quái nhìn Từ Phong liếc một chút, một mặt cười khổ nói: "Nếu như từ Phong sư huynh tỉ lệ đặt cược là gấp mười lần!"

Lời kia vừa thốt ra, nhất thời rước lấy người chung quanh một trận cười vang, Lý Kiến cũng là ý cười đầy mặt, đối với kết quả này hết sức hài lòng, tuy nhiên hẳn cược thắng về sau chỉ có thể cầm tới gấp đôi bồi thường, nhưng là cái này tỉ lệ đặt cược cũng đủ để chứng minh hắn trong lòng mọi người địa vị viễn cao Từ Phong, đại đa số người vẫn là đánh tâm lý liền cho là hắn hội cuối cùng chiến thắng.

Cho dù là Từ Phong cũng không khỏi mặt lộ vẻ một tia xấu hổ, hắn biết rõ, tỉ lệ đặt cược sở dĩ hội từ 1 so với 2 biến thành 1: 10, cũng là bởi vì tất cả mọi người tại ép Lý Kiến chiến thắng, cho nên Trang gia mới hội không ngừng tăng lên Từ Phong tỉ lệ đặt cược, hy vọng có thể thắng bằng tiền đặt cược.

Mà lại từ tên đệ tử kia một mặt cười khở biểu lộ đến xem, Trang gia cũng là cho rằng Từ Phong chiến thắng tỷ lệ mười phần xa vời, cho nên mới sẽ một mực tăng lớn Từ Phong tỉ lệ đặt cược, nhưng những này đặt cược đệ tử tựa hồ căn bản không thêm chịu nể mặt mũi, tình nguyện an an ổn ổn thu hoạch được gấp đôi tỉ lệ đặt cược, cũng không muốn mạo hiểm qua cược cái này gấp mười lần tỉ lệ đặt cược.

"Ta cũng tham gia náo nhiệt!" Từ Phong lấy ra một túi Linh Thạch, bên trong có ngũ trăm linh thạch.

"Người là muốn ép?" Tên đệ tử kia nguyên bản đang chất trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ tò mò, vừa rồi Lý Kiến đưa ra đặt cược, coi như Lý Kiến không nói, hắn cũng biết Lý Kiến sau đó chủ chính mình thắng.

Nhưng Từ Phong khác biệt, cơ hồ không có người sẽ cho rằng Từ Phong có thể thắng, cho nên hắn hoài nghi Từ Phong có phải hay không cũng sẽ đặt cược Lý Kiến thắng, cứ như vậy, mặc dù sẽ bị rất nhiều người chế giễu, nhưng là cho dù là thua, cũng có thể thu hoạch được một món linh thạch.

Tên đệ tử này càng nghĩ càng thấy đến khả năng này rất cao, nhìn về phía Từ Phong ánh mắt cũng có chút bắt đầu thấp thỏm không yên, không hề như trước đó thông dong như vậy, hắn đã sớm hối hận mở cái này đánh cược, cái này đánh cược quả thực là thiên về một bên áp chú phương thức, nếu như Lý Kiến chiến thắng, sở hữu Linh Thạch bồi giao đều muốn hắn cái này Trang gia ra.

Hắn cũng nghĩ qua vạn nhất Từ Phong chiến thắng, này mấy người bọn hắn mở đánh cược người sẽ thu hoạch được cự đại ích lợi, nhưng loại tình huống này khả năng phát sinh sao? Hắn cảm thấy loại tình huống này có, nhưng là, thật sự là quá thấp.

Nếu như lúc này Từ Phong cũng đem tiền đặt cược áp tại Lý Kiến trên thân, vậy hắn lại phải nhận lãnh một khoản không nhỏ bồi giao.

Trong lòng thờ dài, nhưng đánh cược đã mở, muốn hối hận cũng không kịp, chính mình gieo xuống quả đắng chỉ có thể chính mình ăn.

Bị tên đệ tử kia hỏi một chút, Từ Phong thần sắc sững sờ, bất quá lập tức liền kịp phản ứng, biết mấy cái người suy nghĩ trong lòng.

Nhìn lấy tên đệ tử kia cập thân sau mấy tên đồng bạn một bộ tội nghiệp nhìn lấy chính mình bộ dáng, Từ Phong thật muốn đi lên đánh mấy người một hồi, đã đến cho là mình lại là vô sỉ như vậy người, hơn nữa nhìn bộ dáng kia thật giống như chính mình nhất định sẽ thua một dạng.

"Ta đương nhiên là cược chính mình thắng!" Từ Phong tức giận nói ra.

"Người cược chính mình thắng?" Tên đệ tử kia sợ đệ tử nghe lầm, hơi kinh ngạc lại hỏi một câu.

"Người chẳng những trí thông minh có mao bệnh, lỗ tai cũng không dễ làm? Ta không có ép chính mình thắng, chẳng lẽ còn ép một cái phế vật thắng hay sao?"

Tên đệ tử kia đặt được khẳng định trả lời về sau, cũng không để ý Từ Phong vừa rồi chế nhạo hắn lời nói, trên mặt lộ ra mừng rỡ biểu lộ, mau để cho bên cạnh đồng bạn cho Từ Phong viết phiếu đánh bạc.

Mà một bên khác, Lý Kiến lại là khí quá sức, tức giận nói ra: "Người mắng ai là phế vật?"

Từ Phong một câu mắng hai người, ở đây người ai cũng có thể nghe được, có ít người cười trộm, có ít người xem thường Từ Phong hiện lên miệng lưỡi lợi hại, nhưng Lý Kiến thế nhưng là nhẫn không có người khác mắng hắn phế vật, riêng là cái này mắng hắn phế vật người là Từ Phong.

"Ta nhưng không có mắng ai là phế vật, chỉ là đang trần thuật một sự thật." Từ Phong buông buông xuất thủ, một mặt vô tội nói ra.

"Anh họ bớt giận, tiểu tử này cũng liền có thể chiếm chút miệng tiện nghi, một hồi giao đấu kết thúc về sau, nhìn hắn còn có thể hay không mở miệng." Lý Việt gấp Lý Kiến đều ở Từ Phong ngoài miệng kinh ngạc, vội vàng mở miệng ngăn cản Lý Kiến nói tiếp.

Thực hắn đối với cái này anh họ trong lòng cũng tại oán thầm, mình biết mình khẩu tài không được còn tổng không phục, dứt khoát đánh liền tốt, lấy thực lực nghiền ép đối phương so bất luận cái gì ngôn ngữ công kích đều thực sự.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Hoa si?

Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử ở lại khu vực biên giới, trống trải trên quảng trường tụ tập đại lượng ngoại môn đệ tử, mà lại còn có một ít đệ tử đang liên tục không ngừng chạy đến, nhân số càng tụ càng nhiều.

Lý Kiến nghe xong Lý Việt lời nói, cảm thấy rất có đạo lý, cùng cùng Từ Phong hiện lên miệng lưỡi chi tranh, không bằng trực tiếp lấy thực lực nghiền ép đối phương.

"Hiện tại giữa chúng ta giao đấu có thể bắt đầu đi?" Lý Kiến sắc mặt âm hàn, ánh mắt lộ ra lảng lệt hàn mang, không chỉ là lại muốn trên thực lực đánh bại Từ Phong, còn muốn cho Từ Phong một cái khắc sâu giáo huấn.

Song phương giao đấu, tuy nhiên cảm đoán tàn sát, nhưng chỉ cần là đánh nhau, liền không thể tránh né sẽ xuất hiện tổn thương, hơi không cẩn thận thất thủ trọng thương đối phương cũng tình có thể hiểu, liền xem như chính mình bởi vì nhất thời 'Thất thủ' tại Từ Phong trên thân lưu lại một chút không thể khôi phục thương thế, tin tưởng tông môn cũng sẽ không quá truy cứu.

Nghĩ tới đây, Lý Kiến nhếch miệng lên, xuất hiện một vòng tàn nhẫn cười lạnh.

"Đương nhiên có thể bắt đầu, bắt quá. . ." Từ Phong ngôn ngữ một hồi, mười phần nghiêm túc nói: "Ta muốn uốn nắn một chút, cái này không gọi giao đấu, xác thực nói, hẳn là ngươi hướng ta khởi xướng khiêu chiến."

"Có phải hay không khiêu chiến, đợi lát nữa tự nhiên sẽ có phần hiểu!" Lý Kiến từng chữ nói ra lạnh giọng nói ra, đồng thời thể nội linh lực phun trào tàn mát ra mãnh liệt linh lực ba động.

"Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ! Cùng Từ Phong tu vi không kém bao nhiêu, Lý Kiến sư huynh không hổ là ngoại môn kiêu sô, quả nhiên là nói là làm, đã đến thật muốn áp chế tu vi cùng Từ Phong cùng giai mà chiến."

"Đây là một loại tự tin biểu hiện, đồng giai vô địch! Xem ra Lý Kiến sư huynh tâm chí rộng lớn, tương lai thành tựu Viễn phi thường người có thể so sánh. . ."

Từ Phong dựa vào thanh sắc Ngọc Trụ ẩn nặc tu vi, cho nên Lý Kiến cảm giác Từ Phong tu vi tại Ngưng Khí Cảnh trung kỳ khoảng chừng, hiện tại, Lý Kiến không động xuất thủ trước đó trước phóng xuất ra Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi, cũng là tại nói cho mọi người hẳn muốn cùng Từ Phong cùng giai mà chiến.

Đồng thời, ở đây tu vi khá thấp đệ tử chiếm cứ tuyệt đại đa số người, nếu như Lý Kiến cùng Từ Phong bình thường giao phong, những người này căn bản là không có cách chuẩn xác cảm giác hai người đi phóng thích linh lực ba động cụ thể đạt tới loại cảnh giới nào, cho nên Lý Kiến dẫn đầu triển lộ Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi linh lực ba động, cũng là tại cáo tri những này tu vi thấp đệ tử, đây chính là Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi nên có linh lực ba động, hẳn cùng Từ Phong ở giữa chiến đấu cũng sẽ không vượt qua loại này linh lực ba động.

Lý Kiến dùng cái này cho thấy, hẳn hội tại đồng bậc bên trong đối chiến Từ Phong, để ở đây tất cả mọi người đến tiến hành giám sát, đây là một loại cực kỳ tự tin biểu hiện.

Lý Lợi kiểm cử động lần này cũng nhất thời rước lấy chung quanh người trợn trợn tiếng ủng hộ, một số người là vì Lý Kiến loại này phong cách vô địch mà gọi tốt, càng có phần lớn người bởi vì bọn hắn áp chế là Lý Kiến chiến thắng, tự nhiên muốn vì Lý Kiến trợ uy, gia tăng Lý Kiến thanh thế.

Tóm lại, giờ phút này hiện trường bên trong, hò hét tiếng hoan hô chấn thiên, không có chỗ nào mà không phải là tại vì Lý Kiến tạo thế, loại này nhiệt liệt bầu không khí tựa như là Lý Kiến sớm đã chiến thắng.

Mà trái lại vì Từ Phong có lên đám người dừng nói lác đác không có mấy, trên thực tế căn bản cũng không có.

"Cũng Hứa gia tộc lựa chọn là đúng, Lý Kiến cái này cá nhân tính cách tuy nhiên kiêu hoành bạt hổ, ghen tị thậm chí có chút máu lạnh vô tình, nhưng đúng là có trở thành cường giả tiềm lực cùng tư chất."

Đã thối lui đến bên ngoài sân Dương Như Nhi sắc mặt phức tạp, đôi mắt đẹp tại Từ Phong cùng Lý Kiến ở giữa vừa đi vừa về chuyển động, sau cùng bắt đầu dĩ thờ dài một tiếng.

Thậm chí ánh mắt lộ ra một tia oán trách, cảm thấy Từ Phong ngay từ đầu nên chủ động nói chút mềm lời nói chịu thua, dạng này mặc dù sẽ bị người nhạo báng, nhưng dù sao cũng so một hồi tại giao chiến bên trong bị Lý Kiến tại trước mắt bao người đánh bại tốt.

Mà lại thời gian dài như vậy kết giao, năng đôi với Lý Kiến người này rất hiểu biết, biết Từ Phong đã kích thích Lý Kiến lửa giận, lấy Lý Kiến âm hiểm tính cách, cho dù bởi vì môn quy quan hệ sẽ không đối Từ Phong hạ sát thủ, nhưng nhất chiến qua đi, Từ Phong kết cục bị thảm cũng có thể đoán trước.

Nàng hiện tại tuy nhiên cùng Từ Phong ở giữa đã mỗi người một ngã, nhưng tại trong lòng vẫn là không muốn nhìn thấy Từ Phong bị Lý Kiến trọng thương hình ảnh, nhưng lúc này phát sinh hết thảy cùng sắp chuyện phát sinh nàng căn bản bất lực cải biến, mà lại nàng hiện tại thân vì Lý Kiến bạn gái, càng không thể biểu hiện ra mây may đối với Từ Phong đồng tình chi tâm, để tránh bị Lý Kiến nhìn ra.

"Có lẽ cái này đối với ngươi mà nói là phúc mà không phải họa, để ngươi chánh thức thấy rõ chính mình, miễn cho về sau một mực kéo lấy cái kia thiên phú nghịch thiên, được phá cách thu vào nội môn vàng sáng, hiện tại ăn chút thua thiệt nhỏ, dù sao cũng so về sau bị ăn phải cái thiệt thòi lớn mất mạng tốt."

Dương Như Nhi nghĩ đến chỗ này, không khỏi âm thầm gật đầu, sắc mặt bình tĩnh nhìn chăm chú lên giữa sân hai bóng người, kết cục sớm đã xác định, chỉ hy vọng Từ Phong tự cầu phúc, không muốn mất mạng liền tốt, về phần thụ thương này cũng chỉ là Từ Phong tự tìm.

Ta Lý Kiến đứng ở nơi đó càng thêm hăng hái, linh lực thúc dưới tóc, Lý Kiến tóc dài phất khởi, áo bào cổ động, ánh mắt nhìn chăm chú Từ Phong, giống như tuyệt thế chiến thần đồng dạng, tản ra vô địch, tự tin phong thái.

Từ Phong trong lòng cười lạnh, hiện tại người nhiều đến ý một điểm, một hồi liền để người càng thêm thâm hơn một điểm.

Bất quá đối với phía bên mình quanh quệ cục diện, mặc kệ Từ Phong như thế nào bình tĩnh, trong lòng cũng không khỏi sinh ra mấy phần thất lạc, cảm thấy có chút cảm giác khó chịu.

"Xem ra ta tại Từ Vân Tông người bên trong duyên thật đúng là không tốt, đã đến không ai vì ta trợ uy." Từ Phong khước miệng lộ ra một vòng tự giễu chỉ sắc, bất quá cũng chỉ là hơi cảm thán một chút mà hần cảm thấy nếu như Trương Nguyên ở đây, khẳng định hội vì chính mình phát cò hò reo trợ uy, bất quá Trương Nguyên mới vừa từ hần cái này lấy được một nhóm Linh Tài, đoán chừng hôm qua trong đêm liền đã đổi lấy tốt linh được, hiện tại đang lúc bế quan chuẩn bị đột phá cảnh giới đây.

"Từ Phong sư huynh tất thắng!"

Ngay tại Lý Kiến thanh thế càng phát ra tăng vọt, song phương chiến đấu hết sức căng thẳng thời điểm, một đạo thanh thúy êm tai thanh âm tại ồn ào trong đám người vang lên, giống như tĩnh mịch trong đêm khuya một tiếng ve kêu, thanh âm tuy nhiên không phải đặc biệt to, lại tại đông đảo trong thanh âm rất dễ dàng bị người bắt được.

Đây là một nữ tử thanh âm, thanh âm vô cùng dễ nghe, giống như Hoàng Oanh đồng dạng thanh thúy êm tai, bất quá trong những lời này mang theo thanh âm rung động, căn bản là không có cách che giấu xuất sinh người giờ phút này khẩn trương, bối rối tâm tình, từ thanh âm bên trong có thể nghe ra đối phương tựa hồ là nổi lên rất đại dũng khí mới hô lên câu nói này.

"Là ai? Vậy mà lại vì Từ Phong cố lên, chẳng lẽ là nào tử ngọc rơi hay sao?"

"Đừng nói là là một số ưa thích Từ Phong hoa si?"

Trong lòng mọi người nghi ngờ, tìm theo tiếng nhìn lại, muốn tìm được cái này nào tử ngọc rơi người.

Nguyên bản lập tức sẽ ra tay Lý Kiến cũng vào lúc này ghé mắt tìm kiếm âm thanh kia nơi phát ra, trong lòng không khỏi hừ lạnh, muốn nhìn một chút là ai như thế không có có nhãn lực, vậy mà lại vì Từ Phong cố lên.

Từ Phong đang nghe đạo thanh âm này thời điểm, tuần lẳng dưới khuôn mặt vừa lộ ra một vòng gọn sóng, đạo thanh âm này rất quen thuộc, riêng là trong giọng nói một màn kia ngưng ngưng cùng ngại ngại càng lệnh tử hơn phong nghĩ đến một người.

Đạo thanh âm này chủ nhân tại thời khắc này đã đến trở thành so Từ Phong cùng Lý Kiến còn làm cho người ta chú ý tiêu điểm, lần theo thanh âm phương hướng, tất cả mọi người ánh mắt rốt cục hội tụ đến trong đám người một cái nơi hẻo lánh bên trong, nơi đó có mấy tên người mặc đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức đệ tử tùm quanh cùng một chỗ, hẳn là một cái tiểu đoàn thể.

Rất rõ ràng phát ra âm thanh người liền là đến từ trong mấy người này một người, cho nên vì tránh hiềm nghi, miễn cho rước lấy Lý Kiến hiểu lầm, mấy người kia người chung quanh đều lập tức ngay đầu tiên rời xa mấy người, cuối cùng mấy người này giống như một cái Cô Đào đồng dạng bị cô lập ra đến, trong đám người lộ ra mười phần đột ngột.

Hai nam hai nữ trong đoàn thể nhỏ, một cái thân ảnh kiều tiểu đứng tại bốn người phía trước nhất, lúc này sắc mặt thẹn thùng hồng nhuận phon phớt, tại ánh mắt mọi người xem ra thời điểm, càng lộ vẻ tâm thần bất định.

Mọi người vừa thấy được lần này hình ảnh liền lập tức biết, vừa rồi âm thanh kia chủ nhân hẳn là trong bốn người thiếu nữ tóc ngắn không thể nghi ngờ.

"Mộ Dung Tuyệt!"

Từ Phong tuy nhiên đang nghe thanh âm thời điểm, trong lòng liền đã có loại này suy đoán, nhưng là thấy đến Mộ Dung Tuyệt ta thời điểm, vẫn còn có chút giật mình.

Không nghĩ tới dạng này một tính cách yếu kém, thậm chí có thể nói là có chút nhát gan nữ hài tử vậy mà lại tại loại tràng diện này chỉ vì chính mình góp phần trợ uy, có thể nghĩ, đối phương cần nổi lên nhiều đại dũng khí mới hô lên câu nói kia.

Trên mặt co quắp Mộ Dung Tuyệt lúc này có chút không biết như thế nào cho phải, từ nhỏ đến lớn, cái này là lần đầu tiên bị nhiều người như vậy chú ý. Mà lại chính mình vừa rồi cử động rất có thể có thể vì chính mình cùng bên người đồng bạn rước lấy rất nhiều phiền phức.

Chỉ là, vừa mới nhìn đến Từ Phong một mình đứng ở nơi đó, cảm giác giống là một người đang đối kháng với chung quanh hơn nghìn người thời điểm, nằng cảm thấy nhất định phải hô lên câu nói kia, dạng này mới có thể để cho mình an tâm.

Tại Mộ Dung Tuyệt chung quanh là đứng đầy ba người hẳn Từ Phong cũng nhận biết, chính là cùng Từ Phong cùng một chỗ tiến vào Ô Đan Sơn Mạch Tiền Phi, Vân Long cùng Vân Hồ ba người.

Từ Phong ánh mắt quét qua, liền đã nhìn ra ba người tu vi, thời gian dài như vậy không thấy, mấy người tu vi cũng đều có nhảy vọt tăng trưởng, đều đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh năm tầng, riêng là Mộ Dung Tuyệt tu vi, càng là đã mười phần tiếp cận Ngưng Khí Cảnh năm tầng đỉnh phong, cái này lệnh từ phong lần nữa ngoài ý muốn một chút, không nghĩ tới Mộ Dung Tuyệt tu luyện thiên phú cũng là mười phần xuất chúng.

Lúc này, bốn người này sắc mặt đều thể hiện ra một vòng bất an tâm tình, Tiễn Phi càng là có chút oán trách nhìn Mộ Dung Tuyết liếc một chút, cảm thấy Mộ Dung Tuyết vừa mới có hơi lỗ mãng, đến mức đem bốn người bọn họ đều đưa vào đến trong tầm mắt mọi người, tuy nhiên nàng cũng bởi vì cảm kích Từ Phong tại Ô Đan Sơn Mạch thời điểm ân cứu mạng, trong lòng chờ mong Từ Phong có thể chiến thắng, nhưng là như thể trắng trợn vì Từ Phong cổ lên, thế tất đắc tội Lý Kiến, Lý Kiến tại trong ngoại môn đệ tử uy vọng rất cao, căn bản không phải bọn họ có thể đắc tội với người.

Bất quá tại Từ Phong ánh mắt nhìn về phía mấy người thời điểm, bốn người nguyên bản bất an tâm tình vẫn là tại thời khắc này tiêu tán rất nhiều, trong lòng không khỏi lấy dừng khí, cũng không lại mọi người nhìn soi mói lùi bước, nhìn về phía Từ Phong khẽ gật đầu.

Từ Phong nhìn mấy người liếc một chút, trong lòng ngoài ý muốn đồng thời cũng rất là vui mừng, bất quá hẳn cũng có thể nhìn ra mấy cái trong lòng người đối với Lý Kiến e ngại cùng bất an.

"Chúng ta bắt đầu đi!" Từ Phong cũng không cùng Mộ Dung Tuyết mấy cái người nói chuyện, chỉ là nhìn mấy người liếc một chút về sau liền phản ứng lại đối Lý Kiến nói ra.

Hắn làm như vậy chủ yếu là muốn mau sớm đem tất cả mọi người ánh mắt chuyển dời về đến, không tránh phải tăng gia Mộ Dung Tuyết mấy người bất an cảm giác, mà hiện thực cũng đúng như Từ Phong đoán trước như thế, tại Từ Phong câu nói này ra miệng về sau, hiện trường người lại lần nữa đem ánh mắt tụ vào trở về, chỉ là đem Mộ Dung Tuyết xem như là một cái ái mộ Từ Phong hoa si mà

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Bồi luyện

Lý Kiến dùng băng lãnh đôi mắt liếc Mộ Dung Tuyết mấy người liếc một chút, đem cái này bốn cái không thức thời gia hỏa nhớ kỹ chuẩn bị ngày sau tìm cơ hội hảo hảo giáo huấn một phen, chợt xoay người lại nhìn chăm chú Từ Phong, muốn cùng Từ Phong chính thức triển khai đối chiến.

"Người xuất thủ trước đi, nếu không người liền cơ hội ra tay đều không có!" Lý Kiến cười lạnh, thần sắc kiêu căng cao giọng nói ra.

"Đã như vậy, vậy ta coi như không khách khí." Từ Phong một mặt cười xấu xa, căn bản cũng không có nửa phần dự định khiêm nhượng ý tứ, tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa liền đã thôi động linh lực, hướng phía Lý Kiến nhanh chóng đánh tới.

Từ Phong tuy nhiên tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ, bất quá, lúc này xuất thủ lại cũng như Lý Kiến một dạng, đem tu vi áp chế ở Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ.

Ô Đan Sơn Mạch bên trong thí luyện làm hắn tu vi cùng chiến đấu kinh nghiệm đều chiếm được nhảy vọt tăng trưởng, cho nên hắn đối tự thân thực lực rất có lòng tin, Lý Kiến muốn tại ngang nhau tu vi tình huống dưới đánh bại hắn, vậy hắn tốt nhất phản hồi phương thức cũng là lấy giống nhau tu vi cảnh giới đánh bại đối phương.

Mặc dù nói đánh người không có đánh mặt, nhưng giống Lý Kiến dạng này âm hiểm tiểu nhân, nên to mồm hướng trên mặt chào hỏi mới có khả năng xứng đáng hắn.

Lý Kiến nhìn thấy Từ Phong ra tay với hắn biểu lộ cũng theo đó sững sờ, tựa hồ cũng không nghĩ tới Từ Phong sẽ như vậy 'Sáng khoái' xuất thủ trước, mà lại Từ Phong ý cười lại để hắn sinh ra một loại không tốt cảm giác.

"Quả nhiên là Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ tu vi, nhưng liền xem như tu vi giống nhau người cũng không thể nào là đối thủ của ta!"

Lý Kiến nhìn thấy Từ Phong bộc phát ra linh lực ba động về sau biểu lộ trở nên nghiêm túc lên, tuy nhiên đối với mình lòng tin mười phần, cũng không có chút nào chủ quan chi tâm.

Từ Phong mượn nhờ chạy như bay tốc độ ngưng tụ ra quyền hướng thẳng đến Lý Kiến ở ngực đánh tới, đây là hết sức bình thường nhất quyền, cũng không vận dụng vũ kỹ, nhưng quyền đầu ở giữa linh lực ba động mãnh liệt, phá không mà đến, uy thế cực lớn.

Lý Kiến cũng không có chút nào né tránh ý tứ, đùi phải nhẹ rút lui nửa bước, hình thành một cái cung không bước, không có chút nào sức tưởng tượng nhất quyền đánh ra, lại là muốn đánh tính hòa Từ Phong liều mạng một quyền này.

Bồng!

Hai quyền hung hăng đụng vào nhau, bộc phát ra kịch liệt va chạm thanh âm, sau một khắc, tại loại này phản tác dụng chi lực hạ hai bóng người lại bị

nhanh chóng đẩy lui, tại giữa hai người lại kéo ra bảy tám mét khoảng cách.

Hai người một kích này tuy nhiên đều dùng là binh thường nhất chiêu thức, nhưng uy lực rất lớn, nếu như không phải quyền đầu ở giữa có linh lực gia trì, tất nhiên muốn bị cái này cỡ cường đại va chạm chỉ lực chấn động xương vỡ gân đứt.

"Hai người một kích này đã đến bất phân thắng bại, xem ra một trận chiến này thắng bại rất khó đoán trước. . ." Có người kinh hô, cảm thấy Từ Phong có thể cùng Lý Kiến liều mạng một quyền này, đủ để chứng minh Từ Phong thực lực cũng không thấp hơn áp chế tu vi Lý Kiến.

Những người này lần nữa nhìn về phía Từ Phong ánh mắt cũng bắt đầu biến, trong lúc khiếp sợ nhiều một tia vẻ kiên đề.

"Xem không hiểu cũng không cần nói mò, các ngươi không thấy được Từ Phong là tiếp lấy tốc độ thể xông chỉ mới cùng ta anh họ liều mạng một quyền này sao?" Lý Việt lạnh hừ một tiếng, đối chung quanh một số vậy xem đệ tử quở trách: "Ta anh họ thể nhưng là nguyên địa trực tiếp xuất thủ, nhưng chính là như vậy cũng có thể cùng Từ Phong đánh cái ngang tay, chỉ dựa vào điểm này, cao thấp liền đã lập phân!"

Chung quanh đệ tử có ít người sau khi nghe xong cảm thấy rất có đạo lý nhao nhao gật đầu, mà có một ít tu vi tương đối cao đệ tử làm theo trầm mặc không nói, cũng không tán đồng Lý Kiến quan điểm, cũng không có mở miệng phủ định, bất quá đối với Lý Việt quở trách, sắc mặt đều có chút không vui, chỉ là bởi vì cổ kỵ Lý Việt cùng Lý Kiến quan hệ, cho nên mới dè xuống bị Lý Việt quở trách chỉ khi.

"Anh họ uy vũ, bá khí như hô!"

Lý Việt vừa rồi có thể nói Thần Khí một thanh, ở trước mặt mọi người tìm tới một loại chỉ điểm giang sơn cảm giác, riêng là nhìn thấy không ít người rất là đồng ý hân quan điểm, cái này càng làm hân hơn tâm tình vui vẻ.

Lúc này càng là cao giọng hét to, vì Lý Kiến trợ uy, lớn tiếng khen hay.

Lý Kiến cùng Từ Phong đối nhất quyền về sau cũng không có lập tức phát động công kích, lúc này sắc mặt hân tương đối ngưng trọng, nghe được Lý Việt kêu to, sắc mặt trở nên có chút âm trầm, mặc dù biết Lý Việt tán dương chỉ từ nghe vào hân trong tai cảm giác có chút chói tai, tựa như là tại châm chọc hân.

Bởi vì.

Cùng Từ Phong này ngạnh bính một quyền kia nhìn như là Từ Phong chiếm cứ chạy lấy đà ưu thế tốc độ mới cùng hân đánh cái ngang tay, nhưng trong lòng của hân rõ ràng trên thực tế cũng không phải là như thế, coi như hân áp chế tu vi, nhưng dù sao tu vi cảnh giới cao hơn Từ Phong, cho nên trong cơ thể hân linh lực hùng hậu cùng tinh thuần trình độ đều muốn hơn xa đối phương, cho nên hân vẫn chiếm cứ rất đại cảnh giới phía trên ưu thế, nhưng chính là như vậy, cũng chỉ là cùng Từ Phong liều một cái tương xứng.

Chỉ là, hân không biết là, Từ Phong thực cũng ẩn giấu tu vi, bằng không hân tâm lý có lẽ còn có thể tốt thụ một số.

"Nhất định phải lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết đối thủ, nếu không cũng là cuối cùng thắng cũng trên mặt không ánh sáng!" Lý Kiến trong lòng kế định về sau chủ động phát ra công kích.

Phá Phong chương!

Lý Kiến lần này chẳng những vận dụng chương pháp vũ kỹ, càng là vận chuyển lên thân pháp, tốc độ so Từ Phong mới vừa rồi còn phải nhanh ra rất nhiều, trong nháy mắt liền áp sát tới Từ Phong phụ cận.

Thử!

Nhất chương bỏ ra, chương Phong trên không trung đâm rách không khí, tốc độ nhanh như sét đánh.

Từ Phong thấy thế cũng còn liều mạng, chỉ dựa vào tự thân tốc độ mau né tới.

Lý Kiến một kích này nhìn như uy lực cực lớn, nhưng Từ Phong cảm thấy nếu như hân thi triển ra Hô Khiếu Quyền hoặc là Sát Cương cùng Lý Kiến liều mạng một kích này, hân coi như không thể lập tức đánh bại Lý Kiến, cũng có thể lệnh Lý Kiến thụ thương.

Lòng tin này nguồn gốc từ với hân vừa rồi này thăm dò tính nhất kích, một quyền kia hân tuy nhiên dùng tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi toàn lực nhất kích, nhưng lại không dùng bên trên tự thân lực lượng.

Tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết về sau, hân thể phách tăng cường, không có vền vền chỉ là biểu hiện tại Sát Cương ngưng tụ phương diện, hân lực lượng cùng tốc độ cũng tăng trưởng mười phần khủng bố, hân hiện tại chỉ bằng vào thân thể lực lượng, liền đã có thể so ra mà vượt Ngưng Khí Cảnh tầng sáu võ giả lợi dụng linh lực phát ra lực lượng.

Sở hữu giả thân thể lực lượng bên trên ưu thế, Từ Phong có thể nói là chánh thức đồng giai vô địch.

Cho nên, nếu như lúc đầu một quyền kia, Từ Phong đang lợi dụng linh lực đồng thời tại tăng thêm tự thân lực lượng, hoàn toàn liền có thể trọng thương Lý Kiến.

Lúc đầu Từ Phong cũng dự định lấy Lôi Đình Chi Thể giải quyết Lý Kiến, nhưng ở hân phát ra công kích một khắc này, hân thay đổi chủ ý.

Tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong hắc cơ hồ đều là tại cùng Linh Thú chiến đấu, chỉ có rất ít mấy lần là cùng người chiến đấu, Linh Thú cùng người phương thức chiến đấu cũng không giống nhau, Linh Thú chiến đấu ưu thế ở chỗ thân thể ưu thế, mà người chiến đấu ở chỗ công pháp cùng chiêu thức biến hóa, riêng là Nhân Linh trí cao hơn nhiều Linh Thú, cho nên Từ Phong đối chiến Linh Thú kinh nghiệm phong phú, nhưng cùng người chiến đấu kinh nghiệm vẫn còn tương đối khiêm khuyết.

Ngoại môn thi đấu tới gần, hội có rất nhiều tu vi cao hơn Từ Phong đệ tử xuất hiện, cùng những người này chiến đấu Từ Phong ưu thế cũng không lớn, mà lại những người này cũng đều trải qua mấy lần thí luyện, chém giết, kinh nghiệm phong phú.

Từ Phong chiến đấu kỹ xảo cũng không thiếu khuyết, chỉ cần đem đối chiến Linh Thú phương thức chiến đấu thuần thực chuyển đổi đến đối với người hình thức chiến đấu liền tốt, mà cái này quá độ trong lúc đó, Lý Kiến là một cái không tệ bồi luyện người yêu.

Chính là mang ý định này, Từ Phong cũng không thi triển vũ kỹ, chỉ là bằng vào thân thể tốc độ cùng phổ thông quyền cước công kích cùng Lý Kiến đấu cùng một chỗ.

Hai đạo nhân ảnh tại mọi người vòng tự ra đến trên đất trống giao thoa, tốc độ nhanh lẹ vây xem đám người không khỏi phát ra trận trận kinh hô.

Thời gian qua một lát, hai người đã giao phong hơn sáu mươi chiêu!

Bất quá đại bộ phận đều là Lý Kiến xuất thủ công kích, Lý Kiến công kích xuất thủ tàn nhẫn, chiêu chiêu đều hướng phía Từ Phong thân thể yếu hại đánh tới, chẳng những tốc độ nhanh, hơn nữa còn mười phần xảo trá, điểm này lệnh từ phong đều không thể không thừa nhận, đứng nhìn Lý Kiến phách lối một số, nhưng bản thân đúng là rất có thực lực, mà lại từ trong lúc giao thủ không khó coi ra, Lý Kiến cũng tuyệt đối là trải qua vô số lần tự giết mới có thể ma luyện ra lão luyện như vậy, tàn nhẫn chiến đấu kỹ xảo.

Từ Phong bằng vào thân hình du tẩu, né tránh, ngẫu nhiên bị Lý Kiến ép rất gắt, Từ Phong cũng sẽ cùng Lý Kiến liều mạng bên trên một chiêu, bất quá Từ Phong cũng còn thụ đến bất cứ thương tổn gì, hai người đối bính vẫn như cũ là cân sức ngang tài.

Hai người chiến đấu mặc dù không có xuất hiện nóng nảy đối công tràng diện, nhưng cũng không có xuất hiện thiên về một bên nghiêng ép cục diện, ở chung quanh người xem ra, ngược lại là mười phần mạo hiểm, kịch liệt, tất cả mọi người ánh mắt đều thời khắc nhìn chăm chăm biến hóa trong sân, sợ bỏ lỡ bất kỳ lần nào giao phong.

Hai người chiến đấu kinh nghiệm đều không bình thường phong phú, quan sát trận chiến đấu này đối với rất nhiều người mà nói cũng là học tập cơ hội, từ người khác đối trong chiến đấu tìm ra tự thân ưu thế cũng không đủ.

Thời gian trôi qua, trong chớp mắt hai người đã giao thủ hơn một trăm chiêu, vẫn không có phân ra thắng bại, tuy nhiên mặt ngoài nhìn qua Từ Phong công ít thủ nhiều, tựa như là một mực ở vào hạ phong, nhưng thủy chung có thể tại Lý Kiến chiêu chiêu tàn nhẫn thế công trung du lười dao.

Cái này khiến chung quanh một số người nhìn ra manh mối, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Cái này Từ Phong làm sao một mực đang phòng thủ, né tránh, coi như tiến công cũng chỉ là phổ thông chiêu thức, tại sao không có gặp hãn thi triển vũ kỹ! Chẳng lẽ lại bên trong có cái gì ẩn tình hay sao?" Có người thực sự nhịn không được, nói ra trong lòng mình nghi hoặc.

"Vị sư huynh này nói tới cũng chính là trong nội tâm của ta nghi hoặc, người nói có thể hay không là Từ Phong tại cảm Lý Kiến. . ." Bên cạnh một người đệ tử tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng, hãn một mực có một loại cảm giác, cảm thấy Từ Phong vẫn luôn không tiếp tục dùng toàn lực, cho nên hãn suy đoán Từ Phong có phải hay không tại cảm Lý Kiến luyện thủ.

Cái suy đoán này ra hiện tại hãn nào hải một khác này, liền liền chính hãn cũng có mấy phần không tin, nhưng là theo hai người đánh hơn một trăm chiêu về sau, hãn cảm thấy khả năng này cũng không phải là hư vô mờ mịt.

Chỉ là hãn mới nói được một nửa, 'Luyện thủ' hai chữ còn không có nói ra, hãn liền phát hiện chung quanh đã có rất nhiều người ánh mắt bất thiện nhìn về phía hãn, những người này tu vi cao có thấp có, hãn tuy nhiên không e ngại những người này, nhưng bởi vì một câu đắc tội nhiều người như vậy hiển nhiên không đáng, mà lại Lý Việt liền ở bên cạnh, vạn nhất giao đấu kết thúc về sau, Lý Việt tại Lý Kiến nơi đó thêm mắm thêm muối nói hãn vài câu, hãn lại đắc tội một cái khó chơi nhân vật, cho nên hãn nói ra sau cùng, vẫn là đem hai chữ kia nuốt trở về.

Người này mặc dù không có nói xong, nhưng phần lớn người đều đã suy đoán ra hãn muốn nói gì, nếu không cũng sẽ không có một đám người sắc mặt khó coi nhìn về phía tên đệ tử này.

Về phần những cái kia sắc mặt khó coi người cũng không phải là Lý Kiến bằng hữu, bọn họ sở dĩ giữ gìn Lý Kiến chỉ là bởi vì bọn họ tại Lý Kiến trên thân dưới trọng chú, nếu như Lý Kiến thua, bọn họ thế nhưng là mất hết vốn liếng.

Chương 124: Người có tam gấp, đừng nín hổng rồi!

"Vén vén hơn hai năm thời gian, hần liền đã đạt tới loại trình độ này, có lẽ liên quan tới hần tại Ô Đàn Sơn Mạch đủ loại nghe đồn kinh lịch cũng không phải là chỉ là vận khí tốt đơn giản như vậy. . ." Dương Như Nhi ánh mắt phức tạp, Từ Phong tốc độ phát triển để cho nàng quá mức kinh ngạc, không chỉ là tu vi đề bạt, liên liền kinh nghiệm thực chiến cũng phong phú như vậy, không có thì triển bất kỳ vũ kỹ nào tình huống dưới, y nguyên có thể tại Lý Kiến trên tay chèo chống lâu như vậy mà không có bị thua dấu hiệu.

"Chiếu loại này tốc độ phát triển, có lẽ rất nhanh hần liền sẽ siêu việt Lý Kiến, lần nữa trở thành Từ Vân Tông chói mắt nhất thiên tài. . ."

Mặc danh ở giữa, trong nội tâm nàng sinh ra một loại thất lạc cảm giác, giống như mất đi cái gì đặc biệt đồ, vật, nhìn lấy giữa sân Từ Phong kiên nghị thân ảnh, Dương Như Nhi thần sắc có chút hoảng hốt, cũng Hứa gia tộc sai, nàng cũng sai. . .

Vậy xem đám người bầu không khí cũng theo thời gian chuyển dời mà dần dần yên lặng, bên trong rất nhiều người hoặc nhiều hoặc ít đều dưới tiền đặt cược tại Lý Kiến trên thân, vốn cho rằng là một trận tính áp đảo tỷ thí, kết quả lại vượt quá tất cả mọi người đoán trước.

"Không có bản lĩnh này giả trang cái gì Lão sói vẫy đuôi, phải cứ cùng người ta cùng giai đối chiến, hiện tại lại chậm chạp bắt không được đến, thật sự là phế vật. . ." Một số dưới trọng chú người ở trong lòng chửi mắng, bắt đầu cảm thấy Lý Kiến có chút không biết tự lượng sức mình.

Trong đám người cao hứng nhất đương nhiên muốn thuộc này mấy tên mở đánh cược đệ tử, nếu như Lý Kiến tuy nhiên đang đặt cược trước đó đã đang cực lực điều tiết không chế, nhưng tuyệt đại đa số đặt cược người đều đặt ở Lý Kiến trên thân, nếu như Lý Kiến chiến thắng, bọn họ sẽ bồi mất hết vốn liếng, mấy năm này ở giữa mấy người hùn vốn mở đánh cược kiếm lời Linh Thạch đều bồi đi vào đều không nhất định với.

Hiện tại Từ Phong tuy nhiên một mực ở vào phòng thủ thái độ, bất quá điều này cũng làm cho bọn họ nhìn thấy một tia thắng lợi hi vọng, lúc này nếu có thể lời nói, bọn họ thậm chí muốn quỹ xuống đi cầu Từ Phong nhất định phải thắng!

Mộ Dung Tuyết cùng Tiền Phi bốn người đứng tại một cái nơi hẻo lánh bên trong, bởi vì lúc trước Mộ Dung Tuyết câu kia vì Từ Phong trợ uy lời nói, người chung quanh cũng không nguyện ý cùng bọn hần đứng chung một chỗ, thủy chung cùng bọn hần bảo trì khoảng cách nhất định, miễn cho bị người khác hiểu lầm cùng mấy người có quan hệ.

Bốn người bọn họ cũng ý thức được loại cục diện này, cho nên rất tự giác co quắp tại một cái góc vắng vẻ bên trong yên lặng quan sát Từ Phong giao đấu, lúc này, mấy cái người thần sắc khẩn trương, từ khi giao đấu bắt đầu, bọn họ vẫn tại vì Từ Phong nắm vuốt một thanh mồ hôi, may mà cho tới bây giờ Từ Phong cũng không thụ thương, bị thua.

"Từ Phong sư huynh, cố lên!" Mộ Dung Tuyết ở trong lòng không ngừng yên lặng cầu nguyện, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, trên gương mặt tràn đầy sầu lo, vẻ khẩn trương.

Giao đấu thời gian lần nữa chuyển dời, khi hai người chiến đấu đến hai trăm hội hợp khoảng chừng thời điểm, Lý Kiến cái trán đầy mồ hôi, sắc mặt âm trầm đến cực hạn, sắc mặt hồng có chút biến thành màu đen.

Sở dĩ dạng này cũng không phải là bởi vì tiêu hao quá lớn, mà là bởi vì lo lắng, nhục nhã dẫn đến.

Trận đấu trước thả ra lời nói hùng hồn phảng phất thời khắc ghé vào lỗ tai hần quanh quẩn, Lý Kiến cảm giác hiện tại mỗi qua một giây đồng hồ đều là dây vò. Thủ đoạn hần ra hết, lại chậm chạp bắt không được Từ Phong, mà lại coi như cuối cùng chiến thắng, cũng sẽ luận văn người khác trò cười.

Tạo thành đây hết thảy kẻ cầm đầu cũng là Từ Phong, cái này đáng chết gia hỏa, chỉ cần cùng hần dính vào một bên, liền có chuyện xui xẻo phát sinh.

Lần đầu quen biết ở ngoại môn khảo hạch thời điểm, một lần kia Từ Phong cướp đi vốn hần nên thuộc về hần thiên tài vàng sáng.

Lần trước gặp mặt, vốn là ôm hí ngược chi tâm mang theo này gã chấp sự tiến về Từ Phong động phủ, kết quả chế nhạo Từ Phong không thành, bị Từ Phong trêu đùa một phen, còn lừa bịp qua phụ thân hần tiền hần Bảo Mệnh Đan Dược.

Liên liền phụ thân hần tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong đụng phải Từ Phong, kết quả cũng chết tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong, mà Từ Phong đã đến sống sót mà đi ra ngoài.

Hiện tại, trước mắt bao người, hần càng là mất hết mặt mũi.

Lý Kiến ở trong lòng phần nộ gào thét, đem tất cả mọi thứ tất cả thuộc về tại Từ Phong trên thân.

"Chẳng lẽ nguoi cũng sẽ chỉ một mực địa tránh né sao? Đã từng oanh động ngoại môn thiên tài chẳng lẽ không dám cùng ta chính diện đánh một trận?" Lý Kiến gầm thét, trong đôi mắt lãnh mang lấp lóe, hận không thể không có lại áp chế tu vi, trực tiếp lấy thực lực tuyệt đối đem Từ Phong đánh giết.

Loại ý nghĩ này tại trong đầu hần thoáng hiện qua rất nhiều lần, nhưng cuối cùng đều bị Lý Kiến trong nháy mắt phủ định.

Trước không nói giết chết Từ Phong hậu quả, nếu như hấn thật phóng xuất ra toàn bộ thực lực tu vi, coi như thắng lại có cùng ý nghĩa, cuối cùng sẽ chỉ rơi cái làm trò hề cho thiên hạ tình trạng.

"Con người của ta không sợ nhất người khác khích tướng, nếu như ngươi nếu là cầu ta lời nói, ta có lẽ còn hội suy tính một chút." Từ Phong mau né Lý Kiến nhất chương về sau, trên mặt hí ngược chỉ sắc nói ra.

Hắn mặc dù không có thi triển Kinh Thân Quyết, nhưng bằng mượn tự thân tốc độ, ứng đối Lý Kiến công kích thành thạo.

Ban đầu thời điểm hấn còn giả bộ như một bộ cổ hết sức bộ dáng, sợ Lý Kiến nhìn ra sơ hở, phát giác hấn là tại cảm Lý Kiến khi bồi luyện.

Nhưng một lúc sau, Từ Phong phát hiện vô luận là đối Chiến Linh thú vẫn là cùng người đối chiến, cái gọi là chiến đấu kinh nghiệm thực tiễn là chiến đấu ý thức, căn bản không quan hệ đối thủ là Linh Thú vẫn là người.

Cho nên đến bây giờ, hấn phát giác Lý Kiến đã mất đi bồi luyện tác dụng, cho nên coi như Lý Kiến phát hiện hấn một mực đang cảm khi bồi luyện cũng không khẩn yếu, Lý Kiến thủ đoạn đã ra hết, hiện tại lập đi lập lại cũng là này mấy chiêu, hấn cũng cảm thấy tràng tỷ đấu này có chút không thú vị, là thời điểm nên kết thúc.

Bất quá tại kết thúc trước đó, trêu đùa Lý Kiến một phen hấn cũng là không ngại.

"Cầu ngươi? Ngươi cũng xứng!" Lý Kiến trừng trừng mắt, nhãn cầu tơ máu khắp vai, bởi vì phẫn nộ mà mặt lộ vẻ điên cuồng, xuất thủ bên trong chiêu thức cũng theo đó lại hung mãnh, sắc bén mấy phần, không để ý chút nào phòng ngự tự thân, toàn lực hướng phía Từ Phong thân thể yếu hại phát ra công kích, nghiêm chỉnh một bộ dự định lưỡng bại câu thương đầu pháp.

"Muốn phân thắng bại sao?"

Nhìn thấy một màn này, bốn phía đám người bầu không khí lần nữa hoạt lạc, tất cả mọi người khẩn trương nhìn về phía đứng trong vòng hai bóng người, đến tốt cùng ai thắng ai thua, rất chịu có thể liền sau đó một khắc liền sẽ được.

"Ngươi như vậy vội vã kết thúc chiến đấu chẳng lẽ là có tam can gấp xử lý sao?" Từ Phong mang theo có chút bất đắc dĩ thanh âm nói ra: "Vì không cho ngươi ngọt ngào, vậy ta liền làm một lần chuyện tốt đi."

Từ Phong vừa dứt lời, trên thân khí thể đột nhiên một bên, làm cho người cảm giác như một đầu từ trong ngủ mê thức tỉnh giống như dã thú, thân thể bên trên tán phát ra sắc bén vô cùng khí tức.

Sau một khắc, đối mặt Lý Kiến công kích hấn cũng không có lại làm ra bất luận cái gì né tránh động tác, lại là trực tiếp nghênh bước mà lên.

"Ngươi muốn chết!" Lý Kiến quát lớn.

Tuy nhiên Từ Phong vừa rồi trêu đùa chỉ ứng đối hấn tức giận không thôi, nhưng nhìn thấy Từ Phong lúc này rốt cục không hề né tránh, dự định chính diện cùng hấn quyết đấu, điều này làm hấn trong lòng vui vẻ.

Đối phương đến bây giờ đều không có thi triển vũ kỹ, hấn cảm thấy Từ Phong rất có thể liền căn bản không có học qua bất kỳ vũ kỹ nào.

Ban đầu nhất chương, tại hấn còn thi triển vũ kỹ tình huống dưới, Từ Phong có thể cùng hấn đánh thành một cái ngang tay.

Đang tỷ đấu quá trình bên trong, Từ Phong cũng lợi dụng xảo diệu thân hình phối hợp từng cùng hấn đối cứng qua mấy lần mà không có thụ đến bất cứ thương tổn gì.

Nhưng bây giờ, đối phương vậy mà dám chính diện cùng mình quyết đấu liều mạng, hấn thấy liền là muốn chết hành vi.

Nghĩ đến sắp chiến thắng Từ Phong, Lý Kiến trong lòng sinh ra một vòng vẻ kích động, thể nội linh lực điên cuồng vận chuyển, ngưng tụ bên phải trên lòng bàn tay, đánh ra Phá Phong chương bộ vũ kỹ này bên trong mạnh nhất nhất chương.

Phá Phong chương - Phong Quyền Tàn Vân!

Lý Kiến quát khẽ lên tiếng, âm trầm trong ánh mắt sát ý tràn ngập, hấn đối một chương này cực kỳ tự tin, liền xem như giết không đối phương, nhưng cũng tuyệt đối sẽ trọng thương Từ Phong.

Nhìn thấy Từ Phong trên thân khí tức sắc bén bên trong mang theo sát phạt cảm giác, Lý Kiến lạnh hừ một tiếng cũng không để ý, biết đây là trải qua vô số lần chiến đấu mới có thể có được một loại khí thế.

Nhưng đáng có khí thế thì có ích lợi gì, tại thực lực trước mặt, những vật này đều muốn bị phá vỡ kéo khô mục giải quyết hết.

"Ngươi cái này cánh tay ta muốn định." Nhìn thấy Từ Phong vẫn như cũ là nhất quyền đánh ra, cũng không có thi triển ra bất kỳ vũ kỹ nào, Lý Kiến càng là lòng tin mười phần, quyết định dưới một chương này đem Từ Phong xuất quyền cánh tay này phế bỏ.

"Vẫn là bên trong Lý Kiến kẻ khích tướng. . ." Trong đám người có người cao hứng, cũng có làm người Từ Phong tiếc hận, cảm thấy Từ Phong cùng thi triển ra vũ kỹ Lý Kiến chính diện ngạnh kháng là muốn chết cách làm.

"Tứ Phong sư huynh. . ." Mộ Dung Tuyết thì thào lên tiếng, sắc mặt lộ ra vẻ lo lắng, muốn nhắc nhở cũng đã không kịp, nghĩ đến Tứ Phong thụ thương hình ảnh, Mộ Dung Tuyết trong mắt đã có vụ khí ngưng tụ.

"Ai. . ." Tiền Phi thở dài một tiếng, đã đem mắt dừng đi qua, không muốn nhìn thấy này huyết tinh một mặt, Tứ Phong đối nàng có ân cứu mạng, nhưng giờ phút này nàng cũng chỉ có bất đắc dĩ tiếc hận.

Vân Long, Vân Hồ huynh đệ hai người nhìn nhau một cái, thể nội linh lực đã lặng yên vận chuyển.

"Ta trước đó tuy nhiên chưởng mất hắn, nhưng hắn đã cứu huynh đệ ta mệnh, một hồi bất kể như thế nào cũng phải tại hắn bị thua về sau đem hắn hộ hạ miễn cho Lý Kiến cái này âm hiểm tiểu nhân hạ sát thủ."

"Đại ca, người nói đúng!"

Trong vòng chiến biến hóa, khiến cho bốn phía đám người biểu hiện không đồng nhất, nhưng tất cả mọi người giờ phút này đều đã có thể dự liệu được kết quả cuối cùng.

Bỗng!

A. . .

Nói thì chậm, nhưng từ hai người tụ lực đến quyền chưởng muốn giao cũng chỉ có hai thời gian ba cái hô hấp.

Hai người đối kích phát ra tiếng vang trong nháy mắt vang vọng chân trời, khí lăng bao phủ bụi mù, như là một tầng mê vụ, trong nháy mắt đem hai người thân ảnh bao phủ tại u ám trong bụi mù.

Ngay sau đó, mọi người dự đoán một màn kia xuất hiện, một tiếng hét thảm từ trong bụi mù truyền ra, nghe tại trong tai mọi người đều cảm thấy làm người ta sợ hãi, thê lương.

Một bóng người cũng sau đó một khắc quăng ra ngoài, vừa vặn ngã hướng Lý Việt bọn sở chiếm cứ phương hướng.

"Không đúng!" Lý Việt một mặt kinh hãi nhìn chăm chăm đoàn kia bụi mù, trong lòng còn muốn lấy một hồi nói cái gì chúc mừng chi ngôn, lấy tốt chính mình anh họ, nhưng giờ phút này đột nhiên một bóng người phi tốc ném đi hướng hắn, khiến cho hắn kinh ngạc vạn phần.

Trong đầu hắn trước tiên sinh ra suy nghĩ chính là, Lý Kiến là từ bọn họ cái phương hướng này phát động công kích, nếu là Tứ Phong bị đánh bay, cũng cần phải là ném đi đến tướng phương hướng ngược mới đúng a, làm sao lại bay đến hắn bên này.

"Anh họ!" Nháy mắt sau đó, tại hắn ngưng thần nhìn chăm chú phía dưới, lập tức thấy rõ ném bay tới thân ảnh, khi nhìn rõ đạo thân ảnh này về sau, Lý Việt trên mặt che kín chấn kinh chi sắc, nghẹn ngào gào lên, cuống họng đều có chút phá âm.

Đạo thân ảnh kia lại chính là hắn anh họ, giờ phút này Lý Kiến khoe miệng chảy máu, ở ngực có thể cánh tay phải đều đã bị máu tươi nhuộm đỏ, thân thể tại giữa không trung hai mắt nhắm nghiền, không biết chết sống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Phong phú tiền đặt cược

Toàn trường người đều tại Lý Kiến thân thể ném đi một khắc này sắc mặt đều ra cực độ chấn kinh chi sắc, không thể tin được người kia cũng là Lý Kiến, nhưng bọn họ đều là võ giả, thị lực viễn siêu thường nhân, gần như vậy khoảng cách, có thể rõ ràng thấy rõ Lý Kiến ăn mặc dung mạo.

Trong lòng mọi người rung động, ngu ngơ tại nguyên chỗ, thẳng đến nghe thấy Lý Việt kêu to mới hồi phục tinh thần lại.

"Lý Kiến đã đến bại. . ."

Có người thì thào lên tiếng, đến tận đây còn có chút không thể tin được, hắn dưới trọng chú, lần này mất hết vốn liếng.

"Cái này sao có thể, Tứ Phong phổ thông nhất quyền làm sao có thể đánh bại Lý Kiến Phá Phong chưởng! Chẳng lẽ là Tứ Phong một quyền kia giấu giếm huyền cơ, vẫn là lừa gạt câu thương, đã bị Lý Kiến nhất chưởng đánh chết?"

Một số phản ứng tương đối nhanh người, lập tức nghĩ tới Tử Phong tình huống bây giờ như thế nào, Lý Kiến thụ nặng như vậy thương tổn, đoán chừng Tử Phong cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào!

Giờ phút này không có ai để ý một bên đã loạn tung tung phèo Lý Việt bọn, Lý Kiến chết sống cùng bọn hắn không có bất cứ quan hệ nào, tất cả mọi người ánh mắt đều ngưng tụ ở đoàn kia bụi mù phía trên.

Rất nhanh, hạt bụi tản mát, mọi người tầm mắt cũng trở lên rõ ràng.

Nguyên bản định lập tức xông đi lên Vân Long, cùng Hồ huynh đệ hai người bị Mộ Dung Tuyết cản lại.

"Mộ Dung sư muội, ngươi làm gì?" Vân Long đột nhiên bị ngăn lại, có chút không hiểu nhìn lấy Mộ Dung Tuyết, giờ phút này Tử Phong sống chết không rõ, nếu như bị thương nặng, cần phải nhanh chóng cứu chữa, Mộ Dung Tuyết sẽ không không hiểu trung quan khóa.

"Tử Phong sư huynh không có việc gì!"

Mộ Dung Tuyết thanh âm có chút run rẩy, nhìn về phía trước, sáng ngời trong đôi mắt nổi lên một vòng dị sắc, tâm tình vui sướng lộ rõ trên mặt.

"Làm sao ngươi biết. . ." Vân Long đang khi nói chuyện cũng lần theo Mộ Dung Tuyết phương hướng nhìn lại, cái này xem xét phía dưới, hẳn ngôn ngữ cũng nhất thời ngừng.

Chỉ gặp, tán đi tro bụi chi địa, một đạo ngạo nghễ đứng thẳng bóng người chậm rãi hiện lên ở trước mắt mọi người, người này không phải Tử Phong là ai!

"Hắn giống như không có có nhận đến một điểm thương tổn, cái này sao có thể? Chẳng lẽ là mắt của ta hoa sao?"

"Cái này. . ."

Mọi người lần nữa nghẹn họng nhìn trân trối, rung động trong lòng.

Mặc dù có chút người không thể tin được, nhưng Tử Phong cứ như vậy sống sờ sờ đứng tại trước mắt mọi người, đang theo lấy đám người đi tới, điều đó không có khả năng là ảo giác.

"Khụ khụ khụ. . ."

"Đáng chết, phiên khu vực này đều là bùn cát tro bụi, sớm biết liền không tuyển chọn ở chỗ này giao đấu!"

Tử Phong ho nhẹ mấy lần, trong lòng chửi mắng không thôi, bước nhanh đi ra bụi mù tràn ngập chi địa.

Vừa rồi cùng Lý Kiến đối bình thời điểm nổi lên khí lãng đã đến dẫn phát lớn như thế tro bụi, nồng nặc nhất thời điểm lại đã đạt tới gian nan thấy vật trình độ, rơi vào đường cùng, hẳn cũng chỉ có thể đứng tại chỗ chờ đợi bụi mù tan hết mới đi ra khỏi tới.

"Không có khả năng, ngươi làm sao một chút sự tình đều không có? Ngươi khẳng định là gian lận!"

Ngay tại Tử Phong trực tiếp hướng đi đám người thời điểm, một đạo bén nhọn thanh âm dị thường chói tai rơi vào trong tai mọi người.

"Gian lận? Ngươi làm cho ta xem một chút!"

Tử Phong nhú mày, quay đầu nhìn về phía phát ra tiếng người, trong lòng vừa bức mình vừa buồn cười.

Khi thấy rõ người kia về sau, Tử Phong lập tức thoải mái, nguyên lai đúng là Lý Việt, trách không được sẽ nói như vậy, chỉ nói là hắn 'Gian lận' lấy cớ này không khỏi quá gượng ép đi.

Quả nhiên, Tử Phong nhìn thấy chung quanh người giờ phút này cũng đều một mặt nhìn thẳng ngốc bộ dáng nhìn về phía Lý Việt, thậm chí có ít người mở miệng châm chọc hắn lấy cớ này tìm quá kém.

Thua thì thua, làm gì còn muốn tìm loại lý do này, càng như vậy cũng chỉ có thể để cho người ta càng thêm khinh thị, may mà nói lời này không phải Lý Kiến ta, nếu không Lý Kiến ở ngoại môn góp nhặt đứng lên danh dự cùng danh vọng cũng sẽ bởi vậy mà hủy diệt sạch qua.

Nhìn thấy Tử Phong cùng ánh mắt mọi người nhìn mình, Lý Việt sắc mặt đỏ lên, miệng há trương, cuối cùng vẫn là lựa chọn trầm mặc.

"Chúng ta đi thôi!"

Dương Như Nhi có chút bất đắc dĩ nhìn Lý Việt liếc một chút, trong lòng cũng cảm thấy câu nói mới vừa rồi kia chỉ có ngu ngốc có thể nói ra tới.

Trước mắt bao người, ai có thể gian lận? Huống hồ hai người luận võ thi triển thủ đoạn, làm sao đến gian lận câu chuyện.

Bất quá những lời này có thể từ trong miệng người khác nói ra, nhưng nàng lại không thể nói, nàng là Lý Kiến bạn gái, vô luận như thế nào đều muốn đứng tại Lý Kiến một phương này.

Giờ phút này Lý Kiến bị Lý Việt ôm vào trong ngực lâm vào hôn mê, nàng vừa rồi kiểm tra một chút, Lý Kiến cánh tay phải nhiều chỗ gãy xương, nội phủ cũng bị chấn thương, thương thế tuy nặng, nhưng cũng không nguy hiểm tính mạng.

Vừa rồi đã cho Lý Kiến phục thêm một viên tiếp theo Liệu Thương Đan Dược, hiện tại tốt nhất vẫn là đem đưa về động phủ dưỡng thương, mà lại loại cục diện này phía dưới, nếu như Lý Kiến tỉnh lại, đoán chừng cũng lại bởi vì xấu hổ mà ở đây ngắt đi.

Lý Việt cũng không có phân bác, trực tiếp ôm trong hôn mê Lý Kiến rời xa đám người.

Tại mọi người nhìn soi mói, cùng Lý Kiến có quan hệ người đều đi, từng cái ỉu xiu lấy đầu, giống như đầu bại gà trống, hận không thể chấp cánh bay khỏi nơi đây, thật sợ những cái kia áp chủ Lý Kiến trọng chú đám người ầu bọ họ một hồi, đi ra rất xa về sau, trong đầu của bọn họ còn lưu lại những Nhân Oán đó hận, Hung Lệ ánh mắt.

Ai!

Nhìn thấy Dương Như Nhi hộ tống Lý Việt mấy người đi xa, Từ Phong bắt đắc dĩ than nhẹ một tiếng, không suy nghĩ thêm nữa, đối với cái này hồi nhỏ duy nhất bạn chơi cảm tình vẫn tương đối phức tạp.

Từ Phong hướng phía đám người đi tới, mọi người ghé mắt, nhìn về phía Từ Phong đôi mắt nhiều một tia kiêng kỵ, thậm chí có chút vẻ kính sợ.

Trong bọn họ có không ít người tu vi đều vượt qua Từ Phong lúc này triển hiện ra tu vi, bên trong thậm chí còn có mấy người đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng khoảng chừng đệ tử cũ, nhưng đều không ngoại lệ, không ai có thể nghĩ thông suốt Từ Phong là như thế nào đạt được thắng lợi.

Này cực kỳ phổ thông nhất quyền bên trong đến có như thế nào huyền cơ, đã đến có thể phát huy ra lớn như thế uy lực, đây là một mực mọi người nghi hoặc một vấn đề, cũng đúng là như thế, Từ Phong trong mắt mọi người cũng biến thành càng phát ra thần bí.

Ở cái này mạnh được yếu thua Vô Giã Thế Giới bên trong, cường giả vĩnh viễn là nhận người khác kính sợ.

Từ Phong tuy nhiên tu vi không bằng Lý Kiến, nhưng cùng với giai bên trong đánh bại đối thủ, bản thân càng là có thiên phú kinh người, dạng này người, ngày sau thành tựu không thể đoán trước.

Có thể nghĩ tới chỗ này người, cứ việc Từ Phong làm bọn hắn thua đại lượng Linh Thạch, lại không chút nào biểu hiện ra cái gì địch ý, một số đã từng mở miệng châm chọc, một đường đi theo tại từ theo gió mà đến người càng là chưa phát giác ở giữa lui lại mấy bước, muốn né qua Từ Phong ánh mắt.

Từ Phong không để ý đến những người này khác nhau ánh mắt, trực tiếp hướng đi Mộ Dung Tuyết bốn người.

"Từ Phong sư huynh, chúc mừng người!"

Mộ Dung Tuyết có chút ngượng ngùng nói ra, sắc mặt nước mắt còn tại, con mắt có chút sưng đỏ, nhìn làm người thương yêu yêu, thương yêu.

"Từ Phong sư huynh một quyền kia hảo lợi hại."

Tiền Phi ngược lại là rất chủ động chào đón, đôi mắt đẹp sáng sủa sáng sủa, tuy nhiên lúc ấy nàng cảm thấy Từ Phong khẳng định sẽ bị thua, thậm chí ngay cả quan sát đứng khi đều không có.

Từ Phong mỉm cười, trêu đùa: "Hắn là ta muốn cảm ơn các người, nếu không phải là các người vì ta cố lên trợ trận, ta cũng không có nhất định sẽ thắng."

Từ Phong lời nói nhất thời rước lấy Mộ Dung Tuyết cùng Tiền Phi khanh khách cười khẽ, nhện không được Bạch Từ phong liếc một chút.

Từ Phong nhún nhún vai, ánh mắt nhìn về phía Vân Long, Vân Hồ hai người, hai người này đã từng một mực nhắm vào hắn, nhưng ở luận võ trước đó, hắn có thể nhìn ra hai người này trong mắt đối với hắn vẻ lo lắng, đây là hắn không nghĩ tới.

Giờ phút này Vân Long, Vân Hồ cũng tại sắc mặt xấu hổ nhìn lấy Từ Phong, muốn tiến lên cùng Từ Phong nói tiếng chúc mừng, nhưng nghĩ tới Ô Đan Sơn Mạch bên trong hai người đối Từ Phong đủ kiểu lời nói lạnh nhạt, sợ hãi Từ Phong trong lòng còn có chú ý.

"Nhìn người tu vi đột phá nhanh như vậy, hắn là lần trước thương tổn không có để lại cái gì hậu di chứng." Từ Phong nhìn ra hai tâm tư người, vỗ vỗ Vân Long rộng thùng thình bả vai, chủ động nói ra.

"Hắc hắc, sớm không có việc gì, sau khi tỉnh lại nghe bọn hắn nói về sau sự tình, mới biết được là người cứu chúng ta mệnh, có thể nhìn thấy người bình an trở về còn đánh bại Lý Kiến, thật thật cao hứng, chúc mừng người. . ." Vân Long có chút xấu hổ gãi gãi đầu, không nghĩ tới Từ Phong đã bỏ xuống trong lòng khúc mắc, điều này làm hắn hết sức cao hứng, cho nên lời nói cũng liền nhiều lên, như bắn liên thanh đồng dạng nói một đồng.

"Anh của ta nói đúng!" Vân Hồ bất thiện ngôn từ, nhưng chỉ vờ vờ một câu liền đem mấy người đều chọc cười.

Mấy người vừa nói vừa cười cùng một chỗ ôn chuyện, không có chút nào để ý tới chung quanh còn có nhiều người như vậy tại vậy xem.

Mới đầu Mộ Dung Tuyết mấy người còn có chút không thích ứng, nhưng về sau nhìn thấy những này người vây quanh nhìn về phía mấy người bọn họ ánh mắt sớm đã không có lúc trước địch ý, ngược lại là mang theo vẻ hâm mộ, lúc này mới lệnh mấy người bọn họ dần dần buông ra tâm tình, bắt đầu cùng

Từ Phong chuyện trò vui vẻ.

Đúng vậy a, nếu không có gì ngoài ý muốn, Từ Phong nhất định lại bên ngoài trong môn phái quạt khởi, dạng này một cái nhưng nhưng dâng lên ngôi sao mới, ai không muốn kết giao đâu!

"Từ Phong sư huynh!"

Ngay tại mấy người trò chuyện chính vui mừng thời điểm, một bóng người đi tới.

"Ồ? Người là đến cho ta đưa Linh Thạch sao?" Từ Phong trong mắt lóe lên một vòng hào quang, đối với người tới nói ra.

Hắn cũng không vì người này đột nhiên quấy rầy mà không vui, ngược lại là thần sắc có chút hưng phấn, bởi vì cái này người chính là trận đấu trước mở đánh cược người.

"Từ Phong sư huynh, ta gọi Đỗ Cử, trước chúc mừng từ Phong sư huynh chẳng những chiến thắng, hơn nữa còn có thể trôi qua gấp mười lần tiền đặt cược Linh Thạch. . ."

Lúc này Đỗ Cử rạng rỡ, không có tại như trước đó như vậy một cái mặt khổ qua.

Đỗ Cử? Đánh cược?

Từ Phong mấy người mặt lộ vẻ về vẻ cổ quái, mạnh kìm nén không cười ra đến.

Đỗ Cử tự nhiên biết mấy cái người suy nghĩ trong lòng, bất quá không thèm để ý chút nào mấy người cổ quái ánh mắt, vẫn như cũ miệng lưỡi lưu loát nói, thao thao bất tuyệt trong lời nói tràn đầy nịnh nọt, chúc mừng chỉ từ.

Luận võ trước đó, cái này Đỗ Cử cùng Từ Phong nói chuyện thời điểm nhưng không có xưng hô qua Từ Phong một tiếng sư huynh, hiện tại mỗi câu trong lời nói đều không thể rời bỏ 'Từ Phong sư huynh' bốn chữ này, mà lại nói đến cực kỳ thuận miệng, thân thiết.

"Ngừng ngừng ngừng. . ." Từ Phong khoát tay ngăn cản Đỗ Cử nói tiếp, có chút bội phục người này khẩu tài, cảm giác đối phương tu luyện thật sự là uổng công, muốn là trở thành một cái thương nhân, tất nhiên Phú Giáp Nhất Phương.

"Nói nhiều như vậy còn không bằng đem ta thắng được tiền đặt cược cho ta đến thực sự!" Từ Phong rất ngay thẳng nói ra.

"Ha-Ha. . ." Đỗ Cử xấu hổ cười một tiếng, từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái túi càn khôn đưa cho Từ Phong nói ra: "Từ Phong sư huynh, dựa theo đánh cược điều chỉnh cuối cùng tỉ lệ đặt cược, đây là người thu hoạch được năm ngàn Linh Thạch."

"Năm ngàn. . ."

Nghe được cái số này, không ít người hít một hơi lạnh khí, gấp mười lần tỉ lệ đặt cược, năm ngàn Linh Thạch.

Có hung hăng dậm chân, cắn răng, hối hận lúc ấy làm sao lại không có lấy ra một ít linh thạch đầu quân Từ Phong chiến thắng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Mộ Dung Tuyết thu hoạch ngoài ý muốn

Từ Phong tại mọi người hâm mộ dưới ánh mắt tiếp nhận Túi Trữ Vật, hơi chút cảm giác liền biết trong này Linh Thạch chỉ nhiều không ít, chợt không chút do dự đề vào đến trữ vật giới chỉ bên trong, lần nữa nhìn về phía Đỗ Cử thời điểm, nụ cười trở nên mười phần rực rỡ, cầm trong tay phiếu đánh bạc giao cho Đỗ Cử.

Bởi vì Túi Trữ Vật giá cả cũng không thấp, Từ Phong lại lấy ra một cái khoảng không Túi Trữ Vật đưa trả lại cho Đỗ Cử, bất quá đối phương rất biết làm người, cũng không có tiếp nhận Túi Trữ Vật, ngược lại là mượn cơ hội lại trượt sọt râu phong vài câu.

Lần này vốn cho rằng hội bởi cái mất hết vốn liếng, nhưng bởi vì Từ Phong nghịch chuyển, hắn cuối cùng còn thắng đại lượng Linh Thạch, so với thu hoạch khổng lồ, một cái túi đựng đồ lại tính được cái gì.

"Người còn có việc khác sao?" Nhìn thấy Đỗ Cử mới mở miệng liền không dùng được, Từ Phong đành phải cắt ngang đối phương.

"Ây. . . Không có việc gì."

Đỗ Cử lúc này cũng chú ý tới mình lời nói hơi nhiều, ngưng ngưng cười một tiếng vừa định muốn cáo từ, miễn cho tăng thêm Từ Phong phản cảm.

Bất quá ngay tại ánh mắt của hắn quét qua, rơi vào Mộ Dung Tuyết trên thân thời điểm, hắn đôi mắt lập tức liền sáng lên, cười một tiếng thời điểm cười toe toét miệng rộng, nhìn mấy người rùng mình.

"Người muốn làm gì?" Nhìn thấy Đỗ Cử hướng phía Mộ Dung Tuyết trước người dòi hai bước muốn muốn tới gần, Vân Long trên mặt sắc mặt giận dữ, lên tiếng quát lớn, cũng không có kiêng kị Đỗ Cử tu vi cao hơn hắn.

Mộ Dung Tuyết là hán nữ thần, hắn không cho phép bất luận kẻ nào đánh Mộ Dung Tuyết chú ý, huống chi bên cạnh còn có Từ Phong tại, cái này cũng làm hắn nhiều mấy phần khí.

"Vị huynh đệ kia không nên hiểu lầm!" Đỗ Cử thấy thế vội vàng dừng lại, biết mình có thể là bị xem như sắc lang.

Chợt hắn quay đầu nhìn về phía Mộ Dung Tuyết, thu lại nhìn như sắc lang mỉm cười, nói: "Vị sư muội này, nếu như ta không có nhớ lầm lời nói, vừa rồi người đã từng tại ta chỗ này xuống tiền đặt cược đi!"

Đỗ Cử lời này vừa nói ra, Từ Phong cũng không khỏi so sánh có hứng thú nhìn về phía Mộ Dung Tuyết bọn.

Mộ Dung Tuyết cùng Vân Long mấy người tại nghe được câu này về sau, trước đó vẻ nghi hoặc biến mất, trên mặt đều lộ ra vẻ vui thích.

"Đúng a, chúng ta trước đó thế nhưng là ép 40 Linh Thạch tại từ Phong sư huynh trên thân, nếu là theo gấp mười lần tỉ lệ đặt cược tính toán lời nói, chúng ta có thể đạt được bốn trăm linh thạch." Tiền Phi cái thứ nhất vui mừng hô ra tiếng.

"Các người đã đến ép chú ta hội chiến thắng?"

Giờ khắc này, Từ Phong mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, thật sự là không nghĩ tới Mộ Dung Tuyết mấy người hội ép chú hắn chiến thắng, chẳng lẽ bọn họ nhìn ra bản thân tu vi?

Nghĩ tới đây, Từ Phong quả quyết lắc đầu, lấy mấy người tu vi, loại tình huống này căn bản không có khả năng.

"Chúng ta. . . Chúng ta. . ." Mộ Dung Tuyết muốn giải thích, nhưng lại có chút xấu hổ nói ra miệng.

Cuối cùng vẫn là Tiền Phi nói ra: "Thực, chúng ta cũng không nghĩ tới từ Phong sư huynh hội chiến thắng, nhưng nhìn đến tất cả mọi người đang bị giam giữ chú Lý Kiến hội chiến thắng, chúng ta có chút tức không nhịn nổi, vì cho từ Phong sư huynh giành lại một số thể diện, cho nên chúng ta mỗi người ra mười khối Linh Thạch, ép chú ở trên thân thể người. . ."

Cho dù là Tiền Phi đang nói những khi này cũng là có chút xấu hổ nói ra: "Trên người chúng ta Linh Thạch hữu hạn, cho nên ép ít một chút!"

Tiền Phi đang giải thích thời điểm, Vân Long, Vân Hồ cũng ở một bên đi theo gật đầu, tràn đầy vẻ vui thích trên mặt cũng có chút hối hận, sớm biết lúc trước nhiều ép một ít linh thạch liền tốt, bất quá bây giờ loại kết quả này bọn họ cũng tương đối hài lòng.

Bọn họ hiện tại tu vi đạt tới Ngưng Khí Cảnh năm tầng trở lên, ra ngoài thí luyện lựa chọn cũng nhiều rất nhiều, hai năm này ở giữa lại ra ngoài thí luyện thu hoạch được không ít Linh Tài, nhưng trên thân Linh Thạch cũng mười phần hữu hạn, mỗi trong tay người có thể xuất ra Linh Thạch còn chưa đủ một trăm mai, nhưng thoáng một cái, mỗi người bọn họ liền sẽ có một trăm mai Linh Thạch doanh thu. Khử trừ tiền vốn còn có 90 mai, chuyện này đối với bọn hắn mà nói thế nhưng là một khoản không nhỏ tài phú, hơn nữa còn là như thế nhẹ nhõm.

Từ Phong nghe nói về sau cười gật đầu, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, nguyên lai mấy người kia là mèo mù gắp cá rán, thuần túy là vì cho mình cổ vũ thanh thế mới đặt cược, so sánh lúc ấy mấy người ý nghĩ cũng là coi là cái này 40 khối Linh Thạch muốn đổ xuống sông xuống biển.

Bất quá cũng đúng là như thế, Từ Phong trong lòng ngược lại là nhiều một tia âm áp, trước đó đủ loại, tuy nhiên đối Tiền Phi cùng anh em nhà họ Vân không có hảo cảm gì, nhưng kinh lịch việc này về sau, hắn cảm thấy mấy người này vẫn là đáng giá kết giao.

Đỗ Cử ở một bên yên lặng nhìn lấy cũng không có mở miệng quấy rầy mấy người nói chuyện, lúc này nhìn thấy mấy người sau khi nói xong hắn mới nói ra trong lòng nghi vấn: "40 Linh Thạch? Ta nhớ được vị sư muội này tập trung là một trăm linh thạch đi!"

Tuy nhiên lúc ấy tập trung rất nhiều người, nhưng là Từ Phong đối với Mộ Dung Tuyết ấn tượng rất sâu.

Chỉ như vậy, đầu tiên là bởi vì tập trung đại bộ phận đều là nam tử, bình thường nữ tử rất ít ưa thích loại này tiền đặt cược hành vi, càng sẽ không cảm vất vả thu hoạch Linh Thạch tiến hành tiền đặt cược, riêng là Mộ Dung Tuyết dạng này một cái nhìn như ngưng ngưng, yếu đuối thiếu nữ.

Còn nữa, cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất cũng là lúc ấy tập trung người cơ hồ đều là ép chú Lý Kiến chiến thắng, mặc dù có người áp chú Từ Phong chiến thắng, cũng là bởi vì tỉ lệ đặt cược quá cao quan hệ, chỉ là ô may mắn tâm lý ép mấy khối Linh Thạch mà giống Mộ Dung Tuyết dạng này một chút ép một trăm linh thạch tại Từ Phong trên thân người thế nhưng là đầu một phần.

Có thể nói, toàn bộ đánh cược bên trong, áp chú Từ Phong Linh Thạch số nhiều nhất trừ Từ Phong ta bên ngoài, chính là cái này thiếu nữ.

Cho nên Đỗ Cử đối với thiếu nữ này ấn tượng rất sâu, vừa mới bắt đầu hấn đại bộ phận ánh mắt đều đặt ở Từ Phong trên thân, căn bản không có tâm tư chú ý Từ Phong bên cạnh mấy người, thẳng đến Từ Phong hạ lệnh trục khách, hấn mới ánh mắt xéo qua ngắm đến Mộ Dung Tuyết.

"Một trăm linh thạch? Không chịu có thể, ngươi nhớ lầm đi, chúng ta rõ ràng chỉ tập trung 40 khối Linh Thạch!" Vân Long cười lắc đầu, ánh mắt nhìn nói với Mộ Dung Tuyết: "Mộ Dung sư muội, ngươi đem phiếu đánh bạc cho hấn nhìn một chút, vừa vặn đem chúng ta thắng được Linh Thạch này trở về."

"Cái kia. . ." Mộ Dung Tuyết sắc mặt hiển hiện một vòng đỏ bừng, có chút áy náy nói ra: "Ta thật là tập trung một trăm linh thạch."

Nói chuyện thời điểm, nàng từ trong ngực lấy ra một cái phiếu đánh bạc đưa cho Đỗ Cử.

Cái này trương phiếu đánh bạc vốn là mười phần vuông vức một trang giấy, nhưng là giờ phút này Mộ Dung Tuyết bày ra bộ dáng cũng là bị vò thành một cục.

"Ngươi thật tập trung một trăm linh thạch? Đây ta Linh Thạch. . ." Tiền Phi bước đầu tiên đem phiếu đánh bạc cướp đến tay, đem phiếu đánh bạc vuông vức mở ra, mặc dù có chút tổn hại, nhưng còn có thể thấy rõ phía trên chữ viết. Nàng nhìn kỹ một chút, quả nhiên, phía trên rõ ràng viết rõ đặt cược kim ngạch làm một một trăm khối Linh Thạch.

Lúc này Từ Phong cũng hiểu được, Mộ Dung Tuyết mấy người vì giúp mình lớn mạnh một chút thanh thế, cho nên mỗi người xuất ra mười khối Linh Thạch Mua bán thân thắng, sau đó để Mộ Dung Tuyết qua tập trung, nhưng Mộ Dung Tuyết cuối cùng chính mình lại nhiều lấy ra sáu mươi khối Linh Thạch, cho nên hết thấy tập trung một trăm khối Linh Thạch tiền đặt cược.

Nhìn Mộ Dung Tuyết bộ dáng, mọi người cũng có thể đoán được, Mộ Dung Tuyết từ vừa mới bắt đầu liền không có tính toán đem chuyện nào nói ra, bởi vì bọn hấn cũng cho rằng Từ Phong thất bại trận đấu này, đến lúc đó cái này phiếu đánh bạc cũng không có ý nghĩa, mà nàng nhiều mặt chú Linh Thạch tuy nhiên không công lãng phí hết, nhưng dạng này có thể sẽ lệnh Mộ Dung Tuyết tâm càng dễ chịu hơn một số.

"Dạng này phiếu đánh bạc còn có thể đổi lấy sao?" Mộ Dung Tuyết có chút tâm thần bất định hỏi.

"Đương nhiên có thể!" Đỗ Cử liếc liếc một chút có chút rách rưới phiếu đánh bạc, liền trực tiếp mười phần khẳng định hồi đáp.

Mộ Dung Tuyết động tác này để trong lòng của hấn kính nể, thậm chí có chút hâm mộ Từ Phong có thể có dạng này đồng dạng bằng hữu, mà lại hấn hữu tâm tốt hơn Từ Phong dạng này một cái tương lai ngôi sao mới, cho nên đừng nói phiếu đánh bạc chỉ là rách rưới một số, liền xem như ném, hấn cũng như cũ sẽ đem này một ngàn khối Linh Thạch đổi lấy cho đối phương.

Sau khi nói xong, Đỗ Cử dừng lại một lát, sau đó từ trữ vật giới chỉ bên trong lại lấy ra một cái túi đựng đồ, đem đưa cho Mộ Dung Tuyết nói ra: "Một ngàn khối Linh Thạch, sư muội ngươi nhìn một chút."

Rất hiển nhiên, Đỗ Cử tại vừa rồi dừng lại cơ hội, là tại trữ vật giới chỉ bên trong buôn bán túi đựng đồ này.

". ." Mộ Dung Tuyết tiếp nhận Túi Trữ Vật, đơn giản nhìn một chút, sắc mặt lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Đỗ sư huynh, túi đựng đồ này ta hiện tại còn không thể trả lại, ngươi động phủ ở nơi nào, ta. . ."

"Không cần, cái này tính toán làm tặng phẩm phụ đi."

Đỗ Cử cũng nhìn ra Mộ Dung Tuyết trên thân cũng không có cái gì Trữ Vật Không Gian, cho nên mười phần hào khí nói ra, có tư bản mở đánh cược người tự nhiên giá trị con người không ít, huống chi hấn lần này thu hoạch tương đối khá, không chút nào đem một cái túi đựng đồ để vào mắt.

"Cái này. . . Cái này không được, nếu không ta liền đem túi đựng đồ này mua xuống đi, sư huynh ngươi nói giá cả đi."

Mộ Dung Tuyết kiên trì không chịu muốn, túi đựng đồ này kém cỏi nhất cũng cần 50 khối Linh Thạch, mà Đỗ Cử túi đựng đồ này không gian rất lớn, rõ ràng giá cả còn cao hơn nữa.

Đỗ Cử khoát khoát tay, sau đó nói với Từ Phong: "Từ Phong sư huynh, lúc này ta không sao, trước hết cáo từ, hôm nay có thể cùng từ Phong sư huynh quen biết hết sức cao hứng, nếu như từ Phong sư huynh ngày sau có gì cần lời nói có thể trực tiếp tới tìm tiểu đệ."

"Tìm ta phương pháp cũng rất đơn giản, bên ngoài trong môn phái đệ tử cũ cơ hồ đại bộ phận đều là nhận biết ta."

Đỗ Cử rời đi, Mộ Dung Tuyết vốn muốn đuổi theo qua, không muốn vô tội thu lấy người khác Túi Trữ Vật, nhưng là bị Từ Phong ngăn lại.

"Thu cất đi, dù sao cũng là các ngươi hiện nay cần đồ, vật."

Tại Từ Phong thuyết phục phía dưới, Mộ Dung Tuyết cái này mới miễn cưỡng đồng ý, đồng thời có chút áy náy nhìn về phía Tiền Phi mấy cái người nói: "Ta lúc ấy cũng không nghĩ tới từ Phong sư huynh hội chiến thắng, cho nên. . ."

Mộ Dung Tuyết giải thích nói nơi này, không khỏi ngấm liếc một chút Từ Phong, trên mặt càng là hồng không được, nhưng cuối cùng vẫn là nói tiếp: "Đây một ngàn Linh Thạch chúng ta bốn người người chia đều, một người hai trăm năm mươi khối!"

Từ Phong yên lặng nhìn lấy không có mở miệng, đây là mấy người ở giữa sự tình, để chính bọn hắn đi giải quyết đi, mà lại hắn có thể cảm giác được mấy người mặc dù chỉ là đồng bạn quan hệ, nhưng lẫn nhau ở giữa vẫn là có rất cảm giác sâu sắc tình, không có lại bởi vì những linh thạch này mà tổn thương cảm tình.

"Người đặt cược đương nhiên là người đoạt được, chúng ta chỉ cần cầm lại chúng ta này một trăm khối Linh Thạch liền tốt, những linh thạch này đã rất nhiều." Vân Long nói ra, tuy nhiên trong lòng của hắn mười phần cảm kích Từ Phong ân cứu mạng, nhưng Mộ Dung Tuyết cách làm vẫn là để hắn trên mặt một tia ghen tuông.

"Vân Long nói đúng, mà lại đồ ngốc cái số này ta thế nhưng là không thích." Tiền Phi vừa cười vừa nói, lời tuy nói như thế, bắt quá trong mắt vẻ hăm dọa khẳng định vô pháp che giấu, bọn họ cần kinh nghiệm bao nhiêu lần thí luyện mới có thể thu được mấy cái trăm linh thạch a.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Thống Lĩnh Đại Nhân thời gian đang gấp?

Vô luận Mộ Dung Tuyết nói như thế nào, mấy người kiên quyết chỉ cần mình này một trăm khối Linh Thạch liền tốt.

Cuối cùng, Mộ Dung Tuyết do dự một chút, cũng từ bỏ chính mình kiên trì, bắt quá vẫn là ngữ khí kiên quyết nói ra: "Đã như vậy, vậy ta liền lợi dụng những linh thạch này mua ba cái Túi Trữ Vật tặng cho các người đem."

Gặp ba người còn muốn từ chối, Mộ Dung Tuyết khó được cường ngạnh nói ra: "Cứ như vậy định."

"Này liền đa tạ Mộ Dung sư muội." Mấy người sau cùng đáp ứng, ánh mắt lộ ra vẻ mừng rỡ.

Bọn họ đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh năm tầng trở lên tu vi, lấy bọn họ loại tu vi này đệ tử, cho dù dùng không nổi Trữ Vật Giới Chỉ, kém nhất cũng đều đeo bên trên Túi Trữ Vật.

Bắt quá bọn hắn bốn người đến nay đều không có Túi Trữ Vật, cũng không phải là bọn họ mua không nổi, chỉ là bọn hắn cảm thấy trước mắt vẫn là lấy tăng thực lực lên làm chủ, chờ tu vi đến Ngưng Khí Cảnh tầng sáu về sau suy nghĩ thêm những thứ này.

Hiện tại đột nhiên thu hoạch được một nhóm tiền của phi nghĩa, Mộ Dung Tuyết lại kiên trì như vậy, bọn họ cũng liền vui vẻ tiếp nhận.

"Nếu như là Túi Trữ Vật lời nói, liền không cần lại mua."

Lúc này, Từ Phong mặt mỉm cười, trên tay quang mang lóe lên, ba cái Túi Trữ Vật đã ra hiện trong tay hắn, sau đó trực tiếp ném Tiền Phi cùng Vân thị huynh đệ ba người.

"Cái này. . ."

Ba người cuồng quét mượn nhờ, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

Từ Phong không thêm để ý chút nào lúc lắc nói ra: "Ta tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong thu hoạch được không ít Túi Trữ Vật, giữ lại cũng là vô dụng, các người thu cất đi."

"Cảm ơn, tử Phong sư huynh."

Mấy người do dự một chút, chợt mừng rỡ thủ hạ, cầm trong tay yêu thích không buông tay.

Lúc này khiêu chiến đã hạ màn kết thúc, rất nhiều người đã rời đi, bắt quá còn có một số chuyện tốt người lưu ở nơi đây, quan sát từ đằng xa lấy Từ Phong mấy người.

"Nơi này sự tình đã, chúng ta cũng rời đi đi." Từ Phong nhìn một chút chung quanh tình huống, sau đó đối ba người nói.

Mộ Dung Tuyết mấy người cũng đều gật đầu đồng ý, hộ tống Từ Phong cùng một chỗ hướng phía ngoại môn đệ tử Cư Trụ Khu Vực đi đến.

Theo mấy người rời đi, còn dừng lại ở phía xa mọi người cũng biết không còn có dừng lại tất yếu, đám người dần dần bắt đầu tán đi.

Từ Phong cùng Lý Kiến tỷ thí như vậy kết thúc, không có qua tất cả mọi người biết sự tình còn xa xa không có như thế kết thúc.

Trước không nói lần này hai người tỷ thí hội ở ngoại môn bên trong dẫn phát loại nào sóng to gió lớn, vèn vèn chỉ là Lý Kiến thâm thâm như thế bị thua, lấy đối phương ghét ác như cừu tính cách, chỉ sợ cũng sẽ không như vậy từ bỏ ý đồ.

Từ Phong nhất chiến kinh người, trước kia thiên tài vàng sáng cũng nhất định lần nữa gia thân, khổ cực Lý Kiến cũng tất nhiên sẽ bởi vì lúc này mà luân vì người khác trò cười, mặc dù sẽ bị chế nhạo, nhưng không có người hội nhẹ nhàng Lý Kiến thực lực cường đại.

Đến tiếp sau lại sẽ phát sinh cái gì, y nguyên dẫn phát lấy mọi người chờ mong, coi như Từ Phong có thể đánh bại cùng giai Lý Kiến, nhưng mọi người đều rõ ràng, Lý Kiến tu vi thật sự đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, hai người chênh lệch hai cái cảnh giới nhỏ, nếu như là lấy tu vi thật sự đối chiến, thế thâm bị thua hẳn là Từ Phong đi.

Từ Phong cùng Mộ Dung Tuyết mấy người giữa đường phân biệt, riêng phần mình phân trở lại trong động phủ.

Mộ Dung Tuyết mấy người đối với Từ Phong tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong đủ loại truyền kỳ kinh lịch hết sức tò mò, có lòng muốn muốn đi theo Từ Phong trong động phủ tưởng tự một phen, nhưng nghĩ tới Từ Phong nhất chiến qua đi cần nghỉ ngơi, mà lại Từ Phong cũng không có muốn ý tứ, bọn họ cũng không tiện tùy tiện đề nghị, cuối cùng có chút thất lạc cùng Từ Phong phân biệt.

Từ Phong tự nhiên nhìn ra mấy cái người suy nghĩ trong lòng, nhưng là trong động phủ còn có Hắc Trư tồn tại, không tiện bại lộ trước mặt người khác, cho nên cuối cùng lựa chọn ngậm miệng không nói.

Từ Phong trở về tới trong động phủ, nhìn thấy Hắc Trư lúc này chính là một phó mười phần nhân nhả bộ dáng nằm tại hán trên giường, không khỏi trong lòng tức giận.

Nhìn thấy Từ Phong tiến đến, Hắc Trư lười biếng nhìn Từ Phong liếc một chút, chợt cũng không để ý Từ Phong, ngược lại là đem thân thể bày ra trên giường, tựa hồ là đang giống Từ Phong tuyên chiến lãnh thổ chiếm lĩnh quyền.

"Tu hú chiếm tổ chim khách?" Từ Phong nhú mày, đi thẳng tới bên giường, đặt móng ngòi xuống.

"A. . . Ngươi muốn mưu sát ta?"

Từ Phong vừa vặn ngồi vào Hắc Trư một cái móng trước phía trên, mặc dù là cố ý, nhưng vô dụng bất luận cái gì lực đạo, không nghĩ tới Hắc Trư vậy mà như thế khoa trương kêu thảm, đối Từ Phong trợn mắt nhìn.

Từ Phong lạnh hừ một tiếng, không để ý đến Hắc Trư, bắt quá thảm hạ quyết tâm, nhất định phải mau chóng lại làm một cái giường đến, cả ngày cùng một con lợn ngủ cùng một chỗ tính toán chuyện gì xảy ra!

Bất quá,

Hôm nay vẫn là muốn lại chịu đựng một đêm. . .

Tại một phen người tranh ta đoạt phía dưới, Từ Phong rốt cục cướp được một chỗ cắm dùi, khoanh chân ngồi ở trên giường bắt đầu tu luyện linh lực, Hắc Trư cũng rất thức thời không có đi quấy rầy Từ Phong tu luyện.

"Từ Phong có ở đây không?"

Trong tu luyện, Từ Phong nghe được ngoài động phủ có người đang kêu gọi.

"Là ai?"

Từ Phong trong lòng run lên, từ trạng thái tu luyện tỉnh lại.

Đạo thanh âm này mười phần lạ lẫm, mà lại đạo thanh âm này tuy nhiên tiểu, lại hết sức có xuyên thấu lực, hẳn là lợi dụng linh lực gia trì, có thể làm đến điểm này người tu vi tất nhiên là tại Uẩn Khí Cảnh phía trên.

Có thể khẳng định là người vừa tới không phải là chấp sự cũng là Ngoại Môn Trưởng Lão, chỉ là làm Từ Phong nghi hoặc là người tới hội có chuyện gì tìm hắn, luôn không khả năng là vì Lý Kiến sự tình đi!

Từ Phong không dám thất lễ, liền tranh thủ Hắc Trư cất vào sủng vật đại bên trong, đi ra động phủ.

Đi ra động phủ, Từ Phong nhìn thấy một cái lạ lẫm trung niên nam tử lúc này đang đứng tại hán động phủ trước.

Nam tử thân hình cao lớn, mày kiếm mắt lạnh lẽo, cứ việc đứng ở nơi đó còn có bất kỳ động tác gì, lại cho người ta một loại lạnh lẽo uy nghiêm cảm giác. Thượng vị giả khí chất mười phần, vèn vèn liếc một chút, Từ Phong liền biết người này tại Từ Văn Tông ngoại môn thân phận không thấp, chỉ bất quá hẳn đối ngoại môn biết hữu hạn, cũng không nhận ra người này.

Mà nam tử trung niên này ánh mắt cũng rơi vào Từ Phong trên thân, không ngừng xem kĩ lấy Từ Phong, cũng không mở miệng nói chuyện!

"Đệ tử Từ Phong, không biết trưởng lão tìm đệ tử khi nào?" Nhìn thấy trung niên nam tử không nói gì, Từ Phong chỉ phải chủ động mở miệng hỏi thăm.

Đối phương tu vi tại Uẩn Khí Cảnh, nhưng cụ thể tu vi Tử Phong cũng vô pháp đoán được.

Ở ngoại môn, Uẩn Khí Cảnh sơ kỳ tu vi người có thể tấn thăng làm chấp sự, chỉ có đạt tới hậu kỳ mới có thể trở thành Ngoại Môn Trưởng Lão.

Tử Phong không biết đối phương là chấp sự vẫn là trưởng lão, cho nên, vẫn là tự cho là thông minh lấy trưởng lão xưng hô đối phương.

"Không tệ!"

Tên nam tử kia khẽ gật đầu, băng lãnh trong ánh mắt hiện lên vẻ hài lòng.

Tử Phong lắng tại nguyên chỗ không biết làm sao, không biết vị này đến là có ý gì, chỉ có thể đứng yên ở ban đầu chờ đợi.

"Ta gọi Trương Nguyên, Ngoại Môn Chấp Sự thống lĩnh!"

Một lát sau, Trương Nguyên tự giới thiệu mình.

"Tử Phong gặp qua Thống Lĩnh Đại Nhân!" Tử Phong hành lễ nói.

Đồng thời trong lòng có chút chấn kinh, khi nhìn đến Trương Nguyên lần đầu tiên liền biết thân phận đối phương không đơn giản, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới đối phương cũng là Ngoại Môn Chấp Sự thống lĩnh.

Đối với cái này chấp sự thống lĩnh, Tử Phong tuy nhiên không biết, nhưng vẫn là nghe nói qua không ít nghe đồn, mà lại ở ngoại môn địa vị ảnh hưởng rất lớn, không có gì ngoài Đại Trưởng Lão bên ngoài cơ hồ là ngoại môn có đủ nhất Thực Quyền Nhân Vật, không có cái thứ hai.

Ngoại môn phân có nhiệm vụ điện, Chấp Pháp Điện, Linh Bảo Các các vùng, những địa phương này đều có dài Lão Chủ Trì, cũng từ đông đảo chấp sự phụ trách hiệp trợ, nhưng những này chấp sự cuối cùng quản lý quyền xác thực quy về vị chấp sự này thống lĩnh quản lý.

Tổng môn chỉ như vậy quy định, thực cũng là cân nhắc đến đi qua nhiều năm tích lũy, bên ngoài trong môn phái Uẩn Khí Cảnh võ giả đông đảo, vì thuận tiện đồng ý quản lý, cho nên thiết kế thống lĩnh một mực, lấy thuận tiện tại tổng môn phát sinh chiến tranh thời điểm có thể đồng ý điều phối, điều động.

"Khó trách một bộ lạnh như băng bộ dáng!" Tử Phong ở trong lòng oán thầm, nhưng mặt ngoài biểu hiện mười phần cung kính.

"Xem ra hẳn không phải là vì Lý Kiến sự tình mà đến!" Biết thân phận đối phương về sau, Tử Phong ngược lại yên lòng, biết Lý Kiến còn không có lớn như vậy năng lực tìm đến thống lĩnh vì chỗ dựa.

Mà chỉ cần đối phương không phải đưa cho hắn làm khó dễ, vậy hẳn cũng không sợ, mà lại, lấy đối phương thống lĩnh thân phận tổng không đến mức lấy lớn hiếp nhỏ đi.

"Đi theo ta đi, có người muốn gặp ngươi!"

Trương Nguyên cũng còn nói thêm cái gì, trực tiếp nói xong câu đó về sau, liền trực tiếp hướng phía Cư Trại Khu Vực chỉ đi ra ngoài.

"Người nào muốn gặp ta? Đã đến phái chấp sự thống lĩnh đến truyền lời!"

Tử Phong trong lòng nghi hoặc, nhưng Xem ra đối phương căn bản cũng không có định cho chính mình giải thích ý tứ, cho nên Tử Phong cũng rất thức thời không có hỏi nhiều, bước nhanh đuổi theo Trương Nguyên tốc độ.

Lúc này đã giá trị đêm khuya, trên đường trên cơ bản đã không nhìn thấy người đi đường, hai người một đường tiến lên, lại là hướng phía Thanh Vân Sơn đỉnh bước đi.

Tử Phong yên lặng đi theo sau lưng Trương Nguyên, đối phương không nói gì ý tứ, hắn tuy nhiên trong lòng nghi vấn trùng điệp, bất quá cũng không có mở miệng hỏi thăm.

Mới đầu thời điểm, hai người chậm chạp đi bộ, thẳng đến trông thấy mấy tên tuần tra ban đêm thủ vệ xa xa đi tới, Trương Nguyên rõ ràng bước nhanh, tựa hồ là không muốn lệnh những thủ vệ đệ tử này nhìn thấy.

"Làm sao còn theo như làm tặc! Chẳng lẽ lại người này là giả mạo hay sao? Muốn đem ta đưa đến chốn không người lừa giết ta?"

Cái này một mắt càng lệnh tử hoon phong trong lòng nghi hoặc.

"Không có khả năng, lấy đối phương tu vi không cần như thế phiền phức, sớm tại ta động phủ bên ngoài liền đem ta giải quyết, sau đó trực tiếp ném vào động phủ bên trong, đoán chừng một năm nửa năm đều sẽ không có người phát hiện."

Nghĩ tới đây, Tử Phong cũng gia tốc thân hình, đi theo bên trên Trương Nguyên thân ảnh.

"A?"

Phía trước Trương Nguyên Tinh Thần Lực thập phần cường đại, hơi chút cảm giác liền phát hiện Từ Phong đã đến theo sát về sau, cùng chênh lệch không đủ bốn năm mét khoảng cách.

Từ Phong nhanh chóng năng lực phản ứng cùng nhanh nhẹn thân hình lệnh Trương Nguyên hơi có chút ngoài ý muốn.

Tuy nhiên hắn không có sử dụng linh lực, nhưng lấy hắn cực kỳ tiếp cận Hóa Khí Cảnh tu vi, chỉ bằng vào tự thân tốc độ, đột nhiên phát lực phía dưới, đã đến cũng chỉ hất ra Từ Phong vài mét khoảng cách, mà lại đối phương cũng không có sử dụng thân pháp cùng linh lực, cùng hắn đồng dạng đều là bằng vào đơn thuần thân thể tốc độ.

Hắn hôm nay tới gặp từ phong chính là bởi vì Đại Trưởng Lão truyền âm bàn giao, chuyện này Mặc dù Đại trưởng lão không có nói rõ chi tiết, nhưng khẳng định là không hy vọng quá nhiều người biết, cho nên hắn vừa rồi đột nhiên né tránh, cũng chỉ là muốn một mình tránh đi Tuần Thủ đệ tử, coi như Từ Phong một người bị nhìn thấy cũng không hề quan hệ, chỉ là không có nghĩ đến Từ Phong cũng có thể như thế nhanh chóng mau né tuần tra đệ tử ánh mắt, đồng thời vèn vèn đi theo bên trên hắn tốc độ.

Lần này kích thích Trương Nguyên hứng thú, tại đã tránh thoát khỏi này mấy tên Tuần Thủ đệ tử về sau, tốc độ của hắn chẳng những không có giảm bớt ngược lại lại tăng tốc mấy phần.

"Chẳng lẽ thống lĩnh cũng không phải là vì tránh né này mấy tên Tuần Thủ đệ tử, mà chính là thời gian rất gấp?"

Từ Phong trong lòng càng nghĩ càng thấy rất có loại khả năng này, rơi vào đường cùng, cũng bắt đầu tăng tốc, miễn cho chậm trễ Thống Lĩnh Đại Nhân thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Thanh Vân Sơn chi đỉnh

Đêm đó, sao lốm đốm đầy trời.

Trên núi Thanh Vân, hai đạo nhân ảnh nhanh chóng hướng phía đỉnh núi phương hướng chạy như bay.

Cái này hai đạo nhân ảnh chính là Từ Phong cùng Ngoại Môn Chấp Sự thống lĩnh Lý Nguyên.

Lý Nguyên đôi Từ Phong tốc độ sinh ra lòng hiếu kỳ, có ý đối Từ Phong tiến hành thăm dò, mà Từ Phong cũng chỉ cho là là Lý Nguyên tại thời gian đang gấp, cho nên một mực đi sát đằng sau.

Riêng là càng về sau, Lý Nguyên đã không có tại bàn kéo dài khúc chiết trên đường ghé qua, mặc kệ phía trước rừng rậm vẫn là núi đá, hắn trực tiếp hướng phía đỉnh núi lao đi, cái này cũng càng thêm nhận định Từ Phong ý nghĩ trong lòng.

"Tuy nhiên không biết muốn muốn gặp ta người là người nào, nhưng hiện tại xem ra người này chẳng những địa vị rất cao, mà lại muốn gặp ta ngoài ý muốn nguyện còn rất nóng lòng."

"Chẳng lẽ là Đại Trưởng Lão? Thế nhưng là, ta nghe nói Đại Trưởng Lão đã nhiều năm mặc kệ tông môn sự tình, như thế nào lại triệu kiến ta như vậy một cái thực lực thấp đệ tử."

"Tính toán, vẫn là theo sát bên trên vị này thống lĩnh đi."

Từ Phong đi sát đằng sau sau lưng Lý Nguyên, một bộ thành thạo bộ dáng, lấy trước mắt hắn thể phách trình độ, cho dù là không lợi dụng linh lực, đuổi theo Lý Nguyên tốc độ cũng mười phần đơn giản.

Từ Phong sau lưng Lý Nguyên suy nghĩ lung tung, mà thân thể tại phía trước Lý Nguyên cũng âm thầm kinh hãi.

Giờ phút này, hắn từ ban đầu đến bây giờ, hắn không ngừng tăng tăng tốc độ, nhưng Từ Phong tại còn lợi dụng linh lực tình huống dưới, vẫn như cũ có thể đi sát đằng sau sau lưng hắn.

Hiện tại hắn đã phát huy ra thân thể tốc độ nhanh nhất, nhưng kết quả vẫn không có cải biến, mà lại theo thời gian chuyển dời, bởi vì thể năng tiêu hao, hắn cái trán đã có mồ hôi hiện hiện, có thể trái lại Từ Phong, phảng phất còn có dư lực.

"Tiểu tử này thân thể tố chất đã đến so ta cái này Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong võ giả đều mạnh!"

Võ giả tu hành, ngưng tụ Linh khí nhập thể, thực cái này bản thân liền là một cái đối thân thể thối luyện một cái quá trình, riêng là tu vi càng cao thời điểm, hấp thu linh lực cũng càng vi bằng bạc, tại trong quá trình này Thối Thể hiệu quả cũng tại dần dần tăng cường.

Chỉ là cái hiệu quả này cũng không có chuyên môn Luyện Thể Chi Pháp rõ ràng như vậy, đây chỉ là võ giả tu luyện một loại phụ gia sản phẩm.

Nhưng dù cho như thế, nếu như võ giả Tu Vi Đẳng Cấp chênh lệch lớn hơn thời điểm, thân thể hai người cường độ cũng sẽ kinh ngạc rất lớn.

"Chẳng lẽ tiểu tử này là cá thể tu, tu luyện qua Thối Thể Chi Pháp?" Lý Nguyên không khỏi nghĩ đến loại khả năng này, cũng chỉ có loại khả năng này mới có thể giải thích tình huống bây giờ.

Hắn đối Tử Phong hiểu biết không nhiều, tuy nhiên cũng nghe qua bên ngoài trong môn phái có Tử Phong cái này đệ tử, riêng là gần nhất tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong liền thả dị sắc, nhưng cũng chỉ là nghe nói mà thôi.

Nếu không phải hôm nay bởi vì Đại Trưởng Lão nhắc nhở, coi như Tử Phong tại nhiệm vụ trước đại diện dẫn phát một trận rối loạn, hắn cũng sẽ không tận lực chú ý cái này đệ tử.

Tại chưa tới đến Uẩn Khí Cảnh trước, lại thiên tài đệ tử cũng có vẫn lạc khả năng, liền xem như đạt tới Uẩn Khí Cảnh, cũng chỉ là gia tăng một số còn sống tỷ lệ mà thôi.

Cho nên đồng dạng cũng chỉ có thể ở ngoại môn thi đấu bên trên hào phóng dị sắc, có cơ hội tiến nhập nội môn đệ tử hắn mới có thể thêm chút lưu ý, đương nhiên, sở dĩ dạng này, cũng cùng Lý Nguyên lãnh ngạo tính cách có quan hệ.

"Tiểu tử này. . ." Lý Nguyên bất đắc dĩ thở dài, từ bỏ đối Tử Phong tiếp tục thăm dò, không đủ tốc độ vẫn như cũ chưa giảm.

Bởi vì, nếu như lúc này hắn chậm lại tốc độ, rất có thể liền sẽ bị Tử Phong phát giác lúc trước hắn ý đồ, nếu như hắn bằng vào thân thể tốc độ có thể toàn thắng Tử Phong còn tốt, nhưng bây giờ nghiêm chỉnh là bị Tử Phong thân thể tốc độ làm hạ thấp đi, cho nên một điểm bị Tử Phong phát giác được hắn thăm dò, hơn nữa còn cuối cùng đều là thất bại, vậy hắn tám mắt mo này nên để vào đâu.

Bởi vì hai người là thắng tất ghé qua, cho nên thời gian không dài, bọn họ đã tiếp cận đỉnh núi bùng.

Nhiệm vụ đại diện liền ở vào đỉnh núi một chỗ rộng lớn đất bằng phía trên, cách bọn họ đã không đủ ngàn mét xa.

Nhưng mà Lý Nguyên vẫn không có dừng lại ý tứ, sau cùng vòng qua nhiệm vụ đại diện vị trí chỗ ở, tiếp tục hướng phía đỉnh núi tiến lên.

"Chẳng lẽ gặp ta người ở tại Thanh Vân Sơn đỉnh cao nhất?" Tử Phong trong lòng nghi hoặc, chưa từng nghe nói qua có người ở tại Thanh Vân Sơn đỉnh cao nhất, mà lại nơi đó phảng phất là ngoại môn một cấm khu, mặc dù không có văn bản rõ ràng cấm đoán, nhưng sở hữu ngoại môn đệ tử đều không có dám đặt chân nơi đó.

Chính như Tử Phong sở liệu, thắng đến hai người hoàn toàn leo lên Thanh Vân Sơn đỉnh cao nhất, Lý Nguyên cái này mới dừng bước lại.

Theo từng bước tới gần đỉnh núi, Tử Phong đã có thể cảm nhận được giữa thiên địa linh lực mức độ đậm đặc đang không ngừng tăng cường, khi hắn chân chính đứng ở đỉnh núi biên giới thời điểm, phát giác chính mình giống như đưa thân vào Linh khí hình thành trong hải dương.

"Cái này. . ."

Tử Phong rung động trong lòng, mấy bước chỉ cách, làm sao Linh khí mức độ đậm đặc đã đến khác biệt to lớn như thế.

Đối với Tử Phong mặt mũi tràn đầy vẻ chấn động, Lý Nguyên cũng không cảm thấy quá mức ngoài ý muốn, ngược lại là ra giải thích rõ nói: "Tử Vân Tông tam tòa chủ phong nhìn như không liên hệ chút nào, thực cái này Tam Phong ở giữa vui buồn tương quan, thiếu một thứ cũng không được, trong tông môn Linh khí chỉ như vậy nồng đậm chính là bởi vì bằng vào cái này tam tòa chủ phong đi tạo thành Tam Tài Tự Linh Trận!"

"Loại dụng tam ngọn núi tạo thành một cái Tự Linh Đại Trận?"

Tử Phong nội tâm bị rung động thật sâu, đây chính là vạn năm tông môn, hơi xuất ra một dạng tích súc, liền có thể nghiền ép những Tiểu Môn Phái đó sở hữu ưu thế.

Lý Nguyên khẽ gật đầu, lạnh lùng trên mặt nổi lên một vòng vẻ tự hào.

Tử Phong bình yên tĩnh một chút tâm thần, dần dần tiếp nhận hiện thực này.

Đây là Tử Phong lần thứ nhất đặt chân nơi này, không khỏi tâm thần.

Tắm rửa tại như thể linh khí nồng nặc bên trong, Tử Phong quanh thân lỗ chân lông đã bắt đầu không tự chủ được mở ra, từng tia từng tia linh lực tuôn ra nhập thể nội, giờ khắc này Tử Phong hận không thể mã ngồi xuống đến vận chuyển công pháp bắt đầu tu luyện.

"Nếu như nếu là lại loại hoàn cảnh này chỉ tu hành, này. . ." Tử Phong thở một hơi thật dài, cảm giác hút đi vào không phải không khí mà là linh khí, hai mắt nhìn bốn phía đồng thời, quang mang chớp động.

"Hừ, thiếu đánh noi này chú ý!" Lý Nguyên tựa hồ là nhìn ra Từ Phong suy nghĩ trong lòng, lạnh hừ một tiếng nói ra: "Trước không đề cập tới ngoại môn đệ tử thấp thân phận, liền xem như ngoại ngày sau trở thành nội môn trưởng lão, muốn tới đây tu luyện cũng là vọng tưởng."

"Muốn là trở thành Tông Chủ đâu?" Từ Phong vô ý thức thốt ra, chỉ là bởi vì đối với dạng này một người tu luyện hoàn cảnh quá mức hy vọng xa vời.

"Chỉ bằng ngoại cũng muốn trở thành Tông Chủ?" Lý Nguyên liếc liếc một chút Từ Phong, lắc đầu, mặc dù không có mở miệng châm chọc, bất quá, hiển nhiên cũng không tin Từ Phong tương lai có thể đạt tới loại trình độ kia.

Tuy nhiên hẳn biết Từ Phong có chút bất phàm, nhưng loại thiên tài này đệ tử hẳn thấy nhiều, chánh thức có thể trưởng thành lại có mấy cái, nếu không Từ Văn Tông cũng sẽ không là Uẩn Khí Cảnh nhiều vô số kể, mà Hóa Khí Cảnh vô già lác đác không có mấy cục diện.

"Hắc hắc, vạn nhất. . . Phàm là luôn có cái vạn nhất. . ." Từ Phong ngượng ngùng một cười nói.

Tại Từ Phong tâm lý, siêu việt Từ Văn Tông Tông Chủ cũng không phải điểm cuối, ngược lại chỉ là một cái khởi điểm, nếu không tương lai như thế nào đi ra nơi này thực hiện đối với mẫu thân hứa hẹn, làm sao có thể đạp biển sơn hà, nhìn hết thế gian huyền diệu.

Lý Nguyên tựa hồ lười nhác trong vấn đề này cùng Từ Phong quá nhiều dây dưa, cho nên dứt khoát giải thích nói: "Tam Tài Tự Linh Trận trừ hội tụ Linh khí, khiến cho tông môn ở chỗ đó Linh khí nồng đậm bên ngoài, cũng có thể chứa đựng Linh khí, mà Tam Phong chỉ đỉnh chính là cái này trận pháp chứa đựng Linh khí chỗ, bất quá những này chứa đựng Linh khí cho dù là Tông Chủ cũng không thể một mình dùng cho tu luyện, những linh khí này trừ duy trì tông môn Hộ Sơn đại trận bên ngoài, còn có trọng yếu nhất một điểm cũng là ngưng tụ Linh Dịch!"

"Cho nên tiểu tử ngoại liền xem như muốn đánh chú ý, cũng vẫn là phóng tới làm sao có thể lấy tới một lượng giọt Linh Dịch trên thân đi."

"Linh Dịch?" Từ Phong sau khi nghe xong, cả người cũng không tốt, liền như là sương đã gia từ, lập tức ừ xui xuống tới.

Linh Dịch, Linh khí đạt tới trình độ nhất định về sau, Linh khí hoá lỏng sinh ra một loại dịch thể, mỗi một giọt đều ẩn chứa to lớn Linh khí, xa không phải Linh Thạch có thể so sánh.

Linh Dịch hiệu dụng cực cao, không cần luyện chế liền có thể có thể so với cao giai đan dược, riêng là tại võ giả tiến giai thời điểm, cần trong nháy mắt ngưng tụ đại lượng thiên địa linh khí, thời điểm này nếu là có thể có Linh Dịch phụ trợ, tiến giai tỷ lệ cũng sẽ gia tăng mấy lần.

Cho nên nói, giống Linh Dịch loại vật này, liền xem như có đầy đủ Linh Thạch đều rất khó mua được, coi là thật là có tiền mà không mua được tài nguyên tu luyện.

"Nghe nói lần này ngoại môn thi đấu khen thưởng bên trong liền có Linh Dịch, bất quá lấy ngoại bây giờ tu vi, muốn có được Linh Dịch sợ là không thể nào, về phần lần sau ngoại môn thi đấu, đoán chừng liền không có tốt như vậy khen thưởng." Lý Nguyên tựa như là bởi vì lúc trước thăm dò Từ Phong thời điểm kinh ngạc duyên cớ, cho nên lúc này Lý Nguyên nói chuyện chỉ lúc mặc dù là một mặt vì Từ Phong tiếc hận bộ dáng, nhưng là dùng đến một loại hí ngược ngữ khí nói ra.

Nếu như quen thuộc Lý Nguyên người ở đây nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ nhìn không được kinh hô: "Đây là ta biết cái kia chấp sự thống lĩnh sao?"

Lý Nguyên người ở bên ngoài trước đó vẫn luôn là một bộ người lạ đứng vào, lãnh ngạo uy nghiêm bộ dáng, thể hiện ra như thế một mặt Lý Nguyên thực không thấy nhiều, thậm chí thể nhưng là gọi là chưa ai từng thấy.

Từ Phong lúc này cũng là một mặt kinh ngạc nhìn một chút Lý Nguyên, mà hẳn sợ dĩ kinh ngạc là bởi vì hẳn cảm thấy mình hẳn không có đắc tội qua người này a, nhưng đối phương nói chuyện làm sao có cỗ ề ảm vị đạo, giống như Oán Phụ.

Bất quá hẳn cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao tại Lý Nguyên cái này lấy được một cái kinh người tin tức tốt: Lần này ngoại môn thi đấu, tông môn hội xuất ra Linh Dịch làm khen thưởng.

"Xem ra, lần này ngoại môn thi đấu không chỉ là muốn tham gia, hơn nữa còn phải tận lực cảm tới lớn nhất tốt danh thứ!" Từ Phong trong lòng thầm nghĩ, khóe miệng không khỏi mọc ra một vòng đường cong, đối với Linh Dịch mười phần mong đợi, nếu như có thể đạt được dù là một giọt Linh Dịch, đối với hẳn ngày sau đột phá đến Uẩn Khí Cảnh thời điểm cũng sẽ có lấy mười phần trợ giúp lớn.

"Tiểu tử này ngốc?" Lý Nguyên nhú mày, không biết Từ Phong ở nơi đó ngốc cười cái gì, chẳng lẽ lại hẳn cho là mình có thể bằng vào Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi thu hoạch được ngoại môn thi đấu Top 3 không thành!

"Muốn gặp ngoại người ngay tại cái kia trong nhà đá, ngoại đi vào đi, ta ở chỗ này chờ ngoại!" Tuy nhiên trong lòng nghĩ hoặc Từ Phong quái dị cử động, bất quá Lý Nguyên cũng không có hỏi nhiều nữa Từ Phong cái gì, trực tiếp chỉ về đằng trước nói ra.

Kinh Lý Nguyên kiểu nói này, Từ Phong suy nghĩ cũng trở về đến hiện thực, dựa theo Lý Nguyên chỉ, tại phía trước mấy ngàn mét chỗ một cái làm bằng đá phòng ốc thu vào Từ Phong tầm mắt.

Đỉnh núi chỉ có phương viên mấy ngàn mét lớn nhỏ, bốn phía nhiều bị nam thạch Cổ Thụ chiếm cứ, cho nên trung gian bằng phẳng chi địa cũng biến thành càng thêm nhỏ hẹp, thực Từ Phong tại leo lên đỉnh núi một khắc này liền đã chú ý tới cái này nhìn như hết sức bình thường làm bằng đá phòng ốc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Phần nô Tử Phong

"Không phải nói cho dù là Tông Chủ cũng không thể sau đó liền lợi dụng nơi này bằng bạc Linh khí tiến hành tu luyện sao? Đây vì sao nơi đây còn sẽ có người ở chỗ này!"

Tử Phong tuy nhiên trong lòng nghi hoặc , bất quá, cước bộ lại đã bắt đầu hướng phía Trung Ương Khu Vực nhà đá đi đến.

Càng là tới gần Trung Ương Khu Vực, giữa thiên địa nồng độ linh khí cũng biến thành càng phát ra bằng bạc, nồng đậm, Tử Phong có thể cảm ứng rõ ràng đến trong không gian kỳ dị nào đó năng lượng ba động dẫn dắt bốn phía linh lực hướng phía nhà đá hội tụ mà đi.

"Chẳng lẽ Linh Dịch là ở cái này trong nhà đá ngưng tụ hình thành, mà muốn gặp ta người cũng là thù hờ linh dịch này người?" Tử Phong càng nghĩ càng thấy đến khả năng này rất lớn, nếu không tông môn làm sao lại đối với nơi này tốt không đề phòng.

Tử Phong đi tới trước cửa đá, trong lòng còn có chút tâm thần bất định, không biết mình đột nhiên lên tiếng sẽ hay không có chút mạo muội quấy rầy, quay đầu nhìn một chút nơi xa Lý Nguyên, gặp Lý Nguyên chính nhìn lấy hắn, cũng đối với hắn khẽ gật đầu.

Tử Phong lúc này mới trong lòng tức giận, đi về phía trước mấy bước, tới gần cửa đá, lên tiếng nói ra: "Đệ tử Tử Phong bái kiến tiền bối!"

Hắn nói xong câu đó về sau liền nghiêng tai lắng nghe, bất quá bên trong y nguyên yên tĩnh im ắng, cũng không có đạt được bất kỳ đáp lại nào.

"Chẳng lẽ không có nghe được? Không có khả năng a, ta thanh âm nói chuyện tuy nhiên nhỏ, nhưng xuyên thấu cái này tường đá còn là tuyệt đối không có vấn đề, trừ phi cái này nhà đá có cách âm trận pháp!"

"Kêu kẹ C-K-Í-T...T..."

Ngay tại Tử Phong dự định kiên trì tại hồ một tiếng thời điểm, cửa đá cũng tại thời khắc này từ từ mở ra.

"Vào đi!"

Trong nhà đá một đạo hơi có vẻ thanh âm già nua truyền ra, thanh âm bình thản, không mang theo bất luận cái gì tình cảm ba động.

"Vâng!"

Tử Phong trả lời một tiếng cất bước tiến vào nhà đá, hắn vừa mới đi vào, cửa đá lại tự chủ chậm rãi quan bế, Tử Phong quay đầu nhìn một chút, âm thầm lấy làm kỳ, biết cái này trên cửa đá hẳn là bố trí có cơ quan, trận pháp loại hình đồ, vật.

Tử Phong quay đầu, ánh mắt chiếu tới, trong nhà đá bố cục giản lược, vừa nhìn thấy ngay, cũng không có có chỗ đặc biệt gì, liền như là là một cái ngoại môn đệ tử động phủ.

Khác biệt duy nhất là cái này trong nhà đá cũng không có giường, chỉ tại vị trí trung tâm bên trên có một cái cự đại Bò Đoàn, giờ phút này trên bò đoàn một tên người mặc áo bào màu xanh lão giả ngồi xếp bằng.

Nhìn thấy Tử Phong tiến đến, lão giả đôi mắt cũng theo đó mở ra, ánh mắt tại Tử Phong trên thân khẽ quét mà qua, chợt dừng lại tại Tử Phong trên mặt.

"Người chính là Tử Phong?"

Lão giả dãn đặc mở miệng, trong ánh mắt lộ ra sắc bén quang mang, phảng phất có thể xem thấu hết thảy.

Lão giả ánh mắt quăng tới, Tử Phong cảm giác tâm thần chấn động, bất quá một lát liền bình phục lại, khom người thi lễ, nói với lão giả: "Tử Phong bái kiến tiền bối, không biết tiền bối chiêu đệ tử đến đây có gì phân phó?"

"Ân!"

Lão giả nhẹ ân một tiếng, khẽ gật đầu.

Từ Phong yên lặng đứng ở nguyên địa chờ, vốn cho rằng lão giả tiếp xuống hội bảo hấn biết, triệu kiến hấn ý đồ đến, nhưng lệnh từ phong tuyệt đối không ngờ rằng là lão giả không có dấu hiệu nào ở giữa, đột nhiên từ thân thể bên trên tán phát ra một trận cuồng đại linh lực uy áp.

Cỗ uy áp này mới vừa xuất hiện liền trong nháy mắt đem Từ Phong bao phủ, sau một khắc Từ Phong liền cảm giác mình thật giống như bị dây thừng vây khốn, tay chân tại thời khắc này căn bản là không có cách động đậy mấy may, mà lại toàn bộ thân thể thừa nhận áp lực thật lớn.

Biến hóa này lệnh từ phong đột nhiên biến sắc, vội vàng vận chuyển thể nội linh lực chống cự cỗ uy áp này, bởi vì hấn cảm giác nếu như mình không có hành động, sau một khắc chính mình liền có thể tại cái này uy áp mạnh mẽ chỉ bạo liệt thành một đoàn huyết vụ.

Có thể coi là là hấn cấp tốc vận chuyển thể nội linh lực tiến hành chống cự, y nguyên vô pháp cùng áp lực này chống lại, chỉ có thể làm hấn tạm thời không việc gì mà thôi.

"Tiền bối, ngươi đây là muốn làm gì?" Từ Phong cường chế lấy lửa giận trong lòng, hướng về phía lão giả lên tiếng dò hỏi.

Lão giả kia ánh mắt bình thản, một mực nhìn chăm chú lên Từ Phong cũng không nói chuyện, không có chút nào dừng tay ý tứ.

"Ngươi..."

Từ Phong khó thở, nhìn lão giả bộ dáng này, thật muốn chửi ầm lên, nhưng sau một khắc hấn đã không để ý tới há mồm, bởi vì phụ gia ở trên người hấn cỗ uy áp này đột nhiên trở nên càng thêm mãnh liệt hơn.

Vên vẹn trong chớp nhoáng này, Từ Phong gương mặt đỏ lên sung huyết, đôi mắt đột xuất phảng phát tùy thời muốn nứt toác ra tới.

"Đáng chết!"

Từ Phong trong lòng chửi mắng đồng thời cũng kinh hãi tới cực điểm, lão giả này tu vi vượt qua hấn tưởng tượng, liền xem như tại Mê Vụ Sâm Lâm bên trong tiếp nhận Hoàng giả uy áp cũng không có cường liệt như vậy.

Đương nhiên, Từ Phong có thể sẽ không cho là tại trước người hấn lão giả này cũng là Hoàng giả tu vi, mặc dù nhưng lão giả này phóng thích linh lực uy áp phải mạnh hơn Hắc Trư năm đó thực hiện ở trên người hấn Hoàng giả uy áp, nhưng Từ Phong rõ ràng, đây là bởi vì Hắc Trư cũng không phải là toàn lực xuất thủ, chỉ là muốn đem bọn hấn những người này cầm cố lại mà mà lại này cỗ uy áp bao trùm toàn bộ đỉnh núi, uy lực tự nhiên cũng sẽ có điều suy yếu.

Mà tên lão giả này linh lực uy áp lại là trực tiếp ngưng tụ thành một chùm thực hiện ở trên người hấn, uy lực tự nhiên là phải lớn nhiều.

Lần này Từ Phong cũng không dám lại giấu diếm, Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ tu vi tại thời khắc này toàn lực bạo phát, đồng thời thể nội Sát Cương cũng tại thời khắc này ngưng tụ tại bên ngoài thân phía trên bắt đầu chống cự cỗ uy áp này.

Từ Phong thủ đoạn ra hết về sau, lúc này mới khó khăn lắm đem cỗ uy áp này chống lại, bất quá lúc này trên thân từ lâu mồ hôi chảy như chú, ngay tại vừa rồi, nếu như hấn hơi có một chút do dự, này đột nhiên gia tăng linh lực uy áp tuyệt đối có thể đem hấn ép thành một đoàn huyết vụ.

"Lão thất phu, ngươi điên hay sao? Vô cớ uống giết tông môn đệ tử, chẳng lẽ ngươi liền không sợ tông môn trừng phạt hay sao?" Từ Phong mặt lộ vẻ dữ tợn, tê tiếng rống giận.

Người bần còn có ba phần hỏa khí, vừa rồi hấn mạng nhỏ kém chút không, giờ khắc này cũng không có kỵ nữa, cái gì tiền bối, trực tiếp lấy lão thất phu bắt đầu xưng hô.

Hấn cũng không phải là không có nghĩ qua muốn chạy trốn, nhưng tâm tư thay đổi thật nhanh ở giữa đã cân nhắc hết sức rõ ràng, tuy nhiên chống cự cỗ uy áp này, nhưng thân thể vẫn như cũ vô pháp tự do di động, đừng nói chạy ra cái này nhà đá, liền xem như phá vỡ cửa đá cũng thành vấn đề, huống hồ đối phương tu vi tự nhiên không kịp Hoàng giả, nhưng tuyệt đối là Hóa Khí Cảnh trở lên nhân vật, Từ Phong thậm chí hoài nghi lão giả hóa này tu vi đã đạt tới Nguyên Linh Cảnh.

Tại loại này cường giả trước mặt, muốn chạy trốn cũng chỉ là một chuyện cười.

Đã đều là tử lộ, may mà Từ Phong cũng không hề khi cái này quả hồng mềm, coi như bởi vậy chọc giận lão giả, đối phương dưới cơn nóng giận đem hấn giết cũng phải ra trong lòng con giận này.

Mà ở đây lệnh từ phong kinh ngạc một màn lập tức phát sinh, sau một khắc, thêm tại Từ Phong trên thân này cỗ kinh khủng uy áp đã đến trong nháy mắt tan thành mây khói, phảng phát chưa bao giờ xuất hiện.

Linh lực uy áp tiêu tán, Từ Phong cũng cơ hồ hư thoát, kém chút té lảo đảo trên đất.

Mạnh ổn định thân hình, Từ Phong cũng không lo được hấn, lấy tay chống đầu gối, miệng lớn thở phì phò, giờ khắc này mới phát giác trên người mình áo bào như là nước rửa, đã đến toàn là mình mồ hôi.

Ngắn ngủi hơn mười hơi thở thời gian, trong mắt hấn phảng phát qua một năm như vậy dài đằng đẵng, trong lúc đó, hấn toàn lực vận chuyển thể nội linh lực, Sát Cương cũng là dốc hết sở hữu bao trùm tại mặt ngoài thân thể, thể năng tiêu hao cũng đã đạt tới thân thể của hấn cực hạn.

Từ Phong thờ dốc đồng thời cũng trong bóng tối đề phòng phía trước lão già, hẳn cũng không cho rằng chính mình một hai câu liền có thể đem một cường giả như vậy dọa cho hù dọa.

Mà lại đối mới có thể xuất hiện ở đây, tuyệt đối là tông môn nhân vật cao tầng, dạng này người coi như giết một cái ngoại môn đệ tử lại như thế nào.

Ai dám truy cứu? Là lại hội truy cứu!

Bất quá lệnh từ phong ngạc nhiên là, tại Từ Phong thờ dốc trong lúc đó, lão già đã đến cũng không có bất kỳ động tác gì.

"Chẳng lẽ lão già này vừa mới ra tay chỉ là đang thử thăm dò ta?" Từ Phong có chút bắt đầu có chút tâm hòng, nếu thật là dạng này, chính mình vừa rồi thế nhưng là nói năng lỗ mồm, vạn nhất làm giả hoá thật chọc giận hẳn làm sao bây giờ.

Bất quá nghĩ lại, vừa rồi một khắc này quá mức nguy hiểm, nếu như không có Sát Cương tồn tại, coi như hẳn không che giấu nửa tu vi, cũng vô pháp ngăn kháng này cỗ kinh khủng uy áp, cho dù không chết cũng muốn xương cốt đứt gãy rơi người tàn phế.

Coi như người thăm dò lại như thế nào, một điểm phân tặc không, bất ta sinh mệnh nói đùa, ta nhất thời mắng người cũng tình có thể hiểu!

Nghĩ như vậy lần này, Từ Phong lập tức lại kiên cường đứng lên.

Sau một lát, Từ Phong thân thể đạt được làm dịu, chậm rãi đứng lên, tức giận nhìn về phía lão già, cũng không có chủ động mở miệng nói chuyện.

Bởi vì Từ Phong trước đó một mực đang âm thầm đề phòng lão già xuất thủ lần nữa, cho nên thẳng đến lão già từ đầu đến cuối đều đang nhìn chăm chú chính mình, cho nên lúc này thấy đến lão già ánh mắt y nguyên dừng lại trên người mình, cho nên cũng không có chút nào cảm thấy ngoài ý muốn.

Chỉ là làm Từ Phong có chút ngoài ý muốn là, lão già này cũng không có bởi vì chính mình câu kia lão thất phu mà cảm thấy một tia sinh khí, sắc mặt bình tĩnh như trước như lúc ban đầu, mà lại nhìn mình trong đôi mắt tựa hồ nhiều một chút đồ vật, tựa hồ là có một tia mừng rỡ cùng hài lòng vị đạo.

"Chẳng lẽ lão gia hỏa này là cái thụ ngược cuồng?" Từ Phong nhủ mảy, trong lòng oán thầm.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau nhìn chăm chú một lát, người nào cũng không có chủ động mở miệng nói chuyện, Từ Phong cũng không có tại như vào cửa thời điểm biểu hiện đối lão già như vậy khiêm tốn, tôn kính, một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi, người muốn đem ta làm gì tư thế.

Sau một hồi lâu, lão già ánh mắt từ trên người Từ Phong thu hồi, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Đã đến chủ động nói ra: "Lão phu Chu Hiến Nguyên, đối người cũng không có ác ý."

Chu Hiến Nguyên? Làm sao như thế quen tai, giống như tại ở nơi nào nghe qua!

Từ Phong nghĩ một hồi, nhưng thủy chung nghĩ không ra từng tại chỗ nào nghe qua cái tên này, bất quá đối phương nói đúng hẳn không có ác ý, cái này lệnh từ phong ở trong lòng khịt mũi coi thường, không đa nghi biết rõ trứng chọi đá, vẫn là bảo trụ mạng nhỏ quan trọng, đã đối phương không có nói vừa rồi hẳn nhục mạ sự tình, mà lại lại cho hẳn lối thoát, xem ra là sẽ không lại ra tay với hẳn, cho nên hẳn cũng sẽ không ngu đến mức cùng đối phương cùng chết.

"Tiền bối xem xét cũng là đức cao vọng trọng, tu vi cao thâm người, đệ tử tự nhiên năng nhìn ra tiền bối vừa rồi tiến hành cũng chỉ đang chỉ điểm ta tu hành." Từ Phong mặt không đỏ tim không đập nói ra, thái độ cũng trong nháy mắt tới một cái một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, mười phần cung kính nói ra.

Lão già sau khi nghe xong, bình thần không gợn sóng sắc mặt lạ thường hiện lên một vòng kinh ngạc chi sắc.

Trong lòng không khỏi oán thầm, nếu như tiểu tử người đã sớm nhìn ra, này vừa rồi như thế nào lại mắng ta lão thất phu!

Bất quá, lão già sau đó nhếch miệng mỉm cười, cũng không nói toạc.

"Tam Trường Lão đã từng ở trước mặt ta nhiều lần đề cập tới người, lần này hẳn từ Ô Đan Sơn Mạch sau khi trở về càng là đối với người khen không dứt miệng, cho nên ta hôm nay mới có thể đưa người gọi tới."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Bái sư

"Xem ra lão giả này Tam Trường Lão quan hệ không tầm thường!" Từ Phong từ đối phương trong câu nói kia ẩn ẩn liên tưởng đến một ít gì đó.

Hắn sắc mặt bình tĩnh, không có mở miệng nói tiếp, nhưng trong đầu cũng đang không ngừng suy nghĩ.

Lão giả này là Từ Văn Tông người không thể nghi ngờ, mà lại lấy đối phương siêu việt Uẩn Khí Cảnh tu vi đến xem, thân phận chí ít cũng cần phải là nội môn trưởng lão, hộ pháp liệt kê, bất quá Tam Trường Lão thân là Ngoại Môn Trưởng Lão làm sao lại cùng nội môn cao tăng như thế quen biết?

Theo hắn biết, Ngoại Môn Trưởng Lão cùng nội môn trưởng lão địa vị chênh lệch cách xa, cho nên giữa hai bên trừ công sự bên ngoài, trong âm thầm sẽ rất ít sinh ra gặp nhau.

Chẳng lẽ hắn là ngoại môn người? Nhưng bên ngoài trong môn phái như thế nào lại xuất hiện tu vi như thế cường hãn trưởng lão!

Chu Hiến Nguyên... Chu Hiến Nguyên...

Từ Phong nội tâm hồ nghi, lẩm bẩm Lão Trương vừa rồi nói cho hắn biết tên, đột nhiên trong đầu hắn linh quang nhất thời, đồng thời trên mặt bình tĩnh cũng không còn cách nào che giấu, trong nháy mắt bị một bộ thần sắc kinh ngạc thay thế.

"Người... Người là Đại Trưởng Lão!"

Giờ khắc này Từ Phong rốt cục nghĩ rõ ràng vì cái gì lão giả tên như thế quen tai, người này cũng là ngoại môn Đại Trưởng Lão Chu Hiến Nguyên.

Trương Nguyên đã từng có một lần ở trước mặt hắn nói qua một đoạn liên quan tới Đại Trưởng Lão nghe đồn, khi cũng chẳng qua là cảm thấy mới lạ, cũng không có để ở trong lòng, cho nên vừa rồi trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy cái tên này quen tai, nhưng không có nhớ tới.

Đại Trưởng Lão thần sắc cũng là vì đó trì trệ, chột cười khổ lắc đầu.

Cảm tình hắn vừa rồi tự báo tính danh, kết quả người ta căn bản không biết Chu Hiến Nguyên là ai!

Trong lúc nhất thời bầu không khí có chút xấu hổ, Từ Phong ở một bên ngượng ngùng cười một tiếng, có chút xấu hổ.

Từ khi Đại Trưởng Lão triệt hồi linh lực uy áp về sau, biểu hiện như cùng một cái hiền lành trường bối, Từ Phong có thể cảm giác ra đối phương vừa rồi ra lễ chỉ là một lần khảo nghiệm mà thôi.

Về phần Đại Trưởng Lão vừa rồi nhìn như không hề có kỳ tính mạng hắn an toàn thăm dò thực cũng là tại biết hắn đủ loại thủ đoạn về sau mới như thế.

Hơi tương tượng liền có thể rõ ràng, đây hết thấy đều hắn là cũng đều là Tam Trường Lão nói cho đối phương biết.

"Đệ tử vừa rồi..." Biết thân phận đối phương về sau, Từ Phong chủ động nhận lỗi.

Bất quá hắn lời còn chưa nói hết liền bị Đại Trưởng Lão phát phát tay ngăn cản, vừa cười vừa nói: "Người không biết không có tội!"

"Đa tạ Đại Trưởng Lão!"

Từ Phong cung kính trả lời, cho dù là lúc này Đại Trưởng Lão một mặt hòa ái, cho người ta một loại như mộc xuân phong cảm giác, có thể Từ Phong cũng không dám máy may làm càn tiến hành.

Đồng thời trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút, tựa hồ người trước mắt cùng Trương Nguyên trong miệng nói tới cái kia Đại Trưởng Lão so sánh đơn giản ngày đêm khác biệt.

"Chẳng lẽ truyền ngôn có sai? Vẫn là nói Đại Trưởng Lão những năm này tu Thân dưỡng Tính, đã không phải ngày xưa cái kia thiết huyết mặt lạnh người!"

Ngay tại Từ Phong phỏng đoán thời khắc, Đại Trưởng Lão lên tiếng lần nữa, dề dề nói ra: "Lão phu sống trên núi Thanh Vân, cho dù đối với tông môn sự tình rất ít đề ý tới, lại không phải hoàn toàn không biết gì cả, cũng tỷ như tại ngươi thông qua tông môn nhập môn khảo hạch thời điểm ta liền đã biết ngươi."

Đại Trưởng Lão nói phong khinh vân đạm, nhưng Từ Phong lại nghe được âm thầm kinh hãi, hắn vạn không nghĩ tới khi chính mình vừa mới đi vào tông môn thời điểm liền có thể bị Đại Trưởng Lão nhớ kỹ.

Từ Phong một mặt mờ mịt nghe Đại Trưởng Lão tiếp tục giảng thuật.

"Thực, đây hết thấy đều là Tam Trường Lão nói cho ta biết. Bởi vì ta đã từng ở trước mặt hắn triển lộ qua thu đồ đệ suy nghĩ, cho nên hắn tại phát hiện tu luyện thiên phú về sau liền đến đến nơi này của ta, hi vọng ta có thể thu ngươi làm đồ."

"Tam Trường Lão!"

Đi qua Đại Trưởng Lão kiểu nói này, Từ Phong lúc này mới nhưng, chẳng trách mình một cái mới Nhập Môn Đệ Tử liền có thể đi vào Đại Trưởng Lão trong mắt, nguyên lai cái này bên trong có lấy Tam Trưởng Lão bóng dáng.

Nghe đến đó, Từ Phong không khỏi đối Tam Trưởng Lão càng thêm cảm kích, nếu như hôm nay Đại Trưởng Lão không nói, Từ Phong cũng không biết Tam Trưởng Lão vẫn từng vì tự mình làm nhiều như vậy.

"Lúc ấy, tuy nhiên người thiên phú không tồi, cũng rất thích hợp ta tuyển đồ tiêu chuẩn, bất quá xuất phát từ thận trọng cân nhắc, ta cũng đồng ý Tam Trưởng Lão đề nghị, muốn đối người nhiều hơn hiểu biết một phen lãnh nghề quyết định, cho nên mới đưa người đề cử tiến nhập nội môn, chỉ bất quá chỉ sau chuyện phát sinh vượt qua ta ngoài ý muốn liệu."

Nói tới chỗ này, Đại Trưởng Lão trên mặt một nụ cười khổ.

Từ Phong biết, Đại Trưởng Lão nói tới 'Ngoài ý muốn' hẳn là hẳn bị Lý Phong đã thương sau vô pháp ngưng tụ linh lực sự tình.

"Mặc kệ kết quả như thế nào, đệ tử vẫn là muốn đi đầu cảm ơn Đại Trưởng Lão cùng Tam Trưởng Lão ơn tri ngộ, mà lại khu trong nội môn kinh lịch đối đệ tử mà nói cũng không phải là chuyện gì xấu." Từ Phong đối Đại Trưởng Lão khom người thi lễ, cung kính nói ra.

Nếu không phải là bị Lý Phong đã thương, hẳn cũng sẽ không như thế đã sớm giác tỉnh Truyền Thừa Ấn Ký, cho nên tổng thể mà nói hẳn cũng coi là nhân họa đắc phúc.

Đại Trưởng Lão khẽ gật đầu, nhìn thấy Từ Phong đối với chuyện này bình thản thái độ cảm thấy hết sức hài lòng, nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt nhiều vẻ tán thưởng.

"Sự tình tiền căn hậu quả người đã biết, hiện tại lão phu muốn hỏi người một câu, người có nguyện ý hay không trở thành đệ tử ta."

"Đồ nhi bái kiến sư tôn!" Từ Phong đang nghe Đại Trưởng Lão câu nói này về sau, thần sắc hơi chút kinh ngạc, chợt không mang theo bất cứ chút do dự nào chỉ sắc, trực tiếp đối Đại Trưởng Lão thi bái sư chỉ lễ.

Tuy nhiên hẳn cùng Đại Trưởng Lão hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt, Đại Trưởng Lão biết hẳn rất nhiều chuyện, hẳn lại đối Đại Trưởng Lão hoàn toàn không biết gì cả, bất quá, từ đối với Tam Trưởng Lão tín nhiệm, hẳn còn có cái gì tốt lo nghĩ.

Huống hồ, hẳn tu hành đến nay, vẫn luôn là chính mình một mình tìm tòi tu luyện, nếu như có thể có dạng này một cái mạnh Đại Sư Phụ, hẳn thế tất hội thiếu đi rất nhiều đường quanh co.

Chung Lôi đưa cho hẳn Khinh Thân Quyết bí tịch trang tên sách bên trên ghi chép tu luyện tâm đắc làm hẳn được ích lợi không nhỏ, từ một khắc kia trở đi, hẳn liền dâng lên bái sư suy nghĩ, giờ phút này có một cường giả như vậy chủ động thu đồ đệ, hẳn tự nhiên cầu còn không được.

"Tốt tốt tốt!"

Tuy nhiên Từ Phong trực tiếp liền bắt đầu được bái sư chỉ lễ lệnh Đại Trưởng Lão có chút mỉm cười, bất quá nhìn thấy quỳ bái tại phía trước Từ Phong, Đại Trưởng Lão trong lòng hết sức cao hứng, liền tiếp nói ba cái tốt, trong giọng nói lại mang theo một tia kích động.

Giống Đại Trưởng Lão mạnh như vậy người, thực lực đã coi như là Bồ Cát Đảo phía trên lớn nhất nhân vật đứng đầu, đã rất ít có thể có chuyện gì có thể lệnh như thế, có thể nghĩ, hẳn đối với Từ Phong tên đồ đệ này vẫn là vô cùng hài lòng.

Từ Phong mới nhập môn trước đó, hẳn sở dĩ không có đồng ý lập tức đem Từ Phong thu nhập trong môn, liền là muốn đối Từ Phong thiên phú, tính cách, phẩm hạnh các phương diện lại nhiều thêm suy tính một phen.

Bất quá, vì dạng này bỏ mặc mà chậm trễ Từ Phong trưởng thành, cho nên hẳn mới âm thầm ra mặt thúc đẩy Từ Phong được phá cách thu vào nội môn sự tình.

Liền xem như Từ Phong vô pháp ngưng tụ linh lực về sau hẳn cũng một mực đang âm thầm chú ý Từ Phong, đương nhiên Từ Phong cũng không có làm hẳn thất vọng.

Thông qua cái này thời gian mấy năm đối Từ Phong quan sát, hẳn càng phát giác Từ Phong là hẳn thu đồ đệ nhân tuyển tốt nhất, thậm chí có chút hối hận lúc trước nếu là có thể nghe theo Tam Trưởng Lão lời nói, tại Từ Phong nhập môn thời điểm liền thu làm đồ, hiện tại Từ Phong chỉ sợ sớm đã thành tựu Uẩn Khí Cảnh.

"Đứng lên đi!" Đại Trưởng Lão vừa cười vừa nói.

"Tạ ơn sư tôn!" Từ Phong đứng dậy, đứng ở Đại Trưởng Lão trước người, trên mặt cũng là cười nhẹ nhàng.

"Vi sư chưa bao giờ thu qua đồ đệ, cho nên sau đó, người tức là ta Nhập Thất Đệ Tử, cũng là ta quan môn đệ tử, về sau phải chăm chỉ tu hành, không muốn ném vi sư tâm huyết này..."

Sau đó Đại Trưởng Lão nói rất nhiều, có động viên cũng có khuyên bảo, Từ Phong ở một bên nghe, thỉnh thoảng gật đầu nói phải, một bộ bé ngoan bộ dáng.

"Người tu luyện công pháp vẫn là Tử Văn Tông ngoại môn đệ tử thống một tu luyện công pháp đi!"

Đến!

Nghe được câu này, Tử Phong trong lòng nhất thời vui vẻ, vừa rồi hắn vẫn tại nhớ có thể thu đến cái dạng gì bái sư lễ, chỉ là sư phụ chậm chạp không có hướng phương diện này đề cập, khiến cho hắn không khỏi âm thầm gấp, thậm chí đều có nghĩ qua là không phải mình muốn mị mờ nhắc nhở một chút.

Giờ khắc này Đại Trưởng Lão chủ động nhắc tới, tự nhiên lệnh tử phong trong lòng mừng rỡ, hơn nữa nhìn bộ dáng đây là muốn cho mình một phần công pháp tiết tấu a!

"Hồi bẩm sư tôn, đệ tử hiện tại tu hành đúng là ngoại môn đệ tử thống nhất tu hành công pháp!"

Tử Phong trả lời xong về sau, đôi mắt liền bắt đầu nhìn chăm chăm sư phụ, cảm thấy sau một khắc sư phụ có lẽ liền sẽ từ trừ vật giới chỉ bên trong lấy ra một vốn công pháp bí tịch ném cho mình, sau cùng lại thêm một câu: "Đây là vi sư một mực tu luyện công pháp, người về sau liền tu luyện bộ công pháp này đi."

Nghĩ tới đây, Tử Phong khoe miệng không khỏi toát ra một vòng ý cười, cũng không còn cách nào che giấu.

Nhưng Đại Trưởng Lão một câu nói tiếp theo lại lệnh tử phong nụ cười trong nháy mắt ngưng kết, hẳn lúc này tâm tình giống như là một đám chính đang thiêu đốt hùng lực Hỏa bị mưa rào tâm tã trong nháy mắt xối diệt.

"Vây là tốt rồi, người lấy sau tiếp tục tu luyện bộ công pháp này!"

"Áy..." Tử Phong khẽ nhếch miệng, không biết nên nói cái gì cho phải.

Hắn cảm giác mình tựa như là bị lừa đùa, nhưng cái này mở miệng lừa đùa người khác lại là hắn vừa mới bái sư phó, có thể gọi là người cầm ăn hoàng liên, có nỗi khổ không nói được.

Mà lại càng thêm mấu chốt là, coi như có thể nói hắn cũng không dám nói a.

Đại Trưởng Lão tự nhiên là nhìn ra Tử Phong điểm tiểu tâm tư kia, trong lòng cảm thấy buồn cười, bất quá nghiêm mặt, một mặt nghiêm túc nói ra: "Ngoại môn đệ tử nhập môn về sau Tu Hành Công Pháp khả năng tại rất nhiều trong mắt người liên công pháp cũng không tính, chỉ có thể coi là làm là một cái nhất là thô sơ pháp môn tu luyện mà càng là chưa nói tới phẩm giai, nhưng người có thể rõ ràng, Tử Văn Tông truyền thừa vạn năm, chẳng lẽ hội không bỏ ra nội một môn tốt đi một chút công pháp cho ngoại môn đệ tử tu luyện sao?"

Tử Phong nghe xong mấy câu nói đó về sau, lập tức minh bạch sư phụ lời nói bên trong hàm nghĩa, mới vừa rồi còn có chút oán trách tâm lý, lúc này cũng quét sạch sành sanh.

"Đệ tử ngu dốt, hiểu lầm sư phụ hảo ý!"

Đại Trưởng Lão khẽ gật đầu, cũng không có trách cứ Tử Phong, đổi lại là người nào đều muốn tu hành Cao Cấp Công Pháp, mà cũng không một cái liên phẩm giai đều không có Luyện Khí pháp môn.

"Ngưng Khí Cảnh tuy nhiên bị hóa thành võ giả nhất Đại cảnh giới, nhưng thực võ giả tại ngưng khí giai đoạn quá trình tu luyện cũng chỉ là tại cảm ngộ thiên địa linh khí một cái quá trình, chánh thức trên ý nghĩa vẫn còn không tính là là bước vào võ đạo, chỉ có đạt tới Uẩn Khí Cảnh mới xem như nhìn ra võ đạo."

"Cho nên Ngưng Khí Cảnh giai đoạn đối với võ giả cực kỳ trọng yếu, nếu như lúc này lựa chọn một số cao thâm công pháp hoặc vũ kỹ tiến hành tu luyện, chỉ có thể hội suy yếu võ giả đối tại thiên địa linh khí cảm ngộ, bị mất võ giả căn cơ."

"Chính là xuất phát từ đạo lý này, cho nên ta Tử Văn Tông ngoại môn đệ tử tu luyện công pháp mới có thể là một đoạn cũng bắt nhập giai thô sơ Luyện Khí pháp môn."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Giải hoặc

"Ngưng Khí Cảnh là võ giả tu hành căn cơ, giai đoạn này cực kỳ trọng yếu, cần một bước một cái dấu chân tu hành, thông qua tự thân hấp thu thiên địa linh khí tăng cao tu vi quá trình không ngừng cảm ngộ Linh khí huyền ảo, cho nên, Ngưng Khí Cảnh bất luận cái gì đốt cháy giai đoạn hành vi đều có thể sẽ ảnh hưởng ngày sau thành tựu." Đại Trưởng Lão nói lời này thời điểm biểu lộ trịnh trọng, đây là đang chỉ đạo Từ Phong Ngưng Khí Cảnh tu hành.

Từ Phong nghiêm túc lắng nghe, Đại Trưởng Lão nói tới những này liên quan tới tu hành sự tình cũng là lần đầu tiên nghe nói, những tu luyện này kinh nghiệm cũng đều là trước mắt hắn thiếu sót nhất.

"Sư tôn nói tới 'Đốt cháy giai đoạn' là chỉ phục dụng tăng cao tu vi đan dược?" Từ Phong hỏi, tuy nhiên trong lòng đã có xác định, nhưng hay là hi vọng nghe được sư phụ chính miệng khẳng định.

Hắn tuy nhiên tu hành đến nay, trừ tại Huyết Mạch Ẩn Kỵ giác tỉnh thời điểm dùng qua không ít đan dược, về sau một mực dựa vào tự thân tu hành, bởi vì đan dược khuyết thiếu quan hệ, cho nên dựa vào đan dược thời gian tu hành rất ít, không biết 'Đốt cháy giai đoạn' giới định ở nơi nào.

"Ân" Đại Trưởng Lão gật đầu, nói: "Ngưng Khí Cảnh võ giả phục dụng cao giai đan dược, tuy nhiên có thể đề bạt tu luyện tốc độ, nhưng đối với linh khí cảm ngộ không đủ, liền xem như có thể rất nhanh đột phá đến Uẩn Khí Cảnh, nhưng là bởi vì căn cơ bất ổn, lắng đọng không đủ, cho nên ngày sau tu luyện ngược lại sẽ bị ngăn trở, xuất hiện tu vi bình cảnh, uổng phí hết thiên tư."

Từ Phong sau khi nghe xong sắc mặt khó coi, hắn phục dụng đan dược tuy ít, nhưng khó đảm bảo sẽ không đối ngày sau tu hành sinh ra tai họa ngầm.

"Nếu như bởi vì phục dụng đan dược các loại thủ đoạn tăng cao tu vi, phải chăng có thể thông qua áp chế cảnh giới trì hoãn đột phá đến Uẩn Khí Cảnh thời gian, dùng cái này gia tăng tu vi lắng đọng đến giải trừ cái này một tai hại?"

Đại Trưởng Lão nhìn thấy Từ Phong như thế biểu lộ, tự nhiên biết Từ Phong trong lòng lo lắng, cười nói với Từ Phong: "Người là tại lo lắng cho mình đã từng dùng qua đan dược phụ trợ tu hành sao?"

Từ Phong mặt lộ vẻ xấu hổ, thấp giọng nói ra: "Đệ tử tu hành đến nay, cũng dùng qua một số đan dược."

"Ha ha ha, người a..."

Đại Trưởng Lão cười muốn lắc đầu, một bộ không thôi để ý bộ dáng, khiến cho Từ Phong có chút không nghĩ ra.

"Sư tôn..." Từ Phong một mặt mờ mịt nhìn lấy Đại Trưởng Lão.

"Người phục dụng những đan dược kia nội lực bất quá nhất giai đan dược, làm sao có thể được cho cao giai đan dược, người loại tình huống này cũng không lại vì sư nói tới liệt kê."

"Thì ra là thế, vậy là tốt rồi!" Từ Phong cười hắc hắc, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Ta một mực đều chú ý tới người, đem người liệt vào ta thu đồ đệ mục tiêu, như thế nào lại để người phạm loại này sai lầm!" Đại Trưởng Lão nói ra: "Ngưng Khí Cảnh võ giả phục dụng mời Linh Đan loại hình nhất giai đan dược không những sẽ không ảnh hưởng ngày sau tu luyện, ngược lại có thể trợ giúp võ giả tại cảnh giới nhỏ bên trên đột phá, đây cũng là ta lúc đầu đưa người dẫn vào nội môn nguyên nhân, tông môn đối với nội môn đệ tử tài nguyên tu luyện tiếp tế tuy nhiên không nhiều, nhưng đối với người dạng này Ngưng Khí Cảnh võ giả là mười phần thích hợp."

Từ Phong khẽ gật đầu, mặt lộ vẻ về cảm kích, tuy nhiên lúc trước sư phụ cũng không trực tiếp thu hắn làm đồ đệ, bất quá cũng vì nàng trải tốt đường, nếu như không phải là bởi vì Lý Phong nguyên nhân, Đại Trưởng Lão cho hắn lựa chọn đầu này tu luyện chỉ lộ xác thực không bình thường thực dụng.

Hắn lúc ấy tiến nhập nội môn thời điểm tu vi vừa đạt tới Ngưng Khí Cảnh một tầng, tuy nhiên nội môn đệ tử có thể thông qua điểm cống hiến đến đổi được cao giai đan dược, công pháp các loại tài nguyên tu luyện, bất quá lấy hắn lúc ấy thấp tu vi, căn bản là không có cách thu hoạch được điểm cống hiến, đối với những tu luyện này tư nguyên cũng chỉ có thể là vọng tưởng, chính là cân nhắc đến điểm này, cho nên Đại Trưởng Lão mới có thể đem hắn dẫn vào nội môn.

"Bất quá, liền xem như nhất giai đan dược cũng không thể đại lượng phục dụng, chỉ có tại đột phá cảnh giới nhỏ thời điểm phục dụng phụ trợ đột phá là được, dùng qua nhiều cũng không phải là chuyện tốt." Đại Trưởng Lão lần nữa lên tiếng cao giai Từ Phong.

Từ Phong gật đầu xác nhận, may mắn mình có thể bái Đại Trưởng Lão một cường giả như vậy vì sư, nếu không hôm nay sư phụ hôm nay nói những chuyện này, hắn muốn không biết khi nào mới có thể biết.

Riêng là hắn hiện trong tay có đại lượng điểm cống hiến, nếu như hôm nay không có hiểu được nhiều đồ như vậy, hắn rất có thể sẽ ở sau đó thời gian thông qua đổi lấy đan dược tiến hành tu luyện.

Liền xem như ngoại môn đệ tử có khả năng đổi lấy đan dược cấp bậc hữu hạn, nhưng như sư phụ nói, đan dược cấp bậc lại thấp, phục dụng nhiều cùng nhau không phải chuyện tốt.

Mà lại thông qua hôm nay hiểu biết, Từ Phong cũng rõ cuộc mình bạch tông môn tại sao lại đối ngoại môn đệ tử hà khắc như vậy, Từ Phong cảm thấy, tông môn muốn thông qua thí luyện đến khảo nghiệm, ma luyện đệ tử là một mặt nguyên nhân, đồng thời quản khống Ngưng Khí Cảnh phục dụng đan dược phụ trợ tu hành cũng là rất lớn một nguyên nhân.

Sau đó, Đại Trưởng Lão lại đem một số Ngưng Khí Cảnh tu hành cần thiết phải chú ý một số việc hạng nói cho Từ Phong, Từ Phong cũng đều cẩn thận

lặng nghe, từng cái nhớ kỹ ở trong lòng.

Bên trong gặp được một số tu luyện vấn đề cũng kịp thời mở miệng hỏi thăm, Đại Trưởng Lão đối với Từ Phong xách xảy ra vấn đề cũng đều mười phần kiên nhẫn kỹ càng giải đáp.

Sư đồ hai người một hỏi một đáp ở giữa, lẫn nhau muốn chỗ bầu không khí cực kỳ hòa hợp, thông qua cùng Từ Phong tự mình tiếp xúc, Đại Trưởng Lão đối với mình tên đồ đệ này cũng càng phát ra hài lòng.

Hắn kể một ít tu luyện tâm đắc, có đôi khi còn chưa nói xong, Từ Phong liền đã có thể có thể lĩnh hội, thậm chí còn có thể làm đến suy một ra ba trình độ, vô luận là Từ Phong tu luyện thiên phú vẫn là thông nào thông tuệ trình độ đều làm Đại Trưởng Lão có chút kinh hãi.

Hai người vẫn đáp lặng yên ở giữa tiến hành hai canh giờ, trong thời gian này Từ Phong một mực đắm chìm trong ham học hỏi trong hải dương, sớm đã quên mất thời gian.

Thẳng đến sau cùng, Từ Phong đối với trước mắt tu luyện đủ loại nghi vấn đều toàn bộ đạt được giải đáp, Từ Phong sắc mặt vui sướng chỉ ý lộ rõ trên mặt, đối với cái này vừa bái sư không đến một ngày sư phụ, trong lòng cảm kích đồng thời cũng nhiều một phần xuất phát từ nội tâm tôn kính.

"Từ Phong, đưa người Cương Khí ngưng tụ ra, để vì sư nhìn một chút!"

Từ Phong sắp cách đi, Đại Trưởng Lão đột nhiên nói ra.

Nghe được sư phụ nói như vậy, Từ Phong trong lòng run lên, tâm lý bắt đầu xoắn xuýt, nếu như sư phụ hỏi hắn tu luyện ra Cương Khí Đoán Thể chỉ pháp từ đâu mà đến, hắn là không nên đem thân có Truyền Thừa Ẩn Ký sự tình nói cho sư phụ.

Thái Cổ Sát Khí Quyết việc quan hệ hắn thân thể, mà lại nếu như bị người biết hiểu, tất nhiên sẽ gây nên rất nhiều người ngấp nghé.

Mặc dù hắn tự mình biết hiểu, loại này truyền thừa vũ kỹ có huyết mạch hạn chế, coi như bị khác người lấy được cũng vô pháp tu luyện, mà lại Thái Cổ Sát Khí Quyết truyền thừa tuy nhiên rõ ràng ẩn ở trong đầu hắn, nhưng là mỗi khi hắn muốn muốn nói ra thời điểm, trong đầu sẽ xuất hiện một cỗ kỳ dị lực lượng, đem Thái Cổ Sát Khí Quyết Tâm Pháp Khẩu Quyết khối này trí nhớ đều ẩn nấp đi, cho nên muốn muốn viết ra, hoặc nói ra căn bản là không thể nào, mà loại tình huống này hắn nói sau khi ra ngoài, đoán chừng cũng không ai sẽ tin tưởng, căn bản là vô pháp bỏ đi người khác lòng mơ ước.

Cho nên hắn vẫn luôn không có đem thân có Truyền Thừa Ẩn Ký cùng thu hoạch được Thái Cổ Sát Khí Quyết sự tình nói cho bất luận kẻ nào, cho dù hắn từng nhiều lần thi triển ra Cương Khí, nhưng Thối Thể Chi Pháp tại Bồ Cát Đào phía trên cũng không phải không, cho dù có người hỏi, hắn cũng có thể tùy tiện tìm cái lý do lấp liếm cho qua, mà lại công pháp tôi luyện thân thể tại Bồ Cát Đào phía trên cũng không có được coi trọng, người khác cũng chỉ sẽ cảm thấy hắn tu luyện là một cái bình thường công pháp tôi luyện thân thể.

Đây hết thấy Từ Phong sớm đã tại hắn triển lộ Sát Cương thời điểm liền đã muốn hết sức rõ ràng, chỉ là tình huống bây giờ có chút đặc thù.

Hôm nay đối mặt là sư phụ hắn, nếu như đối mặt sư phụ hỏi thăm, nếu như hắn lấy nói dối ứng đối, thủy chung sẽ cảm thấy tâm lý hổ thẹn, nhưng nếu như ăn ngay nói thật, cái này Thái Cổ Sát Khí Quyết lại chuyện rất quan trọng, liên quan đến hắn thân gia tánh mạng, hắn dù sao đối sư phụ hiểu biết không nhiều, còn không thể làm đến hoàn toàn tín nhiệm.

Bất quá, tuy nhiên Từ Phong trong lòng xoắn xuýt, nhưng vẫn là trước đem Sát Cương ngưng tụ ra, bao trùm tại bên ngoài thân bên ngoài, bộ dáng cũng biến thành bắt đầu mơ hồ.

Đại Trưởng Lão tại Từ Phong ngưng tụ ra Sát Cương một khắc này, mặt lộ vẻ vẻ nghiêm túc, ánh mắt nhìn chăm chú tại Sát Cương phía trên.

Sát Cương cũng không tầm thường Cương Khí, đã sinh ra biến dị, Từ Phong biết sư phụ cũng là nhìn ra điểm này, chỉ là không biết sư phụ phải chăng có thể nhìn ra cái này Sát Cương cùng sát khí tồn tại liên quan.

Đại Trưởng Lão nhìn mười phần cẩn thận, mà lại theo thời gian chuyển dời, Đại Trưởng Lão trên mặt vẻ mặt ngưng trọng càng đậm, thậm chí xuất hiện một vòng vẻ kinh ngạc.

Một màn này nhìn Từ Phong trong lòng không ngừng kêu khổ, nhưng bộ dáng mình muốn giấu diếm đã là không thể nào.

Sau một hồi lâu, Đại Trưởng Lão thu hồi ánh mắt, nói với Từ Phong: "Tốt, tán đi đi!"

Từ Phong theo lời đem Sát Cương tán đi, nhìn thấy sư phụ quang tới lược có thâm ý ánh mắt, trong lòng của hắn càng là tâm thần bất định.

"Y theo Tam Trưởng Lão nói, ngươi khi tiến vào Mê Vụ Sâm Lâm trước đó liền đã tu luyện ra Sát Cương đi!" Đại Trưởng Lão hỏi.

Từ Phong gật đầu thừa nhận, đến lúc này, đoán chừng lập những cái kia hoang ngôn đến qua loa tắc trách đã không có ý nghĩa, nếu như sư phụ thật không có ác ý, ngược lại sẽ thương tổn sư đồ cảm tình, may mà Từ Phong dự định nói thẳng ra, dù sao sư phụ cho hắn cảm giác làm hắn nhìn không ra bất kỳ ác ý.

"Hồi bẩm sư tôn, thực bộ công pháp này..."

"Bộ này Thối Thể công không hề tầm thường, ngươi có thể có được là ngươi cơ duyên, cũng vô dụng cùng vì sư nói rõ." Đại Trưởng Lão ngăn chặn Từ

Phong lời nói, sắc mặt nghiêm túc chỉ sắc tán đi, vừa cười vừa nói: "Xem ra ngươi chẳng những thiên tư kinh người, cũng là có đại Số Mệnh Gia Thân người, xem ra ta tên đồ đệ này là chọn đúng."

"Cái kia... Sư tôn..." Từ Phong không nghĩ tới sư phụ sẽ như thế nói, cái này khiến Từ Phong trong lòng một khóa cự thạch hạ xuống thời điểm, lại phảng phất có lệnh một khối cự thạch đặt ở Tâm bên trên, đối với vừa rồi đối sư phụ trong lòng còn có chút không tín nhiệm sự tình mà cảm thấy mười phần áy náy.

"Mỗi người đều có thuộc về mình cơ duyên, cũng có thuộc về mình đường, ngươi bái ta làm thầy, ta cũng chỉ là tại trên việc tu luyện cho ngươi chỉ điểm cùng một số trợ giúp, đối với ngươi khác đồ, vật ta không muốn can thiệp, ngươi chỉ phải nhớ kỹ, bất cứ lúc nào, thủ trụ bản tâm, không muốn mất tích tự mình liên tốt."

"Cho nên có một số việc, làm ngươi muốn nói thời điểm tự nhiên sẽ nói cho ta biết, không nhất thời vội vã." Đại Trưởng Lão bộ mặt ngậm mỉm cười, nhìn về phía Từ Phong đôi mắt đều là hài lòng cùng mong đợi chỉ sắc.

"Vâng, sư tôn!" Từ Phong sau khi nghe xong, trong lòng áy náy chỉ tình hơi chậm, đối với sư phụ khai minh tiến bộ cùng rộng rãi chỉ tình càng kính trọng hơn.

"Ngươi đi ngưng tụ Cương Khí có chút bất phạm, nếu như không phải là bởi vì công pháp nguyên nhân, cũng là bởi vì một số đặc thù tu luyện hoàn cảnh mà gây nên Cương Khí dị biến, điểm này tin tưởng rất nhiều người đều có thể nhìn ra."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Làm phiên Thống Lĩnh Đại Nhân

"Ngươi đi ngưng tụ Cương Khí có chút bất phạm, nếu như không phải là bởi vì công pháp nguyên nhân, cũng là bởi vì một số đặc thù tu luyện hoàn cảnh mà gây nên Cương Khí dị biến, điểm này, Ta tin tưởng rất nhiều người đều có thể nhìn ra."

Từ Phong khẽ gật đầu, nhưng không có lên tiếng, những chuyện này hắn tự nhiên là rõ ràng, nhưng Sát Cương là hắn hiện tại nhất là ý vào một trong thủ đoạn, hắn không có khả năng đem ân tảng không có thi triển.

Bất quá, Từ Phong cũng đó có thể thấy được, liền xem như sư phụ hắn cấp bậc này võ giả cũng vô pháp nhìn ra Sát Cương cụ thể chỗ huyền diệu, đây là làm hắn duy nhất đáng được ăn mừng sự tình, mượn nhờ dùng để Thối Thể sát khí đã cùng trong thân thể của hắn diễn sinh ra Cương Khí hòa làm một thể, sớm đã vô pháp phân biệt ra bên trong sát khí thành phần, chỉ nếu không có ai có thể nhìn ra hắn Sát Cương cùng sát khí tồn tại quan hệ, cho dù có người nhìn ra Sát Cương bất phạm, cũng sẽ không cảm thấy bộ công pháp kia quá mức kinh hãi thế tục.

Thậm chí rất nhiều người đoán chừng cũng sẽ không liên tưởng đến dùng sát khí tiến hành Thối Thể, coi như hắn thân nhiên thừa nhận, đoán chừng cũng sẽ có rất lớn một bộ phận người không tin.

"Thực, liên quan tới bộ này công pháp tôi luyện thân thể sự tình ngươi cũng không cần quá mức lo lắng." Đại Trưởng Lão tự nhiên là có thể nhìn ra được Từ Phong vừa rồi muốn muốn nói ra công pháp xuất xứ về do dự, biết Từ Phong trong lòng lo lắng.

"Bồ Cát Đào bên trên tài nguyên tu luyện cần cỗi, căn bản là không có cách cùng ngoại giới so sánh, cho nên cơ hồ sở hữu võ giả đều nhất tâm chuyên Tu Linh Lực, Thể Tu đã rất ít, Vũ Thể song hưu người càng là Phụng Mao Lân Giác. Cho nên ngươi công pháp tôi luyện thân thể có lẽ tại rất nhiều trong mắt người cũng là một khối Gà mờ."

Từ Phong nhếch miệng cười hạ ơ xa tới sư phụ cùng hắn ý nghĩ trong lòng một dạng, Bồ Cát Đào võ đạo bố cục chính là như vậy, liền xem như như Từ Vân Tông dạng này tối cao cấp tông môn, có khả năng cho đệ tử cung cấp tu luyện Linh Tài cũng là mười phần hữu hạn, cho nên không có người hội lãng phí nửa tinh lực kiên tu công pháp tôi luyện thân thể, dạng này chẳng những chậm trễ tu hành tốc độ, mà lại đại bộ phận công pháp tôi luyện thân thể cần Linh Tài càng thêm to lớn, không phải người bình thường có thể thanh toán lên.

"Nếu có người hỏi ngươi công pháp tôi luyện thân thể nơi phát ra, mà ngươi lại không cách nào không đáp thời điểm, ngươi có thể nói bộ công pháp kia là vì sư tại ngươi nhập môn thời điểm liền truyền thụ cho ngươi, dạng này, chỉ ít tại Từ Vân Tông bên trong vẫn là không ai lại dám dấy đưa vấn đề này. Tuy nhiên chuyện này không thể gạt được Tam Trưởng Lão, bất quá đãi hắn sau khi xuất quan, ta sẽ nói cho hắn biết chuyện này, tin tưởng lấy hắn đối ngươi yêu quý tình độ, cũng sẽ hết sức vui vẻ thay ngươi giấu diếm."

Bởi vì tại vừa rồi nói chuyện phiếm bên trong đã biết Từ Phong dự định tham gia lần này ngoại môn thi đấu, đến lúc đó, Từ Phong Cương Khí cũng sẽ hiện ra ở nhiều người hơn trước mặt, chính là bởi vì nghĩ tới chỗ này, vì hoàn toàn lý do, Đại Trưởng Lão lại cho Từ Phong nghĩ kỹ vạn toàn đối sách.

Từ Phong sau khi nghe xong, trong lòng càng thêm cảm kích, chính mình không có đem công pháp sự tình nói cho sư phụ, sau cùng còn muốn sư phụ giúp mình đọc cái này 'Nội', cứ việc trong lòng có chút áy náy, nhưng hơi chút suy nghĩ về sau, cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

Hắn nhưng là biết sư phụ tại Từ Vân Tông địa vị, mặc dù là thân là Ngoại Môn Trưởng Lão chức vụ, nhưng đoán chừng liền xem như Tông Chủ nhìn thấy sư phụ về sau cũng phải cấp bên trên ba phần chút tình mọn.

Lui một vạn bước giảng, cho dù có người ngấp nghé Từ Phong công pháp, đoán chừng cũng không có can đảm này đi đắc tội Từ Phong sau lưng Đại Trưởng Lão.

Sau đó Đại Trưởng Lão lại dặn dò Từ Phong vài câu, đề hắn không muốn bởi vì Thối Thể mà chậm trễ tu vi đề bạt.

Đại Trưởng Lão sở dĩ sẽ đề cho Từ Phong lần nữa thể hiện ra Sát Cương, liền là muốn xem một chút bộ này Thối Thể Chi Pháp có đáng giá hay không Từ Phong tiếp tục tu hành, bởi vì hắn ngay từ đầu cũng là muốn khuyên giải Từ Phong phóng khí tu luyện công pháp tới luyện thân thể, chuyên Tu Linh Lực.

Nhưng là tại nhìn thấy Từ Phong ngưng tụ ra Cương Khí bắt phạm cùng Từ Phong đối với bộ này công pháp tới luyện thân thể coi trọng như thể thái độ về sau, Đại Trưởng Lão cuối cùng cũng chỉ có thể ngầm đồng ý Từ Phong tiếp tục tu luyện bộ này công pháp tới luyện thân thể.

"Tốt, ta cũng mệt mỏi, ngươi trở về đi. Nhớ kỹ, tại đạt tới Uẩn Khí Cảnh trước đó, nếu như không có chuyện quan trọng gì, về sau cũng không được qua đây phiền ta!"

Sau cùng Đại Trưởng Lão hạ lệnh trục khách, Từ Phong nếu không phải nhìn thấy sư phụ là mặt mỉm cười thời điểm nói lời nói này, chỉ sợ sẽ còn cho là mình địa phương nào gây sư phụ không cao hứng đây.

"Lão nhân này..." Từ Phong trong lòng oán thầm, nhưng vẫn là ngoan ngoãn bái biệt, rời khỏi nhà đá.

Từ Phong đi ra nhà đá thời điểm mới phát hiện, lúc này lại đã đến sau nửa đêm, trong bất tri bất giác hắn vậy mà tại trong nhà đá đợi mấy canh giờ lâu.

Nghĩ đến đêm nay kinh lịch, Từ Phong cảm giác giống như giống như nằm mơ, dần dần u mê liền nhận một cái sư phụ, mà lại cái này sư phó tại trong tông môn còn có ảnh hưởng rất lớn địa vị, chẳng những giải quyết hắn tu hành đến nay một mực làm phức tạp ở trong lòng tu luyện vấn đề, liền liền Sát Cương bại lộ vấn đề cũng cùng nhau giải quyết.

"Hiện tại ta chỗ dựa so Lý Kiến phụ thân còn trước khi chết còn cứng hơn, đây có phải hay không là nói ta về sau có thể ở ngoại môn đi ngang!"

Giờ phút này Từ Phong tâm tình vui vẻ, bất quá loại ý nghĩ này cũng chỉ là tùy tiện suy nghĩ một chút, đầu tiên cũng là tính cách cho phép, hắn liền xem như muốn hoành hành ngoại môn cũng phải bằng vào năng lực chính mình.

Bất quá, đây cũng chỉ là tại cùng thế hệ bên trong, nếu như nếu là có chút lão gia hỏa xuất thủ làm khó dễ, hắn tự nhiên vẫn là muốn lui ra sư phụ cái này trương da hồ.

"Xem ra vị kia chấp sự thống lĩnh hắn là đã rời đi."

Từ Phong nhìn một chút sơn phong biên giới chỗ, không có nhìn thấy Lý Nguyên thân ảnh, cho nên suy đoán đối phương hắn là nhìn thấy chính mình chậm chạp chưa hề đi ra, cho nên nên rời đi trước.

Ngẫm lại cũng thế, đối phương bất kể nói thế nào cũng là một cái chấp sự thống lĩnh, ở ngoại môn bên trong quyền cao chức trọng, để một nhân vật như vậy cho mình dẫn đường đã làm cho người giặt mình, tin tưởng cả cái trong tông môn, cũng chỉ có chút ít mấy người có thể như thế sai sử cái này ngoại môn thống lĩnh.

Đề dạng này một vị thống lĩnh chờ mình mấy canh giờ, cái này sao có thể! Từ Phong thậm chí cảm thấy đến muốn vấn đề này bản thân liền là một kiện không bình thường ngốc vấn đề.

Từ Phong tự giễu lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, chậm rãi bước hướng phía dưới núi đi đến.

Đêm nay, Nguyệt Minh Tinh Hi, Tinh Thần quang mang chiếu xuống Linh khí Phiêu Miểu trên đỉnh núi, phảng phất thân ở một chỗ nhân gian tiên cảnh, làm lòng người thần bình tĩnh, đột nhiên, cho nên Từ Phong cũng không có phi nhanh mà đi, khó được hưởng thụ một chút cái này ngày tốt cảnh đẹp.

"Ngươi rốt cục ra đến!"

Ngay tại Từ Phong đi tới đỉnh núi biên giới một chỗ cự đại núi đá trước, một thanh âm mười phần đột ngột từ cự thạch về sau truyền ra.

Thanh âm băng lãnh, càng dường như hơn mang theo từng tia từng tia oán khí.

Bất chợt tới như đứng lên thanh âm hoảng sợ Từ Phong nhảy một cái, thân ở cái này cảnh đêm bên trong, hắn thể xác tinh thần cũng trong lúc vô tình bị chạy không, cho nên căn bản quên mất đối chung quanh cảm giác, mà lại thân ở Từ Vân Tông bên trong, căn bản sẽ không có nguy hiểm gì, lòng cảnh giác tự nhiên cũng rất thấp.

Cho nên đang nghe cái thanh âm này về sau, Từ Phong sắc mặt biến hóa, ánh mắt cấp tốc nhìn chăm chú hướng cự thạch phương hướng.

"Làm sao như thế quen tai!"

Vừa muốn âm thầm vận chuyển linh lực để phòng thời điểm, Từ Phong đột nhiên kịp phản ứng, cũng chính là tại thời khắc này, hắn trong đôi mắt ngưng trọng tiêu tán, bị một bộ cổ quái thần sắc thay thế.

Hắn nghe được, cái thanh âm này chỉ như vậy quen tai, đó là bởi vì hắn tại mấy canh giờ trước đó còn từng cùng người này từng có nói chuyện.

Quả nhiên, theo thanh âm truyền ra, một bóng người cũng chậm bước từ núi đá đằng sau đi ra, người này chính là Ngoại Môn Chấp Sự thống lĩnh, Lý Nguyên.

"Đã đến còn ở nơi này!" Từ Phong cảm giác não tử có chút không đủ dùng, Lý Nguyên đã đến trọn vẹn ở chỗ này chờ hắn mấy canh giờ.

"Chấp Sự Đại Nhân, ngươi còn ở nơi này à!" Từ Phong cười khan một tiếng, chủ động mở miệng nói chuyện.

"Hừ, ngươi là ta dẫn tới, ta tự nhiên cũng phải đưa ngươi dẫn đi!"

Lý Kiến vốn là mặt đen lên đi tới, đang nghe Từ Phong câu nói này về sau, sắc mặt càng là khó coi, cảm thấy Từ Phong câu nói này nghe có chút ý trào phúng.

Thực hắn cũng cảm thấy mình đường đường một cái chấp sự thống lĩnh, tại một chỗ chờ một cái ngoại môn đệ tử mấy canh giờ quả thật có chút ngốc có thể.

Nhưng là không có cách, trong nhà đá người là Đại Trưởng Lão, vạn nhất Từ Phong đi vào trong lúc đó, Đại Trưởng Lão còn có cái gì phân phó, mà hắn cũng đã rồi đi lời nói, cái này hậu quả hắn cũng gánh không nổi.

Nếu như đổi lại là nội môn trưởng lão, Lý Nguyên cũng sẽ không như thế.

Cho nên đánh từ vừa mới bắt đầu Lý Nguyên liền không hề rời đi dự định, một mực chờ đợi ở bên ngoài, mà lại hắn còn có một cái khác tiểu tâm tư, hắn không có ẩn nặc khí tức, bằng vào Đại Trưởng Lão tu vi, tự nhiên là có thể phát giác được hắn tồn tại, coi như đối phương không có chuyện gì muốn phân phó hắn, nhưng có thể nhìn thấy hắn phần này tâm cũng là tốt.

Chỉ là làm hắn không nghĩ tới là, Từ Phong đi vào cũng là mấy canh giờ, hắn ở bên ngoài buồn bức ngán ngấm, muốn tu luyện cũng là không thành, bởi vì nơi này Linh khí cảm đoán vô giả tu hành, mà Đại Trưởng Lão thân thể ở nơi này địa cũng là bởi vì loại này thù hờ chức vụ.

Lý Nguyên thật muốn hỏi xem phong, hắn sau khi đi vào đến làm cái gì, đã đến cần mấy canh giờ lâu, bất quá, tuy nhiên trong lòng tức giận, cuối cùng vẫn là bỏ ý niệm này đi, cuối cùng nguyên nhân hay là bởi vì Đại Trưởng Lão.

Vạn nhất Từ Phong cố kỵ thân phận của hắn, đem một số liên quan tới Đại Trưởng Lão bí ẩn sự tình nói ra, hắn đoán chừng sẽ chết rất thảm, hôm nay tận chức tận trách làm ra hết thảy cũng đều phó mặc, ngược lại sẽ đắc tội Đại Trưởng Lão.

"Làm phiền Thống Lĩnh Đại Nhân!" Từ Phong mặt lộ vẻ một bộ đối Lý Nguyên loại này đến nơi đến chốn phong cách làm việc mười phần kính nể biểu lộ.

Bất quá ở trong lòng, hắn tự nhiên là rõ ràng, Lý Nguyên chờ ở chỗ này cũng không chỉ là vì cho hắn tiếp tục chờ đợi đơn giản như vậy.

Đầu tiên, hắn cũng không phải Dân mù đường, tự nhiên nhận biết đường xuống núi.

Lần, đối phương lo lắng hắn vùng trộm hấp thu nơi này Linh khí cái này tuyệt không có thể có thể giải thích thông, cái này bên trong căn bản không có bố trí phòng vệ, cũng là không lo lắng có đệ tử tiềm tàng ở đây, mượn nhờ nơi này linh lực tu luyện, bởi vì nơi này có sự phụ hấn tọa trấn, Từ Văn Tông bên trong vẫn chưa có người nào có thể có bản sự này có thể tại không bị Đại Trưởng Lão phát giác tình huống dưới tới nơi đây lặng yên tu luyện.

Đương nhiên, những này Từ Phong tâm làm rõ, nhưng ngoài miệng là kiên quyết không thể nói ra được, nếu không vị này Thống Lĩnh Đại Nhân nhất định phải tại chỗ bạo tẩu không thành.

"Hừ!" Lý Nguyên lại là hừ lạnh một tiếng, cũng không cho Từ Phong cái gì tốt sắc mặt.

Lý Nguyên không tiếp tục nói chuyện với Từ Phong, đi đầu hướng phía đường xuống núi đi đến.

Từ Phong vội vàng đuổi theo, bất quá khắp khuôn mặt là bất đắc dĩ cười khổ, cảm tình vị này là đem tại cái này treo lên hơn mấy canh giờ oán niệm khi đều vung trên người mình.

Chương 133: Sinh tử chiến

Từ Phong đi theo sau lưng Lý Nguyên hướng phía dưới núi đi đến, Lý Nguyên đi tại phía trước không nhanh không chậm, không có giống lên núi thời điểm như vậy phi nước đại, trên đường đi đối Từ Phong cũng không nói đề ý tới, phảng phất là hai cái lạ lẫm người qua đường.

Rất nhanh, hai người đi đến nhiệm vụ đại điện phụ cận, Lý Nguyên đột nhiên nói ra: "Liên đến nơi đây đi, tiếp xuống ngươi xuống núi liền tốt."

Hắn đi ở phía trước, liên liên nói chuyện thời điểm cũng còn nhìn Từ Phong liếc một chút.

"Nhiều tạ Thống Lĩnh Đại Nhân!" Từ Phong biểu lộ hơi có chút kinh ngạc, không khỏi nhanh liền kịp phản ứng, cung kính ngữ khí nói với Lý Nguyên.

Lý Nguyên tựa như không có nghe được, thân ảnh trực tiếp hướng phía nhiệm vụ đại điện phương hướng đi đến.

"Trách ta lạ!"

Từ Phong gặp này chưa phát giác mỉm cười, xem ra vị này Thống Lĩnh Đại Nhân là đem sở hữu oán khí đều ném đến trên người mình.

Từ Phong cũng cảm giác rất ủy khuất, cảm thấy cũng không phải hắn để Lý Kiến các loại lâu như thế, mà lại hắn tiến vào nhà đá về sau, lúc nào ra đến cũng không có là chính hắn có thể nói tính toán.

Mà lại nói tốt muốn 'Ngươi là ta dẫn tới, ta tự nhiên cũng phải đưa ngươi dẫn đi' đâu! Cái này rõ ràng là hắn 'Đưa' Chấp Sự Đại Nhân đi!

Từ Phong hoàn toàn không còn gì để nói, đêm nay nhận người sư phụ, lại lại đắc tội một người thống lĩnh, sư phụ nhận đàn độn u mê, người đắc tội mặc danh hiệu.

Cái này lệnh nguyên bản tâm tình vui vẻ Từ Phong cũng lại không thường thức cảnh trí hảo tâm tình, cùng Lý Nguyên sau khi tách ra, hắn cũng vận chuyển thể nội linh lực, dọc theo xuống núi đường nhanh chóng phi nhanh.

"Người nào đêm khuya phi nhanh, tốc độ dừng lại tiếp nhận đề ra nghi vấn!"

Từ Phong hành tẩu tại trên đường, trong lúc đó tự nhiên có thể gặp được ban đêm Tuần Thủ đệ tử.

Nghe được có người hô uống, Từ Phong cũng cũng không đề ý tới, ngược lại là gia trì mấy phần tốc độ.

"Cũng dám không nhìn Tuần Sơn đệ tử, nơi nào đến tặc nhân?"

Tên kia trước đó mở miệng Tuần Sơn đệ tử thấy thế về sau, tức giận quát lớn. Nháy mắt sau đó liền muốn thi triển thân hình đuổi theo Từ Phong, đã đem Từ Phong xem như là xâm nhập tông môn làm loạn chi đồ.

"Quên đi, ngươi hắn là cũng thấy rõ, người kia cũng là Từ Phong, cũng không phải cái gì 'Tặc nhân'!"

Ở bên cạnh, một đồng bạn đem hắn ngăn lại, Từ Phong tốc độ mặc dù nhanh, nhưng là lấy trong con mắt của bọn họ cũng đều nhận ra Từ Phong.

"Chẳng lẽ liền để hắn tại chúng ta trước mặt phách lối như vậy?"

Cái này Tuần Thủ đệ tử có chút không cam lòng, Từ Phong như thế trắng trợn tại bọn họ cả đám trước phi tốc phi nhanh, cái này không có chút nào đem bọn hắn để vào mắt ý tứ, cho rằng đây là Từ Phong đối với bọn hắn những đệ tử này khinh thị.

Hắn tu vi cũng tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng, hôm nay càng là tận mắt quan sát Từ Phong đánh với Lý Kiến một trận, tuy nhiên trong lòng biết ngang nhau tu vi tình huống chỉ hắn cũng không thể nào là Từ Phong đối thủ, nhưng lúc này hắn có Tuần Thủ đệ tử thân phận, Từ Phong đã dám khinh thị bọn họ, hắn cũng tự nhiên muốn mượn nhờ trước mắt thân phận chèn ép lập tức bầu không khí điểm, cho nên liền xem như lần đầu tiên liền nhận ra Từ Phong, nhưng mới vừa rồi còn là há miệng ra liền đem Từ Phong định nghĩa thành xâm nhập tông môn tặc tử!

"Chẳng lẽ ngươi cảm thấy bằng vào chúng ta tốc độ có thể đuổi được người ta? Vẫn là nói đuổi kịp về sau ngươi có trừng trị đối phương biện pháp? Tông môn nhưng không có quy định con cháu không thể lại trong tông phi nhanh, vạn nhất người ta là thật có việc gấp đâu!"

"Đúng vậy a, quên đi, Trương sư huynh nói rất đúng, cái này Từ Phong vừa rồi thi triển tốc độ nào giống là Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi có thể thi triển đi ra, trong chúng ta không ai có thể theo kịp hắn. Mà lại ngươi còn nhìn không ra sao? Bằng vào Từ Phong thiên tư, đó là sớm tới muốn về đến nội môn, vì một hơi, đắc tội dạng này một cái tiềm lực siêu phàm đệ tử không đáng."

"Hừ, trước hết để cho hắn phách lối một hồi, dùng không bao lâu cũng là hắn tử kỳ!" Tên đệ tử kia mặt lộ vẻ không cam lòng, nhưng vẫn là nghe theo người bên cạnh khuyên can, riêng là nghĩ đến chạng vạng tối lúc nghe được thứ nhất tin tức, hắn nhìn về phía Từ Phong biến mất phương hướng, khóe

miệng không khỏi nổi lên một tia cười trên nỗi đau của người khác.

"Lời này của ngươi là có ý gì?"

Tên kia tuần tra đệ tử lời nói lệnh ở đây mấy tên tuần tra đệ tử biểu lộ khác nhau, có ít người trên mặt lộ ra mình ngộ chi sắc, còn lại những cái kia không rõ ràng cho lắm đệ tử làm theo mặt mũi tràn đầy nghi hoặc mở miệng hỏi thăm

"Lớn như vậy tin tức các ngươi đều không có nghe nói?" Tên đệ tử kia khoe miệng cười lạnh, vừa nhắc tới chuyện này, trong lòng của hắn không khỏi tức giận vô hạn khoái ý.

"Các ngươi hẳn còn nhớ cái kia Lý Việt đi! Cũng là đem trọng thương hôn mê Lý Kiến ôm đi người đệ tử kia, hắn là Lý Kiến đường đệ, ngay tại hôm qua chàng vạng tối thời điểm hắn ở ngoại môn bên trong thay thế Lý Kiến thả ra tin tức, nói muốn ở ngoại môn thi đấu về sau cùng Tử Phong bên trên Sinh Tử Đài, tiến hành sinh tử chiến!"

"Sinh tử chiến? Xem ra cái này Lý Kiến là đem Tử Phong hận đến thực chất bên trong, lại để cho khỏi xương sinh tử chiến!"

"Nghe nói bọn họ tại nhập môn thời điểm liền đã kết xuống ân oán, Tử Phong tiến nhập nội môn sau cùng người luận bàn thụ thương thực cũng là Lý Kiến âm thầm thủ bút, hiện tại Tử Phong trưởng thành nhanh như vậy, đây là Lý Kiến không muốn nhìn thấy tình huống, huống chi trận đánh hôm qua, Lý Kiến có thể nói là đã thành ngoại môn trò cười, tự nhiên phải có một phen đại động tác đến cứu danh dự, trận này sinh tử chiến vừa vận liền có thể cầu nguyện loại hiệu quả này, hơn nữa còn có thể một lần vất vả suốt đời nhân nhả."

"Ta cũng nghe nói, Lý Kiến tại sau khi tỉnh lại, xấu hổ, cực kỳ phẫn hận, không để ý thương thế trên người, lập tức liền làm ra quyết định này, đã ủy thác Lý Việt đem sinh tử chiến thư mời đệ trình tông môn, như thế nhanh chóng độ đã nói rõ Lý Kiến muốn ra roi Tử Phong quyết tâm."

"Ai, song hồ tranh chấp, tất nhiên là tất có một bị thương, xem ra ngoại môn lại phải náo nhiệt một trận."

"Phải nói là phải có một chết mới đúng, sinh tử chiến thế nhưng là không chết không thôi chiến đấu, chỉ có một người vĩnh viễn ngã xuống, chiến đấu mới tính kết thúc, xem ra cái này Tử Phong thật đúng là phách lối không có hai ngày, sinh tử chiến bên trên Lý Kiến tất nhiên sẽ thi triển ra toàn bộ tu vi, Ngưng Khí Cảnh cửu tầng thực đủ sức để nghiền ép Tử Phong."

"Cái này cũng không nhất định, muốn tiến hành sinh tử chiến cũng không thể nào là mong muốn đơn phương, coi như Lý Kiến chủ động Hưởng Tông môn đưa ra xin, tông môn tại đồng ý về sau cũng phải hỏi ý Tử Phong ý kiến, chỉ có Tử Phong đồng ý về sau mới có thể tiến hành. Mà Tử Phong lại không phải người ngu, làm sao lại đáp ứng loại này ước chiến!"

"Điểm này ta từ lâu nghĩ đến, nếu không vừa rồi cũng sẽ không xảy ra nói ngăn cản đuổi theo Tử Phong, vạn nhất người ta không tiếp thụ cái này sinh tử chiến, mặc dù sẽ rơi cái nhất gan tên, nhưng dù sao cũng là bảo trụ mạng nhỏ, lấy loại người này thiên phú, chúng ta thật đắc tội không nổi."

Một đám Tuần Thủ đệ tử nghị luận âm ỉ, vì tịch tịch, buồn tẻ tuần tra ban đêm thời gian bằng thêm mấy phần niềm vui thú.

Tử Phong tự nhiên nghe không được mọi người nghị luận, càng không biết Lý Kiến đã Hưởng Tông môn phát ra cùng hắn tiến hành sinh tử chiến thân sắc, hắn một đường phi nhanh, dọc theo đường gặp được mấy phát phụ trách ban đêm Tuần Thủ đệ tử, bắt quả cái này mấy cái đội Tuần Thủ đệ tử khi nhìn rõ phi nhanh người là Tử Phong về sau đều lựa chọn trầm mặc, cũng không có người ra lại nói quát lớn còn sống ngăn cản.

Tuy nhiên tại cái này đêm hôm khuya khoắt, bóng người thừa thốt thời khắc khẩn cấp, nếu có người dạng này nhanh chóng phi nhanh khẳng định sẽ khiến Tuần Thủ đệ tử hiểu lầm, cho dù là trong môn quy không có văn bản rõ ràng quy định đầu này, nhưng chỉ cần có dạng này sự tình phát sinh, đều sẽ bị tuần tra đệ tử răn dạy một phen.

Mà Tử Phong sau đó, để một cái ngoại lệ, bởi vì vì mọi người đều nhận ra Tử Phong, cho nên tự nhiên là tránh cho làm sẽ phát sinh, mà lại bọn hắn cũng đều mang không muốn đắc tội Tử Phong tâm tư, cho nên đều hết sức ăn ý giữ yên lặng, thật giống như không nhìn thấy.

Tử Phong trên đường không hề chậm trễ chút nào, từ đỉnh núi đường động phủ cũng vền vền dùng không tới thời gian một phút, có thể nghĩ hắn dùng nhanh cỡ nào tốc độ.

Có thể coi là như thế, khi hắn đến động phủ thời điểm, khoảng cách sáng sớm cũng không đủ hai ba canh giờ.

Vì có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút, dứt khoát Tử Phong không có đem Hắc Trư phóng xuất, một mình hưởng dụng cái này chính mình cái này cái giường lớn, dự định hảo hảo ngủ một giấc.

Có thể nguyện vọng là mỹ hảo, hiện thực là tàn khốc.

Sáng sớm mười phần, mặt trời đỏ sơ âm thanh thời điểm

Chính đang say ngủ Tử Phong bị ngoài động phủ la lên thanh âm đánh thức.

"Mộ Dung Tuyết?"

Lúc đầu có chút không cao hứng bị người quấy mộng đẹp Tử Phong đang nghe rõ thanh âm về sau, hơi có vẻ khó nhìn biểu tình trong nháy mắt tiêu tán, hắn có thể từ đối phương trong lời nói nghe ra lo lắng chi ý.

Mà lại thông qua trước đó cùng Mộ Dung Tuyết tiếp xúc, hẳn biết đây là một cái tâm tư mười phần tình tứ thì nữ hài, sẽ không vô duyên vô cớ chọn lựa sáng sớm tới quấy rầy người khác.

"Mộ Dung Tuyết tìm ta có thể có chuyện gì?"

Từ Phong nhíu mày, lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt, trả lời một tiếng về sau, gọi Mộ Dung Tuyết chờ một lát một lát, hẳn nhanh chóng sau khi mặc quần áo tử tế, đem trận pháp triệt hồi, đi ra động phủ.

Vừa ra môn liền thấy một mặt lo lắng, vẻ sầu lo Mộ Dung Tuyết, ở bên cạnh còn đi theo Tiền Phi cùng Vân gia hai huynh đệ.

Từ Phong lại nhìn thấy ba người hẳn lúc này diện mục biểu lộ về sau, nghi hoặc chi tâm càng nặng.

Chỉ thấy tiền phi cùng Vân Long hai người biểu lộ cũng như Mộ Dung Tuyết, ần ần lộ ra vẻ lo lắng, mà Vân Hồ làm theo còn giống như chỗ vừa bị đánh thức không rõ bên trong, bất quá nhìn về phía Từ Phong trong đôi mắt đầy là đồng tình ý vị.

"Mấy vị, sớm như vậy a!" Từ Phong rục rờ cười một tiếng, tuy nhiên không biết mấy người này làm sao, nhưng Xem ra hẳn là cùng mình có quan hệ, bất quá hẳn cũng không gấp gấp hỏi hỏi, vẫn là trước đem mấy người mời đến động phủ lại nói.

"Hôm qua mới đã gặp mặt, vừa mới qua đi bao lâu, mấy người các người liền muốn ta, một buổi sáng sớm liền chạy tới, có thể nghĩ ta mị lực giá trị tăng trưởng a."

Tiến vào động phủ về sau, Từ Phong đại bên cạnh liệt liệt nói ra, thông qua hôm qua sự tình mấy người cảm tình giống như trong nháy mắt ấm lên, cảm giác xem như lão bằng hữu, cho nên Từ Phong nói chuyện cũng không có cố kỵ, mang theo trêu chọc ngữ khí nói ra, tự nhiên vị đạo mười phần.

Gặp hẳn kiểu nói này, mấy người không hẹn mà cùng đều đưa cho Từ Phong một cái to lớn khinh thường, riêng là Mộ Dung Tuyết, khuôn mặt ửng đỏ đồng thời, trên mặt vội vàng chỉ ý càng là lộ rõ trên mặt, há miệng liền muốn nói chuyện.

Có thể nàng vẫn là chậm nửa nhịp, đúng là bị ngày thường mười phần ít nói Vân Hồ đoạt trước một bước.

"Người cũng đại họa lâm đầu, còn bật cười!"

Vân Hồ lời nói nghe không phải dễ nghe như vậy, nhưng Từ Phong có thể cảm nhận được trong lời nói ân cần.

"Đại họa lâm đầu? Tình huống như thế nào!" Từ Phong biểu lộ sững sờ, nhìn mấy người bộ dáng, sự tình hẳn là rất nghiêm trọng.

Mộ Dung Tuyết trừng liếc một chút Vân Hồ, không biết là bất mãn Vân Hồ đoạt nàng lời nói, vẫn cảm thấy Vân Hồ nói chuyện có chút không ổn mà tức giận.

Tóm lại, tại cái này về sau, Vân Hồ vội vàng im miệng không nói, sau đó Mộ Dung Tuyết xoay đầu lại hướng Từ Phong giải thích nói: "Hôm qua chàng vạng tối, Lý Kiến sau khi tỉnh lại, đã thả ra tin tức, muốn cùng người tiến hành Sinh Tử Đối Quyết, mà lại khiêu chiến thân sắc cũng ủy thác người khác đưa cho tông môn."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: thuyết phục

"Lý Kiến muốn cùng ta tiến hành sinh tử chiến?"

Từ Phong ngữ khí có chút âm lãnh, cho dù đối với tin tức này cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không biểu hiện ra quá mức vẻ kinh ngạc, trái lại, trong hai năm này tại trong núi rừng không ngừng chém giết mà diễn sinh một cỗ sát phạt chi khí cũng tại thời khắc này từ Từ Phong trên thân tràn ngập ra.

Từ Phong tuy nhiên khi tiến vào Từ Vân Tông về sau cùng người tiếp xúc ít, thậm chí đối rất nhiều tông môn sự tình đều hoàn toàn không biết gì cả, nhưng cái này sinh tử chiến hẳn vẫn là gắng gượng qua.

Mấy năm này ở giữa, bên ngoài trong môn phái cũng phát sinh qua mấy lần bởi vì song phương thù sâu như biển, cho nên không thể không dựa vào sinh tử chiến đến giải quyết sự tình.

Hắn tuy nhiên chưa bao giờ hiện thân quan sát qua loại này chiến đấu, nhưng mỗi lần có sinh tử chiến kết thúc, Trương Nguyên đều sẽ chạy đến hán nơi này, đem chiến đấu tràng diện sinh động như thật giảng thuật một phen.

Cho nên đối với sinh tử chiến hán có thể nói cũng không phải là mười phần lạ lẫm.

Sinh tử chiến, nhất Sinh nhất Tử!

"Ân." Mộ Dung Tuyết gật đầu, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, nhưng hơi chút do dự về sau, tựa hồ là nâng lên rất đại dũng khí đối Tử Phong nói thẳng nói ra: "Tử Phong sư huynh, hiện tại còn không phải lúc tức giận thời điểm, sinh tử chiến bên trên, Lý Kiến tuyệt đối sẽ bộc phát ra toàn bộ thực lực tu vi, người tuy nhiên chiến lực rất mạnh, nhưng cùng hán chênh lệch hai cái cảnh giới nhỏ, căn bản không thể nào là đối thủ của hán."

Mộ Dung Tuyết thẳng thắn, biết như thế thẳng nói vô ích có thể sẽ thương tổn Tử Phong, nhưng lời thật thì khó nghe lợi cho được, việc quan hệ sinh tử, vô luận là xuất phát từ bằng hữu hay là Tử Phong đối nàng ân cứu mạng, nàng cũng phải làm cho Tử Phong thấy rõ sự thật, không thể để cho Tử Phong nhất thời hành động theo cảm tính, uổng mạng.

"Đúng vậy a, tử Phong sư huynh, nhần nhất thời cũng không phải là nhu nhược biểu hiện, " lấy người thiên tư, vượt qua Lý Kiến cũng là sớm tối sự tình." Tiền Phi cũng liền vội vàng đi theo thuyết phục, thần sắc có chút khẩn trương, tại Tử Phong sắc bén sát phạt khí tức phía dưới, có chút câu nệ.

Tất cả mọi người nhìn ra Tử Phong thân thể bên trên biểu hiện ra nộ khí, sợ hãi Tử Phong hành động theo cảm tính.

Vốn tại hôm qua nghe được tin tức thời điểm, bốn người bọn họ tiểu đoàn thể liền gom lại cùng một chỗ, bắt đầu dự định lập tức liền đem tin tức này nói cho Tử Phong, nhưng nghĩ tới sắc trời đã tối, lúc này tiến đến Tử Phong động phủ có thể sẽ gây đối phương không thích, cho nên liền cũng không đến nói cho Tử Phong.

Cho đến hôm nay sáng sớm, trời vừa hừng đông, Mộ Dung Tuyết liền lần lượt đem ba người hán kêu lên, cùng nhau đi vào Tử Phong động phủ.

Như thế gấp gáp như vậy, một là vì nói cho Tử Phong tin tức này, khiến cho Tử Phong có chuẩn bị tâm lý, điểm thứ hai, cũng là trọng yếu nhất một điểm, Lý Kiến Hưởng Tông môn đưa ra xin nếu như thông qua, tông môn liền sẽ phái người đến đây hỏi thăm Tử Phong phải chăng ứng chiến, chỉ cần Tử Phong lúc ấy đồng ý, vậy liền mang ý nghĩa sinh tử chiến như vậy thành lập, cho nên Mộ Dung Tuyết cảm thấy nhất định phải đuổi tại tông môn người tìm đến Tử Phong trước đối Tử Phong tiến hành thuyết phục.

Bốn người người một lời ta một câu nhao nhao đối Tử Phong tận tình khuyên bảo thuyết phục, liền liền bất thiện ngôn từ Vân Hồ cũng nói không ít khuyên giải Tử Phong lời nói.

Tử Phong nghe mấy người nói tới lời nói, đơn giản đều là khuyên Tử Phong không muốn ứng chiến loại hình, mà lại tựa hồ là sợ hán lo lắng không chiến về sau bị người chế giễu, mấy người trả lại cho hán giảng mấy lên liên quan tới sinh tử chiến sự tình, mà lại đều là loại kia một phương khởi xướng khiêu chiến xin, còn bên kia cự tuyệt tình huống.

Nói đến, cũng là để Tử Phong cảm thấy không chiến cũng không phải là khó chịu sự tình.

Mấy người tại đối Tử Phong thuyết phục đồng thời, cũng ở trong tối từ quan sát đến Tử Phong sắc mặt, lo lắng một ít lời nói sai chộc giận Tử Phong mà gây nên tương phản hiệu quả.

Bất quá dần dần, bọn họ phát hiện Tử Phong trên thân sắc bén sát phạt chi khí chưa phát giác ở giữa lặng yên tiêu tán, mà lại Tử Phong trên mặt cũng còn biểu hiện ra phản cảm chi sắc, thậm chí nhìn về phía mấy người bọn họ thời điểm còn mang theo cười nhạt ý. Điều này cũng làm cho bọn họ nguyên bản còn có câu nệ tâm tình lập tức thả bất, bắt đầu toàn phương vi, Vô Từ xưng thuyết phục hình thức.

Riêng là Tử Phong thủy chung đều không nói gì, chỉ là ở một bên yên lặng nghe mấy cái người nói chuyện, cái này xem ở Mộ Dung Tuyết bốn trong mắt người, cảm thấy Tử Phong đây là ngầm thừa nhận bọn họ đề nghị.

Tiền Phi là trong mấy người mồm miệng nhất là linh lực, cơ hồ phần lớn thời gian đều là nàng đang nói, như là rừng cây chim tước một dạng, lưu riu.

"Những này cùng giai tu vi mà lại không có ứng chiến người đều không người nào dám mở miệng chế nhạo, mà người so Lý Kiến tu vi tạm thời thấp hai cái cảnh giới nhỏ, người không ứng chiến mọi người mới sẽ cảm thấy đương nhiên, nếu như người ứng chiến, mọi người mới sẽ cảm thấy người..."

Tiền Phi nói nhất thời hưng khởi, có chút đắc ý vong hình, cho nên trong đầu cũng không có tổ chức tìm từ, lời nói nói xong lời cuối cùng, cảm giác có chút không đúng, lập tức ngừng lời nói, phun một cái chiếc lưỡi thom tho, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng nụ cười.

Tất cả mọi người có thể nghe ra Tiền Phi đằng sau muốn nói gì, đơn giản là ngu ngốc, nào tàn loại hình lời nói.

Nói cách khác, càng thêm thẳng nói vô ích chính là, người chắc chắn thất bại, chỉ cần người ứng chiến người chính là ngu ngốc.

Nhất thời, nguyên bản náo nhiệt thuyết phục đại lại đột nhiên bởi vì Tiền Phi nhất thời thất ngôn mà lúng túng, Mộ Dung Tuyết có chút oán trách giữ tiền phi léc một chút, tựa hồ là lại nói: "Thoát khỏi, nói chuyện trước động điểm nào từ!"

"Mọi người mới sẽ cảm thấy ta cái gì?"

Nhìn thấy mấy người có chút xấu hổ, Từ Phong rót cục mở miệng nói chuyện, mặt mỉm cười nhìn lấy Tiền Phi hỏi ngược lại.

Bất quá, hẳn nói chuyện thời điểm còn thiếu thiếu mi, ra về làm ra một bộ trêu chọc bộ dáng, để cho người ta nhìn ra hẳn cũng không có tức giận, dùng cái này đến làm dịu lúc này không khí lúng túng.

"Từ Phong sư huynh, người đừng hiểu lầm ta ngoài ý muốn tư tưởng, ta đó là nói người bây giờ tuy nhiên không phải đối thủ của hẳn, nhưng lấy người thiên phú..." Tiền Phi sắc mặt ửng đỏ, mở miệng giải thích.

"Ta tự nhiên năng nghe ra các người tốt với ta, nếu không cũng sẽ không sáng sớm liền chạy đến ta nơi này, yên tâm đi, ta lại không có là tiểu hài tử, tốt xấu lời nói còn có thể nghe được." Từ Phong cười cắt ngang Tiền Phi lời nói, coi như Tiền Phi không nói lời này, hẳn cũng muốn ngăn cản mấy người tiếp tục thuyết phục, mấy người cuồng oanh lạn tạc tuy nhiên lệnh trong lòng của hẳn cảm kích, nhưng đúng là nghe được nào nhân ông ông đau.

"Vẫn là từ Phong sư huynh đại khí!"

Tiền Phi kiều nhưng cười một tiếng, lộ ra thập phần vui vẻ, hơn nữa còn nhìn Mộ Dung Tuyết liếc một chút, giống như đang gây hấn với, có chút bất mãn Mộ Dung Tuyết vừa mới đối với nàng trừng mắt.

Từ Phong để ở trong mắt, cũng không để ý tới, có thể nhìn ra được, đây là hai nữ bạn thân ở giữa một loại trò đùa.

Mà lại hôm qua hẳn liền phát hiện, bốn người này tạo thành tiểu đoàn thể, quan hệ so tại Ô Đan Sơn Mạch thời điểm thân mật hơn, hòa hợp, đoán chừng là bởi vì đã từng cộng đồng kinh lịch mạo hiểm nguyên nhân đi.

Nhìn ra Từ Phong không muốn bàn lại cái đề tài này, mọi người cũng cũng sẽ không tiếp tục tiếp tục thuyết phục.

Bất quá Từ Phong từ đầu đến cuối không có ngôn ngữ tỏ thái độ, thủy chung lệnh Mộ Dung Tuyết có chút không an tâm đến, cho nên cuối cùng vẫn hỏi một câu: "Đôi kia lần này sinh tử chiến, từ Phong sư huynh dự định như thế nào?"

"Yên tâm đi, ta sẽ không hành động theo cảm tính, ta thế nhưng là rất sợ chết."

Từ Phong không có trực tiếp trả lời mấy người, đang nghe tin tức này về sau, hẳn liền đã làm tốt quyết định ứng chiến, đã Lý Kiến chủ động đưa tới cửa, hẳn còn cần gì hiểu khách khí.

Mà lại hôm qua cùng Lý Kiến quyết đấu càng làm hẳn hơn lòng tin tăng nhiều, hẳn hiện tại duy nhất so Lý Kiến kém cũng chỉ có tu vi, nhưng hẳn hiện tại đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ, cách cách đột phá đến hậu kỳ cũng đã không xa, cho nên hẳn trên thực tế cùng Lý Kiến tu vi Thượng Sứ cách cũng không tính lớn.

Còn nữa, tăng thêm hẳn các loại thủ đoạn, muốn đánh bại Lý Kiến hẳn là cũng không phải việc khó.

Chỉ là, hẳn tuy nhiên trong lòng đã có ứng chiến quyết định, lại không thể hiện tại nói cho mấy người, nếu không lại không tránh không có mọi người một trận đau lòng như óc thuyết phục.

Mà lại, mấy người trước đó tận tình khuyên bảo nói một đồng lớn, để hẳn lúc này nói ra vẫn như cũ nếu ứng nghiệm chiến lời nói, hẳn thật có chút xấu hổ nói ra miệng.

Cho nên Từ Phong trả lời có chút mơ hồ, bất quá lại cho mấy người một loại hiểu lầm, coi là Từ Phong đã đáp ứng không chiến.

Về phần Từ Phong như thế uyển chuyển trả lời, mấy người cũng đều có thể hiểu được, thường thường giống Từ Phong như vậy thiên tài tu luyện lòng tự trọng đều rất mạnh, muốn để hẳn ngay trước mặt mọi người nói ra không chiến lời nói khả năng so giết hẳn còn khó chịu hơn.

Sau đó, mấy người rất mất đi tránh đi cái này một lời đề, bắt đầu cùng Từ Phong nhàn trò chuyện.

Hôm qua bởi vì người vây quanh quá nhiều, cho nên bọn họ cũng không có mảnh trò chuyện cái gì.

Hôm nay đi vào Từ Phong động phủ, nhân cơ hội này, bốn người này lại đối Từ Phong triển khai một vòng mới đánh tung loạn chiến, chủ yếu đều là quay chung quanh Từ Phong tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong kinh lịch đặt câu hỏi.

Từ Phong trong lòng bất đắc dĩ, không biết mọi người làm sao đối với hẳn kinh lịch cảm thấy hứng thú như vậy, nhưng nhìn lấy mấy người một mặt hiếu kỳ, đôi mắt tỏa sáng biểu lộ, Từ Phong lại không đành lòng cự tuyệt, cho nên lại đem mình tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong đủ loại kinh lịch nói đi nói lại một lần.

Đương nhiên, Từ Phong nói tới kinh lịch cũng là đi qua có lựa chọn thi đấu tuyển, một số bí ẩn sự tình hẳn vẫn là giấu diếm đứng lên, bất quá tổng thể mà nói đem đại bộ phận kinh lịch nói hết ra, bởi vì lúc trước từng cùng Trương Nguyên nói qua, cho nên Từ Phong lần này nói lại đứng lên càng là thuận miệng nhiều, mạch suy nghĩ mười phần rõ ràng.

Từ Phong như cùng ở tại đem cổ sự, nhìn thấy mấy người nghe được hưng phấn, hẳn cũng tới hứng thú, còn giảng thuật rất nhiều nguy hiểm chỗ còn có ý bán mấy cái cái nút, nhắm trúng mấy người kinh hô liên tục.

Từ Phong giảng xong sau, Mộ Dung Tuyết mấy cái người vẫn là một bộ vẫn chưa thỏa mãn bộ dáng, lần nữa nhìn về phía Từ Phong trong ánh mắt mang

theo so dĩ vãng nồng đậm hơn về khâm phục.

Tại rất nhiều thời khắc nguy cơ, Tử Phong bây giờ nói rất là nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng bọn hắn có thể nghĩ đến lúc ấy hội đến cỡ nào nguy hiểm, khó giải quyết. Nếu như đổi lại là bọn họ, bọn họ đoán chừng đã sớm không biết chết qua bao nhiêu lần.

"Đáng tiếc nhất chính là không có Hoàng giả truyền thừa xuất thế!"

Thông qua Tử Phong giảng thuật, bọn họ cũng biết, ngoại giới truyền ngôn cuối cùng chỉ là truyền ngôn mà Tử Phong căn bản cũng không có thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa.

Tối gần giữa trưa thời điểm, mấy cái nhân tài rời đi hấn động phủ, Tử Phong cũng trở về đến trong động phủ bắt đầu tu luyện.

Khi tới gần Lạc Nhật Tây chìm thời điểm, Tử Phong động phủ lại có người đến thăm.

Đối với cái này đến thăm người, Tử Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, bởi vì cái này người là một vị Ngoại Môn Chấp Sự, là đến hỏi thăm Tử Phong phải chăng ứng chiến Lý Kiến phát ra sinh tử chiến.

"Xem ra tông môn đã đồng ý, hiện tại chỉ kém mình gặt đầu!" Tử Phong có chút cảm thán tông môn hiệu suất làm việc, hôm qua phát ra thuyết minh, hôm nay liền đã có phê duyệt, thậm chí đã phái người bắt đầu hành động.

Đối điểm ấy Tử Phong cũng không có quá để ý, bất quá để Tử Phong hơi cảm thấy đến có chút châm chọc là, cái này đến đây Ngoại Môn Chấp Sự, Tử Phong đã đến nhận biết, chính là cái kia đã từng cùng Lý Kiến cùng đi đến Tử Phong động phủ này gã chấp sự.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Đề nghị

"Lý Kiến Hưởng Tông môn phát ra thuyết minh, bởi vì các người ở giữa... Ách..." Đây gã chấp sự lời nói đến một nửa, thần sắc lộ ra một vòng vẻ xấu hổ, nhưng vẫn là tiếp tục nói: "Giữa các người bởi vì ân oán trùng điệp, chỉ có thể lấy sinh tử chi chiến giải quyết, tông môn đã đồng ý, người có quyền cự tuyệt, nhưng nếu như người đồng ý tiếp nhận ứng chiến, hai người các người ở giữa đem tại tông môn thi đấu về sau chọn ngày mà chiến, một phân sinh tử."

Này gã chấp sự sau khi nói xong, chính mình cũng cảm thấy cái này sinh tử chiến lý do có chút hoang đường, hắn cũng là người áp giải phạm nhân phong cùng Lý Kiến ở giữa ân oán, cũng không đạt tới nhất định phải phân sinh tử cấp độ, như là dựa theo tông môn ngày thường cách làm, là kiên quyết sẽ không đồng ý, nhưng chẳng biết tại sao, lần này tông môn cao tầng đã đến ngoài dự liệu đồng ý hai người Sinh Tử Đối Quyết thần sắc.

"Ngũ Trường Lão dù chết, chắc hẳn vẫn sẽ có một số người niệm tình cảm, trợ giúp Lý Kiến thúc đẩy việc này!" Chấp sự nghĩ như vậy đến, cảm thấy khẳng định là Lý Kiến ở sau lưng tìm quan hệ mới lệnh tông môn đồng ý việc này.

Bất quá Tử Phong lại không phải người ngu, coi như tông môn đồng ý lại như thế nào!

Chấp sự cảm thấy lần này mình lại một chuyển tay không, đơn giản cũng là tại làm chuyện vô ích.

Bất quá, phía trên trưởng lão cắt cử, hắn coi như cảm thấy hoang đường cũng phải chấp hành, chỉ là nghĩ Tử Phong cự tuyệt về sau, hắn trở về phục mệnh liền tốt, cũng trì hoãn không có hắn quá nhiều thời gian.

"Ta đồng ý!"

"Ân, đó là cái sáng suốt lựa chọn, tạm thời nhường nhịn có lẽ cũng là tu tâm... chờ một chút..."

Chấp sự vô ý thức coi là Tử Phong nói đúng không đồng ý, cho nên còn muốn an ủi Tử Phong một đôi lời, dù sao lần trước sự tình hắn cùng Tử Phong có chút không thoải mái, muốn hóa giải một chút, nhưng rất nhanh hắn kịp phản ứng, Tử Phong nói tựa như là "Ta đồng ý!"

Chẳng lẽ là ta xuất hiện nghe nhầm? Vẫn là cái này Tử Phong ngốc rồi!

"Người mới vừa nói cái gì? Người lặp lại lần nữa!" Chấp sự thanh âm đều đều cao mấy phần, mặt lộ vẻ kinh ngạc nhìn lấy Tử Phong.

"Ta nói ta đồng ý cùng Lý Kiến tiến hành sinh tử chiến." Tử Phong nói lần nữa, căn không rõ ràng nói ra.

Từ Phong hơi có vẻ bất đắc dĩ, liền biết mình nói ra kết quả về sau, đối phương sẽ có loại phản ứng này.

Mà lại, từ chấp sự lúc này biểu hiện, hẳn đã có thể liên tưởng đến hẳn đồng ý ứng chiến tin tức truyền sau khi ra ngoài, sẽ có bao nhiêu người ngoác mồm kinh ngạc, cho là hẳn cái này là chịu chết hành vi.

Liền như là Tiễn Phi nói như thế, nếu như hẳn cự tuyệt, mọi người sẽ cho rằng kết quả này hợp tình hợp lý, nhưng nếu như hẳn đồng ý, khẳng định tất cả mọi người hội nhận định hẳn là kẻ ngu.

"Người đồng ý?" Chấp sự lần này rốt cục khẳng định chính mình mới vừa rồi không có nghe lầm.

Kết quả này lệnh chấp sự quá ngoài ý muốn, hẳn nhủ mảy, ánh mắt một lần nữa xem kỹ Từ Phong, không biết đối phương có gì dừng khí dám đáp ứng trận này sinh tử chiến.

Hắn thậm chí thả ra Tinh Thần Lực, lần nữa cẩn thận cảm ứng lập tức phong thân thể bên trên phát ra khí tức, bất quá, sau một lát hẳn phát hiện Từ Phong tu vi đúng là tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ bộ dáng.

Cái này khiến hẳn mặt lộ vẻ nghi ngờ, từ lần trước cùng Từ Phong gặp nhau, là hẳn biết Từ Phong thiếu niên này không đơn giản, mà lại cũng không phải cái ăn thiệt thòi người, nếu không cũng sẽ không bằng vào dăm ba câu liền để hẳn cùng Lý Kiến đầy bụi đất rồi đi.

Cho nên trong nội tâm là không cho rằng Từ Phong lại bởi vì hành động theo cảm tính mà đáp ứng lần này khiêu chiến.

Lý Kiến tại Hướng Tông môn phát ra thuyết minh đồng thời, cũng làm cho người đem tin tức này truyền khắp toàn bộ ngoại môn, làm như vậy mục đích đơn giản cũng là làm đến mọi người đều biết, bức bách Từ Phong ứng chiến.

Mà lại, coi như Từ Phong lựa chọn cự tuyệt, này Lý Kiến tồn thất thể diện chẳng những tìm trở về, hơn nữa còn hội đối Từ Phong danh dự tạo thành ảnh hưởng rất lớn, thậm chí là đối với đối phương võ giả chi tâm cũng sẽ có điều bị thương, ảnh hưởng về sau con đường tu hành. Một chiêu này không thể bảo là không có hung ác.

Tất cả mọi người có thể nghĩ tới chỗ này, Từ Phong cũng nhất định có thể nghĩ đến Lý Kiến tâm tư mới đúng, chẳng lẽ hẳn là muốn phá mất đối phương ác độc tâm tư? Có thể cái này cũng phải là tại có thực lực chiến thắng Lý Kiến điều kiện tiên quyết a, lấy Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi cùng Lý Kiến quyết đấu, cái này không phải cô ý chịu chết sao?

Chấp sự có chút nghĩ không thông.

"Lý Kiến tu vi tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, dạng này đối thủ người suy nghĩ kỹ càng lại trả lời ta!"

Chấp sự cũng không biết là bởi vì liên tục hai lần bởi vì Lý Kiến quan hệ không công chân chạy mà đối Lý Kiến có chút bất mãn, vẫn là hẳn nguyên nhân gì, giờ phút này nhìn về phía Từ Phong ánh mắt ngưng trọng bên trong nhiều một tia đồng tình, lần nữa cho Từ Phong một cái trả lời thời cơ.

Mà lại hẳn còn cố ý nâng lên Lý Kiến tu vi, cũng là đang nhắc nhở Từ Phong chú ý song phương thực lực sai biệt.

"Đa tạ Chấp Sự Đại Nhân hảo ý, đệ từ rõ ràng Lý Kiến tu vi, cũng rõ ràng quyết đấu sau khi thất bại quả, bất quá ta làm quyết định sẽ không cải biến, ta hội đáp ứng lần này sinh tử chiến!" Từ Phong đối chấp sự được một cái văn bối lễ, biết chấp sự là xuất phát từ hảo tâm, cho nên mới nhắc nhở chính mình, cho nên Tâm sinh một tia cảm kích, đối gã chấp sự này cũng khách khí mấy phần.

"Tốt a, đã người tâm ý đã quyết, ta cũng chỉ có thể dựa theo tông môn quy củ làm việc, một hồi ta liền trở về phục mệnh, người tự giải quyết cho tốt đi!" Chấp sự nhìn Từ Phong liếc một chút, do dự một chút, vẫn là nói: "Các người tỷ thí hội được an bài đến tông môn thi đấu về sau, người còn có chừng hai tháng thời gian chuẩn bị."

Chấp sự cảm thấy mình đằng sau cái này nửa câu nói có chút dư thừa, hai tháng lại như thế nào tu hành có có thể đề cao bao nhiêu tu vi, chiến lực.

"Đệ từ biết, đa tạ Chấp Sự Đại Nhân nhắc nhở." Từ Phong vừa cười vừa nói.

"Bất quá, đệ từ ngược lại là có một chuyện muốn phiền phức Chấp Sự Đại Nhân, không biết có thể không có?"

"Ồ? Chuyện gì?"

"Lần này tông môn thi đấu, Lý Kiến nghe nói là muốn tham gia, mà ta cũng dự định tham gia lần này ngoại môn thi đấu, nếu như chúng ta tại thi đấu phía trên gặp nhau, không biết có thể liền xem như là lần này sinh tử chiến sớm cử hành!"

"Người... Cái này... Vấn đề ta không có quyền quyết định, cho nên hiện tại vô pháp trả lời người, bất quá ta có thể đem người đề nghị chuyển cáo cho chư vị trưởng lão, về phần kết quả cuối cùng như thế nào, ta sẽ đến thông tri người." Chấp sự sắc mặt có chút cổ quái nhìn Từ Phong liếc một chút, đây là sớm muốn chết sao?

Lúc này hẳn thậm chí có chút hoài nghi, chính mình có phải hay không đánh giá cao thiếu niên này trí thông minh, bất quá, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, hẳn cuối cùng vẫn là lựa chọn không có nhiều lời hẳn, chỉ là để Từ Phong chờ hẳn tin tức, cũng không một nói từ chối.

"Ân, vậy làm phiền Chấp Sự Đại Nhân." Từ Phong ngại ngùng cười một tiếng, một mặt thư giãn thích ý, không có chút nào bởi vì trận này sinh tử chiến mà lòng đầy cảm phẫn, hoặc là sầu lo trùng điệp bộ dáng.

Vị kia chấp sự đi, trở về như thế nào hồi báo Từ Phong không biết, nhưng ngày kế tiếp giữa trưa Từ Phong liền đạt được chấp sự hồi phục, nói cho hắn biết tông môn trưởng lão đã đồng ý hắn đề nghị, nếu như hắn cùng Lý Kiến hai người tại thi đấu trên lôi đài gặp nhau, này trận đấu này cũng liền bị nhận định là hai người sinh tử chi chiến, mà nếu như hai người ở ngoại môn thi đấu bên trong không có gặp phải, thì tại thi đấu kết thúc cùng ngày cử hành.

Từ Phong đối với kết quả này rất hài lòng, hắn cũng không phải là kéo dài người, nếu như cuối cùng muốn chiến bên trên một trận, cũng không cần phân cái gì thi đấu còn là sinh tử chiến, cả hai hợp lại cùng nhau tiến hành liền tốt.

Đạt được hồi phục về sau Từ Phong trở lại trong động phủ tu hành, Hắc Trư biết Từ Phong muốn cùng Lý Kiến tiến hành Sinh Tử Đối Quyết về sau, không những một điểm không có vẻ lo lắng, ngược lại là có chút đồng tình lên Lý Kiến đến, hắn nhưng là thấy tận mắt Từ Phong vô số lần cùng Linh Thú chém giết tràng diện, lấy Từ Phong hiện nay thực lực, tuyệt đối có thể cùng Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả nhất chiến, huống chi đối thủ vẫn chỉ là một cái vừa đột phá Ngưng Khí Cảnh cửu tầng không lâu võ giả.

"Lý Kiến thực rất cường đại, ta phần thắng cũng không cao, cứ việc cùng giai chỉ thời gian chiến tranh thời điểm ta đánh bại hắn, nhưng khó đảm bảo hắn người mang lợi hại gì vũ kỹ không có thi triển, thậm chí có khả năng sẽ trả có cao giai Linh Khí!"

Từ Phong đáng thương nhìn lấy Hắc Trư, trong mắt tràn đầy hồi bại chi sắc, lẩm bẩm nói: "Nhưng ta không có cái gì!"

"Hừ, ta cũng không có cái gì, ngươi khác muốn mượn cơ hội đánh ta chú ý!" Hắc Trư liếc mắt liền nhìn ra Từ Phong âm mưu, muốn mượn cơ hội gõ hắn Trúc Giang.

"Ngươi liền không lo lắng ta vạn nhất địch bất quá đối phương, sau cùng chết tại trên lôi đài, không ai giúp ngươi phá mở phong ấn sao?" Từ Phong tưởng cả giận nói.

"Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm! Cái này là các ngươi Nhân Tộc chí lý danh ngôn, cho nên ngươi không chết!" Hắc Trư bắt vì sở động, liếc liếc một chút Từ Phong, mặt lộ vẻ xem thường.

"Ngươi..." Từ Phong chán nản, biết đây là một đầu rất khó nhử lông heo, mà lại Hắc Trư đối với hắn chiến lực rất rõ ràng, căn bản cũng không lo lắng hắn hội thất bại.

Nhưng vào lúc này, Hắc Trư một câu nói tiếp theo làm hắn đôi mắt sáng lên, cảm thấy khả năng có hi vọng.

"Là a, phạm là đều có cái ngoài ý muốn, vạn nhất cái này Lý Kiến có lợi hại gì chuẩn bị ở sau, ngươi vẫn thật là nguy hiểm. Mà lại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng cùng Ngưng Khí Cảnh phía trước khác biệt, tại cảnh giới này trong khí hải Linh khí đã dần dần ngưng tụ thành luồng khí xoáy, cho nên Ngưng Khí Cảnh bát tầng tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng về sau, linh lực hùng hậu trình độ cũng sẽ số gia tăng gấp bội, cho nên bình thường đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng về sau, đã có thể có rất nhiều vũ kỹ có thể cung cấp tu luyện."

"Còn không phải sao!" Từ Phong lập tức đến tinh thần, nói ra: "Chúng ta trước đó luận võ, hắn áp chế tu vi, cho nên khó đảm bảo có vũ kỹ không thi triển ra được."

Từ Phong nói cũng là tình hình thực tế!

"Đã như vậy, chúng ta cũng phải làm nhiều một số chuẩn bị!" Hắc Trư ánh mắt thâm thúy, khó được lộ ra một bộ thâm trầm bộ dáng.

"Ân!" Từ Phong hưng hăng gật đầu, sáng ngời trong đôi mắt tinh quang lấp lóe nhìn lấy Hắc Trư, nghĩ đến Hắc Trư hội xuất ra thứ gì tới.

Có thể Hắc Trư tùy theo mà đến lời nói, để hắn như là Thiên Đường rơi tới địa ngục, kém chút không chế không nổi chính mình lý trí.

"Vi lấy phòng ngừa vạn nhất, ta đề nghị, ở ngoại môn đại so trước đó, ngươi vẫn là trước đem ta đưa ra Từ Vân Tông, miễn cho đến lúc đó ngươi chết, ta chỉ có thể lưu tại sùng vật đại bên trong, sớm muộn sẽ rơi xuống hắn trong tay người!"

"Cút!"

Từ Phong rống giận gào thét, sắc mặt cực kỳ khó coi, biết mình lại bị một con lợn trêu đùa.

Hắc Trư ở một bên một mặt âm hiểm cười lạnh, bất quá hắn cũng không có đắc ý bao lâu, liền bị 'Tức hờn hờn' Từ Phong hưng hăng vò ngược một phen, khiến cho Hắc Trư cùng động phủ vách đá đến nhiều lần tiếp xúc thân mật.

Ngay tại lúc Từ Phong cùng Hắc Trư trong động phủ huyền não nghiêng trời lệch đất thời điểm, tại Từ Vân Tông ngoại môn lúc này cũng bởi vì một tin tức mà dẫn phát mọi người nóng nảy nghị luận, ảnh hưởng to lớn, lại đã siêu việt sắp cử hành ngoại môn thi đấu.

Chương 136: Bị vây quanh

Từ Phong ứng chiến tin tức không biết do ai truyền ra, mà lại tin tức này lấy một loại không thể tưởng tượng tốc độ đang bay nhanh truyền bá, dẫn đến vô số ngoại môn đệ tử nghị luận như nước thủy triều, liên liên rất nhiều chấp sự cùng trưởng lão cũng tại bắt đầu chú ý tới tình thế đến tiếp sau phát triển.

"Cái này Từ Phong là điên sao? Coi là đồng tu làm dưới thắng Lý Kiến một lần, liền có thể lại thắng lần thứ hai? Phải biết, sinh tử chiến bên trên, Lý Kiến không có khả năng vẫn như cũ đem tu vi áp chế ở Ngưng Khí Cảnh thất tầng, ta thật sự là không nghĩ ra cái này Từ Phong có gì ý vào dám đón lấy trận này Sinh Tử Đối Quyết!" Có người đối Từ Phong ứng chiến cảm thấy mười phần không hiểu, cảm thấy Từ Phong đây là đang chính mình muốn chết.

"Từ Phong từ nhập môn về sau liền bị người lấy thiên tài quan xung, lúc này bởi vì Ô Đan Sơn Mạch chỉ hành đủ loại kinh lịch, càng là truyền ra không nhỏ uy danh, tuy nhiên khi tiến vào tông môn về sau, trong lúc đó có mấy năm yên lặng, thậm chí một lần được xưng là phế vật, nhưng cái này không chút nào có thể ảnh hưởng hấn loá mắt quang huy, loại thiên tài này, tự nhiên cũng là trời sinh ngạo cốt, sao lại Tị Chiến? Coi như biết rõ không địch lại, cũng phải vì tôn nghiêm mà chiến, dù chết không tiếc! Loại này võ giả bất khuất tinh thần cũng chính là ta đợi khiếm khuyết, Từ Phong ứng chiến tiến hành, mặc dù sẽ mất đi tính mạng, nhưng ta kính nể hấn!" Cũng có người cảm thấy Từ Phong bởi vì mặt mũi, tôn nghiêm vấn đề, cho nên mới sẽ ứng chiến, mà lại ôm lấy cái chuông này ý nghĩ người còn số lượng cũng không ít, thậm chí rất nhiều người bởi vì kính yêu Từ Phong loại này thấy chết không sờn tinh thần, ngược lại tại bọn họ ở sâu trong nội tâm sinh ra hi vọng Từ Phong không muốn chết rồi suy nghĩ.

Đây là ngoại môn đệ tử ở giữa Chủ Lưu hai loại ý nghĩ, Từ Vân Tông ngoại môn đệ tử đông đảo, mọi người lao nhao cùng một chỗ nghị luận, khó tránh khỏi hội có rất nhiều kỳ hoa ngôn luận ra đến, bất quá những này ngôn luận nhiều lắm thì có chút lờ người, bao la nhà cười một tiếng thôi, phần lớn người vẫn là nắm giữ hai loại ý nghĩ bên trong một loại.

Cũng có một chút bướng bỉnh người, bọn họ cho rằng Từ Phong cũng không ngốc, cũng không phải là bởi vì tôn nghiêm mà không thể không chiến, bọn họ vẫn như cũ cảm thấy Từ Phong thu hoạch được Hoàng giả truyền thừa truyền ngôn là thật, mà lại lần này Từ Phong ứng chiến cũng chính là từ khía cạnh chứng thực việc này, khẳng định là Từ Phong thân có Hoàng giả truyền thừa, mà lại tại cùng Tam Trưởng Lão sau khi tách ra tiềm ẩn lên tới tu luyện Hoàng giả truyền thừa, thẳng đến Tiểu Hữu Sở Thành về sau mới trở lại tông môn.

Bởi vậy, bọn họ nhận vì lần này hai người quyết đấu, ai sống ai chết vẫn là cái lo lắng, rất có thể là một trận thế lực ngang nhau chiến đấu.

Chỉ bất quá loại này ngôn luận lệnh phần lớn người đều khịt mũi coi thường, cảm thấy cảm loại suy nghĩ này người đều là chết đầu óc, bởi vì tại mấy trăm tên đệ tử mạnh mẽ xong tới nhiệm vụ đại diện về sau, lo lắng đến tiếp sau tạo thành càng nghiêm trọng hơn hậu quả, cho nên Ngoại Môn Trưởng Lão nhóm sau khi thương nghị liền làm ra quyết định, tới hôm đó liền phái ra một gã chấp sự ra mặt làm sáng tỏ cái tin đồn này, biểu thị Mệ Vụ Sâm Lâm bên trong không có Hoàng giả truyền thừa, cũng càng không có người từng thu được Hoàng giả truyền thừa.

Cho nên hiện tại, trừ là mấy tên tính cách có chút bướng bỉnh, nhận lý lẽ cứng nhắc đệ tử còn vẫn như cũ tin tưởng vững chắc truyền ngôn không giả.

...

Lý Kiến trong động phủ, hơn mười tên thiếu niên thiếu nữ ngồi vây quanh tại một cái xông phụ cận.

Những người này đều là cùng Lý Kiến quan hệ mật thiết, một mực lấy Lý Kiến như Thiên Lô sai đâu đánh đó người.

Trong động phủ nhân số tuy nhiên không ít, lại hết sức yên tĩnh, mà lại trên mặt mỗi người biểu lộ cũng lạ thường nghĩ thông suốt, đều là vẻ mặt vô cùng nghị hoặc chỉ sắc.

Lý Kiến nửa nằm tại đại trên giường, sắc mặt âm trầm vô cùng đồng thời cũng mang theo ngoài ý muốn cùng vẻ ngờ vực.

"Cái này Từ Phong đã vậy còn quá sáng khoái ứng chiến?" Lý Kiến lo nghĩ càng sâu, cảm thấy Từ Phong ứng chiến sự tình bên trong còn ẩn giấu đi cái gì không muốn người biết lý do.

Thương thế hấn thông qua phục dụng Liệu Thương Đan Dược đã được đến ổn định không chế, bị Từ Phong nhất quyền đánh gãy cánh tay phải cũng đã sớm mọi người nói liền, cũng không lo ngại, chỉ cần đang kéo dài đan dược phụ trợ hạ chỉ cần muốn hơn một tháng thời gian liền có thể hoàn toàn khôi phục, thậm chí đều sẽ không ảnh hưởng đến hấn hai tháng về sau muốn tham gia ngoại môn thi đấu.

"Anh họ, ta xem là người lo ngại, cái này Từ Phong tu vi cảnh giới cùng người chênh lệch lớn như vậy, coi như cho hấn một bộ Hoàng Giả Cảnh cường giả vũ kỹ cho hấn tu luyện, hấn cũng không thể nào là đối thủ của người, lần này tiểu tử này là chính mình chịu chết tới." Đứng tại cạnh giường Lý Việt trước hết nhất chịu đựng không nổi cái chuông này kiểm chế bầu không khí, dẫn đầu mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

Lý Việt tốc độ nói rất chậm, đầu vào đầy nói tự mình nhìn pháp, dùng cẩn thận từng li từng tí để hình dung hội càng thêm chuẩn xác.

Lý Kiến hôm đó từ trong hôn mê sau khi tỉnh lại, tính khí liền liền bắt đầu dị thường nóng nảy, lúc ấy tại thương thế vẫn chưa ổn định tình huống dưới liền

đã bởi vì kích động tâm tình mà nộ hống liên tục, về sau tuy nhiên tỉnh táo lại, nhưng tỉnh tỉnh cũng càng phát ra Hung Lệ, chỉ cần xung quanh người có chút không có thuận ý hấn, liền sẽ bị hấn mắng cái máu chó đầy đầu.

Cho nên Lý Việt cũng không muốn tiếp xúc cái này rủi ro, cho nên lúc này ở Lý Kiến trước mặt mỗi nói ra một câu đều muốn hiện trong đầu suy nghĩ nửa ngày mới nói ra miệng.

"Xác thực như thế, Ngưng Khí Cảnh cửu tầng tu vi đã là ở vào Ngưng Khí Cảnh đột phá đến Uẩn Khí Cảnh giảm xóc giai đoạn, là một cái mười phần cự đại đường ranh giới", căn bản không có khả năng dựa vào cái gì cao giai vũ kỹ hoặc Linh Khí đến giải quyết, cái này Chim cánh cụt cái này hai loại khả năng, cũng phải cần có đầy đủ hùng hậu linh lực cheo chống, cho nên Lý Kiến sư huynh đúng là lo ngại."

Theo Lý Việt dẫn đầu, lần lượt lại có mấy người biểu đạt ra chính mình quan điểm.

Mấy người này nhìn như tại phân tích vấn đề, nhưng mịt mờ ở giữa cũng đều mười phần chăm chú lắng nghe, phân tích đồng thời không quên tán thưởng một phen Lý Kiến, ngụ ý nói đúng là lấy Lý Kiến Ngưng Khí Cảnh cửu tầng tu vi, có thể đủ ứng phó khả năng phát sinh bất luận cái gì tình huống.

"Xác thực như thế!" Lý Kiến khẽ gật đầu, trên mặt âm trầm biểu lộ giảm xuống, trầm ngâm một lát sau tiếp tục nói: "Lần trước chỉ chiến ta quá nóng vội chiến thắng, lại thêm chỉ quá mức khinh thị đối phương, cho nên mới đến tận đây thảm bại!"

"Lần này, ta tất nhiên thi triển ra ta toàn bộ thực lực, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, mặc dù hấn có quỷ kế gì, ta cũng phải để hấn trở thành thủ hạ ta vong hồn."

Lý Kiến nói ra sau cùng, không có có thụ thương quyền đầu nắm chặt trên giường đệm chần một góc, xóp đệm chần đúng là tại hấn cái này một nắm phía dưới, phảng phất này một chỗ vải vóc đã sớm mục nát, trong nháy mắt đem bị tấm đệm này một góc lấy xuống.

Lúc này Lý Kiến bộ mặt hàm sát sắc, trong mắt oán độc, Hung Lệ ánh mắt chớp động, nhìn chung quanh người đều có chút rung mình, tâm thần trầm giọng một tia rung động, đồng thời đã bắt đầu vì Tử Phong âm thầm bị ai đứng lên.

Dương Như Nhi lúc này cũng tại Lý Kiến trong động phủ, mà lại những ngày này cơ hồ đều làm bạn tại Lý Kiến khoảng chừng chiếu cố Lý Kiến thương thể, lúc này nàng ngồi cùng bên giường, khoảng cách Lý Kiến gần nhất, cũng là nhìn rõ ràng nhất người.

Nhìn thấy Lý Kiến lúc này biểu lộ, Dương Như Nhi thầm cười khổ, mấy ngày đến Lý Kiến sờ tác sờ vì để cho nàng thất vọng cực độ.

Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là thiên tài tuần kiệt?

Bị thua thụ thương thời điểm phảng phất toàn thể giới đều thiếu nợ lấy hấn, hiện tại thương thể chưa khỏi hấn, người khác vài câu thôi phỏng lại lập tức để lòng tự tin bạo rạp, tự đại đồng thời, nhỏ hẹp lòng dạ cũng bị lâm ly hiện ra.

Liên xem như nàng tu vi không bằng Lý Kiến cùng Tử Phong, nhưng mấy ngày trước đây trận chiến kia, nàng cũng nhìn ra Tử Phong một quyền kia cũng không đơn giản, thế nhưng là luận võ kết thúc đến nay, Lý Kiến từ không để ý qua những này, chỉ cần có người nói, hấn hoặc là lời đình nổi giận, hoặc là lấy chính mình chủ quan vì lấy có lừa mình dối người, từng cảnh tượng ấy đều bị Dương Như Nhi để ở trong mắt, trong lòng đắng chát tư vị có thể nghĩ.

Hiện tại nàng đã bị gia tộc đem nam nhân này cột vào một cái chiến trên thuyền, cũng là muốn dưới cũng là không thể nào, đến thiếu gia chủ bên trong liền sẽ không đồng ý, riêng là hiện tại Dương gia đứng trước cùng thành gia tộc của hấn chèn ép, càng là cần Lý gia dạng này một cái chỗ dựa.

Nội tâm than nhẹ, Dương Như Nhi nhỏ bé không thể nhận ra quay mặt qua chỗ khác, không muốn đi nhìn, càng không muốn nghe.

Tại nàng tâm tình sa sút thời điểm, trong đầu một bóng người lặng yên hiển hiện, kiên nghị, quả cảm, bất khuất.

"Nếu là hết thảy đều có thể dựa theo khi còn bé bộ dáng phát triển một chút đến thì tốt biết bao!"

...

Một bên khác, Tử Phong cùng Hắc Trư nháo kịch cũng có một kết thúc, Hắc Trư tuy nhiên bị Tử Phong thu thập một hồi, nhưng bằng mượn da dày thịt béo, mặt đại tâm bao quát đặc chất, cứ thế mà đem vốn là phe thắng lợi Tử Phong đuổi xuống giường lớn.

Bọn họ ai cũng không muốn cùng đối phương nhét chung một chỗ, nhưng Hắc Trư cũng là lại trên giường không đi, đánh cũng vô dụng, mắng cũng không dễ làm, sau cùng Tử Phong đành phải từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra một cái bò đoàn ngồi dưới đất, nhìn lấy có chút thâm trầm.

Hắn từng nghĩ tới muốn đi lại mua một cái giường trở về, nhưng là bởi vì Lý Kiến đã xem làm cho người đem phát ra sinh tử Chiến Thần tình tin tức truyền đi, Tử Phong không cần nghĩ cũng biết chính mình khẳng định lần nữa thành vì người khác trong miệng nhiệt nghị nhân vật, cho nên đi qua cân nhắc về sau, hắn quyết định tạm thời vẫn là dừng đi ra ngoài, đi theo phía sau mấy trăm tên "Tiểu đệ" tràng diện hắn đến nay còn ký ức vẫn còn mới mẻ, loại tràng diện này tuy nhiên rất uy phong, nhưng bên trong khổ sở cũng chỉ có tự mình biết.

Thật sự là quá khó chịu, theo nhìn khi một dạng, mà hấn liền tựa như là con khi kia.

Ngay tại lúc hấn ngưng thần tĩnh khí, dự định lúc thời điểm tu luyện, Hắc Trư lần nữa mở miệng đem cắn ngang.

"Tiểu tử, tình huống có chút không đúng a!" Hắc Trư một mặt ngưng trọng, bất quá tròn mép thân thể hoành nằm ở trên giường lại có vẻ tương đương

buồn cười.

"Cái gì không đúng?" Từ Phong nhíu mày, vừa nhìn thấy Hắc Trư liền đến khí, giờ phút này còn theo chính mình bày làm ra một bộ sát có việc bộ đáng không biết lại muốn xoát hoa dạng gì.

"Chúng ta tựa như là bị vây quanh!" Hắc Trư trả lời Từ Phong một câu, chợt không nói thêm lời, ánh mắt khép hờ sau một lát đột nhiên lần nữa mở ra, trên mặt vẻ mặt ngưng trọng càng phát ra nồng đậm, đối Từ Phong nói lần nữa: "Ta cảm giác không sai, chúng ta động phủ bên ngoài giống như có rất nhiều người, đã âm thầm đem toàn bộ động phủ bao vây lại."

"Trước không đề cập tới Phòng Ngự Trận Pháp tồn tại, liền xem như không có Phòng Ngự Trận Pháp trở ngại, ngươi tu vi đã bị phong ấn, làm sao có thể với cảm giác được tình huống bên ngoài?" Từ Phong mặt lộ vẻ nghi ngờ hỏi.

"Hoàng Già Cảnh cường giả liền xem như Khí Hải cùng Thức Hải bị phong ấn, nhưng cũng vẫn có người không tương tượng nổi thủ đoạn." Hắc Trư có chút khinh thường nói ra, đối với như thế nào cảm giác được tình huống bên ngoài lại là chưa hề nói.

"Ngươi có phải hay không đem tin tức ta tiết lộ cho một số không đáng tin người?"

Từ Phong còn không tới kịp làm phản ứng gì, Hắc Trư tựa hồ đột nhiên nghĩ đến loại khả năng này, nhất thời biến sắc, trợn mắt nhìn Từ Phong, một bộ hưng sư vấn tội bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Ô Long

Đang nghe Hắc Trư phần nộ quát hỏi về sau, Từ Phong trong lòng cũng là giật mình!

Hắn nhìn thấy Hắc Trư trên mặt chưa bao giờ có ngưng trọng thần sắc, biết Hắc Trư cũng không phải là đang nhìn trò đùa, như thế nói đến, động phủ mình đúng là bị người vây quanh.

"Ta trở lại tông môn về sau không có cùng bất luận kẻ nào nói lên qua người!" Từ Phong tức giận trả lời một câu, cũng không lo được cùng Hắc Trư trong vấn đề này quá nhiều dây dưa, hiện tại chủ yếu nhất là biết rõ ngoại môn tình huống, cùng ứng đối đối sách.

"Ngươi có thể cảm giác được ngoại môn cụ thể có bao nhiêu người?" Từ Phong hỏi.

Hắc Trư có chút hồ nghi nhìn Từ Phong liếc một chút, tựa hồ là nói với Từ Phong lời nói có chút hoài nghi, bất quá vẫn là trả lời Từ Phong vấn đề: "Thô sơ giản lược tính ra, chỉ ít cũng phải có khoảng một trăm người, mà lại rất đều đều phân tán tại động phủ bốn phía, nghiêm chỉnh là vây quanh tình huống."

"Đều là tu vi gì?" Từ Phong lại hỏi.

"Ta làm sao có thể biết, bằng vào ta hiện tại trạng thái, có thể cảm ứng được sinh mệnh khí tức cũng không tệ." Hắc Trư mắt trợn trắng, cảm thấy Từ Phong hỏi vấn đề này đơn giản cần ăn đòn.

Từ Phong không để ý đến Hắc Trư này ghét bỏ biểu lộ, thời gian khẩn cấp, rất có thể sau một khắc liền sẽ có người phá mất Phòng Ngự Trận xông vào trong động phủ.

Tình huống so Từ Phong muốn còn bất bất hơn, hơn một trăm người! Cái này nhất định không phải tới đối phó chính mình, hắn còn không có bản sự này!

Thật chẳng lẽ là bởi vì Hắc Trư bị tông môn phát hiện, cho nên phái ra đại lượng võ giả đến đây bắt bắt Hắc Trư?

Đứng dậy về sau Từ Phong đầu não tỉnh táo lại, khẽ lắc đầu, cảm thấy Hắc Trư bại lộ tình huống không có khả năng xuất hiện, hắn trở lại tông môn về sau không có cùng bất luận kẻ nào nói lên Hắc Trư, mà thẳng đến Hắc Trư ở cùng với chính mình cũng chỉ có Chung Lôi, nhưng lấy hắn đối Chung Lôi hiểu biết, Chung Lôi tuyệt không có khả năng đem chuyện này tiết lộ cho Từ Vân Tông cao tăng.

Nhưng nếu như không phải là bởi vì tới bắt Hắc Trư, Từ Phong hiện tại quả là nghĩ không ra tông môn tại sao lại phái ra tình cảnh lớn như vậy vây quanh động phủ mình.

Chẳng lẽ?

Từ Phong trong đầu đột nhiên nghĩ đến một loại tình huống!

Biết hẳn cùng với Hắc Trư còn có ba người, cũng là từng cùng Từ Phong có khúc mắc Vũ Đại ba người bọn họ, nhưng hẳn đã sớm cân nhắc qua vấn đề này, đã từng đem cái lo lắng này báo cho Chung Lôi, Chung Lôi lúc ấy còn mười phần tự tin nói cho hẳn biết không cần lo lắng, chuyện này hẳn hội giải quyết thích đáng!

Đoán chừng vấn đề chính là xuất hiện ở ba người này trên thân!

Từ Phong đầu não phi tốc tự hỏi những vấn đề này, nghĩ đến đối sách.

"Ngươi sừng sờ cái gì thần a!" Hắc Trư gặp Từ Phong đứng ở nơi đó cũng không nói chuyện, nhất thời có chút gấp, sớm đã xuống giường, gặp hẳn không đứng ở Từ Phong phía trước đi lại.

"Ngươi tiến tiền sừng vật đại đi!" Từ Phong nói với Hắc Trư.

"Đi vào có làm được cái gì? Ngươi đào mệnh bản sự còn không bằng ta! Chỉ cần ngươi bị bắt lại, ta chẳng phải là cá trong chậu?" Hắc Trư liên tục lắc lư viên kia đầu to, chết sống không có đi vào.

"Ai nói muốn chạy trốn?"

"Này ngươi muốn làm gì?" Hắc Trư lui ra phía sau mấy bước, tràn đầy cảnh giác nhìn chằm chằm Từ Phong nói ra: "Ngươi nếu là đem ta giao ra, ngươi chính là bán Bọn cậu Vĩnh!"

"Phi!"

Từ Phong đầy trong đầu hắc tuyến, thật nghĩ ở bên ngoài người tiến trước khi đến đem Hắc Trư trước đánh bên trên một hồi lại nói.

"Bớt nói nhảm, mau vào! Ngươi ta đã ký kết Bình Đẳng Khế Ước, ta lại làm sao có thể đưa ngươi giao ra!"

"Cũng là!" Hắc Trư vừa rồi gấp văng đầu, bây giờ nghĩ lại xác thực như thế.

"Bất quá ngươi có thể hay không nói cho ta biết trước ngươi ứng đối chi pháp?" Tiến vào sừng vật đại trước đó, Hắc Trư vẫn còn có chút không quá yên tâm.

"Nếu như ngươi bị phát hiện cũng khẳng định là nhìn thấy qua chúng ta người để lộ bí mật, ta đến lúc đó chỉ cần đến cái chết không thừa nhận liền tốt!"

"Ngươi ngu ngốc sao? Bọn họ sẽ không lục soát thân ngươi a! Liên xem như nơi này không có người thấy sừng vật đại, nhưng chỉ cần hơi chút kiểm tra liền biết là bên trong bên trong tàng càn khôn!"

"Bọn họ hiện tại cũng không có lá gan này dám lục soát ta thân thể! Khi sư phụ ta là bài trí hay sao?" Từ Phong cười hắc hắc, cảm thấy nếu như chuyện không thể làm, thật đến vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, cũng chỉ có thể đem sư phụ mình dời ra ngoài.

Hắc Trư đầy trong đầu vấn an, nhìn Từ Phong nâng lên sư phụ về sau, này tiểu nhân đắc chí sắc mặt, Hắc Trư nhìn không được hiểu kỳ muốn hỏi lập tức Phong Sư phó là ai, làm sao đột nhiên toát ra người sư phụ tới.

Từ Phong chuyện bá sư cũng không cùng bất luận kẻ nào nói về, mà lại một mực đang lo lắng bên ngoài người đột nhiên xông tới, Từ Phong cũng không kịp giải thích, trước hết để cho Hắc Trư nhanh lên tiến vào sừng vật đại bên trong.

Đem Hắc Trư thu vào sừng vật đại bên trong về sau, Từ Phong đem sừng vật đại để vào ở ngực trong vật áo, tránh cho mang ở trên người quá dễ thấy, bị người liếc một chút phát giác, vậy liền hết đường chối cãi.

Sau đó nàng trở lại trên giường, làm bộ làm không có cái gì phát giác, khoanh chân ngồi ở trên giường bắt đầu tu luyện, chờ lấy bên ngoài người xông tới.

Từ Phong đã nghĩ kỹ, những người kia xung sau khi đi vào, hẳn giả vờ ngây ngốc lí do thoái thác:

"Các ngươi muốn làm gì? Đã đến tự tiện xông vào bên ngoài môn tử đệ động phủ, các ngươi liền không sợ tông môn trừng phạt sao?"

"A? Các ngươi là phụng mệnh đến đây! Các vị trưởng lão, chấp sự, đệ tử đến tột cùng phạm cái gì sai, đã đến để nhiều người như vậy bắt ta?"

Ngay từ đầu ngữ khí cường ngạnh, giận dữ mắng mỏ người tới, chột mặt lộ vẻ sợ hãi, đáng thương!

Chỉ là Từ Phong làm tốt hết thảy chuẩn bị, nhưng chậm chạp không có người xông vào trong động phủ, cái này khiến Từ Phong phiền muộn không bình thường.

"Tình huống như thế nào?" Từ Phong tâm lý nghi vấn trùng điệp.

Hữu tâm triệt tiêu trận pháp, dùng tốt Tinh Thần Lực cảm ứng một phen, nhưng kể từ đó, rất có thể liền sẽ để bên ngoài chỉ người biết hẳn đã có phát giác.

Thời gian lại qua khoảng một canh giờ, bên ngoài vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì, Từ Phong có chút ngồi không yên, hẳn dự định trực tiếp đi ra động phủ đi xem một cái, đại không coi như làm là vừa vãn ra ngoài.

Ngay tại hẳn vừa muốn bỏ trận pháp thời điểm, bên ngoài động phủ truyền đến Mộ Dung Tuyết thanh âm.

Từ Phong càng là kinh ngạc, nếu như tông môn đem nơi này vây quanh, như thế nào lại để từ tiếp cận.

Giờ khắc này Từ Phong phát giác được một lần không đúng, cảm thấy mình cùng Hắc Trư có phải hay không náo một cái Ô Long, tại chính mình hù dọa chính mình. Mà ngoài động phủ những người này căn bản cũng không phải là là đen heo mà đến.

Trong lòng có loại phỏng đoán này, Từ Phong cũng không dám khẳng định, nhưng ít ra Mộ Dung Tuyết là lên cho nàng một cái đi ra động phủ lý do.

Khi Từ Phong đi ra động phủ thời điểm, lập tức liền phát hiện trừ Mộ Dung Tuyết bốn người bên ngoài, còn có không ít thân ảnh ra hiện tại hẳn động phủ xung quanh.

Hắn lại dùng Tinh Thần Lực cảm giác một chút, phát hiện ở chung quanh một ít cây cối, kiến trúc chung quanh còn có một số không có bị nhìn Đại Vũ Giả tồn tại.

Hắc Trư xác thực không có lừa hắn, những người này cộng lại chừng hơn một trăm người.

Chỉ là những người này tu vi làm sao đều là Ngưng Khí Cảnh?

Sau một khắc Từ Phong phát giác được dị thường, mà lại hẳn nhìn thấy mấy cái tương đối nhìn quen mắt người, mấy người này đã từng một mực theo hắn đến nhận chức vụ đại diện, sau đó lại từ nhiệm vụ đại diện theo hắn ra đến, cho nên hẳn đối mấy người này ấn tượng sâu hơn!

Ngưng Khí Cảnh năm tầng làm sao có thể là được phái tới bắt một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả, liền xem như biết Hắc Trư bị phong ấn, tại không rõ ràng cụ thể mãnh tình huống dưới cũng không có khả năng phái ra dạng này đệ tử đến đây.

Cho nên tại nhìn thấy mấy người này về sau, Từ Phong lập tức liền biết mình hiểu lầm.

Có thể những người này vây quanh ở động phủ mình chung quanh làm cái gì? Chẳng lẽ còn là vì này truyền ngôn bên trong Hoàng giả truyền thừa?

"Từ Phong sư huynh!"

Lúc này, Mộ Dung Tuyết lần nữa kêu gọi Từ Phong, Từ Phong lấy lại tinh thần, đem trận pháp rút khỏi, đem Mộ Dung Tuyết bốn người thả sau khi đi vào lại lần nữa mở ra trận pháp.

"Từ Phong sư huynh, người sao có thể đáp ứng cùng Lý Kiến tiến hành sinh tử chiến?" Mộ Dung Tuyết còn chưa đi đến Từ Phong phụ cận liền trực tiếp hỏi, Mộ Dung Tuyết trên mặt vẻ lo lắng, giọng nói bên trong cũng có thể nghe ra một vẻ tức giận.

Các nàng cũng là lo lắng Từ Phong ứng chiến, cho nên ngày đó sáng sớm liền đuổi tới Từ Phong nơi này, hơn nữa còn tận tình khuyên bảo nói một đồng lớn an ủi lời nói, nhưng người nào nghĩ đến ngày kế tiếp các nàng liền nghe đến Từ Phong đáp ứng tiến hành sinh tử chiến tin tức.

Ngay từ đầu các nàng nghe được tin tức này đều còn chưa tin, cho rằng là một số người cố ý lẫn lộn, rải ra đến lời đồn, nhưng sau cùng nhiều mặt chứng thực phía dưới, mới biết được đây cũng không phải là lời đồn, mà chính là chuyện thật!

"Đi vào rồi nói sau!" Từ Phong nhìn thấy Mộ Dung Tuyết mấy người ánh mắt, có chút xấu hổ.

Hắn không nghĩ tới tin tức lại nhanh như vậy liền bị để lộ ra đến, mà lại đối với lúc ấy giấu diếm cũng sau một chút hối hận.

Điểm này đúng là chính mình cân nhắc không chu toàn, bất quá tại ngoài động phủ không thích hợp đàm luận những này, bởi vì hắn đã chú ý tới rất nhiều người đã nhìn qua, đang chăm chú bọn họ bên này động tĩnh.

Mộ Dung Tuyết mấy người cũng nhìn ra Từ Phong ý tứ, cho nên cũng không có lại vội vã hỏi nhiều, cùng Từ Phong cùng một chỗ tiến vào trong động phủ.

Tiến vào động phủ về sau, một phen chất vấn là không tránh không có.

Từ Phong biết mấy người kia là quan tâm chính mình, cho nên đối với Mộ Dung Tuyết một bộ nổi giận dưng dưng như là cộp cái bộ dáng này cũng không có tức giận, ngược lại là trong lòng áy náy càng đậm.

"Ta đáp ứng trận này sinh tử chiến, vậy ta liền nhất định có nắm chắc tất thắng, về phần hẳn ta hiện tại còn chưa thuận tiện cho các người làm nhiều giải thích, các người chỉ phải tin tưởng ta hội không có việc gì liên tốt. Mà lại ta hôm nay cùng các người nói những lời này, các người cũng không cần khoa trương ra ngoài."

Từ Phong muốn giữ lại thực lực, nếu như trước thời gian bị người ta biết hẳn thực lực, riêng là tiết lộ đến Lý Kiến trong tay, khó đảm bảo đối phương sẽ không sớm sử dụng một số u ám thủ đoạn tới đối phó chính mình.

Bởi vì cái gọi là mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, liền như là lúc trước Lý Kiến tìm Lý Phong đối phó chính mình, hẳn lúc ấy làm sao có thể nghĩ đến Lý Kiến lại đối phó chính mình, càng sẽ không nghĩ tới Lý Phong hội tiếp lấy luận bàn chỉ điểm danh nghĩa đem chính mình trọng thương, còn káo xưng là nhất thời thất thủ.

Từ Phong những lời này lệnh Mộ Dung Tuyết mấy cái người đưa mắt nhìn nhau, bọn họ có thể nghe ra Từ Phong nói ra câu nói này lúc là như thế nào tự tin, căn bản không phải vì qua loa bọn họ mới nói những lời này.

Nói cách khác Từ Phong có thể chiến thắng Lý Kiến nắm chắc!

Từ Phong đến tốt cùng có thủ đoạn gì còn sẽ có tự tin như vậy? Lý Kiến tu vi thế nhưng là đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, là lần này ngoại môn thi đấu tiến quân mười vị trí đầu đứng đầu nhân tuyển.

Trong lòng bọn họ nghi hoặc, đồng dạng cũng mười phần chấn kinh.

Cuối cùng bọn họ chịu đựng trong lòng hiếu kỳ, không có hỏi tới Từ Phong tự tin đến từ nơi đâu, bọn họ hoàn toàn tin tưởng Từ Phong lời nói.

"Đúng, bên ngoài những người kia là chuyện gì xảy ra?" Từ Phong hỏi vậy quanh ở hân động phủ chung quanh những người kia.

"Bọn họ?" Tiền Phi Bạch Từ Phong liếc một chút, nói: "Còn không phải là bởi vì ngươi đáp ứng Lý Kiến đối chiến, dẫn phát vô số người chú ý, những người này tự nhiên là đến thăm thính ngươi hư thực."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Hắc Trư suy đoán

Từ Phong biết bên ngoài những người kia tới đây ý đồ về sau, khuôn mặt có chút cổ quái, nghĩ đến mình cùng Hắc Trư trước đó đủ loại cử động có chút không biết nên khóc hay cười.

Nhưng nói trở lại, lúc ấy tình huống hẳn xác thực nghĩ không ra còn có hân nguyên nhân có thể dẫn đến nhiều như vậy vô giả.

"Từ Phong sư huynh, ngươi không sao chứ?" Mộ Dung Tuyết mấy người hơi nghi hoặc một chút nhìn lấy Từ Phong biểu lộ quái dị, mở miệng hỏi.

Từ Phong liền vội vàng lắc đầu, "Không có việc gì, chỉ là không nghĩ tới mà thôi."

Hắn nói lập lòe nước đôi, Mộ Dung Tuyết mấy người cũng không có lại hỏi, phụ họa giống như gật gật đầu.

Từ Phong từ Mộ Dung Tuyết mấy người không trung biết ra giới hai ngày này phát sinh tình huống, bao quát liên quan tới hắn sở dĩ ứng chiến đủ loại suy đoán.

Trừ Chủ Lưu mấy loại thuyết pháp coi như đáng tin, còn có một số kỳ hoa suy đoán nghe được Từ Phong hoàn toàn không còn gì để nói.

Riêng là khi Từ Phong nghe nói có người cho là hắn biết rõ không địch lại lại vì võ giả tôn nghiêm mà chiến, thắng được rất nhiều người ủng hộ, tiếng hô một mảnh, tin tức này càng lệnh từ hơn phong có chút dở khóc dở cười, biểu lộ cực kỳ đặc sắc.

Mộ Dung Tuyết nói cho Từ Phong, tuy nhiên ngoại môn đại bộ phận đối Từ Phong lần này quyết đấu mười phần không coi trọng, nhưng ra ngoài ý định là, ngoại giới đối với Từ Phong tiếng hô rất cao, riêng là Từ Phong cùng Lý Kiến ở giữa ân oán bị người có quyết tâm tổng kết về sau rải ra đến, mọi người tại lời nói ở giữa đối Từ Phong càng nhiều một tia đồng tình, trái lại Lý Kiến, thì bị người đánh lên ghen ghét, âm hiểm, lấy mạnh lấn Nhược Đẳng nhân hiệu, từng tại ngoại môn uy danh cũng bởi vậy rút xuống ngàn trượng.

Thậm chí có ít người tại biết giữa hai người ân oán về sau phản ứng kịch liệt, đã đến khỏi xưởng đối Lý Kiến lên án, nhưng đây cũng chỉ là cực kỳ cá biệt người, mà lại là Lôi Thanh Đại Vũ Điểm Tiểu, cơ hồ không có người hưởng ứng, dù sao Lý Kiến thực lực còn tại đó, không ai nguyện ý đắc tội.

Nói tóm lại, lần này giữa hai người sinh tử chiến dẫn phát một trận ngoại môn ở giữa cuồng nhiệt luận triều, chuyện này cũng thành đồng đạo đệ tử lời nói ở giữa ắt không thể thiếu nội dung một trong.

Từ Phong sau khi nghe xong, tuy nhiên trong lòng cảm thấy kinh ngạc, nhưng cũng còn biểu hiện ra cái gì cao hứng, mừng thầm chi sắc, , hẳn cảm thấy có chút quá kịch vui tính.

Hắn tỉ mỉ nghĩ lại, cũng có thể đoán được trong nguyên nhân.

Đầu tiên là tên kia thần bí người có quyết tâm đem hai người ân oán từng cái liệt ra, mà lại mười phần tường tận, bên trong thậm chí bao gồm Tử Phong bị Lý Phong đã thương, mà Lý Phong lại cùng Lý Kiến đồng xuất nhất tộc sự tình cũng sắp xuất hiện đến, cứ việc không có nói rõ là Lý Kiến sai sử, cũng rất khó không khiến người ta nghĩ tới chỗ này.

Cần thứ cũng đã đem Lý Kiến đẩy lên đạo đức chế thấp điểm.

Nếu như không phải biết Trương Nguyên đang lúc bế quan đột phá cảnh giới, Tử Phong còn thật sự cho rằng đây hết thảy đều là Trương Nguyên làm ra.

Lần, Lý Kiến lấy cao hơn hai cái cảnh giới tu vi hướng Tử Phong khởi xướng sinh tử chiến, cái này vốn cũng không phải là một lần công bình quyết đấu, bình thường mọi người tâm lý đều sẽ thiên hướng về yếu thế một phương.

Đối với những này Tử Phong cũng không quá để ý, biểu hiện ra cùng tuổi tác mười phần không hợp trầm ổn tính cách, nếu như hắn là loại kia có thể bị người khác nghị luận mà ảnh hưởng đến người, đoán chừng mấy năm trước hắn bị nhiều người người coi là phế vật thời điểm, liền đã hoàn toàn trầm luân tại cam chịu tâm tình bên trong.

Nếu như nói duy nhất có thể kích thích hắn hứng thú ngược lại là hắn hiện tại muốn biết nhất Lý Kiến lúc này là phản ứng gì.

Đây là Lý Kiến một trận Phục Cừ Chi Chiến, muốn rửa sạch nhục nhã, vấn đề trước đó thảm bại tổn thất uy nghiêm, đồng thời cũng phải hoàn toàn giải quyết hết Tử Phong cái này cái đinh trong mắt.

Bất quá nhìn trước mắt cái này tình huống, tựa hồ Lý Kiến rất nhiều hi vọng đều không có đạt tới, ngược lại là thành tựu Tử Phong trong mắt mọi người khen ngợi, hắn thành một cái mười phần ác nhân, mà lại loại tình huống này theo thời gian chuyển đổi, cũng chắc chắn càng ngày càng nghiêm trọng.

Càng là đối với Lý Kiến loại này đem người khác cái nhìn cùng tự thân uy vọng đều mười phần coi trọng một người, khi biết ngoại giới loại phản ứng này, không biết hội nổi giận thành bộ dáng gì.

Mộ Dung Tuyết bốn người tại Lý Kiến trong động phủ cũng không dừng lại thời gian quá dài liền rời đi, bọn họ tại nhìn thấy Tử Phong tự tin như vậy, trong lòng lo lắng giảm bớt không ít, biết ở đây ở lâu cũng lên không đến bất luận cái gì trợ giúp, ngược lại sẽ chậm trễ Tử Phong tu luyện.

Mấy người sau khi đi, Tử Phong than nhẹ một tiếng, xem ra ở ngoại môn đại so trước đó vẫn là tận lực không muốn ra khỏi cửa, thời khắc bị người ta nhóm ngó cảm giác cũng không tốt, Tử Phong không muốn thử nghiệm.

Mà lại thông qua sự phụ chỉ điểm, Tử Phong quyết định tại đột phá đến Uẩn Khí Cảnh trước không hề lợi dụng đan dược phụ trợ tu hành, chỉ bằng vào tự thân hấp thu linh lực, gia tăng đối với linh khí cảm ngộ, đối ngày sau tu hành hội có chỗ tốt, cho nên hắn tạm thời từ bỏ qua Linh Bảo Các nguyện vọng.

"Chỉ là như vậy vừa đến, ta cũng không thể đi ra ngoài làm một cái giường trở về, mà cái giường này..." Tử Phong nhìn một chút chính mình quen thuộc giường chiếu, mặt lộ vẻ buồn.

"Vô si đồ con lợn!" Nghĩ đến chính mình giường bị một đầu Hắc Trư chiếm lấy, Tử Phong đã cảm thấy vô hạn biệt khuất cảm giác tự nhiên sinh ra, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi.

"Đúng, Hắc Trư còn tại sừng vật đại bên trong chờ đợi tin tức đâu!"

Vang lên Hắc Trư, Tử Phong tuy nhiên trong lòng tức giận, nhưng vẫn là đem trong ngực sừng vật đại lấy ra, sau đó đem Hắc Trư phóng xuất.

Hắc Trư vừa mới được thả ra, lập tức lấy một loại không thể tưởng tượng tốc độ lướt ngang mấy mét đi vào động phủ một cái cạnh góc chỗ, sau đó dùng này đen nhánh, căng tròn mắt nhỏ bắt đầu nhìn chung quanh, thần sắc tràn đầy vẻ đề phòng.

Tử Phong thấy hoàn toàn không còn gì để nói, cảm tình cái này Hắc Trư vẫn là không tin lắm mặc cho chính mình, mới vừa xuất hiện liền trực tiếp đến cái lướt ngang.

"A? Tình huống gì!"

Hắc Trư thấy rõ ràng chung quanh tình huống về sau, lộ ra mười phần kinh ngạc biểu lộ.

Bất quá tại biết mình còn thân thể trong động phủ, mà lại nơi này cũng chỉ có hắn cùng Tử Phong, cũng không có nguy hiểm gì tồn tại, hắn tạm thời yên lòng, có chút hồ nghi nhìn về phía Tử Phong, chẳng lẽ tiểu tử này lừa dối quá quan?

Tử Phong đem từ Mộ Dung Tuyết nơi đó nghe được sự tình lại đơn giản cùng Hắc Trư nói một lần, lúc này mới lệnh Hắc Trư biết sự tình ngọn nguồn.

"Tu vi bị phong ấn liền là không được, nếu là gác qua trước kia, coi như toàn bộ Tử Vân Tông người ta đều có thể cảm giác được bọn họ đang làm gì, thân ở tu vi gì, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy." Hắc Trư sắc mặt khó được lộ ra một vòng xấu hổ, miệng bên trong nghĩ linh tinh nói các loại lý do biện giải cho mình.

"thiệt" Tử Phong khinh thường.

"Nếu không phải là bởi vì người khi đó đi theo ta đoạt cái này trương phá giường mà phát sinh tranh chấp, ta khẳng định có thể trước tiên liền phát hiện những người này tới gần, khi đó tất nhiên có thể phát hiện bọn họ là rải rác dần dần hội tụ đến nơi này, gần thứ cũng liền có thể đánh giá ra bọn họ cũng không phải là Từ Vân Tông phái tới bắt ta." Hắc Trư sau cùng trả đũa, đem tất cả mọi chuyện đều lại đến Từ Phong trên thân.

Bất quá gặp Từ Phong trợn mắt trừng tới, Hắc Trư lập tức dừng lại cái đề tài này, ngượng ngùng cười một tiếng, hướng phía hắn đi cho rằng này trương 'Phá giường' đi đến.

Lười nhác hướng trên giường một chuyển, như là đại gia, bắt đầu hỏi Từ Phong sư phụ sự tình.

Từ Phong không có giấu diếm, đem hắn bái Đại Trưởng Lão vì sư phụ tình nói một lần.

"Lão đầu này tu vi không tầm thường a!"

Nghe theo Từ Phong giảng thuật xong hắn đối kháng Đại Trưởng Lão lĩnh lực uy áp chi tiết về sau, Hắc Trư đạt được cái kết luận này.

"Người có thể đánh giá ra sư phụ ta cảnh giới?" Từ Phong đến hứng thú, đối với cái này sư phó cường đại hắn là biết, nhưng cũng hết sức tò mò sư phụ đến đến cảnh giới gì.

"Đến gần vô hạn Nguyên Linh Cảnh, hoặc là đã đạt tới Nguyên Linh Cảnh!"

"Quả nhiên!" Từ Phong sớm suy đoán, hiện tại từ Hắc Trư trong miệng đạt được chứng thực, hắn tin tưởng Hắc Trư kiến thức, biết đối phương phán đoán khẳng định không sai.

Nghĩ đến từng có nghe đồn nói sư phụ đã đạt tới Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, lúc nào cũng có thể tiến vào Nguyên Linh Cảnh, hiện tại xem ra sư phụ đã bước ra một bước kia.

"Tiểu tử người thế nhưng là tìm cái núi dựa lớn, Nguyên Linh Cảnh võ giả tại toàn bộ Bồ Cát Đảo cũng tìm không ra một tay số lượng, mà lại cái này bên trong còn bao gồm nửa bước linh nguyên."

Hắc Trư mười phần khẳng định nói ra, hắn đã từng cùng phong trần từ tại Bồ Cát Đảo phía trên du lịch qua một phen, đối Bồ Cát Đảo biết rất nhiều. Lúc ấy tại Bồ Cát Đảo phía trên chân chính bước vào Nguyên Linh Cảnh võ giả cũng chỉ có một người, ta mấy người đều là tại nửa bước Nguyên Linh tu vi.

Tuy nhiên đến nay hơn vạn năm quá khứ, nhưng Bồ Cát Đảo tư nguyên, hoàn cảnh bày ở chỗ này, không có khả năng đã sớm quá đa nguyên Linh Cảnh võ giả.

Mà lại Hắc Trư có một chút không có nói cho Từ Phong, hắn cho rằng Từ Phong sư phụ tu vi hắn là ở vào nửa bước linh nguyên cấp độ, đây không phải căn cứ Từ Phong miêu tả phán đoán, mà là chính hắn phỏng đoán.

Chính là bởi vì biết Bồ Cát Đảo thượng cảnh hưởng, Hắc Trư mới có như thế suy đoán. Bởi vì Bồ Cát Đảo bên trên công pháp, tư nguyên bản thân liền thiếu thốn, mà lại theo ngoại giới, vô luận là công pháp còn là tu luyện tư nguyên đều rất cấp thấp, muốn bằng này điều kiện đã sớm một cái Nguyên Linh Cảnh cường giả rất khó, hắn tại hơn vạn năm trước dựng phải tên kia Nguyên Linh Cảnh võ giả cũng là tại nửa bước Nguyên Linh Cảnh đắm chìm hai khoảng trăm năm, cơ hồ hao phí suốt đời thời gian, mới may mắn tại thọ nguyên sắp hết thời điểm bước ra một bước kia.

Mà giả cường giả kia chỉ như vậy khó khăn bước ra một bước kia, chủ yếu vẫn là bởi vì Bồ Cát Đảo thượng vũ giả đối với Nguyên Linh Cảnh cảnh giới này khái niệm mơ hồ, thậm chí hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể bằng vào tự thân tìm tòi tu luyện, cái này cũng thành chính yếu nhất hạn chế nguyên nhân.

Liền tựa như Từ Phong liền xem như thiên tư kinh người, nhưng tu hành đến nay cũng vẫn có thật nhiều tu luyện vấn đề một mực đang khốn nhiều hắn, mặc dù không có trở ngại hắn tu vi tăng trưởng, nhưng những này khốn nhiều hắn vấn đề một mực khiến cho hắn đi ra rất nhiều chặng đường oan uổng, nguyên bản trực hành liền có thể đến, những tu luyện này vấn đề liền tựa như từng tòa trở ngại con đường phía trước đại sơn, nhất định phải vòng qua mà đi.

Tổng căn bản, chỉ có hai chữ khái quát. Tích súc!

Không ngừng Từ Vân Tông không có dạng này tích súc, liền liền toàn bộ Bồ Cát Đảo bên trên sở hữu thực lực chung vào một chỗ, cũng không có cái này tích súc.

Tích súc là tích lũy quá trình, nhưng Bồ Cát Đảo tương đối chính xác Viêm Hoàng Vực mà nói, thật là một cái mười phần bế tắc, vắng vẻ tiểu đảo, người ở đây rất khó đi ra ngoài, mà bên ngoài người cũng rất ít nguyện ý tới nơi này.

Cho nên nói, con đường tu luyện đóng cửa làm xe cũng không thể đã sớm một cái tuyệt thế cường giả, nếu không tất cả mọi người ở tại trong phòng tu luyện một mực tu luyện liền tốt, lúc nào thành tựu tuyệt thế cường giả về sau trở ra.

Chính là bởi vì minh bạch đạo lý này, mới có vô số võ giả du lịch đại lục, tăng trưởng kiến thức, dò xét tìm cơ duyên chỉ là một mặt, chủ yếu nhất là thông qua cùng khác biệt võ giả luận bàn, giao lưu, thậm chí là sinh tử chém giết đến giải quyết tự thân tu vi bình cảnh, tìm kiếm đột phá cơ hội.

Đương nhiên những chuyện này đối Từ Phong mà nói râu ria, cho nên Hắc Trư cũng không có đem chính mình suy đoán nói cho Từ Phong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Ném thử

Đối với Hắc Trư nói hấn tìm cái núi dựa lớn, Từ Phong xem thường, bá Đại Trưởng Lão vì sư tín tức hấn cũng không cùng người khác nói lên, cũng là không muốn dựa vào sư phụ quan hệ tại bên trong tông môn có thể thu hoạch được cái gì đặc quyền, trừ phi gặp được trước mắt hấn vô pháp giải quyết hết phiền phức, hấn còn không muốn đem sư phụ đòi ra ngoài.

Tựa như lần này cùng Lý Kiến sinh tử chiến, nếu như Lý Kiến khi biết hấn đã bá đại chiến lão vi sư, coi như Lý Kiến lại như thế nào ghi hận Từ Phong, cũng không dám cùng Đại Trưởng Lão đồ đệ tiến hành sinh tử chiến, coi như Lý Kiến bởi vì cừu hận nhất thời choáng váng đầu óc, hấn chỗ Lý gia cũng sẽ ra mặt ngăn cản.

Vô luận là Từ Vân Tông vẫn là Bồ Cát Đảo cũng chỉ là Viêm Hoàng Vực không có ý nghĩa một góc, tại vũ trụ mênh mông bên trong, càng là nhỏ bé.

Từ Phong sớm muộn muốn đi ra nơi này, sư phụ có thể ở chỗ này bảo vệ hấn nhất thời, lại không thể bảo vệ hấn cả đời, cho nên hấn thủy chung đều là muốn dựa vào chính mình.

Hấn tin tưởng, sư phụ sở dĩ sẽ để cho Lý Nguyên đem hấn gọi qua, mà không có quá lộ ra, chỉ sợ cũng có ý định này ở bên trong.

Còn có hai tháng cũng là ngoại môn thi đấu thời gian, Từ Phong cũng muốn trong đoạn thời gian này tận lực đề cao mình tu vi, để có thể tại thi đấu bên trong tiến vào mười vị trí đầu, cũng có thể thông dong ứng đối cùng Lý Kiến quyết đấu.

Bởi vì tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong tu luyện, Từ Phong Thái Cổ Sát Khí Quyết tiến bộ thần tốc, đơn giản là gặp được Hắc Trư về sau mới không có tiếp tục tu luyện.

Huyết nhục bên trong diễn sinh Sát Cương đã không hề như vừa mới bắt đầu như vậy mong manh, ngày thường ả nặc tại hấn huyết nhục bên trong huyết nhục bên trong, phảng phất như từng đầu dòng suối nhỏ đang chảy, thoải mái dễ chịu mà mang cho hấn một loại sức mạnh cảm giác.

Bất quá muốn tại hai tháng để Thái Cổ Sát Khí Quyết lại có đột phá là không thể nào, ngược lại là hấn tu vi đã mười phần tiếp cận Ngưng Khí Cảnh bát tầng hậu kỳ, cho nên Từ Phong quyết định lợi dụng cái này hai tháng toàn thân tâm vui đầu vào tu vi đề bạt bên trong.

Bất quá tại hấn nói ra ý nghĩ này về sau, Hắc Trư lại không làm, hấn cũng phải cần Từ Phong lợi dụng Thái Cổ Sát Khí Quyết giúp hấn giải quyết thể nội phong ấn.

Từ Phong đương nhiên sẽ không bị Hắc Trư khoảng chừng hấn tu luyện kế hoạch, nhưng Hắc Trư đối với việc này mười phần kiên quyết, một mực đang Từ Phong bên cạnh dây dưa không nghỉ, nhiều Từ Phong căn bản là không có cách tu luyện.

Roi vào đường cùng, Từ Phong làm ra nhượng bộ, trước ném thử rút ra Hắc Trư thể nội sát khí tu luyện một lần Thái Cổ Sát Khí Quyết, về sau hấn liền muốn tạm thời từ bỏ Thái Cổ Sát Khí Quyết tu luyện, toàn thân tâm vui đầu vào tăng cao tu vi bên trong.

Quả nhiên, đang nghe đề nghị này về sau, Hắc Trư không có nửa phần do dự, lập tức liền đáp ứng.

Hắc Trư đã sớm muốn kiến thức một phen Thái Cổ Sát Khí Quyết huyền diệu, dùng cái này để phán đoán Từ Phong cuối cùng có thể tiếp xúc trong cơ thể hấn phong ấn.

Còn nữa, Thái Cổ Sát Khí Quyết thuộc về Huyết Mạch Truyền Thừa công pháp, loại công pháp này vì tuyệt thế cường giả lưu lại, cho dù là Hắc Trư thân là Hoàng Giả Cảnh cường giả, cũng chưa từng thấy qua cái này giống như công pháp.

Song phương ả nhip với nhau, Từ Phong cũng không có tri hoãn, lập tức dự định hiện tại bắt đầu tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, giải quyết hết Hắc Trư cái phiền toái này.

Hắc Trư gặp này, lập tức từ trên giường ả nấp xuống đến, tốc độ quá nhanh đơn giản lệnh từ phong lưu lười.

Hắc Trư đi vào Từ Phong Bồ Đoàn bày đặt vị trí, trực tiếp được không Cổ hình tượng ngựa lợi tại Bồ Đoàn trước đó, bốn chân hướng lên trời, trực tiếp đem bụng vị trí lộ ra, nơi nào là phong ấn chỗ, sở hữu sát khí đều ngưng tụ tập ở đây.

Hấn làm xong đây hết thấy về sau, yên lặng chờ lấy Từ Phong ném thử từ trong cơ thể hấn hấp thụ sát khí, giờ khắc này Hắc Trư thần sắc không bình

thường kích động, trong đôi mắt quang mang lấp lóe, mang theo nồng đậm chờ mong và khát vọng.

Từ Phong nhìn một chút Hắc Trư, hoàn toàn không còn gì để nói, Hắc Trư cái tư thế này tổng cho hắn một loại đặc biệt cảm giác quái dị, giống như bọn họ muốn làm gì mập mờ sự tình một dạng.

Riêng là ở sau đó, Từ Phong bắt đầu cởi quần áo, càng khiến người ta không khỏi mơ màng.

"Người muốn làm gì?"

Hắc Trư nhìn thấy Từ Phong cử động, biểu lộ đầu tiên là sững sờ, chột sắc mặt đại biến, trực tiếp trở mình một cái mập mạp thân thể, thẳng nhận.

Từ Phong đẩy trong đầu hắc tuyến, thầm nghĩ ta có thể đối một con lợn làm cái gì, càng làm hắn hơn phiền muộn là Hắc Trư còn một mặt hoảng sợ nhìn lấy hắn, mang theo vô cùng ghét bỏ chi sắc.

"Ta mỗi lần tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết đều sẽ đem áo bào cởi xuống, ta rất nghèo, nhưng không có nhiều như vậy y phục có thể lãng phí!" Từ Phong tức giận về một câu, không để ý tới Hắc Trư trên mặt không ngừng biến hóa biểu lộ, từng kiện từng kiện cầm quần áo rút đi, sau cùng chỉ còn lại có một đầu quần đùi.

Nếu như khả năng lời nói, Từ Phong thậm chí muốn đem quần đùi cũng cởi xuống, hắn quần đùi cũng không có mấy đầu a!

Hắc Trư lạnh hừ một tiếng, lần nữa nằm xuống, lần này hắn không hề kích động, ngược lại hơi khản trương lên.

Từ Phong khoanh chân ngồi xuống, đưa tay chạm đến hướng Hắc Trư bụng, Hắc Trư cũng hết sức phối hợp, nhắm mắt lại chạy không thể xác tinh thần, không hề thiết lập bất kỳ phòng bị nào.

Từ Phong nơi tay chạm tới Hắc Trư bụng thời điểm, phóng xuất ra Tinh Thần Lực tiến vào Hắc Trư thân thể, bắt đầu cảm ứng sát khí chỗ.

Hắc Trư thân thể tại Từ Phong Tinh Thần Lực dò xét chỉ nhìn một cái không sót gì, khiến cho hắn có chút giật mình là Hắc Trư hiện tại mặc dù là bản thể tâm tính, nhưng thể nội kết cấu thân thể đã đến cùng thân thể con người không khác.

Rất nhanh Từ Phong liền dò xét đến Hắc Trư thể nội cùng loại với nhân thể Khí Hải tồn tại, bất quá Từ Phong cũng không thấy rõ Hắc Trư Khí Hải tình huống thật, bởi vì lúc này Hắc Trư Khí Hải bị một đoàn hồi vụ bao phủ.

Hồi vụ ngưng thực, bàng bạc, Từ Phong Tinh Thần Lực vừa mới tới gần, liền đuổi tới một cỗ làm người sợ hãi khí tức, phảng phất có thể hủy diệt hết thảy, mang theo khủng bố uy năng.

Lệnh từ phong âm thầm lấy làm kỳ là cái này khủng bố sát khí đã đến không có chút nào phá hư Hắc Trư thân thể, Từ Phong tra xét rõ ràng chỉ lúc này mới phát hiện, tại cái này sát khí biên giới cùng Hắc Trư huyết nhục giáp giới chỗ lại có một tầng nhỏ bé không thể nhận ra màng ánh sáng, chính là tầng này màng ánh sáng bảo vệ Từ Phong thân thể, đồng thời cũng ước thúc ở sát khí tán dật.

Từ Phong không biết cái này màng ánh sáng là Hắc Trư tự thân khôi xướng bảo hộ vẫn là cái này Phong Ấn Chi Thuật tự mang một loại kết giới, hắn không có có mơ tưởng những này, mà chính là thử nghiệm cảm ứng, tiếp xúc đoàn kia sát khí, bắt đầu vận chuyển Thái Cổ sát khí Tuyệt Tâm pháp, ném thử từ bàng bạc sát khí bên trong dẫn dắt ra một tia thích hợp hắn tu luyện sát khí.

Hắc Trư có thể cảm giác được Từ Phong động tác, biết thời khắc mấu chốt đến, trong cơ thể hắn phong ấn phải chăng có cơ hội phá giải, lần này ném thử cực kỳ trọng yếu, rất mau trả lời án cũng sẽ tùy theo công bố.

Cổ nén tâm tình kích động, Hắc Trư nỗ lực bình phục tâm cảnh, lo lắng ảnh hưởng Từ Phong.

Chính như hắn suy nghĩ như vậy, sau một khắc hắn liền phát giác được phong ấn chỗ truyền đến một tia rung động, nhưng loại cảm giác này lóe lên một cái rồi biến mất, ngay sau đó hắn liền phát hiện Từ Phong chống đỡ tại hắn bụng bị cấp tốc rút về.

Hắc Trư trong lòng nghi hoặc không biết chuyện gì phát sinh, bất quá hắn vẫn như cũ nằm trên mặt đất không nhúc nhích, yên lặng chờ Từ Phong đến tiếp sau động tác.

"Đứng lên đi!"

Đúng lúc này, Hắc Trư đột nhiên nghe được Từ Phong hơi có vẻ thất lạc một câu, mà câu nói này nghe vào hắn trong tai, phảng phất sấm sét giữa trời quang, để hắn một mực chờ mong tâm chìm đến cốc.

Hắc Trư đứng dậy nhìn thấy Từ Phong trên mặt còn chưa rút đi vẻ sợ hãi, lập tức liền biết thất bại.

"Chẳng lẽ không được?" Hắc Trư mặc dù đã đoán được đáp án, nhưng vẫn là không cam tâm hỏi một câu.

Từ Phong lắc đầu, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Vừa rồi ta vừa mới ném thử dẫn dắt ra một tia sát khí, nhưng này sát khí quá mức cuồng bạo, rất khó dẫn dắt ra một cái thích hợp lượng, nếu như ta không phải mới vừa kịp thời rút về dẫn dắt chỉ lực, chỉ sợ ta hiện tại đã biến thành một đồng bạch cốt, mà người cũng phải bởi vậy thụ trọng thương!"

Hắc Trư sau khi nghe xong một mặt chán nản, phảng phất là nhục chí bóng da, một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng, trong ánh mắt cũng tìm không được nữa bất luận cái gì sắc thái, cùng ngày thường Tử Phong bản thân nhìn thấy đầu kia Hắc Trư hoàn toàn khác biệt.

Hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn, trước kia Hắc Trư vẫn cho rằng trong cơ thể hắc phong ẩn luôn luôn có biện pháp giải trừ, cuối cùng cũng có một ngày hắc hội lần nữa khôi phục Hoàng Giả Cảnh tu vi, về sau khi biết Tử Phong tu luyện sát khí công pháp như thế phi phạm về sau, hắc càng kiên định hơn ý nghĩ này.

Nhưng bây giờ Tử Phong đều không được, hắc phảng phất lập tức bị phản tử hình, khả năng thể nội phong ẩn khả năng vĩnh viễn cũng phá giải không có.

"Cũng không phải sát khí không thể dẫn dắt, chỉ là hiện tại ta có khả năng dẫn dắt sát khí số lượng quá lớn, không chỉ là ta hiện tại có khả năng tiếp nhận."

Hắc Trư nghe xong, lập tức ngồi thẳng thân thể, có chút kích động nói ra: "Đây chẳng phải là nói, nếu như người Thái Cổ Sát Khí Quyết cảnh giới đề bạt lên, hấp thu sát khí lượng thỏa mãn người bây giờ có khả năng dẫn dắt sát khí số lượng liền có thể?"

Hắc Trư hiện tại mấu chốt nhất cũng là Tử Phong có thể hay không từ trong cơ thể hắc đem sát khí hút ra, coi như trong quá trình này hội dẫn đến thân thể của hắc thụ thương cũng không quan trọng, thân thể của hắc cường hãn, mà lại khôi phục năng lực cực mạnh, việc quan hệ có thể hay không Khôi Phục Tu Vi, cho nên coi như hội thụ thương cũng không thêm để ý.

"Àn!" Tử Phong rất xác định gật đầu, hiện tại hắc đã từ vừa mới hồi hộp bên trong làm dịu tới, càng là nhìn thấy vừa rồi Hắc Trư thất hồn lạc phách bộ dáng, cho nên hắc cũng không có thừa nước đục thả câu, nói thẳng: "Không chỉ như vậy, theo tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết cảnh giới làm sâu sắc, ta đối sát khí cường không năng lực cũng tại tăng lên, cho nên theo cảnh giới đề bạt, ta đi có thể hấp thu sát khí càng nhiều, mà ta có thể từ trong cơ thể người dẫn dắt ra đến sát khí cũng có thể khổng lồ đến càng ít một chút, hai tướng trung hoà phía dưới, ta bắt đầu vì người phá mở phong ấn thời gian lại đem rất lớn rút ngắn, ta đoán chừng chỉ cần ta có thể đem Thái Cổ Sát Khí Quyết tu luyện tới tầng thứ hai, liền không sai biệt lắm có thể."

Hắc Trư ở một bên nghe, con mắt quang mang càng ngày càng sáng, nhìn về phía Tử Phong ánh mắt như là một kiện Tuyệt Thế Trân Bảo, không ngừng đi theo gật đầu phụ họa, kích động nói Mập Mập thân thể cũng không khỏi có chút run động.

"Mà lại. . . ." Tử Phong nhìn thấy Hắc Trư bộ này kích động bộ dáng, có chút do dự muốn hay không đem lời kế tiếp nói ra, vạn nhất đầu này Hắc Trư kích động đến đột tử làm sao bây giờ.

"Mà lại cái gì?"

Hắc Trư hưng phấn dị thường, riêng là tại Tử Phong nói ra 'Mà lại' về sau, hắc lập tức liền đoán được còn có càng tin tức tốt, chỉ là Tử Phong cái này dừng một chút, lập tức để hắc có chút vội vàng đứng lên, không kịp chờ đợi truy vấn: "Mà lại cái gì?"

"Mà nên ta Sát Cương có thể lạc đề về sau, có thể thử một chút dùng Sát Cương phụ trợ chuyển vận sát khí, cam đoan tại ta hấp thu sát khí quá trình bên trong thân thể người không đến mức bị sát khí trọng thương!"

Đây chỉ là Tử Phong một cái ý nghĩ, cụ thể có thể thành công hay không còn cần đợi đến hắc sát khí tu luyện tới có thể ly thể về sau mới có thể biết, hắc sợ tới heo giờ phút này ôm có hi vọng, vạn nhất đến lúc ném thử thất bại hội càng thêm thất vọng, cho nên hắc bổ sung nói ra: "Bất quá, cụ thể có thể thành công hay không ta không dám hứa chắc."

"Không có việc gì, không có việc gì, chỉ cần ném thử liền tốt, coi như không làm được cũng không quan hệ, ta đường đường một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả, thụ bị thương sợ cái gì." Hắc Trư cười nói miệng đều có chút không thể chọn, còn bày làm ra một bộ kiên nghị lãng nhiên chi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Tự mình hại mình?

Hắc Trư nói hào hùng Lãng Vân, nếu là Tử Phong hiểu biết Hắc Trư, thật muốn bị bộ dáng này lừa gạt.

Tử Phong cười cười không nói thêm gì, đáp ứng Hắc Trư sự tình đã làm xong hắc dự định muốn bắt đầu tu luyện linh lực, nhưng Hắc Trư lại khẳng khái kiên trì Tử Phong vẫn là bình thường tu luyện một lần Thái Cổ Sát Khí Quyết.

Đi qua lần này ném thử, hắc đối Thái Cổ Sát Khí Quyết càng thêm đề bụng, muốn nhìn một chút có thể hay không có thể hay không thông qua quan sát Tử Phong tu luyện, cho ra một số kinh nghiệm, đề nghị.

Nếu như có thể giúp đến Tử Phong tự nhiên không thể tốt hơn, chỉ có Tử Phong mau chóng đề cao Thái Cổ Sát Khí Quyết cảnh giới, hắc có hi vọng sớm

đi Khôi Phục Tu Vi.

"Thực, nếu như ngươi có thể cho ta cung cấp một số công pháp vũ kỹ lời nói, ta cũng hoàn toàn không cần tham gia lần thi đấu này, dạng này liền có thể chiếu cố tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết!" Từ Phong nói ra, cười tủm tỉm nhìn lấy Hắc Trư.

Hắn tham gia thi đấu cũng là muốn trở thành nội môn đệ tử, chỉ có trở thành nội môn đệ tử mới có thể thu hoạch đẳng cấp cao hơn công pháp và vũ kỹ.

Tuy nhiên ngoại môn đệ tử cũng có cái này quyền hạn, nhưng ở đối lấy công pháp đẳng cấp bên trên có rất lớn hạn chế, Từ Vân Tông Cao Cấp Công Pháp cũng mười phần hữu hạn, chỉ cung cấp nội môn đệ tử tu luyện, hơn nữa còn cần đại lượng điểm cống hiến tiến hành đổi lấy.

"Ngươi không phải mới vừa biết người sư phụ sao? Chẳng lẽ còn sợ thiếu khuyết công pháp, vũ kỹ?" Hắc Trư khinh thường nói.

Từ Phong lắc đầu, có chút không xác định nói ra: "Có lẽ tại ta đột phá đến Uẩn Khí Cảnh về sau hắn sẽ cho ta tương đồng công pháp, nhưng vũ kỹ đoán chừng vẫn là cần chính mình đổi lấy, "

Từ Phong cảm thấy sư phụ hắn lão đầu kia này trời mặc dù một mực cười ha ha, giống như mười phần bình dị gần gũi bộ dáng, nhưng Từ Phong có thể cảm giác được sư phụ tại trong lúc lơ đãng liền tự nhiên tản mát ra này cao ngạo chi ý.

Chính là bởi vì loại này cao ngạo chi ý để Từ Phong cho là hắn sư phụ đối đãi đồ đệ hội cùng người khác khác biệt, sẽ đối với hắn càng thêm nghiêm ngặt, coi như sư phụ có quyền hạn có thể không thông qua điểm cống hiến liền đem Vô Cực công pháp cho mình, hắn cũng sẽ không như thế làm.

Từ Phong đem hắn suy đoán cùng Hắc Trư nói về sau, Hắc Trư cũng rất đồng ý Từ Phong thuyết pháp, đồng thời cũng nói ra không cho Từ Phong công pháp tình hình thực tế.

Hắn thừa nhận Phong Vô Trần rất nhiều truyền thừa đều rơi xuống trong tay hắn, nhưng bên trong cũng không bao hàm công pháp, mà hắn tự thân tu luyện công pháp, vũ kỹ, hoặc là gia tộc bí pháp, hoặc là cũng là chỉ thích hợp Yêu Tộc tu luyện cũng không thích hợp Nhân Tộc tu luyện.

Hắn đáp ứng Từ Phong, tại Từ Phong có thể bắt đầu trợ giúp hắn phá mở phong ấn thời điểm, hắn liền sẽ đem Từ Phong đã từng nhìn thấy hắn thi triển môn kia thân pháp vũ kỹ truyền thụ cho Từ Phong.

Từ Phong nghe được về sau, hưng phấn không thôi, biết rõ Hắc Trư lúc trước lý do thoái thác đều là lừa gạt chi ngôn, hắn cũng không có tìm Hắc Trư tính sổ sách, nếu như có thể tu luyện thành môn kia thân pháp vũ kỹ, hắn chiến lực lại sẽ có một cái bay vọt thức tăng trưởng.

Sau đó Hắc Trư lại nói rõ với Từ Phong một chút, môn vũ kỹ này lại lịch kinh người, liền xem như hắn cũng không rõ ràng môn vũ kỹ này cụ thể cấp bậc, mà lại loại vũ kỹ này tu luyện đối với võ giả tu vi cũng có yêu cầu, yêu cầu thấp nhất cũng cần Từ Phong tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh trở lên.

Từ Phong bĩu môi, cũng không có cưỡng cầu Hắc Trư hiện tại liền đem này môn thân pháp vũ kỹ truyền thụ cho chính mình, hắn cảm thấy môn vũ kỹ này cấp bậc rất cao có lẽ không giả, nhưng Hắc Trư đi nói nhất định phải đến Uẩn Khí Cảnh mới có khả năng tu luyện yêu cầu này khẳng định là trộn lẫn một điểm giọt sương.

Dù sao hắn nhưng là nhìn thấy qua Hắc Trư tại không có bất kỳ cái gì linh lực cheo chống tình huống dưới, chỉ bằng vào thân thể tốc độ thi triển qua môn kia vũ kỹ.

Có lẽ Hắc Trư cũng có được chính mình tiểu tâm tư, nhưng chỉ cần đối phương đáp ứng, hắn cũng liền không vội ở cái này nhất thời, dù sao hắn nhưng là nắm giữ lấy Hắc Trư uy hiếp, Hắc Trư muốn Khôi Phục Tu Vi nhất định phải mượn nhờ hắn hỗ trợ.

Sau đó Từ Phong bắt đầu tu luyện, Hắc Trư tự động vọt đến trên giường, mỹ danh nói là tránh cho quấy rầy Từ Phong, thực vẫn cảm thấy nằm trên giường so sánh dễ chịu.

Bất quá, Hắc Trư tuy nhiên lười nhác nghiêng dựa vào trên giường, nhưng đôi mắt xác thực không hề chớp mắt nhìn về phía Từ Phong, chú ý đến đã bắt đầu tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết Từ Phong.

Hắn muốn bằng vào chính mình kinh nghiệm trợ giúp Từ Phong nhanh chóng tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết không giả, nhưng cũng có được chính mình tư tâm, hắn cảm thấy mình đối sát khí chống cự năng lực cũng rất mạnh, riêng là tại thể nội phong ấn sát khí về sau, hắn càng là cảm giác đối với sát khí cảm giác độ cũng trong lúc vô tình tăng cường.

"Nếu có thể, có lẽ ta cũng có thể tu luyện một chút bộ công pháp kia! Coi như đành phải da lông cũng là tốt!" Hắc Trư trong đôi mắt quang mang lấp lóe, khản trương mà chờ mong.

Hắn biết Từ Phong cũng vô pháp đem Thái Cổ Sát Khí Quyết công pháp khẩu quyết truyền thụ cho hắn, mỗi cái bằng đại chúng tộc đối với gia tộc công pháp truyền thừa đều có độc đáo bảo hộ biện pháp, muốn từ trên người con nối dõi thu hoạch cũng là chuyện không có khả năng, nhưng hắn không có hy vọng xa vời có thể chánh thức học hội Thái Cổ Sát Khí Quyết, liền như là hắn trong lòng mình suy nghĩ như thế, tuyệt thế cường giả lưu lại đồ vật, học được một chút da lông cũng hết sức kinh người.

Nghĩ tới đây, Hắc Trư càng là toàn thân tâm đem chú ý lực phóng tới Từ Phong trên thân, muốn quan sát ra chút gì.

Mà lúc này Từ Phong từ lâu ngưng thần nhập định, biến thành trạng thái tu luyện.

Hắn đối sát khí cảm giác cùng thao túng năng lực sớm đã xưa đầu bằng nay, chỉ một lát sau công phu, trong huyết động trong không gian nổi lên trận trận nhỏ bé không thể nhận ra ba động, mà lại càng đến gần Tử Phong chung quanh, loại ba động này cũng càng trở nên mãnh liệt, chỉ là coi như như thế cũng rất không dễ dàng bị cảm giác được, phảng phất có gió nhẹ lướt qua, nếu như không dụng tâm qua cảm giác, căn bản không phát hiện được.

Nhưng Hắc Trư biết Tử Phong đây là đang hội tụ rồi rạc ở trong thiên địa sát khí, theo Tử Phong dẫn dắt, đem sát khí ngưng tụ tại quanh thân chỗ!

Dần dần, Tử Phong chỗ này chung quanh bờ đoàn hình thành một cái hơi có vẻ mông mông bụi bụi chum sáng, đem Tử Phong toàn bộ thân hình đều bao khóa đi vào, mặc dù đã đạt tới mắt trần có thể thấy nồng độ, bất quá bởi vì sát khí so ra mà nói vẫn còn tương đối mỏng manh, cho nên Hắc Trư vẫn như cũ có thể hết sức rõ ràng thấy rõ thân ở sát khí trong bao Tử Phong.

"Cái này. . . Thế nào lại là như thế Thối Thế!"

Hắc Trư tại nhìn thấy Tử Phong không chút do dự đem sát khí trực tiếp từ lỗ chân lông hấp thu tiến thân thể về sau, sắc mặt lộ ra chán kinh chi sắc.

"Đây quả thực là tại tự mình hại mình, là ai biến thái như vậy, sáng tạo ra như thế công pháp tôi luyện thân thể!" Hắc Trư trong lòng không ngừng kinh hô, cho dù là hắn nghĩ đến Thái Cổ Sát Khí Quyết Thối Thế Chi Pháp hội cực kỳ bất phàm, nhưng cũng không có nghĩ đến lại là trực tiếp đem sát khí hấp thu tiến bên trong thân thể.

Hắc Trư một mực suy đoán Tử Phong là lợi dụng sát khí gián tiếp phụ trợ Thối Thế, nhiều lắm là cũng chính là lấy sát khí thôi luyện da thịt mà nhưng bây giờ hắn sở chứng kiến cùng lường trước hoàn toàn khác biệt, vượt qua hắn liệu nghĩ quá nhiều.

Riêng là sát khí ma diệt, ăn mòn thân thể cơ năng, hơi không cẩn thận liền sẽ tạo thành trọng thương thậm chí tử vong, có ai dám trực tiếp dẫn đạo sát khí biến thành Tinh Mạch bên trong?

Hắc Trư nếu không phải là bởi vì chủng tộc nguyên nhân, thân là Trư Yêu nhất tộc thể phách vốn là cường đại, mà hắn càng là bên trong dị loại, nếu không cũng nhận không quá Phong Vô Trần lợi dụng sát khí tiến hành phong ấn.

Có thể mặc dù là như thế, hắn cũng suýt nữa mất mạng, ra Mê Vụ Sâm Lâm về sau, cũng là ẩn nặc thời gian rất lâu, thông qua nuốt đại lượng Liệt Thương Đan Dược mới khôi phục lại, đến mức Phong Vô Trần lưu lại dưới đan dược cơ hồ bị hắn duy nhất một lần hao phí trống không.

Mà Tử Phong một cái nhân tộc thân thể làm sao có thể cùng hắn so?

Nếu như không phải tận mắt nhìn đến, Hắc Trư là kiên quyết sẽ không tin tưởng.

Biến thái công pháp, cũng chỉ có như thế biến thái người tài năng với tu luyện.

Nhìn thấy từ Tử Phong trong lỗ chân lông tán dạt ra đã biến thành màu đen huyết dịch đã đem hắn toàn bộ thân hình đều nhuộm thành toàn màu đỏ tươi, Hắc Trư nhất thời quên chính mình quan sát mục đích, trên mặt kinh sợ càng tăng lên.

Mà lại quay chung quanh tại Tử Phong chung quanh sát khí cũng đang không ngừng thiêu đốt lấy Tử Phong thân thể, Tử Phong chung quanh sát khí nếu không phải là bởi vì không có đạt tới hội tụ tại hắn lỗ chân lông chỗ sát khí loại kia nồng độ, đoán chừng Tử Phong toàn bộ da thịt đều muốn bị thiêu đốt rồi.

Chỉ có như vậy cũng đối Tử Phong tạo thành rất lớn bị thương!

Lại nhìn Tử Phong lúc này diện mục dữ tợn, vết máu sớm đã che lại nguyên bản khuôn mặt anh tuấn, chỉ có thể nhìn thấy thống khổ bộ dáng.

Có thể cho dù dạng này, Tử Phong thân thể cũng chỉ là tại hơi hơi rung động, đã không có hô kêu ra tiếng, cũng không có làm ra cái gì gây dựa động tác.

Giờ khắc này Hắc Trư cũng không khỏi đối Tử Phong sinh ra một loại kính nể chi tâm.

Cho dù là biết Tử Phong thân thể bất phàm về sau, Hắc Trư cũng chưa từng đem Tử Phong để vào mắt, trong mắt hắn, Tử Phong chẳng qua là một cái thiên phú tốt một số Thiên Kiêu mà tại hắn một cái Hoàng Gia Cảnh cường giả trước mặt, liền con kiến cũng không bằng.

Hắn thậm chí cảm thấy đến coi như Tử Phong ngày sau có khả năng đạt tới Hoàng Gia Cảnh độ cao, nhưng này cũng ít nhất phải mấy cái trăm năm về sau sự tình, khi đó hắn cũng đã đạt tới cảnh giới cao hơn, Tử Phong ở trước mặt hắn vẫn không có bất kỳ ưu thế nào.

Nhưng bây giờ, hắn cảm thấy mình ý nghĩ có sai, thiếu niên này kiên quyết quá mức đáng sợ, là hắn cuộc đời ít thấy, nếu như một người như vậy có thể thuận lợi trưởng thành, tương lai thành tựu chưa hẳn không thể kể đến sau cư bên trên, vượt qua hắn tu vi.

Riêng là giờ phút này, hắn đối Tử Phong sinh ra một loại lòng kính sợ, Tử Phong tính cách kiên nghị thẳng được hắn tôn trọng.

Hắc Trư nguyên bản còn dự định có thể học cái da lông ý nghĩ cũng tại kiến thức đến Tử Phong tu luyện về sau quả quyết từ bỏ.

Nói đùa cái gì, hắn cũng không muốn tìm tai vạ, hơn nữa còn là tự ngược!

Hắc Trư dần dần bình phục một chút trong lòng chán kinh, nhìn về phía cái kia đạo bàn làm lấy thân ảnh, mặt lộ vẻ nhìn thẳng vào, vẻ mặt ngưng trọng.

Nếu như loại tu luyện này chỉ là một lần hoặc hai lần còn tốt, vì thực lực cường đại, nhìn một chút liền đi qua, nhưng điều này hiển nhiên không phải tu luyện mấy lần liền có thể luyện thành vũ kỹ.

Hắc Trư nhìn lấy đã chỉ có thể nhìn ra hình người hình dáng Tử Phong, hẳn không khỏi lo lắng, vạn nhất gánh không được loại này đau đớn, hoặc là hơi có một chút chỗ sơ suất, Tử Phong nếu là chết làm sao bây giờ.

Mặc dù biết Tử Phong đây cũng không phải là lần thứ nhất tu luyện Thái Cổ Sát Khí Quyết, nhưng lúc này Tử Phong tình huống xác thực không tốt lắm, cảm giác xem như một chiếc thuyền con độc hành tại Cự Lăng Thao Thiên trong biển rộng, sau một khắc liền có thể bị chìm ngập rồi.

Nhưng theo thời gian xói mòn, Hắc Trư thần sắc cũng trầm tĩnh lại, trong lòng lo lắng dần dần thu lại.

Bởi vì hắn phát hiện Tử Phong tình huống có chuyển biến tốt đẹp, chỉ ít nhìn bề ngoài, Tử Phong diện mục bình thản rất nhiều, không hề dữ tợn.

Mà lại tại máu tươi tràn ra bên ngoài thân về sau, trong nháy mắt ngưng kết tại bên ngoài thân chung quanh, đem Tử Phong chăm chú bao vây lại, bắt đầu ngăn chặn bên ngoài sát khí ăn mòn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Hắc Trư ác thú vị

Huyết dịch ngưng kết tại Tử Phong trên thân thể, như là mặc vào một bộ áo giáp, phòng ngự Tử Phong bên ngoài thân không bị chung quanh sát khí thiêu đốt, ăn mòn, mà lại theo Tử Phong tiếp tục hấp thu ngoại giới sát khí, Hắc Trư ngạc nhiên phát hiện này 'Áo giáp màu đỏ ngòm' đã đến không có chút nào ảnh hưởng Tử Phong đối sát khí hấp thu.

"Xem ra ta lo lắng là dư thừa!"

Hắc Trư nhìn thấy Tử Phong tình huống bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, đã dần dần bình ổn xuống tới, biết Tử Phong hẳn là đã biến thành tu hành quỹ đạo bên trong.

Sau đó Hắc Trư nhìn Tử Phong một lát, về sau liền thu hồi ánh mắt, có chút bất đắc dĩ lắc lắc tròn mép lại Mập Mập đầu, không khỏi mắng thầm: "Tiểu tử này thật sự là vớ hổng, biết rõ Thái Cổ Sát Khí Quyết tu luyện cùng hắn phương pháp tôi luyện thân thể khác biệt, đã đến cũng không nói cho ta, rõ ràng là tại cười nhạo ta!"

Tại xác nhận Tử Phong tu luyện đã không có nguy hiểm về sau, Hắc Trư tâm tư tự nhiên là linh hoạt nhiều, nghĩ đến vừa rồi hắn còn khí mủi phản đề Tử Phong ở trước mặt hắn tu luyện một lần Thái Cổ Sát Khí Quyết, nói mình mặc dù không có tu luyện qua Thối Thể Chi Pháp, nhưng kiến thức uyên bác, kinh nghiệm tu luyện phong phú, nhiều ít vẫn là có thể chỉ đạo một chút đối phương tu luyện.

Nhưng là bây giờ...

Tử Phong mặc dù bây giờ tu luyện là Thối Thể Chi Pháp, nhưng nhìn liền như là tu luyện linh lực một dạng.

Cái này có thể Hắc Trư đi nhận biết Thối Thể Chi Pháp kém quá nhiều, hắn không thể nào chỉ điểm không nói, bây giờ căn bản cũng là nhìn không ra Thái Cổ Sát Khí Quyết lúc tu luyện như thế nào, bởi vì loại này Thối Thể là tại thể nội tiến hành.

Hắn duy nhất có thể trông thấy cũng là một cái ngòi xếp bằng bóng người màu đỏ ngòm cùng chung quanh ngưng tụ sát khí.

Sắc mặt khó coi Hắc Trư may mà cũng không nhìn nữa Tử Phong tu luyện, ngã xuống giường đúng là ngủ dậy cảm giác tới.

Thẳng đến hơn hai canh giờ về sau, Tử Phong đình chỉ tu luyện.

Thờ dài một hơi, Tử Phong mở to mắt, lúc này Hắc Trư cũng chú ý tới Tử Phong tu luyện kết thúc, ánh mắt lần nữa tìm đến phía Tử Phong.

"Không chết à?" Hắc Trư mang theo đùa cợt ngữ khí hỏi.

"Người chết, ta cũng sẽ không chết!"

Tử Phong sắc âm thanh hồi phục, thanh âm có chút khàn khàn. Hắn không biết mình lại chỗ nào trêu chọc con lợn này, cảm giác Hắc Trư đối với mình rất có địch ý bộ dáng.

Bất quá hần vừa rồi một mực đang tu luyện, như thế nào lại chọc tới Hắc Trư!

...

Sau đó hai tháng, Tử Phong một mực đợi trong động phủ tu luyện.

Trong lúc đó Trương Nguyên tới qua một lần, gặp lại Trương Nguyên thời điểm, đối phương đã thành công tiến giai đến Ngưng Khí Cảnh thất tầng, Tử Phong cũng có chút Trương Nguyên cao hứng.

Trương Nguyên tu vi biến thành Ngưng Khí Cảnh thất tầng, tại trong ngoại môn đệ tử đã có thể xếp tới Trung Thượng Du hàng ngũ, nếu là thả ở bên ngoài một số Tiểu Gia Tộc bên trong, có thể gọi là số một số hai cao thủ.

Bất quá Trương Nguyên đi vào Tử Phong động phủ về sau vẫn nghiêm mặt, một bộ rất tức tối bộ dáng.

Tử Phong trong lòng đã nghĩ đến Trương Nguyên bởi vì sao như thế, khẳng định là bởi vì chính mình đáp ứng cùng Lý Kiến tiến hành sinh tử chiến sự tình.

Quả nhiên, tại Trương Nguyên sau khi đi vào liền đối Tử Phong một hồi quở trách, tựa như huynh trưởng răn dạy phạm sai lầm đệ đệ.

Trương Nguyên thanh âm rất lớn, gần như gào thét,

Tử Phong cũng không để bụng, ngược lại trong lòng phảng phất có một dòng nước ấm xẹt qua Nội Tâm, ở một bên liên tiếp gật đầu nhận lầm, hắc hắc không ngừng cười ngây ngô.

Hai người mặc dù là có thể lẫn nhau đùa giỡn bằng hữu, nhưng chưa bao giờ hồng qua mặt.

Trước lúc này, Trương Nguyên tại Tử Phong trước mặt vẫn luôn bảo trì có một cái độ, vô luận là Tử Phong thụ thương trước sau, Trương Nguyên đối với hần đều có một loại kính sợ tâm tính.

Loại tâm tính này tựa như là ngăn cách, cực hạn tại hai người chỉ là bằng hữu mà không phải huynh đệ.

Nhưng bây giờ, loại này ngăn cách bị đánh phá, Trương Nguyên bởi vì vì tức giận cho nên không có có ý thức đến điểm này, nhưng Tử Phong thật là rõ ràng loại cảm giác này.

Trương Nguyên tỉnh táo lại về sau, lúc này mới cho Tử Phong giải thích thời cơ, hỏi Tử Phong vì cái gì biết rõ không địch lại còn muốn lựa chọn ứng chiến, làm ra loại này ăn thiệt thòi, thậm chí là mất đi tính mạng sự tình không giống hần đi biết rõ Tử Phong.

Tử Phong đối Trương Nguyên không có giấu diếm, trực tiếp đứng lộ ra hần Ngưng Khí Cảnh bát tầng tu vi, càng là nói cho Trương Nguyên hần có lòng tin chiến thắng Lý Kiến, mà lại có tám thành nắm chắc.

Thực đây đã là hần rất phỏng đoán cẩn thận, hần lo lắng nói ra bản thân có một trăm phần trăm tự tin có thể chiến thắng Lý Kiến, Trương Nguyên nghe xong chưa chắc sẽ tin, cho nên mới hạ thấp thành tám thành.

Nhưng đã sớm bị Tử Phong biểu hiện ra tu vi kinh ngạc đến ngây người Trương Nguyên căn vốn không có nghe lọt Tử Phong đằng sau lời nói, sau một hồi lâu kịp phản ứng, nhìn về phía Tử Phong ánh mắt như là nhìn một đầu quái vật.

Tử Phong bắt đắc dĩ, đành phải lại đem chính mình có tám thành nắm chắc có thể chiến thắng Lý Kiến lời nói còn nói một lần, sau khi nói xong cảm giác mình tựa như là đang khoe khoang, có chút xấu hổ.

Trương Nguyên nghe rõ câu nói này về sau, không có chút nào hoài nghi tin tưởng Tử Phong lời nói, đồng thời cũng càng khiếp sợ hơn.

Yêu nghiệt! Chẳng những ngăn ngừa hơn một năm thời gian bên trong từ Ngưng Khí Cảnh một tầng đột phá đến Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ, hơn nữa còn có khiêu chiến vượt cấp chiến lược.

Cái này còn để cho người khác sống thế nào!

Trương Nguyên trong lòng hò hét!

Sau cùng, Trương Nguyên đi, mang theo cao hứng cùng thất lạc hỗn tạp cùng một chỗ mâu thuẫn tâm tình đi.

Hần nhìn ra Tử Phong cho dù đối với chiến thắng Lý Kiến lòng tin tràn đầy, nhưng chỉ tại lần thi đấu này trước mắt tên, cho nên không nghĩ tới nhiều quỷ rầy Tử Phong tu luyện.

Bất quá trước khi đi hần nói cho Tử Phong, ngoại môn thi đấu cần xách trước ba ngày báo danh, nhận lấy đối chiến cần thiết dãy số bài, Tử Phong lên tiếng hỏi báo danh trường tình, biết báo danh chỉ cần đưa ra ngoại môn đệ tử thân phận lệnh bài liền tốt, cũng không cần ta tiến về, cho nên hần cũng dứt khoát liền đem thân phận lệnh bài cho Trương Nguyên.

Trương Nguyên sắc mặt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ, trắng liếc một chút Tử Phong, tướng lệnh bài tiếp nhận qua, hẹn nhau Tử Phong ở ngoại môn thi đấu cử

hành ngày đó cùng một chỗ tiến về trận đấu địa điểm.

Trương Nguyên sau khi đi, Từ Phong động phủ không còn có người đến, Từ Phong tiếp tục bắt đầu bế quan tu luyện.

Thời gian vội vàng, giống như giữa ngón tay Lưu Sa.

Tu luyện thời gian tuy nhiên buồn tẻ, nhưng có Hắc Trư tồn tại, Từ Phong cũng còn cảm giác quá mức nhàm chán.

Ngược lại là Hắc Trư thực sự thụ không có loại này buồn tẻ, biệt khuất sinh hoạt, vẫn muốn ra ngoài đi đi, lại lại không cách nào thực hiện.

Theo Từ Phong đến Từ Văn Tông là chính hấn lựa chọn, bây giờ nghĩ hối hận cũng không kịp.

Bất quá Hắc Trư không chịu ngồi yên, chung quy tìm cho mình một ít chuyện, lui lại điểm niềm vui thú.

Giống như Từ Phong động phủ bên trong tiểu hình Tụ Linh Trận, tại Hắc Trư loay hoay mấy ngày sau, Từ Phong ngạc nhiên phát hiện, cái này Tụ Linh Trận Tụ Linh hiệu quả thể mà đề bạt không chỉ gấp hai.

"Ta không thể thi triển linh lực, mà lại tài liệu thiếu, nếu không đâu chỉ đề bạt gấp hai!" Hắc Trư một mặt ngạo nghễ nói ra, cực kỳ hưởng thụ loại này huyền diệu niềm vui thú.

Hắn đi theo Phong Vô Trần nhiều năm, mưa dầm thấm đất, đối với trận pháp cũng gần giống nhau da lông.

Đương nhiên, điểm ấy 'Da lông' đặt ở Bồ Cát Đảo nhỏ như vậy địa phương, đã tính cả đỉnh phong Trận Pháp Sư hàng ngũ.

Hắc Trư chiều này để Từ Phong nhất thời lau mắt mà nhìn, này mấy ngày đối hắc heo thái độ đơn giản tốt vô pháp nói nên lời, khiến cho Hắc Trư đều có chút không quá thói quen, gọi thẳng Từ Phong thế lực tiểu nhân.

Từ Phong cũng không quan tâm Hắc Trư nói mình thế lực, mà lại hấn cũng không có nghĩ qua muốn học tập trận pháp, miễn cho phân tâm quá nhiều chậm trễ tu hành, tối đa cũng cũng là nhiều hiểu biết một số trận pháp tri thức mà thôi.

Còn có một chút, cũng là trước mắt đối với hấn thực tế nhất đồ vật, hấn dự định có cơ hội có thể mua được một số trận pháp tài liệu, để Hắc Trư cho hấn một lần nữa bố trí một chút Tụ Linh Trận, trong động phủ Linh khí càng sung túc, dạng này tu luyện cũng càng thêm làm ít công to.

Trừ cái đó ra, Hắc Trư mỗi ngày đều hội làm không biết mệt làm lấy một việc.

Cái kia chính là cảm giác ngoài động phủ nhân số tình huống, mỗi ngày tăng thêm bao nhiêu bao nhiêu người, giảm ít hơn bao nhiêu người, hấn đều sẽ chú ý tới.

Mà lại, bên ngoài mỗi có dị động, hấn đều sẽ hấp tấp chạy đến Từ Phong trước mặt, cũng mặc kệ Từ Phong phải chăng tại tu luyện, đều sẽ cao hứng bùng bùng nói đông dài một phen.

"Mấy người này là tại bên ngoài động phủ ở lại sao? Người khác là ban ngày tới, tối về, nhưng mấy người này làm sao một mực đợi này một chỗ bất động!"

"Hôm nay nhiều hai tên gia hỏa, hấn là cùng một chỗ, sát bên đặc biệt gần, nếu như ta không có đoán sai lời nói, hấn là một nam một nữ, mà lại là người yêu quan hệ..."

"Hôm nay tới người làm sao nhiều như vậy, đã đạt tới hơn một trăm ba mươi người, là mấy ngày nay nhân số số một a, tiểu tử, ngươi xem một chút, có bao nhiêu người tại quan tâm ngươi, ta thật hâm mộ ngươi a... Ha-Ha "

"A? Mấy ngày nay bắt đầu, người làm sao bắt đầu giảm bớt..."

"Ài, chỉ có mấy cái kia đầy đủ đều ngồi chờ ở bên ngoài mấy tên vẫn còn, người khác vậy mà đều không đến, xem ra cũng chỉ có mấy người này mới là thật tâm quan tâm ngươi, là chân ái a..."

Hắc Trư mặc kệ Từ Phong phải chăng phản ứng đến hấn, đều sẽ phối hợp nói đông dài lấy, có đôi khi còn thuận tiện chân châm chọc đùa cợt Từ Phong hai câu.

"Ai..."

Thẳng đến Từ Phong bế quan sau một tháng một ngày, Hắc Trư lần này là thật thờ dài.

Bởi vì canh giữ ở Từ Phong bên ngoài người đều đi, liên liên mấy cái kia Hắc Trư trong miệng 'Chân ái' cũng rời đi.

Hắc Trư mất đi hấn đi có thể tìm tới vui mừng nhất thú, tự nhiên ai thán liên tục.

Từ Phong ngược lại là cao hứng không được, rốt cục có thể không cần lo lắng không biết lúc nào, đột nhiên lui tới một đạo hắc ảnh, sau đó mặc kệ người để không vui nghe, liền bắt đầu bên cạnh người nói đông dài tình huống.

Thực hấn cũng không ghét Hắc Trư nói cho hấn biết tình huống bên ngoài, chỉ là có chút chán ghét Hắc Trư bắt chợt tới xuất hiện, cùng nói đông dài thời điểm này một mặt tiện dạng.

Vô luận hấn là không tại tu luyện, Hắc Trư lời nói đều bị hấn rõ ràng nghe vào trong tai, hấn biết những đến đó người này hơn phân nửa đều là vì xem náo nhiệt mà đến.

Về phần Hắc Trư trong miệng nói tới mấy cái kia 'Chân ái' tới đây mục đích nhưng liền không có đơn thuần như vậy, Từ Phong cảm thấy những người này rất có thể cũng là Lý Kiến phái tới dò xét tình huống.

Vô luận là dò xét tình huống vẫn là đến xem náo nhiệt người đều sẽ không như thế trắng trợn chạy đến nơi đây rình mò, quan trọng ôm lấy cùng loại mục đích quá nhiều người, may mà những người này cũng liền không lại che lấp.

Thế nhưng là, từ khi Từ Phong ứng chiến tin tức sau khi truyền ra, Từ Phong vẫn từng đi ra ngoài, một lúc sau, vô luận những người này tới đây mục đích là cái gì, nhưng cuối cùng đều hiểu, Từ Phong rất có thể là tại đại so trước đó sẽ không hiện thân, cho nên bọn hấn cũng đều như vậy lần lượt rời đi.

Hai tháng cứ như vậy lặng yên mà qua, Từ Phong một mực chưa từng xuất hiện, mà bên ngoài trong môn phái, liên quan tới Từ Phong thảo luận cũng không có ngừng nghỉ.

Từ Phong cùng Lý Kiến sinh tử chi chiến cùng ngoại môn thi đấu hai chuyện này như là hai khối có hấp lực Nam Châm, tổng sẽ bị người cùng nhắc lên, nhiệt nghị nhao nhao.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Báo danh phong ba

Theo ngoại môn thi đấu thời gian ngày càng tới gần, trên núi Thanh Vân lần nữa náo nhiệt lên, rất bề quan nhiều đệ tử đều kết thúc bế quan, một số ra ngoài thi luyện đệ tử cũng đang lục tục chạy về tông môn.

Vô luận là có hay không tham gia ngoại môn thi đấu, sở hữu ngoại môn đệ tử đều đặc biệt hưng phấn, đây là Từ Vân Tông ba năm một lần thịnh hội, lần này sẽ có bao nhiêu Hắc Mã sinh ra, gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc. Lại sẽ có nào Thiên Kiêu tiến nhập nội môn, nhất phi trùng thiên!

Riêng là lần này ngoại môn thi đấu khen thưởng phong phú, tuy nhiên cụ thể có cái gì phần thưởng tông môn tạm còn công bố, nhưng đã có tin tức ngầm truyền ra, lần này tông môn sẽ xuất ra Linh Dịch làm khen thưởng.

Chỉ lần này Linh Dịch cái này một hạng liền đã lệnh bao nhiêu đệ tử đỏ mắt, tuy nhiên mọi người đều biết coi như tông môn xuất ra Linh Dịch làm khen thưởng, cũng tất nhiên sẽ không quá nhiều, mà lại khẳng định chỉ có thu hoạch được thi đấu trước mấy tên Thiên Kiêu mới có thể thu hoạch được.

Nhưng Linh Dịch đều đã lấy ra làm khen thưởng, vậy hấn khen thưởng tin tưởng cũng sẽ không quá kém.

Từ Vân Tông ngoại môn, Lý Kiến trong động phủ.

Lúc này Lý Kiến trong động phủ chỉ có Lý Kiến cùng Lý Việt hai người.

"Anh họ, người nói Từ Phong tiểu tử kia đến đang giờ trò quý gì, đã bề quan hai tháng, một lần chưa hề đi ra!"

"Hừ."

Lý Kiến lạnh hừ một tiếng, vừa nhắc tới Từ Phong, trong lòng của hấn liền sẽ sinh ra một loại lửa giận vô hình, trong đôi mắt hàn mang lấp lóe, mang theo vô tận sát ý.

"Coi như hấn thiên phú lại như thế nào kinh người, cũng không có khả năng tại hai tháng đề bạt bao nhiêu tu vi, đến lúc đó nhất định đến chết trong tay ta."

"Đó là đương nhiên, ta tìm người qua theo dõi hấn cũng chỉ là vì phòng ngừa hấn biết rõ không địch lại chạy mất mà thôi!" Lý Việt cười gạt đầu đồng thời không quên tranh công.

"Này ngược lại sẽ không, cùng lựa chọn chạy trốn so e sợ chiến sẽ còn bị người chế nhạo, nếu như hấn biết rõ không địch lại lúc trước liền sẽ không đồng ý trận này sinh tử chiến. Mà hấn sở dĩ dám ứng chiến, hấn là bởi vì lần trước thắng ta một lần, lòng tin bành trướng kết quả, lần này ta liền để hấn nhìn một

chút ta thực lực chân chính." Lý Kiến cười lạnh cái này nói ra.

"Vẫn là anh họ nghĩ thấu hoàn toàn! Tiểu tử này còn không biết anh họ ngươi đã luyện thành..."

Lý Việt vốn định lại đập mấy lần mông ngựa, nhưng hắn lại nói đường một nửa liền phát giác Lý Kiến sắc mặt đột nhiên khó nhìn lên, hắn vội vàng ngừng lời nói, trong lòng âm thầm bồn chồn, vị này anh họ từ khi thua ở Từ Phong xuất thủ lần trước về sau, tính tình đại biến, có thể gọi là hi nộ vô thường, hại hắn mỗi lần tại Lý Kiến trước mặt nói chuyện trước đó đều muốn trước cần thận suy nghĩ một phen lại nói.

Hiện tại nhìn thấy Lý Kiến mặt lộ vẻ một tia tức giận, Lý Việt có chút bận tâm, chẳng lẽ là mình câu nói kia chạm nỗi đau anh họ?

"Ngươi có phải hay không cũng cho là ta hai tháng này mất ăn mất ngủ tu luyện chính là vì dùng môn võ kỹ này đối phó Từ Phong, nếu không, bằng vào thực lực của ta chiến thắng không có hắn?" Lý Kiến tức giận hỏi hướng Lý Việt.

"Áy... Dĩ nhiên không phải, anh họ ngươi hiểu lầm, ta đương nhiên là tin tưởng bản thân ngươi liền có thể đánh bại Từ Phong, mà tu thành môn võ kỹ này càng làm cho ngươi như hổ thêm cánh mà thôi." Lý Kiến mở lời lạnh liên tục, vội vàng giải thích.

"Hừ, hắn tính là thứ gì, cũng xứng ta thật tình như thế đối đãi?" Lý Kiến lần nữa lạnh hừ một tiếng, chợt tiếp tục nói: "Ta cùng hắn Sinh Tử Đối Quyết chẳng qua là ta tham gia lần thi đấu này một cái gia vị tẻ mà ta hai tháng này chỉ như vậy nỗ lực là tại vì thi đấu làm chuẩn bị, lần này tiến nhập nội môn danh ngạch ta nhất định phải đạt được."

...

Ngoại môn thi đấu một ngày trước, đại lượng ngoại môn đệ tử tràn vào Cháp Sự Đường chỗ, sở hữu dự định tham gia lần thi đấu này đệ tử đều cần tới đây nhận lấy chính mình dây số bài.

Mà tông môn sở dĩ tuyển định tại một ngày trước mới bắt đầu báo danh, chủ yếu cũng là xuất phát từ tránh cho có đệ tử bởi vì thí luyện trở về muộn mà bỏ lỡ trận đấu báo danh.

Sớm tại đông đảo đệ tử trước khi tới đây, Cháp Sự Đường bên ngoài trên quảng trường liền đã đề đặt tốt ngũ bàn lớn, dự định chia làm năm cái báo danh cửa sổ đồng thời bắt đầu báo danh.

Bất quá dù vậy, khi bắt đầu có thể lúc ghi danh, cái này ngũ bàn lớn trước vẫn như cũ hàng lên Nhất Điều Trường Long, hơn nữa còn có rất nhiều muốn ghi danh đệ tử đang lục tục chạy đến.

Báo danh nhân số tuy nhiều, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người là chạy năm mươi người đứng đầu khen thưởng mà đi, bên trong có rất nhiều tự biết thực lực vô pháp tiến vào năm mươi vị trí đầu, nhưng vẫn như cũ lựa chọn tham gia ngoại môn thi đấu đệ tử.

Bọn họ ý nghĩ cùng Trương Nguyên giống nhau, tham gia thi đấu cũng chỉ là vì tăng trưởng một chút kiến thức, cùng người luận bàn đồng thời nghiệm chứng một chút tự thân thực lực.

Còn có rất trọng yếu một điểm, tham gia ngoại môn thi đấu đệ tử đều là tu vi ở ngoại môn bên trong có thể đứng hàng trung du trở lên đệ tử, mặc dù không có người nói như vậy, nhưng mọi người tâm lý đều cho rằng như vậy.

Bởi vì dám đi tới thực lực không dám quá thấp, nếu không bên trên lời đài bị đối tay kẻ vấy hai chiêu liền giải quyết hết há không mất mặt?

Mà trái lại, những cái kia không có tham gia ngoại môn thi đấu đệ tử, hoặc là siêu qua giới hạn tuổi tác đệ tử cũ, hoặc là cũng là mới nhập môn hai ba năm Tân Tán Đệ Tử, còn có một loại cũng là thiên phú quá kém, tu vi quá yếu đệ tử.

Mà cái này loại thứ ba đệ tử là lớn nhất bị người khinh thị, xem thường, cho nên không có người hi vọng mình bị quy về loại này trong hàng đệ tử.

Cho nên, thẳng đến về sau tham gia ngoại môn thi đấu đã diễn biến thành một loại bầu không khí, cũng là huyền diệu tư bản.

"Trương Nguyên! Đây không phải là Trương Nguyên sao?"

Tại lớn nhất dựa vào bên ngoài một đầu báo danh trong đội ngũ, có người đột nhiên lên tiếng kinh hô, chỉ một cái vừa đuổi tới quảng trường một người đệ tử nói ra.

Tên đệ tử này vốn là muốn cùng trước người đồng bạn nói, nhưng coi là vừa rồi có chút kích động, trong lúc nhất thời lại xem như kêu đi ra, thanh âm rất lớn, cho dù là chung quanh rất ồn ào, nhưng thanh âm hắn cũng đủ để bị mấy cái trong phạm vi mười thước người nghe được.

Một cái Trương Nguyên liền cho ngươi kích động thành dạng này? Trương Nguyên chẳng lẽ ở ngoại môn rất nổi danh?

Có ít người thậm chí ngay cả đầu cũng không quay lại, trong lòng đối cứng mới có hơi thất thố tên đệ tử kia châm chọc khiêu khích.

Nhưng rất nhanh bốn phía tiếng nghị luận càng lúc càng lớn, rất nhiều người đều mặt lộ vẻ hưng phấn, quay người nhìn về phía trước đó kinh hô tên đệ tử kia, muốn dùng cái này tìm đến ra Trương Nguyên vị trí.

"Vị sư huynh này, Trương Nguyên ở ngoại môn là cái rất lợi hại nhân vật sao? Ta làm sao chưa nghe nói qua!" Một cái không biết Trương Nguyên là ai đệ

tử trong lòng hiếu kỳ, hướng người bên cạnh hỏi thăm.

"Trương Nguyên tu vi, không tính là nhân vật lợi hại gì." Bị hỏi thăm đệ tử thuận miệng hồi phục một câu, cũng không phải là qua loa, mà chính là hắn hiện tại bề bộn nhiều việc, đang bận tìm kiếm Trương Nguyên tung tích.

"Vậy hắn có chỗ đặc biệt gì sao?" Tên đệ tử này cảm thấy kỳ quái, bên trong tông môn, có thể có thụ chú mục cũng chỉ có thiên tài mà dù sao đây là một cái Di Vũ Vi Tôn thế giới, thế nhưng là cái này Trương Nguyên đã tu vi, như vậy là dựa vào cái gì khả năng hấp dẫn nhiều người như vậy nhân cầu.

"Hắn liền một cái đệ tử bình thường, có thể có chỗ đặc biệt gì!" Tên kia bị hỏi đệ tử hơi không kiên nhẫn trả lời, hắn lúc này tâm tình không tốt lắm, bởi vì còn không có tìm được Trương Nguyên bóng dáng.

"Này..." Tên đệ tử này càng thêm nghi hoặc, muốn có tâm hỏi lại, nhưng rõ ràng đối phương đã không kiên nhẫn, chính mình quả thực không có ý tứ lại há miệng, ngay tại hắn xoắn xuýt thời điểm, đột nhiên nghe được tên kia lúc trước hắn hỏi thăm đệ tử tự lẩm bẩm thanh âm.

"Đến tốt cùng cái nào là Trương Nguyên? Cái kia đạo hắn là mình đến? Không có khả năng a, nghe nói hắn cùng Tử Phong là bạn tốt nhất, làm sao lại không có cùng đi."

"Thì ra là thế!"

Trước đó tên kia lòng tràn đầy nghi hoặc đệ tử sau khi nghe xong lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra.

Hóa ra hắn đi hỏi thăm tên đệ tử kia cũng không biết Trương Nguyên, hắn sờ đi quay đầu tìm kiếm, tìm cũng không phải Trương Nguyên, mà chính là Tử Phong. Hắn cảm thấy Trương Nguyên đến, Tử Phong tất nhiên cũng sẽ theo ở bên cạnh.

Nghĩ tới đây, tên đệ tử này cũng là thần sắc chấn động, hưng phấn quay đầu, ánh mắt không ngừng liếc nhìn, bắt đầu tìm kiếm.

Giống nhau một màn lại chung quanh cái này mấy cái trong phạm vi mười thước phát sinh, mà lại rất nhanh hình thành một loại phản ứng dây chuyền.

Nhưng cuối cùng, coi như nhận biết Trương Nguyên người cũng không có tìm được Trương Nguyên.

"Tiểu tử kia! Mới vừa rồi là người nói nhìn thấy Trương Nguyên a? Vậy người nói cho ta biết hiện tại người đâu?"

Có tính khí nóng nảy đệ tử tại không nhìn thấy Trương Nguyên cùng càng muốn gấp hơn đến Tử Phong về sau, đem sở hữu giận con giận đều trút lên trước đó tên kia hét lên kinh ngạc đệ tử trên thân.

"Áy... Vị sư huynh này, ta vừa rồi đúng là nhìn thấy Trương Nguyên, chỉ là ta tại nói cho đồng bạn về sau, lại quay đầu tìm kiếm thời điểm cũng tìm không thấy."

Tên kia đã từng hét lên kinh ngạc đệ tử, lúc này một mặt ủy khuất, kém chút liền muốn khóc lên.

Hiện tại không có chỉ là một người đối với hắn trọn mắt nhìn, cơ có tất cả người nhìn về phía ánh mắt của hắn đều rất bất tiện.

Hắn không khỏi thầm mắng mình, vừa rồi làm sao lại quên hạ giọng, giờ có khỏe không, Trương Nguyên bóng dáng không, hắn lại vô duyên vô cớ đắc tội nhiều người như vậy, mà lại đại bộ phận tu vi đều cao với mình.

Ta là chọc ai gây...

Tên đệ tử kia trong lòng kêu rên.

Mà hắn bản thân nhìn thấy Trương Nguyên lúc này lại là tại hạ trên sơn đạo.

"Nguy hiểm thật nguy hiểm thật!"

Trương Nguyên một bên đi đường, một bên âm thầm may mắn, cực nhọc tốt chính mình tránh nhanh, vừa mới nghe được trong đám người có người hô tên hắn, hắn nghe được về sau lập tức đi, liền báo danh đội ngũ đều không dám đi hàng.

Mấy ngày nay hắn cũng giống như Tử Phong rất ít đi ra ngoài, bất quá không phải là bởi vì bề quan tu luyện, mà là bởi vì hắn cùng Tử Phong quan hệ bị truyền ra, mọi người đều biết hắn là Tử Phong ở ngoại môn bên trong bạn tốt nhất, cho nên hiện tại suy nghĩ rất nhiều phải lớn sảnh Tử Phong tin tức người đều đem mục tiêu nhắm chuẩn hắn.

Riêng là thi đấu tới gần, Tử Phong cùng Lý Kiến sinh tử chiến cũng theo đó muốn triển khai, mà Tử Phong người trong cuộc này một mực chưa từng lộ diện, muốn biết Tử Phong tin tức người cũng chỉ có thông qua hắn.

"Xem ra cần phải trở về nguy trang một phen lại đến."

Trương Nguyên âm thầm kêu khổ, nếu như bị vừa rồi đám người kia bắt được, tuy nhiên sẽ không làm gì hắn, nhưng không tránh không có lọt vào một đám người điên cuồng đặt câu hỏi.

Loại chuyện này hấn trải qua một lần, từ khi này lần về sau, hấn liền không muốn lại trải qua lần thứ hai.

Bất quá nghĩ đến ngày mai sẽ là thi đấu, Từ Phong cũng sẽ hiện thân về sau, Lý Kiến tâm tình mới đỡ một ít, loại này ả núp thời gian rốt cục muốn tới đầu.

Trương Nguyên ra ngoài thí luyện thời điểm từng gặp được coi là Tấn Tu, càng là từ Tấn Tu nơi đó học tập một điểm Dịch Dung Chi Thuật, tuy nhiên cũng không phải là cỡ nào tinh diệu, thay đổi trên mặt màu da, thêm cái ria mép loại này đơn giản Dịch Dung Chi Thuật Trương Nguyên vẫn là học đến tay.

Tồn hao hai canh giờ khoảng chừng, Trương Nguyên nhìn xem trong gương chính mình, cảm giác tương đối hài lòng, nếu như không có tự tin nhìn, căn bản không nhận ra chính mình, chỉ cần mình đến lúc đó tận lực điều thấp một điểm liền không có vấn đề.

Sau đó hấn chạy về Chấp Sự Đường, coi như tại xếp hàng thời điểm cũng đều làm bộ lơ đãng lấy tay che mặt đến che giấu mình.

Thẳng đến tại đổi lấy dãy số bài thời điểm, hấn đem Từ Phong cùng hấn thân phận lệnh bài đều cầm sau khi đi ra, tên kia phụ trách báo gã chấp sự tuy nhiên tại nhìn thấy Từ Phong thân phận lệnh bài về sau thần sắc lảng một chút, nhưng cũng không nói thêm cái gì.

Cuối cùng Trương Nguyên thành công nhận lấy hai người dãy số bài, đồng thời cũng coi như là minh bạch Từ Phong tại sao lại để hấn hỗ trợ nhận lấy dãy số bài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Thi đấu bắt đầu

Sáng sớm hôm sau

Từ Phong ngồi xếp bằng điều tức, liên tiếp hai ngày hấn đều không có tiến hành tu luyện, đang điều chỉnh trạng thái ứng đối lần thi đấu này.

"Lần này, ta nhất định phải lần nữa trở thành nội môn đệ tử!"

Đã từng tuy là nội môn đệ tử, nhưng bởi vì thực lực thấp, nội môn đệ tử thân phận đối với hấn mà nói càng như là bài trí, chỉ là so ngoại môn đệ tử nhiều một ít linh thạch cùng mời Linh Đan trợ cấp mà thôi.

Hiện tại, hấn tu vi đã đạt đến Ngưng Khí Cảnh bát tầng hậu kỳ, tiến thêm một bước liền có thể đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, khoảng cách Uẩn Khí Cảnh đã xa xa mong muốn.

Võ giả tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh về sau, đối với tài nguyên tu luyện nhu cầu cũng mãnh liệt hơn, muốn mau sớm mạnh lên, chỉ có trở thành nội môn đệ tử mới có thể thu được những thứ này.

Keng! Keng! Keng!

Liên tục ba tiếng trống vãn chuông tiếng vang lên, kéo dài quanh quẩn tại Từ Vân Tông phía trên chân trời bên trong.

"Thi đấu muốn bắt đầu!"

Từ Phong hít sâu một hơi, chậm rãi mở mắt ra.

Lần trước ngoại môn thi đấu thời điểm hấn mặc dù đã biến thành Từ Vân Tông, lại chưa từng đi tham gia hoặc xem tranh tài, lần này, hấn chẳng những muốn tham gia, mà lại mục tiêu rất rõ ràng, thi đấu mười vị trí đầu!

Từ Vân Tông ngoại môn thi đấu, mỗi ba năm cử hành một lần, bởi vì có giới hạn tuổi tác, cho nên đồng dạng đệ tử tiến vào Từ Vân Tông về sau, tại còn quá tuổi điều kiện tiên quyết đồng dạng có thể kinh lịch ba lần ngoại môn thi đấu.

Kinh lịch lần thứ nhất ngoại môn thi đấu thời điểm, cơ hồ không có người hội tham gia, bởi vì mới nhập môn ba năm khoảng chừng, tu vi còn rất thấp kém.

Cho nên đồng dạng thiên phú ra chúng đệ tử đều chọn tại lần thứ hai ngoại môn thi đấu thời điểm tham gia.

Đương nhiên, cũng có một số người hậu tích bạc phát, hoặc là tu luyện tốc độ hơi thua tại cùng phe thiên tài đứng đầu, vì có thể cầm tới một cái tốt đi một

chút thứ tự, chọn tại lần thứ ba ngoại môn thi đấu thời điểm tham gia.

Từ Phong lần này là lần thứ hai kinh lịch ngoại môn thi đấu, cái này cũng mang ý nghĩa, lần này cùng hắn cùng đài luận võ đối thủ không chỉ là cùng hắn cùng thời kỳ tiến vào Từ Văn Tông đệ tử, còn có so với sớm một được chuẩn tiến vào Từ Văn Tông đệ tử.

Đám kia đệ tử tại Từ Văn Tông bên trong đã tu hành thời gian tám, chín năm, Từ Phong cũng không rõ ràng đến tột cùng sẽ xuất hiện nhân vật lợi hại gì, cho nên hắn cũng không dám tự đại, cho mình định một cái thấp nhất mục tiêu, dù sao hắn tham gia lần thi đấu này chủ yếu mục đích chính là vì nội môn đệ tử.

Đương nhiên, nếu có thể cố gắng đoạt càng cao danh hơn lần, hắn cũng không để ý toàn lực thử một lần, bởi vì thứ tự càng cao khen thưởng càng phong phú, càng là linh dịch, đối với hắn mà nói cũng cực kỳ dự hoặc chi lực.

Từ Phong đứng dậy về sau, Hắc Trư chính là một mặt tội nghiệp nhìn lấy hắn, Từ Phong biết Hắc Trư cũng là không chịu cô đơn, muốn cùng đi xem một chút náo nhiệt.

Hắn ngược lại là có thể mang theo Hắc Trư tiến về sân thi đấu, chỉ là, cùng Hắc Trư chờ mong khác biệt là, hắn sẽ đem Hắc Trư đặt ở sừng vật đại bên trong lại mang đến.

Không có cách, căn bản không có khả năng để Hắc Trư tại Từ Văn Tông bên trong hiện thân.

Áy náy cười một tiếng, Từ Phong vỗ vỗ bên hông sừng vật đại, ra hiệu Hắc Trư tự mình làm lựa chọn, là tiến vào sừng vật đại bên trong đi cùng 'Nhìn' trận đấu, vẫn là một mình lưu trong động phủ.

Hắc Trư thấy thế, ánh mắt bên trong toát ra một vẻ tức giận, lạnh hừ một tiếng, lắc lắc thân thể thờ phỉ phỉ nằm lại trên giường, lười nhác lại nhìn Từ Phong liếc một chút.

Hắn cũng biết mình tình cảnh, cho nên không có dây dưa Từ Phong nhất định phải dẫn hắn qua.

Từ Phong cười hắc hắc, không tiếp tục để ý Hắc Trư.

"Trương Nguyên làm sao còn không có đến?"

Bởi vì Hắc Trư trong động phủ, không có khả năng để Trương Nguyên một hồi biến thành trong động phủ của mình, cho nên hắn trực tiếp đi ra động phủ, chờ đợi Trương Nguyên.

Từ Phong sau khi đi ra, dù hắn sớm đoán trước, nhưng cũng bị nhìn thấy trước mắt đến cảnh tượng rung động một chút.

Thả mục đích nhìn hướng bốn phía, mấy đạo thân ảnh nhanh chóng từ hắn động phủ trước nhanh chóng lướt qua, hoặc tốp năm tốp ba, hoặc một người độc hành, mỗi người biểu lộ đều là khó nén vẻ hưng phấn.

Lại nhìn chân trời bên trong từng đạo từng đạo kim sắc quang mang liên tiếp lấp lóe, đem phụ cận bầu trời đều nhuộm thành kim sắc, đây là động phủ Phòng Ngự Trận Pháp mở ra hoặc quan bế thời điểm lập loè quang mang, nếu như chỉ là một tòa động phủ Phòng Ngự Trận Pháp quang mang còn không bắt mắt, bất quá bây giờ, cơ hồ sở hữu nghe được tiếng chuông đệ tử đều tại đây khắc đi ra ngoài chạy tới trận đấu chỉ địa, trận pháp quang mang cũng cơ hồ là không kém bao nhiêu chỉ cùng một chỗ lấp lóe, tự nhiên mười phần hùng vĩ.

Ba năm một lần thịnh hội, coi như không có tham gia trận đấu cũng sẽ trước đi xem một chút náo nhiệt, Từ Văn Tông ngoại môn đệ tử gần vạn nhân, không có gì ngoài lúc này không hề trên núi Thanh Vân đệ tử, cũng chừng hơn tám ngàn người, mà cái này bên trong cơ hồ đều sẽ tiến về trận đấu chỉ địa.

Trước mắt khắp nơi bóng người lác lác, Từ Phong không có đi nghênh Trương Nguyên, lo lắng hai người bỏ lỡ, cho nên liền đứng tại động trước cửa phủ chờ.

Sưu!

Một bóng người nhanh chóng tiếp cận Từ Phong động phủ, Từ Phong giương mắt xem xét, Trương Nguyên tới.

"Thất sách, thất sách..."

Trương Nguyên vừa tới đến Từ Phong trước mặt liền một trận lắc đầu, một bộ âm thầm trách cứ hình dạng.

"Làm sao?" Từ Phong nhú mày, lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt hỏi, không biết chuyện gì phát sinh.

Chẳng lẽ là không có báo danh ra? Thật đúng là như thế, này Trương Nguyên hôm qua nên tìm đến mình nói cho hắn biết.

"Ta làm sao lại quên hôm nay phải sớm điểm ra cửa ngòi nơi này! Cả cái thời điểm tới, đúng lúc là đi ngược dòng người tới, thiếu chút nữa bị bảy người giết chết!" Trương Nguyên có chút khoa trương nói ra.

Từ Phong hoàn toàn không còn gì để nói, còn tưởng là chuyện gì phát sinh.

"Khoảng cách thi đấu bắt đầu còn có một đoạn thời gian, ngươi hoàn toàn có thể đợi lấy ít người thời điểm lại tới tìm ta."

"Ta đây không phải sợ ngươi sốt ruột mà! Ngươi nhưng là muốn tiến năm mươi vị trí đầu người, cùng ta cũng không đồng dạng." Trương Nguyên hướng phía Từ Phong nhô ra miệng nói ra: "Ngươi còn che giấu trong lòng tự nhủ không nóng nảy, vậy sao ngươi đều chạy đến các loại, đừng nói cho ta là ra đến xem náo nhiệt, cái này cũng không giống như ngươi tính cách."

Từ Phong cười lắc đầu, cũng không biện giải, hần ra đến các loại Trương Nguyên, là không muốn Trương Nguyên tiến vào trong động phủ nhìn thấy Hắc Trư, về phần tính cách, thực hần vẫn tương đối xem náo nhiệt, chỉ là bởi vì trước đó hần vẫn luôn bề bộn nhiều việc trong phủ tu luyện, cho nên Trương Nguyên liền cho rằng Từ Phong là một cái không có thích náo nhiệt người.

"Ngươi đây số bài!"

Trương Nguyên đưa tay quăng ra, hai Khối Bài Từ bay về phía Từ Phong.

Từ Phong vội vàng tiếp được, một khối là hần thân phận lệnh bài, một cái khác khối là một cái chỉ có biểu thị số tự thanh sắc thẻ kim loại.

"Ngũ Tam Cử!"

Từ Phong nhìn thấy phía trên số tự, phỏng đoán cái số này hàm nghĩa, trừ đại biểu hần dự thi một cái thân phận đây số bên ngoài, có phải hay không nói hần là thứ năm trăm ba mươi chín cái báo tên đệ tử.

"Ngươi là bao nhiêu hào?" Từ Phong hỏi.

Hai người bọn họ cùng nhau báo danh, nếu như Trương Nguyên đây số cùng hần liền nhau, vậy liền nghiệm chứng hần suy đoán, cái này số thứ tự là dựa theo báo danh tuần tự sắp xếp.

"Ngươi hỏi cái này làm gì? Đây chính là một con số mà không có tác dụng gì, chúng ta vẫn là chạy nhanh đi, tiếng chuông gõ vang sau một canh giờ trận đấu chính là bắt đầu."

Trương Nguyên không có trả lời Từ Phong vấn đề, nhìn thấy Từ Phong nhìn mình, ánh mắt của hần có chút né tránh, sau cùng dứt khoát thúc giục Từ Phong cùng một chỗ chạy tới sân thi đấu.

"Ta chỉ là muốn biết cái số này có phải hay không báo danh trình tự mà nếu như là lời nói, hơn năm trăm người tham gia trận đấu, đây cũng quá nhiều a, mà lại đây nhất định còn không phải dự thi toàn bộ nhân số."

"Ngươi đừng quản cái này, về phần có bao nhiêu người tham gia trận đấu ngươi cũng không cần qua suy đoán, hôm qua báo danh xong về sau số liệu liền đã ra đến, hết thảy 1,182 người!"

"Hơn một ngàn người?" Từ Phong lần này thật bị kinh hãi đến.

"Tại sao có thể có nhiều người như vậy, Từ Vân Tông chiêu thu đệ tử, bình thường mỗi đám đệ tử vừa không đến một ngàn người, mà có tư cách cùng thực lực tham gia lần thi đấu này đệ tử cũng chỉ có chúng ta cái này một nhóm cùng trước ba chúng ta năm tiên vào tổng môn đám kia đệ tử mà chẳng lẽ có hơn phân nửa đều tham gia?"

"Cái này rất bình thường, lần trước ngoại môn thi đấu cũng có hơn một ngàn người tham gia, không khỏi nhiều người đều giống như ta, chỉ là tham dự một chút, cảm thụ dưới trận đấu bầu không khí, vận khí tốt không đụng tới đối thủ lợi hại còn có thể đánh lên hai trận, nếu như vận khí kém lời nói, trận đầu liền có thể bị xoát xuống tới."

Từ Phong khẽ gật đầu, cũng không có lại tiếp tục truy vấn Trương Nguyên đây số bài là bao nhiêu.

"Đi thôi!"

Hai người thời động thân hình hướng phía sân thi đấu tiến đến.

Mặc dù là ngoại môn thi đấu, nhưng trận đấu chỉ địa qua không ở bên ngoài môn chỗ Thanh Vân Phong trên cử hành, mà chính là thiết lập ở Tam Phong ở giữa này phiến trong hạp cốc.

Nơi đó mặc dù là Đan Các nơi ở, nhưng bởi vì diện tích cực đại, mà lại chỗ bằng phẳng, thích hợp hơn cử hành loại này đại quy mô trận đấu.

Hai người nhanh chóng phi nhanh, rất nhanh liền đi vào trận đấu chỉ địa.

Tại hai người đến thời điểm, nơi này đã người đông tập nập, cơ hồ đại bộ phận đệ tử đều đã sớm đi vào, Từ Phong hai người bọn họ xem như tương đối trễ đến nơi đây người.

Trống trải quảng trường khổng lồ phía trên sớm tông môn người lần nữa tu kiến trận đấu chuyên dụng tất cả công trình, ngay phía trước là bắt mắt nhất là một cái cao hơn mười mét cự Đại Khán Đài, thô sơ giản lược xem xét, trên khán đài ước chừng trưng bày bốn mươi, năm mươi tám Ghế dựa.

Từ Phong biết, đây cũng là chuyên môn vì đến đây quan sát tông môn cao tầng chuẩn bị, có thể ở nơi đó xem tranh tài chỉ ít cũng là Ngoại Môn Trưởng

Lão cấp bậc nhân vật.

Mà đang nhìn đài ngay phía trước là một tòa chiếm diện tích cực đại lõi đài chính, bốn phía còn còn quán mười toà võ đài nhỏ, gọi là võ đài nhỏ cũng chỉ là đối với người Lôi đài mà nói, bởi vì võ đài nhỏ chiếm diện tích cũng chừng đường kính trăm mét lớn nhỏ, mà lại mỗi cái bên bờ lõi đài chỉ địa đều cắm một lá cờ, trên đó viết một đến mười cấp.

Rất nhiều lõi đài thành hình vòng sắp xếp, độ cao cũng chỉ có cao hơn ba mét, thị giác vừa vặn thích hợp phía dưới đám người cùng trên khán đài người tiến hành quan sát.

Trước một bước đi ở đây đệ tử từ lâu vây quanh mười toà võ đài nhỏ hội tụ, thanh âm âm ỹ chấn thiên, tiếng la, tiếng cười một mảnh, tràng diện náo nhiệt chỉ cực.

Đồng thời tại lõi đài phụ cận đã đứng đầy hơn một trăm tên Chấp Pháp Đường đội viên, bọn họ người mặc thống nhất chế thức hắc sắc võ sĩ phục, vô ngoài trường bào màu đỏ như máu, ở trong sân cực kỳ dễ thấy, chói mắt, chủ yếu phụ trách trấn đầu trật tự hiện trường cùng an toàn.

Những người này biểu lộ nghiêm túc, ánh mắt lạnh lẽo, mỗi cá nhân trên người đều tản ra sắc bén sát phạt chi khí, giống như từng cái Sát Thần đồng dạng, khiến cho đông đảo đệ tử không dám tới gần.

"Chúng ta trước tìm một chỗ mang theo đi, chờ sau khi bắt đầu hội tuyên bố quy tắc tranh tài." Trương Nguyên nói ra.

"Người không phải quan sát vượt qua lần ngoại môn thi đấu sao? Chẳng lẽ đối quy tắc tranh tài không rõ ràng?"

"Nếu như không có đoán sai lời nói, hẳn là ngẫu nhiên tiến hành một đối một Lôi Đài Chiến, bất quá ta nghe nói mỗi lần ngoại môn thi đấu tại trên quy tắc đều sẽ có một chút biến động, cũng không phải là Nhất Trần bất biến!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 144: Thanh niên áo trắng

Từ Phong khẽ gạt đầu, Trương Nguyên đối tông môn sự tình hết sức rõ ràng, không giống hẳn như vậy trên cơ bản xem như hoàn toàn không biết gì cả, cho nên hẳn chỉ muốn đi theo Trương Nguyên liền tốt, không cần quá quá lãng phí tâm.

Hai người hướng đi lõi đài phụ cận, dừng lại tại đám người một chỗ góc ngách, mười phần điệu thấp, không có muốn gây nên chú ý.

Bên cạnh bọn họ đệ tử đều là một mặt hưng phấn bàn luận sôi nổi lấy, lại thêm hai người chỗ đứng đưa tương đối dựa vào sau, cho nên cũng không có người chú ý tới hai người bọn họ.

Thi đấu quy định thời gian tới gần, chung quanh âm ỹ thanh âm cũng càng phát ra vang vọng.

Tại khoảng cách trận đấu bắt đầu không đủ một khắc đồng hồ thời điểm, Từ Vân Tông nhân vật cao tầng cùng nhau mà tới.

Bao quát Từ Vân Tông Tông Chủ cùng bên trong Ngoại Môn Trưởng Lão, hộ pháp bọn, những người này trực tiếp đi đến trên khán đài làm tốt, ánh mắt cúi nhìn phía dưới đông đảo đệ tử.

Bởi vậy có thể thấy được, tông môn đối với ngoại môn thi đấu coi trọng trình độ, cơ hồ là tông môn cao tầng ra hết.

Theo những người này tiến đến, chỗ lõi đài âm ỹ thanh âm lập tức tiêu đứng lên, từng cái đệ tử hạ giọng, bắt đầu xì xào bàn tán, không còn dám lớn tiếng ồn ào.

Từ Phong ánh mắt nhìn về phía đài cao, cũng không có phát hiện sự phụ thân ảnh, bất quá cái này cũng nằm trong dự liệu của hắn, gần mấy chục năm đều là cực ít lộ diện đây cũng là mọi người đều biết sự tình, cho dù là dạng này tông môn thịnh hội cũng sẽ không đến đây.

Nhưng nhìn thấy sự phụ không có hiện thân thể, Từ Phong trong lòng vẫn là khó tránh khỏi có chút thất lạc, bọn họ sư đồ cũng chỉ là tại báỉ sư chỉ dạy từng có ngăn ngại tiếp xúc, hẳn cũng hi vọng sự phụ có thể tận mắt nhìn đến hắn tại trên lõi đài quát tháo phong vân bộ dáng.

Từ Phong tóm lại vừa tròn mười sáu tuổi, Tuổi thanh xuân thời điểm cũng khó tránh khỏi có chút lòng hư vinh, bất quá, hẳn cũng chỉ là muốn tại chính mình thân cận người trước mặt biểu hiện mà thôi.

Mà hấn không thể nghĩ ngờ đã đem cái này vừa có duyên gặp mặt một lần sư phụ xem như là thân nhân trường bối.

Cái gọi là sư đồ như cha con, kính sư như trọng cha, hấn tuy nhiên tại sáu tuổi thời điểm liền mất đi mẫu thân một mình sinh hoạt, nhưng những sự tình này để ý đến hấn lại hết sức rõ ràng.

Tuy nhiên sư phụ không có hiện thân thể, nhưng hấn tại đông đảo cao tầng bên trong nhìn thấy một đạo thân ảnh quen thuộc, khiến cho tâm tình của hấn không khỏi chuyển biến tốt đẹp.

"Tam Trường Lão!"

Từ Phong không nghĩ tới Tam Trường Lão đã đến xuất quan, không biết Tam Trường Lão phải chăng đột phá đến Hóa Khí Cảnh, coi như Từ Phong Tinh Thần Lực đã ngưng kết Thức Hải về sau, cũng vô pháp dò xét ra Tam Trường Lão cụ thể tu vi.

Giống như có cảm giác, tại Từ Phong ánh mắt nhìn về phía Tam Trường Lão thời điểm, Tam Trường Lão ánh mắt cũng lướt qua phía trước đám người, ánh mắt cuối cùng rơi vào Từ Phong trên thân, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Bất quá Tam Trường Lão cũng chỉ là tại Từ Phong trên thân dừng lại chốc lát, liền thu hồi ánh mắt nhìn về phía nơi khác.

"Tốt cảm giác bén nhạy năng lực!"

Từ Phong kinh hãi, vừa rồi hấn đã từng ném thử dùng Tinh Thần Lực qua cảm giác Tam Trường Lão tu vi, nhưng đã cực kỳ cẩn thận, chỉ là phóng xuất ra một tia Tinh Thần Chi Lực tại Tam Trường Lão thân thể phụ cận cảm giác, căn bản dám tới gần Tam Trường Lão.

Xem ra vẫn là bị Tam Trường Lão phát giác được.

Từ Phong sắc mặt ửng đỏ, có chút xấu hổ, tối trách chính mình quá mức lỗ mãng, chỉ hy vọng Tam Trường Lão không nên tức giận liền tốt.

"Tiểu tử ngươi Tinh Thần Lực cũng không yếu, có thể tu vi làm sao vẫn là Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ! Dạng này tu vi thể nhưng là không đáng chú ý a, thật không biết Đại Trường Lão làm sao lại đồng ý ngươi cùng Lý Kiến đối chiến, tuy nhiên lão phu không biết Trung Nguyên ủy, nhưng ngươi cũng đừng làm cho sư phó ngươi thất vọng cho thỏa đáng!"

Sau đó Từ Phong trong tai đột nhiên truyền đến Tam Trường Lão thanh âm.

Ngưng âm thành buộc, nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Từ Phong biết là Tam Trường Lão tại bí mật truyền âm.

Tam Trường Lão ngữ khí hòa ái, dường như trách cứ Từ Phong tu vi chậm chạp, lại lộ ra nồng đậm quan tâm chi ý.

Từ Phong nghe xong trong lòng ấm áp, lại nhìn về phía Tam Trường Lão thời điểm phát hiện đối phương đã không có lại nhìn chính mình, biết đối phương cũng không có tính toán đề cho mình trả lời ý tứ.

Đồng thời Tam Trường Lão một câu nói kia cũng lệnh từ phong biết một việc, khó trách tông môn hội nhanh như vậy, lại không chút do dự đồng ý hấn cùng Lý Kiến Sinh Tử Đối Quyết, nguyên lai mặt sau này lại là có sư phụ đưa đẩy.

"Sư phụ cho dù biết ta tu vi, làm sao lại như thế xác định ta có thể vượt cấp chiến thắng Lý Kiến?" Từ Phong có chút nghĩ không thông, bất quá từ Tam Trường Lão trong lời nói có thể nghe ra sư phụ đối với hấn là mười phần có lòng tin.

"Ta đương nhiên sẽ không để sư phụ thất vọng!"

Nghĩ đến sư phụ biết hấn cùng người quyết đấu sự tình, chắc hấn sư phụ cũng sẽ một mực chú ý chuyện này, Từ Phong trong lòng không khỏi ý chí chiến đấu sục sôi, nguyên bản không có đem cùng Lý Kiến quyết đấu chuyện này quá mức để ở trong lòng, nhưng lúc này lại có chút chờ mong một trận chiến này đến nhanh một chút.

Từ Vân Tông cao tầng đi vào về sau, cũng không lập tức tuyên bố trận đấu bắt đầu, các cao tầng ở giữa có lẽ có thấp giọng giao lưu, đàm tiếu, tựa hồ cũng là đang chờ đợi thi đấu bắt đầu quy định thời gian.

"Từ Phong sư huynh, ngươi ở chỗ này a, chúng ta thể nhưng là tìm ngươi..."

Một đạo mừng rỡ thanh âm tại Từ Phong bên trái vang lên, nương theo lấy Mộ Dung Tuyết các loại bốn bóng người tới gần.

Người nói chuyện là Tiễn Phi, hôm nay người mặc một bộ màu xanh nhạt áo bào, sợi tóc như thác nước tản mát hai vai, phối hợp như Hoàng Oanh động nghe thanh âm, tản ra làm lòng người vui mừng tinh thần phấn chấn.

Bất quá Từ Phong lúc này lại có chút buồn bực, Tiễn Phi thanh âm nói chuyện tuy nhiên tiếu, nhưng so với người chung quanh xì xào bàn tán thanh âm thể nhưng là rất nhiều, càng thiếu nữ thanh âm vốn là so sánh có xuyên thấu lực, dẫn đến nàng một câu nói kia lệnh chung quanh đệ tử nhao nhao quay đầu xem ra, chột xem như phát hiện Tân Đại Lực, ánh mắt sáng rực nhìn về phía Từ Phong.

"Từ Phong..."

"Tứ Phong vậy mà tại nơi này, ngay tại chúng ta phụ cận..."

Tứ Phong chung quanh lập tức gây nên rối loạn tung bồng, nếu không phải trên khán đài còn làm lấy đông đảo tông môn cao tăng, chỉ sợ nhất định sẽ có người dấy cổ động kêu lên một câu: "Tứ Phong ở chỗ này, mọi người mau đến xem!"

Mặc dù không có người như thế, nhưng không biết là ở vào e ngại vẫn là không muốn cùng Tứ Phong dính líu quan hệ, nguyên bản tại Tứ Phong chung quanh đệ tử cũng không khỏi rời xa Tứ Phong mấy bước, đem Tứ Phong cùng Trương Nguyên hai người hoàn toàn để trống, khiến cho hai người tại bóng người lác lác trong đám người càng lộ vẻ đột ngột, muốn phải khiêm tốn cũng khó khăn, cơ hồ là liếc một chút liền có thể nhìn thấy.

Lúc này Mộ Dung Tuyết mấy người cũng đã đi tới Tứ Phong phụ cận.

"Tứ Phong sư huynh, ta... Ta... Thật xin lỗi!"

Tiền Phi le lưỡi, trên mặt có chút đỏ bừng, tràn đầy áy náy nói ra.

Nàng cũng phát hiện mình câu nói này bại lộ nguyên bản điệu thấp tại người này phong, nàng vừa rồi lại nói đường sau cùng thời điểm liền đã phản ứng tới, tuy nhiên lập tức thu hồi còn thừa lời nói, nhưng biết thì đã trễ.

Hiện tại lại nhìn thấy người chung quanh cử động, càng là trong lòng nổi lên áy náy cảm giác.

"Tứ Phong sư huynh, Tiền Phi cũng chỉ là nhìn thấy người về sau nhất thời cao hứng mà quên thân phận của người mất cảm, hi vọng người không nên trách nàng!"

Mộ Dung Tuyết mang theo oán trách giữ tiền phi liếc một chút, thầm trách nàng lỗ mãng, bất quá vẫn là mở miệng thay Tiền Phi biện hộ cho, sợ Tứ Phong tức giận.

"Ha-Ha, không có việc gì, ta cũng không phải cái gì đại cô nương, sợ hãi người khác nhìn không thành." Tứ Phong cười ha ha một tiếng, không quan trọng nói ra: "Huống hồ một hồi thi đấu bắt đầu, ta cũng cần lên sân khấu luận võ, coi như muốn điệu thấp cũng khó khăn!"

Tứ Phong trong lòng mặc dù có chút phiền muộn, nhưng chắc chắn sẽ không bởi vì lúc này trách cứ một cô gái, riêng là chính như hắn nói, một hồi đại hội liền bắt đầu, đến lúc đó muốn ăn trốn cũng khó.

Hắn cùng Trương Nguyên lúc vừa tới lựa chọn điệu thấp một số là ôm lấy tránh cho phiền phức ý tứ, nhưng lúc này hắn phản ngược lại cảm thấy mình lại không có làm qua cái gì nhận không ra người sự tình, làm gì trốn trốn tránh tránh.

Nếu có cái gì phiền phức, tránh né cuối cùng không phải giải quyết chi pháp, chỉ có Bình đến Tương chấn, Nước đến Đất chặn!

Nghĩ thông suốt những này, Tứ Phong trong lòng một màn kia phiền muộn cũng tận đều là quét sạch sành sanh, trong lòng rộng rãi, trong lúc nói cười đối người chung quanh nghị luận uyển như không nghe thấy, không thấy.

"Hừ, nhìn người còn có thể cười nói bao lâu!"

Tại đám người lệnh một bên, Lý Kiến ánh mắt oán độc nhìn lấy đang cùng Mộ Dung Tuyết mấy người đàm tiếu Tứ Phong, ngôn ngữ băng lãnh nói ra.

Ở bên cạnh có số tên thiếu niên thiếu nữ vờn quanh, đều là Lý Kiến tùy tùng, bởi vì xuất thân hoặc là tu luyện thiên phú khá thấp nguyên nhân, cho nên lựa chọn phụ thuộc Lý Kiến, lúc này cũng hộ tống Lý Kiến ánh mắt nhìn về phía Tứ Phong.

"Tôm tép nhãi nhép mà Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi, chỉ sợ các người lại trên lời đài gặp nhau là khó, bất quá thi đấu về sau sẽ giải quyết hắn cũng không muộn."

Tại Lý Kiến bên cạnh, một tên thanh niên áo trắng giống như cười mà không phải cười nói ra, ánh mắt gần như chỉ ở Tứ Phong trên thân khẽ quét mà qua, cũng không quá mức để ý tới, hiển nhiên là không có đem Tứ Phong coi là chuyện đáng kể, lời nói ở giữa lộ ra một cổ khinh miệt chi ý.

"Chọn Lương Tiểu Sư?"

Chung quanh đệ tử đương nhiên biết Lý Kiến cùng thanh niên áo trắng này đang nói người nào, bọn họ đối Lý Kiến lời nói cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nhưng đối thanh niên mặc áo trắng này cao ngạo ngôn từ lại có chút kinh dị.

Không khỏi nhao nhao quăng tới hiếu kỳ ánh mắt, có người cảm thấy cái này nói Tứ Phong là tôm tép nhãi nhép người quá mức tự đại, ở ngoại môn bên trong liền xem như có rất nhiều người tu vi cao hơn Tứ Phong, nhưng cũng không dám nói loại lời này, ai cũng biết Tứ Phong thiên phú kinh người, nếu là có chừng với trưởng thành không gian, ngày sau thành tựu không thể đoán trước.

Nếu không phải thanh niên áo trắng này đứng tại Lý Kiến bên cạnh, đoán chừng lúc này đã có người lên tiếng châm chọc.

Bất quá, khi mọi người nhìn thẳng vào thanh niên áo trắng này thời điểm, lại đều nhưng lại rồi trí kinh hãi, liền xem như mấy tên Ngưng Khí Cảnh bát tầng đệ tử cũng không có nhìn ra thanh niên áo trắng cụ thể tu vi, mà lại thân thể bên trên tán phát ra khí tức so Lý Kiến lại còn mạnh hơn rất nhiều.

"Người kia là ai?"

Không ít người trong lòng nghi vấn, Lý Kiến tu vi đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, này người thanh niên này tu vi chẳng phải là đạt tới Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong, thậm chí là Uẩn Khí Cảnh!

Thế nhưng là tu vi như thế, ở ngoại môn bên trong không có khả năng bừa bãi vô danh mới đứng, liền xem như đệ tử cũ cũng cần phải có người nhận biết mới đứng.

Chung quanh người khe khẽ bàn luận thanh niên áo trắng lai lịch, nhưng nửa ngày qua đi đã đến không người nhận biết.

Bất quá một số người có quyết tâm nhưng từ một số chi tiết phía trên nhìn ra manh mối, những cái kia đi theo sau lưng Lý Kiến mấy tên tùy tùng đang nhìn hướng thanh niên áo trắng này thời điểm, trong mắt mang theo nồng đậm vẻ kính sợ, có hai thiếu nữ trong mắt càng là khó nén ái mộ chi ý.

Những người theo đuổi này khẳng định là biết thanh niên áo trắng thân phận, bởi vậy đó có thể thấy được, thanh niên mặc áo trắng này lai lịch không đơn giản.

Ngay tại mọi người nhao nhao suy đoán thanh niên áo trắng này thân phận thời điểm, trên khán đài mấy đạo thân ảnh lẳng không bay lên, bay thẳng lướt đến trên chủ đài.

Những người này nhanh như thiểm điện, thân hình trên không trung xẹt qua một đạo đường cong, mặc dù biết những người này cũng không phải là Nguyên Linh Cảnh cường giả đi thi triển ngự không phi hành thủ đoạn, nhưng có thể bằng vào đài cao chi thế, nhẹ nhàng nhảy lên liền lướt đi ra trăm mét khoảng cách, chiêu này đoạn y nguyên gây nên đông đảo đệ tử kinh hô thanh âm.

Chợt, sau đó một khắc, tất cả mọi người tâm thần cũng bắt đầu khuấy động vạn phần, bởi vì bọn hắn biết, thi đấu sắp bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 145: Hỗn chiến

"Tứ Vân Tông ngoại môn thi đấu, hiện tại bắt đầu!"

Thanh âm như chuông lớn, lãnh ngạo bên trong mang theo vô tận uy nghiêm, giống như một đạo Kinh Lôi vang vọng chân trời.

Các đệ tử ánh mắt đã sớm bị này mười một người bay lượn đến đài chính một khắc này hấp dẫn, lúc này nghe trung gian người cầm đầu lời nói về sau, thần sắc càng là kích động vạn phần.

Ngoại môn thi đấu ba năm một lần, nhưng vì tham gia một lần thi đấu, rất nhiều người vì thế chỉ ít chuẩn bị sáu năm thậm chí là chín năm, chỉ vì tại thi đấu bên trong gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc.

Ngoại môn thi đấu đối với đông đảo ngoại môn đệ tử mà nói, là kinh người kỳ ngộ.

Đầu tiên, tiến vào thi đấu mười vị trí đầu liền có thể trực tiếp tấn thăng làm nội môn đệ tử, đây là sở hữu ngoại môn đệ tử mộng tưởng.

Lần cũng là tông môn đổi bài danh năm mươi vị trí đầu đệ tử khen thưởng, kiểu khen thưởng này cực kỳ phong phú, có thể đi vào năm mươi vị trí đầu đệ tử tu luyện thiên phú tự nhiên bất phẩm, như có thể thu hoạch phần này tư nguyên, đối tu vi đề bạt càng là làm ít công to, cho nên tông môn khen thưởng là cũng là rất đại cơ duyên.

Lại có, trên khán đài làm lấy mười mấy tên tông môn cao tầng, những người này ở đây Tứ Vân Tông bên trong quyền cao chức trọng, tu vi càng là đạt đến Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong hoặc Hóa Khí Cảnh, các đệ tử tại thi đấu mà biểu hiện đều sẽ bị những người này nhìn ở trong mắt, nếu như tại trong tỉ thí biểu hiện xuất sắc, bị bên trong một trưởng lão hoặc hộ pháp coi trọng, cũng thu làm đệ tử thân truyền, đây cũng là thường có chuyện phát sinh.

"Tông môn đã đến để như thế một cái lạnh như băng người đến chủ trì ngoại môn thi đấu!"

Cùng chung quanh đệ tử biểu hiện ra hưng phấn so sánh, Tứ Phong xem như tương đối bình tĩnh, lúc này đã đến còn có tâm tư đối chủ trì thi đấu người tiến hành bình phẩm từ đầu đến chân.

Tứ Phong sở dĩ sẽ nói như vậy, tự nhiên xem đối cứng mới tuyên bố thi đấu bắt đầu người có chút hiểu biết, bởi vì đứng tại trên đài chính người cầm đầu cũng là đã từng đón hắn bên trên Thanh Vân Phong đỉnh chấp sự thống lĩnh, Lý Nguyên.

"Lần trước ngoại môn thi đấu cũng là Lý Nguyên thống lĩnh chủ trì!" Trương Nguyên xem thường nhìn Từ Phong liếc một chút, một bộ 'Ngươi cái gì cũng không biết liên chó nói lung tung!' ánh mắt.

Từ Phong cười hắc hắc, cũng không cùng tranh luận, người nào chủ trì với hắn mà nói đều không có ảnh hưởng, chỉ là thuận miệng nói mà cảm thấy Lý Nguyên quá mức băng lãnh, ít nói, đảm nhiệm chủ trì không thích hợp lắm, đã lần trước thi đấu cũng là Lý Nguyên chủ trì, vậy dĩ nhiên nói rõ Lý Nguyên còn không có như hắn tưởng tượng bên trong như vậy bất thiện ngôn từ.

"Yên lặng!"

Lý Nguyên nhìn lấy mọi người dưới đài nghị luận âm ỉ, không khỏi không có nhú một cái, đối xử lạnh nhạt quát tháo.

Hắn ở ngoại môn bên trong làm lấy nghiêm khắc lấy xưng, cho nên tại Lý Nguyên lên đài về sau, coi như phía dưới đệ tử bởi vì thi đấu bắt đầu mà hưng phấn vô cùng, nhưng đều mười phần khắc chế tại nhỏ giọng nói chuyện với nhau, bây giờ nghe Lý Nguyên quát lớn, trực tiếp ngậm miệng không dám nói nữa.

Mấy ngàn người hội tụ đám người tại Lý Nguyên hô lên 'Yên lặng' hai chữ về sau, đã đến trở nên lặng ngắt như tờ, chỉ có trong cốc tiếng gió rít gào.

"Xem ra cũng chỉ có Lý Nguyên có thể hoàn toàn trấn trụ những tiểu tử này!"

Trên khán đài, Từ Văn Tông Tông Chủ nhìn thấy một màn này, khóe miệng không khỏi dốc hết ra động một cái, hắn cảm thấy coi như mình nói chuyện cũng làm không được Lý Nguyên hiệu quả như thế, bởi vậy, Lý Nguyên tại trong ngoại môn đệ tử dư uy có thể thấy được lóe lóe.

"Ha ha ha, Tông Chủ không phải cũng là bởi vậy mới chọn Lý Nguyên đến chủ trì thi đấu này!"

Tại Tông Chủ Lý Húc Dương bên cạnh, một lão giả vừa cười vừa nói, hướng phía dưới đài một màn này tựa hồ mười phần vui thấy.

"Đại so trước đó ta chỉ nói một lần, trong tử thí hoặc bị tổn thương không thể tránh được, nhưng nếu như phát hiện đệ tử nào mình lấy chiến thắng lại có ác ý đã thương người, thống hạ sát thủ ý đồ hoặc hành vi, đừng trách Tông Pháp vô tình!"

Thanh âm cuộn cuộn, âm vang hữu lực, lộ ra vô tận thiết huyết uy nghiêm.

Dưới đài đệ tử vốn là e ngại Lãnh Diện Diêm Vương, lúc này càng là có thể tưởng tượng như chính mình thật làm như vậy, hội có cớ nào hạ tràng.

Đừng nói rất nhiều đệ tử không có loại suy nghĩ này, liền xem như có, lúc này cũng đều kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, lắc đầu liên tục, đem chính mình loại ý nghĩ này ném ra ngoài buồn bực sau.

Càng có một ít gan tiểu đệ tử, thậm chí đang muốn so sánh với Võ thời điểm xuất thủ nhất định phải chú ý cẩn thận một điểm, vạn nhất tự mình ra tay hơi nặng một chút, coi như bản thân không có ác ý thương tổn người ý đồ, có thể vạn nhất bị Lý Nguyên nhận định có loại này hiềm nghi, này thật đúng là không may cực độ.

Nhìn thấy dưới đài đông đảo đệ tử một bộ mặt lộ vẻ run mình biểu lộ, Lý Nguyên chẳng những không có cảm thấy có gì không ổn, ngược lại là lộ ra một vòng hài lòng hình dạng.

Hắn sau đó sau tiếp tục nói: "Phía dưới tiến hành thi đấu vòng thứ nhất, đấu loại trực tiếp!"

"Một vòng này quy tắc rất đơn giản, sở hữu đệ tử dự thi căn cứ các người báo danh thời điểm nhận lấy dãy số, mỗi năm mười người tổ 1 bên trên lôi đài tiến hành hỗn chiến, bị đánh xuống lôi đài hoặc chủ động nhận thua người đào thải, thắng đến trên lôi đài còn thừa hai mươi người mới thôi, còn thừa người tấn cấp vòng tiếp theo tỷ thí!"

"Hỗn chiến! Mà lại một lần liền đào thải một nhiều hơn phân nửa người, cái này cũng quá không công bằng đi!"

Lý Nguyên vừa giới thiệu xong thứ một vòng đấu quy tắc, phía dưới rất nhiều đệ tử sắc mặt đã cực kỳ khó coi đứng lên, bọn họ tại đông đảo đệ tử dự thi bên trong tu vi cũng không xuất chúng, như là một đối một tỷ thí còn có cơ hội thắng được một hai trận, ngày sau cùng nhân tướng gặp thời điểm cũng coi như giấy đủ thể diện, nhưng nếu như là năm mươi người hỗn chiến, chỉ sợ vòng thứ nhất liền bị xoát xuống tới.

Cho nên, cứ việc Lý Nguyên uy danh hiển hách, mới ra nói quát lớn qua, nhưng đang nghe cái này một vòng đấu quy tắc về sau, dưới đài đông đảo đệ tử tiếng nghị luận rốt cuộc áp chế không nổi, đối cái này tỷ thí quy tắc hơi kinh ngạc, cảm giác có chút hoang đường, phản nản thanh âm nổi lên bốn phía.

"Đơn giản, thô bạo!"

Từ Phong đối cái này vòng quy tắc tranh tài làm ra đơn giản đánh giá, rất phù hợp hắn tính cách, cứ như vậy liền có thể đào thải một nhiều hơn phân nửa Kẻ dự thi, đúng là tiết kiệm rất nhiều thời gian, nếu như còn như lần trước thi đấu một dạng, một mực lấy hai người quyết đấu hình thức bắt đầu, này thật không biết muốn so đến ngày tháng năm nào qua.

"Hai người chúng ta tổ 1!"

Trương Nguyên ánh mắt phức tạp nhìn Từ Phong liếc một chút nói ra.

"Chẳng lẽ ngươi không cao hứng? Có ta ở đây, chúc mừng ngươi vòng thứ nhất tấn cấp!" Từ Phong vừa cười vừa nói, mười phần phách lối.

Từ Phong lời nói nhất thời rước lấy Mộ Dung Tuyết cùng Tiễn Phi hai tên thiếu nữ 'Khanh khách' yêu kiều cười, cũng đi theo phụ họa nói: "Đúng đấy, là được!"

Các nàng không có tham gia lần thi đấu này, cũng không quan tâm lần này quy tắc biến hóa cự đại, hoàn toàn là vì Từ Phong đến cổ lên.

"Ta chỉ cầu chờ bị nhảm vào liền tốt!"

Trương Nguyên lăm bắm một câu, có chút cao hứng không nổi.

Từ Phong ở ngoại môn bên trong thanh danh đứng là danh tiếng đang thịnh, thậm chí còn bởi vì muốn cùng Lý Kiến muốn tiến hành sinh tử chiến quan hệ, khiến cho rất nhiều nguyên bản đối Từ Phong khinh thường thậm chí là có mang địch ý đệ tử phản mà câu đối vui vẻ ra hảo cảm, nhưng cũng có rất nhiều người ôm giẫm đạp Từ Phong mà nổi danh tâm tư, riêng là ở ngoại môn thi đấu loại này cơ hồ ngoại môn đệ tử tề tụ thời khắc, nếu ai tại trước mắt bao người bằng vào thực lực đem Từ Phong đánh bại, chắc chắn nhất chiến thành danh.

Trương Nguyên tin tức linh thông, biết ôm lấy ý nghĩ thế này người số lượng cũng không ít, sớm tại trận đấu trước đó liền từng có loại này ngôn luận truyền ra.

"Ai dám nhảm vào ta!" Từ Phong trừng mắt quét ngang, một bộ rất cao ngạo, vô địch bộ dáng.

Trương Nguyên cười lắc đầu, lười nhác lại nhìn Từ Phong sái bảo.

Trên lôi đài Lý Nguyên tại giới thiệu xong quy tắc về sau liền không nói gì thêm, lẳng lặng nhìn lấy dưới đài đông đảo đệ tử thảo luận, đã đến lạ thường không có uống dừng.

Sau một lát, dưới đài nghị luận vẫn như cũ không ngừng, Lý Nguyên ho nhẹ một tiếng chợt tiếp tục nói: "Bảo danh mã số một đến 50 hào đệ tử là thứ nhất tổ, tiến về thứ nhất lôi đài, cứ thế mà suy ra, hiện tại sở hữu mười vị trí đầu tổ đệ tử cấp tốc leo lên các người đi đối ứng lôi đài."

Theo Lý Nguyên âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, một bóng người phi thân nhảy lên cao cao vọt khí, sau cùng vững vàng rơi vào số hai trên lôi đài.

Thiếu niên một bộ tóc dài múa may theo gió, dáng người trắng kiện, mày kiếm mắt sáng, cho người ta bên trong sắc bén, bá đạo cảm giác, phảng phất thể nội ẩn núp cái này một đầu mãnh thú, làm cho người không dám thân cận.

"Tur Đồ Huy!"

Dưới trận lập tức có người kinh hô, nhận ra thiếu niên này thân phận.

"Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đỉnh phong!"

Từ Phong ánh mắt cũng theo đó nhìn lại, một chút liền cảm giác ra đối phương tu vi, đồng thời hắn cũng từ nơi này Tur Đồ Huy trên thân cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm.

Từ Phong mặt lộ vẻ ngưng trọng, xem ra lần thi đấu này ngoại hồ tàng long, Thiên Kiêu không tại số ít.

"Tur Đồ Huy, mười phần võ sĩ! So chúng ta sớm một được chuẩn tiến vào tông môn, là một nhóm kia trong hàng đệ tử nhân vật đứng đầu, theo nói từng tại một lần đi ra ngoài lịch luyện thời điểm tao ngộ Uẩn Khí Cảnh cường giả truy sát, tới có qua vài lần chính diện giao phong, cuối cùng lại yên ổn đào thoát."

Trương Nguyên ở một bên nói ra, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng dè.

"Hắn đã có thực lực như thế, làm sao đợi đến lần này ngoại môn thi đấu mới tham gia, chẳng lẽ lần trước thi đấu thành tích không lý tưởng?" Văn Long có chút không hiểu hỏi.

"Lần trước thi đấu hắn không có tham gia!" Trương Nguyên không hồ là Vạn Sự Thông, đối rất nhiều chuyện đều mười phần hiểu biết, riêng là loại này bát quái tin tức: "Lần kia hắn tuy nhiên từ Uẩn Khí Cảnh cường giả thủ hạ đào thoát, nhưng trở về tông môn thời điểm cũng thụ bị thương rất nặng, bởi vậy bỏ lỡ lần trước thi đấu."

Đi qua Trương Nguyên giới thiệu, Từ Phong mấy người cũng rõ ràng Tur Đồ Huy mạnh, nếu như nói Lý Kiến là tiến vào lần thi đấu này mười vị trí đầu đứng đầu nhân tuyển, mà cái này Tur Đồ Huy xác thực công nhận mười vị trí đầu thậm chí là Top 5 người, mà lại không phải khả năng, là nhất định.

Lúc này, Tur Đồ Huy đứng tại số hai trên lôi đài, ánh mắt bị 垠 phía dưới đông đảo đệ tử, thần sắc lãnh ngạo.

Hắn đang nghe Lý Nguyên giới thiệu xong quy tắc về sau cũng có chút không kịp chờ đợi lên đài, loại này hỗn chiến quy tắc làm hắn hưng phấn không thôi, cảm giác tựa như là đang vì hắn lượng thân thể định chế.

Tại Tur Đồ Huy lên đài về sau, liền tiếp vừa có mấy đạo nhân ảnh bay lượn đến khác biệt trên lôi đài.

Đều không ngoại lệ, những người này tu vi đa số Ngưng Khí Cảnh bát tầng, cửu tầng đệ tử, mà lại đại bộ phận đều là so Tử Phong sớm nhập môn lâu năm đệ tử, thực lực cường hãn.

"Lý Kiến!"

Tại cái này một nhóm lên đài số tên trong hàng đệ tử, Tử Phong nhìn thấy Lý Kiến thân ảnh.

Lý Kiến rơi vào thứ năm hào trên lôi đài, bạch y tung bay, lổ lác mà đứng, tại lên đài về sau ánh mắt liếc Tử Phong liếc một chút, khóe miệng tràn ra một vòng khinh thường cười lạnh, khiêu khích ý vị mười phần.

Lý Kiến chờ đợi càng là nhắc lên lại một trận nhiệt nghị, so Tư Đồ Huy lên đài thời điểm phản ứng còn mãnh liệt hơn.

Tuy nhiên Lý Kiến tại tu vi phía trên không kịp Tư Đồ Huy, nhưng Lý Kiến là lần này sinh tử chiến Chủ Giác Chi Nhất, tất nhiên phá lệ làm cho người ta chú ý, riêng là khi nhìn đến Lý Kiến tìm đến phía Tử Phong này khiêu khích ánh mắt, càng làm ở đây vô số đệ tử cảm xúc bành trướng, chờ mong hai người có thể nhanh chóng tại thi đấu bên trong gặp nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Một người biểu diễn

"Tử Phong sư huynh, cái này Lý Kiến gần nhất hai tháng cũng như người đồng dạng bề quan không ra, nghe nói là tại tu luyện một môn rất lợi hại vũ kỹ..."

Mộ Dung Tuyết muốn nói lại thôi, nguyên bản cũng bởi vì tông môn thi đấu bắt đầu mà hưng phấn khuôn mặt tại nhìn thấy Lý Kiến về sau, hiện ra nồng đậm vẻ lo lắng.

"Yên tâm, người chỉ cần nhớ kỹ, ta là rất tiếc mệnh!" Tử Phong cười nhạt một tiếng, cũng không nói thêm cái gì.

"Lại có ba mươi hơi thở thời gian, còn không có leo lên lôi đài người coi là đào thải!"

Thấy chỉ có số tên đệ tử leo lên lôi đài, Lý Nguyên thanh âm lạnh như băng vang lên lần nữa.

Suru suru suru!

Theo Lý Nguyên vừa dứt lời, liên tiếp có đại lượng đệ tử bắt đầu leo lên riêng phần mình sở thuộc lôi đài.

Dưới đài cũng là bóng người nhốn nháo, một chút khoảng cách tương ứng lôi đài khá xa đệ tử cũng không do dự nữa, bắt đầu hướng phía lôi đài tới gần.

Sau một lát, mười toà tiểu trên lôi đài đều chiếm hết đệ tử dự thi, những đệ tử này đi vào trên lôi đài về sau, đều mười phần cảnh giác phân tán ra đến, có chút tập nham tập ba tập hợp một chỗ, nghiêm chỉnh tạo thành một cái lâm thời đồng minh.

Đối với cái này, Lý Nguyên ngược lại là không nói thêm gì, ánh mắt liếc nhìn một chút mười toà trên lôi đài đệ tử, chợt cao giọng nói ra: "Luận võ bắt đầu!"

Lý Nguyên tại tuyên bố luận võ sau khi bắt đầu, tại trên lôi đài đệ tử còn chưa có bất kỳ động tác gì thời điểm, đã thấy Lý Nguyên sau lưng mười tên khí tức cường đại võ giả thân ảnh bỗng nhiên mà động, tại trên lôi đài chính tứ tán ra, cuối cùng mặt hướng mười toà từ Lôi Thai Phụng hướng, đứng ở người Lôi bên bàn duyên chi địa, ánh mắt ngưng tụ tại trước người bọn họ đối ứng tứ chỗ lôi đài.

Lý Nguyên mặc dù là lần thi đấu này Trọng Tài Chính, nhưng mười toà lôi đài đồng thời tiến hành tỷ thí, cho dù là hắn cũng vô pháp chiếu cố, cho nên mới có cái này mười tên võ giả tồn tại, trừ quyết định trận đấu bên ngoài, cũng có thể tại tất yếu thời điểm xuất thủ giải cứu có nguy hiểm tính mạng đệ tử.

Quan sát được lôi đài một màn này về sau, đứng tại trên lôi đài không ít đệ tử trong lòng tâm tình khẩn trương hơi chậm, biết liền xem như bị thua cũng sẽ không có nguy hiểm tính mạng, sau lưng còn có Uẩn Khí Cảnh cường giả lực trận.

Có thể cho dù là dạng này, đồng đạo đệ tử vẫn như cũ cảnh giác đứng ở nguyên địa, cũng không có chủ động xuất kích.

Giữa sân lâm vào một loại giằng co trong không khí, ai cũng không muốn xoát dây xuất thủ, miễn cho bị người khác ngồi thu ngư ông chi lợi.

"Loại này quy tắc tranh tài bản thân liền có tai hại, tất cả mọi người không xuất thủ, cái này muốn hao tổn tới khi nào!"

Dưới đài có đệ tử phản nân, hẳn cũng là đệ tử dự thi một trong, vốn cũng không vui loại này quy tắc, cảm thấy quá không công bằng.

Hắn lời nói lập tức dẫn tới chung quanh đệ tử đồng ý, nhao nhao gật đầu, từng cái cũng cũng bắt đầu biểu đạt ra đối loại này quy tắc bất mãn, thanh âm tuy nhỏ, nhưng không có cố ý kiêng kỵ cái gì.

A...

Ngay tại loại này phản nân thanh âm càng ngày càng nhiều thời điểm, một tiếng hét thảm đột nhiên từ trước đám người phương truyền ra, ngay sau đó tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, nhìn thấy một đạo chạt vật thân ảnh từ số bốn trên lôi đài ném đi mà đến, trực tiếp đánh tới hướng đám người.

"Quá yếu! Dạng này tu vi cũng tới tham gia thi đấu, thật khiến ta thất vọng."

Cái kia đạo chạt vật thân ảnh trùng điệp ngã xuống ở trước đám người phương, tên đệ tử này khoe miệng nhuộm máu, y phục chiếm hết tro bụi, vừa miễn cưỡng đứng lên, liền nghe đến sau lưng một câu lãnh đạm châm chọc ngôn ngữ.

Nghe được câu này về sau, gã thiếu niên này kém chút tức ngất đi, sắc mặt đỏ lên, trên mặt hiện ra xấu hổ chỉ sắc.

Bất quá, mặc dù như thế, chung quanh đệ tử vẫn như cũ có thể từ thiếu niên này thần sắc oán độc bên trong nhìn thấy một vòng vẻ sợ hãi, chợt lại nhìn cái này chạt vật thiếu niên, thậm chí đều không quay đầu nhìn liếc một chút người nói chuyện, đã đến trực tiếp càng qua đám người, mui phần chạt vật rời đi.

Lấy lại tinh thần mọi người lúc này mới nhìn hướng số bốn lôi đài, chỉ gặp này trước đó người nói chuyện thân thể mặc một thân trường bào màu đỏ như máu, thân thể bên trên tán phát lấy mãnh liệt linh lực ba động, tựa hồ là đang tìm kiếm con mồi, chính là một mặt âm trầm nhìn về phía cùng một trên lôi đài đệ tử.

"Là Lạc Ngôn, cùng gia hỏa này tại một cái lôi đài..." Khi nhìn rõ tên kia Hồng Bào đệ tử tướng mạo về sau, có người lắc đầu thờ dài, nhìn về phía cùng ở tại số bốn lôi đài đệ tử, trong mắt đầy là vẻ đồng tình.

Mà sau một khắc, tên đệ tử này lời nói cũng nhận được nghiệm chứng, tên kia gọi là Lạc Ngôn thiếu niên như là hồ nhập bầy sói, không hề có kỵ xuất thủ, đồng thời thể hiện ra làm cho người lưu luyến tốc độ cùng thủ đoạn tàn nhẫn.

Mà hẳn đi người xuất thủ, đã đến không có người nào tại dưới tay hắn đi bên trên một hiệp.

Liên tiếp bốn năm tên đệ tử bị Lạc Ngôn nhất kích liền tan nát, trên lôi đài máu tươi rơi vài, nứt xương thanh âm rõ ràng truyền vào đến đông đảo vây xem đệ tử trong tai, nghe được có chút làm người ta sợ hãi.

Bồng a...

Trong nháy mắt, này mấy cái tên đệ tử thân thể ném đi ra lôi đài bên ngoài, chỉ có một tên đệ tử sắc mặt sợ hãi trên mặt đất gian nan dự định bò lên, mà hẳn mấy người lại là tại còn rơi xuống đất thời điểm liền sớm đã bất tỉnh đi.

So ra mà nói, này hạng nhất bị Lạc Ngôn đánh bại đệ tử xem như may mắn, chí ít không có có giống như mấy người kia đồng dạng nhận thương thế quá nặng.

"Lại một cái Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đệ tử, mà lại tu vi đã cực kỳ tiếp cận cửu tầng đỉnh phong!"

Từ Phong tự lẩm bảm thời điểm, nhíu mày, ra tay với Lạc Ngôn thủ đoạn tàn nhẫn có chút không thích.

Chung quanh không ít đệ tử chỉ có thể cảm ứng được Lạc Ngôn trên thân thể tản mát ra mãnh liệt linh lực ba động, lại không cách nào cảm giác cụ thể tu vi, có thể Từ Phong lại có thể bằng vào Uẩn Khí Cảnh Tinh Thần Lực rõ ràng cảm giác được cái này Lạc Ngôn xác thực tu vi.

Số bốn trên lôi đài đột nhiên phát sinh kinh biến lộn xộn xem đông đảo đệ tử nhất thời kinh ngạc, tinh táo lại về sau nhao nhao lên tiếng kinh hô, chưa phát giác hít sâu một hơi.

Tại mọi người chấn kinh trong ánh mắt, Lạc Ngôn sát phạt còn đang tiếp tục, giống như một cái Sát Thần đồng dạng, không nhìn bất kẻ đối thủ nào, chỉ cần bị hắn đề mắt tới đối thủ đều bị tại một hai chiêu ở giữa đánh rớt dưới lôi đài.

"Lạc Ngôn, ngươi điên hay sao?"

Trên lôi đài, một tên đệ tử nhìn thấy Lạc Ngôn thẳng đến hắn mà đến, trên mặt vừa kinh vừa sợ, mở miệng gầm thét.

Nhưng Lạc Ngôn không có chút nào dừng tay ý tứ, thân hình chớp động ở giữa đã đi tới tên đệ tử này phụ cận, Trường Quyền vung trực tiếp đập tới, thân hồn nát thần tính, mang theo khủng bố năng lượng ba động.

Tên đệ tử kia có Ngưng Khí Cảnh bát tầng trở lên tu vi, tại trong ngoại môn đệ tử cũng thuộc về người nổi bật, lúc này phát hiện một quyền này tốc độ quá nhanh đã tránh cũng không thể tránh, Lạc Ngôn hùng hổ dọa người lệnh nguyên bản kinh sợ trên mặt không khỏi lộ ra một vòng ngoan lệ, huy động chính mình một kích mạnh nhất dự định đối cứng.

Bồng!

Hai quyền tấn công phát ra cự đại oanh minh, uy thế kinh người.

Tên đệ tử kia một quyền này uy thế cũng đủ làm cho vây xem đám người kinh hãi không thôi, có thể xưng uy lực mười phần, nhưng cái này không có chút nào trở ngại đến Lạc Ngôn quyền chưởng xu thế.

Hai quyền va nhau về sau, sau một khắc, tên đệ tử kia cánh tay như cùng một căn bẻ gãy thân tre, nhanh chóng uốn lượn, phát ra làm người ta sợ hãi nứt xương thanh âm, thân thể cũng tại thời khắc này bay ngược mà ra.

Tê!

Nhìn thấy một màn này đệ tử cũng không khỏi đến hít một hơi lạnh khí, Lạc Ngôn một quyền này so tưởng tượng còn còn đáng sợ hơn, quả thực là phá vỡ kéo khô mục đồng dạng giải quyết hết đối thủ, tàn nhẫn cùng cực.

Đến tận đây, không ít vây xem đệ tử nhao nhao nhìn về phía phụ trách số bốn lôi đài chấp pháp võ giả, cảm thấy Lạc Ngôn xuất thủ tàn nhẫn như vậy đã xúc phạm quy tắc tranh tài.

Có thể tên kia chấp pháp võ giả, tuy nhiên nhũ mảy, nhưng lại còn có bất kỳ động tác gì, so sánh là cảm thấy Lạc Ngôn xuất thủ mặc dù hận, nhưng đều vì thương tới hân tính mạng người, mặc dù nhiều người thụ thương nặng hơn, lại không phải là không thể khôi phục trí mạng tổn thương.

Nhìn thấy cảnh này, dưới đài đồng đảo đệ tử tuy có oán giận, lại cũng chỉ đến lộ ra vẻ bất đắc dĩ, mà số bốn trên đài đệ tử cũng là đầy lộ tuyệt vọng.

"Ta nhận thua!"

"Ta cũng nhận thua!"

"..."

Liên tiếp mấy cái tên đệ tử tại nhìn thấy Lạc Ngôn hướng phía chính mình đánh tới về sau, hơi chút do dự, vội vàng cao giọng hô uống, thân hình cũng theo đó nhảy xuống lôi đài.

Lạc Ngôn quá mạnh, là may may trên lôi đài duy nhất một tên tu vi tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả, bọn họ tự biết không phải là đối thủ, tuy nhiên cứ như vậy nhận thua có chút không cam lòng, nhưng dù sao cũng so biết rõ không địch lại còn cứng hơn lay đổi phương, sau cùng rơi cái bản thân bị trọng thương tốt.

Sau đó, Lạc Ngôn tại số bốn trên lôi đài như cùng một cái Vương Giả, chỗ đến đệ tử nhao nhao chủ động nhảy xuống lôi đài lựa chọn nhận thua, mà lưu tại trên lôi đài đệ tử cũng chỉ là trong lòng còn có may mắn, hi vọng Lạc Ngôn mục tiêu kế tiếp không phải mình, để tiến vào vòng tiếp theo.

"Số bốn Lôi Đài tỷ thí kết thúc, còn thừa người tiến vào vòng thứ hai!"

Ngay tại Lạc Ngôn dự định đổi một cái vừa tuyển định mục tiêu tiến hành xuất thủ thời điểm, phụ trách chấp pháp số bốn lôi đài võ giả đột nhiên cao giọng uống đến.

Nghe thấy đạo thanh âm này, Lạc Ngôn có chút không cam lòng ngừng thân hình không tiếp tục xuất thủ.

Trên đài còn thừa hơn mười người cũng tại thời khắc này thờ dài ra một hơi, thầm than may mắn.

Càng là trước kia Lạc Ngôn dự định đối xuất thủ tên đệ tử kia, lúc này lưng sớm đã tràn đầy mồ hôi, như không phải là bởi vì hiện trường có nhiều người như vậy đang quan sát, hẳn đoán chừng đã sớm đặt mông làm đến mặt đất.

Vừa rồi quá mức mạo hiểm, như cùng ở tại Quỷ Môn Quan đi một lần, nếu là chấp pháp võ giả muợn nói một hơi thời gian, hẳn đều đã chủ động mở miệng nhận thua.

Số bốn lôi đài từ luận võ bắt đầu đến kết thúc, cũng vẹn vẹn không cần đến nửa nén hương thời gian, khoảng thời gian này cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào số bốn trên lôi đài, bao quát hẳn chín tòa trên lôi đài đệ tử.

Kết thúc nhanh chóng làm cho người liú lười, kịch vui để cho người ta trở mắt!

Hết thấy đã đến chỉ vì một người, Lạc Ngôn tại thời khắc này trở thành toàn trường tiêu điểm.

Thẳng đến sau một lát, dưới đài mới truyền ra từng đợt tiếng nghị luận.

Có người nhìn về phía Lạc Ngôn trong mắt mang theo kính sợ, có chút đệ tử làm theo bộ mặt nén giận khí, cảm giác quá mức phách lối, tàn nhẫn.

Nhưng mặc kệ những người này đối Lạc Ngôn thái độ như thế nào, bọn họ không thể không thừa nhận cường đại, càng không cách nào phản bác, coi như số bốn trên lôi đài có tu vi tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng trở lên đệ tử, cũng thay đổi chút nào không có Lạc Ngôn khoảng một người số bốn lôi đài trận đấu kết cục này.

Số bốn lời đài trận đấu hạ màn kết thúc , khiến cho đông đảo đệ tử tâm thần thật lâu không thể bình tĩnh.

Thẳng đến sau một khắc, hần mấy cái trên lời đài xuất hiện đệ tử giao thủ, lúc này mới đem tầm mắt mọi người chuyển đi.

Tựa hồ là nhận số bốn lời đài ảnh hưởng, hần chín cái trên lời đài cũng có võ giả bắt đầu lần lượt xuất thủ.

Nhưng cùng số bốn lời đài loại kia kịch vui tính một màn khác biệt, hần chín tòa trên lời đài chiến đấu lại có chút trung quy trung củ, không có lần nữa xuất hiện bằng vào khoảng một người chiến cục trảng diện.

Cũng không phải là những lời đài này phía trên không có Lạc Ngôn loại này cấp bậc đệ tử, mà chính là những này đỉnh phong đệ tử cũng không có như cùng Lạc Ngôn đồng dạng tùy ý xuất thủ, chỉ là xuất thủ một hai lần, tại giải quyết roi mấy cái người đệ tử, tại đạt tới nhất định uy hiếp hiệu quả về sau liền lựa chọn dừng tay, dường như khinh thường cùng loại tu vi này chênh lệch quá nhiều người xuất thủ.

Có thể được xưng là Thiên Kiêu người, tự nhiên là có được bọn họ ngạo khí, trái lại Lạc Ngôn càng giống là một cái khác loại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Lão sói vẫy đuôi

Từ Phong ánh mắt ngưng trọng nhìn qua hần chín tòa trên lời đài luận võ, muốn nhìn một chút ngoại môn đỉnh phong đệ tử thực lực như thế nào, muốn làm đến trong lòng hiểu rõ.

Bất quá Nhìn xem khác, cuối cùng hần cũng đành phải nhẹ nhàng lắc đầu, có chút thất vọng.

Chỉ là vòng thứ nhất tỷ thí, trên lời đài đỉnh phong đệ tử ở giữa tựa hồ cũng duy trì nhất định ăn ý, liền xem như tại cùng một trên lời đài, cũng không có lẫn nhau xuất thủ.

Thậm chí một số thực lực cường đại đệ tử căn bản cũng không có xuất thủ, bởi vì thực lực cường đại quan hệ, cho nên người khác cũng đều không muốn tùy tiện trêu chọc, không dám đối bọn hần động thủ, bọn họ ngược lại là như đồng sự bên ngoài người, đứng ở một bên yên lặng nhìn chung quanh xảy ra chiến đấu.

Trên lời đài chiến đấu chủ yếu tập trung ở Ngưng Khí Cảnh thất tầng đến bát tầng sơ kỳ võ giả ở giữa triển khai, tu vi lại cao một số võ giả tại trên lời đài liền đã thuộc về siêu nhiên tồn tại, trên cơ bản không người nào nguyện ý trêu chọc.

Cho nên, đối với mấy cái này tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng khoảng chừng đệ tử ở giữa đánh nhau, Từ Phong nhìn vài lần liền không còn quan tâm, tuy nhiên những đệ tử này đã từng ra ngoài thí luyện, trải qua không ít chém giết, nhưng Từ Phong vẫn cảm thấy những người này ở đây chiến đấu thời điểm thiếu một loại sắc bén, sát phạt cảm giác, vô luận là thân pháp vẫn là chiến đấu kỹ xảo đều hơi có vẻ thô ráp, giống như hải đồng mọi người.

Cứ việc Từ Phong cảm thấy loại này cấp chó đầu tẻ nhạt không thú vị, lại vẫn dẫn tới phía dưới đệ tử từng đợt kinh hô cùng tiếng ủng hộ, bao quát bên người Mộ Dung Tuyết bọn người là một mặt vẻ hưng phấn, thỉnh thoảng hét lên kinh ngạc.

Ngược lại là Trương Nguyên so sánh trầm ổn một số, tuy nhiên một mực đang chú ý trận đấu, từ đầu đến cuối đều vì biểu hiện ra quá mức kịch liệt cử động.

Cái này có chút không giống Trương Nguyên phong cách a!

Từ Phong quay đầu nhìn về phía Trương Nguyên, chợt khóe miệng cười khê, lộ ra một vòng vẻ chợt hiểu.

Chỉ gặp Trương Nguyên bộ mặt sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt nhìn chằm chằm trên đài tỷ thí, nhìn như cực kỳ nghiêm túc bộ dáng, nhưng Từ Phong vẫn là phát hiện Trương Nguyên song tay nắm chặt, dùng lực to lớn đã lệnh giữa ngón tay trắng bệch.

Trận tiếp theo liền đến phiên hần cùng Trương Nguyên ra sân, Từ Phong biết Trương Nguyên lúc này hần là so sánh khả năng mới sẽ như thế.

Hần sớm đã có phát giác, Trương Nguyên loại trạng thái này cũng là Lạc Ngôn trên lời đài đại sát tứ phương về sau mới bắt đầu hiển hiện, Lạc Ngôn tàn nhẫn xuất thủ xác thực cho ở đây rất nhiều đệ tử tạo thành cự đại tâm lý áp lực.

Gặp này, Từ Phong trong lòng cũng không sinh ra cái gì vẻ cười nhạo, đồng thời cũng không có tính toán mở miệng khuyên Trương Nguyên khả năng.

Mỗi người tại trường thành lịch trình bên trong đều gặp được một số những này hoảng sợ, bất an, khẩn trương các loại nỗi lòng, chỉ cần có thể từ đó đi tới, cái này đối với võ giả tâm cảnh ngược lại là một phen ma luyện.

Trương Nguyên cũng không phải là thai nghén tại nhiệt độ trong phòng bông hoa, cũng từng trải qua Ô Đan Sơn Mạch bên trong mạo hiểm thí luyện, đối mặt này là sinh tử một đường đều có thể cuối cùng thông dong ứng đối, hần tin tưởng lần này Trương Nguyên cũng có thể rất nhanh thích ứng loại này trận đấu hoàn cảnh.

Bất quá, Từ Phong từ lâu lòng có kế định, một hồi ra sân về sau, hần sẽ dốc toàn lực bảo hộ Trương Nguyên có thể tiến vào vòng tiếp theo, tại hần tận khả năng tình huống dưới trợ giúp Trương Nguyên tại trong trận đấu đi càng xa, dạng này mới có thể để cho Trương Nguyên tốt hơn thích ứng, cho đến đi ra trong lòng về lo lắng, chiến thắng loại này hoảng sợ.

"Lý Kiến thật giống như là muốn xuất thủ!"

Lúc này, Mộ Dung Tuyết đột nhiên nói ra.

Nàng một mực đang chú ý Lý Kiến động tĩnh, lúc này mở miệng nhắc nhở, cũng là hi vọng Từ Phong tại cùng giao thủ trước có thể càng nhiều nắm giữ đối phương mảnh.

Từ Phong tự nhiên là biết Mộ Dung Tuyết hảo ý, nghe vậy, hần không khỏi ánh mắt nhìn về phía số năm lôi đài.

Lúc này số năm trên lôi đài, 50 tên đệ tử lúc này đã đào thải hơn hai mươi người nhiều.

Tại còn thừa trong hàng đệ tử rõ ràng làm ba đợt trận doanh, lẫn nhau ở giữa đề phòng lẫn nhau, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Bên trong, Lý Kiến chỗ trận doanh số người nhiều nhất, đều là hần tùy tùng, chừng mười hai hơn ba người, hiển nhiên bọn họ cùng Lý Kiến đều là đồng thời báo danh, dãy số liền nhau, vòng thứ nhất bị phân tại cùng một tòa trên lôi đài.

Mặt khác hai nhóm người số hơi ít một chút, bên trong một đợt chỉ có năm người, cầm đầu là một tên Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong đệ tử, lúc này sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt nhìn chăm chăm hướng đi giữa lôi đài Lý Kiến.

"Một vòng này chỉ có hai mươi cái tấn cấp danh ngạch, mọi người hiện tại giảng co ở chỗ này chỉ là lãng phí thời gian mà ngoại môn thi đấu chung quy là tổng môn đối với chúng ta những đệ tử này thực lực một lần suy tính, vì công bình lý do, ta cảm thấy vẫn là thực lực càng cao thêm một bậc người tấn cấp so sánh phù hợp, chư vị đồng môn nghĩ như thế nào?"

Lý Kiến đi đến giữa lôi đài dừng bước lại, trên mặt thủy chung mang theo một loại tự nhận là mười phần ảm áp mỉm cười, ánh mắt liếc nhìn một chút trước người hai nhóm đệ tử, thanh âm bình thản nói ra.

Hần là số năm trên lôi đài duy nhất một tên đột phá đến Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đệ tử, không nói phía sau hần hơn mười cái tùy tùng, chỉ bằng vào mượn hần tự thân thực lực, liền có thực lực tuyệt đối có thể nghiền ép cái này hai nhóm đệ tử tùy ý một phương.

Cho nên hần giờ phút này lộ ra có chút thông dong, mặc dù là một loại thương lượng ngữ khí, nhưng ai cũng nghe được đây là đang bức bách bên trong một phương chủ động nhận thua.

"Hư nguy!"

"Nào chỉ là hư nguy, quả thực là không biết xấu hổ! Giả trang cái gì Lão sói vẫy đuôi!"

Mộ Dung Tuyết mấy người bộ mặt có xem thường, bĩu môi nói ra.

Mà cái kia có lấy Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong đệ tử một phương đang nghe Lý Kiến lời nói về sau, rõ ràng là buông lỏng một hơi, mấy cái trong mắt người đều lộ ra một vòng may mắn, đồng thời nhìn về phía một phương khác mấy cái tên đệ tử, có người lộ ra cười trên nỗi đau của người khác chỉ sắc.

Một phương khác tuy nhiên cũng có một tên tu vi không tầm thường đệ tử tọa trấn, nhưng cũng chỉ là tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ mà về phần hần mấy người tu vi càng là không chịu nổi, đều khó khăn lắm bước vào thất tầng sơ kỳ.

Nếu không phải tên kia tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng võ giả từ vừa mới bắt đầu liền cực lực bảo hộ, đoán chừng sau lưng sáu bảy tên đệ tử từ lâu bị đào thải.

"Muốn nói luận thực lực, này phía sau ngươi có ít người cũng cần phải trước đào thải rồi đi."

Tên kia tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ đệ tử sắc mặt âm trầm khó coi, có chút không phục nói ra.

Hần cùng sau lưng mấy tên đồng bạn cũng là kinh lịch một trận chém giết mới lưu giữ lưu lại, hiện tại chẳng lẽ muốn bởi vì Lý Kiến một câu liền ngoan ngoãn từ bỏ? Hần không cam tâm, càng là phần nộ.

Cũng là bởi vì kiêng kỵ Lý Kiến thực lực, cho nên bọn họ đánh từ vừa mới bắt đầu liền không có lựa chọn đối Lý Kiến những người kia xuất thủ.

Liên xem như đến vừa rồi loại kia tam phương giằng co cục diện, hắn cũng không có nghĩ qua muốn đổi Lý Kiến người sau lưng xuất thủ dự định, mà chính là một mực tính toán cùng một phương khác thực lực sai biệt.

Tại căn nhắc phía dưới, hắn cảm thấy mình một phương này chiếm cứ lấy nhân số bên trên ưu thế, chỉ cần hắn có thể kéo lại tên kia bát tăng đỉnh phong đệ tử, chính mình một phương này liền có cơ hội trước đem ta bốn người đào thải, sau đó lại tập thể vây công người cuối cùng.

Như kế hoạch tiến hành thuận lợi lời nói, bọn họ nhân số tăng thêm Lý Kiến này phương nhân số vừa vặn hai mươi người, tại miễn ở cùng Lý Kiến phát sinh xung đột tình huống dưới liền có thể thuận lợi tấn cấp vòng tiếp theo.

Thế nhưng là, hắn không nghĩ tới, thời điểm này Lý Kiến đã đến ra đến đứng cái này náo nhiệt, mà lên còn há miệng liền đem đầu mâu chỉ hướng bên mình, nói bóng gió cũng là để bọn hắn nhận thua.

Về phần Lý Kiến tại sao lại làm như thế, hắn tại lúc đầu kinh ngạc về sau, cũng là kịp phản ứng.

Ngoại môn thi đấu, là khó được tại tông môn cao tăng cùng đông đảo đệ tử trước mặt triển lãm một cơ hội, riêng là thi đấu bắt đầu mới bắt đầu, lúc này lại càng dễ trở thành toàn trường tiêu điểm, có thụ chú ý.

Nghĩ đến Lý Kiến cho tới nay ở ngoại môn bên trong hung hăng can quấy phong cách hành sự, lúc này làm ra loại chuyện này cũng liền chẳng có gì lạ.

Tại sau lưng mấy người cũng đều một mặt vẻ phẫn nộ, bất quá Lý Kiến tu vi còn tại đó, bọn họ cũng là giận mà không dám nói gì, sợ chọc giận Lý Kiến, đối phương trực tiếp ra tay với bọn họ, đến lúc đó cũng không phải là bị đào thải đơn giản như vậy.

Lý Kiến nghe nói về sau, nụ cười trên mặt thu liễm, giống như là có chút ngoài ý muốn tên đệ tử này cũng dám nghi vấn hắn.

Hắn sau khi lên đài, bởi vì các phương đều tương đối kiêng kỵ hắn, cho nên hắn coi như muốn ra tay cũng không có cơ hội biểu hiện, lúc này thấy đến còn thừa hai phe xuất hiện giằng co cục diện, hắn cảm thấy mình biểu hiện một chút thời cơ đến, cho nên mới chủ động đi ra.

Vốn cho rằng một bộ nghĩa chính ngôn từ về sau, lại bằng vào hắn tại cái này trên lời đài thực lực tuyệt đối, hắn để bất kỳ bên nào chủ động nhận thua, coi như đối phương lòng có oán khí cũng chỉ có thể thuận theo.

Dạng này đã có thể tại đông đảo trong ngoại môn đệ tử dựng nên uy tín, cũng có thể tại những tông môn này cao tăng bên trong lưu lại một chút ấn tượng, sau đó mà vì đó sau trong trận đấu quyết khởi mạnh mẽ làm chút làm nền.

Nhưng bây giờ, sự tình cũng không phải là hắn tưởng tượng như vậy thuận lợi.

"Xem ra vị sư đệ này đối ta đề nghị có chút ý kiến! Không biết phải chăng là là muốn cùng ta luận bàn một hai?"

Lý Kiến nhìn về phía tên đệ tử kia, tuy nhiên ngữ khí vẫn như cũ bình thản, nhưng hiểu biết Lý Kiến người đều biết, hắn đã động thật giận.

Lý Kiến xác thực rất tức giận, lửa giận trong lòng cũng tại tên đệ tử kia nói dứt lời về sau đột nhiên dâng lên.

Trong chốn phong đánh bại về sau, hắn tính cách trở nên hi nộ vô thường, càng là đa nghi, bình thường bên người người một số vô ý chỉ ngôn có khi đều sẽ bị hắn cho rằng là tại châm chọc hắn từng bại cùng Tử Phong.

Hiện tại, hắn càng là cảm thấy, bởi vì trận chiến kia thất bại, bất luận cái gì a miêu a cầu cũng dám bắt đầu khiêu khích chính mình!

Tên đệ tử kia quyền đầu nắm chặt, Lý Kiến uy hiếp lệnh sắc mặt hắn có chút đỏ lên, một mặt oán giận chi sắc, thể nội linh lực đã lặng yên vận chuyển.

Trước mắt bao người, coi như bị Lý Kiến trọng thương mà đào thải cũng không thể như vậy chịu thua, nếu không về sau còn như thế nào tại ngoại môn đặt chân.

Ngay tại lúc hắn dự định cùng Lý Kiến đánh cược một lần thời điểm, phía sau hắn mấy cái tên đệ tử thật là đem hắn ngăn lại.

"Lâm sư huynh, nếu là không có người, chúng ta sớm đã bị đào thải, cho dù không có tiến vào vòng thứ hai cũng không quan hệ."

"Đúng vậy a, chúng ta đào thải về sau, tăng thêm người vừa vặn thỏa mãn còn thừa hai mươi cái danh ngạch."

Tại họ Lâm đệ tử sau lưng, hắn mấy người nhao nhao nói ra, lo lắng nhất thời xúc động cùng Lý Kiến giao thủ.

Mấy người kia sau khi nói xong, nhìn nhau, tựa hồ cũng biết trong lòng đối phương suy nghĩ.

Tại này họ Lâm đệ tử còn cả muốn nói cái gì thời điểm, đã có người hướng phía dưới lời đài nhảy tới, trong miệng thấp giọng quát nói: "Ta từ bỏ!"

"Ta cũng từ bỏ!"

"Ta từ bỏ!"

Ngay sau đó, tại họ Lâm đệ tử kinh ngạc trong ánh mắt, bên cạnh bắt đầu không ngừng có người vọt xuống lôi đài lựa chọn từ bỏ.

"Bọn họ ngược lại là có tự mình hiểu lấy, về phần ngươi..."

Đúng lúc này, nương theo lấy cười lạnh một tiếng, Lý Kiến thân ảnh đột nhiên mà động, đúng là hướng phía này họ Lâm đệ tử đánh tới, trực tiếp xuất thủ công kích.

Hắn nhìn ra này mấy cái tên đệ tử ý đồ, chỉ cần họ Lâm đệ tử bên người mấy người toàn bộ nhận thua, số năm lôi đài trận đấu cũng chấp nhận này kết thúc.

Nhưng hắn như thế nào khiến cái này người đã được như nguyện, có can đảm khiêu khích người khác, hắn sao lại tùy tiện buông tha!

"Ngươi giống như Từ Phong, đều muốn vì thế trả giá đắt!"

Bay lượn bên trong, Lý Kiến ánh mắt nổi lên vẻ âm lệ, còn giống như rắn độc chăm chú nhìn tên kia họ Lâm đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Lý Kiến xuất thủ

Lý Kiến bỗng nhiên phát động công kích, khiến cho mọi người đều bất ngờ, bao quát tên kia chính là một mặt kinh ngạc nhìn bên cạnh đồng bạn nhao nhao vọt xuống lôi đài họ Lâm đệ tử.

"Lý Kiến, ngươi..."

Dưới đài kinh hô lệnh họ Lâm đệ tử phát giác không đúng, khi trở lại thời điểm, Lý Kiến đã lấn người mà tới, cách hắn cũng không đủ hai trượng khoảng cách.

Hắn lúc này vừa kinh vừa sợ, vội vàng ở giữa nhắc kiếm nghênh hồ sơ.

"Bán Nguyệt Trảm!"

Dưới đài có người kinh hô nhận ra họ Lâm thiếu niên thi triển ra chiêu kiếm pháp này, đây là ngoại môn đệ tử có khả năng đối lấy vì số không nhiều một loại kiếm đạo vũ kỹ, mặc dù vũ kỹ đẳng cấp khá thấp, lại thích hợp nhất Ngưng Khí Cảnh phía dưới võ giả tu luyện.

Nhưng dù cho như thế, bên ngoài trong môn phái có năng lực có thể dùng đại lượng điểm công hiến đổi được môn võ kỹ này đệ tử cũng tại số rất ít, không nghĩ tới cái này họ Lâm đệ tử đã đến tu luyện môn võ kỹ này.

Nếu chỉ là như thế, còn sẽ không nhắm trúng dưới đài đệ tử phát ra trận trận kinh hô.

Bán Nguyệt Trảm một khi thi triển, nháy mắt sau đó, đao mang lấp lóe, tuy không linh lực ngoại phóng, nhưng ở linh lực gia trì phía dưới, thanh trường kiếm kia vẫn như cũ như là nhật nguyệt tinh thần, sáng chói chói mắt.

Chỉ gặp họ Lâm đệ tử, tuy nhiên vội vàng xuất thủ, nhưng cổ tay nhanh chóng đóng đưa, trường kiếm trước người phi vũ, nhanh đến cực hạn, chuỗi kiếm này tựa như ẩn nặc ở trong hư không, chỉ có kiếm quang lấp lóe, ở trước ngực hình thành một đạo như Tàn Nguyệt đồng dạng hình dáng ánh sáng khu.

"Lâm sư huynh đã đến đem Bán Nguyệt Trảm tu luyện tới cảnh giới tiểu thành!"

Mấy tên vừa nhảy xuống lôi đài đệ tử, cũng là nhìn thấy Lý Kiến đột nhiên tập kích, nguyên bản phần nộ, lo lắng bọn họ khi nhìn đến họ Lâm đệ tử thi triển ra chiêu này Bán Nguyệt Trảm uy lực về sau, nhất thời lên tiếng kinh hô, trong mắt dị sắc liên tục.

"Lại là phòng ngự vũ kỹ!"

Từ Phong nhìn thấy chiêu này vũ kỹ, trong mắt cũng là sáng lên, không nghĩ tới này môn kiếm đạo vũ kỹ lại là lấy phòng ngự là chính, hắn tuy nhiên chưa từng tu luyện qua bất luận cái gì kiếm kỹ, nhưng cũng là biết, bình thường kiếm pháp đều lấy công kích làm chủ, phụ đề phòng ngự.

Hắn khẽ gật đầu, có thể nhìn ra họ Lâm đệ tử tại môn võ kỹ này phía trên dưới không ít công phu, môn võ kỹ này cũng xác thực bị tu luyện đến cảnh giới tiểu thành.

"Có thể muốn dùng cái này ngăn trở Lý Kiến..." Từ Phong nghĩ tới đây, lại không khỏi thờ dãi.

Môn võ kỹ này tinh túy ngay tại ở người thi triển lợi dụng kiếm mang ẩn nặc thân kiếm, cho địch nhân kiến tạo một loại thị giác sai lầm, khiến cho đối thủ vô pháp phán đoán kiếm cụ thể quỹ tích.

Mà muốn làm đến điểm này, đầu tiên vận kiếm phải nhanh, lần cũng là tinh chuẩn, ở trên từng kiếm một mang biến mất trước đó, đem kiếm tinh chuẩn vận đến đao mang vị trí.

Họ Lâm đệ tử mặc dù đã đem môn võ kỹ này tu luyện đến tiểu thành, đã làm đến Tàn Nguyệt thoáng hiện cấp độ, nhưng còn chưa làm đến chánh thức có thể đem thân kiếm hoàn toàn ẩn nặc cấp độ, liên tục xuất kiếm dính liền ở giữa tồn tại tí vết, cùng giai bên trong có lẽ có thể mê hoặc đối thủ, nhưng ở Lý Kiến trước mặt chưa hẳn có thể.

Chỉ ít Từ Phong liền có thể tùy tiện đánh giá ra kiếm quỹ tích.

Đúng lúc này, Lý Kiến thân ảnh đã tới gần họ Lâm đệ tử, mắt thấy phía trước xuất hiện một đạo Tàn Nguyệt ánh sáng khu, Lý Kiến nhanh chóng thân hình không khỏi trì trệ, sinh sinh ngừng tiến lên thân thể.

Gặp này, này họ Lâm thiếu niên trong đôi mắt hiện lên một vòng vui mừng, trong lòng nhất thời có một tia khí.

Nhưng mà sau một khắc, hắn liền gặp được Lý Kiến thân hình tuy nhiên ngừng, trong tay động tác lại là không chút nào đổi, nhất quyền hướng thẳng đến trước ngực hắn đánh tới.

"Người muốn chết!"

Họ Lâm đệ tử đầu tiên là giật mình, chợt trên mặt lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Bán Nguyệt Trảm là hắn đòn sát thủ, đã từng bằng vào một chiêu này bại qua nhiều tên cùng giai tu làm đối thủ, Lý Kiến tu vi tuy nhiên tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, nhưng chỉ cần đối phương vô pháp bắt được hắn xuất kiếm quỹ tích, cái này phòng ngự chiêu thức lập tức liền biến thành sát chiêu.

"Lý Kiến đây là muốn làm gì?"

"Cái này Lý Kiến có chút khinh thường!"

"Lấy quyền đi dò xét kiếm quỹ tích, cái này. . ."

Dưới đài không ít đệ tử trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm thấy sau một khắc Lý Kiến liền phải bị đến đứt cổ tay tổn thương, không nghĩ ra Lý Kiến tại sao lại có cử động lần này.

"Chẳng lẽ lần trước cùng Từ Phong giao đấu, bị đánh cái gì hay sao?" Có không quen nhìn Lý Kiến ngày thường tác phong đệ tử không khỏi trong lòng oán thán, trong mắt ngược lại lộ ra một vòng vẻ hưng phấn.

Mắt thấy Lý Kiến quyền đầu sắp rơi vào này phiến quang mang bên trong, một số nhất gan nũ đệ tử lúc này đã quay mặt qua chỗ khác, không muốn nhìn thấy cái này máu tanh một màn.

Đình!

Thanh thúy chỉ tiếng vang lên, giống như kim loại tấn công phát ra giao minh thanh âm!

"Cái này. . ."

Nghe được một tiếng này, không ngừng họ Lâm đệ tử lắng, rất nhiều dưới đài đệ tử biểu lộ cũng biến thành cực kỳ đặc sắc, có chút không dám tin tưởng mình con mắt.

Lý Kiến quyền đầu đang rơi xuống này Tàn Nguyệt trong ánh sáng về sau, máu tươi phun ra một màn cũng không phát sinh, thay vào đó là một tiếng thanh thúy giao minh thanh âm.

Mà sau một khắc, mọi người chính là nhìn thấy Tàn Nguyệt quang mang tiêu tán, họ Lâm đệ tử trường kiếm trong tay lại bị Lý Kiến một quyền này đánh trúng sống kiếm, trực tiếp từ trước người bắn ra, khiến cho trước ngực phòng ngự mở rộng.

"Hồi này biết là ai đang tìm cái chết đi."

Lý Kiến khoe miệng cười lạnh, trong tay quyền đầu không ngừng, hướng thẳng đến họ Lâm đệ tử trước ngực đánh tới.

"Làm sao có thể!"

Họ Lâm đệ tử tràn đầy chấn kinh chi sắc, không thể tin được Lý Kiến chẳng những phán đoán chính xác ra hắn xuất kiếm quỹ tích, hơn nữa còn tại trường kiếm tốc độ cao vùng phía dưới, tinh chuẩn đập nện đến kiếm trên lưng.

Chính là bởi vì đối với mình chiều này vũ kỹ tự tin, cho nên hấn căn bản không có chuẩn bị chuẩn bị ở sau, hiện tại sống kiếm bắn ra, lúc này muốn về kiếm phòng ngự đã không kịp.

Lý Kiến uy thế vô cùng một quyền này nhanh chóng tới gần, họ Lâm đệ tử phảng phất đã thấy chính mình cổ Đoạn Cân gãy bộ dáng, khoe miệng không khỏi nổi lên một vòng cười khổ, chỉ phải vận chuyển thể nội linh lực hội tụ đến ở ngực chỗ, hi vọng tận lực giảm bớt một quyền này đi tạo thành thương thế.

"Dám khiêu khích ta, đây chính là nguoi hạ tràng!"

Một quyền của mình sắp đánh vào trên người đối phương, Lý Kiến trong lòng nổi lên một vòng khoái ý.

Có thể đột nhiên hấn khoe mắt liếc qua phát hiện hai bóng người đã đến một trái một phải từ hai bên hướng hấn đánh tới, điều này làm hấn trong lòng nộ khí mãnh liệt.

Hai đạo thân ảnh kia chính là họ Lâm đệ tử đồng bạn, bởi vì Lý Kiến đột nhiên đánh tới, cho nên vốn muốn nhảy xuống lôi đài nhận thua cái này hai tên đệ tử cứ thế mà ngừng thân hình, một mực lưu tại trên lôi đài, vừa rồi họ Lâm đệ tử thi triển ra Bán Nguyệt Trảm, hai người này coi là họ Lâm đệ tử có thể theo thứ tự chiếm thượng phong cho nên mới không có xuất thủ.

Lúc này thấy đến họ Lâm đệ tử Bán Nguyệt Trảm bị phá, mà lại đối mặt rừng cây một quyền này đã không kịp ngăn cản, cho nên hai người bọn họ không chút do dự phát động công kích, dự định tới một cái vậy Ngụy cứu Triệu.

"Cái này hai đầu Tạp Ngư!"

Lý Kiến ánh mắt lạnh lùng, trong lòng sát khí lẫm liệt.

Hữu tâm mặc kệ hai người này công kích, nhưng cảm giác được hai người này xuất quyền uy thế, nếu như lựa chọn ngoan kháng, cuối cùng cũng sẽ rơi xuống thụ thương hạ tràng.

Nghĩ tới đây, Lý Kiến tuy nhiên không có cam lòng, nhưng lại không thể không ngừng Quyền Thế, bứt ra trở về thủ.

"Đã các nguoi hai cái vội vã chết sớm, vậy ta liền thành toàn các nguoi."

Lý Kiến oán độc thanh âm nhớ tới, băng lãnh làm cho người phát lạnh.

Trong mắt hấn, hai người này lấy Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi dám ra tay với hấn, đây là trần trụi khiêu khích.

Lý Kiến tốc độ cực nhanh, rút ra quyền mà quay về thời khắc, thân hình hấn cũng trong nháy mắt này lui ra phía sau nửa bước, sau một khắc song quyền đều xuất hiện, phát sau mà đến trước, tại hai đạo thân ảnh kia còn không có tới gần trước đó liền đã chủ động phát động công kích.

Bồng a...

Liên tiếp hai tiếng kêu thảm thiết, hai người kia đang kinh hãi trong ánh mắt, thân ảnh bay ngược, giữa không trung trong miệng máu tươi phun ra.

Một quyền này Lý Kiến nén giận xuất thủ, căn bản không có bởi vì đối phương tu vi thấp với mình hai cái cảnh giới nhỏ mà làm bất luận cái gì lưu thủ.

Đem hai người đánh bay về sau, hấn đều không có lại nhìn hai người kia liếc một chút, đối với mình vừa rồi nhất kích có tuyệt đối tự tin, cùng hấn đối cứng nhất kích, hai người kia tất nhiên bản thân bị trọng thương, tuyệt không sức tái chiến.

"Lần này xem ai còn có thể cứu nguoi!"

Lý Kiến âm lãnh nói ra, đồng thời lần nữa lần người hướng phía họ Lâm đệ tử đánh tới, muốn phải giải quyết rơi người cuối cùng kia.

Này họ Lâm đệ tử đi qua cái này thời gian qua một lát, trường kiếm từ lâu hoành nắm ở trước ngực, mắt thấy hai tên đồng bạn vì cứu mình, cuối cùng bị Lý Kiến nhất kích trọng thương, hấn giờ khắc này muốn rách cả mí mắt, trong mắt tràn đầy vẻ phẫn nộ.

Nhưng đi qua cái này thời gian ngắn ngủi, Lý Kiến tiếp liền xuất thủ thể hiện ra chiến lực kinh nguoi, hấn tự biết căn bản là không có cách chiến thắng Lý Kiến, muốn tới đều là vấn đề.

"Không thềm đếm xia!"

Lúc này ở đã có phòng bị phía dưới, hấn cũng mở miệng lựa chọn rời khỏi trận đấu thời cơ, nhưng kể từ đó cũng chỉ có thể rơi người cười chuôi, mà lại đồng bạn vì chính mình đều đã bản thân bị trọng thương, khiến cho hấn nuốt không trôi một hơi này,

Không bằng liều mạng một lần, coi như không địch lại, nhiều lắm là cũng liền thụ thương nằm trên giường mấy tháng mà thôi.

Quyết định cái này tín niệm, họ Lâm đệ tử trường kiếm phi vũ, liền muốn cùng Lý Kiến liều mạng.

"Số năm lôi đài trận đấu kết thúc!"

Ngay tại lúc hai người sắp giao thủ đến cùng một chỗ thời điểm, một thanh âm nhớ tới, người nói chuyện chính là phụ trách số năm lôi đài tên kia chấp pháp võ giả.

"Kết thúc?"

Lý Kiến Hòa Lâm họ đệ tử nghe được câu này về sau, không khỏi ổn định thân hình, lần nữa nhìn về phía trên lôi đài, phát hiện này hai tên vừa mới ra tay tập kích Lý Kiến hai tên đệ tử giờ phút này tuy nhiên còn tại trên lôi đài, nhưng từ lâu đã hôn mê.

Chắc hẳn tên kia chấp pháp võ giả là cân nhắc quyết định hai người này vô pháp chiến đấu, đã đem liệt vào đào thải nhân viên.

Mà không có gì ngoài hai người này bên ngoài, số năm trên lôi đài, tăng thêm Lý Kiến cùng họ Lâm đệ tử, vừa vặn còn thừa hai mươi người.

"Tính người thật xa, hi vọng tiếp sau đó trong trận đấu không muốn gặp được ta!"

Lý Kiến không có cam lòng, nhưng tông môn quy tắc ở nơi đó bày biện, hẳn cho dù lại như thế nào phách lối cũng không dám tiếp tục đối họ Lâm đệ tử lại ra tay.

"Hừ!"

Họ Lâm đệ tử lạnh hừ một tiếng, nhưng không có cùng Lý Kiến quá nhiều dây dưa, vội vàng chạy về phía này hai tên thụ thương hôn mê đồng bạn.

Lý Kiến không để ý đến những này, trực tiếp đi trở về đến giữa lôi đài, chờ đợi hẳn lôi đài trận đấu kết quả.

Lý Kiến cường thế lệnh dưới đài đệ tử lần nữa nhìn về phía Lý Kiến thời điểm, không khỏi càng thêm kiêng kỵ, vừa rồi những cái kia mở miệng nói Lý Kiến không biết sống chết lấy quyền dò xét kiểm đệ tử càng là cảm tình không dám nói nữa.

"Cái này Lý Kiến đã vậy còn quá mạnh!"

Không ít đệ tử bắt đầu một lần nữa xem kỹ Lý Kiến, cảm thấy hẳn so dự đoán còn mạnh hơn rất nhiều, một số đỉnh phong đệ tử có thể nhìn ra, Lý Kiến vừa mới ra tay, cũng không đem hết toàn lực, có thể cho dù dạng này, cũng vẫn như cũ cường thế vô cùng.

"Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ đệ tử ở trước mặt hẳn đều như vậy chặt vật, này..."

Nghĩ tới đây, không ít người đệ tử ánh mắt không khỏi nhìn về phía Tử Phong chỗ phương hướng, trong đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ đồng tình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Thăm dò

Những người này nhìn về phía Tử Phong trong ánh mắt có đồng tình, nhưng nhiều người hơn biểu hiện ra là một bộ cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ, cùng là ngoại môn đệ tử, như con phong, Lý Kiến như vậy Thiên Kiều che đi bọn họ quá nhiều vàng sáng, mặc kệ hai người sinh tử chiến ai thắng ai thua, đều là bọn họ vui lòng nhìn thấy.

Mà Tử Phong, rõ ràng thiên phú cao hơn Lý Kiến một bậc, không có người hội hoài nghi Tử Phong mấy năm về sau quật khởi.

Nếu như vậy thiên tài bị sớm ách giết từ trong trứng nước, một số người không khỏi đã lộ ra vẻ hưng phấn.

Bước vào tu luyện chẳng khác nào lựa chọn một đầu tàn khốc đường, chưa trưởng thành đứng lên liền bị ách giết thiên tài, không lâu liền sẽ bị mọi người quên, mười năm sau, trăm năm về sau, cho dù là có người lần nữa nhắc lên, có lẽ liền tên đều không nhớ nổi.

Một số đệ tử cười nhạo, rất có hứng thú nhìn một chút Tử Phong khi nhìn đến Lý Kiến thể hiện ra thực lực cường đại về sau là biểu tình gì.

Là hoảng sợ? Vẫn là hối hận? Vẫn là...

Nhưng khi bọn hắn đem ánh mắt rơi vào Tử Phong trên thân về sau, những người này thất vọng.

Lúc này Từ Phong sắc mặt bình tĩnh đang quan sát hần mấy cái lòi đài trận đấu, tựa hồ là phát giác được người chung quanh dị dạng nhân quang. Từ Phong khòe miệng còn nhỏ bé không thể nhận ra lộ ra một vòng ý cười.

Vén vện cười, cười rất nhẹ nhàng, để cho người ta nhìn không ra là trào phúng, vẫn là khinh thường.

"Mặt ngoài làm bộ rất bình tĩnh, chỉ sợ trong nội tâm đã hối hận muốn chết, không biết hội sẽ không làm lâm trận cầu xin tha thứ cử động!"

Có đệ tử lòi nói lạnh nhạt, từ vừa mới bắt đầu liền không coi trọng Từ Phong, hiện tại nhìn thấy Từ Phong bộ dáng này, càng thấy đối phương là tại ra vẻ trấn định.

"Từ Phong, cái này Lý Kiến thực lực khả năng so với bình thường cửu tầng sơ kỳ võ giả còn cường đại hơn, người..."

Trương Nguyên có chút bắt đầu lo lắng, hần lớn nhất biết Từ Phong mãnh, mà lại Từ Phong cũng từng rất có nắm chắc nói cho hần biết, có tám thành nắm chắc có thể chiến thắng Lý Kiến.

Cho nên cho tới nay, hần đối Từ Phong cùng Lý Kiến quyết đấu đều không có biểu hiện lo lắng quá mức, đối Từ Phong có rất lớn lòng tin, bất quá vừa mới nhìn đến Lý Kiến biểu hiện ra thực lực về sau, hần đối Từ Phong lòng tin có chút dao động.

"Yên tâm!" Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, không có nhiều lời hần lòi nói, chỉ là đơn giản phun ra hai chữ.

Nhìn thấy Trương Nguyên trên mặt vẻ lo lắng đã lui, Từ Phong trêu ghẹo nói: "Lập tức sẽ đến phiên chúng ta lên trận, người không khăn trương này?"

Trương Nguyên nghe nói như thế, gương mặt có chút ửng đỏ, bất quá loại này tai nạn xấu hổ đánh chết cũng không thể thừa nhận, sau một khắc, bả vai hần ưỡn một cái, trợn tròn mắt nói với Từ Phong: "Ta làm sao có thể khăn trương! Anh em nói thế nào cũng là tại Ô Đan Sơn Mạch bên trong kinh lịch núi thây biển máu, cuối cùng sống sót mà đi ra ngoài người, muốn nói thật lên, ta kinh lịch chém giết thể nhưng là so người còn phải sớm hơn!"

"Ha ha ha..." Từ Phong cười to, nhìn thấy Trương Nguyên cái này một bộ con vịt chết mạnh miệng bộ dáng, không nhịn được muốn tiếp tục trêu ghẹo vài câu, nhưng hần vừa muốn nói chuyện, nụ cười trên mặt trong nháy mắt ngưng kết.

"Làm sao?"

Từ Phong dị trạng lệnh Trương Nguyên cùng Mộ Dung Tuyết mấy người đều là sửng sờ, riêng là bọn họ khoảng cách Từ Phong gần nhất, có thể cảm ứng rõ ràng đến Từ Phong lúc này thân thể bên trên tán phát ra mãnh liệt sát ý.

Không khỏi, mấy người bọn họ cũng theo Từ Phong ánh mắt nhìn, tại trăm trượng viễn địa phương, một đạo thân thể mặc áo bào trắng thanh niên lúc này cũng chính là một mặt mỉm cười hướng lấy bọn hần nhìn bên này tới.

"Người kia là ai?" Trương Nguyên mấy người hơi kinh ngạc, cũng không nhận ra người thanh niên áo trắng kia, bất quá bọn hần cũng phát hiện một chút đoạn nghe, này cũng là thanh niên mặc áo trắng này vị trí chỗ ở giống như cũng là Lý Kiến vừa rồi lên đài trạm kế tiếp ngay địa phương.

Chẳng lẽ người này cùng Lý Kiến có quan hệ gì hay sao? Nhưng Từ Phong rất ít cùng tông môn người có tiếp xúc, nhận biết người đã ít lại càng ít, có thể làm cho Từ Phong đột nhiên ở giữa phóng xuất ra như thế lăng liệt sát khí người thì là ai?

"Người kia là Lý Phong?" Cùng Mộ Dung Tuyết mấy người khác biệt, hần đối Từ Phong sự tình lớn nhất quá là rõ ràng, đồng thời cũng nhất là người áp giải phạm nhân phong.

Cho nên hần tại hơi nghi hoặc về sau, đi qua trước sau một liên hệ, lập tức liền nghĩ đến thanh niên mặc áo trắng này khả năng thân phận.

Bất quá hần cũng chỉ là nghe nói qua Lý Phong, cũng không thực sự được gặp, cho nên lúc này mới thăm dò tính hỏi một câu.

"Ân!"

Sau một hồi lâu, Từ Phong thu hồi ánh mắt, khẽ gật đầu, trên thân phóng xuất ra sát khí cũng tại trong khoảnh khắc hoàn toàn tiêu tán.

Hần vừa rồi đang cùng Trương Nguyên nói chuyện thời điểm, đột nhiên phát giác chung quanh thân thể xuất hiện một cỗ yếu ớt tinh thần lực ba động, tựa hồ là đang dò xét hần tu vi.

Luồng tinh thần lực này tuy nhiên yếu ớt, nhưng Từ Phong biết đây là bởi vì cách xa nhau khá xa, mà lại là dò xét người không muốn bị hần phát hiện cố ý vi chi, nhưng đối phương không nghĩ tới Từ Phong Tinh Thần Lực sớm đã đột phá đến Uẩn Khí Cảnh, lại có thể phát giác được cỗ này yếu ớt dò xét.

Mà Từ Phong mới đầu cũng tưởng lầm là trên khán đài người hiếu kỳ hần tu vi, cho nên mới sẽ đối với hần dò xét, bởi vì hần có thể phát giác được luồng tinh thần lực này cũng là thuộc về Uẩn Khí Cảnh cường giả.

Nhưng sau đó hần phát hiện không đúng, cái này Tinh Thần Lực nơi phát ra phương hướng cũng không phải là khán đài phương hướng, tò mò, tại luồng tinh thần lực kia chưa kịp thời rút về thời khắc, hần cũng phóng xuất ra Tinh Thần Lực, tìm hiểu nguồn gốc, cuối cùng tìm tới cái kia xuất thủ dò xét người.

Nhưng vừa nhìn này dò xét người liếc một chút, hần lập tức liền nhận ra đối phương là ai!

Lý Phong, năm đó hắn tiến nhập nội môn thời điểm, từng đối Tử Phong hư tình giả ý một phen, lấy luận bàn chi điểm làm tên cùng hắn luận bàn, cuối cùng lại đem Tử Phong đánh thành trọng thương, nếu như lúc ấy không phải là bởi vì Huyết Mạch Ấn Ký ngoài ý muốn giác tỉnh, điều trong thân thể của hắn còn thừa không nhiều linh lực hóa giải một bộ phận Lý Phong công kích, chỉ sợ lúc ấy Tử Phong liền đã chết.

Cứ việc Tử Phong nhân họa đắc phúc, từ đó Giác Tỉnh Huyết Mạch Ấn ký, cũng thu hoạch được Thái Cổ sát khí quyết, nhưng năm đó lừa gạt, sát thân mỗi thù, Tử Phong không có lại bởi vậy quên.

"Cái này tiểu nhân hèn hạ, đã đến cũng tới quan sát ngoại môn thi đấu!"

Trương Nguyên một mặt bầu không khí nói ra, trong tay quyền đầu nắm chặt.

"Hắn đoán chừng không phải đến xem ngoại môn thi đấu!" Tử Phong cười lạnh, tuy nhiên giết khí tiêu tán, nhưng trong lòng sát ý lảng nhàn, chỉ bất quá không muốn tại trước mọi người biểu hiện ra ngoài.

"Người nói là, hắn là cố ý tới thăm người cùng Lý Kiến sinh tử chiến?" Trương Nguyên trên mặt lộ ra một bộ vẻ chột hiểu, đồng thời cũng càng thêm tức giận.

Bất quá, vì không làm cho người chung quanh chú ý, hắn vẫn là hạ giọng, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

"Àn!" Tử Phong ngược lại là không có bất kỳ cái gì che lấp, hắn cùng Lý Kiến, Lý Phong mấy người ở giữa ân oán so sánh một số hữu tâm người sớm đã biết rõ ràng, mà lại theo hắn cùng Lý Kiến ân oán tăng lên, loại chuyện này sớm muộn cũng sẽ rõ ràng hiện ra tại trước mắt mọi người.

Huống hồ, từ đầu đến cuối, hắn cũng chỉ là cái người bị hại, càng nhiều người biết, hắn sau này coi như làm ra cái gì trả thù cử động, ở trước mặt mọi người ngược lại thành một loại đương nhiên.

Có loại này vết xe đổ, vạn nhất khi nào, hắn cùng Lý Phong xuất thủ lần nữa luận bàn thời điểm, 'Không cần thận' trọng thương, thậm chí đánh chết đối phương, chỉ sợ tông môn tại bức bách tại dư luận áp lực phía dưới, cũng không dễ bắt hắn như thế nào.

Dù sao lúc trước Lý Phong thương tổn hắn thời điểm, chỉ cần là người sáng suốt đều đó có thể thấy được Lý Phong là cho nên hạ sát thủ, nhưng chỉ là bởi vì Tử Phong trọng thương chưa chết, lại có Lý Phong sư phụ cùng Ngũ Trưởng Lão từ đó hỗ trợ, dẫn đến Lý Phong sau cùng chỉ là nhận một số không đau không ngứa trừng phạt mà thôi.

Cho nên, nhiều người hơn biết hắn cùng Lý Phong ở giữa ân oán, ngược lại sẽ trở thành ngày sau hắn ra tay với Lý Phong một loại Phòng Ngự Thủ Đoạn, khi nếu có một ngày, hai người thân phận đổi chỗ, hắn ngược lại là hiếu kỳ tông môn sẽ làm ra lựa chọn ra sao.

Coi như Lý Phong sư phụ tại khu trong nội môn địa vị không tầm thường, hắn Tử Phong cũng xưa đâu bằng nay, muốn so sư phụ, toàn bộ Tử Vân Tông chỉ sợ cũng không ai có thể so với qua hắn.

Tử Phong cũng không phải là có thù tất báo người, nhưng làm hắn suýt nữa thân tử Lý Phong, hắn là quyết định sẽ không bỏ qua.

Lúc này Lý Phong trên mặt cười nhẹ nhàng, nhìn có chút thoải mái, nhưng trong lòng là cảm thấy từng đợt bất an.

Điều này làm hắn chính mình cũng có chút không dám tin tưởng, một cái tu vi chỉ ở Ngưng Khí Cảnh thiếu niên có thể mạng đến cho hắn loại cảm giác này, nhưng mặc kệ hắn tin hay không, loại cảm giác này chân chân thực thực tồn tại.

Hiển nhiên, Lý Phong cũng là biết giữa hai người cừu oán không cách nào giải khai, nếu như Tử Phong một mực vẫn là cái kia vô pháp ngưng tụ linh lực phế vật, Lý Phong đương nhiên sẽ không để ý Tử Phong chết sống.

Nhưng bây giờ, Tử Phong đột nhiên quật khởi, khiến cho Lý Phong không có dám khinh thị.

Lúc này mới vén vện thời gian hai năm, Tử Phong đã trưởng thành đến loại tình trạng này, nếu như tiếp tục bỏ mặc xuống dưới, Tử Phong tương lai sẽ đạt tới cái dạng gì thành tựu hắn không dám tưởng tượng.

Tuy nhiên hắn thân là nội môn đệ tử, tu luyện thiên phú cũng cực kỳ xuất chúng, Tử Phong trưởng thành đồng thời hắn tu vi cũng không phải trì trệ không tiến, nhưng bị dạng này một cái đã từng bởi vì tu luyện thiên phú kinh người mà đánh vỡ tông môn vạn năm truyền thống được thu làm nội môn đệ tử người ô nhục, Lý Phong thủy chung như ghen ở cổ họng.

Nếu có một ngày, Tử Phong tu vi thật bất kíp thậm chí là siêu việt hắn, khi đó Tử Phong chẳng lẽ sẽ nhịn dưới năm đó mối thù, cùng hắn biến chiến tranh thành tơ lụa?

Lý Phong cảm thấy điều đó không có khả năng.

Hắn muốn đem cùng một chỗ nguy hiểm ngăn chặn tại trong trứng nước, may mắn, Tử Phong đáp ứng Lý Kiến phát ra sinh tử chiến, cái này hắn thấy, Tử Phong cái này uy hiếp rốt cục có thể tại cái này ngoại môn thi đấu về sau bị giải quyết hết.

Bất quá, vì hoàn toàn yên tâm, hắn vẫn là quyết định tự mình đến đây quan sát một phen, chỉ có tận mắt nhìn đến Tử Phong bị Lý Kiến giết chết một khắc này, mới có thể làm hắn hoàn toàn an tâm.

Riêng là Lý Kiến tại trên lôi đài mặc dù chỉ là hiển lộ bộ phận thực lực, liền đã có thể tùy tiện nghiền ép Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ đối thủ, cái này khiến hắc đối Lý Kiến lòng tin càng là tăng nhiều.

Lúc này hắc cũng rất tò mò, muốn nhìn một chút Từ Phong lúc này phản ứng như thế nào, nhưng Từ Phong bình tĩnh lệnh Lý Phong nghỉ hoặc không hiểu, thậm chí có chút bất an, cho nên cuối cùng nhịn không được xuất thủ dò xét.

Tại tinh thần lực của hắc dò xét phía dưới, hắc xác định Từ Phong tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ không giả, cùng truyền ngôn một dạng, kết quả này để Tâm dưới an tâm một chút.

Nhưng đối phương tại chính mình dò xét thời điểm chú ý tới mình, đến tốt cùng là trùng hợp vẫn là đối phương có phát giác, Lý Phong đối với cái này mười phần nghi hoặc, cảm giác mình lại có chút nhìn không thấu cái này bề ngoài tuấn kiệt, nhìn người sức vô hại thiếu niên.

"Không cần phải để ý đến hắc! Chuẩn bị một chút đi, lập tức liền đến phiên chúng ta ra sân."

Từ Phong sắc mặt khôi phục bình thường, nói với Trương Nguyên.

Tại này nhảy mất thời điểm, lại có hai cái lôi đài kết thúc trận đấu, mà lại lại xem hắc mấy cái lôi đài, cũng đã đạt tới khâu cuối cùng, tin tưởng cách cách kết thúc cũng không xa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Hồ đồ đệ?

Ra ngoài Từ Phong bên ngoài, không có ai biết Lý Phong từng xuất thủ đối Từ Phong thăm dò, càng ít có người biết Lý Phong thân phận chân thật.

"Xem ra, hắc có chút hoảng!" Từ Phong khoe miệng cười khế.

Hắc đem ánh mắt lần nữa đưa lên đến trên lôi đài, tâm tình bình tĩnh, bị một cái Uẩn Khí Cảnh võ giả nhớ thương bên trên, nhưng cũng còn có bất kỳ lo âu nào hoặc là bối rối.

"Số tám lôi đài trận đấu kết thúc!"

"Số mười lôi đài trận đấu kết thúc!"

...

Sau đó không tới thời gian một phút bên trong, hắc vài toà tử trên lôi đài tỷ thí lần lượt kết thúc.

Mỗi cái trên lôi đài, lúc này đều đứng đầy vừa vặn 20 vị tấn cấp đệ tử.

Những đệ tử này đứng ở giữa lôi đài, thần sắc khác nhau.

Hoặc mừng rỡ, hoặc âm thầm may mắn, cũng có người hiện ra một bức đương nhiên, đối với thực lực mình mười phần tự tin.

Nhưng không độc, lúc này bọn họ đứng tại trên lôi đài, đón dưới đài đông đảo đệ tử hâm mộ ánh mắt, trên thân đều tản ra một cỗ kinh người chi ý.

Cứ việc vẹn vẹn vòng thứ nhất Thắng, nhưng đủ để làm bọn hắc tại đông đảo cùng trong môn phái dương mi thổ khí.

"Đám tiếp theo đệ tử dự thi leo lên lôi đài!"

Lý Nguyên ánh mắt liếc nhìn vừa xuống đài bên trên tấn cấp đệ tử, mỗi cái lôi đài giao đấu tràng diện đều bị hắc để ở trong mắt, từ đầu đến cuối trên mặt cũng không từng biểu hiện ra cái gì dị dạng, lúc này cao giọng mở miệng, nói bóng gió đúng là tại khu vực trên đài đệ tử, thúc giục đám tiếp theo đệ tử dự thi lên sân khấu.

Những cái kia đứng tại trên lôi đài đệ tử, trên mặt lộ ra một vòng phiền muộn chi sắc, vốn cho rằng lưu tại trên lôi đài, Lý Nguyên cuối cùng hội đề cập một phen, không nghĩ tới đã đến dạng này bị xam xít đi xuống lôi đài.

Tuy nhiên trong lòng phiền muộn, thậm chí đã biểu hiện tại trên mặt, nhưng lúc này cũng chỉ có thể thức thời vọt xuống lôi đài.

Tại đồng đảo đệ tử vọt xuống lõi đài về sau, bắt đầu có tân nhất phê đệ tử cấp tốc leo lên lõi đài.

"Chúng ta cũng lên đi!"

Từ Phong đối bên cạnh Trương Nguyên nói ra.

Trương Nguyên mặt bên trên vẻ khăn trương không thấy mây may hạ thấp, bất quá vẫn như cũ miễn cưỡng cười một tiếng, hướng về phía Từ Phong gật đầu.

"Từ Phong sư huynh, Trương Nguyên sư huynh cô lên a!"

Mộ Dung Tuyết phát phát nắm chặt nắm tay nhỏ, có chút ngượng ngùng nói ra.

Tiền Phi ba người mặc dù không có nói chuyện, nhưng khắp khuôn mặt là hưng phấn, vẻ khăn trương, giống như sắp lên đài tỷ thí cũng là bọn họ.

Từ Phong hai người hướng bọn hắn mỉm cười gật đầu, chợt hướng phía lõi đài số một đi đến.

Bọn họ ở vào đám người hậu phương, khoảng cách lõi đài khá xa, nếu muốn đi đến lõi đài trước đó vốn cho rằng cần trải qua một phen chen chúc, lại không nghĩ tới tại bọn họ hướng đi lõi đài thời điểm, phía trước đám người đã đến nhao nhao tự giác cho hai người nhường ra một con đường.

"Nổi danh cũng không phải là chuyện xấu."

Từ Phong sờ sờ chóp mũi, cùng Trương Nguyên nhìn nhau cười một tiếng, thân nhiên hướng đi lõi đài.

"Từ Phong lên đài!"

Tại Từ Phong cùng Trương Nguyên leo lên lõi đài số một nháy mắt, phía dưới đám người nhất thời lẫn lộn trở nên bốc lửa.

Từ Phong đáp ứng cùng Lý Kiến tiến hành sinh tử chiến về sau, hôm nay là lần đầu tiên lộ diện, hơn nữa còn mười phần điệu thấp đứng tại đám người nơi hẻo lánh chỗ, lúc này vô số đạo ánh mắt tụ vào đường lõi đài số một phía trên, đều muốn nhìn một chút Từ Phong tại vòng thứ nhất biểu hiện như thế nào.

Từ Phong cùng Lý Kiến tuy nhiên thù địch, bất quá bây giờ, chỉ cần nhắc lên bên trong một người, mọi người trong lòng khẳng định sẽ rất tự giác liên tưởng đến một người khác tên.

Đồng thời cũng lại không ngừng ở trong lòng đối hai người triển khai so sánh.

Vừa rồi Lý Kiến đã tại trên lõi đài thể hiện ra đoạt thực lực, Từ Phong bế quan hai tháng, hiện nay thực lực như thế nào, khiến cho người chờ mong.

Từ Phong cùng Trương Nguyên chiến lực tại lõi đài một góc, cùng hắn leo lên lõi đài số một đệ tử ở giữa duy trì khoảng cách nhất định.

Cảm nhận được mọi người dưới đài quang tới ánh mắt, Từ Phong tuy nhiên lòng có phản cảm, bất quá trên mặt rất là thân nhiên, cũng không biểu hiện ra cái gì khăn trương cùng co quắp cảm giác.

Ngược lại là Trương Nguyên có vẻ hơi mất tự nhiên, gặp Từ Phong cười nhìn hắn, không khỏi tức giận trừng Từ Phong liếc một chút, cảm thấy mình thiệt thòi lớn, vốn là khăn trương, lúc này còn 'Được nhờ' rước lấy một đám người chú ý.

Dưới đài dị trạng tự nhiên cũng dẫn tới trên khán đài rất nhiều tông môn cao tầng chú ý.

Từ Vân Tông tuy nhiên môn nhân đệ tử đông đảo, nhưng Từ Phong cái này đã từng đánh vỡ tông môn vạn năm quy định đệ tử tự nhiên là bị rất nhiều tông môn cao tầng được.

Lúc này thấy đến Từ Phong gây nên như thế oanh động, không khỏi mặt lộ vẻ nghi hoặc, coi như này tử đang bị giáng chức ngoại môn thời gian mấy năm bên trong lẫn lộn triển lộ kinh người thiên tư, nhưng cũng không thể gây nên phản ứng lớn như vậy đi.

Thẳng đến một số người biết chuyện nhỏ giọng vì giải hoặc, những người này lúc này mới nhiên, nguyên lai lần này ngoại môn thi đấu bên trong lại còn đem lên diễn một lần sinh tử chiến.

Cái này lệnh một số lão ngoan đồng không hề bận tâm trong đồng tử nổi lên một vòng ánh sáng, cả tràng thi đấu có thể vào trong mắt bọn họ thiên tài vì số không nhiều, mà lại ngoại môn thi đấu điểm đến là dừng, càng không nói đến đều là Ngưng Khí Cảnh đệ tử ở giữa tỷ thí, theo bọn hắn nghĩ, toàn bộ thi đấu cũng có hơn phân nửa thời gian tại tẻ nhạt vô vị bên trong vượt qua.

Nhưng cái này sinh tử chiến ngược lại là lệnh những người này sinh lòng một tia hứng thú, ần ần có chút chờ mong.

"Này Lý Kiến là vừa rồi tại số năm trên lõi đài xuất thủ đệ tử?"

"Một cái Ngưng Khí Cảnh thất tầng, một cái khác thật là tại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, đây quả thực là hoang đường!"

Bất quá tại biết Từ Phong đối thủ là người nào về sau, rất nhiều cao tăng trong mắt lập tức lộ ra vẻ thất vọng, giống như nhứt chỉ bóng da, mí mắt lần nữa tiu ngưu xuống.

"Các người ngoại môn những trưởng lão này chẳng lẽ nhìn không ra giữa hai người thực lực sai biệt? Huống hồ hai tên thiên phú như thế đệ tử ưu tú, đều là có hi vọng tiến nhập nội môn đệ tử, cứ như vậy thả mặc cho bọn hắn trước đó tiến hành sinh tử chi chiến?"

Bên trong một tên nội môn trưởng lão ngồi tại Tông Chủ bên hông, vừa mới còn một mặt ý cười cùng Tông Chủ thấp giọng nói chuyện phiếm, có thể thấy được tại bên trong tông môn địa vị không thấp, giờ phút này nghe được sau lưng mọi người nghị luận, đang lộng thanh sự tình ngọn nguồn về sau, trên mặt hiển hiện một vòng tức giận, truyền âm giận dữ mắng mỏ một vị ngồi tại hậu phương Ngoại Môn Trưởng Lão.

"Lâm lão, ta lại làm sao không biết hai vị này đệ tử Đô Thiên phú tuyệt hảo, thế nhưng là hai người nhập môn về sau làm có ân oán, cùng đợi đến ngày sau hai người tu vi có thành tựu về sau lẫn nhau thủ địch, chẳng tại tông môn còn chưa tại trên thân hai người đầu nhập quá nhiều tâm huyết trước đó liền giải quyết việc này. Huống hồ..."

Tên kia Ngoại Môn Trưởng Lão một mặt đáng ghét, cũng cực nhọc thua thiệt Lâm lão đây là truyền âm quát lớn, nếu không tại đồng đạo đệ tử trước mặt, hẳn cái này ngoại môn Nhị Trưởng Lão sớm đã thể diện mất hết, nhưng dù vậy, cái này ngoại môn chánh thức người cầm quyền lúc này cũng là cái trán đầy mồ hôi, lời nói nói ra sau cùng càng là muốn nói lại thôi, nhịn không được nhìn một chút Tông Chủ, tựa hồ là đang xin giúp đỡ, hẳn có thể không tin Tông Chủ hội không phát hiện được Lâm lão dị thường.

Riêng là Tông Chủ thân là Hóa Khí Cảnh cường giả, cảm giác phá lệ cường đại, khoảng cách gần như vậy, coi như không cần con mắt quan sát, cũng có thể biết được mọi người chung quanh nhất cử nhất động.

"Huống hồ cái gì?"

Lâm lão lúc đầu nghe được Nhị Trưởng Lão nói có chút đạo lý, khí đã tiêu tan hơn phân nửa, nhưng Nhị Trưởng Lão loại này nhấn nhó bộ dáng, để có chút phần nộ.

Chẳng lẽ lại, người một cái đường đường ngoại môn người chủ trì còn có thể bởi vì hai tên ngoại môn đệ tử ở giữa sự tình thân bất do kỷ hay sao? Nghĩ tới đây, Lâm lão không khỏi lạnh hừ một tiếng, trong lòng nộ khí càng tăng lên.

Cái này hừ lạnh một tiếng có thể cũng không phải là truyền âm, mà chính là không có chút nào che giấu biểu hiện ra đến, cái này lệnh Nhị Trưởng Lão biết Lâm lão là động thật giận, lúc này lại nhìn Tông Chủ vẫn như cũ bình chân như vại ngồi ở chỗ đó, không có chút nào giúp hắn giải vây ý tứ.

Nhìn đến đây, Nhị Trưởng Lão trong lòng cũng là tức giận một cỗ tức giận, cái này phá sự lão phu thế nhưng là không có đọc, các người sư thúc chất hai người tự mình nhìn lấy xử lý đi.

"Huống hồ cái này hai tên đệ tử ở giữa sinh tử chiến cuối cùng là từ Đại Trưởng Lão tự mình đồng ý." Nhị Trưởng Lão truyền âm xong, trong lòng nhất thời chợt nhẹ, hai đầu hắn ai cũng không thể trâu vào, lúc này để chính bọn hắn lẫn nhau chất vấn đi thôi.

"Đại Trưởng Lão?" Lâm lão biểu lộ sững sờ, vừa muốn quở trách lời nói lập tức nghẹn trở về.

Đối với vị này Đại Trưởng Lão, hắn cũng trong lòng còn có kiêng kỵ.

"Tông Chủ, cái này đến là chuyện gì xảy ra, chắc hẳn người không phải không biết đi!"

Lâm lão đang nghe trong chuyện này có Đại Trưởng Lão thân ảnh về sau, hỏa khí nhất thời đã tiêu tán hơn phân nửa, cũng không tiếp tục đề ý Nhị Trưởng Lão, đúng là trực tiếp truyền âm Tông Chủ, mang theo nồng đậm nghi hoặc chỉ ý.

Lâm lão thu nhỏ tiến vào Từ Văn Tông, cùng hắn trưởng lão khác biệt, hắn tại bên ngoài tông cũng không có Tông Tộc tồn tại, cho nên hắn đem suốt đời tinh lực đặt ở tu vi cùng tông trên cửa, riêng là đối những cái kia có tiềm lực đệ tử coi trọng nhất, cho rằng đây là tông môn tương lai, cho nên đang nghe hai cái thiên tư bất phàm đệ tử ở giữa muốn tiến hành sinh tử chi chiến mới sẽ tâm sinh nộ khí.

Mà bây giờ lại dính đến lâu không hỏi tông môn sự tình Đại Trưởng Lão, cái này không khỏi khiến sinh lòng nghi hoặc.

"Ấy... Ha ha, Lâm lão nói tới thế nhưng là Từ Phong cùng Lý Kiến ở giữa ước chiến sự tình?" Tông Chủ Trần Húc Dương hơi có vẻ xấu hổ, biết không có thể lại giả cầm vờ diếc.

"Đại Trưởng Lão cùng cái này Từ Phong hoặc là gia tộc có cừu oán hay sao?"

"Sư thúc hẳn thế nào lại là như thế khí lượng người!" Trần Húc Dương cười cười, mặt lộ vẻ một tia cổ quái, tiếp tục truyền âm nói ra: "Thực ta cũng là trước đây không lâu nghe Hoàng Lão nói, cái này Từ Phong hiện nay đã bị sư thúc ta thu làm đệ tử, nếu như dựa theo bối phận mà nói, hẳn hiện tại hắn là ta sư đệ mới đúng."

"Ồ?" Rùng rùng mặt già bên trên lộ ra vẻ giật mình, nếu không phải nói chuyện cùng hắn người là nhất tông chi chủ, hẳn sợ rằng sẽ cho rằng đối phương đây là một câu lời nói đùa.

Đầu tiên, hắn mười phần hiểu biết Đại Trưởng Lão, đó là một cái cao ngạo trong xương tủy một người, cho dù cùng là tông môn trưởng lão, nhưng có thể vào Đại Trưởng Lão mắt cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Có thể nghĩ, dạng này người mặc dù muốn thu đồ đệ, yêu cầu tất nhiên cũng là cực kỳ nghiêm ngặt, tại hấn muốn đến, chỉ sợ toàn bộ Bồ Cát Đảo cũng rất khó lấy ra một hai người tới.

Nhưng không nghĩ tới Từ Phong lại bị lặng yên không một tiếng động ở giữa thu làm đệ tử.

Lại có, cũng là lệnh Lâm lão trăm bề không được hiểu biết là, Đại Trưởng Lão đồng ý trận này ước chiến, cái này chẳng phải là để đồ đệ mình chịu chết?

Thế gian lại có hồ đồ đệ sư phụ?

Lâm lão càng nghĩ, biểu hiện trên mặt càng là cảm thấy thật không thể tin, cực kỳ đặc sắc.

"Nguyên nhân cụ thể như thế nào, ta cũng không biết!" Trần Húc Dương bất đắc dĩ buông buông xuất thủ.

"Không phải là cái này Từ Phong có chỗ đặc biệt gì, cho nên mới để hấn đối cái này đệ tử tin tưởng như vậy?"

Lâm lão cảm thấy cũng chỉ có nghĩ như vậy mới phát giác được đây hết thấy có thể giải thích thông.

Không khỏi, ánh mắt của hấn lần nữa ngưng tụ tại Từ Phong trên thân, muốn xem ra chút gì, nhưng sau cùng lại đành phải bất đắc dĩ lắc đầu, Từ Phong tu vi xác thực tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng không thể nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Sự tình ngoại nhân

Lôi đài số một phía trên, Từ Phong hơi hơi nhứ mày, vừa rồi lại có một đạo Tinh Thần Chi Lực xuất thủ thăm dò, lần này hấn có thể kết luận, là đến từ khán đài phương hướng.

Bất quá nếu biết là tông môn cao tầng người thăm dò, hấn tuy nhiên trong lòng có chút khó chịu, lại chưa từng biểu hiện ra ngoài.

"Tiểu tử này chẳng lẽ phát hiện ta thăm dò?"

Đối Từ Phong tiến hành thăm dò người tự nhiên là ngồi cao tại trên khán đài Lâm lão, tuy nhiên chỉ dựa vào cảm giác liền đã nhìn ra Từ Phong tu vi, nhưng rừng lão bắt từ tâm, cuối cùng vẫn lợi dụng Tinh Thần Lực tiến hành dò xét một phen.

Bất quá hấn chẳng những không có dị thường phát hiện, ngược lại cảm thấy Từ Phong tựa hồ là phát giác hấn thăm dò.

"Không có khả năng! Hấn là ảo giác!"

Lâm lão nhẹ nhàng lắc đầu, có chút tự giễu cười một tiếng, một cái Ngưng Khí Cảnh tiểu bối Tinh Thần Lực có thể có bao nhiêu nhạy cảm, làm sao có thể phát giác được hấn dò xét.

Lúc này, nhóm thứ hai thí đệ tử cũng đều đã leo lên sở thuộc lôi đài.

Từ Phong tập trung ý chí, không tiếp tục cân nhắc vừa rồi thăm dò người, ánh mắt nhìn về phía chung quanh leo lên lôi đài đệ tử.

50 tên đệ tử tề tụ, phân thành mấy cái trận doanh, lẫn nhau ở giữa đều bảo trì lấy khoảng cách nhất định, đề phòng lẫn nhau.

Mọi người cũng đều đang quan sát chung quanh đệ tử tình huống, những tu vi đó yếu kém, nhân số lại lệch thiếu đệ tử làm theo là trở thành một số người hàng đầu mục tiêu công kích.

Mà Từ Phong cùng Trương Nguyên hai người cô độc đứng tại một chỗ, hai người Ngưng Khí Cảnh thất tầng tu vi ở trong sân rất nhiều trong hàng đệ tử tự nhiên cũng thuộc về lệch yếu một loại.

"Người cũng đừng để cho ta quá khuyết điểm nhìn, không muốn liền thứ một vòng đấu đều qua không có."

Dưới đài, Lý Kiến ánh mắt không e dè nhìn chăm chú lên Từ Phong thân ảnh, biểu hiện trên mặt hí ngược, xem như đang nhìn chính mình con mồi.

Hắn xuống lôi đài về sau, vẫn như cũ trở lại trước đó đứng ngay địa phương, lúc này Lý Phong cũng đứng tại bên cạnh hắn.

Chỉ là Lý Phong lúc này biểu lộ có chút ngưng trọng, thậm chí nhiều một tia âm lãnh, cùng vừa rồi cùng Từ Phong đối mặt thời điểm này cười nhẹ nhàng bộ dáng khác biệt.

"Trận đấu bắt đầu!"

Lý Nguyên cao giọng tuyên bố, thanh âm cuộn cuộn, như lôi đình.

Suru suru suru

Rầm rầm rầm

Theo đạo này tuyên bố bắt đầu thanh âm nhớ tới, mười tòa trên lôi đài trong nháy mắt liền có bóng người bay lượn, trong nháy mắt đã có đệ tử đánh nhau, va chạm ở giữa bộc phát ra cự đại vang động.

Nhóm này đệ tử đã quan sát vượt qua phê đệ tử trận đấu quá trình, đối với loại này quy tắc tranh tài phải biến đổi đến mức không hề lạ lẫm, sớm tại leo lên lôi đài trước đó liền đã cùng đồng bạn thương lượng xong đối sách.

Cho nên cái này một nhóm đệ tử trận đấu cũng không có lẫn nhau giằng co thời gian, rất nhiều người tại trận đấu sau khi bắt đầu lập tức liền lấy Lôi Đình Chi Thể hướng về bên cạnh mục tiêu xuất thủ, muốn đoạt chiếm tiên cơ.

Chỉ như vậy, một mặt là lấy yếu kém đối thủ lập uy, khiến cho người khác kiêng kỵ, một phương diện khác cũng là ôm lấy tại đông đảo tông môn cao tầng trước đó biểu hiện một chút tâm lý.

Đương nhiên, phạm là xuất thủ trước người, đa số tu vi ở trong du hí đệ tử, nếu có thể ở tiền kỳ liền dựa vào nhiều người ưu thế giải quyết hết một nhóm đối thủ, bọn họ tấn cấp hi vọng cũng càng lớn.

Mấy cái trên lôi đài đồng thời có người xuất thủ, dưới khán đài đệ tử hưng phấn không thôi, lớn tiếng khen hay, gọi tốt không ngừng bên tai, có chút đệ tử thậm chí hận không thể chính mình bao dài mấy cái ánh mắt, cảm giác lôi đài quá phân tán, có chút nhìn không đến.

Cái này một nhóm lên đài Thiên Kiêu cũng số lượng cũng không ít, có lấy mấy vị đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng trở lên thiên tài đệ tử, bọn họ tại trong ngoại môn đệ tử có rất cao giọng nhìn, là lần này ngoại môn thi đấu tranh đoạt mười vị trí đầu mọi người nhân tuyển, cho nên những đệ tử này đều trở thành mọi người trọng điểm chú ý người yêu.

"Không biết cái này một nhóm trong hàng đệ tử, phải chăng cũng sẽ xuất hiện như Lạc Ngôn loại kia khoảng một người trận đấu tình huống." Có đệ tử sinh lòng chờ mong.

Bất quá trận đấu bắt đầu mới bắt đầu, mỗi cái trên lôi đài đánh nhau tuy nhiên đều mười phần kịch liệt, nhưng những thiên tài này đệ tử cơ hồ đều không có chiến đấu, đứng tại trên lôi đài mười phần siêu nhiên.

Dù sao thực lực bọn hắn cường đại, còn không có mấy người không sợ chết dám đi khiêu chiến bọn họ, tất cả mọi người không phải người ngu, thi đấu vừa mới bắt đầu, đều là lấy tấn cấp làm mục đích, coi như cùng là Thiên Kiêu, cũng sẽ không vào lúc này lựa chọn đối chiến.

"Đã đến không có ai đi chiến này Từ Phong?"

Dưới đài quan chiến đệ tử, rất nhiều người đều chú ý tới Từ Phong tình huống, trận đấu bắt đầu sau một lát, có người phát hiện lôi đài số một bên trên kinh dị một màn.

Dưới lôi đài đệ tử cảm thấy kinh ngạc, trên đài Từ Phong cũng hơi nghi hoặc một chút.

Hắn cùng Trương Nguyên liếc nhau, đều là không hiểu ra sao.

Lôi đài số một phía trên không thiếu nhiều cái Ngưng Khí Cảnh bát tầng trở lên đệ tử, coi như tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng đệ tử cũng nhiều tại thất tầng trung kỳ trở lên, giống Trương Nguyên dạng này mới vừa vào thất tầng đệ tử cũng liền hai, ba người mà thôi.

Cho nên hai người bọn họ riêng lấy tu vi đến luận, tuyệt đối là đậm tòn tại.

Huống hồ mọi người trào lên một lần bên trên lôi đài về sau, liền nhanh chóng kết thành nhiều cái trận doanh, không có gì ngoài hai người bọn họ bên ngoài, ít nhất trận doanh cũng có được bốn người trở lên tạo thành.

Chỉ là lúc này, bọn họ trước mắt đông đảo đệ tử đánh cho mười phần kịch liệt, hai hai trận doanh đứng chung một chỗ, tại lôi đài số một phía trên hình thành bốn cái vòng tròn, đúng là không có có bất kỳ phe cánh nào lựa chọn đối hai người bọn họ xuất thủ.

Bất quá đã như vậy, Từ Phong cũng là Nhạc Thanh nhân, một bộ tràn đầy phấn khởi bộ dáng nhìn về phía trước khoảng cách gần đánh nhau.

Mà bên cạnh Trương Nguyên nhưng liền không có Từ Phong như thế tâm lớn, lúc này Trương Nguyên thần sắc vẫn như cũ căng thẳng, có chút đánh nhau song phương tới gần, đều làm như lâm đại địch, thẳng đến đánh nhau song phương hơi xa một chút, mới sẽ như thế gánh nặng sở trường một hơi.

"Tử Phong, cái này là thế nào cái tình huống, vì sao không ai ra tay với chúng ta?"

Trương Nguyên cuối cùng có chút nhịn không được, thấp giọng hỏi hướng bên cạnh Tử Phong.

Bọn họ phía trước giao chiến đã tiến vào gay cấn, liên liên không ít Ngưng Khí Cảnh bát tầng đệ tử đều đã tham chiến, mà lại theo đánh nhau ngày càng kịch liệt, đã có mấy danh tu vì khá thấp đệ tử bị đào thải bị loại.

Cái này lệnh Trương Nguyên nghi hoặc đồng thời trong lòng cũng càng thêm tâm thần bất định.

"Ta làm sao biết?" Tử Phong cười khò một tiếng nói ra: "Chẳng lẽ lại không ai ra tay với chúng ta người rất không cao hứng?"

"Muốn thật sự là như thế, người có thể kêu lên một cuồng hống, liên hô 'Trương Nguyên ở đây, ai dám chiến ta!', người xem coi thế nào?" Tử Phong vừa nói, còn hơi hướng bên cạnh dời hai bước, muốn cùng Trương Nguyên bảo trì khoảng cách nhất định, sợ Trương Nguyên thật như vậy hô lên qua, sau cùng liên lụy hẳn.

"Người cho ta gốc sao?" Trương Nguyên trừng Tử Phong liếc một chút, không nghĩ tới Tử Phong thời điểm này còn cố ý nói đùa.

"Người nói có đúng hay không Lý Kiến âm thầm thả lời gì, để đệ tử dự thi khác ra tay với người, tốt như vậy để hắn có thể tại thi đấu phía trên gặp được người." Trầm mặc sau một lát, Trương Nguyên trong mắt chợt lóe sáng, nghĩ đến loại khả năng này.

"Hắn tuy nhiên ở ngoại môn bên trong còn có chút danh khí, nhưng bản sự này còn không có." Tử Phong lắc đầu nói ra: "Huống hồ nếu như hắn dám làm như thế, chẳng khác nào là trong bóng tối không chế trận đấu, cái này chịu tội hắn dám gánh chịu sao?"

Lý Kiến sau khi nghe xong cũng cảm thấy Tử Phong nói có đạo lý, nhưng cũng không thể là những người này bởi vì kiêng kỵ Tử Phong tu vi, cho nên không dám ra tay với bọn họ đi, hắn là biết Tử Phong tu vi thật sự tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng, nhưng người khác thật là không biết.

Huống hồ Ngưng Khí Cảnh bát tầng tu vi chỉ sợ cũng không thể gây nên những người này kiêng kỵ, bởi vì tại trước mặt bọn hắn liên đã có loại tu vi này đệ tử tham chiến.

Riêng là hiện tại toàn bộ trên lôi đài đánh thành một đoàn, duy nhất rơi vào thanh nhân trừ hai người bọn họ, còn có cũng là tại bọn họ cách đó không xa đứng đầy sáu người.

Có thể sáu người kia sợ dĩ không ai khiêu khích, là bởi vì sáu người kia bên trong có một vị Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đệ tử, hơn nữa còn có hai tên Ngưng Khí Cảnh bát tầng đệ tử.

Dạng này thực đủ sức để quét ngang trên lôi đài bọn người người, cho nên không ai qua khiêu chiến cũng là chuyện đương nhiên, nhưng hắn cùng Tử Phong lại dựa vào cái gì?

Trương Nguyên thực sự không nghĩ ra, cuối cùng may mà hắn cũng không nghĩ nữa.

Riêng là sau cùng nhìn thấy Tử Phong này một mặt hài lòng bộ dáng, hắn ngược lại là nhận cảm nhiễm, nghĩ thông suốt không ít, trong lòng khản trương, tâm thần bất định tâm tình dần dần tiêu tán. Cảm thấy chỉ là một cái trận đấu mà chính mình quá mức coi trọng phải chăng có thể tấn cấp ngược lại vô pháp bình tĩnh tâm thần, có trưởng ngại vô đạo tu hành, bị coi thường.

Lôi đài số một cái này nhìn như có chút quý dị một màn cũng sớm hấp dẫn thi đấu quan chiến đệ tử chú ý, tựa hồ cũng là có chút không hiểu.

Rất nhiều người đều so sánh có hứng thú chú ý lôi đài số một phía trên tiến triển, suy đoán Tử Phong tại cái này vòng thứ nhất bên trong có thể hay không không chiến mà thắng, trực tiếp tấn cấp.

Lý Kiến nhìn Tử Phong trên đài hơi có vẻ hài lòng thân ảnh, trên mặt nhìn không ra hi vọng, nhưng lúc này trong lòng của hắn ngược lại là có chút xoắn xuýt, hắn hi vọng Tử Phong có thể tấn cấp, tốt nhất có thể cùng hắn sớm đi tại thi đấu bên trong gặp nhau, sau đó tại tông môn cao tầng cùng đồng đạo ngoại môn đệ tử trước đó, thân thù đem Tử Phong đánh bại, trả nếu như đối phương tánh mạng.

Có thể Tử Phong như thế nhẹ nhõm tấn cấp, đây cũng không phải là hắn nguyện ý nhìn thấy.

Cho nên lúc này trong lòng của hắn mười phần mâu thuẫn.

Hi vọng có người có thể sớm giáo huấn lập tức phong, có sợ Tử Phong vạn nhất bị người đào thải làm sao bây giờ.

Theo thời gian trôi qua, mỗi cái trên lôi đài trận đấu đã biến thành khâu cuối cùng giai đoạn, đại lượng đệ tử bị đào thải bị loại, mà Tử Phong cùng Trương Nguyên vẫn là như đồng sự ngoại nhân, yên ổn vô sự đứng tại trên lôi đài.

"Cái này Tử Phong vận khí ngược lại là vô cùng tốt, vậy mà liên nhẹ nhàng như vậy tấn cấp."

"Bên cạnh hắn gia hỏa kia chẳng phải là vận khí càng tốt hơn, tu vi còn không bằng Tử Phong đâu, hai người này thật đúng là dẫm nhầm cứt chó."

Dưới đài có người không biết là hâm mộ vẫn là châm chọc, tuy nhiên lôi đài số một trận đấu còn không có kết thúc, nhưng bọn hắn cảm thấy cho đến giờ

khắc này, hẳn không có người lại đi khiêu chiến Từ Phong hai người bọn họ.

Loại ý nghĩ này người số lượng cũng không ít, cơ hồ quan chiến đông đảo đệ tử cũng đều cho rằng như thế.

Bởi vì tại lôi đài số một phía trên, đi qua mấy cái trận doanh nhân viên bị đào thải, hiện tại lưu trên lôi đài nhân số chỉ còn lại có hai mươi một người, nói cách khác chỉ cần lại đào thải một người, lôi đài số một trận đấu liền hoàn toàn kết thúc.

Mà tình huống bây giờ cũng chính là hướng phía phương diện này phát triển, chỉ gặp lôi đài số một phía trên, đã có bốn tên đệ tử đã đem một tên đệ tử bức bách đến bên bờ lôi đài.

Mà lại cái này bốn tên trong hàng đệ tử lại có hai tên tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng, hai người này tướng mạo tướng mạo giống nhau y hệt, hẳn là một đôi song sinh huynh đệ.

"Tiêu Vận, Tiêu Hàm, các ngươi không muốn ép người quá đáng, thật muốn chọc giận ta, cho dù ta đào thải cũng phải lôi kéo trong các ngươi một người cùng nhau đào thải."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Bằng thực lực

"Tiêu Vận, Tiêu Hàm, các ngươi không muốn ép người quá đáng, thật muốn chọc giận ta, cho dù ta đào thải cũng phải lôi kéo trong các ngươi một người cùng nhau đào thải."

Lôi đài số một phía trên tên kia bị bức lui đến biên giới chỉ địa đệ tử mặt lộ vẻ một vòng vẻ điên cuồng, thanh âm gần như gào thét.

Lúc này hắc sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mới lưu lại chưa khô vết máu, trạng thái biểu lộ ra khá là chật vật.

"Cái này Trương Vân chỉ vận khí ngược lại là kém một chút, Ngưng Khí Cảnh bát tầng tu vi lại muốn tại vòng thứ nhất liền bị đào thải."

"Đúng là không may một số, hẳn cùng anh em nhà họ Tiêu từng có một số ma sát, hiện nay lại bị cùng phân đến một tòa lôi đài, trận đấu vừa ngay từ đầu hai phe này trận doanh liền trực tiếp đối đầu, có thể anh em nhà họ Tiêu hai người đều là tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng võ giả, hẳn lấy một địch hai có thể kiên trì đến bây giờ đã rất không dễ dàng."

Dưới đài có người nhận ra cái này gào thét thiếu niên, không khỏi làm tiếc hận, cảm thấy lấy tu vi, bình thường mà nói, tiến vào thi đấu năm mươi vị trí đầu cũng đều là vô cùng có khả năng, nhưng không nghĩ tới vận khí không tốt, rơi xuống cục diện như vậy.

"Trương Vân chỉ, ngươi đã là nỗ lực hết đà, chẳng lẽ ngươi cho rằng dạng này liền có thể hù dọa huynh đệ của ta hai người?" Tiêu Vận cười lạnh.

"Tiêu Vận, ngươi cũng đừng muốn đắc ý, nếu bàn về đơn đả độc đấu, các ngươi hai cái ai là đối thủ của ta?" Trương Vân chỉ trợn mắt nhìn, thần sắc có chút kích động, "Thông Linh Đại Nhân cũng đã có nói chỉ cần có người rơi xuống lôi đài liền bị phán định đào thải, nếu như các ngươi không tin đều có thể thử một lần, nhìn xem ta có bản lĩnh hay không lôi kéo trong các ngươi một người đồng thời đào thải."

"Chả lẽ lại sợ ngươi!"

Tiêu Hàm giận quát một tiếng, liền định xuất thủ, lại bị Tiêu Vận ngăn lại.

"Đại ca?" Tiêu Hàm có chút không hiểu nhìn về phía Tiêu Vận, hẳn tự nhận không phải Trương Vân chỉ đối thủ, nhưng nếu như huynh đệ bọn họ hai người liên thủ, hẳn không tin Trương Vân chỉ còn có năng lực kéo bọn họ dưới một người thù.

Tiêu Vận nhìn đệ đệ lèch một chút, biết cái này đệ đệ một mực ghi hận Trương Vân chỉ tại một lần thí luyện thời điểm cùng người khác liên thủ đoạt bọn họ đã nhanh muốn liệp sát một đầu Linh Thú, muốn thừa dịp thi đấu cơ hội đem đào thải.

Đương nhiên, cái này cũng là bọn họ huynh đệ hai người tại mới vừa lên lôi đài về sau liền thương lượng xong sự tình, nhưng sau khi giao thủ mới phát hiện Trương Vân chỉ thực lực vượt xa khỏi hắc đoán trước, nếu không phải huynh đệ bọn họ hai người thiện đãi một chút hợp kích chi thuật, chỉ sợ đều rất khó ở trước mặt đối phương chiếm được tiện nghi.

Hiện tại trên lôi đài chỉ cần lại đào thải một người liền có thể tấn cấp, nếu quả thật đem Trương Vân chỉ bức gấp, vạn nhất đối phương thật sử dụng xuất cái gì thủ đoạn, kéo lấy bọn họ bên trong một người đồng thời đào thải, vậy liền được không bù mất.

Tiêu Vận cũng là nhìn ra Trương Văn chi cũng là muốn dựa vào rơi xuống lời đài liền bị phán định đào thải cái này một quy tắc.

Nếu như loại tình huống này chân thực phát sinh, Tiêu Hàm không biết tông môn sẽ hay không đem hai người đồng thời định là đào thải, coi như vì kiếm đủ hai mươi người tấn cấp danh ngạch, tại hai tên đồng thời rơi xuống lời đài đệ tử ở giữa tiến hành bình phán, cũng rất khó nắm chắc bị phán định đào thải liền nhất định là Trương Văn chi.

Tiêu Vận mặt lộ vẻ vẻ do dự, lấy huynh đệ bọn họ hai người tu vi, nếu quả thật có một người tại vòng thứ nhất liền bị đào thải rơi vậy liền quá được chả bằng mất.

Bọn họ tham gia thi đấu mục đích hết sức rõ ràng, tiến vào năm mươi vị trí đầu, chỉ cần có thể thu hoạch này phần tông môn khen thưởng là được, chỉ cần có phần này khen thưởng, bọn họ tu vi lại có thể lại bên trên một bậc thang.

"Ta cùng hai huynh đệ các ngươi trước đó là có chút ma sát nhỏ, nhưng tóm lại chỉ là bởi vì tranh đoạt tài nguyên tu luyện, cũng không cái gì sinh tử cừu oán, các ngươi làm gì tại trên lời đài hùng hổ dọa người, cùng là ngoại môn đệ tử, mọi thứ lưu lượng nhất tương đối tốt." Trương Văn góc nhìn Tiêu Vận ngăn cản Tiêu Hàm đối công kích mình, mà lúc này lại mặt lộ vẻ vẻ do dự, rõ ràng là đối với mình vừa rồi lời nói sinh ra kiêng kỵ, điều này làm hấn nguyên bản phần nộ, kích động tâm tình chậm rãi xuống, trong mắt sinh ra một chút hi vọng.

"Trước đó ân oán huynh đệ chúng ta sẽ không cầm tới thi đấu bên trong giải quyết, ra tay với các ngươi cũng chỉ là vì tấn cấp mà cũng không có cố ý nhắm vào người cái gì." Tiêu Vận lúc này đã có lui bước chỉ ý, được nghe lại Trương Văn lời nói ngữ biến mềm, cho nên cũng thuận sườn núi xuống lửa, lộ ra một mặt vẻ vẻ làm khó, "Bất quá, cái này trên lời đài có thể có hai mươi người tấn cấp..."

Tiêu Vận nói tới chỗ này liền không có nói tiếp, hấn tin tưởng Trương Văn chỉ năng mình bạch ý hấn, nếu như bọn họ thu tay, trên lời đài thế tất còn phải lại đào thải một người.

"Cái này ta tự nhiên sẽ hiểu, bất quá ta cam đoan sẽ không đối với các ngươi bốn người này xuất thủ là được!"

Trương Văn chi cũng là thông minh người, tuy nhiên trong lòng thầm mừng Tiêu Vận vô sỉ, rõ ràng ngay từ đầu cũng bởi vì tư oán nhắm vào mình, bây giờ lại nói đến như thế đường hoàng.

"Tốt!"

Tiêu Vận trầm ngâm một chút, gật đầu nói.

"Đại ca, người..." Tiêu Hàm có chút không cam tâm cứ như vậy buông tha Trương Văn chi.

"Im miệng!"

Tiêu Vận trừng đệ đệ liếc một chút, Tiêu Hàm há hốc mồm, không dám phản bác.

Sau đó Tiêu Vận đối sau lưng hai tên đồng bạn nháy mắt, bốn người hướng thẳng đến lời đài một góc đi đến, đúng là không tiếp tục đối Trương Văn chi xuất thủ.

"Cái này. . ."

Vô luận là dưới đài vẫn là trên đài đệ tử đều không nghĩ tới Tiêu Vận cứ như vậy buông tha Trương Văn chi, bất quá nghĩ lại mọi người cũng đều giết mình, ba người này tu vi cũng rất cao, tại vòng thứ nhất liền đến cái cá chết rách lưới xác thực không đáng.

Bởi vì đánh nhau vì thể diện mà đánh mất rơi vào nhập thi đấu năm mươi vị trí đầu tư cách, xác thực không phải cử chỉ sáng suốt.

Tiêu Vận mấy người tuy nhiên rút lui đến một bên cùng chung quanh người kéo ra khoảng cách nhất định, bất quá ánh mắt lại không hề rời đi Trương Văn chi, đề phòng Trương Văn chi lật lọng ra tay với bọn họ.

Mà lời đài số một bên trên hấn mấy cái phương trận doanh cũng đều mặt lộ vẻ vẻ cảnh giác, bởi vì vì mọi người đều biết, trận đấu còn chưa kết thúc, trên lời đài còn có một người cần đào thải.

Riêng là đến thời khắc này, mọi người càng thêm cẩn thận, nếu như ngay từ đầu bị đào thải còn tốt, nếu là chiến đến sau cùng, tại trận đấu sắp kết thúc trước đó bị đào thải, cái này cỡ nào phiền muộn.

Trương Văn góc nhìn đến Tiêu Vận mấy người rời đi, trong lòng cũng không quá mức mừng rỡ, hấn nhìn quanh trên đài mọi người, hiện tại tất cả mọi người đem chú ý lực đặt ở trên người hấn, rất rõ ràng tất cả mọi người không có chủ động ra tay với người ngoài dự định.

"Xem ra muốn tấn cấp, cái này đào thải người cuối cùng chỉ có thể ta sẽ tự bỏ ra xuất thủ." Trương Văn trong lòng thờ dài.

Đem khóc miệng vết máu lau đi, Trương Văn chỉ trầm mặc một lát, cước bộ hướng phía lời đài một góc đi đến.

Nhìn thấy Trương Văn chi đi đến phương hướng, vô luận là lời đài số một phía trên còn thừa đệ tử dự thi, vẫn là dưới đài quan chiến đệ tử, những người này trên mặt đều lộ ra một bộ 'Quả nhiên' thần sắc.

"Trương Vân chỉ chạy Từ Phong hai người phương hướng qua."

"Cái này cũng nằm trong dự liệu, lời đài số một bên trên hẳn mấy cái phương trừ nhân số chiếm ưu, mà lại đều có Ngưng Khí Cảnh bát tầng đệ tử tọa trấn, cái này Trương Vân chỉ cử động lần này cũng là cử chỉ sáng suốt."

"Cái này Từ Phong hào vận xem ra là đến cùng, xem ra muốn nhìn hẳn cùng Lý Kiến sinh tử chiến là phải chờ đến thi đấu kết thúc."

"Phải chăng đợi đến thi đấu kết thúc cái này không nhất định, nhưng cái này Từ Phong chưa hẳn liền có thể tại vòng thứ nhất đào thải, đừng quên bên cạnh hẳn thể nhưng là còn có một cái yếu hơn đệ tử."

Dưới đài nghị luận âm ỉ, ánh mắt mọi người lần nữa hội tụ đến lời đài số một phía trên.

Trương Nguyên nhìn thấy Trương Vân chỉ hướng lấy bốn hẳn cái phương hướng này đi tới, sắc mặt khó coi, hẳn cũng nghĩ qua Trương Vân chỉ hội xuống tay với hẳn, bất quá thật bị người khi quả hồng mềm bóp thời điểm, tâm tình chắc chắn sẽ không quá tốt.

Trương Nguyên nhìn một chút Từ Phong, gập mặt sắc bình tĩnh, không khỏi hoàn toàn không còn gì để nói. Tới lấy gia hòa này thật bảo trì bình thản, đã đến một chút cũng không có vì vậy tức giận.

"Chỉ là không biết Từ Phong có thể hay không đối phó được Trương Vân chỉ."

Trương Nguyên ở trong lòng thầm nghĩ, tuy nhiên Từ Phong từng ở trước mặt hẳn triển lộ qua Ngưng Khí Cảnh bát tầng tu vi, nhưng vừa rồi hẳn cũng đã gặp qua Trương Vân chỉ lấy một địch hai, đối mặt hai tên cùng giai đối thủ cũng chỉ là rơi vào hạ phong, loại này cường hẳn thực lực Từ Phong có thể chiến thắng sao? Hẳn có chút bận tâm.

Đúng lúc này, Trương Vân chỉ cũng chạy tới trước người hai người cách đó không xa.

"Người chủ động nhận thua đào thải đi."

Trương Vân chỉ hiện trạng nhìn vẫn như cũ chật vật, nhưng vừa mới tới liền mười phần bá đạo nói với Trương Nguyên.

"Dựa vào cái gì?"

Trương Nguyên cảm thấy trước đó chưa từng có nhục nhã, đối phương căn bản không có đem hẳn để vào mắt, coi như hẳn tu vi không bằng đối phương, nhưng cũng không thể bị như thế không có sao chứ.

"Hắc hắc..." Trương Nguyên chỉ cười lạnh một tiếng, cũng mặc kệ Trương Nguyên biểu hiện như thế nào phẫn nộ, hí ngược nói ra: "Chỉ bằng thực lực!"

"Người... Tốt, vậy ta liền lãnh giáo một chút thực lực người."

Trương Nguyên sắc mặt ửng đỏ, dưới sự phẫn nộ đúng là quên mất khăn trang, muốn cùng Trương Nguyên một trận chiến.

"Vị sư huynh này thực lực xác thực phi phàm, người sao có thể là đối thủ của hẳn!" Từ Phong ngăn lại một mặt oán giận Trương Nguyên, từ tốn nói.

Hắn cái này mới mở miệng, không chỉ là Trương Nguyên sững sờ, liền liền Trương Vân chỉ cũng biểu lộ cũng là trì trệ, không nghĩ tới Từ Phong sẽ như vậy thức thời.

Nhưng Từ Phong một câu nói tiếp theo liền để sắc mặt hẳn nhất thời trở nên khó coi.

"Người vừa rồi không thấy được vị sư huynh này chỉ dựa vào một hai câu liền bức lui bốn người sao? Loại thực lực này người nhưng có?"

"Cái này ta còn thực sự là mặc cảm!"

Trương Nguyên kịp phản ứng, liền tiếp gạt đầu, có chút bội phục Từ Phong hai câu này nói móc chỉ ngôn, lại nhìn Trương Vân một trong mặt xấu hổ chỉ sắc, tâm tình của hẳn một mảnh rất tốt.

"Từ Phong, người đừng cho là ta là sợ người mới không có ra tay với người."

Trương Vân chỉ nộ xem Từ Phong, hẳn làm sao nghe không hiểu Từ Phong đây là đang nói hẳn vừa rồi cùng Tiêu Vận bốn thỏa hiệp tiến hành, châm chọc hẳn thực lực tại ngoài miệng.

"Ồ? Vậy thì vì cái gì?" Từ Phong một mặt khiêm tốn thỉnh giáo bộ dáng.

Lời đài luận vô, Trương Vân chỉ lựa chọn Từ Phong bốn họ xuất thủ, Từ Phong cũng là có thể lý giải, nhưng đối phương vừa mới tới liền một bộ vênh vào hung hăng bộ dáng, không có chút nào một điểm có ý tôn trọng, cho nên Từ Phong cũng không có quá khách qua đường khí.

"Ha-Ha, tốt "

Trương Văn chỉ giận quá thành cười, không có trả lời Từ Phong lời nói, nhìn ra đối phương đây chính là đang trêu đùa chính mình, nếu như mình thật trả lời đó mới là ngu ngốc.

"Đã ngươi muốn trước bị đào thải, vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Trương Nguyên chỉ lười nhác nói nhảm nữa, bay người về phía Từ Phong đánh tới.

Hắn tuy nhiên bởi vì lúc trước chiến đấu, nhìn mười phần chật vật, nhưng trừ linh lực tiêu hao lớn hơn, bản thân cũng không nhận quá nghiêm trọng thương thế.

Lúc này thân hình chớp động, trong chớp mắt đã đi tới Từ Phong trước người, đâm ra một quyền.

Ngưng Khí Cảnh bát tầng tu vi tại thời khắc này bạo phát, khiến cho Từ Phong bên hông Trương Nguyên cũng có thể cảm giác được mãnh liệt năng lượng ba động.

Từ Phong cùng Trương Nguyên vốn là ở vào bên bờ lời đãi, lúc này muốn triệt thoái phía sau cũng không thể, bất quá hắn cũng không có triệt thoái phía sau dự định.

Thế nội linh lực cũng tại thời khắc này điên cuồng vận chuyển, cũng là nhất quyền vung ra, muốn cùng đối phương liều mạng một quyền này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Tri âm khó kiếm!

"Hắn cũng dám cùng Trương Văn chi liều mạng một quyền này!"

Nhìn thấy trên đài một màn, mọi người dưới đài không khỏi kinh hô, một mảnh xôn xao.

"Hắn đang tìm cái chết!" Có người lộ ra cười lạnh, Từ Phong lúc này tán mắt ra linh lực ba động vẫn là Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ, hai người tuy nhiên chỉ thua kém một cái tiểu cảnh giới tu vi, nhưng ở linh lực hùng hậu phía trên nhưng lại có cự đại khoảng cách.

Võ giả tại Ngưng Khí Cảnh giai đoạn, linh lực tác dụng chủ yếu thể hiện tại đối với võ giả lực lượng cùng tốc độ tăng phúc phía trên, cũng không quá nhiều huyền ảo có thể nói, cho nên hai người không có chút nào sức tưởng tượng nhất kích, liều cũng là lực lượng.

"Kỳ tích còn sẽ phát sinh sao?"

Mộ Dung Tuyết khuôn mặt căng cứng, sáng ngời hai con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm trên lời đài sắp đụng va vào nhau thân ảnh.

Nàng từng quan sát qua Từ Phong cùng Lý Kiến này trận tỷ thí, một lần kia, Từ Phong cũng là bằng vào một quyền này, đem Lý Kiến đánh bại.

Hiện nay trên lời đài tình huống cùng ngày đó tình tiết chưa từng tương tự.

Bất quá, lệnh Mộ Dung Tuyết lo lắng là, Từ Phong đối thủ biến, không phải cái kia đem tu vi phong ấn tại cùng Từ Phong cùng giai Lý Kiến, mà chính là Trương Văn chỉ, một tên thôi phát toàn lực Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ đệ tử.

Mộ Dung Tuyết nghĩ tới đây, rất nhiều đã từng quan sát qua Từ Phong trận kia luận võ đệ tử cũng làm tiếp lấy so sánh, bọn họ so Mộ Dung Tuyết càng lý tính một số, rất khẳng định ra kết luận, một quyền này nếu như hai người đối cứng cùng một chỗ, Từ Phong chắc chắn thất bại.

"Không biết tự lượng sức mình!" Lý Kiến lạnh hừ một tiếng, nghĩ đến đã từng một quyền kia chi nhục, trong mắt sát ý mười phần, hận không thể hiện tại cùng Từ Phong giao thủ người cũng là hắn.

Ở bên cạnh Lý Phong cũng chính chú ý hai người giao thủ, bất quá tại Từ Phong xuất quyền một khắc này, ánh mắt hắn nhắm lại, trên mặt lộ ra một vòng vẻ nghi hoặc.

"Cuồng vọng cũng là cần tư bản, mà ngươi không được!"

Trương Văn chỉ nhận gặp hắn cùng Từ Phong quyền chưởng sắp đụng chạm, giờ khắc này trong mắt không khỏi lộ ra một vòng vui mừng, thời đến tận đây khắc, coi như Từ Phong muốn không cùng hắn liều mạng cũng không kịp.

Ngưng Khí Cảnh bát tầng toàn lực nhất kích, hắn cũng không vì Tử Phong tu vi so với như mà bất luận cái gì khinh thường.

Từ khi trận đấu sau khi bắt đầu, hắn một mực nhận Tiêu gia hai huynh đệ áp chế, suýt nữa đào thải, một quyền này bên trong tựa hồ dung hợp hắn một mực nghiền ở trong lòng nỗ lực, muốn vào lúc này toàn bộ phát tiết ra ngoài.

Bồng!

Hai quyền tương đề, rắn chắc đụng vào nhau.

Nhiên mà ngay trong nháy mắt này, Trương Văn chỉ sắc mặt biến đổi lớn, đồng tử trũng sâu đại, có chút không dám tin tưởng.

Ken két!

Hắn nghe được chính mình quyền chưởng chỗ truyền đến tiếng xương nứt âm, hắn nhìn thấy quả đấm mình chỗ máu tươi vẩy ra tinh hồng sắc màu.

"Cái này sao có thể!"

Trương Văn chỉ muốn lên tiếng kinh hô, lại đột nhiên cảm giác cổ họng một Điện, tùy theo một cổ máu tươi trong miệng phun ra.

Kinh hãi trong ánh mắt, hắn phát hiện cảnh sắc trước mắt phi tốc rút lui, thân thể nhận kịch liệt chấn động, kịch liệt đau đớn trong nháy mắt lan khắp toàn thân.

Trương Văn chỉ trọng trọng ngã xuống tại bên bờ lồi đài chỗ, gấp kếm cách xa một bước liền ngã xuống lồi đài.

Roi xuống lồi đài coi như đào thải, nhưng lúc này Trương Văn chỉ đầy rẫy không cam lòng, dù chưa roi xuống lồi đài, nhưng hắn có thể cảm nhận được trong thân thể rách nát, lúc này hắn đã bắt lực tái chiến, không có hôn mê chỉ là bởi vì hắn phản chấp niệm kia cùng không cam lòng đang khổ cực chèo chống.

"Cái này sao có thể?"

Dưới đài một tiếng kinh hô, hô lên Trương Văn chỉ muốn nói nhất lại không có nói ra lời nói, cái kia đạo trong giọng nói tràn đầy không dám tin.

Tinh! Lệnh đạo này kinh hô lộ ra phá lệ đột ngột, rõ ràng.

Hắn mấy cái phương Lôi Đài Chiến đấu như trước đang tiếp tục, bạo phát ra trận trận tiếng oanh minh. Nhưng dưới lồi đài ồn ào ồn ào thanh âm cũng đã không hề, cùng trước một khắc hình thành cự đại tương phản.

Tử Phong thu quyền, lui bước, đối một quyền này coi như hải lòng, linh lực kích phát lực lượng cùng thân thể lực lượng điệp gia, đã vượt xa Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ võ giả toàn lực nhất kích.

"Vừa rồi một kích kia lực lượng hắn là có thể bắt kịp Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong võ giả toàn lực nhất kích, nếu như ta toàn lực thôi động bát tầng đỉnh phong linh lực, tại phối hợp bên trên thân thể lực lượng, về mặt sức mạnh, ít nhất là có thể chống lại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả, về phần cụ thể đạt tới trình độ nào còn cần cùng Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả sau khi giao thủ mới có thể biết."

Tử Phong thông qua vừa rồi một kích kia, tại cân nhắc cái này hắn tự thân lực lượng, cùng nhân loại võ giả giao thủ số lần quá ít, để hắn đối với thực lực mình nhận biết vẫn còn tương đối mơ hồ.

"A, làm sao?"

Lấy lại tinh thần, Tử Phong phát hiện bên cạnh Trương Nguyên há to miệng, giống như nhìn quái vật nhìn lấy chính mình.

Tử Phong cười một tiếng, biết mình vừa rồi một kích kia hắn là kinh hãi đến Trương Nguyên, đoán chừng đối phương cũng không nghĩ tới mình có thể như thế nhẹ nhõm thủ thắng.

Chính là muốn trêu chọc Trương Nguyên một phen, nhưng mà ánh mắt của hắn đảo qua, phát hiện lấy Trương Nguyên ánh mắt ấy nhìn lấy người một nhà cũng số lượng cũng không ít.

"Cái này. . ." Tử Phong có chút sững sờ, không nghĩ tới sẽ tạo thành phản ứng lớn như vậy.

"Người nhưng còn có năng lực tái chiến?"

Không hổ là Uẩn Khí Cảnh võ giả, này là âm trách chấp pháp lồi đài số một võ giả trên mặt chỉ có một vết kinh ngạc chỉ sắc lóe lên một cái rồi biến mất, chợt trầm giọng đối năm trên mặt đất Trương Văn câu chuyện nói.

Cái này chấp pháp võ giả thanh âm mọi người thoáng chốc lấy lại tinh thần, bất quá trên mặt còn lưu lại chấn kinh chi sắc.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, dưới lời đài âm ỹ thanh âm vang lên lần nữa, có reo hò cũng có nghi hoặc thanh âm.

"Khục!"

Trương Vân chỉ há mồm muốn nói chuyện, nhưng miệng vừa giương ra liền lại đột xuất một ngụm máu tươi, hiển nhiên là nội tạng nhận trọng thương, cho nên hắn liền tranh thủ miệng ngậm lại, không dám nói lời nào.

Tên kia chấp pháp võ giả cũng không để ý tới dưới đài ồn ào tình huống, nhìn lấy Trương Vân chỉ nói lần nữa: "Nếu như ngươi vô pháp trả lời, liền biểu thị ngươi đã vô lực tái chiến, ta đem phán định ngươi đào thải, lời đài số một tỷ thí cũng chấp nhận này kết thúc."

Nghe được chấp pháp võ giả nói như thế, Trương Vân chỉ nhìn bên trong trần đầy phần nộ cũng không cam lòng, run rẩy thân thể, miễn cưỡng nâng lên máu thịt be bét cánh tay phải chỉ hướng Từ Phong, muốn nói chuyện lại không dám há mồm, một mặt vội vàng chỉ ý.

Chấp pháp võ giả hơi hơi nhíu mày, tuy nhiên không biết Trương Vân chỉ muốn nói điều gì, nhưng có thể xác định Trương Vân chỉ đã không có sức tái chiến, chính là muốn tuyên bố lời đài số một trận đấu kết thúc thời điểm, dưới đài đột nhiên truyền đến một câu hô uống thanh âm.

"Vừa rồi Từ Phong một quyền kia có vấn đề, nhất định là phục dùng cái gì cấm chế đan dược, khiến cho trong thời gian ngắn lực lượng bạo tăng, nếu không rõ ràng là Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ linh lực ba động, lại có thể đem Ngưng Khí Cảnh bát tầng trung kỳ người nhất quyền đánh thương?"

Dưới đài có đệ tử hô lên trong lòng nghi vấn, thanh âm rất lớn, coi như toàn bộ sân thi đấu người đều có thể nghe được không bình thường rõ ràng.

"Ô ô ô!"

Trương Nguyên chỉ đột nhiên gạt đầu, kèm một chút cảm động khóc lên, phía dưới đã đến lại có người lần nữa hô lên Tâm âm thanh.

Nếu không phải thân thể bị thương có chút hành động bất tiện, hẳn hận không thể lần theo thanh âm phương hướng nhìn một chút cái này mở miệng người bộ dáng, về sau nhất định phải hảo hảo báo đáp một chút người này.

Thậm chí, nếu như trước sau hai lần người nói chuyện muốn là cùng một người lời nói, hẳn sau này nhất định phải cùng người này kết làm đệ tính huynh đệ, đây quả thực là tri âm a!

"Đúng a, khẳng định gian lận, nếu không tình huống trước mắt giải thích thế nào?"

Có người dẫn đầu về sau, loại này tiếng hô càng ngày càng cao, mặc dù mọi người thanh âm nói chuyện không tiếp tục như đệ nhất nhân như vậy to, lại cũng đều là cố ý đề cao mấy phần âm điệu, muốn dùng cái này gây nên tông môn cao tăng đối với chuyện này chú ý.

"Trừ cái đó ra xác thực là nghĩ không ra còn có hắn giải thích, nếu không liền vượt qua chúng ta đối Ngưng Khí Cảnh này cấp độ nhận biết."

Quan chiến trong đám người, một tên lão giả râu tóc đều bạc trắng trăm tư sau một lát, cũng nói ra trong lòng nghi hoặc.

"Lý Mộ Bạch!"

Rất nhiều đệ tử đều nhận ra cái này nói chuyện lão giả, tại lão giả sau khi nói xong, dưới đài đối Từ Phong nghi vấn thanh âm cao hơn.

Bởi vì cái này Lý Mạc Bạch mặc dù tuổi gần trăm tuổi vẫn là một tên ngoại môn đệ tử, có thể đã tại Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong đắm chìm mấy chục năm, có thể nói, đối Ngưng Khí Cảnh cái võ giả này cảnh giới hiểu biết, thậm chí muốn so một số tông môn trưởng lão còn mạnh hơn.

Đúng là như thế, rất nhiều đệ tử về mặt tu luyện gặp được cái vấn đề sau đều nguyên ý trước đi thỉnh giáo hắn, mà Lý Mạc Bạch đối mặt đến đây thỉnh giáo đệ tử đều sẽ cảm mến chỉ đạo, bởi vậy, vô luận là đối tu vi học thức nhận biết vẫn là nhân phẩm phương diện, Lý Mộ Bạch ở ngoại môn đều có rất cao giọng nhìn.

Chỉ là bởi vì tu luyện thiên phú quá kém, tu luyện đến Ngưng Khí Cảnh đỉnh phong thời điểm đã qua Bất Hoạch Chi Niên, lúc này thân thể tinh khí, thể lực đã bắt đầu dần dần rút lui nguyên nhân, chỉ sợ tên lão giả này sớm đã đột phá đến Uẩn Khí Cảnh.

Nghe được dưới đài nghi vấn thanh âm càng ngày càng cao, tên kia chấp pháp võ giả mặt lộ vẻ do dự, cũng không có lập tức tuyên bố trận đấu kết thúc.

Từ Phong nghe được mọi người 'Lên án', thật là không để ý đến, một điểm giải thích ý tứ cũng không có.

Ta xuất quyền một khắc này bộc phát ra linh lực ba động tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ, ta lực lượng liền nhất định chỉ là điểm ấy sao? Chẳng lẽ các ngươi không biết còn có thân thể lực lượng tồn tại?

Trong lòng của hắn cười lạnh, cảm thấy dưới đài có người tại trợ giúp, có người lại là có lần hoài nghi không giả, nhưng cũng không ít người là bởi vì xem không hiểu Từ Phong một quyền kia huyền diệu, cho nên muốn nhờ vào đó dò xét tra rõ ràng, còn có một bộ phận người làm theo là thuần túy đánh lấy khó xử Từ Phong tâm tư.

Đối với những này, hắn không muốn giải thích, thân thể lực lượng cũng là bài, không cần thiết tại trận đấu ngay từ đầu liền nói ra qua, để đối thủ có đề

phòng.

Tông môn nhiều như vậy cao tăng ở chỗ này, hẳn không tin không có người nhìn ra hẳn vận dụng thân thể lực lượng.

"Các người đây là nói xấu, chẳng lẽ chưa nghe nói qua khiêu chiến vượt cấp loại chuyện này sao?"

Từ Phong không muốn giải thích, nhưng Trương Nguyên có chút nhìn không được, một mặt phần nộ hướng phía mọi người dưới đài rống một cuống họng.

Một màn này không khỏi làm Từ Phong mặt lộ vẻ kinh ngạc nhìn một chút Trương Nguyên, gia hỏa này lên sân khấu trước đó còn khấn trương thành bộ dáng kia, giờ phút này lại có thể bởi vì chính mình giận dữ mắng mỏ dưới đài nhiều người như vậy.

Gần thứ một màn, liền để Từ Phong trong lòng một màn kia nộ khí trong nháy mắt bị một dòng nước ấm tách ra.

Ý hợp tâm đầu là bằng hữu, xả thân ủng hộ mới là huynh đệ.

"Không muốn bởi vì các người quan hệ tốt lại giúp hẳn nói chuyện, người chút tu vi ấy có thể không có có quyền phát ngôn gì."

Trương Nguyên sau khi nói xong, dưới đài lập tức có người châm chọc lên tiếng.

"Vi sư huynh này cũng không thể nói như vậy, Trương Nguyên sư đệ tu vi mặc dù thứ, so sánh đối võ đạo kiến giải mười phần đến, không nếu như để cho Trương Nguyên sư đệ vì mọi người giảng giải một chút, tại còn thi triển bất kỳ vũ kỹ nào tình huống dưới, song phương đều mạng một cái, vì sao Từ Phong rõ ràng bộc phát ra Ngưng Khí Cảnh thất tầng linh lực ba động, có thể lực lượng lại so một cái bộc phát ra Ngưng Khí Cảnh bát tầng võ giả lực lượng còn mạnh hơn?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Quyết định

Tên kia mở miệng nói chuyện đệ tử tuy nhiên nhìn như đang trợ giúp Trương Nguyên nói chuyện, thực lại là tại phản kích Trương Nguyên, càng là đối phương này âm dương quái khí ngữ điệu, hiển thị rõ khinh miệt.

"Người..." Trương Nguyên oán giận, lại lại không cách nào phản bác.

Hắn tin tưởng Từ Phong sẽ không lợi dụng đan dược những thủ đoạn này qua gian lận, lại không cách nào giải thích rõ Từ Phong một kích kia tại sao lại có uy lực như thế.

"Hừ, có thể đem vô tri xem như là huyền diệu tư bản, thật là khiến người ta khâm phục!"

Từ Phong ánh mắt băng lãnh quét về phía chút mở miệng mỉa mai đệ tử, hẳn vốn không muốn để ý tới những người này, nhưng Trương Nguyên vì hẳn ra mặt chịu nhục, hẳn không thể tiếp tục ngồi nhìn.

Hắn lời nói có thể nói một điểm không nể mặt mũi, mặc dù là tại đối những tâm đó trong lòng làm loạn người nói, thế nhưng là nghe tại trong tai mọi người, lại là đem sở hữu nghi vấn người đều bao quát ở bên trong.

Điểm này Từ Phong tự nhiên rõ ràng, bất quá vẫn là đem câu nói này vô tình nói ra.

Lời này vừa nói ra, dưới đài rất nhiều đệ tử sắc mặt đều trở nên hết sức khó coi, phần nộ nhìn lấy Từ Phong.

"Vô tri?" Lúc trước châm chọc Trương Nguyên tên đệ tử kia sắc mặt phát lạnh, lạnh hừ một tiếng nói ra: "Chẳng lẽ người là nói Lý Mộ Bạch sư huynh cũng là vô tri hạng người sao?"

Từ Phong bưng bình như không nghe thấy, không nhìn thẳng tên đệ tử kia.

Đối phương đây là đang châm ngòi thị phi, hẳn tuy nhiên không sợ đắc tội Lý Mạc Bạch, nhưng cũng sẽ không rơi vào người khác trong thiết kế.

Từ Phong ánh mắt nhìn về phía chấp pháp võ giả, ý tứ rất rõ ràng, nhiều lời vô ích, hết thảy giao cho tông môn quyết định.

Tên đệ tử kia nguyên bản còn trong lòng đắc ý, thầm khen chính mình câu nói này nói đến xinh đẹp, vô luận Tử Phong khẳng định vẫn là phủ định đều có thể không chiếm được nửa điểm chỗ tốt, nhưng ai biết, chính mình lại bị Tử Phong không nhìn.

Hắn dựa vào cái gì dám không nhìn ta? Một kẻ hấp hối sắp chết, người nào cho ngươi ngạo khí?

Hắn lên cơn giận dữ, muốn ra lại nói mả mai Tử Phong vài câu, có thể ánh mắt xéo qua quét qua lại phát hiện tên kia chấp pháp võ giả giờ phút này chính hướng hắn nhìn tới.

Chấp pháp võ giả ánh mắt băng lãnh, ý cảnh cáo muii phản.

Cái nhìn này làm hắn nhất thời tâm thần run lên, lập tức tỉnh ngộ lại, lúc này đang tiến hành ngoại môn thi đấu, đông đảo tông môn cao tầng đang trên đài cao nhìn chăm chú lên giữa sân nhất cử nhất động, hắn có thể lên tiếng nghi vấn, nhưng quá nhiều dây dưa cũng là tại nhiều loạn hội trường trật tự!

Nếu quả thật có người truy cứu lên điểm này đến, trước không nói lại nhận loại nào xử phạt, chỉ là loại này tại tông môn cao tầng bên trong lưu lại ấn tượng xấu liền đã có thể bị mất hẳn tại Tử Văn Tông con đường tu hành.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi đánh rùng mình một cái, mặt lộ vẻ một tia thần sắc sợ hãi. Vội vàng im miệng không dám nói thêm gì nữa, thậm chí thân hình cũng bắt đầu ở chưa phát giác ở giữa lặng yên lui lại, muốn ăn nặc đến đám người chỗ sâu.

Chấp pháp võ giả ánh mắt cũng chỉ là khẽ quét mà qua, cũng không có thật đánh tính toán truy cứu ý đồ.

Lúc này, ở đây đông đảo đệ tử ánh mắt cũng đều cho theo Tử Phong ánh mắt nhìn về phía cái này chấp pháp võ giả, cảm thấy có nhiều đệ tử như vậy nghi vấn, tên kia Chấp Pháp Giả bức bách tại áp lực tất nhiên sẽ cho bọn hắn một cái trả lời chắc chắn.

Tên kia Chấp Pháp Giả sắc mặt băng hàn, những đệ tử này rõ ràng là tại bức thoái vị a.

Nhưng bây giờ tình huống, làm một tên Chấp Pháp Giả, hắn xác thực muốn cho ra một cái minh xác giải thích, nếu không khó kẻ dưới phục tùng.

Bất quá làm hắn phiền muộn là, hắn cũng không có nhìn ra Tử Phong vì sao có thể đột nhiên bộc phát ra loại kia vượt qua tu vi sức mạnh cường悍.

"Chẳng lẽ hắn tên đệ tử này thiên sinh thần lực, hoặc là tu luyện một loại nào đó công pháp tôi luyện thân thể?"

Chấp pháp võ giả nghĩ đến ý nghĩ thể này, nhưng lập tức lại bị phủ định, thiên sinh thần lực loại thể chất này hắn cũng chỉ tại thư tịch bên trong thấy qua đôi câu vài lời, là có hay không chính tồn tại loại này người đều là vấn đề, khả năng này quá nhỏ.

Lại nói tu luyện công pháp tôi luyện thân thể loại khả năng này, thiếu niên này có tư cách tham gia ngoại môn thi đấu, cũng đã nói lên hắn tiến vào tông môn cũng liền thời gian mấy năm, như thế trong thời gian ngắn, đem tu vi tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh thất tầng đồng thời lại kiêm tu Thối Thể Chi Pháp, cái này cần là thiên phú cường悍 cỡ nào yêu nghiệt.

"Tên đệ tử kia không có gian lận, ngươi có thể tuyên bố trận đấu kết quả."

Đang Chấp Pháp Giả võ giả trong lòng lo lắng, dự định xin giúp đỡ Lý Nguyên thời điểm, trong đầu một thanh âm nhớ tới, có người bí mật truyền âm cho hắn.

"Là Tông Chủ!"

Hắn vừa nghe được đạo thanh âm này liền nghe ra đây là Tông Chủ thanh âm.

Chấp pháp võ giả trong lòng vui vẻ, đã Tông Chủ đều nói như vậy, vậy khẳng định là sẽ không sai.

"Lời đài số một trận đấu kết thúc!"

Chấp pháp võ giả cao giọng tuyên bố.

"Cái này. . . Vì cái gì?"

Dưới trận đệ tử nghe được kết quả này biểu lộ đều là sửng sốt, chợt có người lần nữa đưa ra nghi vấn.

Chấp pháp võ giả tuyên bố trận đấu kết thúc, cái này rõ ràng nói đúng là Tử Phong không có gian lận, bọn họ cần một lời giải thích, riêng là vừa rồi những cao thủ âm thanh đưa ra nghi vấn đệ tử, phản ứng là cường liệt nhất.

"Lời đài luận võ tông môn tự có quyết định, như lại có người hung hăng can quấy, ần nhiễu loạn hội trường trật tự xử lý!"

Đối mặt phía dưới mãnh liệt nghi vấn, tên kia chấp pháp võ giả biểu hiện ra cường thế một mặt, lên tiếng quát lớn.

Hắn không phải là không muốn giải thích, nhưng Tông Chủ chỉ là truyền ngôn nói cho hắn biết có thể tuyên bố trận đấu kết thúc, cũng không cáo tri như nguyên nhân nào, hắn cũng giải thích không rõ ràng, cho nên dứt khoát dùng thiết huyết thủ đoạn trấn áp.

Chấp pháp võ giả đem cửa quy không ra đến, phía dưới những nghi vấn đó thanh âm lập tức biến mất không thấy gì nữa, không muốn rước họa vào thân, bất quá trên mặt đều tràn đầy tức giận, không ăn vào sắc.

Trên lôi đài, Trương Nguyên vỗ vỗ Từ Phong bả vai, vì Từ Phong cao hứng, trong lòng của hắn hậm hực chỉ khí cũng tại chấp pháp võ giả tuyên bố kết quả về sau quét sạch sành sanh.

Từ Phong cười cười có không nói gì, hắn cũng không có gian lận, tự nhiên không sợ người khác nghi vấn, thậm chí đã làm tốt tông môn kiểm nghiệm dự định.

Bất quá làm hắn hơi nghi hoặc một chút là tên kia Chấp Pháp Giả đột nhiên liền làm ra như thế nhất định cân nhắc quyết định? Nếu là Chấp Pháp Giả đã sớm nhìn ra hắn thân thể lực lượng cường đại, này sớm tại ngay từ đầu liền trực tiếp cân nhắc quyết định mới đúng.

Không phải là vừa rồi lại tông môn cao tăng đối với hắn truyền âm? Từ Phong cảm thấy cũng chỉ có loại khả năng này, riêng là Tam Trưởng Lão gặp qua hắn thi triển Sát Cương, rất có thể đã sớm đem loại chuyện này hồi báo cho tông môn cao tăng.

Đối với cái này, Từ Phong không tiếp tục quá nhiều nghĩ lại, kiên tu công pháp tôi luyện thân thể hắn cũng không có trông cậy vào giấu diếm, tại về sau thi đấu bên trong, chỉ cần hắn thi triển ra Sát Cương, liền nhất định sẽ bị người biết.

Bất quá tông môn cao tăng được, nhưng phía dưới ngoại môn đệ tử lại cũng không rõ ràng, khi hắn gặp được cường địch thời điểm, y nguyên có thể đưa đến không tương được hiệu quả.

"Lý Kiến, cùng tiểu tử này luận võ thời điểm ngươi phải cẩn thận, chỉ sợ hắn thật tu luyện qua một loại nào đó công pháp tôi luyện thân thể, mà lại cảnh giới không thấp!"

Dưới lôi đài, Lý Phong ánh mắt nhìn chăm chú Từ Phong, âm thầm đối Lý Kiến truyền âm

"Hắn cho dù tu luyện công pháp tôi luyện thân thể lại như thế nào, chênh lệch hai cái cảnh giới, trong lúc này chênh lệch cũng không phải có thể tùy tiện đền bù!"

Lý Kiến sắc mặt âm trầm, hắn vô pháp truyền âm, trực tiếp nói ra, tuy nhiên hắn trên miệng nói như vậy, nhưng Từ Phong tại trên lôi đài biểu hiện xác thực làm hắn sinh ra một tia kiêng kỵ.

Lần trước cùng Từ Phong giao thủ, hắn rõ ràng thể nghiệm qua Từ Phong xa như vậy siêu tự thân tu vi lực lượng nhất kích, cho nên vừa rồi dưới đài có người nghi vấn Từ Phong gian lận thời điểm, hắn cũng ôm lấy một chút hi vọng, muốn rõ ràng Từ Phong một kích kia huyền ảo, nhưng cuối cùng thất vọng.

"Hừ, ta chỉ là hảo tâm nhắc nhở ngươi một chút, muốn cùng hắn Sinh Tử Đối Quyết là ngươi, không phải ta!"

Lý Phong truyền âm, thanh âm lãnh đạm, đối Lý Kiến loại thái độ này rất bất mãn.

"Ta từ có chừng mực!"

Lý Kiến không có để ý Lý Phong bất mãn, cùng là Lý gia dòng chính đệ tử, hắn cũng không ngại đối phương, liền xem như Lý Phong đã đột phá đến Uẩn Khí Cảnh, cũng sớm đã tiến nhập nội môn nhiều năm, nhưng Lý Kiến cảm giác đối phương thiên phú không bằng chính mình, chỉ là so với lớn tuổi mấy tuổi, sửa sớm thứ mấy năm mà hắn tu vi sớm muộn là muốn vượt qua Lý Phong.

Nếu như không phải là bởi vì năm đó vì đối phó Từ Phong, hắn cũng khinh thường cùng Lý Phong đi gần như vậy, càng chán ghét đối phương một bộ thuyết giáo khẩu khí.

Lý Phong băng lãnh nhìn Lý Kiến liếc một chút, không nói gì, hắn lại làm sao đem Lý Kiến để ở trong mắt.

Trận đấu tiến hành đến lúc này, chỉ còn lại có tam tòa lôi đài còn chưa kết thúc, những đã đó Thắng đệ tử rất nhiều đều đã đi xuống lôi đài, biết cho dù dừng lại tại trên lôi đài, sau cùng cũng phải bị Lý Nguyên đánh xuống qua, trên lôi đài chờ đợi cũng không có ý nghĩa gì.

"Chúng ta cũng đi xuống đi."

Từ Phong cùng Trương Nguyên vọt xuống lôi đài, hướng phía Mộ Dung Tuyết bọn phương hướng đi đến.

Hai người ven đường đi qua, không để ý đến người chung quanh thần sắc khác nhau nhãn quang, con mắt sinh trưởng ở khác người trên mặt, bọn họ không xen vào.

Những cái kia đã từng mở miệng nghi vấn đệ tử tuy nhiên lòng có không có phần, đồng dạng cùng đối Từ Phong có lòng kiêng kỵ, tên kia chấp pháp võ giả như thế quả quyết tuyên bố trận đấu kết quả, đủ để khẳng định Từ Phong là băng vào chân thực bản lĩnh.

"Từ Phong Đại Ca hảo lợi hại!"

Mộ Dung Tuyết cùng Tiền Phi nhảy cẫng chào đón, sau lưng anh em nhà họ Vân mặc dù không có nói chuyện, nhưng trong đôi mắt tràn đầy kính trọng chỉ sắc.

Ngay tại Tử Phong cùng mấy người nói chuyện phiếm thời điểm, mấy bóng người hướng phía Tử Phong bọn họ phương hướng đi tới.

"Lý Mạc Bạch!"

Tử Phong nhìn về phía đi tại phía trước nhất lão giả, bên cạnh hắn mấy người Xem ra đều là lấy hắn cầm đầu, theo sau lưng mười phần về cung kính.

"Tử Phong sư đệ!"

Lý Mộ Bạch đi vào Tử Phong mấy người trước mặt, dẫn đầu chào hỏi trước, biểu hiện mười phần khách khí.

"Sư huynh tìm ta có việc?" Tử Phong cười hỏi, cũng không vì trước đó lão giả nghi vấn mà có bất kỳ oán khí.

Hắn cũng là nghe nói qua Lý Mộ Bạch người này, đây là một cái say mê võ đạo lão giả, chỉ là bởi vì thiên phú không tốt cho nên không có quá đại thành liền, đáng giá tôn kính.

Lý Mộ Bạch khẽ gật đầu, nói: "Ta tìm đến sư đệ cũng không có ác ý, chỉ là lòng đầy nghi hoặc, cho nên muốn mời sư đệ hỗ trợ giải đáp, không biết có thể?"

"Người là chỉ vừa rồi trên lôi đài sự tình?"

"Xác thực!" Lý Mộ Bạch nói ra: "Tông môn đã như vậy quyết định, đủ chứng sư đệ trong sạch, ta trước vì ta vừa rồi cử động trước tiên nói tiếng xin lỗi."

"Sư huynh khách khí, người dạng này thể nhưng là gây sát sư đệ!" Tử Phong vội vàng nói, hắn có thể cảm giác ra lão giả cũng không phải là chỉ là mặt ngoài như thế, mà chính là thật đem tư thái thả rất thấp, điểm này để Tử Phong mười phần khâm phục.

Vô luận là tuổi tác, tu vi vẫn là tại ngoại môn uy vọng, hiện tại Tử Phong cùng lão giả này so sánh đều là kém, đối mới có thể như thế, hắn cũng không dám vui vẻ tiếp nhận.

Lý Mộ Bạch cười cười cũng không có đang dây dưa chuyện khi trước, nói thẳng: "Sư đệ vừa rồi một kích kia uy lực như thế có thể là bởi vì thân thể lực lượng mạnh nhiều quan hệ?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Huyền diệu trận pháp

Tử Phong không trả lời ngay, không có bất kỳ cái gì vô giả nguyên ý bại lộ chính mình bài, càng là đối phương vẫn là một cái cũng không quá quen thuộc người.

Nhưng hắn nhìn thấy Lý Mộ Bạch ánh mắt sáng rực nhìn lấy chính mình ánh mắt, này là một bộ chấp nhất, ham học hỏi ánh mắt, Tử Phong không đành lòng cự tuyệt.

"Vâng!" Tử Phong cân nhắc một lát, cuối cùng vẫn nói ra.

"Quả nhiên!" Lý Mộ Bạch mặc dù có tâm lý chuẩn bị, nhưng nghe đến Tử Phong khẳng định trả lời về sau, vẫn là không nhịn được lộ ra chấn kinh chi sắc.

Hai người nói chuyện cũng không có tận lực tránh đi, cho nên chung quanh bọn họ đệ tử cũng đều nghe được rõ ràng, lần nữa nhìn về phía Tử Phong nhãn quang y nguyên khác biệt.

Cường đại thân thể lực lượng, khó trách có thể vượt cấp đánh bại đối thủ!

"Mạo muội hỏi một câu, sư đệ là trời sinh khí lực hơn người, còn là tu luyện một loại nào đó công pháp tới luyện thân thể?" Lý Mộ Bạch tiếp tục hỏi, nhìn trước mắt thiếu niên, trong mắt không khỏi bộc lộ một vòng vẻ hâm mộ.

Vô luận là loại kia kết quả dẫn đến Tử Phong thân thể cường đại, đều đủ để chứng minh Tử Phong thiên phú cường悍, nếu như hắn có thể có Tử Phong thiên phú một nửa, cũng không trở thành gần trăm tuổi chỉ linh, tu vi còn dừng lại tại Ngưng Khí Cảnh.

"Sư huynh nghi vấn ta đã giải đáp, về phần vấn đề này, tha thứ sư đệ tạm thời không thể trả lời!" Tử Phong hơi hơi nhún mày, ngôn ngữ lãnh đạm mấy

phần.

"Cái này. . ." Lý Mạc Bạch biểu lộ sững sờ, có chút không rõ ràng cho lắm.

"Lý sư huynh như thế truy vấn hỏi, chẳng lẽ là thay Lý Kiến đến thám thính Từ Phong hư thực sao?"

Trương Nguyên sắc mặt khó coi, không khách khí nói ra, đối phương vấn đề đã dính đến người khác bí ẩn, dạng này tùy tiện hỏi thăm đã là vô giả tối kỵ, Từ Phong nói như thế đã rất khách khí, không có nghĩ tới đây Mộ Bạch còn như thế không thức thời.

"A..." Lý Mộ Bạch nhất thời kịp phản ứng, Từ Phong thế nhưng là đang tham gia ngoại môn thi đấu, đồng thời còn có một trận liên quan đến sinh tử giao đấu, hẳn hoi như vậy xác thực rất là không ổn.

Lý Mộ Bạch bị Trương Nguyên dạng này trực diện nói ra, sắc mặt nhất thời đỏ lên, một mặt áy náy đối Từ Phong chấp tay nói: "Hỗ thẹn, hổ thẹn, ta chỉ cầu giải trừ trong lòng nghi hoặc, lại xem nhẹ..."

"Sư huynh không cần quá nhiều giải thích, nếu như không có hấn vấn đề, sư huynh liền nhẹ nhàng đi."

Gặp Từ Phong hạ lệnh trục khách, Lý Mộ Bạch than khê quay người rời đi, chỉ có thể âm thầm trách tự trách mình cái này đã nhiều tuổi sống đến chó trong bụng qua.

Nhóm thứ hai đệ tử trận đấu tại không lâu sau đó chính thức kết thúc, lúc này đã có một ngàn tên đệ tử tham gia xong tỷ thí, nhóm thứ ba đệ tử cũng chỉ còn lại có một trăm tám mươi hai người.

Cái này một trăm tám mươi hai tên đệ tử vẫn như cũ bị chia làm bốn cái lô đài tiến hành tỷ thí, mà cái thứ tư lô đài bởi vì nhân số không đủ quan hệ, tấn cấp nhân số cũng không có khả năng như hấn lô đài một dạng, cuối cùng dựa theo tấn cấp tỉ lệ, cái này tam mươi hai người bên trong đào thải mà chính là người, còn thừa mười hai người tấn cấp.

Nhật Lạc hoàng hôn thời điểm, thứ một vòng đấu chính thức kết thúc.

Mà lúc này trận đấu hội trường nhân số chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng tụ càng nhiều, một số cực ít lộ diện lâu năm ngoại môn đệ tử cũng đều nhao nhao hiện thân, quan chiến trong đám người thậm chí xuất hiện không ít nội môn đệ tử thân ảnh.

Bởi vì, chỉ cần là tham gia qua thi đấu người đều rõ ràng, vô luận thi đấu vòng thứ nhất hình thức như thế nào, cơ hồ rất ít có thể có đặc sắc quyết đấu xuất hiện.

Mà vòng thứ nhất kết thúc về sau, vòng thứ hai trận đấu sẽ tiếp tục cử hành, ngoại môn thi đấu cũng trở nên càng thêm đặc sắc.

"Vòng thứ nhất thi đấu kết thúc, cùng sở hữu bốn trăm bảy mươi hai tên đệ tử tấn cấp, hiện tại sở hữu tấn cấp đệ tử cầm trong tay dây số bài xuất ra nhò và trong lòng bàn tay."

Lý Nguyên tại trên lô đài chính cao giọng tuyên bố.

Phía dưới lô đài, những đã đó tấn cấp đệ tử theo lời cầm trong tay dây số bài từ Trữ Vật Không Gian bên trong lấy ra, đặt ngang ở trên bàn tay.

"Từ Phong sư huynh, đây là..." Mộ Dung Tuyết bọn họ lần thứ nhất quan sát ngoại môn thi đấu, hơi nghi hoặc một chút.

"Ta cũng không biết!" Từ Phong có chút xấu hổ vừa cười vừa nói, chột ánh mắt nhìn về phía Trương Nguyên.

"Đợi chút nữa các ngươi liền biết, một sẽ phát sinh cái gì không nên bị hù đến liền tốt." Trương Nguyên ra vẻ thần bí.

Từ Phong mấy người không có không keo kiệt ngã cho Trương Nguyên một cái ánh mắt khi dễ, sau đó ánh mắt lần nữa hội tụ đến Chu trên lô đài.

"Mở ra trận pháp!"

Theo Lý Nguyên giải thích, này mười tên phụ trách quyết định trận đấu chấp pháp võ giả đều là từ trong trữ vật không gian lấy ra một khối trong suốt sáng long lanh Linh Thạch.

"Cực Phẩm Linh Thạch!"

Từ Phong hai mắt nhắm lại, có chút hiếu kỳ, đến là dạng gì trận pháp, cần mười khối Cực Phẩm Linh Thạch tiến hành thôi động, đây chính là tương đương với một vạn khối Hạ Phẩm Linh Thạch, quả thực là một khoản không nhỏ tài nguyên tu luyện.

Này mười tên chấp pháp võ giả lấy ra Linh Thạch về sau, xoay người ngồi xuống, nguyên lai tại bọn họ đứng thẳng vị trí, có một cái hố, lớn nhỏ vừa vặn cùng Cực Phẩm Linh Thạch hình dáng ăn khớp.

Bất quá bởi vì thị giác quan hệ, dưới đài đệ tử không nhìn thấy tình huống này.

"Chuẩn bị kỹ càng!"

Trương Nguyên vừa cười vừa nói, đối bên cạnh mấy người nhắc nhở.

"Chuẩn bị cái gì?" Tiền Phi không hiểu hỏi.

Suru suru...

"A..."

Tại nàng vừa ra đời hồi thăm thời khắc, trên lôi đài chính tiếp liền phát ra trận trận tiếng xé gió, khiến cho nhìn không được kêu sợ hãi xuất sinh.

Nương theo lấy mười đạo tiếng xé gió vang lên, mọi người nhìn thấy tại những chấp pháp đó vô giả vị trí chỗ ở bên trên bắn ra mười đạo ngón cái tiền đồ chòm sáng.

Tốc độ ánh sáng phóng lên tận trời, tại người giữa lôi đài trên không trăm mét chỗ hội tụ thành một điểm, mà cái này một ánh sáng không ngừng lớn mạnh, mấy hơi thời gian đã hội tụ thành một cái đầu người lớn nhỏ quang cầu.

Chòm sáng vẫn đang kéo dài hội tụ, nhưng quả cầu ánh sáng kia lại không có chút nào lớn mạnh.

Sau một khắc, từng tầng từng tầng Quang Vụ tại quang cầu phía dưới hiện ra, mở rộng, như là thác nước.

"Đây là cái gì trận pháp, vậy mà như thế huyền diệu!" Từ Phong trong mắt tỏa ánh sáng, đồng dạng rất là hưng phấn.

Đúng lúc này, hần đột nhiên phát hiện nhờ và trong lòng bàn tay dây số lệnh bài bắt đầu rung động động, mà lại lắc lư trình độ càng ngày càng lợi hại.

Nếu như không phải sớm có chuẩn bị tâm lý, Từ Phong sợ rằng cũng phải bị giật mình.

Dây số lệnh bài cứ như vậy tiếp tục rung động, một đoạn thời khắc, khoảng cách rung động dây số lệnh bài đột nhiên dừng không mà lên bay về phía lôi đài chính.

Đồng thời Từ Phong cũng chú ý tới, không chỉ có trong tay hần dây số lệnh bài như thế, lúc này trên bầu trời có mấy trăm miếng lệnh bài tại cùng thời khắc đó Phi Không mà lên.

"Đây là một loại phụ trợ trận pháp, cụ thể tên gọi là gì ta không rõ lắm, hần có thể đem trong tay chúng ta lệnh bài hút đi, lập tức bám vào đến tầng kia màn sáng phía trên. Mà chúng ta trận đấu đối thủ cùng trận đấu trình tự cũng sẽ hiện ra tại này màn sáng phía trên, đương nhiên, đây hết thảy đều là lập tức!"

Cho tới giờ khắc này, Trương Nguyên mới bắt đầu hướng Từ Phong mấy người giải thích.

"Loại trận pháp này cũng không khả năng không có người không chế đi!" Từ Phong hỏi.

"Đương nhiên là có Trận Pháp Sư đang thao túng, bọn họ hần là ngay tại khoảng cách sẽ trận không xa vị trí, chỉ bất quá người không có không nhìn thấy mà chỉ sợ rất nhiều tông môn trưởng lão cũng không biết bọn họ ở nơi nào, đây cũng là vì phòng ngừa một ít người thông qua Trận Pháp Sư so sánh thi đấu quá trình làm tay chân, từ đó an bài đệ tử dự thi đối thủ!"

Từ Phong nhiên, không thể không bội phục Trương Nguyên, Trương Nguyên cũng chỉ là xem thăm một lần ngoại môn thi đấu mà đã đến có thể biết nhiều như vậy bí ẩn sự tình.

"Khác như thế sùng bái ta, thực đây cũng là nghe những lão đệ đó từ nói, thi đấu tổ chức nhiều năm như vậy, đây đã là một cái công khai bí mật." Trương Nguyên vừa cười vừa nói, tuy nhiên một bộ rất là khiêm tốn bộ dáng, có thể trên mặt vẻ đặc ý vẫn là không cách nào che giấu.

"Tốt, chúng ta vẫn là trước nhìn xem màn sáng, đối thủ của chúng ta là ai đi!" Trương Nguyên nói ra.

Lúc này hơn bốn trăm mai dây số lệnh bài như là bị một cỗ hấp lực hấp thụ ở một dạng, hai hai tổ 1, bình quân phân phối tại màn sáng phía trên, chính tề xếp thành mười liệt, mọi người rõ ràng, đây là đối ứng mười cái từ lôi đài.

"Trương Nguyên sư huynh, người dây số lệnh bài tại thứ ba liệt, thứ mười hàng vị trí bên trên." Vẫn rất ít nói chuyện Vân Hồ đột nhiên nói ra.

"Ha ha, người làm sao có thể biết ta mã số là bao nhiêu!" Trương Nguyên cảm thấy Vân Hồ đang trêu chọc hần, vẫn như cũ ngưỡng vọng không trung tìm kiếm lấy chính mình dây số bài.

Vừa rồi hần dây số bài vẫn luôn là mặt sau hướng lên trời đặt ở thủ chương, tự nhận không ai có thể nhìn thấy hần dây số số, Vân Hồ không có khả năng biết.

"Không tin người nhìn trên vị trí kia có phải hay không là người dây số bài, vừa rồi người dây số bài bay ra ngoài thời điểm ta đều nhìn thấy, ngũ tam số tám!" Vân Hồ có chút ỳ ạch nói ra.

"Ngũ tam tám!"

Nghe được cái số này, Từ Phong mấy người suýt nữa cười ra tiếng, dựa theo vừa rồi Vân Hồ nói vị trí nhìn lại, quả nhiên có cái ngũ tam số tám lơ lửng tại màn sáng phía trên!

Khi mấy người lại nhìn Trương Nguyên thời điểm, phát hiện sắc mặt phát hồng, biểu lộ hết sức khó coi.

"Muốn cười liền cười, có cái gì đại không có, một cái mã số số mà thôi!"

Trương Nguyên trừng mấy người liếc một chút, riêng là nhìn về phía Vân Hồ cái nhìn kia, tựa như muốn đem Vân Hồ nuốt sống ý tứ.

"Không buồn cười, không tốt đẹp gì cười!"

Từ Phong muốn phải bày ra một bộ rất bình tĩnh bộ dáng, có thể càng là như thế, càng không nín được ý cười.

Hắn mấy người so Từ Phong còn không chịu nổi, lúc này sớm đã nhịn không được ý cười quay lưng lại thân thể, che miệng, bả vai không ngừng run run.

"Hừ!"

Trương Nguyên hừ lạnh, không muốn để ý tới mọi người.

Chốc lát sau, miễn cưỡng ngưng cười, nhưng là không dám nhìn nữa Trương Nguyên, sợ lần nữa chạm đến cười điểm.

"Ta tại thứ nhất liệt, vẫn là lời đài số một!"

Rất nhanh Từ Phong cũng tìm tới hắn dãy số bài, là Đệ Thập Bát cái ra sân, đã xếp tới sau cùng mấy cái ra sân.

"Thấy cảnh này mọi người nên rõ ràng cái này vòng thứ hai quy tắc tranh tài, hai người tổ 1 tiến hành đối chiến, Bại giả đào thải!"

"Hiện tại, vòng thứ hai đấu loại trực tiếp bắt đầu!"

Lý Nguyên vẫn như cũ tịch tịch như kim, đơn giản hai câu nói về sau liền tuyên bố vòng thứ hai trận đấu bắt đầu.

Đối với điểm này, ở đây những đệ tử này cũng sớm thành thói quen.

Phía dưới bắt đầu biển người phun trào, vòng thứ nhất tấn cấp đệ tử bắt đầu hướng phía chính mình đối ứng lời đài hội tụ mà đi, chờ đợi tỷ thí.

Từ Phong mấy người không có động tác, vẫn như cũ đứng tại vị trí cũ, hắn cùng Trương Nguyên thứ tự xuất trận đều tương đối ở phía sau, cho nên cũng không nóng nảy.

Vòng thứ hai trận đấu cũng không phải là hỗn chiến, mười cái lời đài cũng không không phải mỗi trận đồng loạt bắt đầu, chỉ cần bên trên hai tên đệ tử tỷ thí kết thúc về sau, hàng ở phía sau hai tên đệ tử liền có thể lên sân khấu tỷ thí.

Cho nên này mười tên chấp pháp võ giả tại Lý Nguyên tuyên bố trước khi bắt đầu tranh tài liền đã đi thẳng tới mười toà từ trên lời đài.

"Lời đài số một, Nhạc Dương, Lý Vĩ lên sân khấu tỷ thí!"

"Số hai lời đài, mằm tuyết, Trương Long lên sân khấu tỷ thí!"

"... "

Chấp pháp võ giả thanh âm liên tiếp vang lên, dựa theo màn sáng bên trên trình tự, tuyên bố muốn lên đài luận võ đệ tử tên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Thi đấu vòng thứ hai

Vòng thứ hai trận đấu bắt đầu, lần này là không có thể tấn cấp chỉ có thể dựa vào tự thân thực lực.

"Nếu như vòng thứ nhất cũng là loại này quy tắc lời nói, ta chắc chắn sẽ không đào thải!"

Một số đệ tử phát ra bức tức, nhìn lấy trên lôi đài đệ tử, trong mắt tràn đầy vẻ ghen ghét, riêng là phát hiện có hai tên đệ tử tu vi mới vừa vào thất tầng lại đứng trên lôi đài, trong lòng càng là không có phần.

Những đệ tử này tu vi không yếu, chỉ là bởi vì vận khí không tốt, tại sở thuộc trên lôi đài không có tìm được minh hữu, hoặc là minh hữu quá ít, tôn trọng bị người đào thải.

Bất quá, đối với những này phát ra bức tức người, lúc này căn vốn không người nào nguyện ý để ý tới, tất cả mọi người ánh mắt đã sớm bị hấp dẫn đến trên lôi đài.

Từ Phong nhìn một chút nhóm đầu tiên leo lên lôi đài 20 tên đệ tử, tu vi đều so sánh bình quân, cũng không có tu vi chênh lệch cách xa, cùng giai tỷ thí, hẳn là sẽ có một phen Long tranh hổ đấu.

Cuối cùng ánh mắt của hắn rơi vào số ba trên lôi đài, đó là hai tên tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng sơ kỳ đệ tử, thực lực cao hơn nhiều hẳn mấy cái trên lôi đài đệ tử.

Đúng là như thế, rất nhiều người ánh mắt cũng đều rơi vào số ba trên lôi đài, này trên lôi đài hai người thiếu niên đã thành trận đấu này tiêu điểm.

"Cái này rừng diêm thật là xui xẻo, vòng thứ nhất thời điểm đụng tới Lý Kiến, cái này vòng thứ hai đối thủ lại đụng phải một cái cùng giai đệ tử!"

Trương Nguyên cũng đang chú ý trận đấu này, cười ha hả nhìn lấy số ba lôi đài, vòng thứ nhất tỷ thí, hắn mặc dù không có xuất thủ, nhưng lớn nhất đại thu hoạch cũng là vượt qua tham gia thí đấu khăn trương tâm lý.

"Người biết người còn không ít!" Từ Phong vừa cười vừa nói.

"Đó là tự nhiên, người nào giống người, mỗi ngày liền biết bẽ quan, chỉ sợ toàn bộ ngoại môn, người có thể gọi tên người cũng bất quá hai chữ số." Trương Nguyên đặc ý đồng thời không quên nói móc lập tức phong.

"Sử kiểm người kia ta mới vừa nói qua gọi rừng diêm, cái kia dùng súng gọi Ngô Ngôn, người như tên, là cái băng vấn đề một cái, rất ít cùng người lui tới, kiếm lời ít nói. Bất quá hai người kia đều là ở ngoại môn rất nổi danh nhân vật."

"Hai người này tên đặt chung một chỗ thật là có điểm quán niệm!"

"Người quản nhiều như vậy làm gì! Dù sao người lại không biết!"

Từ Phong cười cười, không có phản bác, Trương Nguyên lời nói biến nhiều đã nói lên hắn đã thích ứng trận đấu không khí, từ khăn trương bên trong chạy thoát ra đến.

"Bắt đầu!"

Phụ trách số ba lôi đài võ giả, thân hình nhanh chóng nhanh chóng thối lui đến lôi đài một góc, tuyên bố hai người trận đấu bắt đầu.

Từ Phong cũng đem chú ý lực tập trung đến số ba trên lôi đài, hắn sớm dĩ lựa chọn quan sát trận đấu này, cũng không phải là bởi vì hai người tu vi tương đối người khác tương đối cao, mà là bởi vì hai người kia đều là sử dụng binh khí tiến hành luận võ.

Ngưng Khí Cảnh giai đoạn, ngoại môn đệ tử cho dù tu luyện vũ kỹ cũng đều lấy quyền chương làm chủ, rất ít sử dụng binh khí.

Nhưng đều không ngoại lệ, những này sử dụng binh khí đệ tử chiến lực đều cao hơn nhiều cùng giai võ giả.

Nhưng dù cho như thế, Từ Văn Tông đệ tử tại Ngưng Khí Cảnh bắt đầu tập luyện binh khí đệ tử vẫn chiếm số ít.

Liền như là lần này ngoại môn thí đấu, dự thi trong một ngàn người, sử dụng binh khí đệ tử cũng chỉ có ba mươi, bốn mươi người.

Nguyên nhân rất đơn giản, loại này thích hợp Ngưng Khí Cảnh tu luyện vũ kỹ so sánh thừa thớt, mà lại cần thời gian dài mà luyện mới có khả năng có thành tựu. Rất nhiều đệ tử càng muốn đem thời gian dùng tại tăng lên tu bên trên.

Còn nữa, cũng là chính yếu nhất một điểm, Ngưng Khí Cảnh võ giả vô pháp thôi phát linh lực ngoại phóng, cái này ở mức độ rất lớn hạn chế binh khí vũ kỹ uy lực.

Cùng tại Ngưng Khí Cảnh lựa chọn tu luyện, không bằng đợi đến đột phá tới Uẩn Khí Cảnh về sau suy nghĩ thêm lựa chọn loại nào binh khí công việc, từ đó tu tập tương ứng vũ kỹ.

Trừ phi là những cái kia tự biết Uẩn Khí Cảnh vô vọng đệ tử mới có thể tại Ngưng Khí Cảnh tu luyện binh khí vũ kỹ, đề cao tự thân chiến đấu lực.

Mà hiển nhiên lấy rừng diêm cùng Ngô Ngôn thiên phú, hai người sở dĩ tại Ngưng Khí Cảnh tu luyện binh khí vũ kỹ cũng không phải là bởi vì loại nguyên nhân này.

Từ Phong đối với các loại binh khí ưu thế cũng không hiểu biết, càng không rõ ràng hẳn về sau muốn lựa chọn một loại gì dạng binh khí, cho nên hẳn đối loại này song phương sử dụng binh khí tiến hành chiến đấu luận võ cảm thấy rất hứng thú.

Số ba trên lời đài.

Rừng điểm tay cầm trường kiếm, bộ mặt sắc mặt ngưng trọng, hẳn biết Ngô Ngôn rất mạnh, lâu dài một mình ra ngoài thí luyện, bằng vào một thanh Ngân Thương, luyện thành một phen sắc bén, sát phạt bản sự.

Kiểm trăm

Rừng điểm trường kiếm lác một cái dẫn đầu phát động công kích, thân hình nhảy lên thật cao, ngang trời chém xuống.

Thân thể của hẳn còn tại giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống chém ra một kiếm này, tốc độ xuất thủ cực nhanh, mà lại mười phần xảo trá, thẳng đến Ngô Ngôn dưới xương sườn.

Ngô Ngôn một bộ đồ đen, tản ra lạnh lẽo chi khí.

Mắt thấy trường kiếm chém xuống, thân thể nhanh chóng nhanh chóng thối lui đồng thời trường thương trong tay lác một cái, ngân mang lấp lóe giống như một đầu Nộ Giao Long, nghênh kiếm đâm nghiêng mà ra.

Đình!

Ngô Ngôn một thương này vừa vắn điểm tại rừng điểm kiếm trên lưng, tinh chuẩn chi cực.

Binh khí tương giao bộc phát ra chói tai Kim minh thanh âm, tia lửa vẩy ra.

"Tốt!"

Nhìn thấy một màn này, dưới đài gọi tốt thanh âm vang lên liên miên!

"Cái này Ngô Ngôn thực lực xác thực rất mạnh!"

Từ Phong ám đạo.

Có thể tại trường kiếm di chuyển nhanh chóng bên trong tinh chuẩn lấy mũi thương điểm trúng sống kiếm, cái này căn tinh chuẩn sức quan sát cùng nhanh chóng thân thủ.

Ngô Ngôn một thương này vô luận là tốc độ vẫn là thời cơ đều nắm chắc không có thể bắt bẻ.

"Ngô sư huynh quả nhiên lợi hại!"

Rừng điểm thân hình sau khi rơi xuống đất, còn dám có chút dừng lại, vọt đến một bên, chọt kiếm mang lần nữa múa, muốn phát động công kích.

Nhưng mà hẳn lại phát hiện lúc này Ngô Ngôn trường thương đã trước một bước đâm tới.

Thật nhanh!

Rừng điểm tránh tránh không kịp, vội vàng huy kiếm tới.

Đình!

Binh khí tương giao trong nháy mắt, rừng điểm cũng cảm giác được lực lượng khổng lồ từ trên thân kiếm truyền đến, cổ tay nhất thời tê rần.

"Tốt đại lực lượng!"

Rừng điểm thốt nhiên biến sắc, trong lòng khiếp sợ không thôi.

Thân thể của hẳn cũng bị cổ này trùng kích chi lực đẩy lui ba bốn bước mới đứng vững thân hình.

Không chờ hẳn chậm tới thân, Ngô Ngôn trường thương lại một lần nhanh chóng tới gần.

Trường thương một đầu đã đến cũng không đối rừng điểm thân thể mà đến.

"Mơ tưởng!"

Rừng điểm nhìn ra Ngô Ngôn ý đồ, cổ tay lật qua lật lại, muốn trường kiếm tránh đi đối phương một thương này.

Đình!

Ngô Ngôn phản ứng quá nhanh, Ngân Thương tại dụng chạm trường kiếm này một sát na bộc phát ra kinh người uy thế, trực tiếp đem rừng diêm kiếm trong tay đánh bay.

Đắc thủ về sau Ngô Ngôn không chút nào cho rừng diêm thờ dốc thời cơ, Ngân Thương quét ngang mà ra.

Bồng!

Rừng diêm thân thể vừa lúc bị một thương này đánh trúng, thân thể mất đi thăng bằng mới ngã xuống đất.

"Người thua!"

Khi rừng diêm vừa muốn đứng dậy thời điểm, rét lạnh ngân sắc đầu thương đã chống đỡ tại hần cổ họng phía trên, bên tai truyền đến một đạo lạnh lùng thanh âm.

Rừng diêm nằm trên mặt đất, khoe miệng chảy máu, trên mặt đều là thất lạc, hần nghĩ tới chính mình có thể sẽ bại, lại không nghĩ rằng bại thảm như vậy, như vậy sạch sẽ lưu loát.

"Ngô Ngôn thắng!"

Chấp pháp võ giả tuyên bố trận đấu kết quả.

"Đây cũng quá nhanh đi!" Dưới đài đệ tử không khỏi cảm thán.

Vốn cho rằng là một trận Long tranh Hổ đấu, lại không nghĩ rằng từ hai người giao thủ đến trận đấu kết thúc, hết thảy cũng chỉ dùng mười mấy hơi thở thời gian.

Tuy nhiên trận đấu này kết thúc quá nhanh, bất quá quan sát trận đấu này toàn bộ hành trình người cũng không thể phủ nhận trận đấu này đặc sắc trình độ.

Từ Phong thấy cũng là mười phần kinh hãi, cảm thấy mình tại ngay từ đầu vẫn là đánh giá thấp cái này Ngô Ngôn thực lực.

Đối phương giống như trời sinh cũng là một cái người săn đuổi, thân pháp nhanh nhẹn, xuất thủ quả quyết, mà lại có cực mạnh sức quan sát, chỉ cần đối phương hơi hơi lộ ra một chút kẽ hở, liền có thể bị tinh chuẩn bắt được.

Từ mà ra tay bức bách, đem đối thủ sơ hở dần dần mở rộng, cho đến đánh bại đối thủ.

"Cái này Ngô Ngôn nếu là tu vi tăng lên tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong, chỉ sợ đều có khiêu chiến vượt cấp cửu tầng thực lực võ giả."

Một trận chiến này Ngô Ngôn cũng không vận dụng toàn lực, thậm chí một chiêu vũ kỹ đều không có thi triển, chỉ dựa vào đơn giản nhất mấy cái cái động tác ngay lập tức đánh bại đối thủ.

"Đa tạ!"

Chấp pháp võ giả tuyên bố xong kết quả về sau, Ngô Ngôn đem Ngân Thương thu hồi đến Trữ Vật Không Gian bên trong. Đối rừng diêm lễ tiết tính nói câu nào về sau, quay người nhảy xuống lôi đài.

"Vị này Ngô sư huynh cảm giác thật là thần bí, ẩn nói có ý tứ, cả trận đấu đều không nhìn thấy trên mặt hần có bất kỳ biểu tình biến hóa gì!" Tiền Phi nhìn lấy Ngô Ngôn chui vào đám người thân ảnh, trên mặt một bộ hoa si hình.

"Hồi thần, nếu không người hồn thật muốn bị câu đi!" Từ Phong lấy tay tại Tiền Phi trước mắt lắc lắc, trêu chọc nói nói.

"Câu đi vừa vắn!" Tiền Phi hơi đỏ mặt, nhưng vẫn là hết sức thẳng thắn vừa cười vừa nói.

"Có cái gì tốt, theo một khối mộc đầu một dạng, cũng chính là thực lực mạnh hơn một chút mà thôi." Vân Long có chút bất mãn nói ra, cũng không phải bởi vì Tiền Phi quan hệ, mà chính là sợ Mộ Dung Tuyết cũng giống như Tiền Phi ưa thích loại người này.

"Mộc đầu đều so với người còn mạnh hơn!"

"Vậy người liền đi tìm một khối mộc đầu tốt "

...

Hai người tranh cãi nhăm trúng Từ Phong mấy người cười to.

Ngô Ngôn cùng rừng diêm trận đấu kết thúc về sau, chấp pháp võ giả lại cao giọng đọc lên hai người tên, số ba trên lôi đài trận thứ hai tỷ thí lần nữa bắt đầu. Mà lúc này hần mấy cái trên lôi đài trận đầu tỷ thí còn chưa kết thúc.

Từ Phong mấy người đứng tại đám người sau cùng, trong thời gian ngắn cũng không tới phiên bọn họ đăng tràng, cho nên ngược lại là lộ ra mười phần

thong dong tự tại, ngẫu nhiên đối cái nào đó trên lời đài giao đấu bắt đầu một phen bình phẩm từ đầu đến chân.

Tiền Phi cùng Vân Long ồn ào cũng sớm tại sau một lát liền kết thúc, thực bọn họ quan sát luận võ nghiêm túc trình độ so Từ Phong cùng Trương Nguyên còn phải nghiêm túc.

Bốn người bọn họ tu vi đều tại Ngưng Khí Cảnh năm tầng, trong quá trình tu luyện chỉ là mấy người lẫn nhau ở giữa luận bàn một chút, chánh thức kinh nghiệm đối địch rất ít, trận này ngoại môn thi đấu không thể nghi ngờ là bọn họ khai phóng nhãn giới, từ bên trong học tập cơ hội.

"Không biết vòng thứ hai tỷ thí hội tiến hành mấy trận!" Từ Phong nhìn lấy trên lời đài chính khoảng không màn sáng, trong lòng không khỏi nổi lên nghi vấn.

Vòng thứ hai quy tắc tranh tài, Lý Nguyên giới thiệu quá đơn giản, Từ Phong không biết có phải hay không là mỗi người tỷ thí xong một trận về sau liền tiến vào đến vòng thứ ba bên trong.

"Mỗi người tỷ thí một trận kết thúc về sau, trận pháp màn sáng thượng đẳng mã bài hội một lần nữa sắp xếp, sau đó ngẫu nhiên tuyển ra tám là đối thủ, về phần hội tiến hành mấy vòng đều muốn y theo hàng năm đệ tử dự thi số lượng quyết định, dù sao đây là đấu loại trực tiếp." Trương Nguyên nghe được Từ Phong tự lẩm bẫm, cho nên mở miệng giải thích.

"Người không phải nói mỗi lần thi đấu quy tắc đều sẽ cải biến sao?"

"Quy tắc cải biến cũng chỉ là nhằm vào vòng thứ nhất mà thôi!" Trương Nguyên một bộ chết lặng biểu lộ nhìn Từ Phong liếc một chút, nói: "Bởi vì mỗi lần ngoại môn thi đấu số người tham gia đều tương đối nhiều, cho nên vòng thứ nhất nhất định phải đào thải rơi số lớn Kẻ dự thi, cũng chính là bởi vậy, thứ một vòng đấu quy tắc mỗi lần đều sẽ có cải biến."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Tên dở hơi tấn cấp

"Há, nói cách khác cho dù là bây giờ bị phân đến cùng một liệt, cũng chỉ là sân thi đấu muốn cùng, cũng không nhất định có thể gặp được đi!" Từ Phong nói ra.

"Là như thế này!" Trương Nguyên gật đầu, bắt quá hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Người muốn vấn đề này làm gì, một vòng này Lý Kiến lại không có bị phân đến lời đài số một!"

"Chỉ là đang vì người lo lắng mà cùng người tại cùng một Lời Đài tỷ thí người thế nhưng là không kém a!" Từ Phong cười tủm tỉm nhìn một chút Trương Nguyên.

"Chính ta đều không lo lắng!"

"Người đó là biết rõ Đạo Quy Tắc." Từ Phong bữu môi nói ra.

Từ Phong tuy nhiên nhận biết ngoại môn đệ tử không nhiều, nhưng là thông qua thứ một vòng đấu vẫn là nhận biết mấy người, bên trong tên kia gọi là Lạc Ngôn đệ tử cũng là tại hàng thứ ba, trừ cái đó ra còn có mấy tên thực lực khá mạnh đối thủ cũng bị muốn tại số ba trên lời đài tiến hành luận võ.

May mà Trương Nguyên vận khí tương đối tốt, đối thủ của hắn Từ Phong tuy nhiên không biết, nhưng theo Trương Nguyên nói tới cũng là một tên vừa đột phá Ngưng Khí Cảnh thất tầng đệ tử, hai người còn tương đối quen thuộc, đã từng cùng một chỗ tổ đội đến Ô Đan Sơn Mạch thí luyện qua.

Mấy người tiếp tục xem tranh tài, một canh giờ qua đi, bình quân mỗi cái lời đài đều tiến hành ba trận trở lên giao đấu, bắt quá trừ rừng diêm cùng Ngô Ngôn trận kia tương đối đặc sắc, vừa ngay từ đầu liền đem trận đấu đẩy hướng một cái tiểu cao triều bên ngoài, còn lại trận đấu liền đều so sánh bình thản.

Hoặc là bởi vì giao đấu song phương tu vi quá thấp, hoặc là cũng là bởi vì hai người thực lực chênh lệch quá mức cách xa, trên cơ bản thuộc về miêu sát tình huống, cho nên mấy trận nhìn xem đến, mọi người không hứng lắm.

Theo giao đấu tiến hành, trời chiều lặn về phía tây, sắc trời cũng bắt đầu dần dần trở tối.

Một đoạn thời khắc, đang lúc trên lời đài trận đấu chính tiến hành hùng hực khí thế thời điểm, nơi xa Từ Vân Tông sở thuộc tam tòa ngọn núi bên trên đột nhiên bộc phát ra một trận tia sáng chói mắt.

Quang mang đến từ tam ngọn núi đỉnh đầu, hoa quang trùng thiên đâm thẳng tới trời, trong chốc lát chui vào chân trời.

"Chuyện gì xảy ra?"

Từ Phong kinh dị nhìn hướng lên bầu trời.

Sau một khắc, hần phát hiện tại hoa quang biến mất sau một lát, cao mấy trăm thước khoảng không phía trên đột nhiên xuất hiện một tầng năng lượng lồng ánh sáng lấp lóe.

Dần dần, tầng này lồng ánh sáng cấp tốc ngưng thực, đồng phát ra nhu hòa quang mang, lồng ánh sáng chỉ sáng như ban ngày.

"Đó là Hộ Tông đại trận?"

"Ân, đại trận này tại mở ra về sau, không khỏi có thể chống cự Ngoại Dịch, hơn nữa còn có thể tạo được chiếu sáng tác dụng, mỗi lần ngoại môn thi đấu thời điểm đều sẽ mở ra!" Trương Nguyên thẳng lắc đầu, đối Từ Phong tràn đầy vẻ bất đắc dĩ. Lấy Từ Phong đối tông môn hiểu biết, chỉ sợ không ai sẽ cho rằng hần là Từ Vân Tông đệ tử.

"A a, các người đều biết cái này?" Từ Phong nhìn về phía Mộ Dung Tuyết bốn người.

"Ân!"

"Khó trách trên lời đài luận võ người tia không chút nào để ý đây hết thảy, chắc hần cũng là đã sớm biết thi đấu thời điểm, tông môn sẽ mở ra Hộ Tông đại trận!"

"Ân!"

"Hắc hắc!"

Từ Phong xấu hổ cười cười, không có ý tứ đi xem mấy cái mắt người.

"Lạc Ngôn!"

Từ Phong muốn chuyển đi mấy người ánh mắt, ra về kinh hô.

"Lừa gạt ai vậy!"

"Thật sự là Lạc Ngôn!"

"Bất quá không có bất ngờ, đối thủ chỉ có Ngưng Khí Cảnh thất tầng, đoán chừng là bị miểu sát phần!"

Mấy người nghị luận âm ỉ, hiển nhiên Lạc Ngôn lên đài cũng không gây nên mọi người hứng thú quá lớn.

Quả nhiên như mọi người sở liệu, trận đấu này kết cục lấy Lạc Ngôn thắng lợi chấm dứt, mà lại thời gian sử dụng ngắn vượt quá tưởng tượng, đối thủ nhất kích liền tan nát.

Trận đấu này kết thúc về sau, mặc dù không có lo lắng, bất quá vẫn như cũ gây nên phía dưới lời đài nhiệt liệt thảo luận.

Không có qua đám người thảo luận tiêu điểm cũng không phải là trận đấu này, mà chính là mọi người phát hiện, số ba lời đài mỗi cuộc tỷ thí đều so sánh nhanh,

Trận đấu bắt đầu đến bây giờ, đã tiến hành tám trận đấu, mà hần lời đài nhanh nhất cũng chỉ kết thúc ngũ trận.

"Số ba lời đài lại tiến hành một trận đấu liền đến phiên ta!"

Trương Nguyên cũng có chút bất đắc dĩ nói nói một câu, bất quá nhìn so sánh hưng phấn, đối với cái này tất cả mọi người có thể hiểu được, bởi vì hần đụng phải một cái thể lực ngang nhau đối thủ.

Sau một nén nhang, số ba lời đài lần nữa kết thúc một trận đấu.

"Số ba lời đài, Trương Nguyên, Lạc hà lên sân khấu tỷ thí!"

Chấp pháp võ giả hô lên Trương Nguyên cùng một tên khác đệ tử tên!

"Cái này Lạc hà làm sao xem như nữ nhân tên?" Từ Phong đang nghe cái tên này thời điểm, sắc mặt biến đến có chút cổ quái, nếu như đối phương thật sự là một thiếu nữ lời nói, vậy hần có lý do hoài nghi Trương Nguyên vừa rồi hưng phấn như thế nguyên nhân.

"Khó trách Trương Nguyên sư huynh tại trận thứ tám lúc mới bắt đầu thời điểm liền chạy, còn nói cái gì phải chuẩn bị từ sớm..."

Tiền Phi một mặt hí ngược nói ra, bởi vì nhìn thấy đã leo lên số ba lôi đài hai bóng người, tận mắt chứng thực Từ Phong suy đoán, Lạc hà đúng là một thiếu nữ.

"Không sai, khó trách hấn hưng phấn như vậy, cô gái này là hấn ưa thích loại hình." Từ Phong cười khổ không được!

Thiếu nữ dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, một bộ màu xanh nhạt trang phục, khuôn mặt tinh xảo, da thịt trắng nõn như mỡ dê, cho người ta một loại hoạt bát, linh động khí tức, vô cùng đáng yêu.

Trương Nguyên đã từng vô số lần tại Từ Phong trước mặt miêu tả qua hấn tương lai nữ thân bộ dáng. Từ Phong lúc ấy coi là Trương Nguyên nói tới nữ thân chỉ là hấn một cái ảo tưởng, không nghĩ tới chân thực tồn tại.

"Lạc hà? Ta nghe nói Lạc Ngôn có cái muội muội!" Mộ Dung Tuyết đột nhiên nói ra.

Tại Mộ Dung Tuyết sau khi nói xong, mấy cái người nhất thời đều trầm này xuống tới, phảng phất toàn bộ thế giới đều yên tĩnh.

"Nếu thật là dạng này, chỉ sợ Trương Nguyên sư huynh ngày tháng sau đó tốt a!"

"Án!"

Mấy người đã bắt đầu vì Trương Nguyên mặc niệm đứng lên.

Ngay tại mấy người trêu chọc thời điểm, chấp pháp võ giả đã tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Từ Phong mấy người chú ý lực cũng di chuyển tức thời đến trên lôi đài, muốn xem một chút Trương Nguyên sẽ như thế nào đối đãi cuộc tỷ thí này.

"Bắt đầu đi!"

Coi như tại trên lôi đài, Lạc hà vẫn như cũ như bề ngoài nhìn qua như vậy xinh xắn, đang xuất thủ trước đó, đối Trương Nguyên nháy mắt mấy cái nhắc nhở.

Trương Nguyên vốn là so sánh khôn khéo một thiếu niên, bất quá lúc này lại lộ ra một bộ chất phác cười ngây ngô, sau đó phi thân cùng Lạc hà đứng chung một chỗ.

"Không phải nói yêu đương bên trong nữ nhân hội biến ngược sao? Nhưng câu nói này giống như càng áp dụng tại Trương Nguyên sư huynh trên thân!"

Nhìn thấy Trương Nguyên cười ngây ngô một màn kia, Tiền Phi nhin không được trêu chọc.

"Đây là đang tỷ thí? Quả thực là vào ngày thường luận bàn!"

"Đến người nào đang nhường?"

"Cái này muốn tỷ thí tới khi nào?"

Theo Trương Nguyên cùng Lạc hà trận đấu tiến hành, Từ Phong mấy người cảm thấy Trương Nguyên hai người bọn họ không phải tại tỷ thí, mà là cố ý chạy đến trên lôi đài xuất sắc ân ái.

Sau nửa canh giờ, hai người người tới ta đi, một mực ở vào ngang tay trạng thái.

Đến tận đây, Từ Phong mấy người mặt đen xuống tới, đồng thời Từ Phong cũng chú ý tới dưới lôi đài Lạc Ngôn gương mặt kia càng thêm đen, mà phụ trách quyết định số ba lôi đài chấp pháp võ giả, gương mặt kia liền đã không thể dùng hắc để hình dung, giống như có lẽ đã là bị tức từ đen thành trắng.

Mà Trương Nguyên cùng Lạc hà hai người lại giống như chưa tỉnh, thân ảnh như trước đang số ba trên lôi đài toán loạn lấy.

"Nếu như hai người các người tiếp tục như vậy xuống dưới, ta đem xem hai người các người đồng thời đào thải!"

Sau cùng Chấp Pháp Giả rốt cục nhìn không được, một mặt phiền muộn khiển trách quát mắng.

"Ta nhận thua!" Trương Nguyên sau khi nghe xong, thân hình lóe lên rút khỏi vòng tròn bên ngoài, không chút do dự nói ra, còn bày biện ra một bộ linh lực chống đỡ hết nổi bộ dáng.

"Ai mà tin a! Sớm làm gì qua..." Từ Phong là một cái rất ít để ý người khác cái nhìn người, nhưng bây giờ hấn đột nhiên sinh ra một loại xấu hổ chỉ tâm, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Quá mất mặt, tuyệt đối đừng nói người là bằng hữu ta!

Nhưng mà ngay sau đó một màn, càng làm cho Từ Phong bọn trợn mắt hốc mồm.

"Ta nhận thua!" Lạc hà đang nghe Trương Nguyên nhận thua về sau, trên gương mặt nổi lên một vòng vẻ lo lắng, liền bận bịu nói ra, đồng thời còn không quên bổ sung một câu: "Hắn nói nhận thua không tính, ta nhận thua!"

Nói xong câu đó về sau, Lạc hà trực tiếp lách mình nhảy xuống lôi đài, trên lôi đài chỉ để lại một mặt áy náy Trương Nguyên cùng trợn mắt hốc mồm Chấp Pháp Giả.

"Tỷ thí kết thúc, Trương Nguyên tấn cấp!"

Sau một lát, Chấp Pháp Giả tuyên bố kết quả, bắt quá nhìn về phía Trương Nguyên ánh mắt mười phần bất thiện.

Kết quả đã tuyên bố, dưới trận nhất thời truyền đến trận trận cười vang.

"Ồ nháo!"

Trên khán đài, ngoại môn Nhị Trường Lão cái mũi kém chút tức điên, nhịn không được hừ lạnh.

"Đúng là một đôi tên dờ hoi!"

Từ Vân Tông Tông Chủ ngồi ở chủ vị phía trên, cùng ngoại môn Nhị Trường Lão tức giận khác biệt, tựa như là xem như một kiện chuyện lý thú, cười ha hả nói ra.

"Chúc mừng người tấn cấp!"

Trương Nguyên sau khi trở về, Từ Phong trêu chọc nói ra.

"Lần này thảm..."

Trương Nguyên tự lẩm bẩm, một bộ ném hòn bộ dáng, lúc này này có tâm tư cao hứng tấn cấp sự tình, một xuống lôi đài đầu óc hắn liền nhất thời thanh tỉnh, nhớ tới trên lôi đài phát sinh hết thảy, hắn đều không rõ ràng làm sao lại làm như thế hoang đường.

Bây giờ căn bản nghe không vào Từ Phong mấy người lời nói, về mặt cầu xin hướng trận chiến kia, biết mình lần này mất mặt ném lớn.

"Nén bi thương!" Từ Phong an ủi.

Về sau thời gian bên trong, Trương Nguyên trở nên trầm mặc ít nói đứng lên, liền xem tranh tài tâm tư đều không có, Từ Phong mấy người cũng rất thức thời không tiếp tục trêu chọc Trương Nguyên.

Thời đến sau nửa đêm, vòng thứ hai trận đấu sắp kết thúc, rốt cục đến phiên Từ Phong đăng tràng.

Đối thủ của hắn là một tên tu vi tại Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ đệ tử.

Tỷ thí sau khi bắt đầu, tên đệ tử kia biết Từ Phong lực lượng kinh người, có thể phát huy ra siêu việt bản thân tu luyện lực lượng.

Cho nên tên đệ tử này tại ngay từ đầu liền đã chế định ra kế hoạch tác chiến, dự định tránh đi cùng từ phong chính diện đối cứng, lợi dụng thân thể ưu thế tốc độ đánh bại Từ Phong.

Có thể vừa giao thủ một cái hắn liền phát hiện mình sai, Từ Phong tốc độ đã đến còn nhanh hơn hắn.

Cho dù không có thi triển Khinh Thân Quyết, chỉ bằng vào tự thân tốc độ, Từ Phong cũng còn nhanh hơn đối thủ bên trên một bậc.

Tại tên đệ tử kia khi tính toán theo dựa vào tốc độ tránh đi Từ Phong công kích thời điểm, Từ Phong gia tốc, thân hình trong nháy mắt đuổi theo tên đệ tử kia, chọt nhất quyền đánh ra.

Một quyền này bình thân không có gì lạ, có thể quyền trong bàn tay lại tản ra lực lượng kinh người ba động, bức bách đối thủ không thể không cùng hắn đối cứng.

Bồng!

Nhất quyền về sau, Từ Phong đối thủ trực tiếp bị oanh xuống lôi đài.

Đây đã là lần lưu thủ kết quả, nếu không tên đệ tử kia không chết cũng muốn trọng thương.

Một trận chiến này rất nhẹ nhàng, có thể nói là miếu sát, mà Từ Phong biểu hiện cũng rước lấy dưới đài một mảnh gọi tốt thanh âm, bắt quá hắn cũng không để ý những này, vọt xuống lôi đài, trở về tới Trương Nguyên các loại bên người thân.

"Lại để cho người phách lối một trận!" Lý Kiến ánh mắt lạnh lùng nhìn một chút Từ Phong, hắn từ lâu tấn cấp đến vòng tiếp theo, đối mặt một cái tu vi tại Ngưng Khí Cảnh bát tầng đối thủ, chỉ dùng mấy hiệp liền trọng thương đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 158: Hấn xác thực bệnh

"Tiểu tử này chẳng những lực lượng lớn, tốc độ đã đến cũng nhanh như vậy..."

Quan chiến đám người, lúc này mới ý thức tới bọn họ vẫn là đánh giá thấp Từ Phong thực lực.

"Nếu như hấn tu vi có thể đạt tới Ngưng Khí Cảnh cửu tầng, này chiến lực chẳng phải là càng kinh khủng, thật sự là chờ mong!" Rất nhiều người đã bắt đầu mang theo kính sợ nhìn quang đi xem Từ Phong, tại Vô Giả Thế Giới, cường giả mãi mãi cũng là được người tôn kính.

"Chỉ sợ là các loại không có cho đến lúc đó!" Có người lắc đầu nói ra!

"Lời này của ngươi là có ý gì? Ngươi đây là đang ghen ghét..." Một tên thiếu niên phần nộ nhìn lấy lời mới vừa nói người, cảm giác đối phương là ở vào ghen ghét Từ Phong thực lực mới nói như vậy, hấn vốn định vì Từ Phong mình bất bình, nhưng lời vừa nói ra được phân nửa, thanh âm liền cứ thế mà ngừng, chột trên mặt lộ ra vẻ tiếc hận.

Bởi vì hấn đột nhiên nhớ tới Từ Phong cùng Lý Kiến sinh tử chiến, minh bạch vừa rồi tên đệ tử kia lời nói cũng không phải là ghen ghét chi ngôn, mà là tại trình bày một sự thật.

Coi như Từ Phong thực lực mạnh hơn, hiện tại tu vi cũng bắt quá Ngưng Khí Cảnh thất tầng, coi như đồng giai vô địch, coi như có thể chiến thắng Ngưng Khí Cảnh bát tầng vô giả, nhưng muốn vượt vượt hai giai tu vi chiến thắng Lý Kiến, cái này sao có thể?

Huống hồ, Lý Kiến cũng là ngoại môn Thiên Kiêu, người nào có thể bảo chứng Lý Kiến liền không có khiêu chiến vượt cấp thực lực?

Không thể nghi ngờ, gã thiếu niên này cũng cho rằng Từ Phong sẽ bại bởi Lý Kiến, mà chiến bại kết quả chính là tử vong!

Từ Phong vọt xuống lôi đài, từ trong đám người đi qua, phía trước đệ tử nhao nhao cho hấn nhường ra một con đường, chung quanh đệ tử nhìn về phía hấn trong ánh mắt có kính sợ, nhưng càng nhiều là tiếc hận.

Cảm thán dạng này một thiên tài tại còn chưa trưởng thành trước đó liền đem thân vẫn.

Từ Phong thính lực nhạy cảm, tuy nhiên đám người chung quanh đều tại cực kỳ khe khẽ bàn luận, nhưng như cũ bị hấn rõ ràng nghe được.

Hấn chậm rãi bước mà đi, ngược lại là nhiều hứng thú nghe người chung quanh đối với hấn nghị luận, về phần là khen hay chê hấn ngược lại là không có quá để ý, cười trừ.

"Nhẹ nhõm chiến thắng, là dấu hiệu tốt!" Nhìn thấy Từ Phong trở về, Trương Nguyên miễn cưỡng vui cười đối Từ Phong chúc mừng nói.

Từ Phong nhìn một chút Trương Nguyên, "Àn" một tiếng về sau liền vội vàng chuyển người thân thể, Trương Nguyên này một bộ sầu mi khổ kiểm bộ dáng để hấn nghĩ tới Trương Nguyên trên lôi đài tình tiết, thật sự là không nín được cười.

"Hừ!" Trương Nguyên lạnh hừ một tiếng, hung hăng trừng Từ Phong liếc một chút, tối than mình giao hữu vô ý, hấn hiện tại có thể nói tình cảnh gian nan, làm vì muốn tốt cho hấn bằng hữu vậy mà tại lúc này chế giễu hấn.

Bất quá hấn cũng không lo được tức giận, trong đầu đã sớm bị vẽ u sầu lấp đầy.

Trước không đề cập tới trên lôi đài chuyện phát sinh có thể sẽ để cho mình tại tông môn cao tầng trước mặt lưu lại nhiều ấn tượng xấu, riêng là Lạc Hà ca ca liền có thể trước muốn hấn mạng nhỏ.

Hấn cùng Lạc Hà lẫn nhau có hảo cảm, lại chưa từng xuyên phá tầng kia giấy cửa sổ, thậm chí ngay cả giữa bọn hấn cái này tia hảo cảm đều một mực không dám bại lộ ở trước mặt người ngoài, cũng là bởi vì Lạc Ngôn tồn tại, nghe Lạc Hà nói qua, Lạc Ngôn đối cô muội muội này cực kỳ yêu thương, coi là hòn ngọc quý trên tay.

Hấn từng một mực đang nghĩ, nếu như bị Lạc Ngôn biết có một cái tu vi không cao, thiên phú đồng dạng nam tử nhớ thương bên trên muội muội của hấn, Lạc Ngôn có thể hay không đem người này xé sống.

Mà bây giờ hần không cần nghĩ, trên lời đài một màn liền là kẻ ngu cũng biết là chuyện gì xảy ra, huống chi là Lạc Ngôn.

Cho nên hần đang chờ đợi lấy chính mình vận mệnh, có chút tâm thần bất định, càng mười phần sợ hãi, nhưng bất kể như thế nào, Tâm đều tin tưởng vững chắc một cái tín niệm, hần sẽ không buông tha cho Lạc Hà, điểm này vô luận là ai đều ngăn cản không có.

"Cũng không biết Lạc Hà thế nào?" Trương Nguyên có chút bận tâm Lạc Hà, hần vừa mới nhìn đến Lạc Ngôn sắc mặt khó coi đem Lạc Hà mang đi, mà lại rời xa sân thi đấu, trong tâm mắt căn bản tìm không được hai người bóng dáng.

"Ta muốn hay không đem Lạc Ngôn cùng Lạc Hà quan hệ nói cho Từ Phong?" Tức giận về tức giận, nhưng lo lắng thời điểm, hần trước hết nhất nghĩ đến vẫn là Từ Phong, chỉ bất quá hần không biết Từ Phong mấy người đã sớm biết chuyện này.

"Tính toán!" Trương Nguyên suy tính một chút về sau, cảm thấy vẫn là không nói trước, miễn cho bị lại lần nữa chế giễu.

"Trở về!"

Đúng lúc này, Trương Nguyên nhìn thấy Lạc Ngôn huynh muội thân ảnh xuất hiện tại đám người hậu phương, xa xa hướng phía lời đài bên này đi tới.

Hần nhìn một chút Từ Phong bọn đều chú ý tới lời đài luận võ, cũng không nhìn thấy Lạc Ngôn huynh muội, cái này khiến Tâm dưới an tâm một chút, nếu không mấy người này tuyệt đối có thể đoán ra Lạc Ngôn cùng Lạc Hà quan hệ.

Bất quá lại quay đầu nhìn về phía Lạc Ngôn hai người thời điểm, Tâm nhất thời treo lên, bạch bạch nhảy không ngừng.

Hần nhìn thấy Lạc Hà lúc này thấp kích cỡ theo sau lưng Lạc Ngôn, liền như là một cái phạm sai lầm hài tử, thủ chương thỉnh thoảng lau sạch lấy khoe mắt, tuy nhiên khoảng cách khá xa nhìn không rõ ràng, bất quá Trương Nguyên có thể đoán ra Lạc Hà là khóc, đang không ngừng lấy tay lau lệ.

"Ta khẳng định là bị Lạc Ngôn xem như muốn ăn thịt thiên nga Cóc ghê!" Thấy cảnh này Trương Nguyên liền đã biết Lạc Ngôn thái độ, đau lòng Lạc Hà đồng thời, Trương Nguyên tự giễu cười một tiếng, tâm lý rất cảm giác khó chịu.

"Hướng về phía ta bên này đến?" Trương Nguyên một mực chú ý đến Lạc Ngôn hai người, lúc này cái này hai huynh muội đã tới gần đám người, mà lại chính là hướng phía hần chỗ phương hướng mà đến.

Lúc này đã có thể thấy rõ hai người dung mạo, Lạc Hà đúng là khóc, lúc này không ngừng lời kéo ca ca ông tay áo, không khó suy đoán nàng đang nỗ lực ngăn cản Lạc Ngôn tìm đến Trương Nguyên.

Mà Lạc Ngôn là một lần lại một lần Vô Tình hát ra muội muội xuất thủ, hần là yêu thương muội muội, coi là là hòn ngọc quý trên tay, nhưng yêu chiều không phải là phóng túng, nếu như không phải hôm nay lời đài luận võ, hần cũng không biết một mực nhu thuận muội muội sẽ giấu diếm hần bao lâu, chỉ sợ này Thiên muội muội cùng người chạy hần cũng không biết.

"Nhất định là tên hỗn đản kia, khẳng định là hần hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt muội muội ta..." Lạc Ngôn Hồ Bộ sinh phong, lần nữa tăng tốc cước bộ, hiện tại đã ức chế không nổi lửa giận trong lòng.

"Trương Nguyên sư huynh ngươi không sao chứ?"

Mộ Dung Tuyết trong lúc vô tình chú ý tới Trương Nguyên dị thường, quan tâm hỏi.

"Ây... Ta không có... Không có việc gì!" Trương Nguyên gạt ra một nụ cười khổ, trong lòng tối nghĩ một lát các người liền biết, ta lần này không có là có chuyện, mà chính là muốn một mạng.

"Ngươi sắc mặt không tốt lắm, mà lại trên trán đều là mồ hôi, có phải hay không sinh bệnh?" Mộ Dung Tuyết hỏi, tuy nhiên vô giả thể chất đi qua linh lực cái tạo đã mười phần cường hãn, sẽ rất ít sinh bệnh, nhưng sự tình không có tuyệt đối, nhìn thấy Trương Nguyên cái dạng này, Mộ Dung Tuyết vẫn là hỏi một câu.

"Hần là bệnh!"

Không đợi Trương Nguyên trả lời, Mộ Dung Tuyết bên hông Từ Phong đột nhiên ngữ khí nghiêm túc nói ra.

"Từ Phong sư huynh còn thông Y Đạo?" Mộ Dung Tuyết mở to cái miệng nhỏ nhắn, hơi kinh ngạc nhìn lấy Từ Phong.

"Hần thông cái rắm!" Trương Nguyên đầy trong đầu hắc tuyến, nhìn không được bạo nói tục, coi là Từ Phong đang nhạo báng hần.

"Người đều tìm tới cửa, ngươi còn giấu diếm cái rắm!" Từ Phong cũng không khách khí, ánh mắt nhìn chăm chú lên Trương Nguyên sau lưng, biểu lộ có chút ngưng trọng.

Hần tại quay đầu thời điểm liền chú ý tới chính hướng phía nơi này đi tới Lạc Ngôn hai người, lại nhìn thấy Trương Nguyên biểu lộ, tự nhiên là đoán ra ngọn nguồn, cho nên hần mới có thể nói Trương Nguyên bệnh, mà lại là tâm bệnh.

Nghe được hai người bạo nói tục, Mộ Dung Tuyết khuôn mặt ửng đỏ, có chút xấu hổ, đồng thời trong lòng càng thêm nghi hoặc hai người đến đang nói cái gì.

"Từ Phong sư huynh đang nhìn cái gì?" Đây là nàng đột nhiên nhớ tới Từ Phong vừa rồi tại nhìn chăm chú nơi xa, chú ý tới điểm ấy, Mộ Dung Tuyết cũng lần theo Từ Phong ánh mắt nhìn, cái này xem xét chỉ không khỏi để cho nàng kinh hô lên.

"Lạc Ngôn là chạy Trương Nguyên sư huynh đến?"

Mộ Dung Tuyết kinh hô cũng dẫn tới Tiền Phi bọn chú ý lực, thậm chí chung quanh những đệ tử kia cũng đều hiếu kỳ xoay người lại, muốn nhìn một chút xảy ra chuyện gì.

"Nhìn Lạc Ngôn cái này khí thế hung hung bộ dáng, hẳn là tìm đến Trương sư huynh tính sổ sách..." Tiền Phi mấy người cũng trong nháy mắt chú ý tới nhao nhao bọn họ đi tới Lạc Ngôn, Lạc Hà, không khỏi có chút lo lắng nói ra.

"Các người chẳng lẽ đã sớm biết Lạc Ngôn cùng Lạc Hà quan hệ?" Trương Nguyên hỏi.

"Liên người thông minh, chúng ta đều ngốc!" Từ Phong tức giận nói ra.

"Ta nếu là hơi thông minh một điểm, cũng không trở thành đi làm một cái muốn ăn thịt thiên nga Cóc ghê..." Trương Nguyên đối Từ Phong câu nói này ngược lại là không có quá lớn phản ứng, tự giấu cười một tiếng.

"Làm sao? Muốn từ bỏ?" Từ Phong nhú mày, nhìn ra được Trương Nguyên là thật tâm ưa thích Lạc Hà, nếu không ngày thường cơ trí như vậy Trương Nguyên cũng không có khả năng trên lời đài nhìn thấy Lạc Hà về sau liền hoàn toàn rơi vào mơ hồ.

"Ta sẽ không buông tha cho Lạc Hà! Cũng là bởi vì ta khờ, cho nên ta chính là muốn làm cái ý nghĩ này ăn thịt thiên nga Cóc ghê!" Bị Từ Phong hỏi một chút, Trương Nguyên không chút do dự nói ra, ánh mắt kiên định.

"Tốt, ta ủng hộ người!" Từ Phong trùng điệp vỗ một cái Trương Nguyên bả vai, trên mặt vẻ mặt ngưng trọng bởi vì Trương Nguyên một câu nói kia trong nháy mắt tiêu tán, cười rất rực rỡ.

"Người trên tinh thần ủng hộ ta liền tốt, lần này Lạc Ngôn kẻ đến không thiện, người cũng không cần quản!" Trương Nguyên ánh mắt lộ ra vẻ cảm động, hung hăng gật đầu, bất quá Lạc Ngôn là hướng về phía hắn mà đến, hắn cảm thấy mình hẳn là muốn một mình bộ mặt đối với chuyện này.

Không muốn liên lụy Từ Phong bọn là một mặt, chủ yếu nhất là chuyện này quan hệ đến hắn có thể hay không cùng Lạc Hà tiến tới cùng nhau, cho nên vô luận như thế nào, hắn đều nhất định muốn giống cái nam nhân một dạng đứng ra.

Từ Phong cười cười, không nói gì, bất quá trong lòng đã hạ quyết tâm, nếu như Lạc Ngôn dưới con thịnh nộ, không để ý môn quy trực tiếp ra tay với Trương Nguyên, vậy hắn coi như sớm bại lộ thực lực cũng đã bảo vệ Trương Nguyên an toàn.

"Không nghĩ tới lần này thi đấu đặc sắc như vậy, trừ một cuộc chiến sinh tử, bây giờ còn có thể nhìn thấy một trận Bồng Đà Uyên Ương phần diễn!"

Từ Phong chung quanh bọn họ một số đệ tử trước đó một mực đem sở hữu chú ý lực đều đặt ở trên lời đài, thậm chí đều không có chú ý tới Lạc Ngôn hai huynh muội rời đi, lúc này chú ý tới sau lưng một màn, sớm đã đoán được sự tình ngọn nguồn, từng cái biểu lộ hưng phấn nhìn chăm chú lên sau lưng động tĩnh, liền chờ Lạc Ngôn vừa đến, trò vui mở màn.

Thậm chí bởi vậy, bọn họ đã không còn quan tâm trên lời đài tình huống, cảm thấy loại chuyện này so trên lời đài luận võ càng thêm đặc sắc.

"Bồng Đà Uyên Ương?" Có người cười nhạo, "Người quá dễ mất cái này Trương Nguyên đi, hẳn nhiều lắm là liền một cái Cóc ghê!"

"Đúng, vị sư huynh này nói đúng, là ta nói sai!"

"Không có việc gì, nhất thời nói sai không thể tránh được!" Tên kia cười nhạo đệ tử biểu hiện mười phần khéo hiểu lòng người, sau đó hơi nghi hoặc một chút nói ra: "Thật không biết này Lạc Hà là làm sao coi trọng cái này Cóc ghê?"

Lúc này hắn đã đương nhiên đem Trương Nguyên tên thay thế vì Cóc ghê.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Thổ lộ

Tại mọi người nghị luận âm ỉ thời khắc, Lạc Ngôn huynh muội hai người đã đi tới Tử Phong bọn phụ cận.

Lạc Hà thấp giọng nức nở, nhìn lấy Lạc Ngôn trong đôi mắt tràn đầy cầu khẩn thần sắc.

Nhưng mà Lạc Ngôn lại bất vi sở động, ánh mắt băng lãnh rơi vào Trương Nguyên trên thân, thân thể bên trên tán phát ra lạnh lẽo khí tức, ần ần có sát ý lượn lờ.

Lạc Ngôn đến nhất thời tại đám người chung quanh bên trong sinh ra rối loạn tung bồng, bất quá cũng vèn vèn cực hạn tại Tử Phong đi tại một khu vực như vậy, khoảng cách quá xa đệ tử căn bản cũng không có chú ý tới bên này tình huống, đang chuyên tâm quan sát trên đài trận đấu.

Dù là như thế, nơi này bạo động cũng gây nên trên khán đài Tử Vân Tông nhân vật cao tầng chú ý.

Bọn họ ngồi tại trên khán đài, ở trên cao nhìn xuống, có thể thấy rõ trong đấu trường tình huống.

Tử Phong bên kia tình huống bọn họ cũng đã sớm chú ý tới, mà lại những người này đều là già thành tinh, chỉ là nhìn một chút liền suy đoán ra chuyện gì phát sinh.

"Thi đấu lúc lại dám như thế hồ nháo, ta nhìn những ngoại môn đệ tử này là một giới không bằng một giới." Một vị ngồi phía trước hàng nội môn trưởng lão có chút không vui nói ra.

"Tông Chủ, xảy ra chuyện như vậy là lão hủ quản lý thất trách, mời Tông Chủ trách phạt."

Ngoại môn Nhị Trưởng Lão do dự một chút, sau đó đứng dậy đối Tử Vân Tông người khom người nói ra.

Vừa rồi người trưởng lão kia mặc dù là đang nói ngoại môn đệ tử, nhưng nói bóng gió rõ ràng, cũng là đang chỉ trích ngoại môn quản lý không được.

Hắn thân là ngoại môn Nhị Trưởng Lão, tại Đại Trưởng Lão không hỏi thế sự tình huống dưới, hẳn xem như ngoại môn danh phó thực Đại Gia Trưởng, lúc này lại như thế nào nghe không ra tên kia nội môn trưởng lão lời này liền là tại nói cho hắn nghe.

Giờ phút này hắn sắc mặt đỏ lên, trong lòng nói không nên lời biệt khuất cùng phẫn nộ.

Lần này ngoại môn thi đấu trước có Lâm lão chất vấn, giờ phút này lại nhận Tăng lão châm chọc khiêu khích, mà hắn cái này ngoại môn người cảm quyền lại cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy, bởi vì hai người này đều là Tử Vân Tông bá chủ.

"Ngoại môn đệ tử đông đảo, phát sinh một số tranh chấp cũng không thể tránh được, Nhạc trưởng lão không nên tự trách!" Tử Vân Tông người nhìn Nhị Trưởng Lão liếc một chút, vừa cười vừa nói.

"Tạ Tông Chủ thông cảm!" Nhị Trưởng Lão nghe được Tông Chủ nói như thế, lúc này mới thần sắc hơi chậm, tâm tình tốt không ít. Lại nói: "Bất quá, mấy cái này hỗn trưởng dám ở thi đấu trong lúc đó nháo sự, xác thực nên trừng phạt một phen, lão hủ cái này đi xử lý."

Hắn đã hạ quyết tâm, nhất định phải hảo hảo cho mấy cái này đệ tử một bài học, nếu không khó hiểu biết mối hận trong lòng.

"Không cần!" Tử Vân Tông người khoát tay ngăn cản, nói: "Tông môn một mực cổ vũ đệ tử ở giữa lẫn nhau tranh phong, nếu là liền một huyết khí đều không có, này cũng không xứng trở thành ta Tử Vân Tông đệ tử."

Tử Vân Tông người hai câu này lệnh Nhị Trưởng Lão trước đó hậm hực quét sạch sành sanh, hắn biết Tông Chủ nói như thế, mặc dù là bảo vệ cho hắn thể diện, nhưng cùng lúc cũng chẳng khác gì là đắc tội Tăng lão.

Mà tại Tử Vân Tông người nói xong những lời này về sau, một bên Tăng lão sắc mặt trong nháy mắt âm trầm vừa đưa ra, mặc dù không có nói chuyện, bất quá có thể nhìn ra được trong lòng tất nhiên mủi lòng phẫn nộ.

"Nhạc trưởng lão trở về tiếp tục xem tranh tài đi, có Chấp Pháp Đệ Tử tại, lên không có cái gì rối loạn!"

Tử Vân Tông người phong kinh vân đạm, từ đầu đến cuối đều không để ý đến một bên sắc mặt khó coi Tăng lão, tựa hồ là chưa từng phát giác chính mình lời đã đắc tội với người.

Nhìn trên đài phát sinh một màn không có ảnh hưởng chút nào đến dưới đài cục thế phát triển.

"Liền nguoi phé vật này cũng dám nhớ thương muội muội ta? Ta nhìn nguoi thật sự là không biết sống chết!"

Lạc Ngôn băng lãnh dò xét Trương Nguyên liếc một chút về sau, trực tiếp mở miệng quát lớn.

Xoạt!

Sau một khắc, chung quanh một mực chú ý nơi này đệ tử một mảnh xôn xao, không nghĩ tới cái này Lạc Ngôn không chỉ có trên đài điên cuồng, cường hãn, dưới đài cũng bá đạo như vậy, gặp mặt câu nói đầu tiên liền cường thế như vậy, xem ra cái này Trương Nguyên là muốn không may.

Bất quá đối với này mọi người đến lúc đó không có biểu lộ ra bất luận cái gì đồng tình chi tâm, Vô Giả Thế Giới, người yếu không xứng đáng đến đồng

ình, huống chi bọn họ sớm đã nhận định Trương Nguyên là loại kia si tâm vọng tưởng người.

"Ca, người sao có thể nói như vậy, ta cùng Trương sư huynh chỉ là bằng hữu mà người không nên làm khó hử!" Lạc Hà hai mắt đầm lệ, lúc này bởi vì ca ca lời nói, khuôn mặt ửng đỏ, nhìn thấy Trương Nguyên xem ra ánh mắt, khiến cho nàng tim đập nhanh hơn, liền bận bịu có chút bối rối né tránh, không dám cùng Trương Nguyên nhìn nhau.

"Hừ, người im miệng!"

Lạc Ngôn đối muội muội mình cũng không lưu tình chút nào, nghiêm nghị quát.

Nếu như chỉ là bằng hữu bình thường, trên lời đài sự tình giải thích thế nào?

Riêng là vừa rồi muội muội mặt mũi tràn đầy đỏ bừng biểu lộ, sớm đã đem nàng bán.

"Làm sao? Người một người nam nhân còn không dám thừa nhận sao? Cần một nữ nhân vì người giải thích!" Lạc Ngôn không tiếp tục để ý muội muội, ánh mắt nhìn về phía Trương Nguyên, trong mắt tràn đầy chán ghét.

"Không có cái gì không có dám thừa nhận, mà lại, chúng ta bây giờ quan hệ xác thực chỉ là bằng hữu." Trương Nguyên nhìn chăm chú Lạc Ngôn, cũng không bị đối phương khí thế chấn nhiếp ở.

"Ha ha ha..." Lạc Ngôn đột nhiên cười to, trong tiếng cười tràn đầy châm chọc, sau một lát, hửn chỉ Trương Nguyên, nói với Lạc Hà: "Muội muội, người cùng người lui tới ta không phân đối, nhưng ít ra không thể là loại này không còn gì khác Kê hèn nhất, hửn căn bản không xứng với người."

"Đại ca, người không thể như thế vũ nhục hửn, hửn không phải Kê hèn nhất! Ta..." Lạc Hà tại nghe xong Trương Nguyên lời nói về sau, thần sắc có chút thất lạc, bất quá đối với đại ca chỉ trích, nàng có chút quật cường phản bác, ngữ khí kiên định.

Nàng cùng Trương Nguyên tại nhiệm vụ đại diện quen biết, cũng cùng một chỗ tiến vào Ô Đan Sơn Mạch bên trong thí luyện, bọn họ từng trải qua qua sinh tử nguy hiểm, đã từng cùng nhau hưởng thụ chia sẻ Linh Tài vui sướng.

Có một lần bọn họ đội ngũ ngộ nhập một mảnh Thú Quân lãnh địa, đối mặt số lượng to lớn, thực lực cường hãn Linh Thú bày, tất cả mọi người chỉ lo chính mình đào mệnh, chỉ có Trương Nguyên tại nàng nhất là hoảng lúc rối loạn đối với hửn thân xuất viện thủ, mang nàng xông ra Thú Quân, cho nên nàng biết Trương Nguyên không phải Kê hèn nhất.

Mà nàng sở dĩ thất lạc là bởi vì Trương Nguyên để cho nàng cho là mình đối Trương Nguyên tình cảm chỉ là mong muốn đơn phương, nguyên lai đối phương thủy chung chỉ là coi nàng là làm bằng hữu.

"Lạc Hà!"

Trương Nguyên cắt ngang Lạc Hà lời nói, trên mặt lộ ra một vòng mỉm cười, nói ra: "Chúng ta trước kia là bằng hữu, hôm nay mặc kệ chuyện gì phát sinh, ta vẫn như cũ sẽ đem người coi thành bằng hữu."

Lạc Hà quay đầu, có chút áy náy nhìn lấy Trương Nguyên.

"Ta không nghĩ tới hôm nay sự tình hội phát triển thành dạng này, bất quá dạng này cũng tốt, ngược lại là để cho ta có dũng khí nói với người ra trong nội tâm của ta ản tàng hồi lâu lời nói."

Trương Nguyên không để ý đến Lạc Ngôn nhìn về phía cái kia giết người đồng dạng ánh mắt, tiếp tục nói: "Tuy nhiên nhà ta thể phổ thông, tu vi, tướng mạo càng chưa nói tới tuấn lãng, nhưng ta vẫn còn muốn nói, ta... Ta từ khi một lần kia tại nhiệm vụ đại diện bên trong nhìn thấy người về sau liền thích người."

"A..."

Lạc Hà kinh hô, không nghĩ tới Trương Nguyên sẽ nói ra như thế một phen tới.

Hửn đây là đang đối ta tỏ lộ sao? Cái này. . . Ta nên làm cái gì!

Lạc Hà trong lòng bối rối, không biết nên nói cái gì, bất quá trong nội tâm lại sinh ra một loại mặc danh cảm giác, nàng rõ ràng đây là vui sướng.

Không biết là Lạc Hà như thế, tại Trương Nguyên lời nói sau khi nói xong, phụ cận vây xem đệ tử biểu lộ cũng đều một trận kinh ngạc, nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Gia hỏa này điên sao? Ngay trước Lạc Ngôn bộ mặt liền dám trước mặt mọi người đối muội muội của hửn tỏ lộ?" Mọi người trong lòng chấn kinh, trong đầu ý nghĩ đầu tiên cũng là cảm thấy Trương Nguyên điên, thật đúng là Sắc Trung Ác Quỷ, chẳng lẽ không biết dạng này hội hoàn toàn chọc giận Lạc Ngôn?

Ngược lại là một số nữ đệ tử nhìn về phía Trương Nguyên ánh mắt biến, không hề như trước đó như vậy chán ghét, tuy nhiên trong lòng bọn họ Trương Nguyên vẫn là 'Cóc ghê' hình tượng, nhưng ít ra đã là một cái nhìn lấy thuận mắt Cóc ghê.

Mộ Dung Tuyết mấy người cũng đối Trương Nguyên có chút lau mắt mà nhìn, bất quá trên mặt rõ ràng hiển lộ ra vẻ lo lắng, Trương Nguyên cử động lần này không thể nghi ngờ hội chọc giận Lạc Ngôn, Lạc Ngôn thực lực cùng điên cuồng cá tính sớm tại thứ một vòng đấu thời điểm, mọi người liền đã rõ như ban ngày.

Chọc giận một người như vậy, Trương Nguyên hạ tràng có thể sẽ rất thảm, bọn họ hiện tại đã bắt đầu do dự, muốn hay không hiện tại qua đêm Cháp Pháp Đệ Tử gọi tới, nếu không một khi Lạc Ngôn ra tay với Trương Nguyên, nơi này không ai có thể ngăn cản đối phương.

Bởi vì bọn hắn ở vào đám người phía ngoài nhất, mà Cháp Pháp Đệ Tử đều tụ tập tại bốn phía lối đi biên giới, lúc này cũng không có lưu ý chỉ lực tình huống, nếu như Lạc Ngôn xuất thủ thời điểm, cho dù có Cháp Pháp Đệ Tử chú ý tới về sau chạy đến, chỉ sợ thì đã trễ.

Đang mấy người do dự thời điểm, đột nhiên nghe được một tiếng gầm thét truyền đến, giờ khắc này, mấy người bọn họ trong lòng cảm giác nặng nề, thậm chí kêu hồng bét.

"Người muốn chết!"

Gầm thét người chính là Lạc Ngôn, giờ khắc này hắn đã giận không kềm được.

Tên tiểu tử trước mắt này không những không nhìn hắn uy hiếp, ngược lại ngay trước hắn bộ mặt 'Đùa giỡn' muội muội của hắn, cái này khiến hắn làm sao có thể nhẫn?

Nguyên bản hắn còn dự định uy hiếp Trương Nguyên một phen, tại đối phương nhìn thấy hắn về sau, chịu thua cầu xin tha thứ về sau, để muội muội nhìn thấy Trương Nguyên là một cái dạng gì người, dạng này muội muội tự nhiên sẽ đối Trương Nguyên hết hy vọng.

Nhưng là bây giờ hắn cảm thấy mình sai, tên tiểu tử trước mắt này quả thực là không biết sống chết, cho nên hắn tại giận quát một tiếng về sau, thân hình nổ bắn ra mà ra, đã đến cũng không để ý môn quy, trực tiếp ra tay với Trương Nguyên.

"Ca, không có..." Lạc Hà kinh hô, nước mắt trong khoảnh khắc lần nữa dâng trào.

Giờ khắc này nàng linh động trong ánh mắt giống như trong nháy mắt mất đi sắc thái, hắn nhìn ra ca ca sát ý, cũng biết ca ca một quyền này uy lực, một quyền này, lấy Trương Nguyên thực lực căn bản trốn không thoát, muốn ngoan kháng chỉ có thể là chết càng nhanh, mà hết thảy này nàng ngăn cản không có.

Riêng là khi nàng nhìn thấy Trương Nguyên mỉm cười nhìn về phía nàng ánh mắt, để trong nội tâm nàng còn có một tia may mắn cũng tan thành mây khói, Trương Nguyên đã đến không có né tránh hoặc là phản kháng ý tứ, lúc này mỉm cười nhìn lấy nàng, chính như bọn họ lần thứ nhất gặp mặt lúc, Trương Nguyên trên mặt mang nụ cười nhân nhật.

Nàng biết, Trương Nguyên tự biết bất lực tới, cho nên dứt khoát dùng cái này thời gian ngăn ngừa đến cùng nàng cáo biệt.

Lưỡng tình tương duyệt người, lẫn nhau tâm cũng giống như là liên hệ, Lạc Hà đoán rất đúng, Trương Nguyên đúng là làm tính toán như vậy.

Có!

Lạc Ngôn mang theo giận dữ mà đến, một quyền này mặc dù không có thi triển bất kỳ vũ kỹ nào, nhưng uy thế kinh người, tự tin tuyệt đối có thể nhất quyền đánh chết Trương Nguyên cái này đáng giận gia hỏa.

Quyền chưởng tại nửa đường bên trong nhanh chóng đánh ra, lại mượn lấy thân thể bộc phát ra tốc độ, một kích này, không ngừng uy lực mười phần, càng là nhanh kinh người, cũng không khí chung quanh ma sát, dẫn phát trận trận nổ đùng thanh âm.

"Tự gây nghiệt thì không thể sống!"

"Cái này Trương Nguyên chết ngược lại là biệt khuất..."

Nhìn thấy một màn này, mọi người trong lòng tuy nhiên chấn kinh Lạc Ngôn điên cuồng, đã đến không nhìn môn quy, nói hạ sát thủ liền hạ sát thủ, đồng thời cũng đem Trương Nguyên phản tử hình, một kích này ở đây đệ tử người nào có thể cản? Liền xem như trên khán đài Hóa Khí Cảnh cường giả chú ý tới nơi này tình huống về sau, cũng không kịp cứu viện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Ra ngoài ý định

Riêng là, mọi người đã nhìn ra Trương Nguyên đã bỏ đi phản kháng, đây càng thêm nhất định kết cục bi thảm.

"Hỗn trướng!"

Một tiếng gầm thét từ trên khán đài truyền đến, đến từ một danh Hồng Diện lão giả.

Hắn một mực chú ý nơi này tình huống, bởi vì khoảng cách khá xa, hắn căn bản nghe không rõ Lạc Ngôn mấy người đối thoại, không nghĩ tới Lạc Ngôn lại đột nhiên đối Trương Nguyên hạ sát thủ.

Trương Nguyên đến nói cái gì gây nên Lạc Ngôn nổi giận, cái này Hồng Diện trưởng lão cũng không rõ ràng, nhưng hắn biết một kích này nếu như đánh vào Trương Nguyên trên thân, đối phương khẳng định không có mạng sống khả năng.

Mất thấy xuất thủ ngăn cản đã không kịp, nhưng hắn vẫn là phi thân lên, thân thể còn tại giữa không trung, phát ra một tiếng gầm thét, muốn ngăn cản Lạc Ngôn.

Cái này âm thanh gầm thét nghe bình thường không có gì lạ, nhưng rơi vào Lạc Ngôn trong tai lại như là Kinh Lôi trong đầu nổ vang, khiến cho hắn tâm thần rung động, vận chuyển linh lực cũng tại lúc này xuất hiện một lát đình trệ.

"Tinh Thần Lực công kích!"

Lạc Ngôn kiến thức bất phàm, biết trên khán đài có nội môn trưởng lão ra tay với mình ngăn cản.

Bất quá, hắn không có chút nào thu tay lại ý tứ, cho dù sau đó lại nhận tông môn nghiêm khắc xử phạt cũng sẽ không tiếc.

Một tiếng này mang theo Tinh Thần Lực công kích cũng không muốn thương tổn hắn, chỉ là trì hoãn một chút hắn động tác.

Sau một khắc, Lạc Ngôn ổn định tâm thần, linh lực tiếp tục vận chuyển, một quyền này tiếp tục hướng Trương Nguyên đánh tới.

Ngay tại một quyền này khoảng cách Trương Nguyên không đủ tam xích khoảng cách lúc, hắn chậm rãi nhắm mắt lại, khóe mắt chảy xuống một giọt trong suốt nước mắt, cũng không phải là ham sống, chỉ hận khó gặp lại giai nhân, Diệc Phi sợ chết, duyên vì không cam lòng.

Bồng!

Một tiếng nổ vang rung trời tại Trương Nguyên bên tai vang vọng, khiến cho Tâm làm trầm xuống.

Cứ như vậy chết?

Trương Nguyên sinh lòng bi thương, nhưng trong nháy mắt hắn kịp phản ứng, chính mình vừa rồi làm sao không có cảm giác được bất luận cái gì đau đớn, chẳng lẽ là trong nháy mắt bị miểu sát, khiến cho hắn không có có nhận đến một tia thống khổ.

Sau một khắc, hắn đột nhiên cảm giác được thân thể bị đụng bay, tốt giống thứ gì đâm vào trong ngực hắn, đem hắn đè ở phía dưới.

"Bây giờ không phải là giả chết thời điểm, mau dậy."

Sau đó Trương Nguyên cảm giác được thân thể nhẹ bẫng, bên tai truyền đến một đạo gấp rút thanh âm, đồng thời bốn phía tiếng ồ lên cũng tại thời khắc này vang nhập não hải.

"Tử Phong!"

Hắn mở mắt, nhìn thấy trước người đứng đấy một thiếu niên bóng lưng, cái thân ảnh này hắn không thể quen thuộc hơn được, không có đúng là mình hảo hữu Tử Phong này!

Là Tử Phong giúp ta ngăn lại một kích này?

Thấy rõ trước mắt tình huống, Trương Nguyên trong lòng khiếp sợ không thôi, khó trách Tử Phong từng nói có tám thành nắm chắc có thể chiến thắng Lý Kiến, nguyên lai Tử Phong đã vậy còn quá mạnh!

Nhiên mà ý nghĩ này cũng chỉ tại trong đầu hắn lóe lên một cái rồi biến mất, hắn biết bây giờ không phải là muốn những khi này, có thể nhìn ra Tử Phong tuy nhiên ngăn trở Lạc Ngôn một kích này, nhưng thân thể cũng nhận nhất định bị thương, mà Lạc Ngôn lúc này trong mắt hung quang lấp lóe, lại một lần nữa công kích công kích mà đến.

Hắn lập tức minh bạch, Tử Phong lo lắng không thể chống đỡ được Lạc Ngôn, cho nên lên tiếng thúc giục, hắn là để hắn trước trốn, nơi này đã bị tông môn cao tăng chú ý tới, hắn chỉ cần trì hoãn một lát liền có thể giữ được tính mạng.

"Không được!"

Trương Nguyên rõ ràng Từ Phong ý đồ, nhưng trong đầu trong nháy mắt đem chạy trốn suy nghĩ vứt bỏ, đối mặt Lạc Ngôn công kích, Từ Phong có thể ngăn cản một lần, có thể hay không ngăn trở lần thứ hai hẳn không dám khẳng định, lấy Lạc Ngôn loại này người điên tính cách, rất có thể tại giận chó đánh mèo chỉ trước đem Từ Phong đánh giết, hẳn Trương Nguyên không thể để cho Từ Phong bởi vì chính mình mà có bất kỳ bất trắc.

Nghĩ tới đây, Trương Nguyên phi thân dự định thay Từ Phong ngăn trở một kích này, nhưng hẳn cách hai người này còn cách một đoạn, mà lại tốc độ lại không kịp hai người, lúc này có thể nói là có lòng không đủ lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy Từ Phong cùng Lạc Ngôn đối kháng một kích này.

"Người muốn chết, vậy ta liền thành toàn người!"

Lạc Ngôn nghiêm nghị quát, hai mắt phiếm hồng, diện mục nhìn đều có chút dữ tợn.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra sẽ có người có thể ngăn lại chính mình vừa rồi một kích kia, để Trương Nguyên không công nhật về một cái mạng.

Mà cơ hội lần này qua đi, hẳn tự biết lại muốn giết Trương Nguyên đã không có khả năng, bởi vì hắn đã cảm ứng được một cỗ cường hãn khí tức đang từ khán đài phương hướng nhanh chóng tiếp cận.

Hắn không cam tâm, càng thêm phần nộ.

Mà hết thảy này đều là bởi vì tên tiểu tử trước mắt này, đã như vậy, vậy liền để người mang hắn đi chết!

Liệt Sơn chưởng!

Võ nói điên cuồng lệnh chung quanh người phát ra trận trận kinh hô, biết Lạc Ngôn là động thật giận.

Chỉ sợ hắn lúc này thống hận Từ Phong chỉ tâm càng sâu Trương Nguyên.

Ra tay với Trương Nguyên thời điểm, Lạc Ngôn cũng chỉ là lợi dụng đòn công kích bình thường thủ đoạn, mà lần này ra tay với Từ Phong, đúng là dùng tới vũ kỹ!

Liệt Sơn chưởng một khi đánh ra, tản ra khủng bố uy năng, nổi lên cuộn cuộn Cuồng Phong, hình như có Khai Sơn Liệt Thạch chi năng!

Từ Phong nhìn lấy đánh tới một chưởng này, mặt lộ vẻ về mặt ngưng trọng, biết một chưởng này đáng sợ.

Một chưởng này vô luận là tốc độ vẫn là uy thế đều hết sức kinh người, Từ Phong không có nắm chắc có thể đối cứng một chưởng này, bất quá hắn tự tin bằng vào tốc độ có thể tránh thoát một chưởng này, nhưng hẳn không thể tránh, nếu như hắn tránh thoát một chưởng này, này sau lưng Trương Nguyên tuyệt đối phải tiếp nhận một chưởng này.

Giờ khắc này Từ Phong biết mình không thể do dự nữa, nhất định phải triển lộ ra tu vi chân chính, lấy hắn chiến lực mạnh nhất qua đối cứng một kích này, bằng không hẳn cho dù không chết cũng sẽ người bị thương nặng, đến lúc đó đừng nói tiếp tục tham gia ngoại môn thi đấu, chỉ sợ đều khó mà sống qua cùng Lý Kiến sinh tử chiến, dù sao Lý Kiến cũng sẽ không hảo tâm đến bởi vì hắn thụ thương mà trì hoãn sinh tử chiến.

Ngay tại hắn dự định toàn lực xuất thủ thời điểm, chỉ gặp bóng người trước mắt lóe lên, đã đem hắn ngăn ở phía sau, đạo nhân ảnh này tốc độ nhanh đến liền Từ Phong thị giác đều gian nan bắt kịp độ.

Bất quá, Từ Phong biết, không cần hắn lại ra tay.

"Nghịch tử, người điên không thành!" Người tới gầm thét, chính là tên kia Hồng Diện lão giả.

Lão giả tiện tay vung lên, nổi lên một trận năng lượng ba động, dễ như trở bàn tay đem Lạc Ngôn công kích hóa giải, khiến cho thân thể một cái lão đạo sư yếu nửa ngã sắp xuống.

Chung quanh đông đảo đệ tử nhìn cái này gọi một cái trợn mắt hốc mồm, phát sinh trước mắt sự tình đều tại trong điện quang hỏa thạch phát sinh, hẳn phải chết không nghi ngờ Trương Nguyên lại bị Từ Phong xuất thủ giải cứu, Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ thực lực lại có thể ngang kháng Lạc Ngôn nhất kích mà chỉ chịu đến chút vết thương nhẹ, để cho người ta không khỏi sợ hãi thần phục Từ Phong chiến lực là mạnh bao nhiêu, chỉ sợ đồng giai vô địch cũng không đủ.

Mà chọc giận Lạc Ngôn Từ Phong cũng đem lại lần nữa tiếp nhận Lạc Ngôn càng thêm hung mãnh nhất kích, có người cảm thấy Từ Phong mạnh hơn cũng không thể chống đỡ được lần này công kích, Trương Nguyên sinh tử hội sẽ khiến nhất định gọn sóng, nhưng nếu như Từ Phong chết trong tay Lạc Ngôn, tất nhiên sẽ gây nên sóng to gió lớn, thậm chí có ít người lúc này sinh ra ý nghĩ đầu tiên chính là, tại Từ Phong sau khi chết, trước tiên qua nhìn một chút Lý Kiến phản ứng.

Nhưng mà, sự tình lại lần nữa vượt quá tất cả mọi người dự kiến, vị kia lão giả mặt đỏ cuối cùng kịp thời đuổi tới, hóa giải hết thảy, cái này liền tiếp sự tình thật có thể nói là là biến đổi bất ngờ, có chút kịch vui tính.

Bị Hồng Diện lão giả quát lớn, thậm chí là hóa giải hẳn một kích mạnh nhất, Lạc Ngôn phản thật không có biểu hiện ra phần nộ biểu lộ, chỉ là hung dữ trừng Từ Phong cùng Trương Nguyên liếc một chút, đứng ở nơi đó giữ im lặng, lại không dám nhìn thẳng này Hồng Diện lão giả.

"Cái này Lạc Ngôn tuy nhiên điên lên mười phần đáng sợ, nhưng còn không dám tại nội môn trưởng lão trước mặt làm càn!" Chung quanh có đệ tử khe khẽ bàn luận.

Bọn họ tuy nhiên không biết cái này Hồng Diện lão giả, nhưng lão giả thực lực cường đại, lại không phải Ngoại Môn Trưởng Lão, cho nên lão giả thân phận tự nhiên miêu tả sinh động.

Bất quá tên đệ tử này vừa nói xong, liền nghe đến một tiếng kêu khóc vang lên, nghe ngóng, tên đệ tử này biểu lộ nhất thời cứng đờ, con mắt trừng đến tròn trịa, có chút không dám tin tưởng, nguyên lai kịch vui tính một màn đã đến không có kết thúc.

"Nhị Gia Gia!"

Cách đó không xa Lạc Hà tại lão giả đến giờ khắc này tâm tình hoàn toàn mất khống chế, kêu khóc một tiếng bay nhào đến lão giả trong ngực, thanh âm bên trong giọng như có vô tận ủy khuất, lệ hoa đái vũ.

Hồng Diện lão giả nguyên bản còn đối Lạc Ngôn dựm râu trừng mắt, trợn mắt nhìn, nhưng khi Lạc Hà đánh tới trong nháy mắt, lão giả trên mặt phần nộ biểu lộ không khỏi tiêu tán không ít, mặc cho Lạc Hà bỏ nhào vào trong ngực hắn.

"Người nha đầu này!" Lão giả có chút giận dữ nói ra, bất quá trong giọng nói lại mang theo nồng đậm cung chiêu cùng đau lòng.

Đây là có chuyện gì? Lạc Hà xưng hô như thế nào cái này nội môn trưởng lão vì Nhị Gia Gia?

Đám người chung quanh biểu lộ sửng sốt, nếu như lão giả này là Lạc Hà Nhị Gia Gia, đây chẳng phải là nói, Lạc Ngôn cũng là cái này Hồng Diện lão giả tôn tử!

Lập tức, mọi người giật mình, khó trách Lạc Ngôn dám đối Trương Nguyên cùng Tử Phong thống hạ sát thủ, nguyên lai lại có cái tầng quan hệ này.

Chợt mọi người tại nhìn về phía Trương Nguyên cùng Tử Phong trong ánh mắt nổi lên một vòng đồng tình, thăm than hai người này thật đúng là không may, Bản Nhân vì Lạc Ngôn thời điểm lại nhận tông môn nghiêm trị, nhưng chỉ sợ lấy Lạc Ngôn cùng lão giả quan hệ, nghiêm trị là không thể nào.

Riêng là mọi người nhìn về phía Trương Nguyên ánh mắt, càng là chứng thực Trương Nguyên 'Cóc ghè' thân phận, người ta gia gia là nội môn trưởng lão, mà người thì sao?

Tử Phong nhìn một màn trước mắt cũng có vẻ hơi ngoài ý muốn, chưa từng nghĩ chính mình hảo huynh đệ ưa thích nữ nhân lại có như thế thân phận bối cảnh, hẳn không khỏi quay đầu nhìn một chút Trương Nguyên.

Trương Nguyên cùng Tử Phong ánh mắt đối mặt, biết Tử Phong cái nhìn này cùng người khác khác biệt, không có bất kỳ cái gì ý trào phúng.

Trương Nguyên minh bạch Tử Phong trong mắt hỏi thăm chi ý, cười khổ lắc đầu, biểu thị hẳn cũng không biết Lạc Hà có cái thân là nội môn trưởng lão gia gia, hơn nữa nhìn bộ dáng Lạc Hà cái này Nhị Gia Gia đối mười phần sùng ái, quan hệ tất nhiên mười phần thân cận.

Tử Phong thờ dài một tiếng, đi đến Trương Nguyên bên cạnh vỗ vỗ đối phương bả vai biểu thị an ủi, biết Trương Nguyên khi biết Lạc Hà thân phận về sau, tâm tình hội càng thêm hóng hển.

Trương Nguyên nhếch miệng cười một tiếng, đúng là so khổ còn khó nhìn, nói với Tử Phong: "Người không sao chứ?"

"Không có việc gì!"

Tử Phong lắc đầu, hẳn đối cứng Lạc Ngôn một kích kia thời điểm cũng không phải là vận dụng toàn bộ thực lực, vẫn như cũ chỉ là vận dụng Ngưng Khí Cảnh thất tầng trung kỳ thực lực lại phối hợp bộc phát ra thân thể lực lượng chống lại một kích kia.

Hắn chỉ như vậy, cũng không phải là khinh thường, mà là bởi vì Lạc Ngôn một kích kia nhận Hồng Bào lão giả hô uống ảnh hưởng, uy thế có chỗ suy giảm.

Cho nên hắn cũng muốn thử một lần chính mình chỉ dựa vào thân thể lực lượng phối hợp Ngưng Khí Cảnh trung kỳ linh lực tu vi có thể đạt tới cái dạng gì tầng thứ, dù sao chỉ mấy lần trước xuất thủ, hắn đã đem một tên Ngưng Khí Cảnh trung kỳ võ giả nhất quyền đánh tan, hắn lúc ấy cảm thấy mình còn có dư lực, cho nên muốn mượn này thử một lần đến tột cùng.

Nhưng mà kết quả này làm hắn hài lòng đồng thời cũng âm thầm kinh hãi không thôi, hắn đánh giá ra mình bây giờ thi triển thực lực hẳn là có thể đối kháng Ngưng Khí Cảnh bát tầng đỉnh phong võ giả, nhưng muốn đối kháng Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả nhất kích vẫn còn có chút miễn cưỡng, cái này cũng may mắn Lạc Ngôn công kích chịu được trở ngại, nếu không hạ tràng cũng không phải là vết thương nhẹ đơn giản như vậy.

Bởi vậy, hắn không thể không thừa nhận, chính mình vẫn còn có chút khinh thường, đối Ngưng Khí Cảnh cửu tầng võ giả hoàn toàn có một cái khác sâu nhận biết.

Nếu như nói có chiến lực siêu quần người tại Ngưng Khí Cảnh có thể vượt vượt hai cái cảnh giới nhỏ đánh bại đối thủ, lại không nhất định có thể vượt qua một cái cảnh giới nhỏ đánh bại Ngưng Khí Cảnh cửu tầng đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Bị trêu đùa!

Áo đỏ lão giả từ trên khán đài lẳng không trượt xuống, giữa không trung càng là lên tiếng quát lớn, một màn này bị ở đây đông đảo đệ tử để ở trong mắt, không biết chuyện gì phát sinh.

Trên lôi đài chiến đấu vẫn đang kéo dài, không khỏi nhiều người chú ý lực đã sớm theo áo đỏ lão giả thân ảnh rơi xuống Từ Phong bọn họ nơi đó.

Hơi chút nghe ngóng, mọi người giật mình, giờ mới hiểu được vừa rồi phát sinh hết thảy, sau đó từng cái biểu lộ cực kỳ đặc sắc.

"Cái này Lạc Thị huynh muội ẩn tàng ngược lại là rất sâu, có một người thân là nội môn trưởng lão Nhị Gia Gia, trước đó liền không người biết được!"

"Hắc! Muốn nói ẩn tàng sâu, chỉ sợ bọn họ huynh muội cộng lại cũng không bằng cái kia Trương Nguyên a, chỉ sợ người này sớm đã từ Lạc Hà miệng bên trong biết được việc này, cho nên mới tận lực tiếp cận Lạc Hà, muốn dựa vào cái này trèo lên nội môn trưởng lão cái này một cành cây cao, có thể thấy được thành phủ chi thâm làm cho người lú lười!"

Biết được vừa rồi sự tình gì về sau, bất đồng thanh âm cũng trong đám người vang lên, hoặc sợ hãi thán phục Lạc Thị huynh muội thân thế, cũng hoặc châm chọc Trương Nguyên không biết tự lượng sức mình.

Người khác nhau đối đãi đồng dạng một việc thiên về điểm cũng không hoàn toàn giống nhau, tại một số người rất là bất quá thảo luận Trương Nguyên cùng Lạc Hà sự tình thời điểm, nhiều người hơn là chú ý tới một vòng càng thêm quan trọng chi tiết.

"Người này phải chết!"

Lý Phong mặt lộ vẻ lạnh lùng, ánh mắt nhìn chăm chú phương xa một màn, riêng là rơi vào Từ Phong trên thân, trong lòng sát ý lẫn nhiên.

Từ Phong bộc phát ra chiến lực làm hắn cảm thấy một chút bất an, hiện tại Từ Phong tuy nhiên sẽ không đối với hắn sinh ra cái uy hiếp gì, nhưng nếu như cho đủ với trưởng thành không gian, khó tránh khỏi sẽ có một ngày có thể uy hiếp được hắn.

Mà từ hắn mấy năm trước ra tay với Từ Phong về sau, hắn cùng Từ Phong ở giữa liền lại không quay lại chỗ trống, hắn đem Từ Phong đánh cho trọng thương, khiến cho uống phí hết ba năm lúc tu luyện Quang ba năm này đối với mới vừa vào võ đạo người có thể nói đầy đủ trân quý, Từ Phong há có thể không có ghi hận hắn? Chỉ sợ giết Tâm đều có, cho nên Lý Phong biết, hắn cùng Từ Phong ở giữa không có bất kỳ cái gì quay lại chỗ trống.

Chỉ cần Từ Phong không chết, bọn họ cuối cùng là cừu nhân!

Mà một cái ung có yêu nghiệt như thế thiên phú cừu nhân ở bên, để hắn như thế nào an tâm?

Lý Phong lãnh mâu nhìn Lý Kiến liếc một chút, cái này thành sự không có gia hỏa, cũng là bởi vì hắn, chính mình trêu chọc dạng này một cái yêu nghiệt.

Lý Kiến lúc này cũng là sắc mặt âm trầm, nếu như nói toàn bộ Luận Võ Trường bên trong quan tâm nhất Từ Phong liền trừ hắn ra không còn có thể là ai khác, cho nên sớm tại Lạc Ngôn lần thứ nhất xuất thủ thời điểm, hắn cũng đã bắt đầu chú ý tới nơi đó phát sinh hết thảy.

Từ Phong xuất thủ ngăn cản được Lạc Ngôn một kích kia cũng bị hắn rõ ràng để ở trong mắt.

Bằng vào hắn nhãn lực, tự nhiên là đó có thể thấy được Lạc Ngôn xuất thủ tựa hồ là nhận ảnh hưởng gì, đến mức một kích kia cũng không thể hiện ra phải có uy năng, nhưng dù cho như thế, uy lực vẫn như cũ không tầm thường.

Từ Phong có thể lấy vết thương nhẹ đại giới hóa giải Lạc Ngôn công kích xác thực vượt quá hắn dự liệu, Từ Phong càng là thể hiện ra thực lực cường đại, bảo ngày mai tư càng là bất phàm, cái này khiến Lý Kiến trong lòng phần hận không thôi.

Tuy nhiên hắn có hoàn toàn chắc chắn có thể chiến thắng Từ Phong, nhưng hiện tại xem ra, cho dù là cuối cùng hắn đem Từ Phong chém giết cũng thu hoạch được sinh tử chiến thắng lợi, chỉ sợ mọi người tâm cũng sẽ cho rằng Từ Phong cũng không phải là không bằng hắn, chỉ là không có trưởng thành mà thôi.

Mà Từ Phong cũng sẽ giống như một tòa núi lớn, như bóng với hình, thủy chung ép ở trên người hắn, vùng đi không được.

"Đáng chết, người thật sự là chết không có gì đáng tiếc!" Lý Kiến trong mắt tràn đầy oán độc.

Cũng đúng lúc này, hắn cảm nhận được Lý Phong quăng tới thấu xương băng hàn ánh mắt, không khỏi khiến hắn càng thêm phần nộ.

Lý Kiến có thể nhìn ra đối phương rõ ràng là tại oán trách hắn đem liên lụy bên trong, bất quá hắn cũng không để ý tới đối phương, không muốn lúc này cùng Lý Phong sinh ra không có xung đột.

Người nhìn thấy Từ Phong thể hiện ra thiên phú như vậy về sau liền bắt đầu oán trách ta? Lúc trước thu ta gốc cây kia trăm năm Hòa Linh Tham thời điểm cũng không phải cái biểu tình này.

Lý Kiến nhưng trong lòng thì cười lạnh không thôi, càng phát ra đối Lý Phong cảm thấy khinh thường.

Từ Phong mọi người chỗ khu vực.

"Tốt, nha đầu, tiếp tục như vậy nữa, còn thể thống gì!" Hồng Diện lão giả quát nhẹ.

"Nhị Gia Gia, này..."

Lạc Hà dần dần ngừng tiếng khóc, con mắt có chút sưng đỏ, vênh lên cái miệng nhỏ nhắn nhìn ca ca liếc một chút, con mắt lại có chút ướt át.

Áo đồ lão giả than nhẹ một tiếng, nói: "Người trước tiên lui qua một bên đi, lúc này sau này hãy nói!"

Lạc Hà nhu thuận gật đầu, đứng thẳng đến lão giả bên hông, có lòng muốn nhìn một chút Trương Nguyên, nhưng lại trong lòng xoắn xuýt không thôi, không biết kính lịch việc này về sau Trương Nguyên đối nàng lại là thái độ gì, trong lòng lo sợ bất an.

"Người là Từ Phong đem!" Áo đồ lão giả nhìn nói với Từ Phong.

Từ Phong biểu lộ đầu tiên là sửng sốt, không nghĩ tới áo đồ lão giả vậy mà lại dẫn đầu nói chuyện với mình, chợt đổi hành lễ nói: "Từ Phong bái gặp trưởng lão!"

"Ân!" Lão giả khẽ gật đầu, lần thứ nhất triển lộ ra vẻ tươi cười: "Người rất không tệ!"

Từ Phong không biết lão giả nói tới 'Không tệ' là chỉ cái gì, nhưng có thể từ trong giọng nói nghe ra lão giả câu nói này xác thực vì tán thưởng hắn chỉ ngôn.

Từ Phong ngượng ngùng cười một tiếng, không kiêu ngạo không tự ti nói ra: "Đa tạ trưởng lão khích lệ!"

Hắn biểu hiện trung quy trung củ, ngôn hành cử chỉ cũng không có chỗ thất lễ, lại cũng không có biểu hiện ra đối lão giả quá mức kính trọng chi ý, dù sao mình huynh đệ suýt nữa bị tôn tử đánh giết, trong lòng của hắn cũng tồn tại một số oán khí.

Hồng Diện lão giả không tiếp tục cùng Từ Phong nhiều lời, quay đầu nhìn về phía Trương Nguyên, thật lâu không nói.

Cũng tại thời khắc này, tất cả mọi người ngừng thở, có chút hiếu kỳ lão giả đối với Trương Nguyên hội là dạng gì thái độ.

Riêng là Lạc Hà, giờ phút này cũng không lo được trong lòng bối rối, đôi mắt đẹp cũng không tự chủ được nhìn về phía Trương Nguyên, Trương Nguyên vừa mới nói chuyện với nàng ngữ giống như còn ở bên tai quanh quẩn, khiến cho trên mặt nàng nổi lên tia tia đỏ ửng, giống như khăn trương, giống như ngượng ngùng.

Hồng Diện lão giả cứ như vậy nhìn từ trên xuống dưới Trương Nguyên, sắc mặt lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, không ai có thể nhìn ra hắn suy nghĩ trong lòng.

Trương Nguyên tại lão giả ánh mắt nhìn đến một sát na kia, nhất thời cảm giác có một cỗ vô hình uy áp đập vào mặt, nhất thời làm hắn hô hấp có chút gấp rút.

Uy thế như vậy cũng không phải là đến từ tu vi, mà chính là xuất từ lão giả tự thân một loại khí thế.

Trương Nguyên cảm giác mình tại lão giả dưới ánh mắt, không chỗ che thân, cặp con mắt kia tựa hồ có thể xem thấu trong lòng của hắn đi có ý tưởng.

Gấp rút, bất an, sầu lo, khăn trương...

Dù loại tâm tình tại Trương Nguyên trong lòng thoáng hiện, hắn thậm chí có chút không dám nhìn về phía lão giả.

Nhưng mà lão giả ánh mắt còn đang tiếp tục, vẫn như cũ không kiêng nể gì như thế.

Một đoạn thời khắc, Trương Nguyên bối rối ánh mắt cùng Lạc Hà nhìn nhau, cái nhìn này lệnh hắn run lên trong lòng.

Hắn đã đến ở trong mắt Lạc Hà cảm nhận được cùng hắn lúc này đồng dạng tâm tình, bất an, sầu lo, khăn trương, thậm chí là thật sâu lo lắng.

"Ta thích nàng người này, cũng không phải là hắn thân thể, vô luận khác người tín nhiệm hay không, cùng ta có liên can gì? Về phần Lạc người nhà họ Hà, chỉ cần ta nỗ lực, cuối cùng sẽ nhận được tán thành."

Giờ khắc này, Trương Nguyên trong óc đột nhiên sinh ra một tia minh ngộ, mà lại càng phát ra kiên định, bởi vì hắn biết mình đối Lạc Hà yêu là thuần khiết không có trộn lẫn bất luận cái gì lợi ích cảm tình.

Nghĩ đến chỗ này, Trương Nguyên ánh mắt trở nên kiên định, ánh mắt không có tại né tránh, nhìn về phía lão giả, khiêm tốn mà không có tí.

Trương Nguyên đột nhiên biến hóa lệnh lão giả đôi mắt xuất hiện một tia chấn động, vẻ kinh ngạc lóe lên một cái rồi biến mất, cho dù là cùng nhìn thẳng Trương Nguyên cũng chưa từng phát giác.

Sau một hồi lâu, lão giả ngữ khí bình thản, dề dặt nói ra: "Lúc này chính vào ngoại môn thi đấu, ngươi cùng Lạc Ngôn hai người đều muốn tham gia tiếp xuống trận đấu, thi đấu kết thúc về sau, vô luận là tông môn hoặc là lão phu, đều muốn cho ngươi một cái hài lòng bàn giao, ngươi cho rằng có thể?"

"Đệ tử căn tuân trường lão an bài!" Trương Nguyên đồng ý, ngoại môn thi đấu đối với ngoại môn đệ tử mà nói mười phần trọng yếu, riêng là Lạc Ngôn dạng này tu vi cao thâm hạt giống tuyển thủ, càng là cá vượt long môn thời cơ, lão giả này hiển nhiên là không muốn Lạc Ngôn đánh mất cơ hội lần này.

Trương Nguyên tuy nhiên được lão giả tâm tư, nhưng trong lòng cũng không quá mức lời oán giận, dù sao lão giả này là Lạc Hà trưởng bối, hơn nữa nhìn bộ dáng đối Lạc Hà mười phần cung kính, cho nên vô luận lão giả đối với hắn thái độ như thế nào, bằng vào Lạc Hà quan hệ, hắn cũng sẽ không có cái gì lời oán giận.

Hướng chi, đối phương đường đường một cái nội môn trưởng lão, lúc này ngôn ngữ tuy nhiên bình thản, xác thực là một bộ thương lượng khẩu khí, hắn càng thêm không tiện cự tuyệt.

Bởi vì nếu như lão giả trực tiếp lấy thân phận đề người, hắn cũng vô pháp phản bác.

Nghe được Trương Nguyên đồng ý về sau, lão giả gật gật đầu, chợt chỉ gấp lão giả giữa ngón tay quang mang lóe lên, thủ chương khinh động, hai cái hộp gỗ từ xuất thủ bên trong bay ra, bắn thẳng đến Tử Phong cùng Trương Nguyên hai người.

Lão giả động tác quá nhanh, mà lại không có dấu hiệu nào, nhìn thấy có cái gì bay hướng mình, Tử Phong trong lòng hai người tất cả giật mình, không khỏi kinh nghi, chẳng lẽ lão giả này muốn đối hai người bọn họ hạ sát thủ?

Ngắn như vậy khoảng cách, mà lại lão giả xuất thủ lại nhanh, Tử Phong có thể khẳng định, coi như mình bạo phát tốc độ cao nhất, cũng vô pháp né tránh qua cái này bay tới chỉ vật, về phần Trương Nguyên, càng là không có tránh né khả năng.

"Hai người các ngươi bao nhiêu thụ một số thương tổn, cái này hai viên đan dược trước tính là một điểm đền bù tổn thất!"

Tại Tử Phong hai người vừa kinh vừa sợ thời điểm, lão giả thanh âm chậm rãi nhớ tới, đồng thời theo lão giả thanh âm hạ xuống, bay về phía Tử Phong hai người hộp gỗ cũng thần kỳ đồng dạng đình trệ tại trước người hai người.

"Đa tạ trưởng lão!" Thấy rõ là hộp gỗ về sau, hai người tại hộp gỗ mất đi lực đạo, sắp rơi xuống trong nháy mắt, đưa tay đem hộp gỗ bắt vào trong tay.

"Lão giả này!" Tử Phong không khỏi thầm mắng, vừa rồi đối lão giả một tia hảo cảm hoàn toàn không có, không nghĩ tới lão giả này sẽ ra tay trêu đùa hai người bọn họ một phen.

Không cần thận nghĩ một hồi, Tử Phong trong nháy mắt muốn đến lão giả ý đồ, huynh đệ mình để người ta cháu gái bảo bối tâm đều cho trộm được, chẳng lẽ còn không cho phép người ta có chút tính khí? Riêng là nghĩ đến tại trên lôi đài Trương Nguyên cùng Lạc Hà bộ dáng, thật không biết lúc ấy lão đầu nhìn thấy về sau là thế nào sống qua tới, chỉ sợ rìa mép đều đã tức điên, chỉ là không tiện phát tác mà thôi.

Nghĩ tới đây, Tử Phong liếc trộm liếc một chút Hồng Diện lão giả, không khỏi trong lòng vui mừng, mới vừa rồi bị lão giả trêu đùa oán khí ngược lại là không còn sót lại chút gì.

"Chạy trở về ngươi bên lôi đài thượng đẳng lấy dưới trận đấu, như còn dám làm ầu, nhìn ta không bớt chân ngươi." Cuối cùng lão giả nhìn về phía Lạc Ngôn, dừng râu trừng mắt: "Đừng tưởng rằng lúc này như vậy kết thúc!"

"Đi thôi, nha đầu!"

"Nhị Gia Gia, qua thì sao?"

Lạc Hà vừa hỏi ra lời, chỉ thấy Hồng Diện lão giả cũng không đáp lời, đưa tay một động Lạc Hà cánh tay, nhảy lên một cái hướng phía khán đài phương hướng bay lượn.

Lão giả hiển nhiên vô pháp làm đến ngự không phi hành cấp độ, nhưng Hóa Khí Cảnh cường giả đã có thể làm được tạm thời bay lên không trung lướt đi cấp độ, tại đông đảo đệ tử hâm mộ trong ánh mắt, Lạc Hà bị Hồng Diện lão giả hai cái lên xuống về sau mang lên trên khán đài.

Chương 162: Ái tình thế giới, ta không hiểu!

"Lão Lạc, cháu gái này té còn hài lòng?" Tầng lão cười ha hả nhìn một chút Lạc Hà, lập tức đổi lão giả mặt đỏ trên chọc nói.

Hồng Diện lão giả lông mày quét ngang, trừng Tầng lão liếc một chút, hừ lạnh nói: "Không nhọc người quan tâm!"

"Ân, nếu là cần ta phí sức thời điểm liền cứ mở miệng!" Tầng lão một bộ mười phần nghiêm túc ngữ khí nói ra.

"Nha đầu, về sau nhớ kỹ cách lão gia hóa này xa một chút, không phải kẻ tốt lành gì!" Lão giả mặt đỏ lạnh hừ một tiếng, ngồi vào trên ghế, nhưng cũng còn thật tức giận, tựa hồ cùng Tầng lão tranh cãi đã thành gia thường Com trộn.

Lạc Hà đứng ở Hồng Diện sau lưng lão giả cười khanh khách, trong lòng mây đen cũng bởi vậy tách ra không ít, đôi mắt đẹp thính thoảng trộm nhìn một chút Trương Nguyên chỗ phương hướng, sau đó lại cấp tốc tránh đi, gương mặt thủy chung treo một vòng đỏ bừng.

Một bên khác

Lạc Ngôn sắc mặt băng lãnh, hướng phía số ba lôi đài đi đến, thực hấn trận đấu đã kết thúc, nhưng Hồng Diện lão giả lên tiếng, gọi hấn qua bên lôi đài chờ, hấn cũng chỉ có thể theo lời hướng đi số ba lôi đài chờ đợi.

"Hôm nay tính toán tiêu tử người mạng lớn, nếu là lại dám dây dưa muối muối ta, ta tất lấy người mạng chó!" Đi ngang qua Trương Nguyên bên người thời điểm, Lạc Ngôn đối Trương Nguyên băng lãnh uy hiếp nói, bất quá Trương Nguyên nhưng lại không nói bất luận cái gì lời nói, cảm thấy không cần thiết cùng Lạc Ngôn tranh nhất thời miệng lưỡi.

Trương Nguyên trầm mặc xem ở Lạc Ngôn trong mắt cảm giác giống là không nhìn, khiến cho Lạc Ngôn lửa giận trong lòng đành nhiên lại lên, bất quá nghĩ đến Nhị Gia Gia khuyên bảo, hấn cũng không dám lại làm càn.

Chợt hấn vừa nhìn về phía một bên Tử Phong, chiến ý lẫm nhẫm, "Tuy nhiên hi vọng so sánh xa vời, bất quá ta hay là hi vọng người có thể còn sống sót."

"Ta sẽ sống rất khá!" Tử Phong lạnh nhạt nói ra, biết Lạc Ngôn chỉ là cùng Lý Kiến sinh tử chi chiến.

Đối với Lạc Ngôn người này, Tử Phong nói không nên lời hi ác, xuất thủ quả cảm, tàn nhẫn, thậm chí xem sinh mệnh người khác như cỏ rác, đây là Tử Phong đối với hấn ấn tượng đầu tiên, nhưng làm một cái thủ hộ muối muối ca ca, người này lại thể hiện ra làm cho người kính nể một mặt.

"Là cái quái nhân!" Tử Phong nhìn lấy đi xa Lạc Ngôn, cuối cùng cho ra một cái đánh giá.

Theo Lạc Ngôn rời đi, nơi này khúc nhạc dạo ngắn cũng theo đó có một kết thúc, tuy nhiên phát sinh hết thảy cuối cùng đều đã bình ổn nhạt trả, nhưng chuyện này vẫn như cũ lệnh chung quanh đông đảo Khán giả nói chuyện say sưa.

Nghị luận tuy nhiên còn đang kéo dài, bất quá tầm mắt mọi người cũng đều lần nữa chuyển dời đến trên lôi đài.

"Tử Phong, người thương thật không sao sao?" Trương Nguyên ở đây hỏi một câu, có chút bận tâm Tử Phong thụ thương sẽ ảnh hưởng tiếp xuống trận đấu, riêng là cùng Lý Kiến quyết đấu.

Tử Phong cười lắc đầu, nói: "Đương nhiên không có việc gì, ta đã sớm nói qua cho người, ta rất mạnh!"

Trương Nguyên cười hắc hắc, đã Tử Phong không có việc gì, hấn cũng liền yên lòng, Tử Phong biểu hiện ra cường đại chiến lực, cũng làm cho hấn hoàn toàn tin tưởng Tử Phong đã từng nói chuyện.

Huống chi, hấn rõ ràng biết Tử Phong đến nay vẫn ẩn tàng cái này tu vi.

"Thiên tài thế giới, ta không hiểu!" Trương Nguyên cười nói một câu, có chút tự giễu, nhưng lại là xuất phát từ nội tâm vì Tử Phong cao hứng.

Tử Phong vỗ vỗ Trương Nguyên bả vai, nhíu mày nói ra: "Ái tình thế giới, ta không hiểu!"

Trương Nguyên biểu lộ sững sờ, chợt kịp phản ứng, Tử Phong là đang sử dụng hấn lời nói trái lại trên chọc hấn.

"Ta dạy cho người a!"

"Ách, tính toán..." Tử Phong quay đầu nhìn về phía lôi đài không muốn phản ứng Trương Nguyên, ánh mắt của hấn nhìn chăm chú, tựa hồ là đang cực kỳ

nghiêm túc nhìn lấy trận đấu, người khác lại không biết, lúc này một đạo bạch sắc bóng hình xinh đẹp lặng yên tại Tử Phong trong đầu thoáng hiện.

"Ta vì sao lại nghĩ đến nàng? Ta trong lòng nàng có lẽ... Liên bằng hữu cũng không tính đi! Vậy ta đến xem như hấn Tham Lộ Thạch, vẫn là tù nhân?" Tử Phong nghĩ đi nghĩ lại, khỏe miệng không khỏi câu lên một vòng ý cười.

"Trương Nguyên sư huynh! Nếu không người giáo dạy ta!"

Chẳng biết lúc nào, Vân Long đã lặng yên chen đến Trương Nguyên bên người, nhỏ giọng nói với Trương Nguyên.

"Dạy người cái gì?" Trương Nguyên biết rõ còn cô hỏi.

Vân Long áp ứng nửa ngày, cuối cùng không có tốt ý nghĩ nói ra miệng, bất quá lập tức hấn liền chú ý tới chung quanh mấy người này quái dị ánh mắt, nhất thời biết mình vừa rồi lời nói chỉ sợ là bị ta mấy người nghe được rõ ràng, ban đầu vốn có chút biến thành màu đen khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bừng, hấn tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Đêm đã sâu vô cùng, sáng chói Tinh Thần lập loè tại bầu trời đêm vô tận bên trong, bởi vì trận pháp quan hệ, cự đại sơn cốc bên trong, sáng như ban ngày.

Dựa theo giới trước thi đấu kinh nghiệm, mỗi lần ngoại môn đại so với bình thường đều sẽ kéo dài cử hành ba ngày ba đêm khoảng chừng.

Tuy nói tiếp tục thời gian rõ dài, bất quá đối với võ giả mà nói không tính là cái gì.

Còn nữa, sân thi đấu rộng lớn vô cùng, có đầy đủ không gian cung cấp đệ tử qua tĩnh tọa nghỉ ngơi.

"Hiện tại trận đấu quả thực không có cái gì đáng xem! Chỉ sợ cũng chỉ có chờ đến Top 50 chỉ tranh thời điểm mới có khả năng quan sát đến đỉnh nhọn đệ tử giao phong!"

Nhìn dưới đài có người bình thân nói ra, đối trên lôi đài tỷ thí cũng không quá cảm thấy hứng thú, cho dù là có đỉnh phong đệ tử đăng tràng, lại bởi vì đối thủ tu vi không tốt, căn bản không nhìn thấy đặc sắc quyết đấu.

Thẳng đến sau nửa đêm, giai đoạn thứ hai đấu loại trực tiếp, vòng thứ nhất tỷ thí toàn bộ kết thúc.

"Đây vòng đấu kết thúc!"

Theo Lý Nguyên thanh âm hạ xuống, người Lôi trên đài khoảng không màn sáng phía trên, đột nhiên bộc phát ra từng đợt năng lượng ba động, chợt mọi người chính là nhìn thấy có dãy số bài liên tiếp từ màn sáng phía trên rơi xuống.

Tương xứng coong...

Lệnh bài từ cao không rơi xuống nện ở lôi đài chính trên mặt đất, phát ra liên tiếp va chạm thanh âm.

"Đây là có chuyện gì?" Có đệ tử kinh hô, không rõ ràng cho lắm.

"Mới nhập môn đi!" Bên cạnh có lâu năm đệ tử cười nhạo nói: "Những cái kia rơi xuống lệnh bài đều là trong trận đấu thua trận đệ tử, như là đã bị đào thải, lệnh bài tự nhiên cũng phải bị trận pháp bài xích ra màn sáng bên ngoài!"

"Đa tạ sư huynh giảng giải!" Tên kia trước đó hét lên kinh ngạc đệ tử tuy nhiên bất mãn trào phúng tư thái, nhưng đối phương có thể cho mình giải đáp, hấn vẫn là ngộ ý cảm ơn.

"Không có gì!" Đệ tử cũ có chút cao ngạo khoát khoát tay, tại những này nhập môn không lâu đệ tử trước mặt cảm giác ưu việt mười phần.

"Trận pháp huyền diệu làm cho người cảm thán, về sau có cơ hội thật muốn cùng đầu kia Hắc Trư hảo hảo học trận pháp!" Tử Phong nhìn lấy trên chủ lôi đài cảnh tượng, trong mắt dị sắc liên tục.

Trong chốc lát, có một nửa số lượng lệnh bài rơi xuống đến lôi đài chính trên mặt đất, nhưng mà trận pháp cũng không như vậy đình chỉ, màn sáng bên trên lần nữa bộc phát ra Quỷ Dị Năng Lượng ba động, sau một khắc, vẫn ở vào màn sáng phía trên dãy số bài bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, khiến cho người hoa mắt.

Tử Phong cùng Trương Nguyên từ vừa mới bắt đầu ngay tại nhìn mình chăm chăm dãy số bài, nhưng vèn vèn trong chốc lát liền không phân rõ này một cái mới là mình dãy số bài, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Ong ong ong!

Dãy số bài nói cho xoay tròn, hai trăm ba mươi sáu khối dãy số bài đại biểu cho tấn cấp hơn hai trăm tên ngoại môn đệ tử, dãy số bài vị đưa bị một lần nữa xáo trộn, bọn họ sẽ bị một lần nữa phân phối đối thủ.

Nửa khắc đồng hồ về sau, trận pháp khôi phục lại bình tĩnh, mới đối chiến bảng danh sách hiện ra tại tầm mắt mọi người chi.

"Ta vẫn là lôi đài số một, bắt quá lại là cái thứ hai ra sân!"

Lần này, Từ Phong lớn nhất tìm được trước hán đây số bài vị trí chỗ ở, đơn giản là hán sắp xếp quá gần phía trước, thứ nhất liệt, hàng thứ hai, căn bản không cần Fish này kinh, liền có thể tùy tiện nhìn thấy.

"Ta cũng là lôi đài số một, cái thứ năm ra sân!" Trương Nguyên tìm đây số bài tốc độ cũng tương đương nhanh chóng.

"Thật sự là oan gia ngõ hẹp!" Lập tức Từ Phong nghe được Trương Nguyên một tiếng tự lảm bảm, không khỏi hơi kinh ngạc nhìn về phía đối phương hỏi: "Người gặp được đã từng kết thù kết oán ọan ọe từ?"

Trương Nguyên mặt lộ vẻ cổ quái, ra hiệu Từ Phong nhìn hết mực, "Ta gọi là người, không phải ta!"

"Là ta?" Từ Phong kinh ngạc, nhìn một chút đối thủ tên, nguyên Thạc, rất lạ lẫm tên, hán suy nghĩ hồi lâu, nhưng thủy chung nghĩ không ra mình cùng từng có cái gì gặp nhau, càng đừng đề cập kết thù kết oán.

Từ Phong nghi hoặc nhìn về phía Trương Nguyên, lại nghe Trương Nguyên nói ra: "Nguyên Thạc cùng Lý Kiến đồng xuất một chỗ, Nguyên gia là một mực phụ thuộc vào Lý gia một cái gia tộc nhị lưu, cho nên cái này nguyên Thạc có thể nói là Lý Kiến trung thành nhất chó săn một trong."

"Người đây đều biết, thật hoài nghi Từ Văn Tông bên trong, người còn có cái gì là không rõ ràng!" Từ Phong cũng không để ý cái gì nguyên Thạc, ngược lại là càng phát ra khâm phục Trương Nguyên, cái này Vạn Sự Thông danh hào quả nhiên không phải đến không.

"Cái này cũng không có gì tốt huyền diệu, chẳng qua là bởi vì người cùng Lý Kiến quan hệ, cho nên ta đối bên cạnh hán người cùng sự tình đều phá lệ chú ý một chút mà thôi." Trương Nguyên nói tới chỗ này, mặt lộ vẻ một nụ cười khổ, "Huống hồ, ta cũng không phải biết tất cả mọi chuyện, liền tỷ như Lạc Hà sự muội có cái nội môn trưởng lão gia gia, ta trước đó cũng không rõ ràng."

Từ Phong cười cười không nói gì, Trương Nguyên có thể thần nhiên cảm chuyện này nói đùa, đã nói lên Trương Nguyên cũng không vì Lạc Hà sự tình mà lưu lại khúc mắc, chuyện này ngược lại sẽ trở thành Trương Nguyên tiến lên động lực.

"Đúng, người có thể không nên xem thường cái này nguyên Thạc, người này chẳng những tu vi đạt tới Ngưng Khí Cảnh bát tầng trở lên, mà lại bởi vì làm lực lượng đại xuất kỳ, mười phần khó đối phó!"

Nói tới nguyên Thạc, Trương Nguyên bộ mặt sắc mặt ngưng trọng, đem chính mình đi hiểu biết đều nói cho Từ Phong, tránh cho Từ Phong ăn thiệt thòi. Riêng là cường điệu đối phương am hiểu một loại cận thân triển đấu chỉ thuật, phối lực lượng ưu thế, ở ngoại môn bên trong thắng được không nhũ danh âm thanh.

"Cận thân triển đấu? Theo dựa vào tốc độ cùng thân pháp sao?" Từ Phong đột nhiên đối đối thủ này đến hứng thú.

"Cụ thể như thế nào ta ngược lại thật ra không có được chứng kiến, cái này nguyên Thạc trước mặt người khác xuất thủ số lần rất ít, bắt quá ta nghe nói hán từng tại một lần thí luyện bên trong tay không chế phục một đầu nhất giai trung kỳ Linh Thú."

"Chế phục?" Từ Phong sắc mặt lần thứ nhất xuất hiện động dung, hán cùng Linh Thú chiến đấu số lần quá nhiều, cho nên rõ ràng hơn cái này bên trong độ khó khăn, muốn lập sát một đầu nhất giai trung kỳ Linh Thú dễ dàng, nhưng muốn tay không chế phục, loại này độ khó khăn lại muốn tăng lên gấp bội.

Riêng là Linh Thú tại sắp gặp tử vong hoặc tuyệt cảnh thời điểm, tất nhiên thú tính đại phát, hoàn toàn là một loại không để ý tánh mạng phản công điên cuồng đấu pháp.

"Người nói không phải là cái tên mập mập kia a?" Ngay tại hai người nói chuyện thời khắc, Từ Phong cảm giác được có mấy cổ ánh mắt tại triều lấy bọn hán trông lại, chính là Lý Kiến bọn chỗ phương hướng, hán giương mắt nhìn lại, tại Lý Kiến cùng Lý Phong bên hông đứng đầy một cái vóc người mập mập thiếu niên, lúc này cũng đang không e dè đánh giá hán, trong mắt tràn đầy hí ngược!

Trương Nguyên tìm mực đích nhìn lại, gật đầu nói: "Cũng là tên mập mập chết bầm kia!"

Một bên khác

"Lý sư huynh, nếu như ta đem tiểu tử này đánh cho tàn phế, tông môn không có lại bởi vậy mà hủy bỏ các người sinh tử chiến a?" Nguyên Thạc lúc này đã đem ánh mắt thu hồi, nhìn lấy Lý Kiến nói ra, trong giọng nói mang theo một vẻ lo âu.

"Sẽ không, sư đệ người buông tay hành động, chỉ cần lưu hán một cái mạng nhỏ liền tốt, tuy nhiên hán trong mắt ta chẳng qua là một cái tôm tép nhãi nhép, nhưng cái mạng này ta là muốn định." Lý Kiến cười ha ha, hán cũng không cho rằng nguyên Thạc thực biết vì cái này mà lo lắng.

Chương 163: Ta phụng bồi!

Lý Phong lạnh lùng nhìn một chút nói chuyện hai người, trong lòng hừ lạnh.

Hắn có thể nhìn ra, Lý Kiến ngoài miệng nói nhẹ nhàng, kì thực đối Tử Phong đã sinh ra lòng kiêng kỵ.

Tử Phong có thể ngăn cản Lạc Ngôn nhất kích, chiến lực có thể nghĩ, ngược lại là cái này nguyên Thạc lúc này đã đến biểu hiện cực độ tự tin, căn bản không có đem Tử Phong coi ra gì.

"Bất quá, dễ mập mập này đánh trước kích cỡ trận cũng tốt, nếu như hắn có thể thắng, này lấy Lý Kiến thực lực tuyệt đối có thể chém giết Tử Phong, coi như mập mập này bại, cũng có thể moi ra Tử Phong một số bài." Lý Phong nghĩ như vậy, cũng không chen vào nói Lý Kiến hai người nói chuyện với nhau.

Ngay tại cái này trong chốc lát, lời đài số một trận đầu tỷ thí kết thúc.

Một tên thân thể mặc thanh niên áo bào tím lúc này ngao nghể đứng ở đây bên trên, hắn lấy Lôi Đình Chi Thế cấp tốc giải quyết đối thủ, là mười tòa lời đài bên trong nhanh nhất kết thúc chiến đấu người.

Giờ phút này ánh mắt của hắn liếc nhìn liếc một chút bị hắn đánh xuống lời đài đệ tử, khoe miệng mỉm cười, dưới đài tiếng hoan hô lệnh hắn tâm thần vui vẻ.

Loại này bị người vạn chúng chú mục cảm giác thực tốt!

Áo bào tím thiếu niên đối với hắn vừa rồi chiến đấu hết sức hài lòng, xuất thủ sạch sẽ, lưu loát, thể hiện ra hắn siêu phàm chiến đấu tố chất, lúc này Tâm sinh chờ mong, ảo tưởng chính mình biểu hiện có thể thu hoạch được nhìn trên đài một vị nào đó trưởng lão ưu ái, được thu làm trưởng lão đệ tử.

"Tiểu tử, huyền diệu đủ sao? Còn không có cút nhanh lên xuống dưới!"

Ngay tại áo bào tím thiếu niên xuân phong đắc ý thời điểm, một đạo không đúng lúc âm thanh vang lên, lập tức hắn liền nhìn thấy một cái Mập Mập như bóng thân ảnh rơi vào trên lời đài.

Bị người xem thường quát nạt, thiếu niên diện mạo nén giận, vừa muốn ngôn ngữ phản kích vài câu, nhưng khi hắn thấy rõ cái kia đạo Mập Mập thân ảnh diện mục thời điểm, đã đến bên miệng lời nói nhất thời lại nuốt trở về.

"Nguyên Thạc!"

Áo bào tím thiếu niên sắc mặt nhất thời một trận xanh đỏ giao thế, phần nộ đồng thời cũng lộ ra thật sâu kiêng kỵ.

"Đã nhận biết ta, cũng đừng nói nhảm nữa, miễn cho chậm trễ ta trận đấu!"

Nguyên Thạc đứng đưa tròn mép thân thể hướng đi giữa lời đài, đối áo bào tím thiếu niên tùy ý khoát khoát tay, xem như đuổi ruồi.

"Hừ"

Áo bào tím thiếu niên lạnh hừ một tiếng, không có nói nhiều một câu, sắc mặt khó coi vọt xuống lời đài.

"Phế vật!"

Nhìn thấy áo bào tím thiếu niên xám xịt xuống lời đài, nguyên Thạc cười khẩy, bộ mặt bấp thịt đem hốc mắt chen thành một đường khe hở.

Phụ trách lời đài số một chấp pháp võ giả lạnh lùng nhìn nguyên Thạc liếc một chút, nhíu mày, tựa hồ đối với mập mập này phách lối có chút không thích, bất quá đối phương không có bất kỳ cái gì vi quy, hắn cũng không nói thêm gì.

"Lời đài số một, nguyên Thạc, Tử Phong lên sân khấu đối chiến!"

Tuy nhiên nguyên Thạc đã dẫn đầu trước đạp lên trận đấu, nhưng chấp pháp võ giả vẫn là y theo trận đấu quá trình, hô một câu như vậy.

"Thật sự là bút tích!"

Nguyên Thạc ánh mắt nhìn về phía từ trong đám người xen kẽ đi tới Tử Phong, trào phúng một câu.

Lúc này Tử Phong khoảng cách lời đài số một đã không đủ mười trượng, tự nhiên là nghe được nguyên Thạc trào phúng chỉ từ, khoảng cách gần như vậy, hắn ban đầu vốn có thể tung người một cái liền có thể leo lên lời đài, mà Tử Phong ngược lại không vội không chậm đi đến bên bờ lời đài chỗ mới

nhảy lên lôi đài.

"Tiểu tử ngươi là cố ý?" Nguyên Thạc nhíu mày, cảm thấy Từ Phong là cố ý chậm chạp leo lên lôi đài, cố ý chọc giận hắn.

Từ Phong biểu lộ sững sờ, mờ mịt nói: "Cái gì cố ý?"

"Hừ, một hồi ta nhìn ngươi còn thể nào giả ngu!" Nguyên Thạc không muốn trong vấn đề này tranh luận tiếp, không kịp chờ đợi dùng vũ lực phát tiết lửa giận trong lòng.

Đồng thời, tên kia chấp pháp võ giả cũng không có lại cho hai người tranh cãi thời gian, trực tiếp tuyên bố: "Trận đấu bắt đầu!"

Nguyên Thạc chờ đợi giờ khắc này đã lâu, chấp pháp võ giả vừa dứt lời, trên mặt hắn lập tức hiện ra một vòng hí ngược cười lạnh.

Sau một khắc, chỉ gặp nguyên Thạc thân hình khổng lồ bỗng nhiên mà động, dẫn đầu phát động công kích.

"Thật nhanh!"

Không chỉ là dưới trận đệ tử xôn xao, Từ Phong đồng tử cũng là co rụt lại.

Không nghĩ tới mập mạp này liền nhiên có như thế nhanh chóng độ.

Nguyên Thạc thể nội linh lực phun trào, Mập Mập thân hình như là một tòa núi lớn đồng dạng hướng phía Từ Phong tập ép mà đến, mang theo một trận cuồng phong.

Cầm Long Thủ!

Chớp mắt tới gần, nguyên Thạc lấy tay hóa trào, chạy Từ Phong trợ thủ đắc lực chớp tới.

Liệt Phong đập vào mặt, Từ Phong thân thể lù lù không động, thẳng đến một trào này cách hắn ba vai bất quá nửa tác thời điểm, thân hình hắn hơi đổi, vai trái cũng theo đó chìm xuống, vừa vặn né qua cái này lăng không nhất trào.

"Có chút bản sự!"

Nguyên Thạc khẽ quát một tiếng, tựa hồ sớm đã ngờ tới Từ Phong có thể tránh đi hắn một trào này.

Hắn một trào này tuy nhiên thất bại, nhưng lại chưa thu hồi ý tứ, tùy theo giống như mãng như rắn thuận thế đâm vào Từ Phong bên hông. Đồng thời hắn thân thể cũng tại thời khắc này bỗng nhiên gia tốc, còn như quỷ mị.

Nhìn thấy một màn này, Từ Phong trong lòng giật mình, không nghĩ tới mập mạp này trừ tốc độ nhanh bên ngoài, thân pháp bên trên sớm đã cũng là phá sâu, mà đợi hắn muốn muốn hành động thời điểm, lại phát hiện nguyên Thạc thân thể đã ra hiện ở bên người hắn, cũng đã áp sát vào trên người hắn.

Một màn này nhìn, hai người liền tựa như một đôi tình lữ, nguyên Thạc dán chặt lấy Từ Phong bên hông, muốn đem hắn ôm vào trong ngực.

Từ Phong bộ mặt sắc mặt ngưng trọng, vừa giao thủ một cái liền rơi vào hạ phong, hắn đã nhìn ra Bàn Tử ý đồ, đây là muốn dùng thân thể đem hắn vây khốn, bởi vì thân thể hai người kề cùng một chỗ, song phương đều khó mà triển khai tay chân công kích, nếu như tiếp tục nữa, tràng tỷ đấu này cuối cùng đem diễn biến thành hai người cận thân triển đấu.

Hắn ưu thế tốc độ bị hoàn toàn áp chế, đồng thời, chỉ cần nguyên Thạc một mực từ hắn theo sát phía sau cuốn lấy hắn, hắn lực lượng ưu thế cũng đem bị suy yếu, thậm chí cũng không tìm tới cơ hội ra tay.

"Không gì hơn cái này!"

Ngay tại Từ Phong muốn bứt ra cùng nguyên Thạc kéo ra khoảng cách nhất định thời điểm, nguyên Thạc cười lạnh một tiếng, cánh tay trái vung vẩy, Tàn Long xuất thủ ra lại, không cho Từ Phong bứt ra cơ hội, bức bách Từ Phong xuất thủ tới.

Bồng!

Từ Phong hữu chưởng nhanh chóng sau dò xét, trực tiếp bắt lấy nguyên Thạc cổ tay, khiến cho cánh tay trái không thể tiếp tục tiến lên mây mây, hai người bộc phát ra lực lượng bất phân cao thấp, một kích này lại là người nào cũng không có làm sao đối phương, hai nhân cánh tay như vậy giằng co tại giữa không trung.

"Khí lực cũng không nhỏ, bất quá ta ngược lại là muốn nhìn ngươi làm sao bảo vệ tốt ta cái tay này!"

Nguyên Thạc hắc hắc cười lạnh, cảm giác xem như đang đùa bỡn con mèo, tay phải hắn trước đó liền vẫn muốn khóa lại Từ Phong phần eo, lại là chưa từng đắc thủ, hiện tại hắn tay phải lần nữa từ Từ Phong phía sau đánh tới.

"Mập mạp này nhìn chất phác, sát thủ thể nhưng là đủ hung ác!"

"Từ gió quá lớn ý, sao có thể để nguyên Thạc cận thân!"

Dưới đài đệ tử nhìn thấy một màn này, không ít người thẳng lắc đầu, vì Từ Phong cảm thấy tiếc hận, mọi người đã nhìn ra, nguyên Thạc một kích này cũng không giống như vừa rồi một dạng muốn khóa lại Từ Phong, mà chính là muốn chánh thức xuất thủ trọng thương Từ Phong.

Một trào này chẳng những tốc độ nhanh, mà lại hiện ra khủng bố năng lượng ba động, chỉ cần trào đến Từ Phong trên thân, tất nhiên là cổ Đoạn Cân gãy.

"Đã sớm nói, người đánh giá quá cao hân!" Lý Kiến cười lạnh đối với bên cạnh Lý Phong nói ra.

Lý Phong nghe được Lý Kiến lời nói, khẽ nhủ mày, có chút không vui Lý Kiến như thế nói chuyện cùng hân.

Bất quá không làm để ý tới, nhìn lấy trên đài Từ Phong, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, đang suy đoán Từ Phong lúc này vì sao không có biểu hiện ra cái gì về kinh hoàng, chẳng lẽ là đã có phá giải chi pháp hay sao?

Bất quá loại ý nghĩ này tại trong đầu hân lóe lên một cái rồi biến mất, hân thực sự nghĩ không ra đối phương làm sao có thể tránh thoát khỏi nguyên Thạc một trào này.

Lấy hân mắt to lực, đã sớm đem nguyên Thạc chiến đấu thủ pháp nhìn thấu, hiện tại Từ Phong tay phải cùng nguyên Thạc giằng co tại giữa không trung, Từ Phong tay trái vừa lúc bị kẹp ở thân thể hai người ở giữa, căn bản là không có cách trong khoảng thời gian ngắn quát ra.

Cho nên nói, liền xem như Lý Phong giờ phút này đều có chút bội phục cái tên mập mạp này chiến đấu kỹ xảo, khó trách ra sân trước đó như thế tự phụ, xác thực có kiểu ngạo tư bản.

Nguyên Thạc liên tiếp xuất thủ, từng bước đem Từ Phong dẫn vào đến hân tiết tấu chiến đấu bên trong, riêng là sau cùng một kích trí mạng này, xuất thủ thời cơ nắm càng là mười phần tinh chuẩn, vừa đúng.

Mà cũng nhưng vào lúc này, nguyên Thạc một kích kia cũng đã chộp vào Từ Phong bên hông.

Tại một trào này đụng chạm lấy Từ Phong thân thể thời điểm, này một chỗ vạt áo cũng nhất thời bị cường đại lực đạo xé rách.

Nguyên Thạc khoe miệng rốt cục lộ ra một tia tàn nhẫn nụ cười.

Đình!

Giống như kim loại giao minh chỉ tiếng vang lên, nguyên Thạc nụ cười trong nháy mắt ngưng kết.

Nguyên Thạc vừa rồi chỉ gặp Từ Phong trên thân thể đột nhiên có màu xám lưu quang tránh lộ ra, lập tức hân chính là phát hiện mình một trào này tựa như bắt được cứng rắn vô cùng kim loại bên trên.

Răng rắc!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang vang lên lần nữa, tùy theo Từ Phong bên ngoài thân màu xám lưu quang cũng biến mất không thấy gì nữa!

"Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ hân mặc hộ thể Bảo Giáp?"

"Còn có này lóe lên một cái rồi biến mất màu xám lưu quang lại là chuyện gì xảy ra?"

Nguyên Thạc trên mặt lần thứ nhất lộ ra kinh sợ, phảng phất giống như gặp quỷ.

"Người chơi chán không? Giờ đến phiên ta đi!"

Ngay tại nguyên Thạc trong lòng kinh loạn thời điểm, Từ Phong hí ngược thanh âm ghé vào lỗ tai hân vang lên, trong nháy mắt đem hân kéo về hiện thực, trong lòng tới kêu không tốt.

Nhưng mà căn bản còn cho hân bất kỳ phản ứng nào thời khắc, Từ Phong sớm tại nguyên Thạc trào hướng bên hông hân một khắc này, thân thể của hân liền đã lặng yên nghiêng về phía trước, cùng nguyên Thạc kéo ra một chút khoảng cách, đồng thời hân kẹp ở giữa hai người tay trái cũng nhanh chóng quát ra.

Vền vền trong nháy mắt, Từ Phong liên tiếp phản kích động tác cấp tốc triển khai, thân hình nhất chuyển, chân trái triệt thoái phía sau kéo ra một cái cánh cung bước, bứt ra ra đến tay trái đâm ra một quyền.

Bồng!

Tại nguyên Thạc kinh ngạc hoảng sợ trong ánh mắt, Từ Phong một quyền này rắn chắc đánh vào nguyên Thạc trên lồng ngực.

Ken két!

Nứt xương chỉ tiếng vang lên, nguyên Thạc thân thể đã đến dưới một quyền này quăng lên, có thể thấy được Từ Phong một quyền này lực đạo lớn đến

bao nhiêu.

"Ta muốn giết ngươi!" Nguyên Thạc khước miệng chảy máu, ra tiếng rống giận, trong mắt tràn đầy phần nộ cùng không cam lòng!

"Tốt, ta phụng bồi!"

Từ Phong nhếch miệng cười một tiếng, mười phần rực rỡ!

Nụ cười này nhìn nguyên Thạc trong lòng dâng lên một tia dự cảm không tốt, hắn bị đột nhiên thảm bại choáng váng đầu óc, đái hần sau một khắc thanh tĩnh thời điểm lại phát hiện, thân thể của mình rõ ràng đã ném bay ra ngoài, làm sao cảm giác Từ Phong cách hắn ngược lại càng ngày càng gần.

"Vô sỉ!"

Trên cánh tay truyền đến lực kéo lệnh hắn hiểu được, hắn sờ đi không có chặn phong một quyền kia đánh bay, chỉ là dừng lại tại giữa không trung, là bởi vì hắn cánh tay kia còn trong chặn phong nắm, là Từ Phong thông qua hắn cánh tay này, cứ thế mà đem hắn kéo về trở về.

Giờ khắc này hắn còn muốn đồ mở nút chai phong này rực rỡ nụ cười, trong lòng mơ hồ đoán đến chính mình đem phải đối mặt kết quả.

Bồng!

Lại là nhất quyền đánh vào nguyên Thạc trên thân, nhưng tương tự, nguyên Thạc thân thể quăng lên về sau lại chặn phong lôi kéo trở về.

Nguyên Thạc lúc này cảm giác mình giống như là một cái buộc lấy dây thừng bóng da.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Nghĩa chính ngôn từ

Lôi đài số một trong nháy mắt phát sinh biến hóa để cho người ta trở tay không kịp, trước tiên lại chưa kịp phản ứng.

Thăng đến nguyên Thạc bị Từ Phong lần thứ hai giống đồng cát một dạng đánh đi ra thời điểm, dưới đài mới truyền đến trợn trợn kinh hô.

"Từ Phong trên thân bộc phát ra màu xám lưu quang là cái gì?"

"Ngươi cũng nhìn thấy? Ta vừa rồi còn tưởng rằng là mắt của ta hoa!"

Không ít đệ tử trên mặt lộ ra giật mình, nghi hoặc biểu lộ, nhao nhao suy đoán Từ Phong trên thân này lóe lên một cái rồi biến mất màu xám lưu quang đến là chuyện gì xảy ra, riêng là mọi người có thể khẳng định, chính là đạo lưu quang này xuất hiện mới ngăn trở nguyên Thạc này tấn mãnh nhất kích, đến mức tình hình chiến đấu trong nháy mắt đảo ngược.

"Cuồng Khí! Hắn là tu luyện công pháp tối luyện thân thể Thể Tu đi riêng có Cuồng Khí!" Có kiến thức bất phàm đệ tử suy đoán, mà lại cái này cũng đúng lúc nghiệm chứng Từ Phong lực lượng viễn siêu thường nhân hiện tượng này, chỉ bất quá đám bọn hắn đang nói ra đáp án này đồng thời, trên mặt nghi hoặc biểu lộ càng sâu, bọn họ đối Cuồng Khí cũng không hiểu, nhưng trong cổ tích miêu tả Cuồng Khí cũng không phải là màu xám.

"Không ngờ là thật sự Thể Tu!" Lý Phong mi đầu nhủ chặt, lẩm bầm một câu.

Lý Kiến nghe được Lý Phong lời nói, sắc mặt càng thêm âm trầm vô cùng, không có chỉ là bởi vì hắn tùy tùng đang bị Từ Phong xem như đồng cát một dạng trên đài nhục nhã, mà là bởi vì Từ Phong thân kiếm Thể Tu, lại đã ngưng tụ Cuồng Khí, cái này cần cớ nào yêu nghiệt thiên phú mới có khả năng như thế.

Hắn cùng Từ Phong ở giữa cừu oán cũng là bởi vì không phục Từ Phong tu luyện thiên phú, cho rằng là Từ Phong cướp đoạt vốn thuộc về hắn thiên tài vầng sáng, đây đã là một cái mọi người đều biết sự tình.

Mà lúc này, Từ Phong thể hiện ra thiên phú càng mạnh, hắn tại mọi người tâm lý cũng đem càng giống là một chuyện cười, coi như hắn hiện tại tu vi cao hơn Từ Phong, liền xem như hắn tại sinh tử chiến Trung Tướng Từ Phong đánh bại cũng chém giết, cái này vẫn như cũ lau không đi Từ Phong trong lòng mọi người lưu lại thiên tài hình tượng, lại trái lại hắn, chỉ sợ chỉ có thể lưu lại một không biết lượng sức tên.

Giờ khắc này, Lý Kiến cảm thấy thật sâu không cam lòng, phần nộ, thậm chí có chút chờ không nổi sinh tử chiến đến, muốn phải lập tức lên sân khấu

đem Từ Phong ngược sát, để tiết lửa giận trong lòng.

"Chết mất thiên tài, coi như thiên phú mạnh hơn, cũng cuối cùng hội bị người quên lãng, chỉ có còn sống trở thành cường giả mới có thể chân chính bị người ghi khắc!"

Phát giác được Lý Kiến trên thân phóng xuất ra mãnh liệt sát ý, Lý Phong nhàn nhạt thanh âm tại Lý Kiến trong đầu vang lên, khiến cho cơ hồ bị lòng đổ kị choáng váng đầu óc Lý Kiến lẫn nữa khôi phục thư thái.

Lý Phong sở dĩ làm như vậy, cũng không phải là vì Lý Kiến, bất quá hấn nhất định phải ngăn cản Lý Kiến lúc này làm ra cái gì xúc động sự tình, bởi vì hấn còn cần đối phương giúp hấn đi giải quyết một cái uy hiếp tiềm ẩn.

Trên khán đài.

Tại Từ Phong thân thể bộc phát ra màu xám lưu quang một sát na kia, trừ Tam Trường Lão đã sớm biết Từ Phong có thể ngưng tụ ra Cương Khí mà biểu hiện mười phần bình tĩnh bên ngoài, bọn người nhiều Từ Vân Tông cao tăng trên mặt đều lộ ra một vòng giật mình thần sắc.

Cho dù là toàn bộ Bồ Cát Đảo, tu luyện một chút Thối Thể Chi Pháp võ giả cũng mười phần thừa thốt, mà có thể ngưng tụ Cương Khí võ giả càng là Phụng Mao Lân Giác.

Tại Từ Phong trước đó trong tí thí, bởi vì viễn bộc phát ra tự thân tu vi lực lượng, cho nên bọn họ cho rằng Từ Phong tu luyện qua công pháp tối luyện thân thể, đến mức lực lượng bạo tăng, cái này đã quả thực để bọn hấn giật mình không ít, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới Từ Phong chẳng những tu luyện công pháp tối luyện thân thể, hơn nữa có thể ngưng tụ ra Cương Khí.

Từ Vân Tông người cùng Tăng lão liếc nhau, không khỏi song song cười khò, tựa hồ mơ hồ đoán được Đại Trường Lão đồng ý trận này sinh tử chiến ý đồ chân chính.

"Hoàng trưởng lão, Từ Phong có thể ngưng tụ ra Cương Khí sự tình, chỉ sợ người đã sớm biết đi!" Từ Vân Tông người truyền âm Tam Trường Lão, hấn vừa rồi lưu ý đến, trên khán đài phản ứng lớn nhất bình thân cũng chỉ có Tam Trường Lão, cho nên hấn đã có thể khẳng định, Từ Phong hẳn là tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong liên từng tại tam trước mặt trưởng lão triển lộ qua Cương Khí.

"Mời Tông Chủ chuộc tội!" Tam Trường Lão truyền âm trả lời, câu nói này cũng coi như thần nhiên thừa nhận sớm đã biết Từ Phong ngưng tụ ra Cương Khí sự tình.

Hắn lúc trước trở lại tông môn về sau, đem tại Ô Đàn Sơn Mạch bên trong kinh lịch đầu đuôi hồi báo cho Từ Vân Tông cao tăng, bất quá từ đối với Từ Phong bảo hộ, cho nên hấn đem có quan hệ Từ Phong rất nhiều chuyện đều mơ hồ mang qua, lúc ấy Từ Vân Tông đông đảo cao tăng cũng còn quá mức để ý Từ Phong cái này Ngưng Khí Cảnh đệ tử, chỉ đem xem như là một cái so sánh may mắn người đối đãi mà thôi.

Từ Vân Tông người không có đi tiếp cái này một gốc rễ, ngược lại là vẻ mặt nghiêm túc hỏi một câu: "Đệ tử này cùng sư thúc ta ở giữa đến là chuyện gì xảy ra? Sư thúc lão nhân gia ông ta nhiều năm không hỏi tông môn sự tình, không có khả năng đột nhiên đối hai người đệ tử ở giữa một cuộc chiến sinh tử ra mặt can thiệp!"

Riêng là nghĩ đến năm đó Từ Phong mới vừa vào tông môn liền bị đề nghị thu vào nội môn, trong lúc này, hấn vị sư thúc này càng là đưa đến quan trọng ảnh hưởng. Cho nên Từ Vân Tông người mới chắc chắn như thế truy vấn.

Tam Trường Lão trầm mặc nửa ngày, biết việc này vô pháp giấu diếm, cuối cùng, đành phải đem Từ Phong bị Đại Trường Lão thu đồ đệ sự tình từ đầu chí cuối báo cho Từ Vân Tông người.

"Tốt, ta biết, đã sư thúc không muốn lộ ra hấn thu đồ đệ sự tình, người cũng thủ khẩu như bình liền tốt!" Nghe xong Tam Trường Lão giảng thuật về sau, Từ Vân Tông người sắc mặt càng ngưng trọng thêm.

"Sư thúc, xem ra người từ đầu đến cuối không có từ bỏ phản chấp niệm kia a, có thể..." Từ Vân Tông chủ tâm bên trong thờ dài, ánh mắt lần nữa rơi xuống trên lời đài Từ Phong trên thân, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà lúc này lời đài số một bên trên, nguyên Thạc như là đồng cát một dạng lại chịu Từ Phong mấy cái quyền.

Chỉ bất quá, Từ Phong không có gì ngoài quyền thứ nhất thời điểm dùng lực lớn hơn bên ngoài, về sau mỗi lần công kích đến xuất thủ cũng không nặng, liền như là chơi đùa.

Nguyên Thạc quỳ một chân trên đất, bởi vì có một cái cánh tay thủy chung bị Từ Phong lôi kéo, cho nên một mực không có ngã xuống. Mập Mập thân thể lúc này như là một đồng bùn nhão.

"Từ Phong, ta muốn giết người!"

Nguyên Thạc trong mắt xấu hổ, phần nộ, trong miệng không ngừng gào thét, đã không để ý nhìn trên đài còn có đông đảo cao tăng tồn tại, điên cuồng gào thét muốn giết chết Từ Phong.

Chỉ bất quá, lúc này hấn đã không có sức tái chiến, chỉ có thể mặc cho Từ Phong vò ngược.

"Cùng là bên ngoài môn tử đệ, đã chiến thắng, lại làm nhục như vậy đối thủ, mời chấp pháp đại nhân chủ trì công đạo!"

"Nghiêm trị Từ Phong!"

Dưới đài có mấy người lòng đầy căm phẫn hô, vì nguyên Thạc lấy muốn công đạo, mấy người kia đều là Lý Kiến tùy tùng, cùng nguyên Thạc giao tình không cạn.

Từ Phong cử động lần này cũng dẫn tới dưới đài bọn người nhiều đệ tử nhao nhao nghị luận, đối với Từ Phong nhục nhã đối thủ cách làm khen chê không đồng nhất, bất quá tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, tuy nhiên trên đài là nguyên Thạc cùng Từ Phong chiến đấu, nhưng bên trong xác thực tối liên quan Từ Phong cùng Lý Kiến cứu oán.

Có người cho rằng Từ Phong cử động lần này có chút qua, giết người bất quá đầu chạm đất, dạng này quá vũ nhục người.

Cũng có người cho rằng nguyên Thạc nhận Lý Kiến chỉ thị, vừa rồi nguyên Thạc một kích kia đã dưới nặng tay, kết quả bị Từ Phong ngăn trở, hiện tại Từ Phong trả thù, nhục nhã đối phương cũng hợp tình hợp lý.

Nhưng bất kể như thế nào, bọn họ cũng chỉ là tại dưới đài khe khẽ bàn luận, chánh thức lớn tiếng kháng nghị cũng chỉ có Lý Kiến bên cạnh những người kia.

Phụ trách lôi đài số một chấp pháp võ giả, sắc mặt khó coi, ngoại môn thi đấu tiến hành không đến một nửa, hần phụ trách lôi đài đã liên tục phát sinh hai lần loại này bị người nghị vấn sự tình.

Nhìn một chút trên đài tình hình, không khỏi thâm mắng cái này hai lần sự kiện làm sao đều có Từ Phong tiểu tử này, càng khí này đáng người Mập Mạp thiếu niên, ngoại miệng mắng như vậy vui mừng, chẳng lẽ cũng không biết hô một cuồng hống 'Nhận thua' sao? Dạng này hần cũng có thể trực tiếp kêu dừng trận đấu, tuyên bố tỷ thí kết thúc.

Bất quá, nghĩ đến trước mắt giao đấu đã diễn hóa thành một trận nháo kịch, cái này chấp pháp võ giả cũng không thể lại ngồi yên không lý đến, nhưng khi hần vừa muốn mở miệng thời điểm, đã đến bên miệng lời nói lại bị sinh sinh nghẹn trở về.

Chỉ gặp trên lôi đài Từ Phong nhất quyền đánh vào nguyên Thạc trên thân về sau, quay đầu nhìn về phía dưới đài này mấy tên kháng nghị đệ tử phần nộ quát: "Các ngươi con mắt mù? Vẫn là lỗ tai điếc?"

"Ta cùng vị sư huynh này bình thường tỷ thí, thấy thế nào tại trong mắt các ngươi cũng là nhục nhã?"

"Nếu như vị sư huynh này tự nhận không địch lại, hoặc không sức tái chiến, đều có thể mở miệng nhận thua, ta tự sẽ thu tay lại, nhưng làm cho người kính nể là vị sư huynh này ý chí cứng cỏi, tự nhận còn có thể tái chiến! Chẳng lẽ các ngươi không có nghe được vị sư huynh này trong miệng lời nói hùng hồn?"

Từ Phong nói lẽ thẳng khí hùng, chính nghĩa凛 nhiên, đồng thời trong lời nói toát ra đối nguyên Thạc vô tận khâm phục cùng kính trọng chi ý.

"Gặp được dạng này một cái đối thủ, là ta chi đại hạnh, cho nên ta muốn toàn lực ứng phó ứng chiến cuộc tỷ thí này, dạng này mới xem như đối vị sư huynh này tốt nhất tôn kính!"

Từ Phong một phen khẳng khái phân trần, chẳng những dưới đài này mấy tên kêu gào lợi hại nhất đệ tử sắc mặt cứng ngắc, nhất thời nói không ra lời, liền liền vốn muốn tuyên bố trận đấu kết thúc chấp pháp võ giả cũng ngậm miệng lại, sắc mặt lộ ra một vòng cổ quái.

Giờ khắc này, dưới trận trở nên phá lệ yên tĩnh, Từ Phong ngữ xuất kinh nhân, tuy nhiên nhiều người người biết hần đây là cường từ đoạt lý, lại lại không thể phản bác.

Nguyên Thạc cũng không ngắt, cũng không có đặt tới trọng thương không thể nói chuyện cấp độ, hoàn toàn có thể mở miệng nhận thua, nhưng đã hần không có mở miệng nhận thua, này Từ Phong tiếp tục 'Chiến đấu', cũng không gì đáng trách.

Phốc

Bị Từ Phong nhất quyền đánh bay, lại chấn phong đất cánh tay kéo trở về nguyên Thạc sắc mặt tím đen, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, cả kinh Từ Phong vội vàng mau né tới.

Nguyên Thạc trong mắt oán độc nhìn chằm chằm Từ Phong, lần này thổ huyết cũng không phải là bởi vì Từ Phong một quyền này dẫn đến, mà chính là bị Từ Phong vừa rồi lời nói khí.

"Nguyên Thạc, ngươi còn có lực đánh một trận, như không cách nào tái chiến, ta đem xem ngươi đào thải!" Chấp pháp võ giả than nhẹ một tiếng, lúc này không thể không mở miệng nhắc nhở nguyên Thạc.

Hần chấp pháp một phương lôi đài, nhìn trên đài còn có đông đảo tông môn cao tăng quan sát, xuất hiện loại này nháo kịch, trên mặt hần cũng không ánh sáng.

Chấp pháp võ giả câu nói này hỏi ra về sau, Từ Phong cũng hết sức phối hợp không tiếp tục đối nguyên Thạc xuất thủ.

Nguyên Thạc tại một sau khi lên đài vẫn ngôn ngữ khiêu khích, sau cùng càng là đối với hần tàn nhẫn xuất thủ, Từ Phong mặc dù biết cái này phía sau

người nếu là bởi vì Lý Kiến nguyên nhân, thế nhưng không khó coi ra, nguyên Thạc bản thân cũng có giẫm đạp hấn ý nghĩ.

Hắn tin tưởng, lấy nguyên Thạc trước đó biểu hiện, nếu như lúc này bị thua là hắn, nguyên Thạc cũng tất nhiên sẽ đối với hắn nhục nhã một phen, cho nên tại nhất quyền đem nguyên Thạc đánh tới đánh mất chiến lực về sau, hắn mới chọn làm như thế.

Mà lại, hắn đã lưu thủ, cũng cho đối phương đầy đủ thời gian nhận thua thời cơ, nhưng nguyên Thạc đã một mực không chịu nhận thua, đi đến một bước này, hắn cũng không có cách nào.

"Ta... Ta..." Nguyên Thạc trong miệng ho ra máu, trong lòng tràn đầy không cam lòng, hắn chưa từng nhận qua làm nhục như vậy, mà lại lúc này còn muốn chính miệng giống trước mắt nhục nhã chính mình người nhận thua, cái này khiến hắn khó mà mở miệng.

"... Nhận thua..." Bất quá cuối cùng, nguyên Thạc cắn răng phun ra hai chữ này, biết nếu như hắn không nhận thua, chấp pháp võ giả cũng vô pháp tuyên bố trận đấu kết thúc, hắn đem tiếp tục nhận trước đó nhục nhã.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Vực Vi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.